

تفسیری قوان به شرح و بیان

دانه ر: مه لا عومهری موده پرسى

به رگی ۲:

سوورهی ثالی عیمران

تەفسىرى قورئان بە شەرح و بەيان (بەرگى ۲)

تەفسىرى سوورپەى ئالى عىمران

دانه: مه لا عومەر موده پرسی

چاپ: يەكەم ۱۳۹۶

چاپه مه نی:

شابه ک:

ئه ژمار: ۱۰۰۰ دانه

ناوهرۆک

- تەفسیری سوورەیی ئالی عیمران..... ١٩
- رێژ و پیرۆزی سوورەکانی بەقەرە و ئالی عیمران..... ٢٠
- هۆی دابەزینی سوورەیی ئالی عیمران..... ٢٥
- دەسپینکی تەفسیری سوورەیی ئالی عیمران..... ٣٠
- ئاوێرەدانەوه و تێروانیپینکی هەستیارانە وه سەر ئایەتی ٢ی ئالی عیمران..... ٣٠
- تیوتیوه:..... ٣١
- تێروانین و ئاوێرە وه سەر دانەوهیهکی هەستیارانە وه سەر ئایەتی ٣:..... ٣٢
- پوختهیهک..... ٣٣
- ئاوێرە وه سەر دانەوه و تێروانیپینکی هەستیارانە له سەر و سیمای ئایەتی ٤:..... ٣٥
- پوختهی مەبەست: چاوهی قورئان..... ٣٦
- تیوتیوه:..... ٣٧
- تێروانین و ئاوێرە وه سەر دانەوه وه سەر ئایەتی ٥:..... ٣٧
- ئاوێرە وه سەر دانەوه و تێروانین له سیمای ئایەتی ٦:..... ٣٩
- ئاوێرە وه سەر دانەوه و تێروانیپینکی هەستیارانە وه سەر ئایەتی ٧:..... ٤٢
- کۆبوونهوه و یهکگرتن و تهتبیقی دروست و سهحیحی ئایهتهکانی قورئان..... ٤٤
- جیاوازی نێوان «محکمات» و «متشابهات»..... ٤٥
- مشت مەری زانایانی ئایینی و قورئانی له سەر ئایاتی مۆته شابهات بوونه ته دوو دهسته:..... ٤٨
- (راسخون فی العلم) کین؟..... ٥٠
- ئاوێرە وه سەر دانەوه و تێروانیپینکی هەستیارانە وه لای ئایەتی ٨:..... ٥١
- ئاوێرە وه سەر دانەوه و تێروانیپینکی هەستیارانە له ئایەتی ٩:..... ٥٣
- ئاوێرە وه سەر دانەوه و تێروانیپینکی هەستیارانە وه سەر سی ئایەتی ١٠، ١١، ١٢:..... ٥٥
- ئاوێرە وه سەر دانەوه و تێهەرلێروانیپینکی هەستیارانە له ناوهرۆک و سیمای ئایەتی ١٣:..... ٥٨
- کورتهیهک له شهڕی بهدر..... ٥٩
- ئاوێرە وه سەر دانەوه و تێروانیپینکی هەستیارانە وه سەر سیمای و ناوهرۆکی ئایەتی ١٤:..... ٦٢
- ئاوێرە دانەوه و تێروانیپینکی هەستیارانە له سەر ئایەتی ١٥:..... ٦٧
- ئاوێرە وه سەر دانەوه و تێروانیپینکی هەستیارانە وه سەر ئایەتی ١٦:..... ٧٠

- ٧٢ ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تېروانىنىكى ھەستىارانە بۆ سەر ئايەتى ١٧:
- ٧٣ ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و ھەلسەنگاندنىكى ھەستىارانە ئايەتى ١٨:
- ٧٨ ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تېروانىنىكى ھەستىارانە ۋەسەر ئايەتى ١٩:
- ٧٩ تىۋىۋە:
- ٨٠ پوختە ۋە مەبەست لە دىن و ئايىن
- ٨٣ پوختە ۋە مەبەست لە ئايەتى ١٩:
- ٨٤ بەراۋرد و تېروانىنىكى ھەستىارانە لە سىما و ناۋەرۈكى ئايەتى ٢٠:
- ٨٥ ئاۋر دانەۋە يەك
- ٨٥ دۆزىن و پىشكىنى ئايەتەكان:
- ٨٦ تىۋىۋە:
- ٩٠ سەر قەپاغى مەبەست:
- ٩١ تېروانىن و ئاۋر ۋەسەر دانەۋە يەككى ورد و ھەستىارانە ۋەسەر سىما و ناۋەرۈكى ئايەتى ٢١:
- ٩٢ ئاۋر دانەۋە يەك ۋەسەر جۈملەي ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾
- ٩٥ تىۋىۋە ۋە سىماي ئايەتى ٢١ ئالى عىمران:
- ٩٦ پوختە ۋە مەبەست:
- ٩٧ سى سىفەتى ناحەزى يەھوودىيەكان دە ئايەتى ٢٢دا:
- ٩٧ ئاۋر دانەۋە و تېروانىنىكى ھەستىارانە ۋەسەر سىما و ناۋەرۈكى ئايەتى ٢٣:
- ١٠٠ سوۋكە ئاۋر پىك بە سىلەي چاۋى دىل ۋە لاي پازى پازاۋەي ناۋ ئايەتى ٢٣ ئالى عىمران
- ١٠٣ تىۋىۋە
- ١٠٣ ئاۋر ۋەسەر دانەۋە يەككى ئايەتى ٢٤
- ١٠٥ ئاۋر ۋەسەر دانەۋە يەك ۋەسەر ئايەتى ٢٥
- ١٠٨ ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تېروانىنىكى ھەستىارانە ۋەسەر ئايەتى ٢٦:
- ١٠٩ سوۋكە ئاۋر پىك ۋە دواۋە:
- ١٠٩ تى ھەلپروانىن و لى ورد بوۋنەۋە يەككى ھەستىارانە لە ناۋەرۈك و سىماي ئەۋ ئايەتە پىرۋزە:
- ١١٢ چاۋكردنى كارەساتىكى موعجىزە ئاسا
- ١١٧ تېروانىنىكى ھەستىارانە ۋەسەر ئايەتى ٢٧
- ١٢٠ تىۋىۋە:
- ١٢١ ئاۋر دانەۋە و تېروانىن لە سىما و ناۋەرۈكى ئايەتە پىرۋزى ٢٨:

- سووکە ئاوردانه وەهە کی هەستیارانه: ١٢٣.....
- ئاوڕ وەسەر دانه وەهە کی هەستیارانه وەسەر ئایەتی ٢٩: ١٢٧.....
- تیوتیو: ١٢٩.....
- تەقیە: ١٢٩.....
- بۆ ئاگاداری: ١٣٢.....
- ئاوڕ وەسەر دانه وە و تێروانیئیکی هەستیارانه وەسەر سیما و ناوەندی ئایەتی ٣٠: ١٣٢.....
- ئاوڕ وەسەر دانه وە و تێروانیئیکی هەستیارانه وەسەر سیما و ناوەروکی ئایەتی ٣١: ١٣٤.....
- تیوتیو: ١٣٦.....
- ئاوڕدانه وە و تێروانیئیکی هەستیارانه وەسەر ئایەتی ٣٢: ١٣٧.....
- بۆ ئاگاداری: ١٣٨.....
- ئاوردانه وە و تێروانیئیکی هەستیارانه وەسەر ئایەتی ٣٣ی ئالی عیمران: ١٣٩.....
- پوختە می بەست و تیوتیو ئایەتی ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا...﴾ ١٤٦.....
- ئامانج و مەبەست لە هەڵبژاردنی ئادەم و نوح و ئالی ئیبراهیم و ئالی عیمران: ١٤٦.....
- ئاوڕدانه وە و تێروانیئیکی هەستیارانه وەسەر ئایەتی ٣٤: ١٤٩.....
- تێروانین و ئاوڕدانه وەهە کی هەستیارانه وەسەر مەبەستی ئایەتی ٣٥: ١٥٠.....
- پوختە یە ک لە ژنی عیمران: ١٥١.....
- ئاوڕ وەسەر دانه وە و تێروانیئیکی هەستیارانه وەسەر دەروونی ئایەتی ٣٦: ١٥٣.....
- سووکە ئاوڕپیک: ١٥٦.....
- ئاوڕدانه وە و تێروانیئیکی هەستیارانه لە سەر سیما و ناوەروکی دوو ئایەتی ٣٧ و ٣٨: ١٥٨.....
- ئاوڕپیک وەسەر پیتی «ب» لە سەر وشە «بِقَبُول» لە پروانگە یاسای عیلمی نەحو: ١٥٩.....
- سووکە ئاوڕپیک وە لای وشەکانی (من لدنک؛ ذریّة، طیبة) لە بابەت یاسا و ئادابی عیلمە وە: ١٦٠.....
- تیوتیو: ١٦١.....
- تێروانین و ئاوڕدانه وەهە کی هەستیارانه وەسەر سیما و ناوەروکی ئایەتی ٣٩ی ئالی عیمران: ١٦٣.....
- تێروانین و ئاوڕدانه وەهە کی هەستیارانه وەسەر سیما و ناوەروکی ئایەتەکانی ٤٠ و ٤١: ١٦٦.....
- ئاوڕدانه وە و تیوهرامانیئیکی هەستیارانه وەسەر ئایەتی ٤٢: ١٧٠.....
- سووکە ئاوڕدانه وەهە کی وەسەر سیماي ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ ١٧١.....
- تیوتیو: ١٧٣.....
- ئاوڕدانه وە و تێروانیئیکی هەستیارانه لە سیما و دەروونی ئایەتەکانی ٤٣ و ٤٤: ١٧٤.....

- بۇ ئاڭدارى: ۱۷۵.
- ئاورپىك وەسەر اقام. ۱۷۵.
- ئاور وەسەر دانەو و تېروانىنىكى ھەستىارانە وەسەر ناوەرۆكى ئايەتى ۴۵: ۱۷۷.
- نەختە ئاوردانەو ھەيەك وەلاى ئەو ھى بە جرجال (واتە دەججال) یش ھەر دەكوترى مەسىح. ۱۷۹.
- سەبرى ماناى رىزە ئايەتەكانى ۴۶ تا ۵۰ بە بەربلاوى تاكوو بە بەرفرەوانى تېگەى و ھالى بى: ۱۸۲.
- ئاور وەسەر دانەو و تېروانىنىكى ھەستىارانە وەسەر سىما و ناوەرۆكى ئايەتى پىرۆزى ۵۲: ۱۹۰.
- ئاورپىك وەسەر ھەوارىون و بەسەرھاتيان پاش چوونى عىسا بۇ ئاسمان: ۱۹۱.
- ئاور وەسەر دانەو ھەيەك و تېروانىنىكى ئايەتى ۵۳: ۱۹۲.
- ئاور وەسەر دانەو ھەيەكى ئايەتى پىرۆزى ۵۴: ۱۹۵.
- فەرق لە نيوان مەكر و ھىلە: ۱۹۶.
- توتىو ھەيەك لە بابەت بۇچوونى يەھوود و نەسارا و موسولمان لەمەر مان و نەمانى ھەزرتى عىسا: ۲۰۰.
- ئاور وەسەر دانەو و تېروانىنىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى پىرۆزى ۵۵: ۲۰۲.
- ولامى چەند پرسىارىكى بى باوەرەن لەو بارەو: ۲۰۳.
- لە بابەت ئايەتى ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ ۲۰۵.
- ئاور وەسەر دانەو و تېروانىنىكى ھەستىارانە لە سىما و ناوەندى ئايەتى پىرۆزى ۵۶: ۲۰۵.
- تېھەرلوانىنى ورد لە مەبەستەكانى ئەو ئايەتە پىرۆزانە: ۲۰۶.
- توتىو ھەيەكى روخسارى ئايەتى ۵۶: ۲۰۶.
- ئاور وەسەر دانەو و تېھەرلوانىنىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى پىرۆزى ۵۹: ۲۰۹.
- سووكە ئاوردانەو ھەيەك: ۲۱۰.
- ئاوردانەو و تېروانىنىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى پىرۆزى ۶۰: ۲۱۴.
- تېروانىن و ئاوردانەو ھەيەكى ھەستىارانە بۇ سەر ناوەرۆك و سىماى ئايەتى ۶۱: ۲۱۵.
- ئاور وەسەر دانەو و تېوەرمانىكى ھەستىارانە وەسەر ناوەرۆك و سىماى ئايەتى ۶۲: ۲۱۸.
- ئاوردانەو ھەيەكى ھەستىارانە وەسەر سىماى ئايەتى پىرۆزى ۶۳: ۲۱۸.
- ئاور دانەو و تېروانىنىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى ۶۴: ۲۱۹.
- ئاور وەسەر دانەو و تېروانىنىكى ورد وەلاى ناوەرۆك و سىماى ئايەتى پىرۆزى ۶۵: ۲۲۱.
- ئاور دانەو و تېروانىنىكى ھەستىارانە وەسەر ئايەتى ۶۶ ئالى عىمران: ۲۲۲.
- تېروانىن و ئاوردانەو ھەيەكى ھەستىارانە وەسەر ئايەتى پىرۆزى ۶۷: ۲۲۳.

۲۲۴..... ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە ۋەسەر ئايەتى ۶۸:
 ۲۲۷..... ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە ۋەسەر ئايەتى پىرۋزى ۶۹:
 ۲۲۹..... ئاۋر ۋەسەردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە ۋەسەر ناۋەرۈكى ئايەتى پىرۋزى ۷۰:
 ۲۲۹..... ئاۋردانەۋە ۋەسەر سىماي ئايەتى پىرۋزى ۷۱:
 ۲۳۱..... ئاۋر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۈك و سىماي ئايەتى ۷۲:
 ۲۳۴..... ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۈك و سىماي ئايەتى ۷۳:
 ۲۳۶..... ئاۋر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە ۋەسەر ناۋەرۈك و سىماي ئايەتى ۷۵:
 ۲۴۰..... ئاۋردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە ۋەلاي ئايەتى ۷۶ى ئالى عىمران:
 ۲۴۱..... ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە ۋەسەر ناۋەرۈكى ئايەتى پىرۋزى ۷۷:
 ۲۴۱..... تىوتىو:
 ۲۴۲..... ھۆى دابەزىن:
 ۲۴۳..... ئاۋر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۈك و سىماي ئايەتى ۷۸:
 ۲۴۴..... سەيرىك لە نەزانى و بىباۋەرى جوۋلەكە و گاۋرەكانى خويندەۋارە نەجرانىيەكان
 ۲۴۴..... ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە ۋەسەر سىماي ئايەتى پىرۋزى ۷۹:
 ۲۴۵..... ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە ۋەسەر ئايەتى ۸۰ى ئالى عىمران:
 ۲۴۷..... پوختەيەك لە ناۋەرۈكى ئايەتەكانى ۷۹ و ۸۰ بە كورتى:
 ۲۴۸..... ئاۋر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە سىما و ناۋەرۈكى ئايەتى ۸۱:
 ۲۴۹..... پوختەى مەبەست لە ۋەپەيماننامەى خودا ۋەردەگرئ لە پىغەمبەران:
 ۲۵۰..... تىوتىو:
 ۲۵۱..... ئاۋردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە ۋەسەر سىما و ناۋەرۈكى ئايەتى ۸۲:
 ۲۵۱..... ئاۋر دانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۈك و سىماي ئايەتى ۸۳:
 ۲۵۵..... ئاۋرپىك بە وردى ۋەسەر ناۋەرۈكى ئايەتى ۱۷۲ى ئەعراف:
 ۲۵۶..... تىوتىو:
 ۲۵۸..... ئاۋردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۈك و سىماي ئايەتى ۸۴:
 ۲۶۲..... پاشەدۆ:
 ۲۶۳..... ئاۋردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۈك و سىماي ئايەتى ۸۵:
 ۲۶۳..... پاشەدۆ:
 ۲۶۴..... شتىكى بەرچاۋ و سەرسوۋرپەنەر:
 ۲۶۴..... ئاۋردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۈك و سىماي ئايەتى ۸۶:

ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۸۷..... ۲۶۵
 پاشەدۆي ئايەتەكانى ۸۶ و ۸۷..... ۲۶۵
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۸۸ و ۸۹..... ۲۶۶
 پاشەدۆ: ۲۶۷
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۹۰..... ۲۶۸
 پوختەيەك لە ئەحوالى كافىر و مورتەد ۲۶۹
 پاشەدۆ: ۲۷۱
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۹۱..... ۲۷۲
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۹۲..... ۲۷۳
 دىمەنىك لە سەلەفى سالىح: ۲۷۵
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۹۳..... ۲۷۷
 پاشەدۆ: ۲۷۹
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۹۴..... ۲۸۱
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۹۵..... ۲۸۲
 پاشەدۆ: ۲۸۳
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۹۶..... ۲۸۴
 تىوتىوہ يا بلين پاشەدۆ: ۲۹۰
 ھۆي پىرۆزى و مېارەكى كەعبە: ۲۹۱
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۹۷..... ۲۹۱
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۹۸..... ۲۹۶
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۹۹..... ۲۹۸
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۰۰..... ۳۰۰
 پاشەدۆ: ۳۰۰
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۰۱..... ۳۰۱
 ئاوردانەوۋەيەك و شوكر و سىپاسىك بۆخودا ۳۰۴
 ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۰۲ و ۱۰۳: ۳۰۶
 چاوخشكەيەك: ۳۰۷
 پاشەدۆ..... ۳۰۸
 پوختەي مەبەست: ۳۱۰

۳۱۰.....	جبل الله:
۳۱۱.....	یادیک و ئاورپیک وه سه ره جه هاله تی عه ره ب:
۳۱۲.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۰۴.....
۳۱۴.....	دل خوازیاری ئه وه یه بزانی وشه ی (امة) به مانای چیه؟
۳۱۶.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۰۵.....
۳۱۸.....	سووکه ئاورپیک.....
۳۱۹.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۰۶.....
۳۲۱.....	پوخته ی مه به ست:
۳۲۲.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۰۷.....
۳۲۳.....	پاشه دۆ:
۳۲۵.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۰۸.....
۳۲۶.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۰۹.....
۳۲۸.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۰.....
۳۲۹.....	بو ئاگاداری:
۳۳۲.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۱.....
۳۳۳.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۲.....
۳۳۴.....	پوخته کاری:
۳۳۶.....	پاشه دۆ.....
۳۳۸.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۳.....
۳۳۸.....	سووکه ئاورپیک: ئایه تی ۱۱۳ ئایا دوو پرسته ن یا یه ک جومله ی ته واو و تیر و ته سه له؟
۳۴۱.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۴.....
۳۴۲.....	تیوتیه:
۳۴۳.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۵.....
۳۴۵.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۶.....
۳۴۵.....	ئاوردانه وه یه ک:
۳۴۸.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۷.....
۳۴۸.....	پاشه دۆ:
۳۵۲.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۸.....
۳۵۳.....	سووکه ئاورپیک:

۳۵۳.....	هوئی دابه زینی ئایه تی ۱۱۸ ی ئالی عیمران به پیی فهرموده ی قورئان زانان
۳۵۶.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۹
۳۵۷.....	سووکه ئاورپیک:
۳۵۷.....	ئادابیکی نه حویان ده ته رتیب و نه زمی ئایه تی ۱۱۹ د:
۳۵۹.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۰
۳۶۰.....	پاشه دۆ:
۳۶۱.....	تیوتیه وه:
۳۶۳.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۱
۳۶۴.....	پاشه دۆ:
۳۶۷.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۲
۳۶۸.....	سووکه ئاورپیک:
۳۶۹.....	پاشه دۆ:
۳۷۰.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۳
۳۷۰.....	سووکه ئاورپیک:
۳۷۴.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۴
۳۷۷.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۵
۳۷۹.....	کورته باسیک و سووکه ئاورپیک:
۳۷۹.....	وه زن کردن و له سهنگ دانیک:
۳۸۱.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۶
۳۸۱.....	پاشه دۆ:
۳۸۳.....	تیوتیه:
۳۸۵.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۷
۳۸۶.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۸
۳۸۹.....	پاشه دۆ:
۳۹۰.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۹
۳۹۱.....	ئاورپیک وه سه ر ناودلی ئایه ته که:
۳۹۲.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۳۰
۳۹۲.....	ئاگاداری:
۳۹۶.....	ئاوردانه وه و تیروانییتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۳۱

۳۹۷.....	پرسیارېک:
۳۹۹.....	ټاوپرډانه وه و ټېروانينټيکي ههستييارانه له ناوهرؤک و سيمای ټايه تي ۱۳۲
۴۰۲.....	ټاوپرډانه وه و ټېروانينټيکي ههستييارانه له ناوهرؤک و سيمای ټايه تي ۱۳۳
۴۰۲.....	بؤ ټاگاداري:
۴۰۳.....	هؤی دابه زيني ټه و ټايه ته:
۴۰۵.....	پرسیار:
۴۰۷.....	ټاوپرډانه وه و ټېروانينټيکي ههستييارانه له ناوهرؤک و سيمای ټايه تي ۱۳۴
۴۰۷.....	ټاگاداري:
۴۰۸.....	پوخته يه ک:
۴۰۹.....	پازېک:
۴۱۲.....	ټاوپرډانه وه و ټېروانينټيکي ههستييارانه له ناوهرؤک و سيمای ټايه تي ۱۳۵
۴۱۲.....	ټاگاداري يه ک:
۴۱۳.....	ديدگای خاوه نی ته فسيړی که شاف:
۴۱۳.....	پاشه دؤ:
۴۱۵.....	ټاوپرډانه وه و ټېروانينټيکي ههستييارانه له ناوهرؤک و سيمای ټايه تي ۱۳۶
۴۱۶.....	پاشه دؤ:
۴۱۷.....	ټاوپرډانه وه و ټېروانينټيکي ههستييارانه له ناوهرؤک و سيمای ټايه تي ۱۳۷
۴۱۸.....	بؤ ټاگاداري:
۴۱۹.....	پاشه دؤ:
۴۱۹.....	سووکه ټاوپرېک:
۴۲۰.....	ټاوپرډانه وه و ټېروانينټيکي ههستييارانه له ناوهرؤک و سيمای ټايه تي ۱۳۸
۴۲۰.....	قورټان ناسی:
۴۲۱.....	بؤ ټاگاداري:
۴۲۳.....	پيشوازيک بؤ ټيگه يشتن له وهی دی به ره و پيرت:
۴۲۳.....	ټاوپرډانه وه و ټېروانينټيکي ههستييارانه له ناوهرؤک و سيمای ټايه تي ۱۳۹
۴۲۸.....	ټاوپرډانه وه و ټېروانينټيکي ههستييارانه له ناوهرؤک و سيمای ټايه تي ۱۴۰
۴۲۹.....	بؤ ټاگاداري:
۴۳۱.....	ټاوپرډانه وه و ټېروانينټيکي ههستييارانه له ناوهرؤک و سيمای ټايه تي ۱۴۱
۴۳۲.....	له که و دانه وه:

- ۴۳۲..... بۇ ئاگادارى:
- ۴۳۳..... ئاورپدانهوه و تېروانىيتىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۴۲
- ۴۳۴..... بۇ ئاگادارى:
- ۴۳۵..... سووكە ئاورپىك:
- ۴۳۶..... ئاورپدانهوه و تېروانىيتىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۴۳
- ۴۳۶..... ئاگادارى:
- ۴۳۸..... ئاورپدانهوه و تېروانىيتىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۴۴
- ۴۳۹..... پوختەيەك لەو بارەوہ:
- ۴۳۹..... پاشەدۆ:
- ۴۴۱..... تىوتىوہ:
- ۴۴۱..... ئەو پرسىيارەش خۇ نیشان دەدا و دېتە پروو خوازىارى وەلامە:
- ۴۴۲..... سووكە ئاورپىك وەسەر جوملەي (أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ):
- ۴۴۲..... مەبەست لە جوملەي ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنَ يَصْرَأَ اللَّهُ شَيْئًا﴾ دەبى چ بى؟
- ۴۴۳..... ئاورپدانهوه و تېروانىيتىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۴۵
- ۴۴۴..... پوختەيەك لەو بارەوہ:
- ۴۴۵..... ئاورپىك وەسەر سىماي ئايەتى ۱۴۵ى ئالى عىمران:
- ۴۴۸..... بۇ ئاگادارى:
- ۴۴۹..... ئاورپدانهوه و تېروانىيتىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۴۶
- ۴۵۰..... بۇ ئاگادارى:
- ۴۵۲..... ئاورپدانهوه و تېروانىيتىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۴۷
- ۴۵۲..... بۇ ئاگادارى:
- ۴۵۳..... پاشەدۆ:
- ۴۵۴..... ئاورپدانهوه و تېروانىيتىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۴۸
- ۴۵۴..... پوختەي مەبەست:
- ۴۵۵..... پاشەدۆ:
- ۴۵۶..... تىوتىوہ:
- ۴۵۷..... ئاورپدانهوه و تېروانىيتىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۴۹
- ۴۵۸..... پاشەدۆيەك لەو بارەوہ:

- ٤٥٩..... ١٥٠ سيمای ٲايه تی ٲاوردانه وه و تيپروانيٲيکي ههستييارانه له ناوه روک و سيمای ٲايه تی ٤٥٩.....
- ٤٦٠..... بۆ ٲاگاداری: ٤٦٠.....
- ٤٦١..... ١٥١ سيمای ٲايه تی ٲاوردانه وه و تيپروانيٲيکي ههستييارانه له ناوه روک و سيمای ٲايه تی ٤٦١.....
- ٤٦٢..... پوخته يه ک له و باره وه: ٤٦٢.....
- ٤٦٢..... بۆ ٲاگاداری: ٤٦٢.....
- ٤٦٤..... ١٥٢ سيمای ٲايه تی ٲاوردانه وه و تيپروانيٲيکي ههستييارانه له ناوه روک و سيمای ٲايه تی ٤٦٤.....
- ٤٦٥..... به هيواشي و وردتر: ٤٦٥.....
- ٤٦٦..... چاو ٲي ٲاشاندنيک وه لای جومله ي حَتَّى إِذَا فَسِلْتُمْ به تاييه ت له سه ر واژه ي «إِذَا»: ٤٦٦.....
- ٤٦٧..... نوکاتي بهرچاوی زه ق ده و ٲايه ته دا ١٥٢: ٤٦٧.....
- ٤٦٧..... ابن عمر لۆمه چي هه زه رتي عوسمان شه رمه زار ده کا! ٤٦٧.....
- ٤٧١..... ١٥٣ سيمای ٲايه تی ٲاوردانه وه و تيپروانيٲيکي ههستييارانه له ناوه روک و سيمای ٲايه تی ٤٧١.....
- ٤٧١..... پوخته ي کاره سات: ٤٧١.....
- ٤٧٢..... تيوتيوه: ٤٧٢.....
- ٤٧٣..... جياوازي له نيوان غه م و حوزن: ٤٧٣.....
- ٤٧٥..... ١٥٤ سيمای ٲايه تی ٲاوردانه وه و تيپروانيٲيکي ههستييارانه له ناوه روک و سيمای ٲايه تی ٤٧٥.....
- ٤٧٥..... پوخته کاری: ٤٧٥.....
- ٤٧٦..... چاو ٲيدا خشيٲيک: ٤٧٦.....
- ٤٧٧..... پاشه دۆ: ٤٧٧.....
- ٤٧٩..... تيوتيوه: ٤٧٩.....
- ٤٨١..... ١٥٥ سيمای ٲايه تی ٲاوردانه وه و تيپروانيٲيکي ههستييارانه له ناوه روک و سيمای ٲايه تی ٤٨١.....
- ٤٨٣..... پاشه دۆ: ٤٨٣.....
- ٤٨٤..... ١٥٦ سيمای ٲايه تی ٲاوردانه وه و تيپروانيٲيکي ههستييارانه له ناوه روک و سيمای ٲايه تی ٤٨٤.....
- ٤٨٥..... پوخته يه ک له و باره وه: ٤٨٥.....
- ٤٨٥..... ٲاورٲيک وه سه ر سيمای ٲايه ته که له ٲوانگه ي ياسای عيلمی نه حو و سه رف: ٤٨٥.....
- ٤٨٧..... ١٥٧ سيمای ٲايه تی ٲاوردانه وه و تيپروانيٲيکي ههستييارانه له ناوه روک و سيمای ٲايه تی ٤٨٧.....
- ٤٨٨..... ٲاگاداری: ٤٨٨.....
- ٤٨٨..... سووکه ٲاورٲيک: ٤٨٨.....
- ٤٨٩..... ٲووداويکي به تام: ٤٨٩.....
- ٤٩٠..... ٲاگاداری: ٤٩٠.....

دَلْ ديهه‌وئى بزاني و تيبگا كامه دهره‌جه و به‌شه له‌و عياده‌تانه ره‌وا و په‌سه‌نده؟ ۴۹۰.....
 به‌سه‌رهايتيكي به‌تام: ۴۹۲.....
 ئاورپدانه‌وه و تپروانييتيكي هه‌ستيارانه له‌ ناوه‌روك و سيماي ئايه‌تي ۱۵۸..... ۴۹۳.....
 ئاورپدانه‌وه و تپروانييتيكي هه‌ستيارانه له‌ ناوه‌روك و سيماي ئايه‌تي ۱۵۹..... ۴۹۵.....
 پرسياريك: ۴۹۷.....
 جياوازي له‌ نيوان (فظ) و (غليظ القلب)دا: ۴۹۹.....
 ئاورپدانه‌وه و تپروانييتيكي هه‌ستيارانه له‌ ناوه‌روك و سيماي ئايه‌تي ۱۶۰..... ۵۰۱.....
 رامانيك: ۵۰۱.....
 بو ئاگاداري: ۵۰۲.....
 پرسياريك: ۵۰۲.....
 سووكه ئاورپيك: ۵۰۳.....
 ئاورپدانه‌وه و تپروانييتيكي هه‌ستيارانه له‌ ناوه‌روك و سيماي ئايه‌تي ۱۶۱..... ۵۰۳.....
 پاشه‌دو: ۵۰۵.....
 ئاورپدانه‌وه و تپروانييتيكي هه‌ستيارانه له‌ ناوه‌روك و سيماي ئايه‌تي ۱۶۲..... ۵۰۶.....
 بو ئاگاداري: ۵۰۷.....
 ئاورپدانه‌وه و تپروانييتيكي هه‌ستيارانه له‌ ناوه‌روك و سيماي ئايه‌تي ۱۶۳..... ۵۰۸.....
 ئاگاداري: ۵۰۹.....
 ئاورپدانه‌وه و تپروانييتيكي هه‌ستيارانه له‌ ناوه‌روك و سيماي ئايه‌تي ۱۶۴..... ۵۱۱.....
 بو ئاگاداري: ۵۱۱.....
 دادوشينيك له‌ باري سيما و هوئدرانه‌وه‌ي ئايه‌تي ۱۶۴: ۵۱۳.....
 ئاورپدانه‌وه و تپروانييتيكي هه‌ستيارانه له‌ ناوه‌روك و سيماي ئايه‌تي ۱۶۵..... ۵۱۶.....
 پاشه‌دو: ۵۱۷.....
 شتيكي چاوه‌روان‌ه‌كراو: ۵۱۷.....
 بو ئاگاداري: ۵۱۹.....
 دَلْ ديهه‌وئى بزاني پيغه‌مبه‌ر بو ره‌حمه‌ته بو عاله‌م؟ ۵۱۹.....
 ده‌بي چوئ به‌و نه‌تيجه‌ بگه‌ين به‌ يه‌قيني كه‌ پيغه‌مبه‌ر له‌ به‌شه‌رانه؟ له‌ فرشته و په‌ريان نيه‌؟ ۵۲۰.....
 ئاورپدانه‌وه و تپروانييتيكي هه‌ستيارانه له‌ ناوه‌روك و سيماي ئايه‌تي ۱۶۶..... ۵۲۱.....
 ئاگاداري: ۵۲۱.....
 پاشه‌دو: ۵۲۱.....

- ٥٢٢..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٦٧
- ٥٢٣..... پاشه دو: .
- ٥٢٣..... سووكه ئاورپك: .
- ٥٢٤..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٦٨
- ٥٢٥..... ئاگاداري: .
- ٥٢٦..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٦٩
- ٥٢٦..... سه رنجك: .
- ٥٢٧..... قه ول: .
- ٥٢٨..... دل دهيه وي به پوخت و پاراوي بزاني ئايه تي (بل احياء) ياني چي ؟
- ٥٢٩..... ئاگاداري: .
- ٥٣٠..... ئاگاداري: .
- ٥٣١..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٧٠
- ٥٣٢..... پاشه دو يه ك له و باره وه: .
- ٥٣٢..... فهرقي نيوان خه وف و حوزن: .
- ٥٣٣..... بو ئاگاداري: .
- ٥٣٤..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٧١
- ٥٣٦..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٧٢
- ٥٣٧..... پاشه دو: .
- ٥٣٨..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٧٣
- ٥٣٩..... تيوويه ك ليره دا: .
- ٥٤٠..... پاشه دو: .
- ٥٤٠..... سووكه ئاورپك دير دا: .
- ٥٤١..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٧٤
- ٥٤١..... ئاگاداري: .
- ٥٤٢..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٧٥
- ٥٤٣..... ئاگاداري: .
- ٥٤٣..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٧٦
- ٥٤٤..... سووكه چاو پرخشانديك: .
- ٥٤٦..... ئاوردانه وه و تېروانىتيكى ههستيارانه له ناوه رووك و سيماي ئايه تي ١٧٧

- ۵۴۶..... بۆ ئاگاداری:
- ۵۴۷..... ئاوردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۷۸
- ۵۴۸..... پاشەدۆيەكى ئەو باسە:
- ۵۴۸..... ئاۋر ۋەسەر دانەۋەيەكى ئادابى عىلمى ۋەسەر وشەي «نملي» ناو ئايەتەكە
- ۵۵۰..... ئاوردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۷۹
- ۵۵۰..... پاشەدۆ:
- ۵۵۱..... ئاۋرېك بە سىلەي چاۋ:
- ۵۵۲..... ئاگادارى:
- ۵۵۳..... ئاوردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۸۰
- ۵۵۳..... پاشەدۆ:
- ۵۵۴..... پوختەي مەبەست:
- ۵۵۴..... ئاۋرېك ۋەسەر بارى نەزم و نىزامى ئايەتەكە بە پىي بارى عىلمى:
- ۵۵۵..... بۆ ئاگادارى:
- ۵۵۷..... ئاوردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۸۱
- ۵۵۷..... بۆ ئاگادارى:
- ۵۵۸..... سوۋكە ئاۋرېك:
- ۵۵۹..... پاشەدۆ:
- ۵۵۹..... ئاوردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۸۲
- ۵۶۰..... بۆ ئاگادارى:
- ۵۶۲..... ئاوردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۸۳
- ۵۶۳..... پاشەدۆ:
- ۵۶۴..... ئاوردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۸۴
- ۵۶۴..... سوۋكە ئاۋرېك:
- ۵۶۵..... دَل دىھەۋى بزانى جياۋازى لە نيوان زەبوور و كىيى منىردا چىيە؟
- ۵۶۵..... ئاگادارى:
- ۵۶۶..... ئاوردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۸۵
- ۵۶۶..... پاشەدۆ:
- ۵۶۹..... بۆ ئاگادارى:
- ۵۶۹..... ئاوردانەۋە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۸۶

- ۵۷۰..... بۇ ئاگادارى:
- ۵۷۰..... ئايا مردن تەنيا بۇ لەشە؟ يا بۇ رۇحيشە؟
- ۵۷۰..... عەزابى گۆر دەبى ھەبى يا نەبى؟
- ۵۷۱..... بۇ ئاگادارى:
- ۵۷۲..... ئاوردانەوھە و تېروانىيتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۸۷
- ۵۷۲..... بۇ ئاگادارى؛ پاشەدۆيەك
- ۵۷۵..... ئاوردانەوھە و تېروانىيتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۸۸
- ۵۷۶..... پاشەدۆ:
- ۵۷۷..... ئاوردانەوھە و تېروانىيتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۸۹ و ۱۹۰
- ۵۷۷..... پاشەدۆ:
- ۵۷۸..... بەسەرھات و پرووداويكى بەلەزەت:
- ۵۷۹..... بۇ ئاگادارى:
- ۵۸۰..... ئاوردانەوھە و تېروانىيتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۹۱
- ۵۸۰..... ئاگادارى:
- ۵۸۱..... ئاگادارى:
- ۵۸۱..... ئاوپرىكى تايەتى وەسەر جوملەي اولو الالباب:
- ۵۸۴..... بۇ ئاگادارى:
- ۵۸۵..... ئاوردانەوھە و تېروانىيتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۹۲
- ۵۸۶..... سرنجىك:
- ۵۸۷..... ئاوردانەوھە و تېروانىيتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۹۳
- ۵۸۷..... پاشەدۆ:
- ۵۸۹..... ئاگادارى:
- ۵۹۰..... ئاوردانەوھە و تېروانىيتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۹۴
- ۵۹۱..... سووكة ئاوپرىك:
- ۵۹۱..... تيوتيوھ:
- ۵۹۲..... ئاوردانەوھە و تېروانىيتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۹۵
- ۵۹۳..... پاشەدۆ:
- ۵۹۴..... پوختەي مەبەست:
- ۵۹۴..... ئاوردانەوھە و تېروانىيتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۹۶

- ۵۹۵..... بۆ ئاگادارى:
- ۵۹۶..... ئاۋرپانەۋە و تېروانىنىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۹۷.....
- ۵۹۶..... بۆ ئاگادارى لە ۋ بارەۋە:
- ۵۹۷..... ئاۋرپانەۋە و تېروانىنىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۹۸.....
- ۵۹۸..... پاشەدۆ:
- ۵۹۹..... ئاۋرپانەۋە و تېروانىنىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۹۹.....
- ۶۰۰..... پاشەدۆ.....
- ۶۰۲..... ئاۋرپانەۋە و تېروانىنىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۆك و سىماي ئايەتى ۲۰۰.....
- ۶۰۲..... پاشەدۆ، تىوتىۋە و توئىژىنەۋەيەك لە مەپ ئايەتى ئاخىرى سوۋرەي ئالى عىمران:
- ۶۰۳..... بۆ ئاگادارى:
- ۶۰۴..... پاشەدۆ:
- ۶۰۶..... سەر قەباغ

تەفسیری سوورەى ئالى عىمران

هۆى ناو بردنى ئەو سوورە مبارەك و پىرۆزە بە «ئالى عىمران» دەبى ئەو بە: كە دەو سوورەيەدا باسە لە ئەولادانى عىمران وەك حەزەرەتى موسا و هاروون بن دەكرى و كراو، هەندىكەش دەلەين: هۆى ناو بردنى ئەو سوورە بەو ناو ئەو بە كە بابى حەزەرەتى مریەم، عىمران بوو.

ئەو سوورەيە بە پىي دابەزىنى لە پەلە ۸۹ دایە واتە هەشتا و نۆهەمین سوورەيە، بەلام لە سەر ئەساسى تەرتیب و تەنزیمی قورئان لە پەلە سى دایە واتە سىھەمین سوورەى قورئانە دابەزیو یانى پاش سوورەى ئەنفال، پىش سوورەى ئەحزاب نازل كراو.

ئەو سوورەيە بە پىي رىوايەتى سەئىدى كورى مەسور دە تەوراتیدا ناوى «طیبة». دە حەدىسى صحیح و مسلمدا نەقل كراو كە ناوەكانى سوورەى بەقەرە و ئالى عىمران دە تەوراتیدا «زھراوین» هاتوو واتە دە پۆزى قیامەتدا بو ئەو كەسانەى كە ئەو دوو سوورەتانه زۆر دەخویننەو دەبنە دوو نوور لە سەر و دەوروبەرى وان. هەندىك كوتوویانە: ئەو سوورەى ئالى عىمرانە ناوى «امان» هە چونكە هەر كەس شەوانە ئەو سوورەيە وەخوینى تا بەیانى، لە بەلاكانى نەینى و ئاشكرا بەدوور دەبى.

هەر وا هەندىك كوتوویانە ئەو سوورەى ئالى عىمرانەیان بەو ناوانەش ناو بردوون، وەك: «كنز، معینه، مجادلە، سورة الاستغفار». بەو هۆیانە: كیشە و مجادلە دەگەل مەسیحیان دەو سوورەيەدا چاو دەكرى. وە هەروا پىنگای ئىستىغفار و تۆبەى زۆر تیدا هەيە و خویندى ئەو سوورەيە دە كاتى بەلا و سەختیدا ئاسانى و حەسانەو و مەحفوز بوون دىنى.

دەگىرنەو كە كابرایەك لە شارى بەغدادا پیاویك دەكوژى. خاوەن كوژراو واتە خاوەنى خوینەكە دەبیتە وارىسى كوژراو دەخەفتى بكوژ وەبىنى و بىگىرى و بىكوژیتەو لە باتى كوژراو كەى خۆى. بكوژ (قاتل) لە ترسان خۆ دەگەيىتە جەنگەل و لىپەوارىك كە ناوى

«مجنّة» دەبى. يانى ئەو جەنگەلە ۋا مەنشور بوو ھەر كەس چووبا ناوى، نەجات بوونى مەھال بوو، يا درېندە دەيخوارد يا ماران پتوھيان دەدا و دەمرد. ئەو كابر قاتلە مەرگ و مردنى ناو جەنگەلەكەى پىي خوشتر بوو لەوھى بىگرن و قىساسى بكەن. ئەوھش دەزانى وارىسەكانى كوژراو غيرەت ناكەن بىنە ناو ئەو جەنگەلە و ئەوى بگرن.

گۆيا ۋەك دەلین لە قەراخى ئەو دارستانە دوو زانای مەسیحى (راھیب) دەبن. كاتى ئەو قاتلە دەگرى و دەچىتە قەراخى ئەو دارستانە چاوى دەكەن ئەو دوو راھبە چاۋەپروانى ئەوھى دەكەن كە ئەو نەفەرە چۆناوچۆن دەكەوئە بەر پەلامار و ھىرشى درېندەكانى ئەو دارستانە. بەلام كاتى چاۋ دەكەن لە نزىكەو ئەو نەفەرە ئەو سوورەى ئالى عىمران دەخوئى و مار و جنۆكە و حەيوانى دىكە دەورەى دەدەن و ھىچ زەرەر و ئازار يىكشى نادەن. سەرەنجام ئەو نەفەرە بە سلاّمەتى ھەم لە دەس وارىسانى كوژراۋەكە نەجاتى دەبى ھەم لە مار و جنۆكە و حەيوانە درېندەكانى ئەو دارستانەى كە ئەو پەناى بۆ بردبوو. راھیبەكان دەچنە لای و پرسىارى لى دەكەن: ئەتۆ كىي و چت بە سەر ھاتوو؟ چۆن توانىوتە وارىدى ئەو دارستانە بى؟ ئەو نەفەرەش بەسەرھاتى خۆى و پەنا بردنى بۆ ئەو دارستانە - بى كەم و زىاد - بۆ ئەو دوو راھیبە بەيان دەكا. دەشلى چەن كاتە دە ناو ئەو دارستانە پر لە حەيواناتى درېندە كە ماومەو بە سلاّمەتى، ھۆيەكەى خوئىندەوھى ئەو سوورە مبارەكەى ئالى عىمرانە بوو. ئەوانىش كوتيان: دا بۆمان ۋەخوئە/ كاتى بۆيان دەخوئى، راھیبەكان دادەمىنن و ئاور دەدەنەو سەر تەورات تەماشا دەكەن دە تەوراتىدا ئەو سوورەى ئالى عىمرانە بە ناوى سوورەى «طیبة» ھەيە و ناو براۋە، ھەر كەسى بىخوئى لە ئازار و بەلاى سەر زەوى بەدوور دەبى. بۆ بەقا و باۋەپرى بپروانن لە تەفسىرى قرطبى، ج ۳-۴.

رېز و پىروزی سوورەكانى بەقەرە و ئالى عىمران

گۆيا پىغەمبەر فەرموویەتى: حافىزان و قارىانى ئەو دوو سوورپانە پوژرى قىامەت بە ھۆى سايەبانى ئەو دوو سوورپانە لە گەرما و ئازار و ئىشى مەيدانى مەحشەر بەدوورن. (ترمذى و سنن، كىتەبى فضایل القرآن، باب ۵، ش ۲۸۸۳).

لە سەر مبارەكى و پىروزی سوورەى ئالى عىمران گوڤتەى حەدىس زۆرن، ئەمن بەوئەندەم كىفایەت كرد بەلام كى خوازىارى ئەوھىە زىاتر بزانی بپروانى لە مسلم و صحیح بخارى.

سوورەى ئالى عىمران دوو شتى بەرز و بەرچاوى دە ئامىزى خویدا نیشان دەدا:

۱. یه که تی و بی هاوتایی خودا، هر له ئایه تی هوه له وه تا ئایه تی ۸۰، ده دهوری وه حدانیه تی خودادا چهرخان ددها.

۲. له ئایه تی ۸۱ هوه له دهوری پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ران و جیهاد و ئینفاق و چهند مه سائیلی بهرچاوی ئاین هه لده سوورئ.

ئه گهر هه ستیارانه برواندرئ له سوورپه کانی به قهره و ئالی عیمران، ئه و دوو شته ئه ساسیانه هه ست ده کرین:

۱. به ره می ته ورات و لاساری یه هوودیان و ئیساتی پاکی ئاینی ئیسلام ده ناو سوورپه به قهره دا به پروونی چاو ده کرئ.

۲. ده ناو سوورپه ئالی عیمراندا به ره می ئنجیل، گوازته وه ی پیغه مبه رایه تی له به نی ئیسرائیلا بو به نی ئیسماعیل واته هه زه ته محمد المصطفی ﷺ چاو ده کرئ. (تفسیر المقام المحمود، ج ۱، ص ۴۳۲)

ده مانه وه ی بزاین سوورپه ئالی عیمران ده گه ل سوورپه به قهره چ رابیته یه کیان پیکه وه هه یه؟

دیاره به پی به راوه رد و هه لسه نگانندی ئه و دوو سوورپه تانه تیکه لاوی و رابیته یان ده گه ل یه ک له زور جیهه ت و بابته جیا جیادا هه یه، تا ئه و جیگایه ی ده س بدا و بتوانین به کورته ئیشاره وه لای شوینه جیا جیاکانیان ده که ی:

۱. سوورپه به قهره له جیگای بورهان و ده لیلیکی به هیز خو ده نوینی له سه ر ئه و که سانه ی حاشایانه له ئاین و دینی به حقه ی ئیسلام.

ئه ممه سوورپه ئالی عیمران گومان په وینه له سه ر ئه و که سانه ی گومانیان هه یه ده ئاینی ئیسلامدا. به کوردی ده سوورپه به قهره دا به لگه له سه ر یه کتایی خودا و ئیساتی پیغه مبه رایه تی و زیندوو بوونه وه ی رۆژی مه حشر و ته سدیقی قورئان و بوونی به لا و رانانی ده لیل له سه ر رزگاری و نه جات ده رۆژی خویدا خویان به پروونی نشان دا. به لام ده سوورپه ئالی عیمراندا گومانی ئه و که سانه ی که له سه ر بی هاوتایی خودا و پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ران و زیندوو بوونه وه ی مردوودان هه بوو لا ده برا و ولامیان ده دراوه.

۲. ده سوورپه به قهره دا به یانی که سایه تی هه وه لین که سیک کرا که هه زه ته ئاده مه، به پی ئیشاره ی ئایه تی ۳۰ به قهره: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ واته ئه ی

پېغەمبەر (محمد ﷺ) بېخەرە يادی خۆت، ئەو کاتەي که خودا پرووی دە فرشته کرد وفەرمووی: ئەمن لە سەر زەوی دادەنیم و دادەمەزینم جی نشتیک (خەلیفە)؛ واتە قەومیک که ئادەمە، یانی چین لە دواي چین دانھینمە سەر زەوی. (ابن کثیر).

«قرطبی» ئەو ئایەتەي کردۆتە دەلیل لە سەر لزوومی خەلیفە و ئیمام لە سەر زەوی تا کوو کاروباری کۆمەڵایەتی لە نەزم دەن و جی بەجی کەن. ئەو بە ئۆیە ھەندیک سوورن لە سەر بوونی ئیمام. «ابن کثیر» یش فەرموویەتی ئەو ئیمامە دەبی مۆ بی. ئەگەر نەزەری قرطبی و ابن کثیر پیکایی، دەبی لە بابەت بۆچوونی فرشتەکان که فەرموویانە ئەو خەلیفەيە فاسد و خوینپرێژن، چۆن ھەلوئست بگیردری؟ ئەو پۆ ئەگەر سەیری سەر زەوی بە وردی بکری، دەگەل رابردووش پرووبەروو بکری ئەوزاع، لەوانەيە باوەر بکری نەزەری قرطبی چونکە دەستەلاتداران که خەلیفەن و یا لە خوین پرژتن و فەسادکاری ھیچی دیکەیان بۆ بەرەي ئینسانی دابین نەکردوو. ئەمما دە سوورەي ئالی عیمراندا بەیانی بەرەي ئادەم کراوە بە پێی ئیشارەي ئایەتی عی ئالی عیمران:

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ﴿٦﴾ ئالی عیمران
ھەر خوداشە چۆنی بوی لە ناو مندالدا نەخشە و شکلتان دەکیشی.

بە کوردی و بە کورتی، دە سوورەي بەقەرەدا سەرەتای سازانی خودی ئادەم باس کراوە، ئەمما دە سوورەي ئالی عیمراندا سەرەتای سازانی بەرەي ئادەم باس کراوە.

۳. راییتەي بەقەرە و ئالی عیمران

دە سوورەي ئالی عیمراندا بەیانی ھەندیک لەو بابەتانە کراوە که دە ناو سوورەي بەقەرەدا بە کورتی ئاماژەیان وەلا کراوە، وەک بەسەرھاتی ھەزەرەتی عیسا. ئەمما دە سوورەي ئالی عیمراندا بە تەواوی بەیانی عیسا و بەسەرھاتی کراوە.

۴. دە ناو سوورەي بەقەرەدا بە تەواوی چۆنیەتی دروست کردنی ئینسان باس کراوە و بەیان کراوە بە پێی ئیشارەي ئایەتی ۲۱ بەقەرە:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ﴿٢١﴾ بقرە
ئەي ئینسان! بەندایەتی بۆ ئەو پەروردگارەتان بکەن که ئیو و ئەوانەشی لە پێش ئیویدا بوون بەدی ھینا.

به‌لام ده سوورپی ئالی عیمراندا چۆنیته‌تی سازانی شکل و سیمای ئینسانی ده ناو مندالْدانی دایکیدا به‌یان و باس کردوو. به کورتی بلّین ده به‌قه‌ردها خه‌لقی ئینسان باس کراوه و ده ئالی عیمراندا سازانی شکل و دیمه‌نی باس کراوه.

۵. ده سوورپی به‌قه‌ردها باس له خه‌لقی که‌سیکی بی‌ دای و باب کراوه وه‌ک ئاده‌م بی‌، به‌لام ده ئالی عیمراندا باس له خه‌لقی که‌سیکی بی‌ باب کراوه وه‌ک عیسا بی‌.

۶. ده سوورپی به‌قه‌ردها به‌ زۆری پرووی باس ده هۆزی یه‌هوود بوو له‌و باره‌وه که قه‌ومی یه‌هوود شتی زۆر ناره‌وایان ده‌دایه پالّ حه‌زهرتی عیسا و دایکی، مریه‌مه. به‌لام ده سوورپی ئالی عیمراندا پرووی باس به‌ زۆری ده «نصارا» کانه به‌و ده‌لیله‌ی که خودا پیتی فهرموون: ئیوه بو پیتو سه‌یره دروست کردنی عیسا به‌بی‌ باب؟ ئه‌دی بو ئاور ناده‌نه‌وه و ناروانن له خه‌لقی ئاده‌م به‌ بی‌ باب و دایک. ئه‌و شیوه دواندنه به‌ چاودا دانه‌وه‌ی هه‌له و ئیشتیبای قه‌ومی نه‌سارایه.

۷. ده سوورپی به‌قه‌ردها له هه‌وه‌له‌وه باسی که‌سانی «متّقی» واته به‌پاریز کرا، وه‌ک (هُدًی لِّلْمُتَّقِينَ) (۲ به‌قه‌ره)، هه‌ر نه‌ختیک دوا‌ی ئه‌وه خودا فهرمووی: (هُمُ الْمُفْلِحُونَ) (به‌قه‌ره: ۵)؛ به‌لام سوورپی ئالی عیمران خودا دایکوژاند ئاخه‌که‌ی به‌ هه‌مان دوو که‌لیمه جوانانه‌ی (ته‌قوا) و (مفلح)، وه‌ک ده ئایه‌تی ۲۰۰ی ئالی عیمراندا چاو ده‌کری:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۲۰۰﴾ ئالی عیمران
ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپروا و ئیباتان هیناوه! خورّاگر بن، به‌ سه‌ر دوژمندا زال بن به‌ هۆی ئه‌و خورّاگریه‌تان، با مه‌ته‌ریز و سه‌نگه‌رتان قایم بی‌ بو پارازتی سنووره‌کان، خوشتان بپاریزن له ناهه‌رمانی خودا، به‌و هیوایه‌ی رزگار بن.

۸. تیکه‌لاوی و په‌بتی ئه‌و دوو سوورپانه‌ی (به‌قه‌ره و ئالی عیمران) به‌یه‌که‌وه ئه‌وه‌یه: ده به‌قه‌ردها که‌سایه‌تی هه‌وه‌لّین به‌شه‌ری سه‌ر زه‌وی باس کرا که ئاده‌مه و بی‌ باب و دایی سازا و له خاک به‌ شیوه‌یه‌کی عه‌جیب و غه‌ریب، که ئه‌و شیوه سازانه جیگه‌ی پامان و دامان و سرنجیکی ته‌واوه و پر له‌پاز و پموز و ئه‌سراوه هه‌تا لّی وه‌کوژدری، پاز و سوپی لی‌ ده‌رده‌که‌وی. وه‌ک ئه‌وه: ده‌کری بکوتری: خاک خاوه‌ن حه‌یاته، بۆیه هه‌چی ده‌ ناوی خری، حه‌یاتی تی‌ ده‌خری. ده سوورپی ئالی عیمراندا به‌سه‌ره‌اتی حه‌زهرتی عیسا به‌یان کراوه که بی‌ باب هینراوه‌ته دی له حه‌زهرتی مریه‌مه. هه‌ر ئه‌وه‌شه خودای ته‌عالا میسالی پی‌ دینّته‌وه به‌ ئاده‌م، ده سوورپی ئالی

عیمراندا به ئایه تی ۵۹:

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۵۹﴾ ئال

عیمران

بئی گومان نموونهی عیسا لای خودا وه کوو نموونهی ئادهمه، خودا گلی ئادهمی له گل دارشت پاشان پیی کوت ببه و بوو.

۹. چه زره تی ئادم که ده سوورپی به قهردها باسی له سهر کراوه بنچینهی به شهره له به ره ی ئه ودا پیغه مبه ران دینه دهر بۆ سهر زهوی. ده سوورپی ئالی عیمراندا چه زره تی عیسا که ئاخرین پیغه مبه ری پیش محمد المصطفیٰ ﷺ دینه سهر زهوی. له سهر ئه و ئه ساسه ده توانین بلیین ئادم ده و جودا هه وه لین پیغه مبه ره، عیسا ش ئاخرین.

۱۰. ده سوورپی به قهردها به وه سیله ی ئایه تی ۲۴ هه ره شه یه کی توند و ته واه له کافر ده کری وه ک ده فهرموی:

فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۲۴﴾ بقره

خوتان بپاریزن له و ئاگره ی که و سووته مه نیه که ی مرووف و به رده که بۆ بئی باوه ران ناماده کراوه.

۱۱. ده سوورپی به قهردها به سه ره اتی چه زره تی ئیبراهیمی خه لیل کراوه که داوای کردوه له خودا بۆ به ره ی ئینسان پیغه مبه ری که هه لخوا ده ئاخردا، به وه سیله ی ئایه تی ۱۲۹ ی به قهره ده تواندری سه ری ئه و داوایه چاو کری:

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۲۹﴾ بقره

ئه ی په روه رد گاره که مان، له ناویاندا پیغه مبه ری که هه لپه ری و بنیره با ئایه ت و نیشانه کانت بخوینیته وه به سه رباندا، فیری کتیب و حکمه تیان بکا و ده روونیان پاک بکاته وه، به بی گومان هه ر ئه توی زال و کار به جی.

۱۲. ده سوورپی ئالی عیمراندا ئه سه ری قبول بوون و هاته ده ی ئه و داوایه هاتوته دی و چاو ده کری، به پیی ئیشارات و گوفته ی ئایه تی ۱۶۴ ی ئالی عیمران:

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٦٤﴾ ئالی عیمران
 بئی گومان خودا ناز و نیعمه‌ته‌کانی خۆی داپشت به‌سه‌ر پرواداراندا، کاتیک پیغه‌مبه‌ریکی
 نارد هه‌ر له‌خۆیان، تا به‌لگه‌ و ئایه‌ته‌کانی خودا به‌سه‌ریاندا بخوینێته‌وه، ده‌روونیان پاک
 بکاته‌وه و قورئان و کوته‌ و کرده‌وه‌ی خۆیان فیر کات؛ بئی گومان ئه‌وان له‌پیشدا له‌گومرایی
 ئاشکرادا بوون.

۱۳. سوورهی به‌قه‌ره‌هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌راستی و دروستکاری و پڕینومایی که‌ری قورئانی
 نشان دا و به‌یانی کرد به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۲: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾
 سوورهی ئالی عیمرانیش هه‌ر هه‌مان مه‌تلەب و مه‌به‌ستی له‌ئاخردا به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌تی
 ۲۰۰ نشان دا. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
 ۱۴. سوورهی به‌قه‌ره‌به‌دوو ئایه‌ت داکوژاوه‌به‌پیی حه‌دیی پیغه‌مبه‌ر هه‌ر که‌س ده‌شه‌ودا
 ئه‌و دوو ئایه‌ بخوینێ له‌به‌لایان به‌دوو ده‌بی. سوورهی ئالی عیمرانیش ده‌ئایه‌تی ۱۹۰ و ۱۹۱دا
 ئیشاراتی رکووعی تێدا به‌پیی حه‌دیس هه‌ر که‌س بیانخوینێ، وه‌ک ته‌واوی شه‌و نه‌نوستی
 و سونه‌تی کردبێ وایه. (روح المعانی، ج ۳، ل ۹۹-۹۸)

ئه‌و چاره‌شتانه‌ی که‌رامانگه‌یاندن شتانیکن راپیته‌ی دوو سوورهی به‌قه‌ره‌و ئالی عیمران
 نشان ده‌ده‌ن. دیاره‌ئه‌گه‌ر به‌وردی سه‌یری هه‌ر دوو سووره‌بکری، تیکه‌لاوییان زۆر لی چاو
 ده‌کری و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌نین که‌راگه‌ییندران.

هۆی دابه‌زینی سوورهی ئالی عیمران

وه‌ک میژوونووسه‌کانی ئیسلام ده‌گیرنه‌وه‌تاقمیکی شه‌ست که‌سی له‌که‌سایه‌تییه‌کانی
 نه‌جران که‌له‌و شه‌ست که‌سانه‌چارده‌یان له‌هه‌ره‌زانا و مه‌زن و ناوداره‌کانیان بوون، و هه‌ر وا
 له‌و چاره‌مه‌زنه‌ناودارانه‌شیان، ئه‌میریکی و وه‌زیریکی و قه‌شه‌یه‌کیان لی هه‌لبژارتن که‌له‌بابه‌ت
 ئایینی حه‌زرتی عیسا له‌و سی که‌سانه‌یان ئاگادارتر و شاره‌زاتر نه‌بوو، ئه‌وانه‌ده‌یان هه‌وئیی
 مه‌دینه‌بو خزمه‌ت حه‌زرتی ره‌سوول له‌بابه‌تی حه‌زرتی عیسا بدوین ده‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر، ناوی
 ئه‌و سی که‌سه‌هه‌لبژارده‌یان که‌له‌بابه‌ت عیسا و ئایینی عیسا ده‌ستی بالایان هه‌بوو ئه‌وانه‌ن:

۱. عاقب که‌ئه‌میر و خاوه‌ن بیروپای ته‌واو بوو که‌بع نه‌زهر و پای ئه‌و گه‌لی نه‌جران هیچ
 کاریکیان نه‌ده‌کرد، ناوی مه‌شه‌ووریشی عه‌بدولمه‌سیح بوو.

۲. سه‌هید که‌ناوی ئه‌یه‌هم (آیه‌م) بوو، وه‌زیریکی خاوه‌ن پله‌و مه‌قامی به‌رز و قسه‌ره‌وا

بوو.

۳. ابو حارثە بن علقمە، ئۆسقوف واتە عالم و زانا و ئاگادار لە ئایینی ئاسمانیدا خاوەن مەدرەسە و دەرس ییژی ئایینی عیسا، ئینجیل ییژی و ئینجیل زان و ناوداری ولاتی خۆیان. تەنانەت شای ئەو سەردەمی پۆمیی تەکیەگا و بارەگا و عیبادەت خانەیی بۆ دروست کەردبوو. پێژ و پێژداری ئەو ولاتی داگیر کەردبوو.

جا ئەو تێپە بەو تێپ و دەبدەبەییەو بەو باس و جەدەل لە سەر عیسا کە بە خۆدایان دەزانن، هاتن بۆ مەدینە بۆ خەزەمت پێغەمبەر، ئەوان خۆیندەواری شارەزا بە سەر ئایین و پابردووی پێغەمبەرانی دەوران بە خەییالی خۆیان پێغەمبەریش نەخۆیندەوار و بێ ئاگا بە خەییالیان، راستەو راست کاتی نوێژی عەسر بوو هاتن واریدی مزگەوتی پێغەمبەر بوون لە مەدینە. زۆر کۆک و پۆشتە و لیباس زۆرشیک و خاوین و بەرچاو و شایانەیان دە بەردا بوو، جبە و عەبا و چەقەتە و عەگالە و بە کوردی وەک هیندیک لە میزەر بەسەرانی خاوەن عەبا و جوببە و پێشدارێ ناو خالی شەرم و سامیان لێ دەکری تا دەکەوێتە قسە و باس، ئەو کات دەردەکەوێت وەک ئەو کەسانەیی ئایەتی ۴ سوورەیی منافقون ئاماژەیی وەلا فەرموون:

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خُشِبٌ مُّسَدَّدَةٌ يُحْسَبُونَ
كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿۴﴾ منافقون
کاتی بیان یینیت قەبارەیی دیمەن و پۆلەتیان، سەر سامت دەکات، ئەگەر وە قسەش کەوتن و
گوئی لە قسەیان دەگریت، هەر دەلێی داری ناو کولۆر و هەلپەسێردراون. وا دەزانن هەموو
داخوڕینییک هەر بە سەر واندایە، هەر ئەوانن دوژمن، جا کەوا یە ئەتۆ خۆتیان لێ بپاریزە، خودا
بیانکوژی چۆن وەردەچەرخینێنەو؟!

بە هەر حال، دەو کاتەدا کە واریدی ناو مزگەوتی حەزەرەیی پەسوول بوون پێغەمبەر دەگەڵ یارانێ (اصحاب) دە جەماعەتدا بوون. ئەوان نوێژی خۆیان پراگرت تا کاتی خۆی دادی. کاتی پێغەمبەر لە نوێژ بوونەو پڕوویان تی کردن و بە دابی خۆیان بەخێرهاتنیان لێ کردن و پێیان کوتن بۆ نوێژو دەگەڵ ئیمە دانەبەست؟ ئەوانیش کوتیان ئیستی کاتی نوێژی ئیمە نەهاتوو. ئەدیرەدا پێغەمبەر تێگەیی و هەندیکیش لە یاران کە ئەوانە هیشتا نەبوونە موسولمان، پەنگە مەسیحی بن. کاتی وەختی نوێژی خۆیان هات هەستان نوێژی بکەن خۆیان پێک و پێک کر بۆ نوێژ کردن. یاران ویستیان نەهیلن بەلام پێغەمبەر زوو دە فریا کەوت فەرمووی لێیان گەڕین با

نوێژی خۆیان بکه‌ن. نوێژیان کرد و لێ بوونه‌وه. ئه‌وجار داوايان کرد له‌ هه‌زه‌رت ئیمه‌ هاتووین ده‌گه‌لت له‌ بابته‌ عیسا و ئایینی ئه‌ودا قسه‌ و باس بکه‌ین و بدوین. هه‌زه‌رتی په‌سوول فه‌رمووی زۆر به‌جیی و باشه‌، فه‌رموون. له‌رێوه‌ ئه‌و سه‌ نه‌فه‌ره‌ هه‌لێژاوه‌یان واته‌ (عاقب، ئه‌یه‌هم و ئه‌بو حاریسه‌ی ئینبی عه‌لقه‌مه‌) هاتن نێزیکتر له‌ پیغه‌مبه‌ر له‌وانی دی، ده‌ستیان کرد به‌ قسان، به‌بێ ناو بردنی خودا. ئه‌ده‌و ساته‌دا پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: ناوی خودا بێنن و موسوڵمان بن، جا ده‌س بکه‌ن به‌ باس، ئه‌وانیش کوتیان ئیمه‌ پیش ئیسلام بووین. هه‌زه‌رتی په‌سوول هه‌کیما نه‌ فه‌رمووی پێیان، ئه‌و ئیسلام بوونه‌تان خودا لێ قبوول ناکا، چونکه‌ ئیوه‌ عیسا به‌ کۆری خودا ده‌زانن و گوشتی به‌رازی ده‌خۆن و عیبا ده‌تیش بۆ سه‌لیب ده‌که‌ن، جا له‌ به‌ر ئه‌و کار و ئاکاره‌ نا‌ه‌وا یانه‌تان خودا ئاییتانی قبوول نییه‌ و نایکا، که‌وابێ ئیسلام نین. ئه‌وجار ئه‌وان هاته‌ن جواب و کوتیان: جا ئیمه‌ ئه‌گه‌ر هاتووین بۆ باس له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئیشاره‌ت وه‌لا کرد، هاتووین بزانی ئه‌تۆ و ئایینی تۆ چۆنی سابت ده‌که‌ن که‌ عیسا ی بێ باب کۆری خودا نییه‌؟ ئه‌گه‌ر کۆری خودا نییه‌، ئه‌دی بابی عیسا کێه‌ و له‌ کۆیه‌؟

هه‌زه‌رتی په‌سوول فه‌رمووی پێیان، دڵ و گویم ده‌نێ و ئه‌قلیش وه‌گه‌ر خه‌ن و ریش به‌ وێژدان و ئینساف مه‌گرن تا بۆتان باس بکه‌م. ئه‌وانیش کوتیان فه‌رموو باسی بکه‌. ئه‌وه‌ ئه‌و هه‌موو که‌سه‌ی وان و یارانی پیغه‌مبه‌ریش له‌وین و به‌ سه‌ر باس و ئه‌وزاع و جه‌ریاندا ته‌ماشاجین و ده‌پروان.

پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: ئایا به‌ ئه‌قل و بیر ئیوه‌ ده‌کرێ کۆر وه‌ک بابی نه‌بێ و نه‌چێ، ده‌ نه‌وعیه‌تدا، ده‌ له‌شدا، ده‌ سیستم و شکل و قه‌واره‌دا؟ واته‌: ده‌بێ وه‌ک یه‌ک بن ده‌ جنسیه‌تدا، ده‌ شکلدا، ده‌ له‌شدا؟ کوتیان به‌لێ: ده‌بێ وه‌ک ده‌فه‌رمووی ده‌بێ وایه‌. دووباره‌ پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: ئایا پێتان وایه‌ خودا ده‌بێ بمه‌ی؟ کوتیان نا. پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی ئه‌گه‌ر خودا بمه‌ی بۆ خودا نابێ. پاشان پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: عیسا ده‌مه‌ی، جا چۆن ده‌بێ خودا بێ و یا کۆری خودا بێ؟ کوتیان به‌لێ راسته‌، عیسا ده‌مه‌ی و خوداش نابێ بمه‌ی. پاشان پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی خودا رزقی هه‌موو گیان‌له‌به‌رێک ده‌دا و ئاگاداریشیانه‌. ئایا مه‌گه‌ر عیسا ده‌توانێ رزقی خوێشی بدا؟ کوتیان به‌لێ خودا رزقی هه‌موو گیان‌له‌به‌رێکه‌ و ئی عیسا شه‌. پاشان پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: خودا نه‌ ده‌خوا و نه‌ ده‌خه‌وی، به‌لام عیسا ده‌شخوات و ده‌شخه‌وی. پاشان پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی عیسا له‌ ناو زگی مریه‌مه‌ی دایکیدا پێکه‌هاتوو و سه‌ر و سامان و شکلی دراوه‌تی. کوتیان به‌لێ وایه‌.

ئهوجار حهزرتی رهسوول پرووی تی کردن میهره بانانه فره مووی جا ئه گهر ئهوانه ی ئه من کوتمن ئیوهش تهسدیقو کردن و راست دهکهن، ئه دی جا چۆن باوه پتان وایه که عیسا کوپی خودایه؟ یا بۆ خودا ده بی؟ ده حالیکدا ده شخوا و دهنوی و پیر ده بی و ده شمری! ئهوانیش واته وهفدی نهجران چهند چرکه یه ک بیدهنگ و جواب دامان. دهو ماوه بیدهنگیه ی واندا خودای تهعالا به وهسیله ی جبره ئیل سوورپی ئالی عیمرا نی تا هه شتا ئایه تی لی نازل کرد و پرایگه یانده به پیغه مبه ری، پیغه مبه ریش مۆله تی دان بیر وهکهن، جا پاشان ولامی دهنه وه. پاش ماوه و مۆله ته که یان به یانانی پیغه مبه ریان به راست وهرگرت و ئی خو یان به نادروست. ئه ماما ئاماده نه بوون موسو لمان بن دهو کات و ساته دا، کوتیان سه رانه دهنه یین. بۆ زیده زانین پروانن له تهفسیری که بیر و روح المعانی، ج ٧/١٦٥، ج ٣/١٠٢.

دیاره وهک له بیرمان مابی ده سوورپی به قهره دا به دریژی له سه ر ئه و پیتانه ی که له هه وه لی هه ندیک له سوورپه کانداهن به ناوی (حروفی مقطعه)، دواین به لام دیاره وهک ده لین و باسی کراوه له لایه ن مامو ستای خودالینخوش بوو «خال»، یه کیک له میسریانی قورئان زان به ناوی ره شاد خه لیفه ی میسری، پاش خه ریک بوونیکی زۆر توانویه تی شتیکی تازه و نوی له سه ر ئه و پیتانه وه دۆزی تا قی کردۆته وه دروست هاتۆته ده ری. ئه مه ش وهک شتیکی باش به رهوامان نه زانی باز ده یین به سه ریدا.

بیست و نو سوورپه له قورئانی پیرو زدا سه ره تایان به و پیتانه داگیرساون. جا پیته کان یا یه ک یا دوو پیتن، یا سی یا چوار یا پینج.

یه ک پیته کان وهک سوورپه کانی «ص، ق، ن»؛ دوو پیته کان وهک «طه، طس، یس، حم» (غافر، فصلت، زخرف، دخان، جاثیه، احقاف) ئه و سوورپه تانه دوو پیتن. سی پیته کان وهک سوورپه کانی (بقره، ال عمران، عنکبوت، روم، سجده، لقمان، یونس، هود، یوسف، رعد، ابراهیم، حجر، طسم، شعرا و قصص). ئهوانه ی به چوار پیت دهس پی ده کرین، سوورپه کانی (الم: رعد، المص: اعراف) ن. ئهوانه ی به پینج پیت دهس پی ده کرین سوورپه کانی (کهیعص و حم، عسق) ن.

دیاره ئه وهنده سوورپانه دوا ی (بسم الله الرحمن الرحيم) به و پیتانه داده گیرسین. قورئانیش که موعجیزه یه کی ئه به دییه وانییه بکو ترێ هه ره وهنده یه که تا ئه ورپۆ زاندراره. یا بلین زانیی قورئان ده یه ک ده وردا ته واده بی، به لکه قورئان به به ژن و بالای هه موو ده ور و زهمانی دنیا و

ئاخرەت گیراوه، بەشی ھەمانی تیدا، دە ھەر دەوریکدا لێی وەکوڵدری بەشی لی دەردەکەوی و چاو دەکری.

جا لە سەر ئەو ئەساسە جەنابی پەشاد خەلیفە میسری حەولی داوہ بزانی ئەو پیتانە بێجگە لەو مانایە کە تا ئەو پۆ لێیان زاندراوہ، مانا و رازی دیکەیان تیداہ؟ ئینجا ئەویش بەو مانا و بەراوہردە تازەہ گەشتووہ.

بە قەولی ناوبراو (پەشاد خەلیفە میسری)، ھەمیشە ئەو پیتانە لە سەرەتای سوورەکانن، پیتی یەکەم لە پیتی دووہەم زیاتر ھاتووہ دە سوورەکەدا و پیتی دوو لە پیتی سی و سی لە چوار و چوار لە پینج زیاتر دە سوورەکاندا ھاتوون. بۆ نمونە سەیر کە:

الف لام میم	بقرہ	آل عمران	عنکبوت	روم
ئەلف	۴۵۹۲	۲۵۷۸	۷۸۴	۵۴۷
لام	۳۲۰۴	۱۸۸۵	۵۵۴	۳۹۶
میم	۲۱۹۵	۱۲۵۱	۳۴۴	۳۱۸

ئەو شەکل و دیمەنە دەلی: ئەو پیتانە لە سەر سوورەکان نیشان دراو و ئا و لە نەزم دراو لە سەر ئەساسی موعجیزە قورئان و ئیسبات و تەبرەئە قورئان لە دەسکردی ئینسان نیشان دەدا، پیتی ھەوێ لە (الم) دا (الف) ی زیاتر دە سوورەکەدا ھاتووہ و (ل) لە (م) زیاتر ھاتووہ. ھەر وا بەو شیوہ تا زانست و زانیاری بپرواتە پیش ئیعجازی قورئانیش دەردەکەوی و دیتە پیش، دەبی بە باوہرێکی پتەو و خالیس بکوتری: ھەر خودا بۆ پەرستن دەبی. تەنیایی ھەر شایان بەوہ، نەک عیسا کوپی خودایە، وەک گاوەکان دەلێن، نە عوزەیر کوپی خودایە، وەک جوولەکەکان دەلێن. کەسێک شەریک بۆ خودا دانێ، زولم لە ئەقل و ھەست و شعور دەکا.

ده‌سپیکي ته‌فسیری سووره‌ی ئالی عیمران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خودای خاوه‌ن ره‌حم و به‌زه.

الم ﴿١﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢﴾ ئالی عیمران

الم (۱) خودا ئه‌و خودایه‌یه که هیچ خودایه‌ک نبیه ئه‌و نه‌بی، که‌سیش شایانی په‌رستن نبیه ئه‌و نه‌بی. زیندوویه‌کی هه‌میشه‌پراوه‌ستاوه و به‌رده‌وام به‌زاتی خو‌ی بی‌پال‌دانه‌وه به‌غیری خو‌ی؛ دابین‌که‌ر و هه‌لسوو‌رینه‌ری بوونه‌وه‌ره.

هه‌رچه‌ند ئه‌و ئایه‌ته‌ دووه‌ی ئالی عیمران به‌شی‌که‌ له‌ ئایه‌تی ۲۵۵ی به‌قه‌ره، وه‌ک دووپاته‌ بی، به‌لام‌ده‌بی ئه‌وه‌ بلین‌دی‌ره‌دا بو‌دم‌کوت‌کردنی‌ ئه‌وانه‌ی ده‌لین‌خودا‌خواه‌ن‌کو‌ره، وه‌ک‌گور‌زیک‌بو‌ه‌شین‌دری، به‌و‌ دوو‌سی‌فه‌ته‌ به‌رزانه‌ی (حی و قیوم) واته‌زاتی‌قه‌دیم و بی‌هه‌وه‌ل‌نا‌کرئ‌شتی‌خواه‌ن‌هه‌وه‌ل و ئاخ‌ری‌وه‌پال‌دری.

ئاوردانه‌وه و تیروانی‌یک‌ی هه‌ستی‌ارانه‌ وه‌ سه‌ر ئایه‌تی ۲ی ئالی عیمران

واژه‌ی (حی) واته‌ خاوه‌نی‌حیات و بوون، به‌لام‌کام‌حیات و بوونه‌؟ واته‌ حیات و بوونی‌کی بی‌هه‌وه‌ل، زانا‌به‌هه‌رچی‌هه‌یه و ده‌بی و ده‌روا، ته‌وانا‌به‌سه‌ر‌هه‌چی‌وازی‌بینی، گیان‌ده‌ر و حیات‌ده‌ریشه‌به‌وانه‌ی‌که‌خاوه‌ن‌حیاتن. گیان و حیات‌ستینه‌وه‌یه‌له‌هه‌رچی‌خواه‌ن‌هه‌ست و حیاته‌. به‌کوردی‌هه‌چی‌حیاته‌له‌وپرا‌حیاته‌ و هه‌چی‌حیاته‌ده‌گه‌رپ‌ته‌وه‌پال‌حیاتی‌کوللی‌که‌خودایه‌ و ئه‌و‌حیاته‌ی‌خودای‌حه‌ی، نه‌قه‌ت‌ماندوو‌ده‌بی، نه‌قه‌ت‌بی‌واز‌ده‌بی، نه‌قه‌ت‌سست و شل و ته‌مه‌ل‌ده‌بی، نه‌نیازی‌به‌خواردن و خواردنه‌وه‌ده‌بی، نه‌ده‌خه‌وی و نه‌ویژینگان‌ده‌دا، خاوه‌ن‌بیستنه‌، خاوه‌ن‌دیتنه‌. ئه‌و‌حیه‌به‌و‌هه‌موو‌سی‌فاته‌به‌رز و هه‌میشه‌یانه‌وه‌خاوه‌نی‌(قیوم)ه، واته‌به‌رده‌وام‌پراوه‌ستاو‌به‌خویه‌وه، بی‌وه‌سیله‌، بی‌واسیته‌، پارێزه‌ر و چاوه‌دێر و ئاگادار‌به‌سه‌ر‌هه‌چی‌هه‌یه و ده‌بی و ده‌روا، له‌نه‌زمده‌ر و دابین‌که‌ری‌هه‌موو‌بوونه‌وه‌ره.

ئایه‌تی (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) دیاره‌ ئه‌وه‌ له‌دم‌دانی‌گاور و ته‌رسایه‌کانه‌که‌ده‌یان‌کوت‌عیسا

خودایه، یا کورپی خودایه، ده‌بی ئه‌ویش عیباده‌تی بۆ بکری. جا بۆیه خودا فه‌رمووی که‌س شایانی په‌رستن نییه، به‌غیره‌ز خودا، هه‌ر وا خودای ته‌عالا بۆ قایم‌وقۆل کردن و پازانه‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ ئه‌و سیفه‌ته‌ به‌رز و پر له‌ پازانه‌ی (الْحَيِّ الْقَيُّوم) ی هینا. (حی) واته‌ حه‌یاتیکه‌ پر له‌ هه‌ست و زانست و ده‌رک. (قَیُّوم) واته‌ پاره‌وستاو به‌ زاتی خۆی. هه‌ندیک له‌ زانایان کوتووایانه (حی) یانی نه‌مر و هه‌میشه‌ زیندوو، (قَیُّوم) یانی بی‌ هاوتاو و بی‌ وینه‌.

تیوتیه:

خودای ته‌عالا به‌ پیتی سیفه‌تی (حی) واته‌ حه‌یات به‌خش و گیانده‌ر به‌ هه‌رچی بیهه‌وئ، و به‌ پیتی سیفه‌تی (قَیُّوم) واته‌ پاره‌وستاو و به‌رده‌وام و چاوه‌دیری بوونه‌وه‌ر به‌ ئیراده‌ و ویستی خۆی، به‌ کوردی و به‌ کورتی هه‌چی بوونه‌، له‌ورا بوونه‌ و هه‌چی حه‌یاته‌ له‌ورا حه‌یاته‌. جا له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ ده‌بی هه‌چی هه‌یه، کړنۆشی بۆ به‌رئ و بیهه‌ره‌ستی. ئه‌وجار هه‌چی ئه‌قل و هه‌ست و شعوره‌ پر به‌ یه‌قین و باوه‌ره‌وه‌ هاوار ده‌که‌ن: خودایه‌کی ئه‌وانه‌ی سیفه‌تی دایمی بن واته‌ (حی و قَیُّوم)، سیفه‌تی زاتی بن بۆ په‌رستن ده‌بی و بۆ ته‌نیایی و بی‌نیازی ده‌بی، تاوانیکه‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ غه‌یره‌ز ئه‌و که‌سیکی دی به‌ خودا بزاندی. دیره‌دایه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وئ و سابت ده‌بی که‌ هه‌وه‌لی سوورهی ئالی عیمران بۆیه‌ به‌ ئایه‌تی ته‌وحید پازاوه‌ته‌وه‌ که‌ (اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ) تاكوو له‌پۆه‌ په‌د بی له‌ سه‌ر مه‌سیحیان که‌ له‌ بابته‌ خوداناسین بوونه‌ سی ده‌سته‌:

۱. ده‌سته‌یه‌کیان ده‌لین عیسا خودایه‌،

۲. ده‌سته‌یه‌کیان ده‌لین عیسا سیه‌ه‌مین خودایه‌ (عیسا و مریه‌مه‌ و خودا)

۳. ده‌سته‌یه‌کیان ده‌لین عیسا کورپی خودایه‌.

جا بۆیه‌ بۆ په‌د کردنه‌وه‌ی ئه‌و ئه‌قیده‌ و باوه‌ره‌ به‌تاله‌ی مه‌سیحیان هه‌شتا و چه‌ند ئایه‌تی قورئان به‌ دوا‌ی یه‌کدا دابه‌زیون.

ئه‌وجار ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۳ که‌ له‌ بابته‌ دابه‌زینی قورئان و ته‌ئید کردنی به‌ ته‌ورات و ئینجیل ده‌دوئ و باس ده‌کا، تیمان ده‌گه‌یینی که‌ قورئان حه‌قه‌ و یه‌هوود و مه‌سیح بی‌خود ئینکاری قورئان ده‌که‌ن، چونکه‌ کتێبه‌که‌ی خۆیان ته‌سدیقیان کردوو که‌ قورئان حه‌قه‌ و که‌لامی خودایه‌.

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٢﴾ ئالى عمران
خودا ئەو خوداىە بە قورئانى بە ھەق و راستى بۆ دابەزاندووى، كە ئەو قورئانە تەئىدكراوى
كتىبەكانى پيش خۆيەتى، «ھەر ئەو خوداىەى كە قورئانى ناردۆتە خوارەو» تەورات و
ئىنجىلىشى ناردۆتە خوارەو.

تېروانىن و ئاور وەسەر دانەوہیەكى ھەستیارانە وە سەر ئایەتى ۳:

خودای تەعالا دەفەرموئ: ئەى محەممەدﷺ قورئانى راستىم بەراستى بۆ ناردى كە ئەو
قورئانە خاوەن باوەرە بەو كىتب و نامانەى كە لە پيش خۆیدا ھاتوون بۆ سەر پىغەمبەرانى پيش
تۆ. واتە دەبى بلىين و باوەرپشمان بى كە ئەوہى دەو قورئانەدايە رپكى ئەو نامانەن كە لە پيشا
واتە دە پيش قورئاندا ھاتوون بۆ پىغەمبەرانى پيشوو. بەلام پيش دەسكارى كردنيان.

ئەگەر يەكەك ھات و پرسبارى كرد و كوتى: دەبى راز دەوہيدا چ بى كە بۆ كىتاب كە
قورئانە (نزّل و تنزىل) دەكار كراوە بەلام بۆ تەورات و ئىنجىل (انزل) بە كابر براوە؟ دەبى لە
وہلامى ئەو پرسبارە زانستىيەدا بكوترئ: (تنزىل) بۆ (تكثير)ە، واتە زۆر، يانى قورئان دەستە
دەستە و چىن لە دواى چىن بە پىي نياز دابەزىو، بۆيە ماناى زۆر دەبەخشى؛ بەلام تەورات و
ئىنجىل يەك دەفعە ھەمووى دابەزى. كەوايە بۆيە بۆ تەورات و ئىنجىل (انزال) تاييەت كرا،
قورئانىش چونكە چىن دە ماوہى ۲۳ سالاندا دابەزى، بۆيە لەفزی (تەنزىل) دەكار دەكرئ.
پىويستە دپرەدا ئەوہ بزاندري كە خودای تەعالا قورئانى بە دوو سيفەتى ۱. حق ۲. مصدق
ناودير كرد: حق واتە لە بابەت راگەياندى كارەسات و بەسەرھاتى ئۆمەتانى رابردوو راستە و
حەقە و لە بابەت وعدە و وەعيددا حەققە و راستە، وە ھەروا حەقىش بە ماناى (فصل) ھاتووہ
واتە حەق وەك ئايەتى ۱۳ «طارق» ئاماژەى وەلا كردووہ: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ﴾ بە تەئكىد ئەو
قورئانە جياكەرەوہى حەق و باتلە، قەولنىكى راست و بى درۆيە.

مصدق: تەسدىقكەرى كىتبەكانى پيش خۆيەتى. يا دەللىن: خودا راست قورئانىش راست.
دل دەيھەوئ بزاني ئەو دوو لەفزی تەورات و ئىنجىل چن؟ لۆغەت زانان كوتووويانە: ھەر
دوو لۆغەت عەجەمىن، تەورات عىبرى و ئىنجىل سريانيە. ئەگەر دەشت ھەوئ بە دريژى بزاني
ئەو دوو لۆغەتەنە عەرەبىن لە چ بابىكن، يا عەجەمىن بى باب، برۆ تماشاي تەفسىرى كەبىرى
ئىمام فەخرى رازى يا «تبیین الفرقان» بكە.

يەكەك دى دەپرسى و دەلئ: ھۆى ئەوہى چىيە زياد لە كىتبەكانى ئاسمانى، تەنيا تەورات

و ئینجیل دێره‌دا ناو براون؟ ولّام به‌ پیتی فەرمووده‌ی زانایان ئاوا دراوه‌ته‌وه‌:

ئهو دوو کتیبانه‌ی ته‌ورات و ئینجیل له‌ قورئان ده‌بن له‌ هه‌چی کتیبه‌کان و وه‌ره‌قه‌کانی (صحف) ئاسمانین به‌ربلاوتر و جامعت‌تر ده‌گه‌ڵ قورئان مناسه‌به‌ و رابیته‌ و تیکه‌لاوییان زیاتره‌، جگه‌ له‌ وه‌ش ده‌ورانی ته‌ورات و ئینجیل ده‌گه‌ڵ ده‌ورانی قورئان به‌ سه‌ر یه‌که‌وه‌ن، چونکه‌ ئینجیل که‌ بو‌ حه‌زهره‌تی عیسا دابه‌زیوه‌، که‌مه‌ ده‌ورانی‌ک پێش حه‌زهره‌تی محمد المصطفی‌ ﷺ بووه‌ واته‌ بڵێن شه‌ش قه‌رن نێوانیان بووه‌. عیسا ئاخ‌رین پێغه‌مبه‌ری «اولوالعزم» ی پێش پێغه‌مبه‌ر محمه‌ده‌ ﷺ بووه‌. وه‌هه‌روا ته‌ورات هه‌رچه‌ند به‌ نېسه‌تی ئینجیل له‌ ئیسلام دوورتره‌، ئه‌مما به‌و هۆیه‌ که‌ ته‌وراتی حه‌زهره‌تی مووسا له‌ پاش مووسا مه‌عموول و مه‌شموولی ته‌واوی پێغه‌مبه‌ران بووه‌ له‌ ئیمه‌ی ئیسلامی خاوه‌ن قورئان نزیکتره‌. (تفسیر تبیین القرآن، ج ۵، ص ۳۶)

پوخته‌یه‌ک

(نزّل) واته‌ چین چین و ده‌م به‌ ده‌م ده‌گه‌ڵ ئه‌وزاعی ده‌وران وه‌ک ۲۳ سالی ده‌ورانی پێغه‌مبه‌رايه‌تی حه‌زهره‌تی محمد المصطفی‌ ﷺ بێت.

(انزل) واته‌ یه‌ک پارچه‌ی یه‌ک که‌ره‌ت دابه‌زیوه‌. جا له‌ سه‌ر ئهو به‌راوه‌رد و ئه‌ساسه‌ ﴿نَزَّلَ عَلَیْكَ الْكِتَابَ﴾ واته‌ هاته‌ خواره‌وی قورئان؛ ﴿أَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ واته‌ هاته‌ خواره‌وی ته‌ورات و ئینجیل.

﴿بِالْحَقِّ﴾ یانی خودا به‌ حه‌قی ئهو قورئانه‌ حه‌قه‌ی دابه‌زاند هه‌ر تو، له‌ هیچ ده‌ور و زه‌مانیکدا له‌ حه‌ق ناکه‌وی، هه‌ر که‌شیش ده‌ستی تی‌گرێ له‌ حه‌ق ناکه‌وی، ده‌گه‌ڵ عاله‌می هه‌ستی واته‌ بوونه‌وه‌ر به‌ حه‌ق ده‌دوی و ده‌جوولێته‌وه‌، پارێزه‌ری مافی هه‌موو خاوه‌ن مافانه‌.

﴿مُصَدِّقًا﴾ واته‌ ئهو قانون و شتانه‌ی که‌ ده‌ کتیبه‌کانی پێش خۆیدان ته‌ئید و ته‌س‌دیقیان ده‌کات، نیشانه‌کانیشیان هاتنی محمد المصطفی‌ و دابه‌زینی ئیسلام به‌ یاسایه‌وه‌.

ته‌ورات که‌ لیمه‌یه‌کی عیبرییه‌ به‌ واتای شه‌ریعه‌ت. پێنج نو‌قته‌ی له‌ خو‌گرتووه‌: ۱. سف‌ری ته‌کوین ۲. سف‌ری خ‌روج ۳. سف‌ری لا‌وین ۴. سف‌ری عه‌ده‌د ۵. تث‌نیه‌ اش‌تراع.

ئه‌وانه‌ واته‌: بوونه‌وه‌ر، هاته‌ دنیا؛ چوونه‌ ده‌ر له‌ دنیا؛ ژماره‌ و حیساب، یاسای دنیا و قیامه‌ت.

یه‌هوودییه‌کان ده‌لێن مووسا ته‌وراتی نو‌وسیوه‌ته‌وه‌، نه‌سارا‌کان ده‌لێن: ته‌ورات ده‌ورانی

کۆن و تازه نیشان دهدا و خاوهن داستان و چیرۆکهکانی پیغه مبهه ران و میژووی بهنی ئیسرایلهکانی پیش هه زه رتهی عیسیاه.

ئینجیل که لیمهیه کی یۆنانیه به مانای مزگینیی و یا فیر کردنی تازه هاتووه، واته فیر بوونی ئادابی ده ورانی تازه. به کوردی فیر بوونی دینی عیسیای مه سیح.

قه رنیک یا دوو قه رن پاش وه فاتی هه زه رتهی عیسا خائینانی ئایینی ئاسمانی به چوار شیوه ئینجیلیان دایه ده ری و نووسیانه وه له پرووی ئه سلّی ئینجیلی ئاسمانی. یانی هه ر کهس به قازانجی خووی دهستی تی وه ردا هه چی زانیان له بابته قورئان و پیغه مبهه ر محمد المصطفی دایه ده ریان هینا و و نیان کرد له عاله م، هه یج به لگه یه کی ئه وهش که ئاوا نووسیویه کام که سه یه له ده سدا نییه. ئه و چوار ئینجیله نووسراوانهش ئه وانهن که ناوی نووسه ره کهشی دیار نییه. ئینجیل ناوی چوار کتییی نووسراون له لایه ن: ۱. مه تا ۲. مه رقه س ۳. لوقا ۴. یوحه ننا له ژبانی عیسادا. پاش مه سیح به ماوه یه کی زۆر نووسراون تا سه ده ی چواره می مه سیحا ده رنه خراون، چونکه به عیسا به دهس جوو پۆمیان وه ده ربه ده ر کرابوون، کاتی پادشای وهخت (قسطنطین) بوو به گاور خه لک له ترس رزگار بوون ئه و کتیبانه یان ده رخستن به ناوی ئینجیل قبولیان کردن، ئه و ته و پات و ئینجیله ی ئیستا هه ن، خودا نه یاردوون. ئه وانی خودا ناردوونی له ناو براون. (خال).

به کوردی، زۆردارانێ ده وران له سه ر ئاره زووی خو یان ته ورات و ئینجیلیان گزړیون. ده عورفی قورئاندا ته ورات واته ئه و کتیبه ی که نازل کراوه ته سه ر مووسا، ئینجیل واته ئه و کتیبه ی نازل کراوه ته سه ر عیسا که مژده ی هاتنی محمد المصطفی و شه ریه ته ی به حه قی ئه وی تیدا یه. (تفسیر منیر)

دل ده به وه ی بزانی دابه زینی ته ورات و ئینجیل که نگین؟ ده بی بۆ زانیی ئه و داخوازییه ی دل بچینه خزمهت ئایه تی ۴:

مِنْ قَبْلِ هَٰذِهِ لِّلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤﴾ ئالی عمران

(ئه و ئایه ته ئاراسته ی پیغه مبهه ر ﷺ کراوه)، واته خودا قورئانی بۆ تۆ ناردۆته خواره وه که حه قه و گومانی تیدا نییه ... ئه و قورئانه که باوه ری هه یه به و کتیبانه ی پیشتر بۆ پیغه مبهه رانی دی نیردراونه ته خواره وه. هه روا له وه پیش ته ورات و ئینجیلیشی ناردۆته خواره وه، بۆ ئه وه ی

هیدایه‌ت بن بۆ خه‌لکی، به‌لام ئەو دوو کتێبه‌ خاخام و قه‌شه‌کان له‌ سه‌رده‌مه‌کانی پیشوودا که‌م و زیادیان تیدا ئەنجام داوان و ده‌ستکاریان کردوون، ئەوه‌ی تا ئیستا له‌ به‌رده‌ستانیدا، ئەو کتێبانه‌ نین که‌ خودا ناردوونیه‌ خواره‌وه‌.

﴿وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ﴾ «فرقان» ئەو شته‌یه‌ که‌ چاک و خراپ لیک جیا ده‌کاته‌وه‌. هه‌ندیک له‌ ته‌فسیرزانه‌کان ده‌لێن مه‌به‌ست له‌ «فرقان» هۆش و بیر و ئەقله‌ که‌ خودا داویه‌تی به‌ ئاده‌میزاد، بۆ ئەوه‌ی بزانی به‌ چاکی ژیانی خۆی بباته‌ سه‌ر. هه‌ندیکیش ده‌لێن مه‌به‌ست له‌ «فرقان» قورئانه‌. جیی سرنجه‌ هه‌ر به‌خششیکی خودا که‌ زۆر به‌سوود بێت بۆ ئینسان، خودا به‌ ده‌سته‌واژه‌ی (آنزلنا)ی ناردۆته‌ خواره‌وه‌ و باسی ده‌کات.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿٤﴾ ئالی عیمران
بێ گومان ئەوه‌ی به‌ کتێبه‌کانی خودا کافر بوون له‌ پڕۆژی دوایدا دوچاری سزای قورس ده‌بن،
خودا به‌ سه‌ر هه‌موو شتیکدا زاله‌ و به‌توانایه‌، تۆله‌سینه‌وه‌یه‌.

ئاوڕ وه‌سه‌ر دانه‌وه‌ و تێروانیکی هه‌ستیارانه‌ له‌ سه‌ر و سیمای ئایه‌تی ۴:

سیفه‌تی «عزیز» واته‌ زāl به‌ سه‌ر هه‌رچی بیهه‌وێ و هیچ شت نه‌توانی به‌ سه‌ر ئەودا زāl بێ. «ذو انتقام» واته‌ فاعیلی عه‌زاب که‌س نه‌توانی به‌رگریکه‌ری بێ. «عزیز» سیفه‌تی زاتییه‌، «انتقام» سیفه‌تی فیعلیه‌. (طبری، ج ۳/۱۶۵)

ده‌بی به‌ ته‌ئکید ئینسانی خاوه‌ن باوه‌ر و ئیمان ئەو باوه‌ره‌ی بێ که‌ ئامانج و هه‌ده‌فی واقعی له‌ دابه‌زینی ته‌واوی ئایینی ئاسمانی و ئەحکامه‌کانیان له‌ هه‌موو ده‌ور و زه‌ماندا پێنومایی و شاره‌زایی ئینسان بۆ سه‌عه‌ده‌ت و به‌خته‌وه‌ری هه‌ر دوو وه‌رزه‌کانی دنیا و قیامه‌ته‌، جا له‌ سه‌ر ئەو ئەساسه‌ راستیه‌ ئایینه‌کانی ئاسمانی له‌ ئەسلێ ئامانج و ئەه‌دافی خۆیاندا جیاوازیان نییه‌، به‌لکه‌ یه‌ک ئامانجن که‌ خوداناسیه‌ له‌ سه‌ر ئەساسی ته‌قوا. به‌لام ئەوه‌ی که‌ هه‌ندیک جار قورئان ناوی به‌ کتێب ده‌برێ و ده‌هه‌ندیک شوێنیشدا به‌ «فرقان»، ئەوه‌ ئیشاره‌یه‌ وه‌لای ئەو پاز و مه‌به‌سته‌ که‌ ئەگه‌ر ئەو حوکم و ده‌ستووراته‌ی وه‌حیی باری ته‌عالا ده‌یهه‌وێ به‌ ئینسانی راگه‌یینی له‌ بابته‌ کتێبه‌وه‌ بێ، ئەوه‌ ناوی «قرآن» ده‌ویدا به‌ کتێب ناو ده‌با؛ به‌لام ئەگه‌ر بێتو ئەو حوکم و ده‌ستووراته‌ی وه‌حیی باری ته‌عالا ده‌یهه‌وێ به‌ ئینسانی راگه‌یینی له‌ باره‌ی جودا کردنه‌وه‌ی حه‌ق له‌ باطل بێ، یا فه‌رقی چاک و خراپ بێ، وه‌هه‌روا هاوێری پاک و پیس بێ، ئەوه‌ ده‌و جیگا و شوێنانه‌دا ناوی قورئان به‌ «فرقان» ده‌با.

دیاره دَل و باوەر دەبێ لەو بارەووە شکی نەبێ و نەکەوێتە وەسوەسە و دوودلییەووە، چونکە ئەگەر مەیدان بدرێ بە ئەقَل و هەست و شعور، ئەو پڕیگە راست و پان و بەرینە چاو دەکا کە خودا غەرەزی دەگەڵ مەخلووقی خۆی نییە، تاکوو پڕیگای خراپی وەبەر بنێ و پێغەمبەرانیشت کە لە نەسلی ئینسانن غەرەزیان دەگەڵ ئینسان نییە تاکوو درۆیان بۆ هەلبەستن، ئیفتیخار و شانازی وان دەویدایە ئینسان تابیعی پڕی راست و دروست بێ و دەگەڵ یەک حاواوە و ئەهل و سەهل بێ؛ هەر وەک فەرماندەیک دەپههوی تەواوی ئەو سەربازانەی کە لە ژێر دەستووراتی ئەودان، پڕیک و پێک و بەنەزم و نیزام بن و یاسازان و یاساپارێز بن، پێغەمبەرانیشت هەر ئا وان. هەر کەس بَلّی وانییە و بە پێچەوانەی ئەو یاسایە وەجوولێ و هەلوێست بگری، ئەو پێی دەکووترێ «لجوج» واتە لەج واتە چەپەرەو و لاسار و خوار و خێچ پەرست و مونکیری حەق و راستی، وەک کافر و منافق و فاسق و تاغوت و جبت و مترفین.

پوختە ی مەبەست: چاوە ی قورئان

غەم و خۆشی و پەنج و پراحتی و سەعادت و شەقاوەتی ئینسان سەرچاوە لە چاوە ی فکر و بەراوەرد و هەلسەنگاندنی هەلس وکەوتی ئینسان دەگری. بەو دەلیلە کەسانیکێ کە چاوە ی دَل و دەروونیان لە نووری ئیمان و باوەری بە خودا خالی بێ، هەر ئەندازە دنیا و سامانی دنیا شیان هەبێ، چاوە ی دَلیان تەنگ و وێرانە، ترووسکایی وێژدان و کەرەمەتی لی چاو ناکرێ، چونکە سەعادت و شەقاوەت دوو جورن: یا پڕوحین، یا لەشین؛ سەعادتێ پڕوحی لە سەعادتێ کۆمەڵدا سەرچاوە دەگری و لەوێرایی، چونکە پڕوح دەگەڵ ئەپراوحتی کۆمەڵ یەک بەشن، یەک لەشن، خۆشی و ناخۆشییان وێکەرایە و پێکەوێت؛ ئەگەر بەشیکیان کەوتە ناپرەحتی، بە تیکرا ناپرەحتن؛ دیارە خۆشیشیان هەر وا.

سەعادتێ لەشی لە لەزەتی دنیای سامان و کەیف و هەوا و ئیشتیا و ئارەزوووە سەرچاوە دەگری، دەخلی بە سەر پڕوح و مەعنەوییەتەووە نییە، لە ئاداب و ئەدەبی ئینسان بەرییە. ئەو ئینسانە بە ناچاری دەبێ بۆ پارازتنی ئەو سەعادت و خۆشییە لەشە، هیزی زۆرداری و تەجەوزکاری دەکار کا و وەگەر خا، ئەگەر تێیدا سەر کەوێ، ئەووە مالی قیامەتی خۆی و دنیای هاوچەشنانی خۆی وێران کرد بۆ پشوویەک لەزەت و خۆشی دنیا، ئەگەر تێیدا سەر نەکەوت ئەووە مالی هەر دوو دنیای خۆی وێران کرد چونکە نیەتی پیس و گلاو بوو.

قورئان ئەو جورە ژیان و بوونانە ی سەعادتێ لەشی بە «متاع قلیل» ناو دەبا. چونکە هەر

جوړه جوولانه‌وه‌یه‌کی ئینسان ته‌گه‌ر به‌ زه‌ره‌ری هاوالان و هاونه‌وانی خو‌ی بی، قورئان مه‌حکوومی ده‌کا، واته‌ خودا. ته‌مما هه‌ر جوړه جوولانه‌وه‌یه‌ک که بو سه‌عاده‌ت و به‌خته‌وه‌ری ئینسان و گیانان وه‌گه‌ر که‌وئ، قورئان په‌سه‌ندی ده‌کا، چونکه‌ ته‌و جوړه جوولانه‌وانه‌گه‌ری خودا و گه‌ری ئینسانانی خودان، زو‌ردار بو کوی ده‌چی؟ به‌ره‌و کوی؟

تیوتیوه:

ده‌ ئایه‌تی ۱۲ا به‌ پرونی کوترا خودا خاوه‌نی دوو سیفه‌تی «حی» و «قیوم»، دیا‌ره‌ ته‌و دوو سیفه‌ته‌ی خودای ته‌عالا ته‌وه‌ ده‌لین که خودای ته‌عالا ده‌بی به‌ سه‌ر ته‌واوی قازانج و زه‌ره‌ر و کاروباری مه‌خلووقاتی خه‌به‌ردار و به‌توانا بی، چونکه‌ به‌پړوه‌ بردن و سه‌ره‌وبه‌ر کردنی بوونه‌وه‌ر به‌ زانست و قودره‌ت نه‌بی، نابی و نا‌کری؛ واته‌ ده‌بی به‌ نیاز و که‌یفیه‌تی ژیا‌نی ته‌واویان زانا بی و بشتواندری له‌ هه‌موو باران و بواران نیازیان جی‌به‌جی بکری.

ته‌و شیوه‌ ئیداره‌ کردنه‌ش له‌ ده‌س خودادا نه‌بی، نابی، چونکه‌ هه‌ر ته‌وه‌ خاوه‌نی ته‌و دوو سیفه‌ته‌یه «حی و قیوم»؛ جا بو ئیسباتی ته‌و داوا‌یه‌ ده‌بی بجینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۵:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٥﴾ ئالی عیمران

بی گومان خودا لای شاره‌و نییه، هیچ بوونه‌وه‌ر و شتی‌ک، نه‌ له‌ زه‌وی و نه‌ له‌ ئاسمان.

تپروانین و ئاور وه‌سه‌ر دانه‌وه‌ وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۵:

ئاسمان و زه‌وی دوو شتی به‌راه‌ه‌ر و پروو به‌یه‌کن، زه‌وی ته‌نیا به‌و ته‌رزه‌ نا‌کو‌تری که‌ ئیمه‌ی له‌ سه‌رین، به‌لکه‌ هه‌رچی له‌ ژیرای ئاسماندا بی پی ده‌کو‌تری زه‌وی. وه‌ هه‌ر وا ئاسمانیش به‌ ته‌واوی ته‌وه‌ ده‌کو‌تری که‌ له‌ سه‌رووی زه‌ویدا‌یه‌ تا‌نیهایه‌ت؛ جا ته‌ دپړه‌دا‌یه‌ که‌ ده‌بی باوه‌رن بی به‌وه‌ی زانستی خودای ته‌عالا هه‌چی له‌ زه‌وی و ئاسماندا بی، ده‌وره‌ی داوه‌ ده‌ خو‌یدا به‌ هو‌ی سیفه‌تی «قیوم»یه‌تی. (روح‌المعانی، ج ۳/۱۰۵)

ده‌کری بکو‌تری ته‌و ئایه‌ته‌ باوه‌ری گا‌وره‌کانی نه‌جران ده‌باه‌ته‌وه‌ پاش و به‌تالی ده‌کاته‌وه‌ که‌ پیا‌ن وا بوو عیسا خودایه‌ و غه‌یب‌زانیشه، چونکه‌ ته‌و که‌سه‌ی ئا‌گاداری ئاسمان و زه‌وییه‌ و خه‌به‌رداری خسه‌ی مار و میروویه، هه‌ر خودای بی‌هاوتایه، نه‌ هه‌زرتی عیسا؛ چونکه‌ عیسا‌ی ئینسان، ته‌وه‌ی خودا به‌ هو‌ی وه‌حی خه‌به‌رداری نه‌کا نایزانی و ئا‌گادار نییه.

ته‌و که‌سانه‌ی عیسا‌یان به‌ خودا ده‌زانی هو‌یه‌که‌ی ته‌وه‌ بوو که‌ ده‌یان‌گوت عیسا نه‌یننی‌زانه

چونکہ بە عالەمی دەکوت: ئەتۆ ئەوشۆ ئەو چیشتەت خواردوو، وە ھەر وا بە یەکیکی دەکوت ئەورۆ ئەتۆ ئەو کارەت کردوو؛ بێ ئەوەی کەس پێی بلی. و ھەر وا لەو لایەشەو کە عیسا مردووی زیندوو دەکردنەو، کویر چاوی دەکردنەو، و ھەر وا لە قور و گل تەیری دروست دەکردن، کە ئەو کارانە لە دەستی غەیری عیسای نەدەھاتن و دەیانکوت عیسا خودایە، ئەگەر خودا نەبا، وەک مە ئینسان با، نەیدەتوانی ئەو کارانە بکا.

جا خودای تەعالا بۆ وە ی بە دەلیل پێیان بەسەلمێنی کە عیسا خودا نییە و ئەقلیش قبوولی ناکا، ھات فەرمووی: خودا دەبی خواھنی ئەو سیفەتە بەرزە بێ (حی) واتە ھەمیشە زیندوو و گیان بەخش و حەیات بەخش بە زەوی، وە ھەروا خودا دەبی خواھنی ئەو سیفەتە بێ (قیوم) واتە ھاوھستاو بە زاتی خۆی، دەجا ھەچی ئەقلە ئەو دەسەلمێنی و باوەری پێ دەکا کە عیسا نە ئەو «حی» یە کە سیفەتی خودایە، واتە ھەمیشە زیندوو بێ، نە ئەو «قیوم» یە کە سیفەتی خودایە واتە ھاوھستاو بە زاتی خۆی، جگە لەوانەش ئاگاداری پیغەمبەران بە نھینی، لە پرووی وەحیە، نەک سەر بەخۆ.

دێردا باسی ھەزرەتی عیسا ھاتە گۆڕی کە ھەندیک لە ئینسان باوەریان وا بوو خودایە، ئەوەی دل دەیھەوێ بزانی دێردا ئەو یە: خودای تەعالا دە ئایەتی ۱۷۱ ی نيساء دەفەرموێ:

إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ﴿١٧١﴾ نساء
بێ گومان مەسیح عیسای کوری مریەم یجگە لە نێردراو و وشە ی خودا ھێچیکێ تر نییە،
نێردرا بۆ مریەم و گیانیکی بەخشاوە لە لای خوداوە.

دل دەیھەوێ بزانی مەسیح یانی چی؟ وە ھەروا دەشیھەوێ بزانی «کلمة» یانی چی؟ بۆ چیش راستەوخۆ بە عیسا کوترا «روح منہ»، واتە ڕوحوڵلا؟ خۆ ھەچی گیانی دە بەردایە، ڕوحي خودای دە بەردایە، دەتواندێ «روح الله» ی پێ بکوێ.

وہ لام: مەسیح چەند ھۆیەکی ھە یە کە دراوہتە پال عیسا، بۆ نمونە عیسا نەخۆش و کویر و کەچەل و گولی بە وەسیلە ی موعجیزە چاک دەکردەو، واتە دەستی بە سەردا دینان چاک دەبوونەو، بۆ یە پێیان کوتوو مەسیح. لە فزی مەسیح ۱۱ جار دە قورئانی پیرۆزدا ھاتوو و بە کار براوە.

«کلمة» یان «کلمة الله» یانی خودای تەعالا عیسای بە «کلمة الله» ناوێر کردوو واتە بە کەلیمە ی «کُن» چونکہ خولقانی ھەزرەتی عیسای، خودا لە نیزامی پیکھێنانی وەلەد کە بریتیە

له ئاوی «منی» واته‌ تۆو، له «کُنْ» خاریج کرد، یانی له به‌شیکی که ئاوی مه‌نییه، به‌ده‌ر بی‌ ئاو به‌ ئه‌مری «کُنْ» هینایه‌ دی، جا له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ به‌ چه‌زه‌تی عیسا ده‌کو‌تری «کلمه‌ الله». یا ده‌لێن «کلمات» واته‌ به‌یانات و کو‌تن وه‌سیله‌ی هیدایه‌تن، عیسا‌ش وه‌سیله‌ی هیدایه‌ته‌، خو‌ دیاره‌ «کلمه‌»‌ش له «کلمات»ه‌، خودا بۆیه‌ به‌ عیسا‌ی ئه‌و له‌قه‌به‌ (کلمه‌ الله) دا.

«روح الله» خودای ته‌عالا له‌ به‌ر رێز و حورمه‌ت و ئی‌کرام له‌ عیسا‌ ر‌وحی دایه‌ پال خودا فه‌رمووی «عیسا‌ی روح الله»، ده‌نا هه‌چی ر‌وحه‌ له‌ خوداوه‌یه‌، ئه‌و ر‌وح وه‌پال دانه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ «بیت الله» «ناقه‌ الله».

وه‌ک ده‌رده‌که‌وێت و به‌ ئی‌سبات گه‌یشته‌وه‌ ئایه‌تی ۵ ئی‌شاره‌ وه‌لای به‌رفراوانی و که‌مالی عیلم و زانستی خودای ته‌عالایه‌ که‌ به‌ هه‌رچی بوون و نه‌بوونه‌ راده‌گا، ئه‌ دێرده‌ ئه‌وه‌شمان دێته‌ زه‌ین و ده‌ست، که‌ خودا وێ‌پرای ئه‌و عیلم و زانسته‌ ده‌بی‌ هێز و توانای سه‌ره‌ و به‌ره‌ کردنی ته‌واوی بوون و نه‌بوونیشی هه‌بی‌، ئه‌گینا نا‌ته‌واو ده‌بی‌! په‌نا به‌ خودا! جا بۆ ئی‌سباتی که‌مالی هێز و توانای خودا له‌ سه‌ر کائینات و بوونه‌وه‌ر ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۶ که‌ ده‌ویدا بۆمان ده‌رده‌که‌وی‌ قودره‌ت و ته‌وانایی خودا:

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾ ئالی عیمران
هه‌ر خودایه‌ چۆنی بیهه‌وێ له‌ نیو مندال‌دانه‌ کاندایه‌ ش‌ک‌ل و نه‌خشان ده‌کی‌شی، بی‌ج‌گه‌ له‌و هه‌یج
خودایه‌ نییه‌، هه‌ر ئه‌وه‌ زال و کاربه‌جی.

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه‌ و تێ‌روانین له‌ سیمای ئایه‌تی ۶:

ئه‌وه‌ یه‌قینه‌ و بی‌ گومانه‌ سه‌ره‌ و به‌ره‌ی دنیا و ئیداره‌ کردنی له‌ هه‌موو باره‌کانی ژیان و حاوانه‌وه‌ و نه‌خش و نیگار و که‌یفیه‌تی سیمایه‌ و ر‌وخسار و هه‌ستیان له‌ ژێر ئیراده‌ و مه‌شییه‌تی خودادایه‌، سوورپه‌ت و شیوه‌ و بی‌جمی ئی‌نسان به‌شی‌که‌ له‌و ئیراده‌یه‌ی خودا. دیاره‌ کاروباری باری ته‌عالا ته‌واوی له‌ سه‌ر حیساب و ژماره‌یه‌، جا بۆیه‌ ده‌بی‌ بکو‌تری به‌ غه‌یره‌ز ئه‌و خودایه‌ی وا به‌هه‌ز و به‌ زانست، هه‌یج خودایه‌ک نییه‌ به‌توانی‌ ئاوا به‌ نه‌زم و نی‌زام کائینات ئیداره‌ بکات.

خودای بی‌هاوتا هه‌ر کاریکی بیهه‌وێ بیکایه‌ پیش ئه‌وه‌ی ئه‌نجامی بدا و به‌رپوه‌ی به‌ری، له‌ سه‌ر و بنی ئاگاداره‌ بۆیه‌ له‌ به‌رپوه‌ بردنی هه‌رشتیکی بیهه‌وێ پێکی‌ بێنی‌ ده‌توانی‌ و نه‌وومی‌ نا‌هینی. جا بۆیه‌ ده‌بی‌ بکو‌تری ئه‌و که‌سانه‌ی ئی‌نکاری ئایاتی خودا ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ ئی‌نکاری حه‌ق

دەكەن و هیچ خالى نین زۆر ژیراتر لەوەن بتوانن لە سەر پێی خۆیان راوەستن و ئیدیعی ئەوە بکەن کە بە ئی ڕیگای راست دەقۆزینەو و دەرکی دەکەین.

ئەو کە ئینسان ئینکاری ئایاتی خودا دەکا ھۆیکەى ئەوێە خودای تەعالا لە سەر ئەساسی ھیکمەتى خۆی سەر بەخۆی و ئیزنی داوێە ئینسان کە بۆخۆی چارەنووسی خۆی ھەلبژیرى، تاکوو مەیدانى تاقى کردنەوێ ئاوالە بى و بەرھەلستى نەبى لە تاقى کردنەوێدا. ھەچى بێھەوێ بۆخۆی ھەلبژیرى، دیارە ئەو ئینسانەش ئەو ئامراز و ھەسلەى ئەقل و ھەست و شعورەى خودا پێی داوێ بۆ دەرکی ھەق و باتل، دە جیى خۆیدا دەکاریان ناکا، بەلکە چاوەى دوورینی و ھەق ناسى دە دنیابەرستى دەکا و دەشیھەوێ بىگا بە قوناغى سەعادەتى ئاخەرەتیش، بێخەبەر لەوێ دنیا پلەکانى سەرکەوتنە بۆ پلەکانى کەمال نەک پلەکانى خۆ پى ھەلاوێسین.

خودای تەعالا کە دەفەرموى ﴿يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ﴾ واتە چۆنى بێھەوێ خودا ئاواى شەکل دەکیشى دە ناو مندالدى دایکید، واتە دەو شوینەیدا کە پێى دەکوترى مندالدى (رەھەم)، واتە شوینی رەھەم و بەزە لەویدا رەھەمى دایک و باب بۆ ڕۆلەکەیان دادەخزیتە ناو ئەو مندالدى و تیکەلاوى ئەو دوو ئاوى دایک و بابە دەبى کە بێچوولەکەى لى دەگوورى و ساز دەبى. سەیری ئایەتى ۲ى سوورەى ئینسان پتویستە دێرەدا:

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ ﴿٢﴾ انسان
بى گومان ئیمە مۆفمان لە نوتفەى کى تیکەل دروست کردوو بۆ ئەوێ تاقى بکەینەو.

ئەو جەماعەتە نەجرانیانەى ھاتبوونە خزمەت پێغەمبەر لە بابەت ھەزەرەتى عیساو دەیانکوت: «کلمة الله و روح منه» واتە عیسا کوپى خودایە؛ پێغەمبەر فەرمووی وا مەلین، بەلکوو بلین: رەسوولی خودایە. وەفدى نەجران واتە «نەساراكان» دە پێغەمبەرەتى پێغەمبەر و قورئاندا گومانیان ھەبوو، باوێریان پى نەدەکردن، لایان وا بوو عیسا لە سى لایان لایەکە: یا خودایە، یا کوپى خودایە، یا یەکیکە لە «قنومن ثلاثه»: عیسا و مریەمە و خودا. خودای تەعالا بۆ رەواندنى ئەو تەمومژە گوێرە لە سەر دلیان، ھات ئایەتى ۷ى دابەزاند. ئەگەر بە وردى ھەلسەنگیندرى بە ڕوونى ئەقل دەزانى عیسا ئینسانە و خودا نییە:

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ

تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهَ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٧﴾ ئالی عیمران

خودا ئەو خودایەیه که قورئانی بۆ ناردووێه خوارەوه، هیندیکیان ئایەتی پروون و ئاشکران مەبەستەکانیان راستەوخۆ دەزاندرین هیچ رینگای ئەولایان وەخۆ نەگرتوو، جا ئەو ئایەتە پرووناکانە ئەسڵ و سەرچاوەی ئایەتەکانی دیکەن. هیندیکیشیان ئایاتیکن مەبەستەکانیان پروون نین، چونکە ئەولایان هەڵدەگرن، ئەوانە دەبێ بە پێی ئایەتە مەحکەماتەکان مەبەست و مانایان لێ بدرێتەوه، لە بەر ئەوەی بە ئایەتە مەحکەماتەکان دەکوێت «امّ الکتاب» واتە دایکی ئایەتەکان. دەبێ هەموو ئایەتەکان ئەگەر ئەولاش هەلگرن هەر بچنەوه ژێر دامپنی پرووناکی دایکیان واتە ئایەتە مەحکەماتەکان. جا ئەوانە لە حەقدانیان لە دڵایە دەکەونە شوێن ئەوانە ی راقە هەڵدەگرن بۆوەی فیتنە بسازین، دەگەڵ ئەوەی راستییە کەش هەر خودا دەزانێ. زاناکانیش: ئیمە ئیئامان پێ هینان، هەموویان لە لای خوداوە هاتوون، پەند ناگرێ جگە زانا نەبێ.

دەچینە لای مامۆستای خالّ که چەند نموونەیه‌کی رێک‌وپێک و دڵگری لەو بارەوه نیشان داو، فەرموویه‌تی: بۆ نموونە خودا لە ئایەتیکا دەفەرموێ:

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾ انعام
چاوه‌کان خودا نابین، ئەو چاوان دەبینی، زۆر وردبین و ئاگاداره.

بە کوردی: لە دنیا‌دا هیچ چاویک خودا چاواناکا، بەلام خودا هەچی چاوه، چاوی دەکا و دەبینی.

لە ئایەتیکی دیکەدا خودا هەر لە سەر ئەو بابەتە دەدوێ و دەفەرموێ:

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ قیامة
زۆر روخسا لەو رۆژەدا راستەوخۆ تەماشای خودای خۆی دەکات.

ئەو دوو ئایەتە مۆتەشاییه‌ن، چونکە بە دیمەن دژی یەکن، دەبێ لە بەر پرووناکیی ئایەتیکی مەحکەم مەبەستیان لێ بدرێتەوه. ئەو ئایەتە مەحکەمەش وەک ئایەتی ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ واتە خودا هیچ میسلێکی نییه، وەک هیچ ناچی، بەو پێی مانای ئایەتی ۱۰۳ی ئەنعام دەبێ ئاوا تەعبیر بکری: چاوه‌وری خودا نادا. ئایەتەکانی ۲۲ و ۲۳ی قیامەتیش ئاوا تەعبیر بکری: چاوه‌وری خودا نادا.

دەپروانیته خودا بێ ئەوێ بتوانی دەوری بدات، تاكوو تەماشای کردنەكەى وەك تەماشای کردنى شتى قەبارەدار نەبێ. جا لە سەر ئەو ئەساسە دەبێ هەچی ئایەتى مۆتەشابیها تە لە قورئاندا، بېرێنەو بەر پرووناكى ئایەتى مەحكەمات. (تەفسیری خال)

بە كوردی ئایاتی مۆتەشابیها، ئایاتیكن كە بە دیمەن مەبەستێك بگەیهنن كە شایانی پەلە و پایەى خودا نەبن و پێ نەكەون دەگەڵ ئەو ئایەتە مۆحكەمانەى كە خودا بە پاك ڕادەگرن و دووری دەخەنەو لە كەم و كووپى. ئەو جار موسوڵمان یا باوەرى پێ هەیه بە جوړێك كە دژ نەبێ دەگەڵ پاکیى خودا. وەك ئایەتى ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ كە پێشینان فەرموویانە مەبەست لە «استوی» و لە «عرش» ئاشكرایە، بەلام چۆنیەتیەكەى هەر خودا بۆخۆی دەیزانی.

ئەوانەى كە دە دڵیاندا خوار و خێچی و گومان هەیه لە فەرموودەى خودادا، وە لە پێى راست لا دەدەن، وەیا بێ باوەرن وەك گاورەكانى نەجران و هەموو بێ پروایەك، ئەو وەشوێن ئەو ئایەتە دەكەون كە مۆتەشابیها تەن، بۆیەش وا دەكەن بۆ تێكدانى بێر و باوەرى موسوڵمانان كە گۆیا ئەو ئایەتە دژى یەكن، وەیا ناپاكن. وەدوای ئەو ئایەتە دەكەون بۆ تەئویل كردنیان بە رەنگێك كە پێكى پێاز (مەزەب) یكى خوار و خێچی دروست كراو بۆ پارچە پارچە كردنى موسوڵمانان، وەك قادیانیەكان كە دەلێن مزگینى دانى عیسا دە ئایەتى ﴿مُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنَ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ (صف) بە حەزەرتى محەمەد نیه بەلكوو بە ئەحمەد قادیانیە.

وە كەسێش بە راستى تەئویلى ئایاتی مۆتەشابیها نازانی، خودا نەبێ كە ناردوویەتە خوارووە بۆیە خودا بۆخۆی تەئویلى كردووە بە ئایەتى مۆحكەمات و فەرموویەتى ﴿هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ وە هەر وەك خودا خۆی تەئویلى ئایاتی مۆتەشابه دەزانى، ئیجازەى داوە بە زانیان، ئەوانیش بیزانن كە فەرموویەتى ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ واتە ئەوانەى لە زانینا دامەزراون دەتوانن بیزانن بە هۆى بردنەوێ ئایەتى مۆتەشابه بۆ لای پرووناكایی ئایەتى مۆحكەمات كە سەرچاوەى مۆتەشابیها تەن. ئەو زانیانەش كە تەعبیری مۆتەشابیها تە زانن دەشێن، ئیمە باوەریمان بە مۆتەشابیها تە هەیه، بەو دەلیلە ئایەتەكانى مۆحكەمات و مۆتەشابیها تە هەموو لە خوداوەن، دیارە خاوەن هەست و بیرەكان نەبن ئیدی مانا و تەعبیراتی ئایاتی مۆتەشابیها تە زانن چونكە قورئان نازانن.

ئاوێر وەسەر دانەووە و تێروانیێكى هەستیارانە وەسەر ئایەتى ۷:

دیاره به پروونی له بهراوهرد و هه لسه نگانندی ئایه ته کانی قورئان ئه وه مان بۆ ده رکه وتوووه که قورئان به دوو سیفه ته کانی (انزال و تنزیل) هاتوووه و دئ، به پیچه وانهی کتیبه ئاسمانیه کانی دی که ئه وان ههر ته نیا به سیفه تی (انزال) هاتوون و چاو کراون.

(انزال) واته قورئان له «لوح المحفوظ» هوه تا ئاسمانی دنیا که شوین و مه رکه زی «بیت العزة» واته «بیت المعمور» دابه زیوه. (تنزیل) واته قورئان له «بیت العزة» هوه تا سهر زهوی ده ماوهی ۲۳ سالدای ته وای دابه زیوه. به پیتی هه لسه نگانندن و بهراوردی ئه و ئایه ته پیروژه (واته ئایه تی ۷) ئه وه ده رده که وئ و سابت ده بی که سهر له بهری ئایه ته کانی قورئان دوو به ش بن: به شیکیان «محکمات» و به شیکیان «متشابهات». به ئاوردانه وه لای ئایه تی ۲۳ «زمر» وا هه ست پی ده کری که سهراسهری ئایه تی قورئان «متشابه» بن ئه وه ش ئایه ته که:

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَثَانٍ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾ زمر

خودا جوانترین کوتهی ناردووته خواره وه، کتیبیکه که وا هه مووی له یه ک ده چی که مه به سته کانیشی دوو پات ده بنه وه. ئا ئه و که سانه ی که له پهروه دگاری خویان ده ترسن له بهر ئه و کتیبه ته زوو به له شیاندای دئ، پاشان دل و جهسته یان به یادی خودا ئوقره ده گری. ئه ئه وه یه شاره زایی خودا و پینوینی. خودا ویستی له سهر ههر که سی بی، شاره زای ئه و ریگایه ی ده کا، که سیکیش هه ل به خسینی و بیداته دهس خوا بۆ گومرای، خوداش گومرای ده کا، هیچ رابه ریک و ری پیشانده ریکی نییه و نابی.

وه ههر وا به پیتی ئیشاره ی ئایه تی ۱ سوورهی هود و ئایه تی ۱ سوورهی یونس ده بی ته وای ئایه تی قورئان «محکمات» بن، ئه وه ش ئایه ته کان:

الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١﴾ هود
ئه لف لام را. قورئان کتیبیکه که ئایه ته کانی پته و کراونه ته وه، پاشان له لایه ن کار به جی و لیژانه وه به دریزی پروون کراونه ته وه.

الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ یونس
ئه لف لام را. ئه وه ئایه تی کتیبیکی کار به جیه.

بە پێی ئیشارەتی ئەو دوو ئایەتە تانەیی سوورەتی ھود و یونس دەبێ تەواوی ئایاتی قورئان «محکمات» بن و بە پێی ئایەتی ۲۳ سوورەتی «زمر» دەبێ تەواوی ئایاتی قورئان «متشابھات» بن.

بە پێی ئایەتی ۷ی ئالی عیمران دەبێ تەواوی ئایاتی قورئان دوو بەش بن: «محکمات» و «متشابھات». بێ گومانیش دەبێ بین کە ئەو ئیشارات و نەزەرە سەر بە خۆ نین و پانە ندراون، ناشکری و اش بن چونکە دژایەتی ڕوو دەدا، ناشکری و اش نەبن چونکە ئیستیدلال بە ئایەتەن. کەوابێ چارە دۆزینەو ڕیگای چارەبە کە ئەویش دۆزینەو ڕیگا دروستە کەبە.

کۆبوونەو و یەک گرتن و تەتبیقی دروست و سەحیحی ئایەتەکانی قورئان

ئایاتی قورئان وەک ئایەتەکانی «محکمات» و «متشابھات» کە ئیستی جیگەیی باسی ئیمەن، خواوەنی دوو ڕەویەن واتە ئیستیلاخی و لۆغەوی. ھەر وەک ھەموو شت ئەو دوو واژەیی بۆ دەکار دەھێندرێ. جا لە سەر ئەو یاسا و ئەساسە دەبێ بکوتری ئایاتی قورئان ئیستیلاخەن دوو بەشەن: متشابھ و محکم. بەلام لە بابەت لۆغەتەو تەواوی ئایاتی قورئان مەحکەماتەن، بەو واتایە تەواوی بە مەحکەمات و مۆتەشابەھاتەو کەلامی حەقی خودان بە مانای سەحیح و دروستەو بە ئەلفاز و لۆغاتی فەسیح و سەحیحەو بە خواوەنی بە لاغەو، کە دە پایە و پلەبە کدان هیچ کەس توانایی گەشتنی بەو پایە و پلەبە نییە و نابێ. وە ھەروا ئەو ئایەتەن کە دە پلەبە مەحکەماتەن. حەقیقەت و راستییە ک دادەنێن و نیشان دەدەن کە ڕیگای تەئویلات ناھێلنەو بۆ کەس واتە ڕی نامینی لە مانای وی بەولاو مانایەکی دیکە بکوتری و بە خەیاڵدا بێ.

ئەمما لە بابەت ئەو نەزەرەو کە بۆچوونی وا داوەتە دەری کە ئایاتی قورئان ھەموو «متشابھات» ن بە پێی ئامارەیی ئایەتی ۲۳ «زمر» ئەو لەو بارەو جانێ لۆغەوی «متشابھ» دە نەزەر دەگیردری واتە بەو مانایە: ھەر ئایەتێک دەگەڵ ئایەتی دی لە بابەتی جوانی ئیترتیبات دەگەڵ یەک بن، لە بابەتی مانا و ئەلفاز و فەساحت و بە لاغەت مۆتەشاییبەیی یەکن و وەک یەکن.

واتە ھەندێک لە ئایەتەکانی قورئان تەسدیق و تەئیدی ھەندیکیان دەکەن. بە کوردی و بە کورتی، قورئان لە بابەت لۆغەتەو تەواوی مۆحکەماتەن و لە بابەت مانا و مەبەستەو ھەندێک مۆحکەماتەن و ھەندێک مۆتەشابەھاتەن. بەلام لە بابەت ئیترتیبات و وەک یەکی و ئیعجازەو

هه‌مووی موته‌شابه‌هاتن. (تفسیر کبیر، ج ۷/ ۱۷۹)

جیاوازی نێوان «محکemat» و «متشابها»

ئیبینی عه‌باس ده‌فه‌رموئ: ئایاتی مه‌حکه‌مات له‌ قورئاندا ئه‌و به‌شه‌ ئایه‌تانه‌ن که‌ ماناکانیان به‌ ئەندازه‌یه‌ک پروون و ئاشکرایه‌ هیچ نیازیکێ به‌ مانای دی و ته‌ئویلات نییه‌ و له‌و به‌شه‌ ئایه‌ته‌دا نه‌سخ نایه‌ته‌ پروو. ئایاتی موته‌شابه‌هاتیش له‌ قورئاندا به‌و ئایه‌تانه‌ ده‌گوتری که‌ مانا و مه‌به‌ستیان بۆ هه‌موو که‌س پروون و ئاشکرا نییه‌، بۆ نمونه‌ ئایه‌تی ۵ له‌ سوورهی «طه‌»:

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ طه

ئه‌و خودای خاوه‌ن به‌زه‌ له‌ سه‌ر ته‌ختی ده‌سته‌لاتی به‌بێ چه‌ند و چون دامه‌زرا.

دێره‌دا نازاندري‌ خودا چۆناوچۆن دامه‌زرا له‌ سه‌ر ته‌ختی؟ ته‌ختی خودا چۆنه‌ و چیه‌؟ چونکه‌ ئه‌دیره‌دا شوین و جی و مه‌کان بۆ خودای بێ مه‌کان دێته‌ گۆرێ که‌ له‌ خودا ناوه‌شێته‌وه‌. وه‌ هه‌روا دووباره‌ وه‌ک ئایه‌تی ۱۰ له‌ سوورهی فه‌تح:

يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ﴿١٠﴾ فتح

ده‌ستی خودا له‌ سه‌رووی ده‌سته‌کانی ئه‌وانه‌.

دیاره‌ شتییک ده‌دریته‌ پāl خوا که‌ له‌ خودا ناوه‌شێته‌وه‌، وه‌ک ده‌ست بێ، به‌لێ ده‌ستییک که‌ به‌ مانای هیز و توانا بێ هه‌یه‌ بۆ خودا، ئه‌مما ئه‌و ده‌سته‌ی که‌ ئیمه‌ی پێ ئاشناین له‌ خودا به‌دووره‌.

جا ئه‌و جوړه‌ ئایه‌تانه‌ که‌ پێیان ده‌گوتری «متشابها» چونکه‌ مانا و مه‌به‌ستیان پروون نییه‌ بۆ هه‌موو که‌س ده‌بێ به‌ هۆی ئایه‌تی «محکemat» پروون کرین و ته‌ئویل کرین. «علامه‌ اصم» ده‌فه‌رموئ: ئایاتی مه‌حکه‌مات ده‌ قورئاندا ئایاتیکن که‌ مانا و مه‌به‌ستیان پروون و ئاشکران، بۆ نمونه‌، خودا له‌ مه‌ر دروست بوونی ئینسان له‌ ناو تۆلی دایکی‌دا خه‌به‌ر ده‌دا و راده‌گه‌یی‌ن، به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۱۴ له‌ سوورهی «مؤمنون»:

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ

لَحْمًا ثُمَّ أُنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ مؤمنون

ئه‌وسا تۆوه‌ که‌شمان کرد به‌ خوینی مه‌یو، خوینه‌ مه‌یوه‌ که‌شمان کرد به‌ پاره‌ گوشتییک، تیکه‌

گۆشتە کەشەن کردە چەندین ئېسقان، بەرگیکی گۆشتینیشەن کرد بە بەر ئەو ئېسقانەشدا، ئەوجار شەکل و شێوەیەکی دیکەمان پێ دا، کەواتە هەر گەورەیی و بلیندی و بەرزی شایانی خودایە، کە جوانترین و چاکترینی دروستکەرەنە.

ئەدیرەدا مانا و مەبەست هەندە پروونە کەس تێیدا حاسیە نابێ.

یا وە ک ئایەتی ۳۰ لە سوورەتی «انبیاء»:

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۰﴾ انبیاء

ئایا ئەوانەیی بێ باوەرن ورد نابنەو کە بەراستی ئاسمانەکان و ئەو زەویە پێکەو کە سپابوون جیامان کردنەو؟ هەموو گیان لەبەرێکەن لە ئاو دروست کردووە (واتە هەموو شت)، دەجیا بۆ ئیمان ناهێن بە چاوپێکەوتنی ئەو حەقیقەتە؟

مانای ئەو ئایەتە ئەوەندە پروونە کەسێ لێی دە ئیشکال ناکەوێ لە مانا و مەبەستی.

هەر نمونەیی ئایەتی مەحکەمات کە ماناکەیی هێندە پروونە پێ نادا بە مانای دیکە بێتە

پالێ، وە ک مانای ئایەتی ۲۲ بەقەرە:

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ

خوداتان ئەو خودایە زەوی بۆ راخستن و ئاسمانی بۆ هەڵدان، هەروا لەو ئاسمانەو ئاوی بۆ هەلرشتوونە خواری کە بە هۆی ئەو ئاوەشەو پزق و پۆزی و میوەی جۆراوجۆری بۆ بەرهەم هێناون.

ئێستا هەرچەند خەریک بێ، ناتوانی مانایەکی غەیری ئەو مانا پروونەیی هەبەتی، مانایەکی

دیکە بۆ ئەو ئایەتە وەدۆزری، چونکە لەو مانایە زیادتر وەخۆ ناگرێ.

ئەمما ئایاتی مۆتەشابهات ئەوەیە کە بۆ زانین و تیگەیشتن لە مانا و مەبەستی ئەو

هەلسووپرانیکی بیر و بۆچوون و پراوەگەر بخرێ.

هەندیک لە زانایان کوتووێانە هەچی بە تیشکی ئەقڵ و زانست چاوپێ لێ مەحکەماتە،

هەرچی نەکەوێتە ژێر پرووناکیی ئەقڵ و عیلم و زانین، ئەوە لە مۆتەشابهاتە، واتە فکەر و

بەراورد پراستەوخۆ بۆ دەرکی مانا و مەبەستی ئایەتەکانی مۆتەشابهات کارساز نین. (تەفسیر

کبیر، ج ۷ / ۱۸۲-۱۸۳

لەولا ولایان دەنگی ئەوێ دێی کە ئایاتی «متشابهات» دەبێ «ام الكتاب» بن نە «محکمات»، بەلام ئەو دەنگ و هەرایانە گوێ وەریان دەگرێ بەلام ئەقل و دڵ وەریان ناگرن، بەو دەلیلانە: ئامانج و مەبەست لە دابەزینی قورئان بۆ سەر ئینسان پێنویستی و شارەزا کردنی ئینسانە بۆ پرێگای راست و دروست و سەعادهتی هەر دوو وەرزی دنیا و ئاخەرت، ئەوێ دە قورئانیشدا زامنی هەلگرتنی ئەو ئامانجەیه ئەو ئایەتانەن کە مانایان پروون و ئاشکران بۆ هەموو کەس و لە کەس سەردا پۆشراو نین، جا خو دیارە ئەوێش هەر دە شەئنی ئایەتەکانی مەحکەماتدان، چونکە ئایاتی مۆتەشابهات پێچراوەن و هەموو کەس ناتوانێ راستەوخۆ مانا و ئامانجی لێ گیر خا و دەرک کا.

دڵ و ئەقل ئەوێان بۆ سابت بوو کە قورئان بۆ پێنوما و شارەزایی ئینسانە بە گشتی، دە دیارە ئەو پێنویستێش دەبێ وا بێ هەموو ئینسان بتوانێ لێی حالی بێ، چ دانا و ژیر و وریا، چ گیل و نەزان و پەتیارە، واتە هەچی تەکلێف هەلگرێ دەبێ بتوانێ لە قورئانیش دەرس و بەهرە وەرگرێ. جا بە پێی ئەو یاسا و نێزامە، ئایاتی مۆتەشابهات کە پێچراوە و خواوەن پرمووزاتن هەموو کەس ناتوانێ لێیان حالی بێ، نەدەبا هاتبان دە قورئاندا؛ ئێستێ کە هاتوون و بە ئاشکرای ناویان براوە دە قورئاندا، خالی لە حیکمەت و پاز نییە، دەبێ تیکۆشان و لیکۆلێنەوێان لە سەر بکری تا کوو هەدەف و ئامانج و مەبەستی هاتنی ئایاتی مۆتەشابهات دەدۆزێتەو و دلێش قەناعەتی پێ پەیدا دەکا.

دەبێ بڵێن هاتنی ئایاتی مۆتەشابهات ئەگەرچی دەرک و زانیی مانایان ئاسانیشین بەلام هاتن و دابەزینیان زۆر ئەساسی و پر بایەخن بە پێی را و نەزەری زانایان؛ چەند نمونەیه ک لە قازانجی هاتنیان نیشان دەدەین:

۱. زانایان و ژیر و بەبیران بۆ وەی مەیدان هەبێ بۆ بەکاربردنی ئەسپی بەپێز و بەزیکی هۆش و بیر، پێویستە ئایەتی مۆتەشابهات کە تیکۆشان و هەلسوورانی دەوێ دۆزینەوێ مانا و مەبەستیان، ببن تا کوو لە سۆنگە زەحمەت کێشانێ دۆزینەوێ مانایان ئەجر و پاداشی زۆر بە نەسیبی ژیر و بەبیرەکان بێ، و هەر وا ئەو زانستەشیان بە ئەستێوری نەمێتەو، جگە لەوێش هۆش و بیر وەگەر خستن دە پرێگای دۆزینەوێ حەق و راستیدا عیبادەتێکی گەورەیه، خواوەنی پاداشی گەورەشه.

٢. ئەگەر هاتبا و تهواوی ئایه تهکانی قورئان مهحکمهات بان، واته به ئاسانی مانایان زاندرابا، یهک رینگا سابت دهبوو، ده حالیکدا تهبع و زهوق و سرشتی ئینسان لیک جیاوازن له بابتهی دهرك و زانست و هۆشهوه، ههنگاو ههڵینانیان ده یهک بازگه دا دهبیته هۆی ئیشکال و پهڕیشانی و تیکهڵ کوتهی زهین و بیر، ئەوهش ئیشکالیکێ چاره نهکراوی لی دهکهوێتهوه، چونکه دهبی مهیدانی توندپۆیان بهرفراوانتر بی له مهیدانی وهستهک و سستپۆیان، تاکوو خۆ تیک نهکوتن؛ له سهر ئەو ئەساسه مهیدانی ئایاتی موتهشابههات بو تیزیران و توندپۆیانه و مهیدانی ئایاتی مهحکمهات بو که مههۆش و کهمبیرانه.

٣. دهبی به پێی بهراورد و ههڵسهنگاندنی بابتهکانی مهسائیلی دینی و عیلمی بهتایهت قورئان که کهمالی ئینسانیان تیدا چاندراره و نیژراوه، ههموو ئینسانهکان دهسبار و هاوکار و هاویاری یهکتر بن واته ههر کهس به ئەندازهی توانایی دهرك و فهیمی دهستهپارهی خۆی بینێ بیخاته سهر مهشقهلی ئاگری پر شوق و نووری هیدایهت، بو وهی ههموو کهس بتوانی له بهر پووناکایی و گهرمای ئەودا وهحهسی و وهحاوی، جا له سهر ئەو ئەساسه ئەگهر ههموو ئایاتی قورئان مهحکمهات بان، دهستهیهک له ئینسانه ژیر و بهبیرهکان بی دهستهپاره دهبوون، بهو هۆیه ژیر و بهبیرهکان له هههراز و حاسیه و بلیندهکانرا دهستهپاره بهرهم دینن، له دهشت و گۆرایهکان نانشن وهک مهلی بهرزهفر وان. و ههروا ئەگهر ئایاتی قورئان ههمووی موتهشابههات بان، دیسان زهین و بیر کوڵ و کورتهکان بی دهستهپاره دهبوون، چونکه نهیاندتهوانی خۆ بگهیهننه لووتکه بهرزهکانی موتهشابههات و لهوێه دهستهپاره دهست خه و بیهینن. جا بهو پێیه و بهو نیزامه بو وهی ههموو ئینسانهکان له سهر ئەساسی ئیحتیاجی و نیاز به یهکتر هاویار و دهستباری یهکتر بن، دهبی قورئانیک که چاوهی حهباتی ئینسانه، چاوهی کهمالاتی ئینسانه، چاوهی کهمالاتی ژبان، شوینی کۆبوونهوهی ههموو ئینسانهکای، چ کهمههۆش و کهمبیر، چ زۆر بههۆش و بهبیر، جا بۆیه دهبی ئایهکانی قورئان که قووتی ئەقل و زانست و ههست و شعوری ئینسان، مهحکهماتیش بن بو هۆش نزمهکان، و موتهشابههاتیش بن بو بیر بهرزهکان، ئەودهم ههموو ئینسان دهبنه دهسبار و هاوکاری یهک، ههر یهک له بهر خۆیهوه. (تفسیر کبیر، ج ١٨٤/٧)

مشتمری زانایانی ئایینی و قورئانی له سهر ئایاتی موتهشابههات بوونهته دوو دهسته:

١. دهستهیهکیان باوهریان وایه موتهشابههات دهبی حهواله بهخودا بکری و له راستپرا دهبی

ئینسان بیده‌نگ بی و زاری خۆی گری دا و ده‌بی ئینسان ئه‌وه‌ش بزانی که قورئان ده‌ریایه‌کی پر له‌جه‌واهی‌رات له‌توانای هه‌موو مه‌له‌وان و غه‌وو‌اساندا نییه‌ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و هه‌موو جه‌واهی‌راته‌، ته‌نیا ئینسان ده‌توانی به‌شی نیازی ته‌کلیفاتی ئیمان و باوه‌ری لی وه‌ده‌س بی‌نی.

۲. ده‌سته‌یه‌کی‌شیان نه‌زه‌ریان وا بۆ ده‌چی که به‌شی له‌ئایه‌ته‌کانی ده‌بی ته‌ئویل کرین تا ئه‌و جینگایه‌ی مانا و مه‌به‌ستی واقعی دێته‌ ده‌ست، ئه‌و ته‌ئویلاته‌ش له‌شه‌ئن و توانای که‌سانیکدا‌یه که ژیر و به‌بیر و پوچوو له‌زانستی که‌شفیاتدان (راسخون). چه‌زهره‌ی شافیعیش نه‌زه‌ری هه‌ر ئاوا‌یه.

ده‌ه‌ورانی سه‌له‌فیه‌کاندا ئه‌وه‌ باو بوو که‌سیک که‌نده‌وه‌ و کۆژه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئایاتی موته‌شابه‌هات بک‌ردایه‌، به‌خراپیان ناو ده‌برد و ته‌حویلی ده‌سه‌لاتی کاتیان ده‌دا بۆ زه‌جر و لۆمه‌ و سزا، وه‌ک ئیستی که‌سیک له‌مه‌ر ته‌وحید زۆر وه‌کو‌لی، ناوی ناحه‌زی وه‌دوا ده‌خه‌ن و ده‌سته‌لات په‌یسه‌ری ده‌گری.

وا ده‌گێر‌نه‌وه‌ گۆیا له‌ه‌ه‌ورانی چه‌زهره‌تی عومه‌ردا کابرایه‌ک به‌ناوی «جیغ بن عیسل یمنی» له‌شاری مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره‌ له‌ئایه‌ته‌کانی موته‌شابه‌هات زۆری ده‌کو‌لی‌وه‌ بۆ نموونه‌: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ طه﴾ یان ﴿يَذُ اللّٰهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ ۝ ١٥﴾ فتح ﴿زۆری که‌نده‌وه‌ و کۆژه‌وه‌ له‌سه‌ر ده‌کردن، ده‌گه‌یشه‌ هه‌ر که‌سیکی، پرسپاری لی ده‌کرد راجع به‌مانا و مه‌به‌ستی ئه‌و ئایه‌تانه‌، تاکوو سه‌ره‌نجام خه‌به‌ری ئه‌و جه‌ریانه‌ و ئه‌و که‌سه‌ به‌چه‌زهره‌تی عومه‌ر گه‌یی. چه‌زهره‌ت ناردی به‌شوینیدا هێنایه‌ لای خۆی، لپی پرسپی له‌بابه‌ت جه‌ریانه‌که‌، کابرا عه‌رزى ئه‌میری کرد به‌لی وه‌ک بۆیان به‌یان کردووی وایه‌. چه‌زهره‌تی عومه‌ر فه‌رمووی مه‌گه‌ر مانایان نازانی؟ عه‌زری کرد به‌لی، وه‌ک خه‌لکیان ده‌زانم، به‌لام دلم دانامه‌زری و ئوقره‌ ناگری، خه‌یالات و بیر و بوچوونی دی له‌ناو دلمدا هه‌لده‌قولین. چه‌زهره‌تی عومه‌ر فه‌رمووی: دا مانای ئه‌و ئایه‌ته‌ بکه‌، تاکوو بزانی بۆ ده‌چی؟ ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ ۖ﴾ آل عمران ﴿؟ ئه‌و نه‌فه‌ره‌ به‌دروستی مانای کرد. چه‌زهره‌تی عومه‌ر فه‌رمووی وه‌شوین وه‌سه‌سه‌ و خه‌یالاتی شه‌یتانی مه‌که‌وه‌ تاکوو تووشی که‌ندال و چالان نه‌بی. عه‌زری چه‌زهره‌تی عومه‌ری کرد دوعایه‌م بۆ بکه‌ به‌دلم بویرم. ئه‌وه‌ بوو هه‌م چه‌زهره‌ت دوعای بۆ کرد هه‌م بۆ خوشی ته‌قل و هیممه‌تی وه‌گه‌ر خست ده‌سبه‌رداری ئه‌و جو‌ره‌ خه‌یالانه‌ بوو. (تفسیر قرطبی ج ۴/ ۱۵- ۱۴ * روح المعانی

دَلْ دَهِيهوَيْ بَزَانِيْ جوملهى ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ ده گەپرێتەو بەرەو پێش خۆى، يا ناگەپرێتەو و سەر بەخۆيه؟ بە پێى بۆچوونى قورئان دوو نەزەر لەو بارەو دەرچوون:

۱. هێندىکيان نەزەريان لە سەر ئەو يە گەرانەو ي بۆ سەر (إِلَّا اللَّهُ) ناپەرەوايه چونکە جوملهى ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ بۆخۆى تەواو و نيازىکى بە هېچ نيبە؛ لەسەر ئەو مانايە واوى سەر جوملهى ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ واوى ئىبتىدايه، جا بە پێى ئەو نەزەر ئاياتى مۆتەشابهەات بەغەيرەز خودا کەس نايانزانى. ئەو نەزەرەش نەزەرى ئىبنى عەباس و عايشە و حەسەن بەسرى و مالکى ئىبنى ئەنەس و کەسائى و فەررەاء و هى دىکەيه و ئەبوعەلى جەبائيش پەسەنديەتى.

۲. دەستەى دووهم نەزەريان وايه کە جوملهى (إِلَّا اللَّهُ) ناتەواو و نيازى بە جوملهى ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ هيه چونکە بەوى تەواو دەبى، جا لە سەر برپارى ئەو نەزەرە ماناى جومله کانى ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ ئاواى لى بە سەر دى: ئاياتى مۆتەشابهەات هەم خودا دەيزانى هەم ئەوانەى راسخن دە زانستدا. واتا پۆچوون دە زانستدا. گۆيا ئەو نەزەرەش لە لايەن ئىبنى عەباس و موحاهيد و ربيع ئىبنى ئەنەس قبوول کراو. (تفسير كبير)

(راسخون فى العلم) کين؟

زانايان زۆريان را و بۆچوون لە سەر (راسخون فى العلم) دەربرپوه، ئامازە بە هەندىکيان لازم دێتە بەرچاو، بۆيە ئيمەش خۆمانى لى نابوێرين.

۱. «ابن ابى حاتم» لە پێى «عبدالله بن يزيد ازدي» و ئەويش لە «انس بن مالک» هوه ئەويش لە پيغه مبهرا نەقل دەکا کە گۆيا پرسىار کراو لە پيغه مبهرا لە بابەت (راسخون فى العلم)، پيغه مبهريش فەرموويه تى: کەسيک لە گوشتارىدا راست بى، و وەفا بە عەهد بکا و بە سوێندى، و ئاگادارى رزق و پۆزى خۆى بکا، حەرامى تیکەل نەبى، ئەو ئەو کەسە (راسخون فى العلم) ه.

۲. دەستەيه کيش نەزەريان وايه (راسخون فى العلم) کەسانىکەن کە بە دەليل و بورهان ئىسباتى بکەن کە خودا بە تەواوى بوونەوهر ئاگادار و زانايە، و يەقينيشى بى بە دەليل کە قورئان کەلامى خودايە و ئەو قورئانەش بى هەلە و پەلە و بى کەم و کوورپيه.

۳. هەندىکيش دەلین (راسخون فى العلم) کەسانىکەن کە دەگەل عيلم و زانستى بە زاهيرى

به هو‌ی پاکی ده‌روونی هیزی ده‌رکی نه‌ینی بی.

۴. هه‌ندیکی‌ش نه‌زه‌ریان وایه: ئه‌و که‌سه (راسخ فی العلم) که‌ دین نه‌دا به‌ دنیا، واته‌ ته‌رجیحی دین بدا به‌ سه‌ر دنیا‌دا.

۵. ده‌سته‌یه‌کی‌ش نه‌زه‌ریان وایه (راسخ فی العلم) که‌سانیکن بتوانن مانای ئایاتی قورئانی یا ده‌دییسی پی‌غه‌مبه‌ر یا قه‌ولی عالمی قه‌ول‌بیژ، که‌کی‌مانه‌ و ژیرانه‌، چونی وایه‌ و دل‌گره‌ ته‌حویلی دل‌ و ده‌روون و هه‌ست و ئه‌قلی خه‌لک بدن.

به‌ هه‌ر حال نه‌زه‌ر له‌ سه‌ر (راسخون فی العلم) زۆرن ئه‌مما ئه‌وه‌نده‌م به‌ کافی زانی، بۆیه‌ وه‌دوای نه‌که‌وتم.

ئیی‌نی عه‌باس فه‌رمووده‌یه‌کی هه‌یه‌ ده‌مه‌ه‌وی قووتی نه‌ده‌م، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: ته‌فسیری قورئان وه‌ک چوار وه‌جه‌ین وا دیاری ده‌ده‌ن:

۱. ته‌فسیریکیان ده‌بی وای زۆربه‌ی عاله‌م مانای بزانی.

۲. ته‌فسیریکیان ئاوايه‌ که‌ هه‌ر عه‌ربه‌کان به‌ زمانی خو‌یان ده‌زانن چی‌یان کو‌تووه‌.

۳. ته‌فسیریکیان وایه‌ زانایان و ژیران ده‌یزانن.

۴. ته‌فسیری مانای هه‌ندی‌ک له‌ ئایه‌تان چاک وایه‌ که‌واله‌ به‌ خودا بکری.

مه‌به‌ست له‌ ته‌فسیر دی‌ره‌دا مانای ئایه‌ته‌کانه‌.

دیاره‌ وه‌ک ئاشکرا و پروونه‌ ئینسان به‌ پرسیار و نه‌سه‌ره‌وتوویه‌ هه‌رچی چاوی کا لپی ده‌کو‌ئیت‌ه‌وه‌ تاکوو لپی به‌ قه‌ناعت ده‌گا و ئه‌گه‌ر مانای راستیشی نه‌زانی بۆخوی مانایه‌کی به‌شی دامرکانی دلی خوی بۆ داده‌تاشی. جا به‌ هو‌ی ئه‌و بزۆزییه‌ی ئینسان، به‌دوور نییه‌ له‌ سه‌ر ته‌عبیراتی ئایه‌تی موته‌شابه‌ بخلیسکی و بخزی، که‌وايه‌ پی‌ویسته‌ له‌ سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌م بۆ ئایاتی موته‌شابه‌ در‌یژ ده‌که‌ن و ده‌به‌ن، پیش هه‌ل‌سه‌نگاندن و مانا لیدانه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کان، ری‌گه‌ی پارانه‌وه‌ ده‌سنیشان کا و وه‌دۆزی به‌ره‌و ده‌رگای خودا به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۸ی ئالی عیمران تا له‌ سه‌ربه‌خویی و سه‌ره‌ر‌و‌یی به‌دوور بی. ئه‌وه‌ش ئایه‌ته‌که‌:

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ

په‌روه‌ردگارا! دل‌ان ئاوه‌ژوو مه‌که‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ی شاره‌زات کردین، له‌ خه‌زینه‌ی په‌حمه‌تی خۆت به‌شان بده‌، به‌راستی هه‌ر ته‌نیا ته‌تۆی ده‌س کراوه‌ و به‌خشنده‌ و می‌هه‌ربان.

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه‌ و تپ‌روانینیکی هه‌سته‌یارنه‌ وه‌لای ئایه‌تی ۸:

گۆیا دایکی موسولمانان ھەزرەتی عایشە فەرموویەتی بە زۆری پیغەمبەری خودا محمد المصطفی ﷺ دەپارایەو و لە قاپی خودای خاوەن ڕەحم و دەیفەرموو: «يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ» واتە ئەو ئەو خودایەکی کە چەنھا دڵ وەردەگێڕێت لە باریکەو و بۆ باریکی دی، دڵی من ڕاوەستاو کە لە سەر دینی خۆت.

لە سەرەتای ئایەتە کە واتە ﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا﴾ ھەستی ھەزفی «يقولون» دەکا، یانی «يقولون رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا» واتە ئەو کەسانە ی تەسلیمی ھەقن و ڕاسخن دە زانستدا نزا و دوعا دەکەن و دەلێن ئەو پەرەردگارمان! پاش ئەوێ شارەزای ڕۆی ڕاستت کردوین ڕۆی نەدەو ئەو دڵی بزۆز و سەرك و تۆر خۆ ئاوەژوو کاتەو بەرەو ڕێگای خوار و خێچ و باتل. ئەو ھاوار و داد و دوعا و نزایە ئەو ھەمان پێ دەلێ: خودایە دەتوانی دڵان لە سەر ڕۆی ڕاست و بەبەستی و ھەھیلێ، ھەر خوداشە دەتوانی مەیدانی داتی خۆ ئاوەژوو کاتەو، چونکە ئەو ھەدیسە زاندرەو: «إِنَّ الْقُلُوبَ بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنَ أَصَابِعِ الرَّحْمَانِ يُقَلِّبُهَا كَيْفَ يَشَاءُ» واتە دڵان لە ژێر دەستی خودادان خودا چۆنی بێھەوێ ئەولایان پێ دەکا.

بە کوردی و بە کورتی: ئەو دوو قامکە ی قودرەتی خودا ئاوا، دڵ لە نیوان چاکە و خراپەدایە، ھیدایەتی خودا بۆ کام لایە بێھەوێ دەتوانی بیا، ھەر ئەو ھەشە کە پیغەمبەر فەرموویەتی: «يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ ثَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ» واتە ئەو ھەلسووڕینەری دڵ و چاوان، دڵم لە سەر دینی خۆت بەردەوام و ڕاوەستاو کە.

جۆملە ی ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ ئاماژە بە ھەلای چی و چمان پێ دەلێ؟ یانی خودای تەعالا لە ھەو ھەو ھەموو ھەیات و گیانیەک بە ھۆی ھەست و شعور و شارەزا دەکا بۆ خۆ حاواندەو و خۆ ئیدارە کردن لە سەر ڕۆی ڕاست و بەختەو ھەری. بەلام کە ھات و گەیشتە قۆناعی تەماع و لەزەت و خۆشی دنیا و لاقی دە ڕکینی ئەسپی ھەوا و ئارەزوو و ھەو ھەسی دنیا نا و کەوتە سەر ڕێگای مل بەملە و خۆ ڕەپیش دان و سەرەرۆی دنیا، دەکەوێتە خلیسک و خزین، بۆ لای لادان و تەلاسبوون لە ڕێگە ی ڕاستە ی سرشت و ئەزەلیە ی خودا پیتی داوین. جا ئە دێرەدایە دەبێ لە بەر خودا وەپاری و بلی ﴿وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ یانی ئەو پەرەردگارم، ئەو دڵ و دەروونە ی کە لە ھەو ھەو بە پاک و نوورانی و ھەستی ڕێگای ڕاست دابووتم، بە پاک و خاوینی و ھەھیلە و بەردەوام لە سەر ڕێگای ھەق و بە ڕەحمەتی خۆت و ھەحاوینە و ھەیلایینە، بەو نەعمەتانە:

۱. نووری ئیمان و تەوھید و حەق ناسی بائیسى دە ناو دڵدا
 ۲. نووری تاەت و فەرمانبەری دە هەموو ئەندامانی لەشەمدا جێگیر کەى
 ۳. بە ئاسانى بارى ژيانم بپرواتە سەر، واتە پيشى
 ۴. کاتى خوێ مەرگى بە ئاسان بخهيتە سەرم
 ۵. مزلى ناو گۆرم پرووناک بى نهک تاریک و بەسام
 ۶. پرۆژى قيامەت حيسابم ئاسان بى و پرووخوش بە دەگەلم.
- جوملهى ﴿مِن لَّدُنكَ رَحْمَةً﴾ ئاماژه وه لاى ئەوه: بەندهى خودا دهلێ ئەوهى ئەمن داواى
 دهکەم له تو، به لاى منهوه به نيسبهتى من زرو گهورهيه، به لام ده بهرaber که په مى تووى دهرياي
 که رهه و په حم که مه، چونکه هه چى که رهه و په حم و عه تايه، له تورايه.
- ✽ ✽ ✽ ✽ ✽
- ئايه تى ۹ ههر دهچيته وه پال ئايه تى ۸، ههر يهكى پارانه وه و نزای شتيکن، دوعاى ئايه تى ۸
 پروو به دنيايه که له دنيا دا ناحهز و به ده خلاق نه بم، دوعاى ئايه تى ۹ ئاماژه وه لاى ئەوهيه:
 خودايه باوه پمان ههيه به پرۆژى حه شر و حيساب واته غافل نين له پرۆژى حيساب، ئەتو له سه ر
 باوه پرن وه هيلّه و حيسانن ده گه ل بکه.
- ده چينه خزمهت ئايه تى ۹ که پاشاوى دوعا و نزای «راسخون فى العلم»:

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿٩﴾ ثالى عمران

ئەي پەروردگارمان! بەراستی ئەتۆ ڪۆكەرەوێ هەموو خەڵكی، لە پوژیکدا کە هاتنی هیچ گومانی تێدا نییە، چونکە ئەو یەقینە خودا وەعدەى خۆى دەباتە سەرێ و بە پێچەوانەى وەعدى عەمەل ناکا.

٩: ئاۋر وەسەر دانەو و تېرۋانينىكى ھەستيارانە لە ئايەتى ٩:

لە بەراۋەرد و ھەلسەنگاندنى ئەو دوو ئايەتە پىرۆزانەى ٨ و ٩ى ئالى عىمران ھەست بە پېنج سيفەتى (راسخون فى العلم) دەكرى. سيفەتەكان ئەوانەن:

١. راسخون بە پىي زانست و باوەريان ئەمر و ھوكمى بارى تەعالا لە مەھكەمات بى يا مۆتەشابەھات، بەبى دوودلى و دلەپاوكى و دېرۋونكى قبووليانە.

٢. دەنا قولايە دليان دوو بالى بەھيزى ئيمان و باوەرى كە بريتىن لە خەوف و پەجا، ھەيە بە پتەوى و بە تىروەسەلى. ديارە نزاى ﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ نيشانەيە لە سەر

بوونی ئەو دوو سیفەتە (خەوف و ڕەجا)، یانی ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا﴾ نیشانی خەوفە ﴿وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ نیشانی ڕەجایە.

۴. دە هەموو کاتاندا خوازیاری ڕەحمەتی خودان ئەوانە (پاسخون فی العلم)ن.

۵. بە هەڵستانەوه دە ڕۆژی خۆیدا باوەری تەواویان هەیە، هەر وەک دەپارێنەواندا ئاماژەی وەلا دەکەن دەلێن ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ و هەروا بە زات و سیفات خودایان باوەرە بە دەلیلی ئەوەی کە دەلێن ﴿إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ ئەو شیوە پارێنەوه و نزایە گۆشەیه ک نیشان دەدا لە باوەر و ئیعتقاد.

ئەو خاوەن باوەرێکی کە دەلێن ﴿إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ خودای تەعالایان وەرەگری و تەسدیقیان دەکا بەو دەلیل و بورهانه کە دەفەرموی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ واتە بە تەئکید خودا بە پێچەوانەی وەعدی عەمەل ناکا. هەر وەک دووبارە لە ئاخیری سوورەتی ئالی عیمراندا لە زاری موئەمینانەوه دەفەرموی:

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ ئالی عیمران
ئەو پەرەردگاری ئیمە! ئەو وەعدانەی کە بە وەسیلەی پیغمبەرەکانەوه بە مەت داوان بۆمان بێنە جی لە ڕۆژی پەسڵانیشدا سەرشوێمان مەکە. ئەتۆ هەرگیز بە ئێنی ناشکێنی.

پازێکی جوان و خوشبۆن و خوش تام لە نیوان ئەو دوو ئایەتی ۹ و ۱۹۴ی ئالی عیمراندا هەیە بە ڕەوام نەزانی بە سەریدا باز دەم و قووتی دەم. پازەکەش ئەوەیە:
دە ئایەتی ۱۹ خودا دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾ بەلام دە ئایەتی ۱۹۴ دەفەرموی: ﴿إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾. دە ئایەتی ۱۹ ناوی «الله» نیشان دراوه، دە ئایەتی ۱۹۴ «ک» (کافی خطاب). دیارە خودا زانترە بە هەرچی شتە. بەلام دێردا بە پێی پراوێژی بەراوەرد دەبێ پازێ ئەو جیاوازییە ئەوە بێ:

ئایەتی ۹ دە مەقامی هەببەتدا خۆی نیشان داوه واتە خودای خاوەن هیز و هەببەت بۆ ستاندنی تۆلەی مەزلوومان لە زالمەن لازمیەتی حەشر و حیساب بێتیتە گۆڕی ڕۆژیک لە ڕۆژان، بەو پێیە شایانە دەو مەقامەدا یادی خودا بە ئیسمی ئەعزەم بکری کە «الله»یە.

بەلام ئایەتی ۱۹۴ دە مەقامی داوا و پارێنەوه دایە کە عەبد دەلی: خودایە بە فەزل و ڕەحمەتی خۆت لە تاوانمان ببووورە و بە ڕەحمەتی خۆت بە هەرمەند کە. لە سەر ئەو ئەساسە ئەو مەقامە

مه‌قامی هه‌یه‌ت نییه و پێویست ناکا یادی خودا به‌ ئیسمی «الله» بکری به‌ لکه به «انگ» شایانه. ده‌بی ئه‌وه بزاندري کاتي خودای هه‌کیم پروانی به‌ چاوی په‌حم و عه‌ده‌الله‌تی له‌ پارانه‌وه و نزای خاوه‌ن باوه‌پان و حاڵی بی‌باوه‌پانی سه‌ره‌پۆ و ته‌جاوه‌زکارانی کافران، هات ئه‌و هیکمه‌تی جوانی خو‌ی پانی و نیشانی ئینسانی دا، که شیوه‌ی دابه‌زینی قورئانی پیرۆزی ئاوايه: که له‌ هه‌ر شوین و مه‌قامیک وه‌عه‌ده و مزگینی خوشی هاته‌ کایه و نیشان درێ، هه‌ره‌شه و ترسی عه‌زاب به‌ شوینیدا دێ و داده‌به‌زی. جا به‌ پێی ئه‌و نيزامه‌ جوانه، ده‌بی به‌چینه‌ خزمه‌ت ئه‌و سی ئایه‌ته‌ پیرۆزانه‌ی ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ی ئالی عیمران که له‌ بابته‌ حاڵی ئه‌و کافر و بی‌باوه‌پانه‌ که ده‌ دنیا‌دا به‌ که‌یف و ئاره‌زووی خو‌یان ژانیان بردۆته‌ سه‌ر و به‌ مال و سه‌روه‌ت و ده‌سته‌لات و سه‌رواده‌ خو‌یان باداوه و خو‌ریون.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ وَقُودُ النَّارِ ﴿١٠﴾ كَذَّابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١١﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُخْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٢﴾ ئالی عیمران

له‌ راستیدا ئه‌و که‌سانه‌ی که بی‌پروان، مال و سامان و ئه‌ولادیان ناتوانن به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک پرگاریان بکا له‌ سزای خودا له‌ بابته‌ ئاکار و کاریان، هه‌ر ئه‌وانه‌ن ده‌سته‌چيله و سووته‌مه‌نی ناگری دۆزه‌خ (۱۰) ئه‌وانه‌ش وه‌ک هۆزی فیرعه‌ون و پیشینانی ئه‌وان وان، که ئایات و به‌ لکه‌کانی ئیمه‌یان به‌ درۆ ده‌زانی، جا به‌ هۆی گونا‌هه‌کانیان خودا غه‌زه‌بی لی‌ گرتن، دیاره‌ خودا تۆله‌ستینیکی توندوتیژه (۱۱) ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر بلی‌ به‌وانه‌ی بی‌باوه‌پن، به‌و زووانه‌ تیده‌شکیندری‌ و کۆش ده‌کری‌نه‌وه و به‌ره‌و دۆزه‌خ په‌پێچه‌ک ده‌درین، که ناخۆشترین شوینی لی‌ ژیان و حاوانه‌وه‌یه (۱۲)

ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه و تیروانینیکی هه‌ستیارانه‌ وه‌سه‌ر سی ئایه‌تی ۱۰، ۱۱، ۱۲:

وه‌ک دیاره‌ بی‌ئیمان و بی‌باوه‌په‌کان به‌ مال و سه‌روه‌ت و سامان و ئه‌ولاد شانازی و خۆه‌له‌کیشانیان نیشان ده‌دا، هه‌روه‌ک ئیستیش ئه‌و دابه‌ عه‌وامه‌ باوه‌ له‌ ناو خه‌لکی نه‌فامدا ئه‌مما بی‌خه‌به‌ر له‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی ۱۰ی ئالی عیمران، ئه‌وانه‌ شوین که‌وتووی داروده‌سته‌ی فیرعه‌ون.

ده‌گیرنه‌وه که هۆی دابه‌زینی ئایه‌تی ۱۰ ئه‌وه‌یه: کاتی وه‌فدی نه‌جران له‌ بابته‌ عیسا و ئایینی مه‌سیح هاتوونه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری و که‌وتوونه‌ باسه‌وه، یه‌کیک له‌وان (ابا حارثه‌ بن

علقمە) کە دەزانى قسەکانى پىغەمبەر زۆر دلگرن و زانایانەن، کەس توانای پەدکردنەووەیان نییە، بە براکەى خۆى کە دەگەلى بوو لەو سەفەرەدا کوتى: یەقینم وایە ئەو پىغەمبەرە پىغەمبەرى حەقە و قسەکانیشى حەقن، ئەمما ئەمن ئەگەر ئەو باوەرەم ئاشکرا کەم، ئەو سامان و مالى و سەرۆتەى کە لە مێژینەى لە لایەن دەستەلاتەووە دەمدريتى و ئەو پایە و مەقامەى هەمە لە دەس دەچن، جا بۆیە ناوێرم بیلیم، بە داخەووە ئیستیش ئەو شیوە ئاکارانە زۆرن و چاو دەکرین. (روح المعانى، ج ۳/ ۱۲۴ * تفسیر کبیر، ج ۷/ ۱۹۸)

و هەروا دەگێرەنەووە گویا ئینى عەباس لە مەر دابەزینی ئایەتى ۱۲ ئالى عیمران فەرموویەتى: لە پاش بەزین و شکانى قورەیشییەکان بە دەستى هیزى لەشکرى ئىسلام لە هەراى بەدردا، یەهوودەکانى «بنى قینقاع» لە دەورى یەک کۆ بوونەووە لە بابەتى ئاینى ئىسلام و پىغەمبەرى ئىسلام و تەنەت لە بارەى خویان لە راست ئەو شوێن و حەرەکەت و جوولانەووەى ئاینى ئاسمانى هەلیگىرساندووە ئال و گۆرى بیروپرایان کرد، لەو بارەووە کە دەبى ئیمە هەلوێستمان چۆن بى. دەو بیروپرا و هەلوێستەیاندا بوون بە دوو دەستە:

۱. دەستەى کىان هاتنە سەر ئەو باوەرە و پرایانگەیاندا کە سەرکەوتنى ئەو پىغەمبەرە بەو شیوەى کە دەرواته پىشى، حەتمیە و بى گومانە، بەو دەلیلانە هەچى دەلى دوور لە ئەقل نییە و ئەرزى بۆ ئینسان دادەنى بە گشتى لە سەر هەر ئاینیک بى، و لە شەرپشدا سەرەرۆ و تەجاووزکار نییە، هەر ئەو شیوە ئاکار و پەفتارەشى بوو کە توانى هیزى قورەیشییەکان تیک شکینى، کە گەورەترین و بەهیزترین هیز بوون لەو پۆژەدا. جا لە سەر ئەو باوەرە ئەو دەستە هەلوێستیان ئاوا گرت: هەچى زوو تره ئیمانى بەو پىغەمبەرە بینین و تەسلىمى بین بە هەموو ئومید و باوەرەووە، تا بتوانین خۆمان حەکیمانە و ئاقلانە لە شەر و هەرا و مالى ویرانى و کوشت و کوشتار و دەربەدەرى دەربەرىن و نەجات دەین و هەروا لە پۆژى ئاخەرەتیشدا خۆشەخت بین و پرووسیا نەبین.

۲. دەستەى دووهم هەلوێستیان بە لایەكى دیدا گرت چونکە زۆر تر بوون لە دەستەى هەوول. نەیان توانى بچنە ژێر ئەو باوەرە راستى و دوو پستەى ئەوان، دەیانکوت ئیمە بە قەتەى پىغەمبەرى خۆمان کە مووسایە وەلا نانیین تا کوو بچین تەسلىمى پىغەمبەرىکى دیکە بین - وەک محمد المصطفی بیت - چونکە پىغەمبەرى مەش خاوەنى کتیب و مەزەب و ئاینى سەر بەخۆیە، خۆ قورەیشییەکان ئەگەر شکستیان خواردووە، هۆیەکەى ئەووە بوووە جگە لەوہى

که ته‌جره‌به‌ی شه‌ریان نه‌بووه و نه‌یانزانیه، خاوه‌ن پیغه‌مبه‌ر و کتیب و مه‌زه‌بیش نه‌بوون تا بتوانن به‌هیممه‌ت و هرگرتن له‌پیغه‌مبه‌ریان خۆپاراگرن و نه‌شکین، ئیمه‌ ته‌جره‌به‌ی شه‌ریشمان هه‌یه و پیغه‌مبه‌ر و کتیبیشمان هه‌یه. ئه‌و بۆچوون و نه‌زه‌ره‌ ناپاکه‌ شه‌یتانییه‌ فریودان و خۆیان تووشی ته‌له‌ی بی‌ئیمانی کرد.

خودای ته‌عالا ئه‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه (۱۲) ی له‌ دژی نه‌زه‌ری وان دابه‌زاند.

هه‌ندی‌کیش پێیان وایه‌ هۆی دابه‌زینی ئه‌و ئایه‌ته‌ (۱۲) یه، جگه‌ له‌وه‌ی پرووی ده‌ ته‌واوی کافراوه، مزگینیشه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ر و یارانی که‌ هه‌چی هیزی کافراوه‌ له‌ راست هیز و ئیراده‌ی ئیسلام شکست خواردوووه‌ و شکست ده‌خوا، ئه‌و شکانه‌یان سزای دنیا‌یه‌، سزای ئاخیره‌تیشیان ئاگری دۆزه‌خه‌.

دل‌ده‌یه‌ه‌وی بزانی‌ پازی ئه‌وه‌ی که‌ خودای ته‌عالا ده‌ ئایه‌تی ۱۰ دا بۆچی مأل و ئه‌ولادی هینانه‌ گۆڕی که‌ ده‌ پۆژی ئاخه‌رده‌ هه‌چ ده‌ردیک‌ چاره‌ ناکه‌ن؟

ده‌بی به‌ پپی‌ راویژ و هه‌له‌سه‌نگاندنی بابه‌ته‌کانی دنیا و ئاخه‌رت پازی له‌ناوبردنی (اموال و اولاد) ده‌ ئایه‌تی ۱۰ دا ئه‌وه‌ بی: ئینسان ده‌ دنیا‌دا ده‌ به‌راه‌ر ته‌نگ‌ وچه‌له‌مه‌ و گرفتاری‌دا به‌ دوو شت‌ راده‌سی بۆ چاره‌یان، ئه‌و دوو شته‌ش مأل و ئه‌ولادن. چونکه‌ هیزی مأل و سامان و ئه‌ولاد چاره‌سازن له‌ راست گیر و گرفتی دنیا‌دا، واته‌ له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ بۆ چاره‌ کردنی گرفتاری‌یه‌کانی دنیا ده‌سی بۆ مأل و سامان ده‌با ئه‌گه‌ر به‌ سه‌روه‌ت و سامان ده‌پۆستی گرفتاری‌ نه‌هات و باشاری نه‌کرد، هیزی ئینسانی و ئه‌ولاد و خزم‌وکه‌سی ده‌خاته‌ گه‌ر. جا خودای ته‌عالا هات به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۱۰ ئالی عیمران ئینسانی تیگه‌یی‌نی که‌ ئه‌و دوو وه‌سیلانه‌ ده‌ پۆژی حیسابی ئاخه‌رده‌ بی‌ئه‌رزشن و بی‌فایده‌نه‌، بگه‌ر زه‌ره‌ریشیان هه‌بی ده‌ پۆژی قیامه‌ت‌دا. به‌ مه‌رجی له‌ دنیا‌دا ده‌ پیگای چاک‌دا ده‌کار نه‌کرین. بۆ ته‌ئکید‌ی ئه‌و داوا‌یه‌ ئاو‌ریک‌ وه‌سه‌ر ئایه‌تی ۸۸ و ۸۹ ی «شعراء» ده‌ده‌ین:

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾ شعراء

له‌و پۆژده‌دا هه‌چ سامان و خزم و خویش قازانج ناگه‌یی‌نی، که‌سیک‌ نه‌بی‌ت که‌ به‌ دل‌یکی‌ ساغ و سه‌لیمه‌وه‌ بچیته‌ خزمه‌تی خودا.

چونکه‌ مأل و مندال و خزم و قه‌وم و خیش زینه‌تی دنیا‌یه‌ن، وه‌ئیللا بۆ پۆژی ئاخه‌رت عه‌مه‌ل، عه‌مه‌ل، عه‌مه‌ل، بۆ ئه‌و راستیه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۴۶ ی که‌ه‌ف:

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿٢٦﴾
كهف

دارایی و منداڵ زینەتی ئەو دنیایەن ئەو چاکانەیی دەمیننەو، ئەوان چاکترین و باشترین هیوا و ھومیدن (بۆ پڕۆژی قیامەت)، لە لای پەرورەدگارت.

خودای خاوەن حیکمەت و ھەکیم بە پێی ئەساسی حیکمەت و عەدالەت ئینسانی جار دەگەڵ جار لە سەر ھەڵە و ئیشتیباھەکانیان و ھەخەبەر دینیی و تێیان دەسەرەوینیی، وەک ئەدبەرەدا ھەرەشەیی ئەو لە ئینسان دەکا کە مالا و دارایی و ئەولاد و خزم و قەوم و دەست و پێوەند بۆ ھە نەبن شاییی پڕۆژی قیامەت پێ بن.

دیارە وەک بۆمان دەرکەوت دە ئایەتەکانی ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ دا ھۆزی یەھوود و بێ باوەرانی عەرەب کە ئینکاری ئایینی بە ھەقی ئیسلامیان کرد بە ھۆی ئەو فکر و خەیاڵە بێ ئەساسە: کە سەرکەوتنی ھیزی ئیسلام بە سەر بێ باوەراندە لە ھەرای بەدردا ھۆی بێ تەجرەبەیی قورەیشییەکان بوو و دەنا ناکرێ ھیزی وا کەم بتوانێ بە سەر ھیزی وا زۆردا سەرکەوێ، بەلام بێ تەجرەبەیی و بێ ئاگایی لە فیل و فووتی شەر شکستی بە دوودا دی. ئەمما ئەو خەیاڵاتە بێ ئەساسەیی بێ باوەرەن نەبوو بە ھۆی شکانی بێ باوەرەن بە تەواوی، بە لکە ئیرادەیی خودا و نەسەرەتی وای ھیناوەتە پیش کە ئەو ھیزە کەمەیی موسوڵمانان سەرکەوێ بە سەر ھیزی زۆری بێ باوەراندە.

جا بۆ تەئیدی ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۳:

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَتِ بْنِ الْمُتَّقَاتِ فَمَا تَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَخْرَى كَافِرَةً يَرَوْنَهُمْ مَثَلِيهِمْ رَأْيِ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١٣﴾ نالی عیمران

بەبێ گومان لە پڕوبەروو بوونەوێ ئەو دوو دەستەدا نیشانەییەکی ئاشکرایە بۆ ئێو، دەستەییەکیان دەجەنگی لە پێی خودادا، ئەو دیکەیان بێ پروان بوو، بە ئاشکرا موسوڵمانەکانیان بە دوو ئەوێندەیی خۆیان دەبینی، خودا بە یارمەتی دانی خۆی پشتگیری ئەو کەسە دەکات کە دەیەوێت، بێ گومان لەو کارەساتەدا پەند وەرگرتنێکی زۆر ھەییە بۆ ئەوانەیی کە خاوەن دلیکی پڕوناکن.

ئاوڕ وەسەر دانەو و تێھەلپروانینێکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۳:

ئەگەر بە ئینسافەو سەیری جەرەیان و کارەساتی ھەرا و شەری بەدر بکری و بەرجەوێندە

هه‌لسه‌نگیندری، به‌لگه و نیشانه‌ی زۆر به‌رچاو و گه‌وره له‌سه‌ر به‌توانی و گه‌وره‌یی و قودره‌تی خودا چاو ده‌کرین، وه‌ک له‌راست یه‌ک هاتنی دوو هی‌ز و دوو ده‌سته‌ی دوژمن، ده‌سته‌یه‌کیان موسو‌لمانانی خاوه‌ن ئیراده له‌ئیمان و باوه‌ر و هی‌وای سه‌رکه‌وتن و پی‌روزی، به‌لام له‌باری نی‌زامی و نه‌فه‌راتدا که‌م (۳۱۳ نه‌فه‌ر)؛ ده‌سته‌یه‌کی‌شان کافره‌بی‌باوه‌ره‌کانی قور‌ه‌یش که‌ ده‌هی‌زی نی‌زامیدا زۆر و چه‌ند به‌رابه‌ری موسو‌لمان‌ه‌کان و زۆر ته‌یار بوون، قور‌ه‌یشیه‌کان ۱۰۰۰ نه‌فه‌ر بوون و له‌شکری خاوه‌ن باوه‌ره‌کان ۳۱۳ نه‌فه‌ر، جا له‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌ئیراده و هی‌زی موسو‌لمان‌ه‌کان ئه‌و هی‌زه زۆره‌بی‌باوه‌ره‌انه‌تی‌که‌ده‌شکین. جا ئه‌و کاره‌ساته‌م‌وع‌جیزه‌ئاسایه‌ده‌بیته به‌لگه له‌سه‌ر حیکمه‌ت و قودره‌تی خودای خاوه‌ن ره‌حم و به‌زه ده‌گه‌ل خاسان و پاکان.

ده‌گه‌لم بن‌گۆشه‌یه‌ک له‌و کاره‌ساته‌بی‌وی‌نه‌ی شه‌ری به‌در باس بکه‌م.

کورت‌ه‌یه‌ک له‌شه‌ری به‌در

به‌پێی نه‌زه‌ری راویان غه‌زای به‌در هه‌وه‌لین شه‌ر و تی‌که‌هه‌لچوونی موسو‌لمانان بووه‌ده‌گه‌ل کافرانی قور‌ه‌یش، دیاره‌ئه‌و هی‌زه ۳۱۳ که‌سه‌ی موسو‌لمانان به‌ته‌مای شه‌ری نه‌بوون، ته‌نیا ویستیان ئه‌وه‌بووه‌که‌زه‌ربه‌یه‌کی دارایی له‌کافران بدن، جا به‌و هی‌وایه‌دین ئه‌و ۳۱۳ نه‌فه‌ره‌به‌هه‌شت شمشیر به‌ده‌ست و دوو یا سی نه‌فه‌ر تیر و که‌وان به‌ده‌ست، باقیه‌کانی نی‌زه و دار و تیلا و ته‌ور و چه‌قۆ، ۷۰ و شتریشیان پێ‌ده‌بی که‌به‌نۆره‌سواریان بن و دوو ئه‌سپیشیان پێ‌ده‌بی.

له‌و لایه‌شه‌وه‌کافره‌کان به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌بوسوفیان ده‌یان‌ه‌ه‌وێ کاروانیان له‌شامپرا به‌ره‌و مه‌که‌که‌وه‌گه‌رێ، ئه‌و موسو‌لمانانه‌ش به‌و هی‌زه که‌مه‌ی خۆیان ده‌یان‌ه‌ه‌وێ رینگایان لێ‌بگرن و نه‌هیلن به‌و رینگایه‌دا هات‌و‌چۆ بکه‌ن.

کاتی ئه‌بوجه‌هل‌خه‌به‌ردار ده‌بی که‌ئه‌وه‌موسو‌لمانان ده‌یان‌ه‌ه‌وێ رێ‌بگرن له‌کاروانیان، بۆ به‌رگری و نه‌جاتی کاروان و کوشتن و یه‌خسیر کردنی به‌ره‌ی موسو‌لمانان جار ده‌کیشی له‌شاری مه‌که‌که‌دا و جهریان به‌عالم‌را‌ده‌گه‌یی‌که‌مه‌مه‌د ده‌یه‌ه‌وێ رینگای ژیان له‌عالمی مه‌که‌که‌بگری. عالمی مه‌که‌که‌به‌و جار و هاواره‌ئیه‌حساساتیان وه‌کو‌ل دی و کو‌ده‌بنه‌وه. هه‌زار نه‌فه‌ر که‌نۆسه‌د و په‌نجا نه‌فه‌ریان سیلاح به‌ده‌ست ئاماده‌ی خۆنیشان‌دان. په‌نجا نه‌فه‌ریشیان خه‌ده‌مه‌و پشتیوان، به‌گور و تینه‌وه‌له‌شاری مه‌که‌که‌ده‌رده‌که‌ون، به‌ره‌و ئه‌و له‌شک‌ره‌ ۳۱۳ نه‌فه‌ره‌ی موسو‌لمانان ده‌که‌ونه‌رێ.

کاتی موسولمانان لەو لەشکرە خەبەردار دەبنەوه، لێک وەکۆ دەبن بۆ ڕاویژ کردن لەو بارەوه دەگەڵ پیغەمبەر ﷺ. نەتیجە و بەرھەمی ڕاویژ و ڕاویژکاری تەواویان بە ئێرا دە و ھیواوەکی تەواو و پتەو بۆ بەرەو پیرەوه چوونی ئەو شەپە خۆ نیشان دەدەن بۆ ئەوێ لە یەکیکیان ترس و دڵەراوکی چا و بکری و دەرکەوی.

دەو شەپ و بەرەنگار بوونەوه شدا حەزەرەتی ڕەسوول بۆخۆی سەرکردایەتی و فەرماندەیی وەئەستۆ دەگری و حەزەرەتی عەلیش ئالەھەلگری موھاجران وەئەستۆ دەگری و حەزەرەتی سەعد کوری عیبادەش ئالەھەلگری ئەنسارییەکان وەئەستۆ دەگری.

سەرئەنجام ئەو دوو لەشکرە لە ڕۆژی ١٣ مانگی ڕەمەزاند لە سەرچاوەی بەدر دەگەن بە یەک و بەرەنگاری یەک دەبن، دەو کاتەدا حەزەرەتی ڕەسوول دەفرموی: «قَدْ أُخْرِجَتْ مَكَّةُ إِلَيْكُمْ أَفَلَاذَ أَكْبَادَهَا»: واتە مەککە پارچەییەکی لە جەرگی خۆی بۆ ئێسە ناردووە. بە زاهیری دەبایە ئەو لەشکرە ھەزار نەفەرەیی کافران بە فەرماندەیی ئەبوسوفیان سەرکەوتنی بە دەست ھینابا بە سەر لەشکرێکی ٣١٣ نەفەری بە فەرماندەیی پیغەمبەری، ئەمما دەبێ ھەموو ئەقل و شعور و ھەستیەک ئەو بزانێ ئێرا دە و ئیمان و باوەری سەرکەوتن بە دەس دینی دە ھەموو شەپ و ھەرا و بەزماندا، نەک زۆری نەفەرەت و چەک و سیلاح. جا بۆیە ئەو بێباوەر و کافرانی بێ ئێرا دە ھیز و ورە و غیرەتی شەریان نەبوو، دە بەرەبەر ھیز و ئێرا دە و غیرەتی یارانی بەحەقی ڕەسوولی بەحەق، ھیمداد و ھیدایەتی باری تەعالا تین و گوری دا بە لەشکری ئیسلام، ئەو ھەزار نەفەرەیی لە بەر چاویان گێرا بە شتیکی کەمی دەستەوستان و تیکیان شکاندن و پەرت و پەڕیشان بێر و بەویدا. سەرەنجام ١٤ نەفەر لە لەشکری ئیسلام پلەیی شەھادەتیان بە نەسیب بوو کە شەشیان لە موھاجران بوون ھەشتیان لە ئەنسارییەکان. لە لەشکری کافرەکانی قورەیشیش ٧٠ نەفەر کوژران دوو فەرماندە و ڕەئیسە ھیز و سەریان تێدا بوو: ئەبوجەھل و ئومەییە.

ئەو کورتەییەکی بوو لە کارەساتی غەزای بەدر کە پەر لە دەرسە بۆ خاوەن ھەستان. لە سەر ئەساسی لیکدانەوه و ھەڵسەنگاندنی ئایەتەکانی ١٠ ھەتا ١٣ دەتوانین بڵێین ئەو ئایەتانە سێ شتی ئەساسی و ئەسڵ و بەئەرزیشان فیری ئیمەیی ئینسان کرد. ئەو سێ شتەش بریتین لەوانە:

١. دە دۆزەخ ھاویشتی کافران بە حەتمی بێ ئەوێ مەل و سەرۆت و ئەولاد و خەزم و کەس بتوانن بە ھاوارەوه بێن یان چیان لە دەس بێ.

۲. دارژانی عه‌زاب بۆ سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی که ئینکاری ئایاتی قورئان ده‌که‌ن و ده‌سه‌به‌رداری لاساری نابن و ناگه‌رینه‌وه، له لایه‌ن خودای خاوه‌ن عه‌دل و داد سونه‌ی ته‌سه‌بیت شوده‌ی خودای ته‌عالایه. دیاره له سه‌ر ئه‌و یاسایه بۆ وه‌به‌رکه‌وتنی شالآوی عه‌زابی دۆزه‌خ جیاوازی نییه له نیوان کافرانی قورهبیش و ئالی فیرعه‌ون و قه‌وم و هۆزه سه‌رکه‌شه‌کانی لووت و عاد و سه‌موود و ... وه‌کوو ئایه‌تی ۱ و ۱۲ی ئالی عیمران ئاماژه‌ی وه‌لا کردووه:

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ (۱۱) قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ (۱۲) ئال

عیمران

ئه‌وانیش وه‌ک هۆزی فیرعه‌ون و پیشینیانی ئه‌وان وان، که ئایه‌ت و به‌لگه‌کانی مه‌یان به درۆ ده‌زانی (۱۱) به هۆی گوناچه‌کانیانه‌وه خودا دانی به‌ر غه‌زه‌بی خۆی، دیاره خودا تۆله‌ستینیکی توندوتیژه.

۳. یاریده‌دان و به‌هاوار و وه‌فریاکه‌وتنی خودا له سه‌ر ئه‌ساسی ئیراده و حیکمه‌تی خۆیه‌تی. دیاره ئه‌وه‌ش ئه‌مریکی سونه‌تییه بۆ خودا پاداشی ئه‌وانه‌ی چاک و پاک و خاسن له راست ئیتاعه و فه‌رمانبه‌ری، بی‌ئه‌جر و پاداش نابن چونکه ئه‌وانه پالیان داوه‌ته‌وه به ئیراده و حیکمه‌تی باری، خۆ دیاره که‌سیکیش پال وه‌خودا دا، خودا ده‌ئامیزی په‌حمه‌تی ده‌گری، هه‌ر وه‌ک ئایه‌تی ۲۴۹ به‌قه‌ره ئاماژه‌ی وه‌لا کردووه:

كَمْ مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (۲۴۹) بقره

زۆر ده‌سته‌ی که‌م زال بووه به سه‌ر ده‌سته‌یه‌کی زۆردا به‌یستی خودا، خودا ده‌گه‌ل خۆراگرانه.

ئه‌و ئایه‌تی ۱۳ له دوو ریڠاوه شاهیدی له سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌تی محمه‌ده‌ﷺ ده‌دا، ئه‌وه‌ش دوو ریڠاکه‌ن:

۱. سه‌رکه‌وتنی ۳۱۳ نه‌فه‌ر له یارانی خاوه‌نی باوه‌ر و پیغه‌مبه‌ر، به سه‌ر ۱۰۰۰ که‌س له بی‌باوه‌رانی وه‌ک ئه‌بوجه‌هل و ئه‌بوسوفیاندا وا پر چه‌ک و که‌ره‌سه‌ی شه‌ر بوون، به زاهیری خیلافی عاده‌ت و یاسای شه‌ر و شه‌ره. جا ئه‌وه ئاماژه‌یه وه‌لای هیمدادی نه‌ینی خودا، جا به هه‌ر شیوه‌یه‌ک بی‌واته به هۆی فرشته نادیاره‌کان بی‌یان به هۆی غیره‌ت ده‌ناو دل خستنی یارانی ئیسلام بی، نشانی پشتیوانی خودا له پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ره.

۲. خودای تەعالا پیش ئەوێ لەشکری ئیسلام بەره‌نگاری کاروانی تیجارەتی قورەیشیان و لەشکری هەزار نەفەری قورەیشیان بێ و شەر دەست پێکا، هیوای سەرکەوتنی پێغەمبەر و یارانی و تیک‌شکانی قورەیشیان دەرشتبوو ئاماژەی وەلا کردبوو دڵ و باورە پێغەمبەری بە تەواوی هەست بەو سەرکەوتنە کردبوو، جا ئەو خەبەر داریە پێغەمبەری لە مەر پیرۆزی لە شەری ئاوا حەستەم نیشانە پێغەمبەرایەتی پێغەمبەر.

دە ئایەتەکانی ۱۰ و ۱۱ و ... باس لە پرووڕەشی و پڕۆزی پەشی ئەو کەسانە کرا کە بە سەرۆت و مەقام و ئەولاد خیرەسەر و یاغی دەبن و ئاوڕ وەلای حەق و عەدالەت نادنەو. ئەو جار دڵ و هەست و شعور دەیانەوێ بزانی ئایا مەگەر ئینسان نازانی و ئەقڵی بەوێ ناشکێ کە مائی دنیا و خزم و کەس پڕۆزی نەفسی نەفسی سوود نادەن و ناتوان دە فریا و هاواری کەس کەون؟!

بۆ ولامی ئەو پرسیارە دەبێ بچینە خزمەت ئایەتی ۱۴ی ئالی عیمران. جا لەویدا ورد بپروانین و بەرجەوێند بین تا کوو بتوانین هۆی غرووری ئینسانی بە مال و دارایی و خزم و کەس و پۆست و مەقام و حەولاد وەدۆزین:

زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ
وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْمَبَآئِ (۱۴) ئالی عیمران

پاز پێراوەتەوێ بۆ ئینسان خۆشەویستی ئارەزووی ژن و مندال، سامان و مائی کە ئەو کەراو، لە ئالتوون و زیو و ئەسپی پەسەن و دیاری کراو، هەروەها لە چوارپێ و ئازەل، دەغل و دان و کشت و کال، ئەوانە گشت کالای ژیانی ئەم دنیا یە، سەرەنجانی چوایش تەنیا لە لای خودایە.

ئاوڕ وەسەر دانەوێ و تێروانینیکی هەستیارانە وەسەر سیمما و ناوەرۆکی ئایەتی ۱۴:

ئارەزووی نەفسانی کە پازاوەتەوێ بۆ ئینسانی، تەجرەبە ی کەرامەتی ئینسانە تا کوو دەرکەوێ کە هیزی کەرامەت و تەقوا دەتوانێ خۆراگری کە لە بەرابەر هیزی نەفسانی کە بە هیزترین چەکی شەیتانە بۆ تیک‌شکاندنی هیزی تەقوا و کەرامەتی ئینسانی.

دڵ دەبێهەوێ بزانی پاز پێراوەوێ خۆشەویستی هەوا و هەوێس و شەهەوات بۆ ئینسانی کێیە؟ ئایا خودایە؟ یا شەیتانە؟

دەبێ بۆ ولامی ئەو پرسیارە روو بکەینە لای ئەهلی ئەقاید وەک ئەهلی سوننەت و

جەماعەت و ئەھلی قورئان زان، وەك زانایانی ئەشعەری و پەپرەوانیان و زانایانی موعتەزەیلە.

۱. ئەھلی سوننەت و جەماعەت لە سەر ئەو باوەڕەن كە سازدەر و پێكەینەر و وەدیھێنەری ھەموو شت - چ خێر و چ شەر - خودایە، واتە شەر و خێر خودا دایناون و بە ئینسانیشی زاناندوو ئەو شەرە و پاداشی عەزابە، ئەو شەخیرە و پاداشی چاكەییە، یانی خودا شەر بە كەس ناكە و سازشی دا، وە ھەروا خێریش بە كەس ناكە و پاداشی داتی؛ بەلكە ئەقل و ئیختیاری داوەتە ئینسان و پێگاشی پێ نیشان داوە، جا كام لا ھەلگەری مەنەى ناكە و دەستی وەبەر دەستی نانی. ئەدیڕەدایە خوداناسی و خودانەناسی، كەوايە رازینەرەوێ «حَبَّ شەھوات» شەیتانە و پێكەینەری شەریش نەفسی ئینسانە. یانی راستە پێكەینەر واتە خالق خودایە، بەلام عەمەلكەر و ئەنجامدەرەكەى ئینسانە و بۆ فریوی ئینسانیش لە بەر چاوشیرینكەر نەفس و ھەوای شەیتانییە، شەھەوات واتە داوخوازییەكانی نەفس. (تەفسیر كەبیر، ج ۲۰۸/۷ * روح المعانی ج ۱۳۲/۳ * قرطبی ج ۲۸/۴)

دَلْ دەلى دەبى رازی خۆشەویستی دنیا لە ناو دەروونی ئینسانیدا چ بى؟ خودا پێكى ھیناوە؟ دەگەل ئەوێ خودای تەعالا لە زۆر ئایەتەندا زەمى دنیا پەرستانی كردوو و ئینسانی بە خۆ پارزتن لە شەرى دنیا ئاگادار كردووە و ھەروەھا پێغەمبەرىش فەرموویەتى: «حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ» (واتە خۆشەویستى دنیا سەرچاوەى ھەموو خەتا و تاوانەكانى دنیایە)، بە پێى ئەو فەرموودانە دەبا خودا خۆشەویستى دنیا گەراى نەنازتابیە لە ناو دەروونی ئینساندا. ئەو شەخسە قەینە شەئەن و عەدالەتى خودا تەلە و داو بۆ ئینسانی ناكەرى دانى لە دنیادا، جا لە سەر ئەو ئەساسە دەبى ھەول بەدرى رازی خۆشەویستی دنیا لە دەروونی ئینساندا وەدۆزى كە ھۆیەكەى چییە؟

خاوەن ئیمان چ بزانی و چ نەزانی، دەبى ئەوێ باوەر بى كە حەكمەت و رازی بارى تەعالا دە ھەموو بوونەوەرێكدا ھەبە و یەقینە، جا وا ھەبە گۆشەبەك لەو راز و حەكمەتە دە ئینسان دەگەییندرئ و وا ھەبە بە سەرپۆشى دەمینیتەو.

جا لە سەر ئەو یاسا و ئەساسە لەو ئایەتەدا خۆشەویستی و ئارەزووی ئینسان دە بەرابەر ئەو شتانەى ناویان براو، وەك ژن و ئەولاد و زێر و زەمەر و حەيوانات و زەوى و مەزرا، تەواو راز و نیاز و شتانیكن كە وەك كۆلەكەى خانووى ژبانی ئینسانان واتە ئینسان بى ئەوانە ناتوانى ژبان بكە و بیاتە سەر، دەكرى دێرەدا گۆشەبەك لەو راز و حەكمەتە نیشان بەدەین:

١. ئەگەر بە وردی سرنج بدەین و بابەتەکان هەڵسەنگێنین ئەو حەقیقەتە چاوە دەکەین کە نێزامی دەرژتەنی عەلەم لە سەر ئەخلاقیات و معاشەرەت و ژیان دامەزرێاوێ و دابەستراوێ، تاکوو بە هۆی ئەو عیشتی و عەلاقەوێ خۆشەوێستییە دنیایە تا کەندەلانی مەرگ دنیایە بپێش و بخولێتەوێ و هەرێو تاکوو پەرەوێ زادی و وەلەد و تۆرەمە و نەسل و تیکەلای و هاوکاری و دەستەوایی ژیاڵی پەر لە خۆشی کۆمەلایەتی پەرێو بەرەو پێش و دنیایە لە خول و گەردا بێ. ئەو «حەبّ شەهوات» هەوێنە دەبێ بێ.

ئەوێ یەقین و بێ گومانە ئەو کارخانە گەورە دنیایە بێ ئاوی «حەبّ شەهوات» واتە ژن و ئەوێلاد و سامان و دارایی ناگەرێ و خول نادا، یاڵی ژن ئەگەر نەبێ، قەتاری ئینسانی تا منزل و ئاخیرین قونای دنیای چۆن دەتوانێ بپێوێ؟ ئەگەر ئازەل نەبێ و زەوی نەبێ و زەرەعت نەبێ، ئاشی ژیاڵ چۆن دەگەرێ؟ کە وایە دەبێ بیسەلمێنی ژن و ئەوێلاد و زیپ و زەمبەر و زەوی و زەرەعت کە سەرچاوەی «حەبّ شەهوات» ن، هەوێنی ژیاڵ و دەبێ ببن. نەبوونیان نەبوونی نێزامی دنیایە، چونکە پایە پەرێوێستانی نێزامی عەلەم لە سەر «حەبّ شەهوات» دامەزرێاوێ. جا ئەو «حەبّ شەهوات» لە سەر فەساد پەرێو و یا لە سەر پێگای راست و دروست پەرێو بەرگری لێ ناکا خودا، تا پۆژی پاداش، ئەو کات هەر بە گوێرە کردار پاداش دەدرێتەوێ.

بە کورتی و بە کوردی خودای تەعەلەل دلی دروست کردووە و بە ئەشق و ئەوین دایرێشتووە و دایماشتووە و دایشوشتووە. جا وایە ئەو مەلی ئەشق و ئەوینبازە لە دەوری گول و گولزار و باغچەیی ژن و مندال و سامان و زینەتی دنیایە هەلەدەخولێ و چەرخان دەدا تا دەسووتێ و دەکەوێ. یا لە دەوری شیلە و میوێ مەزەداری پۆژی ئاخەرەت دەگازینێ و خولان دەدا. ئەگەر بە وردی لە ناو دەروون و سیمای ئایەتی ٧ سووێرێ کەهف پەرێوێن تێدەگەین زینەتی بۆ چیبێ. ئەوێش ئایەتەکە:

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِيَبْلُوهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ کەف

بەرێستی ئەوێ کە لە سەر زەویدایە کردوومانە بە هۆی پازاندنەوێ زەوی تا تاقیبیان بکەینەوێ کامیان کار و کردەوێ جوان ئەنجام دەدەن.

هەندیک لە زانایان لەو باوەرێدان رازینەر خودایە واتە خودا خۆشەوێستی ژن و مندال و سامانی دادووشیوێ ناو سەرشتی ئینسان تاکوو بتوانێ دە پال ئەو خۆشەوێستیێ خۆشەوێستی کە نێزیکە لە خودا وەدۆزێ و وەقۆزێ، و نەکا وەک کافران بێر وەکا کە لە دنیای خۆشەوێستتر نییە و

خۆشه‌ویستی ئاخیره‌ت هه‌ر هاوار و هه‌رای فریوه؛ به‌لام‌خواه‌نی ته‌فسیری «المیزان» باوه‌ری وایه‌پازینه‌ره‌وه‌ی «حَبِّ شهوات» شه‌یتانه، چونکه‌شه‌یتان ده‌یه‌ه‌وی به‌ه‌وی دیکه‌دیکه و دنده‌دانی ئینسان به‌وه‌سیله‌ی ئاره‌زوو و هه‌وه‌سی ژنان و سامانی دنیا له‌خسته‌ی به‌ری و لایدا له‌پ‌ری راست. بۆ‌ئهو مه‌به‌سته ده‌چینه‌خزمه‌تی ئایه‌تی ۴۸ له‌سوورهی ئه‌نفال:

وَإِذْ زَيْنَ لَّهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ ﴿٤٨﴾ انفال

یادی ئهو کاته‌ش بکه‌وه که شه‌یتان کرده‌وه‌کانیانی له‌به‌ر چاوان‌پازنده‌وه.

دی‌رده‌وا بیر نه‌کرێته‌وه که ئایینی ئیسلام دژی ئهو شتانه‌یه که سرشتی له‌سه‌ر‌پازاوه‌ته‌وه وه‌ک خۆشه‌ویستی دنیا بێ، به‌لکه‌دژی زی‌ده‌پ‌روی و سه‌ره‌پ‌ویی، چونکه‌دین و ئایین بۆ‌دنیا‌یه‌ن به‌ره‌میان بۆ‌ئاخه‌ره‌ته، ئایین دژی دنیا نییه و چونکه‌خودا دنیای بیه‌وده وه‌دی نه‌هێناوه. ئایین مخالفی ئه‌وه‌یه نه‌زانی خۆ‌ئیداره‌که‌ی و خۆت‌ب‌فروشی به‌دنیا و به‌شی ئاخه‌رت به‌خۆته‌وه نه‌هێلی. بۆ‌باوه‌ری ده‌چینه‌خزمه‌ت ئایه‌تی ۳۲ له‌سوورهی ئه‌عراف:

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ اعراف

ب‌لێ ئهو زی‌و زه‌مه‌ر و خ‌ش‌ل و خالانه و جوانیانه و ئهو خواردن و ر‌زق و پ‌ر‌وزیه‌ی خاوی‌نا‌ه‌ی که خودا بۆ‌به‌نده‌کانی به‌دی هێناوه، کێ قه‌ده‌غه و یاساغ و هه‌رامی کردووه؟ ب‌لێ ئه‌وانه لهم ژیا‌نی دنیا‌یه‌دا بۆ‌ئهو که‌سانه‌ن ئی‌مانیان هێناوه و ئه‌وانه‌ی بێ‌ئی‌مانی‌شن، به‌لام له‌پ‌ر‌وژی ئاخه‌رتدا تاییه‌ته‌ بۆ‌پ‌رواداران، به‌و شی‌وه‌یه‌ نیشانه‌کان شی ده‌که‌ینه‌وه بۆ‌ئه‌وانه‌ی که ده‌زانن.

د‌ل له‌سه‌ر نه‌زه‌ری ئه‌ه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ئی‌شکال هه‌ست پێ ده‌کا که ده‌لێن: جوانی‌ده‌ر و پ‌ازینه‌ره‌وه‌ی دنیا خودایه، خۆشه‌ویستی و «حَبِّ شهوات» هه‌ر له‌و‌پ‌ایه. که‌چی له‌و لایه‌شه‌وه خودا به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۳۸ له‌سوورهی عه‌نکه‌بووت ئهو نه‌زه‌ره‌هه‌ل‌ده‌وه‌شی‌تیته‌وه. پ‌روانه له‌سیمای ئایه‌ته‌که:

وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿٣٨﴾ عنکبوت

شه‌یتان کرده‌وه‌کانی بۆ‌پ‌ازاندنه‌وه له‌راسته‌پ‌ی به‌رگری کردن، له‌حالی‌کیشدا به‌رچا و پ‌وون بوون.

ده‌بی چۆن ولامی ئهو ئی‌شکاله‌وه‌دری و د‌ل‌یش پ‌یی دامه‌زری و دامرکی؟ له‌و باره‌وه‌ بۆ ئیقناعی د‌ل و په‌سه‌ندی ئه‌قل‌یش ده‌بی ئی‌شاره‌ به‌دوو باب‌ه‌ت بکری:

۱. دروست کردن و رازاندنەوہی شت دە ئەساسدا شتیکە، ۲. خوشەوێستی و وەدوا کەوتن و پەرستنی ئەو شتە جوان و رازاوەش شتیکە، دیکە، دەبی لە سەر ئەو ئەساسە بڵیین بەلێ، خودا دنیای رازاندۆتەوہ و جوانی کردووە، چونکە ئەو وەدیھێنەری ھەموو شتیکە، ئەمما وەدوا کەوتن و پەرستن و خوشەوێستی ئەو شتە لە ڕێگای ناپەسەندەوہ کاری شەیتانە. زانایان لە بابەت «حُبّ شەھوات» واتە ھەوہس پەرەستی و دنیا خوشەوێستییەوہ شتیکیان کوتووە بۆوہی دەبی بخریتە تیشکی ئەقل و ھەلسەنگیندری. شتە کەش ئەوہیە: ئینسان بە گشتی و موسولمانان بە تابیەتی لە سەر ئەساسی سرشتی مەیلی بۆ لای شتانی قەدەغە کراوە دەچی، ئەمما لە ناو تووتوویی دڵ و وێژدانێ پێ ناپەزایە جا ئەو شتە کە ئینسان خوشی دەوی، و بەو خوشەوێستییەش رازییە وێژدانە، چونکە سەر وەخێر و بەرەو خێرە، ئەوہ پێ دەکوتری عیشق و خێرخوازی تەواو. ھەر وەک خودای تەعالا لە مەر ھەزەرەتی سولەیمان ﷺ فرمودەوہیەکی ڕاگەیانندووە لە ئایەتی ۳۲ سووہ «ص» ئاماژە ی وە لا فرمودەوہ:

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿۳۲﴾ ص
 ئەو جار سولەیمان کوتی بەراستی من ئەو ئەسپانەم زۆر خوش دەوی ھەر لە بەر یادی خودایە،
 سەر سەیری دەکردن ھەتا لە چا و ون بوون. (یانی دەمەھووی دۆستی خێر بم)

ئینجا ئەگەر ئەو خوشەوێستییە لە سەر ئەساسی شەر بی، ئەوہ دیارە لە بن پەرە ی دڵدا و تووتوویی وێژدان و ھەستی ناپەزایەتی لێ ھەست دەکری و دیارە لە پەشیمان بوونەوہیدا دەکاتی خویدا، وەک ھەست بەو بابەتە دەکری دە ئایەتی ۱۴ ی ئالی عیمراندا: ﴿زَيْنَ النَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ...﴾

ئەو کات ئەو ئینسانی خواھنی «حُبّ شەھوات» دەبێتە ئینسانیکە دنیا پەرست و ئیشتیالەوہ پێن و میڤگ و میڤگ خوازی ئیشتیا لەوہ پێ بە تەواوی خوش دەوی و باوہ پێشی وایە کاری چاکە ئەو ھەوہ سبازی و ئارەزوو پەرستییە، جا مەگەر خودا لەو زەل و زۆنگە ی ھەلیکیشتیئەوہ دنا تازە تا دەکری دەویدا دەمیئیتەوہ.

بە کوردی و بە کورتی، خوشەوێستی ژن و مندال و زێر و زەمبەری دنیا و ئازەل و زەوی، ئایینی ئاسمانی بە گوناح و تاوانی دانەناوہ بە مەرجیک ئەو خوشەوێستییە نەگاتە قوناغی پەرستن و قیامەت پێ فروشتنی دین و کەرەمەت لە سەر دانان. بۆ تەئیدی ئەو مەبەستە واتە خوشەوێستی زینەتی بە توان نەژمێردراوہ دەچینە خزمەت ئایەتی ۳۲ لە سوورە ی ئەعراف، بۆی

ئاوړ ده‌وه دوايه پټويست ناکا وهردي دهينه‌وه.

ده‌بې ټه وراستيه بکوټري و نه‌شاردرټه‌وه که سه‌روهت و سامانی دنيا و ژن و ټه‌ولاد بۆ تاقي کردنه‌وه‌ی ئينسانن تاکوو وده‌رکه‌وي که کټيه ده‌تواني هم‌وو شتانه وه‌گه‌ر خا و ده‌کار کا بۆ وده‌ست هټناني زينه‌تي پوژي ټاخړه‌ت، ئينجا بۆ وه‌ی باش تيبگه‌ين که زينه‌تي دنيا بۆ تاقي کردنه‌وه‌ی ئينسانه هه‌ده‌ف نيه بۆ ئينسان، ده‌چينه خزمه‌ت ټايه‌تي ۷ له سوورده‌ی که‌هف:

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِيَتَّبِلُوهُمْ أَفِيْهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ﴿٧﴾ كهف

به‌راستی ټه‌وه‌ی که له سه‌ر زه‌ويدايه، کردوومانه به‌هوي رازاندنه‌وه‌ی زه‌وي تا تاقييان بکه‌ينه‌وه کاميان کار و کرده‌وه‌ی جوان ټه‌نجام ده‌دن.

پاش تيگه‌يشتن له له‌زه‌تي دنيا واته «حَبِّ الشَّهَوَاتِ» و ته‌ئکیديش له سه‌ر ټه‌وه‌ی «حَسَن الْمَآبِ» هيه و له کن خودايه، دووباره خودای خاوه‌ن به‌زه و په‌حم ده‌گه‌ل ئينساني، ده‌يه‌ه‌وي بۆ ئينساني سه‌ره‌رو و لاسار دووپاتي کاته‌وه که نيعمه‌ت و سامانی دنيا وه‌ک ژن و مندال و زير و زه‌مبه‌ر زور له‌وه‌ی نيزيکن وه‌ک ټه‌سپي توړ هه‌لت‌ديږن، به‌لام ټه‌نعامي ټاخړه‌ت هيچ زه‌ره‌ريکي لي هه‌ست ناکري و ته‌نانه‌ت هيچ بونيکي زه‌ره‌ريشي لي ناکري. جا بۆيه ده‌بې ټه‌وه‌ی خوازياري پوژي ټاخړه‌ته، به‌ټه‌نعام و زينه‌ته‌کاني دنيا تيکوژن زينه‌تي ټاخړه‌ت بکړن و وده‌سي بينن. بۆ راسټي ټه‌و مه‌به‌ست و مه‌تله‌به ده‌چينه خزمه‌ت ټايه‌تي ۱۵ له ئالی عیمران:

قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

خَالِدِيْنَ فِيْهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بِصِيْرٍ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ ئالی عیمران

بلي: ئايا هه‌واليکي چاتر له هه‌موو ټه‌وانه و بده‌مي؟ له لای په‌روه‌ردگارانه‌وه بۆ ټه‌وانه‌ی پاريزکارن: باغاتيكيان بۆ دانراوه چه‌نده‌ها پرووباريان به‌ناودا تيده‌په‌ريټ هه‌تا هه‌تايه تيډا ده‌بن، هاوجووت و هاوسه‌راني پاک‌خواين و په‌زامه‌نديش له لای خوداوه، خوداش سه‌باره‌ت به‌بنده‌کاني دانايه و وردبينه.

ئاوړ دانه‌وه و تيروانيکي هه‌ستيارانه له سه‌ر ټايه‌تي ۱۵:

خودای ته‌عالا نيعمه‌ته‌کاني دنيايه‌ی بۆ ئينسان به‌يان کرد، و هه‌ر وا خو‌شه‌ويستی ټه‌و نيعمه‌تانه‌ی ده‌ناو دلیدا راخت، پاشان پيشی راگه‌ياند ټه‌وانه زينه‌تي ژيني دنيان بۆ پوژي حساب نايه‌نه حساب به‌چاکه مه‌گه‌ر به‌چاکه‌يان به‌ريه سه‌ري، زينه‌ت و خو‌شي بي برانه‌وه له

لای خودایە، بە پێی ئیشاراتی ئایەتی ١٧ لە سوورەتی ئەعلا: ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ (دەگەڵ ئەوەی پڕۆژی دواوی باشترە و بەردەوامترە).

ئایەتی ١٥ ئەگەر بە وردی سەیر کړی و هەڵسەنگێندرئ دوو پاداشی زۆر گەورە لئ هەست دەکړی بە پروونی:

١. پاداشی جسمانی کە بریتییە لە بری بەهەشت و ژنانی جوان و پاک و دلگەر
٢. پاداشی روحانی کە عیبادهتە کە پەزایەتی خودایە و لەوەش گەورەتر نەعمەت و پاداش نییە کە خودات لئ پازی بێ. بۆ ئیساتی ئەو ئیدیعیایەش دەسەو داوینی ئایەتی ٧٣ لە سوورەتی تەوبە دەبین:

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٣﴾ توبە

خودا بە ئیننی باغاتیکە وای داوە، بە پیاو و ژنانی موسوڵمان، کە چەندین چۆماوی لە ژیر دارەکانیدا دەپروا و پەوانە، هەتا هەتاش لە ناو ئەو باغانەدا دەمێننەو، هەروا بە ئیننی خانووی پاک و خاوینی پێ داو، لە ناو ئەو باغ و باغانە بێ پرانەو، پەزنامەندی و خوشنودی خوداش لە سەر ووی هەموو شتە و گرینگترە، ئا ئەو یە بەختەو وری گەورە و فراوان.

ئەو هەموو وەعدە و بە ئیننیانی خودای پاست و دروست لە هەموو لاوە بە ئینسانی داوە دەگەڵ ئەو هەموو سەرپێچی و لاساریە ئینسان، ئیشاریە وە لای ئەوەی کە بێ گومان تیروانی ئینسان بە زۆری ئانی و ساتی و کاتیە واتە ئینسانی ناحالی بەراوەردی ئەوەی ناکا لەزەت و خوشی دنیا دەپێتەو و دواوی پێ دئ، ئەمما لەزەت و خوشی ئاخەرت بێ پرانەو یە، ناشر وانیته قورئان کە هەمیشە یاریدەدەر و وشیارکەرەو ئینسانە بۆ وە ئەقل وە گەر خا و پرووی نوور و تیشکی ئەقلی دە فەنای دنیا و بەقای ئاخەرت کا، کە بزانی بەقا چاکترە یا فەنا؟

دەبی بەرجەوەندی ئەوە بین ئایەتی ١٥ بەیانکەر و شی کەرەو «حسن المآب» ه، واتە تیمان دەگەییئ کە لەزەت و خوشی بێ پرانەو لە لای خودایە.

دل دیهههوی بزانی بۆچی خودای تەعالا پاش بەیانی بەهەشت و باخات و ئاوی، باسی «ازواج مطهرة» ی هینایه گوێ؟ بێ گومان هەست بە رازیک دەکړی، دەبی ئەقل و بیر و شعور راوی لئ دابەخشن و وەیدۆزین.

دل دەلئ بە پێی هەڵسەنگاندن و راویژی ئایەتی ٢٥ بەقەرە، دەبی رازە کە ئەوە بئ:

نیعمه‌ت و له‌زه‌ت و خو‌شی هه‌ر ئه‌ندازه‌ی زۆر و گه‌وره‌ی، به‌بێ نیعمه‌تی ژن ناته‌واوه‌ چونکه‌ تێکه‌لاوی پازان ده‌گه‌ڵ ژن هه‌چی پاز و له‌زه‌ته‌ پاراو ده‌کا و ته‌واو ده‌کا و له‌شی داده‌دو‌شی و «مودت» و «رحمت» وه‌جۆش دی به‌ ژن. سه‌یری ئایه‌تی ۲۵ی به‌قه‌ره‌ با بکه‌ین:

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رَزَقُوا هَذَا الَّذِي رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾ بقره

مزگینی بده‌ن به‌و که‌سانه‌ی ئی‌بان و پروایان هه‌ناوه‌ و کار و کرده‌وه‌ی چاکیشیان به‌جی هه‌ناوه‌! باخاتیکیان بۆ ساز کراوه‌ که‌ وا چه‌ندین چۆم و پرووباریان له‌ ژێر دار و دره‌خته‌کانیانه‌وه‌ ده‌روا و په‌وانه‌، ده‌هه‌موو کات و ساتاندا میوه‌ له‌و باخانه‌دا ده‌بێته‌ رزق و پۆزییان، ده‌لێن ئه‌و میوه‌جات و رزق و پۆزییه‌، هه‌ر هه‌مان رزق و پۆزییه‌ که‌ له‌ پێشدا له‌ دنیا‌دا ده‌ماندرایه‌. هه‌ر له‌ ئه‌و چه‌شنه‌یان بۆ هه‌ندراوه‌ته‌وه‌، له‌ ناو ئه‌و باخ و باخاته‌دا، ژنانی پاکیشیان هه‌یه‌، و هه‌تا هه‌تاش هه‌ر ده‌ویدا ده‌میننه‌وه‌.

(مطهرة) واته‌ پاک له‌ حه‌یز و نیفاس که‌ تێی ناکه‌ون، جگه‌ له‌وه‌ش جوانه‌ به‌و پاده‌یه‌ که‌ دڵ و ئاره‌زوو به‌ دايم ئیشتیایان ده‌کا و قه‌تیان لێ وه‌په‌ز نابێ، که‌لام پر له‌ ناز و ئاره‌زوو له‌ لایه‌ن خوداشه‌وه‌ تیر و ته‌واو و رازی.

دڵ ده‌یه‌ه‌وێ ئه‌و په‌رسپاره‌ بکا: سه‌راپای خو‌شی و له‌زه‌تی ژینی دنیا بۆ به‌قای خو‌ت و تۆرمه‌ و به‌ره‌ی نه‌سه‌له‌، خو‌ دیاره‌ به‌ پێی خه‌به‌ریکی که‌ ئایینی ئاسمانی داوێته‌ ئینسان، پۆژی ئاخه‌رت که‌ خانووی به‌قابه‌ هه‌یج نیازیکی به‌ نه‌سل و به‌ره‌ نییه‌، ئه‌گه‌ر ورد پڕۆینه‌ پێشی ده‌گه‌ین به‌وه‌ که‌ ئینسان بوونه‌وه‌ریکی دوو جو‌ره‌ ده‌ ناو خو‌یدا، واته‌ مادی و مه‌عنه‌وی؛ ئه‌ی له‌ش و رۆح ئه‌و دووانه‌ش ده‌گه‌ڵ یه‌ک بێ ئیرتیباتن. ئه‌ ئه‌وه‌ ئه‌گه‌ر به‌ ته‌رازووی ئه‌قل هه‌لسه‌نگیندری و وه‌زن کرێ، ئیشکال و گرێ هه‌ست پێ ده‌کرێ، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌: ده‌بی له‌ قیامه‌تدا له‌زه‌تی له‌شی نه‌بێ، به‌لکه‌ هه‌ر ده‌بی له‌زه‌تی رۆحی هه‌بێ، که‌ وایه‌ خو‌ری و ژن و میوه‌ و خو‌اردن و خو‌اردنه‌وه‌، که‌ له‌زه‌تی ماده‌ن، بۆچییه‌تی وا خودا ته‌عریفیان ده‌کا؟

بۆ ولامی ئه‌و ئیشکاله‌ ده‌بی بلێن: ئینسان ده‌ ئادابی قورئاندا یه‌ک بوونه‌وه‌ره‌، ئه‌وه‌ی بۆ به‌شی له‌ش لازم و پێویسته‌، بۆ به‌شی رۆحیش لازم و پێویسته‌ و نیازی به‌شی له‌شیش پێشه‌نگی به‌شی نیازی رۆحیه‌تی. جا له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌، واته‌ ئینسان ده‌خوا و ده‌خواته‌وه‌ له‌زه‌تی ژن و

مندال دەچیتۆی و دەخوای، پێیان شاد و خوشحال دەبێ، جا کاتێ ئەوێ حالەتی دنیای فانی بێ، ئەگەر هات و خودا گۆزیتەوێ لە دنیای نەمان بۆ دنیای هەرمان، جا دەیخاتە ناو ناز و نێعمەتەوێ یان دەیخاتە ناو دەرد و میحنەتەوێ. ئەو ئێنسانە ی لێ ناستێندریتەوێ. چ بووێ لە دنیا هەر هەمانە لە ئاخەرتدا دەخوا و دەخواتەوێ، لەزەت دەکا و دەبا بەلام بەو تەفاوێتە ئێ دنیایە ی دەروا و دەبریتەوێ، ئێ ئاخەرتی ناپروا و نابریتەوێ.

بە کورتی و بە کوردی، ئێنسانی ئاخەرت هەمان ئێنسانی دنیایە، لە دنیا دا بۆ ژین و خوشی نیازی بە چی بووێ، لە ئاخیرەتیشدا بۆ ژین و خوشی نیازی بە ژن و لەزەت و خوشی و خواردن هەبێ، تەنیا فەرقیان ئەوێ ئێ دنیا فەنای بە سەردا دێ، ئێ ئاخەرت فەنای بە سەردا نایە. دیارە تا ئێنسان ئەو فەرەقە دەرک دەکا و دەیکاتە هەوینی دڵ و باوەری و هیوا و هومییدی، پۆژی پوونی زۆری پێ دەوێ.

کاتی ئەوێ هاتووێ بچینە ئەو دەروێ باسی ئەوانە ی تیدا کە خاوەنی سیفەتی پارێزگارین وەک ئایەتی ۱۶ بێ لە ئالی عیمران:

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۶﴾ ئالی عیمران
ئەو کەسانە ی کە دەلێن ئەو پەرورەدگارمان! بەبێ گومان ئێمە ئێمانمان هینا، کەواتە تۆش
تاوانە کانمان ببەخشە و لە سزای ئاگر بمانپاریزە.

ئاوێ وەسەر دانەوێ و تێروانیکی هەستیارانە وەسەر ئایەتی ۱۶:

ئەو ئایەتە و ئایەتی ۱۷ش ئاماژە وەلای شەش سیفەتی بەرز و بەرچاوی پارێزگاران دەکا، خۆپاریز ئەگەر دەلێ (رَبَّنَا) شاهیدییه و هاواری لە لای پەرورەندە ی بۆ ئێسباتی عەبدایەتی، ئەو هاواری و شاهیدیەشی بۆ وێهە تاکوو خودا پەحمی بە حالی بکا و هەچی نیازیەتی بە جێی بێنی. پرسیاریک دێ دەرک بە هەست و ئەقل دەگری دێرەدا: پارێزگار کە دەلێ ﴿رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ ئایا مەگەر پاش ئەوێ خودا ئێنسانی خستە ژێر چارشێوی غوفران (واتە عەفو و بەخشین)، عەزایی ئاوری دۆزەخ دەمینێ بۆ ئێنسانی و داوای پارازتن و دوور خستەوێ لە ئاگری دۆزەخ دەکا و دەلێ ﴿وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾؟ بەو پێیە دەبێ پاش بەخشینی خوداش ترسی ئاوری دۆزەخ بێ؛ ئەگەر ئا و بێ، ئەو ئێشکالە دێتە پروو: بەخشینی خودا جێگە ی باوەری تەواو نەبێ، خۆ ئەوێش لە شەئنی خودا بەدووورە.

ولام:

ئیمه‌ی ئینسانی خاوه‌ن ئیمان ده‌بی باوه‌ریمان وابی به‌ری بوونمان له‌ ئاوری دۆزه‌خ وابه‌سته به‌ فەزل و په‌حمیکی تایه‌تی خودایه‌، یانی ئیمانی به‌ خودا و ئیتاعه‌ت له‌ خودا، خوداری قه‌رزدار نا‌کا تا‌کوو داوای قه‌رزى لى‌ بکړئ و خوداش بیداته‌وه و له‌ باتان بیخاته‌ ناو به‌هه‌شت و له‌ ئاوری دۆزه‌خى پارێزئ. به‌و ده‌لیله‌ ئیمان و ئیتاعه‌ له‌ خودا نیعمه‌تانیکن خودای ته‌عالا له‌ سه‌ر ئه‌ساسی حیکمه‌تی خو‌ی ده‌یداته‌ عه‌بدی خو‌ی. ئینسان پاسته‌وخو‌ خاوه‌نی هیچ حه‌ق و به‌هایه‌ک نییه‌ له‌ سه‌ر خودا و خاوه‌نی هیچ شتیک نییه‌، مه‌گه‌ر ئه‌و وه‌عد و قه‌ولانه‌ی خودا پاسته‌وخو‌ به‌ پیتی به‌زه‌ و حیکمه‌ت به‌ عه‌بدی خو‌ی داوه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ خودا به‌ عه‌بدی خو‌ی فرمووه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌تۆ ئیمانی بێنی و ئیتاعه‌م بکه‌ی، ئه‌منیش پاداشی چاکت ده‌ده‌مى له‌ پو‌ژی قیامه‌تا؛ خو‌ دیاره‌ پاداشی چاکى پو‌ژی قیامه‌تیش دوور بوون له‌ عه‌زابی دۆزه‌خه‌.

دیاره‌ خودای ته‌عالا ده‌فه‌رمو‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌لێن په‌روه‌رنده‌ی مه‌! ئیمه‌ ئه‌وه‌ ئیمانمان پى‌ هینای، و ئه‌وجار داوای به‌خشینی گونا‌هه‌مان هه‌یه‌ له‌ تو‌ که‌ بمان به‌خشى، ئه‌و شیوه‌ په‌فتاره‌ نیشانه‌یه‌ و هاواره‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی پاش ئیمان و ئیتاعه‌ له‌ خودا، په‌وايه‌ له‌ خودا پارانه‌وه‌ بو‌ به‌خشینی تاوان، چونکه‌ ئه‌وده‌م ئینسان شایانی په‌حم و به‌زه‌یه‌ له‌ لایه‌ن خوداوه‌.

ئه‌قل و ئیمان له‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ن که‌ خودا چاکه‌کاران به‌ سزای خراپه‌کاران گرفتار نا‌کا، ئه‌مما ئه‌گه‌ر خراپه‌کاران به‌خشى و تووشى سزایان نه‌کا، له‌ په‌حم و عه‌داله‌تی به‌دوور نییه‌ و به‌ نا‌په‌وا نایه‌ته‌ ژمار. به‌لام ئه‌گه‌ر چاکه‌کاران عه‌زاب بدا ئه‌قل ده‌لێ له‌ به‌رابه‌ر شه‌ئى خودای خاوه‌ن عه‌دل به‌ نا‌په‌وا دیته‌ به‌رچاو. ئه‌گه‌ر به‌ ته‌رازووی ئه‌قل ئایه‌تی ۱۱۸ ی مائیده‌ وه‌زن کړئ باوه‌ر ده‌کړئ به‌وه‌ی: خودا تاوان ببو‌رئ به‌دوور له‌ خودایه‌تی نازاندړئ، و ئه‌گه‌ر عه‌زابیشى دا، هه‌ر وا نا‌په‌وا نازاندړئ، چونکه‌ مافى تاوانباره‌ عه‌زاب. با سه‌یری ئایه‌ته‌که‌ بکه‌ین.

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ مائده

خودایه‌! ئه‌گه‌ر ئه‌تۆ سزا و نازاریان پى‌ بده‌ی (ئه‌و تاوانبارانه‌؛ نا‌په‌وا نییه‌) چونکه‌ له‌ پاستیدا به‌نده‌ی خو‌تن (و تاوانیشیان کردووه‌) ئه‌گه‌ر لیشیان خو‌ش بى‌ و بیانبو‌ری، ئه‌وه‌ هیچ گومانى تیدا نییه‌، چونکه‌ هه‌ر ئه‌تۆی زال و کاربه‌جئ.

دی‌ره‌دا واته‌ ده‌و ئایه‌ته‌ ۱۶ یه‌دا ئه‌وه‌ به‌ ئینسان پا‌گه‌یی‌ندرا که‌ خو‌ هه‌لا‌وه‌سین به‌ لکی داری ته‌قوا ده‌ستت ده‌گه‌یی‌نیته‌ میوه‌جات و نیعمه‌تی به‌هه‌شتی، هه‌ر وه‌ک بازدان به‌ سه‌ر مه‌تاعی دنیا

خو گه یاندنه به مه تاعی بی برانه وهی قیامت.

ئه و جار دل دهیه وهی به ته وای ئاشنا و شاره زابی به سهر سیفاتی «متقیان» واته پاریز گاراند. جا بو به راوردی نیازی دل دهچینه خزمهت ئایه تی ۱۷ ی ئالی عیمران:

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿١٧﴾ ئالی عیمران
ئه و خو وه خوگرانه و راست بیژ و فرمانبرانه، ئه و مال و سامان به خشهر و خوازیاری
لیخو شبو وانهی به ره به یانانه، ئه وانه ده لئین به راستی ئه ی پهروه رنده! ئیمه ئیمان هینا
پیته.

ئاوړ وه سهر دانه وه و تپروانینیکی ههستیارانه بو سهر ئایه تی ۱۷:

خودای ته عالا بو ئه و که سانهی که به راستی ده لئین خودایه ئیمه ئه وه ئیمانان پی هینای و
به عه مه ل سابتیشی ده که ین، پینج سیفه تی به رز و به وه جیان لی هه لده دا و ناو دیر ده کا. واته له
سایه ی ئه و ئیمان و باوه ریه ی ده بنه خاوه نی ئه و سیفه ته باشانه:

۱. سیفه تی هه وه لیان ئه وه یه: له حاند به لا و دهر د و رهنجیکی دیته سه ریان، خوړاگرن و
خو وه خو ده گرن له ژیر ئیش و ئوفی تاقی کردنه وهی خودادا پاده وه ستن و خوړاگرن.

۲. سیفه تی دووه میان «راست» ن له قه ول و قه رار و به لئناندا. واته له درو به دوورن.

۳. سیفه تی سیهه میان «سابت» و به رده وام و خوړپاریز و خوړاگرن.

۴. سیفه تی چواره میان به به خشش ده گه ل خاوه ن نیازان و نه فسی خو ی و خزمانی و
هه روا به په رو ش و به به زه ده گه ل ئاوما ل و دهر و جیران.

۵. سیفه تی پینجه میان ده به ره به یانان دهر گای خودا ده گرن و داوا و پارانه وهی به خشین و
بور دنی گونا ه و تاوانیان ده که ن. چونکه ده به ره به یاناندا دوعا زووتر وهر ده گیرئ له لای خودا،
هویه که شی ده گه پرته وه بو لای ئه و شتانه: شه وی تاریک دهر و و پروژی پرووناک دی، هه موو
دلانی خاوه ن هه ست به سه فا و پرووناکایی ده که ن و هه سستی خوداناسی ده به ره به یاناندا به
زوړی ده گه پرئ بو میوانی دلانی به هه ست و زیندوو.

بو ریزداری و ئه رزشی به ره به یانان له لای خودا ئه وه نده به سه که خودا به کاتی سه هر
سویند ده خوا و ده لی: ﴿وَالصُّبْحُ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ ﴿١٨﴾ تکویر.

ده بی ئیمه ی ئینسان ئه وه به لمینین و شاهیدی له سهر بده ین که خودای خاوه ن حکمهت

و حەکیم بە ھۆی بوونەوەر و نیشانەکانی قورئان خۆی و ھێز و کار جوانی و کارزانی خۆی نیشان داوە. ئەوانەى سەرپاک گێراون بە شاھید لە سەر تاقى و بى ھاوتایى خۆى، ئەوانەى ئینکاری بوونی خودا دەکەن هیچ لە هیچ نازانن و جەھلن و دوژمن بە ئەقل و ھەست و شعورن و دل نەخۆش و ئەقل پى نەماون.

ئەقل لە ھەلسەنگاندن و بەراوردی ئایەتانی رابردوو واتە پێش ئایەتی ۱۷ و ۱۸ بەو یەقینە گەیی کە خودا بى ھاوتایە دە پەرستندا و دە عیبادەتدا، جگە لە سیفەتەکانی خەلاقیت و رەبوبیتدا، و هیچ بوونەوەرێک لە خودا بى نیاز نییە و ناشتوانی بى و ئەوێ بە خەيالى پووچی دەتوانی ئینسانی لە خودا بى نیاز کا و عالەمیش خۆى بۆ لا دەکوێ، ژین و لەزەت و خۆشى دنیا، ئەویش لە ژیر یاسای وەدەس ھینانی سەرمايەى ئاخەرتى. ئەئەو کە بەشیکە لە خەيالى پووچی زۆر بەى ئینسانان، چونکە پروون و ئاشکرایە کە ناکرێ ژینی دنیا بە مال و سامان و لەزەتەو بەکرێنە وەسیلەى سەرمايەى ئاخەرت، بى ھەوینى تەقوا، ئەوێ ئینسان بە گشتى بۆی ھەلۆھادایە ژینی خۆشى و کەیف و نەھەنگە بۆ خاوەن باوەر و بى باوەر لە دنیا، جا ئەو خۆشەشى ئەگەر بە پێى نیزامى یاساکانى ئاسمانى نەبى، نایدیترى لە دنیای ئاخەرتدا وەک کافر و بى باوەر لێ بەرى و بى بەشن. بۆ تیگەشتن و وەدەس ھینانى بەرھەمى ئەو باس و بابەتە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۸ ی ئالی عیمران:

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ ئالی عیمران

ئەو خودایە کە دادگەرە، فریشتەکان، زاناکانیش شاھەتێ دەدەن کە هیچ کەس بىجگە لە خودا شاھستەى خودایی نییە، و هیچ پەرستراویکی راستەقینە نییە بىجگە لە ئەو، ھەر ئەو زال و کاربەجیە.

ئاوڕ وەسەر دانەووە و ھەلسەنگاندنیکی ھەستیارانەى ئایەتی ۱۸:

ئەقل و ھەست و شعور دێرەدا ھەست بە شتیکی دەکەن کە دەگەل عورف و عادەتى شەرع و عیلم و ئەدەب دزایەتى ھەيە. شتەکەش ئەو ھەيە: داواى یەکەتى و بى ھاوتایى خودا - خودا خۆیەتى، جا چۆن دەکرێ خودای موددەعى شاھیدیش بى لە سەر یەکتایى و یەکەتى خۆى؟ ئەو دوو ھە یاسای عورف و عادەتى شەرع! دەبى لەو بارەووە چۆن دل و ئەقل قانێع کەین و ولایمیکى پەسەند و رەوايان دەینەو؟!

ئەوێ دەتوانی و لامیکی پەوا و باوەر پیکراو بی، دوو شتن:

۱. دیارە لە خودا چاتر و راستتر لە شەھادەتدا نییە و نابێ، چونکە خودای تەعالا ئەو کائینات و بوونەوهرە خاوەن نەزم و نیزام و جۆراوجۆرییەکی ئەو نەبوونرا هیناوەتە دنیای بوون و دە بەر یەکی ناو - بی هەلە و پەلە - ئەو سەرپا هاروا و شاھیدیە لە سەر وەحدانیەت و کارجوانی و کارسازی خودا، دەلیل و بورھان و شاھید لە سەر بی ھاوتایی و یەکەتەیی خودا لەو گەورەتر و قانێ کونەندەتر نییە و نابێ پێگای ئینکاری بۆ کەس نەھێشتۆتەو. مەگەر بۆ گەوج و جەھل و نەزان. ھەر کەس و ھەر ھەست و شعورێک بەرجەوھند و پامانیکی بکاتە وردیلەترین دانەوێڵە و گیا و تەرز و دیمەنی بوونەوهر جگە لە شاھیدی دان لە پەرووییەت و تەنایی و خەلاقییەتی خودا کەرنۆش دەباتە بەر عەزەمەتی خودا. جا لە سەر ئەو ئەساس و یاسا بەو جە شاھید لە سەر وەحدانیەتی خودا ھەر لەو پراپە و لەو جوانە، بۆ ئیسباتی ئەو داواوە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۹ لە سوورەتی ئەنعام:

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ انعام

بۆ: ئەو شاھیدی کێ لە ھەموو شاھیدیەکی گەورەترە؟ بۆ: ھەر خودایە شاھیدە لە نێوان من و ئێوەدا. ئەو قورئانەشم بە نێگا بۆ نێردراوە، تاکوو بە ھۆی ئەو قورئانەو ئێوە و ئەو کەسانەیی کە ئەو قورئانەیان پێ دەگا، داچلە کێم و پاچلە کێم. ئایا ئێوە بە جەختی شاھیدی دەدەن، کە دەگەڵ خودادا خودایانی دی ھەبێ؟! بۆ: لە راستیدا خودا خودایەکی تاک و تەنیاوە و من بێ گومان دوور و بەریم لەو شتانەیی ئێوە بە ھاوڵ دایدەنێن.

۲. شتی دووھەم کە دەتوانی دڵ دامرکینی و ولام بی بۆ دڵ، ئەوێ: خودا بوونیکی ئەزەلی و ئەبەدی، و بە غەیرەز خودا ھەچی بوونە دە ئەزەلدا نەبوونە و نییە، خو ئەو ھەش پراستە شتی نەبوو وەک غائب و نەھێن، و شتی بوون وەک حازر، کە وایە پەواوە بکوتری: ھەچی غەیری خودایە، غایبە و نەھێن، بە شاھیدی دانی خودا لە سەر شت ئەو شتە دەبێتە شاھید لە سەر بوونی خودا، لە سەر ئەو ئەساسە خودا شاھیدە لە سەر کەون و کائینات ھەر وەک ئەو کەون و کائیناتە شاھیدن لە سەر بوونی خودای تەنێ. جا بۆیە بۆ ئیسباتی ئەو حەقیقەت و واقعیتە خودا فەرمووی: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ واتە خودا شاھیدی داوە کە مەعبودی بە حەق

بئى لەو نىيە.

دیارە خودای تەعالا خودایەتتى و تاقانەبى و رېووبىيەتتى خۆى بە ھۆى نىشانە و بەلگەى رېوون و ئاشکرای عالەمى زاهیر و نەینى بە تەواوى گىيان لەبەرەن راکەیانند و فرشتەکانیش ئەو راستىيەیان بە پىغەمبەرەن راکەیانندوو و پىغەمبەرەنیش لە سەر ئەساسى زانست و ھەستى تەواو بە سفارشاتى فرشتەکان شەھادەتیان داو و بە عالەمیان راکەیانندوو.

و ھەر وا خواوەنانى زانست و شعور و دەرکى تەواو ئەو شاھیدیان بە پى دەلیل و بەلگە و بورھانى داو، دەبى دەستەى عالمان ئەو تايەتمەندىيە گەورەىە کە پلە بەرزىيە بۆیان، ئەرزىى بزانن و لە دەستى نەدن. يەکیک لە زانایانى بەرز خۆى بەو ھەلکەشەو کە ئەو ھى خودا شاھیدی لە سەر داو پى بە مەش داو شاھیدی لە سەر بدەم و شاھیدیيە کەشى لى وەرگرتووم. ئە ئەو ئەمانەتیکە لە لای من وە ک لە دنیا دا خودا بە شاھیدی وەرگرتووم لە سەر بى شەریکی خۆى لە پۆزى ئاخەرەتیشدا پاداشى ئەو شاھیدیەم پى دەداتەو بەسمە.

دەبى دیرەدا ئەو بزانن (أُولَى الْعِلْمِ) واتە (أُولُوا الْعِلْمِ) ى ناو ئایەتە کە بۆ کەسانیک دەکوترى کە بە دەلیل و بەلگە و یەقین و تواو وەحدانیەتتى خودایان بۆ دەرکەوتبى، ھەر وەدوا کەوتن نەبى، چونکە شەھادەتتى بەراستى دەبى لە سەر ئەساسى بەلگە بى، بۆیە پىغەمبەر فەرموویەتتى: «إِذَا عَلِمْتَ مِثْلَ الشَّمْسِ فَاشْهَدْ» واتە: کاتى وە ک پۆز لیت عەیان بوو، جا شاھیدی لە سەر بدە.

جوملەى (قَائِمًا بِالْقِسْطِ): زانایانى عیلمى نەحو زۆریان بىنە و بەرە پى کردوو، ئەمما بەشى زۆرى قورئانزانەکان (مفسران) کردوویانەتە سیفەتتى مەنفى، واتە (لَا إِلَهَ قَائِمًا بِالْقِسْطِ إِلَّا هُوَ) واتە ھىچ خودایە نىيە راوەستاو بە عەدالەت بىجگە لە خودای بى ھاوتانەبى.

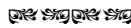
ھەشن ھەندیک لە زانایان کوتوویانە: ئەو جوملەىە حالە لە «مؤمنانى خواوەن عیلم»، یانى «اولوا العلم» دەبى لە دانى شاھیدیيە کەیدا «قائما بالقسط» بى. واش ھەیە گەلى جمھوور دینە سەر ئەو باوەرەى کە حال بى لە «شھد اللہ».

دل دەبھەوى بە تەواوى بزانی ئەو ئایەتە پیرۆزە (ئایەتتى ۱۸) دەگەل ئایەتەکانى رابردووى ئەو سوورەتە چ مونسەبەتیکیان ھەیە؟

ئەو ھى دل و ئەقل و ھەست، ھەستى پى دەکەن تیکە لاوى ئەو ئایەتە دەگەل ئایەتەکانى پىش خۆى دەبى ئەو بى:

١. سوورهی ئالی عیمران له سه‌ره‌تاوه به باسی ته‌وحیدی خودا داگیرسا، هه‌روا ده‌و ئایته ١٨ دا به شیوه‌یه‌کی تایبه‌تی ده‌ست پیکراوه، واته‌یه‌کتایی خودا دیره‌دا به شاهیدی له سه‌ر دانی خودا و فرشته و زانایان و پسپۆرانی شاره‌زا ته‌ئید کراوه.

٢. ده‌ ئایته‌تی ١٥ دا خودای ته‌عالا باس و پی‌هه‌لاکوونی «مقیان» (پاریژکاران) ی وا به‌یان کرد که خاوه‌نی پاداش و جه‌زای به‌هه‌شتی پر له خو‌شی و چۆماو و دار و باغات، ئه‌مما دیره‌دا (ئایته‌تی ١٨) هۆی سه‌نا و پی‌هه‌لاکوونی خاوه‌ن باوه‌رانی به ته‌قوا به‌یان ده‌کا و ده‌فه‌رموی: شاهیدی و ئیقرار به‌یه‌کتایی خودا ته‌سلیم بوون و ئیتاعه‌ت له ده‌ستووراتی باری ته‌عالا، یانی ده‌بی ئاوا باوه‌ر که‌ین که سه‌نا و پی‌هه‌لاکوونی خاوه‌ن باوه‌ران وابه‌سته به به‌ره‌که‌تی خودا به‌یه‌ک ناسین و ئیتاعه‌یه، نه‌ک له به‌ر سیما و به‌ژن و بالایی خودی موئمینان. و هه‌ر وا ئه‌وه‌ش به‌سه‌لمینین و باوه‌ر که‌ین که ته‌قوا و عه‌مه‌ل ده‌بی له سه‌ر ئه‌ساس و بنچینه‌ی یه‌کتاپه‌ره‌ستی بی.

وه‌ک ده‌لین هۆی دابه‌زینی ئه‌و ئایته‌ته (ئایته‌تی ١٨) ده‌بی ئه‌وه‌ بی، له ئیمام «بغوی» دایه: دوو نه‌فه‌ر له عالمانی گه‌وره‌ی یه‌هوود له ئه‌هلی شام شاره‌زا له ته‌ورات و ئینجیل پیش ئه‌وه‌ی خه‌به‌ری زهووری پیغه‌مبه‌ر بزنان، دینه شاری مه‌دینه، کاتی واریدی شاری مه‌دینه ده‌بن پروو ده‌یه‌ک ده‌که‌ن و ده‌لین به‌یه‌ک: له سیمای جوانی ئه‌و شاره‌ ئه‌و هه‌سته‌مان به‌ دلدا دی که ئه‌و شاره‌ وه‌ک ئه‌و شاره‌ دیته‌ به‌ر دل‌مان که پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مانی لی دیته‌ سه‌ر زه‌وی و لی له دایک ده‌بی. به‌ پیی ئه‌و نیشانه‌ی که له ته‌وراتدا چاومان پی که‌وتوه.

کاتی ئه‌و دوو عالمه‌ ده‌گه‌رین ده‌ ناو شاردا ده‌گه‌ن به‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ که سرنج ده‌ده‌نه‌ حه‌زه‌رت سیمای مباره‌کی لی ده‌رده‌که‌وی که ئه‌وه‌ هه‌مان که‌سه‌یه که ته‌ورات به‌یانی سیفه‌ته‌کانی ده‌کا. ئه‌و دوو عالمه‌ یه‌هوودییه‌ لی ده‌پرسن: ئه‌تۆ محمه‌دی؟ پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: به‌لی. دووباره‌ لی ده‌پرسن: ئه‌تۆ ئه‌حمه‌دی؟ پیغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: به‌لی؛ ئه‌من محمه‌د و ئه‌حمه‌دم. دووباره‌ ئه‌و دوو عالمه‌ یه‌هوودییه‌ پیی ده‌لین: ئیمه‌ پرسیاریکمان له تۆ هه‌یه؛ ئه‌گه‌ر ولامیکی قانیع و په‌وامان ده‌یه‌وه، ئیمان‌ت پی دینین. پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی: پرسیاره‌که‌و بلین. ئه‌وانیش کوتیان: ئایا له کتیه‌کانیدا که خودای ته‌عالا ناردوونی بۆ سه‌ر زه‌وی، له ته‌واوی ئه‌و شاهیدیانه‌ی تیاندا به‌یان کراون، کامه‌ شاهیدییه‌یان له هه‌مان گه‌وره‌تر و به‌وه‌ج‌تره؟ هه‌ر ده‌سته‌وله‌جی که ئه‌و دوو عالمه‌ یه‌هوودییه‌ پرسیاره‌که‌یان ته‌واو کرد،

پیش قەرەوئى وەحى خۆى نیشان دا و حەزرەتى پەسوول ئەو دوو ئایەتى ۱۸ و ۱۹ى خویندەنەو. لەو ەپرايە کە پیغەمبەر فەرموویەتی: دە «لوح المحفوظ» دا و دە تەواوی کتیبە ئاسمانیە کاندە هاتووە کە ئایەتى تەوحید هەمان ئایەتى ۱۸ یە کە خودا و فرشتە و خواوەن زانستەکان شاھیدیان لە سەر داوہ. ئەو دوو عالمە زۆر بە پراشکاوێ پاش بینینی ئەو جەریانە ئیمانی دینن. (تفسیر بغوی، ج ۱/ ۲۸۵؛ تفسیر قرطبی، ج ۴/ ۴۱-۴۰)

لە سەر گەورایەتی و پێژ و پێزداری ئەو ئایەتە (۱۸) یە پێوایەت زۆر هەن. ئاماژە وەلای هەندیکیان دەکەین بۆ نمونە «علامہ ابن کثیر» فەرموویەتی: دە مەسنەدی ئیمام ئەحمەددا هاتووە گۆیا پیغەمبەر لە پوژری عارەفاتدا ئەو ئایەتەى خویندۆتەو و لە ئاخەرە کە شیدا فەرموویەتی: «وَإِنَّا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ يَا رَبِّ» واتە ئەمن لە سەر ئەو پراستیەى لە شاھیدانم خودایە. و هەروا دووبارە لە «ابن کثیر» هەو ئەویش لە ئیمام «اعمش» هەو شارەزای حەدیسی «امام اعظم»، گۆیا پیغەمبەر فەرموویەتی: خویندەری ئەو ئایەتە پوژری قیامەت بانگ دەکری لە لایەن خوداوە و خودا دەفەرموی: ئەو بەندەى منە کە شاھیدی لە سەر من داوہ و وەفای بە عەھدی خۆى کردوو و شایانی بەهەشتە. (تفسیر ابن کثیر، ج ۱/ ۳۵۴)

و هەروا «سید آلوسی» بە نەقل لە دەیلەمى ئەویش لە ئەبوتەییوب ئەنساری دەلی: گۆیا پیغەمبەر فەرموویەتی: کاتى نازل بوونی ئەو ئایەتانەى (الحمد لله رب العالمین)، (آیة الكرسي) و ئایەتى (شهد الله) و (قل اللهم مالک المملک) تا (بغير حساب) آل عمران (۲۷)، هاواریان کردە بارى تەعالا و کوتیان یا رەببەنا ئەتۆ ئیمەت ناردوو بۆ لای گەلیک کە فەرمانى تۆ بەرپوہ نابەن. گۆیا خودای تەعالا فەرموویەتی سویند بە بەرزایەتى خۆم، هەرکەس لە پاش بەجى هینانى نوێژەکان ئەو ئایەتانە وەخوینى، جیى پى دەدەم لە بەهەشتا و بە چاوی بەرزوہ هەمیشە لى دەپوانم. (تفسیر روح المعانی، ج ۳/ ۱۴۱؛ تفسیر قرطبی، ج ۴/ ۴۲)

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

هەروەک لە هەلسەنگاندنى ئایەتى ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ را خودا بە جیى گەیاندوو و تەئکیدى ئەوہى کە خودا یەکە و خواوەن توانایە و غالبە و دەستەلاتى بە سەر هەرچى بیهەوئ بیکە هەیه. دیارە ئەو یەکەتى و عەزیز و حەکیمی خۆى بە عەبدانى راگەیاندا، لە ژێر سیبەرى ئاینى ئاسمانى کە خۆى وەک بنچینەى ئەساسى خوداناسى بە عەبدانى راگەیاندوو بە وەسیلەى پیغەمبەران. جا دل دەیهەوئ ئەو ئایینەى کە لە سەرەتای بوونى

ئینسانی، تا ئه و پوژهی رادهبرئ به ره و قیامهت، بیزانی و بیناسی. ئه و ئایینهش بئ گومان دهبی ئاینیک بئ ناوی ئیسلام بی، واته تهسلیم به ئه مری باری و شوین کهوتنی پیغه مبه ران. جا بو ئه و راستیه دهچینه خزمهت ئایه تی ١٩ ی ئالی عیمران:

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ
الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ ئالی عیمران
هیچ گومانی تیدا نییه ئایینی په سه ند کراوی لای خودا ته نیا ئایینی ئیسلامه، ئه وانه ی کتبیان
پئ دراوه، دووبه ره کی و کیشه هه یه له نیوانیان، کاتیک نه بیته که زانیان راسته قینه و هه ق
کامه یه، هۆی کیشه کهشیان به خیلی و دل پیسییان بو، که سیک ئایه ته کانی خودا بشاریته وه
و ئینکاریان بکا، بئ گومان خودا ژمیریاریکی خیرایه.

ئاوړ وه سه ر دانه وه و تپروانیکی هه ستیارانه وه سه ر ئایه تی ١٩:

دهبی ئه وه باوه ر کهین و بیسه لمینین که ئاین واته دین له لای خودا یه که، ده ستووری شی
داوه به عهبدانی خو ی شوین ئه و دینه کهون و لئی لانه دهن و هه ر کتییکی ناردیته سه ر
ئه نیایان له بابته ئه و دینه بووه و هه چی ئایات و موعجزه یه ک که هاتیته و پرووی دابی هه ر
له بابته ئه و دینه بووه. ئه و دینه ته نیاهش ئایینی ئیسلامه. واته ته سلیم بوون و ئیتاعه له ئه مر و
فه رمانی خودای ته نیا. ئه هل و خاوه ن کتیه کانی ئاسمانی ئه گه ر دووبه ره کی و ناکوکیان هه یه
له و باره وه، ناشی له لاوازی و نه زانی هه لگرانی وه حی ئاسمانی نییه، به لکه ناشی له سه ره پو یی
و نه زانی و خو به زل زانییه، ئه وه ش له پاش تیگه یشتن و زانیی حه قه وه یه، جا بو یه خودا هه ر
له پو یه ده فه رموی: که سیک ئینکاری ئایاتی خودا بکا له پئی سه ره پو یی و که له وه کیشی، ئه وه به
تاوانبار ده ژمیردری. خوداش به حیسابی ده گا. دین واته سزا و جهزا، هه ر بو یه پیشی ده کوتری
ئیتاعه چونکه هۆی جهزایه.

بووه ی بتوانین به باشی له له فزی دین تیگه یین و حالی بین، دهبی مانای ئه و چوار که لیمانه
بزانین که له قورئاندا به ناوی دین هیندراون. که لیمه کان: ئیسلام، دین، میللهت، شه ریعهت.
دیاره ئه و چوار واژانه ده ئادابی شه رعدا لیک نیزیکن و هاومانان. به لام له بابته لوغه ته وه هه ر
یه که ی خاوه نی مانای سه ره به خو یه:

١. دین: ده ئادابی لوغه تدا واته باو، پئ و په وش

٢. ئیسلام: واته ته سلیم بوون و مل پئ دان و وه رگرتن و قبول کردن

۳. میللەت: واتە یاسا و دەستوور

۴. شەریعەت: واتە یاسا و دەستووری ئەمر بە چاکە و بەرگری لە خراپە.

ئەگەر بە وردی سەیری ئەو مانایانە بکە و هەڵسەنگێندە، یەک مانا و مەتلەبێک دەدەنە دەست کە ئەو مەتلەبەش پێ و پەروشی ئایینی ئیسلامە. مەسەلەن: ئیسلام لەو بارەووە کە بریتییە لە یاسای خوداناسی و شوێن کەوتنی یاسای خودا و ئیتاعە کردنی پێغەمبەرە، ئەو پێی دەکوێ «دین». و هەروا ئیسلام لەو بارەووە کە خاوەنی یاسای ئاسمانییە کە وەحیی قورئانە، ئەو پێی دەکوێ «میللەت». ئیسلام لەو بارەووە کە خاوەنی یاسای ئەمر بە چاکە و نەهێ لە خراپە، ئەو پێی دەکوێ «شەریعەت».

جا لە سەر ئەو ئەساس و بەراوردە وردە تەواوی ئەو ناوانە «دین، میللەت، ئیسلام، شەریعەت»، دە واقعیدا کە هەر یەکە بە پرێگایە کدا دە حەرە کە تەدان بەرەو یەک ناوە و یەک هەدەفن، ئەویش ئیسلامە. بە کوردی و بە کورتی، «ئۆمەت» واتە گەلێک کە خاوەنی یەک یاسا و یەک داب و باو بن. ئۆمەتی ئیسلام واتە خاوەنی یەک شەریعەت و یاسای ئاسمانی بن، تەفاوەتێکی باریک چاوی دەکری لە نیوان دین و شەریعەتدا، ئەویش ئەوەیە: شەریعەت بۆ لق و پۆپ و گەلای داری دین ناو دەبری؛ ئەمما «دین و میللەت و ئیسلام» بە ئەساس و پریشە ی ئیسلام ناو دەبری، یانی دەتواندێ بکوێ شەریعەت واتە عیلمی قورئانی کە ئەساس و بنچینە ئایینی خودایە، وەک لە ئیشاراتی ئایەتی ۱۵۳ی ئەنعامدا هەستی پێ دەکری:

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ﴿۱۵۳﴾ انعام

ئەو پرێگایە کە ئەمن بۆم دیاری کردوون و پێم ناساندوون پرێگای راستی منه. شوێنی کەون و ئیتاعە بکەن.

تیوتیو:

ئەو ئایین و دینە کە خودای بێ ھاوتا لە هەوێ تا ئاخەر بۆ ئینسانی دەسنیشان کردووە، دینی ئیسلامە؛ غەیری ئەو دینە دینی دی قبوول نییە و دەشبێ ئەو بزاندرێ بە چاکێ کە ئایینەکانی دیکە وەک ئایینەکانی یەهوود و مەسیح و ... ئەگەرچی لە ئاکار و پەوشدا تەفاوەتیان هەیە دەگەل ئایینی ئیسلام، ئەمما دە واقعیدا دە جەوھەری دیندا کە بریتییە لە تەوحید و تەسلیم بوون بە خودا، هەر یەکن بەبێ جیاوازی. هەر وەک لە ئایەتی ۸۵ی ئالی عیمراندا ئامازە وەلا

کراوه:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ ئال
 عیمران
 که سیک غهیرهز شهریه ته ئیسلام، شهریه تیکی دیکه قبول کا، لئی وه رناگیرئ و له
 ئاخره تدا ئه و که سه پهنج به خه ساره.

ئایا ده کرئ به ئایینه کانی بهر له ئایینی ئیسلام بکو ترئ ئیسلام؟

به لئ؛ بۆ ولامی ئه و پرسیاره ده بی پروو بکریته راو و بۆچوونی زانایانی ئایینی:

زانایانی ئایینی له و باره وه بوونه دوو دهسته:

۱. دهسته یه کیان پێیان وایه ئایینه کانی پیش ئایینی ئیسلام پێیان ناکوترئ ئیسلام و به
 وه شوین که وتووایان ناکوترئ «مسلم» (موسولمان). چونکه ههر ئایینه ی ده ده ورانی خۆیدا به
 ناوی تاییه تی خۆی ناو ده برئ. مه سه له ن وه ک ئایینی یه هوود و نه سرانی، پێیان ده کو ترئ
 یه هوودیه ت و نه سرانیه ت. به و پێیه ئیسلام تاییه تی ئایینی چه زره تی محهمه ده و موسولمانیش
 تاییه تی ئۆمه تی محهمه ده. زانای پایه بهرز شیخی سیوتیش ههر ئاوا ی نه زه ر داوه.

۲. دهسته یه کی دیکه له زانایان را و بۆچوونیان وایه: به هه موو ئایینه کان - چ ئیسلام چ ئی
 پیش ئیسلام - ده کو ترئ ئیسلام و به وه شوین که وتووایان ده کو ترئ «موسولمان». نا ره وانییه و
 نابی، به لام ئاداب و عورفی ده وران وای به سه ر یاسا هی ناوه که وشه ی ئیسلام بۆ دینه کانی پیش
 ئیسلام شو ره ت په یدا نه کا و ناو نه برئ، به لکه کراوه ته تاجی سه ری ئۆمه تی محهمه د ﷺ و له قه بی
 ئۆمه تی خاوه ن دینی پیش ئیسلام به ناوی یه هوود که له ریشه ی هیدایه ته، ناو براوه، یا نه سارا
 که له «نصرة»، ناو براوه، واته یاری ده دان.

پوخته ی مه به ست له دین و ئایین

دین ده ئادابی عه ره بدا واته جهزا و ئیتاعه و وه شوین که وتن که به شیکه له ناوه روکی دین،
 بۆوه یه که ئه و ئیتاعه و شوین که وتنه سه به بی جهزان. ئه م ما ئیسلام ده ئادابی فره هنگی عه ره بدا
 سی مه تله بی لی هه ست ده کرئ:

۱. ته سلیم بوون و شوین که وتن به روا له ت، ههر وه ک له هه لسه نگاندنی ئایه تی ۹۴ ی

سووره ی نساء هه ست به و مه تله به ده کرئ:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمُ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ﴿٩٤﴾ نساء

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بڕوا و ئیپانتان هه‌یناوه! کاتیک پڕۆیشتن بۆ جیهاد له‌ پێی خودادا، هه‌موو شتیک پڕوون که‌نه‌وه، به‌و که‌سه‌ی که‌ سلاوتان لێ ده‌کات مه‌لێن موسوڵمان.

به‌ کوردی له‌ مانای ئه‌و ئایه‌ته‌ واهه‌ست پێ ده‌کری که‌سیک کوتی ئیسلام و شوین ئیسلام که‌وت به‌ زاهیری، پێی مه‌لێن موسوڵمان.

۲. به‌شی دووه‌مه‌ی وشه‌ی ئیسلام ئه‌وه‌یه: «مَنْ أَسْلَمَ أَيْ دَخَلَ فِي السَّلَامِ»: واته‌ که‌سیک کوتی موسوڵمانم، ئیتر موسوڵمانه‌.

۳. به‌شی سێهه‌م له‌ ئیسلام ئه‌وه‌یه که‌ «ابن انباری» فهرموویه‌تی: مانای «مسلم» واته‌ شوین که‌وتووێ ئه‌مری باری ده‌عه‌بدایه‌تیدا. که‌وابێ ده‌بێ بکوتری مانای ئیسلام واته‌ ئیخلاص ده‌دیندا و باوه‌ری به‌خودا. ئه‌مما ده‌عورف و ئادابی شه‌رعدا ئیسلام هه‌مان ئیمان؛ به‌دوو ده‌لیل: یه‌کیک له‌و ده‌لیلان ئه‌وه‌یه، ئایه‌تی ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ واده‌خوای که‌ دینی په‌سه‌ندی له‌ لای خودا به‌غیره‌ز ئیسلام نابێ. که‌وابێ ئه‌گه‌ر ئیمان غیره‌ز ئیسلام بێ، په‌سه‌ندی لای خودا نابێ، خو‌یه‌قینیشه‌ ئیمان په‌سه‌ندی لای خودایه‌، که‌وابێ ئه‌وه‌ که‌ ئیمان غه‌یری ئیسلام بێ، باتله‌.

دووباره‌ ده‌لیلی دووه‌م له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئیسلام هه‌مان ئیمان، ئایه‌تی ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ (۸۵: آل عمران). واته‌ که‌سیک بێ له‌ دینی ئیسلام دینیکی دیکه‌ هه‌لبژێریت به‌هیچ شێوه‌یه‌ک لێی قبوڵ ناكریت.

به‌و پێیه‌ ئه‌گه‌ر ئیمان غه‌یره‌ز ئیسلام بێ، واده‌گه‌ییی که‌ ئیمان په‌سه‌ندی لای خودا نه‌بێ، جاخو‌ دیاره‌ ئیمان په‌سه‌ندی لای خودایه‌، که‌وايه‌ ده‌بێ باوه‌رن به‌وه‌ی بێ که‌ ئیسلام واته‌ ئیمان. ئه‌گه‌ر هات و یه‌کیک به‌گژماندا هات و کوتی: له‌ سه‌ر ئه‌ساسی ئایه‌تی ۱۴ی سوورده‌تی حو‌جورات ئیسلام غه‌یری ئیمان، چۆن به‌رگری له‌ خو‌ بکه‌ین؟ پاش ئایته‌که‌ گوی ده‌گرین بۆ ولامه‌که‌:

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا ﴿١٤﴾ حجرات
ئهو‌ عه‌ره‌به‌ کۆچه‌ری و خێله‌کیانه‌ کوتیان ئیپانمان هه‌یناوه؛ پێیان بلێ: ئیمان و پڕواتان نه‌هه‌یناوه،

بەلکۆو بۆلین ملکەچ بووین (واتە موسوڵمان).

ئێرە پیمان دەلێ ئیمان و ئیسلام لێک جیاوازن، کەچی باوەرپیشمان وا دامەزراوە بە ھۆی ئایەتەکانی پیشوو کە ئیسلام و ئیمان لکی یەک دارن، بەری یەک باخن، دەبێ چۆن و لام بدریتەووە و قانعیش بین؟
ولام:

ئىسلام وەکی کوتمان و واشە دە واقعیدا، بریتیە لە ئیقرار و لە ئیتاعە بە زاهیری، جا خو دیارە وەک دەبینین و ئاشکرایە دوو پروو و کافر بە زاهیری لە ترسی شمشیر و مەسلەحەتی کاریان، ھەم ئیقرار دەکەن بە دین و ھەم ئیتاعە دەکەن. دەيجا ئەو ئىسلامی بە زاهیری ھاتە جی دەگەل ئیمان، بە پێی تەئیدی ئایەتی ۲۲۱ی بەقەرە:

وَلَا تَنْكُحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمَنَّ ۖ (۲۲۱) بقرہ
ژنی موشریک مەرە مە کەن تا کوو ئیمان نە یەنن.

بەو پێیە ئیمانیککی کە دەبێ باوەری پێ بکری و پێی بکوتری ئیمان، ھەمان ئەو ئیقرار و ئیتاعە زاهیریە، جا لە سەر ئەو ئەساس و بەراوردە ئىسلام و ئیمان حوکم بە زاهیری دەکری و خاوەن ئیعتیارە، ئەگەرچی منافق (دوو پروو) و کافر دە ناو مالی دلیدا بێ ئیمانە.

جا بە پێی ئەو ھەلەسەنگاندنە مانای ئایەتی ۱۴ی حوجرات ئاواى لێ بەسەر دێ: «لَمْ تُسَلِّمُوا فِي الْقُلُوبِ وَ الْبَاطِنِ، وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا فِي الظَّاهِرِ»: واتە دە دلدا تەسلىمی ئیمان نەبوون، بەلام با بۆلین تەسلىم بووین بە زاهیری.

لە سەر ئەساسی سرنج دان و بەرجەوہندی و ھەلەسەنگاندنی ئایەتی ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ دوو شت ھەست پێ دەکری بە پروونی و حاشار دانیان ناپەرەوايە. دوو شتە کەش ئەوانەن:

۱. وشەى «دین» عامە، واتە ھەموو دینەکانی ئاسمانی لە خو دەگری چونکە بە پێی یاسای ئادابی عیلمی نەحو، وشەى عام دەبەرگری عامە، کەوابی پرستەى (إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ) واتە ئایینی پەسندی لای خودا، جا ھەر دینیک بێ و بە ھەر ناویک بێ، لە لایەن خوداوە بێ. بە کوردی و بە کورتی: بە تەواو شەرع و ئایینەکانی رابردوو دەکوتری «دین».

۲. ھەر ئایین و دینیک لە کات و دەورانی خویدا جی باوەر و بەقا بوو و ھەر ئەو دینە لە

روانگە ئادابی لۆغەتییە و لە روانگە ماناوە ئیسلامی پێ کۆتراوە. لە سەر ئەو ئەساس و دابە، پاش دابەزینی دینیکی دیکە بە سەر ئەو دینەدا ئەو دینە وشە ئیسلامی لێ داپرناوە و ئەو دینە تازە دابەزیوە بە شیوەی دین و ئیسلام وەرگیراوە. ئەو شیوە داب و باوە بەردەوام بووە تا ئەو دەورانە دینی حەزەرەتی محمد المصطفی دواھینەری پیغمبەرانی ﷺ دابەزیوە و ھاتۆتە پەرو بە عینوانی ئاخرین و بەرفراوانترین دینی خودا، ئەوکات یاسا و دابی ھەموو ئایینەکانی پیش خۆی کال کردنەو و ناوی تایبەتی خۆی (ئەسلام) ی پێ بەخشا لە سەرتاسەری دنیا و ھەرکەس بە پێی یاسا و ئادابی ئەو دینە ھەلس وکەوتی با، بە موسوڵمان و ئیسلام ناوی دەبرا و لە غەیرەز یاسای ئەو دینە ئیسلامە یاسا و دابی ئایینی دیکە ئیعتباری لای خودا نەبووە و نییە، وەک لە ئیشاراتی ئایەتی ۱۰۵ ی کە ھەفدا ھەستی پێ دەکری:

فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿۱۰۵﴾ کەف

کردەو کانی بێ باوەران بە نیشانەکانی خودا و بە دیدار و مولاقتی خودا پوچ و بێ بایەخ ھەن لە پوژی پەسڵانیشدا ھیچ ئەرز و وزنیکیان بۆ دانانین.

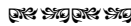
پوختە مەبەست لە ئایەتی ۱۹:

خودا بانگەواز دەکا بە وەسیلە ئەو ئایەتە لە ئینسان ئایینی پەسندی لای من ئایینی ئیسلامە و غەیری ئەو، لای من بێ ئیعتبارە و تەواو پیغمبەرانی لە سەر ئەو ئایینە بوون - بێ جیاوازی - و ناکۆکی و جیاوازی کە پەرووی دا لە دینی خودادا لە لایەن پیغمبەرانیوە نەبووە، بەڵکە لە لایەن ھەواداران و شوین کەوتوان بووە کە لە پەرووی مل بەملە و ھەسودی کینە گەرییەو، ھەر وەک ئەوە ئاشکرایە و حاشای لێ ناکری: ناکۆکی ئەھلی کتیب لە پیغمبەرایەتی محمد المصطفی دا لە بەر ئەو نەبووە لە حەق حالی نەبووبن و بێگانە لە حەق و راستی، بەڵکە چاکیان دەزانی حەق کامە، ئەمما ھەسادەت و دنیا پەرەستی، دووری خستەو لە حەقیقەت.

لە سەر ئەو ئەساسە بە پێی ئامارە ئایەتە کە دووبەرەکی ئەوانە نامە تەورات و ئینجیلیان بۆ ھاتبوو، وەنەبێ لە بەر بێ ئاگیان بووبی، بەڵکە پاش زانیی راستی بوو؛ واتە بە تەواوی سیفەتەکانی پیغمبەریان دە تەورات و ئینجیلدا خویندبوو و لێی حالی بووبوون و بە دل باوەریان پێ کردبوو، ئەمما واش نەچوونە ژێر باری راستی، لە پەرووی ھەسادەت و ستەم و

لەخۆبایی بوون و دنیاپرستییانەوه. دەیانکوت محەمەد نەوێ ئیسحاق نییە و بەلکە نەوێ ئیسماعیلە، بۆ شوێن کەوتن نابێ.

ئەگەر دێرەدا سەرنج بدرێ بە وردی ئەو هەستە دەکری: ئەوانە باوەریان بە ئایەتی خودا نەبوو، نەک بە وەحدانیەتی خودا، چونکە حاشای لێ ناکری کە ئەهلی کتیب خودایان قبوولە، هەر بۆیە شە بێ پراوەستان پەپەرپەر و خودا دە ئایەتە کەدا هەر پەشە ئێوەیان لێ دەکا: کەسێ بە ئایاتی خودا مونکیر بێ، لە پرووی حەسادەت و کینەوه، خودا دەیکیشیتە پای حیساب بە زوویی.

خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم دەیههوی ئادابی دەمەقالی و بەحس فیری پیغەمبەر بکات کە چۆناوچۆن دەگەڵ بێ باوەران بدوی و باس دامەزرینی. بۆیە ئایەتی ۲۰ی ئالی عیمران نازل دەکا و دایدەبەزینی بۆ پیغەمبەر.

ئەوێش ئایەتە کە:

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۲۰﴾ ئالی عیمران

ئەگەر کیشە و ململانێیان دەگەڵ کردی، بلی: من و شوێن کەوتوانم خۆمان بە خودا سپاردوو؛ بلی بەوانە ی کە کتیبیان پێ دراوه، هەر بەوانە ی نەخویندەواریشن: ئایا ئیانتان هیناوه؟ ئەگەر هات و موسولمان بوون ئەو بەراستی شارەزان، ئەگەر هات و پشتیان هەلکرد، ئەتۆ تەنیا راگەیانندن لە سەرە، خودا بە چاکی ئاگای لە بەندەکانە.

بەرورد و تێروانییەکی هەستیارانە لە سیما و ناوەرۆکی ئایەتی ۲۰:

هەلەگری خاوەن کتیبەکان باس بکەن لە بابەت ئایین و خودا و پیغەمبەر، ئەتۆ لە بەرەبەریندا بلی: ئەمن تەسلیمی خودا و فەرمانەکانی خودام، کەسیکیش باوەری بە منە و شوینی من کەوتوو، ئەویش خۆی تەسلیمی خودا کردوو، ئیمە ئەهلی یاغی و لاسار نین، ئەگەر هات و ئەوانیش کوتیان ئیمەش ئەهلی یاغی و لاسار و سەرەرۆ نین، ئەگەر ئیختلافی شەمان هەیه، لە پرووی عەمد و ستەمەوه نییە، بەلکە لە پێی دۆزینەوهی حەق و وەدەس هینانی پێی راستی ئەقل و شعورن ئاواي کردوو کە سەری کیشاوە تە ئیختلاف، دەنا تەسلیمی خودای بەرز و بلیندین. هەر وەک ئەتۆ ئە ی محەمەد ﷺ! ئەقلت ئاواي پێ شکاوه و

تهسلیمی خودا بووی، ئەمەش ئاوان ئەقل پێ شکاوه و تهسلیمی خودا بووین. واتە ئەقلی تۆ ئاواي بر کردوووە که گرتووتە بەر، ئەقلی مەش ئاواي تیچوووە و گرتومانەتە بەر، هەر دووکیشمان تهسلیمی خوداین، لە ولامیاندا بێل: ئیمە تهسلیمی خودا و حەقین، ئیوه ئەهلی کتیب و بێ کتیب واتە بێ سهواد ئەگەر راست دهکەن تهسلیمی خودان، وهک دهلێن، ده بهرابەر راستی و حەقی پروون و ئاشکرا تهسلیم بن و لاساری مهکەن، ئەودەم شاهیدی دهدری له سەر راستیتان و دروستکاریتان. و ئەگەر قبوولی کوتهی تۆیان نهکرد و یاغیگهرا نه لاساری و سهڕیچیان گرتە بەر، ئەودەم ئەتۆ ئەرکی خۆت که پێ راگهیانندن بهجی هیناوه، ئەوانیش ههواله به من که، خودا ئاگاداری دهروونی بهندهکانی خۆیهتی.

به کورتی و به کوردی، ئەي محهمەد! پاش ئەوهی پێت کوتن: ئەمن دهمهقالتان دهگەل ناکەم، خۆم و پرووی خۆم به خودا سپارد، و ههروا ئەوانه‌ی شوین من کهوتوون، ئەوانیش خۆیان سپارد به خودا، و ههروه‌ها بلێ ئەي محهمەد! بهوانه‌ی که هاوبه‌ش په‌یدا دهکەن - وهک عه‌ربه نه‌خوینده‌واره‌کان - ئایا تیگه‌یشتن موسولمان بوون؟ وهک من که ته‌سلیم و موسولمانم، جا ئەگەر موسولمان بوون و ئیتاعه‌ی خودایان کرد، ئەوه‌ پرپی دوزیوه‌ته‌وه و به‌مه‌به‌ست گه‌یشتوون، دهن‌ا ئەگەر پشتیان هه‌لکرد، ئەوه‌ ئەتۆ هیچ گونا‌ه و خه‌یانه‌تیکت ناخه‌یته‌ پال، چونکه ئەوه‌ی له‌ سەر تۆ پیویست بوو پێت سپێدرابوو، که راگه‌یانندن بوو، به‌جیت هینا، خوداش بینایه به‌نده‌کانی خۆی، له‌ پروو وه‌رگێران تۆله‌ ستان‌دن هه‌یه ئەگەر خودا بیهه‌وی.

ئاوردانه‌وه‌یه‌ک

وهک له‌ ئایه‌تی پێش‌ه‌ودا بۆمان ده‌رکه‌وت و به‌ پروونی هه‌ستی پێ کرا، ئەه‌لی کتیب پێش پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر و ئاشکرا بوونی ئایینی ئیسلام به‌ هۆی پروانین له‌ ته‌ورات و ئینجیل ئیسلام پیغه‌مبه‌رایه‌تی محهمه‌دیان قبوول بوو، هیچ گۆنه‌ ئیختلافیکیان له‌و باره‌وه نه‌بوو ده‌گەل یه‌ک، به‌لکه‌ ئیختلاف پاش زاهیر بوون و دابه‌زینی ئایینی ئیسلام و ئاشکرا‌بوونی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر هاته‌ پروو و ده‌ستی پێ کرد، ده‌گەل ئەوه‌ی به‌ دل راستی و حه‌قیقه‌ت و واقعه‌تی ئایینی ئیسلامیان ده‌زانی و بۆیان پروون بوو، به‌لام ته‌م‌ومژه‌ گوێره‌ی حه‌ساده‌ت و لاساری پێ نه‌دا چاوی دل حه‌ق چاو کا و خۆی ته‌سلیم کا.

دۆزین و پشکنینی ئایه‌ته‌کان:

(حاججوك) جەمعی (حاج)ە، واتە دەلیل پازانەو ە بەحس بە دەلیل. (أَسْلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ) واتە پروم دا بە خودا دە ئادابی لۇغاتى عەرەبیدا، ئەمما دێردا دە وشەى (وَجْهِي لِلَّهِ) دا زاتى پاکی خودا دە نەزەر دە گرین بەو دە ئادابی عەرەبیدا وا ەهە دە وشەى (وجه) دا خودى ئىنسان دە نەزەر دە گیردێ، یان ئە گەر بکوترى (وجه فلان)، واتە زاتى فلان، جا بەو پێیە (وجه الله) واتە زاتى خودا، چونکە خودای تەعالا بەرپە لە ئەندام و ئەزا. ئە گەر هات و ئەو پرسیارەش کرا: بۆچی وشەى (وجه) بە کار برا دێردا؟ دەبێ لە ولامدا بکوترى لە ئەندامدا (وجه) واتە پرو، بەرتەرى ەهە بە سەر باقى ئەندامەکاندا. جا بەو پێیە دەبێ لە مانای (أَسْلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ) دا بکوترى: بە تەواوی و جووودم خۆم بە خودای سپارد.

و ەهەروا دە ئادابی عەرەبیدا (وجه) بە واتای قەست و نیەتیش ەاتوو، مەسەلەن (كان ههنا وجه الرجل) واتە قەستى مرؤ ئێرە بوو. ئەو دەم مانای ئایەتى (أَسْلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ) واتە ئەمن قەست و باوەر و نیەتى خۆم بە خودای مەزن سپارد. ەەر وەک ئەو بابەتە لە ناو دەروونی ئایەتى ۱۳۱ ی بەقەرەدا ەست پێ دەکری:

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمُ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۳۱﴾ بقره

کاتى پەرورەدگارى پى كوت: تەسلىم و ملکه چ بە، دەستەبەجى كوتى: وا ملکه چى پەرورەدگارى جیهانیانم.

جوملەى (فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا) دَلْخُوشى دانەوێ پىغەمبەرى لى چاو دەکرى بە تەواوی، یانى لە موسوڵمان نەبوونى ئەوانە دَلْ پەرىشان مەبە، چونکە ئەوێ ئەرکى خۆت بوو کە پراگەیانندن، ئەنجامت داو، ئێتر ئەوێ دى حەوالە بە خودایە.

تیوتیو:

لە سیمای ئایەتى ۲۰ و ەلەسەنگاندن و پراوێژپرا دوو شت واتە دوو ئامانج و مەبەستى بەرچاو ەست پێدەکرین:

۱. دەبێ ئەهلى ئیمان لە دمه قالى خۆ پياريزن، چونکە بەرھەمى دمه قالى لىک تۆران و دَلْ ئیشانە، ەەر وەک بە ئاوردانەو ەسەر ژيانى حەزرتى رەسوول ﷺ پيش دابەزینی ئەو ئایەتە چەند جارەن بۆ ئىسباتى پىغەمبەرایەتى خۆى و حەقانىەتى ئایینی ئىسلام بە شیوێ جۆراوجۆر دەگەل بى باوەران کەوتە باس و دمه قالى. حەزرتى رەسوول دەستەودامینی ئایاتى قورئان و

موعجیزه ده‌بوو و یستا باوه‌ریان پی نه‌ده‌کرد بی‌باوه‌ران، مه‌سه‌له‌ن وه‌ک موعجیزه‌ی دار؛ موعجیزه‌ی دار ئه‌وه‌یه: گویا رۆژیک ئه‌هلی مه‌ککه زۆر ئه‌زیه‌ت و ئازاری حه‌زره‌تی په‌سوول ده‌ده‌ن و نا‌په‌حه‌تی ده‌که‌ن و رۆخساری مباره‌کی خویناوی ده‌که‌ن، له‌ تاوان خۆ ده‌گه‌ییته‌یه‌ پهنایه‌ک و ئارام ده‌گرێ. له‌و کاته‌ تاله‌دا حه‌زره‌تی جبره‌ئیل به‌ ئه‌مری باری ته‌عالا دیته‌ لای و پتی ده‌لی: بۆ موعجیزه‌ی ئه‌و گه‌له‌ له‌ به‌رچاوی وان بانگی ئه‌و داره‌ به‌رزه‌ بکه‌ بیته‌ لات؛ حه‌زره‌ت بانگی داره‌که‌ ده‌کات و دار به‌ هه‌موو نه‌زم و نیزامی پی‌به‌خشاوی دیته‌ لای حه‌زره‌تی په‌سوول له‌ به‌رچاوی وان؛ پاشان هه‌ر حه‌زره‌تی جبره‌ئیل پی‌ ده‌فه‌رموی: پی‌ بلێ بجیته‌وه‌ شوینی خۆی؛ دووباره‌ حه‌زره‌تی په‌سوول ده‌ستووری پی‌ ده‌دا که‌ به‌ شیوه‌ی ته‌واو ده‌جیته‌وه‌ شوینی خۆی، بی‌ ئه‌وه‌ی له‌ نه‌زم ده‌رچی. واش بی‌باوه‌ران ته‌سلیمی حه‌ق نه‌بوون، و هه‌ر وا بۆ به‌قا پی‌کردنی به‌ پیغه‌مبه‌ر گورگ بانگ ده‌کاته‌ لای خۆی و ده‌یدوینێ و ته‌سدیقی ده‌کا، که‌چی بی‌باوه‌رانی دل‌په‌ش به‌ هۆی هه‌سوودی مل هه‌ر ناده‌ن، ئه‌و موعجیزانه‌ هه‌ر بۆ وه‌ن که‌ پیغه‌مبه‌ر خۆی له‌ ده‌مه‌قالی دوور وه‌خا، که‌چی ده‌جه‌لچی ده‌جه‌ل هه‌ر ده‌که‌ن.

و هه‌روا پیغه‌مبه‌ر بی‌جگه‌ له‌و موعجیزانه‌، موعجیزه‌ی زۆری دیکه‌شی بۆ بی‌باوه‌ران ده‌نواند، مه‌سه‌له‌ن: ته‌رسایه‌کان ده‌یانکوت عیسا خودایه‌، پیغه‌مبه‌ریش بۆ ئه‌وه‌ی له‌و ئه‌قیده‌ و خه‌یاله‌ بی‌بنه‌مایه‌ لاچن و لاده‌ن، ده‌یفه‌رموو: خودای بی‌هاوتا (الحي القيوم)، عیسا نه‌ (حی)، نه‌ (قیوم)، و هه‌ر وا بۆ ئیساتی پیغه‌مبه‌راتی خۆی به‌وان ئایه‌تی ۱۷۶ی به‌قه‌ره‌ی بۆ ده‌خویندنه‌وه‌:

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ الَّذِیْنَ اٰخْتَلَفُوْا فِی الْكِتٰبِ لَفِی شِقَاقٍ بَعِیْدٍ
ئه‌و سزایه‌ش هۆیه‌ که‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ خودا کتیبی به‌ هه‌ق و راستی دابه‌زاندوه‌، بی‌گومان ئه‌وانه‌ی وا سه‌باره‌ت به‌ کتیبی خودا له‌ کیشه‌ و دووبه‌ره‌کیدان، زۆر له‌ هه‌ق و راستی دوورن.

و هه‌ر وا موعجیزه‌یه‌کی به‌رچاوتر له‌ به‌رچاوی ئه‌و گه‌له‌ وه‌ک کاره‌ساتی هه‌رای به‌در، که‌ ئایه‌تی ۱۳ی ئالی عیمران به‌ ئاشکرای بی‌بانگه‌وازی ده‌کا و ده‌فه‌رموی:

قَدْ كَانَ لَكُمْ آیَةٌ فِی فِئْتَنِیْنَ التَّقٰتِ فِئَةً تُقَاتِلُ فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ وَاٰخَرٰی كَافِرَةٌ یَّرَوْنَهُمْ مِّثْلِهِمْ
رَاٰی الْعِیْنِ وَاللّٰهُ یُوْیِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ یَّشَآءُ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِیْ الْاَبْصَارِ
به‌بی‌گومان له‌ رۆبه‌روو بوونه‌وه‌ی ئه‌و دوو ده‌سته‌یه‌دا نیشانه‌یه‌کی ئاشکرایه‌ بۆ ئیوه‌،

دەستەبەھە کیان دەجەنگین بۆ خودا و لە ڕۆی خودادا، ئەوی دیشیان بێ ڕوا. بە ئاشکرا موسوڵمانەکانیان بە دوو ئەوەندە خۆیان چاودەکەن، خودا بە یارمەتی دانی خۆی پشتگیری ئەو کەسە دەکات کە دەبەوێت، بێ گومان لەو کارەساتەدا پەند وەرگرتنێکی زۆر ھەیە، بۆ ئەوانە ی کە خاوەن ھەست و دڵێکی ڕووناکن.

پاش ئەو ھەموو موعجیزانە پیغەمبەر بۆ ڕەد و پووچەل کردنەوێ کۆتە و باوەری ئەو کەسانەیان کە دەیانکوت «خودا ھاوتای ھەیە، وەلەدی ھەیە، ژنی ھەیە»، ئایەتی ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ نارد، واتە: شاھیدی داوە خودا کە ھیچ خودایەکی نییە مەگەر خۆی نەبێ، بێ ھاوتا و بێ ژن و مندالە؛ کەچی بێ باوەران بە ھۆی ڕەش بوونی دلیان دە ژەنگی ھەسادەت و یاغی گەریدا دوور نەدەکەوتنەو لە باوەری کەسیفی خۆیان.

تەواو ئەو بەیانانە پیغەمبەر کاری نەکرد لە سەر بێ باوەران، ھاواری وەلای ئەوێ: ھەر کەس ھەوینی ھەقی لە ناو دڵدا نەبێ و فرچکی بە مندالی بە ھەق نەگرتبێ، ھەزاران موعجیزە و نیشانە و بەلگە ھەقی نیشان دە و بۆی بلێ، نایەتە سەر ڕۆ و ڕیگای جەدەل و خواری بەرنادا، کەوا یە نابێ وێی ھەل ڕوو سکی و دەگەلی تیکەوی.

ئەو ھەو بوو ناوەرۆکی ئایەتی ۲۰ی بەقەرە. بۆ زێدە زانین ڕوو بکە لە تەفسیری کەبیر، باسی ھەمان ئایەت.

۲. دووھەم شت لەو دوو شتانە ی کە لە سیمای ئایەتی ۲۰ ھەستی پێ دەکری ئەو ھە: خودای تەعالا ھەرموویەتی (أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ) واتە خۆم تەسلیم بە خودا کرد و خۆم بەو سپارد، بەو کەلامە پیرۆزە واز لە دیمەقالی بەیندرێ، چونکە ئەو گەلە بێ باوەرانە ئیقرار بە بوونی خودا و شایان بوونی پەرسیتنی دەکەن، ئەمما لەو لایەو کە جوولە کە داوای ھاوتای خودا و جسمیەتی خودا دەکەن وەک گاوریەکان کە دەلێن عیسا خودایە و موشریک عیبادەت بۆ بتان دەکەن بە ناوی ھاوتای خودا، ئەو ھە فریو خواردووی ھەوا و ھەو ھەس و نەزانین. ئەگینا دەزانن خودا ھەقە و شایانی پەرستنە، جا بۆیە خودای تەعالا وەحی دەکا بۆ پیغەمبەر کە بانگەوازی ئەھلی کتیب بە وەسیلە ی ئایەتی ۶۴ی ئالی عیمران بکە کە ھەمووتان کۆو ھە بن لە سەر ڕیاز و یاسا و وتە یە ک کە لە نیوان ئیمە و ئیو ھەدا یە کسانە:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

ئەى پىغەمبەر بلى: ئەى ئەوانەى كە خاوەن كتيبن! وەرن با لە سەر ئەو وتە كۆ بىنەوه، كە لە نىوان ئيمە و ئيوەدا يە كسانە: بەندايەتى بۆ كەس نە كەين بىجگە لە خودا، هىچ شتيكىش نە كەين بە شەرىك و هاوالى؛ هەندىكەمان هەندىكى ترمان لە جىى خودا بە پەرورەدگار دانەئيين، ئينجا ئە گەر پشتيان هەلكرد، بلىن: ئيوە بە شايت بن كە وا ئيمە موسولمانين.

بە كوردى و بە كورتى، لەو ئايەتە ئەووە هەست پىدەكرى كە گۆيا خوداى مەزن دەفەرموى بە پىغەمبەر: «إِن نَازِعُونَكَ يَا مُحَمَّدٌ فِي هَذِهِ التَّفَاصِيلِ فَقُلْ أَنَا مُسْتَمْسِكٌ بِطَرِيقَةِ إِبْرَاهِيمَ» واتە: ئەى محەمەدﷺ! ئەگەر ئەوانە دەگەل تۆ لەو بارەووە دەمەقاليان كرد، بلى: ئەمن خۆم سپارد بە خودا. وەك حەزەرەتى ئىبراهيم و بە شوين ئەودا، خۆ ديارە ئيوەش باوەرتان هەيە بەوہى رىگای حەزەرەتى ئىبراهيم راست و دروست و پەوانە، لە هەر گومان دوور و بەرييە، ئەو شيوە باسەى پىغەمبەر پەپەرەوييە لە ئايەتى ۱۲۵ى نەحل:

وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴿١٢٥﴾

بە جوانترین شيوە لە گەلياندا بدوى.

جگە لەوانەش، ئەو بى باوەرپانەى دل و بەرچاو تاريكى هىچ نەزان درۆيە دەكەن كە دەلين ئيمە باوەرمان بە حەزەرەتى ئىبراهيمە و رىگای ئەومان قبوولە، بە دەليل ديارە درۆيە دەكەن: حەزەرەتى ئىبراهيم فەرموويەتى: بەندەگى ناكەم بۆ يەكەى نەبيسى و نەبينى و هىچ قازانج و زەرەريشى لە دەس نەيە؛ وەك ئايەتى ۴۲ى سوورەى مەريەم لە زمانى حەزەرەتى ئىبراهيمەووە ئىشارەى وەلا فەرمووە:

إِذْ قَالَ لِأَيُّبِهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٤٢﴾

بيخەووە يادت ئەو كاتەى ئىبراهيم كوتى بە بابى: ئەى بابە! بۆ شتيك دەپەرەستى كە نە دەبيسى و نە دەشبينى؟ نە بى نيازىشت دە كا لە هىچ شتيك!؟

كەوايە دەبى بكوترى بەو درۆزن و بى باوەرپانە ئيوە چۆن دەتوانن بلىن: شوين كەوتوى ئىبراهيمين و لەو لايەشەووە حەزەرەتى عيسايەكى كە لە نەئيدا نە دەبيسى و نە دەشبينى و نە هىچ كاريكىشى بى ئيزنى خودا لە دەس دى، بە خوداى دەزان و بەندەگيشى بۆ دەكەن؟ دە پروانن لە ئەمرى خودا و ولامى ئىبراهيم، ئەو بى باوەرپانى درۆزن و حەسوود كە ئايەتى ۱۳۱ى بەقەرەى لە سەر دابەزيوە:

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾

(وەبەر خۆ بێنەوه) ئەو کاتە ی پەرەدرگاری ئیبراھیم کوتی پێی: ملکه چ بە، (واتە تەسلیمی خودا بە)، دەستەوله جی ئیبراھیم کوتی: وا ملکه چی پەرەدرگاری جیهانیانم.

واتە لە ھەموو بوار و باریکەوه خۆم بەوی سپارد، بەلکە لەو بەرز و بەرچاوتر نابێ بۆ قانع بوون و شوێن کەوتنی و ئیتاعت لە خودا و دوور کەوتنەوه لە پەرستنی غەیری خودا.

سەر قەپاغی مەبەست:

ئایەتی ۲۰ی ئالی عیمران پرووی دە ھەموو موخالیفەکانی پێغەمبەرە، وەک جوولە کەکان و گاوەرەکان و درۆزن و بی باوەرەکان و بت پەرستەکان و تەنانەت ئی ھەموو دەور و زەمانیک دە گریتەوه؛ کە بە زمان دەلێن شوێن کەوتووی ئایینی ئیسلامین، بەلام دە ئاکار و کردار و گفتاریان لە سەر ووی گاوەر و جوولە کە و بت پەرستانن، سەر دەپرن و نامووس دەپرن بە ناوی ئیسلام، و ئالای بەرز ی ئیسلامیش ھەل دەدەن بۆ فریوی عالەم. جا پەنا بە خودا!

خودا کە دەفەر موی: ﴿فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا﴾ واتە ئەگەر موسولمان بوون، ئیتر ئەو بە پراستی شارەزان؛ یان ئەگەر دەفەر موی: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾ واتە ئەگەر هات و پشتیان ھەل کرد ئەتۆ تەنیا ڕاگە یاندنت لە سەرە؛ ئەو کەلام و بەیانانە ڕەوانە ئەو ھەمان پێ دەلی کە خودا دلدار ی پێغەمبەر دەداتەو کە تۆ ئەرکی خۆت بە جی ھیناوه، ئەوانە ی پرووشت لی وەر دە گیرن ڕۆژی خۆی پروو بە پروومان دەبنەو و بە سزای ئاکاری خۆیان دەگەن. بۆ زیدە زانیان پروانە «تفسیر کبیر» ھەمان ئایەتی ۲۰.

دەبی ئەو بەزاندری: پاش ئەو ھە خودای تەعالا بە یانی حال و ئەحوالی ئەو کەسانە ی پرووی لی وەر دە گیرن بە ئایەتی ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾ ڕاگە یاند ھەر بەو ھەندە دەسبەرداری چۆنیەتی ئاکار و پەفتاریان نابێ بەلکە بە تەواوی ئاکار و کردەویان بە دنیای ئینسان دەناسینی، بە وەسیلە ی ئایەتی ۲۱ی ئالی عیمران، بە تاییەتی سی سیفەتی دزیوی تاییەتیان دەست نیشان دەکا و ڕادە گەیی نی، وا دەر دە کەوی ھەر لە کۆنەو کەسان و باب و باپیرەشیان ھەر ئاوا بەد و ناحەز و پیس پەفتار بوون، بەو ھۆیەو کە پێغەمبەرانی خودایان دەکوشتن بە ناحەق و ئەوانە یان دەکوشتن کە ئەمریان بە چاکە دەکرد، ئامانجیان تەنیا فەسادکاری بوو، بۆ ئەو پراستیە دەچینە خزمەت ئایەتی ۲۱:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ
بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢١﴾

بئ‌ گومان ئه‌و که‌سانه‌ی بئ‌باوه‌رن به‌ ئایه‌ته‌کانی خودا و به‌ ناره‌وا پیغه‌مبه‌ره‌کان ده‌کوژن و
ئه‌و خه‌ل‌کانه‌ش ده‌کوژن که‌ فه‌رمان به‌ داد‌گه‌ری ده‌ده‌ن، موژده‌ی سزایه‌کی ده‌ردناکیان بده‌ری.

تێپروانین و ئاو‌ر وه‌سه‌ر دانه‌وه‌یه‌کی ورد و هه‌سته‌یارانه‌ وه‌سه‌ر سیما و ناوه‌روکی ئایه‌تی ۲۱:
به‌پاستی ئه‌وانه‌ی بئ‌باوه‌رن به‌ ئایه‌ته‌کانی خودا که‌ قورئانه‌، بگه‌ره‌ له‌ جووله‌که‌ و گاو‌ر و
هاوبه‌ش په‌یدا‌که‌ران که‌ باو و ده‌ستووریان هه‌ر کوشتنی پیغه‌مبه‌رانه‌ به‌ ناره‌وا، وه‌ک کوشتنی
حه‌زهرتی زه‌که‌ریا و یه‌حیا و هه‌روا کوشتنی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ فه‌رمان ده‌ده‌ن به‌ داد و راسته‌پرسی،
ئه‌وانه‌ مژده‌یان بده‌یه‌ به‌ سزای سه‌خت و گران و به‌ژان، ئه‌وانه‌ش ئه‌وانه‌ن که‌ ئایه‌تی ۲۲
ده‌یانناسینی و ده‌فه‌رموی: کرده‌وه‌کانیان پووچ و به‌تال‌ن و نابوودن له‌و دنیا‌یه‌ و له‌ دنیا‌ی
ئاخه‌رتیشدا و هیچ یاریده‌ده‌ری‌کیش بۆ ئه‌وانه‌ نییه‌.

وا ده‌رده‌که‌وی و هه‌ست پێ ده‌کری که‌ (یکفرون) و (یقتلون) دوو سیفه‌تی دایمی ئه‌وانه‌
بن، واته‌ یه‌هوود ده‌ته‌کزیی ئایاتی قورئان له‌ پرووی یاغیگه‌ری و لاساری و هه‌ر وا کوشتنی
پیغه‌مبه‌ران و داد‌گه‌رانی به‌ حه‌ق، پیشه‌یه‌کی ئه‌خلاقی و ئاکاریکی بئ‌ویژدانییان بئ‌، وه‌ک
میژووی ژیانان و نشان ده‌دا که‌ یه‌هوود هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ژیانانه‌وه‌ ئاکاریان پ‌ر له‌ فه‌ساد و
جینایه‌ت بووبی.

ئایه‌تی ﴿فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ هاواریکه‌ ره‌پ و پروو بۆ عه‌زاب و ده‌رد و په‌نجیان، و ته‌نیا
موژده‌ی عه‌زابی ئاخه‌رتیش نییه‌، به‌لکه‌ ئی دنیا‌شه‌، به‌ ده‌لیلی ئایه‌تی ۲۲ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾

و هه‌روا ده‌ ئایه‌تی ۲۱ ده‌سته‌ به‌ دوو نوکته‌ی به‌رچاو و سه‌رنج‌پاکیش ده‌کری. دوو
نوکته‌کانیش ئه‌وانه‌ن:

۱. عه‌داله‌ت و داد‌گه‌ری به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌ ئیسلامدا به‌ر‌پ‌ز و به‌رزه‌ و مایه‌ی بۆ داندراوه‌ و
ر‌پ‌زی ل‌ی گیراوه‌ که‌ ته‌نانه‌ت کوشتنی راگه‌یینه‌رانی عه‌داله‌ت و داد له‌ ر‌پ‌زی کوشتنی
پیغه‌مبه‌راند هاتۆته‌ ژمار و ر‌پ‌زی ئه‌وانه‌ی ته‌کزیی قورئان ده‌که‌ن.

۲. به‌کاره‌ینانی وشه‌ی «مزگینی واته‌ تبشیر» به‌ عه‌زاب، ده‌ حال‌یکدا که‌ مزگینی بۆ خو‌شی
و سه‌عاده‌ته‌، نیشانه‌ی ئه‌وپه‌ری ئیسته‌هزایه‌ به‌ کافران.

ئاۋر دانەوھەیک وەسەر جوملەى ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ حَقِّ﴾

لە بەراورد و ھەلسەنگاندنى ئەو ئايەتە چەند بابەتى ئەساسى ھەست پى دەكرى:

۱. ھەسەن بەسرى نەزەرى وایە ناۋبردنى (بغير الحق) بۆ موبالەغەيە، بەو شەرتە تىيى

(يقتلون) تەشديد بى واتە پىغەمبەرانىان زۆر كوشتوو ھەيا بە سەختيان كوشتون بى تاوان.

۲. لە ئەبوعوبەيدەى كۆرى جەرپراح نەقل كراو ھەرموويەتى: جارئكى لە پىغەمبەرم

پرسىار كرد و كۆتم ئەى پىغەمبەرى خودا! پۆزى دادگاى ھىسابى ئەعمال سەختىرەن دەرد و

عەزاب وەبەر كى دەكەوى؟ پىغەمبەرىش لە ۋامدا ھەرمووى: بەژانتىرەن عەزاب دە پۆزى

ھىسابدا بۆ ئەو كەسانەيە كە پىغەمبەران بكوژن و ھەروا ئەو كەسانەش كە رېبازى پىغەمبەران

دەگرن وەك ئەمر بە چاكە و نەھى لە خراپە بى. ھەزەرەتى پەسوول دەستەولەجىش ئەو ئايەتى

۲۱ى خوئىندەو ھە. پاش خوئىندەو ھە ئەو ئايەتە پرووى دە ئەبوعوبەيدە كرد و ھەرمووى: كۆرانی

ئىسرائىل لە ھەوئل پۆزى ژياناندا ۴۳ پىغەمبەریان دە كاتژمىركدا كوشت. پاش ئەو

ھەرموودەى پىغەمبەر ۱۱۲ نەفەر لە نەفەراتى بەنى ئىسرائىل ھەستان و پرە ھەوا كەوتن و كۆتيان:

ئەوانەى كە بە دەستى كۆرانی ئىسرائىل كۆژراون لەو كەسانە بوون كە ئەمر بە چاكە و نەھى لە

خراپەيان دەكرد، كە بە يەك پۆژ ھەموويان كوشتن ئەو ۴۳ كەسە. بى گومان ئەو ئايەتە دەرھەق

بەو كەسانە دابەزىو ھەروا تاقىمكى دىكەشيان ھەزەرەتى يەھىاى كۆرى زەكەرييان كوشت

كە پىيان وا بوو ھەزەرەتى عىسايە. جا بە پىي ئەو رىوايەتە سابت دەبى و بوو كە ئەوانەن

پىغەمبەرانىان كوشتون.

و ھەر وا دە ئايەتى ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ دا ئەو ھەستە دەكرى كە «يكفرون» بۆ

داھاتوويە، وەك شتىكى پىشمان پى دەگرى و دەلى: خو ئەو ئايەتە ھەرەشەيە لەو كەسانەى كە

لە دەورانى پىغەمبەر محەمەددا ژيان نەك بۆ كەسانى پىش پىغەمبەر. جا خو ئەو ھەش پروونە كە

كوشتنى پىغەمبەران و پىاوانى ئامىر بە چاكە و ناھى لە خراپە نەكوژراون لە دەورانى پىغەمبەردا.

جا خو ئايەتەكەش راستە و شايانى باوەرە، كە وایە دەبى چۆنى بەراورد كەين ئەو ئايەتە تاكوو

تووشى كەند و كۆسپ نەبين؟!

بى گومان ئەو پرەخنە رەوايە، دەشبى بە دوو شىو ھە ۋامى دەينەو ھە:

۱. يەككىك لەو دوو شىوانە ئەو ھەيە: ئەو ئاكارە ناھەزە واتە كوشتنى پىغەمبەران و پىاواچاكان

شوئىن و رەفتارى رابردووانى ئەو گەلە بوو ھە واتە باب و باپىران و كەسانىان، ئىستاش كە ھەپال

ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌ورانی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌دری له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌یه‌ که‌ تاوانی رابردووان نه‌دریته‌ پال ئه‌وان چونکه‌ به‌و شیوه‌ کاره‌ساته‌ی پیشینیان رازین و شانازی پیوه‌ ده‌که‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ ده‌چی کور ئه‌گه‌ر به‌ کرده‌وه‌ی بابی رازی بی، ئه‌وه‌ ئاکاری بابیشی وه‌پالی ده‌دری.

۲. شیوه‌ی دووه‌م ئه‌وه‌یه‌ وه‌ک میژووی ئیسلام تیی رادیوه‌ ئه‌و گه‌لی بی‌باوه‌ر دایمه‌ ده‌ حه‌ولی ئه‌وه‌یدا بوون پی‌غه‌مبه‌ر بکوژن، زۆر ده‌خه‌فتان که‌ بۆیان هه‌لکه‌وئ و له‌ ناوی به‌رن تاکوو بتوانن هاواری ئایینی ئیسلام خه‌فه‌ که‌ن، به‌لام خودای ته‌عالا ریگای پی نه‌دان و له‌و شه‌ر و حيله‌ و فیتنه‌یه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر و ئایینی ئیسلام پاراست، جا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و گه‌له‌ بی‌باوه‌ره‌ ئاره‌زوو و ئاوات و باوه‌ری ده‌ دلدا کوشتنی پی‌غه‌مبه‌ر و له‌ناوچوونی ئیسلام بوو، ناوه‌وا نییه‌ ناوی کوفریان له‌ سه‌ر بندری، وه‌ک ئه‌و که‌لامه‌ عه‌ره‌بییه‌ «النَّارُ مُحْرِقَةٌ وَالسُّمُّ قَاتِلٌ» واته‌ سرشتی ئاور سووتاندنه‌ و سرشتی سه‌م کوشتنه‌، به‌و پییه‌ ده‌تواندری به‌وانه‌ بکوترئ هه‌ستی ناپاکیان پی‌غه‌مبه‌ر کوشتنه‌.

دل ئه‌و پرسپاره‌ی بۆ دیته‌ پیشی: ئایا له‌ به‌یانی ئه‌و دوو که‌لیمانه‌ی «بغیر الحق» ده‌ ئایه‌تی ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ چ به‌هره‌ و فایده‌یه‌کی هه‌یه‌، چونکه‌ پروون و ئاشکرایه‌ و حاشا هه‌لنه‌گره‌ کوشتنی پی‌غه‌مبه‌ران ناوه‌وا و ناحه‌قعه‌، بلین یا نه‌لین، که‌وابی ده‌بی لی وه‌کۆلین رازی ناو بردنی «بغیر الحق» ده‌و ئایه‌ته‌دا چییه‌؟ بۆ دیتنه‌وه‌ی ئه‌و راز و سوژه‌ زۆر لیر و له‌وئ گه‌راین و بیر و به‌ویدا هه‌لپه‌رژاین له‌وه‌ زیاتر نه‌هاته‌ به‌رچاومان: ئاماژه‌ وه‌لای گوناھی زۆر گه‌وره‌ بی‌ ناوبردنی «بغیر الحق» و ده‌شکری بکوترئ: ئه‌و بی‌باوه‌رانه‌ نه‌تیان له‌و زولمه‌ گه‌وره‌یه‌دا واته‌ کوشتنی پی‌غه‌مبه‌ران ریگای عه‌داله‌تیان گرتبته‌ به‌ر، جا خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و حه‌کیم بۆ پووچه‌ل کردنه‌وه‌ی نه‌ت و قه‌ستی وان، جومله‌ی «بغیر الحق» به‌ ئایه‌ته‌که‌وه‌ نابی تاکوو هه‌موو دنیا تییگا له‌ نه‌ت پیسه‌ی ئه‌وانه‌، که‌ به‌لئ کوشتنی رپه‌هرانی به‌حه‌قی ئینسان ناحه‌قتر له‌ ناحه‌قعه‌ واته‌ له‌ سه‌رووی هه‌موو ناحه‌قیکه‌. بۆ زیده‌ زانین سه‌یری «تفسیر کبیر» که‌ن له‌ باسی ئه‌و ئایه‌ته‌دا.

دوو‌باره‌ دل هه‌ست به‌و ئیشکاله‌ ده‌کا ده‌ ئایه‌تی «و یقتلون النبی» که‌ «الف و لام»ی سه‌ر «نبین» بۆ عموم بی، تووشی به‌ په‌وا ده‌بین چونکه‌ ئه‌وانه‌ هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ریان نه‌کوشتن و ته‌نانه‌ت نیوه‌ی هه‌مووشیان نه‌کوشتون، په‌نگه‌ دوو سییه‌کیان کوشتب. ده‌بی بۆ په‌د و ولامی

ئەو ئىشكالىھ پروو دە كوئ كەين؟ ناتوانين بۆ چارە سەرى ئەو ئىشكالىھ لەو رېيە زياتر بگريئە بەر:
ئەو «الف و لام»ە بۆ ئەوئە دە دەلماندا دەبى نەك بۆ «ئىستغراق» واتە عمووم. يا دەبى بليين:
«مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا».

دوو بارە لە ئايەتى ﴿وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ﴾ ئەو ئىشكالىھ بەر و كمان
دەگرى: هينديك لە قارييه كان كەليمەى «يقتلون»يان بە «يقاتلون» خوئندۆتەو، جا لە سەر
خوئندەوئە ئەو قاريانە (حمزە) دەبى ئەو پيغەمبەرانە دە شەردا كوژراين نەك بەبى شەر
كوشتبيان. چونكە كەليمەى «يقاتلون» بۆ موشارەكەتە، ئەودەم تاوان وەك تاوانى «بغير الحق»
نابى.

ولام بۆ ئەو ئىشكالىھ دەبى ئاوا بدرتەو: لە هەوئەو پيغەمبەرەكان بەبى شەر دەكوژران،
پاشان كە دوژمنان دەهاتن بۆ كوشتيان دەستيان دانەنواندووە بەلكە بەرەنگاريان بوونەو و
كوژران.

و هەروا ئەو ئايەتە ئەگەر بە وردى لىي ورد بينەو بەتايەت لە جوملەى ﴿وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ
يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ﴾ واتە ئەو كەسانەى دەكوژن ئەوانەى بە چاكە ئەمر دەكەن و نەهى
لە خراپە دەكەن، بەشيان عەزابى پر ئيش و ژانە، ئەوهمان پى دەلى: ئەوانەى دەستور بە چاكە
دەدەن و بەرگرى لە خەراپە دەكەن و ئەمرى پى دەدەن پەلە و پايەيان دە پەلە و پايەى
پيغەمبەراندایە؛ وەك حەسەنى بەسرى ئاماژەى وەلا فەرموو و هەروا يەكيكيش لە يارانى
پيغەمبەر لە حزوورى پيغەمبەرى بليند دەبى و دەلى: كامە جيهاد و تيكوشانە بەرپزترە لە لای
خودا؟ حەزرتى رەسوول لە ولاميدا فەرموى: «أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ حَقٍّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ»
واتە بەرز و بەرپزتر جيهاد قسەى حەقە لە كن پادشای خاوەن زۆر. ئەو گوفتارە بەجى و پەوايە
ئەوهمان تیدەگەيئى كە گەورەترين جيهاد لە سەر دين و حەق كردنەو و هەلدانە بەتايەت لە
حزوورى زالمەن، چونكە ئەو شيو پەفتارە شيوئە پەفتارى پيغەمبەرانە جا لە سەر ئەو ئەساسە
پەوايە بكوترى پەلە و پايەى كەسانى حەق بيژ و راست ويژ دە خەتى پەلە و پايەى پيغەمبەراندایە.
بە كوردى و بە كورتى: ترساندى پيغەمبەر و چاكەكوژان بە عەزاب و دەرد و پەنجى
قيامەت جى نشينى موژدەى چاكەكارانە بە نيعمەتى رۆژى قيامەت وەك ئايەتى ۲۵ى بەقەرە
ئاماژەى وەلا فەرموو:

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

مزگینی بدن بەو کەسانە ی پروا و ئیانیان هیناوه و کاره چاکه کانیان ئەنجام داوه، به باغاتیک که له ژیریاندا چۆم و پروبار ده پروا.

تیوتیوهی سیمای ئایه تی ۲۱ ی ئالی عیمران:

ریوایهت کراوه له لایه ن به یهه قیه وه له ناو کتیبی «شعب الایمان» ئه ویش له ئینی عه باسه وه که پیغه مبه ر فه رموویه تی: سه ختترین و به ژانترین عه زاب بۆ که سانیکه که پیغه مبه ری کوشتن یا به دهستی پیغه مبه ری کوژرابی. له سه ر ئه ساسی ئه و ریوایه ته وا ده رده که وی که له نیو ئومه تی ده ورانی پیغه مبه ر به ئیش و ژان و ئو فترین عه زاب وه به ر ئوبه ی ئینی خه له ف ده که وی چونکه ئه و به هۆی برینی شمشیری حه زره تی په سوول گیانی له ده س دا. پاش عه زابی ئه و، عه زابی ئه بوجه هله، پاش ئه و دوو که سانه بوو که سانه ی عه زابی به ژان که عوله مایانی راست و به حقه ده کوژن.

زانایانی ئایینی ئه و ئایه ته ده که ن به ده لیل و به لکه له سه ر ئه وه ی ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه هه ر وه که له سه ر ئومه تی ئیسلام به فه رز گه راوه، له سه ر ئومه تانی پیش ئیسلامیش هه ر واجب بووه. چونکه له ئه ساسدا ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه هه ده ف و ئامانجی په ساله تی پیغه مبه رانه، جا خوی ئه وه ش پروو و ئاشکرایه که ئه ساسی ئومه تایه تی ئه وه یه که شوین که وتووانی پیغه مبه ران ئادابی وان که ئه مر به چاکه یه و نه هی له خراپه یه، وه خو بگرن.

حه دیسی مورسه له له حه سه ن به سری نه قل کراوه که پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: «مَنْ أَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَى عَنِ الْمُنْكَرِ فَهُوَ خَلِيفَةُ اللَّهِ تَعَالَى وَ خَلِيفَةُ رَسُولِهِ وَ خَلِيفَةُ كِتَابِهِ»، واته: ئه مرکه ر به چاکه و نه هی که ر له خراپه هه م خه لیفه ی خودایه و هه م خه لیفه ی پیغه مبه ره که یه تی و هه م خه لیفه ی کتیبی خودایه. (روح المعانی، ج ۴/ ۳۲۶؛ تفسیر کبیر، ج ۸/ ۱۷۹)

ده بی ئه وه ش بزاند ری: ئه و ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه یه ک شیوه نییه به لکه شیوه های جوړاو جوړی هه یه، وه ک وێژه رانی دینی ده رس بیژانی دینی به تاییه تی ده رس بیژان به ته وای. شاره زا که رانی په یگای حقه، نوو سه رانی دینی به تاییه تی و گشتی و هه روا ... ئه وانه هه موویان له مه قامی خه لیفه توللاهی و خه لافه تی په سووله للادا قه راریان گرتوه.

گو یا له پیغه مبه ر په سیار کراوه: کی له هه موو که س زیاتر نزیکه له مه قامی خودا؟ پیغه مبه ر ﷺ له ولآمدا فه رموویه تی ئه و که سه ی خاوه نی ئه و سی سیفه ته بی: ۱. ئه مر به چاکه و نه هی له خراپه ۲. په ره یزگار ۳. خاوه ن به زه و په حم.

گۆیا پیڤه مبه‌ر فەرموو یه‌تی: ئەمر به‌ چاکه‌ و نه‌هی له‌ خراپه‌ له‌ سێ ریگاوه‌یه: ١. به‌ ده‌ست
٢. به‌ زمان ٣. به‌ ده‌روون و دڵ. نه‌قله‌ له‌ موس‌لم له‌ سه‌حیحه‌وه‌ له‌ ئەبو‌سه‌عیده‌وه‌. ج ١ ٧٥ ژ
٤٩.

سه‌یر که‌ و وه‌ریگره‌:

١. ئەمر به‌ چاکه‌ و نه‌هی له‌ خراپه‌ی به‌شی ده‌ست، ئەرکی شاهان و حاکیان و ئەمیرانی
ئیسلامه‌ که‌ به‌ توانان بۆ به‌ریوه‌ بردنی ئەو حوکمه‌

٢. به‌شی زمانیش وه‌زیفه‌ و ئەرکی زانیانی ئایینییه‌ واته‌ عوله‌ما.

٣. به‌شی دڵ و ده‌روون ئەرک و وه‌زیفه‌ی هه‌موو خاوه‌ن دڵیکه‌.

گۆیا یه‌کیک له‌ پیڤه‌ مبه‌ری پرسیار کرد: «أَيُّ الْجِهَادِ أَفْضَلُ؟» واته‌ کامه‌ جیهاده‌ به‌رزتره‌؟
پیڤه‌ مبه‌ر ﷺ له‌ ولامیدا فەرمووی: «أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ حَقٌّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ» (تبیین الفرقان،
ج ٣/٥٥٨)

پوخته‌ی مه‌به‌ست:

پایه‌ و ئەساسی ئەمر به‌ چاکه‌ و نه‌هی له‌ خراپه‌ لێک هه‌لاوێر و جودا که‌ ره‌وه‌ی ئیماندار و
مونا فقه‌، به‌ پێی ئایه‌ ته‌کانی ٦٧ی ته‌وبه‌، ٧١ی ته‌وبه‌، ده‌گه‌ لمان بن تا کوو به‌یانی ئەو دوو ئایه‌ ته‌
ده‌که‌م:

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ
وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ توبه‌

پیاو و ژنه‌ دوو پروویه‌ کان هه‌روه‌ک وان، فەرمان ده‌ده‌ن به‌ ناله‌باری و خراپه‌، ده‌بن به‌ ته‌گه‌ره‌ له‌
ریگای چاکه‌دا، ده‌ستیشان ده‌قووچین له‌ راست به‌خشش و پیاوه‌تی، خوداشیان له‌ بیر
خۆیان بردبۆوه‌ و خوداش ئەوانی وه‌ پاش گوێ دا، ده‌ واقیعه‌دا هه‌ر ئەو دوو پروویانه‌ن له‌ ری
حه‌ق ده‌رچوون.

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ توبه‌

پیاوان و ژنانی خاوه‌ن ئیمان هه‌ندیکیان سه‌ر په‌رشت و پالپشتی هه‌ندیکیان، فەرمان به‌ چاکه‌

ده‌دهن و به‌رگری له خراپه ده‌که‌ن، نوێژ ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن، گوی‌رایه‌لی خودا و پیغه‌مبه‌ری خوداشن، ئه‌وانه بێ‌گومان خودا ره‌حمیان پێ ده‌کا، بێ‌گومان خودا زāl و کاربه‌جییه.

دیاره حاشای لی‌ناکرێ که ئه‌و دوو ئایه‌ته به‌لگه‌ن له سه‌ر ئه‌وه‌ی: ئه‌مر به‌چاکه و نه‌هی له خراپه، ئه‌وپه‌ری ئه‌خلاق و سیفاتی به‌رزی خاوه‌ن ئیمانان.

سێ سیفه‌تی ناحه‌زی به‌هوودیه‌کان ده‌ ئایه‌تی ۲۲ دا:

۱. به‌ درۆ دانانی ئایاتی قورئان

۲. کوشتنی پیغه‌مبه‌ران به‌ ناحه‌ق

۳. کوشتنی شوێن‌که‌وتووani پیغه‌مبه‌ران.

بۆوه‌ی زۆر له‌ مه‌به‌ست دوو نه‌که‌وین ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌ته‌کانی ۲۲ و ۲۳ ئالی عیمران:

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ﴿۲۲﴾
ئه‌وانه ئه‌و که‌سانه‌ن که له‌ دنیا و له‌ پاشه‌روژدا کرده‌وه‌کانیان پووچه‌ل ده‌بێ و له‌ لایه‌ن هه‌یج که‌سیشه‌وه‌ یارمه‌تی و پشتگیری نا‌کری‌ن.

ئه‌و ئایه‌ته‌ نیشاندهری حالێ پیغه‌مبه‌رکوژان و ئه‌وانه‌ن که ئایاتی خودا به‌ درۆ ده‌زانن ده‌ دنیا و ئاخ‌ره‌تدا.

ئه‌وجار خودای ته‌عالا به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۲۳ هۆی سه‌ره‌پنجی و سه‌سوودی و ئینکاری یه‌هوود به‌یان ده‌کا و رایده‌گه‌یی‌ن:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكَمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿۲۳﴾
ئایا سه‌رت له‌و که‌سانه‌ سوو‌ر نامینی به‌شیکیان له‌ کتییی خودا پیدراوه، بانگ ده‌کری‌ن بۆ کتییی خودا هه‌تا‌کو له‌ نیوانیاندا بریار بدا، له‌ پاشان ده‌سته‌یه‌ک له‌وان پشت هه‌ل‌ده‌که‌ن؛ ئه‌وانه هه‌ر پیشه‌یان روو وه‌رگیرانه.

ئاو‌ر دانه‌وه و تێروانی‌تکی هه‌ستیارانه وه‌سه‌ر سیما و ناوه‌روکی ئایه‌تی ۲۳:

تیکه‌ل‌اوی‌ی ئه‌و دوو ئایه‌تی ۲۲ و ۲۳ پیکه‌وه: خودای ته‌عالا به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۲۲ پیغه‌مبه‌ری له‌ دوژمنایه‌تی یه‌هوود و نه‌سارا ئاگادار کرده‌وه، و له‌ ئایه‌تی ۲۳ پیغه‌مبه‌ری له‌

نیهایەتی حەسادەت و کینە و دوژمنیی یەهوود ئاگادار دەکاتەو.

هۆی دابەزینی ئایەتی ٢٣ چەند شتێکی تایبەتی پێوە دیارە، بۆ بەیانی ئەو چەند شتە تایبەتەکانە دەگەڵمان بن:

١. یەکیەک لەو شتەکانەی کە گۆیا هۆی دابەزینی ئەو ئایەتی ٢٣ی ئالی عیمرانە، دەبێ ئەو بەی لە لایەن هەندێک لە قورئانزانان لە سەر ئەساسی رێوازیەتی ئیبنی عەباسەو: گۆیا ژن و پیاویکی ناودار و مەقبوولی خاوەن پەگەز و نەسەبێکی بەرز و بەرپرسی یەهوود تووشی زینا دەبن دەگەڵ یەک و دیارە جەزا و سزای ئەو سەردەمی بە پێی حوکمی تەورات پەجەم واته سەنگەسار و سەنگباران بوو، وەک یاسای ئیسلام، دەگەڵ ئەو فەرەقیان: پەجەمی تەورات بۆ ژندار و بیژن هەر یەکە، کە سەنگبارانە، بەلام دە یاسای ئیسلامدا بۆ ژنداران حوکمەمە پەجەم نەک بۆ بیژن. کاتی خەبەری ئەو کارە ناپەرەوایە پەرە دەستین و بلاو دەبێتەو دە ناو عالەمدا. ئەو پیاو و ژنە و تایفەکانیان بۆ بەرگری لە ئابروو چوونیان دەکەوێتە حەولی چارەسازی کە چۆن چارەیی کەن؟ جا لە بەر ئەوێ کارەکیان سەر وە مەزەب و ئایینە، خو داوینە لای ئاینزانانی ئەو سەردەمی بۆ چارەیی کاریان، وەک ئیستیش هەر ئاوا چاو دەکرێ بۆ چاری کاری ئایینی پانا دەبرێتە بەر شەرعزانان و لە ئاین حالیان.

عالەمەکانی یەهوودی یاسازان کە خەبەردار دەکرێن بۆ چارەیی کار و داپۆشینی قەباحەت و خەفەکردن و پووش بە سەر کردنی ئەو دەنگۆیە، دەگەڵ یەک کو دەبەستن و بریار دەدەن بەم شیوەیە: چونکە ئەو ژن و پیاو لە ناوداران و ماقوولانی هۆزی ئەو سەردەم ئەگەر پەجەم بکری ئابرووی ئەو هۆزە دەچی لە ناو عالەمدا، کەوایە دەبێ چاوپۆشی لە پەجەمیان بکری. ئەو بەرەمی کو بوونەو کەیان بوو، بەلام لەو لایەشەو دەیانزانی بەبی نەزەردانی پیغەمبەر ئەو کارەیان بۆ ناچیتە سەر، ناچارن پیغەمبەر خەبەردار کەن لەو بارەو. جا لە سەر ئەو ئەساس و باوەرە هاتنە خەزەتی رەسوول و واقعەکیان بە تەواوی و تیروتەسەلی بە قازانجی خۆیان بۆ پیغەمبەر بەیان کرد. پیغەمبەریش لە ولایاندا فەرمووی: جا زۆر چاکە، ئەمەن چونکە ئێوە یەهوودن و کتییشتان تەوراتە بە حوکمی تەورات کارەکەتان چارەسەر دەکەین. خو ئەوێش دەزانن حوکمی زینای ئا و ژن و پیاوی ژندار و میرددار پەجەم. یەهوودیەکانیش هاتن ئینکاری ئەو حوکمەیان کرد و کوتیان: دە یاسای کتیی ئیمەیی یەهوود حوکم ئاوا: ئەو ژن و پیاو بە پروپەشی بەرەو پشت سواری ولایە کرێن و دە ناو شاردای بیانگێرن تاکوو هەموو

عالم چاویان کەن، ئابرووی دنیا یان بچی. ئەدەویدا عەبدوللا کۆری سەلام ئیمانی جۆشا و پەحەوا کەوت و فەرمووی: عولەمایانی یەهوود درۆیە دەکەن کە دەلێن حوکمی تەورات ئاواپە. ئەمەن تەوراتی دەزانم و چاکیش دەزانم، حوکمی ئەوانە بە پێی یاسای تەورات پەجمە و لە پەجم زیاتر نییە. ئەدیرەدا حەزەرەتی پەسوول دەستووری دا کە بۆ پروون بوونەوێ کار تەورات بینن و لە بەرچاوی هەموویان زەینی دەنی و تەماشای کەن. بەو پێیە عەبدوللا کۆری صوریا کە چاویکیشی کوێر بوو زانترینی هەمان بوو لە تەوراتدا، تەوراتی هینا و دەستی کرد بە خوێندنەوێ و دەگەڵکوو گەشتە ئایەتی زیناکاران، دەستی خستە سەر ئایەتە کە و دایپۆشی و چەند ئایەت لەولاترەوێ خوێندەوێ. حەزەرەتی پەسوولیش چونکە تەورات واتە زمانی عیبرانی ئاشنا نەبوو، هەستی بە فیلە کە نەکرد. بەلام عەبدوللا کۆری سەلام کە تەورات زان بوو فەرەن هەستی بە هەموو لایە ک کرد و پەحەوا کەوت و هاواری کرد و کوتی: یا پیغمبەر! ئەو کابرایە ئایەتی زینای خستە ژێر دەست و شاردیەوێ و ئاشکرای نەکرد. حەزەرەتی پەسوول فەرمووی ئەتۆ وەبخوێنە! عەبدوللا کۆری سەلام ئایەتە کە ی خوێندەوێ لە بەرچاوی ئەهلی مەجلیسە کە. ئەوکات هەموویان تیگەیین لە تەورات و لە فیلێ وان و لە حوکمی زینا کە پەجمە. جا پیغمبەر دەستووری پەجمی دان و پەجمیان کردن و یەهوودیەکان بە دل ناپەحەتی مانەوێ. هۆی نازل بوونی ئەو ئایەتە ئەو بوو. (تبیین الفرقان ج ۵، هەمان ئایەت)

۲. دوو هەمین هۆی دابەزینی ئایەتی ۲۳ی ئالی عیمران ئەوێ:

عەبدوللا کۆری عەباس فەرموویەتی: پڕۆژێ پیغمبەر دەگەڵ چەند نەفەر لە لایانی دەچیتە قوتابخانە ی جۆلە کەکان، لەسەر ئەساسی داب و باوی ئەخلاقێ مبارەکی خۆی بانگیان دەکا و شارەزای پێی راستیان دەکا. ئەوانیش لە ولایە پیغمبەردا پێی دەلێن ئەتۆ بۆخۆت لە سەر کام دین و ئایینی؟! پیغمبەریش دەفەرموێ: ئەمەن لە سەر ئایینی ئیبراهیم. یەهوودیەکانیش دەلێن: جا خۆ ئیبراهیم یەهوودی بوو، ئەگەر ئەتۆ بە واقعی لە سەر دینی ئیبراهیمی، ئیمەش لە سەر دینی ئیبراهیم، دەیجا دینی تۆ و دینی مە هەر یەکیکە. بۆ قبوولی ناکە ئایینی ئیمە یەهوود؟! پیغمبەر لە ولایاندا دەفەرموێ: ئەوێ ئیوێ دەلێن ئەگەر راستە و پیتان وایە ئیبراهیم یەهوودی بوو، دە پڕۆن تەورات بینن تا تەماشای کەین و یەهوودیەتی ئیبراهیم وەدۆزین دەویدا و سابیتی کەین. ئەو دەم حەقوو دەکەوێتە دەست و کەس پێگای حاشای بۆ نامێنێتەوێ. ئەمما ئەوان چونکە دەیانزانی ئیبراهیم یەهوودی نەبوو لەو دەستوورە

پیغمبر سهرپیچیان کرد و ئینکاریان کرد. دووباره پیغمبر بۆ ئیسباتی قسهی خوئی و به سبوت گه یاندنی درۆی وان فهرمووی: ئیبراهیم و سحوفی کتیبی ئه و نزیکه ی هه زار سال پیش مووسای پیغمبر و تهوراتی کتیبی ئه و بووه. ئیوه به چ به لگه و ده لیلیک ده لئین ئیبراهیم یه هوودی بووه؟ یه هوودییه کان ئه و جار شه رمه زار ده بن و بی و لام داده مین. له سهر ئه و ئه ساسه بۆ ته سکینی دلی پیغمبر و ههر وا به لگه ش له سهر یه هوودی نه بوونی ئیبراهیم ئایه تی ۶۷ی ئالی عیمران سهر که:

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
ئیبراهیم نه جووله که بووه و نه گاور. به لکه موسولمان و حه ق په رست بووه، له هاوه ل دانه رانیش نه بووه.

۳. سیهه مین هۆی دابه زینی ئایه تی ۲۳ی ئالی عیمران گویا ئه وه یه له لایه ن هه ندیک له قورئان زانان: نیشانه ی پیغمبرایه تی هه زره تی محمه دﷺ ده ناو تهوراتدا به یان کرابوو و هه بوو، ههر بۆیه ش بوو پیغمبر له کاتی ده عوه تی یه هوودییه کان بۆ لای ئایینی ئیسلام، پی کۆتن قه زاوه ت و حوکمی ئیمه و ئیوه تهوراته، چونکه ده تهوراتدا باسی من و پیغمبرایه تی من دیاری کراوه و حاشا هه لئه گره، و هه روا ده ستوور به ئیوه ش دراوه له تهوراتدا که ئیمان به ئاخیرین پیغمبر که محمه ده، بینن. جا ئیوه ئه گهر راستن له باوه رتان و ئیماتان به تهورات، واجبه له سهرتان بینه سهر خه تی ئیسلام، بۆ ئیقناع بوون و باوه رتان پرۆن تهورات بینن تاکوو به ئاشکرای حه قتان لی ده رکه وی. دووباره یه هوودییه کان قانیع نه بوون له بهر حه ساده ت و جه هاله تیان ئینکاریان کرد و ئیمانیا ن هه ئینا. (تفسیر قرطبی، ج ۴/۵)

ههر سی هۆ بۆ وه ی ده بی دروست بن و باوه ریان پی بکری به لام هۆی هه وه لیان دلگرت دیته بهر چاوان.

سووکه ئاورپک به سیله ی چاوی دل وه لای پازی پاراوه ی ناو ئایه تی ۲۳ی ئالی عیمران وا دیاره خودای خاوه ن حیکمه ت ئه و ئایه ته بۆ شاهیدی ل هه سهر لاساری ئه و گه لی بی باوه ری یه هوود دیتته وه تاکوو به دنیا یان بناسین که ئه و ئه هله کتیبانه (یه هوود) وه ک بوخویان ده لئن ئاوا ته سلیمی فره مانى خودا نه بوون، به و ده ليله ئه وانه کاتی له لایه ن پیغمبره وه ده عوه ت کران که ههر به کتیبی خویمان که تهوراته، پازی بن و مل به دن و قه زاوه ت

بکری، ھەستان ئینکاریان کرد و بە ئاشکرای دەرجوون لە ژێر ئەو قەزاوھتە بە ھۆی غوروور و کینە و ھەسادەتیان. ئەو ھەش بە خاتری بیر و باوھەریکی بێ بنەما و خەیاڵاتیکی پووج وەک ئەو ھەیانکوت: ﴿لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ﴾ واتە ئەوانە وایان خەیاڵە ئاوری دۆزەخ کارمان تیناکا مەگەر چەند پۆژیکی ژمێردراو.

ئەو خەیاڵەشیان بێ بەلگە و دەلیل تەنیا جاھیلانە تەوھینیان بە مەقامی خودا دەکرد و جیتی سەرنجە و دل بەرەو خۆی ڕادەکیشی: خودا کە بۆخۆی دەفەر موی: ئەوانە ی کە بە ھەر یەکیان لە کتیی ئاسمانی وەک تەورات بێ، بە دەست ھیناوە، یانی ئەوانە ئەو ھەندە ی لە تەوراتدا زەرەری بۆ نیازی چە پەلیان نییە و ھەریانگرتووە، جا ئەو ھەلس و کەوتەیان خودا ئاشکرا دەکا تا کوو ھەم دنیا و ھەم ئەوان تیبگەن کە ئەسلی تەورات و ئینجیلیان لە ناو بردووە. ئەو ھە ی بە قازانجیان زانیو ھیشتوویانە تەو ھە، ئەو ی دیکەیان لە ناو بردووە، بە کورتی کتیی تەوراتی خودایان لە ناودا نەماو، ئەو ھە ی لە ناویاندا ماو، گۆراو ھە کە یە.

و ھەروا لە بەراورد و ھەلسەنگاندنی ئەو کەلامە پیرۆزە ﴿لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ ئەو ھەستە بە دلدا دی کە سەراپای گەلی یە ھوود بە شیکیان لە تەورات و ھەرگرتووە و بە نەسیبی خۆیان کردووە، کە چی دە واقعیشدا بە وەسیلە ی ئایەتی ۱۱۳ ئالی عیمران ئەو ھەستە ڕەوا یە ڕەد دەبیتەو، جا کەوا یە دەبی بکوتری، ئەو ھەستە واتە ھەموو یە ھوودی ئەو سەردەمی بە تەواوی بە شیکیان لە تەورات بە نسیبی خۆ کردووە و قبوولیانە، ئەو ھە ئیشارە وەلای زەم و لۆمە ی وانە، چونکە ۱۱۳ نیشان دەدا کە ھەموو یە ھوود لایەلا و لاسار نەبوون. سەیری ئایەتە کە با بکەین تا کوو راستییە کە ی وەدۆزین:

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

﴿۱۱۳﴾ ئالی عیمران

ئەوانە ھەموو وەک یە ک نین، ھەند ی لە ئەھلی کیتاب ھەن تا قمیکی ڕیک و پیک و دامەزراون، لە نیو ھەشەودا ئایەتە کانی خودا دەخویننەو و سوژدە دەبەن.

ئایا ئیمە دەبی چۆن باو ڕ کەین کە مەبەست لە ﴿أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ﴾ قورئان نییە و غەیری قورئانە؟ بەو دەلیلە دەبی بزاین کە مەبەست لە کیتاب لیرەدا غەیری قورئانە کە تەوراتە چونکە کیتاب دراو ھە پال کافران کە جوولە کە و گاوریە کانن. ھەر بۆیە شە ھەوالی کتیب بۆ

سەر یەھوودی و گاۋرەکان پەوايە کە خۆیان بە تەورات ئیقراریان کردوو و کوتوو یانە: تەورات حەقە و پەوانە کراوی خودایە. جگە لەوانەش حوکمی ئایەتی ۲۳ دەر حەق بە جوولە کە و گاۋرەکانە چونکە ئەوانن پێغەمبەرایی تیی محمد المصطفایان قبول نییە کە دە تەورات و ئینجیلدا هاتوو و بەیان کراوە. کە دەبایە قبولیان بایە چونکە دە کتیبە کە یاندا باسی کراوە و تەئید کراوە. جا لە سەر ئەو ئەساسە مەبەست لە کتیب غەیری قورئانە. (تەفسیر کبیر، هەمان ئایە). دەبێ ئەوەش حاشا نەدەین ئەو یەھوودیانی کە بە شیکیان لە تەورات بە نەسیبی خۆ کردوو و بە شیکیان پاشقول داوە عالمەکانیان بوون واتە زانا و خۆیندە وارهکان، چونکە نەخۆیندە وارهکان زانا نەبوون بە هیچ لە تەورات، ئەو نەبێ کە عالمەکان پێیان کوتوون، وەک هەموو دەورانیک زانا بەرپرسە، نەک نەزان.

ئەمما مەبەست لە کتیب ﴿يُدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ﴾ دوو نەزەر وە خۆ دەگرێ:

۱. یەکیان لە سەر قەولی ئیبنی عەباس و حەسەن بەسری، قورئانە؛ ئەگەر بشکوتری جا چۆن کتیبکی کە باوەر و ئیمانیا پێ نەبێ، بۆ لای دەعوەت دەکرێن؟ دەبێ لە ولامدا بگوترێ: یەھوودیەکانی دەورانی پێغەمبەر پاش دەلیل و بەلگە نیشان دانیان لە سەر حەقانیەتی قورئان و پێغەمبەر بۆ لای باوەری بە قورئان بانگ کراون.

۲. نەزەری دووھەم کە زۆربە قورئان زانەکان پێیان پەوايە ئەو یە کە مەبەست بە کتیب دەویشدا هەر تەوراتە بەو بەلگە و دەلیلانە: هۆی دابەزینی ئایەتە کە ئامارە وە لای ئەو یە دەکا کە ئەو قەومە بۆ لای تەورات دەعوەت کراون کە کتیبی خۆیان و ئاوپری وەسەر دەن و قبولی کەن بە حەکەم، کەچی خۆی لێ لا دەدەن. جگە لەوەش خودا لە سەرپنجی وان لە تەورات ئیزھاری تەعەجوب دەکا چونکە بە قەولی خۆیان باوەریان پێنە و باوەر بە راستییە دەکەن.

مانای «لِيَحْكَمَ بَيْنَهُمْ» دەبێ چۆن تەعبیر کرێ تاکوو دوور بین لە پەخنە و هەلە؟ پەنگە ئەگەر ئاوا مانا بکرێ تووشی گیر و گرفت نەبەین تاکوو کتیبی تەورات لە نێوانیاندا حوکم بدات و بکات. دیارە قەزاوەت دان بە کتیب دەبێ لە پرێگای مەجازی مەشوهر بێ، بەو جۆرە: کە کەلیمە «لِيَحْكَمَ» بە بینای مەفعول وەخۆیندری، خواوەنی کتیبی کە ششاف دەلێ: جوملە «لِيَحْكَمَ بَيْنَهُمْ» ئەو یە لێ هەست دەکرێ کە دووبەرەکی لە نێو خۆیاندا یە. نەک لە نێوان وان و پێغەمبەردا. (کشاف، ج ۱/ ۲۴۹-۲۴۸). ئەو هەستەش لە جوملە «وَهُمْ مُعْرِضُونَ» را سەرچاوە دەگرێ.

تیوتیو

سەر سوورمان و تەعەجوب دێرەدایە: ئەوان بۆ خاتری داپۆشینى قەباحەتى پیاوماقوولێ زیناکەریان پشت دە حوکمی قەزاوەتى تەوراتى کتیبیان دەکەن و قبوولێ ناکەن. و هەروا پیغەمبەرى که لەو بارەووە بە دادوەر دادەنێن و ئەویش هەر لە سەر ئەساسى تەورات حوکمی ڕەجم دەردەکا، پشت دەویش دەکەن و خۆ لەویش لادەدەن.

زانای پایەبەرز «ابن کثیر» ئایەتەکەى ڕوو پێى بە یەهوود و نەسارای دەکا واتە: هەر دوو یەهوود و نەسارا که ئیدیعیای قبوولێ تەوراتیان هەیه، سەرپێچیان لە حوکمەکش کرد. خودا که دەفەرموێ «فَرِيقٌ مِّنْهُمْ» واتە تاقمێک لەوان، ئەووە ئیشارە وەلای ئەو راستییە که هەندێک لە یەهوودییان ڕوو دە حەق بوون وەک عەبدوڵلا کورێ سەلام. بەو دەلیلەى که خودا دەفەرموێ لە بابەت گەلى مووساوە: لە ئالەتى ۱۵۹ى ئەعرافدا:

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

هەندێ لە هۆزەکەى مووسا گەلێکن که خەلکی ڕینۆینى دەکەن بۆ ڕیگای راست، هەر بە هەق و راستەقینەش داوەرى دەکەن.

﴿٢٤﴾

دڵ دەبێهەوێ بزانی ڕوو وەرگیرانی یەهوودی و نەسارا لە قورئان و بانگیشتنى پیغەمبەر ئایا هەر لە بەر حەسادەت و جەهل و نەزانیانەوێه؟ یان هیوا و ئومیدیکى دیکەشیان هەیه بێجگە لە لاسارى و سەرەرپۆی؟ جا بۆ وەلامى ئەو پرسیارە پڕ لە هەستە دەبێ ڕوو بکەینه ئایەتى ۲۴ ئالی عیمران:

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾

ئەوێش یەهوودی که ڕوو لە حەق وەردەگیرن، هۆیهکەى هەر ئەوێه که دەلێن چەند ڕۆژیکى کهم نەبێ ئاگر دە لەشان بەر نابێت، ئەگەر تاوان و خەتاشان هەبێ، ئەو درۆیهشیان بوو بە هۆی لەخۆبایی بوونیان لەناو ئایینەکیاندا.

ئاوڕ وەسەر دانەوێهەکی ئایەتى ۲۴

ئەو ڕوو وەرگیرانەى یەهوودیەکان لە یاسای تەورات هۆیهکەى ئەووە بوو که ئەوان

دەیانکوت و وایان خەیاڵ دەکرد کە ئاگری دۆزەخ دە لەشمان بەر نابێ و نامانسووتینی، بیجگە لە چەند رۆژیکى ژمێردراو. کە ئەو چەند رۆژەش ئەو چل رۆژەیه کە جوولەکەکان لە کاتی کە مووسا چوو بۆ ملاقاتی خودا لە کتیی توور، ئەوانیش پرویان کردە گوێرە کە پەرستەن، و جگە لەوەش جوولەکە چونکە خۆیان بە نەوێ حەزەرەتی یەعقوب دەزانن، بە لایانەو وایە کە ئەوەندەیان بەسە بۆ رزگار بوونیان لە عەزاب و ئیش و ئازاری رۆژی قیامت. جا لە بەر ئەو بە هەلە چوون کە لە هەرەشە و گۆرەشەى ئایین و پیغمبەر و ئایاتی قورئان ناترسن و بێ باکن، پروو دەکەنە هەموو تاوانیک و ناپرینگینەو. دیارە ئەو یاخی بوونە و نەپرینگانەوێ جوولەکەکان لە تاوان و خەتا لە پیشیشدا هەر بوو و تاکوو سەری کیشایە ناو گاوانیش. هەر وەک ئەو پۆلە دنیای ئیسلامیشدا زۆر هەن لە موسوڵمانانی ساو و کال و بێ ئاگا، لایان وایە هەر گوناھیکى بیکەن سبەینی بە تکای شیخ و مەلا و سەید و پیاوچاکان و یاسققات و تەهلیلە و زیارەت کردنی دار و بەرد رزگاریان دەبێ و بۆیان نایەتە ژمار و حیساب. جا ئەو هەست و شعور و ئەقڵ کە ئیوەن ئامراز و وسیلەى دەرکی حەق، ئەگەر ئەوانە و ابن وەک جوولەکە و موسوڵمانی کال گرتوو یانەتە بەر، ئەدەى ئەو دنیایە و ئەو پیغمبەرە و ئەو کتیبە ئاسمانییانە بۆ هاتوونە گۆر؟ و ئەو هەرەشەى کە بە هۆى ئەو ئایەتە قورسانە لە قورئاندا بۆ رەوانە کران و دابەزیون؟ کەوایە دەرگای تاوان و گونا دەبێ هەموو داخراپى لە بەرەى ئینسان؟ و ئایەتى:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾ زلزله

هەر کەسێک بە قەد هەرە وردیلەیه ک چاکە بکا دەبینیتەو، و هەر کەسێک بە قەد هەرە وردیلەیه ک خراپە بکا، دەبینیتەو.

جا هەر کەس لە سەر ئەساسى ئەو ئایەتە نەجوولیتەو لە رۆژی خۆیدا بە یاخی دەژمێردرێ چونکە خۆی فریو داو و دواى کلاوى خوار کەوتوو و درۆی بە زاری خودا و قورئان و پیغمبەرەو کردو. وەک کو خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم لە سوورەى ئالى عمران ئایەتى ۲۴دا فرموویەتى: ﴿وَعَرَّهْمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ واتە ئەو درۆیەش کە هەلیانبەست، بوو بە هۆى لەخۆبایی بوونیان لە ناو ئایینەکیاندا. و هەر وایە ئەو جوولەکانە فریویان خواردوو بە خەیاڵ و قسەى پروپوچ وەک ئامازە وەلای قسەى پروپوچی جوولەکەکان دەکا خودا بە وسیلەى ئایەتى ۱۸ی مائیدە:

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ الْمُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

یەھوود و نەسارای کۆتیان: ئێمە کۆران و دۆستانی خودیان، ئەو محەمەد! بۆی پێیان: ئەو
ئەگەر وایە، بۆ بەھۆی گوناحە کانتانەو سزاتان دەدا؟ نەخێر، وایە (وەک ئێوە دەیلێن)،
بەلکوو ئێوەش ھەر مرۆڤێکن لەوانە خودا دروستی کردوون، خۆش دەبێ لەو کەسە
بێھەوئ، و سزای ئەوەش دەدا کە خۆی وازی لە سەر بێ، ئەوەی لە ئاسمانەکان و زەوی و
نیوانیاندا، مەلکی خودایە، گەرانیوەش ھەر تەنیا بەرەو لای ئەو.

بۆ گومان خەیاڵ و بیر ئەگەر لە سەر ئەساسی ئەقڵ و شعور و ھەستی پاک نەبێ، لاپت
دەکا وەکوو ئەو جوولەکە و نەسارایانە بۆسە کردن کە یەھوودیەکان عوزەریان بە کۆری
خودا دەزانی، نەساراکانیش عیسایان بە کۆری خودا دەزانی.

درۆی جوولەکەکان بۆ زۆریان ببووە ئەقیدە و باوەڕ، ھەر وەک درۆ ئەگەر زۆر ھات و چوو
و زارەوزاری پێ کرا، وردەوردە بۆ زۆربەیی عالەم دەبێتە ئەقیدە و باوەڕ، ھەر وەک ئێستێ ئێمە
گرفتاری درۆی رابردوانین لە ھەندیک بابەت و مەسائیلدا، ھەرچەند ھەول و تێکۆشان دەدرێ
چارەسەر ناکرێ و ماریجەیی نایە چونکە بۆتە ئەقیدە و باوەڕ، شتیش ئەگەر گەر بە ئەقیدە و
باوەڕ، تازە پێگا چارە نامێنێ.

بە ھەر حال کاتی بە سبوت گەیی کە بۆ باوەرەکانی یەھوود و نەسارای سەر نیەت و
باوەرێ پووچیان وەلا ناکەون، خودای تەعالا دەیاندا تەبەر شالوو و ھێرشێ ھەرەشەیی عەزاب.
ھەر وەک دە ئایەتی ۲۵ی ئالی عیمراندا ئیشارەیی وەلا کراوە:

فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
﴿۲۵﴾ ئالی عیمران

دەبێ حالیان چۆن بێت کاتی کە تێکرا کۆیان دەکەینەو، بۆ ئەو ڕۆژە کە ھیچ گومان دە
ھاتنیدا نییە، ھەر کەس کاریکی کردبێت، پاداش یا سزای دەستی دەندریت، بە ھیچ جوړیک
ستەمیشیان لێ ناکرێت.

ئاور وەسەر دانەوێک وەسەر ئایەتی ۲۵

دەل دەلێ ئەو کاتە کە وەخریان دەکەنەو بۆ لێ پرسینەوێان لە بابەت ئاکار و کردار و

باوەریان، دەبێ حالیان چۆن بێ؟ کە دیارە گومانیش دە هاتنی ئەو پڕۆژەدا نییه و گومان دەوێشدا نییه پاداشی هەموو کەس بە گوێزەری کردەوێ و نیەت و باوەری دەدرێتەوێ، و هیچ چەشنە ستمێک لە هیچ کەس ناکرێ.

دیارە وەک ئاشکرا و پرووونە ئەو ئایەتە هەپەشەیهکی توند و سەختە لە سەر ئەهلی کیتاب وەک جوولەکە و گاورەکان بن، چونکە خودای تەعالا جگە لەوێ لە سەر تەواوی ئیھانەتەکانیان و باوەری پووچیان مۆری باتلیان لێ دەدا، دەشفەرموێ پێیان: ئەگەر لە قبوول کردنی حەق سەر وەلا دەدەن و خۆ بادەدەن، ئەدی دەو پڕۆژە سەخت و گرانی کە دە ڕێدایە و دی بەرەو پیرتان، چ دەکەن و چۆن و لام دەدەنەوێ لە دیوانی خودادا؟ خۆشی بێ گومانە جەزای هەچی ئەعمالە دەدرێتەوێ بە گوێزەری کردار و نیەت و باوەر!

ئەگەر هات و کابرایەکی نەحوزان پەیدا بوو و بەرۆکی گرتی کوتی: «یوم» زەرفی «جمعناهم»، دیارە بۆ وشەیی زەرفیش پیتی «ف» دەکار دەکرێ نە پیتی «ل»، کەواوە بۆ نەکو تراوە «فی یوم»، کو تراوە: «لِیوم»؟!

جا بۆ ڕزگاری لە دەس ئەو پەخنە نەحوییە نەحوزانەکان، دەبێ ئاوا بگوترێ: ئەگەرچی لام، بە زۆری دە مەقامی تەعلیل و تەمەلوکدا بە کار دیندرێ، بە لام واش هەیه جاروبار دە مەقامی زەرفیشدا دە کار دەکرێ، وەک ئەو ئایەتە ﴿لِیَوْمٍ لَّا رِیْبَ فِیْهِ﴾. «جمعناهم» بە مەجاز لە موخاسەبەیی پڕۆژی حیساب بێ، جا لە سەر ئەو باوەرە ئەگەر پیتی «ف» هاتبایە، جەمعی نەدەگەیاندا بەلکە هەر زەرفیەتی دەگەیاندا، ئەمما پێش «لام» بۆ بەروبوو و مجازاتی پڕۆژی قیامەت دەس دەدا و شارەزیمان دەکا، ئەودەم مانای ئایەتی «فَکَیْفَ اِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِحِسَابِ یَوْمٍ» (تفسیر کبیر، ج ٧/ ٢٣٤).

دە جوملەیی «لا ریب فیە» دا هەست بەو ئیشکالە دەکرێ: نەفی گشتی لە «ریب»ە، واتە لە شک لە مەر داھاتنی پڕۆژی قیامەت، دە حالیکیدا زۆر لە کافرانی بێ باوەر لایان وایە هاتنی ئەو پڕۆژە دە شکدایە، ئەودەم ئەو خەیاڵە کافرانی دەگەڵ ئەو نەفیە گشتییە یەکتر ناگرەوێ، چار بۆ چارەیی ئەو پەخنەییە دەبێ چ بێ؟

چارە ئەوێ: دەبێ ئاوا بۆ بچین: ئەو جوملەیی «لا ریب فیە» دوو نەفیە، یەک نەفی شکە لە زات و نەفسی شت، دووھەم، نەفی شکە لە مۆتەعەللە قاتی شت، واتە ئەجزای شتەکە. جا لەسەر ئەو شیوێ تەعبیراتە دەبێ بگوترێ: دێرەدا نەفی لە «ریب» واتە لە شک بە حیسابی

زات و نەفسی پۆژی قیامەتە، یانی ھاتنی پۆژی قیامەت بێ شک و گومانە و بە ھەتمی دی، ئەمما ئەو ھە بە بێ باوەرە کافرەکان شکیان دە ھاتنیدا ھەبە، قسور لە خۆیانەو ھەبە ئە لە واقعیتە کەر. بە کوردی شک دە ھاتنی پۆژی قیامەتدا نیبە، شک و گومانی کافران ناتوانی ئە واقعیتە ھە لە خەتی خۆی لادا. (بەروانە کتیبی بحر المحیط، ج ۲/ ۴۱۸)

جۆملە ی ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ واتە ھەچی نەفسە بە سەواب و سزای کردەو ھە خۆی دەگا. ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ واتە زۆلە لە کەس ناکرێ، کێ خاوەنی سەواب بێ لێی کەم ناکرێ، و کێ شایانی عەزاب بێ، لێی زیاد ناکرێ.

تا ئێرە دوان و باس کردن لە ھالی پیغەمبەر بوو دە گەل بێ باوەرانی موشریک و خاوەن کتیبەکان، بێ باوەرەکان دەیانکوت چۆن دەبێ پیغەمبەر خوازدەمەنی بخوا و بە ناو بازاردا بگەرێ بۆ شت کرین؟ ھەر ھە ھەک ئایەتی ۷ ی فورقان ئاماژە ی ھە لا کردو ھە:

وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونَ مَعَهُ نَذِيرًا

کوتیشیان: ئا ئەو ھە چۆن پیغەمبەرێکە خواردن دەخوا و بە ناو بازاریشدا دە گەرێ؟ ئە ی بۆچی فرشتە یە ک نە ئێردراو ھە بۆ لای، ھە تاکوو لە گەل ئەودا ترسی و ھەبەرئێ،

خودای خاوەن ھیکمەت و ھەکیم دلخۆشی پیغەمبەر دەداتەو ھە بەرەبەر ھەلۆیست و قسە ی نەرەوای ئەو بێ پروا لاسارانی، پێی دەفەر موێ پروو بکە دە خودا و پارێزگار بە و بە ھیوا بە دینە کەت سەر دەکەوێ.

دە گێر نەو ھە لە عەبدو لۆلا کورێ عەباس و ئەنەسی کورێ مالیک کاتیکێ پیغەمبەر مەکە ی گرت، مزگینێ دا بە یارانی کە بەو زووانە خاکی فارس و رۆمیش دە گرین، جوولە کەکان کە ئەو قسەیان بیست کوتیان شتی واقەت نابێ چونکە ولاتی فارس لە کوێ و ئەوانە لە کوێ! محەمەدی پرووت و رەجال و بێ چەک، وا دیارە محەمەد بە مەکە و مەدینە تێر ناخوا بۆیە چاوی کردۆتە خاک و ولاتی فارسیش. جا لە سەر ئەو ئەساسە ئەو ئایەتی ۲۶ ی ئالی عیمران دادەبەزێ و ھیوا و ھومێد دەداتە پیغەمبەر و ھەسی بێ باوەرانی دەداتەو ھە لە دەمیان دەدا.

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ ئالی عیمران

ئە ی محەمەد! بڵی: خودایه، ئە ی خاوەن و فەرمانڕەوای ھەموو بوونەوهریک، ھەر کەس کە خۆت کەیفەت لێ بێ و ئیرادە بکە، دەستەلات دەخەیتە دەستی، ھەر کەسیش ئیرادە ی نە کە ی و ویست لێ نە بێت دەستەلاتی لێ دەستینی. ئەو ی بتهو ی بەرێز و بەھیزی دە کە ی، ئەو ەش کە نە تھەو ی و ئیرادەت لە سەر نە بێ، خوار و زەلیلە دە کە ی. خێر و بێر ھەر دە واز و ئیرادە ی تۆدایە، بێ گومان ئە تۆ بە سەر ھەرچی بتهو ی بە توانا و زالی.

ئاوڕ وەسەر دانەو و تێروانیکی ھەستیارانە وەسەر ئایەتی ٢٦:

ئە ی محەمەد! بڵی: ئە ی پانەر و دانەری گشت بوونەوهر، بێ ئەو ی ھاو بەشت بێی و نیازت بە غەیری لە کار و باردا، یا غەیری بکەت دەست و ەبەر دەست نی و بەرگریت کا، دابەخشی سەر وەت و سامان و دارایی و عیززەت و شەو کەت بە ھەر کەسیک کە بتهو ی و ئیرادە ی کە ی، و ھەر وادادە پنی لە شەئەن و شەو کەتی ھەر کەس کە بتهو ی، سەر و کایەتی و عیززەت و سامان و دەستەلات و دارایی، وا ھە یە بۆ نانیکی موحتاج دە کە ی خانەدانی، و دەیکە یە خاوەن سفرە و نان گاوانی، لە دنیا و دیندا کیت واز لێ بێ و ئیرادە ی بکە ی، سەر بەرز و بەرێزی دە کە ی و کیشت واز لێ بێ و بتهو ی، بێ نرخ و زەلیل و نابوود و ناحەزی دە کە ی، ئەوانش کە دە کە ی خالی لە حیکمەت و ھۆ نین بە لکە ھەمو ی لە سەر ئەساسی حیکمەت و ھۆن، ئە گەرچی لە مە ی ئینسانیش ھەموو ھۆ یە کان دیار نین، دیارە پروونە کە چاکە ھەمو ی ھەر لە تۆراییە و بە دەس تۆیە، و بە سەر ھەچی ھە یە، زال و بە توانای، کێ تووشی چاکە و چاکە کاری بێ و پرووی دە خێر و بێران بێ، ئەو ی لە سەر ئەساسی دەستوور و فەرمانی تۆیە، خودا چی کرد بێتە ھۆ و ھەوینی ئەو چاکە کارانەت فرچک بەوی گرتووە، جا بۆیە دەبی باوەرمان وابی: ئەو چاکە دەسکەوتنە و ئەو پری چاکە گرتنە لە خوداوە یە، بە لام ئە گەر ھات و خوارەو خوار پویش و جوولایەو، ئەو تووشی چاکە نابێ، ئەو تووش نەبوونە ی لە خۆیەو، ھەر وەک خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم لە ئایەتی ٧٩ ی سوورە ی نساءدا بە پروونی فەر موویە تی:

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

ھەر چاکە یە کت تووش دەبی لە لای خوداوە یە، ھەر خراپە یە کت تووش دەبی، ئەو لە خودی خۆتەو یە (چون خودا کاری خراپ ناکا)، ئیمەش تۆمان (ئە ی پیغەمبەر) بە نامەو نارد بۆ لای

سووکە ئاورپک وە دواوہ:

زۆر وەدوور ناکەوین ھەر لە شەری دووھەمی عالەمەوہ دەست پێدەکەین، لەوێرا تا ئەرپۆ با بە وردی زەین دەینی و پروانین تا ئەر پاستیە چاو کەین و دەرسی لی وەرگرین. گۆران و خولی زۆری دەوران چەندە حاکم و دەستەلاتدار و شای دەربەدەر کرد و خستیە ناو زبڵدانی میژوو و چەندە بی ناو و نیشان و لات ھینا داینا لە جی و بانێ وان، چەندە ژێردەست و ژێر چەپۆکە ی رەسەر خستن و گەیانندیە پایە و پلە ی بەرز، و چەندە خواوہنی پلە و پایە ھینانە خواوہوہ، چەند خانەدان و خواوہن قەسر و تالار بنەپر بوون و تیک پرووخان، چەند شوینی ئاوەدانمان دین و ویران و چۆل، چەند چۆل و بیابان دی بوون بە ئاوەدانی! ئای بۆ زانا و دانا دەرس وەرگری لەو ئایەتە ی ۱۴۰ ی ئالی عیمران:

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۰﴾ ئالی عیمران

ئەگەر زامار بوون و تووشی ئازار هاتن، بێ گومان ئەو ھۆزەش تووشی ئەو نمونە ئازارانە بوون، ئەو پۆژانەش (واتە پۆژانی ئازار و ئیش و بێ دەستەلاتی، یا پۆژانی دەستەلات و خووشی) لە نیوان خەڵکاندا دەساودەسی پێ دەکەین، تا خودا پروونی کاتەوہ کێ لە باوەرە کەیدا پتەو و راستە، لە ناو ئیوہشدا چەندین شاھید ھەڵبژێرێت، خوداش ستەمکارەکانی خووش ناوێت.

تێھەلپوانین و لی ورد بوونەوہی کی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئەو ئایەتە پیرۆزە:

وا ھەست پێ دەکری لە ئایەتی پێشدا واتە ئایەتی ۱۳۹ موسوڵمانەکان تا ئەندازەیک تووشی ئەو دلەپراوکە بووبن کە ھاوبەش پەیدا کەرەکان لەوان زیاتر و قایمتر و بەھێزتر بن، ئەو ھەستەش بوویتە ھۆی سستی و لاوازی ئیرادە و غەم و پامان. جا خودای یاری یارانێ و یاریدەدەری پاکیان دەپھەوی ئەو تەم و غەم و ھەمە لە دەروونی پاکیان پامال دا و بتارینی، بە ھۆی دابەزینی ئەو ئایەتە. ئیستا کە بەراوہردی خالی ئەو دوو شەپکەرانی شەپری ئوحد دەکری لە نیوان موسوڵمانان و ھاوبەش پەیدا کەرەکان، بە پروونی چاو دەکری کە موشریکەکان نہ زۆرتەن نہ بەھێزتر، ئەو زەرەرە ی بە موسوڵمانان گەیی بە وانیش گەیی، کەوا یە بەھێزتری بێ باوەرانی ھاوبەش پەیدا کەر لە ھیچ لایە کەوہ چاو ناکری. دەبی لەوہرا ئەو باوەرەمان ببی کە

دابى خودا ئەو ھەيە: بە سەرھاتى تال و شيرين كە دىن بە سەرماندا دەشپوڭ، دەبى دەرسى لى وەرگىن لەو سوننەتەى خودا و ھەروا دەبى ئەو ھەش وەرگىن و باوەرى پى بەكەين ئەگەر تالى و تەنگانە پروو نەدەن و نەيەنە كايە، ئازا و خاوەن ئىرادە لە بى ئىرادە و ئاازا خودا نايىتە ھە. پروانين لە شكست و بەزىن دە ھەلەى ھەو ھەلدا لە شەپرى ئو خوددا، ئامازە ھەلای ئەو ھەبوو نامىزانى و بى نەزمى لە شەپردا دەبىتە ھۆى شكست و بەزىن، ئەو ھە دەبى دەرس بى بۆ ھەمىشە، تا جارىكى دىكە تووش نەيەتە ھەو ئەو شكستە، خو ديارە سەر كەوتنى موشرىكە كان ئى ئەو ھەى نەبوو كە ئەوان دۆستى خودا بوون چونكە ستەمكارى خو ش نابى، بەلكە ئى زانست و فىلى شەپ زانين بوو، و سەر كەوتنى موسولمانانين لە ئاخردا ئى خوداناسى و ھەق پەرسى و ئىرادەى بە ھەيز بوو. بۆ زىدە زانين پروانە: تفسير الميزان، ھەمان ئايە.

دل دىھە ھۆى بزاني: چۆنەتى و تىكە لاوى ئەو ئايەتى ۲۶ى ئالى عىمران دەگەل ئايەتە كانى پيش خوى چۆنە و چىيە؟ ئىمەش بوو ھۆى دل بى ولام نەمىننەتە ھەتەين بە چاو و دلئىكى ھەستىارانە دووبارە و چەند بارە ئاورن ھە سەر ئايەتە كانى پيش خوى داو، ھەك ئايەتە كانى ۱۸ تا ۲۱. بە ھۆى ھەول و تىكۆشانىكى ورد بەو ئاكامە گەيشتىن كە ئايەتى ۲۶ دەگەل ئايەتە كانى پيش خوى لە سى پىگا ھە دەتوانن پىكە ھە تىكە لاويان بى:

۱. ئايەتى ۲۰ى ئالى عىمران بۆ دەمكوت كەردنى ئەو كافر و بى باوەرپانە دابەزى كە دە پرووى پىغەمبەردا مل بەملە و كىشەيان دەكرد، خودا دەستوورى دا بە پىغەمبەرى كە پىغەمبەر بفرموى ئەمن تەسلىمى خودام و ئىتاعە لە خودا دەكەم.

۲. خوداى تەعالا ئايەتى ۱۹ى ئالى عىمرانىلە بابەت تەوھىد و پىغەمبەرايەتى پىغەمبەر و ئىسباتى ئاياتى خودا نازل كەرد تاكوو قسەى كافرانى بى باوەر بەتال بىتە ھە. جا بۆيە خوداى تەعالا دە موقابل ئەو مل بەملە و كىشە و ئىنكارى كافران دەعوەتى پىغەمبەر بۆ دوعا و مەدح و سەناى زاتى پاكى خوى دەكا، واتە كاتى كافر وىستيان بە قسەى بى بنەما و بى قىمەت بەرەو ناپرە ھەتەت بەرن، پروو دە خودا كە.

۳. ھەك لە پابردوودا ئىعتىقاد و باوەرى نەساراكان بەيان كرا لەو بابەتە ھە كە دەيانكوت: عىسا خودايە، يا كورپى خودايە، يا سىھەمىن خودايە؛ بەو پىيە دەبى خاوەنى بەشېك لە ملكى دنيا بى و دەستەلاتى بە سەر دنيا ھەبى، جا خوداى تەعالا بە دابەزاندنى ئايەتى ۲۶ خەيال و باوەر و كوتەى ئەوانە رەد دەكاتە ھە و دەباتە ھە پاش، بەو ھەى كە دەر فرموى: «اللَّهُمَّ مَالِكِ الْمُلْكِ»

واتە ئەی پەرورەدگار ھەر ئەتۆی خواوەنی بەحەقی مەلکی دنیا، یا خواوەنی مەلکی عیززەت و زیللەت، مان و نەمان، ھەر ئەتۆی؛ عیساڤش بوونەوەرێکە لە ژێر دەستەلاتی تۆدا.

جگە لەوبابەتانە ی کوتمان، بە پێی را و بوچوونی قورئانزانان دابەزینی ئایەتی ۲۶ی ئالی عیمران خواوەنی چەند ھۆی تاییبەتە:

۱. ئیبنی عەباس و ئەنەس کورپی مالک بوچوونیان وایە: کاتی پێغەمبەر مەککە ی م بارەکی گرت بە مزگینی بە ئۆمەتی وەعدە دا کە ھەر وەک خودای مەزن بە کەپەمی خۆی سەرکەوتنی مەککە ی م بارەکی بە نەسیب کردن لە داھاتوویەکی نزیکدا سەرکەوتنتان بە سەر دەستەلاتدارانی فارس و پرمیش بە نەسیب دەکا و دەتانکاتە خواوەن مەلک و ولاتی ئەو ناودارانە، جا کاتی بی باوەرانی منافق ئەو کەلامە مزگینیە ی پێغەمبەریان بە گوێ گەیی، تیک ھەلگەلان و واق مان و کوتیان ئەو قسە زۆر دوور لە راستییە، کە پێغەمبەر بتوانی پڕۆژیک لە پڕۆژان بیستە خواوەنی مەلکی فارس و پرم، چونکە ئەوانە خواوەنی دەستەلاتیکی زۆر بەھیز و بە توانان، زالبوون بە سەریاندا زۆر بە دوور دەزاندری و دیتە بەر چاوە لە لایەن پێغەمبەرێک ئاوا کەم ھیز و کەم سامان و کەم چەکی شەر، جا لە سەر ئەو خەیاڵ کال و بی بنەمایە ی بی باوەرانی کافر و منافق ئەو ئایەتە (۲۶ی ئالی عیمران) دابەزی بو سەر پێغەمبەر و ئاشکرای کرد وفەرمووی: دەستەلات و ھیز لە خودایە و لە دەس ئەودایە، و ھەر وا دەبی ئەوە بزاندري: سەرداران ی پرم و فارس بوخویان ئەو مەلک و مال و ولاتانەیان بە خو نەداوە، بەلکە لە لایەن خوداوە بەوان دراوە و ھەروا خودا دەشتوانی لە دەستیان دەربینیستەو. (روح المعانی، ج ۳/ ۱۴۹، تفسیر کبیر، ج ۸/ ۴؛ تفسیر قرطبی، ج ۴/ ۵۳)

۲. ھۆیەکی دیکەش لە بابەت دابەزینی ئایەتی ۲۶ی ئالی عیمران دەبی ئەوە بی: گۆیا وەک دەلین لە پاش شەری ئوحد کافەرکان ھاتن دژی موسولمانان دەستە و داڕەییەکی زۆریان پیک ھینابوو بو ھە ی بتوان دەورە ی شاری مەدینە بدەن و ھیرش بکەنە سەر و بیگرن و دەنگی ئیسلام و پێغەمبەر خەفە کەن دەو شارەدا و قارەبری کەن. کاتی پێغەمبەر ھەستی بەو ھەستە گلاوہی وان کرد، بو بەرگری لە بەجی ھاتنی ئەو ئارەزوویە ی خاوە و پووچی بی باوەرانی ھات دەگەل یاران ی خوی کەوتە را و تەگیبەر و بەرجەوہندی کە ئیمە دەبی چ بکەین دە بەرابەر ھەلوێستی ئەو دۆزمنانە؟! ھەر یەک لە یاران و پێغەمبەر نەزەری خوێان خستە پوو، و ھەروا سەلمانی فارسی بەتاییبەتی ئەو نەزەرە پەواہی دا و فەرمووی: دەبی دەوران دەوری شاری مەدینە

خهنده کی لی درئ، تاکوو دوژمن له کاتی هیرش کردن بۆ سهر شار نه توانی واریدی نیو شار بی و مال و مندال و ژن و پیران بترستی و شیرزیان کا. حه زه رتی په سوولیش نه زه ری سه لمانی په سند کرد و فهرمووی زۆر به جییه. یاران له نیو شارد و مه مین و ده وران ده وری مه دینه ش خهنده ک لی بدن، له لای شومالی رۆژه لاتوه له ته رف رۆژئاواوه، دوژمن ته گهر بیویستایه هیرش کاته سهر شار، له وییوه دهیتوانی؛ جا له و لایه وه واته له لای رۆژئاوای میل به رۆژه لاتوه ده ستوری خهنده ک لیدان درا، لایه کانی دیکه له بهر کیو و سه ختی پښگای هیرش بۆ کردن، ده سی نه ده دا، لیان بۆیه پیغه مبه ر و یارانی ته مین بوون له و لایانه وه. ته و خهنده که ش گویا سی هه تا چوار میتر پان بوو، بلندی ۲ میتر تا ۳ میتر بوو، دریژاییه که شی نزیکه ی هه شت تا ده کیلۆمیتر ده هات. حه زه رتی په سوول له سهر ته ساسی به راوردی خو ی به ههر ده نه فه ران چل گه زی پی سپاردن بۆ هه لکه نندن، و ده ته ندازه ی شه ش یا حه وت رۆژ یارانی پیغه مبه ر ته و خهنده که به و چۆنیه تییه ی باس کرا به جی هیندرا و هه لکه ندرا.

چاوکردنی کاره ساتیکی موعجیزه ئاسا

له کاتی لیدانی ته و خهنده که دا گویا یاران ده گه نه به ردیک زۆر سه خت که ناتوانن ده ره قه تی بین و به رگری له کاریان ده کا، ته و کاره ساته ی به رگر له کاریان به پیغه مبه ر راده گه بینن، پیغه مبه ریش بۆخو ی هه لده ستی به په یسه ری ته و خه به ره؛ ته گهر ته ماشا ده کا و لئی خورد ده بیته وه هه ست به رازیک و سوړیک ده کا له به رده سه خته که دا. له خودای خاوه ن حیکمه ت و حه کیم یاری ده خوازئ بۆ زال بوون به سهر ته و به رده دا که وه ک ته له سمیک دپته پیش کاریان. داوای کوتکیک ده کا بۆ بینن، که بۆی دینن، به دوو دهستی مباره کی و هیز و تینی نهین و ئاشکرای دایده گه ریتی چهند کوتکان لی ده دا و ته له سمیک گه وری لی هه لده کا، ته و ته له سمه بلپسه و نووړیکی گرشه داری لی هه لده ستی. یارانی ده وروبه ری به ئاشکرای چاوی ده کهن. ته ده وهیدا پیغه مبه ر به یارانی ده فه رموی: له ناو بلپسه و شوعله ی ته و بریسکه یه دا قه سر و قوسوور و کاخه کانی فارس و عه جه مم دی و چاوم کردن، که ره تی دوو ههم که پیغه مبه ر دایگه رایه وه، دووباره بلپسه و بریسکه یه کی گرشه داری دیکه ی لی ره حه وا که وت و پیغه مبه ر فه رموی: ته و که ره ته ش له ناو ته و نوورده قه سر و کاخی رۆمیه کانم دی، هه روا بۆ جاری سیه م که دایده گرته وه به کوتکان، دووباره بریسکه و بلپسه و شه به فیککی گرشه دارتری لی بلپند بوو، دووباره پیغه مبه ر فه رموی: له ناو ته و شه به قه دا ته و که ره ته ی

قهسرهكاني سهنعا و يه مهنم ديتن. پاش تهواو شكاندني ٲه و بهرده پيغه مبهه فهرمووي: ٲه و سي نوور و بريسكه ي ٲه و بهرده، ٲه و ٲيلهامي دلم دهكهن كه فتهح و سهركه و تني ٲه و ولا تانه به دهستي ٲيوه ي ٲيسلام ده بي و ديته جي.

بي گومانه كاره ساتي ٲه و بهرده موعجيزه ئاسا بوو، ئاماژه بوو وه لاي پيروزي به سهه ولا تاني فارس و رومدا، به لام كاتي دوو روو و بي باوه ركهان ٲه و واقيعه يان بيست، به ٲيهانته و مهسخه وه كوتيان ٲيسلام و هه واداراني وا ترسه نوكن كه له ترسان ٲه و تا خنده كي له دهوهر ي شاري مهدينه دهدهن، چو ٲه و خه يالا تانه دهكهن و ئاره زووي فتهحي شام و روم و يه مهن دهخه نه نيو ميشك و دليانه وه. ٲه و خه يالا ته يان هه ر خه ياله و پي ناگهن. جا خوداي پشتيواني پيغه مبهه ران و راستان و پاكاني ريگاي حهق دي به دابه زيني ٲه و دوو ئايه تي ٢٦ و ٢٧ ٲالي عيمران خودا ده فهرموي: دان و وه رگرتنه وه، عزيزته و زيلله ته به دهست خودايه، ٲه و خه يالا تانه موسولمانان له ژير ئالاي ٲيسلام به ري به ري پيغه مبهه ري ٲيسلام ياريده ده دا و پيروزيان ده كا به سهه ر ٲه و ولا تانه دا. (روح المعاني، ج ٣ / ١٥٠؛ بحر المحيط، ج ٢ / ٤١٨؛ اسباب النزول واحدي: ٥٤).

له هه لسه نگانندن و به راورد ي جومله ي «مالك الملك» دل هه ست به گري و په رچي ك ده كا كه لابردي ٲه و په رچه پيوسته. په رچه كه ش ٲه و هيه: «ملك» بريتيه له قودرته و توانايي، ده دياره «مالك» يش هه ر هه مان قودرته و تواناييه به و پييه ماناي «مالك الملك» واته توانا له سهه ر توانا، قودرته له سهه ر قودرته، ٲه و به راوه رد و هه لسه نگانندن ٲه و هه مان پي ده لي: غه يره ز خودا ٲه و هه ده توانايديه، تواناي تهواو نيه، به و ده ليله هيز و تواناي ئينسان و باقي گيان له بهه ر له خودا وهيه، و قودرته ي مالك به سهه ر ملك و مالي له خودا رايه، جا بو يه خاوه ني «كشاف»، فهرموويه تي: «مالك الملك» به ياني قودرته و سهه ر به خو يي كاملي خودايه، و چهنه د بابته ي ديكه ش ده گه ييني، وه ك ٲه وانه: مه به ست له «ملك مالك الملك» مه قامي نو بووه ت و ريساله ته، هه ر وه ك له ئايه تي ٥٤ ي نيساء دا ئاماژه ي وه لا كراهه:

فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا
به راستي و بي گوماني ئيمه كتيب و پيغه مبهه رايه تي و دهسته لاتيكي گه و ره مان به تورمه ي
ئيبه را هيم به خشي.

جا خو ئه وه پروون و ئاشکرایه مه قامی پیغه مبهرایه تی له ژوورپای هه مو مه قامه کانی ملک و سامان و پادشاییه، به وه ده لیله پیغه مبهران له پرووناکی و پریبهری دل و دهر و وه سته ی نهیئی ئینسانین، ئه ماما حاکمان و خاوهن ده سه لاتان و پریبه ر و به پریه بهری زاهیری جامیعه و گهلن، له سهر ئه وه ئه ساسه تیز و پیزی پیغه مبهران به نهیئی و به زاهیری گهل ده حاویئیه وه و دهیحاملینئی. به لام ئه میران و حاکمان و خاوهن ده سه لاتان، په واجیان ده زاهیری گهلدایه. بی گومان حه یاتی ئه وه ئایه ته (٢٦ ی ئالی عیمران) زهر به یه کی کاریگر ده دا له روحی ناپاکی ناپاکانی کافرانی بی باوه ر که به خه یالی پووچی خو یان ده یانکوت: زور دووره له راستی خودای مه زن پیغه مبه ر له به شهر هه لخوا، ههر وه ک ئه وه قسه ی بی باوه ران ئامازه ی وه لا کراوه ده ئایه تی ٩٤ ی ئیسراء دا:

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا
هیچ شتیک به رگری نه کرد له خه لکی بو ئیان هینان، کاتی هیدایه ت و ریئوئییان بو هات
بیجگه له وه ی کوتیان: ئایا خودا مروقی به پیغه مبه ر ناردوه؟

یا ده لین وه ک ئایه تی ٩ ی ئه نعم قسه که یان به ره و پاش ده باته وه که ده لین: چون پیغه مبه ر له ئینسان هه لده که وئ؟!

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِم مَّا يَلِيسُونَ
ئه گهر ئه ویشمان بکر دایه ت به فرشته یه ک شیوه ی مروقینکمان پی بدایه، بی گومان ههر لیان
ده شیواندن، ههر وه کوو خو یان له خو یانیان شیواندبوو.

ئه وه دوو ئایه تی ٩٤ ی ئیسراء و ٩ ی ئه نعم ههر دوو پووچه ل که ره وه ی کوته و خه یالی پووچ و باتلی کافر و بی باوه ره کانه، که ده یانکوت جا چون پیغه مبه ر له مروق هه لده که وئ. هه ندیکی دیکه له و کافر بی باوه رانه ددانیان به وه دا هیاوه که پیغه مبه ر له ئینسان ده بی و هه لده که وئ. به لام ئه وه پله و پایه و مه قامه له محمه دی فه قیر و سه غیر ناوه شیته وه و نایه ته وه، ههر وه ک ئایه تی ٣١ ی زوخر و ئیشاره وه لای ئه وه نه زهره نار ه وایه یان ده کات:

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْبَتَيْنِ عَظِيمٍ
(کافر بی باوه ره کان) کوتیان: بوچی ئه و قورئانه بو پیاوکی به رز و مه زن و جیدار له و دوو
شارانه دا نه هاته خواره وه و دانه به زی؟

جووله که کان دهیانکوت پیغه مبهران له پیشینه که یان و بابانی ئیمه پرا بوون و هاتوون، هۆزی قورهیش قهت خاوهنی ئه و مه قامه پرسیالهت و پیغه مبهرایه تیه نه بوون، که وایه چۆن مه قامی پیغه مبهرایه تی شایانی محهمده ده بی؟!

ته وای ئه و کوتانه ی کافران له مه پ پیغه مبهرایه تی محهمده هۆی حه سادته و کینه بوو، هه ره وه ک خودای حه کیم و زانا به دهروونی هه موو دَل و دهروونان ده ئایه تی ۵۴ نیساءدا ئاماره ی وه لای حه ساده تیان ده کات:

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَأَتَيْنَاهُم مُّلْكًا عَظِيمًا

نه خیر، هه ره به خیلی ده به نه به خه لک له سه ره ئه و خیر و بیرهی خودا که (له باره گای) ره حمی خویه وه پیی به خشیون، بی گومان ئیمه کتیب و پیغه مبهرایه تی و ده سه لاتیک ی گه وره مان به تۆره مه ی ئیبراهیم به خشی.

ئه وه شتیکی حاشا هه لئه گره که جووله که کان به هۆی چه ک و چۆل و زۆری ئه فرادیان نیازی ده سه لات و توانایان ده کرد به سه ره پیغه مبهردا، هه ره ئه و ئیدیعا یه ی وان بوو که خودای ته عالا له ئایه تی ۱۲ ی ئالی عیمرانی دابه زاند و تی سره واندن و هه سی دانه وه:

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

(ئه ی پیغه مبه ره)! بلی به وانه ی بی باوه رن: به و زووانه تیده شکینرین کۆش ده کرینه وه به ره و دۆزه خ ده برین، که ناخۆشترین جیگای حاوانه یه وه.

ئه و ئایه تانه ی ۹۴ ی ئیسراء و ۹ ی ئه نعم و ۳۱ ی زوخر و ۵۴ ی نیساء و ۱۲ ی ئالی عیمران سه راپایان هاوارن له وه ی که ئینسان هه ره ئه وهنده ژهنگ و چلکی حه سادته و خۆ به زۆر زانی که وته سه ره سینه و دلی تازه به هیچ ئاوێک پاک نابیتته وه و حه قیش نابیس و نایه ته سه ره خه ت و پێگای دروست. جا ده بی بزاند ری و به دَل و ره بگیردری که خودای ته عالا به جومله ی «مالک الملک» ئه قیده و خه یالاتی بی باوه ران پووچه ل ده کاته وه و ئیسباتی ئه و پووچه لی شه راده گه یینئ به ئایه تی ﴿تُوْتِي الْمُلْكَ مِّنْ تَشَاءَ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءَ﴾ واته (بلی ئه ی خودایه، ئه ی خاوهن و فه رمانره وای هه موو شتیکی) هه ره که س که ئه تو خۆت که یفت لی بی و بته وه ی، ده سه لات ده ده یته ده ستی، و هه ره که سیش ویست لی نه بیت، ده سه لات لی

دەستینىيەو.

هەندىك لە قورئان زانان لە سەر ئايەتى ﴿تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ﴾ هەست بەو شتە دەكەن: دانى دەستەلات و سەرورى و دارىنى دەستەلات و سەرورى لە لايەن خوداوە بۆ ئىنسان لە ڕىگاي ئىختيارى ئىنسانەو نىيە، واتە بكورتى: ئىختيارى ئىنسانى دە كاردا هەيە، وا نىيە؛ بەلكە ئەو دان و نەدانە لە سەر ئەساسى لىهاتووى و شايستەگىيە، بە كوردى و بە كورتى: دەستەلات دەدرى بە يەكەك كە پىي بچارى و ژىرانە دەكارى كا لە جىي خويدا، لە كەسيك وەرە گىرئەو كە نەتوانى دە جىي خويدا دەكارى كا و دەمەلى بىنى. بۆ ئەو راستىيە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۱۲۴ى بەقەرە:

لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

پەياني من ناگاتە لای ستەمكاران.

يانى ستەمكار و ناشى و نەزان خودا هيدايتان نادا. بەلام خودا ئىنسانى ئاقل و ژىر و لىزان و خاوەنى ئىنساف و داد ياريدە دەدات. بۆ ئەو راستىيە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۲۴۷ى بەقەرە:

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ

خودا خوى لە سەر ئىرادە و ويستى، ئەو هەبژاردوو و کردوو يەتى بە فەرماندە، زانىنىكى بەرفراوان و وزە و تواناي جەستە و لەشى پىي بەخشيوه.

ئەو ئايەتە هاوار دەكا و دەلى: هەر جۆر خودا بيهەوى و ئىرادە بكا، هەر ئەو دەبى، چونكە هەر خودا دەزانى كى شانى هەلدەگرى بىتتە شا و خاوەن زانست و لەكارزان، و كى شانى هەلناگرى بىتتە سەردار و خاوەن دەستەلات. بە كوردى و بە كورتى: ئەو بابەتە دەبى حەوالە بە ئىرادە و قەزاي خودا بكرى.

«حكيم الشعراء ابوالعلاء المعرى» هەر وا ئەو بابەتەى حەوالە بە قەزاي خودا کردوو:

لَوْ كَانَ بِالْحَيْلِ الْغَنَى الْوَجَدْتَنِي
لَكِنَّ مَنْ رَزَقَ الْحِجَا حُرِمَ الْغَنَى
وَمِنَ الدَّلِيلِ عَلَى الْقَضَاءِ وَكُونِهِ
بِأَجَلٍ أَسْبَابِ السَّمَاءِ تَعَلَّقِي
ضِدَّانِ مُفْتَرِقَانِ أَيَّ تَفَرُّقٍ
بُؤْسُ اللَّيْبِ وَطَيْبُ عَيْشِ الْأَحْمَقِ

واتە:

۱. ئەگەر سامان و توانایی بە حیلە و لیزانی بایە، ئەمن بە بەرزتر لووتکە دەگەیشتم بە ھۆی ھیز و لیزانی.

۲. بەلام ھەر کەس ئەقل و زانستی درایە، لە سەرۆت و سامان بێ بەش کرایە، چونکە ئەو دووانە پیکەووە نابن.

۳. دەلیلش پروونە، کە قەزایە و قەدەرە، زۆر دانا و لیزان تەنگ دەستە، زۆر نەدان و نەزان خوشگوزەران و سەر بەستە.

دل دەیەھوئ بزانی مانای «بَيْدِكَ الْخَيْرُ» چۆنە و مەبەست چییە؟
دەبی بکوئری مەبەستی خودا دێردا قودرەت و تواناییە واتە «بِقُدْرَتِكَ نَجْعَلُ كُلَّ الْبَرَكَاتِ وَالْخَيْرَاتِ» یانی ھەچی خیر و بێرە لە ژیر ئێرادە و کەیفی خودادایە. جوملە ی «إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» واتە خودایا! ئەتۆ زالی بە سەر ھەموو شتدا.

دل ئەو ھەستە ی پێدا دێ کە ئایا ئەو ئال و گۆرە دەبی ھەر لە دەستەلات و سەرۆت و سامان و پلە و پایەدا بی؟ یا لە کائیناتیشدا دیتە پروو؟

بۆ ولامەکە ی دەبی پروو دە ھەرگای خودای تەعالا کەین چونکە نەزان لە ھەرگای خودادا بە زانایی دەگا «وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى».

دەچینە خزمەت ئایەتی ۲۷ ئالی عیمران بۆ وە ی تیگەین ئال و گۆر دە کائیناتیشدا لە سەر ئێرادە ی خودا ھە یە:

تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ ئالی عیمران

خودایە! ئەتۆی شەو دەکە ی بە ناو رۆژدا و رۆژیش دەکە ی بە ناو شەودا، زیندوو لە مردوو دەر دەکیشی و مردووش لە زیندوو دەر دینی، پزق و رۆزیش دەدە ی بە ھەر کەس کە یفت لە سەر بی، بە بی ژمار.

تێروانی نیکی ھەستیارانە وە سەر ئایەتی ۲۷

خودایە تۆی شەو دەخەیتە جیی رۆژ، واتە تاریکایی دادە کیشیە ناو پرووناکایی، بەو جوړە کە پرووناکایی دەتارینی و تاریکایی بە سەردا دینی. واش ھە یە ھەندئ کات بە شئ لە شەو دەپچری و دەیخەیتە سەر رۆژ، بەو ھۆیە شەوگار کورتی دینی، پۆرگار درێژتر دەبی؛ واش

هەبە شەو پادەمالی و پۆژ دەخەیتە جیگای، واتە تاریکایی دەتارینی و پرووناکایی دادەبەزینی، دەو کاتەشدا وا هەبە بەشی لە پرووناکایی پۆژ وەردەگریهوه و دەیخەیتە سەر تاریکایی شەو، بەو ھۆیە پۆژگار لە کورتی دەدەن و شەوگار درێژ دەبن، راز و سوپی ئەو ئال و گۆر و کورت و درێژی، ئاوا ھەست پێ دەکری: نەزم و نیازم پراوەستان و وەبەر ھاتن و لی حەسانەو و لی حاوانەو و عەلەمی ھەستی ھۆیەکە ی ئەو ئال و گۆرە بێ.

دڵ بە ھۆی بەرجەوێندی و ھەلسەنگاندنی ئایەتەکە ئەو ھەستەش دەکا بە پروونی: ئەو ئال و گۆرە ئەساسیە و خاوەن حیکمەت و بەرھەمی حەياتی وە نەبێ ھەر لە شەو و پۆژدا بێتە جی و سەری پێ بگری، بەلکە لە بابەت ژین و ژیانیشەو ھەر دەبی ھەبی و ھەشە، تاکو دنیای ژین بە پەوانی و دروستی و ئاسانی بێتە گەر و وە گەر کەوی. وەک ئایەتی ﴿تُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ ئاماژە ی وەلا دەکا و دەفەرموی: خودای خاوەن توانا دینیتە دەر زیندوو لە مردوو، یانی بگری لە ئینسان و ھەچی گیان لەبەرە، و ھەچی گژ و گیا و گۆل و دار و دەو و دانەوێڵە، پەیدا دەبن لەو خاکە مردوو، واتە ئینسان و گیان لەبەرەن لە تۆوی نێر و می، ئەو تۆوێش لە خاکە، دیارە خاکی بێ گیان ھێچ ژیا نی تیدا نییە و مردوویە، و ھەر وا گژ و گیا و دار و دەو و دانەوێڵەش، لە تۆوی خۆیان پەیدا دەبن و پیکدین کە تۆویش دیارە ھەر لەو خاکە مردوویەدا وەدی دی.

و ھەروا ئەو خودای خاوەن حیکمەت و ھەکیم و بەتوانا وەک دەتوانی زیندوو لە مردوو دەرھینی، دەشتوانی مردوو لە زیندووش دەرھینی، ئەو بابەتە واتە دەرھینانی مردوو لە زیندوو یا بە پیچەوانە، بیروپا و بۆچوونی زانایانی زۆر لە سەرە، کە ھەر یەکە ی بە جۆرێکیان بەراوەرد کردوو. جا ئیمە دێردا تا ئەو جیگایە ی زانستن پێی بشکی، نموونەیان لی دینینەو. موسولمان لە کافر دیتە دەر، وەک ھەزرتی ئیبراھیم لە ئازەر؛ یا کافر لە موئین، وەک کەنعان لە نوح. یا دەلێن پاک لە ناپاک و ھەر وا بە پیچەوانەش؛ یا دەلێن مریشک و زۆر لە مەل و بالندە لە ھێلکە وەدی دین و ھەروا بە پیچەوانە ھێلکە لە بالندە دیتە دەر، یا دەلێن گۆلە گەنم لە دانەوێڵە خارێج دەبی و ھەروا بە پیچەوانەش؛ یا دەکری و دەشتوانین بلیین: مەبەست دێردا کوفر و ئیمان؛ یانی مەبەستمان لە ئیمان زیندوو بی و مەبەستمان لە کوفریش مردوو بی، لە سەر ئەساسی ھەلسەنگاندنی ئایەتی ۱۲۲ ی ئەنعام: ﴿أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ﴾ واتە ئەو ی مردبوو زیندوو مان کردوو؛ یانی مەبەست دێردا ئەو یە کافر بوو واتە مردبوو، گیانمان خستە بەر و

دامانی، واته ئیمانمان دایه؛ به کوردی مردبو وه گیانمان هینا. دیاره گیاوگۆل هینانه دهر و شین کردنه‌وه‌ی له زه‌وی، به ناوی زیندوو کردنه‌وه‌ی ناو ده‌برئ، چونکه پیش ئه‌وه پرویندرئ و شین بیته‌وه، به مردوو ناوی ده‌برا، له سهر ئه‌ساس و ئاماژه‌ی ئایه‌تی ۱۹ی رۆم:

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

زیندوو له مردوو ده‌ردینئ و مردووش له زیندوو ده‌ردینئ، زه‌ویش پاش مردنی زیندوو ده‌کاته‌وه. ئا به‌و شیوه‌یه‌ش ئیوه ده‌هینرینه‌ ده‌رئ

یا ده‌لێن بۆ ئه‌و بابته‌ ده‌روانینه‌ ئایه‌تی ۹ سوورده‌ی فاطر:

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَّاحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَسُقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

خوداش هه‌ر ئه‌و خودایه‌یه‌ که ئه‌و بایانه‌ هه‌لده‌کا و ئینجا هه‌ور ده‌هه‌ژینئ، به‌ره‌و سه‌رزه‌ویه‌کی مردوو به‌رپئ ده‌که‌ین، جا ئه‌و سه‌رزه‌ویه‌ی پئ زیندوو ده‌که‌ینه‌وه‌ پاش مردنی، زیندوو کردنه‌وه‌ش هه‌ر وایه‌.

یا نموونه‌ی پرووتر ده‌خه‌ینه‌ پروو، وه‌ک ئایه‌تی ۲۸ی به‌قه‌ره‌:

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْواتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
جا چۆن باوه‌ر ناکه‌ن به‌ خودا؟ بئ گیان بوون و گیان و رۆحی ده‌پال خستن، ئینجا ده‌تانمړینئ و جا زیندووشتان ده‌کاته‌وه، پاشانیش هه‌ر بۆ لای ئه‌و ده‌برینه‌وه‌!

به‌ کوردی و به‌ کورتی: هه‌چی نه‌فعی نه‌بئ مردوویه‌، نه‌ کافر به‌هره‌ی مه‌عنه‌وی هه‌یه‌ و نه‌ خاکی مردوو، و هه‌روا له‌ خاکی بئ گیان هه‌زاران گیان له‌به‌ر ده‌ردینئ و له‌ گیان له‌به‌ر هه‌زاران بئ گیان ده‌خاته‌ دهر. وه‌ک مووی سه‌ر و له‌ش و نینۆکی قامکه‌کانی ده‌ست و لاق، باقی ئه‌و شتانه‌ش له‌ به‌ده‌ن دینه‌ ده‌رئ.

ده‌ جومله‌ی ﴿وَتَرْزُقْ مِنْ تَشَاءِ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ئه‌و هه‌سته‌ ده‌کرئ: خودا هه‌رچی سامان و داراییه‌ ملک‌ی خۆیه‌تی، بیداته‌ هه‌ر که‌س، که‌س حه‌ق و مافی ئه‌وه‌ی نییه‌ بلئ نابئ بیدریتئ، یا خودایه‌ بۆچیت داوه‌تی؟ چونکه‌ خودا مالئ خۆی داوه‌تی، مالئ که‌سی نه‌داوه‌تی. و هه‌روا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی خودای ته‌عالا وشه‌ی «ترزق»ی به‌ کار بردوو، ئه‌و هه‌سته‌ ده‌کرئ که‌ ئه‌و رزق دانه‌

لە پڕیگای فەزڵ و بەرەکەتی خودا بێ، نەک لە پڕیگای بەندەگی و عیبادهتی عەبد بێ.

تیوتیوہ:

دە ئایەتی ۲۶دا ئاماژە وەلای دوو ئاکاری خودا کرا:

۱. دان و نەدان واتە دان و لێ وەرگرتنەوہ، وەک ئەوہ:

تُوِّي الْمُلْكُ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكُ مِمَّنْ تَشَاءُ

ھەر کەس کە خۆت بتهوئ دەستەلاتی دەدەیتە دەستی و ھەر کەشیش وازت لیبێ دەستەلاتی لێ دادەپنی.

۲. کیت واز لێ بێ و بتهوئ بەرپر و بەھیزی دەکەیت، کیش نەتھەوئ، زەلیل و بێ پریزی دەکەئ.

دە ئایەتی ۲۷دا ئیشارە وەلای کاری گەورە و بەرچاوی خودای تەعالا کراوہ:

۱. پۆ بردنی شەو و پۆژ دە یەکدا، کە مەبەست لەو پۆبردنە دە پال یەک کورت و درێژی شەو و پۆژە بە درێژیی سأل، یا بلێین شەو بوونەوہ و پۆژ بوونەوہ بە شێوہی وردە وردە و ھیدی ھیدی، کە ئەو شێوہیەش چاوەی بەرەکەت و بەرھەم و قازانجی زۆرە لە سەر ئەساسی نەزم و نزامەوہ.

۲. عەمەلی دووھەمی خودای تەعالا کە دەو ئایەتەدا (۲۷)دا چاو دەکری ئەوہیە: دەرھینانی مردوو لە زیندوو و دەرھینانی زیندوو لە مردوو. کە ئەو عەمەلەش یەکیکە لە بادراو و پیچراوەترین پرووداوی عالەمی ھەستی. دەشکری بەو لایەشدا نەزەر بدری: پۆژ نیشانەئ بینایی، شەو نیشانەئ نابینایی، جا بەو پێیە دەشتواندری بکوترئ: جا کەوايە مان و نەمانیش دەگەل کوفر و ئیمان یەک دەگرنەوہ.

گۆیا لەو بارەوہ سەلمانی فارسی کە یەکیکە لە زاناکانی دەوران فەرموویەتی: پیغەمبەر فەرموویەتی: لە سەر مانای ئایەتی ۲۷ خودا موئمین لە پشتی کافر دەردينئ و ھەر واکافریش لە پشتی موئمین دەردينئ. جا خو ئەگەر نەختیک بەرجەوہندی لە خو نیشان بدری، یاسای میراتگری ھەلدەوہشی، بەو دەلیلە: کافر لە موئمین میرات نابا. ئەمما بو وەئ بتواندری بە پەوانی و بێ گری و گۆل لە ژیر یاسای واقعی ژیان حاوانەوہ و ھەسانەوہدا بین بێ و ھەجوولین، دەبی بلین و باوہریشی کەین راز و پرموزاتی ھیکمەتی خودای خاوەن ھیکمەت

لە دەۋرى حاۋانەۋە و ھەسانەۋەى گيان لە بەران بە تايبەت بەرەى ئىنسان دە چەرخ و خولدايە ھەمىشە بە جۆرىكى وا كە ئىنسان تىي بېر ناكە و سەرى لى دەرناكا.

لە ئايەتى ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ واتە خودا پۇ دەبا شەۋ دە پۇژدا و ھەروا پۇژىش دە شەۋ، ھەستىكى بارىك دە كرى، ھەستە كەش ئەۋەيە: دەبى بەۋ پىيە كە شەۋ پىش دە كەۋى لە پۇچۈندا، ئەسلتر بى و پىشكە وتووتر بى لە پۇژ، پۇژىش تايىعى شەۋ بى. جا لە سەر ئەۋ ئەساسە مانگ لە شەۋدا دادە گىرسى و دەست پىدەكا، ھەر ئەۋ ياسايە شەۋ وادارمان دەكا كە ھەندىك لە عىبادەتە كانمان لە مانگدا دادە گىرسىن، ۋەك پۇژۋوى پەمەزان كە پىي دە كوترى: مانگى پەمەزان؛ يا ئىعتىكاف لە شەۋدا دادە گىرسى. بە كوردى و بە كورتى: پىش كەۋتنى شەۋ لە سەر پۇژ دە ئايەتە كەدا ئەۋ بابە تانەى لىرا ھەست پى دە كرىن.

ئەۋ ئايەتە ۲۶ و ۲۷ ئەۋ دەرسە شىمان پى دەلى: واتە پاش ئەۋەى خودا پىغەمبەر و موسولمانانى ئاگادار كەردنەۋە كە دەبى ھەر لە بەر خودا ۋە پارىن و ئىقرارىش بىكەن بە توانايى خودا بە سەر ھەموۋ شتدا، واتە ھەموۋ شت بوون و نەبوونى بە دەست خودايە، دارا و نەدار، عىززەت و زىللەت، پىزدارى و بى پىزى، جا لە سەر ئەۋ ئەساس و پروانگەيە بە ئىنسانىش دەلى: كەۋايە نابى بۇ چارەى نىاز پەنا لە غەيرى خودا بۇ كەس بەرى، چونكە تىم گە ياندى ھەموۋ شت لە دەستى خودادايە. بۇ پراستىي ئەۋ مەبەستە دەبى بىچىنە خىزمەت ئايەتى ۲۸ ئالى عىمران:

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ ئالى عىمران
نابى خاۋەن پروا، بى باۋەرەن لە باتى پرواداران بىكەن بە سەر پەرشت و خۇشەۋىستى خۇيان، ھەر كەس ئەۋ كارە بىكا، ھىچ جۆرە پەيۋەندىيە كى دە گەل خودادا نامىنى. مە گەر بۇ خۇپاراستن و پارىزگارى لە شەرى وان، خودا دە تانترسىنى لە ئاكامى نافەرمانى خۇى، گەرەنەۋەش تەنبا ھەر بۇ لاي خودايە.

ئوۋر دانەۋە و تىروانىن لە سىما و ناۋەرۋكى ئايەتە پىرۋى ۲۸:

بە پىي ئىمان و باۋەرى پراستىن بە ياساى ئىسلام كە قورئانە، كەرەمەت و ھەستى وىژدانە، نابى كەسانى خاۋەن ئىمان ۋاز بىنن لە خاۋەن ئىمان و خاۋەن باۋەرەن، پال ۋە بى باۋەرەن ۋەدەن و دۇستايە تىيان دە گەل پىك بىنن و دامەزرىنن، و قازانچ و بە ھەرى بى باۋەرەن بەرتر بىرخىنن بە سەر بە ھەرە و قازانچى موسولمانان. ھەر كەسىك بە ھەر ناۋىك دە ھەر پۇست و پەلە و

پایه کدا بی و ده هر لیباسیکدا ئاوا بکات: واته پشت ده هاوکاری و دوستایه تی موسولمان کا و پروو ده بی باوه پان کات، بو هر ئامانجیکی دنیایی، ئه و کهسه هیچ به شیککی به سهر خوداوه نامینن، وه ک خودا فهرموویه تی ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ واته ئه و کهسه به شکی به سهر خوداوه نامینن و په یوهستی ده گهل خودا پچراوه.

هه روا دووبار خودای تهعالا له سهر ئه و بابه ته، واته دوستایه تی و پال دانه وهی موسولمانان به بی باوه پان به خودا و قورئان و ره سوول زور به پروونی و راشکاوای دواوه و ئینسانی تیگه یاندووه به وه سیله ی ئایه تی ٢٢ی سوورپی موحاده له:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ
أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ
وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

هیچ هوزیک دهس ناکه وی که پروایان به خودا و پروژی ئاخره ت هه بی و له هه مان کات و
حاله تدا ئه و کهسانه یان خویش بوئ که ده گهل خودا و پیغه مبه ره که ی خودادا دوژمنایه تی بکه ن
(واته باوه ری پی نه که ن) هه چه ن ئه و بی باوه پانه برا و باب و کوپ و هوز و به ری ان بن،
(ئه وانه ی پشت به خودا ده به ستن و پشت ده دوژمنانی خودا ده که ن) که سانیکن که خودا ئیمانی
ده ناو دل و ده روونیاندا ناژتووه و دامه زران دووه، به یاری ده دان له لایه ن خوویه وه، ده شیانه خاته
ناو باغ و باغاتیکه وه که پروباری له ژیر داروباره کانیه وه په وانه و ده روا، هه تا هه تایه ش
له ویدان، خودا له وان رازی بووه و ئه وانیش له خودا رازی بوون، ئه وانه حزب و ده سته ی
خودان، ئاگادارین بی گومان هه ره ده سته ی خوداش به خته وه رن.

ئه و ئایه ته بیخه بهر تیشکی نووری ئیمان و ویزدان و کهرامه تی ئینسانی، جا پاشان ده ست
ده فانوس و بگری له خاوه ن باوه پانی راستین له دنیای ئه و پرودا. بو باوه ری دل ده به ئایه تی
٥١ی مائیده، ئینسافانه قه زاوه ت که:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
مِّنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ئه ی ئه وانه ی پروا و ئیمانتان هیناوه، جووله که و گاور مه که ن به سهر په رشت و دوست و
خوشه ویستی خو تان، هه ندیکیان یار و یاوه ر و خوشه ویستی یه کترن، جا هه ره که سی له ئیوه ی

خاوەن ئیھان بیانکا بە سەرپەرشت و دۆستی خۆی، بێ گومان ئەو کەسە لەوانە و بێ گومان خودا رێنۆینی گرووی ستەمکاران ناکا.

سەر کە، یەھوود و نەسارا ئەھلی کتیبیشن، خودا ئاواي ھەرەشە کردوو و لە سەر تیکە لاویان، ئەدی ئەگەر دەگەڵ ئەھلی بێ کتیب تیکە لاو بن، دەبێ ھەرەشە کە چۆن بێ؟ دە جوملەي ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾ واتە دۆستایەتی و تیکە لاوی دەگەڵ بێ باوەپان ئەگەر بۆ خۆپاراستن بێ لە شەریان، یا بەھریە ک وەدەس خەن لە ئایینیان یا لە زانین و لە سفەت و لە پیشەدا، ئەو مەباحە. بە کوردی و بە کورتی: دەبێ لە دۆژمنی دین و باوەپتان ئەمین و خاترجەم نەبن.

سووکە ئاوردانەو یەکی ھەستیارانە:

خودای ھەکیم دەو ئایەتە ۱۲۸ دەرس و رێنۆینیەکی سیاسی کۆمەلایەتی نیشانی ئینسان دەدا کە نابێ بە ھیچ دەلیل و ھۆ غەیری خۆتان جەلوی کاروبارتان بدەن دەستی بێ باوەپان و کافران و نابێ رینگای دەخالەتیان بدریت بۆ لای کاروبارتان و نابێ بە قسەي چەور و شیرین و زمان لووسیان فریو بخورئ، چونکە کوفر کاریکی بۆ دین کەم خەتەرترە، لە ھەلوێستی ئەو کەسەي دە لیاسی دیندا خۆی لی دە کەمین ناوی و دەخەفتی لە ھەل کە بۆی بڕەخسێ.

لە سەر دابەزینی ئایەتی ۲۸ چەند ھۆیک ھەن و پاش گوی دانیان بە پەوا نازاندري، جا بۆیە بە پتووست زاندرا کە لە بابەت ھاتنە خواری ئەو ئایەتە، دەستەکو تەبە ک بکری:

۱. لە کورپی عەباسەو کە فەرموویەتی: ئەو ئایەتە لە بارەي سێ نەفەر لە یەھوودیەکانەو بە ناوھەکانی «حجاج بن عمر»، «کھمس بن ابی الحقیق» و «قیس بن زید» دابەزیو، کە ئەو سێ کەسانە لە نەھینیدا خەریکی فریوی سێ نەفەر بوون لە یارانێ ئیسلام بە ناوھەکانی «عبدالله بن جبیر» «سعيد بن خشيمه» و «رفاعة بن منذر» بەو کارە نەرەوايە ھەست پێدەکەن و دەزانن، بە زوویی خۆ دەگەیی نە لای ئەو سێ نەفەرە ئەنساریانە. پێیان دەلێن ئیمە ھەستن بەو ی کردوو کە ئەو یەھوودیانە دەیانھەوئ ئیو بە تەفرە بەرن و فریوتان دەن و لە ئیسلام پەشیمانان کەنەو؛ ئەمما ئەوان حاشایان کرد و زۆریان ئەرزش بۆ قسەي ئەو سێ نەفەرە ئەسحابە دانەنا و بە کاری خۆیان واتە تیکە لاوی دەگەڵ یەھوودیان ھەر ئیدامە پێ دا و وازیان لی نەھێنان، سەرەنجام تا ئەو ئایەتە (۲۸ی ئالی عیمران) دابەزی.

۲. یەکیک لە پراویان بە ناوی «مقاتل» فەرموویەتی: ھۆی دابەزینی ئەو ئایەتە ئەو بوو کە

گۆیا «حاطب بن ابی بلتعە» و ئی دیش که دەگەڵ کافرهکانی قورەیش بە شیوەی خوشەویستی و دوستایەتی که دە پیش ئیسلام بووندا هەیانبوو تیکە لاویان دامەزرا و بەردەوام هەبوو بە سەر زارەکی و خالی لە هەستی پاک و پڕ سەفای دلی، چونکه موسولمان لەسەر ئەساسی ئایەتی ٢٢ی موحەدە لە ناتوانی و پڕی پێ نەدراوه که دەگەڵ بی باوەرانی دژ بە خودا و پەسوولی خودا، دوستایەتی بەرقەرار کا، جا گۆیا هۆی دابەزینی ئەو ئایەتە (٢٨) ئەو بوو که خودای تەعالا تیکە لاوی موسولمانی دەگەڵ کافران قەدەغە کردوو.

٣. یەکی دیکەش بە ناوی «کلبی» دەلی دابەزینی ئەو ئایەتە لەبابەت دوورپوویەکانی وەک «عبدالله بن ابی» و هاوالانی ئەو دابەزیو، نەک لە بابەت یەهوودییان، بەو دەلیلە: عبدالله بن ابی دەگەڵ دەستەیک لە مونافقان بەمەنزووری بشیوی و دووبەرەکی و ئاژاوە نانهو لە ناو یارانێ پیغەمبەردا هەر خەریکی بیروپا و تەگیر بوو دەگەڵ هاودەستانی، بەو شیوەیە لە لایەکەووە خۆی بە دوست و یار و یاوهری موسولمانان دەنواند و لە لایەکی دیکەشەو دەگەڵ یەهوودی و موشریکەکان خەریکی فیتنەگیری و خەبەر بردن بە درۆ بیر و بەویدا بوون بەو هیوایە که پوژیکە بتوان گورزیک لە بالای ئایینی ئیسلام و محەمەد بدەن.

٤. یەکی دیکەش بە ناوی «ضحاک» بە نەقل لە «ابن عباس» هەو دەلی: دابەزینی ئەو ئایەتی ٢٨ی ئالی عیمران دە بارە یەکیک لە سەحابی ئەنساری بە ناوی «عبادة بن صامت» بوو. گۆیا ئەو دەگەڵ چەند نەفەر لە کافران یەهوود هاوپەیمان بون لە دەورانێ جاهیلیەتدا و کاتی که پیغەمبەر بو خەزای ئەحزاب دەبەهوی خۆ ئامادە بکا، ئەو کافره هاوپەیمانانی «عبادة بن صامت» دینە لای و پپی دەلین: ئیمە خەبەرکی و امان زانیو که پیغەمبەر خەریکه خۆ ساز کا بو شەری ئەحزاب، جا ئەگەر پیغەمبەر رازی بی و ئیجازە بدا ئیمە پێنەسەد نەفەر حازرین دەگەڵتان بیین و هاوکاریتان بکەین. «عبادة بن صامت» ئەو جەریانە بە حەزرتی پەسوول رادەگەینە. حەزرتی پیغەمبەریش لە ولامی ئەو پێشنهادەدا رادەمینی و دادەمینی که ئایا چ بلی؟! خودای تەعالا بو تەسکینی دلی پیغەمبەر ئایەتی ٢٨ی ئالی عیمران که ئیشارەیه وەلای رەدی هاوکاری وان دادەبەزینیتە سەر حەزرتی پەسوول. (روح المعانی، ج ٣/ ١٥٩) * تفسیر کبیر، ج ٨/ ١١)

ئەو چوار پووداوانە دەگونجین بو وە هۆی دابەزینی ئەو ئایەتی ٢٨ە بن، جا لە سەر ئەو بوچوونە دەبێیە زانیان و قورئاناسان فەرموویانە هەر کامیک لەو چوار پوویەتە بکریتە هۆی

نازل بوونی ټو ټایه ته، ټیشکال نایه ته پیشی.

ده جومله ی ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ دا ټو ههسته ده کړی: واته هه راوه ن باوه پړیک له جی موسولمانان و خاوه ن باوه پړان، بی باوه پړانی کافر به دؤست بگری و راز و نیازی پی بسپری و ده ټیختیاری نی، ټو موئینه خاوه ن باوه پړه له دؤستایه تی خودا به هره نابا و چی به نسیب نابی. له سهر ټو به راوه رده ټایه ته که ټاوا ته عبیر ده کړی: «فَلَيْسَ مِنْ وِلَايَةِ اللَّهِ فِي شَيْءٍ، فَلَيْسَ مِنْ دِينِ اللَّهِ فِي شَيْءٍ» یانی له ټایینی خودادا هیچ به هره یه ک به نه سیبی نابی.

جومله ی «إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً» یانی مه گهر یه کسره له ټیکه لاویان خو پاریزی.

له سهر ته قیه واته خو پارازتن چهند مه سه له یه ک هه یه و هه ست ده کړین:

۱. خو پارازتن (تقیة) سازشکاری، خو حاواندنه وه.

نه قل کراوه له حه سه نی به سری: گویا «مسيلمۃ کذاب» دوو نه فهران له یاران ی پیغه مبه ر ده گری و ده یه وئ عه زابیان دا پرویان ټیده کا و پیان ده لی: ټایا ټیوه شاهیدی ده دن که محمه د پیغه مبه ری خودایه؟ له ولامدا دوو جاران له سهر یه ک کوتیان: به لی، به لی. پاشان پی کوتن: ټایا شایه دیش ده دن که ټه منیش ره سوولی خودام؟ یه کیان کوتی: به لی؛ ټه دیره دا موسه یله مه ی که ززاب که وته سهر ټو خه یالهی به شه هاده تی ټو نه فهره که ټو ره سوولی به نی حه نیفه یه و محمه دیش ره سوولی قوره یش، به لام نه فهری دووه هم که شه هاده تی له سهر پیغه مبه رایه تی محمه د ﷺ دا و سی جاران کوتی: به لی، به لی، به لی؛ محمه د پیغه مبه ری خودایه؛ ټه ممما ټه تو نا؛ ټه من ټینکارت ده که م؛ ټه تو نه ره سوولی خودای و نه وه لی خودای؛ له سهر ټو بی ته قیه یه ی، به ده ستی موسه یله مه ی که ززاب کوژرا، به لام ټه وه ی هه وئ واته ټه وه ی کوتی ټه تو ش پیغه مبه ری، له سهر ټو سازشکاریه ی ټازاد کرا. کاتی ټو جهریانه به پیغه مبه ر گهی، پیغه مبه ر فهرمووی: ټه وه ی کوژرا له سهر راستی و باوه پی راستینی، به پله ی شه هاده ت گهی و سهر به رزی برد و سهر به رز بی. ټه وه ی ټازاد کرا و سازشکاری نواندوه به ته مای به خشیني خودا، جا ټه ی خودا بیبه خشی یا نه بیبه خشی، ده بی بؤ وه ی بزاندري ټایا ټو نه فهره له به زه و به خشیني خودا نزیکه یا له قه هر و غه زه بی! بچینه خزمه ت ټایه تی ۱۰۶ ی سوورپی نه حل:

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ

بِالْكَفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

هەر کەس لە بڕوا بە خودا پاشگەز بێتەوه، لە پاش ئیمان و بڕواکەیی (ئەوه‌رق و عەزابی خودای لە سەر)، جگە لەوه‌ی زۆری لێ دەکری لە کاتی‌کدا دلی لە سەر بڕوا و ئیمان دامەزراوه، بە‌لام هەر کەس دل و دەروونی بۆ کوفر و بێ‌بروایی ئاوه‌لا بێ، ئەوانە غەزەبی خودایان لە سەر و سزایەکی گەورەشیان بۆ دیاری کراوه.

لە هە‌لسە‌نگاندن و بە‌راوه‌ردی ته‌واوی ئەو ئایەته‌ ئەوه‌ هەست پێ دەکری: کاری ئەو نە‌فەرە سازشکارە واتە «ته‌قیە‌باز» حە‌والە بە‌ نیەت و هەستی دەروونیەتی، کە ئەو نیەت و هەسته دەروونییه‌ش هەر خودا دەیزانی.

پێویسته نە‌ختیک ته‌قیە‌ی هە‌لگیر و وه‌رگیر کەین:

١. سازشکاری واتە ته‌قیە، کاتی دە‌بی کە ئینسان لە نێو هۆزی کافریدا بێ و لە گیان و نامووس و مالی بترسی و هەستی لە‌ناو‌چوونیان بکا، ئە‌وکات بۆی هەیه بە‌ زمانی چە‌ور و شیرین و سازشکارانه‌ خۆ لە‌و خە‌تەرە دە‌رباز بکا.

٢. سازشکاری دە‌بی ته‌نیا بە‌ خۆ‌ته‌وه‌ هە‌لا‌وه‌سری، واتە زەرەری بۆ غەیر نە‌بی، وه‌ک سازشکاری لە‌ سەر قە‌تل و زینا و داگیر کردنی مال و شاهیدی بە‌ درۆ، ئە‌وانە ناپەرە‌وان و پە‌سە‌ندی دین نین.

٣. سازشکاری بۆ پارازتنی گیان پەر‌وایه، نە‌ک بۆ پارازتنی مال و سامان. شافعی: ئە‌گەرچی ئە‌و نە‌زەرە بە‌ پێ‌چە‌وانە‌ی ئە‌و فەر‌مووده‌ پێ‌رۆ‌زی پێ‌غه‌مبەرە «حُرْمَةُ مَالِ الْمُسْلِمِ كَحُرْمَةِ دَمِهِ؛ مَنْ قَتَلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ»، ئە‌و دوو فەر‌مووده‌ پێ‌رۆ‌زانه‌ ئە‌وه‌مان پێ دە‌لێن: بۆ پارازتنی مال و سامانیش سازشکاری واتە ته‌قیە‌ پەر‌وا بێ.

٤. لە‌ شیخ حە‌سە‌نی بە‌سریه‌وه: بۆ موسوڵمانان تا رۆژی قیامەت ته‌قیە‌ دروستە.

هەر‌وا لە‌ یه‌‌کێک لە‌ زانایانی ئیسلام رێ‌وایه‌ت کراوه‌ بە‌ ناوی «مجاهد» ئە‌و فەر‌موویه‌تی: سازشکاری ده‌‌گە‌ل کافران لە‌ سەر‌ه‌تای پە‌یدا‌بوونی دینی ئیسلام دروست بوو چونکە ئیسلام دە‌سته‌لاتی لا‌واز و بێ‌هێز بوو، ئە‌مما پاش ئە‌وه‌ی ئایینی ئیسلام هێز و دە‌سته‌لاتی گرت، ئە‌و سازشکاریه‌ بە‌ ناوی ته‌قیە‌ بە‌ رە‌وا نە‌زاندرا.

ئایەتی ﴿وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ لە‌ سەر‌ قە‌ولی «ابومسلم بحر اصفهانی» ئا‌وايه: خودا ئێ‌وه‌ لە‌ خۆی دەر‌تسینی، بۆ‌وه‌ی نە‌توانن گونا‌هان بکەن، تا‌کوو شایانی عە‌زاب بن. و‌اتا لە‌ ترسی

خودا گوناھان نەكەن تاكوو تووشی عەزابی خودا نەبن. بە كوردی: خودا ئەتۆ لەو نەفسە دوور دەكا كە تاوان بكا، جا بۆیە خودا لە ئاخیری ئایەتەكەدا دەفەرموی: ﴿وَالِلّٰهِ الْمَصِيرُ﴾ واتە خودا لە عەزابی خۆی بۆ كاتی گەڕانەوتان بۆ دیوانی ئەو دەترسینی. (تفسیر كیبر، باسی ھەمان ئایەتی ۲۸).

ئەگەر سەرنج بگرین و ئایەتی ۲۸ ھەڵسەنگینین ئەو ھەمان بە پروونی و ئاشکرای دیتە دەست كە خودا لە دوستانەتی و تێكەڵاوی بی پروایان مەنع دەكا و وەدوورن دەخا و ھەر وا ئەو دوو ئایەتی ۲۹ و ۳۰ ھەر دەستووراتی ئایەتی ۲۸ وەرد دەداتەو بە شیوەیەکی جیا؛ دەنا دە راستیدا ھەر ھەمان مەبەست دەنویێ. بۆ راستی ئەو داواوە دەچینە خەزەمەت ئایەتەكانی ۲۹ و ۳۰ بە نەزم و دەستوور و نۆرە:

قُلْ إِنْ تَخْشَوْنَ مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَوْنَ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بڵی ئەوێ لە ناو دڵ و دەروونتاندا دەیشارنەو، ئەوانەش وا دەری دەبەرن خودا دەیزانی، ئاگادارە لەوێ لە ئاسمانەكان و زەویدا، خودا بە سەر ھەموو شتێكدا بە توانا.

ئاوڕ وەسەر دانەوێەکی ھەستیارانە وەسەر ئایەتی ۲۹:

بڵی ئەێ محەمەدﷺ: ئەێ خواوێ ئیمان! ئەگەر ئەوێ لە بابەت دوستانەتی بی باوەرێ دە ناو دلتاندا، بێشارنەو یا ئاشکرای كەن، خودای زانا دەیزانی و ھەر وا جگە لەوێ لە ھەستی ناو دەروون ئاگادارە، ئەوێ لە ناو توێ توێ ئاسمانەكان و زەویدا ھەبە ئاگاداریانە و دەیانزان، كەواوە دەبێ پر بە باوەرێ بڵین: خودا بە توانا بە سەر ھەموو شتێكدا و پاداشیشی بە گوێرە كەردار دەداتەو. جا لە سەر ئەو ئەساسە خواوێ باوەر نابێ بی ئەمری بكا دەگەڵ خودا، چونكە ئەگەر بێكا، خودا ئاگادارە بە پێ ئەعمال تووشی عەزابی خودای بی باك دەبێ.

ئەو ئایەتە تەواوەكەری كوتە ئایەتی پێش خۆیەتی، چونكە دیارە دە ئایەتی ۲۸ خودای تەعالا خواوێ باوەرانی لە دوستانەتی و تێكەڵاوی كافران مەنع كەرد و دە ئایەتی ۲۹ شدا خودا رابەگەییێ كە خواوێ ئیمان نابێ دە ناو مالى دڵ و دەرووندا دوستانەتی بی باوەرانی كافر جی كاتەو، پێی وابێ خودا پێ نازانی؛ چونكە خودای ھەبە ئاشكرا و شاراوێ بی دەیزانی و پێی ئاگادارە. ئایەتی (مَا فِي صُدُورِكُمْ) واتە ئەوێ شاراوێ ناو دڵە خودا لێی ئاگادارە.

دل ده لئ: له سهر ئه ساس و ئادابی عیلمی نه خو، ده ئایه تی ﴿إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ﴾ ئیشکالیک هه ست پئ ده کړئ، ئیشکاله که ش ئه وه یه: جومله ی «ان تخفوا ...» شهرته و جه زای ده وئ که «يعلمه الله» یه، جه زای شهرتیش پاش شهرته که ده بی بی. جا له سهر ئه و ئه ساسه زانستی خودا به شاراهوی ناو دل ده بی حادس بی واته په یدابوو. یانی خه یالات و گومان ده بی واریدی ناو دل بی، جا پاشان زانستی خودا (علم الله) پروو بدا و بیته پروو، ئه وه ش له مهر خودا محاله که خودا زانستی پیش هه موو شت نه بی، واته تا شت پروو نه دا زانستی خودا سهر نه گړئ، ده بی بو خو پرگار کردن له و ئیشکاله چو ئ ئایه ته که به راوهرد که ین؟ ولام و چاره سهری: «حدوث» واته په یدا بوون ده زانستی خودادا نییه به و جوړه که بکوثرئ: شت تا نه بی، عیلمی خوداش نابئ، چونکه خودا زانا به بوون و نه بوونه، و به هه وه ل و ئاخری هه موو شته، که وایه ده بی بکوثرئ ده و ئایه ته دا پیش ئه وه ی شت واریدی دل بی، خودا زانایه به وارید بوون و نه بوونی؛ ئه گهر یه کیک بیت و بلئ: جا خو دل خانه خوئ و په ناگای بیر و خه یالاته، نه ک سینه؛ بوچی خودا ده ئایه ته که دا فهرمووی (مافی صدورکم)، نه یه فهرموو (ما فی قلوبکم)؟ له جوابدا ده بی بکوثرئ: دل ده ناو مائی سینه دایه، ده توانئ له هه ندیک شوئن له جیگای دل دانیشی، وه ک له ئایه تی ٥١ سووړه ی ناسدا ئه و شته هه یه: ﴿الَّذِي يُسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ واته بیروړا، ده خاته ناو ده روونی خه لکییه وه، (وه سه وه)، واته دل ده مینئ به خه یالاتی شه یتانی.

هه روو هه وه ک له ئایه تی ٤٦ ی سووړه ی حه جدا ده لئ:

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ
 ئایه به سهر زه و ییه دا نه گه راون تا کوو بینه خاوه نی دلئیک که پئی تی بگهن، بینه خاوه نی گوئی کیش پئی بیستن، بی گومان چاوه کان کوئ نابن، به لام ئه و دلانه کوئ ده بن که وان له ناو سینه کاندا.

ئه وه ده رکه وت که ده و ئایه ته شدا سینه له باتی دل ناو براوه.

دل له به راوهرد و هه لسه نگانندی ئه و ئایه تی ٢٩ یه ئه و هه سته ده کا: ئه گهر ئایه ته که هه ره شه بی له سهر ئینسان به و جوړه: هه چی به دلدا بیت و را برئ، خودا پئی ئاگایه و دینه حیساب و

ژمار پوژی خوئی، بی گومان وه ک داوای له توانا به دهر ده چی، چونکه هیچ کهس ناتوانی پیش بهو شتانه بگری که خو پوژدیلنه ناو ژووری دلّه وه، خو ئه وهش به شیکه له ئیمان و باوه پر که خودا له توانا بهو لاه داوا ناکا له ئینسان، جا ده بی بو چاره ی ئه و ئیشکاله چون ئه و ئایه ته بهراوه رد کهین و هه لسه نگینین؟ ده بی بلّین بهو که سانه ی که خوازیاری جوابی ئه و ئیشکاله، روو بکه نه ته عبیری ئایه تی ۲۸۴ی به قهره که ده ویدا هه مان ئه و ئیشکاله خرایه روو و ولّامان داوه ته وه. بو زیده زانین پروانه «تفسیر کبیر»، هه مان ئایه تی ۲۸۴ی به قهره.

تیوتیه:

ئه و ئایه ته پرووی تاییه تی ده و که سانه یه که به که لک وه رگرتن له ئه مری «ته قیه» واته سازشکاری و له ژیر دامینی ئه ودا ده گه ل کافرانی بی باوه پر تیکه لاوی پیک دینن و به رقه راری ده کهن، جا خودا بو پووچه ل کردنه وه ی خه یالی خاویان و له قاودان ئه وه ی له بن په ره ی دلّیاند شار دوویانه ته وه ده فهرموئ: ئه ی پیغه مبه ر بلّی بهو بی باوه پرانه، خودا بهو شتانه ی ده ناو دلّو دایه چ ئاشکرای کهن چ وه یشارن، پیی زانایه و ئاگاداره، چونکه ئه وه ی ده ئاسمان و توئ توئییه کانی زه ویدایه خودا پییان ئاگایه و به توانایه له سه ر هینان و بردیان.

ته قیه

وا هه ست پنده کړی له سیمای ئایه تی ۲۸ ته قیه ده کاتی خویدا شهرع موخالیفی نه بی، له بهر پارازتنی گیان و مال و ئابروو و حه یا له شه ری دوژمنان، جا له سه ر ئه و باوه پره پیویسته نه ختیک وه کولدری له ته قیه.

ته قیه به گویره ی چۆنیه تی دوژمن ده بی دوو جور بی: دوژمن یا دوژمنی دینییه، یا دوژمنی مال و سامانه؛ واته ئامانجی مال و دارایی و سهروه رییه به سه ر موسولمانان. به شی هه وه ل واته دوژمنی دینی ئه گه ر به رهنگارت بوو، ئه ده ویدا ئه رکی موسولمان ئه وه یه هه ر کات و زه مانئ موسولمان له هه ر کوئ بی که نه ی توانی به راشکاوی و ئاشکرای دین و ئایینی خوئی به یان کا و رایگه یینی له ترسی دوژمنانی دینی، ئه وه ئه رکه له سه ری له و شوینه بپروا و نه مینئ و بجیتته شویتیکی که به راشکاوی بتوانی دینی خوئی ئاشکرا کا، ئه ممانه گه ر هات و ئه و ئینسانه له موسولمانی لاه و بی هیز بوو، له بهر مندالان و ده س کورتی، یان ژن بوو نه ی توانی، یان نه خوش بوو نه ی توانی، ئه وه ئه گه ر وه شمینی له و ولّاته، به تاوانبار نایه ته ژمار. بو ئه و راستیه

دەچینە خزمەت ئایەتەکانی ۹۷ تا ۹۹ ی سوورەتی نيساء:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿٩٧﴾ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾ فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفْوًا غَفُورًا ﴿٩٩﴾

بى گومان ئەو كەسانەى سەبارەت بە خۆيان سستەمكار بوون، كە فرشتەكان بۆ گيان كىشان دەچنە لايان، پىيان دەلین: ئىيە لە چ بارودۆخى كدا بوون و ھەلۆيستان چ بوو؟ دەلین: ئىمە لە سەر زەویدا چەوسىنراو و زەبوون كرابووين. دەلین ئەى زەوى خودا پان و بەرىن نەبوو، كوچى تىدا بكەن؟ كەواتە ئەوانە جىگيان دۆزەخە، كە خرابترىن جىگا و مەئوايە. (۹۷) جگە لەو چەوسىنراو و لاواز كراوانە، لە پىاو و ژن و مندالان، كە توانايى ھىچ چارەسەر كردنەكيان نىيە و ھىچ رېگايە كىش شك نابەن (۹۸) كەواتە ئا ئەوانەيان ھىوايە خودا لىيان خۆش بىت و بىانبەخشى، لە راستىدا خودا چاوپۆشيكەر و لىيوردە و دلۆفانە (۹۹)

جا لە سەر ئەو ئەساسە سازشكارى و حاوانەوھى موسولمانان بە زاهىرى دەگەل كافران رىي پى دراوھ لە لاىەن دىنى ئىسلامەوھ. دەنا ئەگەر موسولمان خۆ رىك نەخا و خۆ نەحاوئىتەوھ دەگەل بى باوھران، بە دەردى ئەو دوو ئەسحابانە دەچن كە بە دەستى موسەيلەمەى كەززاب چوون. نەختىك بگەرپۆھ بۆ دواوھ دەزانى چۆن بووھ.

۲. ئەوھش بەشى دوو لە تەقىە: دەبىنى موسولمانىك دەگەل غەيرە موسولمانىك دە مأل و سەرەوت و دارايدا وەك يەك وان، واتە ھەردوو كيان مأل پەرىستن و بە يەكەوھ دۆستايەتياان ھەيە بە گەرمى؛ و ناموسولمانەكە بە تەماى مالى موسولمانەكەيە؛ ئايا ئەو موسولمانە پىويستە لە سەرى تەركى دۆستايەتى ئەو ناموسولمانە بكا و لەو ولاتەش بپروا؟ بەلى دەبى بلين: مشتومر و را و بۆچوونى زانايانى ئايىنى لەو بارەوھ زۆرە و ھەيە: ھەندىكيان دەلین: واجبە ئەو موسولمانە جگە لە تەركى دۆستايەتى ئەو ناموسولمانە، دەشې لەو شوپنە بپروا و نەمىنى. بەو دەلىلە: ئەو ناموسولمانە بە تەماى مالى ئەو موسولمانە بۆتە دۆستى، و ھەروا موسولمانەكەش بۆ پارازتنى مألەكەى دەگەلى بۆتە دۆست؛ خۆ ديارە ئايىنى ئىسلامىش پارازتنى مالى دنياشى بە ئەرک داناوھ لە سەر خاوەن مأل، بەلكە نابى كەلین بدرى بە بى ھوودە مأل و سامانت بە فېرۆ بپروا، جا بەو پىيە وەك پارازتنى گيان پىويستە، پارازتنى مالىش پىويستە، بە پىي كوتەى ئەحمەد

و ئەسحابی سونەن لە ئیبنی ماجە و ئیبنی حەیان: لە سەر ئەو ئەساسە کە پێغەمبەر فەرموویەتی: «مَنْ قَتَلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ» واتە کێ لە سەر دیفاع و پارازتنی مāl و دارایی بکوژێ شەهیدە. دەیجا دیارە ئەو فەرموودە بەنرخ و پیرۆزە ئەوەمان پێ دەڵێ: پارازتنی دارایی، ئەركە؛ جا بۆیە دەبێ ئەو موسوڵمانە تەركی دۆستایەتی ئەو ناموسوڵمانە بکا و دووریش کەوتەووە لەوێ.

هەندیکیش لە زانایانی ئایینی کوتوویمانە: پڕۆشتن دێردا رەوا نییە، چونکە ھۆیکە ی دەبێتە پارازتنی بەھەری دنیاوی.

هەندیکیش دەڵێن: حاوانەو و سازش و دۆستایەتی ئەگەر دژایەتی دەگەڵ پایە ی دین نەبێ و زیانی بۆ گەل و کۆمەڵ نەبێ، بە نەرەوا نەزانراوە و نایەتە ژمارە.

هەندیکیش دیش کوتوویمانە ھەچی دەبێ با بێ ئەممانیەت پاک بێ، واتە دە نیەتدا نەگۆرێ.

ئەمما بۆ دامرکاندن کۆلی دڵ و پالپشتی قایم و دوور خستەنەوێ دڵ لە دڵەراوێ و دوودلی دەچینە خزمەت ئایەتی ۸ و ۹ سوورەدی مومتەحینە:

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

خودا پێتان لێ ناگرێ سەبارەت بەو کەسانە ی کە لە سەر دین شەڕیان دەگەڵتان نەکردووە و لە ولات و زیدی خۆیان دەریان نەکردوون، چاکەیان دەگەڵ بکەن و دادگەرییان دەگەڵ بنوێن. بێ گومان خودا دادگەرەکانی خۆش دەوێ.

إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى
إِخْرَاجِكُمْ أَن تَوَلَّوهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

بێ گومان خودا تەنیا سەبارەت بەوانە پێتان نادا دۆستایەتییان دەگەڵ بکەن کە لە سەر دین شەڕیان لەگەڵتان کردووە و لە ولات و زیدی خۆتان و دەریان ناو و بۆ دەرکردنتان پشتگیری یە کتریان کردووە، ھەر کەسیکی دۆستایەتییان لەگەڵدا بکا، ئەوانە ستەمکارن.

ئەو دوو ئایەتە پێنومایێ و شارەزای بە تیروتەسەلی دەدا بە ھەموو ئەقل و شعور لە بابەت دۆستایەتی و تیکەلای موسوڵمان دەگەڵ ناموسوڵمان، خودا پێگای تەقیە و بازدان بێر و

بەویدای برپوه.

بۆ ئاگاداری:

ئەو مومکینه و له عهقل دوور نیه که خودای ههکیم و خاوهن سهبر له سههر گوناوه و تاوان دامان نه گه پێتی دهستهولهجی، به لکه مۆله تمان داتی، ئەمما ئەو مۆله ت دانه نابێ بکریته هۆی سههره پۆیی و فریو و خۆ له دهست دان و خۆ ون کردن، چونکه دهبی ئەو بکریته ههوی نی دڵ و کهلی ئیمان پۆژی قیامهت دادی که ههر ئەویش مهیدانی تۆله و سزا و حیسابه، و خوداش ههچی بهری داری کردهوه و ئاکاره، نیشانمان دهدا و دهرخواردمان دهدا، جا بۆ ئەو راستیه دهبی بچینه خزمهت ئایه تی ۳۰ ی ئالی عیمران:

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ
أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ

لهو پۆزه دا ههر که سیك ههچی کردوه له خیر و شهڕ، چاکه و خراپه، ئامادهیه، ههزی لیه خۆزگه له نیتوان ئەو و ئەو کارانهیدا مهودایه کی زۆر ببوایه، خودا ده تان ترسینی له جهزیهی خۆی، خوداش سهبارهت به بنده کانی دلۆفانه.

ئاور و سههر دانهوه و تێروانیکی ههستیاران و سههر سیما و ناوهندی ئایه تی ۳۰:

ئەو پۆزه ی که پۆژی حیسابی پاداش و تۆلهیه، ههر که سیك کاری باش یا خراب له نامه ی ئەعمالیدا بی، به مۆر و تهواوهوه وه ئەستۆی دهخریتهوه، واته چاکی کردبی، بههره که ی دهست دهکهوی، خراپی کردبی، تۆله که ی دهچیژی. یانی به چاو پیکهوتنی چاکه کانی که یفی خوش دهبی و دهگه شیتتهوه و به چاو پیکهوتنی خراپه کانی خهفته دایده گری و تیک دهچی، ئارهزوو دهکا و دهخوای، دهلی: خۆزگایه ک و له ناوهندی ئەو ئاکاره خراپانه م بهو ئەندازهیه دوور و دریزی ببوایه که ههرگیز چاوم بهو کردارانه م نه کهوتبایه.

دیاره ئەو ئایه ته پیرۆزه ئیشاره ی پروون و ئاشکرایه که خودا عهبدی خۆی به هۆی سزا و تۆله ی تاوانیان ده ترسینی، واته تۆله وه بهر ئینسان ده نی، بۆ خاتری ئەوه ی که ئینسان له خراپه کاری وه گه پری و بپینگیتتهوه، ئەو ئاگاداریه ی خودا دهیدا به عهبدی، ئاماره یه وه لای ئەوه ی که خودا ده گه ل بنده کانی میهره بانه و نایهه وی عهبد تووشی عهزاب بی.

دیره دا خودای تهعالا کردهوه کانی ئینسانی ئیشاره وه لا دهکا و ده ئینسانان ده گه یینی، پیش

ئەوێ پڕۆژی حیساب دابی و هیچ جوړه تاوان و کرداریکی له چاک و له خراب ون نابی و له ناو ناچی، بهو ده‌لیله که وشه‌ی «خیر و سوء» ی ناو ئایه‌ته‌که. که به نامه‌علوومی واته «نکړه» هاتوون نیشانه‌ی عموومیته و گشتی ده‌گه‌یی، به کوردی و به کورتی: ئینسان هه‌چی کردیته‌ی ده‌خړیته‌وه پرووی.

دل ده‌یه‌وه‌ی ئاو‌پکی نه‌ه‌ویانه وه‌سه‌ر وشه‌ی «یوم» وه‌دا تا‌کوو بو‌ی ده‌رکه‌وه‌ی س‌ر و رازی نه‌سه‌ی «یوم» ی چییه؟

زانایانی عیلمی نه‌ه‌ویش چه‌ند ر‌یگایه‌کیان لی ر‌ه‌چاو کردووه، بو‌ نموونه:
«ابن انباری» که یه‌کیکه له زانا و شاره‌زاکانی یاسای نه‌هو، فرموویه‌تی: «یوم» له سه‌ر ئایه‌تی ۳۰ هه‌لاوه‌سراوه به «م‌صیر» ی نه‌یته‌ی؛ ئەودهم ئاوا ده‌کو‌ترئ (وَ اِلَى اللّٰهِ الْمَصِيرُ يَوْمَ تَجِدُ) واته وه‌لای خودا ده‌گه‌ر‌یته‌وه ئەو پ‌ر‌ژه‌ی که هه‌چی نه‌فسه به کرده‌وه‌ی خو‌ی ئاشنا ده‌بی و پی ده‌گا.

یا ده‌کو‌ترئ: جومله‌ی (وَيَحْذَرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ) عامله ده «یوم» دا، ئەودهم ئاوا ده‌کو‌ترئ: (وَيَحْذَرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ).

یا ده‌کو‌ترئ: عامل ده «یوم» دا (وَاللّٰهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، ئەودهم ئاوا ته‌عبیر ده‌کرئ: أَيْ قَدِيرٌ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ (الْخ).

یا ده‌ل‌ین: عامل ده «یوم» دا «ت‌ود» یه، ئەودهم ئاوا ده‌کو‌ترئ: (تَوَدُّ كُلُّ نَفْسٍ كَذَا وَ كَذَا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ) واته ده‌و پ‌ر‌ژه‌دا ده‌ه‌وینی هه‌چی دو‌ور بی له تاوان ده‌و پ‌ر‌ژه‌دا.

یا ده‌ش‌کرئ ب‌کو‌ترئ: «یوم» مه‌نسووبه واته فه‌ت‌ح‌داره به هو‌ی ف‌ی‌ع‌ل‌ی‌کی نادیار؛ ئەودهم ئاوا ده‌کو‌ترئ (وَ اذْكَرْ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ) واته بی‌خ‌ره‌یاد‌ت ئەو پ‌ر‌ژه‌ی که هه‌چی به کرده‌وه‌ی خو‌ی ده‌گا.

بو‌ ئ‌ی‌س‌بات‌ی ئەوه‌ی که هه‌چی نه‌فسه به وه‌ره‌قه‌ی نامه‌ی ئ‌ه‌عم‌الی ده‌گا و ئاشنا ده‌کرئ، ده‌چینه خ‌زم‌ه‌ت ئایه‌تی ۲۹ ی جاسیه:

هَذَا كِتَابَنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
ئ‌ه‌وه ک‌ت‌ی‌به‌که‌ی ئ‌ی‌مه‌یه که به ر‌است‌ی له سه‌رت‌ان ده‌د‌و‌ئ، به‌بی گو‌مان ئ‌ی‌مه ئەوه‌ی که ده‌تان‌کرد
ه‌ه‌ر وه‌ک خو‌ی، بی که‌م و زیاد‌مان نو‌وس‌یه‌وه.

دل ده‌بی به یه‌ق‌ینی ئەوه‌ی باوه‌ر و ئ‌ی‌مان بی که خودا ئ‌ی‌ن‌سانی خو‌ش ده‌و‌ئ، بهو ده‌لیله که

خودا بۆخۆی ئىنسانى ئاگادار دەكاتهوۋە كە تۆبە بكا لە تاوان و ۋەگەپى، مۆلەتى دەدا خودا كە خۆى حازر كا بۆ تۆبە و گەپانەۋەى لای كاری چاك، تاكوو بۆ پۆژى قىامەت بە پرووسىيى نەيەتە دىۋانى خودا، بۆيە خودا دەفەر موى: ﴿وَاللّٰهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ ۋاتە خودا مېهرەبانە لە گەل بەندەكان.

دەبى ئەۋە بسەلمىيىن خودا پاىە بە پاىە پىنۆيىنى بەندەكانى دەكا دە كاتى خۆيدا، ۋەك ئەۋە: بە ھۆى ئايەتى ۲۶ى ئالى عىمران گەۋرەيى و دەستەلاتى خۆى نىشانى عەبد دا و تىيگەيانند و ھەروا لە پاشان بە ھۆى ئايەتى ۲۸ى ئالى عىمران خاۋەن باۋەپى ئاگادار كەردەۋە لە سەر ئەۋەى: دۆستايەتى و تىكەلاۋى بى باۋەپان نەكا، چونكە بى باۋەپ لە فريودان و خلىسكانيان غافل نىن، پاش ئەۋ پىنومايىيە و ئاگاداريىيەى خودا بۆ موسولمانان، ئەۋجار خودا ئەۋەى فىرى موسولمان دەكا كە چۆن بكا باۋەپى پى دەكرى كە خوداى خۆش دەۋى و ئىتاعەى دەكا؛ دەبى ئىتاعەى پىغەمبەر بكا و بە قسەى بكا؛ جا ئەۋجار بۆ باۋەپ پى كەردن دەبى، كە خوداى خۆش دەۋى و خوداش بى گومان دەۋورى لە تاۋانى ئەۋ كەسانە، كە ئاۋا پىغەمبەر ئىتاعە دەكەن. بۆ ئەۋ راستىيە دەچىنە خزمەت ئايەتى ۳۱ى ئالى عىمران:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾

ئالى عىمران

ئەى محەمەد، بلى بەۋ عالەمە: ئەگەر ئىۋە خوداتان خۆش دەۋى دۋاى من بكەون، تاكوو خوداش ئىۋەى خۆش بوى، چاۋپۆشى لە تاۋانەكانتان بكات، خودا دە زاتى خۆيدا گەلىك لىبوردە و دلۆفانە.

ئاۋر ۋەسەر دانەۋە و تىپروانىتىكى ھەستىارانە ۋەسەر سىما و ناۋەروكى ئايەتى ۳۱:

خوداى تەعالا بۆ پىنۆيىنى موسولمان و راستى ئەۋەى دەلىلى، بە پىغەمبەرى دەلىلى: بەۋ بەندانە بلى: ئەگەر ئىۋە بەراستى خوداتان خۆش دەۋى و دۆستى ئەۋن، ۋەدۋاى من كەون و پەپرەۋىم لى بكەن تاكوو خوداش خۆشى بنۆين و بە دۆستى خۆتان لى پروانى و لە تاۋانىشتان پروانى، ديارە خودا بىۋور و مېهرەبانە.

خوداى تەعالا بەندەى خۆى بانگ دەكا لە بابەت ئايىنەۋە خاس و خالىس بى و خۆ بە دوۋر بگرى لە موشرىكايەتى، بەۋ دەلىلە ئەۋ ئايەتە ئەۋ بانگاۋازە دەكا لە ئىنسانى: چونكە ئىخلاىس ناكرى كاملى بى لە دىندا، تاكوو بە تەۋاۋى نەكەۋىيە سەر پىگاي خودا خۆشەۋىستى و

ئیتاعەى ئایەتەكەش ھەر ئەوھەمان پى دەلى.

ئىنسان دەبى خۆى فرىو نەدا، بەم جۆرە وا بىر بىكەتەو ھە خودا خۆشەوئىستى ھەر بە كوتەبە، بەلكە دەپەوئى خودا خۆشەوئىستى لە سەر ئەساسىك بى كە خودا بە شایانى خۆى بزانی و پەسەندى كا. ئەوئىش ئەواپە: كە دەبى ئەو خۆشەوئىستى لە سەر ئەساسى ئىمان و باوہپى بەو دىنە بى كە سەرپای پىغەمبەرەن پىو ھەلوئىستان و راگەپىنەرى ئەو بوون ھەر ئەوئەشە ھۆ كە خودا بەراست و پەوانى فەرموویەتى: كى دەپەوئى دۆستى خودا بى و خودای خۆش بوئ، ئەى مەھمەد پى بلى: با ئەو شەرع و ئایىنە ئەتۆ پى دەلى و پایدەگەپىنى ئیتاعەى بكا و شوپىنى كەوئ، ئەو زەمان باوہپى پى دەكرى كە راست دەكا خودای خۆش دەوئ و خوداش ئەوئى خۆش دەوئ و لە تاوانى دەبوورئ.

گۆيا ئىمام زەحاک لە ئىبنى عەباسەو دەگىرپتەو ھە كە پۆژىك ھەزەرتى پەسول دەچىتە ناومالى مەكەى مەبارەك، دەو كەتەدا پىغەمبەر چاودەكا موشرىكەكان ئەو ھەرىكى دامەزراندنى بتانن لە دەوروپەرى مالى كەبە و دەپانەوئى خۆراك و ھىلكەى و شتر مورغى رۆپىنە ناو گەرووى بتەكان و سەژدەشيان بۆ دەبەن. ھەزەرتى پەسولیش پەوان تىدەكا و پىيان دەلى: «يا مَعْشَرَ الْقُرَيْشِ لَقَدْ خَالَفْتُمْ مِلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَ لَقَدْ كَانَا عَلَى الْإِسْلَامِ» واتە ئەى گەلى قورەیش بزەنن ئىو دەگەل ئۆمەتى باب و باپىرتان، ئىبراھىم و ئىسماعىل، مەخالەفەتو كەرد چونكە ئەوان لە سەر ئایىنى يەكتاپەرەستى و ئىسلام بوون. ئەوانىش لە ھەلامى پىغەمبەردا گوتیان: «يا محمد إِنَّمَا هَذِهِ حَبْلٌ لِلَّهِ تَعَالَى لَتَقْرَبُنَا إِلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ زَلْفَى» واتە: ئەى مەھمەد ئىمە ئەو بتانە راستەوخۆ بە خاترى خۆشەوئىستى خودایان دەپان پەرەستىن، تاكوو ئىمە لە خودا نىزىك وەخا.

جا ئەدیرەداپە ھۆى دابەزىنى ئەو ئایەتە پىروژانەى ۳۱ و ۳۲ى ئالی عیمران.

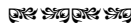
و ھەروا دووبارە ھۆى دابەزىنى ئەو ئایەتە ئىمام ئەبوسالھ ئاوا دەفەرموئ: گۆيا ئەو ئایەتە دە بەراپەر قسە و داواى يەھوودىانى نەفام و لاساردا دابەزىون كە دەيانكوت: ﴿تَحْنُ أَبْنَاءَ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ﴾ مائەدە ﴿۱۸﴾ واتە ئىمە كوران و خۆشەوئىستانى خوداين.

دیارە كاتى ھەزەرتى پەسول ئەو ئایەتە بۆ خوئندەنەو، واش ئىنكارىان كەرد.

ھەروا لە بابەت دابەزىنى ئایەتى ۳۱ ئىمام مەھمەد ئىبنى ئىسھاق كە لە مەھمەد ئىبنى جەعفەرى كوپرى زوبەیرى را نەقل دەكا فەرموویەتى: دابەزىنى ئەو ئایەتە ھۆیەكەى

مەسیحیەکانی نەجران بوون کە دەیانکوت ئیمە لە بەر گەورایەتی و دۆستایەتی خودا حەزەرەتی عیسا مەسیحی هەم بە گەورە دادەنێن هەم دەپیەرەستین. جا خودای تەعالا بە وەسیلەی ئەو ئایەتە هەلۆیست و ئامانجەکیان ڕەد کردەو.

و هەر واهەندیک لە قورئانزانەکان نەزەریان وایە هۆی دابەزینی ئایەتی ٣٢ ئەوەیە: کاتی ئایەتی ٣١ دابەزی، عەبدوللا ئیبنی ئوبەی دۆژمنتین دۆژمنی محەمەد و ئایینی ئیسلام بە ھاوڵەکانی خۆی کوت لە ڕۆی فیتنە و ئاژاوەنەو: محەمەد ئیتاعە لە خۆی وەک ئیتاعە لە خودا هینایە ژمار و حیساب، بۆ وە ی خەلک وەک مەسیحیەکان چۆن عیسا بە دۆست دەزانن و دەپیەرەستن، ئەوانیش ئاوا ئەوی بە دۆست بزائن و بیەرەستن. (روح المعانی، ١٧٣/٣)

دە جوملە ی ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي﴾ دا دل هەست بە شتیکی لابراو و شاراوە دەکا، ئەویش ئەوەیە: «قل یا محمد لمن يدعی حب الله من أمّتك، ان كنتم تحبون الله، فاتّبعونی» واتە ئە ی محەمەد بلی، ئەگەر بەراستی دە داوای خۆتدا راستی، لە دەستووراتی خودای تەعالادا لە بابەت ئیجرا ی ئەحکام و ئەمر و نەهیدا، ئیتاعە ی من بکە.

ئەو جار دەبی ئەو بەزاندی مەبەست لە خۆشەویستی خودای بی ھاوتا خۆشەویستی زاتی نییە، چونکە خودای بی وینە ژووراتر لەوەیە ئینسان بتوانی خۆشەویستی زاتی دەگەل پیک بینی. بەلکە پیوستە ئینسان لەو خۆشەویستییدا ئاوا بیر بکاتەو کە ئیتاعە و فەرمانبەری خودا بکا، جا بۆ گەشتن بە قوناغی ئیتاعە یی لە خودا دەبی خۆ بگەییندریتە پلە ی دۆستایەتی پیغەمبەرەکان، دەنا ناکری بەو مەبەست و هەدەفە کە خۆشەویستی خودایە بگە ی. ئەو دەم ھاوار و داوای خودا خۆشەویستی دەبیته ھاواری بە درۆ.

تیوتیو:

ئەگەر دەتەهوی خودات یاریکار و دۆست بی، وەشوین دین و شەریعەتیکی بکەو کە پیغەمبەر ڕایگەیانندوو، دەنا بە زمان ھاوار کە یە خودا و ڕەسوولی خودا دە ئەعمال و کرداریشدا وەشوین بی باوەران و دۆژمنانی دین و ئەخلاق کەوی، ئەو ڕەنج بەخەسار دیە حیساب و ژمار. بۆ تەئید و راستی ئەو ئیدیعیە دەچینە خزمەت ئایەتی ٣٢:

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

ئە ی محەمەد، بلی بەو عەالمە: هەر لە خودا و پیغەمبەر پەیرەوی بکەن، ئەگەر پشتیان

هەلکرد، بێ گومان خودا کافر و بێ پروایانی خۆش ناوێت.

ئاوردانەوه و تێروانیکی هەستیارانە وەسەر ئایەتی ۳۲:

ئەو محەمەد بلی بە هەموو ئینسانیکێ خاوەن باوەر، ئیتاعە ی خودا و پەسوولی خودا بکەن، بە خالسی و کرداری جوان و چاکیش بکەن و پەواجی پێ بدەن. ئینجا ئەگەر هاتو پاش ئەو پێراگە یاندنە ی تۆ، پروایان وەرگیرا لە ئیتاعەتی خودا و پیغمبەر و خۆیان گە یاندە دەرووی بێ باوەری، بێ گومان خودا ئاگادارە پێیان و بێ پروایانیشی خۆش ناوی.

ئەو ئایەتە ئەو دە ئینسان دەگەییێ کە ئیتاعە لە پیغمبەر واتە چی؟ یانی دەبێ ئینسان بە راستی و خالسی ئەو بزانی کە پێگای پیغمبەر بە جۆز کۆمەلێک یاسای ئەمر و نەهی نین، ئیتاعە لە پیغمبەریش ئەو یە کە راستە و راست دە خەتی ئەودا هەنگاوان باویی و بە دەستووری ئەو عمەل بکری. خۆ ئەو هەش پروون و ئاشکرایە و حاشا هەلنەگرە: ئیتاعە ی خودا و پەسوولی خودا هەر یەک پێگان و زیاتر لە یەک پێگا و جودا لە یەک نین، واتە کێ ئیتاعە لە فەرمانی پەسوول بکا ئەو ئیتاعە لە خودایە، و کیش ئیتاعە لە پەسوولی خودا نەکا، مانای ئەو یە کە باوەری بە خودا نییە و خۆشەویستی دەگەل خودا نییە. ئەو ی بیلێ لەو بارەوه درۆیە.

دڵ دەیههوی بە باشی تیگا لە خۆشەویستی خودا، چونکە خۆشەویستی ئەسەر و ئاساریکی سرشتییە، خۆ دیارە ئاساری سرشتیش ناکرێ و ناگونجێ حەوالە ی زاتی پاکی خودای تەعالا کری، جا لە سەر ئەو ئەساسە ی زانیان لە بارە ی خۆشەویستی هەر کەسە یان بە پێی دەرک و هەستی خۆی جۆریکی نەزەر داوه.

مەسەلەن: بە کۆ زانیانی «اشاعره» و «ماتریدی» کە زانیانی مۆتەکەلیمان ئاویان کوتوو: «ان المحبة نوع من الارادة و هي لا تتعلق حقيقة الا بالمعاني و المنافع لا بالذات» واتە خۆشەویستی جۆریکە لە ئیرادە کە بە مانا و قازانجی ئەو شتە خۆ هەلداوه سی نە بە زاتی شتە کە. لە سەر ئەو تەعبیر و بەراوردە خۆشەویستی نیوان ئینسان و خودا دەبی ئاوا هەلنەگیندری: ئینسان خۆشی و حەسانەوه و قازانج و بەهرە ی حیات و ژینی لە خوداوه دەس دەکەوی و ئیرادە و یەقینی لە مەر خودا بۆ پەیدا دەبی، و هەر وا خوداش لە بابەت ئەو هەلویست و ئیرادە پاکە ی ئینسان، ئیرادە ی خیر و خۆشی و حەسانەوه بۆ ئەو ئینسانە دابین دەکا و بە جێ دینی. ئەو نەزەر و بۆچوونی عولەمای ئەهلی مۆتەکەلیمە، بە کوردی و بە کورتی، «ارادة العبد اختصاصه تعالى بالعبادة» واتە خۆشەویستی ئینسان لە مەر خودا تەنیا

خودا پەرستنه.

عوره‌فای ئەهلی سوننەت وەک ئیمامی غەزالی فەرموویانە: «الحب عبارة عن ميل الطبع الى الشيء الملد» واتە خۆشەویستی ئارەزووی دڵە بۆ لای شتی لەزەت بەخەش. کاتی خۆشەویستی توند و پراوێر بوو ئەو پێی دەکوێ: عشق. «بغض» کە دژی خۆشەویستی و «البغض نفرة الطبع عن المؤلم» واتە بوغز بریتیە لە هەڵاتنی سرشت لە شتی دەردهێنەر. (روح المعانی، ١٧٢/٣-١٧١)

نیشانەکانی خۆشەویستی خودا:

١. ئالوودە و تیکە لاوی سونەتەکانی پێغەمبەر و دووری لە عالەمی نائەهل.
 ٢. زۆر بیر و بەراوەرد لە ئاسارەکان و حیکمەتی باری تەعالا
 ٣. پازی بە قەزار و قەدەری خودا و سەبر و خۆپراگری لە سەر دەرد و بەلا
 ٤. دڵ خۆش نەکردن بە سامانی دنیا
 ٥. ترس لە خودا و بێ‌باکی و بێ‌منەتی لە غەیری خودا
- بێ‌گومان کە سێک خاوەنی ئەو سیفەتانە بێ‌ دەتواند بێ‌ بکوێ خۆشەویستی خودایە.

بۆ ئاگاداری:

عەبدوللا کورپی ئوبەیی سەختترین دۆژمنی محەمەد و ئیسلام لە دابەزینی ئایەتی ٣١ ئالی عیمراندا ئەو شایەیی داگیرساند کە محەمەد ئیتاعەیی خۆی وەک ئیتاعەت لە خودا دانا و رایگەیاندا، وەک تەرسایەکانی خۆ نیشان دا، واتە تەرسایەکان لایان وای بوو لە خۆشەویستی و نزیکیی عیسا خۆشەویستی و نزیکیی لە خودایان دەس دەکەوێ، جا خودای تەالا بە دابەزاندنی ئایەتی ٣٢ کە ماناکەی ئاواوە: بَلَّغْ ئەو محەمەد: ئەو موسوڵمانان ئیتاعەیی خودا بکەن و ئیتاعەیی پێغەمبەری ئەو بکەن، یانی ئیتاعە لە محەمەدیشی گێرا بە واجب، ئەو وەک تەرسایەکان کە دەلێن عیسا خودایە، یا کورپی خودایە.

هەست و شعور لە بەراوەرد و هەڵسەنگاندنی ئایەتەکانی ٣١ و ٣٢ ئالی عیمران ئەو مەبەستە هاتە دەست و لێی بە یەقین گەیی، چونکە خودای تەعالا خۆشەویستی خۆی بە ئیتاعە و شوێن کەوتنی پەسوولانی هێنایە حیساب، پەلە و پایەیی رەسوولانی بە تەواوی و سەررووی هەموو پەلە و پایەییکی ئینسانی خست، و لەو لایەشەو یەهوودی و نەساراکانی

هەس دانەووە و دمکوتی کردن به‌وهی که ده‌یانکوت: ئیمە ئەولادانی ئیبراهیم و ئیسحاق و یەعقوبین باکمان لە پڕۆژی قیامەت نییە چونکە دۆستی خوداین، خودا فەرمووی: خۆشەویستی من، خۆشەویستی و ئیتاعت لە پەسوولانە، نە خزمایەتی و پەگەزی و تیکەلاوی.

لە حەزەرەتی عەباسەووە ئاوا نەقل کراوە: تاقمیک لە یەهوودیان لە کن موسولمانان شانازیان بەوێ دەکرد کە ئیمە ئەولادانی ئیبراهیم و ئیسحاق و یەعقوبین، بەو پێیە ئیمە لەوێ موسولمان لە پیشترین و دینیشمان ئەسلتر و بەرزترە لە دینی ئێوە، چونکە زۆر لە پیش ئێوەدا خودا ناسیوین. و هەروا هەندیکیشیان ئیمە دەگەڵ ئەو عیسایە دۆستین کە کۆری خودایە. ئەمما خودای تەعالا بۆ بەتال کردنەووە و بەرپەرچ دانەووەی قسە و فکر و خەیاڵاتیان بە هۆی دابەزاندنی ئایەتەکانی ۳۳ و ۳۴ و ... ئەوێ تێگەیاندن خۆ و پال پێغەمبەر دان کافی نییە بۆ نزیکێ لە خودا و خوداناسی. ئێوەی یەهوود و نەسارا کە خۆتان داوێتە پال خودا و دەشڵین عیسا کۆری خودایە، تاوانە و دوور لە راستییە، چونکە خودا لە پەگەز و نەسلی ئینسان بەدووورە، عیسای ئینسان چۆن دەکرێ خودا بێ. (روح المعانی، ج ۱۷۴/۳)

بۆ ئیستاتی ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۳۳ی ئالی عیمران:

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ
بێ گومان خودا ئادەم و نوح و بنەمالە ی ئیبراهیم و عیمرانی هەڵبژاردووە و پێزداری کردوون
بە سەر عالەمی جیهاندا.

ئاوردانەووە و تێروانیکی هەستیارانە وەسەر ئایەتی ۳۳ی ئالی عیمران:

دەبی ئاوا ئەو جێگەیه مانا کەین و بۆی بچین کە خودا دەفەرموێ: ئادەم و نوح و بنەمالە ی ئیبراهیم و عیمرانم هەڵبژاردن بە سەر هەموو عالەمی جیهاندا، واتە عالەمی دەورانی خۆیان، و هەروا ئەو هەڵبژاردنەش واتە دەباییەت و چینه‌دا، یانی ئادەم بابی یەکەمی بەرە ی ئینسانە، پاش ئەو نوح بابی دووھەمی ئینسانە، چونکە دە دەورادنی حەزەرەتی نووحدا لە سەر ئەساسی خراپی ئینسانی ئەو کاتی تۆفانیکی زۆر گورە هەستا و بەشی زۆری ولاتی پۆژھەلاتی ناوھراستی داگرت بە جۆرێکی وا ئینسانی دەو ناوچەدا نەهێشت، ئەو کەسانە نەبن کە دەگەڵ حەزەرەتی نوح سواری کەشتی بوون. پاشان وەچە ی ئەوانە و نوح بە ولات وەربوونەووە، وا

دېتە پروو کہ لەو پرا بت پەرەستی داکەوت و پەرەى ستاند و پاش تېپەرپوونیکى زۆر لە دەوران
خودا ئیبراھیمی ھەلبارد بە پېشەوا و پېرەیکى بە زیك و زاكوون و لیزان و بنیاتنەرى ماله
خودا بە ناوی کەعبە، پېغەمبەرى زۆریشى لى پاشەکەوت کرد، وەك ئیسماعیل و ئیسحاق و
یەعقوب و یوسف و براکانى و مووسا و ھاروون و داوود و سولەیمان و گەلیکی دی؛
مەبەستیش لە عیمرانى دووھەم بابى مریەمە و خانەوادەکەیتى کہ مەریەمە و عیسان؛ لە نیوانى
عیمرانى بابى مووسا و عیمرانى بابى ھەزرتى مەریەمە بگرە زیاتر لە ھەزار و ھەشت سەد سأل
دەبا و دەخایەنئ. ئالى عیمران بەشیکن لە بنەماله ی ئیبراھیم. دیارە لە بەر پز و حورمەتى
مەریەمە و عیسای کورى، خودای تەعالا بەتایبەتى ناوی بردن دە ئایەتى ۳۳ دا ھەرمووی: ﴿وَالْاِبْرٰهٖمَ وَالْاِمْرَانَ عَلَی الْعَالَمِیْنَ﴾ واتە بنەماله ی ئیبراھیم و بنەماله ی عیمرانى بابى مەریەمە ی
ھەلبارد بە سەر عالەمى دنیا دا.

جا لە پاشان وەك دەردەکەوئ و ئاشکرایە دەر و دەروازەى پېغەمبەرایەتى پتو دەدرئ و
داده خرئ بە ھاتنى ھەزرتى محەمەدەلمستەفای نەوہى ھەزرتى ئیسماعیل کورى ئیبراھیم.
سلاوى خودایان لە سەر بى.

ھەر وەك پروون و ئاشکرایە و حاشا ھەلگر نییە بە پتئ سوننەتى ئیلاھى ئادابى ھیدایەتى
ئینسان لە تەواوى دەوراندا بە وەسیلەى ھەلباراوانى خودا بوو بە ناوی پېغەمبەران، و ئەو ھەش
دەبئ بزاندريئ کہ مەبەست لە عیمران دیرەدا بابى ھەزرتى مەریەمە یە نەك بابى ھەزرتى
مووسا کہ نزیک بە دوو ھەزار سالیان نیتوانە. یانى ئالى عیمران بریتییە لە ھەزرتى مەریەمە و
عیسا و ژنى عیمران. دەشکری ئەو ئایەتە ۳۳ یە بکریتە بەلگە لە سەر بئ گوناھى ئەنبیایانى خودا
چونکہ خودا گونە ھباران ھەلبارئ بئ پز.

مەبەستیش لە ئالى ئیبراھیم تۆرەمەو و بەرەى پاکى ھەزرتى ئیسماعیلە بە دەلیلى ئایەتى
۵۴ سووڤەى نیسائ:

فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرٰهٖمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا
بئ گومان ئیمە کتیب و پېغەمبەرایەتى و دەسەلاتیکى گەرەمان بە تۆرەمەى ئیبراھیم بەخشى

لە بەرجەو ھەندى و ھەلسەنگاندنى ئایەتى ۳۳ کہ خودای تەعالا بەرەى ئادەمى ھەلدەبژئ
بە سەر عالەمدا چەند شتى بەرچاو ھەست پئ دەکری، وەك:

۱. عالم بهو پښه دهبی دوو بهره بی، بهره بی ته کلیف و بهره بی خاوهن ته کلیف. بهره بی ته کلیف و گیان له بهریش هه یه وهک حه یوانات و پاتال، بهره بی نه باتات و جیماداتی هه یه بی گیان و ته کلیف.

بهره بی خاوهن ته کلیفیش وهک تهو چوار بهره یه: ئینسان، فرشته، پهری، شه یاتین. تهو چوار بهره یه خاوهنی ته کلیفن، ههر یه که ی له بابه تیکه وه، تهو هس دیاره که بهره بی خاوهن ته کلیف ریژدار تره له بهره بی ته کلیف.

۲. ره گه زی تهو چوار بهره ش، واته فرشته، ئینسان، جن و شه یاتین، ههر یه که ی له شتیکن. وهک تهو گویا فرشته کان له «با» ن، به پښی نه زهری زانایان و ته قلکاریان بهو ده لیله که فرشته له مهر به ریوه بردن و نه نجام دانی کاروباری پی سپیږدراویان وهک با ده پړون و ده فرن. دوو باره که به توانان بو هه لگرتنی عهرشی خودا ده بی ههر با بن چونکه به هیژترین شته بو هه لگرتنی شتی سهخت و سهنگین. ههر تهو هسه پښان ده کوتری «روحانی». ههر چه ند هه ندیک هه ن ده لښ فرشته له نوورن واته ره گه زیان نووره، جا له سهر تهو دوو نه زه رانه ده تواندری بکوتری ته رواحی فرشته له نووره. بیچم و له شی له بایه، تهوانه نیشته جپی عالمی سه ماواتن.

۳. شه یاتین که بهره بی کفرن و ئیبلیس که ره ئیس و سه روکیانه، تهوانه ره گه زیان ده بی له ئاور بی، له سهر تهو ساسی ئایه تی ۱۲ سوورپی ته عراف که خودا نه قل له ئیبلیس دهکا و ده فهرموی:

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ
خودا به شه یتان (ئیبلیس) ی کوت: لهو کاته دا که فهرمانم پی دای کی ریگای لی گرتی که کرنوش نه بهی؟ ئیبلیس کوتی: ته من چاترم، ته تو منت له ئاگر به دی هیناوه و تهوت له قور دروست کردووه.

دیاره شه یاتین کفرن و ئیبلیس که ره ئیس و ریبه ریانه کافر یکی به ئاشکرایه به ده لیلی ئایه تی ۷۴ ی سوورپی «ص»:

إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ
بیجگه له شه یتان، خوی به زل زانی و چووه ریزی کافر و بی پرواکان.

تهو ئایه ته به ئاشکرایه هاوار دهکا که ئیبلیس کافره و شک له کافره تیدا نییه. دیاره

شهیتانهکانی دیکه‌ی غه‌یری ئیبلیس‌یش ههر کافرن به ده‌لیلی ئایه‌تی ١٢١ ی ئه‌نعام:

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

له‌و شتانه مه‌خۆن که ناوی خودایان له‌ سه‌ر نه‌هیندراوه، بی‌گومان خواردنی ئه‌وانه‌ ده‌رچوون له‌ سنوور و فه‌رمانه، میینه شه‌یتانه‌کان به‌ جه‌خت هه‌ندئ شت راده‌گه‌یه‌نن به‌ دۆسته‌کانیان، بۆ ئه‌وه‌ی کیشه‌ و ته‌فهرقه‌تان له‌ گه‌ل بکه‌ن، ئه‌گه‌ر ئیوه‌ به‌ گوئیان بکه‌ن، بی‌گومان ده‌بنه‌ هاوه‌ل‌دانه‌ر بۆ خودا.

ئهو ئایه‌ته ئیسه‌باتی ئه‌وه‌ ده‌کا که شه‌یاتینیش ههر کافرن و داب و خۆشیان دوشمنیه‌تی به‌ره‌ی ئینسانه، به‌ پێی ئیشاراتی ئایه‌تی ٥٠ ی که‌هف:

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

یادی ئهو کاته‌ی بکه‌وه‌ که‌ کوتمان به‌ فرشته‌کان، کړنۆش به‌رنه‌ به‌ر ئاده‌م؛ سه‌ره‌نجه‌م کړنۆشیان به‌رد بی‌جه‌گه‌ له‌ شه‌یتان، به‌ ره‌گه‌زله‌ جنۆکه‌ بوو سه‌ره‌پېچی کرد له‌ فه‌رمانی په‌روه‌ر‌دگاری. ئایا ئیتر ئیوه‌ خۆی و نه‌وه‌کانی له‌باتی من ده‌که‌ن به‌ دۆست و خۆشه‌ویست؟ که‌چی ئه‌وان دوژمن‌تان چهند بریتیه‌ی کی خراپه‌ بۆ سه‌ته‌مکاران.

دووباره‌ بۆ ئیسه‌باتی ئه‌وه‌ی که شه‌یاتین دوژمنی به‌ره‌ی ئینسانن، سه‌یری ئایه‌تی ١١٢ ی سووره‌تی ئه‌نعام بکه‌:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ ...

ههر به‌و شیوه‌ بۆ ههر یه‌ک له‌ پېغه‌مبه‌ران، دوژمنیکان له‌ شه‌یاتینه‌ مروّف و جنۆکه‌کان دانا.

که‌وايه‌ ده‌بی بکو‌ترئ: شه‌یتانی ره‌گه‌ز ئاور خوو و سروشتی تایه‌تی دوژمنی ئینسانی ره‌گه‌ز خاکیه‌.

که‌وايه‌ به‌ پێی ئهو دوو ئایه‌تی ١٢ ی سووره‌ی ئه‌عراف و ٢٧ ی حیجر، شه‌یاتین و جنۆکه‌ له‌ ئاگرن. ئه‌وه‌ش ئایه‌ته‌کان به‌ ته‌رتیب:

خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ﴿١٢﴾ اعراف

ئیبلیس ده‌لێ ئەمنت له ئاور دروست کردوه، ئاده‌میشته‌ له‌ قور.

وَالْحَجَّانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ تَارِ السَّمُومِ ﴿٢٧﴾ حجر

له‌ پێشدا جنۆکه‌مان له‌ ئاگرێکی سووتینه‌ر و بێ‌دووکه‌ل دروست کرد.

ئەگەر له‌ بیرمان بێ‌ ده‌ پێشدا به‌ پێی ئایه‌تی قورئان کوتمان شه‌یاتین و جنۆکه‌ هه‌ر دوو دوژمنی به‌ره‌ی ئینسان و شه‌یاتینی کافریش به‌ تیکرایی، به‌لام به‌ره‌ی جنۆکه‌ که‌وا دیاره‌ به‌ پێی ئیشاراتی قورئان ئایه‌تی ۱۴ی سوورده‌ی جن نه‌ هه‌موو کافرن نه‌ هه‌موو موسوڵمان، به‌لکه‌ هه‌ندیکیان کافرن و هه‌ندیکیان موسوڵمان. ئەوه‌ش ئایه‌تی ۱۴ی جن، سه‌یری که‌ به‌ وردی:

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا

به‌راستی ئیمه‌ش هه‌ندیکیان موسوڵمانین، هه‌ندیکیان سته‌مکار و له‌پڕی‌لاده‌ر، ئەو که‌سانه‌ی که‌ موسوڵمان بوون هه‌ر ئەوان گه‌ران به‌ شوین شاره‌زاییدا.

کاتی ئەوه‌ زانده‌ر که‌ فرشته‌ له‌ با و نووره‌، جن و شه‌یتان له‌ ئاگرن، ئینسانیش له‌ خاکه‌، به‌ پێی ئایه‌تی ۵۹ی ئالی عیمران، و له‌ ئاده‌مرا دامه‌زراوه‌ به‌ فەرمووده‌ی ئایه‌تی ۱ی سوورده‌ی نساء، سه‌یر که‌ به‌ ته‌رتیب له‌ ئایه‌ته‌کان:

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ آل

عمران

بێ‌گومان نمونه‌ی عیسا‌ لای خودا وه‌ کوو نمونه‌ی ئاده‌مه‌، خودا گه‌ل‌له‌ی ئاده‌می له‌ گل‌ دارپشته‌ پاشان پێی کوت: داده‌ی ببه‌، ده‌سه‌به‌جی بوو.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ

رَقِيبًا ﴿١﴾ نساء

ئهی خه‌لکینه‌! له‌ په‌روه‌ردگارتان بترسین، ئەو په‌روه‌ردگاره‌ی که‌ ئیوه‌ی له‌ تاکه‌ که‌سێک به‌دی هینا به‌ ناوی ئاده‌م؛ هاوچوته‌ که‌شی وه‌ک هه‌وا بێ‌، هه‌ر له‌و جه‌سته‌ به‌دی هینا، له‌و دووانه‌ش زۆر ژن و پیاوی ب‌لاو کرده‌وه‌.

کاتی ئەوه‌مان زانی که‌ ئینسان له‌ خاکه‌، پتویسته‌ ئەوه‌ش بزاین که‌ زانایان به‌ کو‌ده‌نگی نه‌زه‌ریان ئاوا داوه‌ که‌ به‌ره‌ی ئینسانی ئەگه‌رچی له‌ خاکه‌، پ‌یزدارته‌ له‌ به‌ره‌ی جنۆکه‌ و شه‌یاتین

ده گه‌ل ئه‌وه‌ی ره گه‌ز ئاورن.

ئه‌مما له‌و باره‌وه ئایا ئینسان پ‌یزدارتره یا فریشته، دوو به‌ره‌کی هه‌یه، به‌لام ئه‌وانه‌ی که نه‌زه‌ریان وایه به‌ره‌ی ئینسان له‌ فرشته پ‌یزدارتره، ده‌لیلان ئایه‌تی ۳۳یه که (اَصْطَفٰی... عَلٰی الْعَالَمِیْنَ) ه، فرشته به‌شیک له‌ عاله‌مینه؛ ئه‌مما له‌ سه‌ر ئه‌و نه‌زه‌ره تووشی ئه‌و ئیشکاله ده‌بین که ده‌ ئایه‌تی ۴۷ی به‌قه‌رده‌ها هاتووه که خودا له‌ وه‌سفی به‌نی ئیسرائیلدا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَآیٰی فَضَّلْتُکُمْ عَلٰی الْعَالَمِیْنَ﴾؛ چونکه له‌ لایه‌کی کوتراوه به‌ره‌ی ئینسان پ‌یزدارتره له‌ گشت عاله‌م، لیره‌شدا کوتراوه به‌نی ئیسرائیل پ‌یزدارترن له‌ گشت عاله‌م، ئه‌و دوو قسه‌یه ناکۆکن پ‌یکه‌وه. بۆ پ‌زگاری له‌و ناکۆکیه ده‌بێ ئاوا بکوتری: پ‌یزداری ئاده‌م و نوح و ئالی عیمران و ئیبراهیم و هۆزی به‌نی ئیسرائیلش هه‌ر له‌و عاله‌می ده‌وری خۆیان پ‌یزدارترن، به‌لام پ‌یزداری ئینسان ئه‌گه‌ر بتوانی خۆ له‌ ده‌س نه‌فس و هه‌وا و غرووری پ‌زگار کا، پله و مه‌قامی له‌ فرشته له‌ سه‌رت‌ره چونکه ئه‌و نه‌فس و هه‌وا‌ی نییه.

هه‌ندیکیش له‌ زانایانی قورئان ئاویان به‌راورد کردووه مانای ئه‌و ئایه‌ته ۳۳یه واته مه‌به‌ست له‌ مانای ﴿اِنَّ اللّٰهَ اَصْطَفٰی﴾ یانی دین و ئایینی ئاده‌م و نوح، خودا هه‌لیبژارد به‌ سه‌ر دینی عاله‌می دیدا، یا ده‌لێن خودای ته‌عالا ئاده‌م و نوح و ئیبراهیم و ئالی عیمرانی له‌ ئاکار و ئه‌خلاق و سیفاتی ناحه‌ز وه‌دوور خستن و خاوینی پاگرتن. دیاره ئه‌و نه‌زه‌ره له‌ قورئان واته ئایه‌تی ۱۲۴ی ئه‌نعام نزیکتره:

اللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ

خودای ته‌عالا بۆخۆی چاکتر ده‌زانێ په‌یامی خۆی له‌ کوێ دانێ.

ئه‌و ئایه‌ته ئاماژه وه‌لای ئه‌ویه که پ‌یغه‌مبه‌ران سه‌لامی خودایان له‌ سه‌ر بێ، به‌ نیسه‌به‌تی هێز و تیزی جسمانی و پ‌روحنی جودا له‌ غه‌یری خۆیان و وه‌ک غه‌یری خۆیان ناچن، بۆ نموونه حه‌زه‌رتی محمه‌ده‌لمسته‌فا به‌ نیسه‌به‌تی هێزی بینایی چاوان له‌ ژوو‌رای هه‌موو هاوچه‌شنانی خۆی بووه، به‌ پ‌یتی ناوه‌رۆکی ئه‌و که لاهه‌م زپ‌رپ‌نه‌یه‌ی: «زُوِيَ لِيَ الْاَرْضُ فَارِيتُ مَشَارِقَهَا وَ مَغَارِبَهَا» واته زه‌وی بۆ من خۆی خه‌ر کرده‌وه و کۆوه‌ بوو، له‌ به‌ر دوو چاوانم چاوم کرد پ‌ۆژه‌ه‌لات و پ‌ۆژئاوای ئه‌و.

و هه‌روا سه‌یری که ئه‌و که لاهه‌م په‌سوول: «اَقِمْوا صُفُوْفَکُمْ وَ تَرَاْصُوا فَاِنِّیْ اَرَاکُمْ مِنْ وَّرَآءِ

ظَهْرِي» واتە: ریز و سەفی خۆتان وەپراژینن، بە نەزم و نیزام پیکەووە، ئەمن ئیووە لە پشته سەر مەووە چاو دەکەم.

ئەو دوو کەلامە بە پروونی دەر دەخەن کە هیزی جسمانی پیغەمبەر فەر قی هەیه، دەگەڵ غەیری خۆی، کەوابی هەلبژاردنی ئەدیرەدایە.

یا نموونە ی فەرق و جیاوازی پیغەمبەرەکان لە ئەجزای لەشدا وەک حەزەرەتی ئیبراھیم کە خودا بەیانی دەکا بە وەسیلە ی ئایەتی ۷۵ ی سوورە ی ئەنعام کە خودا ئەو هیزە ی دا بە چاوانی کە ئاسمانەکان و زەویەکان هەلسەنگینی و وەزن کا:

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾

هەر بەو شێوە، دەستەلاتی بەرفراوانی ئاسمانەکان و زەویان خستە پیش چاوی ئیبراھیم، هەتا کوو بچیتە ریزی دُنیاکانەووە.

ئەو ئایەتە پیرۆزە ی ۷۵ ی ئەنعام ئەو مان پێ دەلی کە خودای تەعالا دوو چاوەکانی حەزەرەتی ئیبراھیمی ئەو وەندە وە هیز خستوون لە بینیدا، تەواوی کائیناتی سەر و بن خستۆتە ژێر بینایی خۆی، جا لە سەر ئەو ئەساسە دەتوانین بلین خودا ئیبراھیمی هەلبژارد بە سەر غەیری خۆیدا لە بابەت دەرکەووە؛ ئالی عیمرانیش هەر ئا وا.

یا ئەو وەتانی دەلین هیزی بۆن کردنی حەزەرەتی یەعقوب ژوورای هیزی بۆنی عالەم بوووە، بەو دەلیلە کاتی حەزەرەتی یوسف دەستووری دا بە براکانی کە کراسی ئەو بۆ بابی بەرن لە کەنعان و بە سەر دەم و چاویدا دەن تا کوو شیفای چاوەکانی بی، دە دیارە کاتی براکانی یوسف واتە کورەکانی حەزەرەتی یەعقوب لە شاری میسری دەرکەوتن بەرەو کەنعان هاتن بە کراس و بارە گەنمەووە، یەعقوبی پیغەمبەر لە کەنعانەووە فەرموی بۆنی یوسف لە بن لووتیدا دی، بۆ راستی ئەو قسە یە دەچینە خزمەت ئایەتی ۹۴ ی یوسف:

وَلَمَّا فَصَلَ الْعَبْرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٤﴾

هەر کاروانە کە کەوتە پێ (لە شاری میسرەووە) باوکیان (لە کەنعانەووە) کوتی: گەر بە بی ئەقلم نەزانن، بی گومان بۆنی یوسف دەکەم.

ئەگەر ئەو ئایەتە ورد هەلسەنگیندری کە حەزەرەتی یەعقوب لە دووری چەند پۆرە پێی بۆنی کوری بکا، پاش چەند سال لێک هەلبێران، قەبوول دەکری ئەو بۆن کردنە جوړیک لە

موعجیزە، جا بەو پێیە دەبی بڵیین: هەلبژاردنی پیغەمبەران بە سەر عەلەمدا لە بابەتی لەش و رۆح و دەرک و هەست و شعورەووەیە، واتە بە کورتی: روحیە پاکێ پیغەمبەران پرووت لە هەوا و وەسوەسە و گومانە و لە لەشی هەوا و هەوەس بەرین.

بە کوردی و بە کورتی، ئەگەر بکوتری مانای ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا...﴾ واتە خودا ئادەمی لە عەلەمی ژیرای هەلبژارد، ئەو دەچیتە سەر قەولی ئەو کەسانە کە کوتوویمانە: فرشتە بەرزترە لە بەرەئینسان؛ ئەگەر ماناشی ئاوا لیدریتەووە کە هەلبژاردنی ئادەم بە سەر عەلەمی ژوورادایە، ئەو قەولی ئەو کەسانە دەگریتەووە کە بەرەئینسان لە بەرەئینشتەش پێژدارترە.

پوختە می بەست و تیوتیوێ ئایەتی ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا...﴾

وێک چاو دەکری و دیارە، هەلبژاردنەکان دەبنە چوار کەس: ١. ئادەم ٢. نوح ٣. ئالی ئیبراهیم ٤. ئالی عیمران.

دیارە بنچینە بەرەئینسان لە هەوڵەو لە حەزرتی ئادەمرا داکەوت و لە پاش حەزرتی ئادەم لە حەزرتی نووحدا دادەگیرسیتەووە چونکە بەرەئادەم بە هۆی توفانی حەزرتی نوح لە ناو چوو و برآو، لە پاشان هاتنەوێ ئینسان بۆ سەر زەوی لە حەزرتی نوح داگیرساو، هەر وێک لە ئایەتی ٧٧ی «صافات» دا ئەو دەزاندری کە هەر بەرەئ نوح دەمینیتەووە لە سەر زەوی: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ﴾ واتە هەر تەنیا بەرە و نەوێ ئەومان هیشتەووە.

دیارە بە پێی نەمی ئایەتە کە لە پاش نوح باسی حەزرتی ئیبراهیم دادەگیرسی، ئەگەرچی لە نیوان حەزرتی نوح و حەزرتی ئیبراهیم پیغەمبەرانێ زۆر دینه گۆری، وێک هوود، سألح و ... بەو هۆیەو کە یەهوود و نەسارا خۆیان دەدەنە پال نەسەبی حەزرتی ئیبراهیم، چونکە دە ئەساسی ئاییندا ئیبراهیمی خەلیل هەر لە سەر داب و باو و دەستووراتی نوح و ئادەم دیاری دەدا و بوو، جا بۆیە ئەهلی کتیب وای بۆ دەچن کە ئەوانە لە نەسلی حەزرتی ئیبراهیم، و هەروا حەزرتی محەمەدەلمستەفاش لە بەرەئیبراهیمە. بەو پێیە تەواوی پیغەمبەرانێ بەنی ئیسرائیل لە نەسل و ئەولادی وان. (روح المعانی، ج ٣ / ١٧٤).

ئامانج و مەبەست لە هەلبژاردنی ئادەم و نوح و ئالی ئیبراهیم و ئالی عیمران:

زانایانی قورئان را و بۆچوونی جۆراوجۆریان لەو بارەو پاناو، بۆ نمونە هەندیک لە قورئان زانەکان نەزەریان وایە کە هەلبژاردنی ئادەم بە سەر عەلەمدا لە بابەت دروستکردنەووە،

یانی خودا پیش خەلقى بەرەى ئىنسان حەزەرەتى ئادەمى دروست کرد بە دەستى قودرەتى خۆى، بى دایک و باب، لە قور، پاشان ناوی ھەموو شتیکی فیڕ کرد و دەستووری دا بە فرشتە کړنۆش و سوژدەى بەرنى و لە ناو ئارامگەپەکی وینە بە ھەستى دايمەزراند.

ھەلبژاردنى حەزەرەتى نوح پاش ئادەم لەو بارەوہیە کە نوح ھەوہلین پیغەمبەرێکە کە دە ئایینی ئەودا دەستوورەتى حورمەتى کچ و خوشک و پوور ھاتنە گۆپۆ و دامەزرا. ھەروا بوو بە «ابو البشر- ثانی»، واتە دووھەمین بابى بەرەى ئىنسان، و ھەوہلین کەسیکە دە بەرابەر بەدئەخلاقى ئىنسان و ئۆمەتیدا تاقەتى نەھینا خۆراگری ھات دوعای لی کردن خودا لە سەر پرووی زەوى ئەو قەومە بشواتەوہ. ئەوہ خودای تەعالا نزاى نووحى وەرگرت و خەلکی ئەو سەرەدەمى غەرقى ئاوی کردن.

ھەلبژاردنى ئالی ئیبراھیم لە پاش حەزەرەتى نوح ھۆیەکەى دە گەپیتەوہ بو ئەو ئامانج و مەبەستە کە لە نەسلى ئیبراھیم کاروانى پیغەمبەران و کتیبەکانى ئاسمانى بە شیوہیەکی بەر بەرین بە ناوی یاسای ئاسمانى دابەزین، و ھەروا ئاخىرین پیغەمبەرى دنیاى لەو نەسل و بەرەپەدا دیتە وجوودەوہ.

ھەلبژاردنى ئالی عیمران پاش ئالی ئیبراھیم بەو خاتەر و مەبەستە دیتە پروو کە وەک موعجیزە حەزەرەتى مەریەمە لە دەس شەیتانى نەجات درا و پارێزرا و حەزەرەتى عیساى بى باب وەک پیغەمبەرێکی پیروو و بى وینە لی بە وەلەد ھات و بە شیوہى موعجیزە ئەو عیسا پیغەمبەرە دە لانکەیدا دەستى کرد بە قسە کردن، رەوانتر لە ئىنسانى گەورە و ژیر.

دەبى ئەوہ قبوڵ کەین ئەو ھەلبژاردنەى پشتى سەرى یەک لەو نەسل و بەرانە پر لە پاز و سوو و حیکمەتن، ئەوہندەى کوتراوہ دیرەدا گۆشەپەکی باریکە، دەبى ئەوہش بزاین کە ئەو ئىتیبخاب و ھەلبژاردنە لە پرووی نىزامى پایە و پەلەى کەسایەتى ئەو بەرە و نەسلانەپە، نەک لە بابەت ئاینى و دینى بەرفراوان و عالەمیتىرە، چونکە ئایینی محەمەد واتە قورئان کە ئەساسنامەى ئاینى محەمەدیە لە سەرپای ئایینەکانى پیش خۆى پێزدارترە و بەرفراوانترە. (تفسیر مقام محمود، ج ۱/۶۴۲).

دڵ دەپەھەوئ ئەو پرسیارە بکا کە نەختیک ھەستى پێى ئالۆز بوو، پرسیارەکەش ئەوہیە: بو دە حەزەرەتى ئادەم و نووحدا «آل» نەھاتووہ؟ بەلام دە ئیبراھیم و عیمراندا «آل» ھاتووہ؟ واتە کوتراوہ «آل ابراھیم و آل عمران»؟

بۆ ولّام دانەوہی ئەو پرسیارە بەھێزە زۆر وێر و وەوێ ھەلپرووسکام و ھەلپەرژام ھێچی وام گیر نەھات بیر و ھەستی بزۆزمی پێ دابین بێ. تەنیا شتێکی کە خۆم پێ قانێع کردووە ئەوہیە کە دە دەورانی ھەزرتی ئادەم و نووحدا فێرکردن و بارھێنان و راھێنان تەنیا ئادەم و نووح بۆ خانەدانی خۆیان بوو و بەشێک لە خەزم و کەسیان، ئەمما دە دەورانی ئیبراھیم و عیمراندا تەبلیغات و راگەیانندن و بارھێنان بگەرە لە ئیبراھیم و عیمران و ئەولادان و جێگرەکانیان بەولاتریشەوہ ھەر دەبوو ئازاد بوو.

ئىمامى مقاتل كە يەككىكە لە زانايان، نەزەرى وايە ئالى ئىبراهيم تەنيا ئەولادەكانى ھەزەرەتى ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوبن، چونكە پىغەمبەرانى بەنى ئىسرائىل ھەموويان لە نەسلى ئەو دووانەن (ئىسماعىل و ئىسحاق)، پىغەمبەرى ئاخىر زەمانىش واتە محەمەدﷺ ھەر لە نەسلى ئىسماعىلە، پىغەمبەرانى بەنى ئىسرائىل لە نەسلى ئىسحاقن. و ھەروا لە ئىبنى عەباسەو نەقلە كە ئالى ئىبراهيم بىر تىپىيە لەو كەسانە كە لە سەر ئايىنى ئىبراهيم بوون وەك ئالى محەمەدﷺ. (روح المعانى، ج ۳/ ۱۷۴)

ٺهوجار دهبي بزاندرئ مه بهست له ٺالي عيمران كامه عيمرانه؟ چونكه عيمران دوون:
 يه كيان بابي حه زره تي مووسايه، ٺهوي ديكه يان بابي حه زره تي مريه مهيه كه به بابي حه زره تي
 مريم ده كوترئ «عمران بن ماثان»، كه له ٺهولاداني حه زره تي سوله يمانئ كورئ حه زره تي داود
 پيغه مبه ره.

عیمرانی بابی حەزەرەتی موسا دەگەڵ عیمرانی بابی حەزەرەتی مەریەمە نزیکەی ۱۸۰۰ ساڵ
نیوانیان هەیه، زانایانی قورئان لەو باوەڕەدان بە زۆری کە مەبەست لە عیمرانی ئایەتی ۳۳ی ئالی
عیمران، بابی حەزەرەتی مەریەمەیه نەک عیمرانی بابی موسا؛ لە سەر ئەو بەراوەردە، مەبەست
دێرەدا عمران بن ماثان بابی مەریەمەیه نەک عمران بن یصهر بابی حەزەرەتی موسا. دەلیلێش
ئەوێهێ کە دە باسەکەدا هەر باسی حەزەرەتی عیسا و مەریەمەیه، باسی حەزەرەتی موسا هەر
دەنگی نیه:

إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٢٥﴾ آل عمران

يادی ئەو کاتەي بکەوه که ژنه کهي عمران کوتي: ئەي پەرەردگارم، ئەو هی که له زگمدايه، ئەمن نەزر و پيشکەشی تۆم کرد (تا ئازاد بۆ بۆ خزمەتی بەیتولوقە دەس).

دیاره ئەو ژنی عیمرانە، «حسنة» دایکی حەزەرەتی مەریمەمە بوو. (روح المعانی، ج ۳/ ۱۷۵)
 دایکی حەزەرەتی عیسا (مەریمەمە) دەگەڵ دایکی حەزەرەتی یەحیا خوشک بوون واتە
 حەزەرەتی زەکەریا بابی یەحیا خوشکی حەزەرەتی مەریمەمە ی ژن بوو. (روح المعانی، ج ۳/ ۱۷۷)

دەبی بزاندی که حەزەرەتی ئادەم بە بنچینە و باوکی یەکەمی بەرە ی ئینسانە، پاشان
 حەزەرەتی نوح هەڵدەبژێردی بە بابی دووھەمی بەرە ی ئینسان، بەو ھۆیە بەرە ی ئادەم بە
 تۆفانی دەورانی نوح نەما بەتایبەت لە پۆژھەلاتی ناوھراستدا، ئەو چەند کەسە نەبن کە دەگەڵ
 حەزەرەتی نوح سواری کەشتیە کە بوون. ئەو ی پاشە کەوت بوونەو لە پاشی تۆفان، وەچە و
 نەو ی نوح بوون، جا لەو پرا بت پەرەستی سەری هەڵدا و دامەزرا و بوو بە باو. خودای تەعالا
 بۆ بەرگری لەو باوہ گلاوہ بت پەرستیە حەزەرەتی ئیبراھیمی هەلبژارد و ھینایە پروو، پێغەمبەری
 زۆریشی لێ دەکەوتەو و ئالی عیمرانیش کە ھەر بەشیکن لە ئالی ئیبراھیم بەلام لە بەر پزیز و
 قەداسەتی مەریمەمە و عیسا خودا بەتایبەتی ناویان دەبا، پاشان دەرگای پێغەمبەریەتی بە
 محەمەدەلمستەفاﷺ ئاخر زەمان دادەخری، سلاوی خودا لە سەر گشت پێغەمبەران بی، ئەو جار
 خانەوادە ی ئیبراھیم و عیمران کە نەو و وەچە ی یەکن ھەندیکیان لە ھەندیکیان وەدی دین، بەو
 شیوہیە: ئیسماعیل و ئیسماعیل و کورەکانیان لە ئیبراھیم دەبن و ئیبراھیم لە نوح و نووحیش لە
 ئادەم، ئە بەو جۆرە هەڵدەپرژنە سەر زەوی. بۆ ئەو راستیە دەچینە خزمەت ئایەتی ۳۴ ی ئالی
 عیمران:

ذُرِّيَّةَ بَعْضِهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۴﴾ ئالی عیمران

ئەوانە ھەر یەک بەرەچەن، ھەندیکیان لە ھەندیکیان، خوداش بیسەر و زانایە.

ئاور دانەو و تێوانینیکی ھەستیارانە وەسەر ئایەتی ۳۴:

بەرە ی ئیبراھیم و بەرە ی عیمران وەچە یەک بوون ھەندیکیان لە ھەندیکیان کەوتوونەتەو.
 دەکرێ بکوترێ مانای ﴿ذُرِّيَّةَ بَعْضِهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ واتە ھەندیکیان وەک ھەندیکیان دە
 تەو حیددا، دە ئیتاعەتدا، دە ئیخلاسد، وەک ئایەتی ۶۷ ی تەو بە لەمەر مونا فقاندا کە دەفەر موی:
 ﴿الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ...﴾ واتە پیاو و ژنە دوور و وەکان ھەر وەک یەک وان،
 فەرمان دەدەن بە نالەباری و خراپە. واتە ئەوانە شەریکی یەکن دە خراپە کردندا. ئەو تۆرەمە و

وه چانهی ئیبراهیم و عیمران ده چاکه کردن و ئیتاعه له خوددا شهریکن بۆ ئیرشادی جامعه وهک یهک وان.

دهشکری ئه و ئایه ته بۆ په دی قسه ی جووله که کان بی که ده یانکوت: ئیمه له ئه ولادانی ئیبراهیم و عیمرانین، ته رسایه کانیش ده یانکوت عیسا کوری خودایه؛ ئه گهرچی زاناکانیان ده یانزانی قسه ی ئه وانه به تاله، به لام له بهر دل پی خوشی نه زانه کان ده نگیان نه ده کرد.

و هه روا دووباره ده توانین بلین دابه زینی ئه و ئایه ته پووچه ل کردنه وهی قسه ی هه ندیک له نه زانانی ماده گه رایانه که ده لین له هه وه له وه ئینسان مه یمون بووه ورده ورده به پی سرشت هاتۆته سهر شکلی ئینسان. جا خودای ته عالا بۆ پووچه ل کردنه وهی بیر و خه یالی ئه و ناحالیانه فه رمووی به ره و وه چه ی ئه و ئیبراهیم و عیمرانه ئینسانانه هه ره له یه کن و یه ک به ره ن، یه ک په گه زن و له ئاده من.

ئه گهرچی ده سته یه ک له زانایان کوتوویانه مه به ست له و ئایه ته دا ئه وه یه ئه وانه هه موویان ده نیه ت و باوه ر و عه مه ل و ئیخلاسا هه ره یه کن و جودا نین.

وهک له به راوه رد و هه لسه نگاندنی ئه قیده و باوه ری هه ندیک له نه ساره کان دیته پروو و بهر چاومان، عیسا به کوری خودا ده زانن، یا به خودای ده زانن؛ جا خودای ته عالا له سهر ئه و ئه ساسه که ئاده میزادی له سهر هه له کانیاان ئاگادار کردۆته وه و به وهخت و کات هاتووه، دیره دا ئاگاداریان ده داتی که عیسا نه کوری خودایه و نه خودایه، به لکه کوری مه ریهمه یه و له وه یه وه وه له د بووه و مه ریهمه ش کچی عیمرانی حنه ی کچی ناقو ذایه. جا ئه گهر عیسا کوری خودا یا خودا با، چۆن ده کرا ئه و به ره دایک و بابه هه بان؟

ده بی به ته ئکید ئینسان له سهر ئه و باوه ره بی که خودا نه له کهس به وه له د بووه، نه که سی لی به وه له د ده بی. بۆ ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ٣٥ ی ئالی عیمران:

إِذْ قَالَتْ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾

یادی ئه و کاته وه که که خیزانی عیمران (حنه) کوتی ئه ی په ره ردگارم! ئه وه ی که ده زگمدایه، ئه من نه زر و پیشکەشی تۆم کرد تا نازاد بی بۆ خزمه تی بهیتو لموقه دهس، که وایه تۆش لیم وەرگره و قه بوولی که، چونکه به راستی هه ره تۆی بیسه ره و زانا.

تیروانین و ئاور دانه وه یه کی هه ستیارانه وه سه ره مه به سته ی ئایه تی ٣٥:

کاتی ژنی عیمران پارایەوه له خودا و کوتی: ئەهی پەروەردگارم! بەراستی ئەوهی دە زگمایە نەزرم کرد بۆ خزمەتی ماله تو که بەیتولموقە دەسە، دیارە دل و ئەقل ئەوه دەسەلمینی و باوەر دەکەن که ژنی عیمران واتە حەتە بە تەمای ئەوهی بووه که ئەوهی دە زگیدایە کوپە و کوپ دەبی. بەو دەلیلە هەر کوپ دەبی و دەکرا بە خزمەتکاری خانەیی خودا؛ جا له سەر ئەو هیوا و ئەساسە دایکی مریەمه واتە حەتە کوتی: خودایە ئەو نەزرم لی قبوول که که کردوو، دیارە لیم یەقینە که ئەتو بیسەری بە پارانەوهی نیەت و هەستەیی دەروونم دەزانی که ئەمن پەزنامەندی تۆم مەبەستە لەو نەزرمدا.

دەو نەزردایە که ئاوا راشکاوانە و راستەوخۆ ژنی عیمران واتە دایکی مریەمه دەیکە و له خۆی نیشان دەدا، ئیشارەیی تەواوە وەلای ئەوهی بابی مریەمهیی واتە میدی حەتە نەمابی، دەنا ئاوی نەدەتوانی ژنی عیمران واتە دایکی مریەمهیی ئەو نەزەرە بی پەزایەتی میدی بیکا.

مەبەستی دایکی مریەمهش له ئازادی مریەمه واتە له بەندی ویلایەتی خۆی ئازاد بی بکەوێتە ژێر ویلایەتی خودا، واتە مریەمه دەبی تەنیا خوداپەرست بی، و تا بالق دەبی دەبی خزمەتگوزاری ماله خودا بی (بیت المقدس)، و هیچ بەهرەیکە شەخسی لی وەرەگیرێ، بەلام پاش ئەوهی که بالق بوو، خاوەن ئیختیار و سەرەخۆ بی، هەر بە خزمەتکاری ماله خودا وەمینی و یا شوین ئارەزووی خۆی بکەوی.

دل دەکەوێتە سەر ئەو هەست و باوەرە بە پێی نەزمی ئایەتەکه که دەفەرموێ: (مُحَرَّرًا) و نافەرموێ (مُحَرَّرَةً) دایکی مریەمه له پرووی ئیلهاماتی روحی، هەستی ئاوا بووه خودا کوپی خستۆتە نێو زگی و کوپی دەداتی. بەلام کاتی زگی دانا و دیتی ئەوه کچه و کوپ نییه، هەستی دەروونی گورج وەخۆ کەوت و کەوتە چارەسازی کاری خۆی که ئەو بە باوەری خۆی کوپی نەزر کردوو، ئەوه کچه چۆن دەبی ئەو نەزەرە؟ راستەوخۆ بی پامان و تیمان وەستان ئەو دوو شتەیی له خودا داوا کردن:

۱. ئەو نەزەری لی وەرگری که مریەمهیه.

۲. له بن پەنای پەحمەتی خۆیدا مریەمه و ئەولادی مریەمه ئاگاداری بکا.

پوختەیه که له ژنی عیمران:

مەبەست له عیمرانی ئێرە بابی حەزەرەتی مریەمهیه و دایکی مریەمهش حەتە کچی ناقوذا بووه. ئەو نەزەرە له ئیسحاقی کوپی بەشیرەوه پرایە، ئەویش له ئیبنی عەباسەوهی نەقل کردوو.

(روح المعانی، ج ٣/ ١٧٣)

گویا به قهولی هه ندیکیان عیمران و حنّه کوریکیان به ناوی هاروون بووه، ههر بۆیه شه له قورئاندا له سوورهی مریه م ئایه تی ٢٨ ده فهرموئ: ﴿يَا أُخْتَ هَارُونَ﴾ و هه زره تی مریه مهش خوشکیکی به ناوی «ایشاع» بووه که هه زره تی زه که ریا کردوو یه ته به ژنی خوئی، هه زره تی یه حیا لهو به وه له د بووه که به پئی نه زهری شه یخهین که ده واقعیهی میعراجدا هاتوو، هه زره تی عیسا و یه حیا به پوورزای یه کتر باس کراون.

وهک له زاری میژووناسانرا ده بیسری حنّه ژنی عیمران بی هه ولاد ده بی پیش هه زره تی مریه مه، حنّه رۆژی بالنده یهک له سه حرا و چۆلگه یهک ده بینی، پۆله جوچکه یهکی به دوودا دین هه موو جارئ ئاورپان وه سه ر ده دا و جارو بارهش شتیان بۆ راو ده کا و ده یانداتی و بۆخوئی نایخوا و جارو بارهش وه بن بالئ خوئیان ده دا و ماوه یهک له سه ریان هه لده کورشمی. به دیتنی ئه و کاره ساته حنّه داده مینئ و راده مینئ و ده که ویتته نیو بیرى بیر و خه م و ته مه وه، هاواریکى به سوژ ده کا له خودای ته عالا و ده لئ ئه ی پهروه رده گاری کائینات و بوونه وهر، ئاورپی به زه و ره حمه ت داوه ته وه بۆ سه ر په له وهر و بالنده کانیش کردوو ته خاوه ن نه سل و به ره، به لام ئه من بی به شم، ئه منیش لیم ده وئی هه ولادیکم ده یه ی، قه رار بی بیکه مه خزمه تگوزاری ماله تو، خوداش نزایه که ی لئ قبول و گیرا ده کا، دو عاکهش ئه وه بوو که خودا بۆ پیغه مبه ری به یان ده کا و ده فهرموئ: ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (٣٥) آل عمران ﴿روح المعانی، ج ٣/ ١٧٧﴾

دیاره ده بی ئه وه بزاندري: ده شهرعی ئه و زه مانیدا نه زرکردنی ئه ولاد بۆ خزمه تی دین و ئایینی ئاسمانی زۆر ره واج و ره وا بوو.

کاتی ئه وه ی هاتوو ئاورپا بدهینه وه سه ر ئه و کاته ی که حنّه ژنی عیمران زگه که ی داده نی و ته ماشا دکا ئافره ته و کور نییه، ده نه زره که شیدا به خه یالئ خوئی کورپه، بۆیه ی نه زری خزمه تگوزاری ماله خودای کردوو که به يتولموقه ده سه، با بزانیان دایکی مریه مه چ هه لۆیستیک ده گری، ئه و جاره بۆ روون بوونه وه ی ئه و کاره سات و جه ریا نه ده چینه خزمه ت ئایه تی ٣٦ ی ئالی عیمران:

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ

وَإِنِّي سَمِيتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ ئالی عیمران
کاتیکی (حنه) منداله که ی بوو کوتی: ئە ی پەرودەگارم، خۆ کچ بوو، خودا لەو چاتر دەزانێ که
کچی بووه، دیاره کوریش وه ک کچ نییه بۆ خزمه تگوزاری، ئە من و ناوم نا مەریەم، بەبێ
گومان خۆی و نهوه کانی دهخه مه په نای تۆ له دەس شەیتانی دەرکراو له رهحمه تی خودا.

ئاوڕ وهسەر دانهوه و تێروانیکی ههستیارانە وهسەر دهروونی ئایه تی ۳۶:

دایکی مەریەمه کاتی زگه که ی دانا و دیتی مێه و نێر نییه، تاسا و کوتی: به داخ و سۆزه وه
خودایه ئەوه ی بوومه مێینه یه و ئاواته که م نه هاته جی که نه زری خانه ی تۆم کردبوو، چونکه به
پیی باو و دابی ناوخۆ مێینه نابێ و ناتوانی ببیته خزمه تگوزار و مجهوری خانه ی خودا، له بهر
ده حه یز که وتن و ... دیاره هەر وه ک ئە قَل و ههست و شعور ئەوه دهسه لمینن: خودا نیهت
وهرده گری هەر جۆر بێ له کاروبار و قهول و قهرار و نه زردا، له سەر ئەو ئەساسه دهسته وله جی
خودا بۆ دامال دانی ته می خه م و په ژاره ی دایکی مەریه مه، دهفه رموی و ئیشاره دهکا وه لای ریز و
ریژداری ئەو مێینه و وه ریده گری و ده لی: خودا زاناتره بهوه ی که ژنی عیمران بوویه تی، واته
کچیکی پاکی پاکه، بهرز و ریژدار و له کور گه لی بهرز تره بۆ ئەو خزمه ته، چون له دهروون و
ههستیکی خالیسانه را دراوه و به خشراره، و ئەو نێرینه یه ی که تۆ داوات کردووه و نه زرت
کردووه، وه ک ئەو کچۆ له نییه و نابێ که تۆ بووته.

دَلْ دهبههوی بزانی ئەو دوو جوملانه ی ﴿وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ﴾، ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ
كَالْاُنْثٰى﴾ ئایاتی دایکی مەریه من که حنه یه، یا خاسه ته ن فهرمووده ی خودان و دَلْ خۆش دانهوه
و وه لابر دنی په ژاره و داخ و ههسرهت و حوزنی دایکی مەریه مه ن؟

دیاره هه ندیک له قورئان زانان کوتوو یانه هەر دوو جومله کان ئی دایکی مەریه مه ن، ئەمما
تاقمیک ده لین ئەو دوو جوملانه فهرمووده ی خودای ته عالان، به چه ند به لگه:

یه ک له به لگه کان ئەوه یه: ئە گه ر ئەو جوملانه ئی حنه ی دایکی مەریه مه بانه، ده با کوترا با:
﴿وَلَيْسَ الْاُنْثٰى كَالذَّكَرِ﴾ وه ک له ئادابی کوردیدا ده کوتری: کچ نابێ به کور؛ چونکه ده دابی
کوردیدا هه رگیز ناکوتری: کور نابێ به کچ. ده دیاره ئیره که جوړیکی زور قوول گرینگه
هه رگیزاو هه رگیز ناکری بکوتری دیره دا نه بی کور نابێ به کچ چونکه فه ساحهت و به لاغه تی
قورئان له ژوو رای هه چی فه ساحهت و به لاغه ته، جا له سه ر ئەو ئەساسه یه ئەو جومله یه ئی

خودایه که فهرموویه تی: ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾ واته نیر نابی به می. یانی بو خزمه تی خانه ی خودا کوپ له پیشتره له کچ، به غهیره ز دهو نه زهره دا نه بی، کوپ ناگاته پله ی کچ، بهو ده لیله: خودا ده بهه وی و هک موعجیزه ئاسایه ک لهو کچه پیغه مبه ریکی مورسه ل بی باب بخولقینی. خو ئه وهش پروون و ئاشکرایه ئه گهر ئه و زگه ی دایکی مهریه مه کوپ بایه، نه ده کرا له زگی ئه و کوپه پیغه مبه ریکی بی باب به وه له د بایه، دیاره دایکی مهریه مه ئاگاداری ئه و جهریانه نه بووه بویه داخی چاشتووه له سهر ئه وه ی که زگه که ی کچ بووه و کوپ نه بووه.

له سهر ئه و به راوهرد و هه لسه نگاندنه مانای ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾ واته (وَلَيْسَ الذَّكَرُ الَّذِي طَلَبْتَهُ كَالْأُنْثَى الَّتِي أُعْطِيْنَاهَا) واته ئه و نیرینه ی ئه و داوای ده کرد وه ک ئه و مینه ی ئه من داومه تی نابی. یا ده لئین: (وَلَيْسَ الذَّكَرُ الَّذِي هُوَ مَطْلُوبُهَا كَالْأُنْثَى الَّتِي أُعْطِيْنَاهَا) واته نیرینه یه ک که مبه سستی حته دایکی مهریه مه بووه، وه ک ئه و مینه ی که ئیمه داومانه پیی نابی، بهو ده لیله هه لده که وی که زور کچ بیی له کوپ چاتر، ئه و کچه ش که مهریه مه یه له و کچانه یه که له کوپ چاتره.

و هه روا جومله ی ﴿وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ﴾ ده گهرینه وه سهر ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى﴾ بهو پییه ده بی قه ولی حته دایکی مهریه مه بی. باقی جومله کانی ﴿وَإِنِّي أُعِيدُهَا بَكَ وَدُرِّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ واته ئه من دایکی مهریه مه که وا ناوم نا مهریه م، به بی گومان خو ی و نه وه کانی ده خمه مه په نای تو له ده س شهیتانی ده رکراو.

به پیی به راوهرد و هه لسه نگاندنی ئایه تی ۳۶ ده که وینه سهر ئه و باوه ره که دوعا و پارانه وه ی حته دایکی مهریه مه، له مهر ئاگاداری و پارازتنی پوله که ی له گه زهن دی شهیتانی پاش دانانی زگه که ی بووه، یانی له پاشبوونی مهریه مه ی ئافره ت بووه، ئه و دوعا و پارانه وه یه ئه گه رچی له هه ندیک ریوایه ت و قه ولاندا ئیشه وه لای ئه وه ی کراوه که له پیش دانانی زگه که ییدا حته بو پوله که ی نه زهر کراوی پاراوه ته وه له خودا، ئه و دوو نه زهره پروون کردنه وه ی ئه وه ی ده وی: کامیان راسته و په وایه و دلگه ره؟

ولام ده بی ئاوا بی: دایکی مهریه مه پیش ئه وه زگه که ی دانی، بوی پاراوه ته وه که خودا ئه و زگه نه زرکراوه ی به جیی خو ی بگه یینی به سلامه تی، و له کاتی به وه له د بوونیشیدا هه ر وا که ئاوا ی دی کار به پیچه وانه ی چاوه روانی پرووی دا، پتر به سوزتر پاراوه له بهر خودا هه م لیی قه بوول کا هه م بیاریزی، له ژیر په نای په حمه تی خویدا. دیاره به پیی فهرمووده ی پیغه مبه ری

لەمەر لەدایکبوونی ئەولاد کە شەیتان چۆنی دەروانیتیی، دەبی دایک زۆر بە سۆزەوه بوو
 وەلەدەکە ی وەپاری، جا لە سەر ئەو ئەساسە دایکی مەریەمە حەقی خۆی بوو کە بوو مەریەمە
 وەپاری، ئەو هەش حەدیسە کە ی پیغەمبەر، سەیری کە: (ما مِن مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ إِلَّا وَالشَّيْطَانُ يَمْسُهُ
 حِينَ يُوَلَّدُ فَيَسْتَهْلُ مَنْ مَسَّهُ صَارَ خَا إِلَّا مَرْيَمَ وَابْنَهَا) «بخاری ابوهریره» واتە هیچ وەلەدیک
 بەو لەد نابی ئیلا کە دەبی شەیتان دەستیک پێدا دەمالی کە بەو هۆیەوه دەگری، مەگر
 مەریەمە و پۆلە کە ی کە عیسیایە، کە لە دەس پێدا مالینی شەیتانی بەدوور بوون ئەو دووانە.

و هەروا لە ابن عباسەوه کە گۆیا پیغەمبەر فەرموویەتی: (كُلُّ وَلَدٍ آدَمَ يَنَالُ مِنْهُ الشَّيْطَانُ
 يَطْعَنُهُ حِينَ يَقَعُ بِالْأَرْضِ بِأَصْبَعِهِ وَ لِهَذَا يَسْتَهْلُ إِلَّا مَا كَانَ مِنْ مَرْيَمَ وَابْنَهَا فَإِنَّهُ لَمْ يَصِلْ إِبْلِيسُ
 إِلَيْهِمَا) واتە هەر پۆلە یەک کە لە بەنی ئادەم دەبی، کاتی لە تۆلی دایکی دی دەکەوێتە سەر
 زەوی، شەیتان قامکی دەگەیینیتی و تیی دەسروینی، بەو هۆیەوه ئەو مندالە دەکەوێتە گریان، بە
 غەیرەز ئەو دوو مندالانە، واتە مەریەمە و پۆلە کە ی کە عیسیایە، کە ئەو دووانە لە گەزەندی شەیتان
 وەدوور خراون.

دل دێردا ئەو سوئالە ی بوو دیتە پیش، دەبی هۆی ئەو ی چ بی کە حەزەرەتی مەریەمە و
 ئەولادە کە ی ئەو تایبەتمەندییە ی پێ دراوه و باسی کرا و دوای بوو کرا کە خودا لە گەزەندی
 شەیتان بیپاریزی؟ خو کاروانی پیغەمبەرەن بەتایبەتی محمد المصطفی لە گەزەندی شەیتان
 پارێزراون!

دەبی ولامە کە ی هەر ئەو ی بی: دیارە بی گومانە ئەو کە پیغەمبەرەن لە گەزەندی شەیتان
 وەدوور خراون، مەریەمە و عیسیای جودا نین لە خێلی پیغەمبەرەن، ئەمما هۆی تایبەتمەندییان
 بەو پارازتنە دەبی ئەو ی بی کە دایکی مەریەمە ی نزاکە ی وەرگیراوه لە لای خودا و نەشیدەزانی
 ئەو جەریانانی وەعدە ی خودا لە مەر پارازتنی پیغەمبەرەن، تا دنیا بزانی: نزای دایکان بوو
 پۆلەکانیان گیرایە.

بائەو کوتە ی خواوەنی روح المعانی کە لە عەلامە جەلالە دین سیوتی را هیناویەتی
 حاشاری نەدەین کە لەمەر پارازتنی حەزەرەتی محمد المصطفی فەرموویەتی: گۆیا عەکرەمە
 دەلی: (لَمَّا وُلِدَ النَّبِيُّ صَ اشْرَقَتِ الْأَرْضُ نَوْرًا، فَقَالَ إِبْلِيسُ: لَقَدْ وَالِيلَه وَلَدْتُ يُفْسِدُ عَلَيْنَا أَمْرًا
 فَقَالَتْ لَهُ جُنُودُهُ: لَوْ ذَهَبْتَ إِلَيْهِ فَجَاءَهُ فَرَكَضَهُ جَبْرِيلُ فَوَقَعَ بَعْدَ: «روح المعانی، ۱۸۴/۳»)
 واتە: کاتی پیغەمبەر بە وەلەد بوو، زەوی پرووناک و نوورانی داگیرسا، شەیتان کوتی: ئەوشو

کورپک به وهله د هات بهرهلستی ئامانجه مانمان دهبی، له شکری شهیتان به شهیتانیاں کوت: ئه گهر خۆت گه یاندبایه له کارت دهخست؛ شهیتان ویستی خۆی بگه یینیتی، به لام دهستی قودره تی خودا (جبریل) دای له دم و سینهی تووپی دایه چۆل و بیابانان.

ئهو ریوایه ته ئه وه دهلی که شهیتان ناتوانی زهفر به پاکان و خاسانی خودا بهری. سهیری ئایه تی ٤٢ حجر بکه: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ واته: به راستی ئه تو شهیتان، دهسته لات و توانات نییه به سهر بهنده گانی مندا؛ واته خاسان و پاکان؛ جگه له وانه ی شوین تو که وتوون که گومرا و سه رلیشیواون.

سووکه ئاورپک:

یه کیک له ئاداب و په سمی عیاده تی شهرعی پیغه مبه رانی رابردوو ئه وه بوو که یه کیک له ئه ولادانی خویان نه زری خزمه تگوزاری ماله خودا که ن و هیچ کاروباریکی دنیایی نه خه نه ته ستوی و پی نه سپیرن. دایکی هه زره تی مهربه مه له سهر ئه وه ته ساسه مندالی زگی خۆی واته مهربه مه، نه زری ئه وه خزمه ته ی کرد؛ ئه ممان کاتی دایکی مهربه مه زا و مهربه مه ی به دنیا هات به ره و پیری ئه نجام دانی نه زره که ی هات و مهربه مه ی ده ئامیزی مباره کی گرت و به ره و ماله خودا (بیت المقدس) هات و هیئای. کاتی هاته لای عابدان و خزمه تکارانی بهیتولموقه ددهس، هه زره تی زه که ریاش که یه کیک بوو له خزمه تکارانی ئه وه جییه، دایکی مهربه مه ی پرووی تی کردن و گو تی: ئه من ئه وه مندالهم به خاتری خودا نه زری خزمه ت کردنی ئه وه ماله کردوو، له وه به دوا ناتوانم له لای خۆم وه یه یلم چونکه ئی ئیره یه و ئی من نییه؛ ئه من ئه وه به ئیوه ی ده سپیرم. له و لایه شه وه عیمرانی میردی دایکی مهربه مه، که ئیمام و چاوسووری خانه ی بهیتولموقه ددهس بوو نه مابوو، به لکه مهربه مه ههر ده زگی دایکیدا بوو که ئه وه مردبوو، ده نا ئه و بو سهر په رستی له هه موو کهس له پیشتر بوو چونکه بابی مهربه مه بوو، دیاره ته وای عابدان و کاربه ده ستانی بهیتولموقه ددهس حازری ئه وه ی بوون وه خۆی گرن و ئاگاداری بکه ن، به لام دایکی بو دل حه سانه وه ی چاوه پروانی ئی چاتر و ئه میتتر بو حالی که چه که ی ده کرد، ده و کاته شدا هه زره تی زه که ریا که میردی خوشکی بوو که ده بیته پووری مهربه مه ی، له و ی بوو، ئه ویش خوازیاری وه رگرتنی مهربه مه بوو که له هه مانیش بابه تتر بوو له بهر ئیحتیات ده یویست خۆراگری کا و نه لی بیده نه من، ئه من بو ئه و کاره شایانترم؛ خۆی وه خۆ نه توانی بگری و زهوت کا، درکاندی و کوتی: خیزانی من پووریه تی و زۆر له دایکی چاتر ئاگاداری لی ده کا، بمده نی

دەیبەمەو مەالی خۆم، ئەگەرچی دایکی مەریەمە ئووی زۆر پێ خوۆش بوو، ئەو چاوەروانی ئووش بوو، بەلام ئو عالەمی دەورووبەریان هاواریان لێ پەیدا بوو، ئەمەش خوازیارین سەربەخۆ ناتەیین، بەبێ قورعەکەشی؛ دیارە ئو جار هەموویان بە کۆدەنگی دەنگیان دا، بۆ قورعەکەشی، ئووجا دلی سەراپای خوازیارانی مەریەمە هاتە جوولەجوول بەتایبەت ئی دایکی، ئەو ئایا قورعە بە ناوی کێ دەرەکەوی و کێ بەرەندە دەبی دێرەدا. سەرەنجام عەدالەتی خودا و نێزام و تەرتیبی پێک و پێکی جوانی خودا خوۆ نواند و مەریەمە دا بە زەکەریای میردی پووری، هەم دلی دایکی دامرکاند هەم دلی زەکەریا و پووری، هەم واش هاتە گۆرێ کار کەسی خوۆ بە مەغموون نەزانی، هەموو شتێکیان حەوالە نەسیب و چارەنووس کرد.

هەندیک دەلێن زەکەریا دایەنی بۆ گرت بۆ بەخێو کردنی، هەندیکیش دەلێن پووری وەرگرت و نیازشی بە شیر خواردن نەبوو، بە ئاو و خۆراکی عادی تا خەکە و قوونە نشین بوو مەریەمە ژیا؛ پاشان حەزەرەتی زەکەریا لە یەکیک لە حوجرەکانی بەیتولموقەدەس داینا و ئاگاداری دەکرد، تا کاتی جەم و خۆراک دانی بە جێی دەهێشت، دەرگای لێ دادەخست و لە کاتی جەم دانی کە زەکەریا دەهاتە لای دەیدی خۆراکی وای لە لا بوو وەک ئووی نەدەچوو کە زەکەریا بۆی دەبرد، پرسیاری لێ کرد لە مەریەمە ئو خواردەمەنییەت لە کوپرات بۆ دی؟ ئویش توانی زەکەریای حالی کا لە خەزانە ی غەیبەو دی.

ئو کارەساتە و ئو بەسەر هاتە چمان پێ دەلی؟ ئووەمان پێ دەلی: کێ بۆ خودا بی، خوداش چەند بارتەقای بۆ دەبی، کێ هەنگاوێک بۆ لای خودا باوی، خودا چەند بەرابەری بۆ لا داوی.

حەزەرەتی زەکەریا لە بابەت سەرپەرستی و ئاگاداری حەزەرەتی مریەم، چەند شتی عەجایەب و سەرسوورپهینهری چاوەکردن لەمەر پرەحم و توانایی خودا، جا لە سەر ئو چاوەکردن و جوولانەووی بەزە، هەستی لە سۆزی هاتە جوۆش و جوولانەووە، هاواری کردە خودا و کوتی: ئەولادیکی چاک و پاک و لیوێشاووی پێ عەتا کە لە خەزانە ی بەزەت کەم نابێ، بی گومان ئەتو زۆر بیسەری، بۆ راستی سەیری ئایەتی ۳۷ و ۳۸ ی ئالی عیمران کە بە وردی:

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ نالی عیمران

له‌ ئاکامدا خودای زۆر به‌ جوانی لێی وه‌رگرت و زر به‌ جوانیشی په‌روه‌رده‌ کرد، زه‌ که‌ریای
کرده‌ که‌فیلی، هه‌ر کاتێ زه‌ که‌ریا ده‌چووه‌ لای له‌ می‌حرا به‌ که‌دا، ده‌یدی که‌ وا خوارده‌مه‌نی و
رزق و رۆزی لا دانراوه‌. زه‌ که‌ریا ده‌یکوت یا مه‌ریه‌مه‌ ئه‌وه‌ت له‌ کوێ بوو؟ ئه‌ویش ده‌یکوت
ئه‌وه‌ له‌ لای خوداوه‌ هاتووه‌، بێ گومان خودا رۆزی ده‌دا به‌ هه‌ر که‌سێ که‌ بیهه‌وێ، به‌بێ ژماره‌
(٣٧) له‌ویدا بوو زه‌ که‌ریا پارایه‌وه‌ له‌ په‌روه‌ردگاری و کوتی: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم، له‌ لایه‌ن
خۆته‌وه‌ مندالێکی پاک و خاوێنم پێ بیه‌خشه‌، چونکه‌ هه‌ر تۆی بیسه‌ری نزا.

ئاوردانه‌وه‌ و تێپروانی‌تکی هه‌ستیارانه‌ له‌ سه‌ر سیما و ناوه‌رۆکی دوو ئایه‌تی ٣٧ و ٣٨:

خودای مه‌ریه‌م، مه‌ریه‌مه‌ی وه‌رگرت له‌ دایکی به‌ وه‌رگرتنیکی جوان و پازیش بوو خودا
به‌وه‌ی که‌ مه‌ریه‌مه‌ ئازاد بێ بۆ خودا په‌رستی و خزمه‌تی خانه‌ی خودا که‌ به‌یتولموکه‌ده‌سه‌، و
هه‌روا خودا پرواندی به‌ پرواندنیکی جوان، یانی خودای ته‌عالا په‌روه‌رده‌ی کرد به‌ په‌روه‌رده‌یه‌کی
پاک و خاوێن و جوان، چ له‌ پرووی جه‌سته‌ و چ له‌ بابه‌ت ئه‌خلاق و گیانه‌وه‌.

مه‌ریه‌مه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بابی مردبوو، ده‌با که‌سێک هه‌بێ وه‌ک باب وه‌ خۆی گری و
چاوه‌دیری بکا، هه‌ر ئه‌وه‌شبوو هۆ خودا دای به‌ زه‌ که‌ریای می‌ردی پووری که‌ وه‌ک باب و دایکی
خۆی چاوه‌دیریان ده‌کرد (وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا) واته‌ زه‌ که‌ریا ده‌سته‌به‌ر بوو بۆ به‌خیوکردنی مه‌ریه‌م و
چاوه‌دیری کردنی.

حه‌زه‌رتی زه‌ که‌ریا له‌ پێناو ئه‌و خزمه‌ته‌ گه‌وره‌ پر بایخه‌، خودا هانی دا بۆوه‌ی داوا له‌ خودا
بکا بۆ ئاوه‌دان بوونه‌وه‌ی وه‌جاخی دۆلیلی بداتێ با پیریش بێ، بۆ خۆی و خیزانی، ئه‌وه‌ بوو که‌
داوای کرد و خوداش داییه‌.

لێره‌دا ئه‌وه‌ هه‌ست ده‌کری دوو دۆعای حه‌تّه‌ دایکی مه‌ریه‌مه‌ وه‌رگیران له‌ لایه‌ن خوداوه‌، به‌
هۆی ئه‌وه‌ی که‌ دایکی مه‌ریه‌مه‌ به‌ کوڵ و سۆز و نیه‌تیکی پاکه‌وه‌ خۆی هاویشه‌ لای خودا.
دوو دوعاکان ئه‌وه‌ بوون: ١. خودا مه‌ریه‌مه‌ی بۆ خزمه‌تی به‌یتولموکه‌ده‌س لێ وه‌رگرت، ٢.
خودا پروه‌یه‌ی وا دارشت پاک و به‌تین و گوپ بۆ تاراندنی هه‌وا و وه‌سه‌سه‌ی شه‌یتانی، که‌
شه‌یتان نه‌یتوانی له‌ هیچ باریکه‌وه‌ زه‌فه‌ری پێ به‌ری. هه‌ر وه‌ک ئاماژه‌ وه‌لای ئه‌و راسه‌تییه‌ ده‌کا
ئایه‌تی ٤٢ی هه‌مان سووڤه‌ی نالی عیمران، که‌ نه‌ختیک له‌وه‌ به‌ دوا به‌ خزمه‌تی ده‌گه‌ین.

ئاورپىك وەسەر پىتى «ب» لە سەر وشەى «قبول» لە روانگەى ياساى عىلمى نەحو:

۱. بە پىتى نەزەرى ھەندىك لە زانايانى عىلمى نەحو، ئەو «ب» يە بۆ ئىستيعانەى وەتە داواى يارمەتى، يانى خوداى تەعالا ئەو داواىەى قەبوول کرد بە قەبوولکردنىكى جوان.

۲. ھەندىكش دەلێن ئەو پىتە بىيە بۆ مەلەسەى، يانى خودا بەو كچە نەزركراو پازى بوو، پازى بوونىكى وا كە لە باتى يەك كورپى نەزركراوى وەرگرت و قەبوول کرد، وەتە ھەر دەلێنى يەك كورپە، ئىنجا ئەو جۆرە قەبوول قەبوولنىكى جوان و پەواىە.

۳. ھەندىكش دەلێن: ئەو «ب» يە زيادە، وەتە ئەگەر لاشچى ماناى جوملە كە ناگورئ.

۴. ھەندىكش دەلێن ئەو «ب» يە بۆ دەگەل بوونە (مەصاحبە)، يانى قەبوولى کرد خودا دەگەل قەبوولنىكى جوان

بەلام پەسەند و پەواتر لەو نەزەرەنە نەزەرى ھەوەلە.

لە ابن عباسەو نەقل كراو يانى ئەللا تەعالا مەريەمەى وەرگرت بە شىوہەىكى جوانى تەربىيەت دا و پامى کرد و حاملاندى، دەو حالەتە مندالىيەدا.

ھەر لە ابن عباسەو: كە خودا ھەزەرەتى مەريەمەى لە بابەت سىما و قەد و بالا پەروەردەى کرد بە پىچەوانەى داب و عادەتى غەيرى خۆى، وەتە يەك پۆژەى دوو پۆژە و يەك مانگەى دوو مانگە و يەك سالى دوو سالى دەرويشتە پيش.

كاتى زەكەريا لە بابەت خواردەمەنيەكى بۆ دەھات پرسىارى لى کرد ئەو خواردەمەنيەت لە كوپرا بۆ دىت؛ ئاوا بە سازكراوى؟ ھەزەرەتى مەريەمە لە ولامى زەكەريادا دىفەرموو: ﴿قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ وەتە لای خوداوە (جاء من الجنة). گویا بەوہى زەكەريا دەيزانى خوراكى بەھەشتە بۆى دى. ئەو خوراكە خاسىەتى خوراكى بەھەشتى بوو وەتە مەريەمە پىتى ناپەرەھەت نەدەبوو ھەچەندى خواردباى و نەشدەسەر قەزای حاجەت وەتە نيازى بە قەزای حاجەت نەدەبوو، گویا ئەو جۆرە خواردن و خواردنەوہى و قسە کردنى مەريەمە دە تەمەنى يەك سالىدا بوو.

زانايان لە ھەلسەنگاندنى ئەو بەسەرھاتە پر لە پاز و پەمزە، كەوتنە سەر بابەت و بپروايە كە ئەساسى خەلافەت و جىنشینی لىھاتووہى و شایانە نەك نەسەب و بەرە و تیرە و ھۆزايەتى، مەسەلەن بەرە و نەسل و ھۆز ئەگەر پۆلەى نەسەبىان ھەيە، پۆلەى مەعنەویشيان ھەيە، خۆ ئەوہش ئاشكرايە كە پۆلەى مەعنەوى شایانتر و ریزدارترە لە پۆلەى نەسەبى لە لایەن دیدگای

به رزی ئاین و شهرعی خودا. چونکه ئاین دهلی خهلیفه و نایب و وهلی دهبی له زانیان و خاوهن که سایه تی هه لبردری نهک به پتی نه سه ب.

هه لبراردنی پیغه مبه ران له سهر ئه ساسی لیها تووی و شایسته گی بووه نهک نه سه ب؛ (تفسیر تبیین الفرقان، ج ٥/ باسی هه مان ئایه تی ٣٧ و ٣٨)

با ئه وهنده ش بو گه شه ی زانست بی: مندا لانیکی که به ساوایی و ده لانکه دا وه قسه هاتوون دهبی ١١ بووبن به پتی فهرمووده ی ئیمامی سیوتی: محمد المصطفی، یه حیا، عیسا، ئیبراهیم خهلیل، مهریه مه، جریح، شاهیدی یوسف، مندا لانیکی اصحاب الاخدود، مندا لیک له سهر جاریه، مندا لیک له ده وره ی فیرعه وندا، مندا لیک له ده وره ی حه زره تی محمد المصطفی دا. (روح المعانی، ج ٣/ ١٨٧)

ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت له سهر ئه ساسی ئه و به سه رهاته ی حه زره تی مهریه مه کو ده نگن له سهر ئه وه ی که پرامه تی ئه ولیا واته نیزیکانی خودا هه یه و راسته و ده شبی بکو تری: که پرامه ت به شیکه له موعجیزه، به لام ئینکاری که پرامه ت کافر بوونی له دوا نییه به لکه فاسق بوونی تیدایه، هه نه هه ندیک ده و به سه رهاته ی حه زره تی مهریه مه دا هه چی وهک که پرامه ت پرووی داوه ه ب ئی مهریه مه ی نازانن به لکه ده یده نه پال حه زره تی زه که ریا. (روح المعانی، ج ٣/ ١٨٧؛ تفسیر کبیر، ج ٨/ ٣٣-٣٢)

ئه ماما ئه هلی سوننه ت بو به ره پهرچ دانه وه ی نه زه ری ئه و هه ندانه ده لین: زه که ریا له و به سه رهات و کاره ساته ی مهریه مه که وته تیمان و دامان و هه یران، ئه گهر له ورا بان ئه و کارانه چۆن لیان وه عه جایب ده ما، چونکه به عه جاییه وه له مهریه مه ی پرسى: ئه و خوارده مه نییه ت له کوپرا بو دی؟! حه زره تی مهریه مه ش له ولامدا کوتی: له لایه ن خودا وه دی. جا ئه گهر که پراماتی خوی با زه که ریا چۆن نه یده زانی له کوپرا دی ئه و خوراکه؟ جا له سهر ئه و ئه ساسه ده بی بکو تری که پرامه تی حه زره تی مهریه مه بوون ئه و جه ریانه.

ئایه تی ﴿كَلَّمَادَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ﴾ ئاماژه و هاواری ته واوه له سهر راستی و حه قانیه تی که پراماتی ئه ولیا؛ چونکه عوله مایانی جمهوور به کو ده نگى ده لین حه زره تی مهریه مه وهلی بووه نهک نه بی. (روح المعانی، ج ٣/ ١٨٧)

سووکه ئاورپیک وه لای وشه کانی (من لدنک؛ ذریه، طیبه) له بابته یاسا و ئادابی عیلمه وه وشه ی (لدن) که ده ئایه تی ١٠ سووره ی که هفیشدا هاتووه، ئه ماما دیره دا واته ٣٨ ی ئالی

عیمران مەبەست ئەوێهە خودا ئەولادیکم دەیه ئەو ئەولادەش بە پێی وشە (ذریّة) چ نیر بێ چ مێ، دەبێ و دەگیرێتەو؛ چ یە ک بێ چ زیاتر بێ؛ وشە (ذریّة) شامیلی دەبێ و دێ.

جا ئە دێرەدا ئەوێ بە ئیشکال بۆ مە دێتە پیش و سەر هەڵدەدا ئەوێهە: بە پێی عادت و باو ئەولاد سەر بەخۆ بێ وەسیلە و ئەسباب و ئامرازی تاییهتی خۆی وەک نیزیکی و سەرچی زۆن بە لەزەت و ئاوی خۆی نەبێ نابێ دە دیارە زەکەریا و خیزانی لەو ئەسبابانە وەدوور کەوتبوون، ئەو دەبێ بڵێن: زەکەریا کە خۆی ئاوا ناسیو و ئاشنا بەو داب و باوەش بوو، دەو دوعا و پارانە وەدا مەبەستی چ بوو؟ دەبێ لە ولامدا بکوێ: زەکەریا لەو نزایەدا ئەوێ دە نیەتدا بوو: ئەو پەرورەدگاری من، دەمەوێ لە تۆ نەروانی لە ئەسباب و عادەتی منداڵ دان، پروانی لە رەحم و کەرەم و خالقیهتی خۆت پۆلەیه کم دەیهی.

وشە (طیبة) ش ئەگەرچی بۆ مێ دابەزیو بە زاهیر بۆ (ذریّة)، ئەمما وشە نیر و مێ وا هەیه سواری لەفز دەبن، وا هەیه سواری مەعنا دەبن، ئەو یاسایەش دە ئەسماء ئەجناس بە کار دەبرێ چونکە ئەسماء ئەجناس عامە بۆ هەرچی بلی دەبێ. ئە بۆ ئەسماء ئەعلام نابێ چونکە ئەسماء ئەعلام ناو و نیشانی دیاری کراوە هەر ئەو بێ، دەنابێ بۆ لەفری نیر مێ بکوێ و یا بە پێچەوانە. (تفسیر کبیر، هەمان ئایەت).

تیوتیو:

لە ئایەتی ۳۶ تا ئایەتی ۳۸ خودای تەعالا بەسەرھاتی حەزەرەتی مەریەمە لە نەزیرا تا دەگاتە سەرپەرستی حەزەرەتی زەکەریا، بەیان فەرموو. حەزەرەتی زەکەریا مێردی پووری حەزەرەتی مەریەمە بوو، گۆیا ئەو پووری ناوی «ایشاع» بوو. حەزەرەتی زەکەریا زۆر پیر و بەسالچوو بوو، ئەولادیشی نەبوو، هۆی ئەوێ کە دەو تەمەنەدا داوای ئەولادی کرد لە خودا بە چاو کردنی کارساتی مەریەمە دلی پر لە ئیمانی هەستا و هەستی بە بەزە و قودرەت و توانایی خودا کە دەتوانێ بەبێ وەسیلە و ئامراز هەچی وازی لی بێ و بیههوی بیک و پیک بێ. جا بەو هۆیە ئەو ناھومیدیە کە لە بابەت منداڵیدا هەیبوو لە بەر پیری و لە کارکەوتوویی لە ناو دەروونی پر لە سۆز و ئیمانی لاچوو و رەوی هەستا لە حوجرەتی تەیایی خۆیدا پر بە سۆز و کۆلەو لە خودا پاراوە بۆ منداڵیک وەک خودا بە وەسیلە ئایەتەکانی ۲ تا ۸ و ۹ سوورەتی مەریەم ئەو راستییە بەیان دەکا و بە ئینسانی رادەگەیی، بۆ وە ئینسان دەرسی لی وەرگری و بزانی کێ بە پاک و بە چاکی پەنا بەریتە بەر خودا، خودا پەنای دەدا. ئەوێش ئایەتەکان:

ذِكْرُ رَحْمَةِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ﴿٦﴾ يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اسْمُهُ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾ قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكْ شَيْئًا ﴿٩﴾

ئەو یادی بەزەیی پەروردگارتە، سەبارەت بە بەندەکەیی خۆی زەکەریا (۲) ئەو کاتەیی کە بە دەنگێکی نزم و نەرم، بانگی لە پەروردگاری کرد (۳) کوتی ئەی پەروردگارم، بەراستی ئێسکم لاواز و نەرم بوو لە پیریشدا، سەرم بڕیسکەیی سەپی دەداتەو، پەروردگارم ھەرگیز لە لای پارانەوێت ناھومێد نەبووم و ناشم (۴) بەراستی من لە پاش خۆشم نیگەرانی خزمەکانی خۆم، ژنە کەشم، نەزۆکە و مندالی نابێ، کەواتە ھەر لە لایەنی خۆتەوێت جێ نشینێکم پێ ببەخشە. (۵) تاکوو میراتبەری من و بنەمالەکەیی یاقووبیش بێت، پەروردگارم، وای بێنە دی خۆت پەسەندی کە (۶) ئەی زەکەریا ئیمە مزگینی مندالیکت پێ دەدەین یەحیای ناو، پێشتر کەسان بەو ناو نەکردوو (۷) زەکەریا کوتی: ئەی پەروردگارم ئەمن چون مندالم دەبێ؟ دە کاتیکی ژنە کەم نەزۆکە و خۆشم لە پیریدا پەکم کەوتوو! (۸) خودا کوتی: ئیتەر ھەر وا دەبێ، پەروردگارت دەفەرموێ: ئەو لە لای من ئاسانە، بەراستی لە پیشیشدا تۆم دروست کرد و ھەر ھیچ نەبووی، (واتە لە نەبووندا تۆم خولقاند) ئەوێش ئاوا بێ ئەسباب دەخولقینم (۹)

ئەو ئایەتە پێمان دەلێن خودا ھەچی بیھەوێ دەتوانی بیک، خودا نیازی بە ئەسباب نیە. دڵ زۆر تەمەرزۆ و خوازیاری ئەوێ بەزانی ئایا خودای خواوەن کەرەم و بەزە، ئەو نزا و داوایە لە زەکەریا قبوڵ دەکا و لێی وەرەگری یان وەریناگری؟ بۆ تیگەشتن و زانیاری دەچینە خزمەت ئایەتی ۳۹ی ئالی عیمران:

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٣٩﴾ ئالی عیمران

لە کاتیکیدا کە زەکەریا راوەستابوو و نوێژی دەکرد لە مێحرابدا، فرشتەکان بانگیان لێ کرد، بێ گومان خودا موژدەیی کوڕیکت پێ دەدا کە یەحیایە، باوەرپێکراوی وشەیی خودایە (کە عیسیایە) سەرور و خۆپارێزەر و پیغەمبەرێکە لە چاکان.

تېروائين و ئاوردانه و هيه كي ههستيارانه و ههسر سيمه و ناوه روكي ئايه تي ۳۹ ي ئالي عيمران:

ئه و جار پاش پارانه وه و نزي زه كه ريا له ديواني خودا، خودا به وه سيله ي فرشته زه كه ريا ي بانگ ده كا و حالي ده كا ده كا تيكد ا كه زه كه ريا له ناو ژووري حو جره ي حه زره تي مه ريه مه دا و يستابوو، ده پارا وه له بهر خودا، فرشته كان كوتيان به زه كه ريا: كه خودا مزگينيت ده دات ي به كوړيكي كه ناويسي يه حيايه، هه ر ئه و يه حيايه ش كوړيكي وايه به پيغه مبه رايه تي عيسا بروا هينه ره ياني يه كه م كه سه بروا دين ي به و عيسايه ي كه به ئه مري (كن فيكون) له دايك ده بي، هه ر ئه و عيسايه (سيد) واته پيشه واي ريگاي خودايه، (حضوره)، واته بهرگري نه فسي خو يه تي و ده يگير پته وه له سه ره پوي و بي شه رعي، (نبيا من الصالحين) واته عيسا پيغه مبه ري كه له پيغه مبه ركه ياني پاك و چاك كرداران.

کاتې هه زړه تی زه که ریا نه و موژده خوښه ی پې ده گا، ده زانې و باوهر ده کا نه مری خودا
راسته و جېی باوهره، نه ماما نازانې زه که ریا ی ئاوا پیر و له کار که وتوو، ژن هر پیر و مندا لدانی
هه لقرچاو چو ناوچو ن مندا لې ده بی، وه ک هه زړه تی ئیبراهیم که فهرمووی خودایه گیان له بهر
بروان چو ناوچو ن وه گیان دینیه وه؟ خودا پېی کوت بو باوهر ناکه ی بتوانم؟ ئیبراهیم فهرمووی
نه ماما بو ئارامی و دامرکانی دلم! زه که ریا ش پرسیاره که ی بو ئارامی دلې ته تی. خوداش پېی ده لې:
﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ (۴۰) ئالی عیمران) واته وایه؛ وه ک ده لېی زه که ریا، به لام خودا
هه چی ئیراده و هز کا ده یکا، ناروانیته نه سباب و وه سیله، پاشان دیاره دلی بزوزی زه که ریا
وه ک ئینسان زه وت نابې و داناسه کنې، دووباره داوای نیشانه ی نه و مزگینیه خوښه ی ده کا له
خودا، خوداش نیشانه ی نیشان ده دات، جا بو راستی مه به ست و مه تلې پاش نه ختیکی دیکه
ده چینه خزمه ت ئایه ته کانی ۴۰ و ۴۱ که هه م وه لامی زه که ریا ن هه م نیشانه ی کوړ پې دانی
زه که ریا به.

دیاره پارانۍ زه که ریا و هرگیا و قه بول کر له لایه ن خوداوه به و سیه ی فرشته تی گه ییندرا. ئەمما له پروانگه ی عیلمی نه خو، هه ست به ئیشکالینک ده کری، وه ک ئەوه: «ملائکة» جه معه، و ئەو فرشته ی مزگینیشان ده دا حه زره تی جبریه، فهرده؛ ئەوه ده بی چ بلین له بابته ئەو ئیشکاله؟ ده بی ئاوا بکو ترئ: ئەو جه معه یا له بهر شان و شکوی جبره ئیه، و یا هه ر له بهر شان و شکوی جبره ئیل هه یئه تیکی له خزمه تدا بوون له کاتی موژده دانه که دا.

گویا هه‌ندیك له زانایان به قه‌ولی ابن منذور و ابن مردویه به نه‌قل له ابن مسعوده‌وه

(فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ) به وشه‌ی نیر خویندراوه‌ته‌وه، له بهر خو به دوور گرتن له مانای ئایه‌تی ۲۷ی سوورپی نه‌جم، واته ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن به پوژی ئاخ‌ره‌ت، فرشته به می ناو ده‌به‌ن. سه‌یر که ئایه‌ته‌که:

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى

بی‌گومان ئه‌وانه‌ی که بروایان به پاشه‌پوژ نییه، ناوی مینه له فرشته‌کان ده‌نین.

واته به حیسابه ناره‌واکه‌ی وان می کوتنی فرشته کاری بی‌باوه‌رانه، (فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ) قه‌ولی جمهووره. (روح المعانی، ج ۳/ ۱۹۳؛ تفسیر قرطبی، ج ۴/ ۷۴)

با ئه‌وه‌ش ساغ بیته‌وه: ئایا خودا ئه‌و کورپی زه‌که‌ریای ناو نایه‌حیا؟ یا دای و بابی؟ ولام: ئه‌گه‌ر جومله‌ی ﴿أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِرَحْمَةٍ﴾ ئاوا ته‌عبیر که‌ین بلیین: ئه‌و جومله‌یه ده‌ئه‌ساسدا (بِأَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ) بووه واته پیتی بیی هه‌بووه و لابراوه، ئه‌وه سابت ده‌بی که خودای ته‌عالا ناوی ناوه یه‌حیا؛ ابن عباسیش فهرموویه‌تی: ناودار کردنی ئه‌و کورپه به یه‌حیا، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه لای نه‌جات‌دانی دایکی له نه‌زوکی وه لای نه‌سل و زان؛ واته ده‌بی بگوتری: (لِأَنَّ اللَّهَ أَحْيَا بِهِ عَقَرُ أُمِّهِ). قتاده فهرموویه‌تی: (لِأَنَّ اللَّهَ أَحْيَا قَلْبَهُ بِالْإِيمَانِ)، واته خودای ته‌عالا دل و ده‌روونی ئه‌و کورپی زیندوو راگرتوو به نووری ئیمان.

هه‌ندیکی دیش ئاویان به‌راورد کردوو که ئه‌و نیو لینانه له ته‌ره‌ف خوداوه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو ئیره که خودای زانیویه‌تی ئه‌و کورپه شه‌هید ده‌کری، خو شه‌هیدی ریگای راستیش سایته که نامری و هه‌میشه زیندوو، له سه‌ر ئه‌ساسی ئایه‌تی ۱۶۹ی ئالی عیمران:

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

وا مه‌زان هه‌رگیز ئه‌و که‌سانه‌ی له ریگای خودادا ده‌کوژرین مردوون، به‌لکوو زیندوون و له لای په‌روه‌ر‌د‌گاریانه‌وه پزق و پوژریان ده‌دریتن.

ئه‌وه‌شیان بو کوتوون: (لِأَنَّ اللَّهَ يَحْيِي بِهِ النَّاسَ بِالْهُدَى) واته خودا به وه‌سیله‌ی ئه‌و شه‌هیده‌عالم به هیده‌ات ده‌گه‌یی و زیندوو ده‌کاته‌وه. (روح المعانی، ج ۳/ ۱۹۴؛ قرطبی، ج ۴/ ۷۵)

﴿﴾

مانای ﴿مُصَدِّقًا بِكَلِمَةِ مِّنَ اللَّهِ﴾ واته ته‌سدیق‌که‌ری که‌لیمه‌توللایه (عیسا)، ئه‌وه به هه‌وه‌لین سیفه‌تی مباره‌کی حه‌زه‌تی یه‌حیا ده‌ژمیردری که ده‌زگی دایکی‌دا ته‌سدیقی

پىغەمبەرايەتى ھەزرەتى عىسای کردووہ (طبری، ۲۵۳/۳). بە نەقل لە ابن عباسەوہ (کلمة الله) ھەزرەتى عىسايە، و ھەوہ لىن کە سىک کە ئىمانى پى ھىنا يە حيا بوو؛ کلمة الله شیان بۆيە پى کوتووہ چونکە بە بى ۋە سىلە و ئەسبابى بوون بە مندال، واتە تىکە لاوى ئاوى نىر و مى، بە لکە ھەر بە ئەمرى (کن) بوو. نەقلە لە مسند امام احمد ئەویش لە مجاہىدەوہ کاتى ھەزرەتى مەريەمە ئاوس دەبى، داىکى ھەزرەتى يەحياش ھەروا حامىلە دەبى بە يەحيا؛ گۆيا شەش مانگ لە پيش مەريەمەدا حامىلە دەبى، زۆربەى زانايانى ئاينى لە سەر ئەو باوہرەن کە ھەر يەک لە عىسا و لە يەحيا يە کترىان لە مەر پىغەمبەرايەتى ھەر دە زگى داىکىدا تەسدىق کردووہ.

﴿٢٥٣﴾

دەمانهەوى بزانی ھەزرەتى يەحيايان بۆ شەھىد کرد؟
گۆيا دەلین ھىرۆدۆس کابرايەكى مەجووسى بوو، خوشكى خۆى کردبوو بە ژنى خۆى. ھەزرەتى يەحياش لە سەر ئەو کارەى لۆمە و مەنع و بەر بەرەکانى دەکرد. دە ھاىکدا کە بە مەقامى پىغەمبەرايەتى گەشتبوو، ئەو پيش ھەراى چوونى عىسا بۆ ئاسمان بوو. ھىرۆدۆس يەحياى شەھىد دەکا. (روح المعانى، ۱۹۶/۳)

خوداى تەعالا دەو ئايەتە ۳۹دا پىنج سىفەتى بەرز و پىژدار بۆ يەحيا ناو دەبا:

۱. تەسدىق کەرى عىسا واتە کلمة الله

۲. سىد واتە سەردار دە عىلمى پىغەمبەرايەتيدا

۳. حصور واتە خۆ ۋەخۆ گر و دوور لە ژنان

۴. نبى: واتە پىغەمبەر

۵. صالح واتە لە پاكان و خاسان و بى گوناھان. (روح المعانى، ۱۹۷/۳)

زىاد لەوہى کە مەقامى پىغەمبەرايەتى ھەبوو بۆ ناویشى بە صالح و معصوم دەرچوو؟! دەبى بکوترى: سالىح سىفەتیکى عامە واتە لە ھەر بارىکەوہ يەحيا تەواو بوو.

ھەزرەتى يەحيا لە زۆر بابەتەوہ وەک ھەزرەتى عىسا دەبوو دەچوو مەسەلەن دە تەمەنى کالى مندالىدا پلەى پىغەمبەرايەتى بەرکەوت، ناوى يەحيايەتى، زۆر سەنا و يادى خودا، لەداىک بوونى، مەرگى، ھەشرى، لە بەر زۆر يادى خودا کردنى لە مەر ھەوش و یشکاوى ھاتبوو.

يەحيا دە چوار سوورەى ئالى عیمران، ئەنعام، مەريەم، ئەنبیادا ناو براوہ. بە پى

فه‌رمووده‌ی ته‌فسیری مونیر، خیزانی هه‌زهرتی زه‌که‌ریا که ناوی «الیصابات» ده‌بی له هه‌مان ده‌وراندا به یه‌حیا ئاوس ده‌بی که هه‌زهرتی مه‌ریه‌مه به عیسا ئاوس ده‌بی. کاتی یه‌حیا له دایک ده‌بی و پیده‌گا ده‌ده‌ستووراتی شه‌ریعه‌تی هه‌زهرتی مووسادا خوازیری فتوا و ده‌ستوورات ده‌بی. هیرۆدۆس که یه‌کیک له حاکمانی فه‌له‌ستین ده‌بی برازای خۆی به ناوی هیرۆدیا ده‌خوازی و ده‌یکاته ژنی خۆی، هه‌زهرتی یه‌حیا که ده‌یزانی له ئاینی حه‌قی باریدا ئه‌و کاره حه‌رام و نا‌ه‌وایه، به‌ره‌ره‌کانی و به‌ره‌له‌ستی ده‌ست پیکرد. ئه‌وانیش هه‌ر وه‌ک ده‌سته‌لاتدارانی زه‌مان که حه‌قی ده‌خه‌نه ژیر پیی هه‌وا و هه‌وه‌سیان، چاره‌یان ئاوا به چاره‌زانی که هه‌زهرتی یه‌حیا له ناو به‌رن. هاتن به‌حیله و فیل یه‌حیا‌یان له ناو برد تا ئه‌و ده‌نگه که برازا به مامی ناشی له‌ناو به‌رن و ون بی. هه‌زهرتی یه‌حیا پیش ته‌مه‌نی ٣٠ سالی به پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی گه‌یشت. به پیی ئیشاراتی ئایه‌تی ١٢ی سووره‌ی مه‌ریه‌م:

يَا يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا
 ئه‌ی یه‌حیا! ئه‌و کتێبه به‌وه‌په‌ری توندوتۆلی و ئه‌رزشه‌وه بگه‌ره؛ هه‌ر له کاتی کالی و لاوی و شلکیدا تیگه‌یشتن و کارامه‌یی و کاربه‌جییان پی به‌خشی.

کاتی ئه‌وه‌ی هاتووه که بچینه خزمه‌ت ئایه‌ته‌کانی ٤٠ و ٤١ی ئالی عیمران که جوابی خودان بو هه‌زهرتی زه‌که‌ریا له بابه‌ت مندال پی‌دانی:

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكِ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿٤٠﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادَّكُرَ رَبُّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿٤١﴾

زه‌که‌ریا کوتی: ئه‌ی په‌روه‌دگارم، ئه‌من له کوێ مندالم ده‌بی! پیرم و ژنه‌که‌شم نه‌زۆکه و هه‌رگیز زگ ناکا؟! خودا فه‌رمووی پیی: کاریکی خودا بیهه‌وێ بیکا ئه‌نجامی ده‌دا و ده‌یکا؛ بی ئه‌سه‌بابی ناتوانی پیشی پی بگری (٤٠) زه‌که‌ریا کوتی: ئه‌ی په‌روه‌دگارم، نیشانه‌یه‌کم بو‌دانی، خوداش فه‌رمووی: به‌لگه و نیشانه‌ی تو ئه‌وه‌یه سی‌رۆژان ده‌گه‌ل خه‌لک به‌ئامازه‌ نه‌بی، مه‌دووی و قسه نه‌که‌یت؛ یادی خوداشت زۆر بکه و سه‌نای بکه، ئیواره و به‌یانانیش سه‌نای بکه (٤١)

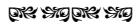
تیروانین و ئاو‌په‌رانه‌وه‌یه‌کی هه‌ستیارانه وه‌سه‌ر سیمایا و ناوه‌روکی ئایه‌ته‌کانی ٤٠ و ٤١:

ده‌بی ئه‌وه باوه‌ر که‌ین که هه‌زهرتی زه‌که‌ریا دوور له‌وه‌ی بووه‌ نیگه‌ران و ده‌شکدا بووبی له‌قودره‌ت و توانایی خودا به‌سه‌ر هه‌چی بیهه‌وێ، به‌لام نه‌یده‌زانی خودا چۆناوچۆن له‌ژن و

پیری لە کارکەوتوو و بێ ھێز و بێ تین و ئەسبابی مندال بوون، مندال دروست دەکا؟ جا لە سەر ئەو بیر و خەیاڵ و بەراوەردەییە زەکەریا ڕوو دە دیوانی خودا دەکا و دەڵێ: ئەی پەرەردگارم، ئەمن چۆنم کۆر دەبێ دەو حالەتەدا کە پیریم لێ میوانیکی وایە تازە ناروا و یەخەم بەرنادا! خو ئەو ھەش یەقینمە کە پیری وەرزیکیە لە تەمەندا ھەموو وەسیلە و ئەسبابی بوون و چاندن و ڕواندن لە کار دەخا و بە تالانی دەبا. و لەو لایەشەو زەکەریا دەیزانی و باوەڕی بە خودا و بوو چۆنی ئادەم لە نەبوو و بێ باب و دایک لە خاک وەدی ھیتا بێ ئەسباب، ئاواش دەتوانی کۆر بدا بێ ئەسباب.

جا لەو دەریا خەیاڵاویە پر شەپۆل و گێژاوەدا ھەر گێژی دەدا زەکەریا بۆیە ئەو پرسیارە سەرچاوەی دلی درێ و قەلاستی و سەری کرد لە ڕووی خودادا، خودای خواھن حیکمەت و ھەکیمیش ھەر ئاوا ھەکیمانە بە نەرم و میھرەبانی پێی فەرموو: بەڵێ، ئەو ھەست و تەم سەرچاوەی بیر و خەیاڵی داگیر کردووی، وایە وەک ھەستی پێ دەکەوێ و دەیلێ، بەلام (اللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ) واتە خوا ھەچی وازی لێ بێ و بیھەوێ بیک، دەیکا و لە دەستی دی؛ ئەسباب و ئامراز و وەسیلە ھەمیشە دە ھەموو ئان و کات و زەماندا بۆ خودا دەگەڵ ئەو شتانەن دەیانکا. ئەو جار زەکەریا دل و بیری ئوقرە دەگرێ و ئاوری خەیاڵی دادەمرکی و تیکەلی بەزەیی خودا دەبێ؛ دەکەوێتە ئەولایە کە بزانی کە خێزانی پیری زگی پر دەبێ و مزگینی بداتی، ڕوو دە خودا دەکا و دەڵێ: ئەی پەرەردگارم نیشانە ھەکم بەدەییە تاکوو بە ھۆی ئەو نیشانە ھە ئاگادار بم لە ھەوڵەو بە سەر زگ پری ژنە کەمدا؛ خودای خواھن عیلم و زانست و ئاگادار بە سەر ھەستی دلاندا دەزانی زەکەریا دل بزۆزە و ناحەسیتەو تاکوو بە پلەیی عیلم یقین وەک عین یقین نەگا، بە نەرمی و میھرەبانی پێی دەڵێ: ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا﴾ واتە خودا فەرمووی: زەکەریا نیشانە کەت ئەو ھە کە ناتوانی بدوێ دەگەڵ خەلک سی شەو و ڕۆژان، مەگەر بە ئیشارەیی دەست یا سەر یا چاوی بە نووسین؛ کەوا یە ئەو زەکەریا زۆر یادی خودات بکە و سەنای بکە لەو سی شەو و ڕۆژەدا بە تاییبەتی ئیواران و بەرەبەیانان.

ئەو بە سەرھاتە چ بە ئینسان دەڵێ و چ فیر دەکا؟ بە ئینسان دەڵێ ھەچی دەکری و دەبێ، خواھنی شەرت و شرووتە و نەزم و نیرامە، سەر بە خو نییە و تەسادوفی و بە ھەلکەوت نییە، خوداش وەک ھێچ ناچی بۆ پێک ھینانی ھەچی بیھەوێ، (کن فیکون) ی دەوێ، ئینسان بێ پال دانەووت بە خودا بەرەو پشت ھەلدیروێ.

له هه لسه نگانندن و به راوه ردیکي هه ستیارانه له ناوه روکی ثایه تی ٤٠ له بابته پی داگرتنی زه که ریا له سه ر ئه ولاد هه ستیکی دوور و درېژ له بابته ئه ولاد هه دل داده گری و داده پوشی، بو نمونه ده بی پیغه مبه ر له سه ر ژن هینان که ئه ساسی وه له ده، ئه مر و ده ستوری هه بی وه که ئه وه فهرموویه تی (النکاح من سنتي) ابن ماحه له دایکی موسولمانان چه زره تی عایشه ی باسی نیکاح ش ١٨٤٦: (مَنْ أَحَبَّ فِطْرَتِي فَلَسْتُ بِسُنَّتِي، وَ مِنْ سُنَّتِي النِّكَاحُ) واته کی ره وشتی منی خو ش ده وی، با سونه تی من بکاته سونه تی خو ی. و به و جو ره ش هاتوو ه ئه و چه دیسه: (فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي): واته هه ر که س بتوانی ئه و سونه ته ی من به جی بی نی و نه یه نی و پرووی لی وه رگپری، ئه و له سه ر ریازی من نیه. بوخاری له ئه نه سه وه باسی ته رغیبی نیکاح، ش ٥٠٦٣. بو پشت راست کردنه وه و پشتیوانی ئه و بابته چاک وایه بجینه خزمه ت ثایه تی ٣٨ سی سو پره ی ره عد:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَاب

به راستی هه ر له پیش تو دا پیغه مبه رانی که مان هه نارد، ژن و مندالان پی به خشین، هیچ پیغه مبه ریک بو ی نیه بتوانی بی ویستی خودا نیشانه و مؤجزه یه ک بی نی و بنوینی، بو هه موو کات و ساتیکی دیاری کراویش ده ستووراتیک هه یه تییدا بنووسری.

ئو ئایه ته ئه وه مان پی ده لی: ته وای پیغه مبه ران خاوه نی ژن و مندال بوون، جا مه گه ر به هه لکه وت وه که چه زره تی یه حیا و عیسا؛ که وایه له سه ر ئه و ئه ساسه پاکه واکه ئه گه ر مانعی ئایینی ریگا نه گری ژن ده بی به یندری بو مندال و ژیان و چه سانه وه؛ نه که هه ر بو له زه ت وه که سیغه؛ له بابته ژن هینان ئه و که لاهه ری زه رده ی پیغه مبه ر خیر و به ره که تی لی ده باری: (تَزَوَّجُوا الْوَدَّ وَ دَالُوْد فَإِنْ مَكَثَر بَكْمِ الْأُمَمِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) واته ژنانی میهره بان و خاوه ن زگ (زگان بکا) بینن، چونکه به سه به ب زوری ئیوه شانازی ده که م له قیامه تا.

ده ئایه تی ٣٩ دا وشه ی (محراب) هات، دل ده یه هو ی بزانی ئایا ئه و میحرابه هه مان ئه و میحرابه یه که به دابی ئیستی له مزگه وتاندا دیاری ده کرین و ساز ده کرین؛ یا مه به ستیکی دیکه یه؟ چونکه به پی رابردو و گویا له سه ره تای ئیسلامدا تا ئاخری ده ورائی چه لافه تی راشده

مژگەوت میحرابیان نەبوو، چونکە لە سەر بوونی میحراب لە مژگەوتاندا نەزەری جۆراوجۆر بوو لە سەرەتای ئیسلامەو، چونکە بە پیتی کوتەیی هەندیک لە ئیمامانی مژگەوتەکان نوێژ دە میحرابدا پەوا نییە بەلکە کەراوەتی هەیه؛ ئەو نەزەرە لە حەزەرەتی عەلی و ئیبراھیمی نەخەعی را نەقل کراوە. (روح المعانی، ج ۱/ ۱۹۴) گۆیا لە پیغەمبەرەو نەقلە کە: (لَا يَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا لَمْ يَتَّخِذُوا فِي مَسَاجِدِهِمْ مَذَابِحَ كَمَذَابِحِ النَّصَارَى) واتە بەردەوام تۆمەتم لە سەر خێرە ئەو کە لە مژگەوتیاندا وەک نەساراکان میحراب ساز ناکەن. واتە (اتَّقُوا هَذِهِ الْمَذَابِحَ) واتە خۆ پاریژن لە میحراب سازی.

عەللامە سیوتی نامیلکەیهکی لەو بارەو هەیه بە ناوی (اعلام الأديب بحدوث بدعة المحارب) بە نەقل لە ئالۆسی (روح المعانی ج ۱۶/ ۵۱۶) لە ژێر ئایەتی ۱۱ ی سوورە مەریەم دەویدا شیخ سیوتی فەرموویەتی: پەرەستاندن میحراب و داھاتی لە دەورانی سولەیمانی کۆری عەبدولمەلیکدا سەری گرتوو واتە بە دەستووری ئەو، تەنانت میحرابی مژگەوتی پیغەمبەر ﷺ ئەو دایناو. جا لە سەر ئەساسی ئەو پڕوایەتانه هەندیک لە پیاوماقوولانی سەرەتای ئیسلام میحرابیان لە مژگەوتاندا بە بیدعەت زانیو، تا دەورانی تابەین واتە دواکەوتووانی ئەسحاب، ئەوان ئەو ئیختیلافیان ئاوا راست کردۆتەو بە کۆی دەنگ فەرموویانە دروستە میحراب ببێ لە مژگەوتدا لە سەر ئەساسی باوەری بەو فەرموودەیی پیغەمبەر: (مَا رَأَى الْمُسْلِمُونَ حَسَنًا فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ حَسَنٌ وَمَا رَأَى سَيِّئًا فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ سَيِّئٌ) (کتیی معرفۃ الصحابة، ج ۳/ ۷۸) واتە هەچی موسولمانان بە جوانی بزانی لە لای خوداش بە جوان دەردەچێ. با زۆر دوور نەکەوینەو لە ئایەتی ۱۱ ی مەریەم تاکوو مەبەست ون نەبێ.

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا
ئینجا لە پەرستگا کە هاتە دەرەو بۆ لای ھۆزە کە، بە ئامازە تیێ گەیاندن کە بەیانیان و ئیواران پەسن و تەسبیحاتی خودا بکەن.

بە پیتی ئیشاراتی ئەو ئایەتە پیرۆزە میحراب واتە شوینی خوداپەرەستی و نزا، نەک ئەو میحرابەیی لە مژگەوتاندا ئەو پۆ ساز دەکرێن.

زانای پایەبەرز ئالۆسی ئاوا نەزەر داو لە بابەت داوا کردنی حەزەرەتی زەکەریا ئی کۆری لە خودا، چونکە زەکەریا پێنوما و شارەزاچی عالەم بوو، هەستی پاکێ ئەو خوازیاری ئەو بوو

خودا نهسل و خه لافه تی ئەو دانه کوژینی، تاکوو گهل بو هیدایهت و پینومایی بی مورشید نه میننه وه له لایهن خانه دانی وان، ههر له سهر ئەو نیهت و ئەساسه بوو پرووی ده باره گای خودا کرد و کوتی: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾ ئەی پهروهردگارم له لایهن خو ته وه مندالیکی خاوینم پی بیه خشه. (روح المعانی، ٣/٢٠٢)

به رجه وهند بین تا ئیره خودای تهعالا به هوی ئایه تی ٣٥ به سهرهاتی خیزانی عیمرانی کرد به تیر و تهسه لی ئینسانی له وهی تیگه یاند هه چی حهز بکا دهیکا، وهک ئەو میردی دایکی مه ریه مهی مراند، مه ریه مهی ده زگی دایکیدا گووراند و سازی کرد، دلی دایکیشی وههست هینا و هانی دا تاکوو نه زری خزمهتگوزاری مالی خودای بکا، ئەو نه زره به کچ ده رچی و وهک کوپیش قبوولی بکا، پاش ئەو بیننه و بهره، عیسا پیغه مبهری مورسه لی بی باب لهو مه ریه مه کچه پاکه به وه له د بینن، ئەو جار بو پینوینی ئینسانی له سهر خوداناسی دی به سهرهاتی حه زره تی مه ریه مه به تیر و تهسه لی بهیان دهکا، بو ئەو راستیه ده چینه خزمهت ئایه تی ٤٢ ئالی عیمران:

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
(یادی ئەو کاتهش وه که که) فرشته کان کوتیان ئەی مه ریه م! بی گومان خودا تو ی هه لپژاردوه و پاک و خاوینی کردوویه وه و به سهر ژنانی دنیادا پله ی بهرز کردوویه وه.

ئاوردانه وه و تیوه پامانیکی ههستیارانه وه سهر ئایه تی ٤٢:

کاتی که فرشته واته حه زره تی جبریل کوتی ئەی مه ریه مهی کچی عیمران! خودا تو ی هه لپژارد، بی گومان بو خزمه تی بهیتو لموقه دهس و پاکیشی کردیه وه له هه موو خو و په وشتی ناشیرین و ناپه سهند، و هه روا به پیز و پیزدارا وه هه لپژاردی به سهر ژنانی دنیای خو تدا، و هه روا هه لپژاردی بو دایکی پیغه مبهریکی بهرز و ناودار وهک حه زره تی عیسا بی، بی باب، واته بی ئەوهی پیاوی بیتته لای حه زره تی مه ریه مه، که وایه له سایه ی ئەو ئیکرامه بی وینیه شایانه بکو ترئ به مه ریه مهی خاوهن شکو شایانیشیه تی: ئەی مه ریه مه ئیتاعه ی پهروهردگارت ههر جوړ که شایانی ئیتاعه بیکه، و ههر وا سژده و رکوع بهره بو پهروهردگارت، وپرای ئەوانه ی سژده و رکوع ده بن، واته نوپژ بکه ده گهل نوپژ که ران.

بی گومان (ذلک) ئایه تی ٤٤ واته داستان و به سهرهاتی زه که ریا و یه حیا و مه ریه مه، لهو دهنگ و باسه داپوشراوانه ن، له تو و ئومهت ئەی محهمه ﷺ.

دهکری بکوتری دهو ئایهتهدا به پوختی و تیر و تهسهلی له بابته پله و پایه و پیزداری
 حهزهرتی مهربه مه باس کراوه، ئهه ئایهته به پروونی قبول بوونی دوعای دایکی مهربه مه
 نیشان داوه، بۆ نمونه دایکی مهربه مه که کاتی مهربه مه بوو دیتی میه پرووی ده خودا کرد
 و کوتی ﴿وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۴۶) آل عمران واته خودایه مهربه مه و
 نه وه کانی دهخه مه په نای تۆ له دهس شهیتانی ده رکراو. و ههروا جوملهی ﴿يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ
 اصْطَفَاكِ﴾ (۴۲) آل عمران جبریل کوتی ئهه مهربه مه بی گومان خودا تۆی هه لبارد؛ ئهه ئایهته
 نه وه مان پی ده لی که خودای تهعالا دوعای دایکی مهربه مه قبول کرد که مهربه مه بۆ
 عیادهت وهرگرت.

و ههروا جوملهی ﴿وَوَهَّارَكَ﴾ ئیشاره ی پروون و پهوانه وه لای پی بهخشینی مهقامی پاک و
 خاوینی به مهربه مه. و ههروا دووری مهربه مه له شهیتان. و ههروا هه لباردنی مهربه مه به سه
 ژنانی دنیا، ئیشاره یه وه لای پیزداری شان و شکوی مهربه مه به هوی بوونی حهزهرتی عیسا له و.
 پهنگه بکوتری ئهه سیغهته بهرزانه ی ناویان برا له بابته مهربه مه وه، به غهیرهز بوونی عیسا،
 له غهیری مهربه مه شدا بینه جی و بهدوور نییه؛ ئهه ماما بوونی پۆلهیهکی وهک عیسا ی پیغه مبهری
 مورسهل بی باب ده مهربه مه دا نابی و نابی و نه بووه، ئهه نیشانه ی بهرز و به پیزی مهربه مه یه.

سووکه ئاوردانه وهیهک وهسه ر سیمای ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾

دیاره مه لایکه جهمه، ئهه وهی مزگینیده ر و وهی هیئیشه وا راگه ییندراوه که حهزهرتی
 جبریل بی، کهوایه ده بی چۆن تهعبیر کری جوملهی ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ که تووشی
 ئیشکال نه بین؟

ولام: ده بی به دوو ریگادا بۆ مه تلله بی واقعی ئهه ئایهته بهچین که تووشی گری و گۆل
 نه بین. یه کیک لهو دوو ریگاگان ئهه وهیه: مه بهست له فرشته دیردها حهزهرتی جبریل و هاتنیشی
 به جهمع به خاتری ریز و پیزداری مهقامی جبره ئیله؛ یا ده لێن جهمعیم له فرشته و جبریل هاتنه
 لای حهزهرتی مهربه مه بۆ ئیحترام و ئیکرام به لام خه بهر پیده ره که ی ته نیا حهزهرتی جبره ئیل
 بووه. (تفسیر کبیر، ج ۸/ ۳۷-۳۶؛ روح المعانی، ۲/ ۴۰۴)

پرسیاریک دیردها میوانی دل ده بی، ئهه ویش ئهه وهیه: ئایا مزگینی به مهربه مه پرووه پروو و
 راسته وخۆ بووه یا له پستی په رده وه بووه؟

هەندیک وەک ابن اسحاق پرایگەیاندوووە حەزەرەتی مەریەمە لە تەمەنی بالق بووندا بوووە لە حوجرە بەیتولموقەدەسدا حەزەرەتی جبریل راستەوخۆ لە سەر شکلی ئینسان بە زمانی ئەو مژدەیی داوەتی. (خاوەنی روح المعانی بە نەقل لە ابن جریرەو، قصص القرآن، ج ۴/ ۱۹)

گۆیا کە سێکی دی لە بەنی ئیسرائیل کورپیکی خۆی بە ناوی یوسف نەزری خزمەتگوزاری بەیتولموقەدەس دەکا. ئەو کورپە تەمەنی لە حەزەرەتی مەریەمە کە مەتر دەبی. بە شیک لە بەیتولموقەدەس بۆ پاک و خاوینی وەبەر ئەو کەوتبوو و بە شەکەکی دیکەش وەبەر حەزەرەتی مەریەمە کە بوو. وا هەڵدەکەوێ پڕۆژیکێ حەزەرەتی مەریەمە و ئەو کورپە (یوسف) بۆ ئاوھێنانی لەمەر نەزافەتی بەیتولموقەدەس دەچنە دەرەوێ بەیتولموقەدەس. دەو کات و ساتەدا حەزەرەتی جبرەئیل خۆی نیشانەکی حەزەرەتی مەریەمە دەدا و مزگینی دەداتی کە خودا ئەتۆی پاک خولقاندوو و بە سەر ژنانی دیشادا هەلیژاردووی بۆ پێزداری کردووی. دەو کاتەدا حەزەرەتی زەکەریا بە پێی عادەتی ئاگاداری لە حەزەرەتی مەریەمە، لە دوور و نزیککی مەریەمە بە سەر ئەو جەریاناتە ئاگادار دەبی. دەفەرموی: ها بۆ مەریەمە کچی عیمران پلە و پایە دابەزی. لە سەر ئەو ئەساسە وا دەرەکەوێ جبریل راستەوخۆ ڕوو و ڕوو دەگەڵ مەریەمە دوابی و مزگینی دابی.

هه‌ندیکیش نه‌زهر و بۆ‌چوونیان وایه: ئەو مزگینیه به شیوه‌ی ئیلهام له پشت په‌رده‌وه دراوه به‌‌حه‌زهره‌تی مه‌ریه‌مه. نه‌زهری هه‌وه‌لێش په‌سه‌نده چونکه‌ کو‌تراوه و بیندراوه که فرشته‌ بۆ لای غه‌یره پی‌غه‌مبه‌رانی‌ش چوون و خۆیان لێ‌ ئاشکرا کردوون. (روح‌‌المعانی، ۳/ ۲۰۵-۲۰۴؛ تفسیر کبیر، ج ۸/ ۴۵) هه‌روه‌ک گۆیا له‌ خه‌زای به‌در زۆر له‌ یارانێ پی‌غه‌مبه‌ر هه‌زهره‌تی جبریل و میکائیل و فرشته‌ی دیکه‌شیان چاو کردوون و دیویان.

دووباره دلی بزوز و بهرپسار له سهر واژهی ﴿وَطَهَّرَكْ﴾ دهكه وېته تهو خه يال و بيره كه تهو پاكښه له كام باره وه بووه؟ ته خلاقيي؟ ته ندامييه؟ روحيه؟ بو ولا مه كه ي ده كړي به پتي به راوهرد و ه لسه نگاندي ناياتي مهربووت به حه زره تي مهربمه بليين: پاكي مهربمه له هه موو لايه كه وه يه: وه ك پاكي له بابته گوناو و تاوان، پاكي له بابته تووش بووني مرو و پهری وه ك خوړياني به هه شتي؛ ﴿لَمْ يَطْمِثْهُمْ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ ۵۶ ﴿رحمن﴾ وه ك پاكي له بابته خويني حه يز و نيفاس؛ وه ك پاكي له بابته ته خلاقه وه، وه ك پاكي له بابته درويانه وه، وه ك پاكي له پيوهنووساني بوختان و تومته له سهر به وه لد بووني حه زره تي عيسا؛ ته وانه هه مووي

نمونه‌ی پاک‌ی مەریه‌مەن؛ وەک خودای تەعالا پاراستی لە تۆمەت و ئیفتیرا. (تفسیر کبیر، ج ۸ هەمان ئایەت)

هەڵبژاردنی مەریه‌مە بە سەر ژنانی دنیا دا دوو نەزەری لە سەرە:

۱. هەندیک کۆتووێانە کە مەریه‌مە لە هەچی ژنی دنیا بەرگەر لە ئادەم‌پرا تا تەواو بوونی دنیا هیچ ژنیک مەقام و پایە لە پرێزداریدا ناگاتە مەریه‌مە، چونکە خودا پێی فەرموووە (اَصْطَفَاكَ) و عیسا‌شی لێ بەو هەلد بوو، بێ باب.

۲. هەندیک‌کیش کۆتووێانە هەر لە ژنانی دەوری خۆی پرێزدارتر بوو؛ بە نەقل لە ابن عباس‌ه‌و ئەویش لە پیڤەمبەر‌ه‌و. گۆیا پیڤەمبەر فەرموویەتی: (أَرْبَعُ نِسَوَاتٍ عَالَمِهِنَّ) واتە چوار ژن پلە‌ی شەئیان لە سەر‌ه‌و‌ی عەلەمی خۆیان. ئەو چوار ژنەش: مەریه‌مە‌ی دایکی حەزەرەتی عیسا؛ ئاسیە‌ی کچی مزاحم؛ خەدیجە‌ی کچی خوەیلەد حەرەمی پیڤەمبەر، فاتمە‌ی کچی پیڤەمبەر. لە هەمان‌یش زانەر لە دەست‌و‌وراتی ئاییندا حەزەرەتی فاتمە بوو. (تفسیر طبری، ۳/ ۲۶۲) حارث ابن اسامە لە مەسنەدی خۆیدا بە سەنەدی سەحیح فەرموویەتی: (مَرْيَمُ خَيْرُ نِسَاءٍ عَالَمِهَا) واتە مەریه‌مە چاترین ژنی عەلەمی ژنانە.

تیوتیو:

فرشتە مزگینیان دا بە مەریه‌مە بەو شیوێه: خودا ئەتۆی وەک نێرێک قبوول کرد بۆ خزمەتی بەیتولموقەدەس. و هەروا خودا ئەتۆی گێرا بە خودا‌پەرست، بە شەرەف، بە خاوەن کەرەمەت، بە پاک، بە دوور لە وەسوەسە‌ی شەیتانی، بە دوور لە ئەخلاق‌ی پیس و پەزێل و قەبیح، ئەوانە سیفات‌ی مەعنە‌وین واتە نەینی. و هەروا خودا پرێزدار‌ی کردی و هەڵبژاردی بە پاک و خاوی‌ن و دوور لە حەیز و نیفاس، و بە منداڵ بوونی بێ می‌رد و نزیک‌ی، و پرێزدار‌ی کردی بە سەر ژنانی دە‌ورانی خۆتدا. بە کورت‌ی، دوور لە عەیب و ناتە‌وا‌وی زاهیری و نەینی؛ خودا دە‌قورئاندا ناوی دە‌با «صديقة». ﴿وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ﴾ (۷۵) مائەدە دایکی عیسا پراست بوو. ﴿وَمَرْيَمُ ابْنَتْ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَانِتِينَ﴾ (۱۲) تحریم مەریه‌می کچی عیمران‌یش، ئەو مەریه‌مە‌ش کەوا داوینی خۆی پاراست لەو روح و گیان‌ی کە وا لە لای خۆماندا بوو فوومان پێدا کرد، و تەو کتیبە‌کانی پەرورە‌دگاری خۆی بە پراست زانی، لە گۆی‌پایە‌لی و فەرمان‌بەرە‌کان‌یش بوو.

ئەو ئایەتە شاهی‌دە لە سەر بەرز و پرێزدار‌ی و پاک‌ی حەزەرەتی مەریه‌مە.

ئەو بەسەرھاتە ی باس کرا لە بابەت زەکەریا و یەحیا و مەریەمە بۆ حەزەرەتی محمد المصطفی پیغەمبەری ئاخەر زەمان، ھۆیەکە ی دەگەریتەووە بۆ ئەوێ: محەمەد کە پیغەمبەری ئاخەر و پاش ئەو پیغەمبەر نایەن، دەبێ ئەو خەبەر داری ئەو زاعی بەسەرھاتەکانی رابردووی پیش خۆی ببێ، دیارە ئەو بەسەرھاتانە ون و نادیارن لە پیغەمبەر و ئۆمەتەکە ی چونکە ئەوان نەبوون تاکوو دیبایان؛ دیارە خودای تەعالا بە سروش بۆی دەنیرێ. بۆ ئیسباتی ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتەکانی ٤٣ و ٤٤ تاکوو باشتەر تیگەین لە سەر ئەو پرووداوانە:

يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَقْلَامُهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

داده ی مەریەمە! تۆش بەردەوام و بێ پسانەووە بەندایەتی پەرورەدگارت ئەنجام بدە، سژدە و کړنۆش دەگەڵ کړنۆش بەران ببە. (٤٣) ئا ئەو لە ھەوڵە نادیارەکانە، کە سرووشی دەکەین بۆ تۆ، ئەو کاتە تۆ لایان نەبووی کە قەڵەمەکانیان فری دەدا، تاکوو دەرکەوێ و بزانی کامیان داشداری مریەم بن! لەو کاتەشدا کە کیشەیان ھەبوو تۆ لە لایان نەبووی.

ئاوردانەووە و تێروانییکی ھەستیارانە لە سیما و دەروونی ئایەتەکانی ٤٣ و ٤٤:

مزگینی دەر بە حەزەرەتی مەریەمە دەلی: ئە ی مەریەمە ی کچی عیمران، فەرمان بەری پەرورەدگارت بە، و ھەروا سوژدە و ڕکوعویش بەرە دەگەڵ ئەوانە ی سەژدە و ڕکوع دەبن بۆ خودا، واتە دەگەڵ نوێژکەران نوێژان بکە.

وشە ی (ذلک) واتە ئەو بەسەرھاتە ی زەکەریا و یەحیا و مەریەمە ی کچی عیمران کە باسی لێوە کرا شتیکی سەرداپۆشراو و نادیار بوو لە پیغەمبەر و ئۆمەتی پیغەمبەر؛ یانی کاتی پرووداوی ئەو بە سەرھاتانە نە ئەتۆ ھەبووی نە ئۆمەتی تۆ تاکوو بیانیین؛ جا بۆوێ بیزانی و بشییتە بەلگە لە سەر پیغەمبەرایەتیت، بە سرووش بۆت دەنیرین و ھەروا ئەتۆ لە کن وان خو نەبووی ئەو کاتە ی کە قەڵەمی پێ نووسینی خۆیان دەھاویشتە ناو دەریاوە تا دەرکەوێ ئاخۆ کامیان بۆ چاوەدیری و بەخیوکردنی مەریەمە ناوی دەرەکەوێ و سەر دەکەوێ، دەگەڵئەوێ دەمەقالبیان دەکرد گشتیان لە خوێندەوار و نەخوێندەوار، بۆوێ ببە سەرپەرشتی مەریەمە، سەرەنجام پێک نەھاتن تاکوو کار کەوتە قورعەکەشی، وا دەرەکەوێ کیشەکیان لە بەر ئەوێ بووبێ بابی

مەریەمە (عمران) ھەم سەرۆکی خویندەوارەکان بوو و ھەم پیاوی چاک، دەیانویست خزمەتی کچەکە ی بکەن و پاداشی بابی بدەنەو.

بۆ ئاگاداری:

بەراوێرد و ھەلسەنگاندنی سیمای ئایەتەکە ئەوێ لێ ھەست دەکری: ئەو کیشە و مل بەملە ی سەرپەرستی حەزەرەتی مەریەمە ی ئەھلی کتیب ھینایانە گۆڕی، واتە حەزەرەتی مریەم کاتی دەبێ دایکی دەبھێتتە عیادەتگا (بەیتولموقەدەس) پروو دەکاتە گەورە گەورەکانی بەنی ئیسرائیل و دەلی: ئەمن ئەو مندالەم نەزری خانە ی خودا (بەیتولموقەدەس) کردوو، سەرپەرستی ئەو و ئەستۆ بگرن. دیارە بەو ھۆیە ی کە مەریەمە لە بنەمالە یەکی ناودارو گەورە ھاتبوو دنیاو، ھەموو ئەوانە ی لەوێ بوون دەیانەویست سەرپەرستیەکی بۆ خۆ ی بی، جا بۆیە ئەو کیشەیان دامەزراند و کار کەوتە قورعەکەشی بۆ بەرگری لە کیشە و ھەرا. ھەر کەسە ی ناوی خۆ ی لە دارێکی نووسی و دە ئاویان ھاویشت، ھەچی پەسەر ئاو کەوت و قوم نەبوو ئەو دەبێتە بەرەندە و مەریەمە بۆ وی دەبی.

حەزەرەتی زەکەریا بە دوو ھۆ شایانتر بوو، بۆ سەرپەرستی مەریەمە؛ یەک پیغەمبەر بوو، دوو میزدی پووریشی بوو. بەو پێیە و ئەساسە دەبی کاتی ئینسان گریەکی ھاتە پیش دەگەل کۆمەلە کەسانیک لەو بابەتەو بۆ بەرگری لە ناکۆکی، دەتوانی پەنا بەریتە بەر دابی قورعەکەشی و کەلکی لێ وەرگری. لە یاسای شەری ئاینیشدا یاسای قورعەکەشی ھەیە، بەلام ناکری بۆ ھەموو سەرکەوتنیک کەلکی لێ وەرگرن. ئەوێش دەگەریتەو بۆ لای دەستەلات ئەگەر ھات و لایدا لە حق، یاسا نابینی و مل پێ نادا.

ئاوڕیک وەسەر اقلام.

چەند بەرداشتیک ھەلەدەگری: بۆ نمونە، ھەندیک لە زانیان ئاوی بۆ چوون کە اقلام ئەو قەلەمانەیان بوون کە تەوراتیان دەگەل کتیبی دی پی نووسیوەتەو. ھەندیکیش لە زانیان کوتووینە وەکازی دەستیان بوو.

ابومسلم نەزەری ئاویە: ھۆز و گەلی دەوران ھەر کەس بۆ بەشی خۆ ی ناوی خۆ ی لە شتیک نووسیوە و ھەوای داو، بە ھیوای قبوول بوون، بەو شتە ی کە ھەوایان داو تە نیو ئاو کوتووینە: بەشی. زەین کە ئایەتی ۱۴۱ ی صافات:

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ

ئەوجار بەشدارى كرد له پشك خستندا، له ریزی ئەوانە بوو كه بەر پشك كهوتن.

بە پێی ئیشاراتی ئەو ئایەتە پیرۆزە و دەردەكەوئى كه هەر له كۆنەوه پشك و بەش بووه بۆ بەرگری و دامرکاندى ئاوری كێشه. بەو بەشه دەكوترى اقلام.

پرسیاریك: له ئایەتی ۴۳دا بە بەرپۆه بردنی سى شت بە حەزرتى مەریەمە له لایەن خوداوه دەستوور دراوه، ئەو سى شتەش ئەوانەن: ﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي... وَاسْجُدِي وَارْكَعِي...﴾؛ راز و هۆی تاییەتمەندى ئەو سى شتە چیه؟

بە پێی بەراورد و هەڵسەنگاندنی ئایەتەكە دەبێ بكوترى ئەوێ پەرورەدگار بە هۆی ئەو سى شتە ئەمرى پى دەكا و دەستوورى پى دەدا شتێكە كه مانای هەر سى شتەكان له خۆ دەگرێ؛ ئەویش كه عیبارەتە له: قنوت: خوداپەرەستى و خۆ پاراستن له بى ئەمرى بارى تەعالا. ئەوێش دەكوترى كاتى (اقتى) بریتى بى له گشت عیبادەت و بەندەگى پەرورەدگار، ئەمر بە سەژدە و ڕكوعى پێویست ناك، بۆچى هاتوون؟ دەبێ بۆ ولامى ئەو گرێهەش بكوترى (خاص بعد العام)، واتە بە عموومى كوترا دەستوورەكە پاشان ئەو دوو سیفەتە ڕێزدارترن و ڕیزیان بۆ داندرا.

هەر وا دووبارە ئەو گرێهەش دێتە ڕوو: ڕكوع دەبێ پێش سەژدە بى دە عیبادەتدا؛ كه چى دەو ئایەتەدا سەژدە له پێش ڕكوعەوه هاتوو، دەبێ هۆیهكەى چ بى؟ دەبێ بكوترى دێرەدا: پیتی «و» بۆ تەرتیب نەهاتوو بەلكە بۆ پێكهوهبوونەوه، واتە (اشتراک)، یانى مەبەست دێرەدا نوێژە، نە بەیانى نەزمى سەژدە و ڕكوع جگە لەوانەش سەژدە حەیاتى نوێژە، مەغزى نوێژە، ڕاوەستان و قیام و خویندەنەوه (قرأت) ركوع ئەندامى لەشى ئەو حەیاتەن. مەبەست دە سەژدەشدا نوێژە.

هەندىك له زانایان كوتووینە: نوێژى هەندى له پێغەمبەران بى ڕكوع بووه، هەر بە حەزرتى مەریەمە دەستوورى ڕكوع دراوه بە وه سیلەى ئەو ئایەتە.

هەندى له زانایان دەلێن جاخۆ له ئایینی بەنى ئیسرائیلدا ڕكوع نەبووه؛ ئایا دەبێ رازی ئەوێ چ بى دێرەدا واتە له باسى مەریەمەدا هاتوو؟ دەبێ له ولامدا بكوترى مەبەست له سەژدەدا نوێژە و مەبەست له (وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ) شدا واتە نوێژ دەگەڵ جەماعەت، یانى دەستوور بە حەزرتى مەریەمە دراوه دە بەیتولموقە دەسدا پێكهوه دەگەڵ خەلكەكە نوێژ بخوێنە، با لەوانیش

دوور بی، واته یهک جی نه بی. (تهفسیر کبیر، ج ۸/ ۴۶-۴۷؛ روح المعانی، ۲۰۸/۳)
دل ده لئ له وانه یه هه زه ته مه ریه مه نه بی بووبی به و ده لیلشه و ده لئ: چونکه فرشته
به تاییه ته هه زه ته جبرئیل ده گه لئ دواوه؛ ئه وه نیشانه ی پیغه مبه رایه تی نییه؟
زانای پایه به رز (علامه تقی الدین سبکی) قبولی کردووه که وایه؛ ئه ممما هه ندی له زانایان
کو توویانه: ژنای وهک هه و و ئاسیه و سارا و مه ریه مه نه بی بوون چونکه جبرئیل فرشته ی
پایه به رز هه اتوته کنیان. به لام جمهور واته به کو ده نگه زانایانی لیکو له ره وه کو توویانه و
باوه ریشیان وایه نه بی له ژناندا نییه و هه لئاکه وئ، به ده لیلی ئایه تی ۱۰۹ ی سوورپی یوسف:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ

له پیش تودا (ئه ی محمه مد) هیچ که سیکمان نه نار دووه بیجگه له پیوانی که سرووشمان بو
کردوون.

که وایه ده بی نه زه ری جمهور قبول کهن و بشلین که هاتی فرشته بو لای ئه و ژنانه به
شیوه ی که رامه ته بووه. (تبیین الفرقان، ج ۵/ ۵۰۴)
کاتی خودای خاوه ن حکمه ته و هه کیم ئه حوال و چۆنیه تی هه زه ته مه ریه مه ی له
هه وه ل تا ئاخو بو ئینسان به یان کرد و تی گه یاند به وه سیله ی سرووش، ئه و جار دلی پر له
هه ست و بزوز ده به وه ی بزانی هو ی ریز و به رز و مه زنا یه تی ئه و مه ریه مه ی ناوداره که عیسیایه،
ئه و عیسیایه کینه و چیه؟ جا له سه ر ئه و ئه ساسه ده بی بچینه خزمه ته ئایه تی ۴۵ ی ئالی عیمران
که باس له عیسیای پیغه مبه ره ده کا:

إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾ ئالی عیمران

(یادی له و کاته ش وه که) که فرشته کان کوتیان ئه ی مه ریه م: بی گومان خودا مزگینیت ده داتی
به وشه یه ک لای خو یه وه که ناویشی مه سیح عیسیای کوپی مه ریه مه، به ریز و به شان و
شکو یه، چ له م دنیا و چ له و دنیا، له نیزیکانی خوداشه.

ئاوړ وه سه ر دانه وه و تپروانیکی هه ستیارانه وه سه ر ناوه روکی ئایه تی ۴۵:

کاتی فرشته کوتی ئه ی مه ریه مه خودا مژده ته ده داتی، بی گومان به عیسیایه ک که ده بی له
دایک، به وشه ی (کن) وه ک ده ئایه تی ۵۹ دا ئامازه وه لای چۆنیه تی له دایک بوونی عیسا و

چونیه تی خودی خوښی ده کا، خودای دانه ر و رانه ر: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ بی گومان نمونه ی عیسا لای خدا وه کوو نمونه ی ئاده مه، خودا گه لاله ی ئاده می له گل دارشت پاشان پیی کوت: ئاده ی به، ده سبه جی بوو.

ده بی بکوتری داپرینی وشه ی (کن) به سهر عیسا دا هوپه که ی ده گه ریته وه بو ته وه که هه زره تی عیسا وه ک به نی ئاده می له دایک نه بووه، بهو شیوه یه که له باب و دایکیک بیی، به لکه هه زره تی عیسا له دایکی به بی باب بووه به هو ی وشه ی (کن)، دیاره بی گومانه که (کن) که لیمه یه، هه ر ته وه شه که عیسا ناو براوه به (کلمه).

با پرواندری له وه ی که به ره و هیدایه ت مل نادا، خوداش ریی تهو مل پی نه دانه ی لی ناگری وه ک کافر، مه سه له ن ئاده م که به بی دایک و باب هاتوته سهر دنیا، پینشی ناکوتری (کوپی خودا) که چی عیسا له دایک بووه و هه شیه تی، له بهر ته وه ی که بی باب بووه پیی ده لین کوپی خودا؛ ته وه نیشانه ی تی نه گه یشتنه.

ئینجا بو پووچه ل کردنه وه ی فکر و بوچوونی تهو کافارنه ی که ده لین عیسا کوپی خودایه، خودا ده فهرموئ: ناوی عیسا ی کوپی مهریه مه و نازناوی تهو مه سیحه، تهو نازناوه مه سیحه زاراوه یه ک و وشه یه کی عیبریه، واته بهرده وام له سهر خودا په ره ستی.

هه زره تی عیسا بهرز و به ریزه له هه ر دوو دنیا دا و خاوه نی پله ی بهرزه و له نیزیکانی باره گای خودایه و هه ر وا به ساوایی ده ناو بیتشکه دا بو رامال دانی تومه ت له دایکی ئازیزی وه قسه دی و قسه ده کا، وه ک به گه وره یی له ته مه نی ته کلیفدا قسه ده کا و هه روا به پیی مزگینی بن په رده له پیاوچاکانی دنیا یه.

دهو ئایه ته پیروژه ی ٤٥ ی ئالی عیمراندا هه ست به چهند شت ده کری، زانییان پیویسته، ده بی خو ی لی نه بویردری.

١. هه زره تی مهریه مه دهنگی تهو فرشتانه ی مژده پیده ری ده بیستن، ته گه رچی به پیی ئایه تی ١٧ ی سووره ی مهریه م وا هه ست پی ده کری که ده بدیتن، ته ماشا که:

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا
ئینجا په رده یه کی کیشا له نیوان خو ی و ته واندا، ئینجا ئیمه ش روحی خو مان (جبرئیل) نارد بو لای، له شکل و شیوه ی ئینسانیکی ریک و پیکدا خو ی نیشانی دا.

دیاره ده بی بکوتری مهریه مه دیونی جا په رده ی کیشاوه له مابهینی خو ی و ته واندا، جگه

لەوێش کە لە سەر دیمەنی مەروڤی پێک و پێک خۆی داوێ نیشانی. ئەو هەموو بەلگەیی دیتن.
۲. دە ئایەتی ۱۹ی مەریەمەدا حەزەرەتی جەبرەئیل مژدەیی دەداتە مەریەمە کەچی دێرەدا بە پێی
«ملائکە» دەبێ پۆلیک لە فرشتە بن ئەو مەزگینیە بدەن، ئەمما بۆ بەرگری لە پەخنە دەبێ بکوێرێ
ئەو پۆلە فرشتە لە ژێر ئەمەر و فەرمانی جەبرەئیلدا بوون:

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ مريم

جبریل کوتی بئ گومان ئەمەن ناردراوی پەرەردگارتم، تا مندالێکی پاکت پێ ببەخشم.

۳. عیسا بە ئەمری خودا دەستی بە سەر نەخۆشی سەخت و بێ چارەدا دەکێشا لە سەر
ئێزنی خودا شیفای دەهات، بۆیە ناوی بە مەسیح براوە، لە رابردووشدا ئەو بابەتە باس کراوە.
لەو بارەووە کە بە حەزەرەتی عیسا (کلمە) کوێراوە دەکری بڵێن کەلیمە هەرچەند دە لۆغەتدا
واتە لەفز، کە لە سەر مانا شارەزایی دەدا، بەلام دە ئادابی قورئاندا بریتییە لە بری شتییک کە بە
هۆی ئەو شتە وێست و ئێرا دەی خودا نیشان دەدرێ؛ بۆ نمونە کەلیماتی سرووش، مەبەستی
خودا نیشان دەدا و دەنویێ، جا لە سەر ئەو بەراوەرد و بۆچوونە دەکری بکوێرێ عیسا بە هەمان
شیوە نیشانەییە لە سەر ئێرا دە و حیکمەتی خودا، و هەروا نیشانیشان دەدا، و یا وەک لە پێشدا
کوتمان لێرەشدا دووبارە بڵێن چونکە خودای تەعالا لە مەزگینی دانی بەدی هاتنی عیسا بە دایکی
بە «کلمە» ناوی هینا بە وەسیلەیی ئایەتی ۴۵، بۆیە ناوی کەلیمەییە. یا ئەوەتا هەر لە بابەت
ناوێردنی بە کەلیمە دەلێن: کەلیمە واتە مەخلوق، بوونەوەر؛ دە دیارە عیسا بونەوەرێکە؛ بۆ
ئەو راستییە کە «کلمە» واتە مەخلوق، دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۰۹ی کەهف:

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَّكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا
بِمِثْلِهِ مَدَدًا

بڵێ ئەگەر هەموو دەریاکان مەرە کەف بوایەن بۆ وتە و فەرموودەکانی پەرەردگارم، دەریا
دەبێتەو پێش ئەوێ فەرموودەکانی پەرەردگارم کوێایی بێت، هەرچەندە ئەوێ دەدی دیش بۆ
یارمەتی دانیان بەیێن.

دیارە وشی «کلمات» ئەدێرەدا بە مانای «مخلوقات»، واتە بوونەوەر.

نەختە ئاوردانەوێە ک وەلای ئەوێ بە جرجال (واتە دەججال) یش هەر دەکوێرێ مەسیح

مه سیح به حه زره تی عیسا ش دراوه به عینوانی له قه ب یانی عیسا ی مه سیح و ده ججالی مه سیح، ههر دوو لا هاتوون؛ ده بی چۆن خو دربارز کهین لهو خلیسکه، چونکه ناکری له قه بی پیغه مبهری وا بهرز بدری به ده ججالی فیتنه و ئاژاوه گیر.

پیشه کی ده بی ئه وه بزاندری که مه سیح ئیسمی موشته ققه یا جامیده؛ واته له هیچ کوپوه دهرنه هیندراره؟! کاتی ئه وه زاندره ده توانین به پیی مانا و ره گهزی چۆناوچۆن دراوه به ده ججال و به عیسا.

١. له لایه ن ابو عبید و لیثه وه ئه و نه زهره له مه سیح دراوه، واته ده ئه سلدا به عیبری «مشیحا» بووه و عهره بان هاتوون کردوو یانه ته له فزی «مسیح»، ئه ویان کردۆته «عیسی»، ئه سللی عیسا ش «یشوع» بووه، ههر وه ک «موسی» ئه سلله که ی «موشا» بووه به عیبری. له سه ر ئه و ئه ساسه «مسیح» موشته ق نه بووه.

٢. هه ندیکیش له زانایان کوتوو یانه موشته ققه، ئه وکات ده بی به لگه نیشان بدری له سه ر ئیشتیقا قه که ی. ابن عباس کوتوو یه تی عیسا به مه سیح ناو براوه چونکه دهستی به ههر نه خو شیک ی گران و سه ختدا مالیا نه خو شیه که ی لاده چوو، و هه روا ئه حمه د کوری یه حیای شیبانی کوتوو یه تی به عیسا یان مه سیحیش کوتوو ه چونکه زهوی زۆر به توندی ده بری و ده پتوا، حه تا ده کری بکو تر ی له جیات ی مه سیح بی توند مسیح به توندی.

وه یا ده کو تر ی مه سیح چونکه دهستی به سه ر مندالانی هه تیودا ده مالی، مه سیح به مانای «ماسح» وه ک «فیصل» به مانای «فاصل»، «رحیم» به مانای «راحم» یا «علیم» به مانای «عالم».

چه ند شتی له و باره وه، وه ک ئه وه که له دایک بوو و هه لسه ورا به پۆنی پاک و مباره ک هینرایه دی له لایه ن فرشته انه وه، یا جبریل ده کاتی له دایک بوونی شابالی مباره کی پیدا مالی تاکوو له گه زه ندی شه یتان به دوور بی.

ئه وانه ی باسما ن لیوه کردن له مه ر وشه ی «مه سیح» هۆ بوون که کراوه ته له قه بی حه زره تی عیسا، ئه و جار ده گه رپین به دوا ی عیلله تی ئه وه ی بۆچی دراوه به «ده ججال»، ئه و وشه مباره که؟ له ولامدا ده کو تر ی مانای مه سیح ئه وده م بۆ ده ججال ئاوا ی هه لئاسه نگینین به لکه ئه وکات ده لئین بۆیه به ده ججال ده کو تر ی مه سیح چونکه چاویکی کوپره و ویک که وتۆته وه (= ممسوح) و هه روا فیتنه ی ده جالیش ولات زوو داده ته قین ی و ده پیوی، جا بۆیه به ده جال

ده کورتی (قد دَجَلَ الدَّجَالَ إِذَا فَعَلَ ذَلِكَ) واته زهوی پیاو بری بهشی زوری ولات داگرت. واته حهقی به ناحق داپوشی.

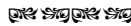
به کورتی کاتی مهسیح درا به عیسا به واتای مبارهک و پاک ناو دهبری، کاتی درا به دهجال به واتای کویر و حهق داپوشهر ناو دهبری.

ئهوه دهبی بکورتی ئهوه دهکارکردنی لهفزی مهسیح جاریک بو حهزرتی عیسا مبارهک و جاریک بو دهجالی نامبارهک ئاوايه ههر جارهی به پپی ناوناوهکه مانای لی دهگری.

مهنسووری حهلاج فهرمووی (انا الحق)، نهجاتی بوو

فیرعه ونیش کوتی (انا الحق)، تیکهوت و رپوچوو

شیر و شیر وهک یهک ده نووسرین، لیک هه لاواردنیان به پپی به لگه و حال و مهقامه.

بو ئاگاداری به سهر چۆنیهتی حهزرتی عیسا پپیسته بچینه خزمهت ئایه تهکانی ۴۶ تا ۵۰،

سهیر که به نهزمهوه:

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾

به مندالی له ناو لانهکدا به گه وره بيش ده گه ل خه لکدا قسه ده کا و له چاکه کارانیشه.

قَالَتْ رَبِّ أَلَيْسَ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾

مهريه مه کوتی: ئهی پهروهردگارم، ئهمن چۆن مندالم دهبی؟! تا کوو ئیستی هیچ کهسیک توخمن نه که وتووه؟ کوتی: کاری خودا وایه، ههچی بیههوی بهدی دینی، که بریاری ههر شتیکی دا ههر ئهوهنده کوتی ببه، خیرا دهبی.

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿٤٨﴾

فیری کتیب و کاربه جیی و تهورات و ئینجیلی دهکات.

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأَنْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾

به پیغه مبه ریش دهیترین بو لای نهوه کانی یه عقووب، بی گومان ئهمن به لگهیه کم بو هیناون له لای پهروهردگارتانهوه، ئهمن له قور شتیکتان بو دروست ده کهم له سهر شیوهی پهلهوه، جا

له پاشان فووی پیدای ده کهم له سهر ویستی خودا ده بیته بالنده، کویری زگماک و به لک چاک ده که مه وه، مردووش زیندوو ده که مه وه به ویستی خودا، ناگادارتان ده که مه وه له وهی ده یخون، له وهش له خانوه کانتاندا هه لیده گرن، بی گومان ئا له مه دا بو ئیوه به لگه و نیشانه ی تیدایه نه گهر ئیوه پروادارن.

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ^{٥٠}

عیسا ده لی پرواهینه ریشم به و ته و راته ی که له بهر ده سهایه، هه تا کوو هه ندی له و شتانهش که له سهرتان هه رام کرابوو هه لالی کهم، نه من لای پهروه دگارتانه وه نیشانه یه کیشم بو هیناون، که واته له خودا بترسن و گوئی دیری فه رمانم بن.

سهیری مانای ریزه ئایه ته کانی ٤٦ تا ٥٠ به بهربلاوی تا کوو به بهرفره وانی تی بگهی و حالی بی:

دیاره به فه رمووده ی ئایه تی ٤٦ هه زه ته ی عیسا هه ر به مندالی ده ناو بیه که دا بو شاهیدی دانی پاکیی دایکی نازه نینی خو ی هه زه ته ی مه ریه مه وه قسه دی ده گه ل عاله م، هه ر وه ک چۆن به گه وره یی ده ته مه نی ته و او سی ساله ییدا یا ژو و راته ده توانی بدوی ده گه ل خه لک، ئا و اش به مندالی دیته قسه و دوان. نه و شیوه دوانه ده و حاله ته سا واییه دا ها واره وه لای نه وه که هه زه ته ی عیسا له پیا و چاک و پاک و خاسانی خودایه ده دنیای خویدا. کاته هه زه ته ی مه ریه مه نه و مزگینیه خو شه ده بیته له و فرشته با و هه پیکرا وانه له خو شی و شادیدا پرۆ ده چی و ده لی: نه ی پهروه دگارم، نه من چۆنا و چۆنم کو ر ده بی ده کات و سات و حالیکدا که هیه ئینسانیکی نیرینه ویم نه که و تو وه ده گه ل نه وه ی به پی با و عاده ت ژن به بی می رد مندالی نابی و تۆل پر نابی جا مه گه ر به مو عجیزه. جا نه دیره دایه هه زه ته ی جبره ئیل به نه مر و ئیزنی باری ته عالا دیته جواب و ده لی: وه ک ده لی یا مه ریه مه وایه و راست نه وه نزامی نیر و میی دنیا یه، به لام ئی خودای بیه و بوونه (کن فیکون)، واته خودای به توانا هه چی هه ز کا و بیهه وی سازی کا، ده یکا و ده توانی و هیه نیازی کیشی به که ره سه و وه سایل نییه، هه ر به نه مری (کن فیکون) ه.

و هه روا خودای مه زن نه و عیسا یه فی ری کتیه کانی ئاسمانی ده کات وه ک ته و رات و ئینجیل بن، جگه له فی ربوونی نه وانهش فی ری پا ز و په مز و نه سراهه کانی شه ریه تیشی ده کات. پر سیار یک لیره دا دیته پیش، نه ویش نه وه یه: به چی بزاند ری که مه به ست له کیتابی ناو

ئایەتەکی ۴۸ تەورات و ئینجیلە؟ دەبی بە یاسای عیلمی نەحو بزاندیری که وشە ی تەورات و ئینجیلی دوا ی کیتاب، عەتفەبە یانی کیتابن، بەو پییە دەبی بکویری خودا حەزرتی عیسا فیری تەوراتی دەکا لە بابەت خویندەنەو و فیری ئینجیلی دەکا بە ھۆی سرووش، چونکە پەرورەدگار ئینجیل بۆ عیسا دەنیری بە ناوی سرووش، وەک تەورات بۆ حەزرتی موسا دەنیری.

خودای خاوەن حیکمەت و حکیم عیسا دەنیری بە پلە و پایە ی پیغەمبەرایەتی بۆ لای نەوہکانی ئیسرا ئیل، جا ئەوجار پاش ئەو مزگینیە پیروژ و مبارەکە کہ بە حەزرتی مەریەمە، عیسا دە زگی مەریەمەدا دروست دەکا و دەیسازیئ بەو سێفاتانە ی کہ باسی لی کردن خودا دەپیچیتەو و بەرەبەرە ئامادە ی دەکا و گەورە ی دەکا تا دەپیچیتە دەری لە سکی دایکیدا، دەیگە پیچیتە تەمەنی دەرک و ھەست و شعور، تەوراتی خویند و فیری بوو رازی شەریعە تیشی دەرک کرد و فیری بوو، و لە تەمەنی شایاندا (۳۰ سالی) بوو بە پیغەمبەر و ئینجلی بە سرووش بۆ دابەزی. پاش سێ سال پیغەمبەرایەتی بە گەلەکی راگە یاند و کوتی: بەراستی و دروستی ئەمن نیشانە یەکم لە پەرورەدگارتانەو بۆ ھێناون، کہ ئەو نیشانە یە شاییدی دەدا لە سەر پیغەمبەرایەتی من، دیارە گەلەکی داوا ی نیشانە کان دەکەن، عیسا نیشانە کانیا ن بۆ بەیان دەکا و دەفەر موی:

۱. عیسا دەفەر موی: ئەمن دروست دەکەم لە قور بوتان شتییک لە وینە ی بالندە و فووی پیدا دەکەم و دەیدەمێم و وەگیان دی و دەبیئە بالندە یەکی زیندوو و دەفری بە ئەمری باری.
۲. عیسا دەفەر موی: کویری زگماک و نەخۆشی بەلەک چاک دەکەمەو بە ئیزی باری.
۳. عیسا فەر موی: مردوو و ەژیان دینمەو بە ئەمری باری.
۴. عیسا فەر موی: دەزانم و خەبەر دارتان دەکەمەو لە سەر ئەو شتانە ی کہ وا دەیکەنە ئازووخە و زەخیرە لە نیو مالتاندا بۆ دواپوژ.

۵. عیسا فەر موی: ئاگادارم و ئاگاداریشتان دەکەمەو لە سەر ئەو ی دەیحۆن لە مالتاندا. پاش ئەو ی حەزرتی عیسا بۆ ئیسباتی پیغەمبەرایەتی خۆی ئەو شتانە ی پروو بە گەلەکی راگە یاند و پیی کوتن، کہ بەراستی ئەو پینج شتە موعجیزانە ی عیسا نواندنی و بەیانی کردن بەلگە ی ھیز و پیزن لە سەر پیغەمبەرایەتی عیسا، ئە ی گەلی ئیسرا ئیل باوہری بەو شتانە حاشا ھەلنەگرە و شایانە، ئەگەر باوہرو ھەبی و لە خۆ نەگۆرن.

ھەر حەزرتی عیسا بۆ باوہری گەلەکی پییان دەلی: ئەمن ھاتووم بە برپا ھینەر بەو

تهوراتی خوټان کهوا له بهردهستمدايه و سرووشی موسا پیغهمبهرتانه واته ئهوه بزائن که ئهمن ئایین و دینهکه م ناسخی تهورات نییه بهلکه دینی من ئهوهیه که باوهپری به تهوراته و له سه‌ری ده‌روا و کاری پی ده‌کات تا خودا ده‌ستور ده‌دا، چهند شتیک نه‌بن که تا ئیستی خودا له سه‌ر ئه‌ساسی حکیمه‌تی خوئی به هوئی یاغیگه‌ری و زۆرداری جووله‌که‌کان لپی قه‌ده‌غه کردوون به‌لام په‌روه‌ردگار ئیستا به دابه‌زینی ئینجیل ئه‌و شته قه‌ده‌غه‌کراوانه‌ی بۆ حه‌لل کردوونه‌وه، ئه‌و شتانه‌ش وه‌ک گوشتی ماسی و وشر و چه‌وری و به‌زی ئاژهل و کارکردنی شه‌ممانه‌ نه‌بی، ئه‌و شتانه‌ی که له جووله‌که قه‌ده‌غه‌کراون قورئان پیی ناتیقه به هوئی لاساری و سته‌مکاری خوئیان بووه جووله‌که‌کان، وه‌ک ئایه‌تی ١٦٠ی نساء ئیقراری پی ده‌کا:

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا
که‌واته به هوئی سته‌مکاری که له لایه‌ن یه‌هوودییه‌کانه‌وه کرا ئه‌و شته پاک و خاویانه‌ی که بۆیان حه‌لل کرابوو، لێیان حه‌رام کردن، به هوئی زۆر کۆسب دروست کردنیش، له سه‌ر پی و ریازی خودادا.

به کورتی، ته‌سدیقی ته‌ورات له لایه‌ن چه‌زهره‌تی عیساوه‌ل سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌یه که ئه‌سل و ئه‌ساسی ئه‌و به‌رقه‌رار و پته‌و بن، و له بابه‌ت حه‌لل کردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌و شته حه‌رام کراوانه ده‌بی بکو‌ترئ که گه‌لی به‌نی ئیسرائیل به هوئی لاساری و سه‌ره‌پوئیان و به‌رده‌وامییان له سه‌ر تاوان هه‌ندیک له‌ته‌عام و نیعه‌ته‌ خاوینه‌کانیان کاتئ له سه‌ر قه‌ده‌غه‌کراون وه‌ک هه‌ندیک له‌بالنده و ماسی و گوشتی وشر و چه‌وری چه‌یوانات و هه‌روا کارکردن ده‌پۆژه‌کانی شه‌مه‌دا.
جومله‌ی ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ واته ته‌سدیق و ته‌ئیدکه‌ری ته‌وراتیکه که پیش من هاتوو واته پیش ئه‌وه‌ی ئه‌من بی‌م، یانی ئه‌من کتیبیکم بۆ هیناون (ئینجیل) پاک‌که‌ره‌وه و لابه‌ری ته‌ورات نییه و به پیچه‌وانه‌ی ئه‌و نییه ده‌ئه‌حکامدا؛ مه‌گه‌ر ئه‌و شتانه‌ی که به هوئی سه‌ره‌پوئی گه‌لی یه‌هوود لێیان قه‌ده‌غه‌کراون، ئه‌وانیش وه‌گپڕئ به حه‌لل.

ئه‌و ئینجیله‌ی که پیغه‌مبه‌ر عیسا هیناویه‌تی ده‌گه‌ل ته‌ورات هه‌ر یه‌کن ده‌ئه‌ساسدا، واته ته‌وحید، مه‌عاد، به‌رزی ئه‌خلاق، هه‌ر وه‌ک چه‌زهره‌تی عیسا فه‌رموویه‌تی: ئه‌من نه‌هاتووم تا‌کوو بنچینه‌ی شه‌ریعه‌تی ته‌ورات هه‌لوه‌شینم، به‌لکه هاتووم شه‌ریعه‌ت وه‌پازینم و به‌پله‌ی که‌مالی بگه‌یینم، دیاره ئه‌گه‌ر به‌رجه‌وه‌ندی ئه‌و په‌یامه‌ی عیسا بین و ئاو‌پری وردی وه‌سه‌ر ده‌ین، ئه‌وه‌مان پی ده‌لی که پرساله‌تی چه‌زهره‌تی عیسا و ته‌واوی پیغه‌مبه‌ران، ئه‌مر به‌ته‌قوا و ئیتاعه‌ت له‌خودایه

و ئیقرار بە تەوحیدە واتە تەوحید دە ئەلوهیەتدا، تەوحید دە رەبوبیەتدا، و ئیقرار بە عوبودیت و خوزوع بۆ خودا. ئەو پەيامە دە ئینجیلدا ھەیه: ئەمن بۆ لای بابی خۆم و بابی ئیو و خودای خۆم و خودای ئیو دەپۆم؛ باب واتە سەید و سەرورە دە عورف و ئادابدا، وەک فەرمووی (أبی و أبیکم) واتە بابی من و بابی ئیو واتە ئەو بابەیی کە شایانی کۆر بوون نییه.

سووکە ئاورپک وەسەر ئەو موعجیزانەیی کە حەزرەتی عیسای پێ رەوانە کراوە بۆ لای گەلی بەنی ئیسرائیل و ھۆ و تەئیدی پرسیالەتیەتی، سەیر کەن:

۱. لە گل و قور بە وینەیی بالندە لە سەر ئیزنی خودا مەلیک دروست دەکا و دەیدەمیئ، وەگیان دێ و دەفڕی، ئەو گەلەیی کە ئەو داویان لە حەزرەتی کردوو چاوی دەکەن، وەک دەلێن ئەو مەلەش چەکچەکیلە بوو.

۲. کویری زگماک بە ئەمری باری تەعالا چاک دەکا و وە بینینی دەخا.

۳. گول و دوزام بە ئەمری خودا چاک دەکاتەو.

۴. مردوو لە ناو گۆر دەردیئ و وەگیانی دینی.

ئەو مردوویش وەک دەلێن یا «عازر» بوو ناوی، یا کۆری پیرئێنیک بوو و یا «سام» ی کۆری حەزرەتی نوح بوو.

لە سەر ئەو ئەساسە وا دەردەکەوئ ھەر پیغەمبەرەیی خودا جوۆرە موعجیزەیی تاییەتی دەورانی خۆی داوەتی کە بابەت بوو بۆ گەلی ئەودەمی، مەسەلەن دە دەورانی حەزرەتی مووسادا سیحر و جادوو زۆر باو بوو، خودای تەعالا بۆ ئیسباتی پیغەمبەراییەتی ئەو، ئیبتالی سیحری داوەتی. دە دەورانی حەزرەتی عیسادا تەبابەت زۆر باو بوو، خودای تەعالا بۆ ئیسباتی پیغەمبەراییەتی ئەو، تەبابەتی بێ ئامراز و وەسیلە لە سەر ئەساسی موعجیزەیی داوەتی، وەک باسما کرد.

لە دەورانی حەزرەتی محەمەددا خودای تەعالا فەساحەت و بەلاغەت و بەیاناتی ژووراتر لە سیحری پێ بەخشیو، چونکە قورئانی بەلیغ و فەسیح کتیییکە سەراسەر دنیای بەشەر کۆو بن ناتوانن دوو جوملان وەک قورئان بلێن ھەر بەو پیتانەش کە قورئانی پێ ھۆندراوەتەو، گۆیا فەسیحان و بەلیغانی عەرەب توانیویانە ئاساری شیعر و ئەدەبیاتی خویان لە ئاسمان قایم کەن لە سەر ئەو حالەتەش نەیانتوانیو خۆ بگەییئە فەساحەتی قورئان و وەک ئەو بلێن.

دل ده لای خه به ردانی ته ستیره ناسان له مهره ووزاع و نه حوالی ئومووراتی نهیننی ده گهل
خه به ردانی پیغه مبه ران له بابته نهیننیه کان ده بی فهرقیان تا کوی بی و چ بی؟
ولام:

خه به ردانی پیغه مبه ران به پیی ئاگادارییه که که خودا ده یانداتی، و هر و به بی په نا بردن بو
وه سیله و ئامرازیکی دیکه، خه به ر له و نهیننیانه ده دن که خودا ئیجازه یان پی ده دا، ته ماما
ته ستیره ناسان له سهر ته ساسی عیلم و زانست و به راوهرد و فه نی تاییه ته وهیه.
نموونه یک له و کاره سات و موعجیزانه ی که حه زره تی عیسا بو ئیسباتی پیغه مبه رایه تی
خوی نیشانی قه ومه که ی ده دا:

دیاره وه ک قورئان شاهیده، قه ومی لاسار و سهره پو و خو په سهندی یه هوود هر و به
ئاسانی و ساده و ساکار رامی پیغه مبه ر نابن و نایه نه سهر پی، به لکه پیغه مبه ران که پاراوه به
عیلم و حکمه ت هیزی نهینی خودان توانیویانه به وه سیله ی موعجیزاتی ئاشکرا و دوور له
تاقه تی ئینسانی بیانیهینه ردا و ده سته مویان که ن. مه سه له ن عیسا که پیغه مبه ریکی خاوه ن ئومه ت
و کتیب بوو (اولو العزم و مورسه ل)، خودا به حکمه ت و عیلم و ئاماده ی کردبوو بو
ولام دانه وه و به راوهردی نیازه کانی گه لی یه هوود، له سهر ته و ته ساسه که گهل داوای لی ده که ن
بالنده یه کیان بو دروست کا له پیش چاویان هه لفری. بالنده یه کی واکه ده ته خلاق و سیستم و
له شدا جودا له بالندان بی، واته خاوه نی حه یز بی و خاوه نی مه مک بی و پیشه وه بدا و شیریش
بدا و هیلکه نه کا و جاروباره ش وه ک ئینسان پی بکه نی، بال و په ریشی نه بی وه ک بال و په ری
مه لان، هه لشفری، نه به پوژی پروونیش بتوانی بفری، نه به شه واته شت ببینی و سهره ده ری
دهرکا یانی ده دوو کاتدا نه بی نه توانی، ته و دوو کاته ش یه ک کاترمیر دوا ی پوژ ئاوابوون و هر
وا یه ک ساعه ت پاش تلوو عی فه جر واته پیش پروونا کایی ته واو، وه ک ده لین و کوتراویشه ته و
په رنده یه چه کچه کیله یه.

حه زره تی عیسا ش له سهر ئیزن و ئهر و ئیراده ی خودا بو ولامی قه ومه که ی و ئیسباتی
ئیدیعیای پیغه مبه رایه تی موو به موو بی که م و زیاد دینی له قور له بهر چاویان ته و بالنده یه ساز
ده کا و گیانی تیدا ده ده مینی و به ئهری خودا هه لیده فرین، به پیی کوته ی عه للامه ابن جریر
ته و کاره که ده کا عیسا گه لی ناوی ده به ن به ئوستاد. ته و کاره ساته بلاو ده بیته وه ده ناو عاله مدا
(تفسیر طبری، ٣/٢٧٤)

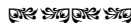
عەللامە وەھەب بن مەبەیی فەرموویەتی: حەزەرەتی عیسا ھەزاران نەخۆشی لاعیلاج بە شەرتی ئیمان و باوەری بە ھۆی موعجیزە و ئیزنی خودا شیفای پێ دەدا، و ھەروا کەسانیککی کە بە ھۆی سەختی دەرد و نەخۆشییەکی نەیتوانیا بچیتە لای عیسا، حەزەرەتی عیسا بۆخۆی دەچوو بۆ لای و دەستی م بارەکی پێدا دەمالی و چا دەبوو و شیفای دەھات (طبری، ۳/ ۲۷۷)

بە زۆری حەزەرەتی عیسا دە کاتی خۆیدا ئەو دوایەیی دەخویندەو: (اللَّهُمَّ أَنْتَ إِلَهُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَإِلَهُ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا إِلَهَ فِيهِمَا غَيْرُكَ، وَأَنْتَ جَبَّارُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَجَبَّارُ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا جَبَّارَ فِيهِمَا غَيْرُكَ، وَأَنْتَ مَلِكُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَمَلِكُ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا مَلِكَ فِيهِمَا غَيْرُكَ، قُدْرَتُكَ كَقُدْرَتِكَ فِي السَّمَاءِ وَ سُلْطَانُكَ فِي الْأَرْضِ كَسُلْطَانِكَ فِي السَّمَاءِ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَ وَجْهِكَ الْمُتَبَرِّكِ وَ مَلِكِكَ الْقَدِيمِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)

عەللامە وەھەب بن منبە فەرموویەتی: ئەو دوایەم تەجرەبە کردوو لە سەر شیت و ترس کاری کردوو جی بە جی. (روح المعانی، ۳/ ۲۲۴)

کاتی عیسا ویستوویەتی مردوو وەگیان بینی دوو رکعات نوێی بە جی ھیناوە، دە پرکاعەتی ئەو ھەلدا سوورە «تبارک الذی» خویندوو و دە پرکاعەتی دوو سوورە «سجدە» ی خویندوو. پاش لەخۆبوونەو لە نوێژە کە ئەو سیفەتەیی خودای سەنا پێ کردوون: یا قەدیم، یا خفی، یا دائم، یا فرد، یا وتر، یا احد، یا صمد» شیفای ھاوتۆتە جی. (روح المعانی، ۳/ ۲۲۴)

محی السنە علامە بغوی لە ابن عباسەو نەقل دەکا زیندوو کردنەو چوار نەفەر لە لایەن حەزەرەتی عیسا کە مەنشوورن ئەوانەن: عازر، ابن العجوز، ابنة العاشر، سامی کوری نووح. دانە دانە ئەوانە شیوەی وەگیان ھینان ئەگەر باس کەم زۆر ماندوو بوون ھەلدا گری بۆ یاران، بۆیە واز دێنم لە باسیان، ئەگەر وازیشتی لێیە ئاوپر وەسەر تەفسیرەکانی بەغەوی (۱/ ۳۱۴ - ۳۰۳ روح المعانی ۳/ ۲۲۵) وەدە.

نەقل لە عەللامە ابن جریر لە ابن ابی حاتم ئەوانیش لە پەبیع نەقل دەکەن کە گۆیا دە ئایینی حەزەرەتی مووسادا لە بابەت ھەندیک لە ئەحکامات توند و سەختی ھەبوو ئەمما دە ئایینی حەزەرەتی عیسا ئەو سەختی و توندییە وەلا بران، مەسەلەن دە ئایینی حەزەرەتی مووسادا گۆشتی و شتر و پیوھەکی قەدەغە کرابوو لە خواردن، بەلام دە ئایینی حەزەرەتی عیسا ئەو قەدەغەییە وەلا برا و خواردنیان وەحەلّ گەران (تفسیر طبری، ۳/ ۲۸۰)

واته تا هاتنی شهریه تی ئایینی محمد المصطفی ﷺ ئەو توند و شله له نیوان ئەو دوو شهریه تانه به بهردهوامی هه بوون، ئەمما به زهووری ئایینی محهمەدی، به وه سیلهی ئایه تی ١٤٣ ی سوورپی به قهره هه ندیک له فرووعاتی یاسای ئینجیل سرانه وه و وه لا خران. واتا هه ر وه ک ئینجیل هه ندیک له لق و پۆپی ته وراتی هه لپه رتاوتن قورئانیش هه ندیک له لق و پۆپی ئینجیلی هه لپه رتاوت، حاله تیکی میانه پۆی به خووه گرت. ئەوهش ئایه ته که:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ

هه ر به و شیوهش ئیوه م کردوه به گه لیک میانه په و، تا کوو ئیوه بینه شایه ت له سه ر خه لک و پیغه مبه ریش بیته شایه ت له سه ر ئیوه.

پاش هه لکیشانی عیسا بو ئاسمانه کان مه سیحیه کان زیاده په بیان کرد هاتن ئەوانه ی باو بوون له کاتی عیسادا، که عیسا له ناویاندا نه ما ئەو باوه یان وه لا نا، مه سه له ن کاتی عیسا بو عیاده ت پروو ده کرایه به يتولموقه دهس، ئەوان پروویان ده کرده پۆژه لات، و هه روا ده کاتی هه زه تی عیسادا خه ته نه باو بوو ئەوان که عیسا وه لا چوو لایانبرد، پۆژی شه ممه ریزدار بوو له ئایینی مووسادا و عیسا ش به و پییه ریزی بو داده نا، ئەوان هاتن کردیانه یه ک شه ممه، به راز حه رام بوو، ئەوان هاتن به په وایان دانا، به کوردی به وازی خو یان هه چی که یفیان لی بوو بوخویان هه لال کرد. (روح المعانی، ج ٣/٢٢٨-٢٢٧)

﴿٢٢٧-٢٢٨﴾

ئایه تی ٥١ چ به یان ده کا له زاری هه زه تی عیسا و بو مهش چ ده رسیکه و چ هاواریکه؟ ئەو هاواریه: خه لک به هۆی بوونی عیسا به شیوه ی جودا له بووندا واته بی باب، و به هۆی موعجیزاتی عه جایب، وایان خه یال ده کرد که عیسا خودایه، ئەدی ره دا هه زه تی عیسا ههستی به و حاله ته ی خه لک کرد و ویستی ئەو ته م و خه یاله باتله له ناو به ری و بی ره وین. جا هه ر وه ک ده ئایه تی ٤٩ دا له بابه ت وه گیان هیانی تهیران به ئیزنی خودا فه رموویه، هه روا دی ره شدا واته ئایه تی ٥١ هه مان ته ئید و ئاماژه په چاو ده کا و ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ به پیچه وانه ی ئینجیلی ئاوه ژوو کراوه که که به خودایان کوتوو به باب، عیسا ئەدی ره دا فه رمووی (رب) ئەو ئەده بیاته ی هه زه تی عیسا نیه ایه تی به ره ره کانی ئەو که سانه یه که ده یانه وه ی خودایه ت بو عیسا قایل بن.

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾

بەبێ گومان خودا پەرەردگاری من و پەرەردگاری ئێوەیە، کەواتە بەندایەتی هەر بۆ ئەو بکەن، ئەوەیە پڕگای راست و دروست.

ئاوردانەووە وەسەر سیمای ئایەتی پیرۆزی ۵۱

دیارە حەزەرەتی عیسا بە پێی ئادابی وەزیفەکەی هەر هەموو پیغەمبەرێک حەول و تێکۆشانی تەواوی بەکارهێنا و وەگەری خست بۆوەی قەومەکەی ئیمانی پێ بێن و خەتی راستی خوداپەرەستی بگرنە بەر، ئەمما سەرەرای ئەو هەموو پەنج و مەینەتەتی عیسا و ئەو هەموو دەعوەتەتی ئەو بەشیککی کەم نەبێ ئیمانیا نەهینا، سەرەنجام کەوتنە خەییالی کۆشتنی حەزەرەتی عیسا، حەزەرەتی عیسا هەستی بە خەییالی ناپاکی ئەوان کرد و بۆ پارازنتی گیانی خۆی و دایکی کە دیارە گیانی شیری، خۆی دەوارد لێر و لەوێ لە شوینی تاییەت و خەتەر و مەترسیدار نەکا بیکوژن. وا هات شەویەک یارانی راستی خۆی (حواریون) کە گۆیا دوازدە کەس بوون نەهینیانە وەکو کردن، کە یەکیکیان بە ناوی «یهوذا» هەستی ناپاکی لە راست عیسا لێ دەکرا، عیسا ویستی ئاگادارییەک بدا تا بزانی عیسا ئاگەرە لە ناپاکان، فەرمووی ئەمن وا هەست پێ دەکەم لەو دوازدە نەفەرەنەو یەکیکتان بێ پرۆایە بە من، وەک فەرمووی: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ﴾ جا بەو هۆیە حەزەرەتی عیسا هەم بۆ تێگەشتنی ناپاک هەم بۆ ساغبوونەوێ پاكاني راست، پرووی تی کردن و فەرمووی: کێ یارمەتیدەری منە بۆ دەعوەتی عالەم بۆ لای خودا؟ لە ولامدا پاکان و راستان (حواریون) واتە خاوەن باوەرەکان بە راشکاوی کوتیان: ئێمە یارمەتیدەری دینی خوداین، چونکە پرۆای راستن بە خودا هیناوە و ئەتۆش یا عیسا، شاھید بە لە سەر ئەوێ کە ئێمە لە دڵەوێرا سەرمان لە پیناوی دینی خودا داناوە و دادەنین. ئەمما خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم فیل و فوتی خائیان پووجەل دەکاتەو. جا بۆ راستی ئەو مەتلەبە دەچینە خزمەت ئایەتی ۵۲ی ئالی عیمران:

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۵۲﴾ ئالی عیمران

کاتی عیسا لە لایەن گەلە کە یەوێ هەستی بە بێ پرۆایی کرد کوتی: کێ یارمەتیدەرمە بەرەو خودا؟ یارە حەوارییەکانی کوتیان ئێمە یارمەتیدەری خوداین، ئیمانمان بە خودا هیناوە، تۆش شاھیدیەمان بۆ بدە کەوا ئێمە گەردن کەچ و فەرمانبەرین.

ئاوړ وه سهر دانه وه و تپروانیتکی هه ستیارانه وه سهر سیما و ناوهرۆکی ئایه تی پیرۆزی ٥٢:

کاتی حه زه تی عیسا ههستی به خه یالی ناپاکی کرد له واندا و تیگه یی که بی پروایان تیدایه گه له که ی هاته سهر ئه و باوه پهری که بیاندوینی به و عیباره ته: کی یارمه تیده رمه بو ده عوه تی خه لک وه لای خودا؟ ئه و بانگه وازه شی بو وه ی بوو تا کوو پروون و ئاشکرا بی کی به راستی ده گه له و خاوه ن پروایه و کتیه بونی بی باوه پری لی دی؟ جا له سهر داوای حه زه تی عیسا دهسته وله جی یارانی به راستی خو ی (حواریون) کوتیان ئیمه یاریده ده ری دینی خوداین چونکه باوه پمان به خودا هه یه و هینا ومانه، و ئه توش ئه ی عیسا شاهید به له سهر ئه و قه وله مان و له سهر ئه وهش که ئیمه سهر و مالمان ده خهینه پینا و ئایینی خودا وه و ده پری ئه ویشدا دایده نیین.

و له و لایه شه وه گه لی یه هوود به پیی موزده به کی که ده کاتی خویدا حه زه تی مووسا له باره ی هاتنی حه زه تی عیسا پیی دابوون چاوه پروانی و ئینتیزاری هاتنی عیسایان ده کرد، کاتی عیسا هات و زهوری کرد و به هره و مه نافع ی دنیای سهرانیان که وته خه ته ر، ته نیا به شیکی که میان نه بی له ده وری حه زه تی عیسا کو نه بوونه وه، جا ئه دیردها بوو که حه زه تی عیسا پاش هینانه وه ی ده لیل و به لگه ی کافی له سهر ئیدیعی خودا په رسته ی و به ته نیاناسی، نیشانه ی کوفر و بی باوه پری به شیک له قه ومی یه هوودی هه ست پیکرد به پروونی، به ته واری ههستی خاموشی و کوژانه وه ی تیشک و شو قی چرای بانگاواز و ده عوه تی به حقه ی خو ی کرد. هو ی ده عوه ته که ی که فهرمووی کتیه یارمه تیده ری من بی له سهر دینی خودا، ئه و ههسته بوو.

پایه پرا ند بو حیفز و به قای ده عوه تی به حقه ی خو ی که ده بی ریگا چاره یه کی ریگ و پیگ و درست په چاو کا تا کوو پاکان و خاسانی دینی خو ی بناسی، ئه وه بوو نه قشه که ی و راستیش هاته ده ر که حواریون به راشکاوی و لامی حه زه تی عیسایان به حقه دا وه کوتیان ئیمه یین خه او هنی باوه ر و فیدا کاری دینی خوداین. توش شاهید به له سهر مان.

رازیکی باریک دیردها و له و لامی حه واریون که پروو به پرووی حه زه تی عیسا کوتیان ئیمه باوه پمان به خودایه وله سهر دینی خوداین، نه یانکوت باوه پمان به تو یه و له سهر دینی توین، ئه و و لامه ده پروانته ئه و جیگایه: که ئه وان ههستی ئه وه یان کرد بوو له داهاتوودا دار و دهسته یه ک دینه پروو ده لین: عیسا خودایه، سهره پای ئه وهش ئه نسا رو ل لا ده لین: ئیمه به هه چی وه حیت بو کردوو و نازل بو ته سهرت باوه رن پییه تی و ئیمانن پی هینا وه و ریساله تی تو مان قبو له له هه موو باریکه وه. ئه وه ئاماژه ی ئایه تی ٥٣ ی عیمرانه و ته ئکید ئیمانیه. ده حالیکدا ده ئینجیلدا

ئیشارە وەلای خەیانەت و خلیسکانی هەندیک لەوان کراوە.

دَل دەیهەوئ بزانی حەواری لە چ باب و بناغەیه کە؟ ئەمەش لە سەر ئەساسی لَوغەت دەلێن: حەواریون جەمعی حەوارییه لە بابی تحویره، واتە سپی حواریات، واتە ژنانی جوان، و هەروا حوور هەر لەو بابەیه، واتە جوان و خوش ڕوو و سیمما، حەواریون واتە ئەو کەسانەشن کە حەزەرەتی عیسیان ملاقات کردبێ. (قرطبی، ۹۸/۴)

وەک ئەسحابی پێغەمبەر بە مانا یاریدەریش هاتوون، پێغەمبەر فەرموویەتی لە مەر حەزەرەتی زوبەیر: (إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَ إِنَّ حَوَارِيَ الزَّبِيرِ بْنِ الْعَوَامِ) (بخاری، بابی ۱۳ مناقب الزبیر بن العوام ش ۳۷۱۹)

ئاوڕیک وەسەر حەواریون و بەسەرھاتیان پاش چوونی عیسا بۆ ئاسمان:

گۆیا حەواریون دوازدە کەس بوون عەلەمی دیکە دەعوەت کراوی وان بوون، دیارە وەک کوتوویانە و دەلێن میژوونووسان پاش چوونی عیسا بۆ ئاسمان یەهوود کەوتوونە گیانی ئەو حەواریانە ی کە لە ژێر دەستیاندان بوون ئازار و پەنج و عەزابی زۆریان داو. ئەوەزەمانی پادشای یەهوودیان لە خۆیان بوو بە ناوی داود بن نۆزا لە شام. ئەمما لە ژێر دەستەلاتی دەولەتی ڕۆمدا بوو، شای یەهوودیان پەغیەتی دەولەتی ڕۆم بوو و دە واقعیدا ئەو هەموو ئازار و پەنج و مەینەتە ی کە لە دەورانی حکومەتی داودی بەنی نۆزا بە سەر حەزەرەتی عیسادا دەهات لە سۆنگە ی دەستەلاتداری یەهوودی ژێر چەپۆکە ی ڕۆمدا بوو هەر وەک دەزانین و زانراویشە سوننەتی خودای بۆ هەر دەوران و ئەوزاعیکی کە بیهەوئ بیگۆرئ پێشوازیکی و هەلیک دەپەخسێنێ، جا لە سەر ئەو یاسا دروست و پەوانە هەندیک لە عەلەمی وەخت نەهێتیانە هەم زهوور و عیسا هەم موعجیزاتی بیوینە ی هەم هەلس وکەوتی زالم و زۆردارانە ی یەهوود دەگەل عیسا و هەوادارانێ، بە شای ڕۆمیان ڕاگەیان، شای ئەوکاتی ڕۆمیش ناوی «طباریس» بوو دَل نەرم و دژ بە ئازاردانی بی دەستەلاتان بوو، بە بیستن و ئاگاداری ئەو جەریانە، ناپەحەت و گرژ دامما و کوتی ئەگەر بمزانیا یە ئینسانیکی ئاوا لە ولاتمدا هەیه هەرگیز نەمدەهیشت زۆرداران ئەزیەت و ئازاریان دەن، هەر وا بە فەوری نوینەریکی پاک و ئەمینێ خۆی بەرەو ولاتی شام بۆ نەجاتی یارانی عیسا و حەواریان و بۆ هاتنیان بۆ لای شا وەرپێ خست، تاکوو لە زاری یارانی عیسا کارەسات و جەریان بیستی. و جا کاتی شا لە زاری حەواریون ماجەرایی بیست و یەقینیشی پەیدا کرد، دلی ڕاسا بۆ نەسرانیەت و ڕێز بۆ ئەو دارە ی دانا کە عیسیان پێ

هه لاهه سیوه به ناوی داری «طیب» کهوته سهر ئه و باوه پرهش که عیسا بووه له دار دراوه، پاشان بو سزای یه هوودیان هیژشیککی بهربلاو و بی پره حمانه ی به رهو یه هوود دهست پیکرد و نابوودی کردن و پرژ و بلاوی کردن بیر و بهویدا. شا پیشهنگی زهووری نه سرانیهت بو ولات.

وه له پاش ئه و شایه واته «شا طباریس» شایه کی دیکه به ناوی «طیطوس» هاته سهر کار چل سال له بو ئاسمان چوونی عیسا راده برا، هیژش کرایه سهر بهیتو لموقه دهس ولات ویران کرد و خه لک گیرا و کوژرا بیر و بهویدا دیسان په رته وازه کرا، ئه و دوو تایفه ی «بنی قریظه» و «بنی نضیر» دوو تایفه ی یه هوود له ولاتی شام ئه وده مه بوو هه لاتن به رهو ولاتی حیجاز که ئیستی و له ولاتی مه دینه نیشته جین. (روح المعانی، ٢٣٦/٣؛ تفسیر کبیر، ٧٠/٨)

به پپی فهرمووده ی ئایه تی ٥٢ هه واریون ده عوه تی هه زره تی عیسایان به چاکی و به لئی وه لام داوه و ئیژهاری ئاماده گی و یارمه تی ته وایان داوه به تیکرایی و به دلوه کوتیان: ئه و پهروه ردگارمان ئیمه بروامان هینا به کتیه که ئینجیله و ناردوویه ته سهر عیسا، و هه روا په پره ویش ده کهین له په وانه کراوت که عیسایه، خودا و بمانووسه ده گه ل ئه و که سانه ی که شاهیدن له سهر تاق و ته نیایی و پهروه ردگاریت و هه روا شاهیدن له سهر راست و دروستی پیغه مبه ران و ناردراوانت له ناو هه موو نه ته وه کانی دنیا.

ئه و جار بو راستی ئه و بابته و مه تله به ده چینه خزمهت ئایه تی ٥٣ ی ئالی عیمران:

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ ئالی عیمران
ئه ی پهروه ردگاری ئیمه! بروامان هیناوه به وه ی تو ناردووته خواره وه، و هه روا که وتووینه شوین پیغه مبه ریش که واته توش ده گه ل شاهیدی ده رانمان بنووسه.

ئاوړ وه سهر دانه وه یه ک و تپروانیکی ئایه تی ٥٣

پا و بوچوونی هه ندیک له قورئان زانان ئاوا نیشان ده دا که مه به ست له شاهیدان هه زره تی محمه د و ئومه ته که یه تی، له سهر ئه و ئه ساسه ئه و رایه درده برن که گویا وه ک قورئان ئامازه ی وه لا کردووه له ئایه تی ١٤٣ ی به قهرده دا، ئومه تی ئاخر زه مان که ئومه تی محمد المصطفایه ده رۆژی قیامه تدا شاهیدی ده دن بو ئه و پیغه مبه رانه که ئومه ته کانیان له دنیا دا ئینکاری و به ربه ره کانیان کردوون، و هه روا هه زره تی محمه دیش له سهر راستی شاهیدی که یان شاهیدی ده دا، به و پییه مانای ئایه ته که ئاوا ی لی به سهر دی: پهروه ردگارا، ئیمه له شاهیدانیک بژمیره که

له سهر دهعهوت و ئیرشادی پیغه مبهراڤ شاهیدی دهدهن. عهکره مه له ابن عباسه وه ئه و تهعبیراته ی پهسه ند کردووه. (روح المعانی، ۱۵۷/۳، و ههروا تفسیر ابن حاتم، ۱۵۷/۲ ش ۳۶۲۷)

ئه ماما ابوطالع له ابن عباسه وه ئاوا نه قل دهکا: شاهیدین تهواوی موئمینانی دهووانی پیشوون واته سابقون، مقربون، و ههروا هه ندی کیش نه زهریان وایه له سهر شاهیدی پیغه مبهراڤ به و دهلیله ههر پیغه مبهریک له سهر ئومه تی خو ی شاهیدی دهدها، مقاتل که یه کی که له قورئان زانان نه زهری وایه شاهیدین راستان، ئه ودهم مانای ئایه ته که ئاوا تهعبیر دهکری: پهروهردگارا ئیمه له راستان بنووسه؛ ئه ماما په سندرترین نه زهر، نه زهری عهکره مه یه که له ابن عباسه وه نه قل دهکا واته مه به ست له شاهیدین چه زه ته محمه د و ئومه ته که یه تی. (روح المعانی، ج ۳-۲۳۵-۲۳۴) کاتی ئه وه ی هاتووه ئایه تی ۱۴۳ به قهره که بابته بوو له سهر شاهیدی که بخهینه پروو:

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

شَهِيدًا ﴿١٤٣﴾ بقره

ههر ئه به و شیوهش ئیوهم کردووه به گه لیک میانه ره و بو ئه وه که ئیوه بینه شاهید له سهر خه لک و پیغه مبه ریش بیته شاهید له سهر ئیوه.

ئه و ئایه ته هانمان دهدها و پیمان دهلی: ئه و چه واریانه داوا له خودا ده که ن که له زومره ی پیغه مبه ر محمه د ﷺ و ئومه ته که یدا بمان نووسن.

و ههروا ده توانین بلین مه به ستی حواریون له و په یامه مباره ک و پر بایخه دا واته ئایه تی ۵۳ به یان و نومایشی نه تی پاکیا نه له باره گای زاتی پاک ی خودای بی هاوتا دهیخه نه پروو که ده لین: پهروهردگارا به وه ی که ناردووته خوار ئیمانمان هیناوه، دیاره ئیمان ده گه ل عه مه ل به ده ستوورات و ئه مری باری و شوین که وتنی نوینه رانی، که مالی ئیمان نشان دهدها؛ ههر بو یه چه واری کوتوویانه: ئیمه سه ره رای ئیمان به نیردراوه که ت شوین پیغه مبه ره که ش که عیسیا ه ده که وین، ئه وه یه هو ی داوامان که له ریزی شاهیدانی راست و دروستمان بنووسن.

دیاره ئه و گه له به پی ئیشاره ی ئایه تی ۵۲ که فه رموویان (آمنا بالله) ئیمانیا ن به خودا هیناوه، جا بو یه دووباره ده لین ئیمانمان به وه ش هیناوه که په وانه کراوی تو یه که عیسیا ه و ئیتاعه ش ده که ین. جا له سهر ئه و حاله ته راست و په وانه یان شایانی شه ئیانه که بلین خودایه بماننووسه ده گه ل شاهیدان و به حق و راست که محمه د ﷺ و ئومه تی تی. چونکه ئه وانه

(محهمه دﷺ و ئومه تی) تایه تن با شاهیدی پروون و راست له سهر ئه ساسی ئایه تی ١٤٣ی به قهره .

جگه له وهش به پیی کوته ی ابن عباس ﴿فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ واته پهروه دگارا بماننوسه له ریزی پیغه مبه ران، چونکه به پیی فره مووده ی ئایه تی عی ئه عراف ههر پیغه مبه ریک شاهیده له سهر کرده و ی ئومه تی خوی .

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ

بی گومان ئه وسا پرسیار ده که یین لهو که سانه ی پیغه مبه ریان بو نیردراوه، بی گومان پرسیاریش ده که یین له نیردراوه کانیش که پیغه مبه ره کان.

کاتی ئه وه ی هاتوو هه ریک هه لئین لهو فیل و فوته ی بی باوه ران دایانرشت بو کوشتنی هه زه ته ی عیسا و خودای خاوه ن حیکمه تیش پووچه لی کرده وه و پرووی پی ده خو کردن و ده چالی هاویشتن واته ئه و چاله ی بو عیسیان هه لکه ندبوو .

کورته ی کاره سات: فیل داریژه ران دینه لای شای وهخت که کافر ده بی ئه ویش، بو به دگویی هه زه ته ی عیسا، ده لئین ئه ی شای ولات! کابرایه ک سه ری هه لداوه له ولات خه لک ده خه له تینی و گومریان ده کا و له ئیتاعه و فره مانبه ری تو وه لایان ده خا و دووریان ده خاته وه . ئه و درو و ده له سانه ده که نه بناخه ی تووره بوونی شا بو کوشتنی هه زه ته ی عیسا. شاش به هو ی ئه و درویانه دلی پر بوو له رق و تووره یی له عیسا، ناردی به شوینیدا که بیگرن و بیهینن و ئازاری ده ن و له داری ده ن، کاتی مه ئموورانی شا هاتن ده وره ی مالیان دا به خه یالی خویان بیگرن، وا دیاره یه کیان گرت پتیان وا بوو عیسیاه، به لام خودای ته وانا ده سته وله جی یه کییک که له ناو ماله که دا بوو بی پرواش بوو دیاری ده دا پوخسار و دیمه نی عیسا هاویشته سه ری و عیسی به لایه کی دی پفاند و نه جاتی دا بو ئاسمانی برد، ئه و کابرایه شیان له باتی عیسا و له جیگای عیسا له دار دا و کوشتیان .

ئه وه کورته یه ک بوو له مه کر و فیلی بی باوه رانی یه هوود، ده رسه بو ئینسان که چال هه لکه ندن بو غه یر بو خو ده که ویه تی. جا بو ئیسباتی ئه و مه به سته ده چینه خزمه ت ئایه تی ٥٤ی ئالی عیمران:

وَمَكْرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٥٤﴾ ئالی عیمران

ئەوان فیللى خۆيان کرد، و خوداش پیلانەکانى پووچەل کردنەو و ھەلیوھشانە. دياره خودا چاکترین پیلان پووچەل کەرەوھیه.

ئاوړ وەسەر دانەوھیه کی ئایەتی پیرۆزی ۵۴:

دياره جووله که کان کهوتنه فر و فیل بۆ کوشتن و لەناوبردنی حەزەرەتى عیاس، سەبارەت بەو پایەمە بەحەق و راستییەى که بە ناوی پیغەمبەراییەتى رايدەگەيانە و خودای بانى سەريش لە سەر ئەساسى حیکمەتى خۆى کهوتە پووچەل کردنەوھى فر و فیلان و پاداشى ئەو مەکر و فیلەيانى دانەوھ، بەو شیوھ جەولەکان چەند نەفەرى باوهر پیکراوى خۆيان نارد بۆ یاریکاری و ھاوڕیپی یەھوودا بۆ لە داو خستى و کوشتنى حەزەرەتى عیسا، لەو کاتەشدا حەزەرەتى عیسا خەریکی نوێژکردن بوو لە باخچەيەکا که بە تەنیشتى ھۆدەکەى خۆیدا بوو که یارانى حەزەرەتى عیسا واتە حەواریون دەویدا خەوتبوون. حەزەرەتى عیسا که ھەستى بەو جەریانە دە نوێژەکەدا کرد راستەوخۆ چوو ئەو ھۆدەى که یارانى خۆى لى نوستبوون. ئەو ھۆدەش دەلاقەيەکی تیدا بوو، حەزەرەتى عیسا لەو دەلاقەوھ دەرچوو. کاتى که یەھووزای خوازارى پراو و کوشتنى عیساى بوو چوہ ناو ژوورەکە پروانى لە عیسا و نەیدی. ھەر لەو ئان و کاتە پەر مەترس و پەر لە ھەستەدا خودای بانى سەر شەکل و روخسار و دەنگى حەزەرەتى عیساى کیشا بە سەر ئەو یەھووزایەى که دەیویست عیساى بکوژى. دەو کاتەدا یارانى عیسا (حواریون) که خەبەریان بۆوھ یەھووزایان بە عیسا زانى، یەھووزاش که عیساى نەدى ھاتە دەرەوھ لە ھۆدەکە کوتى: ئەرى عیساو نەدى، عیسا لێرە نییە. فەرماندە و سەرۆكى تیرۆرچیانى عیسا واتە نیردراوانى یەھووزا که چاوى بە یەھووزا کەوت کوتى ئەوھ یە عیسا بیگرن و بیکوژن. ھەچەندى یەھووزا کوتى ئەمن یەھووزام و عیسا نیم، گوێیان نەدایە و کوشتیان. کوتیان ئەگەر ئەتۆ عیسا نى و یەھووزای، عیسا کوا؟! یەھووزاش کوتى: ئەى ئەگەر ئەمن عیسام، یەھووزا کوانى؟ جا ئەوھ یە ﴿وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ واتە خودا باشتەرى پاداش دەرەوھى فیلبازانە.

ئەگەر بە چاوى حەق بین سەیری ئەو جەریانە، وەک جەریانى حەزەرەتى محەمەد ﷺ وایە که لە شەوى کۆچیا بۆ مەدینە که چيھا شەمشیر بە دەست لە لاوانى قورەيش لە دەورى مالدیدا بۆ کوشتنى وێستابوون، ھەر لە ئیوارپوھ تا بەیانى چاوەروانى ھەل و دەرەتى کوشتنى محەمەدیان دەکرد کەچى پیغەمبەر لە نیوھشەودا لە بەرچاوى ئەو پەشەکوژانە ھاتە دەر و بەرەو مالا حەزەرەتى ئەبووبەکر، لەوێوھ پۆیین دوو بە دوو، نەیشیانزانى؛ که قورئان ناتیقە بەو حالەتە و

دهفه رموی:

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ
وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

(یادی ئەو کاتەش بکەوه) کە ئەوانە ی کەوا بئ پروان پیلانیان لە دژت دەگیرا تا کوو داتمرکینن
به کۆت و زنجیر پابه‌ند کردن، یا بتکوژن یا دهرتکه‌ن، ئەوان پیلان دەگیرن و خوداش نه‌خشه و
پیلان ده‌کیشی، خودا چاکترین نه‌خشه‌کیشه.

مه‌کر ده‌زاراوه‌دا به‌ واتای تیکۆشان بۆ شهر و ئاژاوه و فه‌سادکاری ده‌ ژیر په‌رده‌ی ره‌ش و
تاریکدا. عه‌ره‌ب کە ده‌لین «مکر اللیل» واته‌ شه‌وه‌زەنگ و تاریکی ب‌لاو کرده‌وه. «امکر» واته‌
تاریک بوو، داری پر لک و گه‌لا و پیچ پیچ پیتی ده‌کو‌ترئ «ممکور» و هه‌ر به‌ ژنی پر له‌ به‌ند و
باو ده‌کو‌ترئ «امراة ممکورة» واته‌ ژنیکی مه‌کراوی. (روح المعانی، ۳/۲۳۶؛ تفسیر کبیر، ۸/۶۹)

فه‌رق له‌ نیوان مه‌کر و حيله‌:

حيله‌ بۆ به‌یانی ئیشیکی سه‌خت و گران بئ قه‌ستی زه‌ره‌ر ده‌کار ده‌کری. ئەمما مه‌کر ته‌نیا
بۆ زه‌ره‌ر به‌ کار ده‌بری.

د‌ل‌ راده‌چه‌نی و داده‌مینی له‌وه‌ کە سیفه‌تی مه‌کر وه‌پ‌ال خودا ده‌ده‌ری. د‌ل‌ ده‌ناو داماویدا
ده‌مینیته‌وه‌ تا به‌ و‌لامیکی هه‌کیمانه‌ قانع ده‌کری. بۆ و‌لام‌ پروو ده‌که‌ینه‌ تەفسیری «تبيين الفرقان،
ج ۵ لاپه‌ره‌ی ۵۲۹» ده‌ویدا ئاوا و‌لام‌ دراوه‌ته‌وه‌:

ئەو مه‌ک‌ه‌ی دوو‌هه‌می ئایه‌ته‌که‌ کە ده‌دریته‌ پ‌ال‌ خودا، به‌ل‌که‌ به‌ مانای ته‌دبیری ر‌یک‌و‌پ‌یک‌ه‌
کە به‌ ه‌وی‌ ئەو ته‌دبیره‌ ر‌یک‌و‌پ‌یک‌ه‌ مه‌ک‌ری ئەوه‌ل‌ کە به‌ مانای فیل و‌ فووته‌ به‌ گ‌ژ‌ خودی
مه‌ک‌رب‌ازه‌کاندا ده‌ک‌ریته‌وه‌. هه‌ر وه‌ک‌ له‌ ئایه‌تی ۱۴۲ ی نيساء ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ
خَادِعُهُمْ﴾ «خدع» کە وه‌پ‌ال‌ خودا ده‌درئ به‌ مانای فیل نیه‌ به‌ل‌که‌ به‌ گ‌ژ‌دا کردنی فیل‌ب‌ازانه
به‌ فیل‌ب‌ازه‌کان. عه‌لامه‌ عضد و‌ عه‌لامه‌ ابهریش ئەو بۆ‌چوونه‌یان هه‌یه‌.

هه‌رچه‌ند ئیمام فه‌خ‌ری‌ ر‌ازی به‌وه‌ی ر‌ازییه‌ وه‌پ‌ال‌دانی مه‌کر وه‌ل‌ای خودا له‌و شو‌بنانه‌دا،
چونکه‌ ئەو ئاوا‌ی ته‌عبیر له‌ مه‌کر داوه‌ته‌وه‌: «ایصال المکروه الی الغير علی وجه یخفی فیه»
واته‌ به‌ گ‌ژ‌دا کردنی به‌لا و‌ زه‌ره‌ر به‌ که‌سیک‌ کە ئەو که‌سه‌ بئ‌ خه‌به‌ر له‌وه‌ بئ‌. یا ده‌لئ: مه‌کر به‌
واتای «تدبیر محکم» هاتوو، وه‌پ‌ال‌دانی ته‌دبیری مو‌حکه‌م وه‌ل‌ای خودا بئ‌ گ‌ری‌و‌گ‌ۆل‌ و

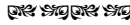
ئیشکاله.

به کورتی و به کوردی، زانایان دژي تهوهی نین وهپال دانی تهو وازانهی مهکر و خودعه وهلای خودا مانای (وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ = وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَدْبِرِينَ) ته گهر ئاوا مانا نه کرین رهوا نییه وهپال دانیان وهلای خودا. (تبیین الفرقان، ج ۵)

ئیمام فخری رازی تهو بوجوونهشی له سهر وهپال دانی مهکر وهلای خودا راناوه: مهکر که بریتیه له حيله دارژتن بوجوونهشی شهر، تهوه به نیسبه تیخ ودا محاله چونکه خودا شهر به عهبد نافروشی، کهوايه دهبی بکورتی: مهکر له بابته خوداوه له موته شاییهاته، واته له سهر تهسلای مانای خوی دهبی لبری، بخریته سهر مانایه که بهتواندری وهپال خودا بدری وهک تهوه: خودا سزای مهکری مهکر داناوه له سهر تهساسی ئاماژهی ئایهتی ۴۰ی شوپرا: ﴿وَجَزَاء سَيِّئَةٍ سَيِّئَةً مِّثْلُهَا﴾ واته تولهی خراپه ههر خراپهیه که وهک خوی، یانی ههلس وکهوتی خودا دهگهل فیلبازان وهک فیل دیاری دهدا بویه به فیل ناو دهبری. دهنا ده راستیدا ته دبیر قایم و قول و ریک وپیکه خودا ده نیوتی ده به رابه حيله گهر و فیلبازاندا.

دهبی تهوه قبول کری و به لمیندری که تهوانه ی جارچی و بانگهوازچی ئاسایش و سه عادهتی جامعهن واته گهل، دهبی له سهر مافی ژبانی دابین کری و وهحه سی وهک پیغه مبهران و په پرهوانیان، هه میسه به هوی تهو هاواره رهوا و بهحه قهی کهوتوونه بهر په لامار و هیرشی وه حشیانهی وه حشیانی زورداری (تاغووت و جبت و مترفینان) و بی باوه و دوژمنانی خودا و ئینسان؛ له ژیر ئازار و تهزیه و په شه کوژی و ئاوارهیی و بهند و ئیعدام و دهر به دهریدان به هوی داد و ناله ی مه زلوومان ئاسمان و زهوی وه ئامان هاتوه، دهبی پرۆژی قیامته که ی به هاوار بگا؟! ته ماما حیکمهت و قهزای باری تهعالا وهک تهوهی دهچی که خیر و بهر کهت و حهسانه وه له نیو ولات و گهل و کۆمهل بار کا و نه مینی، دووکهل و چره چهمانی بارووت و مووشهک و ناپالمی بی ئابرووان بهری ئاسمانی ساف و ساوی په حم و بهزه ی داپوشی وهک تهو پرۆی ولاتی سووری و ئیراق و یه مهن و ... که ئارامگه و جی پراوگهی پیغه مبهران و پاکان و چاکان بووه. جا تهو خودای حهکیم بوجو پامال دان و رانانی تهو کویره مژه و ته م توومانه نارهوايه پیاوانی به جهرگ و هه لکهوتووی ناو گهلان پاپه ریئی و ههستیئی به دهنگی بهرزی پر له دادگری و شیرانهی گهل وه خه بهر بیئی و له خوی کۆ وهکا، بی باکانه بهرنگاری ته جاوزکاران وهبی. دیاره ههر بزووتنه وهیه که نیازی به یارانی راست و باوه فا ههیه، تاکو و

بتوانی ده کاتی سه‌ختی و سه‌خله‌تی و ته‌نگانه‌دا خو وه‌گیرسینی و خو نه‌دوړینی. دیاره هیچ هاواریک بی دژ و به‌ره‌لست نابی هر وه‌ک هیچ ږبه‌ریک بی دوژمن نابی. جا له سهر ته و نه‌ساسیه قهرن ده‌گه‌ل قهرن و ده‌ور ده‌گه‌ل ده‌ور خودا پیغه‌مبه‌ر و ږبه‌ری هی‌ناون و ناردوونیه ناو عالم. جا له سهر ته و یاسا نه‌ساسیه ږازداری په‌روه‌دگار حه‌زرتی عیسا سهر هه‌لده‌دا.

ده‌نگو هه‌یه له سهر حه‌زرتی عیسا که نه‌مردووه و دووباره له ئاخری دنیا‌دا سهر هه‌لده‌داته‌وه، چ به‌ ناوی پیغه‌مبه‌ر چ به‌ ناوی ئومه‌تیک له ئومه‌تی محمد المصطفی، نه‌گه‌رچی قورئان ناتیقه به‌وهی پاش پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مان که محه‌مه‌ده، پیغه‌مبه‌ر نایه‌ن چونکه خاته‌می پیغه‌مبه‌رانه‌ ته‌و.

با بو ته‌و بابه‌ته سهریک له دنیا‌ی ته‌قل و زانست و میژووی په‌هوود و نه‌سارا و لوغ‌ت زانانی عه‌رب هه‌لینین، نه‌وه ږوون و ئاشکرایه که ته‌واوی لوغاتی زمانی عه‌رب شاهیدیان داوه له سهر نه‌وهی که کاتی ئینسان هه‌جه‌لی ژیانی ته‌واو بو و روحی خودا‌پیداوی لی وهرگیراوه، که‌لیمه‌ی «وه‌فات» ی له سهر دهن‌دری و پی‌ی ده‌کو‌تری و ه‌فاتی کرد و مرد؛ و هه‌روا به‌ ده‌لیلی ثایه‌تی ۴۲ی سو‌وره‌ی «زمر» ده‌ کاتی خه‌وتن و نوستینشدا که مه‌رگی چکوله‌یه به «وه‌فات» ی ناو ده‌بری.

اللّٰهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
خودا گیانه‌کان ده‌کیشیت له کات و ساتی مردنیاندا، گیانی ته‌وانه‌ش به‌ ږواله‌ت ده‌کیشی که نه‌مردوون ویستا، به‌لکه ده‌خه‌ودان، ته‌وجار گیانی ته‌وانه‌یان وهرده‌گری که هه‌جه‌لی هاتووه و ږپاری مردنی له سهر دراوه، ته‌وانی تریان ږده‌ها ده‌کا، تا‌کوو کاتی دپاری کراو، به‌راستی‌ا له‌و کاره‌دا به‌لگه‌ی زوړ هه‌ن بو ته‌و گه‌ل و هو‌زانه‌ی ږاده‌مین.

«حافظ ابن تیمه»: ده لوغ‌ته‌تی عه‌ره‌بدا «توفی» واته «قبض روح»، وهرگرته‌وهی ږوح.
«شیخ الهند»: «متوفیک» ثایه‌تی ۵۵ ثالی عیمران به‌ مانای قه‌بزی ږوح ته‌عبیری کردوته‌وه.
ده ته‌فسیری «در منشور» دا حه‌زرتی ابن عباس ئاوی فرمووه: (ائی متوفیک و رافعک) ده‌بی پاش و پی‌ش بکری، واته (رافعک) پی‌ش (متوفیک) که‌وی چونکه (متوفیک) بو ئاخ‌ر زه‌مانه (ج ۳/۳۶). ته‌وده‌م ته‌عبیری ثایه‌ته‌که ئاوی لی به‌ سهر دی: نه‌ی عیسا بو لای خو‌مت

بەرز دەکەمەو، دە ئاخری دنیا شدا بە مەرگی ئاساییت رۆح دەکیشم.

ئەگەر بە وردی سەیری ئەو تەعبیراتانە بکری، هەست بەو دەکری خودا وەک باقی پیغمبەران عیسا شی تووشی هیجرت کردوو لە سەر زەوی بۆ ئاسمان، هەر وەک حەزرتی ئیبرایمی لە عیراق بۆ شام هیجرت پی کرد، مووسای لە میسر- بۆ لای شام بەر پی کرد، حەزرتی محەممەدی بۆ مەدینە هیجرت پی کرد، عیسا شی لە سەر زەوی بۆ ئاسمان هیجرت پی کرد، واتە تەواوی پیغمبەران بە دەس قەوم و ھۆزی ناھالی و بی باوەر تووشی ئەزیەت و ئازار و ھەلاتن کردوو، یا قەومەکانی بی سەروشوین کردوون وەک قەومەکانی عاد و ثمود و لوت و صالح و ... ئەمما ئەو پرسیارە دیتە پیش دەو کارەساتە هیجرتەدا: بۆ حەزرتی عیسا هیجرتی بۆ ئاسمان پی کرد زیادە لە پیغمبەران؟! بۆ ولامەکە دەبی ئاوا بکوتری: ھاتنە دنیای عیسا وەک ھاتنە دنیای ئینسانی عادی ناچی، بەلکە خودا بۆخۆی دەفەرموی: وەک حەزرتی ئادەم عیسا دروست کرد، واتە ئادم بی دای و باب، عیسا بی باب؛ بەو پیغمبەران عیسا مردنیشی لە سەر ئەساسیکی عەجیب و غەریب بی، وەک مردنی بەنی ئادەم نەچی، ئەگەر رۆی تا قیامت ھەلنەستیتەو بەلکە دەبی بە پی حکمەتی پەروەردگار پاش ھەزاران سال دووبارە بیتەو سەر زەوی و ماوێک و مینێ و جا پاشان وەک عالەم تووشی مەرگی تەبیعی بکری.

جگە لەو ھەش ئایەتی ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ بە ئاشکرای ھاوار دەکا وەلای خودا نەبوونی عیسا بەو دەلیلە وەپال دانی وەفات وەلای عیسا دەیسەلمیتێ کە عیسا ئینسانە و سەرەنجامی مەرگ و نەمانە.

با لەو بارەو سەر ھەلینین لە ئیمام فەخری رازی لە تەفسیرەکە ج ۲ لاپەرە ۴۸۱ تاکوو بزاین پرا و بۆچوونی چۆنە و دەلی چی؟

ئەو دەلی: پاش و پیش کردنی ئایەتی ﴿إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ بۆ ئاوردانەو وەلای داھاتووێ: ئاخ زەمان؛ ئەگەر بشبی، ئەو جار ئەگەر بەرجەوەندی و وردبوونەو دەگەل ئایەتە کە دەکار کری، بە پرونی ئەو ھەستە دەکری کە ئەو عیسا تۆمان بۆ لای خۆمان بەرز کردوو دەیجا ئەو بەرز کردنەو روح نییە بە تەنیا چونکە عیسا واتە لەش و روح، کەواوە عیسا روح لەش بەرز کراوەتەو وەلای خودا، و ھەروا دەشکری مانای ئەو بەرز کردنەو کە لە واژە (رفع) وەرەگیری بە مانای پلە و پایە و مەقام و شەئەن بی، ھەر وەک لە ئایەتی ۱۱ ی سوورە

مجادله و ١٦٥ ی ئه نعامدا (رفع) به مانای مه قام و پایه ته عبیر کراوه:

يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ﴿١١﴾ مجادلة

خودا چه ندین پله و پایه ی ئه و که سانه بهرز ده کاته وه له ئیه که بر و و ئیانیان هیناوه و ئه و که سانه ش که زانیاریان پی به خشراوه.

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ ﴿١٦٥﴾ انعام

خودا هه بر بوخویه تی ئیه ی کردووه به جینشین له زه ویدا، هه ندیکتانی بهرز کردوته وه به سه ر هه ندیکی دیدا، له پله و پایه دا.

ئه و جار ئاوا ی بو بچین و بلین (رفع) به مانای بهرزی ده شه ئن و مه قامدا یه، ئه وه به مه جاز ده بی، دهیجا لادان له مانای واقعی وه لای مانای مه جاز بی دهلیل ده میئته وه دیره دا واته چ زهروورته و پیوستیک ناچارمان ده کا بو لای ئه و مه جازه؟ چونکه کاتی که لیمه ی (الی) ده کوتری بهرگری له خه تی مه جازی ده کری به بی دهلیل ده میئته وه بو بازدانه له راستی بو لای مه جازی، جگه له وانه ش به ئایه تی ١٥٧ ی نیسا کوشتنی هه زه ته ی عیسا ره ده که ریته وه، مانی و نه جاتی له کوشتن به یه قین ده گا؛ ئه وه ش ئایه ته که:

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا

به هو ی ئه و قسه شیان وه که ئیمه عیسا ی کوری مریه مه ی خودامان کوشته، نه خیر نه کوشتیان و نه هه لیانواسی، به لکو و لیان گوڤدرا و سه ریان لی تیک درا، بی گومان ئه و که سانه ی که سه بارته به عیسا تووشی ناکوکی هاتن هیچ گومانیان تیدا نییه ده باره ی ئه و له گومان دان، سه بارته به و هیچ زانیاریه کیشیان نییه بیجگه له دوا که وتنی گومان، هیچ گومانی تیدا نییه که نه یان کوشتووه.

تیوتیه وه که له بابته بوچوونی یه هوود و نه سارا و موسولمان له مه ر مان و نه مانی هه زه ته ی عیسا:

١. له سه راسه ری میژووی به سه رهاتی هه زه ته ی عیسا دا هوژی یه هوود بوچوونیان ئاوا یه: که هه زه ته ی عیسا له دار دراوه و کوژراوه، ده حالیکدا قورئان ناتیقه به وه سیله ی ئایه تی ١٥٧ ی

نیساء که حەزەرەتی عیسا لە دار نەدراوە و نەکوژراوە و ھەروا بە ھەسیلە ئایەتی ۵۲ی ئالی عیمران قسە یەھوود ڕەد کراوەتەووە لە بابەت کوشتن و لەدار دانی عیسا، بەلکە لە خۆیان لە باتی عیسا بە ھەلە یەکیان کوشتووە.

۲. نەسارا دەلێن چی و بۆچوونیان چۆنە لەو بارەووە؟ ئەوان ئاوی بۆ چوون که عیسا لە دار دراوە و کوژراوە ئەمما وەگیان ھاتۆتەووە و بەرەو ئاسمان بەرز کراوەتەووە.

۳. موسولمانەکان بە پێی ئایین و کتیبە ئاسمانییەکیان که قورئانە بۆچوونیان چۆنە لە بابەت عیساو؟ ئایەتەکانی بابەت که ئەساسنامەی ئایینی ئیسلامن بە ڕاشکاوی ئیقرار بەووە دەکەن که حەزەرەتی عیسا ھەر بە زیندوویی خودای تەعالا لە دەس یەھوودیانی نەجات دا و بەرز کردووە بۆ لای خۆی بۆ ئاسمانەکان، تا کاتی خۆی لەوئ دەمینتتەووە پاشان گۆیا بۆ ناو یەھوود دەگەریتەووە، ئەووە باوەڕی گەل و ئۆمەتی ئیسلامیکە که پەیرەوی قورئانە. حافظ ابن حجر دە تلخیص دا لاپەرە ۳۱۹ بە درێژی ئەو باسە ئاوا دەخاتە ڕوو.

حافظ ابن کثیر دە تەفسیری ئایەتی ۶۱ی سوورەدی زخرفدا دەلێ: (إِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلْسَاعَةِ) دەلیل و بەلگە یە لە سەر دووبارە دا بەزینەووەی عیسا بۆ سەر زەوی لە ئاخر زەماندا بۆ ناو ھۆزی یەھوود. ئەگەرچی زۆربەی موفەسیرەکانی دیکە دەلێن: ئەو ئایەتە دەگەل حەزەرەتی محمد المصطفایەتی، «ھ» یی «ئە» بۆ محمد المصطفی دەگەریتەووە نەک بۆ عیسا.

﴿٢٠١﴾

کاتی ئەووەی ھاتووە بۆ ئیسباتی ئەو بابەت و مەبەستانە ی باسما لێ کردن بچینە خزمەت ئایەتی ۵۵ی ئالی عیمران:

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ارْأَيْكَ رَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

یادی ئەو کاتەش بکەووە که خودا ھەرمووی ئەی عیسا ئەمن تۆ دەبەمەووە بەرزت دەکەمەووە بۆ لای خۆم، پاکت دەکەمەووە لە پیسی ئەو کەسانە ی که بێ باوەڕن، شوین کەوتوانت بە ھیز و گۆر بەرز دەکەمەووە، بە سەر ئەو بێ پروایانەدا، ھەتا کوو ڕۆژی دوایی، پاشان گەرانیوەتان ھەر بۆ لای من، لە ئەنجامدا ڕیار دەدەم لە بابەت ئەو شتانە کەوا لە سەری کیشە و ھەراتان بوو.

ئاوړ وهسهر دانهوه و تېروانیتیکي ههستیاران له ناوهرۆک و سیمای ئایه تی پیرۆزی ٥٥:

خودای حه کیم پاداشی فر و فیله که ی دانهوه و خستنی هه له و ئیشتباهات ده کاتیکدا که به پیغه مبه ره که ی خوی کوت خودا: ئه ی عیسا ئه من گیانت ده کیشم له و کاتهیدا که دامناوه و دیاریم کردووه بۆ گیان کیشانت، و له پاش مردنت گیانی پاکت بۆ لای خۆم بهرز ده که مه وه، ئه وه ئه و مزگینیه ده داته عیسا که له کوشتنی جووله که کان نه ترسی، و ههر وا خودا به عیسا ده فهرموئ: پاک که ره وه و رزگار که ری تۆم له ئیش و ئازار و ئه زیه تی ئه وانه ی که بی باوه ر بوون به تۆ، و هه روا دووباره خودای مه زن ئه و مزگینیه ش ده داته عیسا و ده فهرموئ ئه ی عیسا هه واداران و په پره وانی تۆم بهرز کردۆته وه به سهر بی پروایاندا، یانی ئه وانه ی که تۆی عیسا به بنده ی خودا و به پیغه مبه ری خودا ده زانن، به رزم کردوونه ته وه به سهر ئه وانه ی که تۆی عیسا به کوری خودا یا به خودا ده زانن، و ئه و بهرز کردنه وه ی په پره وانت به سهر بی باوه راندا تا رۆژی قیامته دواپی پی دئ، ئه و بهرز بوونه وه ش بهرز بوونه وه ی گیانیه واته ئه وانه ی له سهر ئاکار و رهفتار و ره وشت و خو و ئادابی دینی تۆ بی، گه لی بهرز و بهر پزترن له وانه ی که بی پروان به تۆ. سهره نجام بۆ لای منه، گه رانه وه ی هه موو لایه کتان، واته عیسا و په پره وانی و بی پروایان، پاشان به پیی یاسای خودایه تیم حوکم ده که م له ناویان، به راستی ئی ئه و شتانه ی که واکیشیه یان له سهره.

زانایانی قورئان له سهر له فزی (متوفی) تا هه شت جوړه نه زهریان ده رپریوه و پاناوه، هه موو نیشانه ی ئه وه یه که لوغاتی عه ره بی هه لده گری بۆ چوونی زۆر:

١. ابن ابی حاتم ئه ویش له قه تاده وه نه قل ده کا ئه و ئایه ته بۆ مانای راستی ده بی پاش و پیش کری واته (رافعک) پاشان (متوفیک): (يَا عِيسَى ابْنِي رَافِعُكَ وَمُتَوَفِّيكَ) تفسیر ابن ابی حاتم، ١٥٨/٢

٢. (إِنِّي مُتَوَفِّيكَ) واته (مستوفی اجلک و مقیک حتف انفک لا اسلط علیک من یقتلک) واته خودا به حه زه رتی عیسا ئاگاداری ده ده که خودا ئه جه لی ئه و ته واه و ده کا و مه رگی ته بیعی تۆ کامل ده کا نه ک کافران و بی باوه ران بتوانن گیان له تۆ بستینن.

٣. مانای (إِنِّي مُتَوَفِّيكَ) واته (انّی قابضک و متوفی شخصک من الارض) واته من گیانی تۆ به ته واه وای وهرده گرم و شه خسی تۆش له سهر ئه رز خر ده که مه وه به ره و ئاسمان.

٤. جه نابی ره بیع که یه کیکه له قورئان زانان، نه زه ری وایه (توفی) به واتای مه رگ نییه،

بەلکە بە مانای خەو، واتە مەرگی چکۆلە.

۵. مانای وەفات دەو ئایەتەدا عەینی وەفات نییە بەلکە بە مانای چەشنی وەفاتە، یانی خودای تەعالا بە عیسای فەرموو، وەک کەسانیککی کە دەمرن پاشان مردنیان خیر و شەریان لە سەر زەوی کۆتایی پێ دێ، هەر وا بەو شیوەیە بە بردنی تۆ بۆ ئاسمان ئاساری تۆ ئاوی کۆتایی پێ دێ لە سەر زەوی.

۶. واژە (توفی) دەو ئایەتەدا بە مانا جەمعه یانی خودای تەعالا بە عیسا دەلی ئەمن ئەتۆ بە تەواوی ئاسارتەو دەبەم بۆ ئاسمان، تاکوو کافران نەتوانن لە هیچ باریکەو زیان بە تۆ بگەیین.

۷. هەندیک دەلین مەبەست لە (توفی) واتە وەفاتی شەهوانییە، یانی خودا بە عیسا دەلی ئەمن بۆوێ بتوانی دەگەڵ عالەمی مەلەکووت وەحاوێی لە هیزی شەهوانیت بە تەواوی پاک دەکەمەو، واتە نەینی تۆ دەروونی تۆ لە خەیاڵاتی فاسد خاوێن دەکەمەو.

۸. مانای (إِنِّي مُتَوَفِّيكَ) یانی (متوفی اعمالک اولاً و آخراً و رافعک يوم القيامة الي) واتە ئەعمالی تۆ ئی پیش چوونت بۆ ئاسمان، ئی پاش دابەزینت دووبارە بۆ سەر زەوی، کۆ دەکەمەو و پوژی قیامت ئەتۆ لە لای خۆم بەرز دەدێرم و بەرز رادەگرم.
وا دیارە را و بۆچوونی دیکەش هەن لەو بارەو، بەلام بەرچاوترین ئەوانەن کە کوتمان.
(روح المعانی، ۲۳۷/۳)

ولامی چەند پرسیاریکی بێ باوەران لەو بارەو:

(بێ باوەر دێرەدا واتە مونکیری راستی)

۱. دیارە وەک هەموومان دەزانین خودای تەعالا بە پێی ئیشاراتی ئایەتی ۸۷ی بەقەرە ﴿وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ...﴾ واتە بە هۆی جوهریل پشتمان گرت و بەهیزمان کرد، حەزرتی عیسای لە هەر باریکەو هیز داوەتی. ئەدی ئەگەر وایە و واشە، بۆچی کافران کە دە خەیاڵی کوشتنی عیسادا بوون خودای تەعالا جبرەئیلی دەستوور پێ نەداو بە هاواریەو بەجی و دوژمنانی لە بەین بەری؟

بەلی، خودا دەیتوانی وا بکا، بەلام بۆیە وای نەکرد تاکوو موعجیزە پێگەمبەران بە کەمال بگا.

۲. کاتی خودا ئەو توانایە بە حەزرتی بەخشبوو کە مردوو وەژیین و گول و کەچەل

چاک وهکا، چۆن حەزرەتی عەسا توانای ئەوێ نەبوو دە بەرەبەر یەهوودیان دیفاع لە خۆ بکا؟ بەلێ، دەیتوانی، ئەمما بۆیە ی رێ نەدرایە دیفاع لە خۆ بکا لەو بارەوێ تا موعجیزەکە ی بە کەمال بگا.

۳. کاتی خودای تەعالا عەسای لە دەس یەهوودیان رزگار کرد و نەجاتی دا، چ نیازێک هەبوو یەکی دیکە وەک عەسا وەرازینی تاکوو یەهوودییهکان بە هەلە بیکوژن؟ دەبێ دێرەدا بکوژرێ: راز و سەری خودا بە خۆیەتی، و ئەوێش دەکوژرێ: حەواریون کە تاییەتی عەسان دەگەلێ بوون لەو هۆدەدا کە نیازی کوشتنیان لێ کردبوو لەو بارەوێ و بێ گومان بوون کە عەسا دەوێدایە و نەیکەنە گومان، و ئەوانە ی کە لە دەرەوێ بوون چاوەروانی حال و ئەحوالی عەسا بوون داخوا سەرنوێشتی بە کوێ دەگا! یەقین پەیدا کەن کە عەسا بە دەستە ی یەهوودیان کوژرا، چونکە ئەگەر بە حەواریون کوترابا: عەسیان برد بۆ ئاسمان بە زەحمەت بوو باوەر بکەن، هەر بە شوێنیدا دەگەران، ئەمما بە کوشتنی هاوچەشنەکە ی ئەو ئیحتیماله لە خەیاڵی حەواریون چۆ دەری.

۴. بۆچی سەرپەرستی تیرۆرچییهکان بە شکلی عەسا دەرھات و ئەو کوژرا؟ دەبێ بلین تاکوو ئەرشەدی تاوانچی و خیانهتکار بە سزای ئەعمالی خۆی بگا. ۵. دووبارە تاکوو ئەو سەرپەرستە بە دەستی گەلی خۆی بکوژرێ و ریسوا کرێ ئەگەر بێتوو سەرنج بەدیه مێژووی ژبانی خائینان، هەر بە دەست ئەو گەلە ی کوژراون کە خەیانەتی پێ کردوون.

ئایەتی ۵۵ ئالی عیمران ئەوێ لێ هەست دەکرێ کە خودای تەعالا بە مژدە ی بەرچاو عەسا ئاگادار دەکا، سەیر کە ئەو مژدانە عەلەیهی یەهوودییان.

۱. جوملە ی ﴿وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ﴾ ی ۱۵۷ ی سوورە ی نساء نیشان دەدا کە عەسا بە دەستی یەهوود نەکوژراوێ و ناکوژرێ.

۲. جوملە ی ﴿رَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ نیشان دەدا کە عەسا زیندووێ و نەکوژراوێ. ۳. جوملە ی ﴿وَمُطَهَّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نیشان دەدا کە عەسا لە تۆھمەتی کافران وەدوور خرا.

۴. جوملە ی ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ﴾ نیشان دەدا کە تا قیامەت حەواریون بە سەر یەهووددا پیرۆزە.

۵. جوملەى ﴿إِنِّي مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ﴾ ئەو نیشان دەدا که دادگای عیسا و یەهوودیان دەکرئ لە لای خودا پرۆژی دوایی.

﴿٢٠٥﴾

لە بابەت ئایەتى ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾

دوو بۆچوون هەیه، ضحاک و محمد ابن آیان که هەر دوو لە قورئان زانانەکانن بۆچوونیان وایە: تابەین و حەواریون نەک هەموو مەسیحی، هەندیکیش بۆچوونیان وایە: تابەین واتە محمد المصطفی و ئۆمەتی. ئەو بەرزیهش لە دەلیل و بەلگە و بورهاندایە، یانی دەلائیلی حەقانیەتی قورئان و محەمەد و پێسالەتی، بە سەر مونکیان و موخالیفاندا سەرکەوتوویی هەیه. دەبی ئەو بەزاندري و باوەرپیشی کرئ که خودای تەعالا دەفەرموی دە ئایەتی ۵۵ دا گەڕانەوی هەمووتان بۆ لای منە، ئەو ئیسباتی ئەو هیه که لە نیوانتاندا داوهری و دادگایی ئەو کیشە و دووبەرەکیەشتان دەکەم تا بۆتان بە یەقینی دەرکەوی کامتان راستن لە باوەر و ئیماندا؟ کامتان ناپراستن؟ جا بۆ تەئیدی ئەو مەبەستە دەبی بچینه خزمەت ئایەتی ۵۶ ئالی عیمران:

فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذُّهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٥٦﴾

جا ئەو کەسانەى بى پرۆان سزای توندیان لە دنیا و پەسلاندا دەدەم، هیچ جوهر یارمەتیدەر یەکیشیان نییه. ئالی عیمران

ئاوڕ وەسەر دانەو و تێروانیکی هەستیارانە لە سیما و ناوەندی ئایەتی پیرۆزی ۵۶

واتە ئەوانەى لە جوولەکە و لە گاوری بى پرۆا بوون بەو یاسا و دەستووراتەى که لە لایەن حەزرتەى عیساو پێیان راڤەگەیی، سزایان دەدەم بە سزایەکی سەخت و گران، هەم لە دنیادا هەم لە پرۆژی ئاخەرتدا، و هیچ کەسیکیش نییه بتوانی که بە هانایانەو بى و یارمەتیان بدات. بەلام ئەوانەى که خاوەن ئیمان و برۆایان بە پیغەمبەرایەتی تۆی عیسا هیناوە و دەگەڵ ئەو ئیمان و باوەرپیش بە پێی باوەرکەیان کردەوێ باش و پەروا و پەسندیان بەجی هیناوە، خودای دادگەر پاداش و بەهای ئەو کردارە پاکانەیان بى کەم و کووپی دەداتەو، وەک لە ئایەتی ۵۷ دا فەرمووێتی، و چونکە ئایەتەکانی ۵۷ و ۵۶ و ۵۸ بە یەکەوێ چەسپاون لە بابەت و مەبەستدا دەچینه خزمەت ئایەتی ۵۷ و ۵۸ تا مەتەلب بە پروونی بێتە بەر چاو:

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورُهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

به لّام ته وانه یان که وا بپروا و ئیانیان هیڼاوه و کار و کرده چاکه کانیان ته نجام داوه خودا پاداشی ته و او یان ده داته وه، خودا سته مکاره کانی خوښ ناویت. نالی عیمران

ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَیْكَ مِنَ الْاٰیَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِیْمِ ﴿٥٨﴾ نالی عیمران

ته وه ته و شتانه یه که ده یخوینینه وه به سهرتا، له به لگه و نیشانه و قورئانی پته و و کار به جی.

تیځه لروانی ورد له مه به سته کانی ته و ئایه ته پیرو زانه:

ته و به سهرهات و چیرو کانه ی پیځه مبه ران له باسه کانی هزره تی عیسا و دایکی نازیزی شی مه ریه مه و دایکی ته ویش (هه ننه) که ژنی هزره تی زه که ریا بووه، و هه روا یه حیای کوری زه که ریا و هه روا باسی جووله که کانی به نی ئیسرئیل و هه واریونی هزره تی عیسا، له سهر زمانی هزره تی جبرئیل بو ت باس ده که یین و ده خوینینه وه و هه روا له و نیشانه ی که به لگه ن له سهر پیځه مبه رایه تی تو - ته ی محمه د ﷺ - که به سرووش بو ت هاتووه، دنا ته گهر خودا ته وانه ت لی حالی نه کا، نه خوینده واریکی وه ک تو له کوئ ده زانی کاره سات و به سهرهاتی رابردووان، که له ئایه تی قورئانی پر له حکمه ت ته و ئایه تانه که ده بی دهرسیان لی وه رگری و سهرچاوه ی دهرسی عیبه رتن نیشان دراوان، و هه روا تا ئومه ت به هره ی لی وه رگرن، و هه روا بشبیته به لگه له سهر ته و وه فده ی نه جران که له لای یه مهنی ژوو رووه وه هاتن بو ده مه قالی ده گه لتانا له بابته عیسا وه.

تیوتیوه یه کی روخساری ئایه تی ٥٦:

به ره مه ی به رزی شوین که و تو وانی عیسا به سهر کافران و هه روا گه رانه وه ی هه مان بو لای په روه ردگار، ده بی ته وه بی که کافران ده دنیا دا دو چاری سزای بی ئامانن وه ک ژیرده سته گه لانی که به دایم دانکیشه ژیر نازار و ئیش و په نج و له ئاخره تیشدا عه زاب دیاره قورس و گرانه له سهریان، بی ته وه ی نه جات دهریکیان هه بی. جا به و پییه ده بی بلین مه به ست له ته فه وقی ئایه تی ٥٥ به رته ری ده سته لات و هیزه نه ک ده لیل و بورهان، و هه روا کافر ته و به لا و عه زابه ی دپته سهری و به روکی ده گری له دنیا دا به ئازمایش و تاقی کردنه وه ناژمیردری، وه ک به ره ی موسولمان.

حه سه نی به سری فه رموویه تی دهر د و به لای سهر کافر به عه زاب ده ژمیردری نه ک به ئازمایش، به لّام دهر د و به لای موسولمان بو ئازمایشه، ته گهر له سهری خو وه خو گری ده بیته

خاوهنی ئهجر و پاداش.

با ئهوهش نهخریته پشت گوی که به پیی ئامازهی ئایهتهکانی ۶۱ی سوورپی نهحل و ۱۷ی سوورپی غافر دهبی عهزابی دنیا نهبی، بهلکه تۆله و سزا و عهزاب هه لگی ری بۆ رۆژی ئاخهرت، کهچی ئایهتی ۵۶ ئیسباتی عهزابی دنیا دهکا، جا سهیری ئایهتهکان بکه:

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ ذَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى

﴿۶۱﴾ نخل

ئه گهر خودا خه لکی له بهر سته مکارییان سزا بدا ئیسته زینده وهری له سه ر ئه و زه وییه دا نه هیشتبوو، به لام وه دوایان ده خا بۆ کاتی دیاری کراو.

مانای ئه و ئایه ته، مانای ئایه تی ۵۶ی عیمران رهد ده کاته وه.

و هه روا ئایه تی ۱۷ی سوورپی غافر سه یر که ئه ویش درژی ئایه تی ۵۶ی عیمرانه:

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۱۷﴾ غافر

ئه ورۆ هه موو کهس به گویره ی ئه وه ی که ئه نجامی داوه، پاداشی پی دهریته وه، له و رۆژه دا هه یج سته میک نییه، بی گومان خودا زۆر زو و به حیساب راده گا.

بۆ ولامی ئه و ئیشکاله ده بی بکو ترئ: ئایه تی ۵۶ی عیمران که ئیشاره وه لای عهزابی کافران

دهکا ده دنیا دا، تاییه تییه و خاسه، ئایه تهکانی ۶۱ی نهحل و ۱۷ی غافر عامن، واته گشتین؛ ده ستواندری بکو ترئ عهزابی کافران ده دنیا دا ئه وه به خاوهن ئیمان ئاو ری به خیریان وه سه ر نادهن، هاواله تیشیان و تیکه لاوییان له باری عه قایدیان له ئه هلی ئیسلام قه دهغه کراوه به پیی ئامازه ی ئایه تی ۲۲ی سوورپی موحاده له:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ

أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ ... ﴿۲۲﴾ مجادله

هه یج هۆزیک دهس ناکه وی که بروایان به خودا و دوا رۆژ بی و له هه مان کاتدا ئه و که سانه یان خۆش بوئ که ده گه ل خودا و پیغه مبه ره که یدا دۆژمنایه تی بکه ن، هه رچه ند ئه وانه باب و کو ر، یا برا و هۆز و به رهیان بن، ئه وانه خودا بروا و ئیانی ده دل و ده روونیاندا جیگیر کردووه ...

به کورتی، عهزابنیک که به ئاگری دۆزه خ بی هه لگی راوه بۆ رۆژی ئاخهرت و عهزابنیک که به

چه شتنی دهرد و به لا و پهنج و ئازاری دل و ده روون بی، ئه وه ده شکری ده دنیا شدا بی؛ دیاره

دەبێ ئەو باوەرپەن هەبێ کە خودای بانی سەر هەچی دەیفەرموێ خاڵی لە حیکمەت نییه، ئەمما وا هەیه ئەو حیکمەتە دێتە بەر جاسووسی هەستی ئینسان، واش هەیه نایەت؛ و هەچی نەشزاندرانابێ پێی بکوترێ پەوا و دروست نییه.

هەر لە سیمای ئایەتی ٥٧ی عیمران ئەو هەستە دەکری کە خودای مەزن وەسفێ ئیمانی بە عەمەلی سālح و چاک و پاک کرد، دەبێ عەمەلی سālح جودا لە ئیمان بێ واتە ئەجزایەکی ئەو نەبێ. ئیمەیی موسوڵمانیش ئاوامان سەلیقە پێ شکاوه بە هۆی بەرجەوهندی لە ئایەتەکانی بابەتی ئیمان لە قورئان، کە عەمەلی سālح و چاک و پاک هەوێنی ئیمان و بەشیکن لە ئەو؛ جا کەوایه دەبێ چۆن تەعبیر لە ئیمان و عەمەلی سālحی ناو ئایەتە کە وەدری، تاکوو تووشی کەند و کۆسپی ئەقیدەیی نەبین. لە سەر نەزەر و بۆچوونی زانایانی قورئان ئیمان و عەمەل لۆغەتەن لێک جیاوازن، دەنا دە واقعدا بەلا و بەژنی ئیمان و عەمەل وەک سەر و بن وایە، واتە نە سەر بێ بن دەبێ، نە بن بێ سەر دەبێ؛ یانی ئیمانی بێ عەمەل بێ مایەیه و عەمەلی بێ ئیمان لە راست ئیمان بێ مایە.

ئایەتی ٥٨ وشە (ذلک) ئاماژەیه وەلای بەسەرھات و کارەساتەکانی عیسا و زەکەریا و غیر. دە ئادابی یاسای عیلمی نەحودا (ذلک) دەبێتە موبتەدا، (نتلو من الآيات) دەبێتە خەبەر و دواخەبەر. دەشکری بکوترێ (ذلک) واتە (الذي)، (نتلو) سیلەیی بێ، و (من الآيات) خەبەری بێ.

هەندیکیش لە قورئان زانەکان لە سەر ئەو بۆچوون و باوەرپەن کە (ذلک) بە تەواوی بۆ بەسەرھات و کارەساتی حەزەرەتی عیسا دەگەرێتەو، ئەو دەم مانای ئاوی لی دی: ئەی محەمەد تەواوی بەسەرھات و کارەساتی عیسا بۆ تۆ بەیان دەکەم تاکوو نیشانە بێ. ئەو زانست و بەیانناوەی دەیدەمە تۆ لە سەر ئیسباتی پیغەمبەرایەتی تۆ. مەسەلەن شەش سەد حەوت سەد سāl پیش زهووری محەمەد، کارەساتی بوونی عیسا و چوونی بۆ ئاسمان و یا کوشتنی، بە کوتەیی یەهوودیان پرووی داوه، پیغەمبەریکی نەخویندەواری ناشارەزا لە میژووی پرابردووان بتوانی موو بە موو بێ هەلە و پەلە بەسەرھاتی وا عەجیب بەیان بکا، کە سەرچاوەی ئەو زانستانەشی هەر خودا بێ، بۆ دەبێ باورەیی پێ نەکری؟! نەخیر، بۆ وەی نابێ باورەیی پێ نەکری؛ بەلکە دەبێ ئەو بەسەلمێندرێ کەسێکی کە خودا ئاگاداری داتی وەبگیری و قبوول بکری، بەلام نەزانی و جەھل بە داخەو دەرکی بە هەر کەس گرت ناهێلێ هیچ هەست و شعورێک پروو دە مالی

دلی کا.

جوملهی ﴿وَالذَّكْرِ الْحَكِيمِ﴾ دوو نه زهری زانایانی له سه ره:

۱. نه زهریکیان پیی وایه مه به ست دهو جومله دا قورئانه، بهو ده لیلانه: قورئان پر له
حیکمه ته، ناویشی حه کیمه؛ هه ره وه ک ئایه تی ۱ سوورەدی هوود نیشان ددها و ده فەرموی:

الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ
ئه لف لام را؛ ك تیبیکه كه ئایه ته کانی پتهو کراونه ته وه پاشان له لایهن کار به جی و لیزانه وه به
دریژی روون کراونه ته وه.

۲. نه زهری دوو كه بۆچوونی هه ندیك له قورئان زانانه: ده لین مه به ست له «ذكر الحكيم»
«لوح المحفوظ»ه، كه دیاره سه راسه ری كتیبه وه حیه کان له وێرانه هاتیان، خوداش زاناته ره له
هه چی زانایه.

خودای ته عالا بۆ ئیسباتی پیغه مبه رایه تی محمه ده ﷺ به گه لی مه سیح و یه هوود له بابته
حه زه ته تی مه سیحه وه روونتر و ره وانتری ئاگادار و خه به ردار ده کا له مه پر چۆنیه تی سازان و
ئاکاره کانی، به شیوه یه کی عه جایب و سه رسوور هینه ره كه تازه مونکیان نه توانن ده لیل له سه ر
سه ریچی خویان پانین و بنوینن، جا بۆ ئه و مه به ست و مه تله به بهرچاوه ده چینه خزمه ت ئایه تی
۵۹ ئالی عیمران:

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۵۹﴾
بێ گومان نموونه ی عیسا لای خودا وه کوو نموونه ی ئاده مه، خودا گه لاله ی ئاده می له گل
دارشت پاشان پیی کوت ئاده ی بیه، دهس به جی بوو.

ئاوړ وه سه ر دانه وه و تیهه لړ وانینیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی پیروزی ۵۹
به راستی چۆنیه تی بوونی عیسا و حاللی ئه و له لای خودا، وه ک حاللی ئاده م وایه، كه
هه موو دنیا بی حاشایه لی، ئیقرار ده كه ن و ده زانن كه به بی باب و دایك هاتۆته دی، واته بی
نیر و می له یه ک جووت بوون، ره پ و پروو راسته وخۆ له خاك به ئه مری باری هاتوو. پاش
راسته و پاسته و روخسار كیشانی له خاك خودا فه رموی بیه و بوو و كه سیش جورئته ناكا
پیی بللی كۆری خودا؛ به لكه پیی ده كوتری دهس په روه ردی خودا؛ جا كه وایه یه كێك بی دای و
باب بووبی، ره وایه پیی بكوتری خودا یا كۆری خودا، چۆن په وایه و ئه قل قبوولیته تی به یه کی

بکوتری کۆری خودا یا خودا که بەبی باب لە دایکی پاکی نازداری بووی؟! کام خودایه، ئەو خودایه که بە ئیقراری هەموو عالەمی دنیا ئادەمی بی باب و دایى ساز کرد و هینایه پروو، دەبی ئیقرار بەوەش بکری بە باوەرپەوه، عیساخ هەر خودای ئادەم بەبی بابی هینایه پروو؛ ئەگەر ئاوا بیر نەکریتەوه وهکی کوتمان، دەبی بکوتری ئادەم خودایه، بۆ خودا ئەو نیزیکتەرە چونکە بی باب و دایکە؛ ئادەم خودا لەشی لە قور دارشت و پروخساری کیشا پاشان پتی کوت ببە بە ئادەمی خاوەن گیان و هەست و شعور، ئەویش دەس بەجی بوو. دێرەدا دل هەلبەزەیه ک دەکا، هەلبەزەکه ئەوهیه: خودا چۆن بە لەشی ئادەمی قورپینی بی هەست و گیان دەلی ببە؟! خو ئەو لەشه هیچ نایسی؟ ئەمەش دەلین ئی چۆن بە کارگی کهفی خاک خودا دەلی دا ببە و بتۆقه! ئەویش دەبی و دەتۆقی! جا کهوايه دەبی بکوتری خودا نیازی بە هیچ وهسیله و ئامراز نییه لەمەر ئەمر و دەستووراتهکانی، و دەشی باوەر کهین که ئەوهی خودا بە سرووش بە محەمەدی راگەیانند لە بابەت بوونی عیسا و مریەم، راست و دروستە، نەک ئەو خەیاڵه پووچ و باتلەه که گاوارهکان لە سەری سوور بوونەوه و دەلین عیسا خودایه، یا کۆری خودایه، و یا ئەوهی جووله کهکان بە خەیاڵ دەلین عیسا - نەعوزویللا - لە یوسفی نەجاره. ئیوه ئەه خاوەن باوەران! لە گومانداران مەبن. لە ئایەتی پیشوودا پروونا که عیسای کۆری مەریەمه، بە پاکی و لە داوینی پاکی مەریەمه هاتۆته دنیا و کۆری خوداش نییه.

سووکە ئاوردانەوهیه ک:

دەتوانین خودابوونی عیسا بە دوو دەلیل ڕەد کهینهوه:

١. عیساخ وهک ئادەم هەر لەخاک سازاوه، جا خو ئەوهش حاشا هەلنەگره کهسیک خولقابی بۆ خودا نابی بەلکه دەبی بەندهی خالقی بی.
٢. خەلقى عیسا لە خەلقى ئادەم لە سەرووتر نییه و عەجایبتر نییه، بەلکه ژیراترە. ئادەم بۆ خودابوون نیزیکتەرە چونکە ئادەم بی باب و دایى هاتۆته بوونەوه، بەلام عیسا هەر بی باب هاتوو و دایکی هیه، جا کهسیک لە دایک بووی زۆر دووره لەوهی بۆ خودا بی.

سیمای ﴿خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾ ئەوهی لی دەتکی و هەست دەکری که ئادەم راستە و پاستە کرا لە هەوهلەوه، بۆ گیان دەبه‌رهاویشن. جوملهی ﴿قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ ئیشاره‌ی ته‌واوه وه‌لای گیان دەبه‌ر کردن. دیاره ئەوهش بنچینه‌ی باوه‌ری ئەه‌لی ئیمانە: خودای حەکیم بۆ پیک‌هینانی شت هیچ نیازی بە ئەسباب و ئامراز نییه، ئەوهی نیازی بە ئەسباب و پله‌پله‌ی شت

ههیه یاسای ئافەرینشی دنیایه.

دَل ده که وێته ئه و خه یالّه واژهی (ثم) که ده یاسای عیلمدا بۆ وه ئاخِر که و تته، ده بی نیوانی راسته و پاسته ی ئاده م، تا گیان ده پال خرائی چه ند زه مانیککی خایاند بی؟ له هه وه له وه ده بی بکو ترئ ئه وه ده عیلمی خودادایه و زانینشی لزوومیککی شه رعی نییه، ئه م ما ته فسیری ته به ری تیدا کو تراوه و ده لئ ۴۰ سالی خایاندووه، جا ئه وه له کو بی هیناوه ئه و قسه یه نازانم.

هۆی دابه زینی ئایه تی ۵۹ دَل ده یه هه وئ بزانی جا بۆوه ی دَل به دَل شکاوی نه گه رێته وه حه ول ده ده یین ولامی بد رێته وه. قورئان زانه کان به دوو جو ریان هۆی دابه زینی ئایه تی ۵۹ خستۆته پروو.

۱. جو ر ی هه وه ل ئاوی بۆ چوون: گۆیا هه یه تیککی نه جرائی به ناوی وه فدی نه جران له بابته حه زره تی عیسا وه که ئایا چیه و کیه هاتنه خزمه ت حه زره تی ره سوول و پیمان کوت وامان به گو ی گه یوه که تو ئیهانه به شه خسیه ت و مه قامی عیسا ده که ی به و جو ر ی که پیی ده لئی عیسا به نده ی خودایه و خه لقاوی ده ستی ئه وه! دیاره ئیمه ش ئه و قسه ی تو مان له راست عیسا یه کی که پیمان وایه خودایه یا کو ری خودایه، به ئیهانه یه کی زور گه وره ده زانین؛ حه زره تی محمه د ئارام و له سه ره خو پرووی تی کردن و فه رمووی: به لئ ئه من عیسا به به نده ی خودا و ره سوولی خودا ده ناسم و ده زانم و کو ری حه زره تی مه ری مه ی داوین پاکه که له لایه ن خودا وه به هه دیه پیی به خشاوه، ئیوه ش که پیتان وایه خودایه یا کو ری خودایه ده لیل و به لگه نشان ده ن. وه فدی نه جران له راست نشان دانی به لگه له سه ر ئیدیعایان کو له وار و داماو بوون به ناچار ی پروویان کرده یه ک و کوتیان: ئه تو پیغه مبه ریککی ئاوه ها و چه شنی عیسا مان بۆ بینه؟ واته کو ریک بی باب بیته پروو کو ری خودا نه بی! ئه دی ئه گه ر کو ری خودا نه بی، کو ری کی ده بی؟ جا ئه دیره دایه دابه زینی ئایه تی ۵۹ بۆ سه ر حه زره تی ره سوول.

۲. جو ر ی دوو هه م له سه ر دابه زینی ئایه تی ۵۹: خاوه نی روح المعانی به حه واله ی ئیمامی به یه هه قی ده کتیبی «الدلیل» دا که له لایه ن «سلمی بن عبد یسوع» ئه ویش له با پیری وه نه قلی کردووه که گۆیا پیغه مبه ر نامه یه کی بۆ هۆزی نه سارای نه جران ده نووسی و بۆی ده نی ر ی به و شیوه یه:

بسم الله ابراهيم و اسحاق و يعقوب، من محمد رسول الله إلی أُسْقِفِ نَجْران و أهل نَجْران

إِنْ أَسْلَمْتُمْ فَإِنِّي أَحْمَدُ اللَّهَ إِلَيْكُمْ إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ، أَمَا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكُمْ إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ مِنْ عِبَادَةِ الْعِبَادِ وَأَدْعُوكُمْ إِلَى وَلايَةِ اللَّهِ مِنْ وَلايَةِ الْعِبَادِ فَإِنْ أَبَيْتُمْ فَالْجَزِيَّةُ فَإِنْ أَبَيْتُمْ فَقَدْ أَذَنْتَكُمْ بِحَرْبٍ، وَالسَّلَامُ.

کاتی ئۆسقوفی ئه‌عه‌مه‌ی نه‌جران نامه‌ی حه‌زه‌رتی ره‌سوولی خوینده‌وه تیک هه‌لگلا و نار‌ه‌حه‌ت بوو، حاکی ئه‌وسه‌رده‌می نه‌جرانیش که شرحیل بن ولاحه بوو کیشایه ناو ره‌وداوه‌که و له‌ دووی نارد و نامه‌که‌ی دایه و داوای چاره‌ی لی کرد. واته چۆن ولامی ئه‌و نامه‌ی بدریته‌وه! حاکم شرحیل بن وداعه که زۆر پیتۆل و تیکه‌وتوو بوو کوتی: ئیوه هیچ ده‌زانن که خودای ته‌عالا کاتی خو‌ی وه‌عه‌دی به‌ حه‌زه‌رتی ئیبراهیم داوه که له‌ به‌ره و تۆره‌مه‌ی ئه‌ولادی ئیسماعیل پیغه‌مبه‌ریک هه‌لده‌خه‌م! جا ده‌بی ئه‌و وه‌عه‌ده‌راوه‌که بی. ئه‌مما له‌مه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی هیچ نه‌فه‌ره‌ی ئه‌و نامه‌ی ناردوو هه‌مان که‌سه وه‌عه‌ده‌راوه‌که بی. ئه‌مما له‌مه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تی هیچ نازانم تا زیاتر قسه‌ی لی بکه‌م و یاریده‌تان ده‌م.

ئۆسقوف زانایانی نه‌جرانی بانگ کردن یه‌ک به‌ یه‌ک داوای چاره‌ی لی کردن. ئه‌وانیش هه‌ر وه‌ک حاکیان وه‌لام داوه. سه‌ره‌نجام نه‌زه‌ریان هاته‌ سه‌ر ئه‌و باره که ئۆسقوف و شرحیل و عه‌بدوللا کوری حاکم و حیاری کوری قنص و هه‌روا چه‌ند نه‌فه‌ری دیکه‌ی لی‌زان به‌ره‌و مه‌دینه بین بۆ باس ده‌گه‌ل خودی پیغه‌مبه‌ر له‌و باره‌وه که ئایا عیسا خودایه یا کوری خوایه یا به‌نده‌ی خودایه و پیغه‌مبه‌ره!

به‌ کورتی و به‌ کوردی، ئه‌و وه‌فه‌دی نه‌جران له‌ ئیدیعیای خو‌ی‌اندا که عیسا خودایه یا کوری خودا، تیشکان و بی‌ ده‌لیل مانه‌وه. حه‌زه‌رتی ره‌سوول له‌ سه‌ر ئه‌ساسی یاسای پیغه‌مبه‌رایه‌تی که چاوه‌پوانی له‌ خودایه بۆ چاره‌ی گیر و گرفت و داوخوازان، پۆژی ئه‌وه‌ل وه‌خراندنی تا پۆژی دوايه خودا بۆ چاره‌ی کیشه‌ی نیوانیان ئه‌و ئایه‌تی ٥٩ بۆ سه‌ر محمه‌د دابه‌زاند تا ده‌گاته (فَنَجْعَلَ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ).

وه‌فدی نه‌جران نه‌چوونه ژیر باری حوکمی ئایه‌ته‌که بی‌ ده‌لیل که‌وته‌نه سه‌ر خه‌تی جه‌هاله‌ت. ئه‌وجار پیغه‌مبه‌ر فه‌رمووی: ئه‌من له‌ لایه‌ن خوداوه ئه‌مرم کراوه‌تی ئه‌گه‌ر ئیوه داوای به‌حه‌ق و خاوه‌ن به‌لگه و ده‌لیل له‌ من قبوول نه‌که‌ن، ده‌گه‌لتان موباهه‌له‌ واته پووبه‌پوو بوونه‌وه بکه‌م به‌ له‌عن و نه‌فرین. وه‌فدی نه‌جران زانیان کار که‌وته سه‌ختی مؤله‌تیان خواست تا‌کو له‌ ده‌ورو به‌ری مه‌دینه تایفه‌ی به‌نی قریظه و به‌نی نضیر و بنی قینقاع که له‌وین

خەبەرداریان کەن کە پیغەمبەر قەستی پۈۋەپۈۋو بۈۋنەۋەى ھەيە (واتە مباحلە) دەگەلمان ئەگەر داۋای قبوڵ نەكەين. ئەوانیش بە ئۆسقۇف و زانا مەسیحیەکان و ھەندى لە کارزانەکان گەشتە ئەو باۋەرە ئەگەر محەمەد بە گزماندا بى تیدەشکین، چونکە يەك لەوان بە ناوی عاقب کە ھەمان تىبىتەر بوو کوتى ئەى ھۆزى نەسارا قەسەم بە خودا! محەمەد پیغەمبەرى مۆرسەلە، لەبابەت ھەزەرەتى عیسا ھەچی بىلى پاستە، چارەى کارتەن ئەۋەيە کە يا داۋای قبوڵ کەن، يا پۈۋن لە لای لاچن. جگە لەۋەش زاناکانى بەنى نضیر و بەنى قریظە خاترجەمیان دانى کە محەمەد ھەمان ئەو کەسەيە کە دە تەۋراندە باسى کراۋە و ھەسفى کراۋە. سەرەنجام ۋەفدى نەجران کەوتنە ژىر کارىگەرى ئەو قسانەى ھاۋالەکانیان بەلام نەكەوتنە سەر پى ھىدايەت، ھاتنەۋە خزمەت ھەزەرەتى پەسوۋل ملیان دانەۋاند بۆ سەرانە دان (جزيه).

ۋای بۆ ئەو پۈژەى جەھل و خۆپەرەستى سۋارى كۆلت بى، بە خودا و پیغەمبەرىش لە كۆلت دانابەزى و نايەتە خوار. بۆ زانىنى راز و سوپى ئەو شتە دەبى ھەۋالە بە ھىكمەتى خودا بكړى.

ئەۋە بوو ھۆى دابەزىنى ئايەتى ۵۹. (تفسیر کبیر و تبیین الفرقان)

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾

دلى بزۆز و نەسرەۋتوو دانامەزى و داناسەكنى، لە بەراۋرد و ھەلسەنگاندنى ئايەتەكانى تايبەت بە خەلقى ئادەم كە خودا بە شىۋەى جۆراۋجۆر ئىشارە ۋەلاى خولقانى ئادەم دەكا، دەكەۋىتە پرسىار و داۋخۋازى ئەۋەيە بزانى كە بۆ خولقانى ئادەم ھەر جارەى بە شىۋەيەك ناو دەبرى، مەسەلەن دە ئايەتى ۵۹دا سازانى لە «تراب»، واتە خاكى ويشك؛ دە ئايەتى ۵۴ى فورقاندە لە «ئاو»، دە ئايەتى ۱۲ موئىنون لە «سلاالە و طين» واتا قور و خالسى قور، دە ئايەتى ۱۴ الرحمندا لە سوألەت «صلصال كالفخار» و دە ئايەتى ۱۱ صافاتدا لە «طين لازب» واتە قورى چەسپەندە ۋەك ھەۋىر. سەرەپاى ئەۋانەش ۋا ھەست پى دەكرى يا سازانى ئادەم لە تالۋوكەپرا بى و يا رۈح دەپالخرانى بە تالۋوكە بووبى، بە پیچەۋانەى ئايەتى ۴ى سوورەى بەلدە ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ «كبد» بە پى تەفسىرزانان واتە پلە بە پلە، ھالەتيكى پیچیدە.

لە ۋلامى دلى بزۆز و بەپرسىاردا دەبى بكوترى: جۆراۋجۆرى لەفزەكانى ئەو ئايەتەنە واتە ئىختلافیان دەروانە خولقانى پلەپلەى ئادەم ۋەك ئەۋە: عزرائيل خاك دىنى، ھەۋا باران دىنى، خاك تەر دەبى و دەبىتە قور، پاشان ئاو ويشكى دەكاتەۋە، پاشان ئەو قورە ۋەك ھەۋىر ھەلدى

و دهچهسپی، پاشان وهک له تکه سواله تی لی دئ، ههر بهو شیویه تا ده گاته کاتی پړوح تی ده ماندنی. به ههموو شیویه ک ئه و خاکه خوښ ده کرئ وهک هه ویری که ده کاته نان لی هاتن، جا له سهر ئه و یاسایه ده توانین بلیین ئیختلافی له فزه کان کاری ناکه نه سهر خو لقانی که له خاکه، به لکه قوناغ و پله کانی سازانی ئاده م نیشان ده دن. سهیر که له ئایه تی ١٢ تا ئایه تی ١٦ موئمنون ئینسان چهن قوناغی به سهر دادئ تا دپته دهر له تۆلی دایکیدا.

﴿١٦﴾

هه ندیک له زانایان وهک فرآ و زجاج فهرموویانه ئایه تی ٦٠ که ده فهرموئ ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ یانی (الذی أنبأناک من قصه عیسی حق) واته خودا ده فهرموئ ئه وهی له بابته عیسا به تۆم راگه یاند حه ق و راسته.

کاتی ئه وهی هاتووه بچینه خزمهت ئایه ته که ی ٦٠ عی ئالی عیمران:

﴿٦٠﴾ ئالی عیمران

قسه ی راسته قینه ههر له لایهن پهروه ردگار ته وه، که وایه ههر گیز له شک داران مه به.

ئاوردانه وه و تپروانی نیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی پیرۆزی ٦٠:

له سهر ئه ساسی عیلمی ته رکیبی ئه و جومله یه ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ دوو ئیحتیمالی هه یه:

١. «الحق» موته دا بی و «من ربك» خه بهر بی؛ ئه وده م ته عبیره که ی ئاوا ی لی دئ: «الحق ثابت موجود من ربك».

٢. یا ده یلن: «الحق» به ته نیا بوخوی خه بهری موته دایه کی وه لانراوه که «هو» یه، ئه وده م ته عبیره که ی ئاوا ده بی: حه ق هه مان حه قه که وینه ی حه زره تی عیسا وینه ی حه زره تی ئاده مه؛ قسه ی ئه وانه ی که ده لین عیسا کوپی خودایه، یا خودایه، بی بنه ما و باتله.

ئه وهش بزاین باشه که خودا پرووی قسه ی ده پیغه مبه ره، ئه م ما مه به ستی ئۆمه تیه تی چونکه پیغه مبه ر له شک به ریه، ئه وهی ده شک ده که وئ له باره ی عیسا وه، ده بی ئۆمه ته که ی بی. یا ده لین: خودا بو هیز و تین دان به یه قینیاتی پیغه مبه ر له بابته عیسا و خو شی دلی ئه و پیی ده لی: باوه ر و یه قینه ت راسته نه چی گوماناوی بکه ی. (روح المعانی، ٢٤٧/٣)

ده شکری ئه و باره شی لی بگرین: حه ق چونکه به مانای بوونه و واقعیه ته، خو ئه وهش یه قینه، بوون واته هه یه، ده زاتی خویدا. ئه م ما باتل ده زاتی خویدا واته نه بوون و بی ئه ساس، عه ده م؛ جا خو ئه وهش یه قینه عه ده م بیگانه له زاتی خودایه، ئه م ما بوون ئاشنا ده گه ل زاتی

خودایه، جا له سەر ئەو ئەساسه ره‌وايه: ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾

ئەوێ پەرەواتر و شایانتره له تەبیراتی خطاب خودا ئایا محەمه‌ده یا ئۆمه‌ته؟ ئۆمه‌ته به‌و ده‌لیلە ئایه‌تی ۱ی سوورەدی تەلاق ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ...﴾ مەبەستی خودا له نه‌بیدا خه‌به‌رداری ئۆمه‌تی له لایه‌ن نه‌بییه‌وه. دێره‌شدا خودا ئەوێ مەبەسته: پیغه‌مبەر به‌ ئۆمه‌تی بلی له بابەت عیساوه ده‌ شکدا مەبن له‌وه‌ی پیغه‌مبەر و به‌نده‌ی خودایه.

ده‌بی ئەوه‌ بزاندیری سه‌ره‌رپۆیی و فه‌سادکاری گاور و یه‌هوودیه‌کان هه‌روا به‌ ئاسانی ده‌س‌به‌رداری خه‌یالی باتلی خۆیان نابن، هه‌چ‌ه‌ند خودای بانی سەر به‌لگه‌ و ده‌لیلی زۆر پته‌وی له سەر خه‌یالی باتل و پوو‌چیانی رانا و هینایه‌وه، به‌لام هه‌یچ سوودپکیان لی وه‌رنه‌گرت. سه‌ره‌نجام به‌و به‌سته‌ به‌لگه‌ تیر و قاتیعه‌ مۆری دانا له سەر خه‌یالی پوو‌چیان: نه‌بوونی دای و باب بۆ ئینسانی وه‌ک ئاده‌م، ناتوانی و لینی لازم نایه‌ ئەو ئینسانه‌ خودا بی؛ یا کوری خودا بی؛ هه‌روه‌ک پتویست ناکا ئینسانی بی باب وه‌ک عیسا که دایکی هه‌یه، کوری خودا بی؛ خودا زۆر به‌رز و بالاتره‌ له‌و فکر و خه‌یالانه. با سه‌یر کرێ سازدانی ئاده‌م له‌ خاک هه‌یچ سه‌یر و دوور له‌ ئەقل نییه، وه‌ک دار و ده‌وه‌ن و میوه‌جات، هه‌ر وا خه‌لقی عیسا له‌ خوینی په‌حه‌می دایکی (مه‌ریه‌مه)، ئەگه‌ر ئینساف هه‌بی، شتیکی دوور نییه‌ له‌ لایه‌ن خوداوه.

جا به‌ پتی ئەو سه‌نه‌د و ده‌لیله‌ به‌رزانه و به‌رده‌وامی گاور و جووله‌که‌ له‌سه‌ر ئەقیده و باوه‌ری خۆیان، خودا خه‌به‌رداره‌ دووباره‌ ئەوانه‌ ده‌ گز پیغه‌مبەر و ئاینپرا ده‌چنه‌وه و هه‌دا ناده‌ن. خودا ده‌یه‌ه‌وێ پیغه‌مبەر ئاگادار وه‌کا له‌ سەر ئەوێ ئەگه‌ر هات و کیشه‌تان هه‌لایسانده‌وه و ده‌گه‌لت که‌وته‌نه‌ ده‌مه‌قالی، ئاوا بلی پینان، ئایه‌تی ۱ی عیمران:

فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿٦١﴾ ئالی عیمران

ئەوجار هه‌ر که‌س له‌و باره‌وه‌ ده‌مه‌ ده‌می له‌ گه‌ل کردی پاش ئەوێ که‌ هه‌ق و راستیت بۆ پروون بۆوه، بلی: وه‌رن با مندا‌لانی ئیمه‌ و مندا‌لانی ئیوه، ژنه‌کانی ئیمه‌ و ژنه‌کانی ئیوه، خۆمان و ئیوه‌ش بانگه‌شه‌ که‌ین، پاشان ده‌س که‌ین به‌ نزا و پارانه‌وه، جا له‌حنه‌تی خودا بنییرین بۆ ئەوانه‌ی وا درۆزن.

تیروانین و ئاوردانه‌وه‌یه‌کی هه‌ستیارانه‌ بۆ سەر ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ۶۱:

دیاره‌ خودای ته‌عالا پیغه‌مبەری تیگه‌باند و متمانه‌ی پی دا که‌ عیسا به‌نده‌یه‌ و پیغه‌مبەر و

لە مەریەمە بە وەلەد بوو، نە خودایە و نە کۆری خودایە، وەک گاور و جوولە کەکان وایان خەیاڵ کردوو. جا ئەوجار هەر کەس جورئەتی دا بە خۆی لەو بارەو دەمەقالە ی دەگەڵ کردی و ملی بۆ دەلیل ڕانەکیشا، خۆراگری کرد و سوور بۆو لە سەر ئەوێ کە عیسا یا خودایە یا کۆری خودایە، ئەودەم بۆ بە وەفدی نەجرانی و گاورەکانی یەمەن کە سەرۆکیان عاقبی کۆری حادثە بوو: دەيجا وەرن با بانگ بکەینە کۆرەکانمان و کۆرەکانتان و ژنەکانمان و ژنەکانتان، خۆمان و خۆتان؛ و هەر کەس بۆ خۆی و دەست و پێوەندی خۆی، ئامادە بێ و بێ. پاشان بە تێکپێری لە خودا دەپارێنەو تووک و دوعا و نەفرەت لە درۆزان دەکەین. واتە ئیمە داوای پاکی مەریەمە ی عیسا دەکەین و هەروا لەعەتیش لە خودا داوا دەکەین بۆ درۆزان. جا ئەگەر بە راستیتانە عیسا بە خودا دەزانن یا بە کۆری خودای دەزانن، فەرموون لەعەت بە پێی کەن ئێوەش. ئیستا ئیمەش بە مآل و مندالەو ئەمادەین لە هەر شوێنێک کە پێرۆزە و جیی وەرگرتن و گیرابوونی نزا و پارانەوێه کۆو بن و لەعەت لە درۆزن بکەین.

جا کاتی ئەو ئایەتە دابەزی، پیغمبەر ﷺ داوای وەفدی نەجرانی کرد و پێی کوتن: ئیمە بە دەلیل و بورهانهو دەچەسپین لەمەر بەندەیی عیسا و پیغمبەرایەتی ئەو، ئێوشە هەر شیلگیانەتر دەرۆن لە سەر خەیاڵی باتلی خۆتان، جا کەوا بە بکەوینە مباحلە دەگەڵ یەک، واتە لەعەت لە درۆزن بکەین، تاکوو راست و درۆ لە یەک دەرکەون. وا دیارە چونکە لە خۆیان خاترجەم نەبوون کە راستن و دەلیلیان پێ نەبوو لە سەر ئیدیعیان، نەیانوێرا خۆ لە قەرە ی مباحلە بدەن، کەوتنە چارە ی نەجات لە دەس پیغمبەر ئایا تەسلیم بن و موسوڵمان؟ یا مباحلە و تیشکان؟! یا سەردانەوان و دانیشتن؟! سەرانەیان هەلبژارد کە بیدەن بە نیزامی ئیسلامی ئەوسەردەمی.

لە بابەت ئادابی عیلمەو هەمیری «فیہ» بۆ حەزەرەتی عیسا ئاور دەداتەو یا بۆ کەلیمە ی «حق» ی ئایەتی ٦٠؟ دەبی بکوتری بۆ عیسا بگەرێتەو لە یاسا نزیکترە، چونکە مەبەست لە عیلمی «ما جاءک من العلم» دا ئینسانانێکن کە بوونی حەزەرەتی عیسا سابت دەکەن، و جوملە ی «فقل تعالوا» یانی ئەگەر ملیان بە دەلیل نەدا و لاسارییان گرتە بەر، ئەوجار بۆ لای مباحلەیان ڕاکیشە، واتە بۆن خودایە هەر لایە کمان لە سەر حەقین سەر کەوی، لایە کە ی دیکە بن کەوی.

«نبتهل» لە «ابتهال» ه، واتە دە لۆغەتی عەرەبدا بە واتای داد و هاوار و نزا کردنە لە هەر دوو

لاوه، چونکه مباحله له خێلی بابی مفاعه لهیه واته بۆ مشاره کهیه. (روح المعانی، ۲۴۸/۳)
 دلی بزۆز و نه سه ره وتوو له سه ر جومله ی ﴿نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ﴾ ئایه تی ۶۱ نه ختیکی
 هه لۆیسته ده گری و ده که ویتته خه یالی ئه وه ی: ئایا ده بی بۆ باسی کچان نه کرابی؟! مه گه ر
 کچیش هه ولاد نییه وه ک کوپ؟ وه یا ده بی مه به ست له «ابناء» کچیش بی؟ مه سه له ن کا براه ک
 دی بمری و وه سیه ت ده کا و ده لی: پۆله ئه گه ر ئه من مرده ئه وه نده مال بده ن به ئه ولادانم؛
 مه گه ر دیره دا ئه ولادانه کچیش ناگریته وه؟

ده چینه ناو هه رای زانایانی شه ر له و باره وه؛ چه ند نه فه ریکیان ئاوی بۆ چوون: ده
 وه سیه تی ئاوا دا کچ وه به ر نایه ن به لکه ته نیا کوپ و کوپی کوپ وه به ر دین، به لام ده و یاسایه دا
 ئه ولادی هه زه رته ی ره سوول هه لا وار درا وه واته کچی هه زه رته ی ره سوول بلین فاته مه له ریزی
 کوپاندا و وه به ر «ابناء» ده که وی له سه ر ئه ساسی فه رمووده ی هه زه رته ی ره سوول: هه مو
 نه سه بیکی پۆژی قیامه ت ده پچریتته وه به غه یزه نه سه بی من واته کوپ و کچی من. (بیهقی له
 سنن کبری، ۲۰۵/۱؛ مستدرک، ۱۴۲/۳ هه دیسه که له باب الانساب: «کلها منقطعة يوم القيامة
 إلا نسبه» ش ۱۳۶۷۸ - ۱۳۶۸۱)

ئهو یاسای مه به ست له «ابناء» کچیش ده گه لیته تی تاییه تی پیغه مبه ره، له و شیعه ره هه ریه شه دا
 هه ر وا هه ست پی ده کری ئه ولادی می نایه ته ژیر ئه ولادی نیر. ئه وه ش شیعه ره که:

بنونا بنو أبناءنا، بناتنا بنوهن أبناء الرجال الا बाद

بوونی نامویی هه ره بان دی له راست کچانرا، په نا به خودا بۆ ئه و لای!

﴿٢٤٨﴾

ده جومله ی (ثم نبتهل) دا دووباره دل ناسه وه ی و خو راده پسکیننی بۆ وه ی بزانی خودا بۆ
 ئه مری به مباحله دا دیره دا؟ مباحله چیه؟ خو دلش تا ولای نه دریتته وه لاق ناگویتته وه بۆ
 په ی دیکه به لکه ده بی ولای وه دری و دامه زری جا ئه و جار بۆ شوینی دی ده چی. که وابه ی بۆ
 ولای دل ده بی بلین مباحله واته تووک و نزا و دوعا به و شیوه یه: یا ره به نا ئه گه ر ئه من راستم
 له داوامدا سه ر که وم، ته ره فم وه به ر له عه نه ت که وی و نابوود بی.

کاتی ئه وه ی هاتوو بۆ باوه ری و خاترجه م کردنی بی باوه ران و به ره ی ئینسان به ته واوی له
 سه ر ئه وه ی عیسا کوپی مه ری مه و عه بله و پیغه مبه ره و بی بابیشه، بچینه خزه مه ت ئایه تی ۶۲
 ئالی عیمران و ئه وه ی نه ساراش ده یلین درۆ و پووچن:

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦٢﴾

بئ گومان ئهوه چیرۆک و داستانی راسته، بیجگه له خوداش هیچ په‌رستراویک راسته‌قینه نییه، هیچ گومانیشی تیدا نییه خودا زانا و کاربه‌جییه. ئالی عمران

ئاوڕ وه‌سه‌ر دانه‌وه و تیوه‌رامانیکی هه‌ستیارانه وه‌سه‌ر ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ٦٢:

ئه‌وه‌ی که کو‌ترا له باب‌ه‌ت چه‌زه‌تی عیسا‌دا، که له چه‌زه‌تی مه‌ریه‌می پا‌که و بئ باب، عه‌بدی خودایه و پ‌ن‌غه‌مبه‌ریشه، داستانیکی راست و دروست و په‌وانه، عیسا‌ش نه خودایه و نه کو‌ری خودایه، وه‌ک گا‌وره‌کان ده‌ل‌ین؛ و نه زو‌ل‌یشه، وه‌ک جو‌وله‌که‌کان ده‌ل‌ین؛ و پرواشمان هه‌یه که هیچ په‌رستراویکی به‌راستی نییه مه‌گه‌ر خودای تاق و ته‌نیا نه‌ب‌ی، که به‌راستی خودا ده‌سته‌لاتداری دروست کرداره.

سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو به‌ل‌گه و ده‌لیلانه له سه‌ر به‌نده‌گی و پ‌ن‌غه‌مبه‌رایه‌تی عیسا‌ی، ئه‌گه‌ر هات و پرویان وه‌رگ‌پ‌را و با‌وه‌ریان به تاق و ته‌نیایی خودا نه‌ه‌ینا و هه‌ر وا بو‌ مو‌با‌هه‌له‌ش ملیان نه‌دا و را‌زی نه‌بو‌ون، دیاره ئه‌و لاسارییه تونده بو‌ له خ‌شته‌ بردنی خه‌ل‌کی سا‌وا‌یه که ئه‌وه‌ش دیاره له خودا ون ناب‌ی، چون خودا ئا‌گا‌داری نا‌پاک و نا‌را‌ستانه، بو‌ ئی‌سباتی ئه‌و ئی‌دی‌عایه ده‌چینه خ‌زمه‌ت ئایه‌تی ٦٣ی ئالی عمران:

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾ ئالی عمران

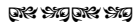
ئه‌گه‌ر هات و پ‌شتیان هه‌ل‌کرد خودا خراپه‌کاران چاک ده‌ناس‌یت.

ئاو‌ردانه‌وه‌یه‌کی هه‌ستیارانه وه‌سه‌ر سیمای ئایه‌تی پی‌رو‌زی ٦٣

جو‌مله‌ی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ به‌ پرونی ئه‌وه‌ نیشان ده‌دا که لاسار و سه‌ره‌پ‌و ئه‌گه‌ر ده‌پ‌وست هات‌نیان وه‌ زه‌حمه‌ت که‌وت بو‌ ئی‌نسان، له ده‌س خودا قوتاریان ناب‌ی و نایه، چون‌که خودا زانایه به‌ خراپه‌کاران و به‌تواناشه به‌ سه‌ر هه‌رچی بیهه‌و‌ی، هه‌ر وه‌ها له ئایه‌تی ١٢ی سو‌وره‌ی جن ئه‌و مه‌به‌سته له زاری په‌ریدا بی‌سراوه که قوتار بو‌ون له ده‌س خودا ناب‌ی، نه له سه‌ر زه‌وی، نه له‌ولای:

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا

(په‌ری ده‌ل‌ین): بئ گومان ئی‌مه ده‌مانزانی هه‌رگ‌یز له‌و سه‌رزه‌وییه‌دا به‌ سه‌ر خودادا زال ناب‌ین (و به‌هه‌لات‌نیش بی‌ر و به‌و‌یدا) له به‌رده‌ستی ده‌رنا‌چ‌ین و قوتار ناب‌ین.

سه‌ره‌نجام پاش باسی داستان و به‌سه‌ره‌اتی چه‌زهرتی عیسا و یه‌ک‌لایی بوونه‌وه‌ی بی‌باوه‌پان له‌ سه‌ر لاساری و مل‌نه‌دان به‌ حه‌ق، خودا ده‌ستور ده‌دا به‌ پیغه‌مبه‌ر که‌ جووله‌که‌ و گاواره‌کان بانگ بکه‌ به‌ تی‌ک‌رای بی‌ په‌رستنی خودا به‌ ته‌نیا، جا بو‌ ئه‌و مه‌به‌سته‌ ده‌چینه‌ خزه‌مت ئایه‌تی ۶۴ی ئالی عیمران:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۶۴﴾ ئالی عیمران

بلی ئه‌ی ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن کتیی! وهرن با له‌ سه‌ر ئه‌و کوته‌ کو بینه‌وه‌ که‌ له‌ نیوان ئیمه‌ و ئیوه‌دا یه‌ کسانه‌: به‌ندا یه‌تی بو‌ که‌س نه‌ که‌ین بی‌جگه‌ له‌ خودا، هیچ شتی‌کی‌ش نه‌ که‌ین به‌ شه‌ریک و هاوتا و هاوالی. هه‌ندی‌که‌مان هه‌ندی‌کی ترمان له‌ جیی خودا به‌ په‌روه‌ردگار دانه‌نین، ئینجا ئه‌گه‌ر پشتیان هه‌ل‌کرد بلی: ئیوه‌ به‌ شاهید بن که‌ وا ئیمه‌ موسولمانین.

ئاو‌ر دانه‌وه‌ و تی‌روانی‌کی هه‌ستیارانه‌ له‌ ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ۶۴:

دوای باس کردنی چی‌روکی چه‌زهرتی عیسا و هه‌ر وا ئه‌و شتانه‌ی که‌ دژ به‌ خودان و نا‌ک‌ری و ناتوان ده‌گه‌ل خودا کو‌وه‌ بن، ئه‌و جار بو‌ به‌راستی خودا به‌بی شه‌ریک ناسین هه‌رای جووله‌که‌ و گاور ده‌کا خودای خاوه‌ن په‌حم و به‌زه‌ به‌و شی‌وه‌: به‌ وه‌سیله‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی رایده‌سپی‌رتی که‌ بلی: ئه‌ی خاوه‌ن نامه‌کانی گاور و جووله‌که‌! ده‌ وهرن پروتان بکه‌نه‌ یه‌ک یاسای ئه‌ساسی که‌ خودا به‌ یه‌ک‌ناسی و په‌رستیه‌، که‌ ئه‌و یاسایه‌ش گاور و جووله‌که‌ی تیدا یه‌کسانن، ئه‌و یاسا و به‌نامه‌ش ئه‌وه‌یه‌: خودا به‌ یه‌ک‌ بزانی و هه‌ر ئه‌و به‌ره‌ستین، و که‌س‌یش نه‌ که‌ین به‌ هاوتا و هاوبه‌شی، نه‌ بت، نه‌ ئه‌ستی‌ره‌، نه‌ فرشته‌، نه‌ ئاگر، نه‌ شتی دی؛ و هه‌روا هه‌ندی‌که‌مان هه‌ندی‌کی ترمان به‌ په‌روه‌ردگار نه‌زانین، یانی وه‌ک جووله‌که‌ نه‌ که‌ین عوزه‌یر به‌ کو‌ری خودا بزانی، یا وه‌ک گاور عیسا به‌ کو‌ری خودا بزانی؛ خودا ناسین به‌ بی‌ هاوتا. قورئانه‌ پیمان ده‌لی و ئه‌قلیشه‌ وه‌ری ده‌گری، ته‌ورات و ئینجیلیش ده‌ کاتی خویدا هه‌ر ئاویان هه‌رموه‌، پیش ئه‌وه‌ی ده‌سکاری کرین، هه‌ر وه‌ک ته‌ورات و ئینجیل و قورئان هاواریان له‌ عالمه‌ بو‌ به‌ یه‌کتا ناسینی خودا، هه‌موو په‌وانه‌ کراوه‌کانی لای خوداش واته‌ پیغه‌مبه‌ران، هه‌ر ئه‌وه‌یان راگه‌یانده‌وه‌ هه‌ر بو‌ وه‌ش په‌وانه‌ کراون، سه‌یری ئایه‌تی ۲۵ی سوورده‌ی ئه‌نبیا که‌:

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

لە پێش تۆدا ئێمە هیچ پێغەمبەرێکمان نەناردوووە مەگین سرووشمان بۆ کردوووە کە هیچ پەرستراویک نییە بێجگە لە من، کەواتە من بپەرستن!

ئینجا ئەگەر هەر ماریجەیان نەکرا، بەلکە هاوێش و واسیتەیان لە بەینی خۆیان و خودا پەیدا کرد، بۆلەن: ئێوە بە شاھید بن کە ئێمە موسوڵمانین، و غەیرەز خوداش ناپەرەستین.

دەبیندڕی کە ئەو نوقتەی موشتەرەکی قورئان دە نۆیاندا داپرشت کاریگەری لێ دیاری دەدا بۆ چارەسەری کێشە، چونکە ئەو ئیشتراکە بەغەیرەز تەوھید چی دی لێ ھەست ناکرێ. دیارە تەوھیدی عەمەلی واتە تەرکی پەرستنی غەیری خودا، چونکە جوملەی ﴿وَلَا تُشْرِكْ بِهِ شَيْئًا﴾ یانی ئەوە کە نێزامی ھەستی یەکە، دەبێ خواوەن و ڕاگر و دانەریشی یەک بێ، و ھەروا جوملەی ﴿وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا﴾ ئەوە ئاشکرا دەکا کە ئینسان بەو ھەییە کە لە یەک چاوەی واقعی سەرچاوە دەگرێ، لە یەک گەوھەر و جەوھەرن، ڕەوا نییە بەرتەری لە یەک بگرن دە ڕەگەزدا؛ دەبێ ئەرباب ھەر خودای واحد بێ.

دَلْ دەرلێ (اقتونم ثلاثه) یانی چی؟ واتە زاتی قەدیم. تەرسایەکان بە کۆ دەنگیان دەیانکوت لە نۆوانی باب و کوپ و روح القدوس واتە عیسای خودا و یا کوپی خودا و جبریل عیسامان خودایە، بەو پێیە باوەریان وا بوو سێ زاتی سەر بەخۆ ھەن موشریکن. بۆ زێدە زانین بپروانە تەفسیر کبیر، ھەمان ئایەتی ۶۴.

وێک دەزانین جوولە کەکان دەیانکوت ئیبراھیم لە سەر دینی مەییە، و لەولایە شەووە گاوریەکان دەیانکوت ئیبراھیم لە سەر دینی مەییە، دەگەڵ ئەوێ و ئیستا تەورات و ئینجیل نازل نەبوون، تا کوو بە ھۆی تەورات و ئینجیل بناسری ئیبراھیم کامە لایە یا ھیچ لایەکیان نییە. چونکە دەورانیکێ زۆر دوور پاش ئیبراھیم تەورات و ئینجیل دا بە زیون، جا چۆنیان زانیووە جوولە کە و تەرسا کە ئیبراھیم یەکیک لەوانە بوو، جا خودای تەعالا بۆ وەدرۆ خستەوھەیان ئاوپر دەداتەووە وەلای بە چاودا دانەوھێ درۆیانیان، ئایەتی ۶۵ ئالی عیمران شاھیدە لەسەر ئەو بابەتە:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

﴿۶۵﴾ ئالی عیمران

ئەی ئەھلی کتیب، بۆ سەبارەت بە ئیبراھیم کیشەتانە؟ لە ھالیکدا تەورات و ئینجیل نەنیردراوە تە خوارەو ە دوای ئەو نەبێ، بۆچی ئەقل و شعور ناخەنە کار؟!

ئاور وەسەر دانەو و تیروانیتیکی ورد وەلای ناوەرۆک و سیمای ئایەتی پیرۆزی ۶۵:

خودا پروویان تیدەکا و دەفەرموی: ئەی خاوەن نامەکانی ئاسمانی، بێ دەلیل و بەلگە بۆچی لە سەر یەھوودی بوون و گاور بوونی ئیبراھیم دەگەڵ یەک دەمەقالی دەکەن، ھەر کام لە ئیو ئیبراھیم پال دەدەن بە دینی خۆتانەو؟! دەگەڵ ئەوێ تەورات و ئینجیل و ئیستا دانەبەزیون تاکوو ئیو بزانن ئیبراھیم لە کام لایە، چونکە زۆر پاشی ئیبراھیم ئەو کتیبانە دادەبەزن، بە پیتی کوتە ی میوژناسان ھەوت سەد سالی دوای ئیبراھیم تەورات بۆ موسا دادەبەزی، و ھەزار و ھەوت سەد سالی دوای ئینجیل بۆ عیسا دادەبەزی. ئیو چۆن دەتوانن ئەو قەزاو تە سەر بەخۆ بیخەنە ناو گوێ عالەم؟! ئایا مەگەر ئەقل و شعورتان نییە؟! قسە ی بێ بەلگە و دەلیل بە پووج دەگەریتەو لای خاوەنی و بە سەریدا دەدریتەو.

دەبی لەو بارەو بکوتری قورئان ئاگاداری داو ە ئیبراھیم پاک و موسولمانە بە وەسیلە ی ئایەتی ۶۷ ئالی عیمران:

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
ئیبراھیم نە جوولە کە بوو نە گاور، بەلکە ھەق خواز و موسولمان بوو، و لە موشریکانیش نەبوو.

دە ی دیارە یەھووی بوون و نەسرانی بوونی ئیبراھیم دە تەورات و ئیجیلدا دەس نیشان نەکراو و باسی لێ نەکراو.

بە کورتی و بە کوردی، ھەر کام لە ئەھلی کتیب واتە یەھوودی و نەسرانی داواکار بوون کە ئیبراھیم لە سەر دینی وان بوو، جا لە سەر ئەو ئیدیعیایە دەگەڵ پیغەمبەریان باس دادەمەزراند و کیشەیان دەکرد، خودای خاوەن ھیکمەتیش خەیاڵات و نیەتی ناپاکی وانی ڕادەگەیاندا بەو شێوەیە: ئەو ئیبراھیمە نە لە پاش موسا ھاتوو تاکوو پیتی بکوتری یەھوودی، نە لە پاش عیسا ھاتوو تا پیتی بکوتری مەسیحی؛ بەلکە ئەو ئیبراھیمە باپیرە ھەرە گەورە ی بەنی ئیسرائیل و زۆر پیش ئەوان بوو، و پاک و ھەق خواز و موسولمان بوو.

ابن اسحاق و ابن جریر لە ابن عباسەو نەقل دەکەن و دەلێن: ڕۆژیک تاقمیک لە نەساراکانی نەجران و تاقمیک لە ئیجبارییەکانی یەھوود دێنە خزمەت پیغەمبەر و پیتی دەلێن:

گۆیا ئەتۆ ئۆمەتی ئیبراھیمی، دەحالیئکدا ئیمە ئۆمەتی ئیبراھیمین؛ نەک ئەتۆ؛ گۆیا ھەر لە ھەمان جەلەسەدا خودای تەعالا ئەو ئایەتی ٦٥ی ئالی عیمران بۆ سەر پیغەمبەر دابەزاند. (تفسیر طبری، ٣/٣٠٣)

دیارە بە سألەهای سأل شەریعەتی موسا و عیسا لە پاش شەریعەتی ھەزەرەتی ئیبراھیم بوو، جا چۆن دەگونجی ئەو ھە ئیبراھیم تابعی ئایینی یەکیک لە موسا یا عیسا بووی، کە دە دەورانی واندە ھەر نەبوو. جا لە سەر ئەو داوا بۆ بنەمایانە، خودا پێیان دەفرموی: ﴿أَقْلًا تَعْقِلُونَ﴾

بە پێی ئیدیعیای میژووژانان نیوانی دەورانی ئیبراھیم دەگەڵ دەورانی موسا ٥٦٥ سأل بوو، تەنانەت ھەندیک کوتوووانە ٧٠٠ سأل یان ١٠٠٠ سأل. نیوانی موسا و عیسا گۆیا ١٩٢٥ سأل بوو و ھەتا ھەندیک لایان وایە ٢٠٠٠ سأل بوو. (روح المعانی، ٣/٢٥٦)

وا دیارە خودای بانی سەر دەسبەرداری لۆمە و سەرکۆنە یەھوود و نەساریان نابێ، پێیان دەلێ ئەگەر قسە و باسی لە بابەت تەورات و ئینجیل دەکەن بە ھەر حال شتیکی لێ دەزانن، بەلام ئەو ھەر ھێچی لێ نازانن وەک ئیبراھیم بێ، کە لە دەوری ئیویدا نەبوو، بۆچی لە بارە یەو دەدوین و قسە ی لێ دەکەن؟ بۆو ھەر کە بە چاکی و تەواوی لە بابەتی تیگەین، دەچینە خزمەت ئایەتی ٦٦ی ئالی عیمران:

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ ئالی عیمران

ئاگادار بن، ئیو ھەر ئائەوانە بوون کە دەربارە ی ئەو شتە ی کە لێتان دەزانێ کێشە و دەمەقالتان کرد؟ ئە ی بۆچی سەبارەت بەو شتە ی کە ھێچی لێ نازانن کێشە و دەمەقالە دەکەن؟ خودا دەزانێ ئیو ھێچی لێ نازانن.

ئاوڕ دانەو و تێروانیتیکی ھەستیارانە وەسەر ئایەتی ٦٦ی ئالی عیمران:

ئاگادار بن ئیو ئە ی ئەوانە ی دەمەقالتان کرد لەو ھەر کە ئیو شتیکتان لێ دەزانێ، وەک باسی عیسا بێ، بە ھەر حال زۆر جیگە ی لۆمە با نەبن، بەلام سەر ئەو ھەر کە ھەندیکتان شووتان لێ ھەلبرێو لە تەوھین و ئیفتیرادا، کوتتان: عیسا خودایە، تەنانەت بەو ھەش دانەوستان ھەندیکتان لە سنوور چوونە دەری، کوتتان عیسا زۆلە، و تەنانەت ئەو زانیە ی کە لەمەر عیسادا

بووتان نەپیاراستن لەو ئیھانە گەورەیی داتانە پال عیسا، جا بۆچی دەمەقالی دەکەن لە شتیکیا
 کە ھەر ھیچی لی نازانن، واتە دەلێن ئیبراھیم لە سەر دینی جوولەکە بوو، یا گاور؟! بی گومان
 خودا دەزانن کە ئیبراھیم لە سەر دینی ھیچ لایەکتان نەبوو، دیارە ئیو نازانن. بۆ ئیسباتی ئەو
 مەبەستە دەچینە خزمەت ئایەتی ۶۷ی ئالی عیمران:

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ ئالی عیمران

ئیبراھیم نە جوولەکە بوو نە گاور، بەلکەو ھەق خواز و موسولمان بوو و لە
 شەریک دانەرانیش نەبوو.

تێروانین و ئاور دانەو وەلای ناوەرۆک و سیمای ئایەتی پیرۆزی ۶۷:

دەبی ئەو بزاندری بە یەقینی، ئیبراھیم پیغمبەری ھەق خواز و ھەق و راست بوو، نە
 جوولەکە بوو نە گاور، وەک یەھوود و گاوەکان دەلێن، بەلکەو تەسلیمی خودا بوو بە
 تەواوی شەریک دانەریش نەبوو بۆ خودا.

بە پروون و بە پەوانی بە وەسیلە ی ئەو ئایەتە عەقیدە و پروای یەھوود و نەساراكان لە بابەت
 ھەزەرەتی ئیبراھیم کە ئایینی خوێان وەپال دەدەن ڕەد دەکاتەو، بەتایبەتی کە دەفەر موی
 ﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا﴾ واتە لە ھەر چی ئایینی باتل، پرووی لادا بۆ لای دینی ھەق. بە
 پیچەوانە ی یەھوود و نەسارا کە پروویان لە ھەچی دینی ھەق وەرگیرا بۆ لای باتل.

ئەو ئایەتە وەک پلاریک درا بە بنان گوێی موشریکانی یەھوود و نەسارا بەو ھۆیە کە عیسا
 و عوزەیریان بە خودا دانائە، دروست ھەر ئاوا داشی بە بنان گوێی قورەیشیەکانی مەککە و ئەو
 عەرەبانە ی کە پروایان وەک وان بوون: بتیان دەپەرسەت و دەشیانکوت ئیمە لە سەر دینی
 ئیبراھیمین، بە کورتی عەرەبە قورەیشیەکان و یەھوود و نەسارا شەریک دانەر بوون بۆ خودا،
 بەلام ئیبراھیم پاک و بەری لەو ئاکارانە و ھەزەرەتی محەمەد ﷺ تەنیا تەسلیمی خودا بوو. بۆیە
 نزیکتر کەسە لە ھەزەرەتی ئیبراھیم، ھەر وەک لە ئایەتی ۶۸ی ئالی عیمران ئەو ھەستە چاو
 دەکری. بۆ ئیسباتی ئەو ئیدیعیە واتە محەمەد ﷺ و ئۆمەتە کە ی نزیکتر کەسە لە ھەزەرەتی
 ئیبراھیم، دەچینە خزمەت ئایەتی ۶۸ی ئالی عیمران تا کوو بەبی ڤردۆنگی قبوول بکری ئەو
 ئیدیعیە:

إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

ئالی عمران

بئی گومان نزیکترین کهس له ئیبراهیم ئەو کهسانه بوون که وا شوینی کهوتبوون و ئا ئەو پیغه مبه ره و ئەو کهسانه شن که وا بر وا و ئیانیان هی نابوو، دیاره خودا سه ره پهرستی ئیانداره کانه.

ئاوړ وهسه ر دانه وه و تیروانینیکی ههستیاران ههسه ر ئایه تی ۶۸:

به پیی ئیشاراتی ئەو ئایه ته پیرۆزه، ئەو ههسته به ته واوی ده کری که خودای ته عالا لایه نگران و نزیکترانی هه زه ته ئیبراهیمی دهس نیشان کردن به دوو تا قم:

- ۱- دهسته یه کیان ئەوانه ی که ده کاتی خۆیدا شوین ئیبراهیم کهوتوون و باوه ریان پی بووه.
- ۲- دهسته ی دووه میان محمد المصطفی و ئومه تی واته موئمینان، ئایه ته که پاشان ده فهرموی: خودا یاریده ده ری موئمینانه. جومله ی ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته خودای ته عالا یاریده ده ر و ئیراده ده ر و عیزه ت ده ری خاوه ن باوه رانه.

به سه ره تاتیک که پر له پا ز و ده رس و حیکمه تی خودایه، ئەو ده ورانی که موسو لمانان به هۆی که می و تازه ئیسلام بوونیان له شاری مه ککه له ژیر تانه و لۆمه و ئازاری بی باوه ران و کافرانی مه ککه کهوتبوونه نا په حه تی و سه خله تییه کی زۆر له سه ر ئیجازه ی پیغه مبه ر بۆ ولاتی حه به شه کۆچیان کرد، پادشای ئەوه سه رده می حه به شه پیاویک بوو به ناوی اصحمه نجاسی، مه سیحی مه زه ب و ئاقل و به ویزدان و به ئینساف بوو. ئەو موسو لمانه کۆچه ریانه ی زۆر به ریز و حورمه ته وه په نا دان، ژماره ی ئەو کۆچه ریانه ش به پیی کوته ی میژو و ناسان ۷۰ یا ۸۰ نه فهر بوون. له ناوداره کانی وان هه زه ته عوسمان، هه زه ته حه مزه، عوسمانی کوپی مظعون و جه عفهری کوپی ئەبو تالب دیاریان ده دا. دیاره کافره کانی مه ککه به رویشتنی ئەو تا قمه موسو لمانه بۆ حه به شه ترسان و سامیان ری نیشته، که تازه ناتوانین وه ک پیشوو ده س دریزییان بۆ لا بکه یین و له وان هه شه محمه د ﷺ به هۆی ئەوانه په ره بستین و هیژ بگری و ریشه داکوتی. کهوتنه سه ر ئەو خه یاله به هه ر فیل و ته له که یه ک بی ئەوانه وه گێردی نه وه بۆ مه ککه. به پیی ئەو خه یاله کاله به تاله عه مر کوپی عاص که زۆر تییین و وریا بوو، هه روه ها عه ماره ی کوپی محیط ناریدیان بۆ لای پادشای حه به شه، نه جاشی که دلی بستین و ئەوانه یان لی وه رگرنه وه، ئەو دوو نه فهره ناودارانه ده گه ل تا قمیکی دی به به رتیل و دیاری به رچاو هاتن بۆ ولاتی حه به شه لای

پادشا. کاتې ټو وه‌فده گه‌یشتنه لای پادشا ویستیان دلې شا ټاوه‌ژوو که‌نه‌وه له خزمه‌ت به‌وانه، له‌پړیوه به‌شایان کوت: ټو موسولمانانه‌ی که‌هاتوونه لای ټو، پیغه‌مبه‌ر و دینی ټویان قه‌بوول نییه، هه‌تا قسه‌ی زور نار‌ه‌واش له‌بابه‌ت ټایین و پیغه‌مبه‌رتان هه‌لده‌به‌ستن هه‌چی له‌جانتای ده‌روونی پیسیاندا بوو بو پاشایان هه‌ل‌رشت، به‌لام شا ټینسانیکې وردیین و ئارام و ټییین بوو، پی کوتن: ټیستا هه‌ر وا به‌ئاسانی به‌په‌وای نازانم به‌قسه‌ی ټیوه‌یان ده‌گه‌ل بکه‌م، بانگیان ده‌که‌م پروبه‌پرووتان ده‌که‌مه‌وه تا‌کوو ده‌رکه‌وئ کوی گو‌فتاری ټیوه له‌بابه‌ت وان راسته! کافره‌کان به‌و پروبه‌پروویه ملیان دا. شا ټو چوار نه‌فهره ناوداره‌ی وانی بانگ کرد واته‌ه‌زهره‌تی عوسمان، هه‌زهره‌تی همزه، هه‌زهره‌تی جه‌عفر، هه‌زهره‌تی عوسمان کورې مظعون. زانا و راهیب و ټینجیل زانه‌کانی مه‌سیحی بانگ کردن تا‌کوو ټا‌گاداری قسه‌یان بن له‌بابه‌ت مه‌سیح و مه‌سیحیه‌ته‌وه و ټینجیل. موسول‌مانه‌کان هه‌زهره‌تی جه‌عفر کورې ټه‌بو‌تالیان به‌نوماینده‌ی خو‌یان دانا، پاشان شا نه‌جاشی پرووی ده‌عمر کورې عاص کرد و کوتی: هه‌چی له‌بابه‌ت دینی تازه‌ی ټه‌وانه له‌مه‌ر عیسا و کتیب و مه‌زه‌بی ټه‌وانه ده‌یزانی به‌یانی که‌ه‌عمر کورې عاص هه‌چی زانی کوتی، پاشان نه‌جاشی پرووی ده‌موسول‌مانه‌کان کرد و کوتی: ټایه ټو پیغه‌مبه‌ره‌ی ټیوه که‌ده‌عوه‌ت بو ټایینی ټیسلام ده‌کا چوو پی ده‌لئ؟ کتیبی هه‌یه؟ ټه‌مرو به‌چی پی ده‌کا، نه‌هیو له‌چی لی ده‌کا؟! هه‌زهره‌تی جه‌عفر کوتی پیغه‌مبه‌ر هیچ له‌خو‌پرا نالئ، هه‌چی خودا پی نه‌لئ نالئ، ټه‌مر به‌چاکه ده‌کا و نه‌هی له‌خراپه ده‌کا. له‌بت‌په‌رستی نه‌هی ده‌کا و له‌شهریک دانان بو خودا نه‌هی ده‌کا، ده‌ستووری کۆمه‌ک به‌هه‌تیوان ده‌دا، به‌نده‌گی ته‌نیا بو خودا ده‌کا. دووباره شا نه‌جاشی کوتی: ټایا ټو کتیبی له‌ئاسمان‌پا بو دابه‌زیوه هیچی لی ده‌زانن؟ هه‌زهره‌تی جه‌عفر کوتی: به‌لئ، له‌هه‌وه‌ل‌وه سوورپی روم و عه‌نکه‌بووت و به‌شیک له‌سوورپی که‌هف و پاشان به‌ده‌نگیکې دل‌رفین سوورپی مه‌ریه‌م و پاشان سوورپی مائیده‌ی له‌ټایه‌تی ۸۱ تا ۸۳ خو‌ینده‌وه، کاتې گه‌یشته ټایه‌تی ۸۳ شا نه‌جاشی و ده‌ورو به‌ری چاویان به‌موله‌ق فرمی‌سکی تی وه‌ستا و رشتیانه خوار. ټه‌وه‌ش ټایه‌ته‌که:

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾ مائده

کاتې گو‌ییان له‌وه بوو که‌بو ټو پیغه‌مبه‌ره نی‌درابووه خواره‌وه ده‌بینی چاوه‌کانیان فرمی‌سک ده‌پړئ، چونکه هه‌ندئ له‌حق‌راستیان بو ده‌رکه‌وت. ده‌لین ټه‌ی په‌روه‌ردگارمان! وا ټی‌مه

ئێمانمان هێنا، کە واتە ئەتۆش لە گەڵ شاھیدەکاندا بماننوسە.

هەندیک لە میژووژانەکان دەلێن لە بابەت ئەو داستانە، کاتێ حەزرتی جەعفەری کۆری ئەبوتالب گەیشتە داستانێ حەزرتی مەریەم و عیسا لە قورئان خوێندنەویدا، گەیشتە ئەو جێگایە کە خودای تەعالا لە زمان حەزرتی عیساوە فەرمووی:

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٢٥﴾ مريم

واتە عیساى منداڵە کە کوتی: ئەمن بەندەى خودام، خودا کتیبی پێ داوم و کردووشمی بە پیغەمبەر.

عەمر کۆری عاص خۆی پانەگرت و کوتی: سوێند بە خودا ئەوانە تەوھین بە عیسا دەکەن. شا نەجاشی ئەوجار پرووی کردە جەعفەر و کوتی: پیغەمبەر و دینی لە بابەت عیسا چۆن دەدوین؟ جەعفەر لە ولامدا کوتی: عیسا بەندەى خودایە و پەسوولی خودایە، روح کەلیمەى خودایە کە بە حەزرتی مەریەم دراوە، نەوێک کۆری خودایە. ئەجار نەجاشی پرووبە پرووی هەموو زانا و قەشەکان و وەفدی هاتوو کوتی: سوێند بە خودا عیسا پیغەمبەر ئەوێ جەعفەر دەلێ کە قورئانە، دەگەڵ ئەوێ دە تەورات و ئینجیلدا لە بارەى عیسا کوتراوە هەر دوو یەکن، هیچ تەفاوەتیان نییە. جا ئەوجار عەمر کۆری عاص و عەمارەى کۆری محیط تیشکان. نەجاشی بە موسلمانەکانی مزگینى مانەوێ دانى و عەمر و ھاوڕاکانی جواب کردن کوتی بە دیارییە کانتانەو بەرەو شوینی خۆتان وەگەرێن.

پاشان نەجاشی حەزرتی جەعفەری کۆری ئەبوتالبی بانگ کرد تا بەشیکى دیکەى لە قورئان بۆ وەخوینى، ئەوجار جەعفەر زۆرتر لە جاری هەوێ بە دەنگیکى دلپەین سووپەرتی تەها و مریەمی خوێندەو. لە سووپەرى مەریەم کە گەیشتە ئایەتى ١٥، شا نەجاشی بە تەواوی کەوتە ژێر حالەتیکى بەرچاو بەرەو ئایینی ئیسلامی خۆی نواند و ئیسلام بوو.

وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾ مريم

سلاو و دروودی لە سەر بۆ پۆژێ کە لە دایک بوو، پۆژێ کە دەمری و لەو پۆژەشدا کە بە زیندوویی لە گۆردا هەڵدەستیندریتهو.

یەك راستی!

پێز و حورمەتی پیغەمبەران بە خاتری نەژاد و ھۆز و نەسەبیان نەبوو و نابێ، بە ھۆی

رەوانە کراوی لای خودایانە، جا بۆیە پیغەمبەر و ئۆمەتی که نزیکتین که سن له حەزرەتی ئیبراھیم به هۆی ئایینی ئیبراھیمە نه ک نه ژاد و نه سه بی.

ده چینه سەر باسی خاوەن نامەکان که بهو هه موو لۆمه و تانه و ته شه ره ی وه سه ر و گو یلا کیان ده که وی دانامه زرین و خه جاله تی ناکیشن، واش له سه ر ئه و حاله ته یان پرا خه ریکی ئه وهن، ئه وانه ی که تازه ئیمانیان هیناوه به پیغەمبەری وەر یانگێرن و له ئیمانیان ئاوه ژوو که نه وه. جا بۆ ئیساتی ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ۶۹ی ئالی عیمران:

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

ئالی عیمران

هه ندیک له خاوەن نامەکان هە زیان لێ بوو گو مرآتان بکەن، به لام ناتوان هیچ گو مرآ کهن به غه ره ز خۆیان، که چی هه ستیش پی ناکه ن.

ئاوړ وه سه ر دانه وه و تیروانینیکی هه ستیارانه وه سه ر ئایه تی پیروزی ۶۹:

ئاره زوو ده که ن و ده یانه وه ی ده سه ته یه ک له خاوەن کتیبه کان که گو مرآتان که ن ئه ی موسو لمانان، به فر و فیل و چاو و راو، به لام بی گو مان ناتوانن به غه یری خۆیان که س گو مرآ کهن، چونکه ئه وانه به هۆی ته فره بردنی موسو لمان وه سه ر بیر کردنه وه له قورئان و یاسا کانی ئایینی ئیسلام ناپه ر ژین. ئه وه شیان نیشانه ی بی شعووری یانه. سه یر که ن له و یاسا جوانه: هه ر که س چال بۆ خه لک هه لکه نی، بۆ خۆی تیده که وی، وه ک ئه و بی باوه رانه.

بی گو مان ده بی ئه وه بزاند ری و باوه ریش بکری که نه ت و ئا کاری خاوەن نامەکانی ئاسمانی، واته جووله که و گاوړ و ته رسایه کان سه ری پیچی له حه قه و پروو وه رگێران له ده لیل و بو رهانه، ئه گه ر به وردی سه رنج بدریته ئه و ئایه ته، به ته وای ئه وه ی کو تمان باوه ر ده کری، سه یر که ن: ئه وانه ده لێن، به لێ محمه د ئیقرار به موسا و عیسا ده کا، که چی بۆ خۆشی ئیدیعی پیغەمبەرایه تی ده کا، و هه روا ده شلێن: به لێ، موسا کو توویه تی یاسای ته ورات بۆ هه میشه هیه و ناگۆری، که چی محمه د ده لێ ئه حکامی شه ریعه تی موسا لاده چی؛ ئه وه ئه و ئیدیعیایان بۆ ئه وه یه تازه موسو لمانه کان بخه له تین و ئاوه ژوویان که نه وه، وه ئیلا ئه وه ده زانن که محمه د ده لێ موسا و عیسا هه ن و ئه حکامیان حه قن بۆ کات و ده و رانی خۆی. جا بۆ ئیساتی ئه و داوایه ده بی به وردی سه یری ناوه روکی ئایه تی ۱۰۹ی سووره تی به قه ره بکری:

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ بقره

زۆربهی ئهوانه‌ی که ئه‌هلی کتیب‌ن له پاش ئه‌وه‌ش که راستییان بۆ ده‌رکه‌وتوو هه‌ر له به‌ر
حه‌سوودی خۆیان، هه‌ز ده‌که‌ن پاش ئییان و باوه‌ری هینان به‌ره‌و کوفر و بی‌باوه‌ری
بتانگیرنه‌وه، به‌لام ئیوه‌ ببوورن و چاوپۆشی بکه‌ن، تاکوو خودا فه‌رمان و به‌رنامه‌ی خۆیتان بۆ
ده‌نیڕیت، بی‌گومان خودا به‌ سه‌ر هه‌موو شتیکدا زاله‌.

ده‌بی له‌ باری ئادابی عیلمی نه‌حو ئه‌وه‌ش بزاندری که «من»ی ناو ئایه‌ته‌که‌ ده‌بی بۆ به‌عز
بی، واته‌ بۆ هه‌ندی له‌ ئه‌هلی کتیب بی، ده‌نا هیرش ده‌کریته‌ سه‌رمان به‌وه‌ی که هه‌ندیک له
ئه‌هلی کتیب ئیمانیان هیناوه، خودا به‌ باشی ناو بردوون وه‌ک له‌ ئایه‌تی ١١٣ ئالی عیمران
ئیشاره‌ وه‌لای ئه‌و بابته‌ کراوه‌:

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ
﴿١١٣﴾ آل عمران

ئه‌وانه‌ هه‌موو وه‌ک یه‌ک نین، هه‌ندی له‌ ئه‌هلی کتیب هه‌ن تاقمیکی ریک‌وپیک و
دامه‌زراون، له‌ نیوه‌شه‌ودا ئایه‌ته‌کانی خودا ده‌خویننه‌وه و سوژده‌ی ده‌به‌ن.

ده‌ جومله‌ی ئایه‌ته‌که‌دا که خودا فه‌رموویه‌تی ﴿لَوْ يُضِلُّونَكُمْ﴾ نه‌یفه‌رموو (أَنْ
يُضِلُّونَكُمْ) واته‌ به‌ پیتی «لو» دامه‌زراوه‌ نه‌ک به‌ «ان» ئاماژه‌یه‌ وه‌لای ئه‌وه‌ که «لو» بۆ ته‌مه‌ننايه‌،
به‌ کوردی ئه‌وانه‌ ئاره‌زوو و ئاواتیان ئه‌وه‌ بوو که له‌ ئیمان هینانتان ئاوه‌ژوو بینه‌وه. دیاره‌
ئاره‌زووی وا بی‌ئه‌ساس ناچیتته‌ سه‌ر.

ده‌ جومله‌ی ﴿وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ﴾ ئه‌و هه‌سته‌ به‌ پرونی خو‌ ده‌نوینی که خۆیان به‌ره‌و
پشت ده‌و چاله‌ ده‌که‌ون که هه‌لیانکه‌ندوو بۆ موسولمانان. واته‌ ئه‌و بی‌ئیمانانه‌ ده‌حه‌ولی
ئه‌وه‌دان و ده‌یانیه‌وی ئیوه‌ی خاوه‌ن ئیمان ئاوه‌ژوو و پاشگه‌ز که‌نه‌وه‌ له‌ ئیمان هینان، که‌چی
جگه‌ له‌وه‌ی ئه‌و ئاره‌زوویه‌یان نایه‌ته‌ جی، بۆخۆشیان به‌ره‌و پشت ده‌که‌ونه‌ چالی نه‌دامه‌تی، واته‌
ئه‌قل و هه‌ست و شعوری خۆیان له‌ ناسینی هیدایه‌ت و راسته‌ رینگا وه‌دووور ده‌خه‌نه‌وه‌ و هه‌ر
وا چونکه‌ له‌ فریو هه‌لخه‌له‌تانندی موسولمانان به‌ مراد ناگه‌ن به‌ خه‌جاله‌تی و سه‌رشو‌ری

دەگەر پەنەو. جا بۆیە خودای تەعالا ئەو گۆرزەشیان بە ئەستۆیاندا دەدا و دەفەرموی ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾.

بۆ وەى بە باشى دەبێ هەست و شعوری یەهوود و گاورەکان و هەوادارانیاں بگەین دەچینە خزمەت ئایەتی ۷۰ی سوورپی ئالی عیمران:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾ ئالی عیمران
ئەى خاوەنى كەتیب، بۆچی ئینکاری ئایەتەکانى خودا دەكەن؟ لە هەمان كاتیشدا خۆتان
شاهیدی دەدەن كە ئایاتی خودا راستن!

ئاور وەسەردانەو و تێروانیئەكى هەستیارانە وەسەر ناوەرۆكى ئایەتى پیرۆزى ۷۰
ئەى ئەهلى تەورات و ئینجیل، بۆچی باوەر ناکەن و هەر دە بێ باوەریدا پۆدەچن لە بابەت
ئەو ئایەتانەى كە مزگینى دەدەن بە هاتنى حەزرتى محمد المصطفى و دەشزانن و شاهیدیش
دەدەن كە راستە و بێ گومانە سەداقەتى، ئایەتەكانى تەورات و ئینجیل.
بۆ تێگەشتن و ئیتماى حوججەت دەچینە خزمەت ئایەتى ۷۱ی ئالی عیمران جا پاشان
بە تەواوى لە سەریان دەدوین:

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْفُرُونَ بِالْحَقِّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ ئالی عیمران
ئەى ئەهلى كەتیب، ئەرى بۆچی حەق بە ناحەق دادەپۆشن! هەر خۆشتان ئەو دەزانن (كە حەق
ناپرواتە ژێر ناحەق و داناپۆشری)

ئاوردانەو وەسەر سیمای ئایەتى پیرۆزى ۷۱
ئەى خاوەن نامەكان، بۆ بە ئارەزووى خۆتان راست و دروست دەگۆرن لە جێگای ئەو
حەقە، درۆ و بەتال و ناحەقى دینن بە بەرابەر یەو دەدەن!؟ و بە درۆ و دەلەسەى بێ بنەمای
خۆتان راست دادەپۆشن و ون دەكەن! دەگەڵ ئەوێ ئیو خۆشتان دەزانن كە ئەو راستە و ونى
دەكەن؛ واتە ون كردنەكەتان لە پرووى عەمدە، نەك لە پرووى هەلە و نەزانییەو.
دەبێ ئەو بەزاندري كە جوولەكە و گاورەكان دوو جوړە حیلەیان دە كار دەكرد:
۱. دە دلدا دەیانزانى كە محەمەد حەقە و پێغەمبەرى خودایە، ئەمما بۆ فریوى خەلك
ئاشكریان نەكرد و ئیمانیاں پێ نەدینا، هەر وەك خودای تەعالا بە وەسیلەى ئایەتى ۷۰ ئەو
حیلە و فیلەیانى ئاشكرا و بەیان فرموو،

٢. حیلە و فیللی دوو هه میان ئه وه بوو: ده حه ولی ئه وه دا بوون به دايمه، درېدونگی و دوودلی و گومان ده دهروونی خاوه ن باوه ران بخزینن و راستی و دروستی حه قیان لی حاشار ده ن، خودای ته عالا ش به وه سیله ی ئایه تی ٧١ لیلی له هه را دان، به کوردی و به کورتی، له ئایه تی ٧٠ ئه وه هه ست ده کرئ که خه ریکی گومرا کردنی خه لک بوون، و له ئایه تی ٧١ دا ئه وه هه ست ده کرئ بوخو یان خو یان گومرا ده که ن.

ده بی ئه وه ش بزاند ری که سیک بیهه وی حه ق به ناحه ق داپوشی و وه یشاری، دوو جو ره حاله تان به سه ر خو دا دینی، له هه وه له وه گومان و دوودلی داده چینیته ناو دهروونی خه لکه وه، ده لیل و به لگه ی حه ق ده شارپته وه که له سه ر حه ق ده دوین. ده لیلی غه له ت و په له ت راده نی که ری ون که رن بو لای حه ق. واته به رواله ت (لا اله الا الله، محمد رسول الله) نیشان ده دا و به رزی ده کاته وه به ده ستی مندالانی بی گونا ه، به لام ده بنیدا به لیشاو خوینی به حه ق ده پیرئی. ئه گه ر جومله کانی ﴿لَمْ تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ به ته رازووی ئه قل و هه ست و شعور و ئینساف وه زن کرین و هه لسه نگیندرین، دروژن و راست لیک ده رده که ون.

ورد به روانه و سه یر که له جومله ی ﴿لَمْ تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ خودا ده فهرموئ به ئه هلی کتیب:

١. ئه ری بوچی هه ق به نا هه ق داده پو شن؟ ئه وان بی باوه رانه هاتن ئه وه ی ده ته ورات و ئینجیلدا که له بابته قورئان و پیغه مبه ردا به تاییه تی باسیان لی ده کرد، ده ریا نه پیان و وه لایان نان، ئه وه ی بابته تی خو یان بوون له جیگایان دانان تا کوو خه لک ناحه ق به حه ق دانی، بشلین ته ورات و ئینجیل وایان فهرمووه.

٢. یا به زاهیر و به زمان به راستی ئاینی ئیسلام ئیقرار ده که ن، به لام لیر و له وی منافقانه له کن هه وادارانیا ن به پیچه وانه ده دوین.

٣. یا ده لین مه به ست له ﴿تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ ئه وه یه: یه هوود به حه زره تی مووسای باوه ری هه یه، به لام به حه زره تی عیسا و محمد المصطفی باوه ری نییه، و هه ر وانه سارا به حه زره تی عیسا ی باوه ری هه یه به لام به حه زره تی محمه دی نییه.

٤. یا ده لین ئه هلی کتیب واته یه هوود و نه سارا ئه و حه قانیه ته ی له بابته حه زره تی محمه د ده ناو ته ورات و ئینجیلدا هه یه و به دل ده شزانن راسته و دروستن ده یشار نه وه و

دەیدرپن. ئەوێ مەبەستی خۆیانە لە جینگای دادەنن و ئەگەر موسولمانەکان لیان دەپرسن ئەوێ تا خودا لە قورئاندا باسی ئەوێ دەکا کە باسی پیغەمبەرایەتی دە تەورات و ئینجیلدا ئاوا هاتوو، لە ولامدا دەلین، نەخیر؛ باسیک لە محەمەد و لە دینی ئەو دە کتیی ئیمەدا نەهاتوو.

(روح المعانی، ۲۶۲/۳؛ ئەو بەیانانە لە ئەبوعەلی سینا و ئەبوموسلیم وەرگیراوە)

جوملە **﴿وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ﴾** یانی ئەو بەلگە و دەلیلانە کە شاهیدن لە سەر قورئان و محەمەد، حاشاریان دەدەن و بە درۆی خۆتان دایاندەپۆشن، وە ک گۆرینی تەورات و ئینجیل. ئەو نەزەری حەسەن بەسری و ابنزیدە.

یا ئەوێ تا ئەوانە دەیانکوت محەمەد ئیقرار بە پیغەمبەرایەتی موسا دەکا، کە ئەو ئیقرارەش هاوارە وەلای ئەوێ ئەحکامی تەورات هەر دەمین و ناشریەتەو، کەچی محەمەد و قورئان دەلین: نەخیر قانونی تەورات شۆراوێ.

دە جوملە **﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾** دا ئەگەر وریایانە سرنجی دریتی، ئەو هەستە دەکری کە ئینکاری و لاساری و سەرپیچی یەهوود و نەسارا لە پرووی حەسوودی و عەمدەوێ، نەک لە پرووی هەل و نەزانیهو، چونکە **﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾** واتە دەگەل ئەوێ دەشزانن کە قورئان حەقە و محەمەد حەقە، کەچی ئیتاعەشی ناکەن؛ دەشتواندری مانای **﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾** ئاوا بکری: دەگەل ئەوێ دەشزانن سزا و عەزابی کاری ئاوا بەراوەژوو سەخت و گرانه، واتا حاشار دان و شاردنەوێ حەق سزای گەورە و گرانه.

وا دیارە خودای تەعالا دەسبەرداری خائینان و درۆزان نابێ، وەک ئەوێ هەر مەکر و حیلە و نەقشەیهکی یەهوود بیههوی دە بەرابەر موسولمانان پیادە کە، خودای تەعالا لیان لە هەرا دەدا و ئاشکرای دەکا. بۆ ئەو مەبەستە دەچینه خزمەت ئایەتی ۷۲ی ئالی عیمران تاکوو جوان تێبگهین لە فەسادکاری گەلی یەهوود.

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَاکْفُرُوا
آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ ئالی عیمران

هەندێ لە خاوەن کتیبەکان کوتیان: سەر لەبەیانیان ئیان بێن بەوێ هاتۆتە خوارەو بۆ ئەوانە ئیانیان هێناو، لە ئیواراندا پەشیان بێنەو بەلکە ئەوانیش پەشیان بێنەو.

ئاوێ دانەو و تێروانیتکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۷۲:

تاقمیک لە زانا و خویندەوارەکانی جوولەکە ی خەیبەر کە دە دوازدە نەفەرێک دەبوون لە خاوەن نامەکان هەندیکیان بە هەندیکیان دەکوت با لە سەرەبەیانان بە دیمەن و بە روالەت ئیمان بێنن بەو قورئانە ی کە بۆ ئەو موسوڵمانانە ی باوەرپیان پێیە دابەزیو، پاشان بە پەلە و سەرەخۆ هەر وەک لە سەرەوێ خۆیان دەستوورمان پێ درابێ، وەرگەرپێن لە دوا رۆژا و پەشیمان بێنەو و بێنن: ئیمە خاوەنی کتیبی ئاسمانین وەک تەورات و ئینجیل بن، لیشیان شارەزا و بەلەدین و تیشیان گەشتووین و نالین ئەو قورئانە ی کە ئێوە باسی لێوە دەکەن کەلامی خودایە و دابەزیو؛ بەلکە هەلبەستراوە بە زار خوداوە دەنا مافی بەسەر خوداوە نییە، بۆیە یەهوود ئەو قسە بەتالەش دەلێ وای خەیاڵ و بەتەمایە ئەوانە ی کە وا موسوڵمان بوون بە هۆی ئەو پاشەکشە ی وان لە حەق، ئەوانیش پەشیمان بێنەو و تەنانت بە هەوادارانیان دەلێن نەچن ئەسراری تەوراتیان بۆ باس کەن، وەک مزگینی دانی بە پێغەمبەریان محەمەد بێ، چونکە ئەگەر ئەو بزانن تازە وەرناگەرپێنەو لە موسوڵمان بوونی خۆیان. هەر وەک خودای تەعالا لە ئایەتی ۷۳ دا رایدەگەییێنێ کە ئەو بێ باوەرپانە هەرگیز نایەنە بواری باوەر و ئیمان مەگەر شوێن یەکی کەون کە لە سەر شوێنی وان بن، وەک جوولەکە و گاور.

لە سەر ئەو ئەساسە کە خودای تەعالا لە بابەت ئەو کافرانە رایگەیانند لە هەوڵەو، واتە لە ئایەتی ۷۱ دا ئەوانە حەق بە ناحەق دادەپۆشن و ونی دەکەن، و هەروا بە دووی ئەو ئایەتە دا خودا رایدەگەییێنێ کە ئەوانە حیلە و فێلێ دیکە دادەنێن وەک گومان هاوێشتن دە ناو دلێ تازە موسوڵماناندا بە پێی ئیشاراتی ئایەتی ۷۲. ئەو راگەیانندانە ی خودا بە دووی یەکدا دەبێ لێی ورد بێنەو کە پرن لە ئەسرار و راز و سوڕ راجع بە یەهوود و گاورانی بێ باوەر. هەندیک لەو رازانە باس دەکەین چونکە بۆ باس دەبن:

۱. جوولەکە و گاورەکان بۆ وێ بتوانن دل و دەروونی تازە موسوڵمانان بێ هیژ و لاواز کەن، لە باوەرێ، هەندیک لە ئەحکامەکانی نازل بووی سەر محەمەد حیلەگەرانە ئیقرار پێ دەکەن پاشان بە پێی هەل و فرسەت خۆ وەدوور دەخەنەو، دەیانەهوی بەو ئیقرار و پاشگەز بوونەویان بەرگری لە هەستی حەسوودیان بکەن دە ناو دل و دەروونی خەلک.

۲. بە پێی هەست پێ کردن لە ناوەرۆکی ئایەتی ۷۲ پیاوماقوولەکانی جوولەکە و گاورەکان هەندیکیان بە هەندیکیان دەلێن ئێوە لە کاتی ملاقاتی موسوڵمانان جۆریک بدوین لە لای یارانی خوشتان بە پێچەوانە بدیون، بەلام و نەکەن موسوڵمانەکان هەست بەو دووڕووییەتان بکەن،

به لکه بتواندری بهو فیله پهرته وازهیی بکهو یته ناو دهروونی موسولمانان. سهیر که ئایه تی ژیره وه تاکوو حالی بی:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أَرَادُوا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ نساء

له راستیدا نهوانه ی ئیان دینن پاشان پاشگهز دهبنه وه ئینحا ئیمان دیننه وه دیسان پاشگهز دهبنه وه، پاشانیش له بی پرواییدا زیاتر پۆده چن، بی گومان خودا به هیچ جوریک نابانه خشیت هیچ کاتیکیش شارهزای هیچ ریگایه کی راستیان ناکا.

هر به دووی ئه و ئایه ته دا خودا دهفه رموی:

بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ نساء

مژده بده به دوو روویان، بی گومان سزای دهر دناکیان بو دانراوه.

ئه وه ئه و کاره ی وان ئاوايه وه ک خودا دهیفه رموی له ئایه تی ۱۶ ی به قهرده دا:

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ ﴿١٤﴾ بقره

کاتی گه یشتبان بهوانه ی که ئیانیان هیناوه دهیانکوت ئیانیان هینا، به لام کاتیک له گه ل شهیتانه کانیاندا به ته نیا کو ده بوونه وه، پیمان ده کوتن له راستیدا ئیمه هر ده گه ل ئیوه داین، ئه وه تیتالان ده کرد.

له ابن عباسه وه: مه به ست له (وجه النهار) ئه و نوژه به یانه یه که حه زه تی ره سوول هاته مه دینه کردی روو به بهیتولموقه دهس، چونکه ویستا ئه مری روو به که عبه ی پی نه کرابوو، جووله که کان به روو ده بهیتولموقه دهس کردنی خوشحال بوون خه یالیان وا کرد محمه ده ده گه ل وانه، بویه نوژه که ی روو به بهیتولموقه دهس کرد.

ئه ماما کاتی خودای تهعالا روو به بهیتولحه رام دهستووری پی دا واته که عبه، ده و کاته شدا کاتی نوژی نیوه پۆ بوو، بو نوژه که رووی ده که عبه ی کرد. ئه دیره دا ههرا دامه زرا، واته کعب کویری اشرف و غیری ئه ویش کوتیان: ﴿آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ﴾ یانی ئیمانی بینن به و رووگه یه که نوژی به یانی رووی تیکرد (بیت المقدس) که ئه و حه قه و دروسته، به الم کافر ئینکاری نشان دا به و رووگه ی نوژی نیوه پۆ رووی تیکرا. به کورتی: کاتی

خودا دەستووری ڕوو دە کەعبە کردنی بە پیغەمبەر دا و پیغەمبەریش ڕووی تیکرد یەهوودیەکان
 حالیان شیوا و تیک چوون، پیکیان کۆت: با ئەو ڕاوەی دامەزرینین، لە هەوێل ڕۆژ ڕو بە
 کەعبە نوێژ دەخوینین، پاشان بە پێی هەل ڕووی لی وەرە گێڕین لە ئاخری ڕۆژدا ڕوو دەکەینەو
 بەیتولموقەدەسی خۆمان. بەلکە موسولمانەکان وا خەیاڵ کەن و بڵین ها ئەهلی کتیب واتە
 یەهوودیەکان زۆر زانان و خاوەن زانستن، ڕووەگە یەهوولیان پێ نادروستە بۆیە بایان دا وەلای
 ڕووەگە کە یەیتولموقەدەس، ئەگەر ڕووەگە یە کەعبەیان پێ دروست و ڕەوا با، ڕوویان لی
 وەرە دەگێرا. ئەو بوو بۆچوونی ابن عباس لە سەر ئایەتی (وجه النهار). (تفسیر کبیر، هەمان
 ئایەت)

دوو بارە دەتوانین ئاورپکی دیکە وەدەین بۆ سەر بی باوەری و بی شعوری جوولە کە
 ناپوانن لە حق و راستی، بەلکە هەر دەروانن لە خوشەویستی و سەرکەوتنی دنیایی، بۆ نمونە
 دەلێن هەر قسە یەکی کە لە موسا و تەوراتەو نەبی، باوەری پێ مەکەن و قبوولی مەکەن، واتە
 هەر حوکمیک لە ئەحکامات ئەگەر بە پێچەوانە ی حوکمی تەورات پێ، یانی حوکمی تەورات
 بگۆڕی، تەسدیقی نابێ بکری. جا بۆ ئیسباتی ئەو مەتلەب و مەبەستە دەچینە خزمەت ئایەتی
 ۷۳ ی ئالی عیمران تا کوو بە باشی تێبگەین:

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبَعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنْ الْهُدَى هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ
 يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾
 ئالی عیمران
 باوەریشتان بە کەس نەبێت جگە ئەوانە ی لە سەر ئایینە کە ی خۆتان، بلی: بە راستی ڕینویتی تەنیا
 ڕینویتی خودایە، نە کا نمونە ی ئەو ی کە بە ئیوہ دراو بە یە کێکی تر بدریت یا لە لای
 ڕەوەر دگارتان بە بەلگە لە سەرتان: بلی: بەخشش بە دەست خودایە، دەیدا بەو ی کە یفی لی بی،
 خودا بەرفراوان کار و زانیە.

ئاور وەسەر دانەو و تێروانیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۷۳:

جوولە کەکان دەلێن بە هەواداران ی خوێان، باوەرتان نەبی و دلنیا مەبن بە کەس، مەگەر بەو
 کەسانە ی کە لە شوێن دینی ئیوہ، واتە ئەو دینە ی کە لە تەوراتپرایە، دیارە ئەو شیوہ ئاکار و
 ڕەفتارانە ی جوولە کەکان تەنیا بۆ چەواشە کردنی موسولمانانە. ئیستاش ئەو شیوہ ئاکاران ەلە
 سیفەتی منافقاندا زۆرە و هەیه، کە هەر قسە و ئاقیدە ی خوێان پێرەوایە و پەسندە، ئاور وەلای

حق ناده نه وه. تهرازوو و ربهی خویمان پی حقه، به لام بی خه بهر له میهر و که ره می خودا ده گهل راستان، فیل و حیلە حیلە بازان ئاشکرا ده کا و به پیغه مبه ر و موسولمانان ده لی: ئەو شیوه ئاکاره پیسه سهر ناکه وی و سهر ناگری و ناشتوانن دلی موسولمانان کرمول کهن و هالوز کهن.

ئەو راپورتە ی خودا به پیغه مبه ر له نهینی و غه یبه وهیه، دهنای پیغه مبه ر خه به رداری دلی جووله که نییه، ئەو هپی ده کوتری موعجیزه.

دوای ئەوهی که خودای تهعالا فیل جووله که کانی دهرخست و پووچه ل کرده وه بو ئاگاداری موسولمانان و پیغه مبه ر ئایهت داده به زینته سهر پیغه مبه ر و ده فهرمو: بلی ئەی محهمد له لایهن منه وه بهو جووله کانهی که ئەو حیلە یان وه ری خست، هیدایهت و رینوینی ههر رینوینی خودایه، که یاسای ئیسلامه، یانی له مه ولا واته پاش تیپه ر بوونی دهوری ئایینی عیسا ده ور ده بیته دهوری ئایینی محهمد که ئیسلامه، ههر کهس ده سی به ئایینی ئیسلامه وه نه گری رزگاری به خووه نابینی. دووباره خودای تهعالا ده ستوور ده دا به پیغه مبه ر که بهو جووله کانه بلی: ئەوه ئەو حیلە و فیلو و کانه بویه ده کار ده کهن له خو تان به قار دی و گرانه له سهر دلتان، وه که ئەوهی دراوه پیتان له کتیب و پیغه مبه رایه تی، بشدری به یه کی دی، یا ترستان هیه له وهی که موسولمانه کان ههر بهو نامه ی که له لایهن خودا وه دراوه پیتان وه که ته ورات بی، بتانه زین و بو رتان بدن، واته بلین موسولمانه کان دا ته ورات بین تا ته ماشای که ین بو وهی ئەوهی ئیوه پاش قولتان داوه و شاردو و تانه ته وه له مژده دان به هاتنی محهمد ده رکه وی و وه درو خریته وه و به رو وره شی ههر دوو دنیا بینه دهر.

به ههر حال ئینسان ده بی فیل له سرشتی خو ی نه کا، باش ئەوه بزانی که ههر جو ر پروا به ریدا خودا ئاوی ده ناسینی به دنیای عالم و ئینسان، فیل ده کری بکری له غه یری خودا به لام له خودا ناکری چونکه ههر چی هیه و نییه له ژیر چاوه دی ری ئەودایه.

له کۆتایی ئایه ته که دا خودای تهعالا له سهر ئەساسی حیکمه تی خو ی بهو دوو به سته و رسته پیرۆزانه به وه سیله ی پیغه مبه ر ئینسان ده دی نی و ئاگادار ده کاته وه، ئەوهش به سته کان:

۱. بلی ئەی محهمد به راستی پیغه مبه رایه تی به هره یه که له خودا راپه، ئەویش خودا به ههر کهس بیهه وی و ئیراده و هه ز بکا ده داتی، خودا خو ی بی دوا ییه و به ربلا وه و زانا به هه موو شتیکه.

٢. کێی بوی بە ڕەحمەت و کەرەمی خۆی خاسی دەکا، خودا خۆی خواوەنی فەزلی گەورەیه بۆ ئەوانە ی برۆیان پێتەتی.

بە کوردی و بە کورتی، بەخشش و کەرەمی خودا هێندە بەرفراوانە هەچی پەرورەدی خۆیتە ئیماندار و بێ ئیمان، ئینسان و حەیان، هەمووی تێدا جێی دەبێتەو و بە هەرچی لایق و قابله ئاگایە و بە هەچی ئینسان شانی هەلدەگرێ زانایە، خاوەن و مالکی هەموو بوونەوەرە، کێ شایان بە چی بێ دەیدات، وەک پلە و مەقامی پێغمبەرایەتی، یا ڕەبەری، ئیمە ی ئینسان ئەگەر تێی ناچین دە ڕاز و سورەکانی، مافی ئەو شمان نییە بڵێن بۆچی وایە.

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ ئالی عیمران

خێر و بیری خۆی تەرخان دەکات بۆ هەر کەسێک خۆی بیهوێت، خودا خاوەن بەخششیکی زۆر گەورەیه.

خودای تەعالا دە ئایەتەکانی ڕابردوودا ئەو حالەتە حەسوودیە یەهوودانی بەیان کرد، کە کاتی دیتیان ئایینی ئیسلام ڕۆژ دەگەڵ ڕۆژی زیاتر پەرە دەستینی و خۆ ڕۆ دیلێتە ناو دەروونی عەلمەو، حەسوودیان پێ برد و داویان بۆ دانان و فیلان وەبەر نان، خوداش لێی لە هەرا دان و بەرو پاشی هەس دانەو، ئەو جارەش یەهوود کە دیانەهوی خەیانەت دە مأل و سامانی دنیا دا بە کار بەرن بۆوی بە چاکێ لە فیلێ ئەو جارە یەهوودیان حالی بین و تێی بگەین دەچینە خزمەت ئایەتی ٧٥ ی ئالی عیمران:

وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنُهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدُّ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنُهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدُّ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ ئالی عیمران

هەندێ لە ئەهلی کتیب هەن ئەگەر خەزەنیەکت پێ سپارد و لە لایان دابنیت دەتەدەنەو، بەلام کەس واشیان هەیه ئەگەر دیناریکیان لە لا دابنیت ناتەدەنەو، مەگەر بەردەوام بە سەریانەو بەی و داویان لێ بکە، ئەمەش هەر لە بەر ئەوێ کە دیانکوت سەبارەت بەوانە ی کە ئەهلی کتیب نین، هیچ تاوان و گوناخیکیان لە سەر نییە، لە کاتیکیدا کە درۆ بە زار خوداوە دەکەن خۆشیان دەزانن درۆیه.

ئاوڕ دانەو و تێروانیکی هەستیارانە وەسەر ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ٧٥:

ئى وا ھەيە لە خاوەن نامەکان ئەگەر بێتو سامان و داراییەکی زۆری بە ئەمانەت پێ بسپیری و لە لای دانئیی، دەتداتەو و ھیچ دەس درێژییەکی وە لا ناکات بە تەواوی دەتداتەو، چونکە ھەستی ئەو دەکا کە ئەو مالا ئەمانەتە لە لای داندراو، خو خەیانەت بە ئەمانەتیش دە ئایینی ئیسلامدا بە پەوا دانەندراو. ھەر وەک دەلین: عەبدوللا کورپی سەلام کە کابرایەک بوو لە قورەیشیان، زێڕیکی زۆری لە لا داندراو بە ئەمانەت، دایەو بە خواوەنەکە، دە حاکمدا و یستاموسولمان نەببوو. ئەئەو ئەمانەت وەلای ئەو و یژدان و کەرامەت کە لە سەر ووی باوەرپیشەو و باوەری بێ و یژدان و کەرامەت بێ بەر و سەمەرە.

ھەر لە خاوەن نامە ئى وا ھەيە لە بەر بێ و یژدانی و کەرامەتی، دیناریکیشی لە لا دانئیی و پێ بسپیری، وەک گەزۆ و مازوو دەیخوا و نایداتەو و حاشای لی دەکا، جا مەگەر زۆری لی بکردری و لە سەری دامەزری وەک دارکون کەرە ھەر بیکوتی تا لی وەرە گریەو، دەبی بشکوتری: ئەو ناپاکی و خەیانەت بە مالی ئەمانەت ھۆیەکە دە گەڕێتەو بۆ لای بی باوەرپیان بە ئایینی ئیسلام و ئەحکاماتی ئایینی و ئەخلاقی، کە دەشیانکوت: خواردنی مال و سامانی عەرەبانی ئۆمی بە تاوان نایەتە ئەژمار، واتە ئەوانەى نەخویندەوارن و ھیچ نازانن ھەچی لیان بکری جگە لەوێ بە تاوان ناژمێردری، ناپەواش نییە. ھەر وەک ئەو پۆ لە ناو ھەندیک نەتەوێ ناحالی و ناحەز و باوە سەر و مالی ھەندیک لە نەتەوێ ناودار کە ھەيە، پەوايە و حەلالە، دیارە جوولەکە و جوولەکە ئاکار پێز و حورمەت بۆ یەکی دادەنن کە دەبی جوو بی و لە خوێان بی. بە ھەر حال خودای بانی سەر ئاگاداری دەروونی ھەر خاوەن دەروونی، ئەوانەى وا درۆ بە زاری خودا و تەوراتەو ھەلەدەستن، وەک خودا دەفرموی: ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واتە دەلین مالی غەیری جوولەکیان بۆ حەلالە، ئەوانەى وا دەلین باش دەزانن درۆ دەکەن، تەورات قسەى وای تیدا نییە. خودا بە وەسیلەى ئایەتی ۷۶ وەدرۆیان دەخاتەو. کاتی خوێ ئایەتەکە دەخەینە پروو ئینشائەللا.

دەبی ئەو بزاندری کە ئەو ئایەتی ۷۵ ئالی عیمران ئەو مان تیدەگەییی کە یەھوود دوو بەشن، بەشیکیان ئەھلی ئەمانەتن، و بەشیکیان ئەھلی خەیانەتن. ئەمانەتدارەکان ئەوانەن کە پێ بەراوەرد و لیکۆلینەو گەشتن بە حق و ئیمانیاں ھینا، بەشیکیشیان کە ھەر لە سەر مەرامی خوێان مانەو بە خەیانەت بە ئەمانەت و کوشتنی غەیرە ھاودینی خوێان و مال و سامان بە حەلال زانین ئاکار و پەفتار بوو ھەر وەک لە ئایەتی ۱۱۳ ئالی عیمران دووبارە وەک ئایەتی ۷۵

ئەو مەبەستە ئاماژە ی وە لا کراوە:

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ
ئەوانە هەموو وەک یەک نین، هەندیک لە ئەهلێ کتێب هەن تاقمیکێ ریک و پیک و
دامەزراون، لە نیوە شەودا ئایەتەکانی خودا دەخویننەو و سوژدە دەبەن.

مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٥﴾ آل عمران
هەندیکیان خاوەن پروان، زۆربەشیان سنوور بەزین و تاوانبارن.

ئەوێش با بزانی که تەرسایەکان ئەهلێ ئەمانەت بوون، جوولەکان ئەهلێ خەیانەت.
لە ابن عباسەو:

کابرایەک بە ناوی عەبدوللە کوپی سەلام کابرایەک هەزار و چەندسەد دیناریکی بە
ئەمانەت لە لا دادەنێ. دەگەڵ ئەوێ عەبدوللە کوپی سەلام دەو کات و زەمانەشدا موسوڵمان
نابێ، کاتی خاوەن دینارە که دێتەو لای عەبدوللە و پێی دەلێ هاتووم بۆ ئەمانەتە که م پوولە که م
که لام دانابووی وەختی خۆی؛ عەبدوللە لاش لە وڵامیدا دەلێ بەلێ پوول و مالمی تۆ ها وەلامەو
و هەیه، فەرموو ئەوێش ئەمانەتە که ت. کابرا تەحویلی لێ وەرەگرێ و پرووی تێدەکا و دەلێ:
ئەمن وام بیستوو هەندیک لە یەهوودییان مالمی غەیرە یەهوودی دەخۆن بە حەلالی و نایدەنەو،
ئەگەر دەستیان کهوێ، چ ئەمانەت بێ لە لایەن و چ بە لایەکی دی دەستیان کهوێ؛ ئەوێ چۆنە
ئەتۆ ئەو مالمەت بە تەواوی داو بە من و داگیرت نەکرد؟! عەبدوللە لاش لە وڵامدا دەلێ لە هیچ
دین و ئایینیکدا بە پەروا نەزاندر او مالمی عالەم خەیانەتی پێ بکری و بخوری، ئەوانە ی وا
دەخۆن ئاینیان دەستووری پێ نەداون بە لکه ئەخلاق و پەفتاری سەربەخۆیانە ئەو کارەیان پێ
دەکا. گۆیا ئەو عەبدوللە کوپی سەلام که یەهوودی دەبێ کاتی حەزرتی پەسوول دێتە مەدینە،
لەوێ موسوڵمان دەبێ و ئیمانی دێنێ. لە هەوڵەو ناوی «الحصین» بوو، پێغەمبەر ناوی ناو
عەبدوللە لە کاتی ئیسلام بوونیدا، و هەتا دەلێن ئایەتی ﴿شَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ و هەروا
ئایەتی ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ﴾ لەو راپیتەدا دا بەزیون.

بەلام کابرایەک بە ناوی «فخاص بن عازوراء» دیناریکی بە ئەمانەت لە لا دادەنێ یەکیک،
لێ دەخوا و نایداتەو. کابرای خاوەنی که بۆی دی پێی دەلێ: دینارە ئەمانەتە که ی که لە لام
دانابووی بۆی هاتووم، دەکری و یم دەیهو؟ فخاص پێی دەلێ: بۆ نەترانیو ئەیمە مالمی غەیرە

جووله که به حە لال دەزانین بیخۆین، ئیستاش دینارە کهم خواردوو و ناتدەمەو. کابرای خاوەن دینار دەلی: ئایا دینە کهی ئیو دەستووری ئەو کارە پی داو؟ یا هەر سەر بە خو و دە کەن؟! دەلی بەلی دە تەوراتدا و نووسراوە. کابراش پی دەلی: بی گومان ئەو کتیبە تەوراتە ئی خودا نییە که وای تیدا نووسرا، بی گومان گۆریوتانە. ئەو ئایە تە لەو رابیتەدا دابەزیو (تفسیر کبیر، هەمان ئایەت)

یەکیک دی پرسیار دەکا و دەلی: دەلیلی جووله که بو خواردنی مالی عالەمی غەیرە جووله که به حە لالی چیه؟ لە ولامدا دەبی بکوتری بی لەو هی که بی شعورن دەستیان گرتو بەو ئایە تە هی که خودا لیان دەگیرێتەو و دەلین: ﴿نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ﴾ مائە و اتە یە هوو و نە ساراش کوتیان ئیمە کوران و دوستانی خوداین، که وایە مالی بەندە گانمان بخۆین حە لالە و هیچ تاوانیکی تیدا چاو ناکرێ. دیارە جووله که کان ئەو فتوایەشیان پرووی پی ناکەنە هەموو موخالیفیکی خویان بە لکه هەر دە گەل ئەو که سەنەیانە که ئیمانیا بە محمد المصطفی هیناوە، ئەوان بە خە یالی پووچەل و باتلی خویان ئەوانە ی ئیمانیا بە پیغەمبەر هیناوە، پیاکان کافر و مورته دن و خویان پی حەق و موئیمینە، جا لە سەر ئەو خە یالە دەستیان بە ئایە تی ۱۴۱ ی نساء گرتوو و دەستیان کردوو بە مال خواردنی خە لک، ئەو هەش ئایە تە که: ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ و اتە خودا هیچ رینگایە ک نادا بە کافران که بە زیان و دژی موسولمانان بی. بە کورتی، خویان بە موسولمان دەزانن و موسولمانەکان بە کافر دەزانن و مالیشیان بە حە لال، جا لە سەر ئەو خە یالە باتلە دەرو و دەس درێژی دەکەن بو مال و سامانی ئەوانە ی ئیمانیا بە پیغەمبەر هیناوە.

«امیین» کین و دە ئایە تی ۷۵ دا ناو براون؟ «امی» پال دراو وە لای دایک، هەر ئەو هیە هۆ که بە پیغەمبەر دەکوتری «تۆمی». چونکە ئەو هی تازە لە دایک دەبی ناتوانی شت بنوسی، بەو پییە که سیک نە توانی بنوسی پی دەکوتری «امی» لە سەر ئەسلی خو ی که لە دایک بوونە ماو تەو. دەکوتری که پیغەمبەر دەکوتری «امی» و اتە وە لە دی مە ککە، که مە ککە ناوی «ام القری» یە.

جوملە ی ئایە تی ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ و اتە ئەو جووله کانه ی که دەیانکوت خە یانە ت بە پی حوکمی تەورات دە گەل دژانی جووله که رەوایە، بوخویان دەیانزانی درو یە و درو ش دەکەن، جا دیارە کی بزانی لە سەر زانین و زانست درو بکا جورم و سزای

گه وره تره له نه زان، وای له سزای زانایان.

بۆ ئیبتال و بی ئه ساسیی خه یال و باوه پری جووله که کان له سهر خواردنی مالی ئه مانه ت
غهری ئی خو یان ده چینه خزمه ت ئایه تی ٧٦ ی ئالی عیمران:

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ ئالی عیمران
وا نییه ههر گیز به لکوو ههر کهس به ئینی خو ی بی ئسته دی و پارێزکار بی ت به راستی خودا
پارێزکارانی خو ش ده ویت.

ئاوردانه وه و تیروانینیکی ههستیارانه وه لای ئایه تی ٧٦ ی ئالی عیمران:

خودای ته عالا ده بهه وی قسه ی جووله که کان به ری ته وه دوا، به وه سیله ی هه زره تی جبره ئیل
ئایه تی ٧٦ نازل ده کاته سهر پیغه مبه ر و ده فهرمو ی: وا نییه وه کوو جووله که کان ده لێن، به لکوو
ههر که سیکی قرانیکی ههر که سیکی له لا بی و بکه ویته لای و نه یداته وه، جگه له وه ی
قه رزاری ده بی، تاوانیشی ده که ویته ئه ستۆی. به لام ئه وه ی پرزگاری بی له پرۆژی دوا ییدا، ئه وه
که سیکه ئه وه په یمانه ی که به ستوویه تی ده گه ل ئایینی ئیسلام به جیی هی ناوه و بر دویه ته سه ری و
پارێزگاری لی کردووه. چونکه خودا به راستی دۆستی پارێزکارانه.

جومله ی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ هاواره وه لای ئه وه ی که خودای ته عالا به وه سیله ی
نیدای ئاسمانی، ته ورات بی، ئینجیل بی، یا قورئان بی، ئینسانی ئاگادار ده کا و خه به ری
ده داتێ که ئه من ده گه ل ئینسانم شهرت به ستووه ئه گه ر وه فا به عه هدی خو ی بکا و به ته قوا بی،
خوداش هیدایه تی ده دا و خو شی ده وی، ئه گه ر بی تو وه فا به عه هدی خو ی نه کا و په ره یزکار
نه بی، ده که ویته بهر تو وره بی و غه زه بی خودا.

دل ده بهه وی بزانی ئه و "عه د" هی ده ناو ئایه ته که دا ناوی براوه، ده گه ل "وه عده" ی فهرقیان
چییه؟ جا به پیی کوته ی لۆغه ت ناسان ده بی بکو ترئ ئه گه ر بی توو قه رارداد له نیوان دوو
که ساندا پیک بی، ئه وه ئه و قه رارداده ناوی ده برئ به عه د، ئه گه ر قه رارداد ههر له یه ک لاوه
سه ر بگری، ئه وه به و قه رارداده ده کو ترئ «وه عده». له سهر ئه و ئه ساسه عه د به هی تر و قایمه تره
له وه عده، چونکه عه د له دوو لاوه یه، وه عده له یه ک لاوه یه.

پیوسته بزاندري که ئایه تی ٧٦ ده گه ل ئایه تی ٧٧ تا کو ی تی که لاویان هیه پیکه وه؟ بۆ
ولامی ئه و پرسیاره ده بی به راوهر د و هه لسه نگاند نیکی مانای ئایه ته کانی ٧٥ و ٧٦ ی عیمران به

وردی بکری، ئەوکات تیدەگەیی دە خەیانەتەکانی جوولەکە لەمەر دەس درێژی بۆ مائی ئەوانەیی لە خۆیان نیە. خۆ ئەوەش پروون و ئاشکرایە خەیانەت بە ئەمانەت و مائی خەلک بەبێ سویند و درۆ ناکرێ و ناچیتە سەر، جا دەبێ بکووتری خودای تەعالا بۆ ئاگاداری عەبدانی، ئاگاداری بە ھەرەشە بدا بەو کەسانە کە بە درۆ و سویند مائی خەلک دەخۆن و داگیری دەکەن، لە سەر ئەو ئەساسە دەبێ بکووتری ھۆی دابەزینی ئایەتی ۷۷ ھەرەشەییە لە خەیانەتکارانی درۆزن، ھەروەک ئایەتەکانی ۷۵ و ۷۶ ئاماژە وەلای خەیانەتی جوولەکەیان لێ فەھم دەکری. جا بۆ تیگەیشتن لە تۆلە و سزای خەیانەتکاران و زۆرداران دەچینە خزمەت ئایەتی ۷۷ی ئالی عیمران:

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٧﴾ ئالی عیمران

ھیچ گومانی تیدا نییە ئەو کەسانەیی پەیمانی خودا و سویندەکانیان بە نرخیکی کەم دەفرۆشن، ئا ئەوانە لە پاشەپۆژدا بێ بەشن، خوداش لە پۆژی پەسلاندا نایاندوینێ و سەیریان ناکا و پاک و تەمیز و خاوەنیان ناکاتەو، سزایەکی پڕ ئیش و بەژانیانیشتیان ھەیە.

ئاوڕ وەسەر دانەووە و تێروانینیکی ھەستیارانە وەسەر ناوەرۆکی ئایەتی پیرۆزی ۷۷:

خودا دەفەرموی ئەوانەیی کە دەیگۆرنەووە ئەو پەیمانەیی کە دەگەڵ خودایان بەستوووە لەمەر بابەت و باسەکانی سێفاتیی پێغەمبەر و ناو و نیشانەکانی کە دە تەورات و ئینجیلدا باس کراون، بە نرخیی لە مائی دنیا ھەچەند زۆریش بێ، ئەو کەسانە بێ بەشن لە پۆژی قیامەتدا لە ھەچی پاداشی خودای و ڕەحم و ئاوڕ وەسەر دانەووەیەک، و ھەر وا ھیچ بەشیکیان لە بەھرە و کەرەمی خودا نابێ، پۆژی ئاخر کە پۆژیکی تال و سەخت و گران و ھەرکەس ھەرکەسییە، و ھەتا خودا دەگەڵیشیان نایەتە دوان و لیشیان ناروانی بە چاوی میھرەبانی، و ھەر لە تاوانیشیان نابوو، جگە لەوانەش خودا سزای تال و بەژانیشتیان دەخاتە سەر.

تیوتیو:

چەند سزایەکی بەرچاو چاوەڕوانی ئەو کەسانەییە:

۱. لە نیعمەتە بەرفراوان و بێ پرانەووەکانی دنیای بێ پسانەووە بێ بەشن،
۲. لە ملاقات دەگەڵ خودا کە ئەو پەری خۆشییە بۆ موسوڵمانان، بێ بەشن،
۳. خودا ئاوڕ وەسەر گوناھباران دەداتەووە بەلام ئەوانە لێی بێ بەشن،

٤. له وانهیه خودا له تاوانبارانی موسولمان بیووری، به لام له وانه نابووری،
٥. سزای زور سهخت و گرانشیان به رهنگار ده بی و

هوی دابه زین:

گویا اشعث بن قیس و کابرایه ک له سهر کیشه ی پارچه زهوییه ک دینه خزمهت حه زره تی ره سوول، پیغه مبه به و کابرایه ده گهل اشعث بن قیس بوو فهرمووی پیی شاهید و به لگه و دهلیل رانی له سهر داوات. کابرا له ولامدا کوتی ئه ی ره سوولی خودا ئه من هیچ شاهید و به لگه م نییه، ههر خودا ده زانی که ئی مننه ئه و پارچه زهوییه. ئه و جار پیغه مبه ره ووی کرده اشعث و فهرمووی ئه وه دیاره ئه و کابرایه شاهید و به لگه ی نییه، ده مینیتته وه سویند؛ ئه ویش ده که ویتته سهر تو؛ جا ئه و جار اشعث سویندی خوارد، سوینده که شی به درو خوارد، خودای تهعالا ئه و ئایه ته ی به وه سیله ی جبره ئیل نازل کرده سهر پیغه مبه ره. حه زره تی ره سوول له و باره وه زوری لومه کرده سهر اشعث بن قیس و پارچه زهوییه که ی لی وهرگرته وه و دایه وه به کابرا و پاشان اشعث بن قیس ئیقراری به دروی خو ی کرد. ئه وه قه ولی ابن جریحه. (تفسیر کبیر، باسی ههمان ئایه ت)

گویا دهسته یه ک له جووله که فاسیده کان و خراپه کاران که دوژمنی سهرسهختی ئایینی ئیسلام و پیغه مبه ره بوون داده نیشن له قه راغی شاری مه دینه خهریکی دهسکاری کردنی ته وراتی ده بوون، واته باسی سیفاتی پیغه مبه ریان لی ده ردینا و ده یانگوری به شیوه یه کی واههستی پی نه کری و ته نانهت کاتی که ده گه یشتنه ئه و شوینانه ی له ته وراتیدا که گورابوون، به له ون و شیوه یه کی واهه یان خوینده وه و زمانیان بو با ده دا و ده سووراند، که ههست به وه ی نه کرابا گوراپوه ئه و شوینه.

خودای تهعالا بو وه ی راستی و حق ون نه بی و دروژن و خه یانه تکاریش ئاشکرا بن و نه توانن خو حاشار دن، هات به وه سیله ی ئایه تی ٧٨ ی ئالی عیمران ئاگاداری دا به پیغه مبه ره و عاله می ئیسلام به و ئاکار و دابه ناشیرین و ناحه زه ی جووله کان. ئه وهش ئایه ته که، سهیری که:

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ ئالی عیمران

له ناو ئەوانەشدا دەستە و تاقمیک هەن زمانیان بۆ کتیب خوار دەکەن تا کوو ئیوەش وا حالی بن و بزائن، ئەوەش هەر لەو کتیبەیه، کەچی ئەوە لەو کتیبە نییه، دەشڵین: ئەوە لەلایەن خوداوەیه، دەگەڵ ئەوەی هیچی لە لایەن خوداوە نییه، بەلکە درۆ بە زاۆر خوداوە دەکەن خۆشیان دەزانن درۆیه.

ئاوڕ دانەوه و تێروانیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۷۸:

دیاره وەک دەبینن لە ئەهلی کتیب تاقمیک هەن کە لە پرووی درۆ و ناراستییەوه زمانی خۆیان پێچی دەدەن لە کاتی خویندەوهی کتیبەکیان کە تەوراتە یا ... بۆ وەهێ خەلک و تێگەییەن ئەوەی دەخویننەوه لە ئایەتەکانی تەوراتن بۆ کەم و زیاد، بەلام خوداوە درۆیان دەخاتەوه و دەفەرموی: ئەوەی زمانی بۆ پێچ دەدەن و لە ژێر لیوەوه دەخویننەوه هیچ لە تەورات نییه و ناچی؟ دەشڵین: ئەوە وەحیە لە خوداوەیه، ئەمما درۆ دەکەن سەروش نییه و لە خوداوە نییه، بەلکە درۆ بە زار خوداوە هەڵدەبەستن و دەشزانن کە درۆیه دەکەن بە دم خوداوە. له ابن عباسهوه:

ئەوانە لە ئەهلی کتیب بوون کە درۆیان بە زار خوداوە هەڵدەبەست و دەیانکوت: دەستەیه کە یەهوودی هەبوون کە هاتنە لای کعب بن اشرف، دوشمنترین دوشمنی پێغەمبەر بوون و تەوراتیان گۆڕیوو، ئەوسافی پێغەمبەریان لێ دەرھێناوو پاشان تایفەهێ بەنی قریظە ئەو تەوراتە گۆراوە دەست لێدراوەیان لێ وەرگرتن، دەگەڵ تەوراتیکە دیکە کە لایان بوو پرووبە پروویان کردن تێکیان خستن تا نەسپێنەوه. (کشاف، ج ۱/۲۳۱)

هەندیک لە زانایانی تەورات واتە لە یارانی کعب بن اشرف وەک مالک بن حیف و حی بن اخطب و ... کاتی تەماشای تەوراتە کە دەکەن و دەخویننەوه زمانیان لە راست راست و نەگۆراوەکان راست و پەوان دەروا بەلام لە حاند ئایەتە گۆراوەکان زمانیان پێچ دەخوا و دەگۆڕی، دەگەڵ کەم و زیادیش، دەستەولەجی هەست بە گۆرانی دەکەن، دەزانن ئەو دەستە یەهوودیانە درۆ بە زار خوداوە دەکەن، هەر لەو جێگایە دوو درۆی زەلامیان بە پروودا دەدرێتەوه:

۱. گۆڕینی تەورات و ئینجیل دانانی نووسراوەی خۆیان لە جێی گۆراوەکان

۲. درۆ وەپال دانی خودا و ئیفترا بە خودای پاک و بێھاوتا.

سەیریەک لە نەزانی و بێ-باوەڕی جوولەکە و گاورەکانی خویندەواره نەجرانییەکان

کاتی هاتنە خزمەت پیغەمبەر، پیغەمبەر داوای ئیمان هێنانی لێ کردن یەکیەک لە نەجرانییەکان کوتی بە پیغەمبەر لە جوابی داوای پیغەمبەر بۆ ئیمان هێنان، کوتی ئەو نەفەرە بە پیغەمبەر: ئەتۆ دەتەهوی وەک گاورەکانی عیسا دەپەرەستن ئەمەش ئەتۆ پەرەستین؟! پیغەمبەر فەرمووی: نەخێر، ئەمن هەرگیز داوا لە عەبدی خودا ناکەم غەیری خودا پەرەستن! جا بۆ ئیسباتی ئەو ئیدیعیایە دەچینە خزمەت ئایەتی ٧٩ی ئالی عیمران:

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّائِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ ئالی عیمران

بۆ هیچ مرۆفەیک پەوا نییە کە وا خودا کتیب و دەستەلآت و پیغەمبەری بدا، پاشان بە خەڵک بڵێ: ئادە لە باتی خودا، بەندایەتی بۆ من بکەن؛ بەڵکوو دەبێ بڵێ: ئیوه خودایی بن و بەندە خودا بن، بە هۆی ئەو کتیبەو کە وا ئیوه بە دەرس بە خەڵکی دەلێن و خوشتان دەیخویننەو.

ئاوڕ وەسەر دانەووە و تێروانییەکی ھەستیارانە وەسەر سیمای ئایەتی پیرۆزی ٧٩

هیچ ئادەمیزادێک کە خودا پەوانە ی کردبێ، بە ناوی پیغەمبەر و نامە و کتیبی دایبێ، ناتوانێ و نایکا و نالێ بە عالەم، ببێ بە بەندە ی من و ئەمن بە خودا بزانی، پرووی دە لای خودای بەحەق و بێ-ھاوتا مەکەن؛ بەڵکە بە تەئکید ئەو خاوەن نامە و کتیبە پەوانەکراوە واتە پیغەمبەر، بە خەڵک دەلێ: خودای بێ-ھاوتا و بەحەق پەرەستن و زانایانە خەڵک بەرەو خودا بانگ بکەن و شارەزایان کەن و پێان بدەنە خویندن و تاکوو خەڵک بە وەسیلە ی دەرس و خویندن خودای بناسێ، دیارە خودا دەستوور بە کەس نادا کە فرشتە و پیغەمبەر لە جیاتی خودا پەرەستن، ئایا خودا دەستوورتان پێ دەدا پیغەمبەران و فرشتە پەرەستن؟ دوا ی ئەوێ کە بە خودای تاق و تەنیا پڕواتان هێناو؟! بەو ئایەتە خودای تەعالا لە دەمی ئەو مەسیحیانە ی دا کە حەزرتی عیسا بە خودا دەزانی، و ھەروا دای لە دەمی ئەو جوولەکانە ی کە عوزەیر بە خودا دەزانی و دەپەرەستن.

دیارە مەبەست لە (لبشر) پیغەمبەران، چونکە کتیب و پیغەمبەرایەتی و حیکمەت بەوان دراوە، ئەو پلە و پایە یە لایق بە شەئنی ئەوانە، وا نییە کە بڵێن بە عالەم ئەمە بە خودا بزانی لە باتی

خودا چونکە ئەوان دوورن لە خەیانەت، ئەو کەسانە ی که ئەو بێ ئەدەبیە ی دەدەنە پال پیغەمبەرەن، گاور و جوولە کە ی بێ شعور و بێ ھەستن.

مەبەست لە (حکم) ی نیو ئایەتە کە، کە خودا دەفرموی (و الحکم) یاسای شەرە کە ئەو یاسا شەرە دەستوورات و نەزم و نزامی کاروباری کۆمەلایەتی سەر پی دەگری و بە عالەم رادەگەیندری.

مەبەست لە بە (کُونُوا رَبَّانِيِّينَ) ی نیو ئایەتە کە: ئیو ببن بە زانا و ئاگادار و پارێزەر بن لە سەر ئە حکام و ئیتاعە ی خودا.

دەچینە خزمەت ئایەتی ۸۰ ی ئالی عیمران:

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۸۰﴾ ئالی عیمران

ھەرگیز فرمانتان پی نادات کە فرشتە و پیغەمبەرەن بکەن بە خودا، ئایا فرمانتان پی دەدا بی پروان بن پاش ئەو ی کە موسولمان بوون؟!

ئاوڕ وەسەر دانەو و تێروانینیکی ھەستیارانە وەسەر ئایەتی ۸۰ ی ئالی عیمران:

خودای خاوەن پەحم و عەدالەت بە شایانی زاتی خو ی نازانی کە بە عەبدی بلی: سەژدە بو پیغەمبەرەن یا بو فرشتە بەرن، چونکە ئەوانە مەخلووقن، دیارە تا خودای خالق ھەبی، بو مەخلووق کړنۆش پەوا نییە، دیارە خودا دوا ی ئەو ی کە ئینسان پروای بە خودای بی ھاوتا ھینا، فرمانی پی نادا بەو خاوەن پروایە کە ئیمان بە فرشتە یا بە پیغەمبەر بین، خودای بی ھاوتا پەیمانی لە گشت پیغەمبەرەن وەرگرتووە کە بە ھەچی پیغەمبەر و پەوانە کراون پروایان پی بین بە خو یان و بە کتیبەکانیان، و ھاوکاری و یارمەتیان بدەن و بکەن؛ ئەوانیش ئەو عەھد و پەیمانە ی خودایان قبوڵ کردووە. دیارە ئەو پەیمانە پەیمانیکی زۆر گەورە ی کە خودا لە پیغەمبەرانی وەرگرتووە، واتە وەک خودا فرموویەتی: ئە ی پیغەمبەرەن، ھەرچیم دا بە ئیو لە نامەکانی ئاسمانی و پیغەمبەرایەتی، و کردمە پیغەمبەر واتە بە باوەرکەر بەو شتانە ی وەک کتیب و حیکمەت، دەشبێ باوەروو بی بە ئەو شتانە ی لە منەو پەران و لە منەو سەرچاو دەگرن. جا دەبی تیکۆشن بە توندی خەلک پروا بین بە خودا و کەلامەکانی و پاسپاردەکانی.

ئەو ئەماژە یە ک بوو بە یە ک یاسای ئەساسی، واتە دەبی پیغەمبەرەن و ئۆمەتانی دینی

باوەڕیان ببێ بە تەواوی بە پیڤەمبەران و کتیبەکانی پێش خۆیان و ڕێز دانین بۆ یاسا و ئەحکامەکانیان. چونکە هەر وەک وەعدە ستێندراوە لە پیڤەمبەران کە دەبێ باسی پیڤەمبەرانێ کە دین بە دواياندا ببرێ بە چاکێ و هەروا بە ئۆمەتانی ڕاگەییین کە دەبێ باوەڕیان پێ بیین، بێ گومان ئەو شیوە دەستووراته ئیشارەیه وەلای ئەوەی ئاینی ئاسمانی هەمووی یەکە و ئامانج و هەدەفی پیڤەمبەرانیش هەمووی هەر یەکە، کە خودا بە یەک ناسین و تەقوایه.

لە سەر «ر» (و لا یأمرکم) مشت و مەری قورئان زانان هەیه، بەو جوۆرە:

عاصم و حمزة و ابن عامر نەزەریان وایە کە «ر» ی (یأمرکم) دەبێ سەری ببێ واتە بکووتری: (یأمرکم) بەلام قورئان زانانی دیکە هەن نەزەریان وایە دەبێ بۆری ببێ واتە بکووتری (یأمرکم).

جا ئەوانە ی نەزەریان لەسەر ئەوەیه کە دەبێ سەری هەبێ، دەلیلیان ئەوەیه: جوملە ی (و لا یأمرکم) دەگەرێتەووە سەر (ثم يقول للناس) ئایە تی ٧٩، ئەودەم پیتی «لا» دەبێ بە زیاد بیته کایە دە لەفردا و ئایەتە کەش ئاوا ی لی بە سەر دی:

مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ أَنْ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَأْمُرَكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا.

پوخته ی ماناکەشی: پیڤەمبەر دەبێ قورەیشییەکان لە پەرستنی فرشتە نەهی کردب و هەروا جوولەکە و گاوەرەکانیش لە پەرستنی عیسا و عوزەیر مەنع کردب، ئەوانیش دە موقابیلدا کویتیبیان بە پیڤەمبەر: وا دیارە ئەتۆ داوامان لی دەکە ی بت پەرەستین، وەک گاوەر و جوولەکە، کە عوزەیر و عیسا یان دەپەرەست، پیڤەمبەریش دە جوا یاندا دەفەر موی: جا چۆن پەرەوایە و بە پەرەو دەزاندری کە سێک خودا بیکاتە پیڤەمبەر و پاشان ئەویش بە عەبدانی خودا بلێ: ئەمن بپەرستن، ئەو نەرەوایە و دوورە لە شەئنی کە سێکی ببێتە پیڤەمبەر.

ئەمما ئەو قورئان زانانە ی کە نەزەریان لە سەر پەرەحە ی «ر» ی (یأمرکم) ه، نەزەریان وایە جوملە ی (و لا یأمرکم) سەر بەخۆیە و ناگەرێتەووە دوا یە بۆ سەر هیچ جوملە یە ک، ماناشی هەمان راستە مانایە کە کوتمان.

یەکیک دی دەپرسی و دەلی: بۆچی دە ناو ئایە کەدا واتە ٨٠، هەر ناوی فرشتەکان و پیڤەمبەران بردرا؟ دەبێ لە ولامیدا بکووتری چونکە ئەهلی کیتاب واتە یەهوود و نەسارا هەر فرشتە و پیڤەمبەری وەک عیسا و عوزەیریان دەپەرستن.

جوملە ی ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ بە قەولی خاوەنی کە ششاف دەلیل و بەلگە یە لە سەر

ئه‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ر پرووی تییانه و ده‌گه‌لیان ده‌دوێ، موسولمان بوون.

پوخته‌یه‌ک له ناوه‌روکی ئایه‌ته‌کانی ۷۹ و ۸۰ به کورتی:

دیاره ئه‌وه ئاشکرایه که مه‌به‌ست له (لبشر-) ئایه‌تی ۷۹ پی‌غه‌مبه‌رانن و که‌سی دی نییه، که‌چی له‌باتی ئه‌وه‌ی که ده‌با به گوێره‌ی مه‌به‌سته‌که (لنبی) هات‌بایه نه‌ک (لبشر-) چونکه هیچ گومانیک له (لبشر) دا نه‌ده‌ما ئاخۆ خودا کیی مه‌به‌سته؟! به‌لکه به راشکاوی ده‌زاندره که خودا پی‌غه‌مبه‌رانی په‌وانه کردوون به کتیب و حیکمه‌ته‌وه، که‌سی دی نا؛ ئیستا که خودای ته‌عالا فه‌رموویه‌تی ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ﴾ ده ئایه‌ته‌که‌دا بی سوڤ نییه؛ سوڤه‌کش له‌وانه‌یه ئه‌و چه‌ند ئیشاراتانه بن:

۱. بی‌گونا‌هی پی‌غه‌مبه‌ران، به پیتی یاسای عیلمی نه‌حو که ئه‌وه‌ی یاسایه: هه‌ر کات له‌فزی «ما» که‌وته سه‌ر له‌فزی «کان»، دوایه‌که‌شی ئیسمی نه‌که‌ره واته نادیار بوو به سیف‌هت قه‌راری گرت، بی مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌فی گشتی ده‌گه‌یی‌نی، واته هیچ پی‌غه‌مبه‌ریک نییه ئیلا که هه‌یه بی‌گونا‌هه.

۲. له‌فزی (لَبَشَرٍ) ده ناو ئایه‌ته‌که‌دا هاواره وه‌لای ئه‌وه‌ی که که‌مالی به‌شه‌رییه‌ت ده شه‌ئنی پی‌غه‌مبه‌راندا دیاره و ئاشکرایه.

۳. هاتنی (لَبَشَرٍ) ئاماژه‌یه وه‌لای ئه‌وه‌ی که (یا عبدي و یا امّتی) ده‌و مه‌قامانه‌دا په‌وا نییه چونکه (یا عبدي و یا امّتی) بۆ که‌سیک ده‌بی تاییه‌تی بی ده‌به‌نده‌گی و ته‌قوادا، به‌لام (عیید) به په‌وا زاندره‌وه هاتنی و کوتنی ده مه‌قامی وادا له سه‌ر ئه‌ساسی هه‌دیسی (لا یقولنّ أحدکم عبدي و امّتی کلّکم عبیدُ الله و کلّ النساءِ إماءُ الله؛ مسلم و صحیح له ابوهریره‌وه).

﴿٢٤٧﴾

له پێشدا ئاماژه‌یه کمان وه‌لای ئه‌وه‌ی کرد که خودای ته‌عالا په‌یمانی له هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ره‌کان وه‌رگرتووه که هه‌رچه‌ند پی‌غه‌مبه‌ریک په‌وانه کرا که ده‌بی باوه‌ری به پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی پیشوو بی به‌خوێان و به‌نامه‌یان، پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیش سه‌ریان له‌و فه‌رمانه‌ی لانه‌داوه به‌لکه قبوولیان کردووه، جا بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ده‌بی بچینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۸۱ ئالی عیمران:

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا
وَأَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ ئالی عیمران

یادیك له و كاته بكهوه كه خودا به جهخت به لینی ستاند له هه موو پیغه مبه ره كان كه كاتیك كتیب و حیکمه تم بۆ ناردن، پاشان پیغه مبه ریکی دی هات بۆ لاتان، سهلمینه ری ئه و شتانه یه كه له لای ئیوه یه، ئه وه ده بی بروای پی بکه ن، زۆر به توندیش یارمه تی یه ک بدنه، خودا فهرمووی: ئایا ئیوه ده رتانه ری و ددانته ن نا به و په یمان؟! به لینی و په یمانی منتان وه رگرتووه؟ کوتیان: به لئی، ددانمان پیندا هینا. خودا فهرمووی كه وایه هه موو شاهید بن؛ ئه واه منیش یه کیكم له شاهیده كان.

ئاوړ دانه وه و تپروانیکی هه ستیارانه له سیما و ناوهرۆکی ئایه تی ٨١:

کاتێ که خودا په یمانی له پیغه مبه ران ساند، كه گه لانی ئه و پیغه مبه رانه واته ئۆمه تانیان له قبول کردنی ئه و په یمانه دا ده بی وه ک پیغه مبه ره كان وا بن، چونكه ئه و په یمانه په یمانیکی زۆر گه وره و به جییه، له هه موو پیغه مبه ران وه رگیراوه، وه ک خودا ئاماژهی وه لا ده کا و ده فهرموئ: هه رچیم دا به ئیوه، له وه حی ئاسمانی و به رزیی پیغه مبه رایه تی، پاشان په وانه کراویکتان بۆ به ری کرا له لایه ن منه وه، ئه و په وانه کراوه ته سدیقی ده کا ئه و شتانه ی كه به لای ئیوه وه یه، وه ک کتیب و حیکمه ت بی، به کورتی: هه ر پیغه مبه ریك هاته نیوتان، پیغه مبه ری پیش خوئی قبوله به کتیب و حیکمه ته وه، یانی یاسای هه ر پیغه مبه ریك حه قه بۆ ده ورانی خوئی، ده بی ئه وه باوه ر بکری و ئیقراری پی بکری.

ابن جریری طبری هه لسه نگاندن و به راوه ردی له سه ر ئایه تی ٨١ ئاویه:

اذکروا یا اهل الکتاب اذ أخذ الله میثاق النبیین... طبری، ٣٢٨/٣

و هه روا عه للامه زجاج فهرموویه تی له بابته ته عبیر و هه لسه نگاندن ی ئه و ئایه ته:

وَ اذْکُرُوا یا محمد فی القرآن، اذْ أَخَذَ اللَّهُ مِثَاقَ النَّبِیِّینَ ...

یانی را و بۆچوونی ابن جریری طبری له بابته مانای ئه و ئایه ته ئه وه یه: وه بیر خو خه نه وه

ئهی خاوه ن نامه کانی ئاسمانی، ئه و کاته ی كه خودای ته عالا په یمانی له پیغه مبه ران وه رگرت.

را و بۆچوونی عه للامه زجاجیش ئاویه: بیر خۆت خه وه یا محمه د! به وه سیله ی قورئان،

ئه و کاته ی كه خودای بی هاوتا په یمانی ستاند.

زانایانی عیلمی نه خو كه پینان وایه (لما) له مه ر ئه عرابه و کۆسبیک ی گران و به ربلاوه له

قورئاندا. را و بۆچوونی جوړاوجوریان له سه ر نیشان داو ن، هه ندیک له سه ر نه زه ره کانیان

ده دوین به پیی ئادابی یاسای عیلمی نه خو:

۱. نەزەری جەمھوور واتە زۆربەى زانایانى نەحو: (لما) دەبى بە فەتھەى لام بى و میمی خەفیف (لما)، ئەودەم «ما» دەبیتە ماى مەوسوولە و دوايەكەشى دەبیتە سیلە بۆ «ما» یەكە؛ جوملەى (لتؤمنن به) دەبیتە خەبەرى، ئەوکات تەعبیری ئایەتەكە ئاواى لى بە سەر دى: للذي أتيتكم من كتب و حكمة، ثم جاءكم رسولٌ مصدقٌ لما معكم لتؤمنن به. دیارە «ما» موبتەدایە و ئەو زەمیرەى «ه» كە لەلایەن سیلەكەوہیە و بۆ لای «ما» دەگەریتەوہ لادەبرى و نامیتەوہ. تەعبیرەكەشى دەبیتە «لما اتیتكموہ».

۲. ھەندىكىش نەزەریان ئاوايە وەك حەمزە: «بى» دەبى «لما» بى، واتە بە كەسەرى «ل» وەخویندرى.

۳. ھەندىكىش نەزەریان ئاوايە: «ما» مانای شەرتى لە خو گرتووە و بوون و نەبوونى «لام» ى سەر «لما» یەكسانە؛ واتە بى و نەبى، زەرەر بە مانا ناگا. بە پى نەزەرى عەللامە زجاج سىبویە و مازنى لە سەر ئەو بۆچوونە «ما» دەقۇناغى نەسبدايە بۆ «أتيت» مەفعوولى دووھەمیش بۆ «أتيت» دەبیتە «كم». ئىعرابى جوملەى «جاءكم» بە ھۆى ئاوردانەوہى وەلای «أتيتكم» دەبیتە جەزمە واتە سكوون؛ جەزاشى ئەودەم دەبیتە «لتؤمنن به» (تفسیر كبرى، ۱۲۵/۸) با ئەوھش پاش قول نەدرى «لما» بە كەسەرى لام، لامەكە بۆ تەعلیل دەبى، ئەودەم دەبى بكوترى وەرگرتنى پەیمان لە پیغەمبەران ھۆیەكەى ئەوہیە كە كتیب و حىكمەت و پیغەمبەرایەتییان دراوہتى، جا بۆ خاترى ئەو نىعمەتە دەبى ئەوان تەئید و تەسدىقى تەواو ئەنبیایان بكەن. (تفسیر كبرى، ۱۲۶/۸)

ئەمما (لما) بە تەشەببۇ دوو جوړە بەراورد لە خو دەگرى:

۱. دە ئەسلدا (لَمَنْ) بووبى بۆ كەسى ميم پیکەوہ دە كەلىمەيەكدا كۆ نەبنەوہ دەبى یەكیان لابرى (لما) وەمىنى. (كشاف، ۳۷/۲)

پوختەى مەبەست لەو پەیماننامەى خودا وەرەگرى لە پیغەمبەران:

ئەو پەیمانەى خودای لە ئینسان دەبى سى بن:

۱. خودا پەیمانى لە بەرەى بەشەر وەرگرتووە كە دەبى باوہرى بە پەبى بى ھاوتا ھەبى، ھەر وەك ئایەتى ۱۷۲ ئەعراف ئاماژەى وەلا كەردووە: ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ واتە ئایا ئەمن پەرەردگارى ئیوہ نیم؟! کوتیان بەلى، ئەتۆ ناكرى پەرەردگارى ئیمە نەبى!

۲. خودای تەعالا لە زانایانى ئەھلى كتیب واتە پیغەمبەران و جیشینان و زانایانى ئایینی بە

گشتی په‌یمانی لی وەرگرتوون که حق نه‌شارنه‌وه و قووتی نه‌دهن؛ به‌لکه پراست و په‌وان و بی‌باکانه بو‌عالمی به‌یان که‌ن. وه‌ک ئایه‌تی ۱۸۷ی ئالی عیمران ئاماژه‌ی وه‌لا کردوه:

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ تَمَنَّا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

یادیک له‌و کاته وه‌که که‌خودا ده‌گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ی که‌کتیبیان پی‌درا‌بوو په‌یمانی به‌ست که‌بی‌گومان پی‌ویسته‌جوان ئه‌و کتیبه‌روون که‌نه‌وه بو‌خه‌لکی و نه‌یشارنه‌وه، که‌چی ئه‌و په‌یمانه‌ی خودایان خسته‌پاش گوی و به‌نرخ‌ی که‌م گۆر‌ییانه‌وه، که‌واته‌مامله‌یه‌کی زۆر ناحه‌ز و دزیو ده‌که‌ن.

۳. په‌یمانی سی‌که‌خودای ته‌عالا له‌ئینسانی وەرگرتوه‌واته‌پی‌غه‌مبه‌ران مه‌به‌ست و مانای ئایه‌تی ۸۱ی ئالی عیمرانه‌که‌به‌پوخت و پاراوی له‌سه‌ری دواوین.

تیوتیه:

حه‌زهره‌تی عه‌لی و ابن‌عباس په‌زای خودایان لی بی‌فه‌رموویانه: مانای ئه‌و په‌یمانه‌که‌خودا وەر‌یگرتوه‌ئاوا دی‌ته‌به‌ر چاو و دل: ئه‌و په‌یمانه‌خودای ته‌عالا له‌ته‌واوی پی‌غه‌مبه‌رانی وەرگرتوه، که‌ته‌سدیقی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی محمد‌المصطفی‌بکه‌ن و یاریده‌ی بده‌ن، له‌هه‌ر ده‌ور و زه‌مانیکدا بن، ته‌گه‌ر وا‌هاته‌پوو له‌ده‌وری محمه‌ددا‌بوون، باوه‌ری پی‌بینن و وه‌زیفه‌که‌ی خو‌و وه‌لانی‌ن، ده‌ستووراتی ئه‌و بگرنه‌به‌ر و یاریده‌ی بده‌ن، و هه‌روه‌ها هه‌ر یه‌ک له‌پی‌غه‌مبه‌ران ئۆمه‌تی خو‌ی بو‌ته‌سدیق و یاریده‌ی ئه‌و محمه‌ده‌شاره‌زا و ئاگاداری و هان‌بدا، زۆربه‌ی زانایان له‌سه‌ر ئه‌و نه‌زهره‌هه‌ن و ئایه‌ته‌که‌ش حه‌واله‌ی ئه‌و بو‌چوونه‌ده‌که‌ن. (روح‌المعانی، ۲۷۵/۳)

دل له‌سه‌ر جومله‌ی ﴿قَالَ أَفَرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَفَرَرْنَا﴾ (واته‌ئایه‌تی ۸۱ی عیمران) خودا‌پوو به‌و‌عالمه‌ده‌فه‌رموی: ئایا ئیوه‌ئیقرا‌رو پی‌کرد به‌و‌په‌یمانه‌و ددانو‌پیدا هه‌ینا؟ به‌لین و په‌یمانی منتان وەرگرتوه؟ ته‌وانیش کوتیان به‌لی، ددانمان پیدا هه‌ینا، هه‌ست به‌شتیک ده‌کا، شته‌که‌ش له‌سه‌ر ئایه‌تی ۸۲پا وه‌ک خه‌ته‌ریکی گه‌وره‌هه‌ست ده‌کری و سه‌رچاوه‌ده‌گری. شته‌که‌ش ده‌بی‌ئوه‌بی: کی‌لادا له‌و‌په‌یمانه‌له‌ئایینی په‌حمه‌ت وه‌لا ده‌که‌وی، جا سه‌یر که‌ئایه‌ته‌که‌ی ۸۲ی عیمران:

فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾ ثالى عمران

جا هەر که سییک له پاش ئەو (پەیمانە) پشتی هەڵکرد، ئەوانەن لادەر و لاری له نایین.

ٲاوردانه وه و تيروانيئيكي ههستييارانه وه سه ر سيما و ناوه روكي ئايه تي ٨٢:

ئەوێ پڕووی لەو پیمانە وەرگیرا، پاش ئەوێ که قبوولی ئەو پیمانە کردووە ئەو
 کەسانیکە بەدکار و بەدرەفتار و بی باوەڕن بە دەستووراتی ئایینی. بە کورتی و بە کوردی، ئەگەر
 بێتو کەسیک بەو هەموو دار و لەلەو لە سەر ئیمان و باوەڕی بە خودا و ڕەسوول و ھەروا بەو
 ھەموو نیشان و بەلگانەوێ که لە کتێبەکانی پێشودا نیشان دران ملی بادا و پڕووی وەرگیرا، ئەو
 بێ گومانە فاسقە و لە دین بەدەرە.

بووهی بتوانین با شتر له مه به ست تی بگه ین پیو یسته بچینه خزمه ت ئایه تی ۸۳ ی ئالی

عیمران:

أَفَعَيِّرْ دِينَ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ

يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾ ثَالِثِي عِمْرَان

ئایا جگە لە دینی خودا دینیکی دیکە هەڵدەبژێرن؟! لە کاتی کدا ئەوەی لە ئاسمانە کان و زەویدا، بە رازی یا بە نارازی مل کەچی فەرمانی ئەون! سەرەنجامیش بۆ لای ئەو دەگەرێنەو.

ٹاور دانہ وہ و تیروانین له ناوہروک و سیمای ئایه تی ۸۳:

پاش ئەوێ که خودای تەعالای ئەوێ تیگەباندن دینی خودا هەموو لە ئەساسدا یەکە و
 حیاوازی نییە لە ناویانا، نە لە تاق و تەناییی خودادا نە لە زیندوو بوونەوه و سوئال و پرسکاری
 ئاخەرتدا، نە لە وەسفێ بەهەشت و دۆزەخا، و پیغەمبەران هەموو یەکسان لە باوەڕی بەوانە،
 تەماشای سەر ئەو بەلگە و دەلیلانی، باوەڕێ ناکەن بە پیغەمبەرایەتی پیغەمبەری ئیسلام،
 وەشوێن دینی غەیری خودا دەکەون ئەو بێ باوەڕانە، جا بۆیە پێیان دەکووترێ: ئایا وەدوای دینی
 غەیری خودا دەکەون؟ دەگەڵ ئەوێ هەچی لە ئاسمان و زەویدا یە هەر هەمووی مل کەچی
 خودا دەکەن و دەفەرمانی خودادان - بیانەهوی و نەیانەهوی -؟! واتە بێ ئیختیار مل کەچی
 خودان، بێ ئەوێ کەسێ بتوانێ یاسا و نێزامی خودا بگۆڕێ، سەرپای بوونەوهر لە ژێر ئێرادە
 و قەزای خودادا سەر دەڕیدا، بە دڵێش نەیههوی، بە تێکڕایی کائینات بە هەرچی هەیه
 دەگەرێتەوه بۆ لای خودا و بەردەستی ئەو پرسیارە دەکری لە ئاکار و کرداریان، ئەودەم لە بارەگا

و دادگای خودادا مل بۆ کوی با دەدەن؟! هیچ پەنا و پەسیو نامیڤن، و هیچ تەکا و تەکا کار و بەرتیل نامیڤن.

دەو ئایە تەدا باس لە سەر ئایینی ئیسلامە، بانگیشتنی ئەهلی کتیب خاوەنی ئایینەکانی رابردوو بۆ لای ئەو ئایینە پیرۆزە دەکری، پرسیار دەکری لە ئەهلی کتیب و باقی ھۆزەکان، بۆ مەگەر ئایینی خودا بە غەیرەز تەسلیم بوون دە بەرابەر یاسای باری تەعالا شتیکی دیکە ھەیە؟! نەخیر، بەلکە دەبێ ئایینی ئاسمانی کە یاسایە کە دە خزمەتی ئینسان و مەسلەحەتی بەشەردایە، تەسلیمی بی، کەوا یە ئەو بێ باوەرانی یەھوود و گاور و تەرسایانە کە غەیری ئایینی ئیسلامیان قبوڵ و ئیسلامیان ناوی، نیشانە ی خۆ لادانیانە لە سیراتی موسەقیم واتە پێی راست، پامینە و سرنج بگرە لەوێ کە خودای تەعالا دەفەرموی: ھەچی لە ئاسمانەکان و زەویدانە، موسولمانن واتە تەسلیمی خودا و یاسای خودان ھەچی دە ئاسمان و زەویدان: ﴿وَلَهُ اسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ واتە ھەرچی دە ئاسمان و زەویدان تەسلیمی خودا و یاسای خودان، وایە بە خۆشی و وا ھەییە بە ناخۆشی. یانی نیزامی دەستووراتی باری دە ناو عالەمی بووندا بە دوو شیوہ دەبیندری و سەردەگری:

۱. دەستووراتی بوون لە سەر ئەساسی یاسای سرشت و یا سەر ووی سرشت بە سەر تەواوی بوونە وەردا دەستەلاتداری و حوکم دەدا و دەکا، مل بادان و سەر پێچی لەو یاسا سرشتە، بە قیمەتی نابوودی و نەمان تەواو دەبێ. نموونە پۆژ تەسلیمی نیزامی ئەزەلە چونکە بە پێی ئەرکی پێ سپێردراو دەبەر یە ک نراوی ئەزەلی وەگەر خراوە، کە پێی دەکووتری تەسلیمی تەکوینی، لادانی پۆژ لەو یاسایە سەر دەکیشیتە نابوودی و نەمانی نیزامی کائینات.

۲. یاسا و دەستووراتی تەشریعی، واتە نەزم و نیزامی باری لەمەر حاوانەو و ژیانی ئینسانی، کە بە شیوہی ئەرک و یاسای خودا دامەزراوە، دەبێ تەسلیمی بین، بەلام وا ھەییە دەستەپەک لە سەر پۆ و بێ ئەدەبان پرووی لی وەردەگیرن بە ناوی کافر دینە دەر و خۆ دەنوینن، واش ھەییە دەستەپەک وەریدەگرن و ئیتاعە ی دەکەن بە ناوی موسولمان دینە دەر و خۆ دەنوینن. ئەمما دەگەڵ ئەو دەستە ی کە لاری دەپۆن و سەر لە فەرمانی خودا لادەدەن و دەچنە دەر ی لە ژیر فەرمانی خودا، دە بەرابەر یاسای تەکوینی خودادا ھەر تەسلیمن جەبرەن، بەلام لە کاتی بێ دەرد و بەلا و سەختی وەشوین یاسای خودا ناکەون لە بابەت دەستووراتی ئایینیەو، ئەمما لە کاتی سەختی و تالی و بەلادا ئیجبارەن تەسلیمی خودا دەبن.

ئایەتی ﴿وَالِيهِ يُرْجَعُونَ﴾ بە واتای ھەچی لە ئاسمان و زەوی و ھەوادایە ملکێ خودایە و بۆ لای ئەو دەگەرێتەوە. ھاوار و بانگاوازی بەگور و تینە بۆ ئەوەی لە ئایینی خودا دەبێ لانەدری، ھەچی لادا بێ گومانە نەفام و نەزان و کەرە، وەک بێ باوەران، چونکە کێ بزانی نەجات بوونی لە دەست کێ نییە و نابێ بۆ ھەر کوی بچێ لە ئاخردا ھەر دەھێندرێتەوە لای ئەو، دەبێ ھەر لە ھەوڵەو ھەوڵەو خۆ بخاتە پەنای ئەو، ئەگینا بە کەر و نەفام و نەزانی خۆی پێو دەبێ، وەک بێ باوەران.

دڵ دەیھەوێ بزانی ئەوەی «ھەچی لە ئەرز و ئاسماندا ھەرمانبەرداری خودان» یانی چی؟ پاش ھەڵسەنگاندن و بەراوردی ورد و زۆر دەرەکەوێ لێم (اسلم) ی ناو ئایەتەکە بە واتای ئیسلام دیتە پروو یانی ئایا غەیری دینی خودا کە ئیسلامە داوا دەکەن و قبوول دەکەن؟ دەگەڵ ئەوەی ھەچی لە ئاسمان و زەویدا ھەڵسەنگاندن! واتە فەرمانبەردار و پراوەستاوی خودان! جا لە سەر ئەو تەعبیرە مانای ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ یانی ھەرچی لە ئەرز و ئاسماندا ھەڵسەنگاندن، خوش یا ناخوش؛ ئا ئەو دەوشت لە خۆ دەگرێ:

۱. لە ھەوڵەو دەبێ ئەو بزاندری کە ئیسلام واتە ئیتاعە و فەرمانبەرداری و تەسلیم، پاش ئەوەی کە لەمەر ئیسلام ئاوا چوویە پێش کە بە مانای تەسلیمە، تەسلیم بوونی ئەوانە کە وا لە ئاسمانەکان و زەویدان، ئەوەی لێ ھەست دەکری: ھەچی ھەبە بە غەیرەز خودای پاک و بێ ھاوتا ھۆی بوونیان خودی زاتیانە، واتە بە زاتی خۆیان بوونیان پراوەستاو، خۆ ئەو ھەش پروو و ئاشکرایە (ممکن بالذات) واتە بوون بە ھۆی زاتەو ناتوانی ببێ تا ئەو زاتە نەبێ، و ھەروا ناشکری نەبێ (عدم)، تا زاتی نەچیتە قونای عەدەم، لە سەر ئەو یاسا و ئەساسە ھەچی غەیری خودایە، فەرمانبەر و پراوەستاو بە زاتی پاکێ خودایە، لە ھەر تەک لاوە ھەم لە لای بوونەو، ھەم لە لای نەبوونەو، ئەو ھەش ئاخیرین قونای ئیتاعە، ئەدیرەدا دەرەکەوێ (وَلَهُ أَسْلَمَ) پاوانی خودایە، بە واتای ئەو کە ھەچی لە ئاسمان و زەویدانە تەنیا و تەنیا تەسلیمی خودانە، خوش یا ناخوش، چونکە «واجب الوجود» ھەر دەبێ یەک بێ، ھەچی دی و دەبێ، بە ئەمری ئەو دەبێ، ئەگەر ئەویش نەبێ، ھێچ نابێ؛ جا ئەدیرەدا ھەم خودای تەعالا لە چەند شوێندا ئیشارە و ھەلا دەکا بە ھەسێلە ئایەتەکانی ۱۵ سوورەتی رەعد، ۴۴ سوورەتی ئەسرا

ئهوهی وا له ئاسمانه کان و زه ویدایه، به رهزامهندی یا به نارهازیه تی سیبه ره کانیشیان به یانی و ئیواران بو خودا کرنۆش ده بهن و مل که چن.

ئهو ئایه ته پیمان ده لێ هه چی هه یه له ههر کوێ هه یه، ئی خودایه و ده فرمانی ئه ودایه.

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِّن شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤٤﴾ اسری

ههر ههوت توێ توویی ئاسمانه کان و زهوی و به هه موو ئه وانه ی وا ههن له ناویاندا، پاک و خاوینی خودا و بی عه بیی ئه و درده برن، هه یج شتی که نییه یاد و سپاس و په سنی خودا نه کات، به لام ئیوه له زی که و سپاسه کانیا تینا گهن، به راستی خودا نهرم و هیدی و ببوره.

ئهو ئایه ته ئه و هه مان پێ ده لێ که هه چی دی و ده بی له و پایه و ببوره و له سه ره خو شه، ههر ئه و نه ده ی پێوسته داویه به ئینسانی، لهوی به و لاوه پێی نه داوه بزاندری.

۲. له جومله ی ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ ئه وه ههست ده کری و به ته ئکید با وه پش ده کری که هه چی خودا بیهه وی و هه ز کا ده بی و که سیش توانای به رگری نییه. جا پێی خو ش بی ئینسان یا پێی ناخو ش بی، مل بو خودا راده کی شی. موسو لمانی چاک و پاک و راست هه چی سه ر وه دین بی، مل که چی بو ده کا و ده یه هه وی، ئه گه ر خو ش بی و به ئاره زووی بی ئه وه باب ته تی سرشت و هه سته تی، وه ک له ش ساغی و ساماندا ری و ده سته لاتدا ری، ئه گه ر شته که ناخو ش بی ده گه ل ئاره زو و نه یه ته وه، وه ک پیری و زه لیلی و فه قیری، ئه وه دیسان له سه ری خو را گره و به ئومید و هیوا ده بی، چونکه له خودا وهی ده زانی موسو لمان، ئه م ما بی با وه پ و کافر شتی که باب ته نه بی بو یان ده ی دزن و ده ی بو غزن چونکه با وه پیا ن به قه زای خودا نییه، به کور تی موسو لمان هه چی له لای خودا وه بی، خو ش یا ناخو ش، پێی رازین، به لام بی با وه پ ئه وه ی له لای خودا وه بی و یستی ئه و نه بی، خو شی ناوی و نایه هه وی، ههر وه ک له ئیشاره ی ئایه تی ۸۵ ی غافر ئه وه در ده که وی:

فَلَمْ يَكْ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ

که توند و تیژی و جه زه به ی ئیمه یان دی، ئیتر پروا که یان هه یج سوودی پێ نه دان با و و نه ریتی خودا بو وه له نیوان به نه دکه نییدا له وه یدا یه بی پروایان زه ره ده که ن.

ئەگەرچی ئەو ھەش یەقینە و بە سبوت گە یو ھەچی بوونەو ھە بە خودایەتی خودای باو ھە و دەزانن پەرورەندە یە بە پئی ئیشاراتی ئایەتی ۱۷۱ عی عەنکە بووت:

وَلَّيْن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِيَقُولَنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُفَكِّوْنَ
ئەگەر پرسایریشیان لی کە ی، کئی ئاسمانەکان و ئەو زەویە ی دروست کردوو؟! کئی مانگ و
رۆژی رام کردوو؟ بە بئی گومان دەلین خودا، کەواتە لە راستەقینە لادەدرین!؟

ئەمما ئەگەر ئەو یقارە دەکەن ئی ویست و ھەستی دلایان نییە گەلی بئی باو ھەر، ئەگەرچی
پەیمانی رۆژی ئەزەل ئەو ھە سابت دەکا و ھەدە و ئیتاعە ی خودا لە لایەن نەسلی ئینسان دراو ھە،
و ھەک ئایەتی ۱۷۲ ی ئەعراف نیشانی دەدا:

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى
شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ
ئەو کاتەش وەبیر بێنەو ھە پەرورەدگارت ھەموو و ھەچە و نەو ھەکان کە لە پشت ئادەمیزاددا بوو
ئامادە ی کرد، کردنیشی بە شاھید بە سەر خۆیانەو ھە، کوتی: ئایا من پەرورەدگاری ئیو ھە نیم!
کوتیان ھەرگیز ئەتۆ نابئی پەرورەدگاری ئیمە نەبیت! ئەمەش ھەر لە بەر ئەو ھە بوو نەکا لە
رۆژی پەسلاندا بلین: بئی گومان ئیمە لەمە بئی ناگا بووین.

ئاورپک بە وردی و ھەسەر ناو ھەرۆکی ئایەتی ۱۷۲ ی ئەعراف:

و ھەیادی خۆت بێنەو ھە کە خودای تەعالا لە سرشتی ئینسانی عەھد و پەیمانی ستاند کە
باو ھەر پئی بکەن کە پەرورەندە ی وانم، و ھەک دەلین خودای تەعالا کاتئ ئادەمی سازد کرد و
دەبەر یەکی نا، دەستی قودرەتی بە پشتی ئادەمدا ھینا بەرە و و ھەچە ی ئادەم ھەچی بوو و ھەدەرنا،
رەوی تیکردن و پەیمانی لە سەرپایان ساند لە سەر ئەو ھە پەرورەندە ی وانم و خالق ی وانم، ئا
بەو شێو ھە (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ) ھەموویان تیکرا کوتیان بەلئ؛ یانی سرشتی ئینسانی لە سەر خودا
بە یەک زانی ھاتۆتە رەو، و لە سەر خۆشیان ئەو شاھیدیان داو ھە، ئەو شاھیدە و ئەو پەیمانەش
ھۆیە کە ی ئەو ھە نەکا رۆژی قیامەت بلین ئیمە بئی خەبەر لەو ھە بووین، یانی رۆژی حیسابی
نەکا بلین ئیمە لەو پەیمانە کە باو ھەرپییە بە خودای بئی ھاوتا بئی خەبەرین.

را و بۆچوونی زانیان لە سەر ناو ھەرۆکی ئایەتی ۱۷۲ ی ئەعراف ھە یە و زۆرە، ئەو ھەش

نیشانەى ئەو ھەيە نەزەر لە سەر ئەو پەیمانى پۆژى ئەلەست واتە ئەزەل دەگەل بەرەى ئىنسان ھالۆزە، ئەقل ھەچى بۆى دەچى بە پارێزەو ھەيە چونکە یەقینی لە سەر پەیمانە ھەيە بەلام نازانی شیۆ و چۆنیەتى پەیمانە ھەيە چۆنە؟ واتە دەگەل ئەقلە، دەگەل سرشتە، بە ھەسەلەى پێغەمبەرەن و کتیبە ئاسمانیەکانە یا راستەوخۆ دەگەل روحى ئىنسانە؟!

بە ھەر حال دەچینە لای زانایانى قورئان و ئەھلى نەزەر و خواھەنەى ئەقل و شعور و ھەستى بەتین، کە کوتوویانە خودای تەعالا ھەچە و بەرەى ئىنسانى لە پشت و بەرۆكى دای و بابیان لە سەر ئەساسى نطفە و مضغە سەرەو بەرەى پى کردووە و دايمەزراندووە دە ناو پەرحەمى دایکاندا، پاشان لە سەر بېچمى تايبەتى ئىنسانى بە تەواوى نەخش و نىگارى پىک ھىناو، جا ئەو شەکل و نەخش و نىگارە دەو کارگایە گوشتینەدا واتە ناو پەرحەمى دایکان بەو ھەموو ئال و گوڤرەى کە بە سەرى ھىندراو دەتوانى شەھید بى ھەم لە سەر بوونى خۆى ھەم لە سەر سازکەر و سازدەرى خۆى کە خودای بى ھاوتايە کە بەبى ئامراز و کەرەسە و ھەسەلە ئەو بوونەو ھەرە عەزیمە بى وینەيە دەو جىگا تەنگ و تارىکەدا پىک بىنى. ئەو کارەساتە شەھیدە لە سەر بوونى خودا و شەھیدە لەسەر پەبى ھاوھەتا و ئىقرارە بە پەبى خۆى بۆیە کوتوویانە (بلى) ئەگەر ئەو قالووبە لایە بە زمان نىيە، بەلکە ھەر بوونەکەى بەو شیۆھە شەھید و ئىقرارە لە سەر خالق و پەبى. دیارە لە قورئاندا ئەو نمونە ھەيە کە شت بە زمان نىيە بەلکە بە حال و ھەوالە ھەک لە ئايەتى ۱۱ سوورەى فصلتدا ھەست دەکرى. ورد پەروانە لى:

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ
ئەوجار پەروى کردە ئاسمان کە تارىکایى و دووکەل بوو، جا کوتى بە ئاسمان و زەوى پازىن یا نارازىن، ئادەى ھەرن؛ کوتیان ئاوا ھاتىن بە مل کەچى و گوئ پايەلبيەو.

خۆ ئەو ھەيەقەنە کە ئەو پى کوتنە و ئەو ولامەى ئاسمان و زەوى بە زمان نەبوون بەلکە بە حال و ھەوال بوو.

يا ھەک ئايەتى ۸۳ ياسىن ئامازەى ھەلا دەکا: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

تەبوتیۆ:

کاتى کە خودا لە پشتى بەرەى ئادەم ھەچە و مەچە و بەرەى ئىنسانى ساز دا و گىرانى بە

شاهید له‌ سه‌ر خو‌یان که ئایا من خودای وه‌ نیم؟ کوتیان به‌لّی خودامانی؛ نه‌کا پو‌ژی قیامه‌ت بلّین ئیمه‌ له‌ و‌ قه‌ول و‌ قه‌راره‌ بی‌ ئاگاین؛ ئەو گو‌فتاره‌ به‌و‌ شی‌وه‌یه‌ ئاما‌ژه‌ی ته‌واوه‌ وه‌لای ئەوه‌ی که ده‌ ناو‌ قو‌ولا‌یی پو‌حی ئینسان ئیمان و‌ باوه‌ری به‌یه‌کتایی خودا و‌ په‌روه‌ره‌نده‌ی ئەو‌ هه‌یه‌ و‌ نا‌ژراوه‌، ئەوه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ لای ئەوه‌ی که پ‌روه‌ن و‌ سرشته‌ن ئینسان خودا به‌یه‌کتا ده‌زانئ و‌ ده‌ناسئ.

و‌ هه‌روا ئەو‌ سو‌ئال و‌ جوابه‌ی خودا و‌ پ‌رحی به‌ره‌ی ئینسان که به‌ وه‌سیله‌ی ﴿أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ سه‌ری گرتووه‌ به‌ زمانی حال و‌ قال نییه‌، به‌لکه به‌ زمانی (کن فیکون)، واته‌ ببه‌ و‌ بو‌ویه؛ ئەوه‌ش پێی ده‌کو‌ترئ زمانی ئافه‌رینش؛ یانی خودا ده‌هه‌سته‌ی پ‌وحی به‌شه‌ریدا ناشتوویه‌تی و‌ چاندووویه‌تی ئەو‌ هه‌یه‌ی که قبو‌لئ یه‌که‌تی خودا و‌ خالقیه‌تی خودا ده‌کا و‌ بکا. یانی ئینسان هه‌ر ئەندازه‌ لاسار و‌ سه‌ره‌پو‌ و‌ یاغی و‌ خو‌به‌زو‌رزان بی‌، ده‌زانئ مالکی خو‌ی نییه‌ چونکه ئەگه‌ر توانای ئینسان مالکی خو‌ی با ده‌بوو بشتوانئ مردن و‌ نه‌مانئ خو‌ی پێش بگرتایه‌، جا ئەده‌یره‌دایه‌ ئینسان ده‌کاتی خو‌یدا پاش ماندوو بوون و‌ خو‌ لیر و‌ له‌و‌ی دان و‌ شل و‌ کو‌ت بوون ده‌زانئ ناتوانئ به‌ نیازی کافی و‌ وافئ خو‌ی بگا، نیازی به‌ هه‌یزکی مالک و‌ مدبّر و‌ پێکه‌ینه‌ری نیازه‌کانی هه‌یه‌، که ئەوه‌یش خودای به‌توانا و‌ کارسازه‌.

دیره‌دا فایده‌ و‌ رازی ئەو‌ په‌یمانی (أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ) ده‌رده‌که‌وئ، که رازه‌که‌ی ئەوه‌یه‌: به‌ره‌ی ئینسان پو‌ژی خو‌ی نه‌لّی و‌ نه‌توانئ بلّی له‌ باب‌ه‌ت یه‌کتایی خودا و‌ توانایی خودا بی‌ ئاگام بووم، بی‌ ئاگاش بی‌ تاوان و‌ بی‌ ته‌کلێفه‌.

ئەو‌جار پاش ئەوه‌ی که خودای ته‌عالا په‌یمانی له‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان وه‌رگرت که بپروا بێنن به‌ پیغه‌مبه‌رانی دین له‌ دواتان، و‌ هه‌روا دروستیش نییه‌ بو‌ خواوه‌ن نامه‌کان بی‌ بپروا بن به‌و‌ پیغه‌مبه‌رانه‌ی دین له‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ری وان، ئەو‌جار ده‌ستوور ده‌دا به‌ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام که بو‌خو‌ی و‌ ئۆمه‌ته‌که‌ی باوه‌ریان بی‌ به‌ هه‌چی پیغه‌مبه‌ری پێش خو‌ی بووه‌، بو‌ شاهیدی له‌سه‌ر بپیار و‌ باب‌ه‌ته‌که‌ ده‌چینه‌ خزه‌مت ئایه‌تی ۸۴ی ئالی عیمران:

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ ئالی عیمران

بۆ: وا ئیپانم هینا بە خودا و بەوەش کە هاتۆتە خوارەو بەمان، بەوەش هاتۆتە خوارەو بۆ ئیبراھیم و ئیسماعیل و یەعقوب و بەرە و بەرەچەیی، باوەریشمان هەیه بەوەی کە لە لایەن پەرەردگار یانەو بە موسا و عیسا و هەموو پیغەمبەرەکانی بەخشیو، هەرگیز جیاوازی ناخەینە نێوان هیچیان، ئیمە هەر مل کەچ و گوێ پرایەلی ئەوین.

ئاوردانەو و تێروانیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ٨٤:

بۆ ئەو محەمەد ﷺ بۆخۆم و بە شوێن کەوتوانمەو بەروامان هینا بە خودایەکی ئەزەلی و ئەبەدی و بی شەریک و هاوتا لە سیفات و زاتدا، و هەروا بەروامان هینا بەو قورئانە وەحییە کە لە لایەن خوداوە نێردراوەتە سەر زەوی بە سەر ئینسانی و هەروا بەرواشمان هینا بەوەی کە لە ئاسمانەو دابەزیووەتە سەر ئیبراھیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یەعقوبی کۆری ئیسحاق و کۆرەزا و نەوکانی، و هەروا بەروامان هینا بەوەی کە دابەزیووەتە سەر موسا کە تەوڕاتە، و هەروا بەروامان هینا بەوەی هاتوو بە عیسا کە ئینجیلە، و هەروا ئیمانمان هینا بەوەی کە دابەزیووەتە سەر پیغەمبەرەکانی وەک شیث، ئیدریس، داود، سولەیمان، ئەیوب و شوعەیب و هەروا ئەوانە کە خودا دە قورئاندا ناو دێری نەکردوون، کە خاوەن نامەن لە لایەن خوداوە. و جیاوازی ناکەین لە نێوان هیچ کامێک لە پیغەمبەرەکاندا، و بەروامان بە هەمان هەیه کە حەق بوون دەستووراتیان دە کاتی خۆیاندا، نەک وەک جوولەکە و گاوەرەکان بە هەندیکیان بەروا دێنن و بە هەندیکیان بەروا ناھێنن، و ئیمە بۆ خودای واحد گەردن کەچین بۆ بەجی هینانی ئەمر و نەهی خودا.

چەند پرسیاریکی نەحوی لە سەر تەرتیب و نیزامی جومەلاتی ئایەتە کە دێنە پیش، نیازیان بە جواب دەبێ، نابێ بە سەریاندا باز درێ و قووت درێن، بەلکە پێویستە حەولیکیان لە دوو بدرێ.

پرسیارەکان:

١. پرسیار دەکری: دە ناو ئایەتە کەدا بۆچی زەمیری «نا» کە جەمعە، دە ناو کەلیمە «آمنا» بە کار براوە لە باتی ئەوەی کەلیمە «قل» فەرە، دەبایە «آمنت» هاتبایە؟ ئیستا کە ئەو تەرتیبە ئاوا هاتوو بە سوڕ و پاز نییە و دەشێ بۆ دۆزینەوێ ئەو سوڕ و پازە تیکۆشین و بە سەریدا بازی نەدەین. جا بە پێی راوێژ و بەراوەردی ئایەتە کە و مەبەستی نیهایی ئایەتە کە دەبێ سوڕ و پازی ئەو تەرتیبە ئەوە بێ: پیغەمبەر کە دەو راگەیانندنەدا واتە باوڕەیی بە خودا و (ما انزل)، دەبێ

لە لایەن خۆی و موسولمانانەو بەدوئ و قسە بکا بە تەنیا، کەوايە تەرەفی وەحی تەنیا پیغەمبەرە، ئۆمەت شەریک نییە، جا بۆیە خودا فەرمانی بە «قل» دا بە پیغەمبەر کە ئەو بلی: «آمنا»، کە ئەو فەرە بە لام دە «آمنا» دا کە وشە «نا» جەمە، ئەو بە باری ئیمانە بە وەحدانیەتی خودا هەم پیغەمبەر هەم ئۆمەت تێیدا شەریکن کەوايە بۆیە «نا» بە جەمە هاتوو.

یا دەتوانین بڵین لەبەر پێزگرتن و ریزلینان لە پیغەمبەری خودا لە باتی «آمنت» «آمنا» ی لە قەولی پیغەمبەر پرا هیناوە کە دێرەدا ئۆمەتیش دەپال خزیو.

لە جوملە «قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا» دا ئەو هەستە دەکری کە ئاگاداری بە یەهوود و نەساریە، ددان بنین بە راستی پیغەمبەر و پیغەمبەرایەتی ئەودا.

۲. ئەو پرسیارەش دیتە پروو کە بۆچی (قل) کە فەرە و هیندراو، بە لام بە دووی ئەودا (آمنا) ی جەمە هاتوو و (آمنت) نەهاتوو؟ دیارە ئەو جیاوازییە و ئەو شیوە تەرتیبە بی سوپ و راز نییە، زۆر پێویست و ئەساسییە پەیسەری ئەو راز و سوپە بگێردری و پاش قول نەدری. ئەو سوپ و رازەش دەبی ئاوا بەراوەرد بکری: خودای تەعالا هەر دەگەڵ پیغەمبەر دەدوی بە وەحی، دەگەڵ کەسی دی نادوی کەوايە لەبابەت پروو تیکردن بە وەحی هەر پیغەمبەرە و کەسی دی شەریک نییە، جا بۆیە خودا واژە (قل) کە بۆ فەرە، دەکاری هیناوە. بە لام دە باوەر پی بوون و ئیقرار بە تەنیاپی خودا پیغەمبەر و ئۆمەت شەریکن جا بۆیە خودای تەعالا لە زاری پیغەمبەرەو (آمنا) ی دەکار هیناوە.

۳. ئەو پرسیارەش پروو پروومان دی و لیتمان لانا و ناشتوانین لە بەری هەلین: بۆچی دە ئایەتی ۱۳۶ ی بەقەرەدا (مَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا) دەکار کراوە و دە ئایەتی ۸۴ ی ئالی عیمراندا (مَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا) بەکار براوە؟ دیارە ئەو شیوە تەرتیبەش بی راز و خالی لە سوپ نییە! جا خو پێویستە ئەو راز و سوپەش نەخریتە پاش گوئ، دیارە بە پێی هەلسەنگاندنی ناوەرۆکی ئایەتەکان سوپ و رازەکان ئاوا دینە بەر چاو: دابەزینی قورئان هەم ئەو ئەلی هەیه، هەم ئاخری هەیه، هەو ئەکە ی بەرەکەت و رەحمەت، ئاخەرە کەشی شەئنی پیغەمبەرە، دیارە بەشی هەو ئەلی دابەزینی ئایەت کە رەحمەت و بەرەکەت، بەرە لە سەر ووی هەموو بەرزاییە (اعلا)، ئەو دەبی کەلیمە ی ئەعلا ی بۆ دەکار کری (علی) یە، چونکە لە (علی) بابەتە بۆ مەقامی بەرز و بلند، بەشی ئاخری ئایەتە کەش کە شەئنی پیغەمبەرە، بۆ نیهایەتی مەبەست و غایەش (إلی) بەکار دەبری، کەوايە رەوايە لەفزی (إلی) دەکار کری، جا لە سەر ئەو ئەساسە دەبی بکوتری لەفزی (علی) دە مەقامی

ئایه تی ١٣٦ ی به قهره دا کوو بو (اعلی) بابه ته، ده بی ده کار کری، و له فزی (الی) ش که بو ئینهای غایه ته، بابه ته له سهر ئایه تی ٨٤ ی ئالی عیمران ده کار کری که شه ئنی ئینسانه (ره سوولان).

٤. ئەو پرسیاره ش خو ی ده خزینته پال دلمانه وه که بوچی ئیمان و باوه ری به خودا له پیشه وه ی ئیمان و باوه ری به قورئانه دهنو ئایه ته که دا؟ و هه روا ئیمان و باوه ری به قورئانیش له پیشه وه ی ئیمان و باوه ری به کتیبه کانی دیکه ی ئاسمانی؟ ده حالیکدا که کتیبه کانی دیکه ی ئاسمانی ده پیش قورئاندا دابه زیون و بوون!

ده بی بکو تر ی ئەو ماسته ش بی موو نییه! واته ئەو ته رتیه ش خالی له سوو و راز نییه؛ ده بی حه ول و تیکو شان وه گه ر خرین تاکوو ئەو راز و سوو ره ش وه دو زرین. جا به پی هه ل س و که وت و حه ول و ته قه لا ئەو راز و سوو رانه ش ئاوا هه ست پی کردوون: جاری له هه وه له وه ئەو ه سه لمیندراوه که ئیمان به خودا سه رچاوه یه و ئه ساسی ئیمانه، ده بی له هه ر باریکه وه له پیشه وه بی، به لام پیش که وتنی باوه ری به قورئان که له پیشه وه ی باوه ری به کتیبه کانی دیکه ی ئاسمانیه، له ته رتیه ی ئایه تی ٨٤ دا ده بی له بهر ئەوه ی بی که ئەو ئایه ته له وه سفی ئیمان و باوه ری موسو لمانانه، ئیمان و باوه ری موسو لمانانیش ئه ساسه که ی قورئانه که جامعترین کتیبی ئاسمانیه و ده سکاری نه کراوه، شایان و ره وای پیش که وتنه، چونکه به جامعترین کتیب ده ژمیردری له بابه تی ده سکاری نه کردن و مه به ست و مه تله بدا. (بو زیده زانین تفسیر کبیر، هه مان ئایه ت)

(اسباط) جه معی (سبط) ه، به پی یاسای فره هنگی عه رب به زوری بو ئه ولادانی نیرینه ده کار ده کری، به لام له مه ر ئه ولادانی پیغه مبه ر بو میانی ش به کار براوه، وه ک ئەوه که کو ترا (سبط رسول الله) واته کچ و کوو، بو حه زره تی حه سه ن و حوسین، کچه کانیش وه ک حه زره تی فاته مه و روقه ییه و ئومه کولسوم ده کار کراوه بی ئیشکاله. اسباطی قورئان واته ئه ولادانی حه زره تی ئیسحاق و یه عقووب. (تبیین الفرقان، ٣/٣٢٨)

پرسیاریک خو ده خزینته ناو دله وه، وه ک ئەوه: کتیبی صحف بو سهر حه زره تی ئیبراهیم دابه زیوه سابه ته و یه قینه، به لام بو سهر حه زره تی ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقووب ئەوه سابه نییه که صحف بو سهریان دابه زیبی، به لکه ئەوانه هه ر راگه یینه ری صحف بوون، جا له سهر ئەو ئه ساسه عه نفی ئەوانه واته گه رانه وه ی ئەو پیغه مبه رانه بو سهر حه زره تی ئیبراهیم له بابه ت نازل بوونی کتیب بو سهریان چییه؟

ولام:

(ما انزل) دوو جوړه: حەقیقی و مەجازی؛ صحفی حەزرەتی ئیبراهیم بە حەقیقەت و راستی بۆ سەر ئەوانە دابەزیو، بەلام نەو و وەچە ی ئەوانە کە وەشوین وان کەوتوون و ئەحکامات و دەستووراتیکە کە لە صحفیان وەرگرتوو بە پوختی دەکاریان هیناو لە سەری سابیت بوون، ئە لەو بارەو دەتوانین بڵین بۆ سەر وانیش دابەزیو، جا با واسیتە و مەجازیش بێ.

ئەو پرسیارەش خۆ نیشان دەدا و خۆ دەنوین: ئایا پاز و سووری ئەوێ چیه لەبارە ی حەزرەتی ئیبراهیم (ما انزل) بە کار براو دە ئایەتە کەدا، بەلام لە بابەت حەزرەتی موسا و عیسا کتیب بە کار براو، وەک ئەو (وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى)؟!

ولام بۆ ئەو پاز و سوورە کە دە تەرتیبی ئایەتی ۸۴ ی ئالی عیمراندا چاو دەکرین، لەبابەت (ما انزل) لەمەر ئیبراهیم و (ما اوتی) لەمەر موسا و عیسا کە دەکار کراون، دەبێ ئەو بێ: ئەو صحفی کە نازل کراو تە سەر حەزرەتی ئیبراهیم، بە سوورەتی نووسراو نەبوو، بەلکە حەزرەتی ئیبراهیم پاش دابەزینە کە ی بە شیوێ وەحی، بۆخۆی نووسیویەتەو، کە وایێ دەبێ ئەو قبوول کرێ صحف وەک کتیبیکە نووسراو دانەبەزیو تە سەر ئیبراهیم، بەلکە بە شیوێ وەحی دابەزیو تە سەر ئیبراهیم. بەلام تەو پارت و ئینجیل کە لە ئاسمانە کاندان نووسراو نەو جا پاشان وەک هەیکەلیک بۆ حەزرەتی موسا و عیسا نازل کراون، جا بەو پێیە دەبێ بکووتری تەو پارت و ئینجیل نووسراو بێ نازل کراو تە سەر موسا و عیسا، بەلکە وەحی کراو نە لایان بۆیە دە ئایەتە کەدا ئەلفازی (ما اوتی) بە کار براو.

پرسیاری دەکرێ لەوێ کە ئایا پاز و سووری ئەوێ کە ناوی موسا و عیسا بەتایبەتی دە ناو ئایەتە کەدا براون چیه؟ دە حەلێکدا فەهمی ئەو دوو پیغەمبەرە لە ناو اسباطدا دەکرێ و دینه جی؟

بۆ ولامی ئەو پرسیارە دەبێ بکووتری ئەو دوو پیغەمبەرە بۆخۆیان اولوالعزم، واتە خواوەن ئۆمەتن و ئاین و ئەحکامی سەر بەخۆیان هەیه، سەر بە دینی پیغەمبەری پیش خۆیان نین، جگە لەوێش پیغەمبەرەکانی پاش موسا و عیسا تابعی تەورات و ئینجیلن، مەگەر بەشیکی کەم کە تابعی کتیبی زەبوورن، جا بۆ پێژ و حورمەتی تەورات و ئینجیل ناوی خواوەنەکانیان کە موسا و عیسا یە دە ئایەتە کەدا براون و باس کراون، ئەوێش دەتواندری بکووتری: چونکە باری کیشە و

بەزەمە کە دەگەڵ یەهوود و نەسارایە، جا بۆ لابردنی وەهەم و خەیاڵی هەست کراو ناوی مووسا و عیسا بە تاییبەتی دەبێ ببرێ و بێنە گۆرێ.

دڵ وەک ئەوێ دەچی لە جوملە ی ﴿لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ﴾ درۆدنگی نیشان دا لەو بارەو، نابێ جیاوازی لە ناو پیڤەمبەراندای بێنە گۆرێ، دە حالی کدا هەندیکیان خاوەن ئۆمەتن و خاوەن ئایین و کتیبی سەر بەخۆن و هەندیکیشیان تابعی دین و دەستووراتی پیڤەمبەری پیش خۆیانن، ئەوێ بۆخۆی جیاوازییە، کەوا یە دەبێ بۆوێ کەند و کووسپ و ئیشکال ڕیت پێ نەگرن بلیین: پیڤەمبەرانی دە ئەسل و ئەساس و بنچینەدا کە باوەرپیە بە تەنایی و بی هاوتایی خودا بی جیاوازن، بە ئەلم دە فروو عاتدا واتە ئە حکاماتدا فەرقیان هە یە.

دوو بارە دڵ ڕادە مینێ و دادە مینێ لە سەر «ه» ی «لە» ی ئایەتی ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾؛ ئایا بۆ "خودا" دە گەرێتەو یە بۆ "پیڤەمبەرانی"؟ جا بۆوێ دڵ لە دامان و ڕامان ڕەها کرێ دەبێ و لام بدریتەو. و لامە کەشی ئاوا یە: هەندیک لە قورئان زانان نەزەریان وایە کە بۆ لای خودا دە چیتەو، ماناکەشی ئاوا دە کرێ ئەو دەم: ئیمە تەسلیمی خوداین و قبوولمانە بە خودا؛ و ئەویش پیڤەمبەرانی ڕەوانە ی ناو ئیمە ی ئینسان کردوون بۆ شارەزایی.

هەندیکێ دیش هەن کە نەزەریان ئاوا داو: بۆ پیڤەمبەرانی دە گەرێتەو لە سەر ئەو ئەساسە: کە پیڤەمبەرانی لە ناو دەروونی دوو ئایەتی (ما انزل) و (ما اوتی) دا فەهەم دە کرێ و هە یە، خو دیارە پیڤەمبەریش مذکر، جا لە سەر ئەو نەزەرە وادە دە کەوێ کە زەمیری «لە» ی بۆ یە مذکرە ئەو دەم مانای ئایەتە کە ئاوا تەماشای دە کرێ: ئیمە بە تەواوی شەئنی پیڤەمبەرانیمان قبوولە کە ئەمڕۆ نە هی خودان و تەسلیمیانین.

پاشەدۆ:

لە هەلسەنگاندن و لە کەودانی ئەو ئایەتە پیرۆزەدا ئەوێ هەست پێ دە کرێ: سەرەتای مبارەک و پیرۆزی، بە تاجی نوورینی ئیمان و ڕوا ڕازاوەتەو کە ئەساسی خوداناسییە ئیمان و ڕوا، کەسیک ژیا نی لە سەر ئەو پنج و مۆرە دانە مەزری، وەک دار و دەوێ بی ڕیشە یە ویشک و بی بەرە و هیچە. ئاخیری ئایەتە کەش بە تەسلیم و مل کەچی دە بەرە بەر ئەمر و نە هی خودادا ڕازاوە و دامەزراوە، ئەوێش پێ دە کوترێ بە دوو نووری ئیمان و باوەرپی، واتە هەر کەس کە تەسلیم و گەردن کەچی فەرمانی نە بی، ئیمان و باوەرپیە کە ی وەک داری بی بەر و بەرگە و هیچە، چونکە بە تەئکید دە بی ئەوێ بسەلمیندرێ: تەسلیم و مل کەچی دەستووراتی خودا لە سەر

ئەساسی ئیمان و بېروا بەروبووی ھەموو خوداناسییە، خودا بە کاروانی پێغەمبەراندە ناردووێتە ناو عالەم، ئایەتی ۸۵ی ئالی عیمران ئەوەی لێ دەدرەوشیئەو:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾ ئالی عیمران
کەسێک لە دینی ئیسلام بەولاو دینیکی دیکە ھەڵبژێرێت بێ گومان بە هیچ شیوەیە ک لێی
وەرناگیرێت، ئەو کەسەش لە پۆژی پەسلاندا لە زەرەرمەندەکانە.

ئاوردانەو و تێوانینیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۸۵

ھەرکەسێک شوێن غەیری ئایینی ئیسلام کەوێ لێی قبوڵ ناکرێ لە لایەن خودا و ئەو
شوێن کەوتوو بە ھۆی ئەو لە دەستووری خودا لایداو و دەستی لە دینی ئیسلام کێشاوئەو،
لە پۆژی ئاخەرەدا لە ریزی زەرەرمەندان دێتە ژمار.

ھۆی زیانکاریەکی: ئایینی ئیسلام ئایینیکی ھەچی نیازی بەواقیعی ئینسانە بە شەرتی
ئینسانیت بپارێزی دا بین دەکا، ئەو راستیەش لە سەرەوێ نەژاد و زمان و نەتەوێ، جا بۆیە
ھەر کەس خاوەن ھەست و شعور بێ، پارێزەر و نیگەھبانی نامووسی بەشەر بێ و ئەو دینە
قبوڵ نەکا و لێی لادا، ئەو کەسە لە بەروبووی داری سەعادەت و خوشبەختی دنیا و ئاخەرەت
بێ بەش دەکەوێتەو. جا بۆیە رەنج بەخەسارە، تا نەشچیتە بازاری حیساب، دەرناکەوێ چ
خەیانەتیکی بە خۆی کردوو.

ئەگەر بە ئارامی ھەست راگیرن، ئایەتە کە ھەلسەنگینن ئەو ھەمان دێتە دەستی کە ئیمان
ھەمان ئیسلامە، بەو دەلیلە ئەگەر ئیمان غەیری ئیسلام بواوە لازم دەھات ئیمان قبوڵ نەبایە بەو
دەلیلە خودای تەالا لە ھینانی ئایەتی ۸۵ی عیمران دەگەڵ ھینانی ئایەتی ۱۴ی حوجورات
﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾ ئەو دەردەکەوێ بە روالەت ئیمان و
ئیسلام جیاوازی، بەلام ئەگەر ھەست بدریت یەکەتی ئەو دووانە دێتە پوو چونکە ئایەتی ۸۵ی
عیمران باری شەری لە خو گرتوو و ئایەتی ۱۴ی حوجورات باری لوغەوی لە خو گرتوو.
دەنا دە واقیعدا ئیمان و ئیسلام بە پێی ھەلسەنگاندنی ئایەتی ۸۵ ھەر یەکن. (تفسیر کبیر، ھەمان
ئایەتی ۸۵)

پاشەدۆ:

ئەو ئایەتە ۸۵ ھاوارە وەلای ئەوەی کە ئایینی ئیسلام بو ھەتا دنیا دەبریتەو دەتوانی بێ و

بەكار بى ۋە ھەچى نىيازەكانى ئىنسانە لە چوارچىۋە پارازىتى مافى خاۋەنى بقۇزىتەۋە و جى بەجى بكا، ئەگەر راستە و راست پى بچاردرى، و ھەرچى ئايىنە دەسپىتەۋە بە ئايىنە ئىسلامە، و ھەروا بانگاۋازە بۇ ۋەى محەمد خاتمە بۇ پىغەمبەران واتە بە ھۆيە كە بەرنامەى دىنەكەى عامە، پىويست ناكە كە پىغەمبەرى دىكە دۋاى ئەۋ بى و دىنىكى دىكە بىنى. چونكە ئايىنى ئىسلام لە ھەر بارىكەۋە سەيرى بكرى، كەم و كوۋرى بۇ ھىچ كەس و ھىچ دەۋرىك لى چاۋ ناكرى، جا مەگەر تەماشاپى خىل بى، يا چاۋى لە بەر ھەلنەيەت.

شىتىكى بەرچاۋ و سەرسوۋرھىنەر:

دەگىرنەۋە كە گۇيا لە خاۋەن كىتتەكانى جوۋلەكە و گاور چەند كەسىك كە ناۋى ھەزەرتى محەمەدىان بە نىشانەۋە بۇ دەخوئندىرېتەۋە لە تەۋرات و ئىنجىلدا ئىمانى پى دىنن، و شاھىدى لەسەر پىغەمبەرايەتى دەدەن، بەلام كاتى ھەزەرتى محەمد دىت و زھوۋرى دەكات و قورئانى بۇ دادەبەزى، گەرماۋگەرم ھەر لە سەر قەرارى پىش چاۋپىكەۋتتىان دەمىنەۋە ئەمما كە سەيرى دەكەن ەەرەبە و ئىسرائىلى نىيە، پەشىمان دەبنەۋە و دەلېن: دەبى پىغەمبەر لە نەۋەى ئىسرائىل بى، ئىستا كە ئەۋ محەمەدە لە ەەرەبانە قىۋولمان نىيە بە پىغەمبەر. ھەر پاش ماۋەيەكى كەم لەۋەش پەشىمان دەبنەۋە و دەيانھەۋى قىۋولكى كەن و ئىمانى پى بىنن، نامە دەنۋوسن بۇ كەسانىان لە مەدىنە كە موسولمان بىنەۋە تۆبەمان لى قىۋول دەكرى؟!

دىارە كە لە پىغەمبەرايەتى محەمد ﷺ پەشىمان دەبنەۋە لە بەر ھەسۋودىانە، نەك لە پروۋى لىكۆلىنەۋە و بەرجەۋەندى، جا ھەر ئەۋ ھەسادەتەشيان ھۇ بوو كە ئايەتەكانى ۋەسفى و باسى محەمەدىان لە تەۋرات و ئىنجىلدا دەرھىتابوۋ شتى دىكەى وىستى خۇيان لە جىگا دانابوۋ. لە بابەتى ئەۋ مەبەست و مەتلەبە دەبى بچىنە خىزمەت ئايەتى ۸۶ى عىمران:

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرُّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

جا چۆن خۇدا ھۆزىك رېئوئىنى ۋە ھىدايەت دەكات پاش ئىيان و باۋرەى ھىنان، لە ئىيان و باۋرەيان پاشگەز بوۋىنەۋە؟! شاھىدىشيان دابى كە ئەۋ پىغەمبەرە راستە و ھەقە، بەلگە و نىشانەى زۆرىشيان بۇ ھاتى! خۇدا ھەرگىز رېئوئىنى ھۆزى ستەمكار ناكات.

ئاۋردانەۋە و تېروانىتىكى ھەستىارانە لە ناۋەرۋك و سىماى ئايەتى ۸۶

جا چۆن خودا پښنومایی کهسانیک دهکا که بی باوه پ بووبن پاش پرواهینان و شاهیدی دانیان له سهر ئهوهی که ههزرهتی محهمه د پوهانه کراویکی راست و دروستی لای خودایه به پیی به لگه و نیشانه کانی له قورئان و موعجیزاتی دی هاتوون و دابه زیون! دیاره خودای تهعالا به پیی حیکمهتی خۆی پښنوینی ستهمکاران ناکا، چونکه ستهمکاران پښنوینی خودای ناوی، جا سزای ئه و جوړه کهسانه نهفرینی خودا و فرشتهی خودایه، واته له پهحمی خودا بهرین و بهدوورن، ده کاتی خۆیدا ئه و سزا سهختهیان داده پښته سهر، ههروهک خودای بانی سهر له ئایهتی ۸۷ی ئالی عیمران ئاماژهی وهلا کردووه:

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ ئالی عیمران
سزای ئهوانه ئهوهیه که لهعنهتی خودا و فرشته و خه لکیان به تیکرا لهسهره.

ئاوردانهوه و تیروانینیکی ههستیارانه له ناوهروک و سیمای ئایهتی ۸۷

ئه و کهسانه ی تهجواز و دهس دریزی دهکهن به ستهمکار ناویان دهبری و دهدری، سزایان له دیوانی بهحهقی خودای تهعالا ئهوهیه که لهعنهتی خودا و فرشته و عالهمیان داده پښته سهر، واته هیچ کهس ددانی بهخیریان پیداناهین، و به تهواوی دهکهنه بهر هیرش و شالای غهزهبی خودا، کهسیش ناتوانی به هاوارپانهوه بی، و له ژیر عهزابی خودادا گیر دهخۆن و دهمیننهوه به یهکجاری، نه مؤلته دهدرین نه سووک دهبی عهزاب له سهریان، ئه ماما ئه گهر بیتوو پیش ئهوهی بمرن و له توانایاندا مابی دهس دریزی بو مافی خاوهن مافان بکهن و له ترسی خودا و پوژی حیساب وهپرینگین و توبه بکهن دوی ئه و هه موو خراپه کاریانه ی کردوویان، خودا ببووره و میهره بانه دهبراره ی بهنده گانی خۆی.

پاشه دۆی ئایه تهکانی ۸۶ و ۸۷:

ئهوانه ی مورته دن، واته پاش گهز بوونه وه له ئایینی بهحهقی خودا، به هۆی لاساری و کینه و هه ساده تی دهروونیان، له پهحمه تی خودای بی هاوتا که هیدایهت و پښنومایه بهرین و بی بهشن، هۆیه کهشی دهگه پښته وه بو ئهوهی که پاش ئاشکرابوونی حهق و دهلیل و به لگه ی توندوتوڵ، مل باده دهن و شانان دهسوورپښن بیر و بهویدا، خو دهخه نه زه لکاوی کوفر و ستهمکاری، دهکهنه بهر داب و پری و په سمی سونه تی خودا که زالم پښگای هیدایهت و شاره زایی له خو بهستوو و خوداش دهرگای له سهر پیوه داوه، چونکه بوخۆی قفلی درگا

داخستنی داوه ته دهستی خودا.

و ههروهها ئه و سته مکارانه کاریکی وایان ئه نجام داوه که بۆ ته هۆی ئازاردان و دارووشاندنی شهئن و کهرامه تی ههچی ئینسان و فرشته و گیان له بهره، و پیشیل کردنی نیزامی خوداشی ده گه لدايه، جا بۆیه ددانی به خیر هاتی بۆ ئه وانه نه ماوه به لکه له هه موو لاه هجوومی له عنهت و نه فرین ده کریته سهریان.

دل ئه و پرسیارهی بۆ دپته پیش، مه گهر خودا له ئه ندازهی تاوان زیاتر سزا ده خاته سه ر بهندهی تاوانکه ر؟ ده بی له ولامدا بکو ترئ نه خیر؛ ئه ممانه وه سه ودايه، بهنده دی په حمهت و به هه شت له خودا ده کړئ به گیان و به مال، ئه و سه ودايه یه کسه ریه بۆ هه میشه واته په حمهت و به هه شت ده کاته ملکی خو ی بهنده که؛ دهیجا ئه و بهندهی که عه زابی دوزه خ ده کړئ بۆ خو ی، ئه و عه زابه ده بیته ملکی ئه و خرپداره بۆ هه تا هه تایه، جا مه گهر پیش ئه وهی له به ره گه بشته ده ری په شیمان بیته وه له و مامله یه، به تۆبه؛ ئه وه ده کری عه زابی له ملکایه تی خار یج بی، ههروهک له ئیشاراتی ئایه تی ٨٨ ئالی عیمراندا چاو ده کړئ ئه و بابته:

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٨٨﴾ ئالی عیمران
له و نه فرینه دا ده میننه وه و سووک نابی له سهریان و مۆله تیش نادرین.

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾ ئالی عیمران
مه گهر ئه وانه ی ته و به بیان کرد بی دوا ی ئه وهی که پشتیان هه لکرد له ری پی راست و کرده وهی چاکیان کرد بی، به راستی خودا ببوور و میهره بانه به نده گانی خو ی.

ئاوردانه وه و تپروانیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ٨٨ و ٨٩

ئه وانه ی که له پاش به هه له چوون له سه ر ئه ساسی هه لسه نگاندن و به راوه ردی ته و او ده گه ری نه وه سه ر شه قامی دروست و راست، کرده وهی چاک و پاک ده گر نه بهر، خودا ده یان به خشی له هه له ی پیشوویان ده بووری، چونکه خودا به راستی لی خوشبوو و ببوور و میهره بانه ده گه ل بهنده ی خو ی.

به پی ئایه تی ٨٨ عه زابی کافران ده پوژی قیامه تدا سه نگ و سووکی وه خو ناگری، ئه ممانه ولایه وه ئه گهر ورد بینه وه له هه ندیک بابته و مه تلّه ب که له هه دیسان وه رگیراون، به پیچه وانه ی ئایه ته که چاو ده کرین و دپته پروو، وهک ئه وانه:

گۆیا بە قەولی صحیح بخاری، حەزرەتی عەباس دە خەودا چاوی بە ئەبولەھەب دەکەوی و دەلی ئەبولەھەب دە پڕژانی دووشەمبەدا عەزاب نەختیک سووک دەبی لە سەرم بەو ھۆیە کە شویەم ئازاد کرد لە دنیادا تاکوو مەمکی بدا بە حەزرەتی پەسولەللا، و ھەروا ئەبوتالب دە صحیحی بخاریدا و موسلیمدا ئەو مەتلەبە ی تیدا ھاتوو کە ئەو قسە ی عەباسی تەئید دەکا (تبیین الفرقان، ج ۲۳/۳)

بۆ ولامی ئەو دوو حەدیسە و بی سەنگ و سووکی ئەو ئایەتە ۸۸ ئاوا ولام دەدرێتەو:
۱. بەشیکیان ئەو ھەب سەنگ و سووکی لە جەور و جەفادا سووکە ئەنعام و بەخشینیک دەگەیتی و دەخوازی،

۲. بەشیکیشیان ئەو ھەب کە پەلە و ئەندازە ی عەزاب نەختیک دادەکشێ و بێتە خوارتر لە پەلە و پایە ی خۆی.

جا لە سەر ئەو ئەساس و یاسایە عەزابی بەدایمی کافر دە پڕژی قیامەتدا قەتەع نابێ و فاسیلە ی تیناکەوی ئەمما دەکری ئەو عەزابە بە دایمە و ھەمیشە یە لە سەختی و شیددەتی خۆی بە ھۆی ئەو کارە چاکانە ی کە لە دنیادا کردوونی ھێواش و ئارامتر وەبی.
بە کورتی و بە کوردی، سەنگ و سووکی عەزابی کافران لە کەیفیەتدا دەبی و دە کەمەتدا نابێ، پەحمەت لە چاتر زانان. (تبیین الفرقان، ۱۰۴/۶)

پاشەدۆ:

﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ واتە (من الارتداد) یانی لە مورتەدی وەگەرین، دەبی ئەو ھەش باش بزاین جوملە ی (و اصلحوا) ئیشارە دەکا وەلای ئەو ھەب تۆبە ی بی بەکاربردنی عەمەلی سالح و پاک و چاک، ناچیتە جی بۆیە خودای تەعالا پاشکۆی تۆبە ی عەمەلی سالحی وی ھەلاو ھەسیو، یانی دەبی لە ناو دەروون و باوەری خۆیدا پاک و چاک بی و لە راست دەستوورات و بەندەگی خوداشدا دروست و راست بی، ئەگەرچی خودا بۆخۆی ئاگاداری دل و دەروونە، واتە دل و دەروون چۆن بی خودا ئاگای لێیە.

جوملە ی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واتە خودا لە دنیادا داپۆشەری گوناھ و تاوانە و لە ئاخەرتدا ببوور و بەخشنەدی گوناھ و تاوانە. بۆ ئیسباتی ئەو ئیدیعیایە دەچینە خەمەت ئایەتی ۳۸ ی سوورە ی ئەنفال:

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ
بلى بهوانەى بى پروان: ئەگەر واز بێن لەوێى كە پابردوو و چاوپۆشیان لى دەكریت،
ئەگەریش دەس پێكەنەو بە گومان ياسای پيشينيان تپهريوه (دياره چييه و چى بووه).

دَلْ دەلى تا ئيره خودا باسى ئەوانەى بۆ كرىن كە بى باوەرن، سزاشى لەعنەت بۆ ديارى
كردن. مەگەر تەوبە بكەن و كردهوى چاك و پاك لە جى دابنن.

دووباره دَلْ دەيهەوى بزانی حال وبالى ئەوانەى كە بى باوەرن و موسولمان دەبنەو و پاش
موسولمان بوونەو هوش دووباره كافر و بى پروا دەبنەو ئايا ئەوانە دەبى چۆن بكەون لەو سەرى؟
دەبى چۆنەتى ئەوانە ئايا چۆن دەبى و چۆن نابى لە خودا داوا بكرى، چونكە ئەو بەندەى
خودايە و بە سەر ياسای خودادا بازبازین دەكا، خوداش دەزانى چى لى دەكا! جا كەوايە بۆ
ولامى دلى بەپرسىار دەبى بچينه خزمەت ئايەتى ۹۰ عىمران:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ اِزْدَادُوا كُفْرًا لَّنْ تَقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ
الضَّالُّونَ ﴿٩٠﴾ ئالى عىمران

ئەوانەى لە پاش پروا هينانيان بى پروا بوونەو و پاشان بى پرواييه كەيان زياتر كردوو ئەوانە
هەرگيز تۆبەيان لى وەرناگيریت، هەر ئەوانەن پى لى ون بووان.

ئاوردانەو و تپروانىيكي هەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى ۹۰

بە تەكيد ئەوانەى لە هەوڵەو بى باوەر بوون، پاشان دین موسولمان دەبن، ئەوجار پاش
ئەو موسولمان بوونەيان دین دەبنە غەيرە موسولمان، واتە بى باوەر و كافر دەبنەو، بە هەر
هۆيك بى، ئەو پاش گەز بوونەو هەيان لە ئىسلام، ئەوانە موسولمان بوونەو هەيان جارى پيشوويان و
تەوبە لە تاوانيان لى قبوول ناكرى چونكە لە سەر بى باوەرپانيان هاتوونە سەر باورە و ئيمان لە
سەر بنچينه كى پتەو و قايم و قوّل و نيەت نەبوو و دانەمەزراوە كاريان، هەر بۆيەشە دووباره
بايان داوئەو سەر بى باوەرى، كەوايە تەوبەى پيشوويان كە دەبا لە تاوانى بى باوەرى پاك
و هەبان، قبوول نابى، هەر وەك تۆبەيان نەكردبى ئاوايە، جا بۆيە خوداى تەعالا لەو بارەو
فەرموويەتى دەرەقى ئەو جورە كەسانە: ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ﴾ واتە ئەو جورە كەسانەى كە
درێزەيان هەيە لە سەر بى باوەرى، گومران.

دەكرى بكوترى ئەو دوو ئايەتەى ۹۰-۹۱ هاواری وەلاى ئەوێ كە كافرانى كينەدوو و

حەسەدوود و یاغی و سەرەرۆ، تۆبە بکەن و یا نەکەن وەبەر هیدایەتی خودا ناکەون، چونکە ئەقل و ھەست و شعوری حەق دۆزینەو ھەیان لە دەس داو، ئەوا سزایان بۆخۆیان تاپۆ کردوو. ئەوجار دل دادەمێنێ و ڕادەمێنێ لە بابەت ئیشاراتی ئەو دوو ئایەتە ۹۰-۹۱ ئایەتی ۲۵ سوورە شوورا کە دەفەر موی:

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

ھەر خودایە پەشیمانی لە بەندەکانی وەر دەگرێ و چاوپۆشیش لە گوناح و تاوانەکان دەکات، ئەو ھەشی دەیکەن پێی دەزانی.

بە پێی مانای ئەو ئایەتە خودا دەبێ ڕێ لە عەبدی نەگرێ بۆ گەرانی ھەوێ وەلای خودا، جا ئەو بەندە ھەوێ دەگەرێتەو وەلای خودا کافر بێ و یا موسوڵمان، ناحالی و تاوانبار بێ یا موسوڵمانی تەواو، نە کافرێ تەواو بێ، چونکە لە ھیچ حالی نییە و نازانی، ھەر دەزانی وەدوا کەوێ، وەک شتیکی نابەلەد و قوشقی ھەر بە دەم خەشەو دەروا، جا ئەو کەسانە ھەر کات ھەست و شعوریان گەیشتە قۆناغی دەرک و زانست بگەرێنەو وەلای خودا، خودا لە ڕابردوو ھەوێ کە بە نەزانی تێپەری کردوو دەبوو، چونکە ئیمان و باوەری تاکو تیشکی ئەقل و زانستی لێ نەدا، ناگاتە بەرھەم پێی دەکوێ فەریکە دین و باوەر، دینی بێ ئەقل و شعور، خاو و فەریکیش بە عەمەل نایە.

پوختەیک لە ئەحوالی کافر و مورتەد

لە ڕوانگەی دنیا و قیامەت لە سەر ئەساسی ئایاتی قورئان:

پاش ھەڵسەنگاندن و لەکەودانی ئایەتەکانی لە مەر تەوہی ئینسان گەیشتینە ئەو قۆناغی کە تێیدا چاو دەکری: کافر و مورتەد دەبێ سێ قۆل بن:

۱. دەبێ ئەو کەسە کە تا ویستا کافرانی ڕابوردوو و نەشیزانیو کام ڕێگایە حەقە، ئیستی بە پێی بەراوەرد و ھەڵسەنگاندن دەرکی خوار و خێچ و ڕاست دەکا، خالیسانە و پاکانە لانی ئیسلامەتی ھەڵدەگرێ، بێ گومان خودا ڕابردووی دەبەخشی وەک خاوەن باوەرپێکی عەزیز و تەمیز وەریدەگرێ.

۲. ئەوانە کە خالیسانە و پاکانە تۆبە ناکەن و ناگەرێنەو وەلای خودا، بەلکە ھەر لە ڕووی عادەت و عورفی نەزانیان بازبازینی تۆبە دەکەن ئاکار و ئاساری تۆبە لە خۆ نیشان نەدەن و

نایونېن، ھەر بە پروالەت تۆبەکارن، دە ئاکار و پەفتار و کردار ھەر وەک خۆن، ئەو تۆبەى وان قبول ناکرئ لە لایەن خوداوە.

۳. ئەو کەسانەش کە تا دین و پال وە مردن دەدەن و ئەسبابى تاوان و گوناھ لە دەس دەدەن جا دەزانن دۆراون بە پەلە بى ئەسبابى شەر و شور دەلێن تەسلىمین، نابەخشرین و بە تۆبەکار وەرناگیرین و هیچ بەرتیل و شەفاعەتکاریان لى قبول ناکرئ.

بۆ ھەندیک لەو مەبەستانە ئایاتى بەرز و پیرۆزى قورئان پادەنێن:

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ الشُّوَاءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ نيساء

خودای بى وینە دە ئایەتى پېشوودا فەرمووی زۆر دلخۆش بوو خواوەن بەزەبیە، ئینجا لەو ئایەتە پیرۆزەشدا باسی ئەو دەکات کە تەوبە لە کى وەرەگیرئ؟ دەفەرموئ:

بى گومان ئەو تەوبەى کە خودا بە کەرەمى خۆى پرپاری داوە وەری بگریئ، تەوبەى ئەو کەسانە کە بە گىلى و نەزانی و تینە گەیشتنەو گوناھ ئەنجام دەدەن و خراپە دەکەن، بەلام زۆرى پى ناچى پەشیمان دەبنەو و تۆبە دەکەن و ناگەرێنەو سەر تاوانەکان. ھەندیک ھەن لە راستى نەفس و ھەوايان لاواز و بى ھیزن، بۆیە خلیسکى دەبن و دەکەونەتئ.

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْآنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كَفَارًا أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ نيساء

تەوبە کردن بۆ ئەو کەسانە نییە کە ھەمیشە ھەر خەریکی گوناھن و ئەوێ خودا پى ناخۆشە دەیکات، ئەوان ئەوەیان کردووە دەیکەن تا کاتیک مردن دەستەو یەخەیان دەبێت لە گەڵیاندا، ئەو کاتە دەلێن: تۆبە! ئەو تۆبەى تۆبەى راستى نیە، واتە تەوبەى ک نییە لە خراپە پى وەرینگین. چونکە بەردەوام بوونیان لە سەر گوناھ و تاوان وای لى کردوون کە تازە لى لادانیان بۆ ناکرئ، ئەو جۆرە کەسانە تەوبەى راستەقینەیان لە دەس نایە تازە کە بتوانن وا لە خۆ بکەن خودا لیان ببورئ و خۆش بى.

ئىستا ورد برپوانە و سرنج بگرە لە زۆربەى کاربەدەست و بەرپرسانى ولاتانى بە ناو ئىسلامى دەست و چنگیان وا پرۆردۆتە مال و سامان و ھەناوی بیچاران و بى نەوايان، و مافیان بە شیوەیەکی وا بى ئینسافانە پىشیل کردوون خویان پى ھەلناکشیئەو لەو پرۆچوونە. تازە ئەوانە تا گورگ و ھەلۆی مەرگ دایانەینى، دەس بەردارى ئەو ئاکارە نابن، ئەوانە تۆبەیانە لە تەوبەى،

دەلێن چی پۆژی خۆی؟!

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٦﴾ مائە

بێ گومان ئەو کەسانە ی بێ باوەر بوون بە خودا و بە پیغەمبەری خودا و یاغی بوون ئە گەر ئەوێ لە زەویدا یە لە ملک و سامان و ئەوەندە دیش بیانەوێت خۆیان ی بکەن ئەو لە سزای پۆژی قیامەت، ناتوانن و هەرگیز لێیان وەرناگیرێت و دەفریایان ناکەوێت، بە لکە رەپێچە ک دەدرێن بۆ ناگری دۆزەخ.

ئەو ئایەتە و چەندین ئایەتی دیکەش لە سەر بابەتی تەوبە هەن، بە لام دەبی ئەو بەزانی و بیسەلمێنین لە قسە ی خودا راستتر قسە نابێ و نین، خودا هەموو شتی بە نەزم دانائە و کات و ساتیشی بۆ هەموو شت دیاری کردووە، جا لە سەر ئەو ئەساسە تەوبە کات و ساتی دیاری کراوی هە یە و خودا سنووری دیاری کردووە، تەوبە دەبی لە شت بکری کە بتوانی ئەو شتە بکە ی؛ واتە تۆبە لە زینا کاتی رەوایە بتواندری زینا بکە ی، و هەروا تۆبە ی کوشتن کاتی رەوایە کە بتواندری کوشتن بکە ی. تۆبە ی کویری لە نەزەر ناپەرەوایە، کاتی لە کار بوون و نەتوانین هەر پەشیمانە چی لە دەس دی؟ تۆبە یەکی کە بە مانای نە گەرانهوایە بۆ ئەنجامی کار لە دەس نە یە ناپەرەوایە.

پاشەدۆ:

تەوبە دەبی لە سەر ئەساسی ئیختیار بی، زۆردار و تەجاوەزگەر و ستەمکار تا دەستانی نەبەستن و دە زنجیری نەکە ی ناگەرێتەو، بە لام کاتی دەستی بە ستران و خرایە ژیر کووت و زنجیر، تەوبە ی کە دەکا لە ترسانی دەکا و بی ئیختیارە، دەنا نایکا؛ جا بۆیە تەوبە ی تۆبە کاران کاتی رەوایە کە تۆبە ی دە ئیختیاردا بی.

تەوبە کە پەشیمان بوونەوایە لە خەتا و تاوان، یا بلیین خۆ خاوین کردنەو و غوسلی گوناھانە، ئە گەر لە سەر بناخە ی بیر و باوەر و لیکدانەو نەبی، لەوانە یە ئەو تەوبە یە بە هێز نەبی و بە پشوو بایەکی هەوا و هەوەس بشکی و بە لادا بکەوێ، جا بۆیە خودای تەعالا فەرموویەتی: تۆبە لە لیواری مەرگدا قبوول ناکری و هەروا لە جیگای خۆشیدا، واتە پۆژی قیامەت ئە گەر هەمو دنیا ی پر بی لە زێر و زیو بیدا لە پیناو تۆبە ی دنیا ی تەکلیفی وێستا لێی

قبوول ناکړی. دپاره له پوژي قیامه تدا مال و سامان و زیږ و زیو نییه تا بدری به فیدیه له بری،
 ټه وه که خودا وا ده فهرموئ مه به ست ټه وه یه: توبه له خه تا بو دنیا یه و کاتی ته کلیفه، دنا که
 کاتی حیسابه و بهرهمی ټه عمال توبه جی له وی نایته وه، بو ته ټکیدي ټه و مه به سته ده چینه
 خزمهت ټایه تی ٩١ ی ئالی عیمران:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كَافَرًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِّلٌ اْلأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ اِفْتَدَى
 بِهِ اُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٩١﴾ ئالی عیمران
 ټه وانه ی وا بی پروا بوون و به و بی پرواییه مردوون، واته هر له سر بی باوهری خویان
 ماونه وه، ټه گهر هر کامیان پر به و دنیا یه زیږ بدا به هیچ جوړ لیی وهرناگیریت، بو ټه وانه
 سزایه کی پر ژان هیه، هیچ پشتیوان و یارمه تیده ریان نییه.

ټاوردانه وه و ټپروانیتکی هه ستیارانه له ناوهر وک و سیمای ټایه تی ٩١:

به پراستی ټه و که سانه ی که به بی ئیمان و باوهری دهرن، تازه پاش مردن فدییه ی لی قبوول
 ناکړی و وهرناگیري، ټه گهر بارستایه دنیا یه زیږ و زیو بدن له دنیا دا یا له قیامه تدا؛ سزاشیان
 سهخت و به ژانه و که سیش ناتوانی به هاواریانه وه بی و یارمه تیان بدا.
 دووباره بو بیراز کردنه وه ی زهینی کوډ ده لیین: کافر به پیی ئیشاراتی ئایات ده بی سی قول
 بن:

١. قولیکیان ټه وانه له سر ټه ساسی به راوهر د و بهرجه وهندیان ته وه به یه کی دروست و رهوا
 و رهوان ده که ن، خوداش لیان قبوول ده کات وه که ده ټایه تی ٨٩ ی ئالی عیمران دا فهرمووی:
 ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا﴾ مانا که ی سهیر که له ټایه تی ٨٩ دا.

٢. قولی دووه هم ټه وانه که ته وه ی بی ناوهر وک و عاده تی و بی عمه له ده که ن، خودا
 لیان قه بوول ناکا و وهرناگیري، وه که خودا له ټایه تی ٩٠ دا ئاماژه ی وه لا فهرمووه ﴿لَنْ تُقْبَلَ
 تَوْبَتُهُمْ﴾ بو مانا که ی سهیری ټایه تی ٩٠ که.

٣. قولی سیه هم له کافران ټه وانه که تا دهرن ته وه به ناکه ن، واته به کافری دهرن. ټه وانه
 توبه ش بکه ن خودا لیان وهرناگیري چونکه به کافری مردن وه که ټایه تی ٩١ ئیشاره تی وه لا ده کا
 و ده فهرمووی: ﴿فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ﴾ سهیری مانای که له جی خویدا.

سهیری چهند ئادابینکی عیلمی نه خو بکړی له ترکیباته که یدا ناروا نابی وه که ټه وه:

۱. دَلَّ ۋە پرسیارە دەکا: بۆ دە «لَنْ تُقْبَلَ» ئایەتی ۹۰دا بى حەرفى «ف» بەرپۆە چوو کار؟
بۆ دە ئایەتی ۹۱دا «ف» بە کار برا و کوترا «فَلَنْ يُقْبَلَ»؟

ولام بە گوێرەى دابى نەحو: ئایەتی ۹۱ خاوەنى شەرت و جەزایە دە واقیعدا، ئەگەر بێتو
ئەو «ف» یەى لە سەر نەبى، ئەو شەرت و جەزایە هەست پى ناکرئ و نازاندري کەوايە بۆ وەى
بزاندرئ کە ئەو ئایەتە لە سەر ئەساسى شەرت و جەزافى دار کراوە.

۲. قازانج و فايدهى «و» ی ﴿وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ﴾ چیه؟ دەبى لە ولامدا بکوترئ ئەو «واو»
واوى عەتفە، تەعبیری ئایەتە کە ئاوايە: (لَوْ تَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِمِلَّةٍ الْأَرْضِ ذَهَبًا لَمْ يَنْفَعُهُ ذَلِكَ مَعَ
كُفْرِهِ) واتە ئەگەر تبههوى لە خودا نزیک کەوى، بارتەقاي ئەرزت زير پى بى، ناتوانى وە نزیک
کەوى، ئەگەرى بارى کوفرت لى بى، ئەو زیر و زیوہت بە خورايیە.

يا دەتواندرئ بکوترئ: ئەو واوہ بۆ تەفسیلی پاش ئیجمالە واتە درێژە پى دانى شتى کورت.
(تفسیر کبیر، باسى هەمان ئایەت)

خودای تەعالا بەندەى خوئ دە تاریکی و نەزانیدا ناھیلئتەوہ، بەلکە پلە بە پلە ئاگاداری
دەداتى، وەک ئەوہ پاش تى گەياندن و حالئ کردنى لە تەوہ و باوہرى و بى باوہرى دەیھەوى
ئاسار و نیشانەکانى برۆای پتەو و بەراستى دە ئىنسان بگەيئنى، تاکوو ھەچى بەیانى زوو لە
خەوى ھەستا نەلئ ئەمنم خاوەنى ئیمان و برۆا، دەبى لە محەک بدرئ ئەو کەسەى داواى
مروئى دەکا، بۆ ئەو مەبەستە دەچینە خزمەت ئایەتی ۹۲ى ئالی عیمران لەوى ئەگەر ئەقل و
ھەست بە تەفرە نەبەین تێدەگەین کێیە راست دەکا و چاکە؟!

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۹۲﴾ ئالی عیمران
بە چاکەى تەواو ناگەن تاکوو لەو مال و سامانەى وا خوشتان دەوئیت بەخشش نەکەن، ھەر
شتیک ببەخشن، بى گومان خودا ئاگای لیبە.

ئاوردانەوہ و تېروانىئیکى ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۹۲:

تاکوو لە رپی خودادا بەختى نەکەن بەشى لەو سامان و داراییەى کە لە رپی حەلألەوہ
وہ دەستو ھیناوە و خوشتان دەوى، ناگەن بە پلەى چاکە و دەستو ناگا بە پەلى قايم و قولئ
دارى ئیمان و ھەرچى لە رپی خوداشدا خەرجى کەن خودا پى دەزانئ و زانايە و پاداشتان بە
پى نەتەى دلتان دەداتەوہ.

به کوردی، هه‌رچی بۆ خودا بی، خودا پاداشی ده‌داته‌وه و هه‌رچی بۆ ئه‌و نه‌بی، به چاوتاندا ده‌داته‌وه. جا هه‌ر چۆن ده‌پۆن به‌ پێدا پۆن!

ئینسان کاتی ده‌گاته قوناخی که‌مالی ئیمان و باوه‌ر، و ساتی ده‌گاته پله‌ی مرو‌فایه‌تی و ئیخلا‌س ده‌عه‌مه‌لدا، که‌ به‌ خاتری زاتی پاکی خودا له‌و شتانه‌ی نه‌فس و هه‌وا عاشقیانه و ده‌یهه‌وین، واز بێنی و لادا لێان، ئه‌و ئایه‌ته به‌ ئاشکرایي هه‌وار ده‌کا و ده‌لی: گه‌وره‌ترین و قایم‌ترین سه‌نگه‌ری چاک و چاکه به‌خشینی سامان و مال له‌ به‌ خاتری خودا؛ له‌ باب‌ه‌تی ئیخلا‌س و نایخلا‌سی عه‌مه‌ل خودا ئاگادار و زانایه.

ده‌و ئایه‌ته‌دا به‌ پروونی ئه‌وه هه‌ست ده‌کری که‌ خودای ته‌عالا به‌خشینی مال و سامان له‌ سه‌ر ئه‌ساسی ئیمان و باوه‌ر نه‌بی وه‌ک کافران نایه‌ته‌ حساب و نه‌فع نادا ده‌ پو‌ژی حیساب‌دا (قیامه‌ت)، به‌لام خاوه‌نی ئیمان و باوه‌ر به‌ پپی وه‌عه‌دی خودا هه‌ر چاکه‌یه‌کی بیکا بۆی ده‌ژمێردری پو‌ژی ئاخیره‌ت، ده‌تواندري ئایه‌تی ٥٥ سوو‌ره‌ی ئینسان بکریته به‌لگه‌ی ئه‌و مه‌به‌سته:

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا
خاوه‌ن ئیمان‌ه‌کان له‌ پیاله‌ شه‌رابی که‌ ده‌خۆنه‌وه تیکه‌لا و له‌ کافو‌ره.

جگه‌ له‌ وه‌ش به‌ ئاشکرایي ئایه‌ته‌کانی ٢٢ تا ٢٦ سوو‌ره‌ی مطففین به‌ پروونی زه‌مه‌زه‌می ئه‌وه‌یانه چاکان و پاکانی خاوه‌ن باوه‌ر و ئیمان ده‌که‌یف و خۆشی و خواردن و خواردنه‌وه‌ی خۆشدان، سه‌یر که‌:

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٥﴾ خِتَامُهُ مِسْكَ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٢٦﴾

به‌راستی چاکه‌کان له‌ خۆشی و ناز و نېعه‌تدان (٢٢) له‌ سه‌ر ته‌خته‌کانه‌وه ده‌روانن (٢٣) له‌ روخساریانه‌وه گه‌شه و نه‌شه به‌دی ده‌کری (٢٤) شه‌رابی بی‌خه‌وش و مو‌رکراویان پی ده‌دري (٢٥) ئاخ‌ر قومی بونی میسک ده‌دا، ئه‌دی با‌کی به‌رکی که‌ران له‌ پیناوی ئه‌وه‌دا پی‌شپ‌رکی بکه‌ن (٢٦)

بی‌گومان ئه‌و ئایه‌تانه ته‌ئیدی ئه‌وه ده‌که‌ن که‌ خاوه‌ن باوه‌ران و ئیمان ئه‌وه‌یان بۆ رازاوه‌ته‌وه

لە پێناو چاک و پاکیهی که لە دنیا دا له خۆیان نشان داوه.

خودای مهزن ئه و چاكانهشی دهسنيشان كردن بهوانهیی بۆ خودای بهخشيینی مأل و سامان دهكهن له و مأل و سامان و داراييهی که زۆريان له بهر دلانه و خوشيان دهوین.

جوملهی (حتی تنفقوا) ئهوه مان پێ دهلێ: ئینسان ناگاته پله و قوناخیکی چاک و چاكان تا ئهوهی له بهر دلانیهتی، بۆ خودای له دلێ خۆی نهکاتهوه، واته نهیههه خشی ده پێگای ئهودا. ئه دیره دا ئه و پرسیاره بهرۆکمان دهگرێ کهوابێ ئهوهی عیبادت دهکا و تهقوا دهکا دهبی نهگاته پلهی بهرز، دهگهڵ ئهوهی ئههلی تهقوا وهعهدهی پلهی بهرزى دراوهتی؟

ولامی ئه و پرسیاره: ئینسان ناکرێ ئهوهی زۆری دل پتویهتی، له دلێ خۆی دارنێ، مهگه لهوهی خوشهویستتری دهس کهوێ به دارنینی ئه و؛ جا له سهه ئه و سرشتهی ئینسان ناکرێ ئینسان ئه و دنیا یه تییدا و تییدا دهژی و خوشی دهوێ و دلێ لی بهرنابی، بیههه خشی مهگه لی یهقین بێ که له دنیا ی خوشهویستتر و له بهر دلانتری وهدهس دهکهوێ به و دنیا پیدانه؛ ئهوهش واته له دنیا به چاتر زانین که قیامهته بۆ کهسیک دهس دهدا که به بوونی خودای تهعالا و ئاخرهت وا ئیقرار بکا و یهقین پهیدا کا وهک به چاو رۆژ و شهو چاو دهکا.

بۆ ئه و مهتله به دهچینهوه مأل دل، ئهگهه باوهر و ئیمان کلێ دل بن، ئهوه ههه به چاوی لهش رهش و سپی لیک دهکهیهوه، به چاوی دلێش ئاوا حهق و ناحهق لیک دهکهنهوه، ئهوجار به چاوه نوورانییهکانی ههست و شعور و ئهقل، چون دنیا دهبینی ئاواش ئاخرهت دهبینی و ددان به خالقیهتی خودای بێ هاوتادا دینێ وهک پازاوهیی دنیا چاو دهکا، باوهری ئهوهش دهکهی که ئه و خالقیهتی که پازینه رهوهی دنیا یه دهشتوانێ پازینه رهوهی ئاخیرهتیش بێ.

دیمه نیک له سهله فی سألح:

سهله فی سألح شتیکیان که زۆر خوش دهویست و له بهر دلانیان دهبوو، نهزری خودایان دهکرد و بۆ خودایان دادهنا، بۆ نمونه دهگیرنهوه کاتی ئایهتی ۹۲ دابهزی بۆ پیغه مبههه و رایگه یاند بۆ عالم، ئه بوطلحهی انصاری که یهکیک له پیاوانی چاک و پاک بوو له حزووری پیغه مبههه را عهززی کرد که ئه من باغیکی زۆر باشم ههیه له نزیکێ مزگهوتی نهبی به ناوی باخی «بیرحاء»، ئه و باغه نزیکه ی ۶۰۰ یا ۷۰۰ دار خورمای دهبی و زۆریشم له بهر دلانه و خوشم دهوێ، که پیغه مبههه زۆر جارن بۆ عیبادت تهسیحاتی خودا دهچووه ناو ئه و باغه چونکه ئا و ههوا ی ساف و پاک ی ههبوو. جا ده مههه وێ ئه و خوشهویستهه (باغی بیرحاء)، به شاهیدی تۆ

بێدەمە خودا و بیکەمە سەدەقە، ئەتۆش ئەی پێغەمبەر دابەشی که بە سەر بێنەوایاندا.
 پێغەمبەر لە ولامیدا فەرمووی: (بَخْ بَخْ ذَاكَ مَالٌ رَابِعٌ وَ إِنِّي أَرَى أَنْ تَجْعَلَهَا فِي الْأَقْرَبِينَ)
 واتە خۆشە بە حالی تۆ که ئەو ماله بە نرخە ی دەبەخشی، ئەمن وای بە چاک دەزانم بێدە
 خزمانت. سەودایەکی زۆر بەقازانجە چونکە دوو شتی بەنرخیان تێدا چاو دەکری: ١. سەدەقە،
 ٢. بەکارهێنانی سیلە ی پرەحم که دەیدە یە خزمانت.

جا لە سەر ئەو ئەساسە ابوطلحە ی انصاری ئەو باغە ی لە نیوان خزمان و ئامۆزایانی
 بێنەوایدا بەش کرد. (نەقل لە بخاری صحیح لە بابی زەکاتدا لە حەزەرەتی انس بن مالک بە پیتی
 ریوایەتی مسلم و ابوداود، دەبەینی سابت و ابی بن کعبدا دابەش کرا).

نمونه ی دیکە زۆر هەن لەو بارەو، وەک زید بن حادث ئەسبە چاکی خۆی بە ناوی
 «سبل» که تایبەتی پۆژی هەرا و غەزا بوو، بەخشی بە اسامە ی کۆری خۆیدا بە دەستووری
 پێغەمبەر. هەروا عەبدوللا کۆری عومەر جوانترین کەنیزی خۆی بە ناوی کەنیزە ی پۆمی
 «مەرجانە» ئازاد کرد. (روح المعانی، ٢٩٣/٣) و هەروا عومەری فەرۆوق کەنیزی خۆی که لە
 ئەسیرانی جەلەولا وەبەری کەوتبوو بە کرین، بە وەسیلە ی ابوموسی اشعری، بە دابەزینی ئەو
 ئایەتە (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ) ئازادی کرد (طبری، ٣/٣٤٦).

بە هەر حال دلی پر ئەوین و هیوای پۆژی ئاخەرت و خودا دوستی دێتە جۆش و خرۆش
 و کۆلین هەم خۆشەویستی خۆی دەبەخشی لە پێناویدا هەم خۆی، هیچ سەیر و جیی
 سەرسوورمان نییە لە کن ئاشقانی سەر و مال دانان.

پیش دابەزینی تەورات بۆ حەزەرەتی موسا هەچی تەعامات بووبی، بۆ بەنی ئیسرائیل
 گۆیا حەلال بوو، هەندیک لەو خواردەمەنیانە نەبی که حەزەرەتی یەعقوب بە پیتی بەهانه یەکی
 تایبەتی لە سەر خۆی حەرام کردبوون وەک گوشتی و شتر و شیر، هۆزی یەهوود بە عینوانی
 پەخنە لە ئایینی ئسلام و گێردان بە پێغەمبەری دەیانکوت بە حەزەرەتی پەسوول: ئەتۆ که
 ئیدیعی شوین کەوتن لە دینی حەزەرەتی ئیبراهیم دەکە ی، ئەدی چۆن گوشتی و شتر و شیریکی
 که لە ئایینی ئیبراهیمدا حەرام بوو، ئەتۆ بە حەلالی دەزانی و دەبخۆی؟ ئەو کارەت بە
 پێچەوانە ی ئیدیعاتە.

حەزەرەتی پەسوول بۆ وەلامی ئەو ئیدیعیە ی یەهوودیان ئاوا دێتە جواب: ئەو

حەرام بوونەى گۆشتى وشتى و شیر ھەر تايبەتى ھەزەرەتى ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاق و يەعقوب بوو. ئەو گۆشتە وشتى و شىەرى ئیو بە عینوانى پەخە دەپھینە پروو و دەلین ھەرام بوو لە ئایینی ئىبراھیمدا، ئەتۆ چۆنى دەخۆی بە ھەلال! وا نییە وەک ئیو دەلین و خەیاڵتان کردوو، بەلکە بۆ ئىبراھیم و ئىسماعیل و ئىسحاق و یەعقوب ھەلال بوو، بەغەیرەز ھەزەرەتى یەعقوب کە لە سەر خودای خۆی بە ھۆی عوزرپکی تايبەتى ھەرامى کردبوو. ئەو دابە حورمەتە لە نیتوان ئەولادانى ئەو ھەر ماوہ لە سەر ئەساسى عورف و عادەت نەک لە سەر ئەساسى ئەھکامى ئایین.

دیارە وەک زاندراوہ و دەزانین ھۆزى یەھوود تەسلىمى ئەو ولامەى پیغەمبەر نەبوون و ھەدایان نەدا لە پەخەبازى خۆیان، تا کار گەیشتە ئەو جیگایە ھەزەرەتى پەسوول دەستوورى دا کە تەورات بێنن لێى پروان بزەن تا کوو دەرکەوئ ئایا ئایەتیک ھەیە دە تەوراتدا لە سەر ھەرامى گۆشتى وشتى و شیر لە سەر ھەزەرەتى ئىبراھیم! ئەگەر ھەبوو ئیو پەست دەکەن، ئەگەر نەبوو ئیو درۆ و تەوھین دەکەن بە ئایینی ئىبراھیم. دیارە ئەوان نەیانتوانى تەورات بێنن چونکە دەیانزانى لە تەوراتدا ئایەتى وا نییە گۆشتى وشتى و شیرى لە سەر ھەزەرەتى ئىبراھیم بە ھەرام دانابى.

جا بۆ تەئیدی ئەو باسە دەبى بچینە خزمەت ئایەتى ۹۳ى ئالی عیمران:

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَٰئِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَٰئِيلُ عَلَىٰ نَفْسِهِ مِن قَبْلِ أَن تُنَزَّلَ
التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۳﴾ ئالی عیمران

ھەموو خواردەمەنییەکانى کاتى خۆی پێش ئەوہى تەورات بێتە خواری، بۆ بەنى ئىسرائیل ھەلال بوو جگە لەوہى ئىسرائیل لە خۆى ھەرام کرد، بلى: ئەگەر وا نییە و ئیو پەست دەکەن، ئادەى تەورات بێنن و وەبخوین!

ئاوردانەوہ و تېروانىتیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتى ۹۳:

ھەموو خواردنیکی پاک و خاویڤ بۆ نەوہکانى ئىسرائیل واتە ھەزەرەتى یەعقوب ھەلال بوو، مەگەر ئەوہى کە ئىسرائیل لە سەر خۆى ھەرام کردبى، وەک گۆشت و شیرى وشتى؛ پێش ھاتنى تەورات؛ کەوايە بلى ئەى محەمەد: ئیو ئەگەر پەست دەکەن و بەقاو بە قسەى خۆتانە، ئەى یەھوودیەکان، تەورات بێنن بیخویننەوہ و ورد بەراوہردى کەن: داخۆ ئایەتیکی وای دەس دەکەوئ تیدا ئاماژە بکات بە ھەرامى خواردەمەنى پاک و دابەزیبەتە سەر

یەعقوب؟! (نەقل لە ئیمامی واحدی)

گۆیا پیغەمبەر بە جوولە کەکانی کوت ئەمن لە سەر ئایینی ئیبراھیم، جوولە کەکانیش کوتیان دەيجا کە لە سەر میللەتی ئیبراھیمی، بۆ گوشتی و شتر و شیری و شتر دەخۆی؟ پیغەمبەر ئیسرائیل (یەعقوب) یش تووشی نەخۆش «عرق النساء» ببوو پزیشکان گوشت و شیری حوشتریان لێ قەدەغە کردبوو. جا یەعقوب پاش چابوونەوهشی لەو نەخۆشییە گوشت و شیری حوشتی هەر نەخواردەوه. دەنا لە سەر ئەساسی ئایینە کە هیچ خواردنێکی پاک لە نەوهی ئیسرائیل حەرام نەبوو.

دەبی ئەوه بزاندی کە ئایە تەکانی پێش ئایەتی ٩٣ ئاماژە وەلای نیشانانێک دەکەن کە شاھیدن لە سەر پیغەمبەرایەتی حەزەرەتی محەمەد بە پێی دەستوورات و ئومووراتیک کە دەکەونە سەر شانی ئەهلی کتیب، بەلام ئایەتی ٩٣ جوابە لە سەر ئیدیعی قەومی یەهوود کە دەلێن بۆچی حەزەرەتی محەمەد دەلێ لە سەر ئایینی ئیبراھیم و کەچی گوشت و شیری حوشتی بە حەلال داناو! دەحالی کدا کە حەرامە لە ئایینی ئیبراھیمدا! یەهوود لیخە ئەو ئیدیعیە نەبوونەوه تا کوو حەزەرەتی رەسوول پاشەکشە ی پێ کردن و وازی پێ لێ هێنان بەو شیوہیە:

پیغەمبەر فەرمووی بۆن تەورات یێن تەماشای کەن بزەن دەویدا ئایەت هەیه لە سەر حورمەتی گوشت و شیری و شتر؟ یەهوودیش لە بەر ئەوهی کە دەیانزانێ دە تەوراتی موسادا ئەو ئایەتە دەس ناکەوێ و نییە، نەیان توانی تەورات یێن و تەماشای کەن، وازیان لە ئیدیعیە کەیان هێنا و بە درۆزن دەرچوون.

ئەگەرچی قەدەغەبوونی گوشت و شیری و شتر لە حەزەرەتی یەعقوب دەستووری پزشکی بوو دەنا ئایینی نەبوو، ئەمما هەندیک بە پێی ئیشاراتی ئایەتی ١٦٠ ی سوورەتی نساء کوتوویانە هۆی حەرامبوونی تەعامی حەلال لە یەهوود سزای یاغی و زۆرداری و کاری ناشیرینیان بوو.

فَبْطُلُم مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ نِساء

کەواتە بە هۆی ستمیکەوه کە لە لایەن یەهوودییه کەنەوه کرا ئەو شتە پاک و خاوەنێکە کە بۆیان حەلال کرابوون، لێمان حەرام و یاساغ کردن، بە هۆی زۆر کۆسپ دروست کردنیش، لە سەر رێ و رێبازی خودا.

دلی بزۆز و بهپرسیار له سهر ناوهروکی جوملهی ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاَّبْنِیْ اِسْرَآئِیْلَ﴾ ههست بهوهی دهكا كه تهعام بوخوی نیوه بو ههچى دهخورى و يا به قهولى یارانى ابوحنیف، ناوی گهنمه؛ ئەو قهولهش كه لاوازه، و ههروا «الف و لامىكى» تهعامى پى پازاوهتهوه و بو گشته واته عامه؟ له سهر ئەو ئەساسهى كه ده ئايهتهكهدا لهفزی پاک و خاوين ديارى نادا، دهبي زۆر شت كه ده تهعاماتدا ههيه و دل ناخوازي حهلال بووبى بو يههوود؟! ده حاليكدا كه ههچى خواردنى خاوين و پاک نهبي، خودا به رهواى ئينسانى دانهناوه.

جا ئەديردها دهچينه سهر قهولى خاوهنى كه ششاف كه فهرموويهتى: بهلى؛ (كل الطعام) واته ههموو شتى خواردنى، نهك تهبيعهتى تاييهتى ههنديك له ئينسان كه دليان به شتيك له خواردمههني ناقوزيتهوه. و ههر جگه له قهولى خاوهنى كه ششاف ئەگهر لهفزی (كل الطعام) عوموم نهگهيئى، ئيستيسناى لى بهكار نابري و دروست نابى؛ ئەو ئيستيسنايه نيشانهى عومومويهتى تهعامه؛ وهك ئايهتى ۲ و ۳ عصر:

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾
گشت مرۆ له زهرهر و زياندايه؛ جگه لهوانهى خاوهنى پړوا و ئيمان كردار چاك و پاكن.

ئەو ئايهته تهئكيدى ئايهتى (كل الطعام) ه تا ئيستيسناى (الا ما حرم) دهكا، كهوايه يهقين ههيه له سهر عوموميهتى تهعام، پيغهمبهريش كه بهيانگهري ئايهته فهرموويهتى: خوراكي پاک و خاوين، واته ههچى خواردمههني پاک و خاوينه له خواردن دي، حهلاله بو بهنى ئيسرائيل (تهفسير كبير، ههمان ئايهتى ۹۳)

بهر له ههموو ئەوانهى كه هۆى بهرهو پاش بردنهوهى يههوودانه لهمهري ئيديعايان داواى تهورات هينان بو ئيسباتى حهق له لايهن پيغهمبهريكى نهخويندهوار دهليل و بهلگهى قاتيعن له سهر ئيسباتى پيغهمبهرايهتى محهمدهﷺ چونكه خالى بوونى تهورات له ئايهتى حهرام كردنى گوشت و شير له ئيبراهيم نيشانهى ئەوهيه پيغهمبهر له ئاسمانهوه خه بهردار كراوه، دهنه نهخويندهوار چۆن دهكرى ئەوه بزاني؛ ئەوه تهئكيدى پيغهمبهرايهتى حهزهرهتى محهمده.

پاشه دو:

ئەو ئايهته (۹۳) يهى ئالى عیمران تۆمه تهكانى هۆزى يههوود كه دهيدهن له ئايينى ئيسلام له

بابەت حەرام کردنی ھەندیک لە خواردەمەنی ھەڵاڵ لە لایەن پێغەمبەرەو، ھەک گوشت و شیری حوشتەر، ڕەد دەکاتەو؛ یەھوودیەکان دەیانەویست بە ھۆی ئیھانە واتە بە ھەڵاڵ زانیی خواردەمەنی حەرام (کە گوشت و شیری حوشتەر ب) ئایینی ئیسلام دژی ئایینی ئیبراھیم نیشان بدەن، بەڵکە بتوانن بریتیککی گەورە لە بەدەنی ئیسلامدا پەیدا کەن و زەبریککی کاریگەر لە بەژن و بالای بدەن. دە ھالیکدا دەیانزانی ھەچی خۆراکی پاک و خاویئە لە میللەتی ھەڵاڵ و ھەڵاڵ کراو، ئیلا لە ھەزرەتی یەعقوب نەبێ کە بە ھۆی دەستووری پزشکی بەزیککی ھەک گوشت و شیری حوشتەر لێ قەدەغە کرابوو، پێش دابەزینی تەورات بۆ ھەزرەتی موسا و شوین کەوتووای ھەزرەتی یەعقوبیش بە ھۆی ڕیز و ڕیزداری لە یەعقوب لە خۆیان قەدەغە کەربوو، لایان وابوو ئەو ھەرامیککی ئاینی، بەلام لاساری و شیلگیری یەھوود لە سەر ئەو ڕەخنە کاری گەیانە ئەو جیگایە کە ھەزرەتی ڕەسوول لێیان وەخۆ کەوت و داوای ھینانی تەوراتی لێ کردن کە کتیی پێغەمبەری موسای خۆیان، تاکوو تەماشای کەن بۆیان دەرکەوی ڕاست و درۆی یەھوودیان، فەرمووی لە تەورات ڕوانن بزانی ئایەت ھەبە لەو بارەو، واتە حورمەتی گوشت و شیری و شتر، یا تێدا نییە! ھۆزی یەھوود زانیان وەدرۆ دەکەونەو و دەخرێنەو لە ھینانی تەورات خودداریان کرد و نەیانھینا، بەڵکە بە ھەجالت و ڕوورەشی دەس بەردار بوون سەریان دانەواند.

گۆیا ابن عباس فەرموویەتی: کاتی پێغەمبەر فەرمووی تەورات بێن لێی ڕوانن تاکوو دەرکەوی ئایە ئایەتی وای تێدا ھاتوو کە گوشت و شیری حوشتی حەرام کەربێ یا تێدا نییە! ئەدیرەدا گۆیا یەھوودیەکان کوتوویانە بە پێغەمبەری جا خۆ ئەتۆ تەورات نازانی! چۆن داوای دەکە؟! پێغەمبەر دەفەرموێ لە ولامیاندا: نەفەری وام لە لا ھەبە ھەک عەبدوللا کۆری سەلام و عەبدوللا کۆری عومەر زمانی عیبرانی بەلەدن و دەیزانی، ئەوجار یەھوودیەکان جورئەتیان نەکرد زیاتری لە سەر ڕۆن و نەشیانھینا، بەڵکە بە ھەجالتی دامان.

دیارە بە سبوت گەیی درۆ و تەوھین و ئیقراری ھۆزی یەھوود ئەوجار دڵ دەیھەوێ ئەو بەزانی: ئایا سزای ئیھانەچیان چییە ڕۆژی خۆی؟! کەوا بەلامی دڵ مرزەم بوونی دڵ دەچینە خزمەت ئایەتی ۹۴ی ئالی عیمران تاکوو تێگەن لە سزای درۆھەلبەستان:

فَمِنْ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ ئالی عیمران

جا پاش ئەو ئەوانەى كە درۆ بە دەم خوداوه هەڵدەبەستن هەر ئەوانە سته‌مكارن.

ئاوردانەوه و تېروانىتيكى هەستيارانە لە ناوەرۆك و سيمای ئايەتى ۹۴:

پيويسته‌ خاوه‌ن بڕوا ئەو‌ه‌ى باو‌ەر بێ كە ئەوانەى بە هەوا و هەو‌ه‌س و بێ‌دەليل درۆيان بە دەم خوداوه‌ هەڵدەبەستن بە خات‌ر بە‌ه‌ره‌يه‌كى دنيايى، پاش هەموو زانياريه‌ك و ئاگاداريه‌ك، دەياندریٲى بە هۆى بە‌لگه‌ و دەليل، ئەوانە جگه‌ له‌وه‌ى سته‌مكارن خەجاله‌تى ئەق‌ل و هەست و شعوريشن، واتە خە‌ل‌ل ك‌ردنى حەرام و حەرام ك‌ردنى خە‌ل‌ل ك‌ارى خودايه‌ نه‌ك ك‌ارى عەبدان؛ جا بۆيه‌ دەست‌تێو‌ه‌ردانى كار و سزای زۆر گه‌وره‌ له‌ خۆى دە‌گ‌رى، يه‌هوود له‌ دواى ئەوه‌ى كە ئاگادار ك‌رانەوه‌ كە هەموو خوا‌ردنيك بۆ ئيس‌رائيلييه‌كان خە‌ل‌ل بووه‌ تەنيا ئەوه‌ نه‌بێ كە حەز‌ره‌تى يه‌عقوب بە پيى دەستوورى پزشك له‌ سەر خۆى حەرام ك‌ردبوو، ئەوانەى ئەو درۆيه‌ دە‌كه‌ن و له‌ سەرى بە‌رده‌وام بن پ‌رۆژى بە سته‌مكار دە‌ژميرد‌رێن و وه‌بەر سزای سته‌مكاران دە‌كه‌ون. ئەوانە هەم زولمیان له‌ خۆيان ك‌رد و خۆيان تووشى سزای خودا ك‌رد، هەم زولمیان له‌ خە‌ل‌ك ك‌رد كە بە درۆ له‌ پ‌يى راستيان لادان.

گۆيا يه‌هوود ئيق‌رار دە‌كه‌ن بەوه‌ى كە حورمه‌تى ئەو خوا‌رده‌مه‌نبيه هەر له‌ زه‌مانى حەز‌ره‌تى ئادەم‌پ‌رايه‌ زۆر پ‌ن‌ش تەورات و مووسايه‌، و دە‌ه‌ورانى ئيبراهيميشدا هەر بە‌رده‌وام بووه‌. جا بۆيه‌ خوداى تە‌ع‌الا پ‌استه‌وخۆ ك‌وته‌ و خە‌يالە‌كه‌يانى بە درۆ و ئيفت‌يرا ناودار ك‌رد و ناوى ب‌رد، جگه‌ له‌وه‌ش هە‌ل‌دە‌گ‌رى كە بكو‌ترى ئەو ئايەتە ۹۴ ئايەتيكى سەربه‌خۆيه‌ بۆ ك‌وللى كەسه‌، واتە هەر كەس بە دەم خوداوه‌ درۆ هە‌ل‌بە‌ستى له‌ سته‌مكاران دە‌ژميرد‌رى و سزای سته‌مكاران سزايه‌، له‌ سەر ئەو ئيحتيماله‌ى هەموو يه‌هوودي‌ك واتە هەو‌ه‌ل و ئاخ‌ر دە‌گ‌ريٲه‌وه‌.

له‌ف‌زى (اف‌ترى) دياره‌ بە پيى علمى سەرف، له‌ بابى (اف‌ت‌ع‌ال)ه‌، بە ماناى ئيس‌لاح هاتووه‌ و هەم بە ماناى ئيف‌ساديش هاتووه‌ واتە هەر دوو مانا له‌ خۆ دە‌گ‌رى، بە‌لام بە زۆرى دە‌ ماناى فەساددا بە كار ب‌راوه‌؛ هەر ئەوه‌ش هۆيه‌ كە دە‌ قورئانى پي‌رۆزدا بۆ درۆ و ش‌رك و سته‌م دە‌ كار ك‌راوه‌، وه‌ه‌روا بە ماناى داپوشينيش هاتووه‌ به‌و دە‌ليله‌ (ف‌ريه‌) كە له‌ ئيفت‌يرايه‌ بە ماناى درۆيه‌ كەسيكى درۆيان دە‌كا جلكى درۆيان دە‌بەر دە‌كا.

عەره‌ب دە‌ل‌ين (ف‌رى الاديم) واتە پ‌ن‌ت د‌رين و پ‌چ‌رين، درۆزن واتە حەق د‌رين. عەره‌ب بە درۆ دە‌ل‌ين «اف‌تر» به‌و پيٲه‌ درۆزن به‌بى لي‌ك‌و‌ل‌ينه‌وه‌ و بە‌رجه‌وه‌ندى ئەو قسه‌ داده‌د‌رن و دروست دە‌كه‌ن. دە‌ك‌رى ب‌ل‌ين ئەو كەليمه‌يه‌ (اف‌ترى) بە ماناى (اخ‌ت‌راع و اخ‌ت‌لاق) واتە دروست‌ك‌راو

دووبه‌ره‌کی نانه‌وه، یانی به په‌وانتر: دروست کردن و وه‌دیه‌ئینان هاتووه. (تفسیر کبیر، ١٥٠/٨) به کورتی و به کوردی: له سهر ئه‌ساسی ئه‌و مانایانه که له لایه‌ن درۆزانه‌وه ده‌سازین و هیچ رابردوویه‌کیان نییه پیی ده‌کوتری (افتری)؛ الافتراء اختلاق الکذب: واته درۆسازی. جومله‌ی (من بعد ذلک) واته پاش ئاشکرایه ده‌لیل له سهر ئه‌وه‌ی ئه‌و حورمه‌ته له لایه‌ن یه‌عقوبه‌وه بووه و له پیش ئه‌ودا حه‌رام نه‌بووه، ئه‌وجار (فأولئک هم الظالمون) واته ئه‌وانه سزاواری سزای دۆزه‌خن.

پاش هه‌لسه‌نگاندن و هه‌لگیر و وه‌رگیر ئایه‌ته‌کانی بابته به‌و نه‌تیجه‌گه‌شتین که حه‌زرتی محمد المصطفی راسته و دروسته، ئه‌وجار ههر که‌س ئه‌و به‌لگه و ده‌لیله‌ پروونه‌ چاو نه‌کا و کوپرا نه‌ستی وه‌خۆ که‌وێ و درۆ و ئیهانه‌ بگریته به‌ر خۆ، ئه‌وه له ئه‌ندازه به‌ ده‌ر زو‌لم‌که‌ر و خه‌یانه‌ت‌کاره به‌ ئه‌قل و شعوری خۆی و عاله‌م، زو‌لم له‌ خۆی ئه‌وه‌یه که ئه‌قل و هه‌ست و شعوری سهر کوپر کردووه و لای داوه له‌ ریی راست؛ زو‌لمیش له‌ خه‌لک ئه‌وه‌یه که دلی خه‌لکی کرمی کردووه به‌و درۆیانه.

جا ئه‌وجار وێژدانی رازاوه به‌ ئه‌قل و هه‌ستی خاوی‌ن بۆی په‌وايه‌ پروو بکاته ئه‌و هۆزه یه‌هوده و ئه‌وانه‌ی هه‌وای یه‌هوودیان ده‌ سه‌ریدا،ه، بلی پێیان: خودا راسته له‌ گو‌فتار و کرداریدا، یا ناراسته؟! ئه‌گه‌ر راسته خودا - که راستیشه - بۆ وه‌شوین ئه‌و راسته ناکه‌ون و یه‌هوودیه‌ته په‌ها ناکه‌ن و ده‌سه‌رداری ئه‌و درۆیانه نابن؟! ئای عه‌جه‌ب له‌وانه‌ی خیره‌سه‌ری و خۆبه‌زل‌زانی ملکی عه‌قل و له‌شی داگرت، به‌ قسه‌ی خوداش ناکه‌ن وه‌ک داروباری ویشک و خوار وان، تاکوو نه‌سووتین به‌ ئاگر راسته‌وه نابن، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته ده‌بی بجینه خزمه‌ت ئایه‌تی ٩٥ی ئالی عیمران تاکوو له‌وێ به‌ باشی تینگه‌ین له‌ مه‌تله‌ب:

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾ ئالی عیمران
بلی: خودا راستی فهرمووه که واته شوین ئایینی ئیبراهیمی حه‌ق‌خواز بکه‌ون، که ئه‌و له
شه‌ریک بریارده‌ره‌کان نه‌بووه.

ئاوردانه‌وه و تێر وانیکی هه‌ستیارانه له‌ ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ٩٥:

ئه‌ی محمه‌ده‌ﷺ! ئه‌تۆ بلی به‌وانه: خودای بی‌هاوتا راستی فهرمووه، که ئه‌وانه له‌ ئایینی پاکی ئیبراهیمدا نه‌بوون، که‌واته ئه‌وانه که به‌ خه‌یالی پووچ و ناته‌واویان ده‌لێن بوون، بوختان و درۆیه، به‌قای پی مه‌که‌ن و دلی خۆتانی له‌ سهر په‌ریشان و هالۆز مه‌که‌ن و دوا‌ی ئایینی ئیبراهیم

بکەون و پاک و خاویتە و خالیسە، چونکە ئیبراھیم لە ھاوبەش پەیدا کەران نییە، تەنیا و تەنیا خودا پەرەستە.

دَلَّ دَهْلَى خُودَا كَه دَه سَتُور دَه دَا بَه پِیغە مَبەر بَلَى: خُودَا رَاسَت دَه كَا، هَوِی كَه ی دَه گە پِیغە وە بۆ ئەو ی كَه یه هُود دَه یلین تۆمەتە و دَه ئایینی حەزەرەتی ئیبراھیمدا نەبوو و نییە؛ كەوا یە لەو ئایینە ی ئیبراھیم ئیتاعە بکەن كە خالیس و پاک و بەرییە لە هەموو خەتایەك دَه هەموو كات و دەرانا ندا سەر وە لای حەقە و حەق بوو دَه دَه ستوورات بەرنامە ی ئاییندا. خوار دەمەنی پاک و خاوین، حوكمی تەحریمی خالی لە دەلیل و بەلگە نەو، ئەو كە عەرەبی موشریك خۆیان بە ئایینداری ئیبراھیم دەرزانن زۆر دوورە لە راستی؛ چونکە ئایینی ئیبراھیم لە سەر یەكەتی واتە تەو حید دامەزراو و قایم و قۆل و بەردەوامە هەمان ئەو نێزامە قورئانییە كە حەزەرەتی محمد المصطفی خەلکی بۆ لا دەرەوت دەكا و خۆشی بۆ لای ئەو دەرەوت كراو. ئەو ئایینە قورئانییە كە تێهەل كشاوی ئایینی ئیبراھیمە، راستییە كە هیچ خوار و خێچ و كەم و كوورپیەکی تیدا چاوا ناكری حەتا بە چاوی خێل و ناحەزانی شەرا، هەر وەك خُودَا لە زمانی زەحمەتی محەمەدەو دەرەوتی لە سوورە ی ئەنعامدا ئایەتی ۱۶۱:

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَيْمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

ئە ی محەمەد بَلَى: بێ گومان پەرەردگارم شەرەزا و پێنوینی كردم بۆ پێگای راست، ئایینیکی راست و پەوان و پایەدار، دین و ئایینی ئیبراھیمی هەق خوازە، هەرگیز لە ھاوێڵ دانەرانیش نەبوو ئیبراھیم.

ئایینی ئیبراھیم ئەو دینە یە كە خُودَا تەعالا راستە و پێی دەرەوتی وەشۆین كەوتنی داو بە پِیغە مَبەر، وەك لە ئایەتی ۱۲۳ ی نەحلا چاوا دەرەوتی:

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

پاشان سەروشان بۆ كردی (ئە ی محەمەد) كە شۆین كەوتوی ئایینە كە ی ئیبراھیم بی كە هەق خوازە و لە موشریكانیش نەبوو.

پاشەدۆ:

(قل صدق الله)

١. هه‌لده‌گرئ بکوترئ: بلی ئه‌ی محهمه‌د، خودا راست ده‌کا که فهرموویه‌تی: ئه‌و جوړه خوارده‌مه‌نییه له سهر به‌نی ئیسرائیل و ئه‌ولاده‌کانی حهرام بووه پاشان وه‌حه‌لآل گه‌پاوه.

٢. هه‌روه‌ها هه‌لده‌گرئ بشکوترئ: بلی ئه‌ی محهمه‌د: خودای ته‌عالا ده‌گوفته‌ی خویدا راسته و راستی فهرمووه که گوشت و شیری حوشران له بۆ ئیبراهیم هه‌لآل بووه، به‌لام له سهر کوپانی ئیبراهیم وه‌حه‌رام گه‌پاوه، به‌و هۆیه که خودای یه‌عقوب له به‌ر هۆیه‌کی پزشکی له سهر خودی خو‌ی وه‌حه‌رام گیراوه، جا له سهر ئه‌و ته‌ساسه فتوای حه‌زرتی محهمه‌د راسته و په‌وايه له سهر هه‌لآل بوونی گوشت و شیری و شتر، چونکه فتواکه‌ی متابیقی فتوای ئایینی حه‌زرتی ئیبراهیمه.

٣. هه‌روه‌ها هه‌لیشه‌گرئ که بکوترئ: بلی ئه‌ی محهمه‌د، ئه‌وه راسته خودا که فهرموویه‌تی: خوارده‌مه‌نی دیکه له سهر به‌نی ئیسرائیل هه‌لآل بووه، به‌لام ئه‌وه که له سهر یه‌هوودیان وه‌حه‌رام گه‌پاوه سزای به‌ده‌ئخلاق‌ی و به‌دپه‌فتاری و ناحه‌زییانه. (تفسیر کبیر، هه‌مان ئایه‌ت)

دووباره ده‌نگی لۆمه و تانه‌ی هۆزی یه‌هوودیان له سهر پیغه‌مبه‌ر ده‌بیسری له‌و باب‌ه‌ته‌وه که ده‌لین «بیت المقدس» پ‌یزدارتره له که‌عبه به‌چه‌ند ده‌لیل و به‌لگه بۆ پرووگه و پروو تیکردن، که‌وايه بۆچی محهمه‌د پرووی لی وهرگیرا بۆ لای که‌عبه، به‌لگه‌ی پ‌یزداری به‌یتولموقه‌ده‌س له سهر که‌عبه ئه‌وانه که ئاشکران:

١. به‌یتولموقه‌ده‌س له پیش که‌عبه‌دا سازاوه و پ‌و‌نراوه.

٢. گویا مه‌یدانی مه‌حشریش ده‌بی پ‌و‌ژی خو‌ی،

٣. پرووگه‌ی هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کانیش بووه،

جا له سهر ئه‌و ته‌ساسه ته‌گه‌ر پروو له مه‌قامی ئاوا خاوه‌ن پ‌یز و پ‌یزدار لادری بۆ شوپ‌ینیکی دی به‌په‌وا نازاندري، جا له سهر ئه‌و لۆمه و تانه و دم‌در‌یژییه‌ی یه‌هوودیان خودای ته‌عالا به‌دیانداده‌ته‌وه و وه‌درویان ده‌خاته‌وه به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ٩٦‌ی ئالی عیمران:

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٦﴾ ئالی عیمران
بئ‌ی‌گومان یه‌که‌م خانوو که بۆ خه‌لکی دانرا هه‌ر ته‌وه‌یه که له شاری مه‌که‌که‌دایه، به‌بیت و پ‌یز و پ‌یرو و مایه‌ی ر‌ینوینی جیهانیانه.

ئاوردانه‌وه و ت‌یروانینیکی هه‌ستیارانه له ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ٩٦

یەكەم ھۆدە و مال كە بۆ ئىنسان داندرايى، واتە بۆ خوداپەرەستى لە لايەن خەلکەو ھەو ھۆدە و مالەيە كە لە بەككەيە، واتە مەككە؛ لە لايەنى پىغەمبەر ئىبراھىمەو لە سەر فەرمانى خودا دروست كراو و سازاو بۆ بەرپەرە بىردنى روكن و ئەرکەكانى پىويستى حەج. و ھەروا بۆ ھەي بىتتە قىبلەي خاوەن باوەرانى ئيمان (موسولمانان) لە كاتەكانى حەج و پىنج فەرەزى نوێژەكاندا لە پوژدا و لە تەمەندا؛ واتە ئەوانەي كە دانەھەوي حەج بەجى بىنن لە سەرانسەرى دنيادا لەو شوێنە پىرۆزەدا كۆ دەبنەو، ديارە بە پىي فەرموودەي بارى تەعالا ئەو شوێنە شوپىتىكى گەلى بەرز و پىرۆزە بۆ پىنمايى عالەم بۆ فىربوونى ئادابى جوان و پاكي ئاين، و ياد و بىر لە خالىقەتى خودا و توانايى خودا لە سەر وەكو كەردنەو ھەي ئىنسان لە پوژىكا، ھەر وا خوو گرتن بە وەدوو كەوتنەو لە گوناھ و تاوان لە ترسى ئەو پوژەي كە ئاوا خەر دەكرێنەو لە مەيدانى حەشر.

ئىشكالىك لە نەقلنىكى دىتە روو كە گۆيا لە مسلم و بخارىدايە ھەيە كە لە مەر بيناي ھەو ھەو خانووي سەر زەوي پىسار لە پىغەمبەر كراو، ئەويش فەرمويەتى ھەو ھەو ھۆدە بۆ خوداناسى لە سەر زەوي، حەزرتى رەسوولش فەرمويەتى: مسجد الحرام؛ واتە مەككە پاشان مسجد الاقصى واتە بەيتولموقەدەس. چل سالىش نيوانى دروست كەردنى ئەو دوو بينايە بوو، جا ئەدیرەدا ئىشكالەكە سەر ھەلەدا: بەيتولموقەدەس لە لايەن حەزرتى داود و سلىمانەو بينا نراون، مەككەش حەزرتى ئىبراھىم؛ جا ئەو ھەش روون و ئاشكرايە و حاشا ھەلەگرە كە نيوانى ئەوانە واتە داود و سلىمان و ئىبراھىم، زۆر زۆر زياتر لە چل سالى، خو ئەو ھەش بۆ حاشا نابى كە فەرموودەي پىغەمبەر ھەچى بىلى راستە مادام ئى ئەو بى؛ جا بۆ ولامى ئەو ئىشكالە دەبى حەكىمانە و زانايانە ولام بدریتەو، ئەقل وەيقۆزى و بە پەرەي بزاني.

ولامى ئەو ئىشكالە بە دوو شىوہ دەبى:

۱. حەزرتى ئىبراھىم ھەو ھەو جار كە بەيتولحەرامى داناو پاش چل سال بەيتولموقەدەس داناو بەلام حەزرتى داود پىغەمبەر لە دەورانى خویدا ئەو شىوہ بينايەي كە ئىبراھىم دايابوو بەر دلى نەكەوت لە بابەت نيزام و شكڵەو، ھات گۆرى بە شىوہيەكى كە پەسەندى خو بوو، جا پاش وەفاتى حەزرتى داود حەزرتى سولەيمان كە ھاتە سەر كار، پروانى لە بيناكە دىتى كە ھەندىك شوپىنى لە بابەت نەزم و نيزامەو ھەو ھەو، تەواوى كەردن.

۲. شىوہى ولامى دوو ئەو ھەيە: دەكرى و دەگونجى يەكى لە پىغەمبەرەنى دەوران جا ھەر كى بى، دە ماوہي چل سالدا پاش بيناي كەبەتوللا بە چل سال بيناي بەيتولموقەدەسى پىك

هینابی و سازی کردبێ، بە کورتی بینای بەیتولموقە دەس چل سال پاش بینای کەعبە بە دەس یەکی لە پێغمەبەرائی دەوران داندرا بێ.

دَل دەیهەوی بزانی رابیتە و مناسەبی ئەو دوو ئایەتی ٩٥ و ٩٦ دەگەڵ یەک چییە؟ ئەمەش پاش بەرجەوێندی و هەڵسەنگاندنی هەر دوو ئایەتە کە بەو بەرھەم و نەتیجە گەیشتن کە تیکەلای و مناسەبی ئەو دوو ئایەتە دەبێ ئەووە بێ:

١. ئایەتی ٩٥ و لام دانەوێ یەھوودیانە، لە سەر پەرخنە و لۆمەیی پێغمەبەری لە بابەت بە حەلال زانیی گوشت و شیریی خوشتری.

٢. ئایەتی ٩٦ هەر و لام دانەوێ یەھوودیانە لە سەر تانە و لۆمەیی پێغمەبەر لە سەر گۆرانی پرووگە، واتە پروو لادان لە بەیتولموقە دەس وەلای بەیتولحەرام.

٣. جگە لەوانەش ئایەتی ٩٥ لە سەر فتوا و برباری پێغمەبەر هەندیک لە ئەحکامی حەلالی خواردەمەنی بۆ بەرەیی بەنی ئیسرا ئیل سەپەو و لە ئەمری مەباحی لادان بۆ لای حەرام، بە پێی ئیشاراتی ئایاتی خودا؛ ئەوەوە شەدا یەھوود تانە و لۆمەیان داڕژتە سەر پێغمەبەر.

٤. یەھوود و گاورەکان بە خەیاڵی خۆیان لە سەر ئایینی حەزەرەتی ئیبراھیم و بە لاف لێدانی ئەو خەیاڵیان بە زۆری ھێرشی تانە و لۆمەیان دەبردە سەر پێغمەبەری، وەک لە ئایەتی ٩٥ دا ئەو شیوە ئاکارەیی یەھوودیان ھەستی پێ دەکرا؛ دە حەلێکدا خودای ئاگاداری ھەستی دەروون بە وەسیلەیی ئایەتی ٩٦ ئەو خەیاڵەیی یەھوودیانی پووچەڵ کردووە و وەدرۆی خستەو، بەو شیوەیە: لە ئایینی حەزەرەتی ئیبراھیمدا حەج پەوایە و ھەییە، کەچی یەھوود و تەرسا مەخالیفی حەجن و حەجیان نییە.

٥. خودای تەعالا دە ئایەتی ٩٥ دا وەشوین کەوتنی ئایینی ئیبراھیمی دەستور داو و ئەمری پێ کردووە، چونکە پاکە و راستە و ئیبراھیم لە موشریکان نییە، جگە لەوەش بەرزترین دروشم و شیعاری ئایینی ئیبراھیم حەجە کەچی یەھوود و تەرسا قبوولیان نییە، دەگەڵ ئەوێ ئایەتی ٩٦ بە تەئکید ئەو نیشان دەدا و دەنوێنی کە حەج بەرزە و پڕ لە بەرکەت و فەزڵە.

پاش تێگەیشتن لەو بارەووە واتە تیکەلای ئایەتەکانی ٩٥ و ٩٦ زۆر پێویستە لە ناوەرۆک و مەبەستی ئەو ئایەتی ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ﴾ تێگەین بە وردی و بزانی خودا مەبەستی لە جوملەیی ئەووەڵ چیە و مەبەستی لە بەیت چییە؟

پێشەکی دەبێ ئەووە بزانداری کە ئەو ئایەتە پامان ناکیشی بەرەو ئەو مەبەستە کە ئەووە ھەوێن

هۆدە بىخودا لە سەر زەوى بينای نابىخ، و هەروا هەوێلەين هۆدە بىخ که خودا لە پرووى زەوى نیشانی داوه. دەبى بکوترى: ئەو ئایەتە ئەوەمان بىخ دەلى که بينای ئەو هۆدەيە هەوێلەين بينایە که عالەمى سەر زەوى تیدا شەریکن بۆ عیبادەت و خوداناسى، وەک هۆدەى دیکە تاکە فەردى و تايبەتى شەخسى نییە بەلکە پرووگەى هەموو عیبادەتگەران و خوداناسانە. فەرموودەى حەزەرەتى رەسوولیش تەئیدی ئەو مەبەستەى دەکا: (لا تَشْتَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثٍ مَسَاجِدَ: المسجد الحرام و المسجد الاقصى و مسجدُ هذا) یانى بار بار ناکرین مەگین بۆ چوون بۆ لای سى مزگەوت: مسجد الحرام، مسجد الاقصى و مسجد النبی. ئەو فەرموودەى کافیه بۆ ئەو راستییە که کەعبە هەوێلەين هۆدەيە بۆ عالەم ساز کراوه.

دوو بارە ئەو ئایەتە ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ﴾ دەکرى بکوترى: مەبەست لە هەوێلەبوون مەبارەکی رینۆینی بۆ ئینسانە، هەر ئەو ئەرزشە که زانای پایەبەرز «واحدی» دە کتیی «البسط» بە پال دانە لە مجاهد نەقلە که گویا خودای تەعالا ئەو مالهى بینا ناوه پیش ئەوێ شتیك لە سەر زەوى بینا بنى، و هەروا بە پى رىوایەتیکى دیکە ئەو کەعبەى ۲۰۰۰ سالى پیش ئەوێ خودا هیچ لە سەر زەوى بسازینى، ئەوى بینا ناوه و پایە و بناخەى لە ژیر حەوت توپی زەویدا پۆچوووه، وەک لە محمد بن علی بن حسین بن علی بن ابوطالب رىوایەت کراوه لە بابیرا ئەویش لە پیغەمبەر یوه نەقل دەکا که پیغەمبەر فەرموویهتى: (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى بَعَثَ مَلَائِكَةً فَقَالَ ابْنُوا لِي فِي الْأَرْضِ بَيْتًا عَلَى مِثَالِ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ، وَأَمَرَ اللَّهُ تَعَالَى مَنْ فِي الْأَرْضِ أَنْ يَطُوفُوا بِهِ كَمَا يَطُوفُ أَهْلُ السَّمَاءِ بِالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَهَذَا كَانَ قَبْلَ خَلْقِ آدَمَ) واتە خودای تەعالا فرشتەکانى دەستور بى دا فەرمووی لە سەر زەوى بینایەکم بۆ بینا نین بە وینەى بەیتى مەعمور، خودای تەعالا بەوێ لە سەر زەوین دەستور دا که دەورەى ئەو مالهى بدەن هەر وەک ئەهلى ئاسمان دەورى بەیتى مەعمور دەدەن، ئەو جەریانە پیش خەلقى ئادەم بووه. (تفسیر کبیر، هەمان ئایەتى ۹۶)

هەروا بە پى رىوایەت لە تەفسیری نووسەرانی قورئان لە عبدالله ابن عمر و مجاهد و سدی نەقل کراوه: هەوێلەين خانوویەکی که لە پرووى ئاوى دەوران خولقانی ئەرز و ئاسمان بینا نراوه هەمان کەعبە بووه، خودای تەعالا بە دوو هەزار سالى پیش لە زەوى سازاندوویەتى، گویا خانەى کەعبە وەک کەفیکى سپى رەنگ بووه، زەوى لە ژیر ئەو کەفەدا هاتۆتە دى. ققال لە تەعبیری ئەوێ دەلى: حبيب بن ثابت لە ابن عباسەو نەقلی کردووه که گویا نووسراوێک لەو مەقامەدا دۆزراوێتەو بەو جۆرە: (أَنَا اللَّهُ ذُو بَكَّةَ وَضَعْتُهَا يَوْمَ وَضَعْتُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ، وَ

حَرَمْتُهَا يَوْمَ وَضَعْتُ هَذَيْنِ الْحَجَرَيْنِ وَ حَفِظْتُهَا بِسَبْعَةِ أَمْلاكٍ حُتَفَاءٍ) واتە من خودام و خودای
 کەعبە، ئەو کەعبەیم بێنا ناوہ ئەو پۆژە ی کە پۆژ و مانگم دروست کردووہ؛ و ئەو کەعبەم بە
 حەرەم داناوہ ئەو پۆژە ی کە ئەو دوو سەنگەم پێک ھێناوہ، ئەوانەشم بە وەسیلە ی حەوت
 فرشتە ی خاوەن ئەقیدە و ئیمان پارازتووہ. (امام رازی، تفسیر کبیر، ھەمان ئایەت)

گۆیا حەزرەتی ئادەم کە دابەزیوہ تە سەر زەوی و کەسی بە دەوری خۆیەوہ نەدیوہ خۆف
 دایگرتووہ و لە خودا پاراوہ تەوہ دەورە ی ئاوہ دان بێ، خوداش کەعبە ی بۆ بێنا ناوہ تا بە دەوریدا
 تەواف و ھەلسووړان سەر بگری و بێتە پروو، تا دەورانی حەزرەتی نوح ئاوا ماوہ تەوہ؛ بەلام
 کاتێ تۆفانی نوح ئەو کەعبە یە بۆ ئاسمانی حەوتەم گۆیزراوہ تەوہ و فرشتەکان لە نزیک ئەودا بە
 عیبادەت مەشغوولن تا تۆفان تەواو بووہ، پاشان خودای تەعالا جبریلی ناردە لای حەزرەتی
 ئیبراھیم تا کوو ئەو کەعبە یە لە سەر زەوی بێنا نیتەوہ بۆوہ ی پۆژیک لە پۆژان بێتە پرووگە ی
 عالەم بە تیکرایی بۆ نوێژ خوێنان چونکە نوێژ ئەرک و وەزیفە بووہ لە ھەموو ئایینەکانی
 ئاسمانیدا لە ئادەم تا خاتەم؛ جا خۆ ئەوہش پرووہ نوێژ بێ پرووگە نابێ، ئەرکایەتی نوێژ سایتە
 بە وەسیلە ی ئایەتی ۵۸ ی سووړە ی مەرہەم:

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَةِ
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا
 وَبُكِيًّا

ئەوانە ئەو کەسانەن کە خودا نەعمەتی خۆی پرشتووہ بە سەریاندا لەو پیغەمبەرانی کە نەوہ ی
 ئادەم بوون ھەروا لەوانەش کە لە گەڵ نوحدا سووارمان کردن، لە پەگەزی ئیبراھیم و
 ئیسماعیلش، لەوانەش کە شارەزامان کردن و ھەلما بژاردن، ئەمانە ھەر کاتێ ئایەکانی خودای
 خاوەن بەزەبیان بە سەردا دەخوێنرایەوہ، پەپەو پروو کړنۆشیان دەبرد و دەگریان.

ئەو ئایەتە ئەو ھەمان پێ دەلێ کە ھەچی پیغەمبەرە سەژدەبەرە بۆ خودا، دە دیارە سەژدەبردن
 پرووگە ی دەوێ، کەوا یە دەبی بکوترێ پرووگە ی ھەموو پیغەمبەرانی رابردووش ھەر مەککە بووہ،
 پرووگە ی دی نەبووہ، ئەگەر بشبووبێ لە دەورانی شیث و ادريس و نوح شوینی دیکە بۆ پرووگە
 غەیری بەیت الحرام ئەو ئایەتە ی ۹۶ ی خودا بە باتل درەدەچوو. جا لە سەر ئەو ئەساسە واجبە
 بڵیین پرووگە ی تەواوی پیغەمبەرانی رابردوو ھەر ھەمان کەعبە ی پیروژ بووہ.

کەعبە (ام القری)شیان پێ کوتووہ چونکە ئەو کەعبە یە خاوەنی ریزی زیاترە، جگە لەوہش

ئەو ناو (ام القرى) ھاوارە وەلای ئەوێ هەر لە پۆژی بوونیدا پیزی بە سەر شار و ولاتانی دیدا بوو؛ دیارە ئەو پیاویەتەش ھەبە ئەوێ لە ئەسحاب و تابعین پرا بە گویمان دەگا، ھەمووی نیشانە ئەوێ بە لە پیش دەورانی ئیبراھیمیدا ھەر بوو؛ وەک حەزرتی پەسوول فەرموویەتی: (اللَّهُمَّ إِنِّي حَرَمْتُ الْمَدِينَةَ كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ) واتە خودایە ئەمن مەدینەم بە حەرام دانا ھەر وەک ئیبراھیم کەعبە بە حەرام دانا.

دلی بزۆز و بەپرسیار دەبھوێ ھۆی پۆز و پۆزداری کەعبە بزانی، ئەمەش بۆوێ دلی نەشکی و بی ولام نەبی لەو بارەو، بە چەند ھۆیان ئیشارە دەکەین:

۱. کەعبە دانەر و سازکەرەکی ئیبراھیمی خەلیلە، بەیتولموقەدەسێش بینانەری داود و سولەیمان بوون، ئەوێش بی گومانە کە حەزرتی ئیبراھیم دە پەلە و پایەدا لە داود و سلیمان لەپێشتەر، جا لەو پێوە کەعبەش لە بەیتولموقەدەس پۆزدارترە.

۲. پۆزداری کەعبە ھۆبە کە دەبی ئەو بی مەقامی ئیبراھیمی ئەو بەردەبە کە ئیبراھیم لاقی لەسەر داناو و لاقی بە ئەندازە پۆی پۆچوو لەو بەردە کە بۆی نەرم بوو لەو کاتەدا.

۳. وەک دەلێن: بالئەندە ناتوان بە سەریدا بفرن، لە ھەوادا کاتی دەگەنە راستی سەربانی کەعبە لادەدەن.

۴. حەیاناتی وەحشی کە لە نزیک ئەو بینایە کۆو دەبن ھیچیان ئارەزووی ئازاری یەکتەر ناکەن، وەک بەبر و پلینگ و شیر و ئاسک و مامز و مەر و بز.

۵. کێ لەو کەعبەیدا نیشتەجێ بی، لە تالان و دەربەدەری بەدوور دەبی، ھۆبە کەشی دەگەرێتەو بۆ دوای حەزرتی ئیبراھیم کە خودا بۆی بەجێ ھیناوە:

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿۲۵﴾ ابراھیم یادی ئەو کاتەش وە کە کە ئیبراھیم کوتی ئەی پەروردگارم ئەو شارە بکە بە جیگای ئەمن و ئاسایش، خۆم و کورەکانیش پیاپۆزە لەوێ کە بەندایەتی بۆ ئەو بتانە بکەین.

۶. بە ئەبایل خاوەنی فیلی نابوود کرد کە قەستی وێران کردنی مەککە کرد. بەککە و مەککە ھەر دوو ھەر یەکن، بەلام بەککە سعید بن جبیر نەزەری وایە گەلی عالەمی تیدا کۆ دەبینەو، ھەندیکیش کوتووینە گەردنی زۆرداران شۆر دەکاتەو، زۆری دیش ھەبە لەمەر بەککە ئەگەر کەسیک خوازیاری زیدە زانیە لەو بارەو، پراوێتە تەفسیری کەبیر، ج ۷/۸ ئایەتی ۹۶ی ئالی عیمران.

خودای تهعالا ئهو هؤدهیهی ناو ناوه کهعبه بویه ریز و ریزداره زیاد له ههرچی هؤدهیه
﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾ ٩٧ مائده ﴿﴾ دیاره خودا ئهو مالهی به ئازاد بینا ناوه واته مالّه
همموو خاوهن باوهرانه و تاییهتی کهس نییه به تهنیا؛ و ههروا خودا ناویشی ناوه بهیتهلحهرام
﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى﴾ ١ اسراء ﴿﴾ ئهگهر یهک
نهفه ر پرسیار بکا و بلّی: له نیوان ئهو دوو گوفتانهدا (واته) ﴿أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ﴾ ٩٦ عمران ﴿﴾ و
﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ الْحَبْلَ الْمُبِينِ﴾ ٢٦ حج ﴿﴾ دا دهلی چی؟ واته له لایهک خودا دهلی: بینام ناوه بۆ عالهه،
له لایهکیش دهلی: مالی من؛ دهبی له ولامدا ئاوا بلّین: له رپوه خودا ئهو مالهی وه لای نهفسی
خوی داوه پاشان داووته عالهه؛ بویه بیکنه پرووگه و پهناوی ویدهن. به کوردی و به کورتی،
مال مالّه منه به لام ئهمن که بی نیازم له ههرچی نیازه، داومهته بندهگان که خاونی نیازن بۆ
عیادهت بیکنه پرووگه.

تیوتیه یا بلّین پاشه دۆ:

هوی مبارهکی و هوی ناوهکانی:

١. هوی ئهولیهتی کهعبه بینایهتی، واته ههوهل خانوی سهر زهوی له بابتهی گشتی
ئینسانی، کهعبهیه
٢. هوی ئهوهلیهتی کهعبه بهرکهت و رینوینیتهتی، واته کهعبه ههوهلین خانوی ئیرشاد و
شارهزایی ئینسانه.
٣. هوی ئهوهلیهتی کهعبه به ئیعتیباری زهمانه، واته ئهو قهتعه زهویهی که کهعبهیی له سهر
بینا کراوه پیش ساز کردنی ههموو زهویه.
٤. هوی ئهوهلیهتی کهعبه، له رپی فرشتهوه واته ههوهلین هؤدهیهکی که فرشته بینایان ناوه
کهعبه توللا بووه، پیش خهلقى ئینسانیشه.
٥. هوی ئهوهلیهتی بهیتولحهرام، خهلقى سهر ئاوی بووه؛ واته ههوهلین خانویهکی که له
رووی ئاو بینا نراوه کهعبه بووه، به پپی ربویات گویا ئهو کهعبهیه دووهزار سال پیش سازانی
زهوی بینا نراوه، له پلهی سهرووی عهرش و ژیرای ئاودا بووه. وهک له ئایهتی ٧ سوورپی
ههودا دهردهکهوی ﴿وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ واته تهختی دهستهلاتی له سهر ئاودا بوو. به کورتی
له سهروهی کهعبه عهرش بوو له ژیرهوهی ئاو.

۶. علامە حیب بن ثابت لە ابن عباسەو نەقل دەکا: کاتی خودا ویستی زەوی کەعبە بینا نی، بە ھەوت فرشتە ی دەستوور دا سەنگیک لە عەرشەو بینن لی بنوسن (أنا الله ذو بَكَّةَ وَضَعْتُهَا يَوْمَ وَضَعْتُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ، وَحَرَّمْتُهَا يَوْمَ وَضَعْتُ هَذَيْنِ الْحَجَرَيْنِ وَحَفِظْتُهَا بِسَبْعَةِ أَمْلاكٍ حُتَفَاءٍ) واتە من خودام خودای کەعبە، بینام ناوہ ئەو پۆژە ی کە مانگ و پۆژم دروست کردن، و ئەوم بە ھەرەم داناوہ ئەو پۆژە ی کە ئەو دوو بەردەم داناو، و ئەوانەشم بە وەسیلە ی ھەوت فرشتە ی خاوەن ئیمان پارازتووە و پارێزگاریم کردوون.

بە کورتی و بە کوردی، بە پێی ئەو بەراوہ دەھەو ئەو بەردیکی کە لە ژێر بناخە ی کەعبە بە کار براوہ، سەنگی بەیتوللا بوو. (تفسیر کبیر، ج ۱۵۳/۸)

ھۆی پیرۆزی و مبارەکی کەعبە:

۱. درەوشانەو ی نووری خودا

۲. دەسکاری و بینانەری فرشتە گانی خودا

۳. مەقامی ھەزەرەتی ئیبراھیم و زۆری دیش لەو بارەوہ ھەن.

﴿٩٧﴾

بە پێی بەراوہ رد و ھەلسەنگاندنی ئایەتی ۹۶ و ۹۷ ئەوہ دەردەکەوێ کە ئەو دوو ئایەتە نیازیان پێک ھەبە وەک ئایەتی ۹۷ بەیاناتی ناوہ روکی ۹۶ دەکا، جا لە سەر ئەو ئەساسە نیازمان ھەبە بچینە خزمەت ئایەتی ۹۷ ی ئالی عیمران تا بۆمان دەرکەوێ تیکە لاوی ئەو دوو ئایەتە:

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾ ئالی عیمران

چەند نیشانە ی ئاشکرا و پروونی تێدایە، لەوانە جیگای وەستانی ئیبراھیمە، ھەر کەسێ بپرواتە ناوی لە ئەماندایە، ھەج و تەوافی ئەو مالە لە لای خوداوە لە سەر خەلکی پێویست کراوە، ئەوانەیان توانای بڕینی ئەو پێگایانە ھەبە، کەسیکیش بێ بپروا و کافرە بەراستی خودا لە ھەموو ئەو جیھانیانە بێ نیازە.

ئاوردانەوہ و تێوانینیکی ھەستیارانە لە ناوہ روک و سیمای ئایەتی ۹۷

ئەو ھۆدە ی لە ناو ئایەتی ۹۶ دا خودا ئیشارە ی وە لا کردووە زۆر لە ئاسار و نیشانە ی بەرز و بەرچاویان لە بابەت تاق و تەنایی لی چاو دەکرین کە ھەر ھەموویان ھاوارن وە لای خودای بێ ھاوتا و بە توانا و زانا بە سەر ھەست و خوستی کائینات، بۆ نمونە:

١. بە پێی ھەڵسەنگاندن و ھەلگیر و وەرگیرێ میژووی لە میژینە ی کەعبە ی مبارە ک ئەو ھم بۆ دەرکەوتوو ھەر کەس بێھەوئ و ویستییتی ئەو کەعبە پیرۆزە نابوود کا و تیککی دا، خودای خاوەنی کەعبە زۆر زووی بە سزای خۆی گەیاندوو، وە ک خاوەنی فیل (ئەبرەھە)

٢. بەھۆی ڕیز و حورمەتی ئەو بەیتوللایە، حەییوانی وەحشی و درندە ناتوانن ئەزیەت و ئازاری حەییواناتی ئەو ھۆدەییە بدەن، ھەر بە ئەمری باری ئارەزووی ئازاریان ناکەن.

٣. پەلەوەر کاتی ڕووبەرپرووی سەربانی مائە کەعبە ی بۆو لادەدا لە فڕین بە سەر سەربانی ئەو مائەیدا، دیارە ھۆی ئەو لادانەش یا مبارەکی ئەو مائەییە یا دەگونجی بلێن ئەو مائە دە بیت المعموردا ھەلکشاو بەلام لە مەرا دیاری ناکا.

٤. جگە لەو ھە ئەمن و ئەمان لەو بەیتولحەرەمدا بەردەوامە و بەرقەرارە، واریسی کوژراو کاری بە بکوژ و واریسی بکوژ نەداو لەو شوینەدا، وردە بەردیشی بە ئەندازەیک زۆرە دە ژمارە نایە بەو ھۆیە دە ھەموو سالیکیدا زیارەتکاران بۆ ڕەجم بەردی زۆر لەو جیگایە دەکار دەکەن ھەر یەکە ی ٧ بەرد بۆ ڕەجم بە کار دەبەن.

٥. دوو نیشانە ی گەورە کە ھۆی بەرزی کەعبە نیشان دەدەن لەو جیگایەدا ھەن: یە ک وەحەتە ی خودا، صفا و مروە و ئاوی زەمزم.

٦. بۆ نابوودی و ویرانی بەیتوللا لە لایەن زۆرداران زۆری ھیرش کراو ھە سەر، کەچی ئەو ھەر وە ک خۆیەتی و زۆردار بێ سەر وشوین و نابوود بوونە.

کابرایەکی بەپرسیار دی پرسیار دەکا و دەڵێ: دە ناو ئایەتە کەدا کەلیمە ی (آیات) بە جەمع ھاتوو، دە حالیکیدا تەعبیرە کە ی بە فەرد لیدراو ھەو ھە ک «مقام ابراھیم» بێ؟ دیارە وە ک دەزانین و واشە، قورئان بەرییە لە ھەر چەشنە بێ نەزمییە ک، ئەو ھەش وە ک بێ نەزمی دیتە بەرچاو، کەوا بە بۆ ڕەفعی ئەو ئیشکالە تەعبیراتە دەبێ چۆن ھەلو یست بگێردی؟ لە ولامدا دەبێ ئاوا وەخۆ کەوین بۆو ھە ی بێ ڕەخنە ی ڕەخنە گران دەر باز بین:

«مقام ابراھیم» ئە گەرچی بۆخۆی فەردە، بەلام شتی زۆری دە ئامیزی پیرۆز و مبارەکی گرتوو چونکە مەقامی ئیبراھیم موعجیزە ی، موعجیزەش دیارە دیرەدا نیشانە یە لە سەر بوونی خودای قادر و سانع و ھە توانا و خاوەن ئیرادە ی سەربەخۆ گیاندر و حە ی و قەییووم، ئەوانە ھەموو بەلگەن لە سەر نیشانی خودا و قەداسەت و پاکی لە ھەرچی شوبھە و گومانە، ھەر وە ک نەختیک لەو ھە پێش کوتمان مەقامی ئیبراھیم فەردە بە ڕوالەت، بەلام لە ناو ھەر وە کدا

دەروونی شتی زۆری وەخۆ گرتوو، بە زۆر شت دیتە ژمار، بۆ نمونە ئایەتی ۱۲۰ی نەحل کە بەیانی وەسفی ئیبراھیم دەکا لەو شتانەیه کە مەقامی ئیبراھیم لە خۆیدا جیی پی داو:

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

ئیبراھیم لە ھەموو پەشت و کردەو و خوداناسینیکدا پیشەوایه کی تەواو بوو، و خۆی لە ھەموو پەشتیکی خراپ و کاری ناپەسەند لادەدا، ھەمیشە ھەزی لە چاکە کردن بو، و دوور بو لەوێ شەریک و وینە بۆ خودای تاک دابنیت.

ئەو سەنگە ی کە ئیبراھیم دە کاری دانان و بینای کەعبە لاقی لە سەر دادەنا، بە پێی بڵند و نەویایی کارە کە ئەویش نزم و بەرز دەبوو، ئەو سەنگە کە شوینی لاقی ئیبراھیمی لی دادەنا ئاماژە وەلای ئەوێ ئەو بەردە سفت و پەقە وەک ھەویری لی بەسەر دەھات، بە ئیزن و ئەمری باری تەعالا تا قولایی لاقی پۆدەچوو لەو بەردە پەقە، ئەوێ نیشانەیه کە لە مەقامی ئیبراھیم، جگە لەوێش مانەوێ ئەو سەنگە بە مۆری و بە سەلامەتی و پارازتنی لە پزین و شکاندنی بە درێژایی میژووی کەعبە لە دەس دوژمنانی دین و ئاین یەکیکە لە موعجیزات، چەند جارن بی باوەرانی وەک جوولە کە و گاور و موشریک بی خودایە کان ویستوویانە لە ناوی بەرن نەیان توانیو.

ئەگەر یەکیک بی ئەو پرسیارە بکا، بلی: دە میژووی کەعبەدا ئایەتی ۱۲۵ی بەقەرە لی دەردەکەوێ و ھەست دەکری کە نائەمنی دەویدا بی وەک ئیمام ئەبوحنیفە ئەو ئایەتە ی کردۆتە بەلگە کە کەعبە مەقامی ئەمنە، بەلام لیشی دەوێشیتەو وە نەبی، واتە نائەمن بی بە خیلافی واقعی، دەشکری بلین ئەو ئایەتە ئەمنە کە ی لە مەر قەتلە واتە کوشتنی تیدا نییە ئەگینا ئەو کارە ناحەزانە ی کە زەرەریان لە کوشتن کەمتەرە دەکری پروو بدە لە کەعبەدا، کەوابی لە سەر ئەو بەراوەردە دەتواندری بکوتری ئەو ئایەتە ۱۲۵ی بەقەرە ی دەبی چۆن تەعبیر کری و (أَمْنَا) چۆن ھەلسەنگیندری کە پەخنە گران نەتوانن پەخنە بگرن؟! ولام:

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿۱۲۵﴾ بقرہ

ئیمە کەعبەمان کردوو بە جیگە ی دالەد و دلیا بوون و گیراومانە بە جیگە ی خوداپەرەستی و ھەج کردن و فەرمانمان دا بە ئیبراھیم و ئیسماعیل کە بۆ تەواف کردن بە دەوریدا، ئەو جیگایە

له هه موو پیس و خراپه یه ک پاک بکه نه وه، تا پاک و خاوین بیت بو ته واف کردن و بو عبادت و بو رکوع و سه زده بردن تیایدا.

مه که یه مثابه واته جیی دلنیا بوون (مقام ابراهیم) هه ندیک ده لّین: ئه و به رده یه که ئیبراهیم کایتک که دیواری که عبه ی بنیات ده نا له سه ری راده وه ستا، هه ندیکیش ده لّین مه به ست هه موو که عبه یه.

ده بی ئه وه بزاندري کاتی دلّی پر له ئیمان و باوه پر به ده ستووراتی خودا و په سوولی خودا ههستی به فەزل و پرزداري به یتوللا کرد پاسا بووه ی بزانی واجب بوونی چوون و زیاره تی ئه و به یتوللا یه به پیی چ شه رایت و شه رتیک ده بی؟ جا بو تیگه یشتن و لی حالی بوون له و باره وه ده بی له مانای ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ وه کو لّین چونکه واجب بوون ده ناو روحي ئه و ئایه ته دا شاراو ته وه، ده بی وه دوزری زانایانی قورئان له و باره وه نه زه ری زوریان پاناوه، به پیی پیوست و شاره زایی نه زه ره کان راده نین.

١. حه حاج که یه کیکه له قورئان زانان فه رموویه تی: له فزی (مَنْ مِنْ) به ده له له بری (الناس) ئه وده م ته عبیری ئایه ته که ئاوی لی دی: «وَلِلّٰهِ عَلَىٰ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنَ النَّاسِ حَجَّ الْبَيْتِ».

٢. ابن انباری که قورئان زانه نه زه ری وایه: «مَنْ» په وایه له جیی په فعه بی، ته عبیری ئایه ته که ئه وده م ئاوا ده بی: «مَنْ النَّاسُ الَّذِيْنَ عَلَيْهِمُ لِلّٰهِ حَجَّ الْبَيْتِ هُمْ مَنْ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا»

٣. زۆریه ی قورئان زانه کان کۆن له سه ر ئه و نه زه ره که «استطاعة» واته تیشوو و وه سیله ی سواری چوونی حه ج به واجب ده گیرئ له سه ر ئینسان، هه ر وه ک پۆلنیک له یارانی پیغه مبه ر له زار پیغه مبه ره وه نه قلیان کردوو که گۆیا فه رموویه تی: توانایی چوونه حه ج وابه سته به زار و راحله یه، واته تیشوو و توانین بو پویشتن.

گۆیا ققال له جبیر و ئه ویش له ضحاک نه قلیان کردوو: هه ر کات یه کئ جوان و له ش ساخ بی با مال و داراییشی نه بی، حه جی له سه ره، با کارگه ری بکا به ئه ندازه ی حه ج کردن. به لام یه کئ لی و هه جواب هات و پیی کوت به قه فال و هاوالانی: ئایا بو مه گه ر خودا له توانا به ولاره ته کلیف ده کا بو وه ی به نوکه ری به چیه ته به یته لحه رام؟ له ولامدا کوتیان ئه گه ر که سیک میراتیکی له مه که بی با هیچیش نه بی، ناچی؟! کابرا کوتی: به لی ده چی؟ که وابی به یته لحه رام چاتر له میرات ده بی چی.

دووباره عه کره مه ش هه ر نه زه ری وایه به و شه رته ی ئینسان له شی ساخ بی با ولاخی

سواریش نەبێ، دەبێ بچێ؛ وەك ئەوێ دەچێ ئەو نەزەرانی ئەقلى ئیمانی نەيقۆزیتەو. (تفسیر امام رازی)

بەلام هەندێك لە زانایان و لى حالىيانى رازى ئيمان بە هەلسەنگاندن و بەرجەوهندى لە ئایاتى قورئان نەزەریان وا داو: واجببوونى چوون بۆ بەیتوللا بەو شەرتانە بەسراوەتەو: لەش ساخى، بى ترسى لە شەڕ و فیتنە، چ ئینسان، چ درندە؛ ترس نەبوونى خواردن و خواردنەو، توانای مالى و سامان واتە زاد و پاحلە؛ قەرزان پەها كەى؛ بۆ ئەو مەبەستە دەبێ ورد لە شەڕ بپرواندري.

ئایەتەکانى كە ئاماژە وەلای بارسووكى ئینسان دەكەن و قورسایى لادەبن:

۱. ئایەتى ۱۱ سوورەى غافر ﴿فَهَلْ إِلَىٰ خُرُوجٍ مِّن سَبِيلٍ﴾ ئایا دەرەتانىك هەیه بۆ دەرەباز بوون؟

۲. سوورەى شورا ئایەتى ۴۴: ﴿هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ﴾ ئایا رینگایەك بۆ پاشەكشە دەس دەكەوێ؟

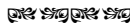
۳. سوورەى تەوبە ئایەتى ۹۱: ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ هیچ رینگایەك بۆ پەرخەگرتن و تاوانبار كردنى ئەو چاكەكارانەش نییه، خوداش دلۆفان و ببوورە. ئەو ئایەتە هەوارن وەلای ئەوێ كە رینگای دەرەفەت و دەرەتان بۆ ئینسان هەیه لە دنیا، خودا رازى نییه بە بارگرانى ئینسانى بەلكە بارسووكى خوازىارە بۆ ئینسان.

دل دەتوانى چ هەستىك بكا لە مانای ئایەتى ﴿وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾؟ دل ئەو هەستەى پێدا دى لە هەلسەنگاندنى ئەو ئایەتە: ئەو ئایەتە حوكمىكى سەربەخۆیە لە بابەت حەجەو، و هەپەشەیهكى گشتییه دەرەق بەو كەسانە كە ئینكارى حەج دەكەن، جگە لەوێش دەتواندري بكوترى: ئەو ئایەتە بە پێشەوێ خۆى پەيوەندى هەیه، جا ئەو كەسەى نەزەرى وایە دەتوانى بلى: كى حاشای بى لەو مالى كەعبەیه، و یا بە دژایەتى واجببوونى حەج بوستى، خودا لى بى نیازە و باكى نییه؛ دەشێ ئەو كەسە بۆ پاداش و سزای ئەو دژایەتییهى خۆ حازر كات، چونكە پێخەمبەر فەرموویەتى لەو بارەو: «مَن مَاتَ وَلَمْ يَحِجَّ فَلَيْمَتْ إِنْ شَاءَ يَهُودِيًّا وَ إِنْ شَاءَ نَصْرَانِيًّا» واتە كى بمري و حەجى نەكردبى، (بە شەرتى گەشتىتە قوناغى حەج) پێى بلى بەو كەسە وازت لىیه بە یەهوودى بمەر، وازت لىیه بە تەرسایى بمەر. یانى فەرى بە

سهر ئیسلامه وه نه ماوه.

زۆر له زانایانی ئایینی ههروا زه حاکیش فهرموویانه کاتێ ئایه تی هه ج دابه زی بو سهر پیغه مبه ر، هه ر پینج دهسته خاوه ن دینه کانی بانگ کردن، واته موسوّلمانان، ته رسایان، جووله که کان، مه جووسییه کان، سائیبان، موشریکان، فهرمووی «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَحُجُّوا» واته خودای ته عالا هه جی له سهر واجب کردن.

به کوردی، خودا ده ئایه ته که دا فهرموویه تی (و من کفر) نه یفه رموو (و من لم یحج) نیشانه ی ئه وه یه کێ مونکیری هه ج بی و شه رایه تی هه ج کردن که وتیته سهری و نه یکا، سزای سه خته، بو زیاده زانین بروانه له ته فسیری که بیر هه مان ئایه ت.

ئه و جار پاش ئه وه ی خودای ته عالا له بابته هاتنی محمد المصطفی چه ند به لگه و نیشانه ی له ته ورات و ئینجیلدا نیشان دان، و ههروا جگه له وهش ولامی مونکیرانیشی داوه، له بابته هه لال و هه رامی خوارده مه نی و ئال و گوڤری پرووگه ی به یتولحه رام و به یتولموقه دهس و تانه له سهر پروو کردن به که عبه ده کاتی عیاده تدا، جا ئه و جار خودای خاوه ن حیکمه ت و هه کیم دی به شیوه یه کی هیدی و نه رم ده عوه تی بی باوه رانی ئه هلی کتیب ده کا بو ریگی رایست و هه ق که قبوولی ئایینی ئیسلامه و ته رکێ کوفره و دهس به ردار بوونی ئیها نه و درو یانه، بو ئیسباتی ئه و پراستییه ده چینه خزمه ت ئایه تی ٩٨ ی ئالی عیمران:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٨﴾ ئالی عیمران
 ئه ی محمه د، بلی: ئه ی ئه هلی کتیب، بو بی باوه رن به ئایه ته کانی خودا! خودا شاهیده له سهر
 ئه و کرده وانه ی ئه نجامی ده ده ن!

ئاوردانه وه و تیروانینیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ٩٨

ئه ی محمه د بلی ئه ی خاوه ن نامه، بو بی پروایی ده که ن به نیشانه کانی خودا له هه مان کاتدا خودا ئاگاره له سهر ئه وه ی ده یکه ن!؟

دیاره وه ک له سیمای ئایه ته که دا هه ست ده کری خودای ته عالا خاوه ن نامه کان لومه و سه رکۆنه ده کا و پینان ده لی: بو خو و کافر ده که ن به هو ی ئینکاری ئه و ئایه تانه ی که له مه ر هه لالی خوارده مه نی پیش دابه زینی ته ورات دابه زیون، یا به پرووگه بوونی به یتولحه رام واته که عبه ده یاسای ئیسلامدا، یا ئه و به لگه و نیشانه ی پیغه مبه رایه تی محمه د که ده ته ورات و

ئىنجىلدا ھاتون! دە ھالىڭدا خودا خۆى شاھىدە لە سەر ئەعمالتان و زانايە بە ھەستى ناو دەروونتان.

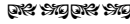
دەبى ئەو بە باشى ھەرگىزىن و بىزانىن كە زۆربەى ئەھلى كىتەب واتە زانايانى ئەو سەردەمى عالم و زانا بوون و بە زۆرىش ئىنكارى و نالەبارى لەو زانايانەرا سەرچاوەى گرتووە بەرەبەر بە ئايىنى ئىسلام، جا بۆيە خوداى تەعالا سەرى نووكى ھەرپەشەكەى پەوانە كردووە كە فەرموويەتى (يا اهل الكتاب)، بە پىي ئەو بەراوەرە دەتواندرى بكوترى لە ھەموو دەوراندا نالەبارى و ئاژاوەگىرى لە زاناياندا سەرچاوە دەگرى و گرتوويەتى. بگرە پۆزى ھىسابىش ھەر ئەوان ھەبەر بىن؛ ديارە زانايانى تەورات و ئىنجىل و قورئان دەزانن چىيان تىيدايە و خودا چ دەلى، نەزان و نەخویندەوار كوا دەزانى! ئەو ھەر لە مەلای بىستوو ھەلەل و ھەرام، جا كاتى مەلا بۆخۆى نەپرىنگىتەو ھەلەل دەكا مەلا كە لە كوتەى خۆيدا نادروستە، نە ھەلەل ھەيە بە قەسەى مەلا نە ھەرام، جا پەنا بە خودا لە دەس مەلای ناپاك و نەزان.

نەزەرى زانايان بە ئەھلى كىتاب جۆراوجۆرە: مەسەلەن ھەسەن بەسرى نەزەرى وايە: مەبەست لە ئەھلى كىتاب زانايانى وانن واتە ئەو كەسانەن ئەھلى كىتاب كە پىغەمبەرايەتى پىغەمبەريان بە دەلىل و بورھان بۆ سابت بوو، ھەك لە ئايەتى ۹۹ى ئالى عیمراندا خودا پىيان دەفەرموى: (أنتم الشهداء).

ھەندىكىش نەزەريان ئاوا داو ھەكە مەبەست لە ئەھلى كىتاب زانايان نىيە بە تەنيا، بەلكە تەواوى ئەھلى كىتەبە بەو دەلىلە ھەموويان بە ھۆى بەلگە و نىشانانى زۆر و بەرچاوە ھەك زانايانان لى بە سەر ھاتوو ھەكە بابەت راستى پىغەمبەرايەتى مەھمەد، ئىنكارى و سەرپىچىيان لە ئىقرار بەو پۆزە پروناكە، ئى ھەسادەت و خودسەرىيانە. دەتواندرى لە ولامى ئەو ھەشدا كە خودا بۆچى ئەھلى كىتابى ناو بردوو ھەكە ئايەتەكەدا، راستەوخۆ نەيفەرموو (يا كافر)، چونكە ئىنكارى ئايەتەكانى تەورات و ئىنجىل زاناکايان كردوويانە، و ئال وگۆرى تەورات و ئىنجىل لە زاناکانرا سەرى ھەلداو، نەخویندەوار نازانى ماناى ئايەتەكان بەلكە زانا و خویندەواران دەتوانن دەسكاي ماناى ئايەت بكەن.

جگە لەو ھەش مەبەست لە «آيات»ى «آيات اللہ» ئايەتەكە ئاياتىكە كە لە بابەت پىغەمبەرايەتى ھەزەرەتى مەھمەد دابەزىون، و ھەروا مەبەستىش لە (تكفرون) ئىنكارى ئەو ئايەتەنە كە لە سەر پىغەمبەرايەتى مەھمەد دابەزىون، بۆيە خوداى تەعالا دەفەرموى پىيان

(وَاللّٰهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ). ئەو دەم حەرفی «و» بۆ حال دەگونجی، تەعبیری ئایە تەکەش ئاوی لێ بە سەر دی: «لَمْ تَكْفُرُوا بِاللّٰهِ الَّتِي دَلَّكُمْ عَلَىٰ صَدَقَ مُحَمَّدٌ» واتە بۆخۆتان کافر دەکەن بە ئینکاری ئایتائیک کە پێنۆینی و شارەزاتان دەکەن لە سەر راستیی محەمەد.

وەک دیارە و دەزانین دە ئایەتی ٩٨ دا کوفر و ئینکاری خودی یەهوودیان لە سەر ئەساسی لۆمە بەیان کرا، واتە پێیان کوترا لە لایەن خودا و پیغەمبەرەوه جا چۆن ئیوہ ئینکار و کوفری ئەو ئایەتە کە شاهیەن لە سەر راستی و دروستی و پیغەمبەراییەتی محەمەد، دە حالیکدا کە خودا شاهیە لە سەر نیەت و کردەوێتان، ئەوجار خودای تەعالا دووبارە پرویان تێدەکا دە ئەهلی کیتاب بە وەسیلە ی ئایەتی ٩٩ و پێیان دەلێ: بۆچی بەرگری دەکەن لەو کەسانە ی کە ئیمانیا ن هیناوه دەتانهوئ وەیانگێرن و ئاوه ژوویان کە نهوه، دە حالیکدا کە ئیوہ دەزانن پێگایان راستە و خوداش غافل و بێ خەبەر نییە لەو هی دەیکەن. بۆ راستی ئەو مەبەستە دەچینه خزمەت ئایەتی ٩٩ ی ئالی عیمران:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٩﴾ ئالی عیمران
 بلی ئە ی محەمەد: ئە ی ئەهلی کتیب بۆ ئەو کەسانە لە پێگای خودا لادەدەن کە وا پرویا ن هیناوه؟ دەتانهوئ ئەو پێگایە بە لاری پێشان بدەن، کەچی هەر بۆخۆشتان شاهیەن، لە سەر راستی، خودا بێ ئاگا و غافل نییە لەو کارانە ی دەیانکەن.

ئاوردانەوه و تێروانییکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ٩٩

خودا بە شیوہی لۆمە دەپرسی لە ئەهلی کتیب: بۆچی ئەو کەسانە ی کە وا ئیمانیا ن بە خودا هیناوه دەتانهوئ پەشیمانیا ن کە نهوه و پێگایا ن لێ بگرن؟ و ئەگەر بۆ خودی خۆتان حازر نین حەق قبوڵ کەن بۆ بەردەوامی لە پێ گرتن بۆ لای خودا و بە خوار و خێچ نیشاندانی ئەو دینە دە حەولدا ن خەلک بە لاریدا بەرن دە حالیکدا کە دەبا ئیوہ کەسانیک بان ئیتاعە کیشی پیغەمبەر بان چونکە دە پێشدا هاتنی ئەو دە کتیبە کانتان دیوو و دیوتانە، ئەمما چۆن داوه بەر، بزانی خودای تەعالا لەو هی ئەنجامی دەدەن بێ ئاگا نییە.

ئەو ئایەتە تەو بیخ و لۆمە ی دوو هەمە لە لایەن خوداوه بۆ ئەهلی کتیب خودا کە دەفەر موئ بە پیغەمبەر بلی بە ئەهلی کتیب: ئە ی نامە دارا ن بۆچی پێ دەگرن لە خودا پەرەستی کەسانیک

کە پروایان ھێنابێ و داوای لێ دەکەن کە با دەنەو و بەرەو ھەڵدێر و خواری بپۆن دە ھالێکدا دەزانن پێگای راستییان گرتۆتە بەر، ئەو پاستە ئەو ئایەتە پرووی بە زاهیری لە ئەھلی تەورات و ئینجیلە، بەلام پرووی دە تەواوی ئەھلی کتیب بە خیلاف نایەتە دەر، چونکە زۆر ھەن بە پروالەت ئەھلی قورئانن بەلام دە ئەعمال و ئاکادار فەری بە سەر دەستووراتی قورئانەو ھیە.

جوملە ی (و انتم شهداء) چەند مانای لێ فەھم دەکری: سەر کە لە ماناکان:

۱. لە ابن عباسەو: أنتم شهداء تەعبیرەکە ی ئاوی لێ دا بە نەزەری ھەندیکان: أن في التوراة أنّ دين الله الذي لا يقبل غيره هو الاسلام» واتە ئیو ئە ی ئەھلی کیتاب شاھیدن لە سەر ئەو ی کە دە تەوراتدا ھە یە دینی کە بە غەیرەز ئەو دینی دی وەرناگیری و قبوول ناکری، ئەویش دینی ئیسلامە.

۲. ئیو ئە ی ئەھلی کتیب بۆ خوۆ شاھیدن لە سەر زاهیر بوونی موعجیزاتی کە ئەو موعجیزاتە شارەزایی و پێنۆنی لە پێغەمبەرایەتی ھەزەرەتی پەسوولە.

۳. ئە ی خواوەن نامەکان ئیو بۆ خوۆ شاھیدن لە سەر ئەو ی خەلک ئاوەژوو کردنەو لە پێگای راست بۆ پێگای خوار تاوان و خەتایە.

۴. ئە ی خواوەن کتیبەکانی وەحی ئاسمانی، ئیو بۆخوۆ شاھیدن و باش دەزانن کە ھاودیتان باوەریان پێتە ھەچی پێیان بلێن بە راستیو لێ وەرەگرن کەچی لە باتی ئەو ی پێگای چاکیان پێ بلێن دەچن لە پێگای راستیان لادەدەن.

۵. سەرەرای ھەموو ئەو ئاکارەتان ھەچی دەیکەن و لە نیەتودایە خودا لێ ئاگایە، شەرم لە خودا ناکەن، وەک خودای بە زانا لە سەر کارتەن نەزانن وایە!

ئەو ئایەتە بێ گومان ھەرەشە یەکی سەخت و گرانی لە سەر ئەو کەسانە ئاوازانان و ناشگەرینەو، چونکە ئەوانە بە ئاشکرای و پاشکای، ئینکاری پێغەمبەرایەتی پێغەمبەر دەکەن، جگە لەو ھەش بە نەپنی فیل و فوت دەچین لەو بارەو لە ناو دەروونی خەلکدا.

پاش بەیانی سزای ئەو کەسانە ی کە بۆخوۆیان گومران و لە راست پاستی خوۆ ھەلە دەکەن ئەو جار خودا دەپھەوی سزای ئەو کەسانە بەیان کا کە وە شوین ئەوانە دەکەون و ئیتاعەیان دەکەن. پاش ئەو ی کە ئیمانیشیان ھیناوە، کەچی درۆ و فەر و فیشالیان فربووی دەخۆن. جا بۆ ئەو مەبەستە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۰۰ ی ئالی عیمران تاکو بە چاکی تێگەین لە باسەکە:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا قَرِيبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

كَافِرِينَ ﴿١٠٠﴾ ئالى عمران

ئەى ئەوانەى بېروا و ئىيانتان ھىناوہ! كە بکەونە شوین ھەندى لەوانەى كە كىتیبیان پى دراوہ، پاش ئەو باوہر ھىنانەتان، دەتانگەرپىننەوہ بەرەو بى پروایى، وەگەرپىن و لایان لى دەن دەنا بە عەزابى سەختى گرفتار دەبن.

ئاوردانەوہ و تېروانىيتكى ھەستىارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى ۱۰۰

خودا دەفەرموى: ئەى ئەوانەى بېرواتان ھىناوہ بە خودا و قورئان و محەمەد، ئەگەر بىتوو ئىوہ بى دەلیل و بەلگە وەشوین قسە و فېر و فیشالى كۆمەلىك لە خواوہن نامەكان بکەون و لادەن لە رېى راست و پاشەكشە بکەن لە باوہرەتان، پاش ئەوہى كە بېرواتان ھىناوہ و موسولمان بوون، ئەوانە بى گومان دەتاگىرپنەوہ بۆ باوہرى و بى ئىمانى بۆ دارژتنى شەپ و ھەرا و بەزم و فیتنە، دەچنە سەر دەقى پىشوو دەورانى نەزانىتان، ئەودەم نەحەسانەوہ بۆ وە دەمىنى نە بۆ ئىنسانانى بى دەرەتان. خو و لەو كارە نارەوايە بە دوور بگرن (دەنا ھەم لە دنيادا مالى وىران دەبن ھەم لە ئاخەرەتدا خەجالت و پرووسيا دىنە دەر).

ئەو ئايەتە ئاگادارىيەكى پېر ھەپەشەيە لە ئەساسى لوتف و مېھربانى خودا دەگەل موسولمانان، چونكە لە سەرلىواری خەتەرە ھا تىكەوى، بۆيە خودا دەفەرموى وەشوین كوتە و فېر و فیشالى ژەھراوى ئەو جوۆرە خواوہن كىتیبانە مەكەون، چونكە زۆر ناوہخرىنى درۆكانیان ئاشكرا دەبن و ئىوہش دووبارە پەشىمان دەبنەوہ.

پاشەدۆ:

ئەو ئايەتە ئەوہمان پى دەلى ئەگەر خواوہن ئىمانەكان لە حەسوودان و كىنەدارانى ئەھلى كىتیب نزیكى بکەن قسەيان لى وەرگرن، دەكەونە دە زەلكاوى بى ئىمانى، چونكە دەبى ئەوہ بزاندرى ئەوانە ئارەزوومەندى ئەوہن موسولمان لە دین وەرگەرپىن و دە زەلكاوى كەون، كەوايە ئەو موسولمانىكى دەگەلىان تىكەوى دە داویان دەكەوى. دەو سى ئايەتانەى ۹۸، ۹۹ و ۱۰۰ سوپ و پازى پاراوە ھەست پى دەكرپىن جا پى ھەلسەنگاندنى ئايەتەكان دەبى پارەكان ئەوانە بن:

۱. خودای تەعالا بۆ لۆمە و تەویيخى ئەھلى كىتیب دەستوورى دا بە پىغەمبەرى كە ئەوان

لۆمە کا و پێیان بلی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ...﴾ یا ﴿لِمَ تَصُدُّونَ...﴾. دیارە ئەو شیوە پێ راگەیانندنە بەو وەسیلە بە بێ باوەڕان ئیشارە وە لەی ئەوێ کە خودای تەعالا دوستی بێ باوەڕ و خوار و خێچان نییە تا کوو راستەوخۆ بۆخۆی دەگەڵیان بدوێ.

بەلام بۆ ئاگاداری موسوڵمانی خاوەن باوەڕ، چونکە دوستن دەگەڵ خودا و خودا خوێشی دەوێن، راستەوخۆ پرویان تێدەکا و دەفەرموێ پێیان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا...﴾ واتە ئەو خاوەن باوەڕ و ئیمانەکان، ئەگەر وەشوێن ئەهلی کتییی درۆزن کەون، دەکەونە زەلکاوی کوفر و بێ باوەڕی!

جا دیارە ئەو شیوە دواندنە خودا ئیشارە وە لەی بەرز و بەرێزی پایە موسوڵمان لە لایەن خودایە بۆیە خودا راستەوخۆ ئاگاداریان دەدات. بۆ ئیمانداران نیازێک نییە تا کوو خودا بە پیغەمبەر بلی کە ئاویان پێ بلی: بە بۆ ئەهلی کتیبایی ئاژاوە گیر نیازی ئەو نییە خودا بۆخۆی راستەوخۆ پێیان بلی بەلکە بە وەسیلە پێیان پادە گەیینی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا...﴾

وەک لە هەموو ئینسانیکرا دیارە و ئاشکرایە خودای تەعالا لە بەندە خۆی چ کافر و چ موسوڵمان غافل نییە لە هەموو راستان ئاگاداریان دەدات و وشاریان دەکاتەو، بۆ دابین بوون لە سەر کاری پەوا و خوداپەسەندە و دەس بەردار بوونی کاری ناپەوا و بێ ئابرووانە، جا لە سەر ئەو یاسایە دروستە بە وەسیلە ئایەتی ۱۰۱ی ئالی عیمران پروو دەو کەسانە دەکا کە لە پاش ئەو هەموو بورهان و بەلگە و دەلیلانە کە بۆی دەخوێندرێتەو، سەرپێچی دەکا و لادەدا لە پێی حەق و پەوا. بۆ ئیسباتی ئەو بابەتە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۰۱ی ئالی عیمران:

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾ ئالی عیمران

ئایا چۆن بێ پروا دەبن لە کاتی کدا کە ئایەتەکانی خودا دەخوێندرێتەو بە سەرتاندا؟ لە هەمان کاتیشدا پیغەمبەرە کەشی و لە ناودا، کەسێکیش پشت بە خودا بەستێ بێ گومان پێگای راستی پێ نیشان دراو.

ئاوردانەو و تێروانییەکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۰۱

دوای ئەوێ کە ئایەت لە دوای ئایەت بۆتان رانین لە سەر حەق بە دەلیل و بەلگە و بورهان حەقو بۆ بەیان کەین، جا چۆن بێ پروا دەبن بێ بەلگە و دەلیل! پاش ئەوێ کە لێو

روون و ئاشکرا بوو بە وەسیلەى ئەو پیغەمبەرە کە لە ناوتاندا ھەبە، دیارە کى پیوەندى بە ئایینی خودا بکات بە پراستی پینومای کراوە بۆ پریگای راست.

ئەو ئایەتە پیرۆزە ئەو نیشان دەدا کە خودای تەعالا بە عەجاییبە و لە موسوڵمانان دەپرسى: جا چۆن دەبى و دەکرى ئیوە پاش ئەوێ کە ئیماننان ھیناوە، کافریش دەبنەو دە ھالیکدا کە پەیتا پەیتا ئایاتى خوداتان بۆ دەخویندریتەو بە وەسیلەى ئەو پیغەمبەرە لە ناوتاندا یە؟ بى گومان لە سەر ئەو ھالەتەى کە بۆتان پەخساوە ئەگەر راست ئەپۆن، خوار و خێچانە وەرگەرپین، تاوانبار و خەتاکار ئەسل بۆ خۆتان و تووشى عەزابى سەخت و گران دەبن، جا لە سەر ئەو لاساریەى بى باوەرەن دەس بەردار نابن، خوداش دەس بەردارى پینوینیان نابى و دووبارە پینان دەلى: کى دەس دە دامینى خودا بگرى شوپن دەستوورى خودا بکەوى لە وەسوەسەى شەیتان بە دوور دەبى و دەکەوێتە سەر خەتى راست و پەوا و قوناعى تیگەشتن.

ئەگەر بیتو و شیارانە ئایەتەى ۱۰۱ ھەلەسەنگیندرى ئەو راستیە بە پروونى دەردەکەوى بۆمان کە ئەو ئایەتە بۆ تەعەجوبە، ھەر وەک ساحەبى تەفسیری قرطبی ج ۴/ ۱۵۶ نەزەرى وا داوە، ئەو دەم مانای ئایەتە کە ئاواى لى بە سەر دى: جا چۆن کافر دەبن دە ھالیکدا ئایەتەى خودا راستەوخۆ بە سەرتاندا دەخویندریتەو بە وەسیلەى پیغەمبەرێکى راست کە لە ناوتاندا یە، و سەرپرای ئەو ھەموو فەزڵ و پەرز و حورمەتەى خودای تەعالا نیشانى داوە، واش دەکەونە شوپن قسە و فەر و فیشالى کافرانى بى باوەر.

دەبى ئەو ھەش بزاندرى و حاشار نەدرى لەفرى (کیف) کە بۆ تەعەجوبە، تەعەجوبیش دە شەئنى کە سەیدایە کە ناشارەزای ھۆیە کە بى واتە سەبەبى ئەو تەعەجوبە نەزانى، جا بۆیە وەپال دانى (کیف) وەلای خودا ناپەوايە، خۆ دیارە خودا دەفەرموى (کیف) جا چۆن کافر دەبن، ئەو ئەو ئیشکالە، دەبى ولامى بدریتەو.

دیارە بە پى ھەلەسەنگاندن و وەزنى مەبەستى ئایەتە کە مەنع و بەرگرى توند و بەتین داواى خودایە، سەیر کەن: بەو عیلەتەى کە ئایەتەکانى خودا پشتى سەرى یەک بە وەسیلەى پیغەمبەرێکى کە دە ناویاندا یە پینان رادەگەیندرى لەمەر ئیبتال و ھەلەشانەو و پووجەل کردنەوێ خەیاڵات و گومان و شوبھە یەکی ھەیانە، ھەر یەک لەو بەلگە و دەلیلانە وەک سەد و پەرزینیکن لەمەر بەرگرى ئەوان لە تووش بوونى کوفر و گومرایان، جا ھەمووى ئەو بەلگە بابەتە بەرچاوانە ھۆشدارین بۆ بەرگرى لە کافر بوون و لاپریی وان چونکە تووشى کافر ببن تووشى

سزا و عه‌زایی سه‌خت ده‌بن. هه‌ر ئه‌وه‌شه هه‌ویه‌که خودا پاش ئه‌و هه‌ره‌شه تونده وه‌عه‌ده‌ی خوشی دله‌په‌سهند راده‌گه‌یینی که ده‌فه‌رموی ﴿وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ واته‌کێ به‌یاسای خوداوه‌ده‌س بگری، بێ‌شک بۆ‌پێ‌ی راست شاره‌زا کراوه، و کیش ده‌ستی پیوه‌نه‌گری، ده‌ستی له‌هیچ کوێ گیر نابێ.

جومله‌ی ﴿وَمَنْ يَعْتَصِم﴾ واته‌هه‌ر که‌س ده‌س ده‌یاسای خودا وه‌رینی، یا په‌نا بگری ده‌ژێر یاسای خودادا؛ بێ‌گومان ده‌که‌وێته‌سه‌ر پێگای راست و ده‌ناو‌پێ‌ی راستدا دامه‌زراوه‌به‌شاره‌زاییه‌وه؛ واشیان کوتووه‌هه‌ندیکیان وه‌ک زانای پایه‌به‌رز عاصم: اعتصم به‌واتای «منع» په‌شتدانه‌به‌ئایه‌تی ۳۲ی یوسف:

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا
أَمَرُهُ لَيُصْجَنَنَّ وَلَيَكُونَا مِنَ الصَّاغِرِينَ

(جا له‌و ساته‌دا ژنه‌که‌ی عه‌زیزی میسر "زوله‌یخا" فرسه‌تی هینا و به‌میوانه‌کانی کوت: ئه‌وه‌ئێه‌و که‌سه‌یه‌که‌ئێوه‌له‌سه‌ر خوش‌ویستنی، لۆمه‌تان کردووم، به‌ئێ: من دلم‌شه‌یدایه‌تی داوام‌لی کردووه‌تا وه‌کوو له‌گه‌لمدا جووت بێ، به‌لام ئه‌و خۆی پاراست ("استصم" واته‌ده‌گه‌ل جووت‌بوونم دووری گرت و په‌نا‌ی گرت) ئیستاش ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌فه‌رمانی پێ ده‌که‌م له‌گه‌لمدا نه‌یکات، ده‌بی‌ت بخریته‌به‌ندیخانه، سزای بدریت و نابوود کرێ.

به‌پێ‌ی ئاماژه‌ی «استصم» ی ئه‌و ئایه‌ته، مانای «اعتصم» واتا خۆی مه‌نع کرد له‌جووت‌بوون ده‌گه‌لی، به‌لکه‌په‌نا‌ی برده‌به‌ر خودا.

نه‌زه‌ری زانای قورئان «قتادة» له‌بابه‌ت ئایه‌تی ۱۰۱ی ئالی عیمران ئاوايه: دوو شتی به‌رچاو هه‌ست پێ ده‌کرین که‌هۆی سه‌ره‌کی و دوورکه‌وته‌وه‌ی ئه‌و خاوه‌ن ئیمانانه‌یه‌له‌کافر بوون: ۱. تیز و پیز و هیزی ئایه‌ته‌کانی که‌بۆیان ده‌خویندراوه‌۲. پاک‌ی و په‌وانی و دله‌ئاواله‌یی هه‌زه‌ری پیغه‌مبه‌ر محمد المصطفی‌ﷺ، ده‌بێ‌ئه‌وه‌ش بزاندری و پاش‌قول نه‌دری که‌پیغه‌مبه‌ر نه‌ماو و رۆی، ئه‌ما قورئان ماوه‌و ناروا و هه‌ر ده‌می‌نی، بۆ‌ئێه‌و که‌سانه‌ی بیان‌هه‌وی په‌یره‌وی لی بکه‌ن.

ئهمما له‌جومله‌ی ﴿فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ واته‌بێ‌شک ئه‌وانه‌ی ده‌ستیان ده‌یاسای خودا گرتووه‌بۆ‌پێ‌ی راست شاره‌زا کراون؛ ئه‌وه‌سته‌دیته‌به‌ر جاسووسی ئه‌قل و بیره‌وه: کرده‌وه‌ی ئینسان واته‌فیعلی ئینسان مه‌خلووقی خودا بێ، چونکه‌زانایان بۆ‌چوون و رایان وایه: ده‌ست‌گرتن ده‌یاسای خودا هیدایه‌ته‌له‌لایه‌ن خوداوه، به‌و ده‌لیله‌که‌ده‌س تیگرتن

دە یاسای خودا کاری بەندە، ھیدایەت و ڕێنۆینیش کاری خودایە؛ جا لە سەر ئەساسی ئەو یاسایە بە سبوت دەگا کە دەس تیگرتن و خوێن ھەلاوەسین لە لایەن ئینسانەو سەر دەگرێ، دەبێ ئەو بزاندری؛ بەلام ھیدایەت و ڕێنۆینی لە لایەن خوداوە سەر دەگرێ، ئەمما ئەگەر بێتو بەندە دەست تیگرتی و خوێن ھەلاوەسی بە یاسای خوداوە، ھیدایەتیش لە لایەن خوداوە دە ھاوارەو نەھات، بە فەززی مەحال ئەو دەگەریتەو بەو لای ھیکمەت و ڕاز و ئەسراری باری تەعالا، کە کێی بوێ ھیدایەتی دەدا و کێشی نەوێ ھیدایەتی نادا.

نەزەری خێلی ئەشعەریش وایە: «يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ» و «تَذِلُّ مَنْ تَشَاءُ» و «تَعَزِّمَنْ تَشَاءُ» ی ئایەتە کە: کێ ئەو بێھەوێ خواوەن عێزەتی دەکا، کێ ئەو بێھەوێ وازی لێ بێ، زەلیلە دەکا؛ ئەمما خێلی موعتەزەلە نەزەریان لەو بارەو ئاویە: مەبەست و ھیدایەتە ی زێدە لوتفە لە سەر ئەساسی زێدە عیادەت و ئیتاعەت؛ ھەر وەک لە ئامازە ی ئایەتی ۱۶ ی سوورە ی مائیدە وا دەردەکەوێ، سەیر کە:

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

خودا بە ھۆی ئەو کتیبەو ئەو کەسانە شارەزا و ڕێنۆینی دەکات، بەرەو ڕیباژەکانی ئاشتی و ئاسایش، کە شوێن کەوتووی ڕەزامەندی خودان، بە فەرمانی خوێ لە تاریکایەکان ڕزگاریان دەکا و بەرەو ڕووناکیی دەیانبا، بەرەو ڕێگای راستیش شارەزایان دەکا.

ئەگەر بە وردی لەو ئایەتە سرنج بگێردی بە ئاشکرایێ چاوەدەکری، خواری و راستی دە وازی خودادان. "فقال" ییش ئەو نەزەری پەسەندە؛ ھەچەن ئیمام فەخری ڕازی پێی وایە بە ھەلە چوو قەفال، کێ خوازیاری زێدە زانیە لەو بارەو بچیتە خزمەت ئیمام ڕازی لە ماله ئەو ئایەتە. نەزەر و ڕا و بۆچوون لە سەر "اعتصام" زۆر ھەن بەتایبەت لە لایەن ئەھلی تەریقەتەو، ئەمما ئەوێ ئەقل و ھەست و شعور دەیقۆزنەو بە لای راستیدا دەبێ ئەو بێ: خۆت باوێ ئامیزی خودا و بەو بسپیڕە نیاز و ویستت، باسی اعتصام بە دم فەنادا کە، ئەوجا دەگە یە مەقام و قوناعی "فناء الفناء و نفي النفي" (نییە لای خودا نییە؛ نییە نییە) (بیان القرآن، ج ۴۳/۲ بەخس اعتصام، سلوک و عرفان)

ئاوردانەو ھەیک و شوکر و سپاسیک بۆ خودا

دە ئايەتەكانى ۹۸ تا ۱۰۱ ئاگادارى و پېنوينى موسولمانان لىكدا كرا ھەر جارەى بە شىۋەيەك:

۱. جارېكىان دەستور بە خاۋەن ئيمانان درا و وشيارى ئەۋەى بن دە داۋى ئەھلى كىتب نەكەون.

۲. جارېكىان ئاگادارى درا بە موسولمانان كافران پەرتەۋازە نەخەنە نىۋانتان،

۳. جارېكىان خوداى تەعالا دەستورى پىچ دان جا چۆن كافر دەبن، نەكەن خۆ توۋشى داۋى ئەۋانەكەن؟

جا ئەۋجار خوداى خاۋەن كەرەم بە شوپن ئەۋ ئاگادارىيانەدا چەند دار و لەلەيەك لە سەر ئەساسى پەند و ئامۇزگارى پادەنى بۆ موسولمانان بە ۋەسىلەى ئايەتەكانى ۱۰۲ و ۱۰۳ى ئالى عىمران، بەۋ جۆرە:

۱. دە ئايەتى ۱۰۲ دەمر دەكا بە موسولمانان بە پارىزگارى و تەسلىم و ئىتاعە بە خودا و رەسوۋلى خودا. ئەۋ دەستورە دە سۆنگەى ئەۋ ئايەتەى پېشۋودايە كە خودا فەرموۋى: دە داۋى ئەھلى كىتب نەكەون، بەلكە دەبى پارىزگارېو بىي.

۲. خودا دە ئايەتى ۱۰۳ دەستور دەدا بە موسولمانان تىكۆشن تەنافى يەكپارچەگى و يەكەتى خۆتان ئەستور و قايم و قۆل ۋەھىلن و بىپارىزن، ئەۋ ئەمر و دەستورەى خودا دە مقابل ئەۋ ئاگادارىەى پېشۋودايە كە خودا پىي راگەياندن بە ۋەسىلەى وشيار بن كافر خەرىكى پەرتەۋازىتەنن.

جگە لەۋانەش خودا ئەۋەشو پىچ دەلى بە ۋەسىلەى ئايەتى ۱۰۳ سپاسگوزارى نىعمەتەكانى خودا بكن، ۋەك نەجاتى ئەنسارىيەكان (ئەۋس و خەزرج) لە فرىۋى ئەھلى كىتب. ۋەك يەكەتى لە نىۋان موسولمانان بەتايىبەتى لە نىۋان ئەۋس و خەزرجىكى كە نىزىك بوۋ بە ھۆى دەست تىۋەردانى ئەھلى كىتب بە گىانى يەك ۋەربن ۋەك دەۋرانى جەھالەت و نەزانىيان.

بەياناتى ئايەتەكانى قورئان بە ۋەسىلەى پىغەمبەرى پاك و ئەمىن يەكى دىكە بوۋ لەۋ نىعمەتەتەى خودا و ھەروا بە ھۆى پاك و پىرۋزى پىغەمبەر و ئايىنى مبارەكى قىۋوللى ئىسلام و قورئان گەلى خاۋەن بىرواكان لە سەر لىۋارى دۆزەخ و ئىختىيارى كوفر گەپانەۋە، بوۋنە يەك پارچە سەرباز و فىداكارى ئايىنى ئىسلام و قورئان.

بۆ تەئىدى ئەۋ مەبەست و مەتلەبەى باس كران دەچىنە خىزمەت ئايەتەكانى ۱۰۲ و ۱۰۳ى

ئالی عیمران:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

ئەي ئەوانەي پرۆا و ئیانتان هیئاوه! به‌و شیوه‌ی که شایانی شانی خودایه لێی بترسن، به باوه‌ردارییه‌وه نه‌بێ، نه‌مرن.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

ده‌س بگرن به‌ ئاین و به‌ به‌رنامه‌ی خوداوه به‌ تیکرایی، هه‌رگیز پرژ و بلاو مه‌بن، بیر له‌و ناز و نیعمه‌ته‌ی خوداش بکه‌نه‌وه که رشتویه به‌ سه‌رتاندا، له‌ کاتی‌کدا دژ به‌ یه‌ک بوون؛ خودا هۆگری خسته‌ نیوان دله‌ کانتان، سه‌ره‌نجام به‌ هۆی ناز و نیعمه‌تی خوداوه بوون به‌ برا، ئیوه له‌ لیوار چالیک له‌ ئاگرده‌ بوون، خوداش لێی پرزگار کردن، ئا به‌و شیوه‌یه‌ خودا ئایه‌ت و به‌لگه‌کانی خۆیتان بۆ پروون ده‌کاته‌وه، به‌و هیوایه‌ی شاره‌زا بن.

ئاوردانه‌وه و تێروانی‌تکی هه‌ستیارانه له‌ ناوه‌رۆک و سیمای ئایه‌تی ١٠٢ و ١٠٣:

ئەي ئەوانەي پرۆاتان هیئا و راستیش ده‌که‌ن، له‌ خودا بترسین له‌ خودا ترسانیکی راست، واته‌ هیچ کات و سات له‌ خودا بی‌ئاگانه‌بن و کاروباره‌کانی ئاخ‌ره‌ت وه‌پیش کاروباره‌کانی دنیا بخه‌ن، مه‌مرن هه‌ر وا به‌ سووک و ساکاری، به‌لکه‌ بمرن بۆ خودا و بژین بۆ خودا و مل‌که‌چی خودا بن و دوا هه‌ناسه‌تان به‌ پرۆا و ئیمانه‌وه‌ بێ. وه‌رن هه‌مووتان به‌ پاک‌ی و به‌ چاک‌ی و به‌ راستی ده‌س باوینه‌ ناو یاسا و به‌رنامه‌کانی ئایینی پاک و راستی خودا به‌ شیوه‌یه‌کی وا قایم و قۆلانه‌ و پته‌و، به‌ هیچ لێک جیا مه‌بنه‌وه، نه‌ به‌ هۆی زینه‌تی دنیا و فریوی جوانی دنیا و فر و فیشالی بی‌باوه‌ران، نه‌ به‌ خۆشه‌ویستی ژن و مندال. وه‌بیر خۆشتان بینه‌وه‌ ئه‌و به‌هره‌ و که‌ره‌مانه‌ی که‌ خودا پێی به‌خشیون ده‌ کات و سات و ده‌ورانی‌کدا که‌ دوژمن یه‌کتریان گرتبوو له‌ سه‌ر نابوود کردنتان و به‌ گژ یه‌کدا کردنتان؛ سا خودا هات به‌ ره‌حم و به‌زه‌وه‌ دایپۆشین، و دلی نه‌رم کردن له‌ سه‌ر لیواری ئاگردانی ئاگر بوون که‌ تیبکه‌ون، نه‌جاتی دان و پرزگاری کردن له‌ تیکه‌وتن؛ ده‌بێ ئه‌و چاکه‌یه‌ی خودا به‌ بادا نه‌دری، خودای خاوه‌ن که‌ره‌م نیشانه‌کانی خۆی ئاشکرا ده‌کا بۆتان بۆوه‌ی بکه‌ونه‌ سه‌ر پرڤای راست و په‌وان. "و لا تفرقوا" واته‌ به‌ هۆی په‌گه‌ز

و زمان و ڤهنگ و بهرگی عورف و باو لیک ههلمه‌برین و جیا مه‌بنه‌وه، چونکه هه‌مووتان له ئاده‌من، ئاده‌میش له خاکه، شانازی به سهر یه‌کدا مه‌که‌ن، به خوداناسی نه‌بی، چونکه یه‌ک ڤه‌گه‌زن، ته‌واوی جیا‌وا‌زیتان له زمان و ڤهنگ و چۆنیه‌تیتاندا له بۆ ئاسایش و یه‌کتر ناسین و ئاشنایه‌تییه، ئه‌گینا هیچو له هیچو ناکرێ نه‌جیتر بن ئیلا به هییمه‌تی خوداناسی نه‌بی.

چاو‌خشکه‌یه‌ک:

ته‌قوا واته‌ پارێزگاری له ده‌ستووراتی خودا و خو پارازتن له تاوان، شایانی ته‌قوا، واته‌ به‌نده له ههر جوړه گوناح و خه‌تا و تاوان به پپی ده‌سته‌لات خو به‌دوور بگرێ، جا ئه‌و شیوه ته‌قوایه خاوه‌ن باوه‌ر ده‌بی له دوا‌ی شه‌قی بی و بی بابۆله بی ناوی خو‌ی نه‌چی وه‌گو‌رێ به فی‌ل به بابۆله چه‌وره‌ی نه‌فامان، ده‌بی به ته‌واوی ئه‌وه بزاند‌رێ که ئیمان هینان ههر ئه‌وه نییه به زمان بکو‌ترێ، به‌لکه ده‌بی به کردار و ئاکار بی تا دوا هه‌ناسه‌ی ته‌مه‌ن، ئاره‌زوو خو‌شه‌ویستی دنیا له خشته‌ت نه‌با و تلاسات نه‌کا له پپی راست.

وا ده‌رده‌که‌وێ و هه‌ست پیده‌کرێ که ئایه‌تی ۱۰۲ حو‌کمی فهد‌ر بی، به‌لام ئایه‌تی ۱۰۳ ئه‌مر و حو‌کمی گشتی بی، واته‌ خودای ته‌عالا ئه‌مر ده‌کا به ته‌ک ته‌کی کو‌مه‌ل که ده‌س ده‌ یاسای خودا گرن به تیک‌رایی و سونه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر بقۆزنه‌وه. جا له‌و شیوه ئه‌مره‌ی باری ئه‌و هه‌سته ده‌کرێ به ته‌واوی: کو‌مه‌ل بی پینوما و پیشه‌نگی زانا و دانا و به‌زیک و لیها‌توو ده‌ گیر ده‌که‌وێ و په‌ریشان و پرژ و بلاو ده‌بی، هه‌موو دژ و نه‌ته‌وییه‌ک ده‌توانی وه‌یقۆزی و ده‌سته‌مۆی خو‌ی کا و ده‌زه‌لکاوی جه‌هل و نه‌زانیدا ڤۆده‌چی بۆ هه‌میشه، جا ئه‌وه‌یه ڤاز و هو‌ی ئه‌وه‌ی که بۆ نه‌جاتی ئینسان له‌و چاره‌ڤه‌شییه خودا بانگی ئینسان ده‌کا که ده‌س ده‌ یاسای خودا وه‌رین و لئی وه‌دوور که‌ون و لیک‌تریش هه‌لمه‌برین، به‌لکه زۆرن له سهر ئه‌وه‌ی که گه‌ل و هو‌ز و نه‌ته‌وه‌ی بی ڤیبه‌ر وه‌ک حه‌یوانی ئاوه‌کی وایه، ههر که‌س وازی لی بی، ده‌یکاته ئی خو‌ی؛ گه‌لانی دووربووه له پیغه‌مبه‌ران و قورئان و کتیه‌کانی دیکه‌ی ئاسمانی ده‌ جه‌هل و شه‌ر و شو‌ر و فه‌ساد و وه‌حشیگه‌ریدا به‌ داتولاوی ماونه‌وه، وه‌ک هو‌زی عه‌ره‌بی وه‌حشی تا حه‌زهره‌تی ڤه‌سوولیان نه‌گه‌یشه‌ ناو داماو و لیقه‌وماو بوون، پاش ڤیبه‌رایه‌تی قورئان و محمه‌د دو‌ژمنانی دو‌ینێ ببوونه برای ئه‌و‌ڤۆ، ئه‌و مه‌تله‌به‌ دروست و راسته ده‌ ناوه‌روکی ئایه‌تی ۱۰۳دا به ئاشکرایي هه‌یه و هاوارمان ده‌کات.

پاشه‌دۆ

خودای ته‌عالا له ئایه‌تی ۱۰۲ و ۱۰۳ دا موسولمانی به ئه‌دای ئیتاعت و تاعات و خیرات ده‌ستور دا، هه‌ر وه‌ک له هه‌وه‌له‌وه به پارێزگاری له فه‌رمانی خودا موسولمانانی بانگ کرد؛ (اتَّقُوا اللَّهَ)، جاری دوایه‌ش به ده‌ست گرتن به یاسای خودا وه‌ک فه‌رموی (و اعتصموا بحبل الله)، و جاری سییه‌میش به یادئاوه‌ری نیعمه‌ته‌کانی خوێ ده‌ستور دا به خاوه‌ن باوه‌ران که فه‌رموی: (و اذكروا نعمة الله عليكم)؛ هۆی ئه‌و یاسا به نه‌رمش ده‌بی ئه‌وه بی: کرد و کرده‌وه‌ی ئینسانی یا له‌رووی ترساندن بی، یا له‌سه‌ر ئه‌ساسی مه‌یل و ئاره‌زوو بی، دیا‌ره‌ ترس له‌پیشه‌وه‌ی مه‌یل و په‌غه‌به‌ته، چونکه به‌رگری له‌زه‌ره‌ر له‌پیش راکێشانی نه‌فع و به‌ره‌مه‌مه، جا به‌و پییه‌ ده‌بی بکو‌تری (اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ) ئاماژه‌ وه‌لای خو‌ف و ترسی خودایه، واته له‌ترسی عه‌زاب و غه‌زه‌بی خودا ده‌س بده به یاسای خودا (و حبل الله).

هه‌ندیک له‌قورئان‌زانا نه‌زه‌ریان وایه ئه‌و ئایه‌ته (۱۰۲) (اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ) به‌و هۆیه که زۆر سه‌خت و گرانه جی‌به‌جی نابێ، لا‌براه به‌ئایه‌تی ۱۶ ی سووره‌ی ته‌غابون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ واته به‌پیی توانا ئیتاعه‌ی خودا بکه‌ن و ده‌ستوره‌کانی پاریزن؛ هه‌رچه‌ند معاذ بن جبل فه‌رموویه‌تی ئه‌و ئایه‌ته‌ی ۱۰۲ ی ئالی عیمران نه‌شۆراوه‌ته‌وه به‌ئایه‌تی ۱۶ ی سووره‌ی ته‌غابون، بۆی ب‌روانه له‌ته‌فسیری که‌بیر، هه‌مان ئایه‌ت.

جومله‌ی ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ واته مه‌به‌ست به‌رده‌وامییه له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی، یانی تا هه‌ی، به‌رقه‌رار و به‌رده‌وام وه‌می‌نه له‌سه‌ر ئایینی ئیسلام تا‌کو نه‌مری به‌بی‌دینی به‌لکه به‌مری به‌ئیسلامی؛ جا له‌سه‌ر قه‌ولی معاذ بن جبل و زۆربه‌ی زانایانی قورئان (جمهور علماء) ئه‌و ئایه‌ته (۱۰۲) له‌موکه‌ماتانه ناکرێ نه‌سخ بی.

دلی سرک و سل و پ‌ر له‌هه‌ست له‌ئایه‌تی ﴿وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دا هه‌لده‌به‌زیته‌وه و راده‌چه‌نی؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مردن ده‌ئیه‌ختیاری ئینساندا نییه و کات و ساتی دیاری کراوی خو‌ی که هات چاره و ر‌یگای ئیمان و باوه‌ر نا‌هی‌لی و شپ‌زه‌ی ده‌کا؛ ده‌حالی‌کدا خودا ئه‌و ده‌ستوره‌ده‌دا به‌ئینسان ده‌حاله‌تی مردندا له‌کوفر خو‌ به‌دوور بگرن به‌لکه به‌ئیمانه‌وه به‌مرن؛ ئینسانی په‌شوکاو و چ‌ر‌ژاو و شپ‌زه له‌به‌ر ده‌ستی دالی مه‌رگ له‌کو‌ی هۆشی کوفر و ئیمانی ده‌مینێ و ده‌توانێ ئیه‌ختیار وه‌گه‌ر خا ده‌حالی‌کدا هه‌موو هه‌ستی له‌گه‌ر ده‌که‌وی!

ولامی رەوا و ئەقل پەزیر دێرەدا دەبی چ بی؟!

دەبی دە ولامدا ئەو بەکووتری: هەرچەند زانیان «لا» نەهیان داووە پال مەرگ، یانی نەمری بە کافری، بەلکە بە ئیمانەو بەمرە، ئەو دیارە ئیختیاری بە دەموویە و دەیگەیینی بە پڕوالەت، ئەمما مەبەستی بەراستی دێرەدا ئەمر و دەستووری خودا بۆ بەردەوامی و بەرقەرارییەکی پتوون و قایم و قۆلە دە هەموو کات و ساتی دەستەلات و ئەقل و هۆشی بە ئیختیار و سەر بەخۆیە، تا کاتی گورگی ئەجەل داودیتی.

پاش دەستوور و فەرمانی خودا بە تەقوا و پارێزگاری، ئەوجار خودای تەعالا دوو هەمین دەستوور و فەرمانی خۆی دەکار دەکا بۆ سەر ئینسانی بە وسیلەی ئایەتی ۱۰۳ ی ئالی عیمران. بە پێی هەلسەنگاندن و بەرجەوێندی ئایەتی (وَلَا تَفَرَّقُوا) بە دوو شت هەست دەکەین:

۱. لە هەلگیر و وەرگیر سیما و ناوەرۆکی ئایەتەکاندا ئەو بە دەست دی که مەبەستی خودای تەعالا دە (وَلَا تَفَرَّقُوا) دا ئەو بە موسوڵمانان بە هۆی هیچ شتیک دووبەرەکی دەگەڵ یەک پێک نەهێنن، چونکە حەق و راستی هەر یەکێک، غەیری ئەو یەکە درۆ و نەزانییە، هەر ئەو هەشە هۆ که خودای تەعالا دە ئایەتی ۳۲ ی یونسدا فەرموویەتی:

فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصِرُّونَ

ئایەتەمەیه خودا و پەرورەدگاری راستەقینە ی ئیوه، که واتە پاش راستەقینە چی دی هەیه بێجگە لە ڕیگە ون کردن! دەی ئیتر چۆن لە راستەقینە لا دەدرێن بەرەو بەتال؟!

۲. هەلەدەگرێ خودا که مەبەستی لە (وَلَا تَفَرَّقُوا) دا ئەو نەهیه بی: واتە دوژمنایەتی و دووبەرەکی پێک مەهێنن چونکە ئەوانە لە دەورانی نەزانی و لاساریدا دەگەڵ یەک شەڕ و هەلای دووبەرەکییان بەکار دەهێنا، جا ئیستا خودا داوایان لێ دەکا پابردوو پەچاو نەکەنەو دووبەرە، چونکە دیتان که بەرهم و نەفعی دووبەرەکی و دوژمنایەتیتان دەگەڵ یەک هەر ڕۆچوونە لە نیو زەلی شەڕ و شۆر و ولات و یران کردنتان.

۳. یا دەلێن مەبەستی خودا لە (وَلَا تَفَرَّقُوا) ئەو بە: دووری بکەن لە هەرچی دەبێتە هۆی لەناوچوونی محەمەبەت و مەیل و دوستایەتی.

لە ئایەتی ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ وا هەست پێ دەکری که نەعمەتەکانی خودا لە سەر ئینسان یا دنیایی دەبن یا قیامەتی دەبن؛ هەر وەک خودا هەر دوو بەشەکانی دە ناو

ئایەتە کەدا دەس نیشان کردوون:

۱. نىعمەتى دىيائى بۆ ئەو گەلە ئەوھىيە كە لە ھەوھلەوھ ئەوانە شىر و تىريان لىك دەسوون ھا لىككەن، پاشان خودا بە حىكمەت و كەرەمى خۆى دەگەلىان، دلى بۆ لای يەك بردن و تىكەلاو و دەستەملانى يەكترى كردن وەك برايان، وەك تايغەى ئەوس و خەزرەج، كە فیتنە گىران و گىرەشيوئەكان لىكيان وەنزىك خستبوون كە بە گز يەكدا بىن و پىك وەربن؛ تاكوو پىغەمبەرى پاك و راست دە ھاوارەوھ ھات و گەيشتە سەريان و بەرگرى كرد لە بەگژداچوونى يەك و كردنى بە ئاشناى يەك بەوپەرى خوۆشەويستى دەگەل يەك؛ وەك وئەنى ئەو ئاشنايەتى و پىك كەوتنە لە ئايەتى ۶۳ى ئەنفالدا، چاو دەكرى:

وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
دەلە كانىشى پىك خستن ئەگەر ئەوھى لە سەر زەویداىە ھەمووت بدایە، نەتدەتوانى دلىان يەك بخەى، بەلكە خودا پىكى خستن بە بى گومان خودا زال و كاربەجىيە.

پوختەى مەبەست:

دەبى ئەوھە بزاندري و باوھەپىشى پى بكرى كە كى پروو دە دىيائە كا و بىپەرەستى دوژمنى بەشى زورى ئەو شتانەيە كە خودا دروستى كردوون، جا بگرە لە ئىنسانەوھ تا ھەيوان، بەلام كى پروو دە خودا كا واتە دە خزمەتى خەلقى خودادا بى، ناتوانى دوژمنايەتى ھىچ گيان لەبەرپىك بكا، ھۆيەكەشى دەگەرپتەوھ بۆ ئىرە: ئەو وەك خودا و بە چاوى خودا دەروائىتە مەخلووقى خودا، ئەدیرەدا شوقى پرووناكايى كوتەى عارىفان چاو دەكرى: (إِنَّ الْعَارِفَ إِذَا أَمَرَ بِرَفَقٍ، وَ يَكُونُ نَاصِحًا بَعُفٍّ وَ يُعَيِّرُ فَهُوَ مُسْتَبَصِرٌ بِسِرِّ اللَّهِ فِي الْقَدَرِ): واتە ئاشنا و زانا كاتى ئەمر كا بە چاك ئەمر دەكا، ئەگەر نسحەت بكا بە قىنەوھى ناك، ئەگەر عەيب چاو كا، ھەوالە بە حىكمەت و ئەسرارى خودا و قەزا و قەدەرى دەكا.

كاكەلەھى: كاتى خودا نىعمەتى دىيائى بەيان كرد كە ئاشنايەتى و يەك دلى و سەفای ناو مالتان بوو، نىعمەتى ئاخەرەتیشى بۆ بەيان كردن، كە نەجاتى دان لەوھى تىكەونە ناو چالى دۆزەخ لە پوژرى ئاخەرتدا.

حبل اللہ:

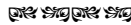
زانایانی قورئان "حبل‌الله" یان به هه‌شت شت به‌راوه‌رد کردوو:

۱. قورئانی پیروژ
۲. تاعه‌ت و یاسا (له ابن مسعود ابن عباسه‌وه، طبری، ۳/۳۷۸)
۳. ئیخلاص (طبری، ۳/۳۷۹)
۴. شوین‌که‌وتنی ده‌ستووراتی خودا (حسن بصری و ابن ابی حاتم)
۵. ئیسلام (طبری، ۳/۳۷۹ ش ۷۵۷۲)
۶. وه‌عه‌دی په‌یمانی خودا (طبری، ۳/۳۷۸)
۷. ریژ له پیغه‌مبه‌ر و شوین‌که‌وتنی (هه‌موو ته‌فسیره‌کانی ناوبراو له باب‌ه‌ت حبل‌الله)
۸. ئال و به‌یت.

یادی‌ک و ئاو‌ری‌ک وه‌سه‌ر جه‌هاله‌تی عه‌ره‌ب:

- پیش زاهیربوونی ئایینی ئیسلام، سی فیتنه و شه‌ری بی‌ئامان پرووی دا له ناو عه‌ره‌بان:
۱. شه‌ری "بسوس" شه‌ریکی ناودار و ویران‌که‌ر بوو، "بسوس" وه‌ک ده‌لین ناوی ژنی‌ک بوو که خاوه‌نی له‌وه‌رگه‌یه‌ک بوو، وا هه‌لده‌که‌وی پوژیکی حوشت‌ری کابرایه‌کی ده‌چیته ناو ئه‌وه‌رگه‌یه، ئه‌وه ژنه که پی ده‌زان‌ی ده‌چی ئه‌وه حوشت‌ره ده‌کوژی؛ جا کاتی خاوه‌نی حوشت‌ره پی ده‌زان‌ی به‌و کاره‌ساته ناحه‌ز و نا‌ره‌وايه، به‌په‌له و به‌پرتاو خو ده‌کوته‌ی بو لای ئه‌وه ژنه که قاتلی حوشت‌ره‌یه‌که و ئانگ‌زای ده‌بی و مه‌مکانی ده‌پری. جا ئه‌وه دوو کاره‌ساته نا‌ره‌وايه‌ی ئه‌وه ژن و ئه‌وه پیاوه ده‌بیته هۆی شه‌ریکی درێژ و خویناوی له‌مابه‌ینی دوو قه‌بیله‌ی "بنی بکر" و "بنی تغلب" که سه‌ره‌نجام ته‌واوی هۆز و قه‌بیله‌ی عه‌ره‌ب داده‌گری تا په‌نجا و یه‌ک سال درێژه‌ی ده‌بی.
 ۲. شه‌ری دووه‌م شه‌ری "احس" ده‌بی که له ئه‌سه‌ری کی‌پرکی ئه‌سب‌سواریدا ده‌بی و پروو ده‌دا؛ تا حه‌فتا و چه‌ند سال ده‌وامی ده‌بی زیاتر له هه‌زار کوشته له خو ده‌گری. (تفسیر المقام‌المحمود، ج ۱/۴۹۶). هه‌ر له‌و سالی‌شدا ئیسلام له مه‌که‌که سه‌ری هه‌لدا که به‌ره به‌ره خه‌لک به‌ره‌وه ده‌نگی ئیسلام بو مه‌که‌که ده‌هاتن؛ بو نموونه یه‌ک نه‌فه‌ر به‌ ناوی "سوید بن حاس" ته‌هلی مه‌دینه خۆی گه‌یانده حه‌زه‌تی په‌سوول و ملاقاتی کرد ئینسانیکی حه‌ق‌په‌رست و حه‌ق‌خواز بوو، دلشی له‌گفت‌وگۆی پیغه‌مبه‌ر پاراو بوو، به‌و بۆنه‌وه وه‌عدی دا به پیغه‌مبه‌ر له گه‌رانه‌وه‌دا بو مه‌دینه خه‌لک بو لای دینی ئه‌وه ده‌عوته بکا، به‌لام کاتی گه‌راوه بو مه‌دینه، شه‌ری "بعث" پرووی دا و تیدا چوو و کوژرا و نه‌گه‌یی به‌ ئاواتی خۆی.

هر له پاش ئه و دووهه مین کهسانی که ملاقاتی حهزهرتی رهسوولیان کرد "ایاس بن معاذ" و چهند نهفهری دیکهش بوون که له پاش ملاقات کردنی حهزهرتی رهسوول شیفته و جهزبی پیغهمبهر دهن و کاتی ده گهرینه وه بو مه دینه، ده گهل تایفه و خزمانی خوین راست و دروست باس ده که و قبولی ده کهن، به لام ئه و "ایاس بن معاذ" پیش ئه وهی پیغهمبهر هیجهرت بکا بو مه دینه، وه فاته ده کا. ههروا به ره به ره خه لکی مه دینه دین بو مه که و تیکه لای ئیسلام دهن (تفسیر تبیین الفرقان، ١٨٤/٦)

دهبی ئه وه بزاین که خودای تهعالا ده ئایه تهکانی رابدرودا ئه هلی کتییی به دوو تاوان و عه یانه وه ناودیر کردوه:

١. یه کیک له و دوو عه یانه ئه وه یه که ئه وانه بی باوه ر بوون به خودا و به قورئان و به پیغهمبهر. ههروهک ئایه تی ٩٨ ی ئالی عیمران ئیشاره ی وه لا ده کا.
٢. عه یی دووهه می ئه وانه ئه وه بووه که هه میشه ده حه ولی ئه وه یدا بوون، خه لکی ساوا و کالی موسوولمان ئاوه ژوو که نه وه به ره و کوفر و بی دینی، وه ک له ئیشاره تی ئایه تی ٩٩ ی ئالی عیمران چاو ده کری؛ جا بو خو پارازتنی موسوولمانان له و ئاکار و ره فته ره ناحه زانه خودا پروو له و ئه هله کتیبانه لاده دا و وه رده گیرئ به ره و خاوه ن باوه ران و ده یاندوینی به و شیوه یه که ئیوه ئه ی ئیمانداران پاریزگاری له یاسا و ده ستووراتهکانی خودا بکه ن چو نی شایانی یاسای خودایه؛ به وه سیله ی ئایه تی ١٠٢ و ١٠٣ ی ئالی عیمران، و ههروا تیکووشن عاله م به ره و دین و تاعهت راکیشن تاکوو ئیمانی ئاسمانی په ره بستینی.

جا بو ته ئکید ی ئه و مه به سه ته راستیه ده چینه خزمهت ئایه تی ١٠٤ ی ئالی عیمران:

وَلْتَكُن مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾

ده با له نیو ئیوه دا ده سه ته یه ک هه ستی بانگه شه بکه ن به ره و خیر و فه رمانیش بده ن به چاکه و ریگریش بکه ن له خراپه، هه ر ئه وانه ن رزگار بووان.

ئاوردانه وه و تپروانییکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ١٠٤

جا با له ناوتان بیی و هه لکه وی کۆمه لیک که بانگاواز بکه ن بو چاکه کردن، ده کری دیره دا ئه و مه به سه ته بده یه دل که ئه و بانگاوازه ئه رکه له سه ر شان و ئه ستۆی زانایان که ئه وانه ن به قوناغ

و پله‌ی یه‌که‌می لیپرسراوی ئه‌و بانگاوازه ده‌که‌ن، پاشان هه‌موو ئینسانێکی خاوه‌ن باوه‌ر و ئیمان به‌رپرسن بۆ ئه‌مر به‌چاکه‌ و ڕێگرتن له‌ خراپه‌، کێ ئاوا بێ و شان بداته‌ به‌ر ئه‌و ئه‌رکه‌ گه‌وره‌، پله‌ی سه‌رکه‌وتن به‌شیان ده‌بێ، به‌ کورتی هه‌ر گه‌لیک هه‌له‌ی یه‌ک ڕاست که‌نه‌وه‌ و عه‌یبی یه‌ک دا‌ی‌شن، قسه‌ له‌ یه‌ک وه‌رگرن، ئه‌وه‌ له‌ ژياندا سه‌ره‌رز و سه‌رکه‌وتوون.

ئايەتى ۱۰۴ى ئالى عىمران ئەمىر و دەستورە لە لايەن خوداى ھەكىم و زانا بۆ سەر ئىنسان ناکوو ئىنسانى بۆ ئاسايش و ھەسانەو و ھاوانەو ئەمىر بە چاکە بکەن و بەرگرى لە خراپە بکەن، چونکە ئەو شىو ئەمىر و دەستورە بۆ تەك تەكى كۆمەل كە ئەمىرىكى ئىجابىيە وەك بالا پۆشىك وايە بۆ پارازتنى گەل لە ناکۆكى و دووبەرەكى و فەساد و لەولايەشەو پاىە و ئەساسى يەكپارچەگى گەل دادەبەستى و قايم دەكا كە توفان و زەلزەلەى ھىرشى زۆرداران و خراپەكاران نەتوانى جىزى پى بەرى و كەلنى تى خات. چونكە ئەو وەزىفە پىرۆرزە (ئەمىر بە چاکە و نەھى لە خراپە) وەك دوو پاىە دىتە روو دە ناو كۆمەلدا:

۱. دەبىي تەكتەكى ئەفرادى كۆمەل ئەو بەئەركىكى سەرەكى خۆى بزانى و بىپارىزى تاكوو ژيان و حەسانەو و حاوانەو و كەرامەت و مافى كۆمەل لە ئافات و فیتەنى فیتەبازان بەدوور بى و ئازاوەگىران نەتوانن رەخنە بكنە ناو خەلك و تووى ئازاوە بچىنن و ريشەى فەساد لە ناو دلى پان و پورى گەل بننن، واتە وەك واجىكى زاتى ھەر كەس لە بەرا خۆيەو و پاسەوانى لەو ئەركە پىروژە بكا و بىپارىزى.

۲. دووباره کۆمەلّ به گشتی وهک واجییکی کیفایی بۆ بهرگری له خراپه و ئازاوه و فهساد دهبی دهست بدنه دهستی یهک و دّل دهناو دّل وهک سهّد و سوپهریک بوستن ده بهراپه هریش و ههرهسی تههرسان بۆوهی نهتوانن پرووی لیزماو و سیلاو ده ولاتی گهل و کۆمهلّ بکهن بۆ وهی زهوی وزاری پیکهوه ژیان بخهنه بن لیتهی دهستهلاتیان و ویرانی کهن. وهک ولاتی سووریه و عیراق که جی راوگهی پیاوانی پیرۆزی ئایینی بوون.

به كوردی و به كورتی، كی بتوانی ئەو ئەرکه پیرۆزه‌ی به‌خته‌وه‌ری به تیروته‌سه‌لی و به جوانی وه‌خۆ بگرێ و وه‌یقۆزێ، ئەوه‌ بێ گومانه له قۆزانی گه‌ل و نیشتمان و ئیمان، جگه له هه‌موو ئەوانه ده‌تواندرێ پێی بکوترێ: جێ‌نشین و خه‌لیفه‌ی خودا له سه‌ر زه‌وی، و جێ‌نیشینی پیغه‌مبه‌ر و قورئان له ناو کۆمه‌ڵ؛ چونکه ئەوه‌ی ده‌توانی وه‌حده‌ت و یه‌کپارچه‌گی کۆمه‌ڵ بپارێزێ و بیه‌گه‌یی‌ننه‌ لووتکه و قۆناغی به‌خته‌وه‌ری، ده‌گه‌ڵ یه‌ک‌بوونه به‌ پاک‌ی و به‌ راستی، ده

دیاره ئەمر بە چاکە و بەرگری لە خراپە بەری داری شوخ و شەنگی ھاودلی و یەکیەتی، سەرنوشتی کۆمەڵ بە یەکەو بەستراوە، ھەر وەک یەک نەفەری خراپ دەتوانی سەرنوشتی کۆمەڵ وەلەرز خا و بیلاژینی، ھەر وایە یەک نەفەری چاک و پاک دەتوانی پایە و ئەساسی یەکپارچەکی کۆمەڵ قایم و ھاوستان و راگری جا چ جای ئەوێ کە کۆمەڵ ھەمووی ھەستی چاکە بکەن، جگە لەوانە پێویستە و زەرورە یاسا و دار و لەلە بۆ کۆمەڵ ببی و بەسەرورە دابندرئ ئەو یاسایە بۆوێ ئەفرا نەتوانن لە سنوور تێپەری کەن.

دَلْ خَوَازِيَرِي ئەوێە بَزَانِي وَشەي (امّة) بە مانای چییە؟

زانا عەرەبەکان واتە ئەوانە ی کە بە لَوغاتی عەرەبی ئاشنان و دەیزانن، بە چەند مانای جۆراو جۆریان دەکار کردووە ھەر یەکە ی لە سەر ئەساسی بەلگە یەک، بۆ نموونە:

۱. لە جییە کدا بە واتای کۆمەڵێکیان ناو بردووە کە قەستی کاریکیان کردووە: الْجَمَاعَةُ الَّتِي تَوَّمُ بِأَمْرِ مَا: واتە کۆمەڵێک کە قەستی کاریکی بکەن.

۲. لە جییەکی بە مانای وەشوین کەوتن و ئیتاعە لە پیغەمبەرەکان

۳. لە جییەکی بە مانای پیشەوا؛ بە پێی ئیشارە ی ئایە تی ۱۲۰ ی نەحل: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا﴾ واتە: بە راست و دروستی کە ئیبراھیم پیشەوا یەکی مویع و فرمانبەردار بوو.

۴. بە مانای دین میللەتیشیان دەکار کردووە، و شەي (امّة) وەک ئایە تی ۲۳ ی زخرف ئاماژە ی وە لا فەرموو: ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ﴾ واتە کافران کوتیان ئیمە بابە کانمان شوین دەکەوین.

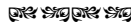
۵. بە مانای زەمان و کاتیش دەکار کراوە (امّة)، وەک ئایە تی ۴۵ ی یوسف ئیشارە ی وە لای ئەو مانایە لی چاو دەکری: ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا إِذْ كُنتُمْ فِي الْغَدْرِ أَنَا أَنْبَتُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ﴾ واتە: یەکی لە دوو کەسەکی پرزگاری بوو و پاش ماو یەکی بیری ھاتەووە کوتی بمئیرن ھەولێ تەعبیر و لیکدانەوێ ئەو خەونەتان بۆ دینمەو. (روح المعانی ج ۳/۳۲۳)

دووبارە دلی بزۆز و بەپرسیار دەیھەوێ بزانێ کێ دەبی جارچی و بانگاوزچی عالەم بی بۆ لای چاکە؟ واتە ئەمر بە چاکە و بەرگری لە خراپە! دیارە ھەر وەک پروون و ئاشکرایە ئەو ئایە تی ۱۰۴ ی ئالی عیمران دەعوەت بۆ لای خیری دەستور داوہ لە لایەن خوداوہ، جا ئەوجار تەفتیش کەران و زانایانی بەھەست و وردبین نەزەریان وا داوہ کە دەبی دەعوەت گەر و جارچی

خێر و خێرات و چاکە، زانا و ئاشنا و ئاقل و ھیدی بێ لە بابەت ئەو شتانەی پرایان دەگەیی. ئەگینا نەزان و توورە زەرەری زیاترە لە دەعوەتە کەدا، سووکایەتی پیکردن لە ئەحکامات و دەستووراتی ئایینی لێ ھەست دەکری.

دەبێ ئەو بە چاکێ بزاندری کە ئەمر بە چاکە و نەھی لە خراپە دە شەئنی کەسانی شیوا و زانا و ئاشنا بە ئەحوال و ئەوزاعی مەبەست و مەتلەب بێ، دەنا سەر بە خو لێ دوان و نەزان و بێ ئاگا و سەر دەپەرێ، ئەو و سەر پەرینە گوێ گر بە و سەر پەرین و ھەرناگری بە لکە بە دین و ئایین و ئەحکامی و ھەردەگری، ئەو جار لە سەر ئەمر بە دەستوور چەند پلە و قوناغمان ھەیە، سەیر کە:

۱. ئەمر بە چاکە و نەھی لە خراپە، ئەو نەزەری زاتییە؛ واجبە.
 ۲. ئەمر بە ھەرایزی کیفایی، ئەو ھەرزێ زاتی نییە؛ کیفایە.
 ۳. ئەمر بە واجب یا نەھی لە سەر تەرکی واجب، ئەو واجبێ بزانی؛ ھەرزێ عەین.
 ۴. ئەمر بە سوننەت یا نەھی لە سەر تەرکی سوننەت؛ ئەو سوننەتە.
 ۵. ئەمر بە مباحات؛ ئەو سوننەتە.
- دڵ دەبھوێ ئەو پرسیارە بکا: بۆ دە ناو ئایەتە کەدا وشە «معروف و منکر» لە حیات واجبات و عصیان بە کار براون؟ دیارە معروف واتە واجبات؛ منکر واتە عصیان!
- دەبێ بۆ ولامی دڵ وەلامیک وەدری کە دلی بە پرسیار وەیقوژی و قبوولی بێ. پیشەکی دەبێ بە دڵ بسپێردری و بزاندری کە دەعوەت و بانگواز دە کاروبار و ئوموورائیکدا دەبێ بە کار بەردری کە چاکێ و خراپێ ئەو کاروبار و ئومووراتە مەشھوور بن و ئیتفاقی تەواوی لە سەر بێ، وەک واجبێ نوێژ و ھەرامی ئارەق، وەک پۆژ و وزەکات لە واجبیدا یا وەک قەتل و زینا لە ھەرامیا؛ نەک وەک ئومووری ئیجتیھادی کە دەستەبەک دەلێن جۆریک دەستەبەکی دی جۆریکی تر دەلێن، و مەسەلە ی تەقلید و پاکی بێ گوناھێ پیغەمبەران و یا دەست ھەلنان دە دوا نوێژدا ھەر و.... خودای تەعالا بە پراگەیانندی ئەوانە واتە ئەمری ئیجتیھادی ئەمر و دەستووری پانەداشتیو و نەداو، جا لە سەر ئەو ئەساسە ئەمر بە چاکە و نەھی لە خراپە مەعرووف و مەشھوورن و کۆی دەنگی گەلیان لە سەر؛ واتە ئەمر بە چاکە و بەرگری لە خراپە تەوافوقی ھەموو کەسی لە سەر بۆیە ئەو دوو وشە پیرۆزانە (معروف و منکر) لە باتی واجبات و عصیان ھاتوون و ھیندراون.

کاتی خودای ته عالا ئه مری کرده ئیسان به "امة واحدة" ئاشنا بی و خو و بگری ئه وه خوئی
 ئامارهیه وه لای ئه وهی له پهرته وازه و لیک هه لبرای خو به دوور بگرن، دووبه ره کی و
 ته فره که هری خوئی لی پاریزن. جا بو ئیساتی ئه و ئیدیعایه ده بی بچینه خزمهت ئایه تی ١٠٥
 ئالی عیمران:

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ ئالی عیمران

هه رگیز وه که ئه وانه مه بن، پچرپچر بوون و تووشی کیشه هاتن، له پاش ئه وهی به لگه و
 نیشانه پروونا که کان گه شسته لایان، ئا ئه وانه سزایه کی گه وره یان هه یه.

ئاوردانه وه و تپروانیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ١٠٥

ئیه ئه ی گه لی خاوه ن باوه ر وه کوو ئه وانه مه بن که لیک جیا بوونه وه و ئاژاوه که وته
 ناویان به هوی فریوی ئاژاوه گیران، پاش ئه وهی به لگه و نیشانه کانی پروون و ئاشکریان له لای
 خوداوه بو هات؛ واته دواى ئه وهی به هوی کاره سات یه کتریان گرت و به لام تامیان لی نه کرد و
 نه یانچه شت چونکه به دل و له پرووی زانسته وه یه کتریان قه بوول نه بوو و یه کتریان نه گرتبوو،
 بۆیه که وتنه یه کتر کوشتن، جا ئه وانه سزایه کی گه وره و گران و به ژانیان هه یه له هه ر دوو دنیا دا،
 له دنیا دا سووک و مه هتووک، له ئاخهرتدا پرووره ش و بی ده رتانه.

هه ر وه ک ده رواندری له سه رنویشتی به ژان و ده ردی ئه وانه ی ئاژاوه گیر و پهرته وازه چین،
 له خووشی و خو شبه ختی دوو دنیا به دوور و زه لیل و داماون، چونکه ئه وانه پاش ئه وهی به لگه و
 نیشانه کانی پروون و ئاشکرای خودایان پی گه یی و راستیشیان ده رک کرد و په یان پی برد، جا
 ئه و جار هه سوودانه و به خیالنه و کینه تووزانه که وتنه گیانی خه لک و تیان به ربوون و وه حدهت
 و برایه تیان لی دزین و له بهر یه کیان هه لوه شانندن و بی و به ویدا پهرته وازه یان پی کردن. خو
 دیاریشه ئه وهی ده توانی وه حده تی کو مه ل له بهر یه ک به ری دووبه ره کیسه و هه روا ئه وهی
 ده توانی سام و هه ییه تی کو مه ل و گه ل تیک شکینی، کیشه و یه کتر قبوول نه کردنه، ئه وانه یان به
 ته وای به سه ر خه لکدا سه پاند، جا له وه پرایه سزایان ده بی عه زابی هه ر دوو دنیا بی.

(کالذین) ی ئایه ته که به پی نه زه ری زۆربه ی زانیانی یه هوود و نه سارا (قرطبی، ١٦٢/٤)

و هه روا مه به ست له (بیئات) ی ئایه ته که به لگه و نیشانه کانی پروون و ئاشکرای خودان

(تفسیر روح المعانی ۳۲۷/۴)

دە حەیسى سەنن ابن مەجەددا لە عەوفى كۆرى مەلكەووە وەرگیراوە كە گۆیا پێغەمبەر
فەرموویەتی: یەھوود بە ۷۰۱ دەستە دا بەش بوون، و تەنیا یەك بەشیان دەبێ ئەھلى بەھەشت
بێ، دە ۷۰ بەشەكەى دیکەیان ئەھلى دۆزەخن. و ھەروا ھۆزى نەساراش ۷۰۲ دەستەن ئەوانیش
لەو ۷۰۲ بەشەیان بەشیکیان دەبێ ئەھلى بەھەشت بن دەنا ۷۰۱ بەشیان ئەھلى دۆزەخن، و
ھەروا ئۆمەتى ئىسلامیش بە ۷۰۳ بەش بەش بوون، لەوانیش ھەر یەك بەشیان ئەھلى
بەھەشتن دەنا ۷۰۲ بەشیان ئەھلى دۆزەخن.

گۆیا لە پێغەمبەر پرسیار لەو یەك بەشە بەھەشتییە كراوە كە كێن؟ پێغەمبەرىش لە ولامدا
گۆیا فەرموویەتی ئەھلى جەماعت و سوننەتن، لەوانیش ئەوانەن كە خاوەنى دلى پاكن و
راستن، نەك ھەچی خۆى پێ ھەلاوەسى.

ئىمام ئەحمەد لە ئەمیری معاویە نەقل دەكا: یەھوود و نەسارا كەتیب لە بارەیانەووە دواوە و
كوتووویەتی: لە ناو دینەكەیاندا ۷۰۲ میللەت ھەیە، كە سەرەپایان ئەھلى دۆزەخن، جەمەگەر
یەکیان (مسند امام احمد، ۱۳۰۲)

دڵ لە دووبەرەكى و ئیختیلافى ئەو چوار ئىمامانە دردۆنگە كە بۆ دەبێ ئەو مل بەملەیان
رانابێ لە بەر نەفس و ھەوا بووبێ یا لە بەر حەق دۆزینەووە بووبێ؟ پەنا بە خۆدایەكى یەكە و دوو
نییە، تا ھەرا پروو بدا؛ دەشبێ ئیختیلاف لە چوار پێگاوە سەرچاوە بگرێ:

۱. عەقیدە و ئەساس

۲. ئەعمال و ئەخلاق

۳. فرووعى ئىجماعى و غەیرە ئىجماعى

۴. عەمەل دە فرووعى ئىجماعیدا

بێ ئەو سەر دەكیشیتە زۆرەملى و تەعەسوب و خالى لە ئىنساف و ئىعتىدال، وەكى
دیاریشە و دە شەرى ئىسلامیشدا پەسەند نەكراوە ئەو سى بەشەى ھەوڵ و اتە كیشەى عەقیدە
و ئەعمال و ئەخلاق و فرووعى ئىجماعى. چونكە ھەرسێکیان زۆرەملى و كەلەووەكیشى تیدا
بەكار دەبرێ، وەك عولەمایانى موعتەزەلە و خەوارج و ئەشعەرى و ... شەرى ھەوادارانى
حەنەفى و شافىعى و مالكى و ئەحمەدى ملیۆنھا بێ تاوان دە بەر پێیاندا پان و پلچ دەبنەووە، پەنا
بە خۆدا كاتى قورئان ھەبێ و بە بەیان گەریشى پێغەمبەر ھەبێ، مەلا و ئاخوند دەلێن چى؟!

ههچی بیلین له خووه دهسته کوته بکهن ئیشاره دهبی وه لای ئه وهی به فهرمووده ی پیغه مبه ر دلمان پاراو نه بووه. ئه وهش ده بیته به زمی سی ته لاقه و به ره مه که شی ده بیته "جاش" که ته وهینه به قه داسه تی ئایینی پاک و به عیزه تی ئیسلام.

سووکه ئاورپک

ئهو ئایه تی ١٠٥ شتانیکی لی هه ست ده کری بۆ وه پشت گوی دان نابن، به لکه زۆر به که لکن ده بی بخرینه پروو:

١. هو ی حه سوودی پی بردنی ئهو بی باوه رانه به پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر و سه حیح و دروستی ئایینی ئیسلام، ئه وه بوو که به پروون و ئاشکرای خودای ته عالا ده ته ورات و ئینجیلدا به لگه و نیشانه ی له سه ر دروستی دینی ئیسلام و راستی پیغه مبه رایه تی محمه د رانابوو و نواندبوونی، ده حالیکدا فیل بازان و حيله گه رانی یه هوود و نه سارا دردوونگی و شوبه هیان داخزاندبووه ناو ئایاتی سه ریخ و ره وانی خودای ته عالا بۆ شیواندن و په ریشان کردنی خه یال و بیر و ئه فکاری موسو لمانان، جا هه ر ئه وهش بووه هو گورجانه خودای ته عالا ئاگاداری و هو شدار ی دا به موسو لمانان که فریوی قسه ی بی باوه ران نه خو ن و ده داویان نه که ون.
٢. خودای ته عالا که ئه مر به چاکه و به رگری له خراپه ی ده ستوور دا به موسو لمانان، ده پال ئه وه شدا به توندی ئاماژه ی به وهش کرد: تا کوو جارچی و ئامیر نه توانی ئه و ئه مره به چاکی و به ره وانی به کار به ری، بی گو مانه ناتوانی ده ستووری ئه مر به چاکه و به رگری له خراپه به کار به ری، واته ده بی توانای به رپوه بردنی ئه و کاره ی هه بی جا ده توانی کاره که بکا.
٣. ناتواندری به رگری له ئاژاوه و ته فره قه و مل به مله بکری، تا نه فس و هه وا و سه ره پرویی سه رکوت و دم کوت نه کری.

٤. ئه گه ر عه ره بیکی یاسازان هات و پرس یاری کرد: بۆچی ده ئایه ته که دا له جیاتی (جاءتھم البینات) "جاءهم" هیندراوه و "نیشانه ی تائث" لا براوه؟! ولامی ده بی چۆن وه در ی و قبو لیشی کا؟! ده بی له ولامیدا بکو تر ی: ره وایه و به ره وایان زانیوه حه زفی نیشانه ی تائث له فیعلدا به و مه رجه فیعله که پیش که وتبی له جو مله که دا.

ده توانین بلین تا ئیره خودای مه زن به یانی حال ی شه رخوازانی ئه هلی کتیب و دوو پرووه کان و به یانی حال ی خیرخوازانی موسو لمانی بۆ کردین، ئه و جار به ره مه می ئاکار و کرده وه یان هه ر

دەخاتە پروو خودای تەعالا، بۆوہی ئینسان بتوانی ئەگەر ویستی راست بپروانی بزانی پئی
 راست کامەیه! جا بۆ بەرھەمی ئەو مەبەستە دەبی بچینە خزمەت ئایەتی ۱۰۶ی ئالی عیمران،
 تاکوو بە باشی تیگەین:

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌُ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌُ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
 الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

لە پۆژیکدا کە هەندئ لە دەموچاوەکان سپی دەبن و هەندئ لە دەموچاوەکانیش ڕەش دەبن، جا
 دەوتریت بەوانە ی پروویان ڕەش بوو: ئەرئ ئیوہ لە پاش ئیان هینانتان بی باوەر بوونەو؟ دە
 کە واتە، سزای ئەو بی باوەرپەتان بچێژن.

ئاوردانەوہ و تپروانیئیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۰۶

پۆژیک دی کە پۆژی حیسابە، بەشیک لە بەندەکانی خودا بەو ھۆیە کە لە خودا ترسابوون
 و مافی ھەموو خواوەن مافیکیان پارازتووہ، مڕۆی بە نامووس و خواوەن کەرامەت بوون پروویان
 بە سپیایەتی و گەردن فرازی چاو دەکری، سەرورەری ھەر دوو دنیا یان بە نەسیب دەبی، و ھەر
 وا بەشیکیش لە بەندەکانی خودا و لە خودا بی خەبەر کە وەشوین نەفس و ھەوا و ئارەزووی
 سەرکەش و خراپی خۆیان کەوتوون، ھەچی وەبەریان ھاتبی وەبەریان داوہ و لەو مائی بی چارە
 و ھەتیوانیش بووبی خۆیان لی نەپارازتووہ، ئەوانە بە پڕوورەشی و خەجالەتباری چاو دەکری،
 پیشیان دەکوئری لەو پۆژە سەخت و بەسامە ی پۆژی حیسابی، ئایا مەگەر ئیوہ پاش ئەوہی کە
 پڕواو ھینابوو، دووبارە بە ھۆی گوئدان و بە نەفس و ھەوا بی پڕوا بوونەوہ، و لە پال ئەو
 بی باوەرپەتان لە ھیچ تاوان و خراپە کارییە کە خو لانەداوہ، جا کەوا یە دەیچێژن سزای ئەو
 بی باوەرپەتان.

دیارە ئەوہ بی گومانە کە ئەو پڕووگەشییە و پڕوورەشییە خودای تەعالا دەیخاتە پروو بۆ
 بەندەکانی، نیشانە ی چۆن ژیانە لە دنیا دا، واتە کاتی ئینسان لە سنووری مافی خۆیدا
 تەجاوہزی بۆ مافی غەیر نەکا، و ھەروا پارێزگاری لە ماف و کەرامەتی ئینسان و ھەیان کرد،
 مافی فەرد و کۆمەلی پاراست ئەوہ ئەو کەسە دەبی بە خۆشەویستی خودا و خەلقى خودا،
 دەشتوانی پۆژی حیسابی بە سەربەرزی و پڕووگەشی لە پای دادگا و دیوانی خودا سەف بگری
 و پراوہستی، بەلام ئەگەر نەفس لەوہ پین و خزمەتگوزاری ئارەزوو بووبی، ئەوہ لە پۆژی
 حیسابدا سەرشۆر و پڕووگرژ و تال و داماو دادەمیئنی؛ چونکە مافی ھەچی خواوەن مافە دە

خزمه تی ئاره زوو و ویستی پهستی خوی ناوه، سنووربه زین و پهت پستین و ناموس درپن بووه ئیش و کاری له دنیا دا؛ ئیستاش لیره ده بی له پای سزای ئه و بی ئه ده بییه ی بوهستی.

دل ده لئ کئ وهک «من» ئاوړی وه سهر ولاتی قورئان وه دا و ورد لئی ورد بیته وه، هاوئا و وینه ی ئه و ئایه تی ١٠٦ زور چاو کا ده تاسی؟! بو نمونه ورد سهیری ئایه تی ٦٠ ی سووړه ی "زمر" بکا پاشان ههر ئاوا به سرنجه وه بپروانیتته ئایه ی ٢٦ ی یونس و ئایه تی ٤١ ی سووړه ی عه به س و ٢٢ ی قیامت و ٤١ ی په حمان، له مانایان سرنج بگری و هه لیان سه نگینئ تاکو و بتوانئ ههر ئایه ته ی که تاییه ت و بابه تی خوی ده پالدا ئه وانیش بزانی بووه ی نه لئ: جا بو ئه و هه موو ئایه تانه له سهر مه تلەب و مه به ستیک هیندراونه وه؟ سهر کهن:

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٩٥﴾ زمر

له رۆژی قیامتدا ده بینی ئه و که سانه ی که درویان بو خودا هه لبه ست، پرویان رهش هه لگه راوه، ئایا له دۆزه خدا شوین بو خۆبه زل زانه کان نییه؟!

وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُم قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ ﴿٢٦﴾ یونس

رواله تیشیان هیچ جوړه ته پوتوز و زه بو نییه کی لی نانیشی.

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿٤٥﴾ تَرَهَّقَهَا قَتَرٌ ﴿٤١﴾ عبس

هه ندی روخساریش له و رۆژهدا ته پوتوزیان لی نیشته وه؛ رهشی و دوو که لئکی تاریک دایپو شبون.

وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهُ يَوْمَئِذٍ بِاسِرَةٍ ﴿٢٤﴾ قیامة

روخسار و دیمه نئکی زور ئا له و رۆژهدا گه شاهه ن؛ سهیری خودایان ده کهن؛ زور روخساریش له و رۆژهدا گرژ و ترش و تالنه.

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾ رحمن

تاوانباران ههر به رواله ت و شیوه یاندا ده ناسرین، ئینجا به قزی پیش سهر و لاقه کانیا ن ده گیرین و راده کیشرین.

دیاره ئه و ئایه تانه هه موو زه مزه مه ی رووړهش و پروو سپیان ده کهن، به لام ههر یه که ی به ئاب و تاب و تاییه تی خو یانه وه، تاییه تمه ندیکانیا ن با حه واله بی بو تامه زرؤیانی تاییه تی.

دووباره دل دهيههوي بزاني ٲايا مه بهست له رهش و سپي و قتره و نفره و ٲهو ٲايله تانه چيهه؟
ٲايا ده به هره رهش و سپي و گرژ و هه لقرچاو مه بهست بهي؟ يا ٲهو مه جازن و شتيكي ديكه
نياز و مه بهسته؟

نه زهري قورٲان زانه كان لهو باره وه دوو شتن:

١. يهك لهو دوو شتانه ٲه وه يه: سپي (بياض) واته شادي و خو شي، ره شيش مه جازه بري تيه
له غهم و خه فته و داخ و هه سرته؛ له سه ره ٲهو ياسا و ٲه ساسه، ده تواندري بكو تري: ٲه وه ي
خاوه ني ته كليفه دوو به شن: موسولمان و كافر، به شي سي هه مين كه نيوان كوفر و ٲيسلامه چاو
ناكري و نيه، هه روهك ٲوچووني عوله ماياني موعته زله، ٲاوا ده لين: خوداي ته عالا ٲه هلي
قيامه ده كاته دوو به ش: به شيكيان ٲووه گهش و سپي ٲوون، به شيكيان ٲووه رهش و
ٲووه لقرچاون، ٲووه گهش و سپي موسولمانان، ٲووه رهش و ٲووه گرژ كفرن.

ٲوخته ي مه بهست:

ٲينسان ده ٲوژي قيامه تدا به ٲي ٲاكار و كردار هه لده ستي ته وه له ٲهنگ و ٲوخساريان ٲا
ده ناسرين و ده رده كه ون كه خاوه ن باوه ٲوون له دنيا دا يا به باوه ٲوون! خاوه ن باوه ٲه كان
ٲووه گهش و ٲووه خو شن، زور به ويقار و عيزه ته وه به ره و ٲارامكه و ٲاسايشگايان ٲه وانه ده كرين،
ٲه ماما به باوه ٲان ٲووه گرژ و ٲووه لقرچاون، بهي واز و بهي ناز به ره و هه سرته خانه و
خه فته خانه ي خو يان كه دوزه خه ٲه وانه ده كرين؛ ٲهو ٲه حوال و ٲه وزاعه ٲووه ي نابه به زور
نه گيردري و ٲاش گوي بدري، نيزيكه و ده ٲيدا يه، بهي گومان ده گاتي.

دووباره دل دهيههوي ٲه وه بزاني كه ٲهو حال ته گهش و خو شه ي موسولمانان و ٲهو حال ته
ترش و ٲاله ي كافران ده چ كات و سات و حال ته ديه ٲوو ٲو ٲينسان؟ نه زهري زانايان زوره
لهو باره وه، هه ره كه ده سته كوته ده چي چونكه ٲه گهر له ٲايله و هه ديس وه لا كه وت كار
سه ره به ره و ده سته كوته ي كويرانه ده روا، ٲيستاش لهو باره وه ٲهو نه زه رانه دراون:

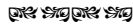
١. گوي كاتي له قهر هاته ده ره ٲهو حال ته

٢. هه نديكيش ده لين: كاتي نامه وه رگرته وه له مه ٲه عمل

٣. هه نديكيش كوتوويانه ٲووداني ٲهو حال ته كاتي وه زني ٲه عمل و حيسابه

٤. هه نديكيش كوتوويانه ٲهو كاته يه ٲووداني ٲهو حال ته كه ده كوتري به ٲينسان هه ره كه س

وه شوين مه عبودي خوي كه وي واته ٲه وه ي له دنيا دا ٲه ره ستوويه تي.

دیاره به پئی وه‌زن و هه‌لسه‌نگاندنی ئایه‌ته‌کانی پیشوو ئه‌وه‌مان هه‌ست پئی کرد و پئی گه‌یی که ئه‌وانه‌ی که به هۆی بی‌ئیتاعه‌یی له خودایان به پروهره‌شی هاتنه‌ پروو، فرشته‌کان کات و ده‌ستوو پیدراو لیان پرسیار ده‌که‌ن: ئایا مه‌گه‌ر ئیوه‌ بوون پاش ئیمان و باوه‌ریتان به‌ره‌و کوفر و بی‌ئیمانی گه‌رانه‌وه؟ ده‌یجا به‌ حق‌ حق و مافی خۆتانه‌ که سزای ئه‌و بادانه‌وه‌تان بجیژن! که تاوان له‌ مل بۆخۆتانن که‌س په‌تی تاوانی نه‌هاویشته‌ته‌ ئه‌ستوو. جا ئه‌دی‌ره‌دایه‌ چاوه‌روانی دل له‌ پاداشی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ واه‌ به‌ به‌رده‌وامی له‌ سه‌ر ئیمان و باوه‌ری خۆیان ماونه‌وه، جا بۆوه‌ی بزاین و حالی بین له‌و باره‌وه‌ ده‌بی‌ بجینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۰۷ی ئالی عیمران تا‌کو‌و به‌ باشی تی‌بگه‌ین له‌ پاداشی پرووگه‌شان:

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْصَرَتْ وَجُوهُهُمْ فَأَنَّى رَحِمَهُ اللَّهُ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾

به‌لام ئه‌وانه‌ی رو‌خساریان سپی بووه، له‌ ناو ره‌حم و میهره‌بانی خودادان، هه‌تا هه‌تا له‌ویدا ده‌می‌ننه‌وه.

ئاوردانه‌وه و تیروانی‌کی هه‌ستی‌ارانه‌ له‌ ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ۱۰۷

ئه‌وانه‌ که به‌ هۆی ئیمان و باوه‌ری راسته‌قینه‌یان له‌ ئیتاعه‌ و فه‌رمانی خودادا بوون و لایان‌نه‌دا و غافل نه‌بوون له‌ ئیتاعه‌ی خودا، رو‌خسار و ده‌م و چاویان له‌ سپیایدا هه‌ر شۆق ده‌ده‌ن و گرشه‌یان دی، له‌ ناو ره‌حم و به‌زه‌ و خۆشه‌ویستی خودادا ده‌می‌ننه‌وه‌ هه‌تا هه‌تایه، ئه‌مین و ئه‌مان و خاترجه‌م له‌ دوایی پئی هاتنی ئه‌و نیعمه‌ت و ره‌حمه‌ته، بۆ هه‌میشه‌ ده‌ ژیانکی پر له‌ خۆشی و چه‌سانه‌وه‌بیدان، دوور له‌ پیری و نه‌خۆشی و خه‌فه‌ت.

دل به‌ پئی وه‌زن و هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌و ئایه‌ته‌ پی‌روژه‌ی ۱۰۷ی ئالی عیمران چه‌ند هه‌ستیک ده‌کا و ده‌لی ده‌بی‌ مه‌به‌ست له‌و "رحمت‌الله" دا‌ج‌ بی؟

ئه‌مه‌ش بۆ ولامه‌که‌ی ده‌چینه‌ خزمه‌ت عه‌بدو‌للا کوری عه‌باس که‌ زانایه‌ له‌ قورئاندا، بۆوه‌ی بزاین له‌و باره‌وه‌ ده‌لی چی و نه‌زه‌ری چۆنه؟ ئه‌ویش ده‌فه‌رموی: ره‌حمه‌تی خودا زۆره‌ و بۆ هه‌موو راس‌تان هه‌ر هه‌یه؛ ئه‌مما دی‌ره‌دا مه‌به‌ست له‌ "رحمة‌الله" به‌هه‌شتی به‌رینه‌ که‌ جیی لی‌حه‌سانه‌وه‌یه. ئه‌و هه‌سته‌ش به‌ دلدا دی‌ لی‌ره‌دا، واته‌ له‌و "رحمة‌الله"یه‌ی که‌ به‌ به‌هه‌شت ته‌عبیر کراوه‌ که‌ به‌نده‌ی خودا هه‌رچه‌ند ئیتاعه‌ بکا به‌ زیاده‌وه، ناتوانی به‌ ئیتمینه‌وه‌ بلی ده‌چمه‌ به‌هه‌شت هه‌تا ره‌حمه‌تی خودا ده‌ هاواریه‌وه‌ نه‌یه، واته‌ به‌ مه‌رجی خودا هی‌دایه‌تی نه‌دا بۆ تاعه‌ت

کردن، ناتوانى رېڭاي پەحمەت وەدۆزى؛ بەلام ئەگەر پەحمەت دە ھاۋارى كەۋى و ھاۋكار و ھاۋياري بى، وا دەكا بەندەى خودا بە ۋەسىلەى ئىتاعە و عىبادەتى پاك و خاۋىن خوۋ بگەيىنىتە پەلى شايانى پەحمەتى خودا.

و ھەروا دل دىتە سەر ئەو پرسىيارەش: ئايا مانەۋەى ئەو عەبدە چاك و پاكە دە ناو ئەو پەحمەتەدا تا كەى دەمىنىتەۋە بە خاترجەمى؟ دە ديارە ۋلامى ئەو پرسىيارە كارى ئەقل و ھەست و شعور نىيە تا بتواندرى ۋەيقۆزى بەلكە دە عىلمى خودادايە؛ تا خوداش ھەز نەكا بە زانىنى، نازاندرى، جا ئەۋەيە كە خوداى تەعالا ھەچى نىيازى ئىنسانى بى، بەياني فەرموۋە بۆيە فەرموۋىەتى: (ھم فيھا خالدون)، ئەوانە بۆ ھەمىشە دە ناو ئەو پەحمەتەدا كە بەھەشتە دەمىننەۋە.

دووبارە دلى بزۆز و نەسرەوتوۋ ئەو پرسىيارەى بۆ دىتە پىش: ئايا ۋەك خاۋەن باۋەر و ئيمان بۆ ھەمىشە دە ناو بەھەشتەدا دەمىننەۋە، بى باۋەرەكانىش بۆ ھەمىشە دە ناو دۆزەخدا دەمىننەۋە؟ ئەگەرچى خوداى تەعالا بە دايم مانەۋەى كافران دە دۆزەخدا دە ناو ئەو ئايەتەدا ۋەك ئى موسولمانانى ناو نەبردوۋە، رازى ناو بردنى موسولمانان بۆ بەھەشتى ئەبەدى و ناو نەبردنى كافران بۆ دۆزەخى ئەبەدى دىرەدا دەبى چ بى؟

ۋلام بۆ ئەو پرسىيارە دەبى ئەۋە بى بە پىى بۆچوۋنى زانايانى قورئان: ئەو ناودىرەى موسولمانان و ناودىر نەکردنى كافران، ئەو بۆ بەھەشت و ئەو بۆ دۆزەخ دەۋ ئايەتەنەى ۱۰۶ و ۱۰۷دا ئامازەيە ۋەلاى ئەۋەى كە لان و بەشە پەحمەتى خودا بۆ ئەھلى ئيمان بەربلاوتر و لەپىشتەرە دەبى ناۋى شويى دانەۋەى پاداشيان ناو بىرى، بەلام كاتى خودا ناۋى عەزابى برد پاليسى پىۋە دە بە كردارى خاۋەن عەزاب ۋەك دەفەرموى: (فَذُوقُوا الْعَذَابَ)، دە حالىكدا كە خودا باسى پەحمەتى ھىنايە گۆر پالى پى بە نەفسى خوى دەدا ۋەك فەرموۋى دە ئايەتى ۱۰۷دا (فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ) بەلام كاتى يادى عەزاب دەكا خودا فەرموۋى: (فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ). بە كورتى و بە كوردى: عەزاب پروۋى پى دە ئاكارى بەندەيە، پەحمەت پروۋى دە زاتى خودايە، ھەر ئەۋەشە عارفان دە پارانەۋەياندا دەلّين: ئەى مېھربانترين مېھربان، ئيمە ھەلماۋىرە لە رىزى پەحمەت پىكراۋانت، و لە ئىحسان و كەرەمى خۆت بى بەشمان مەكە.

پاشەدۆ:

لە زۆربەى شويىن دە قورئاندا بۆ ئەھلى بەھەشت ئەبەدىيەت ناو براۋە و لە ھەندىك

شونینشدا ئەبەدییەتی بەھەشتی موسولمانان و ئەبەدییەتی کافران بۆ دۆزەخ ناودێر کراوە. ئەمما بۆ کافران وشەى ھەمیشە (خلود) بۆ دۆزەخ دە دوو یا سى ئایەتاندا نەبى چاوەنەکراوە، ئەو سى ئایەتانەى کە بۆ کافران ناوی ئەبەدییەتیان دە ناو دۆزەخدا براون، بریتین لەو ئایەتانە:

۱. سوورەى نىساء:

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿١٦٩﴾

جگە لە رێگای دۆزەخ کە ھەتا ھەتایە تێیدا دەبن.

۲. سوورەى ئەحزاب:

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

ھەتا ھەتایە تێیدا دەبن ھیچ سەرپەرشت و یارمەتی دەریکیشیان دەس ناکەوێ.

۳. سوورەى جن:

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾

ھەر کەس یش سەرپێچی لە فرمانەکانى خودا و پێغەمبەرە کەى بکات، بەبى گومان ئاگرى دۆزەخ ھى ئەو ھەتا ھەتایە تێیدا دەبن.

دیارە بە پێى ئىشاراتى فرمودەى پێغەمبەرىش پەحمەت لە پێش غەزەبەو ھاتوو ھەو ھەش بۆخۆى ئەو ھەمان پێ دەلێ کە خودای تەعالا تا بکری غەزەب نانۆینى چونکە غەزەب بەرى قەھر و قینە و تۆلەى، خوداش لەوانە بۆ بەندەى بى ھیز و لاواز و نەفام بەدووورە، بۆیەى فرمودە: (وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ) ھەدیسی پێغەمبەر ﷺ: إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي.

ئەو ھى لە بابەت یەکەتى و ئەمر بە چاکە و بەرگری لە خراپە لە لایەن خوداوە بە ئینسان راگەییندرى، بەلگە و نیشانەى تەواون لە سەر میھربانى خودا دەگەل بەندەکانى خۆى، کەس لە سەر ئەو لوتف و کەرەمەى خودا دەگەل عەبدى خۆى عەبد ھەلدەستى سەر بەخۆ، بى بەلگە و دەلیل خۆ لاسار دەکا بەرەو پرورەشى خۆ دەباتە پێش و خۆ دەپازنیتەو، گوى لەمستى بى باوەران دەبى، دەگەل ئەو ھى خودای تەعالا ھیچ کات خوازیارى زولم نییە لە عەبدى خۆى و نایھەوى زولم بەرۆکى ئینسان بگرى، ئەو ھى بۆخۆیەتى بەندە خۆ لاسار دەکا بە ھوى بى باوەرى بە کاروبارى خودای مەزن. بۆ تەئیدی ئەو مەبەست و مەتلەبە دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۰۸ ی ئالى عیمران:

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْتَلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾ ئالى عیمران
ئەوانەى (كوتران) ئایات و نیشانەکانى خودان، بە رێک و پێکى و بە راستى بە سەرتا
دەخوینێتەو، خەش و یستى لە سەر ستم کردن لە جیهانیان نییە.

ئاوردانەو و تێوانینیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتى ۱۰۸

دیارە ئەى ئینسان ئەى پاکترین و چاکترین و ئەمین و بەپەرۆشتەترین ئینسان بۆ ئینسان
ئەوان ئایەتانەى لە لایەنى خودا بە سەرتاندا خویندراوە بۆو بۆ ئینسان ئاگادارانە پەیرەوى
لە خودا بکا و شوین ئەمر و فەرمانى خودا کەوێ، چونکە خودا نایهەوێ داوا لە ئینسانى نەزان
و بێ ئاگا بکا کە وەشوین ئەمر و دەستوورى کەوێ؛ بەلکە داوا و تەکلیفات لە ئەقل و زانستە،
جا بۆیە خودای خاوەن عەدڵ و حیکمەت لە پێش ھاویشتنە تەکلیف بۆ سەر ئینسانى بە ئەقل و
هەست و شعور و زانایەتى ئامادەى دەکا، جا پاشان بە پێى ئەو ئەقل و زانستە داواى
خۆناسین و خوداناسینى لێ دەکا.

کابرایەکی نەحوزان دێ لەولا پرا پرسیار دەکا و دەلێ: وشەى «تەلک» بۆ دوورە «هەزە» بۆ
نزیكە؛ خو دیارە ئەو نیشانانەى خویندراوە بە سەر ئینساندا لە لایەن خوداوە زۆر نزیکن، بۆچی
بە وشەى «تەلک» ئاماژەیان وەلاکرا؟ بۆ بە وشەى «هەزە» کە بۆ نزیكە ئاماژەیان وەلا نەکرا؟

بۆ ولامى کابرای پرسیارکەر دەبێ بکوترى: مەبەست بە «تەلک» «هەزە» یە واتە ئەو ئایەتانەى
کە یادمان کردن، کە ئایاتى خودان؛ بەو پێیە دەکری «تەلک» لە جیگای «هەزە» دانیشی چونکە
ئەو ئایەتانەى باسمان کردن لە سەر بێ باوەران دایانە پاش گوێیان، هەر وەک دوور کەوونەو
وایان لێ بە سەر هات، کەواوە دورن لە قبوول کردن، دەبێ «تەلک» یان بۆ بکوترى. جگە لەوەش
خودای تەعالا وەعدەى داوە کتێبێک کە قورئانە پەوانەى کاتە سەر ئینسان، کە هەچی ئایەتەکانى
وعدە دراوان، کە بە حەق بۆ سەر ئێوە دابەزیون لە سەر ئەو ئەساسە دەکری بە وشەى «تەلک»
ئاماژەیان وەلا بکری هەر وەک لەو بارەو دە سوورەى بەقەرەدا ھاووە و هەیه «ذلک الکتاب».

دە جوملەى (تَنْتَلُوها عَلَيْكَ بِالْحَقِّ) دا دَل رادەمینی وەپال دانى ئەو «تەلوها» یە بۆ وەپال
خودایە؟ خو خودا ئەو ئایەتانەى بە سەر پێغەمبەردا نەخویندۆتەو، بەلکە حەزەرتى جبرەئیل
ئایەتەکانى قورئانى بە سەر پێغەمبەردا دەخویندەو!

ولام: وەپال دانى تلاوت وەلای خودا، مەجازە؛ ئەمما نازل بونی قورئان وەلای خودا حەقە
و وەلای جبرەئیل مەجازە.

کابرایەک دئی پرسیار دەکا و دەلئی: دیارە وەک هەمووی ئیمە موسوڵمان دەبی باوەرمان وا بی که خودای تەعالا لە هیچ باریکەوێ زوڵم ئیرادە ناکا و نایەوئی کەس سەتەم بکا، بەلام ئەو پرسیارکەرە دەلئی: ئەمن لەو عالەمەدا زوڵم چاوە دەکەم، جا ئەگەر بێتو ئەو زوڵمە لە سەر ئیرادەیی خودا نەبی، دەبی بە دژی ئیرادە و ویستی خودا بی، جا لەوێرا لازم دئی خودا که وەجواب نایە پازی بی بەو زوڵمە، وەیا ناتەوانە بۆ بەرەنگار بوونی؛ هەر دووش لە خودای بەدوورن.

دەبی لە بۆ رامال دانی ئەو تەم و خەیاڵە بلیین: دابەزینی ئایەتی ۱۰۹ی ئالی عیمران رامال دەری ئەو خەیاڵ و تەمەییە، یانی خودا بەتوانایە بەرگری زالمان بکا یان وەیانگێڕی لە زوڵم و زۆری، ئەمما کاتی خۆی وەعدەیی داوە کە ئینسان ئیختیاری دەدەمێ بۆ هەر باریک و لایەک (إمّا شاکرا و إمّا کفورا)، تاکوو دەرکەوئی چاک و پاک، یا ناپاک و ناتەواوی، چونکە ئەگەر هاتبا و خودا تاوانباری دەستەولەجی دەم کووت بکردایە و کافری داپاچیا، موسوڵمانی خەلات کردبا، بازاری ئازادی و سەرەخۆیی نەدەما و نەدەبا، ئەوێش جگە لە شایانی دنیای تەکلیف و عەمەل نییە؛ حیسابی پۆژی قیامەتیش بی جی دەبوو، کەوا یە دەبی باوەرمان وابی و بشلین: عەدالەتی خودا لەوێدا بە پوونی چاوە دەرکری کە مەیدان دراوە بە خاوەن تەکلیف چۆن دەروا بپروا، بە ئیختیاری خۆی، کەس بەرگری ناکا ئیلا ئیمان و وێژدان و کەرامەتی نەبی، ئەویش بە خۆن و هەلاوەسراون بە حەلقەیی ئیمان و باوەری.

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾

ئەو جار کاتی ئەوێ هات بچینە خزمەت ئایەتی ۱۰۹ی ئالی عیمران تاکوو بە باشی لە توانایی خودا بگەین:

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿۱۰۹﴾ ئالی عیمران
ئەوێ لە ئاسمانەکان و زەویشدا یە، مەلک و پاوانی خودایە؛ هەموو کاروباریکیش هەر بۆ لای
ئەو دەرگەڕێنەوێ.

ئاوردانەو و تێروانیکی هەستیارانە لە ناوێرۆک و سیمای ئایەتی ۱۰۹

خودا ئەگەر حەز کا و ئیرادە کا، دەستەلاتی ئەوێ هەیه پری نەدا بەندەکانی بەرەو یاغی گەری و تەجاووز و زوڵم و زۆری دەس درێژ کەن، چونکە خودا بەتوانایە بە سەر هەچی هەیه، بەو دەلیلە ئەوێ لە ئاسمان و زەوییه کاندایە مەلکی خودان و لەوێرا هاتوونە بوونەوێ و بۆ

لای ئەویش دەگەرپنەو. کەوايە دەبی بکویری: ئاسمان و زەوی ملکى خودان و دەستەلاتى خودا بە سەریاندا پەوانە و پەوايە.

بە کورتى و بە کوردی، بە سى دەلیل دەتوانین بلیین خودا لە زۆلم و زۆرى بەدوور و بەریه:

۱. زۆلم واتە دەست تێوەردان و تەجاوەز بە ملک و مال و مافی غەیر، جا خو هەرچی لە ئەرز و ئاسماناندايە ملک و مالی خودایە، هەچی تیدا بەپۆهەری خودا ئى خویتی و پەوايە.

۲. ئەوەش پروون و ئاشکرایە و حاشای لی ناکرئ: لە موحتاجیانرا دەس دریزی بە زۆر بو ملک و مال و ئیر و ئەوی دەکرئ؛ جا خو خودا بی نیازە و دەولەمەندی سەربەخۆیە و خواوەنى هەچی بوونە، کەوابی چ پیوستی بەو هەیه ئەوێ داویە تە بەندەى خو، لی وەستینی بە زۆر، چونکە بەندە ناتوانی پیش بە ئیرادە و ویستی خودا بگرئ.

۳. ئەوجار ئەو شتیکی حاشا هەلنەگرە: زۆلم و زۆرى و تەجاوەز بە سەر یەکی دەکار دەکرئ کە ئەو یەکە بتوانی بەربەرەکانی لە خو نشان بدا و خو وەدەس نەدا، دەگژ تەرەف راجی، جا خو ئەو یەقینە کەس بوی نییە بتوانی بەربەرەکانی خودا بکا و دە گژی راجی چونکە هەچی هەیه لە هەوێ بە ئاخیشەو لە ژیر ئەمر و دەستووری خودادایە بوون و نەبوونی و هەر بو لای خوداشە گەرانهوێ، کەوايە چۆن دەکرئ بلیین: خودا دەس دریزی بو ملک و مال و سامانی غەیر دەکا؟

جا لە سەر ئەو سى دەلیل و بورهانانە دەبی ئەوهمان باوەر بی کە خودا زۆلم بە پەواى کەس نازانی چونکە زۆلم دە شەئنی خودادا نییە. هەر وەک لە ئایەتی ۱۰۸ی ئالی عیمراندا بە ئاشکرایى فەرمووی: ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾ واتە هیچ زۆلمیک بو خەلک ناخوای. بەلکە ئەو ئینسانە زۆلم خوایە، دەبی بو سزاشی حازر بی.

لە ولامی پرسیاری ئەو کەسەى کە دەلی: لە مانای ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ دا ئەو هەست پی دەکرئ کە کردەى ئینسانیش ئى خودایە؛ واتە مەخلووقى خودایە، دەبی بکویری: وەپال دانی ئەللا بەو «ه» یە واتە ئیزافەى ئەللا بە نىسبەتى ملکایەتییه نەک ئیزافەى ئەفعاله، یانی ئاسمانەکان و زەوی و هەچی وا دە ناویشاندایە ملکى خودان، نەو کوو کرداری ئینسانی؛ و هەروا ئەو شمان دیتە دەست لەو ئایەتی ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ سەرئاغازی کائینات هەر خودایە ئاخ پى هاتنى کائیناتیش هەر وەلای خودایە، ئەو یاسایەش

پیمان دهلی: به پړوه بردن و نه زم دانی کائنات له مهر بوون و نه بوون و هوهل و ئاخر هر به خودایه؛ و هه روا له وه پال دانی گه پانه وهی کائنات بو لای خودا با ئه و خه یاله نه کړی که شوین بو خودا دپته جی؛ به لکه ده بی ئاوا به راوهرد بکړی که هه موو شت ده گه پړته بو لای قهزا و حوکم و ئه مری خودا؛ ئه و به راوهرده له روخساری جوانی ئایه تی ۳ سووړه ی هه دیددا هه ست پی ده کړی:

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

هه ر ئه وه ئه وه ل، هه ر ئه وه ئاخر، هه ر ئه ویشه دیار و نادیار، هه ر ئه ویشه هه موو شت ده زانی.

له هه لسه نگاندن و وه زن کردنی ئایه تانی رابردوو به رته ری و به رزی ئومه تی ئیسلام به هوی ئه مر به چاکه و به رگری له خراپه به سبوت گه یی، و هه روا له ئایه ته کانی رابردوو چوئیه تی ئه حوالی موسو لمانان به هوی پروو گه شی و پروو سپیه تیان سابت بوو، و هه روا پروو گرزی و چاره پره شی بی باوه پان به هوی بی ئیتاعه تیان له خودا به سبوت گه یی. و هه روا دوو باره خودا ده ئایه ته کانی پیشوودا هه ندیک ئومووراتی ده س نیشان کردن بو خاوه ن باوه پان که به پړوه ی به رن، وه ک یه که تی و یه ک دلی و ته قوا و پاریزگاری و له هه ندیک ئومووراتیشی مهنع کردن وه ک دوو به ره کی و ئاژاوه نانه وه و ته فره قه، به لام دوو باره خودای ته عالا به پیی ئه رزش و گرینگی ئومووراته کان دوو پاتیان ده کاته وه به ئه رک و وه زیفه یه کی واجب حه واله به ئه هلی خاوه ن ئیمان و باوه پان ده کا، به وه سیله ی ئایه تی ۱۱۰ ی ئالی عیمران، جا بوو هی به باشی له مه تله به که تی بکه ین ده چینه خزمه ت ئایه ته که:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۱۰﴾ ئالی عیمران

ئیه چاترین گه لیکن که به قازانجی مرو فایه تی هینراونه ته کایه وه، فه رمان به چاکه ده ده ن و به رگری له خراپه ده که ن؛ باوه ریشان به خودا هه یه، ئه گه ر ئه هلی کتیب ئیمان و باوه پان به ینایه، بی گومان ده بو به مایه ی خیر و بیر بو یان، هه ندیکیان خاوه نی برپوان، زوړ به شیان سنوړ به زین و تاوانبارن.

ئاوردانه وه و تپروانیتکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۰

ئىۋەى خاۋەن ئىمان و بىرۋا چاكتىرىن مىللەتنى كە لە لايەن خوداۋە ھاتوون و سەرتان ھەلداۋە بۇ خىزمەت بە ئايىنى ئاسمانى لە سەر شارەزايى و پىنۋىنى خەللىك، كە فەرمان دەدەن بە چاكە و بەرگىرىش دەكەن لە خراپە لە سەر ئەساسى ئىمان بە خودا، جا خۇ ئەگەر خاۋەن نامەكان ئىمان و باۋەرىيان ھىتابايە، بىي گومان باشتىر بوو بۇيان لەۋەى كە نەيانھىنا، لەۋاندا بىرۋادار ھەن و زۆربەشيان گۇي پايەلى خودا نەبوون و پەيمانىيان شكاند.

ئىۋە بىرۋادارانى ھەر لە يەكەم پۇژى ھاتنە خوارى ئەو قورئانە و ھەتا دىنا دەپرىتەۋە باشتىرىن و چاكتىرىنى ئەو مىللەتانەن كە نامەى خودايان بۇ ھاتوۋە، كە پەۋانەكراۋى لاي خەللىك بۇ ئىرشاد و ئامۇژگارى كىردىيان، جا ئەۋەش دەبىي بىزاندىرى، ھەر كەسى لە ھەر مىللەتى بىي، و لە ھەر ھۆز و تىرەيەك بىي، و لە ھەر بىنەمالە و خىزانىك بىي، لە ھەر زەمانى بىرۋاي بە خودا و دۋاپۇژ بىي لە سەر ئەساس و ياساى قورئان بىرۋا ئەۋە باشتىرىن كەسە و لە باشتىرىن ئەو مىللەتەيە كە خودا ناۋيان دىنىي بە چاك و بە باش، ئەۋەى كە ئىۋەى خاۋەن ئىمان و باۋەر كە بە چاكتىرىن مىللەت ناۋتان دەر كىردۋە و دەرچوون، بۇ ئامۇژگارى خەللىك ئى پاست و دروستىتانە، بەلام ئەۋانەى كە بە پىچەۋانەى قورئان دەجۋولئىنەۋە كەچى بە ناۋى باشتىرىن مىللەت دەبنە مۇتەكە و لىنگان بە سەر مىلى مىللەتاندا دىنن، و لە ژىر پەردە و ياسا و قورئان بە قەۋلى خۇيان دەيانچەۋسىننەۋە، ئەۋانە گىل و نەزان و زگ پەرسەكەنى دەۋرانن، گەل بە تەفرە دەبەن و براكوژىيان دە ناۋدا پەرە پى دەدەن، جا پاش ئەۋەى كە گەشتن بە ئارەزوۋى چەپەلى خۇيان، ھۇپىك بۇ گەل دەكەن و بەرەلايان دەكەن بە ۋلاتاندا؛ بە سەرشۇرى و مالۋىرانى و بىي ئابروۋىي؛ بەلام ئەۋ گەل و ھۆزە پاكەنى كە كۇ دەبەستەن لە سەر ياسا و بەرنامەى قورئان و پارىزگارى لە ياساى خودا و پارازتنى مافى گەلان، بۇ ھەمىشە و ھەر دوو دىنا سەربەرز و ئازا و ئازاد و ھەساۋەن لە لاي خودا و گەلانى خوداناس. ئەۋانە لە ھەموو پراستان ۋاتە خۇشى و ناخۇشى و تەنگانە و شادى، ھەژارى و نەدارى و ژىردەستىدا دە ھاۋارى گەلدىان و دەم كوت كەرى ملھۇر و زۆردارانن، ئالاي كەرامەت و بەرزى مۇۋف لە سەر شانيان گەشاۋە و رازاۋەيە. و ئەۋانەى لە قەپۇز و لمبۇزى ماف خۇران دەدەن و تىكىيان دەشكىنن و دە ھاۋارى گەلى لە ماف كراۋ و چەۋساۋەى كوركوژراۋ و خۇين پۇراۋ و نامووس براۋ دەكەون، بەپراستى ئەۋانەن ئەمىر بە چاك و بەرگىرى لە خراپە دەكەن.

بۇ ئاگادارى:

هیچ گەل و کۆمەڵیک ناتوانی حەساو و سەقام گیر بێ و خاوەنی مافی پەوای خۆی بێ، تا ئەمر بە چاکە و بەرگری لە خراپە نەکاتە ئەرک و ەزێفە یەکی سەر شان و ملی خۆی، بەو دەلیلە خودای تەبارەک و تەعالا دە ئایەتی ۹ و ۸ و ۹ سوورەتی پەحمەندا ھەرا و بانگەوازیەتی لە ئینسان کە ئەو ئاسمانە بەرزە پراوەستاو بە نەزم و نیازم، لە نەزم و نیازم نابێ لادری، ھەلکیش و داکیش پراوەستاو بە عەدالەت و دادگەری، ھەموو کیشە کانتان بە داگەرانی بێ؛ ئەو بانگەوازی خودا ئەوەمان پێ دەلی کە حەسانەو و حاوانەو و عیززەت و کەرەمەت و مافی خودا پێداوتان دە پارێزین، بە ئەمر بە چاکە و بەرگری لە خراپە، لە ژێر یاسای دار و لەلە. سرنج با بدری بەو پرازی کە دە تەرتیبی ئایەتە کەدا چاو دەکری: ئەمر بە چاکە و نەھی لە خراپە لە سەر ئیمان بە خودا پیش کەوتوو، ئەئەو ئەماژە وەلای بەرز و پێزی ئەو ئەرکە پێزدارە، کە ئەمر بە چاکە و نەھی لە خراپە؛ جگە لەوێش خودا خۆی ئیشارە وەلای ئەوێ فەرموو، ئەگەر ئەھلی کتیب ئاوری وەسەر ئەو ئەحکامە پروون و بەنرخە داباو، قازانجی گەورەیان وەدەس دینا. جگە لەوانەش ئەگەر بە وردی ئایەتی ۱۱۷ سوورەتی ھوود، سەیر کەین و زەین کەین ئەوەمان دەس دەکەوێ کە چاکەخووان و چاکەکاران و پارێزەرانی دار و لەلە و نەزم و نیازم لە قەھر و وێرانی خودا بە دوورن:

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفَرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٧﴾ ھود

پەرەردگاری تۆ شارگەلیکی کاول و وێران نە کردوو بە ھۆی هیچ ستمیکەو، لە کات و ساتیدا کە دانیشتوانی چاکەخواز و چاکەکار بووین.

کابرایەکی دی ئەو پرسیارە دەکا و دەلی: (کنتم) ماضیە واتە پابردوو، ئەو دەلی ئەو خەیرەترە و ئەو ئۆمەتە پابردوو مەربووت بە دەورانی پێشوویە، ئیستی ئۆمەت ئەو خەیرەتە و نەماو؛ دەبی لە ولەمدا چ ولەمیک بدزیئەو؟ بۆوێ بتوانین ئایەتە کە خراپ تەعبیر نەکەینەو، دەبی بکوترێ دێرەدا (کان) ئەگەرچی بە ناتەواو داندراو و واتە تەنیابە ئیسم دەس بەردار نابێ، بەلکە خەبەریشی دەوێ، کەوابێ دەلێن «کان» لە بارە زاتی خۆیەو بۆ پابردوو دەکار دەکری واتە بەشی دەستی و داھاتوو نامینی، بەلام دەگەل ئەو حالەتەش وا ھەلەدەوێ بۆ ئەزەلیەت واتە بۆ ھەمیشەگی دەکار دەکری وەک ئەو ئایەتە:

وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٠﴾ احزاب

لە سەر چاتری ئۆمەتی ئیسلام واتە خەیریەتی ئۆمەتی ئیسلامی نەزەری زانایانی قورئان لە بابەت ئەوەی ئایا ئەو چاتیەتە لە ھەموو دەور و زەمانانە یا ھەر لە زەمانی پابردووێ و زەمانی ئیستی، زۆرە؛ بۆ نمونە ھەندیک ئاوی بۆ چوون:

۱. کُنتُمْ فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى فِي الْأَزَلِ خَيْرُ أُمَّةٍ: واتە ھەر لە ئەزەلدا مۆری چاتری لە نامە ی ئیوہ دراوہ، کە لە ئاخەزەمانیشدان و ئۆمەتی محەمەدیشن.

۲. ھەندیکیش نەزەریان ئاویە: کُنتُمْ فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ موصوفين بَأَنكُمْ خَيْرُ أُمَّةٍ: واتە ئەو سیفەتە خیریەتە لە پۆژی بەریدا (لوح المحفوظ) بۆ ئیوہ سەبت و مۆر کراوہ.

۳. ھەندیکیش تەعبیری ئایەتە کە ئاوا لیدەدەنەوہ: کُنتُمْ فِي الْأُمَمِ الَّذِي كَانُوا قَبْلَكُمْ مذكورين بَأَنكُمْ خَيْرُ أُمَّةٍ: واتە ناوێرنتان بە «خیر امة» ئۆمەتی محەمەدی ھەر لە ھەوڵەوہیە. وەک خودای تەعالا فەرموویەتی: ﴿أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾ واتە لە سەر کافران بە توندی بە سام و ھەبیەتن و خاوەنی بەزە و سەفاشن دەگەڵ یەک.

۴. بەشیکیش ئاوی بۆ چوون: کُنتُمْ مِنْذُ أَمْنْتُمْ خَيْرُ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ؛ واتە ھەر لەو زەمانەیدا کە ئیمان بە خودا و پەسوول ھیناوە میدالی باشتیو دراوہتی.

عەللامە زەحاک فەرموویەتی: دانسی ئەو بەرتەریە بە ئەسحابی کیرامە کە جارچی دینی ئیسلامن، خوداش عالەمی بۆ لای وان دەعوەت کردووە (نەقل لە طبری، ج ۳/۳۹۰).

ئەمما ھەزەرەتی ابن عباس دە پیاویەتیکدا فەرموویەتی: ئەو ناوہ پیرۆزە (خیر امة) تاییەتی مەھاجرانی کە دەگەڵ پیغەمبەری لە مەککەوہ بەرەو مەدینە ھاتوون. (طبری، ۳/۳۸۹) کە لە شەڕ و ھەرای بەدر و حودەیبیەدا دە خەزەمت پیغەمبەردا بوون.

ھەشن کوتوویانە مەبەست لە خیر امة ئەھل و بەیتە. (تفسیر ابن ابی حاتم، ۲/۲۲۱) وەک دەلێن: محقیقان کوتوویانە: ئەو شۆرەت و لەقەبە پیرۆزە تاییەتی ئەسحابی کیرامە کە شاھدن لە سەر وەجی و راگەیینەری مانای وەحشین بە عالەم.

کاتی ئەوەی ھاتووہ بچینە خەزەمت ئایەتی ۱۱۱ی ئالی عیمران تاکوو بە پرونی تیگەین لە ئەھلی کتیب: ئەوانی ئیمانی دینن و دەس لە ئەزیەت و ئازاری موسوڵمانان ھەڵدەگرن؟ یا ئیمانی ناھینن و وازیش لە ئازاری موسوڵمانان ناھینن؟ یا ئیمانی ناھینن بە زۆری، ئیش و

ئازارى بە تەواویش ناخەنە سەر موسولمانان؟ ئەوەش ئایەتەكە و ئەوەش ماناكەى:

لَنْ يَضُرَّوَكُمْ إِلَّا أَدَىٰ وَإِنْ يُمَاتِلُوكُمْ يُؤْتِكُمُ الْأُدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١١١﴾ ئالى عىمران
 ناتوان زىانتان پى بەدن بىجگە لە ھەندى ئازاردان، ئەگەر لەگەڵتان بە شەر پىن پىشت
 ھەلەكەن و دەشكىن، پاشان يارمەتیش نادرین.

ئاوردانەو و تېروانىتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى ۱۱۱

ديارە بە پى وەعدەى خودا ئەھلى كىتب ئەگەر لە ئيمان ھىنان خوڤ وەدوور بگرن لە ئەزىيەت و ئازاريش خو بەدوور دەگرن ئەزىيەتو ناكەن، مەگەر كەمىك و ئەگەر ھاتوو شەرپىشان دەگەل دابەستن و بەگژودا ھاتن خاترجەم بن و مەترسن ناتانويىن، پىشتان تىدەكەن و ھەلەكەن و ئاوپ نادەنەو ھەس يارمەتییان نادا و بە ھاواريانەو ھەلەكەن، و ئەوانەى كە وەعدەيان پى دابوون و ھىوايان پى بوون، وازيان لى دەھىنن.

دل ھەست بەو ھى دەك ئەو ئايەتى ۱۱۱ وەك مزگىنيەكى گەورە بدا خودا بە موسولمانان وایە، چونكە بە ئاشكرایى ھاوار دەك ئەو ئايەتە موخالیفان و دژانى ئىسلام ھەرگىز ناويىرنە ئىسلام و دەروستيان نایەن و ناتوان زىانيان پى بگەيىنن مەگەر كەمىك لە كەلین و كونەو، چونكە بى باوەرانی ئىسلام ناوبەتال و پووچەكن لە كاتى شەر و ھەرادا لەرۆك و لاواز و بى ئیرادەن، ھەمیشە چاويان لە پاشەو ھەلەكەت، پىروزی و فەتح و زەفەر مافى خاوەن ئيمان و ئیرادەى؛ بى باوەر كەس بارەقەلايان كە پى ئالى ھىچ، كەسش يارىدەيان نادا چونكە سرشت ماف نادا بە موخالیفى ھەق و راستى؛ سرشت لە راست راستى دە پىدا لە راست خوار و خىچىدا مل نادا بە ئازايەتى، بە كوردی، ناحەق ناتەواو و بى ھىزە، ھەق و راستى بەو ھىزە بەھىزە. دەبى ئەو بە باشى بزانی و ھەرگىز: كە ئەو ئايەتە ۱۱۱ ئالى عىمران موزدەى گەلەك پىئە وەك ئەوانە بو موسولمانان:

۱. موسولمان لە ئازار و زىانيان ئەمین و ئەمان بن

۲. ئەگەر بە گژ موسولماناندا پىن تىك دەشكىن

۳. پاش تىك شكانيان كەس ناتوانى دە ھاواريان وەبى و راستيان كاتەو.

ئەو وەعدانە لە لایەن خوداوە جى گومان نىيە.

ديتمان كە جوولەكەكانى بەنى قريظە و بنى نضير و بنى قينقاع لە خەيىەر كەوتنە شەرپەو و

زۆر به عه جایی تیک شکان و خۆیان پی نه گیرساوه چونکه کهسیان نه بوو وهیان گری و راستیان وهکا، که خۆیان گرتهوه له وهلدیرهی تووشی بوون، ئه وهیمانه بوو که بهستیان دهگهڵ خودا و رهسوولی خودا که ئه ویش بریتی بوو له سهراوه دان و جزیه دان به ئیسلام دهنه تازه که وتبوونه که ندالی نابوودی؛ جا ئیستی بۆ تیگه یشتنی تهواو له وه باره وه ده چینه خزمهت ئایه تی ۱۱۲ ئالی عیمران:

ضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةَ أَيْنَ مَا تُقْفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِّنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآؤُوا بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۱۱۲﴾ ئالی عیمران

له هه ره شوینی کدا ده که ون مۆری پهستی و ریسوایی به ناوچاوانیاندا کوتراوه، کاتی که نه بی خۆیان بده نه په نای خودا و په نای خه لکی خودا، گه راشنه وه به رق و تووره یی خوداوه، چادری هه ژاری هه لدا به سه ریانه وه، ئه وهش هۆیه که ی ئه وه بوو ئایهت و نیشانه کانی خودایان به درۆ ده زانی و وه ریان ده گرت، پیغه مبه ره کانیان به نا ره وا ده کوشته، ئه وهش هه ره هۆی ئه وه بوو نافه رمانیان کردبوو، و به رده وام سنوور به زین و په ر ژین شکی ن بوون.

ئاوردانه وه و تیروانینیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۲

سه ره که جووله که له هه ره شوین و دهره و ولاتی که بن بهشیان هه ر داماو ی و زه لیلی و ژیرچه پۆکیه، و سه ره شوپ و ترسه ناک ی به به ژن و بالایاندا براره، جا مه گه ر ئاوردانه وه و بگه رینه وه باوه شی خودا و په یمان و ئیمان به راستی و به دل بروا بینن، یا په یمانی سهراوه دان بهستن و بیده ن ده گه ل گه لی ئیسلام و بچه ژیر چاوه دی ری یاسای ئیسلام، دیاره رق و تووره یی خودا له سه ره جووله که پیویست کراوه و پینانه وه چه سپاوه.

ده بی ئه وه به سه لمیندری هۆی مه ترسی هه ژاری و داماو یی که که وه ک ته م و مژ سه رچاوه ی دلاینی گرتو وه قهت نا ره و ی له سه ریان، ئی نا پاکی و دل په شیانه خول دان و تل دانیان له ناو زه لکاوی چاره ره شیدا ئی سه سوودی و ره به رایه تیانه ده گه ل یاسا و ئایینی ئیسلام تا ده وله مه ند و ساماندار تر بن په زیلتر و هه ژارترن و خو شیان هه ر وا ده زانن.

کوشتنی پیغه مبه رانیان که به ره وا ده زانی هۆیه که ی ئه وهیه چونکه ره به ری ئایینی خودایان ده کرد، جا ئه وهش بۆ نیهت و باوه ره سزای زه لیلی هه ره دوو دنیا یه.

ئاوړیک له پرووی وهزن و هه لسه نگاندنی ئه و ئایه ته ئه وه ده سه لمیندری که ده گه ل

یەهوودیانی تە خودای تەعالا ئەو هەش پروون و ئاشکرا بە هیچ چاره یەکیان نییە لە ژێر ئەو بارە سەخت و گرانی کەوتۆتە ئەستۆیان، وەک زەلیلی و نەدامەتییان بێ، جا مەگەر بە خۆدا بێنەو و هەلۆیستیکێ چاره سەر بگرن ئەویش ئەو هەیه یا خۆ باوینە باو هەشی خودا و ئایینی خودا قبوول کەن بە راستی، یا سەرانی بدن و لە ژێر یاسای ئیسلامدا خۆ وەحاوین، یا خۆ بە لایە کدا هەلۆهسن تا بتوانن ماو هەیه کی کەم ئەو ژیانە نامەردانیان بەرنە سەر، ئەوانە دیارە کەوتوونە ژێر غەزەبی خودا و مۆری پرووڕەشیان دراو لە ناوچاوانیان بەو هۆیه کە زۆر بە جورئەتەو و ئیھانەیان بە ئایاتی خودا کردووە و پێهەرائی ئایینی پاکی خودایان بێ دەلیل سزا داوە و کوشتوویان چونکە ئەوانە ئارەزوو و هەوا و هەو هەسی خۆیان بە پێهەر زانیو و ناسیویان. دیارە کە سیکیش هەوا و هەو هەسی پێهەر بێ، دەشبێ سزاشی هەر ئاوا بێ چاره یی بێ.

پوخته کاری:

دیارە ئەوانە ئەگەر خۆ ناوینە پەنای خودا، واتە ئیمانی نەهینن، سەر و مالیان حەلālە لە ئیسلام؛ ئەمما ئەگەر خۆیان باوینە ژێر پەنای ئیسلام، سەر و مالیان دە ئامانی ئیسلامدا، وەک خودا دەفرموی: ﴿إِلَّا يَجِبُ مِنَ اللَّهِ﴾ واتە (إِلَّا بَعْدُ مِنَ اللَّهِ وَ عَصَمْتَهُ وَ إِمَامٌ مِنَ اللَّهِ وَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) یانی سەر و مالیان دەگیردایە مەگەر پەیمان دەگەل خودا و خەلقی خودا بیهستن؛ دەو حالەتەدا حوکمی حەلālی سەر و مالیان لە سەر لادەچی، کوشتن و تالان و ئەسیریان بە دەستی یارانی ئیسلام نامین، ئیسلام کە جزیەیان دەخاتە سەر هۆیه کە دەگەریتەو بوو هێ تاکوو پەستی و پەزلی لە سەریان لانه چی.

کابرایە ک دێ لەولار دهلێ: عەتفی (حبل من الناس) بۆ سەر (حبل من الله) سەر دەکیشیتە ئەو هێ حەبلی خودا دەگەل حبل الناس جیاواز لە یە ک بن. پێویستە بزاندری حبل الله دەگەل حبل الناس چ فەرقیان هەیه؟

ئەمەش دەلێن: بە پێی بەراوێرد و نەزەری زانایانی قورئان، مەبەست بە حبل الله ئایینی ئیسلام، و مەبەست بە حبل الناس، پەیمان بەستنی سەرانیە؛ دیارە ئەو نەزەرەشیان بە دوو زانیو چونکە ئەگەر نەزەریکی رەوا با دەبا بکوترایە (أو بحبل من الناس) واتە لە جیاتێ «و»، «أو» هیندرابا. بە هەر حال، بۆچوونی ئیمامی پازی لەو بارەو کە پەنگە رەواتر بێ ئەو هیه: ئەمان و پەنابردن بۆ یاسای باری بۆ ذمی دوو بەش دیاری لە خۆ دەگری:

١. یەکیان ئەو هیه خودا بە پروون و ئاشکرای ددانی پێدا هیناو و نصی لە سەر کە جزیەیه،

۲. بەشی دووھە میان ئەوھە: خودا حەوالەى بە نەزەر و ڕەئى موسولمانان داوھ، جارئ زیاد، جارئ کەم، واتە بە پىئى ئىجتىھادە.

جالە سەر ئەو بەراوھەردە دەبى بکوئرى ھەوئل حبل اللہ دووھەم حبل المؤمنین، خوداش زاناترە بە مەبەست.

دووبارە کابرایە ک دى سوئال دەکا و دەلى: ئەو زەللیلیە و پەستیپە بە نسیبەتى ئەو جوولەکانەى پىش زاهیربوونى ئسلام بوو، و ھەروا ئەو کەسانەى کە پىغەمبەرانیان کوشتون بە ناحەق زۆر لە پىش دەورانى حەزەرەتى محمد المصطیدا بوو، کەوايە دەتواندرى بکوئرى عیللەتیک کە کوشتنى بە ناحەقى پىغەمبەران بوو، مەعلولەکەى کە بریتى لە زیللەت و پەستى جوولەکەکان بوو، دەو زەمانیدا نەبوو، بەو پىپە دەگەل حالەتیک پرووبەروو دەبین کە غەیرە یاساییە، ئەویش ئەوھە: عیللەت کە کوشتنى پىغەمبەرانە ھەبوو، ئەمما مەعلول کە زیللەت و خوارییە دە کات و زەمانیدا نەبوو، چونکە جوولەکە ئەوزەمانى دەستەلاتدار بوون، ئەوھ ئیشکالە بەرۆکمان دەگرئ؟ چۆنى لە سەر خووە لا بەین؟

دەبى بچین داوا بکەین لە زانایان لەو بارەوھ کە رزگارمان کەن لە چنگ ئەو ئیشکالە. ئەوانیش دین ئاوا ژیرانە نەجاتمان دەدەن و دەلین: ئەو جوولەکانەى ئیستى و ئەورۆکە پىیان دەکوئرى متاخرین، ئەگەرچی پىغەمبەر کوشتن لەوان پرووی نەداو، ئەمما بە شانازییەوھ رازین و ئیفتیخار بەو کارەى جوولەکەکانى رابردووی ئەو سەردەمى دەکەن کە ئەو کارە ناحەزەیان کردوو، کەوابى دەبى بکوئرى: پىشینەکانیان دەگەل پاشینەکانیان یەک توخم و نەژاد و یەک ئەقیدە و باوھەرن؛ چونکە پاشینەکان شانازییانە بە کارى پىشینەکان. (امام فخر رازى، ھەمان ئایەتى ۱۱۲ى ئالی عیمران)

یەکیک دى ئەو پرسیارە دەکا: خودای خواوھن حیکمەت و حەکیم بۆچی دوو جار (ذلک) دووپات کردۆتووە دە ئایەتەکەدا؛ جاریکیان ﴿ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ﴾ جاریکى دیکەشیان ﴿ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾؟ راز و سوپرى ئەو دووپاتەى دەبى چ بى؟ چونکە ناشکرى بکوئرى: ئەو تیکرارە بۆ تەئکیدە؟ لە بەر ئەوھى تەئکید دەبى لە تەئکید کردوو بەھیزتر و قەوێتر بى. جا خو دیارە و ئاشکرایە موئەکید کە عصیانە بىھیزتر و کەمترە لە موئەکید کە کوفرە، کەوايە بە پىی یاسا تەئکیدى کوفر بە عصیان نایاساییە و ناپەوايە؟ دەبى بۆ ولامى ئەو ئیشکالە چارە چ بى و ھەدۆزرى؟

دەبىي بېچىنە دەرکى زانايان بۆ ۆلام و چارە؟ ئەوانىش ئاوايان بەراوهر د کردووه: ھۆى زەلىلى و چارەپەشيان کوفر و کوشتنى پىغەمبەران بووه، و ھەروا ھۆى کوفر و کوشتنى پىغەمبەرانىيان عصيان و تاوانيان بووه، چونکە ئەوانە بە ھۆى نافەرمانىيان لە خودا و پەسوول پۆچوون و غەرق بوون لە زۆنگى تاريکايى چارەپەشى و جار دەگەل جار تا خو بلەقینن زياتر پۆ دەچن لە تاريکايى و دوور دەکەونەووە لە پرووناکايى؛ تا دەگەنە قۇناغى ئاومىدى و دل پەشپەشى و کە تازە ناتوانن چارەى خويان چارە کەن، وەک دە ئايەتى ۱۴ مطففیندا خودا ئامازەپەک وەلای ئەو حالەتە دەکا:

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

نەخىر، و انىيە وەک خەياليان کردووه، بەلکوو ئەوہى کە دەيانکرد تووۆى ژەنگى بە سەر دلياندا کيشاوہ.

جا لە سەر ئەو ئەساسە دەتواندري بکوترى: ﴿ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ئامازەپە وەلای ئەوہى ئامازە بە عىللەتى عىللەتە. دەشکرى ئەو بارەشى لى پەچاو کەين: ﴿ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ پيشينەکانيان مەبەست بى، بە ﴿ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ ئەوانە مەبەست بن کە لە دەورانى حەزەرتى پەسوولدا بوون، ئەودەم تىکرار نايەتە پۆ، ئەوکات دەليين: خودای تەعالا سزای پيشينەکانى بەيان فەرمووه و داھاتووہ کانيشيان چونکە لە پيشينەکانيان ئيتاعە کردووه و شوپيان کەوتوون شايانى سزای وانن؛ تا بە پروونى دەرکەوئ ئەوہى خودا بە سەرى ھىنان، ئى بەدەفەرى و لاسارى خويانە، نەک ئى بىعەدالەتى خودا. بۆ زیدە زانين ئەگەر خوازيارى ھەپە پروانئ لە تفسیر کبير، امام فخر رازى، ھەمان ئايەت.

پاشەدۆ

لە ھەلسەنگاندن و وەزن و کيشى ئەو ئايەتەنەى ۱۱۰ و ۱۱۱ و ۱۱۲ ھەست بەو راستىيە دەکرى بە پروونى: بەرز و بەرپۆز و خىرخواز و زاناکانى ئۆمەى ئىسلام کە لە سەر ئەمر بە چاکە و بەرگرى لە خراپە بە ئەمرى بارى کۆدەنگن، دەکرى پيشان بکوترى ئەھلى ئىجماع؛ خو ئەوہش بە راست وەرگىراوہ کە کۆدەنگى عالەمى ئىسلام لە سەر شت لە لايەن ئەھلى سوننەت و جەماعەت، دەليل و بورھانە، واتە يەکیکە ئىجماع؛ کە دەبى باوہرى پى بکرى و بە بەلگەپەکى بەھىز بۆ چاکە و خراپە بىتە حىساب و ژمار. بەو دەليلە خودای تەعالا لەمەر دەستەپەک لە

ئۆمەتی حەزەرەتی موسا لە قورئانی پیرۆزدا بە پروونی ئیشارەتی وەلای ئەوێ فەرمووێ کە ئەوان لە سەر حەقن و لە حەق دەدوین و خەڵک پێنومایێ دەکەن بۆ حەق؛ وە لە ئایەتی ۱۵۹ ئەعرافدا بەیانی فەرمووێ:

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

هەندێ لە ھۆزە کە موسا گەلێکن کە خەڵکی پێنویستی دەکەن بۆ پێبازی راست، ھەر بە ھەق و راستەقینەش داوھری دەکەن.

- ئەو ئایەتە شاھیدی چاکی دەستەبەک لە ئۆمەتی موسایە.
- دەحالیکیدا کە دە ئایەتی ۱۱۰ دا ئۆمەتی حەزەرەتی محەمەد ﷺ بە چاکترین ئۆمەت ناسینرا لە سەر ئەو ئەساسە دەتواندرێ بکوترێ: ھەر کاتی زانایانی عالەمی ئیسلام کۆدەنگ بوون لە سەر بابەتیک؟ ئەو بابەتە حەق و راستە، ھەر وەک پێغەمبەریش لە بارەتی ئەو مەتلەبەو فەرموویەتی: «لَا تَجْتَمِعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ» واتە: ئۆمەتی من لە سەر ناحەق و گومرایی کۆ نابنەوێ. (ابن ماجە، لە سنن انس بن مالک، کتاب الفتن، باب ۸، السواد الأعظم، ش ۳۹۵)
- با ئەو ھەندەش پاش قول نەدەین پێویستە بزانددرێ: ئیجماع دەبێ چوار بەش بێ:
۱. ئیجماعی سەحابە لە سەر مانای نص: بەھیزترە لە بەشەکانی دی.
 ۲. ئیجماعی سەحابە بە نەزەری جۆراوجۆر واتە بێ دەنگی ھەندێ و دەنگی ھەندێ.
 ۳. ئیجماعی دەورەتی تابەین، واتە شوێن کەوتووێ پەسوول و یارانی ئەو.
 ۴. ئیجماعی تابەینی تابەین واتە شوێن کەوتووێ شوێن کەوتووێ ئەسحابی پەسوول.

﴿١١٣﴾

پاش راگەیانندن و شەرحی حالی ئەو ئۆمەتانە کە شۆرەتی خەیریەتیان پێ دراو، بەیانی حالی ئەوانەش کرا کە لە پێی راست و دروست لایان داو، بێ دەلیل و بەلگەتی ئەو لادانە؛ بەغەیرەز شوێن کەوتنی ھەوا و ئارەزووی دنیایی؛ ئەو جار دڵ دەبھەوێ بزانی شەئ و حالی ئەو کەسانە کە خۆیان ھەلاواردووێ لەو بێ باوەرپانە و کەوتووێ سەر خەت و پێگەبەکی راست و خوداپەسندانە، واتە ئیسلامیان قبوول کردووێ و دەستوورات و حوکمەکانی ئیسلامیان پارازتووێ، جا دیارە بۆ ولامی دڵ و تەسکینی حالی ئەو پێویستە پەنا ببریئە بەر حوکمی ئایەتی ۱۱۳ ئالی عیمران:

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ

يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ ئالى عیمران

ئەوانە ھەموویان وەك یەك نین، بەلكە ھەندى ئەھلى كىتب ھەن گرووھىكى رىك وپىك و دامەزراون، لە نىوەشەودا ئايەتەكانى كەلامى خودا دەخویننەو و سوژدە دەبەن.

ئاوردانەو و تىروانىتىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى ١١٣

كاتى بە پىي ھىدايەتى خودا عەبدوللا كورى سەلام و لايەن گرەكانى بوون بە ئىسلام و ئيمانين ھىنا، لە لايەن سەرۆكەكانى جوولەكەكان پىيان كوترا ئەو بۆ لاتان دا لە باوەرى خۆتان و چوونە سەر خەتى ئىسلام؟ زۆروو زەرەر كرد و خۆتان لە ناو ھۆزى خۆتان بى ئاپروو و ئىعتىبار كرد! پاشان ئەو كارەساتە ئەو ئايەتە پىروژە لەو بارەو ھاتە خوار و دابەزى بۆ سەر پىغەمبەر، كە خاوەن نامەكانى ئاسمانى ھەموویان وەك يەك و يەكسان نین، يانى دەستەيەك لەوان وەك ديارە شەوانە نیشانەكان و ئايەتەكانى خودا دەخویننەو و سوژدە بۆ خودا دەبەن وەك عەبدوللا كورى سەلام و تاقمەكەى؛ ديارە ئەوانە بۆ ئىسباتى ئيمان و باوەريان و پارىزگارى لە ياساى ئىسلام شەونوژ و قورئان دەخوینن.

دەتوانين بلىين: قورئانى شىفا و دەرمانى دلانى نەخۆش و نەزان بۆ خاترى پارازتنى عەدالەت و پىزى پىزدارانى لى ھاتوو، پاش لۆمە و سەرزەنشى بەشىدەتى ھۆزى يەھوود، دەستەيەك ھەر لە يەھوودان بە ھۆى ئيمان و باوەرى پتەويان بە ياسا و دەستووراتى ئايىنى ئىسلام، سابت و بەدەوام مانەو، و زۆر لىھا تووانە چۆنى شايانى دين و ئايىنى ئىسلام بوو بەجيان دىنا؛ جا خوداى تەعالا بۆ ناساندنى ئەو تاقمە بەرپىز و پىزدارە بە دىناى بەشەر، ھات ئايەتى ١١٣ى ئالى عیمرانى دابەزاند تاكوو ئەو كارە جوان و پىروژەى ئەوانە ون نەبى و كەس پىي نەزانى، و ئەو ھش بزاندري كى خۆ نیشان دا بۆ خوداناسى و ھەق پەرەستى با لە شەو ھەنگى كوفرى يەھوودانىشدا بى، خودا دەينوينى و دەيناسينى بە دىنا.

سووكە ئاورپىك: ئايەتى ١١٣ ئايا دوو رستەن يا يەك جوملەى تەواو و تىر و تەسەلە؟

١. ابو عبيدە كە يەككە لە زانايانى قورئان دەلى: ئەو جوملەى (ليسوا سواء) بە جوملەى (من اهل الكتاب) بەستراو و ھەلاو ھەراو، جا لە سەر ئەو بەراو ھەردەى ئەبوعەبدوللا ماناى ئايەتەكە ئاوا تەعبىر دەكرى: ئەو تاقمەى سەر وە ئايين و دىنى خودايە و لە عبادەت بەرپو ھەردەن سابت و بەردەوامن، بەرەبەر نین دەگەلئەو ئەھلە كىتابانەى خوار و خىچ و ناحالى.

۲. زۆربەى زانایانیش باوەریان ئاوايه لەمەر ئەو ئایەتە، که یەک جومله و تیر و تەواو پێداویستی بێر و بەوی ئییه، و جوملهی پاش ئەویش که (من اهل الكتاب) ه، جوملهیهکی سەر به خۆیه و بهیان گهری جوملهی (لیسوا سواء) ه، ئەودەم مانای ئایەتە که ئاواى لى به سەر دى: ئەهلی کتیب هەمووی بەرەبەر نین و وهک یەک ناچن دە ئیمان و باوەریدا و دە ئەخلاق و رەفتاردا، چونکه لهواندا ههیه بەردهوام ده عیبادەتدايه بۆ خودا و به دەستووری هەلس وکەوتی دەکا، ئی واشیان ههیه چۆنی لاسار و خراپیه وهخۆی ده گرن و دهیکەن. (تفسیر کبیر، ج ۱۹۹/۸ باسی ئەو ئایەتە)

دیاره له ئەساس و یاسای عیلمی سەرفدا (آناء اللیل) جەمعی (إناء) به واتای کات و زەمانە؛ زانای اخفش فەرموویه تی: واحیده کهی «أَنُو» ه له سەر وهزنی «جَزُو» ده تەعلیلدا هەمزە له واو و یی پرا هاتوو. هەندیکیش کوتوو یانە مەبەست به آناء اللیل نوێژی شیوان و خەوتنانه؛ و هەروا پێویستە به واوی (و هم یسجدون) واوی حاللیه واتە حاللی ئهوانه وایه دایم ده سەژدهی نوێژدانه، چونکه به تەنیا عیبادەت نییه. هەندیکیش هەن نەزەریان مەبەست به سەژده دێرهدا تلاوتهی قورئانه. (طبری، ۴۰۱/۳)

عطاء که یەکیکه له زانایانی ئایینی، فەرموویه تی مەبەست به (امة قائمة) ئەو چل نەفەرانهن که ئەهلی کیتابن پروویان ده ئیسلام کردوو و سەریان به ئیسلام هیناوه، ۳۲ نەفەر لهوان له ئەهلی حەبەشه بوون، و ۸ نەفەریشیان له ئەهلی مەسیحیه کانی پۆم بوون، کاتی ئایینی ئیسلام هاته ناو عالەم و زاھیر بوو دەلیل و بەلگه ی راستی خۆی نواند. ئەو قۆلە له ئەهلی کتیب له وهرا ئیمانیا ن به پیغه مەبر هینا و هاتنه سەر پێگای راست.

خاوهنی تەفسیری مظهری ئەو جەریانە ی نەقل کردوو. (تفسیر مظهری، ج ۱۲۳/۲-۱۲۲) ئەوانه به پیتی ئیسات له راست ئیتاعه ی خودا زر به توانا و به دهوام بوون و له ترسی مەرگی له ناکاو له دەس دانی هەل و کات له راست خیر و خیرات دایم ده پیش پرکیدا بوون. (تفسیر کبیر، ۲۰۳/۸)

ئەوجار دەچینه خزمەت ئایەتی (و هم یسجدون) که مەبەست دەویدا به چەند جوړ وەرگیراوه:

۱. جوړیکیان ئەوهیه: مەبەست به «و هم یسجدون» تلاوت بێ، واتە ئەوان ده کاتی

سه‌ژده‌دا قورئانیان ده‌خوینده‌وه له سهر ئه‌ساسی ترس و ته‌قوا.

۲. هه‌ندی‌کیش ئا‌وای بۆ چوون که مه‌به‌ست له «و هم یسجدون» واته ئه‌وانه جار‌جار

سه‌ژده‌یان ده‌برد، جار‌به‌جار راده‌وه‌ستان و دوعا و پارانه‌وه‌یان به‌کار ده‌هینا.

۳. هه‌ندی‌کیش نه‌زه‌ریان ئا‌وا داوه که مه‌به‌ست به «و هم یسجدون» ئه‌وانه نوێژیان ده‌کرد و

شه‌ونوێژی‌شان به‌ به‌ره‌وه ئه‌نجام ده‌دا؛ سه‌ژده‌ی ر‌کووع و سه‌ژده‌ی شوکریان ده‌برد.

به کوردی، زۆر زیاد ده‌عباده‌ت‌دا ده‌مانه‌وه و خه‌ریک ده‌بوون.

ئه‌و تاقمه له ئه‌هلی کتیب که خاوه‌نی ر‌یز و به‌رزین، به هۆی ۸ سیفه‌تی پ‌یروژ و ر‌یزدارن

که ئه‌و پله و پایه گه‌وره و به‌ر‌چاوه‌یان به نه‌سیبی خۆ کردووه و وه‌ده‌ستیان هیناوه، ئه‌و ۸

سیفه‌تانه‌ش که مایه و هه‌وینی ع‌یززه‌تن سییان ده‌ئایه‌تی ۱۱۳ی ئالی ع‌یمران‌دا چاو ده‌کرین،

پ‌ینج‌یشیان ده‌ئایه‌تی ۱۱۴ی ئالی ع‌یمران‌دا چاو ده‌کرین، زه‌ین ده‌یه:

سی سیفه‌تی به‌ری ئایه‌تی ۱۱۳:

۱. أُمَّةٌ قَائِمَةٌ

۲. يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ

۳. وَهُمْ يَسْجُدُونَ

پ‌ینج سیفه‌تی پ‌یروژ و ر‌یزداری ئه‌هلی کتیب که خودا پ‌ینی به‌خشیون ده‌ئایه‌تی ۱۱۴دا:

۱. يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

۲. وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

۳. وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

۴. وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

۵. وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ

ئه‌و پ‌ینج سیفه‌تی ئایه‌تی ۱۱۴ی ئالی ع‌یمران و ئه‌و سی سیفه‌ته‌ی ئایه‌تی ۱۱۳ی ئالی

ع‌یمران ئه‌گه‌ر به‌ دل‌یکی دار‌پ‌ژرا‌و له ئیمان و عه‌د‌آله‌ت و ئ‌ینسافه‌وه سه‌یریان کری، و هه‌روا به

چاو‌یکی حه‌ق‌بینانه ورد بوونه‌وه‌یان له سهر بکری، به ته‌واوی هه‌موو سیفه‌ته‌کانی ئایینی

ئاسمانی ده‌واندا چاو ده‌کرین؛ و هه‌ر‌کی ئ‌یدی‌عای ئیمان به خودا و قورئان و پ‌یغه‌مبه‌ر و فرشته و

ر‌وژی ئاخیره‌تی هه‌ب، ده‌بی به‌و سیفه‌تانه خۆ و هه‌رازی‌نی و خۆ بنوینی. ده‌نا ناتوانی قه‌باله‌ی

ئیمانی به‌پاستی بستینی و وه‌خۆی خا.

ئەوجار کاتی ئەوەی ھاتووە بچینە خزمەت ئایەتی ۱۱۴ی ئالی عیمران تاکوو بە تەواوی لەو پینج سیفەتانەش شارەزایی وەدەس بینن:

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ ئالی عیمران

ئەو ئەھلی کتیبانە برۆیان بە خودا و پۆژی پەسلان ھەیە و فەرمان بە چاکە دەدەن و بەرگری لە خراپە دەکەن، لە ئەنجامدانی چاکەدا لە گەڵ یەک پیشپرکێ دەکەن، ئائەوانەن کە لە چاکە کارانن.

ئاوردانەو و تێروانیێکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۱۴

لە سەر ئەساسی فەرموودە ی ئایەت عەبدوللا کۆری سەلام و دارودەستەکی برۆیان بە خودا و پۆژی ئاخەرت ھەیە وەک جوولەکەکانی دیکە نین لە باوەردا، چونکە ئەوانە ی بیباوەرن برۆیان پووچە تەنیا ھەر برۆیان بە مۆسایە؛ کە خیلای ئایەتی قورئان بیبرۆیای بە ھەندیک لە پیغەمبەران، برۆاش بە ھیندیکیان. ئەوانی خواوەن باوەر فەرمان دەدەن بە چاکە و بەرگری دەکەن لە خراپە، و ھەروا پەلە دەکەن بۆ چاکە کردن، ئەئەوانە لە چاکەکانن؛ واتە وەک ئەمر بە چاکە دەکەن، بۆخۆشیان چاکە دەکەن.

ئەدیڕەدا ئایینی پیروزی ئیسلام دەنگ و پروو ئاکاری خۆی دەنوێنێ و نیشان دەدا، ئاوا بەو شێوەیە: کە لە ھیچ مەقامیکدا تەوجوھ و ئاور ناداتەو سەر نەژاد و نەتەو و تایفە و قەبیلە، بە تەنیا و تەنیا تەکیە دەکا و پال وە عەقیدە و باوەر و ئەعمال دەکا، ھەر ئەو شە ھۆی خراپە و چاکە ی کەس ناداتە پال نەتەو و گەل بە گشتی، بەلکە خراپە و چاکە ی ھەر کەسیک دەخاتە ئەستۆی ئەو کەسە. ھەر وەک لە ناوەرۆکی ئایەتی ۶۹ی نیساءدا ئەو ھەستە دەکری، کە مەقامی پاکان و چاکان و سالحان دەباتە پیزی مەقامی پیغەمبەران و شەھیدان؛ ئەو نەپایەتی پریزە لە خواوەن چاکان و پاکان:

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ﴿٦٩﴾ نساء

ئەوانە ی فەرمان بەردار و مل کەچی خودا و پیغەمبەر بن، ئائەوانە وان لە گەڵ ئەو لە گەڵ ئەو کەسانەدا کە خودا ناز و نیعمەتی خۆی پێشاندوو بە سەریاندا، لە پیغەمبەرەکان و راست گۆیان

دَلْ دەیەهەوی بە پروونی و بە تەواوی حَالْ و ئەحوالی ئەو ئەهله کتیبانە ی وا ئیمان دینن و دووبارە با دەدەنەوه بزانی له بابەتی سزا و تۆلە لهوانە خودا چۆن دەدوی، وەک دهبینن و هەستی پێ دەکری. ئەو له لایەن خودا ئەمری پێ کراوه که هەر کاریکی له خیر دەیکهەن دەبی نرخ و ئەرزشی ئەو کاره بجێ بێندرێ و شوکرانه و پێزانینی له سەر دەرپرێ، ده حالیکدا دەبێندرێ بە پروونی تاقمیک لهو ئەهله نامانه پهشیمان بوونه، ئەو دهسهلمینێ که ئیمان هینانه که له پرووی دەرک و زانست و شعوروهه نییه، بهلکه عادهت و چاولیکه ریه، دهنه هەر ئیمان و باوه ریه که له سەر ئەساسی بهراوهرد و هه لسه نگاندن بی، تازه بادانه وهی لی وه خو ناگری، وەک ئایه تی ۱۱۵ ی ئالی عیمران ئاماژه بهو مه تلّه به دهکا و ده لی هەر خاوهن زانست و شعوریک موسولمان بی و ئیمان بێنی دوو جار و هتا یه ک جاریش ناسپاسی ناکا و ئاوه ژوو نابیته وه، و تازه پرووی له ئیسلام وه ناگیرێ. جا بو ئیسباتی راستی و دروستی ئەو مه تلّه به ده چینه خزمهت ئایه تی ۱۱۵ ی ئالی عیمران:

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿۱۱۵﴾ ئالی عیمران
هەر کاریکی چاکه بکهەن له پاداشی بی بهش ناکرین، خوداش ناگای له چینی پارێزگاران.

ئاوردانه وه و تپروانیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۱۵

دیاره کاتی عه بدوللا کوری سه لام و وه شوپن که وتوانی واته دار و دهسته که ی پروایان هینا، هیرشی هه سوودی پامالی دا دلی جووله که کان دانیه بهر خو و خستیه ناو لیزماو و زه لکاو ی جه هلی هاتن ده ستیان به تانه و ته وس و پلاری عه بدوللا کوری سه لام و تاقمه که یان کرد و پیان کوتن: ئیوه بو موسولمان بوون زورتان زهره ر کردوه ده و ئیسلام بوونه تاندا، چونکه هه م له ناو خه لکه که دا بی ئیعتیار ده بن، هه م تازه که س وه خو ناگری؛ جا خودای خاوهن عیلم و زانست بو خه جالهت کردنه وهی ئەوانه و پووچه ل کردنه وهی بیر و خه یاله که یان هات به ئایه تی ۱۱۵ ی ئالی عیمران ولامی دانه وه و دم کوتی کردن.

به کورتی، ئەو ئایه ته وه ک موژده یه ک ده چی بو چاکه کاران و په رهیزگاران، و هه روا وه ک هه ره شه یه ک ده چی بو خه تا کاران. واته بی گومان به لگه یه یه قینی به ره هه م و نه تیجه ی هه ر ئەعمالیک دهری و ده گا به خاوهن عه مه ل، و خوداش هه ست و خوستی چاکه کاران و خراپه کاران ئاگاداره؛ پارێزگاران با که میش بن ده ناو یه هوودییه کان و که م بینه بهرچاو، به لام

خودا کەسی لى ون نابى.

ئايەتى ﴿وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ ئەوئى لى ھەست دەكرى كە خودا جەزاي ئەعمال دەداتەوئە بى گومان، ھىچ كەردەوئەكە چاك بى جەزا و پاداش نابى لە لای خودا، ھەر وەك ھىچ كەردەوئەكە خراپ و نارەوا بى سزا نابى مەگەر خودا بىبەخشى، ئەوئىش كە حق الناس نەبى. واتە تەنیا مافى خودا بى و مافى كەسى دى تىدا نەبى.

وشەى (اللە) يانى خودا لە پاداش دانەوئە و سزا دان عاجز و ناتوانا نىيە و بى نىازىشە و بەخىلىش نىيە، وشەى (علیم) ئەوئەمان پى دەلى خودا زانايە و بىنايە بە ھەچى ھەيە و دى و دەبى و دەروا ئاگايە؛ جوملەى (علیم بِالْمُتَّقِينَ) ئەوئە بوخوى موژدەيە بە خو پارىزان، ھەرەشەشە لە خۆنەبوئىزان و نەپارىزان. وشەى (خیر) برىتيە لە چى؟ زانايان دەلین لە موسولمان بوون و ئىتاعە لە پىغەمبەر ئەنجام دان و بەرپوئەبردنى دەستوورائى ئىسلامى؛ ھەندىكەش دەلین ئەدەو ئايەتەدا (خیر) برىتيە لە ھەر ئەو خىرەى بو خۆت بەرپوئە دەبەى و بەجى دىنى، بە پرەواى غەيرىش بزانى و ھەولى بو بدەى، و دە كاروبارى نارەوا دەخالەت نەكەى و خۆ تپوئەرنەدەى، و ھەرەوا مەبەست لە (فَلَنْ يَكْفُرُوهُ) واتە ناشكورى نەكرى لەو خىرات و عىبادەتە بە تەرك كەردىيان، واتە دەبى بەردەوامى لە سەرئەو خىراتە بپارىزى.

پىويستە ئەوئە بزانىن كە خوداى بانى سەر دە ئايەتەكانى رابردوودا جارجار ئەوزاع و ئەحوالى بەد و خراپى عەزاباوى كافرانى نىشان داوئە و بەيانى كەردوئە، و ھەرەوا حال و ئەحوالى خۆش و باشى موسولمانى نىشان داوئە و بەيانى كەردوئە، تاكوو كوئە بن چاك و خراپ بە عىللەت و مەعلوليانەوئە لە كن يەك، بوئەى ھەر كەس چاكەى چاو كەرد بە سەبەبەوئە ھەر لەو شوئىنەش خراپە چاو كا بە سەبەبەوئە. وەيا ھەر كەس موژدەى خۆشى دى بە عىللەتەوئە، موژدەى ناخۆشىش چاو كا ھەر لەو شوئىنە بە عىللەتەوئە. و ھەرەوا خوداى تەعالا كە لەوئە پىش سىفەتى كافرانى ئەھلى كىتبى باس كەرد كە ئىمانيان ھىنا و باش بوون و خوداش وەسفى باشى كەردن و بە جوانى بە دنياى ئىنسانى ناساندن، جا ھەر بە دوای بەيانى حالى ئەو كافرانى دواپوژ باشى عاقىبەت بەخىر، دى باسى ئەو كافرانە دەكا كە ھەر دوو دنيايان دەرد و داخ و ھەسرەتە، بە وەسىلەى ئايەتى ۱۱۶ى ئالى عىمران.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾ ئالى عىمران

بئى گومان ئەوانەى بئى پروان، مالى و سامان و منداليان يەك تۆز لە خودا نايانپاريزيت و (نەجاتيان نادا)، و بئى نيازيان ناكات، ئەوانە هاوړپي ئاگرن و لە ناويدا هەتا هەتايە دەمىننەو.

ئاوردانەو و تېروانىتيكى هەستيارانە لە ناوەرۆك و سيمای ئايەتى ۱۱۶

بە تەئكيد لە لايەن خودای بئى هاوتاوە ئەوانەى بئى باوەرپن، مالى و سامان و مندال ناتوانن دە هاواريان وەبين و بيانپاريزن و دەگەل ئاگرى دۆزەخ هەتا هەتايە دەبنە هاوال.

گۆيا ابن عباس فەرموويەتى ئەو ئايەتى ۱۱۶ لەمەر ھۆزى بنى قريظە و بنى نضيرەو دابەزيو و ھاتۆتە خوار چونکە ئەوانە لە جوولەكە مالى پەرستەکانن.

دەتواندرى بکوترى: ھەر وەك مزگينى درا بە چاکەکارانى خواھن ئيمان و باوەر، بە بەھشت بە وەسيلەى ئايەتى ۱۱۵ى ئالى عیمران، ئاواش بە وەسيلەى ئايەتى ۱۱۶ ھەرەشە کرا لە بئى باوەرپانى خوڤرۆش بە مالى و سەرۆت و سامانى دنيا، چونکە پۆژى ئاخەرت ھەموو حيساييک بە پيى کردووە و ئەعمالە خالى لە ھۆز و قەبيلە و نەسەب، خو ديارە کافرانى بئى باوەر پرووت و پەرچال لە ئەعمال و کردارى چاک و پاک و ئيمانناوى. بەلام خواھن ئيمان و باوەر ھەر باوەرەكەى تيشوويەكى وايە لە مانەوہى دە ئاگردا وەدوورى دەخا، پاشان ئاكار و ئەعمالەکانيشى بە چاک و خراپەو پيک ھەلدەکيشرين.

ئاوردانەوہىك:

لە سەر ئەساسى ھەلسەنگاندن و بەراوردپيكي وردى ئەو ئايەتى ۱۱۶ و بەشيک لە ئايەتەکانى پيشوو بەو ھەست و دەرکە گەيشتم کە مەبەستى خودا بە کافرانى ناو ئايەتەكە ھۆزى بنى قريظە و بنى نضير بن لە جوولەكەکانى پيس و مالى پەرست و دنياپەرست، يا ئەبوجەھلى کينە لە دل و ئەبوسوفيانى ئاژاوەگيرى مەبەست بن. ديارە ابن عباسيش نەزەرى لەو بارەو ھەر وا داو، بەو دەليلە: دمه قالى و ھەراى سەرانى يەھوود ھەر لە سەر مالى و دارايى بە زۆرى، و جگە لەوانەش ئايەتى ۴۴ى سوورەتى مائيدە ھەمان ئەو ھەستەى لى دەکري کە ل سەر خوڤەويستى مالى دنيا مانای بە حق و راستى قورئان ئاوەژوو مانای لى دەدریتەو و دەگۆردري و ھوكمى پي ناکري. سەير کە ئايەتەكە و ورديش ھەلسەنگينە و وەزنى کە:

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
ئايەت و نيشانەکانيشم بە نرخيکى کەم مەفرۆشن، ھەر کە سيکيش بەوہى کە خودا

ناردوویەتە خواریوە حوکم نە کات ئەوانە بێ باوەر و کافرن.

ئەو ئایەتە جگە لەوێ تاوانی سەرانی بێ باوەر و دەرد دەخا کە حوکمی وەحیان بە خاتری خوشەوێستی مآل و سەرۆت و سامان گۆرپیوە، ئەوەشمان پێ دەلێ: ئەگەر باوەرپێتان بەو هەیه دادگای خودا هەیه، لەو بترسن دەنا لە هیچ دادگایە ک مەترسن، چونکە هەچی دادگای بێجگە لە دادگای خودا بە وەسیلەی پوول و بەرتیل و پێشوو و شافع چارە دێ؛ بەلام دادگای خودا بە بەرتیل و شافع چاری نایە، جۆز بە عەمەل نەبێ، ئەویش عەمەلی چاک و پاک.

بە پێی نەزەری هەندێک لە زانایان ئەو ئایەتی ۱۱۶ی ئالی عیمران لە بابەت موشریکانەو دابەزیوە، بە نیشانەی ئەوێ ئەبوجەهل بە زۆری لە ناو خەلکدا بە مآل و دارایی فەخر و شانازی دەکرد و دەخوڕی، خۆی پێ هەلەدا و خەلکی هەژار و دەستکورتی بە کەم دەگرت و بە چاوی سووکی لێ دەپوانین، هەر وەک ئەو بابەت و جەریانە لە ناو دەروونی ئایەتی ۷۴ سووڕی مەریەمدا دەدۆزیتەو و هەستیشی پێ دەکری.

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَا وَرِئًا

ئای چەندە بەرە و چینیشتان لە پێش ئەواندا لە ناو برد، کە لە کەل و پەلی ناومآل و پوآلت و دیمەندا لەوان جۆانتر بوون.

ئایەتی ۱۷ و ۱۸ی سووڕی عەلەقیش هەر ئەو زەمەمەییەتی:

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۖ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝۱۸

ئینجا با بانگی هاوڕێکانی لە ناو یانە کەیی خۆی بکا، جا ئیمەش کاربەدەستانی دۆزەخ بانگ دەکەین.

ئەو دوو ئایەتانەیی سووڕی عەلەق ئەوەمان تێدەگەیین و پێمان دەلێن کە ئەوانەیی بە دارایی و دەستەلاتی دنیا هەڕەشە لە کۆمەل دەکەن بەرەنگار بوونەوێانە دەگەل ئاگری بێ ئامانی دۆزەخ. ئەو جەریان و بابەتە ئەبوسوفیانیش دەگریتەو چونکە ئەویش لە هەرای بەرد و ئوحووددا بە دژی پیغەمبەر مآل و دارایی زۆری وەپیش موشریکان دەکرد و دە بەردەستی دەنان و شانازی و فەخریشی پێ دەنواند و نیشان دەدا.

بەلام ئەوێ لە ناو ئەو نەزەرانەدا خۆی رەپیش دەکرد و خۆی بە راست دەزانی ئەوێان بوو کە وشەیی (کفروا) عامە، واتە دەگەل گشت کافرانە، چونکە هەرچەند سەیری دەورووبەر کەیی،

حاله تي تهخصيص چاو ناکړئ و لهو لایه شهوه ده بینین هه چي کافره به پروونی و ناشکرایي به چاوی سووک و که م سهیری پیغه مبه و یارانې پیغه مبه ده که ن و له ناو خه لکدا ئه وهش کاویژ ده که ن: ئه گهر خودا محمه دی بوستایه و به بهرحه قی بزانیایه، ئاواي فه قیر و بی ئه نوا نه ده کرد و نه یده پروانیه.

کابرایه ک دئ ئه و پرسیاره ده کا: خودای تهعالا ده ئایه ته که دا بوچی مال و ئه ولادی ناو بردوون به تاییه تی؛ ناوی چی دی لهو شتانه ی وابسته به ئینسان و به ئینسان هه لاوه سراون ناو نه بردوون؟

له ولامی ئه و کابرایه دا ده بی ئاوا بکو ترئ: به نرخترین و خوشه ویستترین شت بو ئینسان له دنیا دا مال و سهروه ته، و به هیترترین هیژ بو ئینسان له دنیا دا ئه ولاده؛ هه ر ئه وه شه هوی ئه وه ی که کافر به و دوو شتانه (مال و ئه ولاد) ده خوړئ و شانازی ده کا له دنیا دا؛ ده حالیکدا له قیامه تدا هیچ نه فعیک ناده ن به ئینسان، به پیی فهرمووده ی ئایه تی ۸۸ و ۸۹ ی شعراء:

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾
له و رژه دا که هیچ مال و سامان و مندالیک قازانچ ناگه یینیت، که سیک نه بی که به دلکی ساغ و سه لیمه وه بچته خزمه ت خودا.

پرسیار که ریگ دئ و ده لی: عه داله تی خودای تهعالا چاک به چاک ولام ده داته وه، خراب به خراب، به و پییه ئه و فکر و ههسته دل داده گرن: ئایا ئه و چاکانه ی کافر ده یکه ن وه ک به خشین و ده هاوار وه چوونی داماو و لیقه و ماو، به فیرو ده چن یا خودای حکیم به چاکیان وهرده گری و چاکه یان ده پیناودا ده داته وه؟

له ولامی ئه و پرسیاره دا ده بی ئاوا جواب بدریته وه: چونکه کافر له ئیمان و باوه ری خو ی بی بهش کراوه، له پاداشی چاکه کانیشی بی به شه رژه ی ئاخر، به و ده لیله مامه له و سه ودا له دنیا شدا، ئاوا یه شتیک مامه له ی دروستی له سه ر نه کړئ و وهرینه گری ناتوانی خاوه نیشی بی. قازانچ یا زهره؛ کافر مامه له ی به هه شتی وه خو نه گرتو وه تا کوو چاکه کانی وه نیزیکی خه ن له به هه شت، به لکه ئه و چاکانه ی بو دنیا یه دنیا ش سه نای کردو وه. بو ته ئیدی ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۱۷ ی ټالی عیمران:

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا

أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكْتُهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ ئالى عىمران
 نموونەى ئەو شتەى كە لە ژيانى ئەو دنياىدا خەرجى دەكەن وەك زۆر سارد وایە بدا لە
 كشت و كالى و مەزراى دەستەىەك كە زولم و ستەمیان لە خۆیان كەردووە، ھەمووى تىكرا لە
 ناو ببات؛ خودا ستەمى لى نە كەردوون، بەلكوو خۆیانن ستەمیان لە خۆیان كەردووە.

ئاوردانەووە و تێروانىتێكى ھەستیارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئایەتى ۱۱۷

وینەى ئەو كارانەى كە بى ئيمان و بى باوەرەكان دەيكەن لە دنياىدا، بە تەماى خیر و سەوابى
 ئاخىرەتى و یا ھەر بە تەماى پاداشى دنيایى، ئەووە وەك ئەووە وایە: بايەكى بەتەوژمى سەخت و
 سارد ھەلكا و ھێرش بەرپێتە سەر كشت و كالى و مەزراى ھۆزێك كە ئەو ھۆزە لە ژيانى دنياياندا
 ئیش و كاریان ھەر زولم و ستەم لە خۆ كەردن بووبى بە ھۆى بى باوەرى و بى ئيمانىيان؛ جا ئەو
 بايە ئەو مەزرايەى شپىزە و پەرىشان كەردى و بى بەرگ و بەرى كەردى؛ جا با خاوەن مووچە و
 باغ و مەزرا لە خۆ دا و ھەلپەرى لە حەيف و داخ و حەسرەتى ئەو زيانە بى وینەى؛ كى ھەيە
 بتوانى بلى: ئەو كارەساتە دلتەزینە و مالى و پیرانكەرە تاوانى خودایە؟! كەس نىيە ئەقلى ھەبى و
 وا بلى، بەلكە ھەموو و پیردانێكى بەھەست و ژیر دەلى و دەزانى خودا ئەو ستەمى لى
 نە كەردوون كە ئەووەى ئەوان كەردوویانە بەخیریان لى وەرناگیرى، چونكە ئەوان ستەمیان لە خۆ
 كەردووە، واتە دەبى بلىن ھۆیەكەى تاوانى لە ملی خۆیانە، ھەم مالى و پیرانى دنيا ھەم بى بەشى لە
 ئاخىرەتدا.

بە كورتى و بە كوردى: وینەى بەخشینی بى باوەرەكان بە ھەزار و داماوان لە ژيانى ئەو
 دنيايەدا چونكە لە سەر ئەساسى ئيمان بە خودا نەبوووە وەك بايەكى سارد و سەر وایە بە تین و
 تەوژم دەدا لە مەزرا و كشت و كالى ھۆزێك و لە ناوى دەبات و بى بەرى دەكا، ئەو كارەساتە
 دلتەزینە ھۆیەكەى تاوان لە ملی خۆیانە و بەس.

پاشەدۆ:

دە دەروونى ئەو ئایەتەدا ھەست بە شتێكى بەرچاوە كەرى، شتەكەش ئەو ھەيە: بەخشین و
 ئاوردن و سەر دانەو ھەى جامعە پیاكارانە بە وینەىەكى زۆر گرینگ شوبھێندراو، دەو وینە گەریە و
 شوبھێنەدا دوو ئىحتىمال دینە پروو كە ھەردووکیان ئەقلى و شعور و ھەست دەیانقۆزیتەووە و بە
 پەروایان دەزانى، سەیر كە و ورد لە بەر پێیان بڕوانە:

۱. ئەگەر مەبەست لە بەخشش و ئاوردن و سەر دانەو بو لای گەل، خۆ نواندن و چاوەراو

و پیاکاری بێ، ئەو ئەو خۆنواندن و پیاکارییه، وەک بایهکی بەتەوژمی شەختاوی هەچی بەرھەم و داھاتی مەزرای گەلە، بە بای دەدا و نابوودی دەکا، ئەو ئەو کارەساتە مأل و پیرانکەرە لە لایەن خواوە سەری نەگرتوو، بەلکە بە ھۆی ئەو یەو بەخشنەدی پیاکار و چاوو پراوچی ئەو تۆو فاسیدەیی بە دەستی خۆی و ویستی خۆی چاندوو، زەوی وزاری گەلی پێ ھەلپرووکاندوو و سووتاندوو یەتی. بە کورتی، تاوان لە ئەستۆی ئینسانە و نە غەیری ئینسان.

با بچینە خزمەت ئایەتی ۱۱۷ی ھوود بۆ ئەو مەبەستە کە کێ زالمە؟

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ

ھەرگیز پەرەدگاری تۆ شارگەلیکی کال و وێران نەکردوو بە ھۆی ھیچ ستەمیکەو لە کات و ساتیکدا کە دانیشتوانی چاکەخواز بووبن.

ئەو ئایەتە پیرۆزە بە ئاشکراییی ئەو مان پێ دەلێ کە زۆلم لە خوداوە سەرچاوە ناگری بەلکە لە خراپەکاری ئینسانەو سەرچاوە دەگری.

۲. ھالەتی دووھەمی بەخشین بە شیوەی پیاکارانە و خۆنواندن و چاوو پراو، وینەیی زەرعات و چاندنی بێوختە، ھەر وەک خاوەن مەزرا نەزانانە زەویەکی زورک خیز و چەو یا زەل و زۆنگ تۆی پێ وەرکا لە غەیری کاتی تۆو چاندنیا، کە نە ئەو زەویە تۆو دەپوینێ لە بەر زورک چەو و خیزی، یا لە بەر زەل و زۆنگی و بێ کاتی تۆو چاندنیشە، ھەچی چاندوو یەتی و ناژتوو یەتی، بە ھەدەر و فیرۆ دەچی. ئەو کارەساتە پەنج بەخەسارە لە خۆیەتی ئینسانەکە، نە لە خوداوەیە، چونکە کاری خودای لە پێی عیللەت و مەعلوولەو یە، دیارە ئەو وەرزیڕە ئاوری وەسەر ئەو عیللەت و مەعلوولەو نەداوە.

لە وشەیی (صرّ)ی ناو ئایەتە کە قورئان زانەکان چەند نەزەری جۆراو جۆریان ھەیە:

۱. بەشی زۆریان لە ئەھلی لۆغەت، وەک ابن عباس و قتادە و شدّی و ابن زید، پراو و بۆچوونی خۆیان لە سەر مانای (صرّ) ئاوا دەرپریووە کە صرّ بە مانای سەرماي سەخت و بەتەوژمە.

۲. ھەندیکیش نەزەریان لە سەر مانای صرّ ئاوا داوە کە صرّ بە مانای گەرماي خاوەن بلیسە و بە ھەلم و سۆزە؛ وەک ابوبکر اصمّ و ابوبکر بن الانبار، و ھەروا ابن الانبار نەیشاردۆتەو و فەرموویەتی: ئاگر بۆیە بە حرّ وەسفدار کراوە چونکە دە کاتی ھەلبوون و ئایسانیدا بلیسە و نالەنالی دێ، ھەر لەو ھەشپرایە: صریر الباب و صریریان پێ کوتوون. جگە لەوانەش صرّ بە

مانای ھاواریش ھاتوو ھەک لە ئایەتی ۲۹ی سوورە ی زاریاتدا ھەستی پێ دەکری:

فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ

ژنە کە ی بە ھاوار کردنەو ھات و مائی بە لاپروومەتانی خۆیدا و کوتی: من پیرەژنیکم نەزۆک!

جگە لەو ھەش ابن الانبار بە نەقل لە ابن عباسەو ھەرموویەتی: (فیھا صرّ) واتە (فیھا نار). بە ھەر حال بە پێی ئەو نەزەرانی صرّ چ بە مانای سارد بێ چ بە مانای گەرم و گور و گور بێ، تەشبیھ و نموونە کە ی ھەر دروست و پەوایە، چونکە ھەر ھەک سەرما و سوولی سەخت و کوشندە ھە یە، گەرما و ھالو و ھەلمی بە سوژ و کوشندەش ھە یە، بە ھەر دوو مانا وێنەیان، زەوی وزار و زەرەعت و مەزرای خاوەن زەرەعتان لە ناو دەبرین و دەفەوتیندرین. جا کە وایە دەبێ بە راشکاوی ئەو بەسەلمیندری کە ئەو تەشبیھات نموونە لە سەر ئاکاری کافران دروست و پەوایە چونکە ھەک سەرما و گەرما ی لە رادە بەدەر گیاوگۆل و زەرعات ھەلنەپرووکی نی و لە ناوی دەبا و بێ کەلکی دەکا، کوفری کافران بەخشین و چاکە ی بێ ئیمان و باوەران پاداش و سزای چاکیان لە ناو دەبا چونکە لە سەر ئەساسی دین و باوەر نییە کارە کە.

مانای ئایەتی ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ بە پێی وەزن و ھەلنەنگاندنی دوو شتی بەرچاوی لی ھەست دەکری کە یەک لەو دوو شتانە دەبێ ئەو ھە ی: ئەوانە بە ھۆی بێ ئەمری خودایان و پروو وەرگیرانیان لە یاسای ئاسمانی، بوون بە شایانی ئەو ھە ی کە بکەو نە بەر پەھیلە ی غەزەبی خودا و بکەو نە ژیر باری زیللەت و پەزائەت و فەقیری بە وەسیلە ی لە ناوچوونی بەرھەم و داراییەکی کە لە زەوی وزاریاندا ھەبوو.

۲. دوو ھەم شت لەو شتانە ی لە ناو دەروونی ئایەتە کەدا ھەستی پێ دەکری ئەو ھە ی: مەبەستی خودا لە ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ دا ئەو ھە ی: ئەو کافرانە نە شتە کە یان لە جێی خۆدا ئەنجام داو، نە تۆو کە یان لە جێی تۆو پروویاندا چاندوو، و نە دە کاتی خۆشیدا چاندوویانە، جا لە سەر ئەو یاسا و ئەساسە دروست و پەوایە، دەبێ بکوتری: ھەچی ھە یە واتە ھەموو شت لە سەر ئەساسی یاسا و نەزم و نێزام؛ ھەر کارێک لە سەر پروال و پەو ھەندی خۆی بەرپۆ ھە ی، نەتیجە نادا و بەرھەمی پێویست و مەبەست نادا، بەلکە بە فیرۆ دەچی؛ جگە لەو دوو شتە نابەجییانە واتە کار نەکردن دە کاتی خۆیدا، نەچاندن لە جێی خۆیدا، ئەگەر بەلایەکی بێ داد و ئامانی ھەک شالۆی بای سەرپسەر و تالانچی ھوچوومی بکاتە مەزرا و زەوی وزار لە ناوی دەبا

و بى مایەى دەکا. کەوايە دەبى بکوترى حالى کافرانىش وایە، خیر و بیر و بەخشینیان لە سەر ئەساسى خۆى نىیە کە ئیمان و باوەرپیە بە خودا، نەفعیان لى دەست ناکەوى؛ جا بۆیە خودا ئەوەى دە مستى نان: ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ واتە خویان تاوان لە ملن، نەک خودا.

وەک دیارە و دەزانین لە ئایەتەکانى رابردوو واتە ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴دا بە پرونى بەیانی حالى دوو دەستە لە ئەهلى کتیب کرا لە لایەن خوداوە، واتە خواوەن باوەر بە ئیسلام، و کافر بە ئیسلام؛ یانی دەستەیهک بوون لە ئەهلى کتیب ئایەتى خودایان ئینکار دەکرد و پیغەمبەرانیان بە ناحەق دەکوشتن، دەستەیهکیش هەر لە ئەهلى کتیب ئایەتى خودایان دەخویندەووە و بەردەوامیش بوون لە سەر شوین کەوتنى ئایەتى خودا و جگە لەوەى باوەریان بە خودا و پرۆزى ئاخەرتیش بوو، ئەمریان بە چاکە دەکرد و بەرگریشیان لە خراپە دەکرد و پەلەشیان بۆ خیر و خیرات دەکرد.

جا پاش بەیانی حالى ئەو دوو تاقمە لە ئەهلى کتیب خودای خواوەن حیکمەت و حەکیم دەیههوى بە پى لوتف و میهرەبانىیهکی کە دەگەڵ موسولمانان و خواوەن باوەرپانى راستەقینهی هەیه، ئاگادارى و ھۆشدارىک بدا بە خواوەن ئیمانەکان بۆ وەى دە داو و گیرى بى ئیمان و بى باوەرپان نەکەون و خویان لى وەزىک نەخەن و لە دۆستایەتى و تیکەلاوییان خو بپاریزن، چونکە بى باوەر قسەیزارى دەگەڵ نیەتى دەروونى لیک جیاوازن؛ ئەوەى بە زارى بە زاهیر شەکرارە و دەرخواردتى دەدا، لە نەینیدا ژەھراوە دايدەدۆشیتە ناو دەروونتەووە. بە کوردی هەنگوین و دریشەى لە دەستیدا، لە پێشدا هەنگوینەکەت دەداتى تا پىگای دریشەکە دەکاتەووە جا هەمینکى هەلى بۆ پەخسا دریشەکە تى رادەکا. جا بۆیە خودای بەپەرۆش بۆ موسولمانان ئاگاداریان دەداتى کە لە تیکەلاوى کافران خو بپاریزن. بۆ راستى ئەو بابەتە دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۱۸ى ئالی عیمران:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةٍ مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ ئالى عیمران

ئەى ئەوانەى پرۆا و ئیانتان هیناوە، جگە لە خۆتان کەسى تر مەکەن بە دۆست و جیى راز و نیاز، ئەوانە سەبارەت بە ئیووە لە هیچ فیل و فوت و شەر و ئاژاوەیەک درىغى ناکەن، پێیان

خۆشە تووشى كۆسپ و تەگەرە بن، كىنە و رڧق لە گەفت و لفتياندا ديارە، ئەوەى لە ناو دلياندا شاردراوەتەو زۆر گەورەترە، هېچ گومانى تيدا نىيە، هەموو بەلگە و ئايەتتەيمان بۆ ئىوہ پروون کردۆتەوہ ئەگەر هەست و بىر و پى بىشكىت.

ئاوردانەوہ و تېروانىيىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى ۱۱۸

ئەى ئەوانەى بە راستى و زانستەوہ ئيماننان بە خودا ھىناوہ و باوہريشتان بە رۆژى ئاخەرت و مافى ھەموو خاوەن مافىك ھەيە، جگە لە ھاودىن و باوہر و بىرتان نەكەنە داربەدەست و دەمراست و چاوسوورى خۆتان، واتە پىويستە لە سەرتان بە پىويستىكى ئايىنى و ئەخلاقى، يەككى بکەنە سەرۆك و پەناگای راز و نيازتان كە ھاوہرەگەز و زمان و ئايىستان بى، چونكە تەجروہە كراوہ و نيزام وا دارزاوہ، خۆت بۆت دەسووتى غەيرە ھاودىنت تۆ دەسووتىنى بۆ خۆى و خۆت بۆ ناسووتىنى؛ جگە لەوہى كە خۆت بۆ ناسووتىنى، لە ئازاوە نانەوہ تىكدانى تەبايى و خۆشگوزەرانىتان قەت غافل نىيە و ھەر دەخەفتى بۆ ھەل و دەرفەت لىتان. سەير كە ئەى ژىر و بەبىر سرنج بگەرە و ھۆش و ھەست و شعور و ھەگەر خە و دە كار كە، ھەر لە زار و چا و جوولانەوہ پرا رڧق و كىنە و داخ و ھەسوودى لى دەردەكەوئ و دەركەوئ بۆت، چونكە دە ھالىكدە كە دەيھەوئ شەكراوت بە گەروويدا كا دەستى دەلەرزى و ژەھراوى لى دەپەرژى و دەرخوارتى دەدا، چونكە ئەوہ يەقىنە و حاشاى لى ناكرى: ئەوہى شاردوويەتەوہ لە ناو كون و كاژىرى توى توى دلدا زۆر تىتر و گەورەتر و بەزەبەترە لەوہى دە زارىدايە.

﴿وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ واتە ئەوہى لە سىنە و دەروونياندا شاراوہتەوہ زۆر خەتەرنەكتر و گەورەترە لەوہى بە دىماندا دى، چونكە دوژمن و ناحەزان ئارەزوويانە و دىمانەوئ ئىوہى موسولمان ژىردەستەيوان بن و ھىچ كات خاوەنى مافى پەواى خۆتان نەبن؛ و ھەروا خاك و ولات و نىشتمانتان لە ژىر ئەمر و فەرمانى واندا تاپۆ بى، بەرھەم و حاسلاتى زەوى وزارتەن بچىتە دە ھەمبارى وان، و تەنانەت نامووس و شەرفىشتان لە ژىر پۆستالى واندا بى؛ و لە كاتى شەر و ھەرادا ئارەزوويانە بتانكەنە دەستەچىلە و سووتەمەنى شەر، بەلام خويان دەيانەوئ بەدوور بگرن و بپارىزن. واتە وەپيش خۆ دەخەن بۆ كارى خەتەر، دەيھاوئ ئەستۆتان ھەچى قەباحەتە، و بى بەشيشو دەكەن لە خۆشى و خۆشگوزەرانى؛ قەبالەى خويپىايەتى و دە ئەستۆ دەخەن، تاكوو مردن بە دىلى وەمىتن.

بەلام لە ئىشاراتى ئايەتەكە بە پروونى ئەوہ چا و دەكرى: دارى شوخوشەنگى يەكەتى و

هاودلی و یه کتر قبول کردن، بهر که ی ئالای عیزهت و شهرهفه، شه کاویه له هه موو ولاتا، ئازادی زمان و پینوستانه، کی دهرسی له و ئایه ته وهرنه گری خه جاله تی خودا و گهل و نیستمانه، خودایه و پیتان دهر موی: ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ واته به پاستی بو ئیوه مان ئاشکرا کرد به لگه و نیشانانیک تاکوو چاوی حهق بیتان هه لپرن و خو تان له ژیر چه پۆکه یی قوتار و پرزگار کهن، ته گهر ژیر و به بیرن و بیر ده که نه وه. تهو بیر کردنه وه شو له تهستی زانا و ژیرانتاندایه، خو فروشی قیلی که وای سپیه، تازه ناشو ریته وه.

سووکه ئاو ریك:

ئایه تی ۱۱۸ ی ئالی عیمران ئاگادارییه کی پر له که ره م و لوتف و عه داله تی خودایه بو سه ر ئینسان، به تاییه ت بو گهل و نه ته وه کانی بن ده ست و دیل و ژیر چه پۆک له مافی دوور خراوه، که ده بی بو پرزگاریان له و چاره ره شییه بهر له وه ی پال ریك ده ن به یه که وه، دوژمن نه که نه گه وه و چاوسوور، واته ده بی خو پاریژن له وه ی غهیره، هاودین و هاو پارز و هاو په گز بکه نه پیشه وای خو تان، حوکی ته میرایه تیتان مه ده نه ده ست؛ چونکه ته وانه له ئاژوه نانه وه تان پانا وه ستن، هه میشه ده خه فته ی دژ به نژاد و باوه رت تووشی که ند و کۆسپت کا تاکوو له ژیر ده ستی ته ودا پرزگاریت نه بی؛ نابی خو بسپردری به که سانی غهیره هاو په گز و هاودینت؛ با له پیشدا دوستانیه تی و تیکه لاویتان بووی، چونکه ته وانه ژیرانه ده گه لتان هه لئس و که وت ده که ن تاکوو نه توانی شاره زایی ده ست بخه ی له وه ی شاردوویه ته وه له توئ توئی دلیدا، ته گه رچی ده ریای کینه و رقی ناو ده روونیان ده کاتی قسه کردن ده گه لتان سه ره پرژه ده کا و له زارپرا قلیی ده کا و ههستی پی ده که ی، چی ده ناو دلیاندا هه یه له راستان، و هه روا ته تۆش ژیرانه ته ی خاوه ن ئیمان و ویژدان، ده توانی له و ئایه ته پیروژه دوست و دوژمن بناسی و لیکیان هه لاویری، دژت ته ی پۆله ی به ئیمان و بروا، دوو دهستی هه ن یه کیان مه لحه می تیدا، یه کیان ژه هری تیدا، له پیشدا به هه نگوین و مه لحه مه که ت زار ته ر و شیرین ده کا، پاشان نا هیلی بزانی، ژه هراوه که ت به گه روویدا ده کات، نه زیله و کوته ی پابردووه کانمانه: هه ر که س خو دا به بیگانه، خاک به سه ره بی گو مانه، بی ویژدانه، بی ژبان، موحتاج به ئاو و به نانه، بی ته نوایه، بی مه کانه، دوور له عیزه تی ئینسانه؛ هه موو شیر شیر، به لام شیر پاستی، ئاکار شیر.

هو ی دابه زینی ئایه تی ۱۱۸ ی ئالی عیمران به پی فهرمووده ی قورئان زانان

دەبى ئەو بە:

گۆيا پۆلىك لە منافقانى جوولەكە بە ھۆى ئەو ھى دە كاروبارى دنيايدا دەگەل موسولمانان تىكەلەوى و دوستايەتيان پىك ھىتابوو موسولمانەكانىش بەھۆى ئەو دوستايەتى و تىكەلەوىيە لە سەر كاروباران بۆ بىر و را و مشاورە دەگەليان كۆ دەبوونەو. موسولمانەكان بە خەيالى خويان وای بۆچووبوون ھەچەن لە ئايىن و دىندا لىك جياوازين، بەلام بۆ رىئوئىنى و مەسلەت دۆزىنەو ھەگەليان لى وەرەگىرى، ئىتر نەياندەزانى ئەو منافقە جوولەكانە چارە و كار و مەسلەھەتى موسولمانان ھەز ناكەن و ناپانەو، جا لەو بارەو ھەو خودا ئاگادارى پى دان كە توخونيان نەبن و نەيانكەنە چاوسوورى خويان و نەسحەتكارى خويان، ھەك ئايەتى ۱۴ى بەقەرە ئەو بابەتە تەئىد دەكا كە جوولەكە دەگەل موسولمان راست ناكە:

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ

كاتى جوولەكە گەشتبايەن بە موسولمانان كە خاوەنى ئىبان و باوەرن، پىيان دەكوتن: ئىمەش ئىمانمان ھىنا؛ بەلام كاتىك لەگەل شەيتانەكانىندا كۆ دەبوونەو پىيان دەكوتن: لە راستيدا ئىمە ھەر دەگەل ئىبوەين، ئەو كە دەگەل ئەو موسولمانانە كۆ دەبينەو تىتالىيان پى دەكەين و فرىويان دەدەين.

ئەو ئايەتە بە راشكاوى ئەو بە دنياى ئىنسان راڤەگەيىنى كە دەگەل غەيرە دىنت تى مەكەو ھە خۆى پى مەسپىرە، چونكە دە دلدە پاك نىيە دەگەل و ھاوئازت نىيە.

مەبەستى خوداش لەو ئاگادارىيەدا بۆ موسولمانان ئەو ھەيە بە پى ھەزن كردنى ئايەتەكە كە دەگەل ھىچ غەيرە دىنىك ھاوئاز و ھاومەشوەرەت مەبن، ھەك لە جوولەى ﴿بِطَانَةٍ مِّن دُونِكُمْ﴾ دەگەل غەيرە ھاوئاز و دىن و مەزەب تىكەلەو مەبن و خۆى تەسلىم مەكەن.

دیرەدا ئەو ھەستە دەكرى، واتە لە جوولەى ﴿لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً﴾ بە پى ياساى عىلمى نەھو، نەكەرى پاش نەفە، دەبى عمووم بگەيىنى، كە واتە: دەبى ھەچى غەيرە دىنىيە وى نەكەوى. (من دونكم) واتە لە غەيرە ئىسلام و لە غەيرە نەتەو، (أَيُّ مَنْ غَيْرِ أَهْلِ مِلَّتِكُمْ). وشەى (خبالاً) بە واتاى فەساد و ناتەواو، يانى لە بە فەساد كىشانى دىنى تۆ و بە بادانى راناوھەستى، يا دەلەين لە خواروخیچ كردنى كاروبارت راناوھەستى.

جوملهی ﴿قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ ئاماژه وهلای ئهوهی دهکا: منافق واته دوو پروو حالهتیکی هیه که ده کاتی قسه کردنیدا ئهو حالهتهی لی دهردهکهوئ، واته ئهو شتهی که شار دوویه تهوه ده ناو دلیدا، سهرهژیره دهکا وهله دهرژی به زاریدا. ههر وهک له ئایه تی ۳۰ سووردهی محمه ددا ههستی پی دهکری بهو بابه ته، یانی ناو دهروون چی تیدا بی، سیمای شاهیدی له سهر دهدا:

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ
خۆ ئه گهر بشان ویستبایه له راستیدا ئهوانه مان پیشان ده دایت، بی گومان به سیمایه و شیوه و شکل ده تناسین، له راستیدا بهو شیواز و جووری قسه کردنیاندا دهیانناسیته وه خوداش ئاگاداره له کرده وه کانتان.

ئهو ئایه ته به ئینسان ئهوهی ده دلدایه و ئهو دانه و تۆویه که ده خاکدایه، زهوی چۆنی هیه ئاوا ی دهروینی، که وابی ئهوهی ده دلشیدا یه ئاوا دهردهکهوئ و عاله م چاوی دهکا، جا منافق و درۆزن چۆن خۆ ده شار نه وه له خودا!؟

جوملهی ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ واته ئه گهر ئهقل و بیی. ئیشاره ی تهوا و وهلای ئهوه دهکا: ئهقل وشعوور ده ههستی ئینساندا ناژراوه و هیه؛ ئه گهر وهکار خری کار دهکا و ده زانی؛ ئه گهر بشدری به ههوا و هه وهس، ده کریته یه خسیری ئهو.

جوملهی ﴿قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ چمان پی دهلی؟ ئه وه مان پی دهلی: هه موو سوو و رازی شاراهوی ناو دهروونی کافران و منافقان و ... خه لک بو ئاشکرا کردن، ئهوهی بو ئیوهی موسو لمان ماوه ته وه ئه وهیه که ده بی له بهر پیی خۆ پروانن تا کوو دهو چال و که ندانه ی دوژمن بو ی هه لکه ندوون تی نه که ون. ههر بو یه خودا پییمان ده فهرموئ: ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾ واته ئه گهر ئهقل و بیی، واته به رجه وه ند بن.

دوو باره ئهو خودای به پهرۆش بو خاوه ن ئیمان و خاوه ن که رامهت هوشدار دهدا به موسو لمانان به وه سیله ی ئایه تی ۱۱۹ ی ئالی عیمران و ده فهرموئ: ههستن له خه و، هوش و بی، دوژمن خو شی ناوین، به خوشیتان خوشحال نابی، به لاوازی و نابوودیتان خوشحال ده بی. بو ئیسباتی ئه و مه به سته ده بی بچینه خزمهت ئایه تی ۱۱۹ ی ئالی عیمران، تا کوو به باشی حالی بین:

هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَثَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

ئەوێه ئێوه کە ئەوانەتان خوێش دەوێ، ئەوان ئێوهیان خوێش ناوێ، ئێوه بە هەموو کتێبەکان ئیمان و باوەڕیتان هەیە، کاتیکی پێتان دەگەن دەلێن: ئێمەش ئیمانمان هێناوە، کاتی کە تەنیا خوێان بن لە کێنە و پریقیدا پەنجەتان لێ دەگەزن، بلێن: دەوی بەو کێنە و رقتانەوێ بمرن، بەراستی خودا ئاگاداری ئەو شتانەییە کە لە دەروونیاندا هەیە.

ئاوردانەوێ و تێروانییەکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۱۹

هەستن لە خەو و بێخەبەریدا وەخەبەر وەرن، ئێوهی خاوەن ئیمان و کتیب و بڕوا ئەوانەن دڵ پر لە خێر و حەسەنات و چاکە ئەوهی بە ئەندامی زاھیری کەشفی نەکەن پڕی نادەن بە دلی سافی ئیمانتان دێدۆنگی و گومانی لە سەر دەرپڕی لێ هەلبەزنەوێ، جا بۆیە ئەوانتان خوێش دەوێ و لە تیکەلای دەگەڵیان خۆ نابوێرن و نابارێرن، بەلام ئەوان ئێوهیان خوێش ناوێت، چونکە دڵ ژەنگاوین بە رق و کێنە و بوغز پازاندوویانەتەوێ، دەرووی سەفا و خوێشەویستیان بۆ نەهێشتۆتەوێ، تاکوو بە خوێشەویستیەوێ سەپرو کەن هەر بە مۆرەوێ دەتانپروانی، بێباوەڕیان پڕی نادا باوەرو پڕی بکەن، دڵپەقی دڵنەرمی پێ نەهێشتوون، وریا و ژیر بن نەتانخافلێن دە داوو خەن مەست و بێهۆش و کەن و بتانتاسینن، دە چالی پەزالەتی و زیلەت و هاوین، هەچی بۆیان بگونجی و بە هەل بۆیان بپەخسی دەگەڵ و دەکەن، دە تیکەلایتاند هەچی هەلە بۆیان دەرپەخسی، و هەر وا ئێوه ئەو کەسانەن کە باوەڕیتان دەبێ بە هەموو نامەکانی ئاسمانی بێی چونکە ئەرکی ئیمانانە و وەزیفەیی باوەڕتانە، و ئەوانیش یاسای ئاسمانین بۆ پڕنوێنی بەرەو ئینسان بە پیتی کات و زەمان، کەسی باوەڕی بە یاساکانی ئاسمانی نەبێ سەر وە هەرچ و دەرەم بەرەمی سەرزهووییە، کە بابەتی نەفس و هەوای بێ، هەوسار و سەرەرپۆیە، بەلام منافقی بێباوەڕ و کافری حەقشێرەوێ، ئارەزوو و هەوای خودا و پێرەر، ناتوانی و بوی ناکری خۆی تەسلیمی یاسای ئاسمانی کا، ئەما بۆ وە جیی خۆی بکاتەوێ دە پال ئیسلامدا خۆی پڕۆهیلێتە ناوتان، کاتی پێتان گەشتن دەلێن ئێمەش بڕوامان هێناوە و دیتانمان قبوول کردووە، بەفیل تاکوو غافلگیر و کەن، ئەمما کاتی کە لە لاتان لاچوون و پڕوشتن لە داخانتان و ناحەزیتان لە لایەن پەنجەکانیان دەخەنە ناو زاریان و دەیانگەزن و دەیکروژن، دەبا لە داخان با بقلشین و

بمرن و پوچن له خاكا، ئیوهی موسولمانیش ههروایان پی بلین، بی گومان خودا ئاگاداره به ههست و خورپه و چرپه ناو دلان، واته نهینی و ئاشکرا له لا ی خودا ئاشکرايه.

سووکه ئاورپک:

ئهی خاوهن ئیمان و گووراو به شهرف و کهرامهتی ئیسلامیهوه! لهوانه به ئهتۆ به هوی باوهپیت به ههموو کتیهکانی ئاسمانی، یا له پرووی خزمایهتی یا جیرانهتی و ئاومالی و تیکه لاویت دهگهلیان، خوشت بوین و نهیانبوغزینی و دووریان لی نهکهی و ئهوانیش ههه فرستت لی وهقوزن و تووشی ههلدیرت کهن. بهلام باوهپرت بی ئهوه بی گومانه و حاشا ههلنهگره، ئهوانه به هوی ئهوهی که پابه‌ند به هیچ یاسایهکی ئاسمانی نین، خاوهنی هیچ عزیزهت و ناموس و ههیا و ویژدانیک نین، لیو دهفهختن ده په‌سه‌ری ئه‌وه‌یدان ده چالیکو هاوین، جا بویه که ده‌گه‌نه لاتان ده‌لین وهک وه ئیمانمان هیناوه و هاودینین با له ره‌گه‌زیشدا لیک جیا بین، ئه‌وه چاله بوتان ههلده‌که‌نن، داوه و بوتان داده‌نین؛ وریا بن، کاتی که لاچوون له لاتان له داخانتان دهستی خویان داده‌کرۆژن، ره‌نگه موسولمان نه‌زانی حال و ئه‌حوالی منافق، به‌لام خودا ده‌زانی و ئاشکرایان ده‌کا، موسولمان با نه‌شزانی کام هۆده ئاوری تیدا دایسی به‌لام دووکه‌لی پوچنه پیت ده‌لی، با نه‌شزانی ده شه‌وی تاریکدا کام شیو و دۆله پر له دووکه‌له به‌لام شوکی ئاوری شه‌وی پیت ده‌لی، جا چا با چا نه‌بی جا.

ئاداییکی نه‌حویان ده‌ته‌رتیب و نه‌زمی ئایه‌تی ۱۱۹دا:

عه‌للامه سه‌ید سه‌ره‌خسی فه‌رموویه‌تی: پیتی «ها» ده‌جومله‌ی «ها أنتم» دا بو ئاگاداریه؛ «و أنتم» موبته‌دایه و له‌فزی «اولاء» خه‌به‌ره‌که‌یه‌تی. جومله‌ی «تحبونهم» به‌نسه‌به له‌سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌یه که ده‌پله‌ی حالدا قه‌راری گرتوه له‌بو ئیسمی ئیشاره.

هه‌ندیک له‌زانایانی عیلمی نه‌حو نه‌زه‌ریان وایه: «اولاء» به‌واتای «الذین» یه، جومله‌ی «تحبون» سیله‌یه‌تی، ئه‌و سیله و مه‌وسوول واته «الذین و تحبون» ده‌بنه‌خه‌به‌ر بو «انتم»، به‌لام عه‌للامه فه‌ررا نه‌زه‌ری ئاوايه: له‌فزی «اولاء» خه‌به‌ره بو موبته‌دایه‌کی که «انتم» و «تحبونهم» خه‌به‌ری پاش خه‌به‌ره. بو زیده‌ زانین بره‌وانه له‌ته‌فسیری که‌بیری ئیمام فه‌خری رازی، ج ۸/ ۲۱۳، به‌لام نه‌زه‌ری عه‌للامه سه‌یر سه‌ره‌خسی به‌ره‌واتر و دروستتر زانراوه.

ئیمام فه‌خری رازی له‌بابه‌ت دۆستایه‌تی موسولمانان ده‌گه‌ل کافران و بی محه‌به‌تی کافران

دەگەل مۆسۆلمان بۆچوونی ئاوا نیشان داوہ:

۱. مۆسۆلمانان دەیانھەوی کافران بەرەو ئیمان ھینان پراکیشن بە ھۆی تیکە لاوی دەگەلیان، دە حالیکدا کافر ئەو تەمایە و تیکە لاویە مۆسۆلمانان بە ھەل قۆزتۆتەوہ کہ ئەوان بەرەو کوفر پراکیشی، خۆ ئەوہش راستە کافر لە فیل و فووتدا بەھیزتر دەپرواتە پیشی، کہواہ تیکە لاوی مۆسۆلمانان دەگەل کافران بە زەرەری مۆسۆلمانان تەواو دەبی.

۲. کافر و مۆسۆلمانەکان بە ھۆی خزمایەتی ژنانە و ھاومالی تیکە لاویان سەری گرتووە، لەوہرا مۆسۆلمانەکان لە تیکە لاویان خۆ ناپاریزن، دە حالیکدا کافر تیکە لاوی دەگەل مۆسۆلمانی ناوی مەگەر بۆ فریو و دە داو خستن.

۳. مۆسۆلمان و کافر ھەر دوو بە تەمای مەرامی خۆیان، خۆ تیک ھەلدەقوتینن بەلام دڵپەشی و کینە و رقی کافر و بوغزی نیھانی ئەو بۆ پالەپانی دانی مۆسۆلمان کاریگەر و بەھیزتر، چونکہ دەروون بەھیزترە بۆ چوونە پیش لە مەبەست.

۴. مۆسۆلمانان بە ھۆی ئەوہی کافر بە زاھیری خۆشەوستان بۆ پیغەمبەر دەردەخەن پری نادەن بە خۆیان دۆستایەتیان نەکەن، بەلام کافر بە ھۆی ئەوہی مۆسۆلمانان پیغەمبەریان لە نەفسی پی عەزیزتر، پریگا نادەن بە خۆیان مۆسۆلمانان خۆش بوئ.

۵. ئەرکە لە سەر ئیسلام خۆ وەدوور خەن لە تیکە لاوی لامەزەب و بی دین، چونکہ ئەوان ناحەقن و مۆسۆلمان حەقە؛ (وَالْحَقُّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ) (تفسیر کبیر، ۲۱۴/۸)

جۆملە ی ﴿قُلْ مُؤْتُوا بِغَيْظِكُمْ﴾ ڕوو دە پیغەمبەرە لە لایەن خوداوە: ئەی پیغەمبەر، بلی بە کافر: بمرن بەو رقی و کینەوہ کہ ناتوانی زەرەر بە ئیمە مۆسۆلمان بگەیی، و ھەر وا تا ھەن ئەی کافری دژ بە دین و ئینسان بسووتین دە ئاگری رقی و کینەتان نیسبەت بە مۆسۆلمانانی خاوەن عیززەت و کەرەمەت.

جۆملە ی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ ئاماژە ی تەواوە وەلای ئەو راستییە: خودا ئاگاداری دلانە و خەبەرداری دلی ئیوہی بی باوہرە کہ مۆنجان دەدەن لە کینە و رقی بەرابەر بە مۆسۆلمانان. بە کورتی و بە کوردی، دلی بی خودا و خالی لە خەیاالی خودا ئاوەدان نییە بەلکە ڕووت و پەجال بەغەیرەز دپکودال لیی چاوا ناکری.

مۆسۆلمانان بە ھۆی ئەوہی کہ دلی و ھەست و دەروونیان بە قورئان پاراوە کەری پەحم و بەزە ی لی دەرووی و بەر دەگری، ئەو بەرە پەحم و بەزە یە نایەھوئی ئازار و ئافەت و پەنج تووشی

گیانداریک بی، تا دهگا به ئینسانی کفر و بیباوه‌پیش، جا بویه خو ناپاریزن له دوستایه‌تی و تیکه‌لای ده‌گه‌ل کافران، ئەک ئەوان نایانه‌وه‌ی نیزیکی بکه‌ن له موسولمانان مه‌گه‌ر بۆ فیل و فووت، چونکه هه‌میشه چاوه‌پروانی به‌دبه‌ختی و چاره‌په‌شی موسولمانان، هه‌ر وه‌ک له ئایه‌تی ۹۸ی سوورده‌ی ته‌وبه‌دا هه‌ست به‌وه ده‌کرێ عه‌ره‌بی ناپاک و کافر خوازیار و چاوه‌پروانی به‌دبه‌ختی موسولمانان:

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

له ناو عه‌ره‌بی ده‌شته‌کیدا که‌سی وایان تێدایه‌ ئه‌وه‌ی له‌ پێی خودادا ده‌یدا هه‌مووی به‌ غه‌رامه و زه‌ره‌ر و زیان ده‌زانێ، چاوه‌پروانی ئه‌وه‌ش ده‌کا، به‌لای ناسۆر داتانگریت، ده‌با به‌لای ناسۆر ده‌وری خۆیان بگریت، خوداش بیسه‌ر و زانایه.

جگه‌ له‌وه‌ش موسولمانی وا هه‌یه به‌ هۆی دلی پر له‌ سه‌فای پاکی هاواله‌تی کافران ده‌کا و هه‌تا له‌ ئومووری دینیشدا راز و سوپی دینیشیان لی حاشار نادا، به‌لام بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی ئەوان هه‌میشه تیغی تێژیان ده‌ بن هه‌نگه‌دايه بۆ ریشه‌ داپاچینی باغی عیززه‌تی ئیسلام، جا له‌ سه‌ر ئه‌و شێوه‌ ئاکاره‌ی موسولمانان ده‌گه‌ل کافران که‌ خودای ته‌باره و ته‌عالا بۆ ئاگاداری و له‌خۆ وریایی موسولمانان، به‌لگه و نیشانه‌ی زۆری کافران و منافقان راده‌نی و ئاشکریان ده‌کا له‌ دوژمنایه‌تی ده‌گه‌ل ئیسلام بۆ وه‌ی فیری ده‌ستیان نه‌خۆن موسولمانان، بۆ ئه‌و راستیه‌ ده‌بی بچینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۲۰ی ئالی عیمران:

إِنْ تَمَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصِيرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ حَيِّطٌ ﴿١٢٠﴾ ئالی عیمران

ئه‌گه‌ر چاکه و خوشی روتان تی‌کا، خه‌مبار و په‌رۆشی داینده‌گرێ، ئەگه‌ر به‌لا و ناسۆریک بێته‌ ریتان، پێی خوشحال و شادمان ده‌بن؛ ئەگه‌ر ئیوه‌ خۆراگر و له‌خواترس بن فیل و فووتان ده‌رۆست نایه و زیانتان لی‌ نادا، هه‌ی گومانی تێدا نییه‌ خودا ئاگاداره‌ له‌وه‌ی ئه‌نجامی ده‌ده‌ن.

ئاوردانه‌وه و تێپه‌رانیکی هه‌ستیارانه له‌ ناوه‌رۆک و سیمای ئایه‌تی ۱۲۰

ئه‌گه‌ر کاری چاک و باش و وه‌رێ بی، قازانجیکی دنیا و قیامه‌تی تێدا بی‌ بۆتان، ئەوان له‌ داخ و حه‌یف و به‌خیلیان هه‌لده‌مسین و وه‌خته‌ بترکه‌ن، ناحه‌ز به‌ هه‌موو جوانیتان ده‌ کار و

باردا، بە ناحەزو سەیر دەکەن و پێیان ناخۆشە چونکە ئەو جوانی و کارچاکیەتان بە خیلافی ئارەزوو و ئاواتی ئەوانە، چونکە ئاوات و ئارەزووی منالق ھەمیشە بەدبەختی و چارەپەشی موسوڵمانانە، ئەو ھاوێن باوەرپەرە کە خۆشی و خۆشحالی ئینسانی دەوی، ئاواتەخوازی ھەسانەووی دنیا و قیامەتی ئینسانە، منافق پێشەیتە و پیتی خۆشحالی بە ناخۆشی موسوڵمانان، تا ئیسلام دە گێژاوەی دلەنگیدا تالان بەدا ئەوان دە خۆشحالییدا تالان دەدەن، جا بۆووی بقلشین لە داخانتان، خۆ وەخۆ بگرن لە حاندی دەرد و بەلا و تەنگانەدا، و ھەر وا خۆپاریز بن لە بی ئەمر و ئیتاعەیی خوداتاندا، بی گومان بن لەووی کە فیل و فووت و تەلە و تەلە کە کافران و منافقان ناتوانی بتانکیشیتە پای زەرەر و ناپەرەحتی، دیارە خودای بانی سەر بەووی کافر و منافق دەیکەن ئاگادارە.

پاشەدۆ:

کافر بە خیر و خۆشیتان ئەو موسوڵمانان غەمگین و پەڕیشان، بەلام بە دوچاری و گیرۆدەیتان بە دەرد و بەلا و تەنگانە سەرخۆش و کەیف ساز و بەدەمارن؛ ئەمما ئیووی ئیسلام بۆ ووی لە گێژاوی پەڕیشانی ڕزگاربیان نەبە کافر، خۆراگر و بەورە و بەتوانا بن لە راست ھەچی تەنگانە، تەنگانە بەریان کورتە زوو لا دەچن، وریا بن نەکەونە تەلە و داوی وەسوەسەیی نەفس و ھەوا بە فر و فیشالی کافران، بۆووی بتوانن لە بن سیبەری خۆراگریدا خۆراگر بن، تەووەکول و ھیوا و تەقوا بکەنە پیشە و تیشوو، خودا دەگەل ھاوێن تەقوایە، و بە ھەچی دوژمن دەیکا ئاگایە، دە کاتی خۆیدا دەستی دوژمن لە پشتمەرە دەبەستی، جگە لە دنیا بی ئابروو دەبن لە ئاخەرتیشدا بی ئەنوا دەبن و بی پەنا.

بە کوردی و بە کورتی، ئەو ئایەتە ئەو بە موسوڵمانان دەلی کە ئەگەر راست دەکەن موسوڵمانن و ئیدیعی ئیسلامەتی دەکەن، دەبی دە بەرەبەر دوژمن و ھیرش و شالای پرق و قینەیان خۆراگر بن و پشت وە خودا دەن، فیتنە و ئازاوە گێری دوژمنان ناویریتە ورە و توانایی مروفی لای خودا، کێ دە پەناگای خودادا بی و پشتی بە خودا بی، کێ ھەبە بتوانی پشتی لە ئەرزداد و بیخا، ئەوانە دەکەون بە پشتمەرە بە بایەکی دەوران و ھەلدین بەو شتەیکە بەدکار، دوورن لە خودا، خۆ ھەلاوەسراوی دنیای پەستن، پاپەڕینی بی ورە دوژمن دە خۆ بەردانە و دوژمن بە خۆ خۆش کردن؛ پۆلە موسوڵمانی کورد کاتی بە خۆت ویرای، بە دوژمن ویرای، بی گومان کاتی بە خۆت نەویرای، دوژمن پیت ویراوە و دە پالت خزاوە، وەک دەبینی دیارە

حاشای لی ناکری.

تیوتیوهیه ک:

پیشه کی دهبی ئه وه بزاندری وشه ی (مس) واته دهست پیدای سوون، به لام دیره دا به واتای تووش بوونه، وه ک ئایه تی ۳۸ ی سوورپی "ق" ئیشاره ی وه لا دهکا:

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ
بی گومان ئاسمانان و زهوی ئه وه شی له نیوانیاندایه، له شهش رۆژدا دروستمان کردن، هیچ جوړه ماندوو بوونی کیشمان تووش نه بوو.

خواهنی که شفافیش نه زهری ئاوا داوه که وشه ی (مس) به مانای تووش بوونه، ههر وه ک ئایه تی ۷۹ ی سوورپی نیساء ئیشاره ی وه لا دهکا:

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ
ههر چاکه یه کت تووش دهبی له لای خوداوهیه، ههر خراپه یه کیش تووش هات ئه وه له خودی خۆته وهیه.

دووباره بۆ باوهری ئه وه ی که (مس) به واتای تووش بوونه، سهیری (مس) ی ئایه تی ۲۰ و ۲۱ ی سوورپی مه عارج دهکه ی:

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۚ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۚ
که خراپه یه کی تووش دهبی، هاوار و ناله ی دهرده بری (۲۰) ههر کاتی خیر و بیریکی دهس ده که وی دهست قونجاو و پیسکه و چرووکه (۲۱)

ئه و ئایه تانه به لگهن له سهر ئه وه ی (مس) به مانای تووش بوونه. وشه ی (حسنه) دیره دا به مانای قازانجی دنیا یه و وشه ی (سیئه) به مانای زهره ره.

ابن عباس وشه ی (کید) ی به مانای دوزمنایه تی ته عییر کردووه.
جومله ی ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ واته خودا زانایه به وه ی دهیکهن؛ وشه ی (محیط)
واته دهوهره دان به زانایه تی و یا به ههرچی بی. ئه و مانایه شی بۆ شتانی که دهبی که خواهنی جسم و لهش بی؛ جا له سهر ئه و ئه ساسه وه پال دانی (محیط) بۆ لای خودا به نارهوا ده ژمیردری مه گهر چه واله به مه جاز بکری. ئه ممانا بهر ئه وه ی خودای تهعالا دانایه و زانایه به ههرچی و به

سهر ههچی بوونه توانایه، به مهجازی لوغهوی دهتواندری وشهی (محیط) وهپال بدری. ههر لهوهمش پرایه ئایهتی ٢٠ی سوورپی بروج که خودا فهرموویهتی:

وَاللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ مُحِيطٌ

خودا زاله به سهریاندا و به ههموو شتیکیان دهزانئ.

یهکی دئ پرسیار دهکا و دهلی: دهو ئایهتی ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ بۆچی وشهی محیط له ئاخره؟ بۆچی نهکوتراوه: ﴿إِنَّ اللَّهَ مُحِيطٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ واته وشهی محیط له پیش وشهی یعقلون با؟

دهبی له ولآمدا بکوترئ: ئهوهی زۆر مهبهسته دهبی له پیشهوه بی که ئهویش ئهعماله، چونکه خودای تهعالا به ههموو ئهعمالیان ئاگایه لهسهر ئهعمالیش ههرایه و سزایه، دیرهده مهبهست ئهوه نییه که خودای تهعالا زانایه، بهلکه مهبهست ئهوهیه خودا به کرداریان زانایه که وابئ وارهوایه ئهعمال له پیشهوه بی. (تفسیر کبیر، ههمان ئایهت)

ده ئایهتی ﴿وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ ههست به شتیکی پیویست و ئهساسی دهکری که ئهوه شته ئهساسیه بۆ وهی نابئ هیچ ئینسانیک بیخاته پاش گوئیان و له بیر خوی بهریتهوه. شتهکهش ئهوهیه: ئیتاعه کردن و شوین کهوتنی ئهمیری خۆت و پراویژ و گفت وگو واته مهشوههت له ههموو کاروباریکدا و بهردهوامی له سهر نهتیجهی پراویژ و موشاوههه، چونکه یاسای خودایه و رهوش و سوننهتی ئهوه، یاریدهی خودا به شوین یهکتر یاریدهدانایه، واته (ید الله مع الجماعة). به کورتی و به کوردی، یاریدهدانی بهری سهبر و خۆپاگری و ئیتاعهتانه، شکهست و تیشکان له بی ئیتاعهیی و ناشکوریتانه. نموونه: گویا له ههرای ئوحددا لهشکری ئیسلام له ههر باریکهوه تیر و تهواو و تهسهل، زۆر و ساز و تهیار و ئاماده و بهوره بۆ شهر و بهرهنگاربوونهوه دهگهڵ دوژمن بووه؛ کهچی له سهر ئهوه حالهتهشهوه به هوئی سهرپیچی له ئهمر و فهرمانی ریبهری خویان (پیغهمبهر) تیشکان. بهلام له ههرای بهدردا ده حالیکدا کهم و ناتیهار، بهلام چاو له دهستووری ریبهر و گوئی لهمست بۆ ئیتاعه دوژمنیان تیشکاند و سهبرکهوتنیان به دهست هیئا. با ئهوهندهش وهبیر خهینهوه تیشکانی رۆژی ئوحد هۆیهکهی سهرپیچی عهبدوλλά کوری ئهبی سلوولی منافق بوو، ئهوهش دهگهڕیتهوه بۆ لای ئهوهی جاش و ناباش نابئ تیکهلاوی و نیزیکیان دهگهڵ بکری، تخوونبوونیان تیشکانی

پێوهیه.

پێغه‌مبەر له هه‌رای ئو‌خوددا شو‌ینی لی بوون واته سه‌نگه‌ر و سه‌فی له‌شکری بو‌ خوی دامه‌زراند. به‌لام منافقان ده‌ گه‌رمه‌ی هه‌رادا و سه‌ساترین ئان و ساتی شه‌ر پشته‌ی له‌شکری موسو‌لمانیا‌ن خالی کرد، ئەو شیوه‌ ناحه‌زه‌ شکستی کاتی به‌ له‌شکری ئیسلام هینا، به‌لام پاشان به‌ هو‌ی په‌حمی خودا و نزی پێغه‌مبەر و له‌شکر هاته‌نوه‌ هو‌ش و سه‌رکه‌وتیا‌ن وه‌ده‌س هینا. جا بو‌ ته‌ئیدی ئەو پراستییه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۲۱ی ئالی عیمران:

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾ ئال
عیمران
یادئ له‌و کاته‌ بکه‌وه‌ که‌ به‌یا‌نی زوو له‌ ناو ما‌ل و خیزانتدا هاتیه‌ ده‌ری، تا سه‌نگه‌ری
پروادا‌ران ئاماده‌ که‌ی بو‌ شه‌ر و هه‌را، خوداش بیسه‌ر و زانا‌یه.

ئاو‌ردانه‌وه‌ و تێ‌روانی‌کی هه‌ستیا‌رانه‌ له‌ ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ۱۲۱

یا محمه‌د بیخه‌وه‌ بیر خۆت ئەو کاته‌ی که‌ له‌ چیشه‌نگاودا ده‌هاتی برۆیه‌ ده‌ری له‌ ناو ما‌ل و خیزانتا به‌ره‌و کتوی ئو‌خود، وا بوو به‌تا‌لووکه‌ و به‌ پیا‌ن هاتی و گه‌یشته‌ یا‌رانی شه‌رکه‌ر و دا‌نده‌مه‌زرا‌ندن له‌و شو‌ینه‌ و مه‌ته‌ریزانه‌ی که‌ بابته‌ بوون بو‌ شه‌ر و به‌ربه‌ره‌کانی ده‌گه‌ل دو‌ژمن وه‌ک قو‌ره‌یشیه‌کان، دیا‌ره‌ ئەوه‌ی به‌ شه‌رکه‌رانی ئیسلامت ده‌کوت خودا ده‌بیست و ده‌یزانی. به‌ پێی را‌گه‌یی‌ندراویک له‌ ته‌فسیری "الوا‌ضح" دا گو‌یا له‌ مانگی شه‌والی سا‌لی سی‌هه‌می کو‌چیدا پێغه‌مبەر ﷺ له‌ شاری مه‌دینه‌دا به‌ هه‌زار شه‌رکه‌ره‌وه‌ به‌ره‌و کتوی ئو‌خود دی بو‌ به‌ره‌نگار بو‌ونه‌وه‌ی قو‌ره‌یشیه‌کان که‌ به‌ سه‌رو‌کایه‌تی ئەبو‌سو‌فیا‌ن ئا‌راسته‌ی شه‌ر کرا‌بوون که‌ نزیکه‌ی سی‌هه‌زار که‌سیان هینابوو، ژنیشیا‌ن ده‌گه‌ل خو‌ هینابوون بو‌ وه‌ی له‌شکره‌کیان وه‌یا‌ن پی به‌هێ‌تر بێ. وا هات له‌ کتوی ئو‌خود به‌ یه‌ک گه‌یشتن و شه‌رێکی زۆر سه‌خت و گرا‌ن و خو‌ینا‌وی پرووی دا که‌ نزیکه‌ی ۷۰ شه‌رکه‌ر له‌ قو‌ره‌یشیه‌کانی بت‌په‌رست کو‌ژرا‌ن. وا هات تی‌ک شکا‌ن و رایا‌نکرد را‌کردنیکی وا که‌ ئاو‌ردانه‌وه‌ و با‌دانه‌وه‌یا‌ن لی چا‌و نه‌ده‌کرا، به‌لام دا‌خی به‌ جه‌رگم وه‌ک جاش و خائین له‌ هه‌موو ده‌روا‌ندا که‌لینی بو‌ دو‌ژمن ده‌دو‌زنه‌وه‌ که‌ بت‌واند‌ری گورزی خو‌یا‌ن له‌ پشت‌وه‌را له‌ دژی خو‌یا‌ن به‌دن و بو‌ه‌شێن، وه‌ک عه‌بدو‌للا‌ کو‌ری جو‌به‌یر که‌ له‌ پشت له‌شکری ئیسلامه‌وه‌ جی‌گیر کرا‌بوو و دامه‌زرا‌بوو به‌ ده‌ستووری پێغه‌مبەر، کاتی دیتیا‌ن له‌شکری ئەبو‌سو‌فیا‌ن واته‌ هێزی بت‌په‌رستا‌ن تی‌ک شکا‌ن هه‌لاتن به‌ روا‌لت بو‌ تا‌لان

شوینه که ی خویمان چۆل کرد و هاتنه خوارتر. ته نیا عه بدوللا کوری جو بهیر و چهند که سیک نه بی، فرسه تیان قوز ته وه، خالیدی کوری وه لید و عه کره مه ی ئه بوجه هل که زانیان تیرئه ندادانی موسولمان شوینی خویمان به جی هیشت، دهسته وله جی هیرش و شالوویکی به گوریان برده سهر شوینه کانیان و هه چی له وی مابوو خویمان له بهر نه گرتن و کوژران، ته نانهت و توند بوو هیرشه که یان په لاماری زاتی پیغه مبه ریشیان دا و هاوالانی ده ور بهیری پیغه مبه ر به هو ی دیفاعیکی سهخت و بویرانه له پیغه مبه ر به شه هادهت گه یشتن؛ ئه ده وهیدا بوو ددانیکی مبه ر که ی پیغه مبه ر شکاند، زوری نه مابوو بت په رسته کان سه رکه وتنی ته و او وه قوزن و به دهستی یین، به لام کاتی یارانی پیغه مبه ر چاویان به خوینی ددانی مبه ر که ی پیغه مبه ر که وت جو شان و خرۆشان و کۆ بوونه وه له ده وری پیغه مبه ر و وه ک شیر ی بیچوو خوراو رامال و شالوویان دانی له خویمان پرینگاندنه وه به ره و به رزایی کیوی ئو خود سه رکه وتن و کوژتاییان به شهر هینا.

به پیی هه لسه نگانندی میژووی شه ره کانی ئیسلام و منافقانی ده وران، تیشکانی له شکری ئیسلام له هه را و شه ری ئو خود ده گه پرته بو سهر عه بدوللا کوری ئوبه ی منافق، به و ده لیله: پیش ئه وه ی شه ر ده ست پییکا، به به هانه ی گه رانه وه بو مه دینه بوخوی و ٣٠٠ نه فهری شه ر که ر خویمان له شه ر کردن دزییه وه، ئه دیره دا بوو دوژمن هه لیان بو ره خسا و هجوومیان کردنه سهر له ناکاو و بی خه یال که دوژمن هه لی ده س که وتوو به چۆل کردنی سه نگه ره کان له لایه ن عه بدوللا کوری ئوبه یه وه. ئه و کورته باسه ی به سه رهاتی هه رای ئو خود له ته فسیری "مواهب الرحمن" وه یه.

دل له جومله ی ﴿وَإِذْ عَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ هه ست به وه ی ده کا که مهیدانی شه ری ئو خود زور دوور نه بووبی له و شوینه ی ماله پیغه مبه ری لی بووبی، به و ده لیله پیغه مبه ر گویا به تالوو که و به پییان که و ازو خوی گه یاندوته له شکری ئیسلام بو وه ی ری بگری له وه ی شه ر ده شاری مه دینه دا پروو بدا به لکه شه ره که ی خزانه دامینی کیوی ئو خود؛ پاش ته گبیر و مه شه رهت ده گه ل یارانی شه ر ته گه رچی هه ندیکیش له شه ر که ران کیشه ی ئه وه یان ده کرد شه ره که ده شاری مه دینه دا بی، به لام دیاره نه زهر و پای پیغه مبه ریان له سه رووی هه موو نه زه ریکی خویمان داده نا و وه ریانده گرت. بو زیده زانیان ده توانی به چینه خزمهت ته فسیری که بیر باسی هه مان ئایهت.

پاشه دۆ:

به نه قل له ابو مسلم بحر اصفهانی که فهرموویه تی: ئه و ئایه تی ١٢١ ی ئالی عیمران عه تفه

بە ۋەسیلە ی پیتی «و» بۆ سەر ئایەتی ۱۳ی ئالی عیمران:

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُم مِّثْلَهُمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصَرِهِ مَن يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

بەبێ گومان لە ڕووبەر ڕوو بوونەوهی ئەو دوو دەستەدا نیشانەیەکی ئاشکرایە بۆ ئێوە، دەستە یەکیان دەجەنگین لە ڕێی خودادا، ئەوی دیکەیان بێ ڕوا بوو، بە ئاشکرا موسوڵمانە کاینان بە دوو ئەوندە ی خۆیان دەبینی، خودا بە یارمەتی دانی خۆی پشتگیری ئەو کەسە دەکات کە دەیهوێت، بێ گومان لەو کارەساتەدا پەند وەرگرتنێکی زۆر ھەیە، بۆ ئەوانە ی کە خاوەنی دلێکی ڕووناکن.

بە کورتی، خودا لە یاری دەدانی تو (محمد ﷺ) بەو لەشکرە کەمەتەو بە سەر لەشکری کافران بەو زۆریانەو دەرس لێ وەرگرتنی تێدا یە، تا دەرکەوێ کە خودا پشتیوانی خاوەن ئیمانانە، ھەر وەک ئەتۆ لە کاتی ھاتنە دەرت لە پال مأل و خیزانتدا بۆ لە نەزم دانی لەشکری ئیسلام لە کاتی شەر دەگەڵ کافراندا چاوت کرد.

لە سەر ئەو ڕۆژە کە ئایا ڕۆژی ئوحودە و یا ڕۆژی بەدرە، و یا ڕۆژی ھەرای ئەحزابە، مشت و مەر ھەیە، بەشی زۆری میژوونووسان لەو باوەرەدان کە ئەو ڕۆژە ڕۆژی ئوحودە، وەک ابن عباس، سدی و ابن اسحاق و ربیع و اصم و ابو مسلم اصفھانی؛ بەلام حسن بصری بۆچوونی وایە کە ئەو ڕۆژە ڕۆژی بەدرە، و ھەروا مجاہد و مقاتل نەزەریان وایە ئەو ڕۆژە نە ڕۆژی ئوحودە، نە ڕۆژی بەدرە، بەلکە ڕۆژی ئەحزابە. بەلگە ی ئەو کەسانە ی کە کوتوویانە ئەو ڕۆژە ڕۆژی ئوحودە بەشی زۆری خەلکی غەزاچی فەرموویانە ئەو ئایەتی ۱۲۱ی ئالی عیمران لە سەر واقعە و کارەساتی ئوحود دابەزیو، و ھەروا خودای زانا پاش ناردنە خواری ئەو ئایەتی ۱۲۱ی ئالی عیمران ئایەتی ۱۲۳ی ئالی عیمرانی ناردە خواری:

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ﴿۱۲۳﴾ ئالی عیمران

بێ گومان خودا لە بەدردا یارمەتی دان، لەو کاتەدا کە وایە بۆن کەواتە لە خودا بترسن بەلکوو شوکرانە بژیر بن.

ئەو نەزمە ئەو دەگەیی نی کە ئایەتی ۱۲۳ عەتفە بۆ سەر ئایەتی پێش خۆی کە ئایەتی ۱۲۱ە، جا خۆ ئەو ھەش یاسایە کە دەبی معطوف غەیری معطوف علیە بی. بەو پێیە دەبی بلیین ئایەتی ۱۲۱ بابەتی ئوحودە و ئایەتی ۱۲۳ش بابەتی بەدرە و حاشاش لەو راستییە ناکرێ.

پوړی ته حزبیش پوړیکه که یارانې پیغمبر مخالفه تی خوږیان نیشان نه داوه به لکه به ټیکړایې ئیتاعه یان لی کرد، پوړی هه رای ئو خود بوو که عیدده یه ک مخالفه تی پیغمبر یان له خو نیشان دا. جا له سهر ئو و ئه ساسه ئو و ئایه ته بو هه رای ئو خود شایانتره و کاره ساتی ئو خودیش لیږده داوه و شپه و به و ده لیله: سهر پیچی هه ندیک له له شکر یانې ئیسلام ئو و هه رده خا که گویا ئو و نه دراوه ته ده ستوور خودا بو یه فتح و پیروزی نه هاته جی واته سهر که وتن. ئو و هه ش ده ستووری خودا که گویان پی نه داوه: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ که ده ئایه تی ١٢٠ ی ئالی عیمراندا خودا نیشانی دا.

جگه له وانه ش ئو و هه ی وه ک راستان ده چی و حاشای لی ناکړی ئو و هه یانه که ټیشکانی موسولمانان و سهر که وتن دوزمنان له پوړی هه رای ئو خودا بوو به زوری تا هه رای پوړی ته حزب، چونکه له هه رای پوړی ئو خودا پوړیکې زور له پیاوړی بهرچا له یارانې پیغمبر به شه هاده ت گه یشتن، کاره ساتی و به ئیش له هه رای شه پری ته حزبدا پرووی نه داوه، جا به پی ئو و ده لیلانه ئایه تی ١٢١ حه و آله ی پوړی ئو خود بکړی به شایانتر دیت بهرچا و.

کورته که ی: له شکری کافران سی هه زار نه فهر و زور ته یار و له شکری موسولمانان هه زار نه فهر یا شتیک که متر و منافق ده گهل؛ دهو حاله ته ناسکه شدا عه بدوللا کوری ئوبه ی به پوړیکې سیسه ده فهری له هاو ده ستانی خو ی ده که وپته پاشه کشه له شهر، پیغمبر بو خو ی و حه و تسه ده نه فهر ده مینیته وه. به لام خودای ته عالا به پی و ده عده ی خو ی (الله ولی الذین آمنوا...) به هاو اروه دیت، بهو حه و تسه ده نه فهره ناته یاره سی هه زار نه فهری به هیزی خاوه ن چه ک و چول و ته یار ټیک ده شکیندری. ئو و هه که له سهر وه تووشی ئو و زهر به به ئیشه بوون ئی و ده وای تالان که و تیان بوو، لایان دا له ده ستووری پیغمبر و فهر موده ی خودا شیان خسته پاش گویان واته تالان بهری چاوی گرتن و مهیدانی ئو و هیان بو چا و نه هیشتبو وه که ئو و سه فارشه ی خودا له بیر خو نه به نه وه: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرَّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾. کی وازی له زور زانینه لهو باره وه: ته فسیری که بیر باسی هه مان ئایه ت تماشا کات.

خودا به ئاشکرایې ره حمه تی یاریده دان و هاویاری خو ی نیشانی موسولمانان ده دا و ده نیوئی، وه ک ئو و کات و ساته ی دوو ده سته له موسولمانان له بابته شهر و بهر ننگار بوونیان ده گهل دوزمن دابوویانه ناو دلیان ترس و دلپراوکه و بی هیزی له بهر اهر دوزمندا، هه ر وا خو یان له پاشه کشه و وازه یان له شهر و هنزیک ده خست، به لام به زه ی خودا و ده عده ی خودا

هات بە ھاوار و بارانی ورەى بەھیزی دابارانە ناو دلیان، مژەسیسە و کویرەى لە ناو دلیان تاراند و ڕەواندی و ڕامالی دا ئەو ترس و لەرزەى ناو دلیانی ئال و گۆر پى کرد بە غیرەت و ئازایەتى و میزانەى. ئەدیرەدایە کە خاوەن باوەر باوەرپەکەى چەکى پیرۆزىیە کەس ناتوانى چەکى کا و دايمالى لە چەک، بە لام بى باوەر بى چەکە بۆخۆى خۆى دامالپو و خۆى بۆ دوژمن ھەلناو. بۆ ئەو راستیە دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۲۲ى ئالی عیمران تاكوو بە تیر و تەسەلى لەو بارەو تىگەین:

إِذْ هَمَّتْ طَّائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۲۲﴾ ئال
عیمران
لەو کاتەدا کە دوو گرووتان لەوانە بوو ترس و سستی کەوتنە دلیان، ھەرچەندە خودا کۆمەک و یاریدەدەریان بوو، ڕوواداران با ھەر بە خودا پشت بەستن.

ئاوردانەو و تیروانیىکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتى ۱۲۲

دەبى یادی ئەو ڕۆژ و کاتە بکری و نەخەیتە بارى ڤەرامۆشکاری ئەى پیغەمبەرى ھەلپژێردرا و، کە دوو دەستە و تیرە لە ئیوہى خاوەن ئیمان و باوەر بە ناوہکانى بەنوسەلەمە لە خەزرج و بەنوحارسە لە ئوہیس لە ناو جەرگى لەشکرەکاندا کە ئارەزوویان بوو بە ھۆى بى باوەرپیان بە شەر، و یا بى باوەرپیان بە پیرۆزى لەشکرى ئیسلام، و یا خزمەت بە دوژمنى، دوور کەونەوہ لە شەر و وازى لى بینن، بە لام دەبى ئەوہ بزاندري لە لایەن ھەموو ئینسان بەتایبەت لە لایەن لایەنگرانى ئیسلام و شوین کەوتوانى پیغەمبەرى خودا کە خودا عیزەت و غیرەت و کەرامەت لە خاوەن باوەر و ئیمان دانامالى و ھەرناگریتەوہ. جا بەو پتییە خودا ھات بە حیکمەت و میھرەبانى خۆى، خۆراگرى و دان بەخۆدا گرتن و دلپتەوى پى بەخشین، لە جپی دلپراوکە و دل بى ھیزی و لاوازی. دل پتەوى و خۆراگرى و ھیوا و ھومیدی پیرۆزى و سەرکەوتنى خستە ناو دلیانەوہ، ئا ئەدیرەدایە کە دەبى ڕوواداران جگە لە پشت بەستن و پال وەخودا دان، پیرۆزى و سەرکەوتن بە یەکیک لە بەشە تاییەتیەکانى خویان بزائن و بەرچاوى بگرن، واتە ھەمیشە بەو ھیواوہ ڕۆنە پش و بەربەرەکانى دەگەل دوژمن بکەن، چونکە بۆ خودا شەر دەکەن بە لام دوژمنیان بۆ ھەوا و ئارەزوو شەر دەکەن. ئەو دوو ھیوايەش زۆر لیک دوور و جیاوازن، دیارە لایەنگرانى لە سەرەوہى ھەموو فەتح و سەرکەوتنیکن.

سووکە ئاوپیک:

ئەو ئایەتە وەک لۆمە و سەرکۆنە یەک دەچی لە مەر ئەو دوو تاقمانە کە ویستوو یانە لاوازی و شلی لە خۆ نیشان دەن، دە حالیکدا خودا یاوەریانە، کێ بزانی خودای لە پشته بە هۆی ئیمان و باوەریکی کە هەیه تی، نابێ و ناکرێ پێگا بدا سستی خۆ رۆھیلێتە ناو دلی پر لە ئیمان و هیوای، بەلکە دەبێ خۆی حەوالە ی خودا کا لە هەموو لایە کەو، وا دیارە ئەوانە کە سانیک بوون لایەنگری شەر بوون لە شاری مەدینەدا، ویستوو یانە بەو هیوایە هەر لە نیوہ رێدا بەرەو مەدینە وەگەرین ئەمما کاتی ئەو خەیاڵە لە ناویاندا خۆی داکوتا و مەلۆز کرد، هەر لەرێوہ پیغەمبەر بۆ ئیحتیات دەستە یەکی لە یەهوودییان کە دەناو لەشکریدا بوون رێ پی نەدان لە ناویاندا وەمیسن، چونکە نەدەکرا دە شەردا ئەوانە ئاگاداری راز و رەمزی شەر بن و باوەریان پی بکری.

دڵ دەپههوی بزانی ئەو دوو تائیفانە کێ بوون وا ویستوو یانە سستی بدەنە ناو دلیان و پاشەکشە بکەن لە شەر و ببە لادەر لە ئەمری پیغەمبەر دە حالیکدا کە پیغەمبەر دەگەلیان بوو و باوەریشان پی بوو. بۆ ولامی دڵ دەبێ بکوتری: خودا نەویستوو بە ئاشکرای ناویان بەرێ بەو دەلیلەش خودا روو شکانی کەس حەز ناکا و نایههوی. ئەو شتانە ی حەوالە بە نیشانە و کات و سات کردوو کەوا یە دێردا بۆ ئەو مەبەستە واتە ناسینی ئەو تائیفانە، لە هۆزی ئەنسا ر بوون: بەنو سەلەمە لە خەزەرە جیان و بەنو حارس لە ئەوسیان. بە هۆی ئەو ی عەبدوللّا بن ئوبە ی لە شەر کشاو بە یە ک سیهه م لە لەشکری ئیسلام و ئاواشی راگەیان: ئە ی عالە م ئیمە بوخۆمان و کورمان بۆچی خۆ بە کوشتن بدەین؟ ئەدەویدە عمر بن حزم لە ئەنسا ریان شوینی کەوت و پنیانی کوت: ئەمن بە خودا و سویند دەدەم لەو کارە وەگەرین خودا و پیغەمبەر تان لە یاد مەبەنەو! لە ولامدا عەبدوللّا بن ئوبە ی پی کوت: ئیمە ئەگەر شەرمان بزانیایە شوینی تۆ دەکەوتین. جا ئەدیرەدایە کە ئەو دوو تایفە ویستیان لە عەبدوللای مونا فاق ئیتاعە و پەپرەوی بکەن، خودا هاتە هاواریان و لەو هەلویستە ناحەزیان (ئیتاعە لە عەبدوللّا) وەیانگێرێ و پستی پیغەمبەر بەرنەدەن و چۆلی نەکەن.

ابن عباس پی و ابوو ئەوانە دە دلدا گەراونەو، خوداش یاریدە ی دان. دەبی بلیین خودا ئەو دوو تایفە ی دەسنیشان نەکردن و دایپۆشین بوو ی ئیمە ی بەندەش فیر بین عەبیی کەس ئاشکرا نەکەین.

کابرایە ک دی دەلی: خۆ ئەو دوو تایفە بە زاهیری ویستیان لە شەر پاشەکشە بکەن و شوین

عەبدوللە کەون و خۆیان لە تیخی خودا دەن، جا چۆن خودای بێ باک دە فریایان کەوت و پێی پێ نەدان؟

ئەمەش دەبێ لە ولامدا بڵێن: :: لە قەست و ھەلۆیستدا وا ھەییە فکری بەرپۆھە بردن دەکری، وا ھەییە فکری پەشیمان بوونەو دەکری، ئەو دوودلیە نیازی بە ساغ بوونەو ھەییە بە وەسیلە ی ھۆیەک، خوداش بە ھۆی بەزە ی بە ھەزار نەفەرەو دە بەرەبەر سی ھەزار نەفەر کافر بزووت بوو بە ھۆی گەرانی و ھەیان لەو ھەلۆیستە، چونکە خودا لە بارە ی خاوەن ئیمانان فەرموویەتی: (والله واليهما) واتە خودا دۆست و سەرپرەشتی ئەو دوو تایفانە یە.

با ئەو نەدەش بڵێن و حاشار نەدری: عەبدوللە بۆ سی کەسان دەکوترئ کە پێیان دەکوترئ (عبادله): عبدالله بن عباس، عبدالله بن مسعود، عبدالله بن عمر.

پاشەدۆ:

لە بەرجەوەندی و ھەلسەنگاندن و وەزن کردنی ئایەتە کە و تەعبیری تەعبیرگەران وا ھەست پێ دەکری کە ئەو دوو تایفانە ھەلۆیستە کە یان ھەلۆیستیککی ناو دەروونی و خەیاڵی بووبی و لەو بارەو کەوتنە خەیاڵ و وتووێژ دەگەڵ خۆیان، وەک ئەو ھە: ھەر کەس کەوتە ناو گێژاوە یە ک ترسی پێ دەنیشی و دەکەوێتە دنیا یەکی دڵەراو کە و دوودلی کە ئایا سەر دەکەوم و یا بەر دەکەوم؟ بەلام کاتی بای بە پەحمەت و ئومید و ھیوا درا لە بالای ھەستە ی دەروونی، وەخۆ دەکەوی و رادەپەری و رادەسی و خۆراگری دەکاتە کلی دلی ئاگری ئەوینداری تی بەردەبی و دایسینی، ھەچی تەنگانە و پەنج و سەختیە دەیتارینی، لە سەر ئەو ئەساسە دەبی بکوترئ: جوولانەو ھە ی بای بەزە و ھیکمەتی خودا دای لە بەژن و بالای داری ھیوا و ئومیدی ئەو تایفانە، بەرەو خۆراگری و قبوول کردنی ھەم و پەنج دەرکەوتنە پاژان نەشە و گەشە بە خۆ دان، پشت بە خودا و دەس بە شمشیر پامالی ترسیان دا و شالۆیان بردە سەر دوزمن، فەتح و سەرکەوتنیان بە دەست ھینا. بۆ زێدە زانین تەفسیری کە شاف، زمەخشەری، ئایەتی ۱۲۲.

بەو بەرھەمە گەشتین: خۆ وەخۆ نەگرتن و بێ سەبری و لاوازی لە تەقوادا لە پیرۆزی وەدوورت دەخا، وەک لە ئایەتی ۱۲۰ دا ھەستی پێ کرا، و ھەر وا خۆراگری و چوونە پیش لە تەواو بەرھەمی فەتح و پیرۆزییە، وەک لە ئایەتی ۱۲۲ دا ھەستی پێ کرا، تا ئێرە بەیانی پروودا و کارەساتی ھەرای ئو خود بوو کرا، بەلام دلی بزۆز و نەسرەوتوو چاوەروانی پروودا و کارەساتی بەدریشی ھەر لە بەرچاوە و چاوەروانیەتی کەوا یە بۆ ھە ی ئەو دوو شوینە ناودارانە ی ئو خود و

بەدر بە کارەساتیانەووە لییان تیڭگەین و بشزانین کامیان لە پیشدا پرووی داو، دەبی بچینە خزمەت ئایەتی ۱۲۳ی ئالی عیمران، لەوێ بە باشی تێدەگەین، گەرچی دەلێن هەرای بەدر لە پیشدا پرووی داو، کەوايە دەبی بکوئری: ئایەتی ۱۲۳ لە بابەت غەزای بەدرەوێه کە لە پیش غەزای ئوحودەوێه کە باسەکە ی لە ئایەتی پیشدا (۱۲۱)دا راگەییندرا. سەیر کە:

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۲۳﴾ ئالی عیمران
بێ گومان خودا لە هەرای بەدردا یارمەتی دان لەو کاتەدا کە ئیوێه لاواز بوون، کەواتە لە خودا
بترسن بە لکوو شوکرانە بژیر بن.

ئاوردانەووە و تێوانینیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۲۳

بەپراستی ئەگەر ئیمان و ئینساف لە گەر نهخرین دەسەلمیندری کە خودای تەعالا دە هاوارەووە هات و یارمەتی بە شەرکەرانی ئیسلام دا لە هەرای بەدردا بە کەرەمی خوێ پەسەر کافرانی خستن و کافری پەژیر خستن، دە حالیکدا وەک ئەوێ نهدهچوو لە شکری ئیسلامی داماو و تیماو و پاماو و ناتەواو لە نەفەرەت و کەرەسە شەر و پرووبە پروو بوونەوێه دوژمن، ئەو سەرکەوتنە لوتفی بە ئاشکرای خودا بوو هەم دوژمنی تەزاند هەم یارانی ئیسلامی وە فەخر و شانازی گیرا. ئەو دیڕەدایە کە ئینسان دەبی بە هیز و بازووی خالی لە یادی خودا نهنازی، چونکە هیچ هیزیک بێ هیزی یادی خودا سەرکەوتوو نابێ، زۆر هیز هەن تیک دەشکین بەهیزی بێ هیزی لاواز، و زۆریش لاوازی کز لە هیزدا هەن سەر دەکەون. ئەو جەرێانە خالی لە راز و سوپی خودا نییە کەوايە ئەو بنەدی خودا لە خودا بترسە و لێ غافل مەبە، لێی بترسە مانای وا مەزانە زۆری دەکا، مانای وا بزانه کێ دەگەلی نهبی ئاوپی وەسەر نادا و کێی دەگەل بێ لێ غافل نابێ.

سووکە ئاوپی:

خودای تەعالا دیڕەدا بە لگە و نیشانانیک دەخاتە پروو، تاکوو بە پروو و ئاشکرای بەرهەمی پال وە خودادان و خوێ بەو سپاردن دەرکەوێ، و هەر وا منەتیکیش بێ لە سەر موسوڵمانان، بەپراستی خودا لە شکری ئیسلامی لە هەرای بەدردا یارمەتی دا دە حالیکدا لە شکری ئیسلام لە بابەت نەفەر و پیوێستی شەر ناتەواوتر لەوێ بوو سەرکەوتن وەدەست بێنی، دەگەل دوژمنی تیر و تەواو و تەسەل، جا بزێه شایانە خواوەن باوەران پەرھیزگار بن پال و

پشت وە خودا دەن، پڕ ئە دەن بە سستی و لاوازی میوانی دڵ و دەروونیان بێ و لە مخالفەتی پیغمبەری راستەقینەیان خۆ بپارێزن تا کوو بتوانن شوکرانەیی ئەو نعیمة تە بەرچاوی خودا بکەن کە لە نەینیدا بە هاوارەو هات و سەری خستن، ئەو هەش باوەرکراوە و حاشا هەلنە گەرە کە عیززەت و پڕ و پڕداری لە پڕزدانانی یادی خودادایە، کە پامەتی خودا پێداو لە کە پامەت دانانی خودادا دەدرەوشی تەو.

لە بەرجەو هندی و هەلسەنگاندنی ئەو ئایەتە دوو پازێ بەرچاوە هەست پێ دەکڕن:

۱. یەکیان لەو دوو شتانە ئەو یە: چونکە خودای تەعالا بە سەرھاتی ئوحدی بەیان کرد بە وەسیلەی ئایەتەکانی ۱۲۱ و ۱۲۲ ویستی بە شوین یاد و باسی ئوحد، یاد و باسی بەدریش بکا، کە هەردووکیان جگە لەو هی غەزایەکی بەرچاوە و ناودارن، دەرسی زۆر بەرچاوشیان تیدا دیارە و دەبیندری، یەکیان لەو دەرسانە کە دەبی لە بیر نەچی ئەو یە: موسوڵمانان لە هەرای بەدردا دە نیهایەتی لاوازی و نەداری و ناتەوانیدا بوون، دە حالیکدا لە شکرێ کافران لەو پەری هیز و توانادا بوون، جا لە سەر ئەو حالەش کە پیرۆزی لە شکرێ ئیسلام چاوە نەدەکرا بە زاهیری بە سەر لە شکرێ کافراندا زāl بوون و سەرکەوتن، وەک شتیکی موعجیزە ئاسا دەچوو، سەرکەوتنی ئەو پڕۆزە ئیسلام بێ گومان ئەو مان پێ دەلی و ئەو هی لی دەکەوێتەو عەقلەن خۆ بە خودا سپاردن و پشت بە خودا بەستن، کەم و زۆری ئەفادی نا قوزی تەو، بەلکە ئەو ورە و خۆراگرییە و هیوایە دەخولقینی و دلی پێ دەدوینی کە پیرۆزی بە دەس دینی، ئەو فرمودەیی خودای تەعالا کە دە ئایەتی ۱۲۰ دا نیشانی دا زەمزمەیی ئەو راستیەن: سەر و خۆراگری و تەقوا بەرگری دەکا لە زەرەر و فیلی دوزمن و سەرت دەخا بە سەر ئارەزوو و ئاواتدا: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرِبْكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ واتە ئەگەر خۆراگر بی و بەتەقوا بی، فیلی دوزمن ناتوانی زەرەر لێ بدە.

۲. دوو هەمین شت لەو دوو شتانەیی کە لە ناو دەروونی ئایەتی ۱۲۳ دا هەستی پێ دەکری وەک رازیک ئەو یە: خودای تەعالا پازێ دەروونی ئەو دوو تاییانە بەیان دەکا کە ویستوویانە سستی و لاوازی بخەنە ناو دلیانەو، زۆر زوو بە هاواریان هات خودا و هەستی هەستاندن و وەخەبەری هینان بەو هی پێ فرموون: ﴿وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ واتە (نەکە ئەو کارە پێ دەن بۆ ناو دلتان) خودا یاوەر و یارسانە، خۆراگر بن و پāl وەخودا دەن، سەرکەوتن و دە پیدایە بەرەو پیرو دی. ئەو کات خودای تەعالا ئەو کارەساتی ئوحد و بە

به‌سه‌رهاتی به‌دری ته‌ئکید کرد که ده‌ویدا (هه‌رای به‌در) له‌شکری ئیسلام له‌نیهایه‌تی لاوازیدا بوون که‌چی به‌و حاله‌شه‌وه سه‌رکه‌وتن و دوژمنیان تی‌ک شکاند به‌هۆی یارمه‌تی خودا، ئیره‌ش واته هه‌رای ئو‌خودیش هه‌ر ئاوايه.

دَل ده‌یه‌هوی بزانی به‌در ناوی چیه و بوچی پیی کوتراوه به‌در؟ له‌ولامدا ده‌بی ئاوا بکو‌تری: به‌در شوینیکه‌خواه‌نی ئاو و کانیاو له‌نیوان مه‌ککه و مه‌دینه‌دا قهراری گرتوه.

هه‌وه‌لین غه‌زای ئیسلام ده‌میژووی ئیسلامدا گۆیا له‌ویدا پرووی داوه، له‌سه‌ر ناوی به‌در نه‌زهر و بوچوونی جو‌راو‌جو‌ره‌یه، بو‌نموونه ئیمام شه‌عبی فه‌رموویه‌تی: کابرایه‌ک له‌هۆزی "جهينة" به‌ناوی به‌در له‌و شوینه‌چال‌او‌یکی لی داوه و ئاو‌یکی ره‌وانی لی ده‌رده‌خا بو‌پ‌یواران ورده‌ورده‌ئو شوینه به‌ناوی ئه‌و شه‌خسه (به‌در) ناو ده‌رده‌کا و مه‌شه‌هور ده‌بی. (تفسیر طبری، ٤٢٠/٣)

عه‌للامه‌واق‌دی فه‌رموویه‌تی: ئه‌و شوینه له‌پ‌و‌ژگاریکی کۆنه‌وه به‌دریان پیی کوتووه هه‌ر به‌و ناوه له‌ناو عه‌ره‌بان‌دا ماوه‌ته‌وه. دووباره هه‌ر عه‌للامه‌واق‌دی فه‌رموویه‌تی: هۆی ناو بردنی ئه‌و شوینه به‌به‌در، ئه‌وه‌بووه: ئه‌و شوینه وه‌ک مانگی شه‌وی چارده (به‌در) خ‌ر و پ‌ره‌بو‌یه ئه‌و ناوه‌یان به‌سه‌ردا بریوه چونکه ده‌لو‌غه‌تی عه‌ره‌ب‌دا به‌در مانگی شه‌وی چارده وه‌رد و شه‌م ئاوی سارده.

هه‌ندی‌کیش ده‌لین: ئه‌و شوینه شیوی به‌در بووه ناوی، ده‌ورانیک شوینی کاروانی تیجاره‌ت بووه. (روح‌المعانی، ٣٥٣/٤؛ تفسیر قرطبی، ١٩٠/٤) ئه‌گه‌ر خوازیاری ناوه‌کانیه‌دری ب‌پ‌رو و ب‌پ‌روانه له‌معجم‌البلدان.

دَل به‌پی ئاگاداری له‌مانای ئایه‌تی ٨ منافقون ده‌زانای «مؤمن» خواه‌نی "عزة"ه، هه‌رگیز "ذلة" ناتوانی و بو‌ی نییه‌خۆی ده‌موئمیندا نیشان بدا. که‌چی خودای ته‌عالا ده‌ناو ئه‌و ئایه‌تی ١٢٣ عیمران‌دا جو‌مله‌ی ﴿وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ وه‌پ‌الد‌اون ئه‌وه دَل وه‌هه‌لو‌یست گرتن ده‌خا به‌و جو‌ره‌بوچی ده‌ئایه‌تی ٨ منافقون‌دا خواهن عیززه‌تن، بو‌دیره‌ش‌دا ده‌که‌ونه بن باری زیلله‌ت؟

ده‌بی هه‌ول بدری دَل له‌و ئیشکاله‌پ‌زگار کرئ، بو‌چاره ده‌چینه‌خزمه‌ت خواه‌نی ته‌فسیری که‌شاف عه‌للامه‌زمه‌خشه‌ری له‌پ‌یوه‌بو‌وه‌ی بزانی له‌و باره‌وه نه‌زه‌ری چۆنه؟

که‌شاف ده‌فه‌رموی: "اذلة" به‌واتای "قلّة" هاتووه و "جمع قلّة" یانی ئه‌وانه ده‌نه‌فه‌ردا که‌من، که‌وايه ئه‌و جو‌مله‌ی ﴿وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ که ده‌قوناخی حال‌دایه، چه‌ند جو‌ره‌مانای وه‌خو

گرتووه، جا بۆوهی ده گه‌لمانای ئایه‌تی ۸ی منافقون دژ به یه‌ک نه‌که‌ون، ده‌بی بکو‌ترئ "اذلة" دیره‌دا به مانای که‌می ده‌نه‌فهراتدا و که‌ره‌سه‌ی شه‌ریدایه و هه‌روا مال و سامان و توانایی ده‌به‌را‌به‌ر دوژمنی تیر و ته‌واو و زۆر، چونکه‌ میژوونووسان فه‌رموو‌یانه له‌شکری موسو‌لمانان له‌و شه‌ر و به‌ره‌نگارییه‌دا سیسه‌د و هه‌ندی‌ک بوون به‌هه‌مووشیان یه‌ک ته‌سپی سواریان بووه به‌لام له‌شکری کافران گۆیا هه‌زار نه‌فه‌ر بوون و سه‌د ته‌سپی سواریان پی بووه و چه‌ک و چۆلی زۆریش.

هه‌ندی‌کیش نه‌زه‌ریان له‌و باره‌وه ئاوا داوه‌خودا که ده‌فه‌رموئ به‌موسو‌لمانان ﴿وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ واته ده‌حالیکدا به‌خه‌یالی کافران و موشریکان ئیوه‌زه‌لیلن، هه‌م له‌باری نه‌فه‌راته‌وه هه‌م له‌باری چه‌ک و چۆله‌وه، واته‌خودا له‌زمان کافره‌کانه‌وه ئه‌وه به‌موسو‌لمانان ده‌لی. سه‌یری ئایه‌تی ۸ی منافقون بکه‌تا تییگه‌ی له‌راستییه‌که‌ی:

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

منافقه‌کان ده‌لین ته‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بۆ مه‌دینه، بی‌گومان شان و شکۆداره‌کان زه‌بوون و لاوازه‌کان له‌و شاره‌ده‌رده‌که‌ن. شان و شکۆ و به‌هیزی هه‌ر ئی خودا و پیغه‌مبه‌ره‌کان و ئیبا‌نداره‌نه به‌لام دوو‌پرووه‌کان نازان.

ئهو ئایه‌ته به‌روون و ئاشکرایي ته‌وه‌مان پی ده‌لی موژدانه: ئه‌وه‌ی دوو‌پروو به‌خه‌یالیدا دی هه‌وايه‌حیسابی بۆ ناکرئ و مه‌یکه‌ن ته‌وه‌ی راسته و حه‌ق‌قه‌ته‌وه‌یه: عیززه‌ت بۆ خودا و پیغه‌مبه‌ره‌کان و موسو‌لمانانه، جا له‌سه‌ر ته‌و ته‌ساسه‌ده‌بی بکو‌ترئ له‌باره‌ی (اذلة) یارانی پیغه‌مبه‌ر له‌وره و خۆرا‌گریدا به‌رزن و نانه‌وین با کافره‌کانیش بلین: که‌من و لاوازن له‌نه‌فه‌رات و که‌ره‌سه‌ی شه‌ردا. چونکه‌فه‌تح و سه‌رکه‌وتن به‌ر ته‌ساسی خۆرا‌گری و ئیراده و به‌رزی ڤو‌حه که‌ته‌وه‌ش پیشه‌ی خا‌ون مافانه، نه‌ک به‌ر ته‌ساسی زۆری ته‌فرا‌د و ئیمکانه‌ته. روح‌المعانی، ۳۵۳/۴ هه‌مان ئایه‌ت.

جومله‌ی ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ﴾ واته له‌خودا بترسن ده‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رتان و له‌ئیتاعه‌ی پیغه‌مبه‌ر ده‌رمه‌چن، به‌ته‌وا‌وتان شوکر‌بژیرن بن تا خودا بو‌تان زیاد کا‌نیعه‌ت: چا‌وتان کرد که‌چۆن نیعه‌ته‌ی خودا ده‌ئامیزی گرتن و نه‌یدانه‌دوژمن.

وه‌ک هه‌ستی پی ده‌کرئ به‌ئامازه و ئیشاره له‌ناو به‌یانی کاره‌سات و به‌سه‌ره‌اتی خه‌زای

ئو خود هیمدادی نهینی خودا بۆ ههرای بهدر یاد و باسی کرا پاشان به دریژی هاته کایه وه به وه سیلهی ئایه تی ۱۲۳ و ههر ئه و یارمه تی دانه ی خودا ئه و جار واته راز و حیکمه تی ناردنی ئه و هیمداده بهرچاوه که بریتیه له ناردنی فرشتان، بهیان دهکا خودا، ئه گهرچی له لایهن قورئان زانان له مهر ئه و هیمداده را و بۆ چوونی جیاجیا هیه که ئایا ئه و یارمه تی دانه رۆژی بهدره یا رۆژی ئو خود؟ به ههر حال واز دینین جارئ له ههرای قورئان زانان، بۆ تیگه یشتن و قۆزتنه وه ی پاستی دهچینه خزمهت ئایه تی ۱۲۴ ی ئالی عیمران به لکه بتوانین له وهزن کردن و هه لسه نگاندنی ئه و بهراستی بگهین:

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُدَّخِرَ رَبُّكُمْ ثَلَاثَةَ آلاَفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

مُنَزَّلِينَ ﴿۱۲۴﴾ ئالی عیمران

(ئه و کاته بپه نه وه یادت) که ده تکوت به ئیما نداره کان: ئایا بهستان نییه که پهروه ردگارتان ئاوا یارمه تیتان بدا، به ناردنه خواره وه ی سئ ههزار فریشته؟!

ئاوردانه وه و تیروانی تیکی ههستیارانه له ناوه رۆک و سیمای ئایه تی ۱۲۴

پیشه کی با ئه وه بزانی به دل ههست ده کړئ و باوه ریشی پئ ده کړئ که ده بئ بلین: هوی دابه زینی ئه و ئایه ته پیرۆزه دل نه وازی و دل خو شی دانه وه ی خاوه ن باوه رانه واته له شکر ی موسو لمانان که ده گه ل ئه وه ی که م و لاوازیش بوون له ههرای بهدردا له حاندی نه فهرات و ئیمکانات، به لام به هیز و به وره له دلدا خودا وه سه ری خستن گهرچی یارمه تی خودا له سه رووی هه موو شتی که وه یه راز و سو ریشی ده گه رپه ته وه بۆ لای خوی، ئه ما ئیراده و وره ی بهرزی ناو ده روونتان بئ بهش نه بووه له و سهر که و تنه تاندا. یاد ی ئه و رۆژه بکه وه ئه ی پیغه مبه ر که ده تکوت به و له شکره بر واداران: ئایا بۆ ئیوه بهس نییه که پهروه ردگارتان یارمه تی دان و هات به هاو ارتان له و رۆژه سه خته دا به سئ ههزار فریشته ی په وانه کراو بۆ پال له شکر ی شه رکه ر.

دیره دا قورئان زاناه کان و میژو و ناسه کان له سه ر ئه و هیمداد و به لینییه ی خودا نه زه ری جیا وازیان نشان داوه بۆ نموونه هه ندیک نه زه ریان وا ده برپیه که ئه و یارمه تییه ده رۆژی ههرای بهدردا بووه به پشت بهستن به ئایه تی ۱۲۳ ی ئالی عیمران، به لام ابن عباس و کلبی و واقدی و مقاتل و محمد ابن اسحاق به تیکرایی نه زه ریان ئاوا داوه که ئه و یارمه تییه و وعده یه بۆ رۆژی ههرای ئو خود بووه به هوی چهنده لیل و به لگه، وه ک ئه وه: رۆژی بهدر پیغه مبه ر بۆ

پۆژی بەدر خەبەری بە موسوڵمانان بە ھەزار فرشتە داوھ ھەر وەک لە ئایەتی ۹ سوورەیی ئەنفالدا ئەو راستییە چاودەکری:

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِينَ

یادی ئەو کاتەش بکەوھ کە ھاناتان دەبردە بەر پەرورەدگارتان، سەرەنجام خودا ھات بە ھاناتانەوھ کە بێ گومان ئەمن یارمەتیتان دەدەم، بە ناردنی ھەزار فرشتە یەک لە دووی یەک.

ئەو ئایەتە شاھیدی دەدا بە ھەزار فرشتە ھیمدادی بۆ ھەرای پۆژی بەدر، بەو پێیە بە پەوا ناژمێردری سێ ھەزار و پێنج ھەزار فرشتە ھیمدادی بخەیتە پال پۆژی بەدر، بەلکە سێ ھەزار فرشتە پەوانە کراوی ئایەتی ۱۲۴ی ئالی عیمران بۆ ھەرای پۆژی ئوحودە، جگە لەوھش لەشکری کافران بە پێی میژووزانان لە ھەرای بەدردا گۆیا ھەزار نەفەر بووھ و لەشکری موسوڵمانان یەک سێھەمی ئەو بووھ واتە سێسەد نەفەر و ھەندیک بوون. خوداش ھەزار فرشتە بە ھاوارەوھ ناردوون، تاکوو لەشکرەکانی کافر و فرشتەکان وەک یەک بێنەوھ و سێسەدیش لە لەشکری موسوڵمانان زیاتر بێ لە ھەزار فرشتە، لە سەر ئەو ئەساسە دەبێ لەشکری کافر تیک بشکێ. بەلام دە ھەرای پۆژی ئوحوددا ژمارەیی لەشکری ئیسلام ھەزار نەفەر بووھ و ژمارەیی لەشکری کافران سێ ھەزار نەفەر بووھ، بەو دەستوورە ژمارەیی موسوڵمانان یەک سێھەمی ژمارەیی لەشکری کافران، وەک ھەرای پۆژی بەدر، کە کافرەکان ھەزار نەفەر بوون و موسوڵمانەکان سێسەد بوون، لەویشدا موسوڵمانەکان یەک سێھەمی کافران بوون، دەیجا لە ھەرای پۆژی ئوحودیشدا موسوڵمانەکان ھەر یەک سێھەمی کافران بوون واتە، ژمارەیی موسوڵمانان ھەزار نەفەر، ژمارەیی کافران سێ ھەزار نەفەر. لەویدا بوو خودای یار و یاوھری موسوڵمانان بۆوھ لەشکری ئیسلام کەمی نەھینێ لە بەرابەر لەشکری کافران، ھات سێ ھەزار فرشتە بۆ ناو موسوڵمانان پەوانە کرد، تا لەشکری فرشتەکان بە ئەندازەیی لەشکری کافرەکان بێ، دەگەڵ زێدە نەفەراتی موسوڵمانان. بۆوھ تیکشکانی لەشکری کافرەکان حەتمی بێ بۆ موسوڵمانان. دە کات و گەرمەیی شەرەکەشدا بۆوھ دلی موسوڵمانان بەھیزتر بێ و ھیوای سەرکەوتن زیاتر سوگە بدا خودا ئەو سێ ھەزار فرشتەیی کردە پێنج ھەزار نەفەر، واتە دووھەزاری دیکەشی وەپال گێرا، ھەر وەک ئایەتی ۱۲۵ی ئالی عیمران ئەو راستییە دەردەخا. ئەو زیادە یارمەتیئە ئەوھ رادەگەییئێ کە پۆژی ھەرای ئوحود دوژمنان ھاتبوونە سەر موسوڵمانان کە نابوودیان کەن، واتە دەبێ بلیین دوژمن ھاتبووە پێشی کە خوێ بخاتە ناو مالی موسوڵمانان

بێ شەرم و شکۆ لە موسوڵمانان، جا دوژمنی ئاوا بێ شەرم و شکۆ دەبێ سزای ئاواى بدرێتەوه. بەلام دەهەرای پوژى بەدردا دوژمن نەهاتبوونە سەر موسوڵمانەکان، بەلکە موسوڵمانەکان چووبوونە سەریان.

ئەگەر یەکیک بێ و بلی: دەتواندری بکووتری: پوژى هەرای ئوحوود فرشتە نەهاتوون و دانەبەزیون بۆ یارمەتی؟ دەبێ لە ولامی ئەو پرسیارکەرەدا چ بکووتری؟

دەبێ حەکیمانە و ژیرانە ولامی ئاوا بدرێتەوه: پیشەکی دەبێ ئەو پراگەییندری: کە دە چۆنیەتی یاریدەدانی فرشتە بە لەشکری ئیسلام بۆچوونی جیاواز هەن، وەک ئەو، هەندیک نەزەریان ئاواوە کە فرشتە دە شەردا هاوپی موسومانان بوون، بەلام هەندیکی دیکە پێیان وایە شەرکەر نەبوون، بەلام تیندەر و هیزدەری پوچیەى وان بوون، غیرەت و ورەیان پێ داوان کە سەرکەوتن دێردا بۆووە، و لەو لایەشەوه ترس و دلەپراوەکیان خستۆتە ناو دلی کافرەکان، زاهیرەن لە مانای هیمداد ئەو هەست پێ دەکری: کە فرشتەکان دەگەڵ لەشکری ئیسلام بوون، و ئەگەر لەشکری ئیسلام نیازیان پێ بووبن بۆ شەر، هاوکارییان بێ بەرگری و بیلامانە بوو، ئەمما هەر خودی بوونیان بۆ قووەت و هیز و تین و گۆری یارانێ کافى بوو و نیازیان بە تی هەلگەلان نەبوو. زۆربەى قورئانزانەکان نەزەریان وا داو: فرشتە هەر دە هەرای بەدردا دە شەر هەلگەلان، بەلام دە شەری دیدا نەکەوتوونە شەر.

و لەو لایەشەوه عەللامە زمەخشەری پێی وایە: هاتنی فرشتە و یارمەتی دانیان بۆ لەشکری ئیسلام بەو مەرجە بوو: کە سەبر و خۆراگری و تەقوا پیشەکە لە خۆ نیشان بدەن، ئەودەم یەقین و باوەریان لە سەر ئەو بێ سەرکەوتن نەسیبی وانە، ئائەو شەرتیان بوو، ئەگەر ئەوان ئەو شەرتە نەپاریژن کە لە لایەن پێغەمبەرەوه پێیان پراگەییندراو نەهاتنی فرشتە بۆ یارمەتی دانیان کە بەو مەرجانە بوو، هیچ بەدوور نابیندری، بۆچی کار بێ شەرت نەیهەنە جی، مەشرووت نایەتە جی؛ و ئایەتی ﴿الَّنْ یَکْفِیْکُمْ﴾ کە بە پیتی «لن» رازاووەتەوه تەئکیدى ئەو نەفیەیه. واتە پیتی «لن» لەو جینگایەدا ئینکاری ئەو راستییە دەکا کە هیمدای سێ هەزار فرشتە بۆ لەشکری ئیسلام دێردا کیفایەت ناکا، یانی تاکوو پێغەمبەر ئاگایی بدا بە یارانێ ئیسلام کە ئەوان بە هۆی ئەو کەم و لاوازن و دوژمنیش زر و تەواون، ناتوانن سەرکەوتن وەدەس یێن بەو مەرجە نەبێ، خۆراگری و تەقوا دەگەڵ ئومیدی سەرکەوتن.

بە کوردی و بە کورتی: کاتی موسوڵمانان لە هەرای بەدردا بەو ئاگادار کران کە لەوانەیه

هیز بۆ کافران بی، تیکچوون و خهجلان، بهلام خودای تهعالا وهعهدهی هیمدادی سی ههزار فرشتهی پی دان، تاکوو موسولمانان تهمی ترسی له سهر دلّیان رامالّ و باش بزنان هیز و لهشکری کافران زهمینه، ده حالیکدا یارمهتی خودا ئاسمانیه، ئه دیره دا ده رکهوت که کافران هیمداد و هیزیان بۆ نه هات، هاتنی لهشکری سی ههزار فرشته بۆ هیمداد راگیرابی به دوور نازاندی. بۆ زیده زانین پروانه له که شاف، زمه خشهری، هه مان ئایهت؛ تبیین الفرقان، هه روا ده کری بۆ ئه و بابه ته سهیری هه مان ئایهت بکری.

وا ههست پی ده کری که خودای تهعالا به وه سیلهی ئایهتی ۱۲۴ ﴿الَّنْ یَکْفِیْکُمْ﴾ به پیغه مبه ره ده فهرموئ که پرسیری بکه له و موسولمانانهی که ترسیان ری نیشتووه به هوی بیستی هیزی یارمه تی ده ره بۆ کافران، که ئایا هیمدادی خودا بۆ ئیوه به هاتنی فرشته کافی نیه؟! جا دیره دا بۆ وه رگرتی ولّامی پرسیری پیغه مبه ره له موسولمانانی په شوکا و ترسا و ده بی پروو بکریته ئایه تی ۱۲۵ ی ئالی عیمران، بۆ وهی زانین و لی حالّی بوون بیته جی له و باره وه که ئایا موسولمانه کان دابه زینی ئه و ژماره فرشته انه ی خودا ناوی بردن کیفایه تیانه بۆ به ره نگار بوونه وهی کافره کان، و یا کیفایه تیان ناکا و ده بی خودا فرشتانیان زیاتر بۆ په وانه کات؟ ئه وهش ئایه تی ۱۲۵ ی ئالی عیمران که شوینی تیگه یشتنه:

بَلِّ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ
به لّی، ئه گه ره خوراگر و له خودا ترس بن، ئه گه ره ئیسته ش به په له په لامارتان بدهن، په روه ردگارتان خیرا به پینج ههزار فرشته له فرشته ی نیشانه دار یاریده و یارمه تیتان ده دات.

ئاوردانه وه و تیروانیکی ههستیانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۵

ئهی پیغه مبه ره، بلّی به و موسولمانانهی که هاتوون بۆ شه ره و به ره ره کانی و به ره نگار بوونی کافران، ئیستی و ئه و پۆش که خو وه خو بگرن و ئارامیتان بی و له خودا بترسین هه ره وه که له هه رای به دردا خوراگری و ئارامی و له خودا ترسانتان له خو گرت و به جیو هینا، لی ره له و شه ره ئو حوده شدا ئه و جو ره عه مه ل بکه ن و پشت له دوژمن نه که ن سا ئه و قوره یشیانه ئیستا به په له بۆتان وه گه ریڻ دوا ی ئه وه ی گو ره پانی شه ریان ویل کرد و به جی هیشت و به ره و مه که که گه رانه وه، په روه ردگارتان یارمه تیتان ده دات به پینج ههزار فرشته ی نیشانه دار.

و ەك زاندراره له میژوونووسانی غەزەواتی دەورانی خۆی، لەشکری کافرانی بت پەرستی مەككە ھەر لە یەكەم پێكدادانی شەڕ خۆیان لە بەر ھێرشی توندی موسوڵمانان نەگرت و کەوتنە ژێر رەھیلە ی شمشیری بی ئامانی دڵ پر لە ئیمان و باوەری بە پیرۆزی، شکان و رایانکرد، شوین و مەیدانی شەڕیان بەجی ھێشت، بەلام بە داخیککی تەواوەوە کە ئینسان مەگەر بە دەگمەن دەنا ھەر شەڕەخواز و شەڕەپەرەست بوو لەو کاتە سەرکەوتنەدا و لەو خوشییەدا لە تاو خوشی تالان وەسیەت و دەستووراتی پیغمبەری لێزانی خۆیان لە بیر چوو، جی سەنگەری خۆیان بە تەمای تالان و کۆکردنەوی مالی بەجیماوی کافران بەجی ھێشت و چۆڵ کرد و ھاتن کەوتنە کۆکردنەوی تالانی بەجیماوی بت پەرستان. جا کاتی لەشکری تیکشکاو و پڕژ و بلاوی کافران کە ئاویان دی، موسوڵمانان سەنگەری خۆیان بۆ کۆکردنەوی تالان بەجی ھێشت و کەوتوونە حالەتی سەرگەرمی تالان، گورجیککی ھەلیان قۆزتەو و خۆیان گەیانە جی سەنگەری موسوڵمانان و ھێرشیککی بەتوندیان ھینایە سەر موسوڵمانان زەرەبیەکی کاریگەر و بەرچاویان لێدان و زۆریان لێ کوشتن لە پیاوانی بەرز و شەڕکەر بیر و بەویاندا پەرت و پەڕیشان کردن تەنانت و ەك دەلێن گیانی پیغمبەرش نزیک ببۆو لە خەتەر، بە ھەر حال بە شپرزەیی و تیشکاوی ھاتن لە دەوری پیغمبەر کۆ بوونەو، سەرلەنوێ دەستووری تازەیان وەرگرت و بە تیکپرای و دڵگەرمی ھجوومیان کردە سەر دوژمن و پشتیان دا بە کتوی ئوحد و بە شەڕ کردن بەرەو بەرزایی کێو کە تا خۆیان گەیانە سەر کتو گرتیان پزەیان لە بت پەرستان بری و بەرەو مەككە رایاننان و ھەلاتن، بەلام دووبارە سوپای بت پەرستان بە تەمای ئەوێ و ەك جاری ھەوڵ موسوڵمانان خافلان ویستیان بەرەو کتوی ئوحد وەگەرین، بەلام کە دیتیان خەبەردار و وشیارن نەیان توانی بە ئامانج بگەن، ئا لەو کاتەدا بە سرووش لە لایەن خوداوە پیغمبەر ئاگادار کرایەو بەو شیوہیە: خودا پیتی فەرموو: ئە ی محەمەد ئەو کاتە وەبیر خۆت بینەو کە بە شەڕکەران بەدەرت دەکوت جا بەس نییە بۆ ئێو کە خودای بانی سەر بە ۳۰۰۰ فرشتە یارمەتی پی دان و سەری خستن، ئەو پڕۆش و ەك ھەمان پڕۆژی بەدر بلی بە یارانێ شەڕکەر، خۆ وەخۆگر و ئارام بن، خودا بە ۵۰۰۰ فرشتە ی نشاندار یارمەتیتان دەدات، جا پیغمبەر ئەو ھەوالە پر لە مژدەیی گەیانە ھاوالانی کە بە ھۆی سەرپا شادی و خوششی و ورە بەرزییان و جاریان کیشا و ئامادەباشی تەواویان نشان دا کە لە شوینە ھەساسەکانی خۆیانرا چاوەروانی دوژمن بکەن، نەبا بگەرینەو. جا ئەبوسوفیان کە ئاوی لە شکری ئیسلام چاوە کرد و دیتی لەو پەری

ئامادەباشی و ھورە بەرزیدان، بریاری ئەو دانەگەرینەو بە شەر و بەرەنگاری دەو حالەتە بەرزەیی کە لەشکری موسولمانان بە خۆیانەو گرتووە، بەلکە دەستووری ئەوێ دا بە لەشکرەکی بەرەو مەککە وەرگەڕێن و واز لەو بریارە بێنن کە بە تەما ھێرشیکێ دیکە بوون بیکەن؛ ئەدیرەدا بوو موسولمانەکان مژدەیی پیرۆزییان دا بە یەکتەر و ھەر وا ھاتنی فرشتەشیان بە یەکتەر راگەیاندا.

ئەگەرچی نیاز بە درێژە پێدانی باسە کە نەبوو بەلام دڵ دانەدەمەزرا و وەقرەیی نەدەگرت ئەگەر ئاوا جەریانەکی چاوە نەکردبا، تەفسیرەکانی کەبیر و ئەوانی دی زۆر درێژتر دوواون لە سەری.

کورتە باسیک و سووکە ئاوپیک:

سوننەتی خودایە کێ بەراستی پال وەخودا و پشتی پێ بەستی، کەسی پێ ناوەستی لەو بارەو، بێ گومانە پیرۆزی بە دەس دێنێ، پێویستی خۆراگری ئارامی و ھورەبەرزییە، دڵنەوایی دڵ و شوێن کەوتنی دەستووراتی سەرەوہی، ھەر وەک لە خودا و پەسوولەو بە یاران راگەییندرا: ئەگەر ئێوە ئەو موسولمانەکان ئەلئان لە ھەرای ئو خوددا خۆراگری و ئارامی و پارێزگاری لە خو بگرن، با بە زاهیریش دوژمندان بە ھیز بێ و ھێرشتان بکاتە سەر بۆ وە تیک و بشکێنێ، ویستا خودا پێ نادا ئەو بە سەر بێ، ئانەن بە پێنج ھەزار فرشتەیی نیشانەداری تایبەتی بە ھاوارتانەو دێ، بێ گومان خودا راستان و پاکان و چاکان ناکاتە دیل و ژیرچەپۆکی ناپاکان و ناراستان بە مەرجی راستان پشت لە خودا نەکەن پوو بکەنە بێ خودایان.

وەزن کردن و لە سەنگ دانیک:

وەک لە بەرچاوە و حاشاھەلنەگرە سێ ئایەتمان ھەبە لە سەر ھەرای پۆزی بەدر، ئایەتی ۹ سوورەیی ئەنفال کە ژمارەیی فرشتەکانی ھەزارە؛ ئایەتی ۱۲۴ ئالی عیمران ھەبە کە ژمارەیی فرشتەکانی سێ ھەزارە، ئایەتی ۱۲۵ ئالی عیمران ھەبە کە ژمارەیی فرشتەکانی ھیمدادی پێنج ھەزارە؛ بەراوەرد و پیک ھەلکێشان و وەزن کردنی ئەو سێ ئایەتانە چۆناوچۆن جێ بەجێ دەکرێن؟

دەبێ بۆ ئەو بەراوەردە و پیک ھەلکێشانیان ئاوا بچینە پیش:

۱. خودای تەعالا یارانی پیغمبەری لە وەھلەیی ھەوەلدا بە ھەزار فرشتەیی ھیمدادی ئاوپ

وہ سەر دان، پاشان لە وہەلەى دوودا بە دووہەزارى ئاور وەسەر دان ئەوہ ژمارەى فرشتەکانى ھىمداد گەيشتە سى ھەزار فرشتە، و دە وہەلەى سىدا کە دەبىتە وہەلەى ئاخەر، بە دوو ھەزار فرشتەى دىکە ھىمدادى وەعد پى دان، بەو پىنە ژمارەى فرشتەى ھىمدادى گەيشتە پىنج ھەزار. لە سەر ئەو ئەساسە ئەھلى بەدر بە ھەزار فرشتەى ھىمدادى يار دە دران وەک لە ئايەتى ژمارە ۹ى ئەنفال چاو دەکرى، و کاتى موسولمانەکان بە ھاتنى ھىزى کۆمەکى بۆ موشرىکەکان خەبەردار کران ترسان و ھالۆز بوون خوداى تەعالا بەوہى منەتى لە سەر دانان و پىى کوتن مەپەشوئکىن، ئەگەر ھىزى کۆمەکى بۆ کافرەکان بى، ئەمنىش ئىوہ بە سى ھەزار حەتا بگرە بە پىنج ھەزار فرشتەى کۆمەک و يارمەتى دەر ئاورو وەسەر دەدەم. (تفسیر کبیر، ۲۲۵/۸-۲۲۶)

لە عەبدوللا بن زوبەیرەوہ گویا لە پۆزى ھەراى بەدردا زوبەیر مێزەرى پەنگزەردى ناوہتە سەرى، فرشتەکانىش بە ھەمان مێزەرى زەرد ھاتوون و دابەزیون. (ابن جریرى طبرى) بەلام ابن عباس فەرموویەتى: سىماى فرشتەکانى پۆزى بەدر مێزەرى سىپى بووہ و ھەروا لە ھەراى حونەندا مێزەرى سوورىان لە سەر بووہ. (ابن کثیر طبرانى، ۴۰۲/۱) نەزەرى دىکە ھەن و کوتوویانە فرشتەکان بە ھەموو پەنگ و نىشانە دابەزیون. عەمامە دە ناو ھۆزى عەرەبەندا باوئىکى بەرز و بەرچاو بووہ کاتى لە سەریان داکەوتبى بە زىللەتیان زانیوہ، چونکە لە ناو عەرەبەندا بلیند کردنى پەرچەم و نىشانەى تابىتە دە شەردا داب و سوننەتیکى بەرزى عەرەبى بووہ.

دڵ دەپھەوى پاز و ھىکمەتى پەوانە کردنى فرشتان لەو پۆزە ناودارانە بزانی و تىبى بگا، چونکە دەیتوانى بى ناردنى فرشتە سەرکەوتنیا پى بدا خوداى تەعالا ھەر لە راستى خۆى ورە بدا بە موسولمانان و بى غىرەتى و ترسناکى بدا بە کافران، بى ناردنى ھىمدادى لەشکرى؟ بۆ ولامى دڵ دەبى پروو بکەینە بارەگای سەرووى ھەموو بارەگایان کە بارەگای خودایە چونکە دڵ وەک تىراو و پاراو دەبى بە دەلال و نىشانەکان بە ھىچ شت ئاوا پاراو و تیروتەسەل نابى، کەوايە دەبى بچىنە خزمەت ئايەتى ۱۲۶ى ئالى عىمران:

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ ئالى عىمران
 خودا بىجگە لە بەر موژدەدان بە ئىوہ و لە بەر ئەوہش دلتان پى ئارام بگرىت، لە بەر ھىچى تر ئەمەى نەکرد، ھىچ جوڑە سەرکەوتنىکىش بەدى نايەت، لە لايەن خوداى زال و کاربەجیوہ نەبىت.

ئاوردانەووە و تېروانیئەکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۲۶

دیارە وەک ھەلن سەنگاندوووە و وەزن کردوووە ئایەتەکان بابەت لە بارەى ناردنی فرشتە ئاوان ھەست پێ کردوووە: ھەوآل و وەعدەى ناردنی فرشتەى یارمەتیدەر لە لایەنى خوداوہ بۆ موسولمانانى شەرکەر لەو ھەرایانەدا تەنیا بە مژدە دێتە بەرچاو بۆ لەشکری ئیسلام تا دلّیان لە دەغدەغە و وەسوەسە و پەڕیشانی خالی بێ و ئارام بگرێ و داسەکنی و خۆ وەخۆگر بێ، خۆ ئەو ھەش یەقینە و حاشای لێ ناکرێ کە جگە لە لایەن خودای بە توانا نەبێ یارمەتی قاتە و دەس ناکەوێ کەوا یە دەبێ بکوترێ بە راشکاوی: خودا ئەو ھەوآلە ناردنی فرشتەى بۆ موسولمانانى شەرکەر کە پرایگە یاندوووە بێ لە مژدە و ورە پێدان و دلّ ئارامی و ھێز پێدانى دلّ ھىجى دى لێ چاو ناکرێ، بەلام بەراستی خودا دلّی پاک بە باوەر و پراوەستاو لە ئیمانى و یستوووە بە تین و پتەو و قایم و قوول کا کە بێ باکانە و بە ھیوای پیروزی بەرەنگاری دوژمن بێ، پێی نەدا دوودلّی و ترس سەرئەکەوتن خۆ داخاتە ناو دەروونەووە وەک مۆریانە دلّ گەندەل کا، چونکە سەرکەوتن و زآل بوون تەنیا لە لایەن خوداوہیە. ئەویش بۆ خاوەن باوەرانی خۆ وەخۆگرن کە خودای بە توانا پێی بەخشیون، لە سەر ئەو باوەرە بەرەو پێشەوہ.

پاشەدۆ:

ئەو فرشتانەى خودای تەعالا راستەوخۆ بە زاتى خۆیان دە پیروزی و سەرکەوتندا ھىچ نەخشیکیان نییە بەلکوو وەعدەى ناردنی وان تەنیا دەبێتە ھۆى ئارامی دلّ و ھەسانەوہى گیانى موسولمانەکان، وە ئیلا پیروزی و سەرکەوتن تەنیا و تەنیا لە لایەن خودای بەھیز و بەتوانایە لە دوور و لە نزیک لە ھەر کات و ساتدا، چونکە ھەم عەزیزە واتە بەتوانا و زآل بە سەر ھەچی ھەز بکا و بپھەوێ، ھەم ھەکیمە واتە چاکترین کار بە چاکترین پێدا بەرپۆھ دەبا، جا لە سەر ئەو ئەساسە، ئینسان بۆ ئەنجامدان و بەرپۆھبردنی ھەر کارێکی بپھەوێ بیکا دەبێ پشت بە ھىچ ئیمکاناتیەک نەبەستێ لە پێشەوہ، بەلکە دەبێ پاش خۆ تەیار کردن لە ئیمکانات تەوہ کول واتە پآل وەخودا بدا، چونکە تا خودا ھەلّی نەسووپرێ ھىچ ئیمکاناتیەک ھەلّ ناسووپرێ، و تائەو ھەز نەکا ھىچ شتێک وەگەر ناکەوێ، گەرانی گەردوون ھەر بە خودایە نەک بە ئاو و بایە، سەرکەوتیش ھەر بە ئیرادەى خودایە، نە بە ھاوار و ھەرا ھەرایە، ئەگەرچی کارەکانى خودا لە سەر ئەساسى عیللەت و مەعلولە.

جوملەى ئایەتى ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ﴾ وەک ئەوہى دەچێ کوترابى: (مَا جَعَلَهُ اللَّهُ الْمَدَدَ وَ

الإمداد إلا بشرى لكم) واته خودا قهولی هیمداد و یارمه تی نه‌دا، بی له مژده نه‌بی بۆ ئیوهی موسولمان که فرشته یاریده‌تان ده‌دن، که‌وايه ده‌بی ئاوا بۆ مانای (یمددکم) ی‌ئایه‌تی ۱۲۵ بچین که به‌لّی خودای ته‌عالا به وه‌عه‌دی هیمداد و یارمه‌تی وه‌غیره‌تمان ده‌خا که‌ئه وه‌غیره‌ت و هوره‌یه‌ش ته‌ساسی سه‌رکه‌وته و به‌رگری له به‌زینه.

جومله‌ی ﴿وَلِتُطْمِئِنَّ قُلُوبُكُمْ﴾ ته وه‌سته ده‌کری که‌ئه وه جومله‌ی فیعلیه‌یه عه‌تفیشی بۆ سه‌ر (الا بشری)‌یه که جومله‌ی ئیسمیه‌یه، خو دیاره به پیتی یاسای نه‌حویان عه‌تفی فیعل بۆ سه‌ر ئیسم به‌ناپه‌وا داندراوه. به‌و پیتی به‌وه‌ی له‌ناپه‌وا لاماندابی بۆ سه‌ر په‌وا، ده‌با کوترا‌با: (إلا بشری) لکم و اطمینانا، خیر و کوترا‌با: إلا لیشرکم و لتطمئن قلوبکم) که‌وابی ده‌بی ته‌وه بزاین و بزاندری ته‌و ئال‌و‌گۆره‌ بی‌راز و سو‌ر ناتوانی سه‌ر بگری، ئیستی که‌ خودا ئاوی فه‌رمووه و راستیه له سه‌ر راست و په‌وا، ده‌بی وه‌شوین دۆزینه‌وه‌ی سو‌ر و رازه‌که بکه‌وین تا‌کوو تی‌بگه‌ین بۆ ئاوا په‌واتره و چاتره؟

ده‌چینه لای زانایانی ئادابی نه‌حویان سه‌ربه‌خو لێنانیشین و ناچینه پیش نه‌کا هه‌سمان ده‌نه‌وه.

نه‌زه‌ری زانایانی عیلمی نه‌حو ئاویان پێنوینی پی داوین بۆ ده‌رکی ته‌و‌راز و سو‌ره دوو جو‌ره بۆ‌چوون هه‌یه:

۱. یه‌ک له‌و دوو بۆ‌چوونانه ته‌وه‌یه: ده‌یاد و بی‌ری وه‌عه‌دی پێدراوی هیمداد له‌لایه‌ن خوداوه دوو شت ده‌که‌ونه به‌رچاو، یه‌ک له‌و دووانه ته‌وه‌یه: هیوا و ئومید به وه‌عه‌وه به‌هیز‌تره بۆ‌گه‌یشتن به مه‌تلّه‌ب، تا بی وه‌عه‌ده، چونکه وه‌عه‌دی یارمه‌تی، شادی هین و غیره‌ت‌ده‌ره به‌دایه‌م زه‌مه‌مه‌ی پی‌روزی ده‌خاته ناو دله‌وه وه‌ک جومله‌ی (إلا بشری) ئایه‌تی ۱۲۶ ی‌ئالی عیمران.

۲. دووه‌مین شت له‌و شتانه‌ی سووکنایی ده‌خه‌نه ناو دله‌ به وه‌عه‌دی خودا ته‌وه‌یه: ئارامی و سووکنایی دله به هیوای وه‌عه‌دی خودا ده‌رووبه‌پروو بوونه‌وه ده‌گه‌ل دوزمن، که ئارامی دله و خو وه‌خو‌گری ده‌شه‌ردا ته‌ساس و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کین.

به‌کورتی و به‌کوردی، مه‌به‌ستی هه‌وه‌ل (الا بشری)‌یه، مه‌به‌ستی دووه‌م (ته‌مه‌ئینه "ئارامی دله") ه‌جا خو ته‌وه‌ش پروو و ئاشکرایه له‌نیوان ته‌و دوو مه‌تلّه‌ب و مه‌به‌ستانه جیاوازی هه‌یه واته جیاوازی نیوان "بشری" و "ئیمینان"، جا ته‌گه‌ر به‌رجه‌وه‌ندانه سرنج بدریته مه‌به‌ست

و ئەسلى کار دەردەكەوى بە پرونى، مەتلەبى دووھەم كە دَل ئارامى و خَو وەخوگريه، قايمتر و بەهێزترە لە مەتلەبى ھەوێل كە "بشرى"یە، چونكە خوڤاگرى و دَل ئارامى مەبەست و ئەساسى سەرەكین بۆ پیرۆزى ل ەشەردا، مەبەست لەویدا كە حەرفى عیللەت واتە «ل»، خراوەتە سەر فیعلى "لِطْمَن" ھەر ئەوێھە كە دَل ئارامى شەرتى شەپە.

ھەندیکیش ھاتوون لە ولامى ئەویدا كە دەلین عەتفى فیعلى "لِطْمَن" بۆ سەر ئىسمى (بشرى) ناپەوايە چونكە عەتفى فیلعە بۆ سەر ئىسم، كوتووێیانە ئەو عەتف نییە بەو دەلیلە واوى لە سەر "لِطْمَن" زیادییە و واوى عەتف نییە، تەعبیری ئایەتەكەش ئاوايە (و مَا جَعَلَهُ اللّٰهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ لِيَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوبُكُمْ) پاشان خودا دەفرموى: ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ﴾ ئامانج و ھەدەفى ئەسڵیش دێردا ھەر پشت بە خودا بەستەن، نەك بە فرشتە، ھەر وەك ئیمان و باوەرى راستینیش پال وە خودا دانە بە دَل نەك بە كوتەى بى ناو.

جوملەى (الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ) ئىشارەى ھەلای ئەوێ خودا خواھنى كەمالى تواناییە، (حكيم) ئىشارەى ھەلای ئەوێ كە خودا خواھنى كەمالى زانستە، جا كە وا دەزانى ئەى ئىنسان خودا ئاوا بەرز و بەتوانايە و نیازى ھەچى خواھن نیازە لەو بى نیازەدا چارەى دى، لەوى بەولاوہ پشت بە ھەچى بھەستى بى لەوى، پەنا بۆ ھەر كوی بەرى بى لەوى، دەس دە ھەچى گرى بى لەوى، بى گومان بە كە ناگەى بە چارەى كار جگە لەو ناگەى بە مەتلەب، خەیانەتیش بە خۆت و بە ئەقل و ھەست و شعوروت دەكەى. بۆ زیدە زانین برۆ بۆ لای تەفسیری كەبیر باسى ھەمان ئایەت.

تیوتیو:

بە درێژایی شەپ و ھەرای ئىسلام دەگەل كافران لە سەرەتای زھوورى ئایینی پیرۆز و مبارەكى محەمەدى، بۆ سەرکەوتنى لەشكرى ئىسلام فرشتە دابەزیون، ئەو ئەو دابەزینەى فرشتان راستە و سابیتە و پینگا و جینگای ئینكارى نییە، بەلام لە سەر چوون ھاتن و چوون ھەلوێستیان كە ئایا دەكەونە شەپ، یا ھەر ھێز و غیرەت دەدەن بە موسوڵمانان، نەزەرى جۆراوجۆر ھەيە، تەماشادەكەین لە سیمما و ناوەرۆكى دوو ئایەتى ۱۲۴ و ۱۲۵ ئالی عیمران دابەزینی فرشتە ھەيە و سابیتە بەلام راستەوخۆ شەپ كردن و تیو ھەلگلانیان دە شەردا لى ھەست ناكړى، بەلكە ئارامى و غیرەت پێدان و خَو وەخوگري لەشكرى ئىسلامیان لى ھەست پى دەكړى، جگە لەو ھش لەولایەشەو ەترس و زەلزەلە و دلەپراوكەى لەشكرى دوزمیان لى

دهتکی و لی دیاری ددها، و ههتا ئهسارهت و زهلیلی و ههلاتنی بی ئابرووانه ی کافران دهبیندری له کاتی هاتنی ئه و فرشتانه.

زانایان به تیکرایی کۆکن له سهر ئهوهی که له پوژانی ههرا ی بهدر و ئوحوودا بو سهرکهوتنی موسولمانان به سهر کافران فرشته دابهزیون به پهنگ و سیما و تایهتی خوینان، ئه گهرچی ته نیا یه ک فرشته له توانایدا ههیه دنیای دوژمن ویران و نابوود کا، به لام دابهزینیان به پۆل له شهپهکانی ههرا ی پوژانی بهدر و ئوحوودا رازدار و ئهسراراییه که گویا له سهر شکل و دیمه نی ئینسان له و دوو شهپانه دا چاو کراون، ههر وهک هه ندیک له میژوو زانه کان ئه وهیان به یه قین گه یاندووه: شهپ کردنی فرشته ده گهل کافره یه قینه و ئینکاری ناکری، گویا یه کیک له یارانی پیغه مبه ر فه رموویه تی گویم له زرمه ی لیدانی فرشته بوو که له کافر و شهپکه ری ددها و سه روچاوی کافره که م به شکاوی و خویناوی چاو ده کرد و ده شم بیست ده و کاته دا ئه و ده نگه: (اقدام حیزوم) واته بو پیشه وه ی ئه ی حیزوم. کاتی ئه و یاره ی پیغه مبه ر که ئه وه بو پیغه مبه ر نه قل ده کا، پیغه مبه ریش پی ده فه رموی: ئه وه ده نگه ی جبه ر ئیل بووه ده ئه سپه که ی که ناوی حیزوم بووه خوړپوه و ده نگه داوه بو پیشه وه پروا. (تفسیر ابن کثیر، ٢/٢٩٠)

به لام ئه بووبه کری اصم ئینکاری دابه زینی فرشته ی بو سهرکهوتنی موسولمانان کردووه له پوژی سهخت و تالدا، ئه و بوچوونه ی ویشیان به رهوا دانه ناوه زانایانی ئایینی.

سه عد کوپری مالک فه رموویه تی: له پوژی ههرا ی بهدر و ئوحوودا فرشته م دیتوون که تیریان ده خسته ناو مالی که وان بو موسولمانان و ههتا به منیشیان تیر ددها، له سهر شکل و سیمای ئینسانی لاو و ئه وه شم لی ده بیستن: (ادم ابا اسحاق، ادم ابا اسحاق)، واته تیر لیده ئه بوئیسحاق، به لام پاش شهپ هه رچه ند پروانیم و بوی هه لخولام که وه یانبینم نه مدینه وه. پاشان ئه و جهریانه م بو پیغه مبه ر باس کرد و ئه ویش ده ولاممدا فه رمووی: ئه وه فرشته بوون. (تفسیر بغوی، ١/٣٤٨).

له سه عد ابن ابی وقاص نه قله که فه رموویه تی: پوژی ههرا ی ئوحوود له لای پاست و چه پی پیغه مبه ر ده مدی دوو جه وان به جلکی سپی به توندی شهپیان ده گهل کافران ده کرد، ئه و دوو جه وانانه م نه دیبوون و نه مده ناسین. (تفسیر بغوی، ١/٣٤٨)

جگه له وان ههش ده بیسترا له کافران ده یانکوت له پوژی به دردا: ئه سپی زورمان چاو ده کردن به لام له پوژی ئوحوودا ئه وهنده زور نه بوون.

کێ پێی خو‌شه‌ باوه‌ر کا، کێ نایه‌ه‌وه‌ی باوه‌ر نه‌کا، چونکه‌ ده‌روازه‌ی ئینکاری له‌ سه‌ر ئینسان دانه‌خراوه‌. به‌لکه‌ ئاواله‌یه‌.

د‌ل ده‌یه‌ه‌وه‌ی پ‌ازی ناردنی فرشته‌ له‌ لایه‌ن خوداوه‌ بۆ له‌شکری موس‌ولمانان له‌ کاتی ته‌نگانه‌ و هه‌رادا بزانی، چونکه‌ خودای ته‌عالا پ‌استه‌وخ‌و ب‌ی ئه‌وه‌ی فرشته‌ ب‌تیری ده‌توانی هه‌چی ه‌یزی د‌ژه‌ تیکی بشک‌ینی و نابوودی کا، که‌وايه‌ ناردنی فرشته‌ ده‌بی وای بۆ بچ‌ین که‌ سو‌ر و پ‌ازیکی ده‌بندایه‌، شوین ئه‌و پ‌ازه‌ که‌وین تا ده‌ید‌وزینه‌وه‌، بۆ تیگه‌یشتن له‌و باب‌ه‌ته‌ و و‌لامی د‌ل ده‌بی بچ‌ینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۲۷ی ئالی عیمران که‌ له‌ویدا به‌لکوو ب‌توانین ئه‌و پ‌ازه‌ وه‌د‌وزین:

لِیَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ﴿۱۲۷﴾ ئالی عیمران
تا‌کوو خودا هه‌ندئ له‌و ب‌ی ب‌روایانه‌ له‌ ناو ب‌یا، یا سه‌رکو‌ت و پ‌سوایان ب‌کا، سه‌ره‌نجامیش به‌ سه‌رش‌و‌ری و نا‌هو‌م‌یدی ب‌گه‌ر‌ینه‌وه‌.

ئاوردانه‌وه‌ و ت‌ی‌روان‌یت‌یکی هه‌ستیارانه‌ له‌ ناوه‌رو‌ک و سیمای ئایه‌تی ۱۲۷

دیاره‌ ئه‌وه‌ زان‌دراوه‌ و ده‌ عالهم‌ گه‌ی‌ین‌دراوه‌ که‌ ده‌ شه‌ر و هه‌رای به‌دردا ۷۰ که‌س له‌و که‌سانه‌ی که‌ م‌ۆره‌ و هه‌لس‌و‌پ‌‌ینه‌ری قور‌ه‌یشیان بوون کو‌ژران و هه‌فتاشیان لی به‌ دیل گیران، وه‌ک له‌ جو‌مله‌ی (أَوْ يَكْبِتُهُمْ) دا هه‌ست پ‌ی ده‌ک‌ری، واته‌ خودایه‌ یا ئه‌وانه‌ نابوو و دیل و زه‌لیل که‌؛ جو‌مله‌ی (فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ) واته‌ خودایه‌ ب‌ی ئه‌وه‌ی به‌ ئاره‌زووی خو‌یان ب‌گه‌ن؛ به‌ کوردی، ئه‌و پشتیوانیه‌ی خودا بۆ موس‌ولمانان بۆ ئه‌وه‌یه‌: پ‌ۆل‌یک له‌ ب‌ی‌باوه‌ران نابوود و له‌ناو بچ‌ن و یا پ‌سوایان ب‌کات خودا له‌ به‌رچاوی عالهم‌، و باقی و پ‌اشماوه‌کان به‌ سه‌رش‌و‌ری و نا‌هو‌م‌یدی ب‌گه‌ر‌ینه‌وه‌.

به‌ کورتی و به‌ کوردی: ناردنی فرشته‌ بۆ لای موس‌ولمانان له‌ شه‌ر ده‌گه‌ل کافران بۆ ئه‌وه‌یه‌ به‌ش‌یک له‌ موشریکان له‌ت‌وپه‌ت کر‌ین یانی له‌ ه‌یزی دو‌ژمن به‌ش‌یک که‌م ب‌یت‌ه‌وه‌ به‌ هو‌ی کوشتن و دیل بوونیان به‌ ده‌ست له‌شک‌ری ئیسلام، و هه‌روا به‌ سه‌رش‌و‌ری و نا‌هو‌م‌یدی وه‌گه‌ر‌ین و عالهم‌ چاویان کا؛ به‌شیان شیوه‌ن و نابوودی، مانیان به‌ سه‌رش‌و‌ری و داماو‌ی و زه‌لیلی له‌ به‌رچاوی عالهم‌ ب‌ی.

له‌ف‌زی (خائ‌بین) واته‌ نا‌هو‌م‌ید و ب‌ی‌به‌ش، فه‌رقیان ده‌گه‌ل (ی‌أس) واته‌ فه‌رقی (خیب و ی‌أس)

ئهوهیه: "خیب" واته نائومیدی پاش ئومید و هیوایه به لام "یأس" پیش ئهوهیه که چاوه پروان بی و هیوات بی. جگه له وهش نه قیض واته دژی "یأس" رجایه، ده حالیکدا دژی "خیب" "ظفر"ه.

﴿١٢٨﴾

دلی به پرسیار و بزۆز هه ر ئان و سات و ده میک به دم بیر و خه یالیکه وه ده خولیتته وه، بۆ نمونه دپته سه ر ئه و خه یاله که پیغه مبه ر هه لژی ر دراو و په وانه کراوی خویه تی و خوشی ده وی، ده بی له سه ر ئه و خوشه ویستییه ی هیچ دوعا و پارانه وه ی لی وه رگری و قبولی کا؟ جا ئه گه ر خوشی ده وی به زاهیری ئه قل ده شبی دوعای قبول کا، جا ئه گه ر قبولیشی ده کا ئه دی پیغه مبه ر بۆچی دوعای نابودی دوژمنانی خوی ناکا تا له ناو بچن و موسولمان وه سه سین و راحت بژین و له ده ستیان ئه مین بن؟ و ئه گه ر دوعاشی لی قبول ناکا و دوژمنانی به گژدا ده کا و ئازار و په نجی تووش ده که ن، خوشه ویستییه که ی له کویدا چاو ده کری و دیاره؟

جا ئه و بابته و مه به سه ته به رچاوه ده بی په نایه به رینه به ر ئایه تی ۱۲۸ ی ئالی عیمران و وردی بدۆزین و وه پیشکنین تا کوو بتوانین رازی خوشه ویستی پیغه مبه ر بزاین و بشزاین خودا تا کوئی به قسه ده کا و ئیجازه ی ده دا ده خاله ت بکا ده کاروباری خودادا؟ ئه وهش ئایه ته که:

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٢٨﴾ ئالی عیمران
ئه تۆ ئه ی محمه د ه یچت به ده س نییه له و کاردها، خودا ته نیا خوی حیسابه، یا بیان به خشی یا نه یانه خشی و ئازاریان بدات، بی گومان ئه وانه سه ته مکارن.

ئاوردانه وه و تپروانیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۲۸

بۆوه ی مانای ئایه ته که به بی هه له و په له ته عبیر و به راوه رد که یین، پتویسته ئه و (الف و لام) هی سه ر (من الامر)ی ئایه ته که بناسین، ئایا بۆ جنسه واته گشتیه، یا بۆ ئه و شته یه که له پیشدا دیتراوه و خراوه ته ناو زه ینه وه (عه د خارجی)؟ چونکه تا حال ی ئه و ئه لف و لامه نه زانری مانای دروستی (امر) که نازاندری که ئایا ئه و ئه مره بریتیه له چی؟ که وایه ده بی حال ی ئه لف و لام بزاندری.

هه ندیک له زانایانی عیلمی نه حو نه زه ریان وا داوه که ئه و ئه لف و لامه بۆ جنسن واته جنسییه، ئه و ده م مانای ئایه ته که ئاوا ته عبیر ده کری: ئه تۆ ئه ی محمه د ه یچ کاروباریکی خودادا مافی ده خاله ت و ئیختیار ت نییه و نه تدراوه تی، واته ئه گه ر بته وه یی ده خاله ت بکه ی

ناتوانی.

ئەوانەى كە بشلین ئەو ئەلف و لامە بۆ جنس نبیە، بەلكە بۆ عەھدە، واتە بۆ ئەوێهە كە دە پێشدا زاندرارە و دە دلدا زەخیرە كراوە، ئەودەم مانای ئایتەكە ئاوا بەراوەرد و تەعبیر دەكرێ: ئەتۆ ئەى محەمەد لەبارەى ئەو كەسانەى كە ئازار و ئەزىەتیاں پێ داوى، ناتوانى هیچ دەخالەتیکیان دە كار و باریدا بكەى، واتە بتههوى تۆلەيان لى وەكەى و ئازاریان دەى و نابوودیان كەى، ناتوانى بەبى ئەمر و ئیرادەى من. دیارە دێرەدا ئەو نەزەرەش پەسەندە و نزیک لە راستیە.

دووبارە بۆ وەى بتواندرى بە باشترین ڕیگادا بۆ لای راستى مانای ئایەتەكە بچین دەبى هۆى دابەزینی ئایەتەكەش بە دروستى بزاندري و بیزانین، جا ئەودەم دەتواندرى بى گری و گوڵ چوون بۆ لای راستیەكەى سەر بگرى، جا لە سەر ئەو ئەساسە دەلین: هۆى دابەزینی ئەو ئایەتە چەن نەزەریكى لە سەرە، وا مەنشورە كە ئەو ئایەتە لە سەر كارەساتى هەرای پۆژى ئوحد دابەزیو، لەو بارەشەو سى نەزەر دەبیندرى:

۱. یەکیان ئەوێهە: پیغەمبەر و یستوویەتى دوعای نابودی کافرانی بە گژدا هاتووی بکا و خودا ڕپى پى نەداو،

۲. نەزەرى دووھەم ئەوێهە: گۆیا معتبەى كورپى ئەبى وەقاس زەربەيەكى كە داوەشاندوتە سەر و پرووى پیغەمبەرى دە پۆژى هەرای ئوحدودا، كاریگەر بوو و بریندارى كردوو. پیغەمبەر كاتى خوین بە خۆیەو دەبینى دەسپێتەو. سالم مەولای ابى حذیفە ئەو خوینە دەشواتەو. لەو كاتەدا پیغەمبەر دەفرموى: (كَيْفَ يُفْلِحُ قَوْمٌ خَضَبُوا وَجَهَ نَبِيِّهِم بِالْدَمِّ وَ هُوَ يَدْعُوهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ) واتە چۆن ڕزگارى دى قەومێك كە ڕوخسارى خۆیان تێكەلاوى خوین كەن، دەحالیكدا كە ئەو پیغەمبەریان ئەوان بۆ لای خودا دەعوەت دەكا؟ ئەدیرەدايە پیغەمبەر و یستوویەتى دوعای نابوودیان لى بکا، خوداش ڕپى دوعا لیکردنیانی پى نەداو.

۳. نەزەرى سیھەم ئەوێهە: لە زارى سالم كورپى عەبدوللا كە ئەویش لە زارى بابى كە عەبدوللا عیمران ناویەتى نەقل دەكا كە پیغەمبەر قەومێكى لەعنەت كرد بەو شیوێهە: اللَّهُمَّ اَلْعَن اَبَا سَفِيَانَ، اللَّهُمَّ اَلْعَنُ الْحَرِثُ بْنُ هِشَامٍ، اللَّهُمَّ اَلْعَنُ صَفْوَانَ بْنِ اُمَيَّةَ). ئەو ئایەتە هاتە خوار تا ئایەتەكە گەشتە (او يتوب عليهم). ئەدیرەدايە خودا داواى توبەى دەسنیشان كرد كە فرموى: خودا یا توبەیان لى قبول دەكا یا عەزایبان دەدا، ئەتۆ لەو بارەو هیچ ڕپت پى نەدراو.

۴. نەزەرى چوارەمین لەمەر دابەزینی ئایەتى ۱۲۸ لە لایەن زانایانەو ئەوێهە:

گۆیا کاتێ حەزەرەتی حەمزەیی مامی پیغەمبەری شەهید دەکرێ تەرمەکەیی لە لایەن کافرانەو بە ئیحترامی دەگەڵ دەکرێ. کاتێ حەزەرەتی پەسوول چاوی پێ دەکەوێ، ناپەرەحت دەبێ و دەفەرموێ: ئەمیش بە تۆلەیی ئەو بێ ئەدەبیەیی دەرەحەق بە حەزەرەتی حەمزە کرا، سێ نەفەر لەوان ئاوا لێ دەکەم، جا خودای تەعالا بۆ بەرگری لەو هەلوێستەیی پیغەمبەری بەرگری کا و مەنعی کا لەو کارە ناپەرەوایە، ئەو ئایەتی ١٢٨ی بۆ دابەزاندا.

قەڵا کە یەکیکە لە زانایان فەرموویەتی: هەموو ئەو کارەساتانە دە هەرای پوژی ئو خوددا هاتوونە جێ، و ئەو ئایەتەش هەر لەو بارەو هاتۆتە خوار. جا بۆ هەر لایەکیانی حەوالە دەی ئەو ئایەتە دەگونجێ.

هەندیکیش لەو باوەڕەدان کاتێ موسوڵمانان لە بابەتی نەزم و دەستوور بە پیچەوانەیی دەستووری پیغەمبەر جوولانەو و تیشکان، پیغەمبەر ویستی بۆ ئەو لادەرەنە لە دەستوور نەفرین بنێرێ، خوداش بە وەسیلەیی ئەو ئایەتە مەنعی کرد. بەلام ابن عباس ئاوا دەفەرموێ: پیغەمبەر ویستی بۆ ئەو موسوڵمانە بەزیو و تیکشکاوانە داوای لێ خۆش بوون بکا لە خودا بۆیان، خودا پێی پێ نەدا بە وەسیلەیی ئەو ئایەتە.

نەزەرێکی دیکەش هەر لە بابەت دابەزینی ئەو ئایەتە هەیه بە پیچەوانەیی هەموو نەزەرەکانە، وەک ئەو ئەمەم مقاتل فەرموویەتی: هیچکام لەو نەزەرەنە لە بابەت دابەزینی ئایەتی ١٢٨ کوتراون و نین، بەلکە دابەزینی ئەو ئایەتە لە بابەت کارەساتی "بئری معونە"یە، جەریانەکەش بە کورتی ئاوا بوو:

پۆلیک لە منافقان داوا لە حەزەرەتی پەسوول دەکەن کە تێعدادێک لە قورئانزانەکان و حافیزانی قورئانیا بۆ لا بنێرێ تاکوو فیری قورئان بن لێیان، پیغەمبەریش ٧٠ نەفەر لە حافیزانی قورئان و قورئانزانانی باشیان بۆ دەنێرێ. بەلام ئەدیرەدا دەرەکەوێ کە دوو پروو بە دایمە دە کەلێندایە و لە هەل دەخەفتی لە موسوڵمانان. دوو پروووەکان ئەو قورئانزانانە بەتیکرا شەهید دەکەن، کاتێ پیغەمبەر ئەو خەبەرە دلتەزینەیی پێ دەگا بە توندی ناپەرەحت دەبێ و حەتا بە درێژایی یەک مانگ دە نوێژدا دوای خراپی بۆ دەناردن و گۆیا دوای قنوت بۆ دلتارامی پیغەمبەر و یارانی دە نوێژدا دەخوێندرا. و پاش یەک مانگ لە واقەکە رابرد خودا ئەو ئایەتی ١٢٨ی بۆ تەسکینی دلت دابەزاندا. (روح المعانی، ٣٦١/٤؛ تفسیر کبیر، ٢٣٢/٨-٢٣١)، هەمان ئایەت)

پاشەدۆ:

ئەو ئایەتی ۱۲۸ ئەگەر ورد دایبژری و لە کەو درى چەند رازیکى بەرچاویان تیدا چاو دەکری: بۆ نمونە:

۱. ئەو ئایەتە پیمان دەلی پیغەمبەر زانستی غەیبی واتە نەینى نییە، ئەگەر بیا وای دەکرد پى دەدەدا ددانى مبارەکی بشکى بە دەستی کافران، یا مامی بەو شیوەیە شەهید بکری.

۲. هیچ پیغەمبەرێک ناتوانی راستەوخۆ زەرەر بگەینى بە کەس.

بە کوردی، قازانج و زەرەر پى گەیاندن لە دەستی کەسدا نییە تا پیغەمبەرەکان و فرشتەش، کى پى وانه پى دۆراوه.

۳. مەبەست لە تەبلیغ واتە راگەیاندن ئەو نییە کە حەتمەن گوێگر دەپى وەرگیرى و قبوول بى، بەلکە دەپى موبەلیغ واتە راگەیینەر و وێژەر و پینوما لە سەر ئەنجامى ئەرک و وەزیفەى خۆى پى کە وێژەرییە و پینوماپیە. کارى عەبد، عەبدایەتیە نەک هیدایەت چونکە بە دەست خودایە هیدایەت.

۴. بە پیچەوانەى باوەرى ئەهلى خورافات، ئاشکرا بوو کە پیغەمبەرانیشت بەشەرن هیچکامیان خاوەنى ئیختیارات و قودراتى خودایان نییە.

وەک دەبینین خودای پاک و بى‌هاوتا بە وەسیلەى ئایەتی ۱۲۸ مالکیەتی خۆى لەسەر عەبدان و تۆبە پەزیری ئینسان بەیان کرد و پراگەیاندا، ئەو جار بۆ ئەوێ تەئکید و تەسبیتی بکات و بەندەکانى خوشى تیگەیینى لەوێ کە خواپە خاوەنى بەتەواوى مەلک و فەرمان، و مەلکایەتی ئاسمان و زەوى هەر ئى خودایە و شایان بە خودایە، و فەرمان و دەستوور و حوکمرانى کائیناتی ئاسمان و زەوى و ئائەوانەى دە نایاندا، هەر ئى خودایە و شایان بە ئەو، زەرەر و قازانج لەو بابەتەو تاییەتی خودایە، کى عەزاب دا و کى ببەخشى هەر خودایە، و کیش خۆى پى بسپێرى و پشتى ویدا ئاوری بەخیری وەسەر دەدا، و کیش بە سیلەى چاو پروانیتى و گورگەئاورانى وەسەر بدا، ئەو کەسە ناتوانى لە ئاوات و ئارەزوو و نیازەکانیدا سەرکەوتوو بى، بۆ پشت راست کردنەوێ ئەو راستیە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۲۹ ئالی عیمران، تاکوو بتوانین لە مەبەست حالى بین:

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

رَّحِيمٌ ﴿١٢٩﴾ ئالى عمران

ھەرچی لە ئاسانە کان و زەویدا یە ملکی خودایە، ئەو کەسە ی خۆی کە یفی لی بی، عەفوی دەکا، ئەو ەش کە کە یفی لە سەر نەبیت، سزای دەدات، خوداش لیبوردە و دلۆفانە.

ئاوردانەو و تێروانیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۲۹

لە ھەلسەنگاندن و سەرنجیکی وردبینانە لە ناو دەروونی ئەو ئایەتە پێرۆزە بە پرونی ھەست بەو دەکرێ کە خودای خواوێنی ملکی ئاسمان و زەوی و ئەوانە ی وا دەناوایاندایە دلناییی روحی پیغەمبەر دەداتەو و دەکات بەو ی: کە ئەتۆ ئە ی پیغەمبەر بەرپرس و لیپرسراو نی بەرابەر بە ھەلاتووان و ەراکردووانی شەپ و ھەرای پۆژی ئوحد، تاکوو خۆتی لە سەر نارەحەت کە ی بەو ئەندازە ی لیان بکەو یە دوعا لیکردن.

ئەگەر بویرین و جورئەت بە خۆ بدەین و لە لۆمە ی لۆمە چیان نەترسین و ئەقلیش سەركۆنە نەکەین، ئینسافانە ئەو ئایەتە وەبەر تیشکی ئەقل و نووری ھەست بدەین، ئایەتی ﴿يَغْفِرْ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ واتە کێی بوێ دەبیەخشی و لە تاوانی دەبووری، و کێی بوێ و ئیرادە بکا عەزابی دەکا؛ چاکە ی بی و یا خراپە ی بی، چونکە ھەرچی ھە یە ملکی ئەو، ھەچی لیشی بکا لە ملکی خۆی دەکا، لە ملکی غەیری ناکا و بوێ ەوایە، جا لە سەر ئەو ئەساسە دەتوانی خودا بە حوکمی خودایەتی خۆی و خواوێنەتی ھەچی ھە یە، ھەچی کافر و نافەرمانی ئەوی کردوو ەبیەخشی و ەوالە ی بەھەشتی کا، باکیشی لە کەس نەبی و نەترسی، و ھەروا دووبارە دەشتوانی ھەچی نزیکان و ەراتسان و فەرمانبەرانی ئەون تووشی عەزابی دۆزەخیان کا، کەسیش نەتوانی بەرگری کا و نەھیلی؛ ئەو ئایەتە ئەو ەراستیە تەئید دەکا - حاشای لی ناکری و پش لە تەئویلات ناگیردری، کەوایە بە پرونی دەتواندری بکوتری: ئیتاعە ی بەندە لە خوداوە یە تاوانیش ھەر لە خوداوە یە، واتە ھەر دوو عەمەلی بەندە سەرچاوە لە ئیرادە و ھیدایەتی خوداوە یە، و ھەر وا چاکە و چاکە کاری بەندە ھیچ نەفعیک بە خودا نادا و ھیچ لەو زیاد ناکا و ھەروا تاوانی بەندە ناتوانی ھیچ زەرەریک بە خودا بگەینی و ناشتوانی ھیچ ناتەواویک تووشی خودا کا. ئەو ەمانای ئایەتی ﴿يَغْفِرْ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ یە. تفسیر کبیر ئایەتی ۱۲۹

دەکری موسولمان ھیوا و ئومیدیک دە خۆیدا جی وەکا بە ھۆی ئایەتی: ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَّحِيمٌ﴾

ټاورېک وهسهر ناودلې ټايه ته که:

ټه گهر يه کيک له ناکاو هات و کوتی: ټایا بؤ مه گهر خودا نه یفه رمووه و به سبوت نه گه یوه: که خودای خاوه ن عه دل و داد له و که سانه ی که هه تا دهمرن هر کافرن و له سهر کوفری خویان به برده و ام هر دهمینه وه خو ش نابې؟! و هه روا مه گهر وه عده ی نه داوه پیغه مبه ران و فرشتان به پیی به جی هینانی ټهرکی خویان له عه زاب بیان پاریزی؟

به لې، ده بې بکوترې له ولا مدا: خودا وه عدی داوه له وانه ی ټیتاعه ی ده که ن و بی ټه مری ناکه ن په حمه تی خویان به سهر دا بریژی و له عه زاب وه دووریان خا، ټه مین بن له عه زاب، ټه ممانای ټه و ټایه ته ټاوا یه: کپی واز لی بی عه زابی ده دا، کپی واز لی بی عه زابی نادا، حاشای له و وه فایه ناکرې، به لام ده بې ژیرانه له و ټایه ته و هه وتای ویش زور به وردی سرنج بگیدرې، تا دل و ټه قلی سالم داده سه کتین و له پرسیار ده که ون، و بؤ وه ی قه ناعه ت پیدا که یین هه م له سهر توانایی خودا و هه م له سهر عه داله تیش ټاوا بؤ مانای ټایه ته که بجین: خودا هه موو شتیکی له توانادا هه یه و زاله به سهریدا، ټه ممانای کاری واش ناکا که خیلافی وه عده ی خوی بی و دووریش له ټه قل و ټینساف و عه داله ت بی، ټه و ټایه ته ټیسباتی توانایی خودا ده کا بؤ هه چی بیه و ی بیکا، نه ک ټه وه چاکان به خراب و لام داته وه و ناپاکانیش به چاک جهزا بداته وه، چونکه ټه و عه مه له زولمه و زولم نیشان ده دا، خو خوداش له زولم دووره و به ریبه.

له وه زن کردن و به راوهردی ټایه ته کانی رامان بردن به و نه تیجه و به ره مه گه یشتو وین هر وه ک خودای ته عالا به یانی ټه و نیعمه تانه ی داویه تی به موسولمانان شه رحی دا و ټاشکرای کردن له قه بیلی شاره زایی له سهر ټه مری دین و باقی کاره کانی کومه لایه تی، ده شییه و ی ټه و شتانه ش که ټیه لکشای ټومووراتی دین وه ک ټه مر به چاکه و به رگری له خراپه و ته شویق و ته رغیب و لومه له سهر خراپه، زوربه ی قورئان زانه کانیش هر ټاویان نه زهر داوه، جا له سهر ټه و یاسا و نیزامه ریک و پیکه ی خودا ده بی ټه و به سه لمینین که خودا کاران ده جی خویدا ده کا و ده بانخاته پروو. که وابی بؤ ټیسباتی ټه و مه تلّه ب و بابه ته ټه ساسیه ده بی بجینه خزمه ت ټایه تی ۱۳۰ ی ټالی عیمران تا کوو بتوانین به تیروته سه لی له و ټامانج و مه به سته ی تییدا حالی بین:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۳۰﴾

ټالی عیمران

ئەى ئەوانەى بړوا و ئىپانتان هېناوه، چەند بەرaber سوود مەخۇن، لە خودا بترسن بەو هېوايه
 رزگار بين.

سوودخۆر لەو ترسى هەيه فەقير بى، بۆيه خەلک بەرەو فەقيرى دەبا، بەلام ئەو خەيالە
 باتلەى ئەو بە پىچەوانەيه، ئەو فەقير دەبى و بى ئەنوا، خەلک ساماندار دەبى.

ئاوردانەوه و تېروانىيکى هەستيارانە لە ناوەرۆک و سىماى ئايەتى ۱۳۰

ئەى ئەوانەى دە بړواتاندا راستن و راستيش دەکەن بړواتان هېناوه، بۆوهى راستيتان
 وەرpast گەپى و شاهيد بى لە سەر راستيتان، دە مامەلەدا سوود وەرمرەگرن و مەخۇن واتە يەک
 بە دوو مەدەن تا چەند بەرaber بى، يانى چەند بەرaber مەدەن بە چەند بەرaber، واتە چين لە دواى
 چين مەپژنە پيش تا ماوهى ئەو قەرزەى داوتە بە براى موسولمانت دريژ بىتەوه و لە بنيدا گير
 بخوا و نەتوانى لە بنيدا هەستيتەوه لە بەر زياد بوونى. بۆ نموونە: دوو تەمەن بۆ ماوه يەک قەرز
 بدا بە يەکيک، کاتى ماوه يەک تەواو بوو و هەلکەوت کابراش نەيتوانى قەرزەکە وەدا، ئەويش
 ماوه يەکەى بۆ دريژ کاتەوه بەو مەرجهى پارەکە لە سەر کابراى زياد دەکا، هەر و بەو شتوويه پيوه
 دەپړوا تاکوو ئەو تەمەنەى کە دراوه بە قەرز بە کابراى نەدار و هەژار، دەکاتە دووسەد هەزار
 تەمەن. تازە هەژار لە ژيەر هەژارى دەرناچى و رزگارى نايە، جا لە سەر ئەو ئەساسە کى راستە لە
 ئيمان و باوەريدا، لە هەژار کردنى خەلک وەرپرينگى و خو بەدوور بگرى، دەنا باوەرى پى
 ناکرى و بى شاهيديشە لە سەر راستى ئيمانى بەلکە شاهيدى سوودخواردنە لە سەر خواری و
 ناراستى. جا کە وایە لادەن لەو سەودا و مامەلەيه، تاکوو رزگارتان بى و لە رۆژى ئاخىرەتیشدا
 داماو و چاوشۆر نەبن.

خوداى تەعالا بۆيه پاش هەرا و شەپرى ئوحد هاتە سەر باسى سوود (رپا) تاکوو ئينسان
 تيبگا و بزائى کە چۆن شەپ و هەرا خەلک لە ناو دەبا بەتاييەت چينى هەژارى بى نەوا دەبەر
 پيانددا دەپليختەوه و بى سەروشوين دەچى، ئاواش هەرا و شەپرى سوود خەلک لە ناو دەبا و
 رۆى دەبا لە زۆنگى هەژاريدا.

ئاگادارى:

ئاگاداريهک لەبابەت نەزم و دەستووراتى قورئانى لەمەر فير کردن و بارهينانى ئينسانى بۆ
 ئەنواعى ئوموورات و ئەحکاماتى جۆراوجۆر، قورئان کى زۆرى هەلسەنگيى و ئەوديواديوى

كا ئەو ياسايەى لى وەدەس دەكەوى: قورئان دىنى بۆ حالى بوونى ئىنسانى لە ھەوہلەوہ ياسايەكى كورت و پەوان وەك بناغەى كار دادەپژى و دادەمەزىنى، پاشان دەستور دەدا كە دەبى بە پىي ئەو ياسايە ھەلس و كەوت بكرى، جا ئەوجار ئەو حوكمەى كە دەپھەوى يادى بدا دايدەتەقنى و لە كەو و داژگىر و ھىلەكى دەدا، بە شىوہىەكى جوان و پىك و پىك كە ھەموو بارەكانى دروست و ھەلە و ئىشتىبا و ناتەواوى ئەو حوكمە نىشان دەدا و پرايدەنى، و ھەروا پىگى خوپارازتن لە ھەلە و چەوتەكانى نىشان دەدا، و پىگى باش و پەسەندەكانى دادەمەزىنى، لە سەر راست پىشتن ئاخىر قسەت پى دەلى و ھىوادارت دەكا بە پاداشى شايان و پەسەند، و لە سەر خوار و خىچ پىشتن لۆمەت دەكا و ھەپەشەت لى دەكا، بە سزايەكى پىر لە ئىش و ژان.

بە كورتى و بە كوردى، ھەر چوار لای حوكمەكە دەورە دەدا، تا بە تەواوى جوان و ناحەزى و ناتەواوى و تىر و تەواوى ئەو حوكمە بخرىتە پروو حاشاى لى نەكرى، وەك ھىلكە سپى دەكا و لە بەردەستانى پرايدەنى، تاكوو كەس نەتوانى پىژى حىسابى بەھانە بگىرى و بلى: ئەمن حالى نەكرام و كەس نەھاتووہ بلى ئەو شتە ئاوايە.

بۆ نمونە پرا واتە سوود بە چوار قوناغ بە تەواوى خرايە پروو و دەرخواردى ئەقل و شعورى ئىنسانى درا:

۱. قوناغى يەكەم بە وەسىلەى ئايەتى ۳۹ى سوورپى پىژم دە ئىنسانى گەيانەد دىناپەرستەكانى لاواز و خەيال خاوا بىر دەكەنەوہ كە سەرەوت و دارايى بە سوودخواردن زىادە دەكا و دەرپواتە سەرى، بەلام لە لاين خوداى پىژمەر و زانا بە ھەوہل و ئاخىر كار، ئەو سامان و دارايىەى كە سوودى دەرپىتە ھەوین ھەر كەمە و كەم دەكا و زىاد ناكە، بۆ باوہپى سەپرى ئايەتەكە بگەن:

وَمَا آتَيْتُمْ مِّن رَّبًّا لِّتَرْبُو فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُو عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٣٩﴾ روم

ئەوہى بە ناوى سوود دەيدەن بۆ ئەوہى پىت و زىدە بگەویتە مالى خەلك، لە لای خودا زىاد ناكە و فرى تىناكەوى بەلام ئەو زەكاتەى كە لە بەر خودا دەيدەن، كەواتە ئا ئەوانەن خاوەن پاداشى چەند بەرابەرن.

ئەو ئايەتە ئەوہمان پى دەلى كە زەكات و بەخشىنى پاك و بى پىايى دەپىتە ھوى زىاد بوونى

دارایی.

۲. دووبارە قۇناغی دوو ھاوار دەکا سوودخۆری ناپەواپە و داب و نەریتی ناحەزی ھۆزی یەھوودە، دووری لی بکەن؛ بۆ ئیساتی ئەو راستییە سەیری ئایەتی ۱۶۱ ی نساء بکەن:

وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

ھەر وەھاش بە ھۆی سوود وەرگرتنەوہ کە بێ گومان لیان قەدەغە کرابوو خواردنی مالی خەلکیش ھەر وا بە ناحەق، ئیمەش سزایە کی بە ژانمان نامادە کرد بۆ ئەوانەیان کە بێ پروان.

ئەو ئایەتە پیرۆزەش ھەر پیمان دەلی خۆ لە قەرەی سوودخۆری مەدەن.

۳. قۇناغی سی لە سەر ھەرامی سوود: ئەو یە کە خودای تەعالا راستەوخۆ و بە ئاشکرایە دە ئایەتی ۱۶۱ ی سوورە ی نساء دا نەھ ی لە سوودخۆری دەکا.

۴. قۇناغی چوار لە بابەت ھەرامی سوودخواردن، زۆر بە توندی خودا دەپروانیی و ھەرەشە لە خواردنی دەکا و دایناوہ بە شەر کردن دەگەل خودا، واتە رپیاخۆر شەری دەگەل خودایە، ئە بەو بەشە دەکوترێ رپیا فاحش، واتە زۆری دمدریژی تیدا بە کار بردراوہ، دەبی ھەسی بدریتەوہ و لە دەمی درێ. بۆ ئیساتی ئەو راستییە دەبی بچینە خزمەت ئایەتەکانی ۲۷۹ و ۲۷۵ ی بەقەرە تا بە چاکی تیگەین لە ھەرامی رپیا:

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

۲۷۵

ئەو کەسانە ی کە سوود دەخۆن نایەنە دەرەوہ لە گۆر، وە کوو ئەو کەسانە نەبی کە شەیتان دەستی لی وەشانوون، ئەمەش ھەر لە بەر ئەو یە سوودخۆرەکان وتیان بێ گومان کپین و فرۆشتنیش ھەر وە کوو سوود وایە، کەچی خودا کپین و فرۆشتنی ھەل کردووە و سوودی بە ھەرام داناوہ، ھەر کەس کاتییک پەيامی خودا لەم بارەوہ گەییە دەستی و وازی لە سوودخواردن ھینا ھەموو دەسکەوتی رابردووی ئی خۆیتە، کاروباریشی لای خودایە، بەلام ھەر کەس بایدایەوہ بۆ سوودخواردن و ھەل کردنی، ئەوانە ھاوڕپی ئاگرن ھەتا ھەتایە لە نیویدان.

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾

ئەگەر دەس بەردار نەبن و دەس لە سوود خواردن ھەلنەگرن، دڵنیا بن و بزائن ئەو ھەرتان لە گەڵ خودا و پیغەمبەرە کەیدا بەرپا کردوو، بەلام تۆبەتان کرد، سەرمايە کە ئی خۆتانە، بەلام بەو شیوەیە: نە ستەمی لە کەس دەکەن و نە ستەمیکیشان لێ دەکرێت.

ئەو چوار ئایەتە پیرۆزانە (۳۹ی پۆم، ۱۶۱ی نساء، ۲۷۹ و ۲۷۵ی بەقەرە) ئینسان پلە بە پلە ھاوەڵا دەکەن لە سەر ھەرامی ریا و ھیدایەتی دەدەن بۆ خۆپارازتن لە خواردنی بە شیوەیەکی ھەکیمانە، ھەر وەک مندالێک کە بۆوی لە مەمک خواردن بکریتەو یەک سەرە لە مەمک ناگریتەو بۆوی تووشی ئازار و خەفەت نەبێ، ورە و ردە و پایە بە پایە لە مەمک دەکریتەو، ھەر کاتە بە شیوەی ھەکیمانە، ھەوێل دایکی پێی دەلێ فەخە مەمە، مەیحۆ، ھا ئەو دەنکە خورمايە بخۆ؛ تا عادەت بە مندالە کە دەگری، مەمکیکی لێ دەستیندری لە ھەوێلەو، بەو شیوە ھەکیمانە، ئەو جار مندالە کە بە عادەت دان بە خواردنی شتی تایبەتی مەمکیکی لە بیر دەبریتەو، بەرەو دەس بەرداری بە یەکجاری لە ھەر دوو مەمک ھان دەدری بە خواردەمەنی تایبەتی، تا وای لێ بە سەر دی لە ھەر دوو مەمکەکانی بە یەکجاری واز دێی.

خودای تەعالا بۆ دەست بەرداری ئینسان لە کاروبارەکانی کە شەرع و یاسای عادەتی پێیان رازی نییە، پایە بە پایە دیتە پێش بۆ تەرکی کارەکە، وەک دەس بەرداری لە سوود خواردن، ئەگەرچی کات و دەوران وایان رازاندۆتەو سوود خواردن، ھاووە بێت بە شیک لە ئەحکامات، ئەو ھەش دەگریتەو بۆ ناشیگەری ھەلسوورپنەرانی جامعە و کە نازانن جامعە بە پرگای دروستدا بەرن، دەلێن سوودی بانگان کارمزدە و ھەرام نییە.

دڵ دەبھەوی بە تیر و تەسەلی لە مەبەستی ئەو ئایەتە ھالی بی: ﴿أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً﴾، ھەرچەند لە سەر ئەساسی یاسای عیلمی سەرف و شەھ (اضعاف) کە جمع القلە یە دەبی لە سەر کەم بدوی، کەچی دێردا بە مانای زۆرە، مەبەست رێبازی زۆرە، واتە چەند بار تەقا و چەند بەرابەر مەخۆن، رازی ناو بردنی ئەو وشانە دەبی دێردا ئەو بی: زۆر کاتی وا ھەییە سووخور لە سوود خواردندا پۆدەچی بە ئەندازە یەکی وا کە شەش دانگی خەیاڵاتی لەو ھەلەدەخوێ، کاتی دانەوێ قەرزە فەوتانی دەگەڵ بی باشە بۆ وە سوودە کە بروتە سەری، و یا بە خەیاڵی کالی

سوودخواردنی کەم، بە حەسەنات تاوانەکە ی ئێگەر بشبێ لادەچی، بۆیە خودا فەرموویەتی:
سوودی بە سوود مەخۆن، چونکە کەم و یا زۆر هەر حەرەمە.

و یا دەلێن: رازی ئەو وشەییە (اضعافا) ئەو یە دەورانی جاھلیەت واتە نەزانی، ئەگەر
کابرایەکی ئەندازەییکی پارە دەدایە یەکیەک تا مودەتێک، کاتی وەختەکە ی تەواو دەبوو قەرزدار
توانای دانەوێ پارەکە ی نەدەبوو، خاوەن پارەکە بە قەرزدارەکە ی دەکوت ئەتۆ پارەکە زیادی بکە
و زیادی باوێ سەر تاکوو ئەمنیش کاتی دانەوێکە ی زیاد کەم، هەر وا بەو شیوە کار دەگەشتە
ئەو پادەییە سوودەکە وا زیاد دەبوو دانەوێ لە توانای قەرزدارەکە دا نەدەما، هەر دەبا قەرزدار سالی
سوود بداتەو بە خاوەن پارە، جا ئەو (اضعافا مضاعفة) هاوارە لە سەر ئەو جێیە و ئەو کارە
نابەجێیە، نە مانای کەم بخۆن بەلام زۆر مەخۆن.

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي سَأَلْتُكَ عَنِّي وَلَوْ لَشَاءَ اللَّهُ﴾

وەک زانداراوە و ئیمەش دەزانین دنیا پەرەست ئارەزوو و ھەوێس پەرەست عادیەتەن ھەر دە
حەولی ئەویدان ئەحکاماتیکی کە پیش لە ئارەزوویان بگرن و پێ ئەدا ئەسپی سەرکەشی
خۆیان لە مەیدانی ئارەزوو و خەیاڵات و ھەوێسیان غار دەن و بپەتینن، کالیان بکەنەو، و بە
فیل و فووت و حیلە حەرەمەکان بۆ خۆیان لە خۆیان حەلال کەن، دە حاکمێدا حەرەم کردنی
حەلال و حەلال کردنی حەرەم بێ دەلیل و بەلگە ی شەری کوفری گەورەیی و لەوانەیی کە سێک
لە سەر ئەو ھەواییە بپروا و بەردەوام بێ. جیگای خۆی یە کسەرە و یە کجاری کا لە دۆزەخدا، بۆیە
خودا لەو بارەو ئەگاداری دەدا بە توندی، بۆ ئیسباتی ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۳۱ ی
ئالی عیمران:

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣١﴾ ئالی عیمران

بترسن لەو ئاگرە ی کە بۆ بێ باوەرانی کافر ئامادە کراوە (کێ بێ باوەر بێ بە ئەحکاماتی قورئان
و ھەر وا دە حەولی حەلال پێدانی حەرەمان بێ و یا بە عە کسەرە، ئەوا بە کافر دەژمێردرێن دە
رۆژی خۆیدا).

ئاوردانەو و تێروانییەکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۳۱

خۆتان بپاریزن لەو ئاگرە ی ئامادە کراوە بۆ بێ باوەرەکان، دێرەدا دل پادەچەنی و واق دەمێنێ،
بیر و ھەست پادەمێنێ و دادەمێنێ بەو ھۆیانە: ھەچی ھەستە و ئەقلە خو ناخاتە ناو ئاگرێکی
بزانی دەسووتێنێ، حەتا کەر و لال و کەر و کال و حەیاناتی وەحشیش، فەرموودە ی خوداش

واتە: ئەو ئایەتە ئەو دەگەیینی خودا بۆیە پێ دەلی بە ئینسانی خو پپاریزن لەو ئاگرە ئامادە کراوە بۆ کافران، ئینسانی نەزانی کە ئاگر بە ئیش و ئۆف و عەزاییکی سەختە خودا بۆیە پێ دەلی، و یا دەلین: نەخیر، ئینسان دەزانی و دەفامی کە ئاگر دەسووتینی و بەژانە بەلام یا باوەری وایە ھەر ھەرەشە، دەنا ئاگر بۆ سووتانی ئینسانی نییە، و یا ھەبە و دەشسووتینی بەلام بەزە و پەحمی خودا زۆر لە سەر ووی ئەو ھەبە کە ئینسانی بی چارە و بی دەستەلاتی لاوازی پێ بسووتینی. و یا بی باوەرە ئینسان بە دەستووراتی خودا، جا خو دیارە بی باوەر بە شتیک باسی ئەو شتە وەرناگری، جا لە سەر ئەو گێژ و خوڕینە کە دلی تی کەوتوو و مەلەش نازانی چارەپێ نەجات و پزگاری دەبی، چ بی؟ پێش ھەموو شتیک دەبی ئەو بەکریتە کلی دل: کە ئینسان دەفامی و بەو ئەندازە زانیە و توانایە کە تەکلیفی وەخو گری، چونکە خودا بۆ بەندەگی کە عیبادەت و تەکلیفە دروست کردوو، ناکری خودا نەزان بکاتە خەلیفە خوی، بەلام دەکری ئەو ئینسانی و بەفام، خوی بەرەحم و بەزە خودا فریو دا، وەک خودا بە وەسیلە ئایەتی ۵ سوورە فاطر ئاگاداری دەدا و دەفەرموی: ﴿وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ واتە ھەلنەخەلەتین بە بەزە خودا، خودا بی باکە؛ و یا دەشکری بکوتری: ئەو ئینسانی سازکرا بە فام و ئەقل بە وەسیلە ئارەزوو و دنیا پەرەستی خو نەفام دەکا و لە حق لادەدا ولە خو دەگۆری، و ھەبە کۆرە گۆی دەبی و ناگەریتەو تا دە چالی مەرگ دەکەوی، واش ھەبە دەگەریتەو.

لە سەر ئەو بەراوەردانە راستی مانای ئایەتە کاوا چاو دەکری: ئەی بەندە لە خو گۆراو و لە حق تۆراو، ئاوەر دەو وەلای حق ئاگریکی وات لە پێدایە ئامادە عەزابە، فریوی نەخوی بە ھەوا و ھەوەس و شەیتان، کاتی خوی حیساب بە تەرازوویە.

پرسیاریک:

بە پێ ھەلسەنگاندنی ئەو ئایەتە (۱۳۱) ئاگریکی کە بۆ کافران ئامادە کراوە بارەتەقای تاوانیانە کە کافرییە، ئەو تاوانە سزای ئەو ئاگرە بەتەنە، خو موسوڵمانیکی دووروو یا بلین فاسق تاوانە کە شایانی سزای و گەورە و سەخت نابێ بی، بۆ خودای تەعالا فەرموویەتی: موسوڵمانان خۆتان پپاریزن لە ئاگریکی ساز و ئامادە کراو بۆ کافران؟! ئا ئەو ئەو دەگەیینی سزای وانیش ھەر ئاوا سزای کافران بی؟! ولام بۆ ئەو پرسیارە دەبی بگەریتەو بۆ کون و کاژیری ناو دەروونی ئایەتە کە، کە ئەو ھەبە: (اتَّقُوا أَنْ تَتَّخِذُوا تَحْرِيمَ الرِّبَا فَتَصِيرُوا كَافِرِينَ) واتە ئەی بەندە خۆ ھەلخەلەتین، خو پپاریزە لەو ھەبە ئینکاری ھەرامی پیا بەکە، نەکا بگەرپی بەو

كافرهى كه سزاي ئه‌و ئاگره‌يه بۆي ئاماده كراوه. به كورتى ئه‌تۆش ئاوا برۆي، ده‌بى به كافر. ئه‌گه‌رچى ئايه‌ته‌كه به زاهيرى ئه‌وه نيشان ده‌دا اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ئه‌و ئاگره هه‌ر بۆ كافران ساز درايى، ئا ئه‌وه سابت ده‌كا كه يه‌ك كه‌س له ئه‌هلى ئيمان ناچيته ناو ئه‌و ئاگره؟! ده‌ حالتيكه‌دا له هه‌نديك له ئايه‌تاندا وا ده‌رك ده‌كرى: فاسقانيش تووش دىن ئى ئه‌و ئاگره!

ولام: ئه‌وه به دوور دانه‌ندراوه كه ده‌ره‌جائى ئاگرى دۆزه‌خ هه‌ر ده‌بى يه‌ك ده‌ره‌جه بى، به‌لكه ده‌ره‌جائى ئاگرى دۆزه‌خ زۆرن، ده‌ره‌جه‌ي ئاگرى كافرانى موشرىك له سه‌ره‌وه‌ي هه‌موو ده‌ره‌جه‌كانه، ئه‌و ئاگره‌ي كه له ئايه‌تي ۱۳۱ به‌گويمان ده‌گا تايه‌تي كافرانه له‌وانه‌يه ده‌ره‌جه‌ي نه‌خه‌تيك له خوار ده‌ره‌جه‌ي ئاگرى موشرىكان بى، هه‌ر وا ئى فاسقانيش ژي‌راتر بى له ئى كافران، جگه له‌وانه‌ش ئاماده‌بووني ئاگر بۆ كافران ناكري مانعي ئه‌وه بى كه غه‌يره كافريش نه‌سووتى به ئاگرى دۆزه‌خ، جگه له‌وه‌ش قورئان هه‌ر ئايه‌تيك نيه به‌لكه زۆره، ئه‌و ئايه‌ته (۱۳۱) بۆ باسى ئاگرى كافران، و بۆ باسى شويني دزان و حيزان و قاتلان و بوختان‌كه‌ران و هه‌روا جينايه‌تكاران ئاگر به پيى تاوان هه‌يه و ئاماده‌يه، وه‌ك خوداي مه‌زن له ئايه‌تي ۷۱ى سوورپه‌ي زوموردا ئيشاره‌ي وه‌لا كردوه:

وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا فَتَحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ

ئه‌وانه‌ش كه بى بپوان بوون، ده‌سته ده‌سته به‌ره‌و دۆزه‌خ راپيچ ده‌كرين هه‌ركه گه‌يشته پيشه‌وه‌ش ده‌رگاكانى دۆزه‌خيان لى ده‌كره‌يه‌وه و پاسه‌وانه‌كانى دۆزه‌خ پييان ده‌لين: ئايا پيغه‌مبه‌رانىكتان هه‌ر له خۆتان بۆ نه‌هات؟! كه ئايه‌ته‌كانى په‌روه‌ردگار‌تان به سه‌ردا بخوينه‌يه‌وه؟ و بشتان ترسيه‌ي له گه‌يشتن به‌و رۆژه‌تان؟ كوتيان: به‌لى، به‌لام به‌ليني سزادان له سه‌ر بى باوه‌ران و كافره‌كان به راست گه‌را.

ئه‌و ئايه‌ته ئه‌وه‌مان پى ده‌لى كى بى ئه‌مرى خودا كا شايانى عه‌زابه و ئاگرىش مه‌ئموورى عه‌زابه، ئه‌و به‌ليني ده‌راوه و به ئينسانيش كوتراوه، وا بير نه‌كاته‌وه كه ئاگر تايه‌تي هه‌ر كافران، بۆ چاك حالى بوون ده‌چينه خزمه‌ت ئايه‌ته‌كانى ۹۴ تا ۹۸ى سوورپه‌ي شوعه‌را:

فَكَبْكَبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ﴿٩٤﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

﴿۹۶﴾ تَاللّٰهُ اِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۹۷﴾ اِذْ نُسَوِّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۹۸﴾

جا ئەوان و گومراکانیش بە تەوقی سەر دادەخەرخە ناو دۆزەخەو (۹۶) سەرپازەکانی شەیتانیشت بە تینکرای (۹۵) هەر لەویدا دەس دەکەن بە کێشە و دەلێن (۹۶) بە خودا قەسەم، بەبێ گومان هەموومان لە گومراییه کی ئاشکراییدا بووین (۹۷) ئەو کاتە ی که ئێوەمان وەک پەرەردگاری جیهانیان هەسێب دەکرد (۹۸)

وشە ی (اعدت) ئایا دەتواندری بکریته بەلگە لە سەر بوونی دۆزەخ ئیستی؟ یا ناکری؟ بەلێ، چونکە فیعلە که بە واتە ی رابردوو یە دەکری بکوتری دە توانای خودادایه ئیستی بە ئەمری (کن فیکون) و یا بشبی ئیستا هیچ مانعیک نایەتە پیش. (تەفسیر کبیر، ۳/۹، قرطبی، ۲۰۲/۴)

لە بەراوەرد و هەلسەنگاندنی ئایەتەکانی قورئانی پیرۆز بەو بەرھەم و یاسا جوانە گەشتووم و ئاشنا بووم: هەر کاتێ خودای تەعالا لە مەر دەستورائیک بو کردن و یا نەکردن بێ، هەر پەشە هینایە گۆر، بە حەتمی لە شوینی ئەو هەر پەشە یە، مژدە و وەعدە و خوشی دینیته پروو، بەو یاسایە دەکوتری یاسایە کی هەمیشە ی قورئان، لە زاری محەمەد کوری ئیسحاق یە سارەووە که فەرموویەتی: دەکری ئەو ئایەتی ۱۳۲ ی ئالی عیمران بونی لۆمە ی ئەوانە ی لی دێ که لە هەرای ئو خودا تووشی خەتا و هەلە بوون و لە دەستووری پیغەمبەر لایاندا، واتە لە ئیتاعە ی پەسوول که ئیتاعە لە خودایە لایاندا. هەندیکیش دەلێن ئەو ئایەتە ئامازە یە بو لای ئەووە که پەحمەتی خودا خراوەتە پال ئیتاعە لە خوا و پەسوول.

بو ئیساتی ئەو داوایە دەبی بچینه خزمەت ئایەتی ۱۳۲ ی ئالی عیمران:

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۳۲﴾ ئالی عیمران

فەرمانی خودا و پیغەمبەر بەجی بهین بەلکوو خودا بەزەبی بی پیتاندا.

ئاوردانەووە و تێوانینیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۳۲

لێرەدا لە وەزن کردن و بەرجەوەندی ئەو ئایەتە ئەو هەستە خو دەنوینی که هەر پەشە ی سوودخۆران بە تەشویق و دلخۆش کردنی وەشوین کەوتووای خودا و پیغەمبەر دادەکوژی لە لایەن خوداوە، بە کورتی لە دوا ی وەعید وەعدە هات، واتە پاش هەر پەشە مزگینی هات. وا دیارە دێرەدا بە زاهیری یارانی هەرای ئو خودا که لە ئیتاعە ی خودا و پەسوول لایانداوە دەرچوون، دەبی شایانی پەحمەت نەبن وەبەر هەر پەشە بکەون، بەلام چونە که لە دايرە و جوغزی ئیمان و

باوەپری بە خودا و پەسوول نەچوونە دەری، سنووریان نەبەزاندووە، وەبەر هەرەشە ناکەون چونکە دوای پەزانیان لە هەڵە خۆیان هاتن کۆوە بوون لە دەوری حەزەرەتی پەسوول و سەرکەوتنیان بە دەست هینا، جا ئەو وەکۆبونەیان لە دەوری پیغەمبەر بە نیشانەیی ئیتاعە لە خودا و پەسوول دەژمێردری.

لە زاری ئەبوحەنیفەووە کە فەرموویەتی: ئەو ئایەتی ۱۳۱ ترسینەرترین ئایەتی قورئانە، کە خودا ترسینەری موسوڵمانانە بە ئاوریکی کە بو کافران ئامادە کراوە، بە مەرجی لە مەنع کراوەکانی خودا خو نەپاریژن، سەرەنجام هەموو هیوا و ئومیدی موسوڵمانان دە ئیتاعەیی خودا و پەسوول خراوە هەر وەک ئایەتی ۱۳۲ ئیشارەیی وەلا دەکا. ئەگەر کەسی لەو دوو ئایەتەکانی ۱۳۱-۱۳۲ و هەروا وینەیی وان کە بە ئەلفازی (لعل، عسی) رازابیتەووە، دێدۆنگی هەبی با هەستی هەستی و هۆش داتی هەر ئایەتیک ئەو لەفزانەیی پە خرابی، دەبی ئەو بزانن کە ناتوانن بە ئیتمینان و خاترجەمی ئارەزوومەندانە هیوای بە لوتف و بەخششی خودا بی و چاوەروانی کەرەمی خودا بکا جا ئینسان چۆن دەدوێ بدوێ. بەلام لە زانایانی پەر لە هەست و شعور و وردبین سەرداپۆشراو نییە کە رینگای خوداناسی و ترس لە خودا زۆر باریک و بادراو و پیچپیچە و گەشتن بەو قوناغی پەلە بەرزە زۆر سەختە، کپینی پەحمەتی خودا هەرزان نییە، گیانی بارتەقایە. بو زیدە زانیان پەروانە لە تەفسیری کەشاف عەللامە زەمەخشەری هەمان دوو ئایەتی ۱۳۱ و ۱۳۲.

رازیکی رازاوە لە سیمای ئەو دوو ئایەتی ۱۳۱ و ۱۳۲دا هەست پە دەکری کە ئینسان بەرەو ئەساسی ئیسلام و ئیمان شارەزا دەکا، واتە ئینسانی لە دوو شابالی ئیمان تیدەگەیی و حالی دەکا، ئەو دوو شابالە ئەوەن:

۱. باوەپری بە وەحدانیەتی خودا و ئیتاعەیی

۲. تەسیدی پیغەمبەر و ئیتاعەیی.

لە سەر ئەو ئەساسە ئەو دوو ئیتاعانە واتە لە خودا و لە پیغەمبەر پە دەکوتری ئیمان. جا لە سەر ئەو ئەساسە لە قورئان پەروانە و زەین بەدیە تا دەگەیه ئەو راستییە: هەچی پیغەمبەر دەیفەرموێ، سەراپای بە ئیزنی خودایە و ئی خودایە و هیچی ئی خو نییە. شاهیدیش لە سەر ئەو راستییە ئایەتی ۳ و ۴ سوورەیی نەجمە کە دەفەرموێ:

﴿۳﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحَى ﴿۴﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ

له رووی ههوا و ههوه سهوه قسه ناکات (۳) نین قسهی ئەو بیجگه لهو وه حیهی که ده کریت.

واته ههر ئەو سوروش و وه حیهیه که ده کریت، به کوردی و به کورتی، ئیتاعه ی پیغه مبهه
ئیتاعه ی خودایه.

سهیری ئایه تی ۸۰ی سوورەدی نیساء با بکری تا کوو به تهواوی و به راستی ده رکه وی که
ئیتاعه له پیغه مبهه ئیتاعه له خودایه به قهولی قورئان:

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

که سی ئیتاعه له پیغه مبهه کات له راستیدا ئیتاعه ی له خودا کردوه، که سی کیش بی گوویی
پیغه مبهه بکات و پشت هه لکات تۆمان بۆ پاسهوان و چاودیری ئەوان نهاردوه.

ئه دیره دا دلی بزۆر ئەو پرسیاره دهکا و ده لی: جا ئە گهر ئیتاعه له پیغه مبهه ئیتاعه له خودایه،
سوڕ و پازی ئەوه ی چیه که ده ئایه ته که دا ههر دوو ئیتاعه ناو براون؟ واته ئیتاعه له خودا و
ئیتاعه له پیغه مبهه دانه دانه ناو براون؛ ده با ههر یه ک ئیتاعه با! چونکه ههر دوو یه کن و له شه ئن
و لیاقه تی ئایه ته که ش که م نه ده بوو که ههر یه کیان هاتبا؟

ولام: پازی ئەو دوو ئیتاعانه که ههر یه که ی به شه ئنی خۆی هاتوو و دابه زیوه، ده بی ئەوه
بی: خودا بۆ شاره زایی ئینسان هه م کتیب (قورئان) ی خۆی ناردوو هه م پیغه مبهه ی خۆی
ناردوو، خۆ ئەوه ش پروون و ئاشکرایه که ئەرکی پیغه مبهه ران ئەوه یه که ئایه ته کانی قورئان بی
زیاد و که م، واته به و شیوه ی که دابه زیوه و سروش کراوه بۆ شاره زایی و پێنۆینی، به خه لک
راگه یێن و خه لک له ناپاکی نه پێنی و زاهیری پاکه وه که ن و بپاریژن، جا ئەو ئەرکه به رز و
گرینگه پێویستیه تی و شایانیه تی بۆ ئەرزشی شه ئنی به جودا ناو ببری.

دل ده یه وه ی بزانی ئەجر و پاداشی ئیتاعه له خودا و په سوول له دنیا دایه و یا له رۆژی
حیساب دایه؟ یا له هه ردوو لایندا یه؟ و ئەو په حمه ته ی که خودا وه عدی داوه به هۆی ئیتاعه له
خودا و په سوول، وه ک ئیتاعه که له دنیا دایه په حمه ته که ش ههر وا له دنیا دایه؟ یا له ههر دوو
لادایه؟ و ئەو په حمه ته ش که له دنیا دا حه سانه وه یه و له ش ساخیه و تیر و ته سه ل بوونه له ناز و
نیعمه ت و پێز و حورمه تدا، له ئاخه رته دا چیه و چ ده بی؟

جا بۆ ولامی ئەو پرسیاره ی دل ده بی له خودا داوا بکه ین چونکه بی گو مانه ئەو په حمه ته
پاداشی عه مه له، پاداشی عه مه لیش له خودا وه یه و له غه یری خودا دا پاداشی هه میشه ناتوانی

ببی به تاییهت په حمهت، جا له سهر ئه و بابه ته ده بی بجینه خزمهت ئایه تی ١٣٣ ئالی عیمران تا کو و بتوانین به ئیتمینانه به ئامانج بگهین:

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾

ئالی عیمران

پیش برکئ بکه ن به ره و لیبور دنیکی که له لایه نی په روه ردگار تانه وه یه، به ره و ئه و باخ و باخاته ی که فراوانی و پانتاییه که ی هینده ی پانتایی ئاسانه کان و زهوییه، ئاماده کراوه بو پاریزگار ان.

ئاوردانه وه و تیروانیکی ههستیانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ١٣٣

تیکشون به تیکشانیکی ساخ و چاک و پاک و شایان بو لای لی خوش بوون له لایه نی په روه ردگار تانه وه بو به هه شتیکی که پانایی به ئه ندازه ی ئاسمانه کان و زهوییه و ئاماده کراوه بو موسولمانانی په رهیزکار.

ئه و ئایه ته ئه وه مان پچ ده لی: پاش ئیتاعه له خودا و په سوول ده بی له وه دواکه وتن و وه شوین که وتنی ده ستوورات و فه رمانه کانیاندا سستی ده کار نه که ن به لکه ده بی به پیش برکه وه به خو په پیش دان بو گه یشتن به ئاخیرین قوناغی ئهرکی ئیمان داری ده خو بنووسین. ئه و ئایه ته ئه وه شمان تیده گه یینی که ئیتاعه و ئیمانی بی عه مه ل په سه ند ناکرئ و هیچ حیسابیکی بو ناکرئ له لایه نی خوداوه.

بو ئاگاداری:

به هوی ئه وه ی به هه شت پاک و خاوینه، کراوه ته شوینی پاک و خاوینان، که وایی بو وانه ی که تیکه لاوی خه تا و تاوان و گونا هانن، تا پاکه وه نه کرین - جا به سزادان و یا به خشین - قه ده غه کراوه چوونیان بو ناو به هه شت.

ئه و جار بو به یانی گه وریه ی و ریز و ریزداری به هه شت خودا ته نیا به په نایایی ئه و ئیشه ده کا نه ک به دریزی ئه و؛ ئه و جار له ئیشه وه لای ئه وه ی: به هه شت ئاماده کراوه بو موئمینان و دوزه خ بو کافران، وه ک له ئایه ته کانی ١٣١ و ١٣٢ ئه و ئیشه وه دیاره، ئه وه به یه قین ده گا که ئه و دوو شوینه (به هه شت و دوزه خ) ئیستی بوونیان ده بی هه بی، جا یا له ناو ده روونی ئاسمان و زه ویدایه، و یا له خاریجی واند؛ به له فزی (متقین) ئه وه ده رده خا به هه شت شوینی چاکان و پاکه نه، که به وه سیله ی کردار و ئه عمالی جوان و پاک ده س ده که وئ.

ھۆى دابەزىنى ئەو ئايەتە:

پىئوستە دەبى بزاندرى ۋەك ئايەتەکانى دىكە، چونكە ئەو ئايەتە خەبەر و ئاگادارىيە خودا دەيدا بە خاوەن بېرواکان، و دەشبى ھۆيەكەى بزاندرى.

دىارە ۋەك عەبد كورى ھەمىد لە عەتای كورى ئەبى رىياح نەقل دەكا لە بابەت شىتىكى تايەتيدا، دابەزىو ۋەك دەستەيەك لە موسولمانان دىنە خزمەت پىغەمبەر و دەلىن: يا رەسوولەللا، ھۆزى بەنى ئىسرائىل ۋا ديارە لە ئىمەى موسولمان لە بابەت عىززەت و شەرافەتەو لە سەرەوئى ئىمەو ەبن، بەو دەلىلە: گۆيا ئەوان دە شەودا كە تووشى تاوانىك دەھاتن، دە پوژىدا ئەو تاوانە بە ھۆى نووسىنەوئى لە دەرک و شىپانەى مالىان نىشان دەدرا، ئەوانىش بە ھۆى خەجالەت كىشانى لە خەلك كە بە تاوانەكەيان زانى، زور زوو دەگەراو لە تاوان و توبەى دەكرد، بەلام ئىمەى موسولمان ۋا نىن كە لە سەر تاوان ھەسمان دەنەو ۋە خەلك لىمان لە ھەرا دەن تاكوو ۋەگەپىن و توبە بكەين. پىغەمبەرىش لە راست ئەو جەريانە چەند لە ھەزاتىك بۆى داما و ھەلوپىستەى لە سەر گرت، پاشان خوداى زانا و ئاگادار بە ھەستى ناو دلان ئەو ئايەتە پىروژەى ۱۳۳ى ئالى عىمرانى بۆ دابەزانەد، تا بىكاتە ۋلام بۆ ئەو دەستە موسولمانانەى كە تووشى پەرىشانى زەين و خەيالەت ببون.

ئەو جوملەى ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ﴾ بە پىى تەعبىر و ھەلسەنگاندنى، عەتفە بۆ سەر ئايەتى ۱۳۲، يا بۆ سەر ئايەتى ۱۳۱ى ئالى عىمران؛ ئەوكات بەراوئەردى ماناى ئايەتەكا ئاوا دەخىتە پروو: أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَسَارِعُوا إِلَىٰ ...، يا وَاتَّقُوا النَّارَ وَسَارِعُوا إِلَىٰ ...؛ ئەودەم ماناكەى بە كورتى دەبىتە ئەو: ئەى ئىنسان! ئەتو لەوئى ئاگادار نى داخوا مردن كەى دى ۋ دەگاتە سەرت و بى ئەولاو لا دەتبا و دەروى، كەوايە دست پىشخەرى كە ھەرچى زووترە بۆ لای خوداى خاوەن بەخشش و كەرەم بۆ لىخوش بوونت و بەھەشتى پان و بەرىن.

دل دەبەھەوئ ئەو تالووكە و پىشپرکەيە چاك بزانى مەبەست چىيە دىرەدا؟

چەند نەزەرىكى زانايان ھەيە لەو بارەيەو، پىئوستە ئاورپكى سووكيان ۋەسەر بدرى:

۱. ھەندىك بۆچوونيان وايە لە سەر وشەى (سارەوا) كە شىتىكى لى لاچوو، ئەوئىش ئەوئەيە: (سارەوا إلى أسباب المغفرة و هي العقائد الصحيحة و الأعمال الصالحة) واتە تالووكە بكەن بۆ لای ئەسباب و ھەسەلەى لىخوش بوونى خودا ئەوئىش برىتییە لە عەقىدەى سالم و

سه حیج و ئه عمالی چاک و پاک.

٢. چه زهره تی عه لی نه زهری وایه مه بهست له تالوکه بو لا کراو فه رزه کانن.

٣. چه زهره تی عوسمان کوپی عه فغان نه زهری وایه: ئیخلاسه.

٤. چه زهره تی ابن عباس نه زهری وایه: ئیسلامه به ئه رکانه وه.

٥. ئه بو عالیه واه نه قل ده کا که مه بهست دیره دا هیج ره ته واته دووری له تاوان.

٦. ئه نه س کوپی مالک و سه عید کوپی جوبه یر فه رموو یانه مه بهست دیره دا الله اکبر

ته حریمه

٧. عه للامه زه حاک نه زهری وایه که مه بهست دیره دا جیهاده

٨. سه عید کوپی جوبه یر ئه و نه زهره ش ده دا که مه بهست له مه غفیره ت ئه دای تاعه ته.

٩. چه زهره تی عه کر مه نه زهری وایه مه بهست له مه غفیره ت ته و به یه

١٠. عه للامه یه مان نه زهری وایه که پینج نویره کانه.

١١. ئه هلی ته حقیق نه زهریان وایه که وشه ی مه غفیره ت عامه، هه موو ئه وانه ی کوتران

ده گریته وه. (تفسیر کبیر، ٥/٩؛ روح المعانی، ٣٧٠/٤)

دل و ئه قل له وهی که خودا فه رموو یه تی پانایی به هه شت به ئه ندازه ی ئاسمانه کان و زه ویه، داده مین و راده مین نازان مه بهست دیره دا چییه؟ جا بو وهی دل پرزگاری بی له و نه زانیه ی و حه قیقه ت و راستی شته که ش ده رکه وئ، ده بی چه رخ و خولیک بدرئ لیر و له وئ تاکوو نه زهر و بو چوونی قورئان زانه کان له و باره وه چ بی وه دو زری.

پیشه کی ئه وه به پیویست دینه بهرچاو که بزاندری جته بو کوئ ده گریته وه (عطف)؟ به پیی راوئز جته بو سهر مغفوره ده گریته وه یانی ههر وه ک بو لای به خششی خودا په له ده بی بکه ی، ده بی ئاواش بو به هه شتی که به ئه ندازه ی ئاسمانه کان و زه وئ به رینه په له بکه ی.

له ابن عباسه وه نه قله: ئه گهر ههر حه وئ پارچه ئاسمانه و حه وئ توئی زه ویه کان پان را کران پاناییه که یان چه ند بن پانایی به هه شتیش به و ئه ندازه یه. ده دیاره پانایی به هه شت ئاوا بی، درئزاییه که ی بی گومانه زیاتر ده بی. (ابن جریر طبری، ٣/٤٣٦)

ابو مسلم اصفهانی دیره دا نه زهری واه: پانایی به هه شت دیره دا ده مواقیل درئزاییه نییه، به لکه مه بهست وه ک کوته ی ئه و که سه یه که ده لی (عَرَضْتُ الْمَتَاعَ لِلْبَيْعِ) واته سامانم بو فروشتن رانا و نشان دا؛ یانی به هه شت به و ئه ندازه ی ئه رز شداره و قیمه تییه؛ به فه رز ئه گهر بو

فرۆشتن بخریته پروو، قیمه تی ئەو به ئەندازهی قیمه تی تهواوی ئاسمانه کان و زهوییه، بگره قیمه تی تهواوی ئاسمانه کان و زهوی ناکاته قیمه تی یه ک ته به قه ی به هه شت. (روح المعانی، ۳۷۱/۴)

یا ده کوتری: مه به ست له پانایی به هه شت زیاده روییه له فراوانی و به ربلاویدا، واته شتیک به رفراوانتر له به هه شت و ئاسمانه کان و زهویدا نییه و شک نابهین، چونکه به پنی به رجه و هندی و هه لسه نگانندی مانای ئایه تی ۱۰۷ ی سوورپی هوود ئه وه مان دیته ده ست، له بابته تی درێژی و به رده وامی و به قا له ئاسمانه کان و زهوی زیاتر له لای ئیمه نییه؛ ئه وه ش ئایه ته که:

خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ
له ناویدا ده مینه وه تا ئاسانه کان و زهوی به رده وامن، جگه له وهی که په روه دگارت بیه وئ، به راستی په روه دگارت ئه وهی بیه وئ به په له ئه نجامی ده دات.

پرسیار:

یه ک دی و ده لئ: خودا بۆچی زیاد له سیفه ته کانی به هه شت، ناوی پانایی هینا؟ له ولامدا ده بی ئاوا بکوتری: له بهر ئه وهی پاناییه که ی ئاوا به رفراوانه، ده رده که وئ که درێژییه که ی زۆر له وه زیاتره، یانی به ئاشکرا بونی پانایی، ئه وه ئاشکرا ده بی به ئاسانی درێژیی ئه و، نموونه ی ئه وه ئایه تی ۵۴ ی سوورپی په حمان ده توانی بی:

مُتَّكِنِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ
له سه ر رایه خ و فه رشه کاند پالیاں داوه ته وه، به ره کانیان له ئاوریشمی ئه ستوورن، میوه چینی ئه و دوو باغه ش زۆر نزیک و ئاسانه.

"بطائن" که جه معی "بطانه" یه دیاره ئه وهی پالی ویده درئ که متره له وهی راده خری، واته حاله تی شتی پیچراوه که متره له حاله تی راخراوی. دیره شدا واته حاله تی پانایی به هه شت که متره له حاله تی درێژی به هه شت. عه للامه قه فالیش ده لئ: پانایی به هه شت دیره دا مه به ست خیلای درێژی نییه به لکه مه به ست ئاواله یی و به رفراوانی به هه شت.

پرسیار: دل ده یه وهی بزانی به هه شت ئیستی هیه و ئه گه هیه به و گه وه ییه خوی له کوپییه؟ له ئاسمانانه؟ و یا له سه ر زهوییه؟ بۆ ئه و ولامه ده چینه خزمه ت زانیان که زۆر به یان نه زهریان وایه که به هه شت به و چۆنیه تییهی باسی لی کراوه له سه ره وهی ئاسمانی حه وته مینه که

دەکەوێتە ژێر عەرش؛ ئەو نەزەرە ئەنەس کۆری مالک نەقلی دەکا و لاشیان وایە پراستییه کەمێ. هەندیکیش نەزەریان وایە لە ئاسمانی چوارەمینە بەلام وەکی دەردەکەوێ خواوەنی نەزەرە، یا باوەریان بەو نییه کە بەهەشت بەو جوۆری باسی کراوە کە هەندە بەرفراوانە بە ئەندازەی ئاسمانەکان و زەوییه جیگای نابێتەو دە ئاسمانیک و چەند ئاسماناندا و یا ئاگیان لەو بارەو نییه، دەنا ئەو نەزەرە نادەن؛ دەستەیکیش پێیان وایە لە بۆشایە کدایە بەهەشت لەو عالەمە بەدەرە. (روح المعانی، ٣٧٠/٤)

هەندیکێ دیش نەزەریان ئاوایه: سەرۆوی ئاسمانی دنیا بەشیکە لە بەهەشت، هەر خوارەوێ زەوی بەشیکە لە دۆزەخ. (تفسیر کبیر، ٦/٩) ئەمنیش دەلیم ئەو نەزەرە دەستەکوتهی کوێرانیه. گۆیا بە پێی نەقل لە حەدیس دەورانیکی کە حەزەرەتی پەسەول ﷺ نامە ی بۆ هرقل پادشای رۆم نووسیوە دە نامە کەدا کە پادشای بۆ لای ئایینی ئیسلام دەعوەت کردوو ئەو هرقلە لە جوابدا نامەیکێ ئاراستە ی پیغمبەر دەکاتەو بەو جوۆرە: ئەتۆ کە ئیمە بۆ لای ئیسلام و بەهەشتیک دەعوەت دەکە ی، گۆیا ئەو بەهەشتە بە ئەندازەی ئاسمانەکان و زەوییه، دەيجا ئەگەر ئەو پراست بێ و وا بێ؟ کە واتە: دۆزەخ لە کوێه؟

پیغمبەر کاتی ئەو نووسراوە بەو کوتانەو چاوە دەکا دەفرموی: سوبحانەللا! لەو بەراوردە ی هرقل. کە وایی دەبی بکوترێ: ئەدی کاتی پۆژی پروونی هەتاو دیتە پروو، شەو بۆ کوێ دەچی؟ (تفسیر طبری، ٤٣٦/٣) یان ونبوونی شەو و چاوە نەکردنی دە کاتی پۆژدا ئەو ناکەیینی کە شەو لە هیچ کوێ نییه؛ دەبی بکوترێ شەو هیه بەلام ئیمە ی کەمزان نازانین پێی؛ دەيجا دۆزەخیش هەر ئاوایه، ئیمە نازانین لە کوێه/ و یا لەو بارەو دەبی ئاوا خەیاڵ کری: پۆژ لە لایەکی دنیا بەرقەراره و شەویش لە لایەکی دیکەو؛ واتە بەهەشت لە سەرۆوی سەرەوێ حەوت ئاسمانانی ژێر عەرشدایە، دۆزەخیش لە ژێرای ژێراندایە واتە "اسفل السافلین" دا بەرقەراره، بە کورتی و بە کوردی، خودا بەتوانایە لە سەرە و بەرە کردنی بەهەشت و دۆزەخ و شەو و پۆژ (روح المعانی، ٣٧١/٤) لە پراوێژی ئەو دوو ئایەتەدا بە پروونی دەردەکەوێ کە بەهەشت و دۆزەخ دە حاڵی حازردا هەن، نەک وەک دەستەیک کە دەلین: کاتی خۆی کە پۆژی حیسابە خودا دەیانسازین؛ لە جیگای ئاسمانەکان بەهەشت دیتە پروو، و لە جیگای زەوی دۆزەخ دیتە پروو.

وشە ی (أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ) بە زاهیری پێمان دەلێ: بەهەشت و دۆزەخ ئیستی هەن.

نه زهري خاوهنی تهفسیری که شاف له سهر ئایه تی (عَرَضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ) واته پانایی به ههشت به ئەندازهی پانایی و فراوانی ئاسمانه کان و زهوییه؛ بۆ تهئیدی ئەو نه زهري ئایه تی ۲۱ی حه دید کافیه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ واته به ههشتیک که پانتاییه که ی وه کوو پانتایی ئاسمان و زهوییه.

پیویسته و ده بی بزاندري که خودای تهعالا ده ئایه تهکانی پیشودا واته ۱۳۲ و ۱۳۳ جهزا و پاداشی خاوهن ئیمانانی به تاییهت پارێزگاران بهیان کرد، ئەو جار دهیههوی سیفاتی په رهیزگاران بهیان کا تا کوو ئینسان بتوانی به هوی ئەنجام دانی ئەو سیفه تانه، به ههشت بۆ خووی وه دهست بیئ. دیاره سیفاتی موتهقی زۆرن به لام دیره دا ههر سی سیفه تی بهرچاو و ئەساسی بهیان ده کا که بریتین له: به خشش و قووت دانه وهی رق و قه لسی و چاوپۆشین له هه له و تاوانی خه لک. بۆ تهئیدی ئەو راستییه ده چینه خزمهت ئایه تی ۱۳۴ ی ئالی عیمران بۆوهی به باشی تیبگهین:

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾ ئالی عیمران
ئەوانه ی که له کاتی بوون و نه بووندا ده به خشن، ئەو که سانهش که رقی خویان ده خۆنه وه و خه لک ده به خشن، خوداش چاکه کارانی خوش دهوی.

ئاوردانه وه و تیروانیتیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۳۴

واته ده بی بکوتری به ههشت بۆ کییه و ئاماده کراوانی کین؟ ده بی له و لامدا بلین: به ههشت بۆ ئەوانه ی مالیان ده به خشنه وه له کاتی خوشی و ناخوشیدا، و هه روا بۆ ئەوانه ی رقیان ده خۆنه وه و خوش ده بن له خه لکی تاوانبار، له هه مان کاتدا خودا چاکه کارانی خوش دهی.

ئاگاداری:

خودای تهعالا به وه سیله ی ئەو ئایه ته ئهرکی خۆپارێزان به تهواوی بهیان ده کا و نیشانی ده دا، که ئەوانه ده هه موو کات و ساتدا خوشی و ناخوشی به پیی توانا له ههر بابهت و باریکه وه به خش ده کهن، چونکه ئەوانه ریشه و تۆوی یارمه تی و به خشین ده ناو رووحی خاوین و سافی خۆیاندا چاندووه و ناژتووه، که ده توانن ده هه موو شه رایتیکدا ئەو یارمه تییه به کار

بهرن، ده ئه ساسیشدا مانای سه خاوه ت و ئینفاق ئه وهیه که ده ههر کات و ساتی ده وراندا خوښی یا ناخوښی ئه و به خششه به پړیوه بهری، به کوردی، ده کاتی تهنگانه و سه ختیشدا به فکری داماو و لیقه و ماو و پرووت و په جال ده بی بی، جا ئه و جار ئینفاق ههر تاییه تی مال و سامان نییه به لکه بۆ به خشینی زانست و هونه ر و سه نعت و ههرچی خاوه ن نیازی پی پرزگار بی ده بی و هه چی ئینسانیشه ده ههر حال و بالیکدا بی به شیکی له وهی که نیازمه ندی پی بی نیاز ده کری هه یه تی، جا مال و سامان بی و یارمه تی به دهنی بی و یا یارمه تی پړنومایی بی و یا به زه پیدا هاتن بی. به کوردی، بتوانی دلی ویران ئاوه دان کاته وه، ئه وه بۆ خوئی ئینفاقه؛ که وایه ده تواندری بکوتری: موته قین هه وه ل سیفه تی ئه وهیه که رقی خوئی وه خوا، دووهم سیفه تی ئه وهیه به عه فو دلی خوئی پاک وه کا، سیهم سیفه تی ئه وهیه به خشین بکا و دلی تاوانباران به ئیحسان ده گه ل کردن له ژهنگی ناپاکی پاکه وه کا؛ ئه وانه نیشانه ی باوه ری خالین.

پوخته یه ک:

هه وه ل سیفه تی ئه وانه ی پپیان ده کوتری موحسنین ئه وهیه: ده خوښی و ناخوښیدا دهستی یارمه تی بۆ لای خاوه ن نیازان درپژ ده کهن. وشه ی "سراء" بریتیه له بی نیازی و دهس ئاواله یی، "ضرء" بریتیه له فه قیری و دهسته نگی.

نه قلله له رابردووان له سه ره به خشش: یه کییک دهستی به خشینی پیوازیک پړوشتووه، به خشویه تی، ههر وه ک حه زه رته ی عایشه دهستی دهنکه تریه کی پړوشتووه به خشویه تی؛ حه زه رته ی عه بدوللا کوری عه باس ده ته عبیر و ته رجه مه ی جومله ی ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ دا فه رموویه تی: مه به ست له وشه ی «السراء و الضراء» واته ده حاله تی خوښی و ناخوښیدا، و یا ده حاله تی ده ست پړوشتن و دهسته نگیدا به خشش ده کهن؛ ده هیچ حاله تیکدا خودا و سه خاوه ت له بیر ناکهن.

دهسته یه کیش هه ن ئاوا ته عبیری ئه و دوو وشانه ی "سراء" و "ضرء" ده کهن: مه به ست له "سراء" به خشش ده کهن ده گه ل نزیکان که ئه و به خششه ده بیته هوئی خوښی وان، مه به ست له "ضرء" به خشش ده گه ل دوژمنان ده کاتی میوان بووناندا که به پی عاده ت دوژمن ته گه ر بوو به میوانت، هه چی بۆی خه رج که ی له دل گران نایه، ئه گه رچی دل له رق و ناره حه تی لیان خالی نابی.

دهسته یه کی دیکه فه رموویه مانای وشه ی (يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ) یانی ئه وانه که سانیکن که

شتی به قیمهت و به ئه رزش ده به خشن، پیی خو شحال ده بن و مانای وشه ی (فی الضراء) ئاوايه: ئه وانه که سانیکن کاتئ شتی که میان له دهس دی بۆ به خشین، ده ناو ژوور و ناو مالیان ناره حه تی هه یه له وهی که که میان له دهس هاتووه، به لام هه ر دهشی به خشن و ئیفاقه که له دهس خو نادهن. (تفسیر قرطبی، ۳۰۶/۴)

وشه ی (وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ) واته قووت دانه وهی رق؛ سیفه تی دوو هه مینی پارێزه رانه، "کاظمین" ئیسمی فاعیله له "کظم" هه یه، "کظم" یش ده لۆغه تدا به مانای به ستنی ده رکی مه شکه ئاوه به هه ودا تالیککی ده کاتی پر بوونیدا تاکوو ئاوه که ی لی نه پرژی؛ دیره شدا به مانای گری دانی زاره تاکوو رق و توورپه یی سه رپێزه نه کا و بیته ده ری، چونکه سروشتی ئینسانی ئاوايه: ئه گه ر ده روونی به ئاگری رق و توورپه یی گری گرت، پریشکان داوی و ئاگری بلیسه داری ده روونی له و کاته دا ئه گه ر داینه مرکینێ قه باحه تی ده خولقینێ، جا بۆیه کی بتوانی به رگری له پریشکی ئاگری رق و توورپه یی بکا قه باله ی موته قینی پی ده درێ.

ده ناو هۆزی عه ره بدا "غیظ و غضب" هه ن، فره قیشان بۆ داناو، به و شیوه یه:

"غضب" به قه لسییه ک ده کوترێ که خاوه نه که ی ده خه فتی له تۆله ستاندنی له وهی رقی لی هه ستاوه، به لام "غیظ" خاوه نه که ی ناخه فتی له تۆله چونکه رق و توورپه ییه کی خودجۆشه له بابته شتیکی وا که شایانی تۆله نییه. (روح المعانی، ۳۷۲/۴)

عبدالرزاق و ابن جریر له ابوهریره وه نه قل ده که ن که گۆیا پیغه مبه ر فره موویه تی: مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَىٰ انْقَاذِهِ مَلَأَهُ اللَّهُ تَعَالَىٰ اٰمَنًا وَاِيْمَانًا؛ واته کی بتوانی رقی خو ی بخواته وه ده کاتیدا که توانای رۆ پرژته نه که ی بی، خودای ته عالا دلی پر ده کا له ئارامی و ئیمان. (طبری، ۴۳۸/۳)

ئیمامی ئه حمه د له ئه نه سه وه نه قل ده کا: که گۆیا پیغه مبه ر فره موویه تی: مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَىٰ اَنْ يَنْقُذَهُ دَعَاهُ اللَّهُ عَلَىٰ رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّىٰ يُخَيِّرَهُ اللَّهُ تَعَالَىٰ مِنْ أَيِّ الْحَوَرِ شَاءَ؛ واته کی بتوانی رقی خو ی بخواته وه له کاتیکدا که توانای خالی کردنی هه بی، پرۆژی حه شر دی خودای ته عالا له به رچاوی عاله م بانگی ده کا و ئیختیاری پی ده دا هه ر حو ریه کی دلی بگری بۆ خو ی هه لگری. لیره دا ئه و رازه ده رده که وی که ئینسان له زه ت په رسته. (مسند امام احمد تفسیر بغوی، ۳۵۲/۱)

پازیک:

به پئی هه‌لسه‌نگاندنی ئایه‌ت و ئه‌حادیسی باب‌ه‌ت له‌ سه‌ر ئه‌و باسه‌ ده‌رده‌که‌وێ که هه‌یچ که‌س بێ رِق و غه‌ره‌ز نییه‌، هه‌چی ئه‌هلی ته‌قوایه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ستا و هه‌رشه‌ی هه‌ینا، به‌رگری لێده‌کا و ده‌یخواته‌وه‌، به‌لام ئه‌هلی عه‌وام پێشی به‌رده‌دا و به‌ره‌لای ده‌کا، جا په‌نا به‌ خودا.

سیفه‌تی سی له‌ مه‌ر موته‌قین (وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ) ه، واته‌ ببوورن له‌ تاوانباران؛ ابن جریر له‌ حه‌سه‌ن به‌سری نه‌قل ده‌کا که گۆیا رۆژی قیامه‌ت خودای ته‌عالا به‌ وه‌سیله‌ی جارچییان جار ده‌دا: کێ حه‌قی له‌ لای خودایه‌ هه‌لستی و په‌حه‌وا که‌وێ، تاکوو ئه‌هلی ئه‌و رۆژه‌ چاوی که‌ن؟ ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ دنیا‌دا لیبورن و به‌خشنده‌گیان ده‌باره‌ی خه‌لک کردووه‌ هه‌لده‌ستن و خو‌نیشان ده‌ده‌ن، زۆر به‌ شادی عه‌تای کار و ئاکاریان وه‌رده‌گرن له‌ به‌ر چاوی عاله‌م (تفسیر طبری، ۴۳۸/۳؛ ش ۷۸۴)

ئیمام ته‌به‌ری له‌ ابی کوری که‌عبی نه‌قل ده‌کا که گۆیا پیغه‌مبه‌ر فه‌رموویه‌تی: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَشْرَفَ لَهُ ابْنَانِ وَ تَرْفَعَ لَهُ الدَّرَجَاتُ، فَلْيَعْفُ عَمَّنْ ظَلَمَ وَيُعْطِ مَنْ حَرَمَ وَيَصِلْ مَنْ قَطَعَهُ. واته‌ کێ خوازیاره‌ و ده‌یه‌ه‌وێ که‌ له‌ به‌هه‌شتدا کاخ و هۆده‌ی به‌رز و جوانی بێ، پله‌ی به‌رزی بێ، کێ سته‌می لێ کردووه‌ ببووری؟ و کێ بێ به‌شی له‌ به‌ش کردووه‌ پئی عه‌تا کا و کێ ده‌نگی لێ گۆریوه‌، ئاشتی نیشان دا. (معجم کبیری طبرانی، ج ۱/۱۹۹)

قه‌فال که‌ یه‌کیکه‌ له‌ ئه‌هلی نه‌زه‌ر، فه‌رموویه‌تی وشه‌ی (و العافین عن الناس) زۆر نزیکه‌ ده‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌ سوودخۆرن ده‌گه‌ل وانی بێ که‌ خودای ته‌باره‌ و ته‌عالا له‌و باره‌وه‌ ئیماندارانی نه‌هی کردوون له‌ سوود خواردن و ده‌عه‌وتیشی کردوون بۆ به‌خشش ده‌گه‌ل ته‌نگ‌ده‌ستان، هه‌ر وه‌ک ده‌زانی به‌شوین مه‌سه‌له‌ی رېباخۆر و قه‌رزدا خودای ته‌عالا ئایه‌تی ۲۸۰ی به‌قه‌ره‌ی هه‌ینا تاکوو بتواندری حالی قه‌رزداران و رېباخۆران ده‌رک کرێ که‌ چها به‌رچاوه‌ سه‌ری ئایه‌ته‌که‌ با بکری:

وَإِنْ كَانَ دُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
 ئه‌وانه‌ی که‌ قه‌رزدا‌تان، ئه‌گه‌ر نه‌دار و ده‌س ته‌نگن، لیبان بوه‌ستن تا ئه‌و کاته‌ی ده‌یانبێ و ده‌روویه‌ کیان بۆ ده‌کرێته‌وه‌، ئه‌گه‌ر بشیان به‌خشن ئه‌وه‌ خه‌تره‌ بۆ ئیوه‌ ئه‌گه‌ر بزائن.

و هه‌روا هه‌ندی‌کیش پێیان وایه‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ له‌ باب‌ه‌ت حه‌زه‌ته‌ی حه‌مه‌زه‌وه‌ که‌ شه‌هید کرا و بێ‌ئه‌ده‌بیان راجع به‌ ته‌رمه‌که‌ی نیشان دا کافران، حه‌زه‌تی ره‌سوولیش نا‌ره‌حه‌ت بوو و ویستی به‌و شیوه‌یه‌ تۆله‌ بستینی، خوداش له‌ سه‌بر و خو‌راگری ده‌عه‌وتی پیغه‌مبه‌ری کرد و فه‌رمووی:

﴿وَالْكَافِرِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾.

لە حەزەرەتی عیساووە فرمویەتی: ئەو پێی ناکوتری ئیحسان کە دە موقابیل چاکەیی کەسیکدا بێ، ئەو مەکافاتە؛ بەلکە ئیحسان و چاکە ئەودەم ئیحسانە کە دەگەڵ یەکی بکری کە خراپەیی دەگەڵ کردووی.

دەمانهەوی ئەو بزانین کە تیکەلای ئایەتی ۱۳۵ دەگەڵ ئایەتی پیش خۆی واتە ئایەتی ۱۳۴ و ۱۳۳ چیه؟ چونکە ئایاتی قورئان هەمووی خاوەن نەزم و دەستوور و پەرتن دەگەڵ یەک؛ جا بۆیە دێرەدا هەست داوای پیکەووەبوونی ئەو ئایەتانه دەکا؛ جا ناچارین بۆ داوای دڵ ئەو بلیین بەلکە دڵ دامەزری و قانیع بێ:

دیارە خودای تەعالا وە کە دیتیمان دە ئایەتی ۱۳۳ دا فرموی بەهەشت بۆ پەرھیزگارانه و بۆیان ئامادە کراوە، خۆ ئەو هەش دەبی بزاندری کە پەرھیزگار دوو بەشن: ۱. بەشیکیان ئەوانەن کە بەردەوام تاعەت و عیبادەت دەکەن و خوداش ئەوانی بۆ لای بەخشش و ئاسانکاری دە کاتی خۆشی و ناخۆشیدا دەعوەت کردووە، هەروا بۆ لای ڕق خواردنەووە و بوردن و چاوپۆشیش هەرای لی کردوون.

۲. بەشی دووھەم لەو دوو بەشەیی کە ئایەتی ۱۳۵ دەگەڵ ئایەتانی پیش خۆی پەت دەدا ئەوێ: ئەوانەیی خەتا و گوناھیان کردووە و پاشان تۆبەیان کردووە، ئەوانیش بەشیکی گەرە و بەرچاویان لە ترسان لە خودا کەسب کردووە بە هۆی تۆبە و گەرەنەوێان بۆ لای خودا بە مەرچی کە بانەدەنەووە و تۆلەیی ناتەواوی خۆیان بکەنەووە، بە عیبادەت و تاعەت و ئیحسان و چاکە و چاکەکاری، ئەو دەستە تۆبەکارە دەکەڵ دەستە پەرھیزگارەن وە کە یەکن بەو دەلیلە گوناھکار پاش تۆبە لە گوناھ و بانەدەنەوێ لە بارەیی شایان و لیھاتوویدا بە پایەگای کەرەمەت و قەداسەت تەماشای دەکری لە بارەگای خودای پەرمان و پەرھیم و بەخشندە. جگە لەوانەش لە ئایەتی هەوێدا واتە ۱۳۴ خودا بە ئیحسان و چاکە وەلای غەیری دەعوەت کردن، بەلام دێرەدا واتە ۱۳۵ خودا بە ئیحسان دەگەڵ خۆی دەعوەت کردن.

﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ

ئەو جار کاتی ئەوێ هاتوو بەچینە خزمەت ئایەتی ۱۳۵ ی ئالی عیمران تاکوو بتوانین بە تیر و تەسەلی حالی بین:

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ الذُّنُوبَ

إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٥﴾ نالی عیمران

ئەو کەسانە ی کە گوناحیکی زەق و دزیو ئەنجام دەدەن، یا سەتەم لە خوێان دەکەن، دەکەونەووە بیری خودا و خیرا داوای بەخشین دەکەن، کێبە کە تاوان و گوناحەکان دەبەخشێ بێجگە لە خودا؟ ئەوانەش کە بەردەوام نین لە سەر ئەو کردەوانە ی کە کردوویانە هەر لەو کاتەشدا دەزانن کارێکی خراپ و دزیووە.

ئاوردانەووە و تێوانینیکی هەستیارانە لە ناوەروک و سیمای ئایەتی ١٣٥

گۆیا هۆی دابەزینی ئەو ئایەتە دەبێ بە پێی ڕاویژ ئەووە بێ، خوداش زاناترە: پیاویک دەبێ لە قەبیلە ی ئەنساریان، تەمای بێ شەرعی لە ژنی هاوڕێیەکی دەکا و پاشان بە هۆی یادیک لە خودا و ڕۆژی حیساب حەیا دەیگرێ و لە تەمایە کە لادەدا و پەشیمان دەبێتەووە. ئەوانە وەک پالەوانیکی بەتوانا دەچن کە دەتوانن پالەوان و دیوێزمە ی نەفس و هەوا لە ئەرزدەن و تیکی شکێنن و لغاوی کەن و سواری بن. جا ئەووەیە کە خودای تەعالا جگە لەووەی بارەقەللا و ئافەرینیان لێ دەکا، لە تاوانەکانیشیان دەبووری، جا دەگەڵ خوێان کردبێ ئەو تاوانە چ دەگەڵ غەیری خوێان کردبێ. وەک خودا بوخۆی بە وەسیلە ی ئەو ئایەتە پێرۆزە ی ١٣٥ ڕایدەگەییێ و دەفەرموی: ئەوانە ی کاتیک گوناح و تاوانیکی زۆر ناحەز و ناپەرەوا ئەنجام دەدەن وەک گوناحیکی فاحشەگەری، و یان سەتەمیکی ناپەرەوا لە خوێان نیشان دەدەن، بە هۆی ئەو تاوانە ی کەوا لە نێوان خۆی و خودادایە، و یا بە هۆی ئەو تاوانە ی کە دەگەڵ خەلکی بێ تاوانی ئەنجام داو، دێتەووە هۆش و خۆی بە شەرمەزار دەزانێ لە راست خۆی و خودا و ئیمانی و یادی خودا دەکاتەووە و داوای لێخۆشبوونی تاوانی دەکا لە خودای تاوانبەخش و دەشزانێ کە لە غەیری خودا کەس نییە بتوانێ تاوان ببەخشێ و داشی پۆشی، پاش ئەووەی کە وازیش دینی لە گوناح و خۆ دەخاتە پەنای خودا و ناشگەرپێتەووە سەر گوناحی کردووبەتی، بێ گومان جەزای ئەووەیە کە خودای تەعالا بە وەسیلە ی ئایەتی ١٣٦ پێی داو و ڕایگەیانندوو بە بەندەکانی خۆی.

ئاگادارییە ک:

یەکی دیکە لە سیفەتی بەرز ی کەسانی خاوەن ئیمان و وێژدان و وێقار و بەتەقوا ئەووەیە کە کاتی تووشی تاوانیکی گەورە یا چکۆلە بوون، شەرمەزاری دەکێشن لە خودا و لە کەرەمەت و وێژدانیان، دەکەونە یادی خودا و ئێزھاری پەشیمانی دەکەن بە شەرمەزاری و حەیاو و بە دلێکی راست و پاک زەمزمە ی ئەو دەکەن کە لە خودا بەولاولە کێ هەیه بتوانێ پەردە بکێشی بە سەر

تاوانی بەندەکانیدا؟ کەس نییە؛ و لە غەیری خودا کێ هەیه دلی غافل و لەهۆشەوێچوو راتلە کێنێ و هەلستینێ کە لە کاتی تەنگانە و سەختیدا پەنا بەریتە بەر پەنادەران (خودا)، کە نەجاتی دا لەو تەنگانەیە و هەر واش کێ هەیه لە غەیرەز خودا بتوانێ تاوانباران و خەتاکارانی پەشیمان بۆوەکان پەنا دا و بیانەخشی؟! بێ منەت و جەریمە و سزا! بیتجگە لەوانەش ئینسان تا ئەو کاتەی دەگەڵ خودایە دوور لە خەتایە، بەلام کاتی لە خودا هەلبرا برای تاوان و خەتایە، و ئەوجارە دەبێ ئەو بزاندرێ و قبوولیش کرێ کە تۆبە و پەشیمانی ئەوێ لە کانگای دڵەوێ بێ، نەک هەر بە زمانی تەر و پارە بێ، و دەشێ ئەو تاوانە تۆبە ی لێ دەکرێ، عەمدەن و زانایانە وەسەری نەپەرپیی، چونکە تاوانی زانایانە کە دڵ دەهاژینێ و وێژدان دەتەزینێ دەکەوێتە بەر بابی (لمن یشاء) واتە ئەگەر نەشت بەخشی خودا رێگای گەلمەندیت نییە، بەلام وەسەر پەڕینی نەزانانە مافی پێ بەخشیت دراوەتێ؛ ئەو گۆمە قوولە.

دیدگای خاوەنی تەفسیری کەشاف:

(والذین) دەگەریتەوێ بۆ (متقین) واتە پەرەیزگارە و تۆبەکاران، وشە (فاحشة) بریتیە لە کاری ناحەز و ناپەرەوا، هەندیک لە قورئان زانان فەرموویانە (فاحشة) واتە زینا، گوناھێ گەورە؛ (و ظلموا انفسهم) واتە گوناھێ سەغیرە وەک ماچ و دەست پێدا مألین؛ نەفس و هەوا کە جیرانی دڵن بە دزی دلی خودایی دەچن ئەو کار و خەتایانە دەکەن، کاتی دڵ پێی زانی ناپەرەحتی لە جیرانەتی نەفس و هەوا دەرەپرێ و دەچی شکایەت دەکا لە خودا، خوداش دەفەرموێ ئەگەر راست دەکەوێ هاوکاریت نەکردوو، حاشای لێ بکە و وەگەرێ بۆ لای من و لەوان لادە؛ ئەگینا تاوان لە ئەستۆی. تۆبە، هیواچینە، خوداش خاوەن پروینە، نەگەرەنەوێ بۆ سەر گوناھ گۆل کردن و شین بوونی چناو. پێغەمبەر فەرموویەتی: لَا كَبِيرَةَ مَعَ الْاِسْتِغْفَارِ وَلَا صَغِيرَةَ مَعَ الْاِصْرَارِ: واتە بە داوای لێخۆش بوون (تۆبە) گوناھێ کەبیرە دەشۆردریتەوێ، بە بەردەوامی لە سەر نەگەرەنەوێ بۆ لای گوناھ، سەغیرە و کەبیرە دەسپێتەوێ. یا دەلین: دەوام لە سەر گوناھێ سەغیرە، لە سەغیرە لادەدا بۆ لای کەبیرە.

پاشەدۆ:

وشە (فاحشة) دێرەدا سیفەتە و مەوسووفەکە لایراو، دە ئەسلدا ئاوا بوو: «فعلوا فعلة فاحشة»، واتە کاری ناحەزیان ئەنجام داو. لە نێوان "فاحشة" و "ظلم نفس" چەند بابەتیک

هه‌ن، یه‌کیک له‌بابه‌ته‌کان ئه‌وه‌یه که‌خاوه‌نی ته‌فسیری که‌شاف فه‌رموویه‌تی: فاحشة واته‌شتیکه که‌ئه‌نجام‌دانی ئه‌و ده‌ناحه‌ز و دزیوی ته‌واودا ده‌کار کرئ، به‌لام "ظلم نفس" ئه‌و گونا‌هیه‌یه که‌ئینسان پیی گونا‌هبار بی، و یا ده‌کو‌تری: فاحشة واته‌گونا‌هی که‌بیره، "ظلم نفس" واته‌گونا‌هی سه‌غیره، ده‌کرئ داوای لی‌خوش‌بوون بکرئ به‌ده‌لیلی ئه‌وه‌ی که‌پیغه‌مبه‌ر به‌ئیس‌تغفار بوو، وه‌ک ئایه‌تی ۱۹ی سووره‌ی محمه‌د ئی‌قراری پی ده‌کا:

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

بی‌گومان بزانه‌په‌رستراویکی دی نییه‌بی‌جگه‌له‌خودا، داوای لی‌خوش‌بوونیش بکه‌بو گونا‌ح و تاوانه‌کانت، بو‌پیاو و ژنه‌پرواداره‌کانیش، خودا ئا‌گای له‌هه‌موو جوولانه‌وه‌ی دنیا و سه‌ره‌نجامی په‌سلان‌تانه.

ئه‌وه‌ش با‌بزاین که‌ئیس‌تغفاری پیغه‌مبه‌ر به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی ناتوانی بی که‌گونا‌هی سه‌غیره‌ی کردوو به‌لکه‌ده‌توانی به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی بی که‌ته‌رکی ئه‌قلی کردوو، یا ده‌کو‌تری فاحشة به‌واته‌ی زینا، "ظلم نفس" به‌واته‌ی ماچ و مووچ، ئه‌وه‌له‌سه‌ر‌قه‌ولی ئه‌و که‌سه‌یه که‌کوتمان ئایه‌ته‌که‌له‌سه‌ر‌ئاکاری ئه‌و دابه‌زیوه؛ کابرای ئه‌نساری که‌له‌جیاتی "ثقفی" له‌ژنی ئه‌و وریا‌بوو تا له‌سه‌فه‌ر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌که‌چی دلی له‌ژنه‌که‌گۆرا، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌فاحشة به‌مانای زینایه، ئایه‌تی ۳۲ی سووره‌ی ئه‌سرایه:

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا
توخونی زینا مه‌که‌ون‌قه‌ت، به‌راستی زینا کاریکی ناشیرینه و ری‌گای ری‌بازیکی پیسه.

جومله‌ی (ذکروا الله) ئه‌قل ده‌یه‌ه‌وی بلی‌یادی خودا به‌خالی و پرووت له‌کردارت بی به‌ره‌مه‌مه، به‌لام به‌ئا‌گاداری به‌کردار‌خاوه‌ن به‌ره‌مه‌مه، جا له‌و باره‌وه‌به‌ره‌و دوو مه‌به‌ست ده‌کرئ بچینه‌پیش:

۱. له‌و دوو مه‌به‌سته‌ده‌بی ئه‌وه‌بی: یادی خودا واته‌یادی وه‌عه‌ده و وه‌عیده‌کانی و یادی عه‌زه‌مه‌ت و جه‌لالی که‌ئه‌و یادانه‌ده‌بنه‌سه‌به‌بی لی‌ترسان و حه‌یا و شه‌رم لی‌کردنی که‌ئه‌وانه‌ش وه‌سیله‌ی دوورین له‌تاوان و خه‌تا.

۲. مه‌به‌ست له‌ذکروا الله یادی خودایه‌به‌پیی هه‌لکو‌تنی حه‌مد و سه‌نا و به‌یانی جه‌لال و

عەزەمەت و توانای، جا پاشان داوای عەفو و بەخشین لە خودا. ھەر ئەو ھەشە کە خودای تەعالا پاش جوملە "ذکرو الله" جوملە "فَاسْتَغْفِرُوا لِدُنُوبِهِمْ" ی ھینا، واتە دەبی لە ھەو ھەو یادی خودا بە ھەمد و سەنا داگیرسیندری، پاشان داوای عەفو و گوزەشت دەست پێکری.

جوملە (وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا مِنَ الذَّنْبِ حَالِ مَا كَانُوا عَالَمِينَ) واتە دەوام ناهین لە سەر ئەو گوناھانە کردوویان دە حالیکدا کە بە گوناھێ ھەرام بوونیان دەزانن و ئاشنان، چونکە کەسێک بە ھەرامی شت نەزان بی لە ئەنجام دانیدا عوزری دەبی، بەلام ئاشنا بە ھەرام لە ئەنجام دانیدا عوزری لی قبوڵ ناکری. بە کوردی و بە کورتی، تەکلیف لە ئەقلە چونکە بە پێی ھەرموودە پێغەمبەر، کێ ئەقلی پتەو نەبی و یا نەبی، داوای لی ناکری؟ (رَفَعَ الْعِلْمُ عَنْ ثَلَاثٍ)، واتە تەکلیف لە سێ کەس ناکری، ئەو سێ کەسانەش ئەوانەن: شیت، مندال، بێھۆش.

﴿وَإِذَا قُلْتُمْ لِلنَّاسِ عَفْوٌ﴾

وەک لە ئیشارات و وەزن کردنی ئایەتی ۱۳۵ ی ئالی عیمران دەرە کەوی و خو دەنوینی، مۆتەقین و تۆبەکار بە پاداشی زۆر بەرز و بی وینە دەگەن بەو ھۆیە کە بوخیان دە ھەمەلدا بی وینەن سستی و تەنبەلی و کەترەخەمی لە لای واندان ئەسەری دیار نییە، شانە خالی ناکەن لە بەرەبەر ئەرکی خۆیان، بۆیە دەگەن بەو پاداشە: ئەمینی لە عەزایی خودا، گەیشتن بە سەواب، بۆ پشت راست کردنەوێ ئەو راستییە دەچینە خەزەمەت ئایەتی ۱۳۶ ی ئالی عیمران:

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿١٣٦﴾ ئالی عیمران

ئەوانە پاداشیان لە لای پەرورەدگاریان لیخۆش بوونە و باخ و باختیکە کە پروباری بە ژیر دار و درەختەکانیان تێدەپەریت، ھەتا ھەتا لە ناویدا دەمیننەو، ئای لەو خۆشییە، پاداشی جوان و شیرینی ئەو کەسانە کە چاکەکارن و ناوەستن.

ئاوردانەو و تێروانیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۳۶

بی گومان لەو گووتە و وەعدە خودا راستتر نە گووتە ھەیە و نە وەعدە، دەبی ھەچی ئیمان و باوەری بە خودا ھەیە دەشبێ باوەری مزگینی و ھەرەشەکانی بی، جا دە ئایەتی ۱۳۶ دا راست و پەوان و بە سەراحت ھەرمووی: ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ واتە پاداشی ئەوانە؛ ئەوانە کین؟ مۆتەقین، قووت دەرەوێ ڕق، تۆبەکار لە گوناخی فاحشەگەری یا سەم لە نەفسی خو؛ بە کورتی، لە خوداترس و تۆبەکار؛ بە مەرجی ئەوێ تۆبەکار لە بەرەگە نەچیتە دەری، واتە

تا دەتوانی تاوان بکا جا ئەگەر لە کار کەوت بێ، تۆبە؛ و زاناش بێ بە گوناھ؛ جا ئەودەم جەزای لێخۆشبوونە لە لای کێ لێخۆشبوونە لە الی ئەو پەرەردگارە کە حیسابیان دەگەڵ دەکا لە پوژی حیسابدا و زاناش بە چاکە و خراپە بەندە و بەهەستە و خورپە و چرتە و نیەتی دەروونی ئاگادارە جگە لە ئەو پاداشە لێخۆشبوونەیان کە پێ دەدا بەهەشتیکیان پێ دەبەخشی هەر لە سۆنگە ی ئەو ئاکار و کردەو خالیسەیان، کە بە ژێر ئەو بەهەشتەدا چەند چۆم و پروباری پاک و پروون پەوانە و دەروا پێیدا، خوشتەر لەو نێعمەتانەش ئەو نێعمەتەشیان دەدات کە سەرتۆپی هەچی نێعمەتی قیامەتیە، کە دەویدا مانەوێ بە یە کجاری بۆ هەتا هەتایە؛ بە ئەمنی و بێ ترسان لەوان یەکیک بێتو بتوانی دەرتکا و یا وەتگۆژی بۆ شوینی دیکە. جا دێرەدا جێیەتی و مافی خۆیەتی و شایانیەتی بکوژی بە سەرەرۆ و خەتاکاران، ئەگەر ئەو سەودایە دەگەڵ خودا نەکەن، واتە هەوا و هەوەسی کات و ساتی کەم و بێ دەوام نەدەن بە کات و ساتی بێ پرانەو و وا خۆش و بەلەزەت "اولئک کالانعام بل هم اضل".

پاشەدۆ:

ئەو ئایەتە دوو مزگینی بەئەرز و پێزداری لە لایەن خوداوە پێیە بۆ یارانێ بەتەقوا و تۆبەکاری خودا پەسەندە کە ژوورای لە مزگینیانە، مزگینی نین و نابن:

۱. یەک لەو مزگینیانە ئەوێ: ئەمین بن لە عەزابی پوژی حیسابی، واتە پوژی قیامەت، کە خودا بۆ خۆی بە سەراحت ئیشارە وەلا کرد و فەرمووی: مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ: لِّخَوْشٍ بُوون بۆ وانە لە لای خودا.

۲. مزگینی دوو لەو دوو مزگینیانە: پێ بەخشینی پاداش و سەواب بەوانە بە پێی ئایەتی ﴿وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ واتە باخ و باخاتی کە لە ژیریانەو پروبار پەوانە و دەوێشدا بۆ هەمیشە دەبن. ئەو نێعمەتەیان کە پێ دەبەخشی سەبارەت بە عەمەلی چاک و پاکی خۆیانەوێ، بۆیە خودای تەعالا لە ئاخری ئایەتە کەدا دەفەرموێ: ﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ واتە چەند شیرین و بەلەزەتە پاداشی کاریان؛ واتە پاداشی کاری کارکەرەن.

قازی عەبدولجەبار هەمەدانی فەرموویەتی: ئەو کەسە دەلی: سەوابی چاک خودا لە خۆیەو دەیدا لە پرووی عەمەل نییە، وانییە؛ بەلکە لە سەر عەمەلە. (تفسیر کبیر، هەمان ئایەت). دەبێ ئەو بزاندری کە خودای تەعالا بە سەر بەندەگی کەرەن و تۆبەچییان بەخشین و پاداشی وەعدە داو، راستەر لە وەعدە خوداش وەعدە نییە؛ و هەر وا وەعدە ئەو بەخششی

حهواله کرد بو سهر تاعهت و تهقوا و توبه ی خو یان بی منهت، نهو جهریاناته به پیی بهراوه رد و هه لسه نگاندنی ده پروانیته حاله تی چاکه کاران و خراپه کارانی ده ورانی رابردوو، واته له رابردووشدا کی چاکی کردبی، چاکی وه پی دی، کیش خراپی کردبی، خراپی وه پی دی. بی گومان نه وه نیزامی یاسای خودایه: جهزای چاکان چاکه یه و جهزای ناپاکانیش خراپه یه؛ مه گهر بهزه و په حمی جودا گانه ی خودا ده هاوار که وی.

دلی به پرسیار و بزور دیره واته: ده به یانی سیفاتی به رزی موته قیان و جهزا و پاداشی عاقیه تیان ده می ههستی ههستی و راپه پی بهره و نهو پرسیاره که آیا حالی گه لان و نومه تانی رابردووش ده بی هه راوا بی؟ یانی نیزامی نه زمی خودای بی هاوتال هه ره نهو ته وه ره وه ستا و چه رخواه، واته کی راست رویشتی پی گه یشتوو به نیاز و مه بهستی، کیش به خوار و خپچی رویشتی، نه گه یشتوو به مه بهست و نیازی، به په ریشانی سهری ناوه ته وه. جا بو ته نکیدی نهو راستیه ده بی بچینه خزمهت ئایه تی ۱۳۷ ی ټالی عیمران، بو تیگه یشتی ته واو:

قَدْ خَلْتُ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَّ فَمَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٣٧﴾ ټالی عیمران
بی گومان له پیش ئیوه شدا چه ندین داب و نه ریت تیپه ریون، که واته: لهو سهرزه وییه دا
گه شتی بکه ن، زور به قولی سهرنج بدن، سهره نجامی نهو که سانه ی که دینیان به درو زانیوه
چیان لی هاوتوه!

ټاوردانه وه و تیروانیتیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۳۷

به راستی بهر له ئیوه چه ند پرووداوی دروژنان رویشتی ئینجا به زه ویدا برؤن و سهری ولات و ئاساری بهر له خو تان بکه ن و بکه ونه سهر یاد و ده ورانی ژینیان که سهره نجامی چینی ئینسان رویشتنه چین به چین ده کاتی خویدا بی پاش و پیش کردنی رویشتیان، نه وده م ده بینن که سهره نجامی دروژنان و خوار و خپچ په وه نده کان چو ن بووه، که هه میشه ده حه ولی ئاژاوه نانه وه بوون و یه ک به یه ک و جیا به جیا پیلانیان ریک ده خستن، بو نهو پیغه مبه رانه که به ئه مری باری ته عالا به بهرنامه ی ریک و پیک و دروست و په وا خه لکیان رینومایی ده کرد به تاییه ت نه وانه ی که دروژن و بی باوه ر و ناهه موار بوون، سهره نجام راست و خوار بوو به قوربانی نه مان و فها، پیغه مبه ران سهرکه وتن و خوار و خپچه کان و دروژنه کان که و تنه زه لکاوی چاره په شی و په نچ به خه ساری. به کوردی و به کورتی، هه چی له هو ل و هو ده ی نه بووندا به ره و هو ل و

هۆده‌ی ژینی دنیا وه‌پڕ خرا، بێ گومان به‌ره‌و دنیای بێ برانه‌وه‌ دێ و ده‌چێ. واته‌ نه‌بوونی به‌ره‌و بوونی دنیای فانی و برانه‌وه‌، جوولانه‌وه‌یه‌ به‌ره‌و دنیای باقی و بێ برانه‌وه‌. جا هه‌ی له‌وه‌ی خه‌نی له‌ خۆی که‌ ده‌زانێ ئه‌و سه‌فه‌ره‌ و ئه‌و کاروانه‌ بێ راز و سوڕ نییه‌. به‌لکه‌ رازاوه‌ و خاوه‌نی حیکمه‌تی پڕ له‌ رازی رازاوه‌یه‌، کاکلی ئه‌و رازانه‌ش به‌نده‌گییه‌، هه‌وینی ئه‌و به‌نده‌گییه‌ش خزمه‌ت به‌ ئینسانه‌ خالیسانه‌ راست پڕۆیشتنه‌ پاکانه‌، کێ بلی: الله ربنا، ده‌بی راست بێ و راست بڕوا، (إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا ثُمَّ اسْتَقَامُوا) ئه‌وانه‌ی ده‌لێن ئه‌للا په‌بی ئیمه‌یه‌ ده‌بی راوه‌ستاو بێ له‌ سه‌ر ئه‌و قسه‌ راستیه‌، ده‌نا بێ گومان له‌ درۆزانه‌، ده‌که‌وێته‌ ریزی (كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ) با له‌ دنیا‌شدا خۆ حاشار دا له‌ قیامه‌تدا حاشارگه‌ قاته‌.

بۆ ئاگاداری:

مه‌به‌ست له‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی ١٣٧ی ئالی عیمران ئه‌وه‌یه‌ له‌ لایه‌ن خوداوه‌ ده‌ ئینسان گه‌یینه‌راوه‌ که‌ له‌ رابردوودا قه‌وم بوون و هاتوون و رابردوون سنونه‌ت و یاسای خودایان له‌ سه‌ر بووه‌.

به‌ زۆری قورئان‌زانه‌کان له‌ سه‌ر وشه‌ی «سنن» نه‌زه‌ریان ئاوا داوه‌: بن بر کردن و له‌ناوچوونی گه‌لان به‌ پێی ئه‌و ده‌لیله‌ که‌ خودا ده‌فه‌رموی: ﴿فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ چونکه‌ ئه‌و درۆزانه‌ به‌ هۆی هه‌وا و هه‌وه‌س په‌ره‌ستی دنیا و له‌زه‌تی کاتی ده‌ به‌رابه‌ر ئه‌مر و ده‌ستووراتی پێغه‌مبه‌ران سه‌رپێچییان له‌ خۆ نیشان داوه‌، تا له‌ ناو چوون له‌ سه‌ر ئه‌و ئاکاره‌ ناحه‌زه‌یان به‌رده‌وام بوون، کاتی نه‌ماویشن هیچ ئاساریکی باشیان به‌جێ نه‌هێشت و له‌عه‌تیشیان به‌ پێی فیلان له‌ دنیا‌دا عه‌زابی خودا له‌ قیامه‌تدا ئاماده‌یه‌ بۆیان. جا ئه‌دیره‌دایه‌ خودای ته‌عالا ئه‌و ئیسلامه‌ی که‌ خه‌به‌ری پێدا له‌و باره‌ و بۆوه‌یه‌ ده‌رسی لی وه‌رگرن.

به‌لام مجاهد که‌ یه‌کیکه‌ له‌ قورئان‌زانان له‌سه‌ر واژه‌ی «سنن» ئاواي نه‌زه‌ر داوه‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ سونه‌ن کافر و موسلمانان، یانی هه‌ردووکیان به‌ نۆره‌ی خۆیان ده‌رۆن، ئه‌وه‌ی له‌ پاشیان ده‌مینێته‌وه‌، کرداریانه‌، یا چاکه‌ و په‌حمه‌ته‌، یا خراپه‌ و له‌عه‌ته‌، هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ که‌ خودا بۆ درۆزان فه‌رموویه‌تی: ﴿كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ؛ ١٣٧﴾ و بۆ راستگوێیان فه‌رموویه‌تی: ﴿أَعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ؛ ١٣٨﴾ ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾

مه‌به‌ست له‌ ئایه‌تی ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا﴾ واته‌ به‌ ڕووی زه‌ویدا بگه‌ڕێن بۆ دیتنی

حالى درۆزان، ئەو نىيە بۆ كەيفە بگەرئ و چەرخان بدەى، بەلكە بۆ تىگەيشتن، لە حالى گەلانى سەرەپۆ و ھەواپەرست كە چىيان لە پاش خۆيان بەجى ھىشتوۋە، دەبى دەرسى لى ۋەرگى و بېروانى لە مېژوۋى رابردوۋەكان، تاكوۋ بە تىر و تەسەلى لەو چەرخوخولەى دنيا بگەى و بزانى و ۋەبەر پەرەى تىخى خولى نەكەۋى.

پاشەدۆ:

قورئان دەورانى رابردوۋ دەگەل دەورانى حازر پوۋبەپوۋى يەكيان رادەگرئ چونكە بۆ دەركى حەقىقەت دەبى ئاسار و فكرى بەسەرچوۋەكان دەگەل فكر و ئاسەۋارى ئىستى لە ۋەزن درىن و پىك ھەلكىشرىن، ۋەك ديارە و حاشاھەلگىر نىيە، خودا بۆ گەلانى رابردوۋش ياسا و سوننەتى بوۋە بەلام ئەو ياسا و سوننەتە تايىبەتى ئەو گەلە نەبوۋە، بەلكە بە شوپەيەكى دەستاوۋدەستى بۆ ھەموو گەلان دامەزراۋە، واتە بۆ رابردوۋان و حازران ۋەك پرد بە سەرىدا دەبى بىن و بچن، ئىنسان دەتوانى بە ۋەسىلەى تەماشا و ھەلسەنگاندنى ئەۋزاعى ھەر دوۋ دىيائى چوۋ و ھاتوۋ رىگائى بەختەۋەرى ۋەدۆزئ لە ھەر بارىكەۋە، واتە رىيازى دەسەر و دەبەرى دەكرئ دەبى ۋەقوزرى لە ۋەزن كردن و بەرجەۋەندى دەسەر و دەبەرى گەلان. خودائى خاۋەن ھىكمەت و ھەكىم ئەگەر دەستوۋرى سەفەر و گەرانى سەرزەۋى بۆ ئىنسان دەس نىشان كىردوۋە، سەفەرى كەيفە و لەزەت و ھەۋا و ھەۋەس پەرەستى دەستوۋر نەداۋە و ۋەك ئەۋرۆ ديارە و دەبىندرى، بەلكە دەستوۋرى سەفەرى مەعنەۋى و دەرسى عىبەرت و بىرەۋەرى داۋە، واتە كامە رى بۆ گەيشتن بە دوندى مەبەست و خۆشبەختى ئاسانە و ھەيە ئەو ۋەدۆزئ و بگىرئە بەر، چونكە رىگاكەن ھەموو ھەن چ سەخت و ھەلەموۋت، چ ئاسان و رەۋان؛ ئەو دۆزىنەۋەش بە كفر و بەراۋەرد كە سەنگەرى جوۋولانەۋە و راپەرىنە، دەدۆزرىتەۋە، نەك بە ھەلەشە و مل ملانە، رۆيشتن و ئاۋر نەدانەۋە، رابردوۋ ئاۋىنەى داھاتوۋىە، رابردوۋ چىراى گرشەدار و فانۋوسى داھاتوۋىە، نەكەى چىرا و فانۋوسى دە پاش خۆت ھەلاۋەسسى بەلكە دەبى دە پىش خۆتى گرى، دىتن بە پىشەۋەيە بە پاشەۋە نىيە.

سوۋكە ئاۋرىك:

ئاياتى قورئان جگە لەۋەى پوۋناكايى دلە، پوۋناكايى چاۋانىشە، جا بۆ باۋەرى و تەسلىم و تەسلىقى ئەو حەقىقەتە دەبى سەرىك لە ئايەتى ۱۳۸ى ئالى عىمران ھەللىن و ئايەتەكە بە

شەنەى دَل شەن كەين و بە ھىلەگى بىر و بەرجەوھەندى دايتەقېنين تاكوو ئەو راز و سورەى كە بە دووى يەكدا قەتارە و پىز كراون دە ناو وشەكانى (ھدى و موعظە و متقېن) وەدۆزىن:

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٨﴾ ئالى عىمران

ئەو ەروون كەرنەو ەيە كە بۆ خەلكى و رېئوئىنى و پەند و ئامۆزگارىشە بۆ پارىزگاران.

ئاوردانەو ە و تېروانىيىكى ھەستىارانە لە ناو ەروۆك و سىماى ئايەتى ۱۳۸

ئا ئەو قورئانە واتە ھەلسەنگاندن و بەراو ەردى ئايەتەكانى بۆ ئەوانەى نەخۆش و نەزانيان ھەيە و دَل پەريشان و نابەلەدديان ھەيە لە ھەر بارىكەو ە شىفايە و دەوايە، بە مەرجى ەك ەرمانى دوكتورى دەكارى بېنى و لە دەستوروى دوكتور لانەدا، يانى ئەو رېبەرە قورئانزانە بەو زار و ودمى پاراوى، بەو زاراو ە ەوانەى ھەيەتى، چۆنت تېدەگەيېنى و پېت دەلى ئايەتەكان شارەزات دەكا ئەتۆش شوئىنى بکەوى و لە دەستوروى لا نەدەى، بى گومان بە لە نەخۆشى ئەقىدە و بىر و باو ەريكى كە لىنى نىگەران و دوودلى، شىفات دى و رزگار دەبى، تا ھەى نەخۆش نابيەو ە، چونكە بەراستى ھەر قورئانە دە گوڤتەى خۆيدا راست و ەوانە، و لە رېئوئىنيەكانيدا خوار و خېچ نابىندرى، لە ئامۆزگارى پارىزگاراندا راستر و چاتر نابىندرى لە قورئان، بۆو ەى نابى ئىنسان دەرس لە قورئان و ەرنەگرى بەو دەلىلە: بى حەق و بەھا رېئومات دەكا، بى منەت و بى خۆ لە سەر ھەلکېشان شارەزات دەكا، دەگەل دَل و ويژدان و كەرامەت و ئەقلىت دەدوى و ھېچ شىتكت لى حاشار نادا، جل و بەرگىكە بە خەياتى رۆژى ئەزەل پراوپرى بەژن و بالات براو ە و ئەندازە گىراو ە، لە ھېچ بار و بابەتتەو ە كورت و دريژى لى چاو ناكري، جا ئىدى ئەگەر تۆرۆ و بزۆز بى و نەپۆشى و دەبەرى نەكەى، ھەر بە رووت و قووتى بگەري، بە ھىواى ئازادى و سەر بەخۆيى، ئەو ە ھەر بەو نەخۆشىەى سەر دەنيەو ە، دەست بەتال و ەنج بەخەسار دەتھېننەو ە روو بۆ مەحكەمەى ئەو لاساريەت.

قورئان ناسى:

قورئان خاوەنى سى سىفەتى تايبەتىن و بەرزن: ۱. يەكېك لەو سى سىفەتە تايبەتيا ە ئەو ەيە: قورئان روون كەرو ەى دەستوورات و ياساى زمانى ئەللا تەعالايە دە قورئانى دايە ئەو ەى ھۆى ەزايەتى و ناپەزايەتى خودايە.

۲. قورئان وەسىلەى شارەزايى تەواو ە بۆ ئىنسان، قورئان لە لايەكى قەزاو ەت دەكا و قازيە،

و لەو لایەشەووە پێنۆینیە بێ فەرق و جیاوازی لە نێوان شا و گەدا و خزم و بێگانه و ژن و پیاو و چووک و گەورە، پەناھەندە و نشتەجی.

۳. قورئان نەسەت کەر و شارەزاچی ئینسانە بۆ لای راست، کە خودایە، و ترسان لە خودا؛ ئینسان هەچەندی خاوەن سەرۆت و سامان بێ و بێ نیاز، بەلام لە راست قورئان گەدایە و خاوەن نیاز، قورئان خاوەنی خەزینەیە کە ئەو خەزینەیە هاوار دەکا و دەلی: کێیە نەزانی بە بێ زانای کەم، کێیە فەقیرە، بە بێ غەنی و خەنی کەم، کێیە نابینایە بە بێ بینای کەم، کێیە نەبیسە و کەرە بە بێ بیسەر و بەگویی کەم، کێیە خوازیار و پاپایەتی بە سەرھاتی گەلانی رابردوو بزانی، بە بێ لە پەنچەرە قورئاندا سەر بە سەرھاتی گەلانی رابردوو لە ئادەمەووە تا دەگاتە خاتەم (محمد المصطفی) بکات و بزانی. ئەگەر خو بپوێی کەسیک لەو هەلە، کالانعام بل هم اضل.

بۆ ئاگاداری:

لە هەلسەنگاندن و وەزن کردنی ئایەتی ۱۳۸ی ئالی عیمران دوو پازی پێزدار سەر لە سوێگی وەدەر دەنێن، بە ناپەرەو دێتە حیساب و دەژمێردری کە پرویان لی وەرگیردري سەریان نەکرێ، پازەکان ئەوێن:

لە سەرھەتای ئایەتە کە وشە (هذا) خو دەنوێنی بە واتە ئاوردانەووەشە وەلای دواوە، دەبێ ئەو شتانە هارای ئاوپەر دەروە ئاوپریان وەسەر دەدا، بزاندري و بناسري، دەنا ئەگەر نەناسري ئاوپەر کە بێ مەبەست و بێ هەدەف دێتە دەری، خو دیارە ئەوێش لە قورئانی کەلامی خودای فەسیح و بەلیغ بەدووورە و ناوێشێتەو، جا کەواوە دەبێ بلیین لە ئەسەری تیکۆشان و هەلسوووران پیر و بەویدا بەو قەناعەتە گەشتین کە ئەوێ وشە (هذا) ئاوپریان وەسەر دەدا (امر و نهی و وعد و عید) ن کە دە قورئاندا هاتوون، و هەروا ئەنواعی بەیانات و ئایاتیکن کە لەو بارەوێ یادیان کراوە

دوو بارە کە بە دوا (هذا) دا جوملە (بَيَانُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ) ئەوانە بە دابی عیلمی نەحو عەتفن، عەتفیش دەبێ مانایان جیاواز لە یەک بن، واتە مانای هدی دەگەل مانای موعظة و هەروا مانای وشە بێتات جیاواز لە یەک بن، دەنا دەبێتە کەلامی بێجی و پێی وەک کەلامی ناشیان، پەنا بە خودا. جا لە سەر ئەو ئەساسە دەبێ بکوتری: وشە "بیان" بریتییە لەو شارەزایی کە گومان و شیبهی مەبەست لەو بارەوێ نابێ بێتە خەیاڵەو، جا بەو پێیە دەبێ وشە بەیان بە عام دانین، بۆ هەر مەبەستیکی دەکار کە یە هەلدەگری، و وشە "هدی"

عیبارته له هیدایهت و شارهزایی، بۆ گومرای و خوار و خێچی ناچیتتهوه. وشه‌ی "موعظة" عیبارته له گوفته و وتاریک هه‌چی سزاوار و شایانی شه‌ئنی دین نه‌بێ، نابێ و نایه‌ته‌ پروو و نایگریتتهوه. به‌ کورتی وشه‌ی "بیان" بۆ عامه‌ واته‌ گشتیه‌ که‌ شاملی دوو مه‌به‌ست ده‌توانی بی: ١. یه‌کیان له‌و دوو مه‌به‌ستانه‌ ئه‌وه‌یه‌: "بیان" وته‌یه‌که‌ و وتاریکه‌ بۆ دین شایانه‌ و ده‌گونجی، به‌و وتاره‌ ده‌کوترئ "هدی". ٢. دووه‌م له‌و دوو مه‌به‌ستانه‌ی که‌ له‌ ژێر پۆششی "بیان" دایه‌ بریتیه‌ له‌ به‌ری گوفتاریک که‌ ئاگادارییه‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی لاده‌ی له‌ شتانیک که‌ ره‌واجیان ده‌ دیندا نییه‌، ئه‌و به‌شه‌ ئاگادارییه‌ "موعظة".

هه‌ندیکیش نه‌زه‌ریان له‌ سه‌ر وشه‌ی "بیان" ئاوا داوه‌: که‌ به‌یانی شاره‌زاییه‌، ئه‌مما "هدی" ش هه‌ر شاره‌زاییه‌ به‌و مه‌رحه‌ که‌ به‌ سه‌ر مه‌نزلی هیدایه‌ت بگا. ئه‌و باسه‌ له‌ ته‌فسیری "هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ" دا ده‌ ئایه‌تی ٢ سووپه‌ی به‌قه‌رده‌ هه‌یه‌، ورد به‌روانه‌ و سه‌یرکه‌:

تایبه‌تمه‌ندی موته‌قین به‌و سی سیفه‌ته‌ به‌رزانه‌ی "بیان، هدی" موعظة" ئه‌و رازه‌ی ده‌ بندا رازاوه‌ که‌ به‌غیره‌ز موته‌قین و له‌خواترسان که‌س توانای ئه‌وه‌ی نییه‌ به‌هره‌ له‌و سیفه‌تانه‌ وه‌رگرێ. جا بۆ راست کردنه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌ ده‌چینه‌ خه‌زینه‌ی خودا که‌ قورئانه‌ ئایه‌ته‌کانی ٤٥ ی نازعات، ١١ یس، ٢٨ فاطر:

إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ مِّنْ يُحْشَاهَا ﴿٤٥﴾ نازعات
وه‌نه‌بێ ئه‌تۆ ترسده‌ر بی ئیلا بۆ وانه‌ نه‌بێ که‌ خاوه‌نی له‌ خودا ترسن.

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ ﴿١١﴾ یس
وه‌نه‌بێ بترسی له‌ خودا ئه‌گه‌ر ترسی هه‌بێ ئه‌و که‌سه‌ ده‌یبێ که‌ خاوه‌نی یادی له‌ خودا و یا تابیی قورئانه

إِنَّمَا يُخَنِّئُ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءَ ﴿٢٨﴾ فاطر
وه‌نه‌بێ بترسن له‌ خودا، ئه‌گه‌ر بترسی زانایان ده‌ترسین.

به‌ هۆی ئه‌وه‌ی خودا ده‌فه‌رموی ﴿هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ﴾ ئه‌وه‌ش بۆخۆی عامه‌، پاشان ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وتاریکی تایبه‌تی دێته‌ پروو بۆ له‌خوداترسان، بۆ زیده‌ زانین سه‌یری ته‌فسیری که‌بیر پێویسته‌ باسی هه‌مان ئایه‌تی ١٣٨ ی ئالی عیمران.

پیشوازیك بۆ تیگەشتن لەو هی دی بەرهو پیرت:

دەبی بزانی ئەو هی دە پیشدا رابرد دە ناو دەروونی ئایەتی ۱۳۷ واتە ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ...﴾ و هەروا دە ناو دەروونی ۱۳۸ دا وەك پیشوازیكە بۆ حالی بوون لە ئایەتی ۱۳۹ ی ئالی عیمران، یانی هەر کاتێ لە بەسەرهای کارەساتی دەورانی رابردوو تیفکرین و حەول و دەول دان بێتە پروو دەکار بکری، وەك لە بەسەرهای کافران و موسوڵمانان دە پیشدا، بە چاکی تێدەگەین ئەگەر هیژ و شالای بە هەلکەوتە ی کافران بۆ سەر ئەهلی ئیمان پروو دابی، سەرەنجامیان بە شکست و تیشکان هاتۆتە گوپی، واتە ئالای حەق بە بەرز و شەکاوەبی هاتۆتە پروو و چاو کراوە. ئالای هیژ سەرەپۆیان و یاغیان بە نابوودی و نهوی بوونەوه هاتۆتە پروو. کەوا یە ئەهلی ئیمان و حەق، ئەوه بە شایان نازاندی و شایان نییە نەختە سەرکەوتتیکی کافران بە سەر موسوڵماناندا کە لە پۆژی هەرای ئو خوددا چاو کرا، بێتە سەبەب و هۆ بۆ سستی و لاوازی ورە ی دڵ و هیواتان و پاشەکشەتان لە خەزا و جیهادتان، بەلکە پیویستە ئەرکی ئیمانانە غیرەت و ئومید و هیواتان لەوپەری بەرزیدا بی، بەو ئومیدەوه کە بەو زووانە سەرکەوتن و پیروزیان بەرهو پیر دی و دەیین هیژ و سەر بەزی و سەرکەوتن هەر بەشی ئیوهی ئەهلی حەقە.

بۆ راستی ئەو راستییە دەبی بچینه خزمەت ئایەتی ۱۳۹ ی ئالی عیمران تا بە تەواوی لە ناوەرۆکی جەریان بە وه سیلهی ئەو ئایەتە پیروژه حالی بین. ئەوهش ئایەتە کە:

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

کز و لاواز مەبن و خەم و پەژارەشتان نەبی، هەر ئیوه سەرکەوتون ئەگەر ئیمان و بی.

ئاوردانەوه و تێوانینیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۳۹

واتە ئەهلی ئەهلی ئیمان و یارانی شەپکەر، سستی لە خو نیشان مەدن و خەفەت لە رابردووش مەخون، بۆ وهی لە شەپی پۆژی ئو خوددا کە وەك شەپی بەدر سەرکەوتن و بە دەست نەهینا و زۆرو شەهید دا، کە لە هەمان کات و حالەتدا ئیوه هەر بەرز بە مەرجی پروادار بن، نەچن بیر لە رابردوو وەکن و بیکەنە خەفەت، تیشکانی ئو خود و دەست شل کەن و پاشەکشە لە جیهاد بکەن، ئەوه بزانی دە دڵدا وەك هیوا و ئومیدیکی بەتین رابگرن کە سەر بەزی و سەرکەوتن لە لانی خوداوه هەر بۆ ئیوه موسوڵمانە.

له عه‌لامه واحدی و ئیینی عه‌باسه‌وه: به هۆی ئه‌وه‌ی موسوڵمانه‌کانی شه‌رکه‌ر له هه‌رای رۆژی ئو‌حووددا له هه‌وه‌ڵ قۆناغی شه‌رپدا تووشی شکان هاتن، که‌وتنه ناو په‌ژاره و په‌ریشانییه‌کی زۆره‌وه، له‌و کات و ساته سه‌خته‌شدا خال‌دی کۆری وه‌لید و‌یستا موسوڵمان نه‌ببووه ده‌گه‌ڵ له‌شکری کافران بوو زۆریش لیزان بوو له‌ فیل و فووتی شه‌رپدا، ئه‌و په‌ریشانی و لیک پرژ و بلا‌وییه‌ی موسوڵمانانی به‌ هه‌ل و فرسه‌تیکی نه‌غدی قۆزته‌وه، هێرشی کرده سه‌ر موسوڵمانانی په‌ریشان، جا کاتی چه‌زهرتی په‌سوول هه‌ستی به‌و مه‌به‌ست و قه‌سده‌ی وان کرد و تیگه‌یی، تبیینانه په‌نای برده به‌ر ده‌رگای خودا و ده‌ستی هه‌ل‌ینا و فه‌رمووی: «اللَّهُمَّ لَا يَعْلُونَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ لَا قُوَّةَ لَنَا إِلَّا بِكَ، اللَّهُمَّ لَيْسَ يَعْجُذُكَ بِهَذِهِ الْبَلْدَةِ غَيْرُ هَؤُلَاءِ النَّفَرِ» واته یا په‌به‌نا، نه‌هیل‌ی و ڕی نه‌ده‌ی ئه‌وانه په‌سه‌ر ئیمه‌ بکه‌ون، خودایه ئیمه‌ هیز و تواناما نییه بی له هیممه‌ت و که‌رم و لوتفی تۆ، خودایه له‌و سه‌ره‌زه‌وییه به‌غه‌یره‌ز ئه‌و یاره شه‌رکه‌رانه نه‌بووه که‌سیک بته‌ره‌ستی و به‌نده‌گیت بکا.

له سه‌ر ئه‌و پارانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر هه‌لو‌یستی مباره‌کی چه‌زهرتی په‌سوول له‌شکری موسوڵمانن تبیان هاته‌وه به‌ر و جوولانه‌وه و ده‌ستیان کرد به‌ راپه‌ڕین، چه‌ند لاویکی به‌گور و گورج و گۆل ده‌ خو نووسان و شیرانه‌ خو‌یان گه‌یانده سه‌ر کپوی ئو‌حوود پیش ئه‌وه‌ی دو‌ژمن بتوانی خوی بگه‌ینی، ئینجا له‌و‌پرا دو‌ژمنیان دایه به‌ر په‌هیل‌ی تیر و تیره‌باران و به‌ره‌و پاشیان رانان و تیکیان شکاندن. جا گۆیا ئه‌و ئایه‌ته ۱۳۹ یه‌ی ئالی عیمران، ده‌و کاته‌دا دابه‌زی بو سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾. ابن جریر طبری له ج ۴۴۷/۳ وای نه‌قل کردوه.

به‌لام ئیمام زه‌ری و قه‌تاده نه‌زه‌ریان وایه ئه‌و ئایه‌ته هۆی دابه‌زینی تاییه‌تی نییه، به‌لکه‌ بو د‌ل‌خو‌شی دانه‌وه‌ی موسوڵمانانه ده‌ کاره‌ساتی هه‌رای ئو‌حووددا. طبری، ۴۴۲/۳.

ده‌و کاتیدا بوو که و‌یستا پیغه‌مبه‌ر نه‌گه‌یشتبوه مه‌دینه خه‌به‌ر هات و گه‌یشه له‌شکری ئیسلام به‌تاییه‌ت پیغه‌مبه‌ر، که موشریکان به‌ خه‌یالی خو‌یان زۆرزیان له له‌شکری موسوڵمان کوشتوو و بریندار کردوون و ئه‌وانه‌ی ماونه‌وه‌ش په‌ریشان و سه‌راسیمه‌ن، جه‌نگه‌ی هێرش به‌رنه سه‌ریان، ده‌یان‌ه‌ه‌و‌ی کافره‌کان هێرشیان که‌نی، و یه‌کسه‌ره له‌ ناویان به‌رن. پیغه‌مبه‌ر ده‌و کاته ناسکه‌دا ڕوو ده‌ له‌شکری موسوڵمانان ده‌کا و ده‌فه‌رمو‌ی: ها بزائن قوره‌یشیه کافره‌کان هه‌لو‌یستیان ئاوا گرتوو، هێرشتان بکه‌نه سه‌ر و ده‌ ناوتان خزین به‌لام مه‌ترسن و سست مه‌بن مۆله‌تیان نه‌ده‌نی یاریده‌ده‌ر و پشتیوانی مه‌ خودایه.

جا ئە دێردا بوو لاوانی بە زییک و دەخۆرا دیو بەر لەو هی ئەوان کافران خۆ بگەییسنە سەر کیوی ئو خود، یارانی ئیسلام خۆیان گەیان و لەو پرا ئەوانیان پاشەکشە پی کرد و راویاننان و ئالای ئیسلام بە زوبهیری کۆری عەوام بوو کاتی کافران بە خەیاڵ هێرش بەر ئاوا ئالای ئیسلاممیان چاو کرد، نەترهیان چوو و سەرسوور مان و ورهیان بەر دا و هەر یەکە ی بە لایە کدا هەلاتن بەرەو مەککە.

لە بابەت ئەو کارەساتە ئایەتی ۱۷۲ی ئالی عیمران دابەزی بە وردی لە سەرەخۆیی دەبی سەیری کرئ و هەلسەنگیندرئ لە کەو و داژگیر درئ بە تاییەت ئەوانە ی شەری نەتەوا یە تی و عیززەتی خۆیان بە ملەو هیه.

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ ئالی عیمران

ئەوانە ی وەلامی دەستور و فەرمانی باری تەعالا و حەزرتی پەسوولی خودایان بە دل دایەو، پاش ئەو هی کە تووشی زام و برین بوون، بو ئەوانە ی چاکەیان بە جی هیناوه، لەوان و خۆپارێزن، پاداشی گەورە و بەرچاویان بو داندراوه و هەیه.

شەری پۆزی ئو خود کە لە پۆزی شەممە ی ۷ی شەووالی سالی سیی کۆچی پووی داوه کە لە هەوڵین هەلمەتدا موسوڵمانان سەرکەوتن و پیروزیان بە دەست هینا، و لە هەلمەتی دوو هەمیاندا بە هوی خافلان بە تالان و مالی دنیا شکستیان هینا و بت پەرستان سەرکەوتن، پاشان بە هوی غیرەت وەبەرنانیان لە لایەن پیغەمبەرەو لە دەوری پیغەمبەر وەکو بوون و بە شکستی خۆیان زانی. بو جوپرانی ئەو تیشکانە هیمەتیان لە خۆ نیشان دا و کەوتنە هێرش بردن و هەلمەت کردن بو جاری سێهەم دوزمنیان تیک شکاند و راویان نان و بت پەرستیانیان شیرزە کرد و ناچاریان کردن کە شوینی شەرگەیان چۆل کەن و بەرەو مەککە بگەڕێنەو بە سەر شوپی و خەجالەت باری. ئینجا پاش ئەو هی کە متمانە پەیدا بوو لە سەر ئەو هی لە شکری بت پەرستان گورزیککی وایان وئ کەوتوو تەزاوون و ناتوانن و هیزی گەڕانەو هیان لە دەس داوه. ئەو جار موسوڵمانەکان بە پیی ئەو ئیتمینانەو و یستیان لە دەوری پیغەمبەر بلالو بکەن، حەزرتی پەسوول هەوالی بە راستی پاشەکشە و گەڕانەو هی بەرەو دوا ی ئەبوسوفیان و لەشکرەکە ی پی گەیی، ئەو جار پیغەمبەر بە وەسیلە ی جارکیش دەستووری بانگاواز و جاری دا و بانگاوازیان کرد کە موسوڵمانان کوو بن و وەشوین ئەو لەشکرە تیک شکاوه ی بت پەرستان بکەون. بەلئ

پېغەمبەر و شەش سەد كەس لە يارانى شەركەر كەوتنە پەيسەرى كافرانى ھەلاتووى تىك شكاو و تا گەيشتنە ئەو شوپنەبىي كە ناوى "حمراء الاسد"ە، لەویدا باروبنە و بارگەيان خست و مەعبەدى خەزاعى ھاتنە خزمەت پېغەمبەر و نىگەرانى خۆى نیشان دا. پېغەمبەر كە ھەستى بە نىگەرانى ئەو نەفەرە كرد و لىي پرسی دتەھووى بۆ كوئى بچى؟ لە ولامدا كوتى: مەككە دەچمەو، ھەزرت پىي فەرموو جا ئە گەر دەچىو ھە مەككە لە ھەر كوئى بە ئەبوسوفيان گەيشتنى پىي بلى: پېغەمبەر بە لەشكرىكى زۆر و بەرفراوان لە شوپنەبىي كە ناوى "روحاء" لە رىگەتان و ھەستاون چاوپرێتانه؛ كاتى ئەو كاك مەعبەرە دەگا بە ئەبوسوفيان پىش ئەو ھى مەعبەد راسپاردەى پېغەمبەرى پىي بلى، ئەبوسوفيان بۆ خۆى لە خۆيەو كوتى: كاكە لە كوپرا دىي و چ باسە لە رىگادا؟ مەعبەد لە ولامدا پىي كوت خەبەرى رىگا ئەو ھى كە پىت بلىم پېغەمبەر ئەو ھى بە مندا بۆ تۆى پەوانە كردوو كە ئەمن پىت بلىم ئەو راسپاردراو ھى ئەو ھى و لە شوپنەبىي كە ناوى روحاء لە ديار تۆ و ھەستاو، فەرمو ھى تى چاوپروانى ئەبوسوفيانم لىرەدا بە ھىزىكى يەكجار زۆر و بەربلاو، تەنانەت ئەوانەى كە لە شەرى ئوھودىشدا ئامادە نەبوون ئەوانىشى و لە گەل ھاتوون. ئەبوسوفيان كاتى ئەو ھى لە مەعبەدى بىست ترسا و توقا و نەترەى چوو دەرچى دەستوورى دا بە لەشكرەكەى ھەرچى زوو بەرەو مەككە وەگەرپىن مەبادا مەھمەد و لەشكرەكەى بمانگەنى و بنكوژن و بە دىلن گرن. جا ئەدەرەدايە كە ھەندىك لە قورئان زانان نەزەريان وايە ئەو ئايەتە ۱۷۲ى ئالى عىمران دابەزىو بە عىنوانى مژدە بۆ ئەو ھاوپرێيانەى پېغەمبەر كە لە پاش ئەو ھەموو عەزابەى ئازار برىندار بوونەى توشيان ھات، بەرەو ھاوار و بانگاو ھەى پېغەمبەر ھاتن و ئىتاعەيان لى كرد. بۆ زىدە زانين تەماشای تەفسىرى ئەو ئايەتە كەن لە تەفسىرى كەبىردا.

لەمەر بابەتى مانای ئايەتى ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ چەند ئاوردانەو ھىك ھەيە، ئەو ئاوردانەو ھىش دەبى ئەوانە بن:

۱. ئاوپر وەدەن وەسەر كەلام و مژدە شىرینەكەى خودای تەعالا بە وەسىلەى ئايەتى ۱۳۹ دەیدا، كە ئیو ھى موسولمانان دە شەرى ھەراى رۆژى ئوھود ۷۰ نەفەر و شەھىد دا و ھەروا تاقمىكىش و برىندار بوون، بەلام دە مقابىلدا ۲۵ نەفەر و لە كافران كوشت و لە ئاخريشدا سەر كەوتن و بە دەس ھىنا و لە ھەرا و شەر و غەزاكانى دىكەش يەك لە سەر يەك بە سەرياندا زال دەبوون.

۲. ئاوردانهوهی دوو وهسهه ئایه تی ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئیوهی خاوهن باوهه و به ته قوا به مهرجی مانه وهه له سهه ئیمان و باوهه پی، ریزدار و له سهه رووی کافرانی بت په رستن، و هه روا به هوی دهستی گرتن و له دینی خودا، باوهه پی توندیش به پوژی قیامت هیچ غه م و خه فه تیک و نابج. قورئان و دینی ئیسلامی ئینکارناپه زیر شاهیدی ئه و راستیهه، له ههه دوو دنیا.

۳. ئاوهه پی سی وه لای ئه و ئایه ته: ئه گهه وه زنی که ی و لپی ورد بیه وه به و نه تیجه ده که ی: مه قام و شه ئنی ئیوهی موسو لمانی شه رکهه چ بکوژی و چ بت کوژن ههه له سهه رووی کافرانی له ههه دوو لادا، به پیچه وهانی کافران که بکوژرین به هیلاک ده چن و له دۆزه به ولاره هیوایه کیان نابج، ئه گهه ب شکووژن، هیوایه کیان نایته زه خیره.

گویا ئیمامی قرطبی فه رموویه تی: پاش دابه زینی ئه و ئایه ته پیروژه ی ۱۳۹ ی ئالی عیمران مزگینی درایه دلّی ئه سحابه کان که ده هه موو شهه و هه رایه کدا سهه رکهه وتیان به دهس دینا، چ کهه بان، چ زوهر بان. تهفسیر قرطبی، ج ۴/۲۱۷.

خودای تهعالا دهیهه وی دلّ خووشی دانه وهی موسو لمانان بدا و بکا، ئایه تی ۱۳۹ ی ئالی عیمران: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئه و ئایه ته هاوار ده کا له موسو لمانان نه سست بن و نه غهه بخوون چونکه ئیوه له سهه رووی کافران له مه قام و شه ئندا، ئه دیره دا دلّ ده که ویتته په رسیار له و خه یاله ی بو ی دیتته پیش وه که ئه وه: ده لّی خودا له کویدا ئیمه ی به سست و لاواز و غهه خوهر دیوه و پیمان ده لّی: خه یالی سست بوون و غهه داگرتن مه خه نه ناو دلّتان؟ جا خو ئه وهه یه قینه و حاشاهه لّنه گره که ده بی هیچ په رسیاریک بی وه لام نابج بیلدریته وه. چونکه په رسیار شتیکه که وه که موریانه دلّ ده کوولّی بی جواب دلّ داده گری و له کاری شت زانین ده که وی. جا بو یه خودای تهعالا دهیهه وی تهه له سهه دلّ پامالّی به وهی دیره دا: ئه ی موسو لمانان وه که ئیوه تووشی ئازاری برین ده بن، ئه وانیش وه که ئیوه تووشی ئازاری برینداری ده بن چونکه یاسایه کی ئه ساسیه: تیر و تیخی توو چوون دوژمن ده بری، ئی ویش ئاوا ئه توو ده بری، ده بی تیکووشانی دوژمن به زایه نه چی، وه که ئه تووش تیکووشانت به زایه ناده ی، به کورتی و به کوردی، په رووشی ئه وهه نه بی برینداری، ئه ویش برینداره؛ شیر و تیر دوست و نادوست ده بری.

شهه ر ئه قیده ی باتل و دروست له مهه کوشتن و برین ناخوینیتته وه، به لکه به پیی هیز و

بی هیز و تیکووشان و غیرهت و له خوږدووویه، بو راستی ئه و راستیه دهچینه خزمهت ئایهتی ١٤٠ی ئالی عیمران تاکوو به تیر و تهسهلی لهو بارهوه پاراو بین:

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾ ئالی عیمران

ئه گهر زامار بوون و تووشی نازار بوون، بی گومان ئه و گه لهش تووشی ئه و چه شنه نازارانه بوون و هاتوون، ئه و رۆژانهش له ناو خه لکا ده ساودهس پی ده کهن، تا خودا پروونی بکاته وه کی له پروا کهیدا پته وه؟ له ناو ئیوه شدا چه ندین شایهت هه لژی ریئت، خوداش سته مکاره کانی خووش ناویت.

ئاوردانه وه و تپروانییکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایهتی ١٤٠

پیشه کی ئینسان ده بی ئه وهی باوه ر بی ئینسان چ کافر و بی باوه ر چ موسو لمان و خاوه ن باوه ر سه راپای ده سکاری خو نی و بهنده ی خو نی، ئینجا بی نان و ئاو و ژیان ناکا له سه ر وهی بی ئیمان و بی باوه ره، و یا نایکاته خاوه نی ناو و ئاو و ژیانکی تیر و تهسه ل له سه ر ئه وه موسو لمانه وله شه ر و هه راشدا هیه چ کافر و بی ئیماتیکی کو له وار ناکا به دهستی موسو لمان له سه ر ئه وهی بی ئیمانه و ئه و به ئیمانه، به لکه سه رکه وتن و به رکه وتن له رۆژی هه رادا هه و آله به ته سباب و وه سیله کراوه له قه بیلی که ره سه ی شه ر و ئیراده و خو راکری و فی ل و فه نی شه ر زانین، هیه کاریکی به ئیمان و بی ئیمانی نیه؛ زۆر تیکووشه زۆر بپوشه، که م تیکووشی، که م ده پووشی؛ فره قیک هه یه ئه ویش ئه وه یه: خاه ن ئیمان باوه ری وایه چون شه ره که ی بو خودایه به هه ر لایه کدا بکه وی ئه و ناکه وی، واته بکوژری هه ر به رهنده یه چونکه ده پی خودادا کوژراوه، چ بکوژری، هه ر به رهنده یه چونکه له سه ر دینی خودای کوشتووه، به لام بی باوه ر و کافر بکوژری به فیرو ده چی، چونکه له سه ر دنیای کوژراوه، و ئه گه ر بشکوژری به ئافریم و ئازا ناژمی ردی چونکه له سه ر ناحه قی کوشتووه نه له سه ر حه ق، جا له سه ر ئه و ته ساسه ئه توش مافی خو ته بشکوژری و بریندار بی له سه ر داوات، ئه وهش مافی خو یه تی بشکوژری و بریندار بی وه ک، ئیدی ئه و ئینتیزار و چاوه پروانیهت نابی چونکه بی باوه ره خودا بو ت کویر و کو تر کا و ته توی سوار کا، چونکه خاوه ن باوه ری، سا سزای باوه ر و بی باوه ر کات وساتی خو ی هه یه ئه و کات و ساتهش رۆژی حیسابه (قیامهت).

جا ئیوه که له هه رای رۆژی ئو خودا بریندار بوون، بی گومان هوژی بت په رستانیش وه ک

ئىو لەمەوبەر لە ھەرای پۆژی بەردا بریندار بوون، جا دەبى ئەو بزاندرى ئەو سەرکەوتنەى ئۆيەى موسولمان لە پۆژی بەردا و ئەو سەرکەوتنەى وان لە ھەرای پۆژی ئوھوددا خالى لە عیللەت و ھیکمەت نەبوو، دەخلى بە دین و بى دینی نەبوو، سەر کەن و گوى ئاوالە کەن: ئەو پۆژانەى دەھینین و دەبیەن بە ناو عالەما راز و ھیکمەتە کەى ئەو ھە: تا خودای تەعالای زانا بە ھەوھ و ئاخى ھەمووتان پىو بزانینى و لىو خالى کا: کىيە خۆراگر و خواوھن ئیرادە لە سەر داواى خوى، و کىيە بى باوھ و بى ئیرادە لە سەر داواى خوى؟ واتە بە کورتى و بە کوردی، کى راستە و راست دەکا؟ کى درۆزنە و درۆ دەکا؟

بۆ ئاگادارى:

وا دەرەدە کەوى موسولمانان لە سەر ئەو خەيالە بووبن کە بت پەرستان و موشرىکەکان لە وان بەرز و پىزدارتەن، بەلام خودای خواوھن عیلم و زانست ئەو ھەلۆیست و خەيالەى دەرداوى بە ھەسەلەى ئایەتى ۱۳۹ى ئالی عیمران، ئىستى بە ھوى ھەلسەنگاندن و مقایەسەى حال و ئەحوالى موسولمانان و کافران نیشانى دەدا کە موشرىک پىز و پىزداریان نییە بە سەر موسولماناندا، لە ھەرای ئوھوددا، ئەو زەرەر و زیانەى بە ئىوھى موسولمان گەشتوو، بە وانیش (کافران) گەشتوو کەوايە بەرتەرى موشرىکان دە کۆدایە؟ تاكوو ئىوھى موسولمان وا خەيال کەن ئەوان پىزدارن و بیکەنە دەلیل و بەلگەى لاوازی و خەفەتەن؟ ئىنسان دەبى ئاوا سەیری یاسای خودا کا، پرووداوى تال و شیرینی دنیا کە وا دىت و پروو دەدا، خو پاناگرى و دەوام ناھىنى و پادەبرى، ئەدیرەدا بەرجەوھەند بى و کەلک وەرگرى، بە قازانج و سەرکەوتنىکی بەھىساب بىنى، ئەو پرووداوە تالانەى کە وا دىن و پروو بە پروو دەبنەو، مەیدانى تاقى کردنەو، واتە ئازا لە ئازا، چاک و پاک لە خراب و ناپاک ھەلداویرى، خودای تەعالا لە تیشکانى ھەرای ئوھوددا کە ھات بە سەرودا، ویستى ئەوھو نیشان دا کە بى نەزمى و فەرمان شکاندى پىبەر لە کاتى ئاوا ھەساسدا تى شکانى ئاوا دلەزىنى لى دەکەوئەو، کە دەبى ئەو کارەساتانە ببە دەرس بۆ داھاتوو، جا بەو پىيە دەبى بیسەلمىنین، سەرکەوتنى دوزمن لەو کاتیدا بەو خاترە نەبوو کە خودا ئەوانى خووش وىستوو، چونکە ئەوھ بى گومانە خودا زالمى خووش ناوى، بەلکە ئى بى نەزمى ئىوھى موسولمان بوو و بەس.

جوملەى ﴿وَتِلْكَ الْآيَاتُ يُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ دەبى تەعبیرە کەى ئاوا بخەینە پروو: ئەو پۆژانە کە پۆژانى شکستن مانای وا نییە خودا پۆژىک موسولمانان سەر دەخا و پۆژىک کافران سەر

دەخا، بەو دەلیلە یاریدەدانی خودا پوتبە و مەقامیککی زۆر گەورەیه، ئەوانەى دۆستى خودا نین وەك كافر و موشرىك و بت پەرست، لیها توییى و شایسته گى ئەو پەلە و پایەیان نییه، بەلكە دەبى ئاواى بۆ بچین بۆ مەبەست و مانا لەو «مداولە» واتە لەو ئال و گۆرە، کات و ساتى وا هەیه تالى و سەختى و سەخڵەتى هێرش دەکاتە سەر کافران، کات و ساتى وا هەیه هجووم دەباتە سەر موسوڵمانان، ئەو شیوه ئال و گۆرەش خاوەنى ئەو قازانجەیه: ئەگەر بێتو کافر دەهه موو کات و ساتى ژيانیدا هەر بنالى و خاوەن ئيمانیش دەهه موو کات و ساتاندا هەر دەخۆشیدا بى، ئەو شتە ناپەرەوایە پروو دەدا، تەکلێف و داواى سەواب و عیقاب بى جى دیتە گۆرێ و سەلبى ئیختیار دەکری ئە ئینسان و پریگای هیوا و ئومید چاک بوون لە خراپەکاران دەبەستری، جا بۆ پەواندنێ ئەو تەمى ناپەرەو لە سەر دلى خاوەن دلان دەبى ئاوا بلىین: مانای جوملهى (نُذَوِّلْهَا بَيْنَ النَّاسِ) واتە خودای تەعالا جارى وا هەیه دەرد و رەنج و سەختى دەهاویتە سەر شانى ئیمانداران، جاروبارى واش هەیه دەیخاتە سەر شانى کافران، تاكوو ئینسان چ موسوڵمان چ کافر، لە راپەرین و حەرەكە بۆ گەیشتن بە مەنزلى ئاوات و هیواى نەكەوئى و لە بیر و هەست و ئەندیشهى سرشتى خۆیدا ئەستێور نەبى.

لە ئەبوسوفیانەوه لە پوژرى هەرای ئوحووه: گویا خو دەگەیینتە سەر کیوى ئوحود و هاوار دەکا و دەلى: لە کوئیە "ابن ابى کبشە"؟ - واتە پیغه مبهەر؛ لە کوئیە "ابن ابى قحانە"؟ - واتە حەزرتى عوسمان؛ لە کوئیە "ابن الخطاب"؟ - واتە حەزرتى عومەر؛ ئەو هەش ئەمنم. ئەبوسوفیان کوتى: يَوْمَ يَوْمٍ، وَالْآيَّامُ دُولٌ وَالْحَرْبُ سَجَالٌ؛ واتە پوژر بە پوژر و پوژیش دە گەراندايه، و شەپیش جەنگ و گوریزه.

حەزرتى عومەر فەرمووی: نا وا نییه کە دەلىی بەرابەرە؛ بەلكوو كوژراوانى ئیمە لە بەهەشتدان و كوشتەکانى ئیوه دەدۆزەخدان.

ئەبوسوفیان کوتى: ئەگەر ئا وا بى، وەك ئەتۆ دەلىی، ئیمە رەنج بە خەسارین. جوملهى ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەگەرچى دەیههوى پاش بەیانى عیللەتى ئال و گۆرێ حالەتى خەلك و پوژرانى خاوەن حیکمەت، ئیشارە وەلای ئەوه دەکا: خودا کە ئاوا ئەوزاع دەگۆرێ، تاكوو بزانی کى بەرەندەیه و کى دۆراوه، ئەو جەریاناتە بەو شیوهیه دل پەرىشان دەکا و خلیسکى دەبا، چۆن واتە: دەکەوێتە سەر ئەو خەيالە کە خودای تەعالا تا ئال و گۆران بە ئەوزاع نەکا، حال و بال و ئەوزاعى عالەم نازانى! پەنا بە خودا لەو باوهرە! چونکە موسوڵمانان

باوەڕیان ئەوەیە: کە خودا پیش ھەموو شت زانایە بە ھەوڵ و ئاخری شت، کەوابێ دەبی تەعبیراتی ئەو پرستە ئایەتە ئاوا تەعبیر کری: خودای تەعالا بۆیە ئال و گۆڕان لە ئەوزاعدا پیکدینی پروویان پێ دەدا، تاکوو بۆ بەندەگانی راستی و دروستی و حەقیقەت پروون کاتەو و تییان گەییانی بە ھۆی بەلگە و دەلیلی حاشاھەلنەگر، وەک تیشکانی موسوڵمان لە ھەرای ئو خوددا، دە موسوڵمانانی گەیانە کە دەبی نەزمی دا و بی ئەمری پیغەمبەراند تیشکان و زەرەر دیتە پروو و ھەبە، دەبی دەرسی لی وەر بگێردی ئەو کارەساتانە.

خودای تەعالا بە پێی لوتف و کەرەمی دەگەڵ خاوەن ئیمان و باوەڕان، دەبەھەوی پێگای ون ئاشکرا کا بۆیان نەبادا بە گوناھ و تاوانەو بەچنە دیوانی خودا، تا سەرھەد و مەرزی شایان ھەلیان بۆ ھەلەدەخا بۆوێ بتوانن پیش مردنیان گوناھ و تاوان لە خۆیان دامالن و وەیان سەرنەو، چونکە وەعدە لە لایەن خوداوە: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ واتە حەسەنات دەستپێتەو سەئیات (خەتا و گوناھ). جا لە سەر ئەو ئەساسە حیکمەت و پازی زەر بەخواردنی موسوڵمانان لە ھەرای ئو خوددا پروونتر بەیان دەکا و نیشانی دەدا. بۆ ئەو راستییە دەچینە خەزەمەت ئایەتی ۱۴۱ ی ئالی عیمران:

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾ ئالی عیمران

ھەتا خودا ئەو کەسانە ئیماندارن بە باشی پالەتەیان کا، بی پروایانیش سەرکوت کا و لە ناویان بەری.

ئاوردانەو و تێوانینیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۴۱

جا بۆوێ بە تێر و تەسەلی واقیعە کە تیگەیشن دەست کەوی دەلێن: ئایەتی پیش واتە ۱۴۰ ئاماژە وەلای ئەو کە بەرھەم و نەتیجە ی پرووداوەکانی تال و شیرین بۆ ئەوێ خاوەن ئیمانان لە بی باوەڕان ھەلاوێرین، سەرھەرا و جگە لەوێش فایدە و مەبەستیکی دیکەش ھەبە ئەویش ئەوەیە: خالیس کردنەوێ ئیمانی ئیمانداران، پاک و خاوین کردنەوێیان لە ژەنگ و ژاری تیکەلاوییان دەگەڵ خەیاڵات و وەسوەسە ی منافقان، و دامەزراندنی دلێکی پر لە سەفا و ئیمان؛ وەک دەبیندري یەکنیک لەو فکر و خەیاڵە خواوەی کە لە پۆژی ھەرای ئو خوددا بەرۆکی موسوڵمانانی گرتبوو و بووش بە سەبەبی تیکشکانیان ئەو بوو کە ناوی پیروزی ئیسلام بۆ سەرکەوتن بە سەر کافراند کافییە بۆ سەرکەوتن؛ دە حالیکدا ئەو خەیاڵە ھەلەبە، چونکە ئەو

فکرە پەنگە بکری لە سەرکەوتنی هەرای بەدردا بەلام ئەگەر ئاوێ وەسەر هەرای ئوحد کرى دەردەکەوی که پیرۆزی و زال بوون بە سەر دوژمندا، خواوەنی عیللەتە وەک ئیمان و ئیتاعە لە دەستوورات و نەزم و نیزامی دەس نیشاندهی پیغەمبەری خودا، دەگەڵ تەوہ کول.

لە کەو دانەوہ:

جا بۆ ئەوانەى که خواوەنی بڕوا و ئیمان، خودا بۆوہی لە گوناح و تاوان پاکیان وەکا، بە ئازار و پەنجی ژیر کەوتیان لە لایەن کافرەکانەوہ دەبێ گرفتار بن، ئەو جار خودا بە ئاوێکی پر لە سەفا و پەحمەوہ، وەسەر کافرانیان دەخاتەوہ و کافران وەژیر دەخاتەوہ و لە ناویان دەبا.

بۆ ئاگاداری:

وشەى (تمحیص) بە واتای پاک یانی تاکوو بە ھۆى ئەو شەر و ھەرایەى ئەوانى تى دەکەون و شکست دەخۆن لە گوناھیان پاک وەکا، و وشەى (وَلِیْمَحْصَ) واتە زەلیل و لەناوبردن، دیارە ھەر لەو سەرچاوہ و لەو دەراوہرایە؛ ئایەتى ۲۷۶ى بەقەرە:

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

خودای تەعالا مالیک کە سوودی تى کەوی لە ناوی دەبات و مالیکیش کە چاکەى پى بکریت زیادى دەکات و خودا ھەز لە ھیچ گوناھباریکى گەورە ناکات، (واتە ئەوانەى سوود بە ھەلال دەزانن و دەست بەردارى نابن).

زەجاج کە یەکیکە لە زانایانی ئایینی، فەرموویەتى لە بابەت مانای ئەو ئایەتە: خودا ئەو پۆژانەى وا لە دەستاو دەستدان، واتە خودای تەعالا لە نێوان موسوڵمانان و کافراندەو لەتى دەستاو دەست دادەمەزرىن، بە کورتى و بە کوردی، پۆژانى سەرکەوتن و بەرکەوتن، دە گەپاندان ھەر دەمەى دە دەستى یەکیدایە، جا لە سەر ئەو یاسا و ئەساسە، ئەگەر ھاتو کافر بە سەر موسوڵماندا زال بوو، ئەو ئەو تیشکانەى موسوڵمانان دەبیتە وەسیلەى لە گوناھ پاک بوونەوہى موسوڵمانان بە مەرجى خو و خوگرى و سەبر کا، و ئەگەر ھاتو موسوڵمانان زال بوون بە سەر کافراندەو، ئەو دەبیتە وەسیلەى سەپینەوہى ئاسارى کافران و لەناوبردنیان، بەو پییە دەتوانین بلیین: پاک بوونەوہى موسوڵمانان لە گوناھ پاک بوونەوہى کافرانە لەمەیداندەو. واتە تمحیص موئمینانە، تمحیق کافرانە، یانی سەپینەوہى گوناھ لە موسوڵمانان پى دەکوترى بە ھیلاکدانى تاوانەکانى موسوڵمانەکان، ھەر وەک بە ھیلاکدانى کافران نابوود کردنى وانە، ئەو

مقابله پینی ده کوتری: مقابلهیه کی له تیف و ته میز.

ده بی له ریگای به راوهرد و هه لسه نگاندنی ئایه ته کانی پیشی که له بابته هه رای ئو خوده وه باس کران و هه راوازی شکست و راوی جیهادیسی تیدا چاو کرا، ئه وه بزانی که سه به بی که هوی ئه سللی ئه و تیشکانانه چن و له چیرا دینه پروو و له کوپوه سه رچاوه ده گرن. جا بو دوزینه وهی عیلهت و سه به بی سه رنه که وتن و تیشکان له به را بهر هجو وماتی ده وران، بی ئیراده ی و بی نه زمی و که تره خه می و به که م گرتنی ته کلیفات و ئه رکی پی سپراو به ئه سللی کار بزمیردری و چاو لی بکری، چونکه ده بی پیش هه موو شت ئه وه بزاندری که ده به را بهر هه چی ئه عمال و داوا و ته کلیفه تا قی کردنه وه هه یه و ده بی بی یانی: ئیمانی بی تا قی کردنه وه نه بووه و نابی؛ واته ئه و ئه رک و ته کلیفاته ی که له دنیا دا خراوته سه ر شانی ئینسان و پریش له په نج و ده رد و عه زابن، سه راپای تا قی کردنه وه و ئازمایشن چونکه به راستی گه یشتن به نیعمه ته کانی روژی ئاخهرت و به به هه شت، چارتنی تالی و کیشانی ده رد و ئازاری زوری ده وی، هه را به قسه و سووک و ساده ده س ناکه وی، جا ئینسان ده بی ده و خه یاله دا بژی که به هه شتی به مفت و خو رایی و قسه ی تر و پاراو وه ده س دینی، به لکه ده بی جگه له ئیتاعه ی خودا و په سوولی خودا دلی به نده کانی خوداش بستینی، هه م خودای له خو را زی کا هه م دلی به نده کانی خوداشی ده گه ل بی، جا بو راستی نشان دانی ئه و راستیه ده بی بچینه خزمهت ئایه تی ۱۴۲ ئالی عیمران:

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ

ئایا وا بیر ده که نه وه هه را وا ده چنه به هه شته وه؟ که چی هیشتا ئه وانه ی وا له ناو ئیوه دا تیده کوشن و خو را گرن، خودا دیاری نه کردون!

ئاوردانه وه و تپروانیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۴۲

ئایا بو ئه و ئینسانه ی که کراوته خه لیفه توللا و ئیکرام و پرزی بو داندراوه له لایه ن خودا وه ده بی ئه و فکر و خه یاله وه کری، که به بی تا قی کردنه وه بگا به به هه شت و ئه نعمای خودا؟ و به بی ماندوو بوون و جهو ر و جه فایه له پی خودا ده ست بگا به لکی داری هیوا و ئومید و میوه ی لی بچنی؟ ئه وه زور دووره له ئه قل و شعوری خه لیفه توللا که ئینسانی ژیر و به بیره، کی ئه و خه یاله ی بی، بی په نج ده گا به گه نج، خه یالکی کال و نا پوخته یه، کی وا خه یال کا ته نیا به وه نده ی بللی: موسولمانم ده گا به عه زه مهت و عیزهت و ده ولته ی ئیسلامی و به به هه شت،

خه یالی کال و خاو و بی بنه مایه، به لکه ده بی خاوه نی تهو ئیدی عایه (ئیمان و باوه ری) له محک دری و تاقی کرپته وه. به ئازار و درد و مهینه تی و سهختی ژبان و کیان، بو وهی له مهیدانی عه مه لدا پرزی دمه تهران و قسه لووس و زارپاراوان هه لاو یردری، له سابران و خووه خوگران و قسه پتون و ئازاران، ده بی مهیدانی شهر و ههرا و به زمی دهوران ده ور بگری و هه لخولی، و بکه وپته گهر تاکو پرزی مرو و نامرویان ده رکه وی. به جلک و لیاس و کهوش و پیلو هه موو کهس پیاوه و وهک پیاو ده چی، به لام مهیدانی عه مه له که ده توانی پیاو له ناپیاو لی که وه کات، پیاو به نیشانه ی نیرایه تی پیاو نییه، به لکه به نیرایه تی و مهردایه تی دیاره که پیاوه، خاوه ن ئیمان به قسه نییه، به لکه به عه مه له.

بو ئاگاداری:

و شهی (ام حسبتم) پرووی خیتابی ده ئه ساسدا و به ئیعتیباری دابه زینی ئایه ته که وا نیشان ده دا بو تهو که سانه بی که ده هه رای پروری ئو خوددا په ریشان بوون و شکستیان خوارد. و شهی (لما یعلم) یانی (لما یمیز الله) جومله کهش ده بیته حال له زه میری (تدخلوا)، ته وده م ئایه ته که ئاوا دپته پروو: (بَلْ لَا يَنْبَغِي مِنْكُمْ أَنْ تُظَنُّوا أَنْتُمْ تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَ تَفُوزُونَ بِنِعْمِهَا وَ مَا أَعَدَّ اللَّهُ تَعَالَى لِعِبَادِهِ فِيهَا).

له سه ره تهو ئه ساسه مانای ئایه ته که ئاوا ده که وی: ئایا وا خه یال ده که ن که بچه ناو به هه شته وه، ده حالیکدا ویستا خودا ده ره جه و ئیمتیازی پی نه داوون؟ نابی تهو فکره بکه ن. شاعیریکی عه ره ب شیعریک ده لی دروست ده گهل ئیره دپته وه، ته وهش شیعره که:

تَرْجُو لِلنَّجَاةِ وَ لَمْ تَسْأَلْكَ مَسَالِكَهَا
إِنَّ السَّفِينَةَ لَا تَجْرِي عَلَى الْيُبْسِ

واته: به هیوای نه جاتی، ده حالیکدا ویستا ری نه که وتوو، تی بگه و بزانه که که شتی له ویشکایی ناروا.

یانی لازم ناکا بو تو وایر که یه وه ده چینه ناو به هه شت و به نیعه ته کانی به هه شت ده گه ی، و بهو وه عدانه ی خودا داو نیه عه بد له به هه شتدا.

له لایه ن هه زه ته ی "شهر کوپی خوشب" نه قل کراوه که گو یا فه رموو یه تی: هیوا و ئاره زووی به هه شت بی عه مه ل، تاوانه و گوناچه، چونکه ته وانه ی پیاو وایه خودا نیازی به بنده یه که ده یه وه ی بی عه مه ل بیاته به هه شتی، و چاوه پروان و هیواداری شفاعته بی ده لیل،

نمونهیه له غروور و لهخۆپازیبوون و نیازمەندی خودا، ئەوەش کاری ئەحمەقانه. روح المعانی، ج ۳۸۸/۴.

سووکە ئاورپیک:

دەبی ئەوە بە ئەقل و شعور بسیپردری که ئایا خۆشەویستی دنیا و ئاخەت دەکری دە ناو دڵدا پیکەو بە یەک ئەندازه؟

دەبی بکوتری: ئەقل ئەگەر سەری لی نەشیویندري، پیکە ی راست ون ناکا و نادۆری، جا بۆ ئەو ولامە لەسەر ئەساسی هەلسەنگاندنی ئەقل وەک ئەوە دەچی: خۆشەویستی دنیا و ئاخەت پیکەو بە یەک ئەندازه ناتوانن بین، بەلکە دەبی بە پێی سرشت یەکیان لە یەکیان زیاتر بی لە خۆشەویستیدا، هۆیکەشی دەبی ئەوە بی: خۆشەختی و سەعادهتی دنیای ئاخەت نایەتە پروو و پیکنایه ئیلا بە واز هینانی دڵ لە "ما سوی الله"، دەست تیگرتن دە تەنافی یاسای ئەللا و دڵ رازانهو بە خۆشەویستی خودا. هەروەک خۆشی و لەزەتی دنیا نایەتە پروو ئیلا بە ئەوینداری دەگەل دنیا و تەلەبی دنیا، جا خۆ ئەوەش حاشا هەلنەگرە که ئەو دوو ئەمری مەزاد که وەک هەوی وان پیکەو، ناگونجین دە مالی دڵدا، هەر بە خاتری ئەو سپر و پازەشە که ئەو نایەتە بە پێی ئامازە یی دەرک دەکری که کۆبوونەوی ئەو دوو ئەمرە ناگونجی پیکەو.

گۆیا شەری بەدر که دە پیش شەری ئو خوددا پرووی داوہ شەریکی لەناکاو و چاوەروانەکراو بوو، بەشیک لە موسوڵمانان که لە کاری وەرزی و کهشاوهرزی و سەفەردا بوون دە فریای شەر نەکەوتوون، کاتی که پیغەمبەر لە شەر دەگەریتەو، لە بەر ئەوەی که موسوڵمانەکان بە زۆری دە فریای شەر نەکەوتوون حالەتیکە بە پەرۆش و ناپەحەتی نیشان دەدەن لە خۆ، داوا دەکەن و تەمەننا دەکەن شەریکی دیکە هەلایسی و پروو بدا تاکوو تیدا شیرکەت بکەن، ئینجا لە سەر ویست و ئاواتی ئەو موسوڵمانانە سالی دوايه هەرای شەری ئو خود پروو دەدا و دیتە گۆری، جا بە هۆی ئەوەی که دە شەری ئو خوددا سەرکەوتن بە دەستیان وەنايه، واق و وړ دادهمین و پەڕیشان دەبن. خودای تەعالا نایەتی ۱۴۲ی لەو بارەوہ دادهبەزینی، تاکوو ئەو تەموتومان و خەفەتی سەر دلیان برەوینی، پروو دە موسوڵمانەکان دەکا و پێیان دەفەرموی: ئیوہ بۆ خۆتان که دە فریای شەری بەدر نەکەوتوون تەمەنای شەر و جیهادو دەکرد بە ئومیدی شەهادەت و سەرکەوتن. جا ئەگەر ئەوە حالتان بوو و راستە، ئیستی هیچ بە

پېچەوانەى ويستو نەھاتۆتە پرى، بۆچى وا پەريشان و داماون بە ھۆى ئەوھندە شکست و کوشتەى لە ئوھوددا داوتانە؟! بۆ ئەو راستیە دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۴۳ى ئالى عیمران:

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ
بى گومان ئیوھ ناواتەخوازی مەرگ بوون، لە پېش ئەوھیدا دەگەل مردن پرووبەپروو بن، خو
ئەوھ دیتتان و تەماشای دەکەن!

ئاوردانەوھ و تېروانىيکى ھەستیارانە لە ناوھروک و سیمای ئایەتى ۱۴۳

ئەگەر بە چاویکی وردبینانە و ھەستیارانە لە ناوھروکی ئەو ئایەتە سرنج بدرى، ئەوھ دیتە پروو بە ئاشکرایى کە ئەو ئایەتە نادروستی بیر و خەيالى ئەو موسولمانانە نیشان دەدا کە لە شەپرى ئوھوددا تیشکان، لۆمە و سەرزنەشیان دەکا نموونەى زاھیریان بیر دەخاتەوھ ئا بەو شیوھ: ئیوھ ئارەزووی شەھادەت و دەسەردا بوو دەتانکرد، بەلام چونکە خوڤراگریو لە خو نیشان نەدا و بەردەوام و وەفادار بە ئارەزووتان نەبوون، دەگەلکوو بەزم و مەیدانى شەپرو چاوی پیکەوت ئەو تەما و قەرارەو دایە پشت گوئ کە دەبا شەپر بکەن و خوڤراگر بن.

ئاگاداری:

پیش ئەوھى بگەن بە شەپر و پرووبەپرووی مەرگ بىنەوھ، ئاواتەخوازی مەرگی بە شەھادەتەوھ بوون، بەلام کاتى دیتتان و پرووبەپرووی مەرگ بوونەوھ، ئەو ھەوايە خرایە دۆل و دەرەى فەرامۆشکاری، چونکە ئیوھ بوون سەیری ئەوھ دەکرد: دە ھەرای ئوھوددا عەبدوللا قمیئە الحارث، پرووبەپرووی زاتى پیغەمبەر دېووە و بۆوھى بیکوژى و شەھیدی کا بەلام مصعبى کوپرى عەمیر بە گورجى خوئى خستە بەردەمى پیغەمبەر و بەر شمشیری عەبدوللا خوئى فیدای پیغەمبەر کرد و شەربەتى شەھادەتى خواردەوھ. ھاوار ھەستا و دەنگى داوھ کە پیغەمبەر کوژراوھ و موسولمانان ھورەیان دابەزى و پەرت و پەريشان بوون، ھەر دەو ساتەدا ھاوار بەرز بۆوھ لە لایەن خودى پیغەمبەرەوھ، ئەى بەندەگانى خودا پەريشان مەبن و بیرو بەویدا رامەکەن، پیغەمبەر ماوھ و شەھید نەکراوھ! ئەوھى شەھید کراوھ و خوئى دە سەر پیغەمبەرى گێپراوھ مەسەبى کوپرى عەمیر بووھ. پیغەمبەر بە دەنگى مبارەكى خوئى ئەو ھەرایەى کرد و موسولمانان ھورەیان بەرز بۆوھ و ھاتن بە گورجى لە دەورى پیغەمبەر کو بۆونەوھ و شیرانە و ئازایانە ھەلمەتیان دایە دوژمن و تەزاندیان. وەک دەلین دەبى دەو کات و ساتەیدا

بووبی که ئایەتی ۱۴۴ی ئالی عیمران دابەزیی. کاتی که پی گەشتین بە درێزی لی دەدوین. وشە (تمنون) دە ئەسلدا (تمنون) ه بوو یەکیک لە دوو «ت» یەکان لابرەو بۆ سووکباری، بە کوتە هەسەن بەسری و مجاهد و پەبیع و قەتادە و سدی گویا کاتی یارانی محەمەد که داوای مەرگیان دەکرد لە بەر ئەو هە دەستە یەک لە یارانان لە شەری بەدردا شەهید بوون، جا بۆیە لە پاش بەدر و پیش ئوحد ئارەزووی مردنیان بوو بەلام کاتی شەری ئوحد هات و دامەزرا سەختی و شیدەتی ئەو پۆرەیان دی، ئەو ئارەزوویەیان فەرامۆش کرد و شکان، جا خودای تەعالا ئەوانی لە سەر ئەو فەرامۆشکارییە دایە بەر پلاری لۆمە.

گۆیا یەکیک حذیفە دەداتە بەر تانە و تەشەر و لۆمە لە سەر ئەو هە که لە شەری حونەیندا حەزرتی رەسوولیان بە تەنیا هیشتبوو و هەلاتوون. حذیفەش دە بەرەبەر لۆمە کەیدا فەرمووی: بەلی، شەر شوخی پی ناکری، چونکە شوخی نییە، بەلکە کاتیکی سەخت و بەتین و تەوژمە و پۆزی گیان بەخشینە؛ هەر لە نیوانی ئەو قسانەدا یەکیک هەلستا و کوتی: ئەگەر ئەمن بام لە باتی ئێوە هەلنەدەهاتم و پیغەمبەرم بە تەنیا نەدەهێشتەو. حذیفەش هاتە جواب و پی کوت تا ئیستی که وتووێە ناو شەرەو؟ ئەویش کوتی: نەخیر؛ تا کوو ئیستی تووشی شەر نەهاتووم! حذیفەش فەرمووی پی: ئەگەر پۆزیکە کەوتیە ناو شەر و پاتنەکرد ئەو ئەودەم سابت دەبی که مڕۆیەکی ئازا و بەغیرەتی، چونکە دیتی مەرگ بە چاوانی خۆت و خۆراگریش لە سەر ئەو هە نۆرە مەرگی تۆش دی، کاری هەموو کەس نییە. (صحیح بخاری مغادی، بابی ۵۴/ شەرحی بخاری ج ۲۹۲/۹)

وا دەردەکەوی لە سەیری ئایەتەکانی هەرای ئوحد کارەساتی زۆر بەرچاوی لی کەوتۆتەو و دینە بەرچاو که دە ناو میژووی ئیسلامدا بەتایبەت شەرەکان شوقدارن کەم کەس هە یە چاویان نەکا، بۆ نمونە:

۱. شکانی ددانی مبارەکی پیغەمبەر
۲. شایعە کوشتنی پیغەمبەر و بلاو کردنەو هە لە لایەن شەیتانان
۳. شکانی یارانی ئیسلام
۴. خالی کردن سەنگەرەکانی دوندی جبل الرماة که لە لایەن پیغەمبەرەو کرابوو سەنگەر و مەتەرێزی بەرگری
۵. غاردانی یارانی ئیسلام بۆ مالی تالان.

۶. ھەل ۋە دەس کەوتنی خالەد بۆ ھێرش کردنە سەر لەشکری شکست خواردووی ئیسلام، کە ئەو دەم خالید موسولمان نەبوو و دەگەڵ کافران بوو، ئەو خالەد بپاری و دەرکردبوو لە ھەر کوێ پێغەمبەری لێ بێ، ھجووم دەبێ بکریتە وی، لەو کاتەشدا ۋا ھات پێغەمبەر بۆ دەسنوێژ گرتن جودا ببۆو لە یارانێ بەلام طلحە کوپری عەبدوللا بە خاتری پارازتنی گیانی ئەو لە خزمەتیدا بوو. ئە دەو کاتەدا کە کافرەکان پێغەمبەریان ئاوا چاوە کرد بە دەستووری خالەد ھجوومیان کردە سەری، ئەمما طلحە شیرانە لێیان ھاتە دەست و پێی نەدا دوژمن بتوانی زەرەبەیک بەدەن لە پێغەمبەر، ھەر دەو ئانەدا ھەرزەتی ئەبووبەکر کە چاوی کەوت بە جەریان و راپەرینی شیرانە ی طلحە ی چاوە کرد، ھاواری کرد و جاری کیشا: ئوحوو! ئوحوو! ئوحوو! واتە تەواوی ئەجر و پاداشی ھەرای ئوحوو بوو بە نەسیبی طلحە. سەرەنجام کابرایەک بە ناوی عەبدوللا کوپری قمیە الحارث بەردیکی داوەشانەدە روخساری مبارەکی ھەزرت و برینداری کرد، دەو کاتەدا مصعب کوپری عمیر کە زۆر فیداکارانە حافیزی پێغەمبەر بوو پەرچەمی ئیسلامیشی دەپاراست، خوێ دایە بەر ئەو زەرەبی کە داھێنرایە پێغەمبەر و شەھید کرا و پێغەمبەریش رزگاری بوو و پاراوە بۆ مصعب، دوای خراپیشی بۆ عەبدوللا کرد. خودای تەعالا دەنگۆی کوشتنی پێغەمبەر و لە ھورە کەوتنی موسولمانان لەو کاتەدا ئایەتی ۱۴۴ ی ئالی عیمران بۆ سەر ھەزرتی محەمەد داہەزاند بۆوێ موسولمانان تیگەییانی لە راستی. جا ئەو جار بۆ ئیسباتی ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۴۴ ی ئالی عیمران:

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ ئالی عیمران
 موخەمەدیش تەنیا رەوانە کراویکە، بێ گومان لە پێش ئەودا پێغەمبەرانێ دی رویشتون، ئایا ئە گەر ھاتو محەمەد مرد یا کوژرا، ئیوە پاشگەز دەبنەو؟ ھەرکەسیش پاشگەز بێتەو بەبێ گومان ھیچ زەرەر و زیانیکی ناگا بە خودا، خوداش بە زووترین کات پاداشی سپاسگوزاران دەدا تەو.

ئاوردانەو و تێوانینیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۴۴

ئە ی ئینسانی ئینسان پەرست و لە خودا غافل! چاک حالی بە و ھەرگەر: محەمەد تەنیا پێغەمبەرە و ھیچ ئەمریک لە ئومووراتی دینی پێ نییە و دەستەلاتی بە سەردا نییە، بێ گومان دە پێش ئەویشدا پێغەمبەران ھاتوون و رویشتون، ئەوانیش لە غەیری ئەمری راگەیانندن ھیچ

قازانچ و زەرەرچکیان دە دەستدا نەبوو، جا لە سەر ئەو یاسا و ئەساسە ئەگەر هاتو محەمەد مرد یا کوژرا، ئەگەر ئێو پێتان وابێ دین مرد و نەما، ئەو وانییه؛ بەو دەلیلە دین ئی خوایه و بە خودایە تا خودا نەمری دینیش نامری، جاخۆ دیارە خودا نەمرە، کەوابێ دینیش نەمرە؛ بەلام کەسێ بە مردنی محەمەد یا بە کوشتنی واز بێنی لە ئایین و لە شەر، ئەو هیچ زەرەرچک بە خودا ناگا بەلکە ئەو پاشگەزبوو دەکەوێتە بەر لافاوی زەرەر چونکە لە دین نەگیو و حەولیشی نەداوە حالی بێ لە دین کە دین لە خوداویە نە لە شەخسە، پۆژی خوشی جەزای سپاسگوزاران و چاکەکاران خودا دەداتەو نە ئینسان.

پوختەیک لەو بارەو:

خودا دیهههوی به وه سیلهی ئەو ئایەتە لۆمە ی ئەو کەسانە بکا کە وابەستە بە شەخس و بە بیستنی خەبەری مەرگی کوشتنی حەزەرتی پیغمبەر دە شەری ئو خودا هەلۆیستی هەلاتن و پاشەکشە لە دین و ئیمانیا دەگرت، ئەو هەلۆیستە ی وان زۆر دوورە لە ئیمان و باوەر بە خودا و پیغمبەر و قورئان، چونکە پیغمبەران ئامانج و هەدەفی ئەسلی نین لە دیندا بەلکە هەدەفی ئەسلی پیغمبەران لە ئایندا راگەیانندی دین و تەوحیدی خودایە، لەو زیاتر نییه؛ و جەلەوی سەرپای ئومورات دە دەستی خودادایە، و بەقای دینی خوداش پراوەستاو بە بەقای خودایە، واتە تا خودا بێ، دین دەبێ، بە مردن و کوشتنی راگەیینەرانی دین، دین لە ناو ناچێ، جا لە سەر ئەو ئەساسە دەبێ پوو بکریتە ئەو خاوەن ئیمانانە ی کە وابەستە بە بوونی پیغمبەرانی، واتە خەیاڵیان وایە کە دین وابەستە بەوانە، ئەگەر ئەوان بوون ئەو دین هەیه، ئەگەر کوو ئەوانیش نەمان ئەو دین نەما؛ ئایا چۆن لە دین حالی بوون و چۆن حالی کراون؟ دیارە دەبێ بکوترێ بە پیچەوانە ی راستی حالی بوون بۆخۆیان بە فکری خۆیان نەک پیغمبەرانی ئاویان حالی کردوون.

پاشەدۆ:

محەمەد ﷺ رەسوولیکە وەک پیغمبەرانی رابردوویە کە لە بەشەرانی و خودا نییه لە مردن هەلنەوهر دراوه، مەرگ پەیسەری ئەویش دەگرێ کاتی خۆی، هەر وەک پیغمبەرانی پیش خۆی مەرگ بردنی. محەمەد بەو ناو مەنشوو، پیش محەمەد کەسی دی بەو ناو (محەمەد) مەشهوور نەبوو، ئەو ناو پیرۆزە عبدالمطلب باپیری لە سەری داناو، بە هۆی خەوێکی کە

دیتی و پټیان ده کوت ده خه وه کهیدا ناوی ئه و کورپه بنی به محمه ده، واته سه ناکراو؛ ئه و محمه ده گویا له ئاسمانه کاندای ناوی مباره کی ئه حمه ده؛ ده قورئانی پیروژدا ههر دوو ناوه کانی محمه ده و ئه حمه ده هاتوون.

چهند پرسیار و وه لام له بابته مردنی پیغه مبه و کوشتنی:

۱. له ئایه تی ۶۷ سووړه ی مائیده واهه ست پی ده کری که پیغه مبه له کوشتن پاریزراوه، هه روا له ئایه تی ۳۰ سووړه ی "زمر" یشدا دووباره هه ست به وه ی ده کری که پیغه مبه به مهرگی سرشتی خوی وه فاتی ده فهرموئ نه ک به کوشتن، سهیری ئایه ته کان که ن:

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾ مائدة

ئه ی پیغه مبه! ئه وه ی که له لای په روه ردگارت هه بوئ هاتوته خواره وه رایگه یینه، ئه گهر ئه وه نه کهیت، ئه وه په یامه که ی په روه ردگارت نه گه یاندوه، خوداش ده تپاریزی له خه لک؛ بی گومان خودا دهسته ی کافران شاره زاناکات، چونکه شاره زاییان ناوی.

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿٣٠﴾ زمر

بی گومان ئه تو (ئه ی محمه ده) ده مری و ئه مانه ش ههر ده مرن.

ئه و دوو ئایه ته لییان ده رده که وی که کهس ناتوانی محمه ده بکوژی، به لام به مردنی خوی ده مری، جا له سه ر ئه ساس و ئاماژه ی ئه و دوو ئایه ته، ده بی نه کوژی و له سه ر مانا و مه فهوومی ئایه تی ۱۴۴ ده شکوژی و ده شمیری؛ ئه و دوو قسه دژ به یه کن، ده بی ئه و دژایه تییه ولامی بدریته وه، به و شیوه یه:

ئه و (قتل) هی ئایه تی ۱۴۴ به فه رزی محال چاو لی بکری واته بلین: ئه وه هاتوو محمه ده کوژرا و شه هید بوو، ئیوه له ئیمان و باوه پرو په شیمان و پاشگه ز ده بنه وه؟ نابی وای بن، به لکه ده بی ههر به رده وام له سه ر ئیمان و باوه پری خوتان بن.

و هه روا له بابته په ریشانی و په شوکاوی موسولمانان به هو ی خه بهری به دروی کوشتنی هه زه تی په سوول ده بی هه والی ئه وه ی کهین: شه ر و هه رای زور توند و سه خت و هه ساس به رۆکی موسولمانانی گرتوو به شیوه یه کی زور هه سته م و هه ساس، مانای ئه و دوو ئایه تی ۶۷ مائیده و ۳۰ زمر له بیر و خه یال تورا بوون و فه راموش کرابوون.

بۆ ولّامی ئەو پرسیارە گەورەیی که ده‌کرێتە سەر هه‌لۆیستی حەزەرەتی عومەر و یارانانی له‌ کاتیدا که پێغه‌مبەر وه‌فاتی فەرموو، حەزەرەتی عومەر به‌ قەلّسی و توورەبیه‌کی زۆر به‌سامه‌وه‌ هاواری لی به‌رز بۆوه‌ و کوتی: هەر که‌س بلّی محەمه‌د نه‌ماوه‌ و فەوتی فەرموو، به‌و شمشیرە دووله‌تی ده‌که‌م؛ ده‌ حالیکدا که عومەری قورئان‌زان ده‌یزانی قورئان جه‌وازی فەوتی رەسوولّی داوه‌، هەروا حەزەرەتی عوسمان له‌ زمان کهوت به‌ خەبه‌ری فەوتی رەسوولّ و حەزەرەتی عەلی که‌وته‌ حالەتی بێهۆشی. ده‌کرێ بکوترێ ئەو حالەتی که بۆ عومەر و عوسمان و عەلی هاتبوو پێش و پێشی نه‌ده‌گیرا، ته‌وژم و شیدده‌تی رووداوه‌که‌ باعیس بوو، نه‌ک ئەوه‌ نه‌زان بووبن به‌ فەوتی پێغه‌مبەر.

تیوتیوه‌:

ئەو ئایەتی ۱۴۴ ئەوه‌مان پێ ده‌لی: هه‌چی پێغه‌مبەر و ئەولیان به‌شەرن، ئینکاری به‌شەریه‌تیان ناکرێ، و هەر به‌ لا و ته‌نگانه‌یه‌ک و ته‌کلیفاتی‌ک بۆ مه‌ی ئینسان بێ و بێ، بۆ سەر وانیش مانع نییه‌ بێ، به‌لام جیاوازییه‌ک که له‌ مابه‌ین ئیمه‌ و ئەواندا بێی ده‌بی ئەوه‌ بێ: خۆراگری وان ده‌ کاتی به‌ لا و سه‌ختیدا پایه‌ و شه‌ئنیان پێ ده‌چێته‌ سەر و به‌رز ده‌بیته‌وه‌، به‌لام خۆراگری ئیمه‌ ده‌ کاتی به‌ لا‌دا تاوان و گوناهمان لی داده‌مالدری.

ئەو پرسیارەش خۆ نیشان ده‌دا و دێته‌ روو خوازیاری وه‌لامه‌:

حەزەرەتی رەسوولّ پۆژی دووشه‌ممه‌ وه‌فاتی فەرموو، به‌لام ناژتنی ئەو که‌وته‌ پۆژی سی‌شه‌ممه‌ یا شه‌وی چوارشه‌ممه‌، ده‌ حالیکدا ده‌ستوور و ئەمری ئەو تالوکه‌ کردن بوو بۆ ده‌فنی مردوو؟

ولّام بۆ ئەو پرسیارە:

هۆی وه‌ئاخر که‌وتنی ناژتنی پێغه‌مبەر ده‌بی ئەوه‌ بێ به‌ بێ گومان: ئەو پۆژی حەزەرەتی رەسوولّ وه‌فاتی فەرموو، ئەسحابی ئەو به‌و حالەتی تاساو و داماو که‌وتبوونه‌ ته‌دبیری ئەوه‌ی له‌ کوینی دفن که‌ن و به‌ خاکی بسپێرن و له‌و لایه‌شه‌وه‌ له‌ به‌ر ئەوه‌ی حالەتی حەزەرەتی رەسوولّ فەرقی هه‌بوو ده‌گه‌ل حالەتی عاله‌می، هه‌ندیکیان به‌ خه‌یالی خۆیان ده‌ حالەتی وه‌حی گرتن دایه‌ به‌ مردنی واقعی نه‌گه‌یوه‌، جا تا ئەو گومانه‌ رەوی و هه‌لۆیستی ته‌واوی له‌مه‌ر ناژتنی یه‌کتریان گرت، ئەو ته‌ئخیره‌ی به‌ سەر هات، نه‌ک بلّین شه‌ریعه‌ت ئەمری ته‌ئخیری دا‌ب‌.

و ههروا جگه لهوانهش تهعینی جینشین که بۆ بهرگری له شهر و فیتنه و ئاژاوهی منافق و مورتهدان، ئەمریکی ئەساسی و گهوره بوو، دهبا بخرایه پیش دهفنی ههزرهتهوه و ئهوشیان تهعین کرد. (ابوبکر صدیق). جا ئهوجار پاش راپهپاندنی ئهوه ئهمره بهرزانه دهستووری دهفنی و به خاک سپاردنی ههزرهتهی رهسوولیان له شاری مه‌دینهی نوورانی دا. (تفسیری قرطبی، ج ٢٢٤/٤)

سووکە ئاورپک وەسەر جوملە ی (أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ):

ده راستیدا ههرفی ئیستیفهام واریدی سهر شهرت دهبی، کهچی ئه‌گهر ههستیاران هه‌یری ئایه‌ته‌که‌ کرئ، واریدی سهر جه‌زای شهرت بووه، و مانا و ته‌عبیری ئایه‌ته‌که‌ ئاوا ده‌قوزرێته‌وه: أ تَنْقَلِبُونَ عَلَى أَعْقَابِكُمْ إِنْ مَاتَ مُحَمَّدٌ أَوْ قُتِلَ: واته‌ ئه‌ی موسو‌لمانان! ئایا ئیوه‌ پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه‌ بۆ سهر دینی پیشووتان که کافریه‌، ئه‌گهر محهمه‌د مرد یا کوژرا؟ دیره‌دا (أ تَنْقَلِبُونَ عَلَى أَعْقَابِكُمْ) جه‌زایه‌ بۆ (إِنْ مَاتَ مُحَمَّدٌ أَوْ قُتِلَ)؛

به‌ ههر حال ده‌تواندرئ بکو‌ترئ دابه‌زینی ئه‌وه‌ ئایه‌ته‌ له‌ ریی ئیلزاهه‌وه‌یه‌ نه‌ک وجووب، به‌وه‌ ده‌لیله‌ هه‌زره‌تی موسا وه‌فاتی فهرموو ئۆمه‌تی وه‌رنه‌گه‌رانه‌وه‌ له‌ دینی موسا (یه‌هوود)؛ هه‌زره‌تی عیسا‌ رۆیی، به‌وه‌ حاله‌ گوماناو‌یه‌ که‌ کوژراوه‌ یا ماوه‌؛ ویستا ئۆمه‌ته‌که‌ی پاشگه‌ز نه‌بوونه‌وه‌ له‌ دینی عیسا‌؛ جا به‌وه‌ پییه‌ ده‌توانین بلین: مه‌رگ و نه‌مانی پیغه‌مبه‌ران نابیته‌ سه‌به‌بی پاشگه‌ز بوونه‌وه‌ی ئۆمه‌تان له‌ ئایینی پیغه‌مبه‌ره‌کان، که‌وابی له‌ سهر ئه‌وه‌ ئە‌ساسه‌ کوشتنی هه‌زره‌تی محهمه‌د نابیته‌ هو‌ی واجب‌بوونی گه‌رانه‌وه‌ی ئۆمه‌تی محهمه‌د له‌ دینیان؛ به‌وه‌ ده‌لیله‌: کاتی خه‌لک وه‌رگه‌راوه‌ له‌ دینی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ له‌ناو‌چوونی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، ده‌بی بکو‌ترئ ئه‌وه‌ وه‌رگه‌راوانه‌ له‌ دین، له‌ دین نه‌گه‌یشتون و حالی نه‌بوون بۆیه‌ وه‌رگه‌راوانه‌وه‌.

مه‌به‌ست له‌ جومله‌ ی ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا﴾ ده‌بی چ‌ بی؟

ده‌بی ئه‌وه‌ بی: ته‌ئکیدى هه‌ره‌شه‌یه‌، چونکه‌ ئه‌قل ئه‌وه‌ ده‌زانئ که‌ کوفری کافران ناتوانئ زه‌ربه‌ له‌ خودا بدا، به‌لکه‌ زه‌ره‌ری بۆ خودی کافره‌که‌یه‌، جا بۆیه‌ خودای ته‌عالا به‌ دووی وه‌عیددا وه‌عه‌دی هی‌نا و فهرمووی: ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ واته‌ خودا سپاسگو‌زاران پاداش ده‌داته‌وه‌.

خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت و هه‌کیم ده‌یه‌ه‌وئ د‌ل‌نوازش و غیره‌ت بداته‌ د‌لی‌ خاوه‌ن

ئیمانان که له شهردا نه ترسین و لهو لایه شهوه لومه بکاته ئهوانه ی که سستن و لاوازن و هه لدین له رۆژی هه رادا له ترسی کوشتن.

بۆ ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۴۵ ی ئالی عیمران، تاکوو به تیر و ته سه لی له مانای ئایه ته که حال ی بین:

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ (۱۴۵) ئالی عیمران

به بێ ده ستوور و ئه مری خودا که س گیان نادا و نامری، ته عینی کاتی مه رگ کراوه، کێ پاداشی دنیا بخوازی له و ئاوا ته خوازه ی ده ده می، و کێ سه واب و پاداشی ئاخ ره ت بخوازی، له ئاوا ته خوازه ی ده ده می، هه ر وا به زووی سپاسگوزاران پاداش ده ده م.

ئاوردانه وه و تیروانیتکی هه ستیارانه له ناوه رۆک و سیمای ئایه تی ۱۴۵

به پێویست ده زاندری بۆ وه ی بتواندری ده رووی چوونه ناو ژووری مانای ئایه ت به باشی وه دۆزری، هۆی دابه زینی ئایه ت بزاندری، جا له سه ر ئه و ئه سه سه خاله ده بی بکو تری: هۆی دابه زینی ئایه تی ۱۴۵ ی ئالی عیمران ده مکوت کردنی دوورپووان نیشان ده دا. کام دوورپوویان؟ ئهوانه ی که له شه ری ئو خودا ئه و هاوار و هه رایان خسته روو که چه ره تی محمه د شه هید کرا و کوژرا، هۆی ئه و چاره ش ده بی ئه وه بی تاکوو هوره ی له شکری ئیسلام دابه زی و هه لێن و را که ن بێر و به ویدا، له شکری کافرانی ش به پیرۆزی و سه رکه وتن بگا، به لام خودای بانی سه ر پێی پێ نه دان ئه و هه له به ته واوی وه قوزن و پێی بگهن، به لکه سه رنه جامی کار سه رکه وتنی یارانی ئیسلام بوو، جا لێره دا ئه و هۆشداره دێته روو بۆ ئهوانه ی خاوه ن باوه ر و هه ستن، تا خودای ته عالا ئه و گیانی له سه ره تاوه دا پرشتۆ ته ناو مالی دل ده ستووری لاچوونی پێ نه دا له و ماله (مه رگ) لاناچی و چۆلی ناکا، واته نامری؛ چونکه خودا کاتی مه رگی دیاری کردوه. واته نوو سارویکی کاتییه مه رگ خودا دیاری کردوه، که هات و کار گه یشته ده روازه ی ئه و کاتی دیاری کراو، ده بی گیان خۆشی یا ناخۆشی بار و بنه وه پێچی و برپا بۆ ئه و شوینه ی خودا بۆی دیاری کردوه. جا له و شوینه ی گیانی ده به نی، هه رکه س پاداشی دنیای ویستی به ده کاتی خۆیدا دراویه تی و لێره دا هیه چ پاداشتیکی له لای خودا نییه و نایدری تی، بی ده سمایه وبی سه رمایه به داماو ی ده مینته وه و هه ر که سیش پاداشی ئاخ ره تی ویستی و مه به ستی بووبی له دنیا دا، ئیره ی ئاخ ره ت کاتی پێدانه وه یه تی و ده یده نی. جا خۆ ئه وه ش بی گومانه و حاشا هه ل ناگری که که س

له پاداش دانه وهدا ناتوانی وهک خودای راست و دروست و پهوان و باوه فابیی، به زووی پاداشی چاکان و پاکان و خاسان و سپاسگوزاران بی کهم و کووپی ده داته وه.

به کوردی و به کورتی، ئهوانه ی ده جهنگیدا له پیناو تالان و مال و ساماندا له دنیا دا گیانیان داوه و تیکۆشاون، پاداشی کاریان چ بی پینان ده دری، و ئهوانه یش که له پیناو ئایینی ئیسلام و پاداشتی رۆژی ئاخرت تیکۆشاون و گیانیان داوه، ئهوه پراوپری ههلوئستیان پاداشت ده دریته وه بی کهم و کووپی، جا ده بی به پهوانی بکورتی: ئه و ئایه ته راسته وخو پروو ده کاته ئیماندار و پرواداران، و پینان ده فهرموئ: پیغه مبه رانی رابردوو که ده که و تنه شهر و ههراوه، هاوالان و یارانی خوین که ده گه لیان بوون، شان به شانی ریبه ری خوین (پیغه مبه ران) به دلی گهرم و به تین و پر له سه فا ده که و تنه شه په وه له و په ری خو پراگری و ئارام به هوره ییدا خوین نیشان ده دا، ته ئیدی ئه و راستیه له ماله ئایه تی ١٤٦ دایه.

پوخته به ک له و باره وه:

له سه ر لومه ی هه لاتوان ده کری له ههستی دهروونی هه لاتوان وا به راوه رد کری که ئهوانه نه گه یشتونه ئه و پله یه که مهرگ و نه مان به ئیزی خودایه و به فهرمانی ئه وه، به لکه خه یالی خاویان ئاوی پی سه لماندوون مهرگ له دهس غهیری خودادایه، یانی ئهوانه له ولاتی باوه ر و ئیماندا له دامینی به په و پراونیویانه و ئه و یان له باتی ئیمان چاو کردوه: توانایی و حکوومهت و دهسته لات تایه تی پیغه مبه ران و ئه ولیایانه، نه ک تایه تی خودایه، به و ئیمان ه ش ده کوترئ: بۆنی پلاو، یانی پلاو نانسئ، هه ر بۆنی ده ناسئ ئه و یش به بیستن! ئیمان و باوه ری ئه و که سانه تام و په رنگ و بۆنی دنیا و له زهت و هه وای لی دی.

ئه و ئایه ته ی ١٤٥ و ئه قلی ژیر و هه ستیار ئه و فکره په ده که نه وه و به پووچی دینه ژمار. هاوار و هه را و ده نگۆ و شایعه ی بی ئه ساسی شه هید کردنی پیغه مبه ر ده رۆژی ئو خوددا، به شی زۆری له شکری ئیسلامی وه له رزه هینا و کیشانیه ئه و حاله ته ناحهزه که په شیمان بوونه وه بوو له ئیسلام و دهسته یه کیشیان پرایانکرد و هه لاتن، جا ئه و حاله ته نا په وایه بی گومانه ئه وه ی لی ده رک ده کری: به و شیوه ی که راست و دروسته، حالی نه بوون له دین و ئیمان؛ ئه گینا مردن و شه هید بوونی پیغه مبه ر سوننه تیکی خودایه و ده بی رۆژیک له رۆژان پروو بدا و بیته جی، چونکه ئه و مهرگ و نه مانه له لایه ن خوداوه سنووردار کراوه و کاتی بۆ دیاری کراوه، که وایی هیچ سهیر نییه و نابی به شتیکی عه جایب بژمیردری به لکه ئه نجامی ئه مری ئیلاهییه، ده بی بیته

چى، جگە لەوانەش تىكۆشان و عەمەلى ئىنسان - چ دنیاى بى چ ئاخەرتى بى - بە ھەدەر ناچى و نافەوتى، بەلكە دىتە حىساب، جا كەوايە ئەمەن و ئەتۆ دەبى ئەو لە خو پرسىار كەين: دەكارکردنى سەرمایەى بوونى خۆمان بۆ لە پىگای نارهوادا دەبى بە كار بەرىن؟ بۆ لە پى پەوادا خەرج نەكەين؟ ئەگەر وا نەكەين، ئەو ئىنسانەين: ظلوم و جهول بەشمانە!

ئاوړىك وەسەر سىماى ئايەتى ۱۴۵ى ئالى عیمران:

وشەى (ياذن الله) زانایانى قورئان چەند نەزەرىکیان لە سەر داو، تا بتوانین و بکری بەرەو پیری ئەو نەزەرانی دەچین.

إذن بە واتەى ئەمەر و دەستور، ئەو نەزەرى ابو مسلم بحر اصفهانیه، ئەوکات مانای إذن دەبى ئەو بى: خودای خاوەن دەستەلات دەستور بە فرشتەى مەرگ دەدا كە گیان وەرگرى، كەوايە لە سەر ئەو بۆچوونە دەبى بکوئى: كەس نامرى مەگەر بە ھۆى ئەمرى بارى تەعالا. دووھەم نەزەر: دەلێن ھەندىکیان مەبەست لە إذن ھەمان ى ئايەتى ۴۰ى سوورەى نەحلە، واتە لە ى ئايەتى ۴۰ى سوورەى نەحل چ مەبەستە، لە ى ئايەتى ۱۴۵ى ئالى عیمرانىش ھەر ھەمان مەبەستە؛ ئەو ھەش ئايەتى ۴۰ى نەحل:

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

كاتى خواستمان لە سەر بوونى شتیک ھەبى، ھەر ئەو ھەندە کوتمان ببە، خیرا دەبى.

دیارە دێردا واتە ئەو ئەمرى ئايەتى ۴۰ى نەحل مەبەست پى بوون و پىكھاتن و پىكھێنانە بەو دەلیلە غەیری خودا ھىچ كەس بە سەر مان و نەماندا توانایى و دەستەلاتى نییە، جا لە سەر ئەو بەراو ھەندە مەبەست لە یاذن الله ئايەتى ۱۴۵ى ئالى عیمران ئەو دەبى: كە ھىچ كەسىك نامرى مەگەر ئەو خودا دەستوورى مردنى بدا.

ھەندىكى دیش ھەن لە قورئان زانان پىیان وایە وشەى إذن ئايەتى ۱۴۵ى ئالى عیمران بریتییە لەو كەس توانایى زەرەر پى گەیاندى نەفسى نییە بى لە خودا، وەك لە ئايەتى ۱۰۲ى بەقەرەدا ھەستى پى دەكرى:

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

ھىچ نەفسىك بۆى نییە بمرى ئیلا بە ئیزن و دەستوورى خودا نەبى.

جا لە سەر ئەو بەراو ھەندە لێردا دەكار کران و وەرگیران، گیانى ھەزەرەتى پەسوول لە

ژیر دهستی خودادایه کهس ناتوانی زهره‌ری پی بگه‌یینی، و تا کاتی ته‌عین‌کراوی خودا ده‌پیاریزی که‌وایه ئه‌ی موسولمانانی غه‌زاجی شکست له خو نیشان مه‌دهن به هاوار و شایعه‌ی دروی دروژنان که بلین محهمه‌د کوژراوه.

یا ئه‌وه‌تا ده‌چنه سهر ئه‌و باوه‌ره‌ی له مهر وشه‌ی (إذن) دا که هه‌ندیکیان کوتوویانه: إذن واته زانین و زانست یانی هیچ نه‌فسیک نامری به‌بی عیلم و زانینی خودا. یانی تا ئه‌و کاته‌ی که خودا بو‌ی ته‌عین کردوو و عیلمی پییه‌تی، نۆره‌ی مردنی هیچ نه‌فسیک نایه‌ت. ههر کات کاتی دیاری کراو کاتی ته‌واو بوو، کاتی نه‌مانی دی و ده‌روا بی پاش و پیش، وه‌ک ئایه‌تی:

فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾ اعراف

ههر کات کاتی چوونی هات، ئانیک پاش ناخری و ئانیک مۆله‌تی پیش که‌وتنی پی نادری.

ابن عباسیش فهرموویه‌تی إذن واته قه‌زا و قه‌ده‌ری خودا، به‌و ده‌لیله هیچ شت به‌بی ئیزن و ئیراده‌ی خودا نایه و ناچی.

مه‌به‌ست له جومله‌ی (کتا‌با مؤجلا) کتییکه شامیلی ئه‌جه‌له واته لوح المحفوظ، وه‌ک له فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا هاتوو که خودای ته‌عالا ده‌ستوو به قه‌له‌م ده‌دا و ده‌فه‌رموی قه‌له‌م بنووسه ئه‌وه‌ی دی و ده‌بی تا رۆژی قیامه‌ت: (اُكْتُبْ فَكُتِبَ مَا هُوَ كَائِنٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ).

جومله و ئایه‌تی ﴿وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُنَوِّتْهُ مِنْهَا﴾ واته کی پاداشی دنیا بخوازی له‌وی پی ده‌دری، گۆیا هه‌ندیک له قورئان‌زانان بو‌چوونیان ئاوا بووه لی‌ره‌دا: له‌شکری موسولمانان له رۆژی ئو‌حوددا دوو ده‌سته بوون، ده‌سته‌یه‌کیان ئاره‌زووی دنیا‌یان بووه، ده‌سته‌یه‌کیان ئاره‌زووی ئاخه‌رتیان بووه، وه‌ک خودای ته‌عالا له ئایه‌تی ۱۵۴ دا ئاماژه‌ی وه‌لا ده‌کا، واته به‌خشکه ئه‌و مه‌به‌سته‌ی لی ده‌رده‌که‌وی. نه‌ختیک له‌وه به‌دوا ئایه‌ته‌که راده‌نین.

ئه‌وانه‌ی دنیاخواز بوون تیشکان، و ئه‌وانه‌ی ئاخه‌رت‌خواز بوون تی‌نه‌شکان، جا له سهر ئه‌و باوه‌ره‌یه که خودای ته‌عالا ده‌ناو ئایه‌تی ۱۴۵ دا ئیشاره‌یان وه‌لا ده‌کات، واته کی دنیا بخوازی پی ده‌دهن به‌شیکی، و کی ئاخه‌رتی بو‌ی پی ده‌دهن له به‌شی ئاخه‌رتی، ئه‌و جهریانه‌ش ده‌گه‌رسته‌وه بو‌لای فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر: إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ؛ ته‌واوی چه‌دیه‌که‌ش:

الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَىٰ فَمَنْ كَانَ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَىٰ

الله و رسولِه، و مَن کانت هجرته الى الدنيا يُصيّبها أو مرأةً بَنكِحها فَهَجْرتهُ إلى ما هاجرَ إِلَيْه: عه‌مه‌ل به‌ نیه‌ته، هه‌ر که‌س کار له‌ سه‌ر نیه‌تی ده‌کا، کئ کۆچی له‌ به‌ر خودا و پیغه‌مه‌به‌ر بی، کۆچی نه‌و ده‌ جیی خۆیدا بووه‌ بو خودا و په‌سوولی خودا؛ کئ کۆچی بو دنیا بووه‌ که‌ دنیای ده‌س که‌وئ، واته‌ ژن‌خواز بی که‌ ژنی ده‌س که‌وئ، نه‌وه‌ پیی ده‌گات. (ابوالفتح، تفسیر، ۳/۲۰۹؛ تفسیر کبیر، هه‌مان ئایه‌ت).

کاتی نه‌وه‌ی هات که‌ به‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۵۴ی ئالی عیمران:

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِّنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

پاشان خودا له‌ پاش نه‌و خه‌م و په‌ژاره، هیو‌ری و ئارامیه‌کی نارد بو‌تان که‌ بریتی بوو له‌ سه‌ر وه‌نه‌وزیک «ویژینگ» نه‌و وه‌نه‌وزه‌ به‌شئ له‌ ئیه‌وی گرت‌ه‌وه، به‌شیکی تری‌تان هه‌ر له‌ خه‌می خۆتاندا بوون، گومانیان سه‌باره‌ت به‌ خودا گومانیه‌کی ناره‌وا بوو، هه‌ر له‌ گومانی سه‌رده‌می نه‌فامی ده‌چوو، ده‌یان‌کوت: ئایا ئیمه‌ هیچ شتی‌کمان به‌ ده‌سه؟! بلئ: هه‌موو کاروباریک له‌ ژیر ده‌ستی خودادایه، شتی وایان له‌ دل‌ی‌اندا حاشار ده‌دا که‌ له‌ لای تو نه‌ی‌انده‌درک‌اند، ده‌لین نه‌گه‌ر له‌و شه‌رده‌ا ئیمه‌ش شتی‌کمان به‌ ده‌س بوایه‌ ئا لیره‌دا نه‌ده‌کوژراین، پییان بلئ: گه‌ر له‌ ناو ماله‌کانی خوشی‌اندا بان، نه‌وانه‌ی وا که‌ کوشتنیان بو تو‌مار کرابوو به‌ پیی خویان به‌ره‌و شوینی مه‌رگیان ده‌چوون، خوداش بو‌یه‌ نه‌و کاره‌ی کرد، تا‌کوو نه‌وه‌ی له‌ ناو ده‌روونت‌اندایه‌ تا‌قی بکاته‌وه، نه‌وه‌ش له‌ ناو دل‌تان‌دایه‌ پال‌فته‌ی بکات، خوداش ئا‌گای له‌و شتانه‌یه‌ که‌ له‌ ده‌روونه‌کاندایه‌.

به‌ کورتی و به‌ کوردی، له‌ هه‌رای رۆژی ئو‌خوددا نه‌وانه‌ی ده‌هه‌ستی وستی دل‌ی‌اندا بو دنیا و تالان‌هه‌لسوو‌رابوون، تیک‌شکان، به‌لام نه‌وانه‌ی که‌ ده‌ ناو قورنه‌ و په‌رپه‌ره‌ی دل‌ی‌انه‌وه‌ زه‌مه‌مه‌ی خودا و دین و په‌سوول ده‌هات و ده‌بیسرا، به‌ خۆرا‌گریه‌وه‌ له‌و مه‌یدانه‌دا ده‌جه‌نگان سه‌ره‌که‌وتنیان به‌ ده‌ست هینا و ده‌یان‌هینا، جا هه‌ر له‌ سه‌ر نه‌و هه‌لو‌یسته‌ خودای ته‌عالا به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۱۴۵ی ئالی عیمران خه‌به‌ری دا، کئ دنیای ویست پاداشی خۆی برد، کئ

ئاخره تی ویست و هه لگرت پاداشی خوی ده با و ده گری. ئه گهر چه ز له دریژی باسه که ده که ی، ته فسیری که بیر هه مان ئایه تی ١٤٥. ئایه ته که ئه گهر چی له بابته تی غه زاویه به تایبه تی به لام بو هه موو ئه عماله له هه موو کاتدا.

بو ئاگاداری:

له به راوه رد و هه لسه نگاندنی ئایه تی ١٤٥ ی ئالی عیمران و وه زن کردنی ئایه ته کانی ١١ ی سووړه ی سه جده و ٦١ ی سووړه ی ئه نعم نارپکی و نابهرابه ریه ک هه ست پی ده کری، پیو یسته حه ول بدری ئه و نابهرابه ریه وه قوژری و چاره ی بو وه دوژری، ئایه ته کانی سه جده و ئه نعم ده خه یه پروو، و ئایه تی ئالی عیمرانیش ئه وه له بهر چاوه، پاشان هو یه که ی ده خه یه بهر باس و لیکو لینه وه، ئینشائه لالا.

قُلْ يَتَوَقَّاعُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ سجده
بلی: فریشته ی گیان کیشان گیانی ئیوه ده کیشی، که کراوه به لیپرسرای گیان کیشانان، پاشان بو لای پهروه ردگارتان ده برینه وه.

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرِطُونَ ﴿٦١﴾ انعام
هه ر ئه ویشه به سه ر بهنده گانی خویدا دهسته لاتی ته واو و به هیزی هه یه، پاریزه ره کانیش ده نیرته سه رتان، هه تا کوو کاتی مردن دیت به پیری یه کیکتانه وه، فریشته کانمان گیانی ده کیشن، که م و کوو پشی تیا ناکه ن.

به هیواشی سه یر که؛ به پی سه رنج ده یه، به پی مانا و هه لسه نگاندنی ئه و دوو ئایه ته ی ١١ ی سه جده و ٦١ ی ئه نعم چه زره تی عیزرائیل و ده ست و پیوه نده کانی روح له به ده ن ده رده کیشن، ده حالیکدا له هه لسه نگاندنی مانای ئایه تی ١٤٥ ی ئالی عیمران روح خودا له له ش ده یه پیته ده ری، جا دیاره ئینکاری ئه وه ی ناکری که له و دوو ئایه تانه یه کیان ده بی راست بی، ئه وه ی دیکه یان ناراست بی، جا خو ئه وه ش بی گومانه قورئان مانای ناراستی تیدا نیه، که وایه ده بی بکو تری: هه لسه نگاندن و به راوه ردی مه مانان ناره وایه، و یا نه مانزانیوه، ده بی تیکو شین تا ده گه ین به راستی. ده شبی راستی هه ر ئه وه بی: ده واقعدا گیان کیش هه ر خودایه، چونکه هه ر خودا گیانی داوه، هه ر ئه ویش ده بیاته وه، فرشته ی گیان کیش واته گیان وه رگر به ئه مر و ئیزی

خودا وه ریده گری.

وشه ی (مؤجلا) به واتای لازم و قه تعی، واته مهرگی موعه ییه ن خواهنی حوکمی قه تعی، پاش و پِشتی نایه ته پروو.

خودای خاوه ن حکیمه ت و حه کیم و میهره بان ده گه ل عه بده کانی خوی به تاییه ت موسولمانان له وانیش به خسووس ئه وانیه ی که خویان به شکست خورده ده زانی، ده یهه وئ روحیه یان به هیژ و گوپ و تین وه کا و په شاده ت و شه جاعه تیان بخاته ناو هه ست و ده روونیا نه وه، پِیان بلی: ته نیا ئیوه نین له شه پ و جیهاددا فیداکاری و ده کار کردبی، به لکه زور له ئومه تانی رابردوو شان به شانی پیغه مبه رانیان ده شه پ و هه را و غه زایه دا بوون، و قبوولی هه موو جوړه جهور و جه فا و گرفتاریه کیان کردوو، لاوازی و سستی و بی هوره ییان له خو نشان نه داوه، به لکه به وه پهری جوړئه ته وه خوړاگریان له خو نشان داوه، که وایه ئه ی یارانی ئایینی ئیسلام، ئه ی فیداکارانی ریگای عزیزه ت و ئیمان، ئه ی چاترین ئومه تی ئیسلام به پیی ئهرک و وه زیفه ی ئیمانان نابی خو به لاواز نشان ده ن و ریگا نه ده ن به جاریک تیشکان و بی هیژی و بی وازی خو تان به سه ردا بری چونکه یه کیک له یاسا و دابی شه پ سه رکه وتن و به رکه وتن به لام ئه سللی کار نه به زینه، که وایه له به رابه ر دوشمنانی ئایینان زور توندتر و فیداکارتر و به گوپتر خو وه پازین و نشان بده ن، بو ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۴۶ ئالی عیمران:

وَكَايْنِ مَنْ نَبِيٍّ قَاتِلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهْنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾

چه ند زور له پیغه مبه ران، زور به ی زانایانی له خودا ترس، له گه لیاندا به رانبه ر به دوژمن جهنگیون، به هوئی ئه و شتانه وه که له ریگای خودادا تووشیان ده بوو، نه بی هیژ و لاواز بوون و نه کزی و سستی و زه بوونیش پرووی تی کردن، خوداش خوړاگره کانی خوش ده وئ.

ئاوردانه وه و تیروانییکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۴۶

زور له پیغه مبه ران که جهنگاون ده گه ل دوژمنان، خوداناسی زور ئازایان ده گه ل بووه شان به شانی پیغه مبه ران جهنگاون و ئه و ئه زیه ت و ئازاره ی پِیان گه یشتوو له سۆنگه ی ئه و شه پانه دا سستی و لاوازی و بی هوره یی پی نه داون، بو دوژمن سه ریان دانه خستوو و شوپ نه کردوو، دیاره ئه و حاله ت و هه لویسته یان ئی هیژ و تاقه تی ئیمانان بووه، خوداش

خۆپاراگرانی خۆش دەوئ، چونکە ئەوان نیشانی ئیمانی خۆیان دەپارێزن.

بۆ ئاگاداری:

خودای تەبارەک و تەعالا دەیهه‌وئ بە شوین کارەسات و پرووداوی هەرای پۆژی ئو خوددا ئەو ئایەتە (۱۴۶) بۆ وەبیر خستنه‌وه‌ی ئازایەتی ئیمانداران و پیغه‌مبەرائی پابردوو، موسولمانان هەم لۆمەیان کا و هەم ئاگاداریان داتئ و هەم شەوق و زەوقیان دە پال خا، بەو شیوەیه: ئەگەر خواوەن ئیمانه‌کان وەک زانایەکانی ئەو سەرده‌می پیغه‌مبەران خۆ نیشان دەن، وەک وان خۆشەویستی خودا و سەنای خۆیان دەستینن، و ئەگەر بە گوشتار ئازایەتی بلین و دە پۆژی عەمەلێشدا وەک (رَبِّيُّون) واتە زانایان خۆ نیشان نەدەن، وەک لە هەرای ئو خوددا نەبایندا، ئەو دەکەونه بەر هێرشی تانە و تەشەر و لۆمە.

بە کورتی و بە کوردی، لەو لایه‌وه‌ وەبەر تەشویق دەکەون، ئەگەر خۆ بگه‌ییته‌ پێز و پیزی زانایانی ئازا (رَبِّيُّون) واتە مەیدان خالی نەکەن جاریکی دی کارەساتی ئو خود پروو داته‌وه‌.

وشە (يَحِبُّ الصَّابِرِينَ) ئاخیری ئایەتەکە ئەو هەمان پێ دەلی که جیاوازی هەیه‌ له‌ نێوان (صابرین) و (وَالَّذِينَ صَبَرُوا) بەو دەلیله‌ (صابرین) و نیشان دەدا که خۆپاراگری و خۆ وەخۆگری دە زاتی واندا ساییت و بەرقەراره‌، دە حالیکدا له‌ (وَالَّذِينَ صَبَرُوا) ئەو خۆ وەخۆگرییه‌ و خۆپاراگرییه‌ هەست پێ ناکرئ که دە پروو حیه‌دا هەبئ، بەلام هۆشداره‌که‌ ده‌بئ ببئ، ئەو هەسته‌ ده‌ وشەکانی (شاکرین و ظالمین) یشدا هەست پێ دەکرئ.

جومله‌ی (وَكَايْنِ مِّنْ نَّبِيٍّ) واتە چ زۆر له‌ پیغه‌مبەران، وادیاره‌ مەبه‌ستیش له‌ نه‌بی، ده‌بئ په‌سوول ببئ، چونکه‌ وا زانراوه‌ نه‌بی خالیس ده‌ستووری چوونه‌ شەپری به‌ خۆی نه‌درابئ، ئەوانه‌ی ده‌ستووری شەپریان پێ دراوه‌ په‌سوولانن.

ابن کثیر له‌ سەر وشە (کَايْنِ) نه‌زه‌ری ئاوا داوه‌: ئەسلئ (کَايْنِ) (کائن) ه‌ له‌ سەر وه‌زنی (کاعن)، واتە مه‌مدوود و مه‌هموز و موخه‌فه‌ف، یانی کیش پێ دراو و خواوەن هەمزه‌ (ء) و سووک له‌ سەر زمان؛ ده‌ حالیکدا غه‌یری ابن کثیر به‌ (کَايْنِ) واتە مشدّد خویندوو یانه‌ ته‌وه‌، له‌ سەر وه‌زنی (کَعَيْنِ)، ئەوه‌ش لۆغه‌تی قورەیشیانه‌، به‌لام کائن به‌ سووکی، لۆغه‌تی جه‌ریره‌، که‌ یه‌کیکه‌ له‌ لۆغه‌ت ناسان.

جومله‌ی (قَاتَلَ مَعَهُ) ابن کثیر و نافع و ابو عمرو نه‌زه‌ریان وا داوه‌: (قَاتَلَ مَعَهُ) = (قَتَلَ مَعَهُ) یه‌، به‌لام باقی قورئان خویننه‌کان (قَاتَلَ مَعَهُ) ه‌، جا به‌ پێی خویندنه‌وه‌ی هه‌وه‌ل، ده‌بئ مانای

ئایه ته که ئاوا بی: که زۆر له پیغه مبه ران کوژران و شهید کران، و ئهوانه ی که له پاش کوشتنی پیغه مبه ران مانه وه له دینی خویان پاشگه ز نه بوونه وه و سستیش نه بوونه وه، به لکه شیل گیرانه تر و به گور و به تینتر له شهردا پرووبه پرووی دوزمن ویستان به و په ری سه بر و خوگری. که وایه ئه ی ئومه تی ئازا و پاک و ناوداری محمه د، شایانی ئیوه شه که ئه و حاله به ئه رکی سه ره کی خو تان بزانی.

به لام مانای ئایه ته که له سه ر نه زه ری ئهوانه ی ده لین (قَاتَلَ مَعَهُ) ئه سله، نه ک (قُتِلَ مَعَهُ)، مانای ئایه ته که ئاوا دپته پروو: وَكَأَيُّ مَنِ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ الْعَدُوَّ الْكَثِيرُ مِنْ أَصْحَابِهِ: واته چه ند زۆر له پیغه مبه ران که ژماره ی زۆری یاران یان ده گه لیان که بوون کوژران، و زرویان ئه زیه ت و ئازار و بریندار بوون له ده ست دوزمنیان پی گه یوه و دیویانه. له سه ر دین و ئایینی خودا و پیغه مبه ریان، که وایه ئیوه ئه ی ئومه تی محمه د که ناودارترین ئومه تن، شایانترین بو وه ی که ئاوا بن و بگه زیاتر و چاکتر و بهرچاوتر بن، ئه و ئاگاداری به ش بو به و شیوه یه بو هوره پی دانی یارنی ئیسلامن.

سعید کوپی جییر نه زه ری وا داوه: مَا سَمِعْنَا نَبِيٍّ قُتِلَ فِي الْقِتَالِ وَاتِهِ نَهْمَانِيستوه که پیغه مبه ر ده شهردا کوژرابی.

نه زه ری خاوه نی که شاف: رَبِّيُون = رَبَّانِيُون، به هر سه سه حه ره که هاتوه، سه ر (ـ) یاسای خو یه تی و گورانیکی نییه. که شاف، ۴۲۴/۱.

له ئاخری ئایه ته که دا خودا که ده فه رموی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ واته خودا خو وه خو گران و سابرا نی خو ش ده وی، به کورتی و به کوردی، کی له کاتی ته نگانه و تالی و سه ختیدا ده پی خودا دا خو وه خو گری و نه ینا لاند، خودا ش خو شی ده وی و به خششی ده گه ل ده کا به به هه شت و پاداشی ئه من و ئه مانی.

وا هه ست پی ده کری له تیروانی نی پاش و پی شی ئایه ته کانی ۱۴۷ و ۱۴۶ ربیون ئاوپی زۆر وی درابی، بو نموونه ده ئایه تی ۱۴۶ دا به سه سیفه تی تایبه تی رازا وه ته وه، وه ک ئه وه:

۱. فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ: واته له مهیدانی غهزا و بهر به ره کانی دوزمنانی ئیسلام له حاند ئازار و ئه زیه ت و بریندار بوون و شکست و کوشتندا هاوار و داد و نه دامه تی له خو نیشان نه دا.

۲. وَمَا ضَعُفُوا: واته ربیون ده حالی کوشتن و بریندار بوون و واقعیه ی دیکه که دی به

سەرى دە ھەرا و غەزادا، لە ڕوح بەرزى و ھورە بەرزى نەكەوى، بۆ ڕۆژى ھاتنەوھى ھەل و دەرفەت ېروانى.

۳. وَمَا اسْتَكْبَرُوا: واتە ڕييون ئەگەر ھات و كوففار بۆ ديالوگ و سازش بانگيان كردن، تەسليم نابن تا نەزانن ڕاست دەكەن، بى باكانە لە سەر ئيرادەى خويان دەوھستين. لاوازی نیشان نادەن.

ئەو سى سيفەتە تايبەتییەى خودای تەعالا لەمەر ڕييون دە ئايەتى ۱۴۶دا نیشان دەدا كە بەلگەن لە سەر ڕيز و ڕيزدارى ڕييون.

و ھەروا لە ئايەت ۱۴۷دا لە بابەت ئازايەتى و ئىخلاسى ڕييون خودای تەعالا ھاواری وان وەلاى خودا نیشان دەدا لە زارى وانرا خودای تەعالا نزا و پارانەوھيان نیشان دەدا بە وەسيلەى ئايەتى ۱۴۷، ئەوھش ئايەتەكە:

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ ئالى عمران

تەنيا قسەيان ئەوھ بوو كە دەيانكوت ئەى پەروردگارمان، لەو تاوان و زيادەپرەويانەى كە وا لە كارماندايە، چاوپۆشى بكە و ھەنگاوەكانمان پتەو بكە، سەريشمان بخە بەسەر ھۆزى كافراندا.

ئاوردانەوھ و تېروانىتيكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سيمای ئايەتى ۱۴۷

ئەو ڕييون ھيچ قسەيەكيان نەبوو بيجگە لەو ويردياتە پيروژە نەبى، كە دەيانكوت: پەروردگارى ئيمە، خوڤ بە لە گوناح و تاوانەكانمان و زيەپرەويمان، و لەسەر فەرمانەكانماندا پيمان بچەقینە و خوڤاگريمان بەدەيە و يارمەتيشمان بدە بە سەر بى باوھراندا.

بۆ ئاگادارى:

ئەو تاقمى ڕييون ئەگەر ھاتبا و دە بەرابەر دوژمندا دوچارى سەختى و گرفتارى و تەنگانەيەكى تەنگ حاسيە و گران ببان، لە جىي ھەلاتن يا تەسليم و پاشگەز بوونەوھ، ڕووکردن لە كوفەر، پەنايان دەبردە بەر خودای كارساز و چارەساز جگە لە داواى خوڤاگرى و خو وەخوگرى، تكاى ليبوردن و بەخشينى تاوانى خويان دەكرد و لە جىي ئەوھى سەبەبى شكستى خويان ھەوالە بە ئەسباب و عيىللەتى غەير بكەن، ھەوالەيان بە كەمكارى و كەترەخەمى خويان دەكرد و خويان بە سەرچاوەى بى ئاكامى خويان دادەنا، جا بۆيە دەبى بكوترى ھۆى نااكاميان

له خۆیاندا چاو دهکرد، بۆیه بۆ چاره راستهوخۆ پهنايان دهبرده بهر خودا که بهتیتیر و خالیسانهتر خو له خودا قایم کهن، هیمداد هه لهو به رهوا بزانی بۆوهی خودای تهعالا تۆلهیان بۆ وهکا، تهنانهت له باتی تیشکانی خۆیان ناویهرن، ده کاتی نزا له خودا، زیدهرهوی و کهمتهرخهمی خۆیان داویشته ئهستۆی خۆیان، به کورتی و به کوردی، به هیچ شیویهک تیکه لاوی خۆیان دهگه له خودا ری نهدهدا شل و سست و لاواز بی، هه رهوهنده کهوتبانه تهنگانه و سهخهتی، توندتر و شیل گیرانهتر خۆیان دهخزانده پهناگای خودا، بۆوهی بتوانن به تینی سۆزی بهزهی خودا تین و هیز دادۆشنه دهروونی پاکی خۆیان.

پاشه دۆ:

جوملهی (وَبَّتْ أَقْدَامَنَا) ئهوهمان پی دهلی: کردهی بهنده پیکهاتهی خودایه، به لام داوامان له خودایه که ئیمه ههچهند بهرهو پیری کارمان دهچین و تیدهکوشین تهتۆش راوهستاومان که و کهرهمان دهگه له بکه. یانی بی هیمدادی خودا هیچ کار سه ناگری.

به وردی سهیری ناوهروکی ئایه ته که که، که به پروونی ئهوه ههست پی دهکری: خودا ئاشکرای دهکا که ئهو رپیونانه ده حالیکدا که داوای سهبر و خوڤاگری له خودا دهکهن، داوای هیمدادیش دهکهن له خودا، مه بهست لهو شیوه پهنا بردن و داوا کردنه، ئهوهیه: ئومه تی محمه د شوین ئهو شیوه پهنا بردن و داوا کردنه بکهون، چونکه ئهوه بی گومان هه رچی بتههوی بۆی بجی به بی دهگه له بوونی خودا به دهسته وه نایه و پی ناگی.

جوملهی (وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا) واته خودایا زیاده رهویمان ده کاراندا بیه خشه، ئهوه ئهوه نیشان دهدا ئینسان سه رهرو و سنوور بهزینه، به لام وانهزانی ئهو دابهی رهوایه، به لکه نارپه وایه، ده بی له خودا وهپاری ئهو نارپه وایه پی به خشی، هه رهک خودای تهعالا وه عدی به خشی گوناھی زیده رهوانی داوه. ئایه تی ۵۳ زمر:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

ئه ی محمه د بلی به عهبدانی من، ئه ی بهنده گانی زیده رهو و ئیسراف گه ره له سه رهفس و ناویمد مه بن له رهحمه تی ئه لا، چونکه به راستی خودا سهراپی گونا ده به خشی، به مه رجی تۆیه و نه گه رانه وه بۆ سهر تاوان.

دَلْ ئارەزوویەتی بزانی خودای تەعالا دە بەرابەر داوایان ھەلۆیستی چۆن دەگری؟
دەبی بۆ ولامی دَلْ پروو بکەینە خزمەت ئایەتی ۱۴۸ ی ئالی عیمران تاکوو لە ھەلۆیستی
خوای ھالی بین:

فَاتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾ ئالی عیمران
ئەوانە ی کە ئەو پەروەشتەیان بوو، کە باسی کرا، خودا خۆشی و شادی دنیای پێ بەخشین،
ئەویش بە سەرکەوتنیان بە سەر نەیاران و دوژمنانیاندا، و پاداشتی پر لە چێژی قیامەتیشی پێ
بەخشین. خودا ئەو مەروڤە چاکە کارانە ی خۆش دەوێت، کە ھەمیشە و لە گشت کارەکانیاندا
ھەر پروویان لە چاکە یە.

ئاوردانەو و تێروانییەکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۴۸

خودای تەعالا لە سەر ئەساسی پاک و خالیس و ئازایەتییان لە دنیادا پاداشتی دنیا و
جوانترین پاداشتی پۆژی ئاخەرتیان پێ دەبەخشێ چونکە ئەو بێ گومانە خودا چاکە کارانی
خۆش دەوێ، واتە ئەوانە ی لە پێناو ئایینی ئیسلامدا قبوولی ھەموو جەور و جەفایە ک دەکەن و
لە پۆژی ھەرا و شەر و شۆردا قارەمانەتی و خۆراگری دەنویێ، خودا ئەوانە بە شایانی ھەموو
جۆرە بەخشینی و کە پەرمێکی دەزانی خودایە بۆ دنیا و ئاخەرت، دەشیاندا ئەو.

پوختە ی مەبەست:

بە پێی ئەو بەراوەردە ی کە لە مەوریدی "رَبِّیون" دا دەکار کراوە ھەلدەگری و شایانە بۆ
شەئنی ئەوان، خودا ھەم پاداشتی ئەو دنیا یەیان بداتەو کە سەرکەوتنیانە بە سەر دوژمندا، و ھەم
پاداشتی ئاخەرتیان داتەو، ھەچەن ھەلدەکەوێ پاداشتی دنیا یان ناپەرھەتی و زەرەر و زیانیکی
لە خۆ بگری بە پێی دابی دنیایی وەک شکست و کوشتن لە شەردا، بەلام پاداشتی قیامەتی
سەراسەری جوانییە، واتە لە لەزەت و جوانی و بێ ئازاری بەولایە ھیچ شتیکی دیکە وەخۆ
ناگری.

وشە ی "محسین" واتە سێفەتی ئیحسان دە دەروونی زاتی "ربیون" دا ھەمیشە بەردەوامە و
ترووسکە ی دێ، کە لە دوا ی "یحَبِّ الصَّابِرِينَ" ی ئایەتی ۱۴۶ دێ بۆ وە ی بزاندێ کە مەرجی
گەشتن بە پلە ی "محسین" ئەو دەبی پێشەکی بگە ی بە مەقامی سابیرین، جا پاشان دەگە ی بە
مەقامی "محسین". بەو دەلیلە کە محسین دە بەرابەر بە جی ھینانی ھەر ئیحسانیک کە بیھەوێ

به جی بیئ ده بی قبولی هه زاران دهرده و به لا و پهنجیک بکا، که بیته و به سهبر و خو پراگری خو وه بهر نه گری و خو ده بهر دهرده و به لا نه گری بی گومانه ئه و ئیحسانه ی که مه به سستی له کیسی ده چی و دهستی ناکه وی.

پاشه دو:

به پی هه لسه نگانندن و وهزن کردنی ئایه ته که ئه وه مه به ئه قلی پراگه یی که خودای ته عالا شیوه ی په فتاری "ربب یون" انی ده سهبر له سه ر دهرده و به لا و نزا و پارانه وه دا نیشان دا، پاداشیشیان ههر وا به و شیوه ده دنیا و ئاخهر ته دا نیشان دا، وه ک ئایه ته که ده فه رموی: ﴿فَأَتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ﴾، ده و دوو هه لویستانه دا (هه م ئی ربب یون، هه م ئی خودا) له مه ر پاداشتی دنیا و ئاخهر ته چه ند بابه تییک هه ست پی ده کرین:

۱. یه ک له و بابه تانه ئه وه یه که خودای ته عالا سه وابی دنیا و قیامه تی پی دانه وه به ئاشکرای، له دنیا دا پیروزی و تالان و زالی به سه ر دوژمن و سینه گوشادی به نووری ئیمان و سرپینه وه ی تاریکی گومان و دردو نگی له کاروباردا، و له گونا ه و خه تا دا پی پی به خشین له بهر چاوی ئه هلی دنیا و پاداشی ئاخهر تیشیان بی گومانه که به هه شتی پر له نیعمه ت و په حمه ته، وه ک له زه ت و ئه مینه ت و ئه نواعی شادی و خو شی که ئیستی پاداشتی ئاخهر تی راسته به چاو نابیندری به لام وه ک هیوا و ئومیدیک هه تمی ده ناو مالی دلدا گونجیندراوه، چونکه وه عده ی خودایه و وه عده ی خودایش بی گومانه.

۲. سه بر که خودای ته عالا پاداشت و سه وابی ئاخهر تی به "حسن" نیشان دا، واته فه رموی: ﴿وَحَسُنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ﴾؛ ئه وه که خودای مه زن سه وابی ئاخهر تی به "حسن ثواب" ناودیر کرد ئاگادارییه له سه ر ریزداری و به رزی سه وابی ربب یون، و ههر وا ئیشاره یه وه لای ئه وه که سه وابی ئاخهر تی سه راپای ده نیهایه تی جوانیدایه. جا ئه وه ی که خودا وه عدی پی به خشین داهه به ده سته ی ربب یون، ئه و سه وابه جوانه بی پرانه وه یه، دیاره سه واب و پاداشتی دنیا و نییه و خودا واشی وه سف نه کرد و وشه ی "حسن" ی نه دایه، به و هوی سه وابی دنیا که مه و هه لیشه گری تیکه لا و به زهره ر و زیان و پرانه وه ش بی.

ده بی به رجه وهندی ئه وه ی بین که خودای ته عالا ده ئایه تی ۱۴۵ ی ئالی عیمراندا ﴿وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ وشه ی (من) ی هیناوه که نیشانه ی

تهبعیزه، ده حالیکدا ده ئایه تی ۱۴۸ له فزی (من) ی نه هیئاوه، ئه وه نیشانه ی جیاوازییه؛ ئه و جیاوازییه ش ده گه پرتیه وه بۆ سه ر داوخوازی و خوازیاری دلی داواکاران. واته ئوانه ی سه وابی دنیا یان ویسته، به هوی سه وابخوازی به ندایه تی راده نیین و تیده کۆشن، ئه وه به نده گییه که یان نه گه یه ته پله ی خوی ژیرای به ندایه گییه، وه ک له ئایه تی ۱۴۵ دا ئه و به رداشته خو ده نوینی، به لام ئه وه ی ده ئایه تی ۱۴۸ دا خو ده ناسینی و خو نیشان ده دا ده گه ل که مالی به ندایه تی و ئیخلاص واش هه ر خو به که م و کورتی داده نیین له بابته ئیتاعه و فه رمان به ری، که هه ر ئه وه ش ده بی له به ندایه تیدا مه به ست بی. جا بۆیه ده لین: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا﴾ (۱۴۷) و ئه وانه هه موو ته دبیر و پیروزی و هیمدادیان هه ر له خودا ده زانن، له جومله ی ﴿وَتَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ هه ر ئه وه شیان مه به سته: خودایه که تو خو وه خو گرین نه ده ی تیشکاوین، چونکه هه ر ئه تو ی یارمه تی ده ر.

تیوتیه:

﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ واته خودا چاکه کاران و جوان ئاکارانی خوش ده وی، ده و ئایه ته دا و ده هاتنی به دووی باقی ئایه ته که دا راز و له تیفه یه کی باریک و نازکی تیدا هه ست پی ده کری. رازه که ش بی گو مان ده بی ئه وه بی: ئه و تاقمی ربیون به خراپی خو یان ددان داده نیین بۆیه وه ک ئایه تی ۱۴۷ ده فه رموی داوا ده که ن له خودا و ده لین: ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا﴾ جا دیاره کی ئیقرار به خراپی خوی بکا، خوداش به چاکه کاری ناو ده با و ده سنیشانی ده کا، تا ئه وه ده رکه وی که گه یشتن به خودا له پی خۆ به که م گری و زیلله تدا نه بی ده س ناکه وی، ئه و ربیونانه ش ویستیان جیهاد بوو ده گه ل خۆراگری و به رده وامی، ئه وه هه لویسته شیان له خوداوه سه ری گرت و جا ئه و نیه ت و باوه په ی وان بووه هوی ئه وه ی خودا ناوی به چاکه بردن. ئه وه ش به سه ووت ده گه یینی ئه و شیوه هه لویسته: تا خودا هیدایه ت نه دا هیچ مرادیک نایه ته جی، بۆ به قایه که خودایه ده فه رموی:

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿۶۰﴾ الرحمن

ئایا هه یه جه زای چاکان بی له چاکه؟ (نه خیر، نییه).

تهفسیری که بیر، هه مان ئایه ت، ئه گه ر خوازیاری.

به پی ئیشاراتی و ئاگادارییه کانی قورئانی پیروژ خاوه ن باوه ر و ئیمان، ئه رکی ته واره له

سهر شانی، که له هیچ دهوور و زهمان و کات و ساتی له فیل و فووت و مهکری دوژمنانی دین ئەمین نهبی و غافل نهبی، بۆ نموونه له کارهساتی هه‌رای ئو‌حوددا هاوار و جارکێشانی دوژمنی دین وهک ئەبوسوفیان و هاوده‌ستانی بۆ ده‌داو خستن و په‌ریشان کردنی ئەفکاری موسو‌لمانان کو‌تیا‌ن: محمه‌د کو‌ژراوه، هه‌ر به‌هۆی ئەو هاوار و شایعه‌به‌درویه منافقان و خائینان ئەو هه‌له‌یان قو‌زته‌وه که خۆیان گه‌یانده‌ موسو‌لمانانی لاواز و خاو و کال ده‌عه‌وتیان کردن بۆ گه‌رانه‌وه و بادانه‌ه‌یان بۆ لای دینه‌که‌ی پێشوویان (کافری)، چوونه‌ ده‌بنیان و پێیان ده‌کو‌تن: ئەگه‌ر محمه‌د پێغه‌مبه‌ریکی راستی بایه‌ نه‌ده‌کو‌ژرا و شکستی نه‌ده‌خوارد. دياره‌ وهک زاندراره‌ له هه‌ل قو‌زته‌وه‌یاندا تا ئەندازه‌یهک به‌هه‌ریان لی‌ برد و تێیدا سه‌رکه‌وتوو بوون. به‌لام خودای یار و یاوه‌ری خاوه‌ن ئیمانان که هیچ کات رێی نه‌داوه و نادا‌حق وه‌ ژێر که‌وی، هیمدادی نارد و موسو‌لمانانی سه‌ر خست و به‌په‌روزی گه‌یاندن، دل‌خو‌شیشی دانه‌وه‌ به‌وه‌ی ده‌شه‌پدا سه‌رکه‌وتن و به‌رکه‌وتن هه‌یه و ده‌بی نیکه‌ران مه‌بن خودا خه‌تاپۆش و میه‌ره‌بان و به‌خشنده‌یه.

ئێستاش به‌پێی به‌راوه‌رد و به‌رجه‌وه‌ندی له‌ ئایه‌ته‌کانی تایبه‌ت و بابه‌تی هه‌رای ئو‌حود هه‌ست به‌وه‌ ده‌که‌ین که ئایه‌تی ۱۴۹ی ئالی عیمرانیش ته‌واو‌که‌ری ئەو باسه‌یه که له‌ مه‌ر کاره‌ساتی هاواری به‌درو‌ی دوژمنانی ئیسلام بلا‌و کراوه و هه‌م ئاگادارییه‌ بۆ موسو‌لمانان و ئیمانداران که وه‌شو‌ین کافران و دوژمنانی دین و خودا نه‌که‌ون، چونکه‌ ئەوانه‌ ده‌تگێر نه‌وه به‌ره‌و دینی پێشووتان، ئەوده‌م تووشی زیان و زه‌ره‌ر ده‌بن، جا بۆ ته‌ئیدی ئەو راستیه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۴۹ی ئالی عیمران بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو و تیر و ته‌سه‌ل.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا

خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾ ئالی عیمران

ئە‌ی ئە‌وانه‌ی ئیمان و پرواتان هێناوه! ئە‌گه‌ر گو‌ی بده‌نه‌ ئە‌وانه‌ و به‌ قسه‌یان بکه‌ن که بی‌باوه‌رن، به‌ره‌و بی‌باوه‌ری ده‌تانگێر نه‌وه، سه‌ره‌نجام به‌ره‌و زه‌ره‌ر و زیانی‌ش هه‌لده‌چه‌رخین.

ئاوردانه‌وه و تیروانینیکی هه‌ستیارانه‌ له‌ ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ۱۴۹

ئە‌ی ئە‌هلی ئیمان و باوه‌ر، تیکه‌لاوی ده‌گه‌ل بی‌باوه‌ر و ئیمان، گو‌ی گرتن و گو‌ی‌دان به‌ قسه‌ی کافر، بی‌ له‌ زه‌ره‌ر و زیان و لاوازی به‌ ئیمان‌تان هه‌چی دی تیدا نییه‌ و نابین، ئە‌وه‌ بی‌ گومانه‌ ئە‌گه‌ر که‌لینی ئە‌وه‌یان لێتان ده‌ست که‌وی که ده‌گه‌لو‌ بدو‌ین، واتان ده‌گه‌ل ده‌که‌ن که

شوین پەفتاریان بکەون و گویش پرایەلن بۆ ئەمر و دەستووراتیان، کە گەپانەووەتانه بەرەو دوا و دینی پیشووتان کە کوفر و بی-باوەرپییە لەو گەپانەووەشودا لە غەیرەز زەرەر و زیانی نەبێ پێو ناگا. بۆ نموونە عەبدوللّا کورپی ئوبەیی و کورپی سەلۆل لە شەپری ئوحدودا پیش ئەوێ شەپ هەلایسی و بیتە ئاراو، بە ٣٥٠ کەسەو لە مەیدانی شەپدا گەپرایەووە بۆ شاری مەدینە، جا ئەو دەم جگە لەوێ شەپگەیی چۆل کرد، هات بە زمانی تەپ و پاراو خەلکیشی هان دا بۆ ئاوەژوو بوونەو هیان لە دین و گەپانەو هیان بۆ لای بت پەرستەکان و واز هێنانیان لە ئایینی ئیسلام، جا خودای تەعالا بۆ بەرگری لە هەلۆیستی دوژمنانی خودا و دینی حەق، بۆ خۆپراگری موسوڵمانان و دووریان لە خائینان و بی-باوەرپان ئەو ئایەتی ١٤٩ی دابەزاند.

پاشەدۆیەک لەو بارەو:

دوژمنانی ئیسلام لە هەرای ئوحدودا بە سیما و لیباسی دڵسۆزانە کەوتنە حەول و دەولی چاندنی تۆوی دووبەرەکی و ئاژاوێ نیوان موسوڵمانان، بەو شیوەیە دلی لاوازی یارانی کال و ناپوختە موسوڵمانان، بە هۆی وەسوەسە و دنە دانیان بەرەو کشانەو هیان لە شەپ ئاوەژوو دەکرد و بە وەسیلەیی سستی و بی-وازی دەروونی موسوڵمانان لە غیرەت دادەمالی و دەسپەرەو، جا بۆوێ خودای تەعالا پڕی نەدا خائینان ئەو هەلۆیستە گلاوێ پیاو کات هات بە وەسیلەیی ئایەتی ١٤٩ موسوڵمانانی لە شوین کەوتنی کافران مەنع کردن و پڕینگاندنیەو.

ئەو ئایەتە دەرسە و دەبی دەرسیشی لی وەرگری موسوڵمان و سەرائی گەلان و نەتەوکان، کە دەبی لە تیکە لاو بوونیان دەگەل نەیارانیان لە خۆ وریا بن کە نەخلیسکین بە قسە و باس و مال و سامانیان.

هەندیکیش لە میژوونووسان وای بۆ چوون کە ئەو ئایەتی ١٤٩ ئاماژە بە شایەیی ئەبوسوفیانە کە کاتی شەهیدبوونی پیغەمبەری بە گوێ گەیی پروی کردە موسوڵمانان و پیی کوتن: ئیو ئیماننان بە محەمەد هیناوە، ئیستی و محەمەد لە ناوتان پۆیی و نەما، کەوابی هەرچی زووترە وەرن با پیکەو یەک بین و لە سەر یەک دین بین.

گۆیا حەزەرەتی محەمەد فەرموویەتی: کاتی دەستەیک لە فەریکە موسوڵمانەکان کە لە کاتی تی-شکانیان بێر و بەویدا پۆیوون، دوو پرووکان خویان گەیانەدبوونی و پییان کوتبوون: ئەو پیغەمبەرە ئیو خۆتان پی هەلاوەسیبوو پیمان نەکوتن لە هەوڵەو ئەو فەردیکی عادیه و پیغەمبەر نییه؛ ئەگینا نە شکستی دەخوارد و نە بریندار دەبوو و نە دەشکوژرا، جا ئیستی کە پۆی

و نەما ھەچی زووترە ۋە گەپرین بۆ سەر دینی خۆتان؛ ھەزرەتی عەباسیش ھەر ئەو بۆچوونەیی کۆتمان تەئید دەکا. تەفسیر کبیر، ج ۳۰/۹.

ئایەتی ﴿فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ واتە ئەگەر ئێوە لەوانەیی کوفریان بۆ خۆ ھەلبژاردوووە ئیتاعە بکەن، ئێوە بەرەو دوا دەگێژنەو. ئەوکات بێ بەھرەیی ھەر دوو دنیا دەبن. دەبی ئیمە دێرەدا "ھەركاتی" بە گشتی تەعبیر کەینەو، «إِنْ» ی سەر «تطیعوا» بە عام ۋەرگرتن، تاكوو بتوانین بی سەلەکردن، خوسرانی دنیا و ئاخەرەت بە مەبەست ۋەرگرتن لە «خاسرین» ی ئایەتەکە، چونکە خەسارەتمەندی دنیا کە لە ھەرچی خەسارەتمەندی بەئێشتەر ئەوێ: لە دنیادا دیلی دەستی دوژمن بی و چاو لە دەستی ئەو بی، دەستی نیاز بۆ لای ئەو درێژ کەیی، ھەر ۋەک پۆلەیی زانا و ھەلکەوتووێ کورد (ھەزار) لە شیعریکی خۆیدا لە "ھەلۆ" دا ئاماژەیی ۋەلای ئەو بابەتە کردوو و ھەرمووێەتی:

مەرد ئەگەر کاری بە نامەردانە دەردی سەرباری ھەموو دەردانە

خۆ فروشتن بە دوژمنی نەتەو، ھەمان دەردە بۆ مرویان.

ﷻ

ئەگەر بەراستی دەست دە یاسای ئاسمان بگێردی، لە ھیچ پۆین و ھەنگاویکدا تووشی سەرسەدان و ھەلەنگوتن نابێ، خودا پێمان دەلی: بۆ یارمەتی و پشتیوانی و گەشتن بە ئامانج خۆ ماوینە بن بالی دوژمن، چونکە ئەوئەندەیی لە سەرەو یاریدەت دەدا دوو بارتەقا و چەند بارتەقات لە بنەو زەبوون و لاواز دەکا، کورت و درێژیت دەکەوێتە دەستی ئەو، دەستەجەلەوی کارت دەکەوێتە دەست ئەو، چۆنت بێر و بەویدا بەری، دەبی بپۆی؛ کە وایە ئەیی خاوەن ھەست پەنا بەر بەر خودا و خۆت، دەنا دۆراوی.

بۆ راستی ئەو مەبەستە ھەستە بچۆ خزمەت ئایەتی ۱۵۰ ی ئالی عیمران:

بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿۱۵۰﴾ ئالی عیمران

(پەنا مەبەنە بەر کەس و دەستی بۆ لای کەس درێژ مەکەن) بەلکە خودا یاوەرە پۆتان و ئەو ڤاترین یاریدەدەر.

ئاوردانەو و تێروانییکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۵۰

ئەو ئایەتە بە ئاشکراییی ئەوئەمان پێ دەلی: پەنا مەبەنە بەر دوژمنی دین و ئایین و نەتەوئەتان بۆ یارمەتی و گەشتنتان بە مەبەست و ئامانجتان، چونکە ئەوان ناتەوان و سەرگەدانن لەو

بارەو، ئەوانیش ھەر لە خودا داواکارن، کەوايە ئەتۆی بەندە پاستەوخۆ و پاستەوپی لە خودای خۆت داواکار بە و نیاز بخوازە، چونکە پاستەر لە خوا و لە خۆت نییە بۆ خۆت.

بۆ ئاگاداری:

ئەي بەندەي خودا، ئەتۆ بە ھۆي بەيانات و ئەقلی سرشتی پزدارتر و بەپزتر و بەئەرزشتترین نوینەری خودای و چاکترین مەولاش ئەتۆ ھەتە کە خودایە و ئەو ئیمتیازشی پی بەخشیوی و مەولای تۆش هیچ کات و زەمان لە زالیەتی ناکەوی و توانایی و ھیزی لە سەرروی ھەچی ھیز و توانایە، بەلام دەبی ئەتۆ بە ھۆي ئەقل و ژیری خۆت چاک بزانی غەیری خودا ناتەوانن لە تواناییدا، بۆ ھەي نابن خویان پی بسپیتری و فریوی وەسوەسە و فڕ و فیشالیان نابن بخۆن و لە جوغز و دايرەي دەستەلات و ئیرادەي خودا ناکری خۆ دزینەو و پەنا بردن بۆ کافرانی لە خودا بیزاری بەری. ئەي بەندەي خودای خاوەن ئیمان و باوەر، چاوەروان مەبن بی خودایان لە خودا وەزیک خەن و یارمەتیتان دەن، ئیو ئەگەر یەک گرتوو و یەک دەنگ بن و ھەول و تیکۆشاننن بە دروستی وەگەر خەن، ھەرگیز پیوستیتان بە کافر نابن. بەلکە خودا سەرپەرشتکاری کۆمەلی یەک دەنگ و یەک دلانە.

ئەركی ئینسانە ئەو بەزانی کە غەیری خودا کەس ئاگاداری ھەستی دل و دلان نییە، ئەو ھەي دە بن پەردە و پەرپەری دلانە بە نیوی ھەست و نیەت ھەر خودا پیی ئاگیە و زانیە، خوداش نە بەخیلە و نە ھەسوودە، ھەلسوورپنەری گەردوونیش ھەر بەو و دنیا و ئاخەرتیش ھەر بەو، جا لە سەر ئەو ئەساس و یاسایە کێ خۆ بەو کەسە نەسپیتری بەر لەو ھەي داوای نیازی لی بکری ئەو ئاگاداری نیازە کە بی. ئەو کەسە دۆراو دەستی لە هیچ کوی گیر نابن ھەلۆدە و بەرەلدايە، کێ بۆ خۆی وەگري دەتوانن قەلاتە و قەلاچۆی بکات، دەبی بەو کەسانەي دەس دە غەیری خودا دەگرن بکوتری:

قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ انبیاء
 بلی: کێ شەو و رۆژ لە سزای خودای خاوەن بەزەیی دەتانپاریزی؟ نەخیر، ئەمانە ھەر لە ئامۆژگاری پەرورەدگاریان پشت ھەلەدەکن.

خودای خاوەن ھیکمەت و ھەکیم بەو دەلیلەي کە ھەلي موسولمانانە و یاریدەدەری خاوەن ئیمانانە، وە غیریەتیان دەخا و ھورەیان بەرز پادەگری و لە سەر ھەندیک شکست و

دواکەوتنی بە ھەلکەوت دڵخۆشییان دەداتەووە تا ھەستی ئەوێ نەکەن خودا لێیان توورەییە، بۆ نمونە دە پلەیی وەسەتی شەری غەزای ئو خوددا موسوڵمانان بەرکەوتن و دوژمنان سەرکەوتن، بوو بە ھۆی دڵنارەحەتی موسوڵمانان، لەوێ ترسان خودا لێیان وەرۆ گەڕی، بەلام خودای میھرەبان دڵخۆشی دانەووە بەوێ دە قۆناغی ئاخیری شەپەرکەدا غیڕەتی خستە ناو دڵی موسوڵمانان و ترسی خستە ناو دڵی کافران، کافر بەزین و پەوین، موسوڵمانان سەرکەوتن. ئائەو نیشانەیی ئەوێ خودا حەق وەژێرناخا و ناحەق وەسەر ناکەوێ، چونکە ئەو دەسەر و دەبەرە دوور لە شەئنی خودایە، سەرەنجام بیندرا موسوڵمانان سەرکەوتن و کافر بەرکەوتن. بۆ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۵۱ی ئالی عیمران بۆوێ باشتر حالیی بین:

سُنَلِّیْ فِی قُلُوبِ الَّذِیْنَ کَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطٰنًا وَمَا وَاھُمُ النَّارُ وَبِئْسَ مَثْوٰی الظَّٰلِمِیْنَ

بەو زووانە ترس و لەرز دەخەینە دڵی ئەو کەسانەیی وای بایاوەرن، چونکە شتیکیان کردووە بە شەریک و ھاوایی خودا، کە خودا هیچ بەلگەیەکی لە سەر ئەو شتە نەناردووەتە خوارەو، جیگا و ڕیگیان ھەر ئاگرە، چەندە خراپە جیگا و مەئوایان، چون خراپە کارن.

ئاوردانەووە و تێوانینیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۵۱

بە پێی کوتەیی زانایانی قورئان ئەو ئایەتە پێرۆزە ھۆی دابەزینەکی دەبێ ئەوێ بێ: ھەرای شەپری ئو خود بە کارەساتەکانیەو دابەزینی ئەو ئایەتەیی بە دووی خۆیدا ھینا، دە حالیکدا مانای ئەو ئایەتە بۆ ھەموو کات و دەورانیک دەگونجی، واتە موسوڵمانان کە پابەندی فەرمانی خودا و پەسوول بن، خودا ھورەیی بەرزان دەدات، و لەو لایەشەو سستی و بێھیزی و ترس دادەپڕیتە ناو دڵی کافران و لە پرووی موسوڵمانان دەلەرز و دەترسین؛ بۆ نمونە ئەبوسوفیان ویتسی بگەڕیتەو بۆ شەپەر دواي ئەوێ شەپەرگەیی چۆل کرد و پۆیی، ھەر لە ھەمان کاتیشدا خودای مەزن ئاگاداری بە پیغەمبەر لەو بارەو دا کە ئەبوسوفیان ویتسی بادانەوێ کرد کە دووبارە باداتەووە بۆ سەر موسوڵمانان، بەلام ڕیم پێ نەدا بە ھۆی ئەوێ ترس و لەرز ھاویشتە نیو دلیانەو بە ھۆی ئەوێ ھاویشیان بۆ خودا داناو، بەشیک کە لە لایەن خوداو هیچ بەلگەیەکی بۆ ئەو شتە پانەندراو وە ئەو ھاویش پەیدا کەرانە هیچ بەلگەیەکیان دە دەستدا نییە لە لایەن خوداو کە ئەو ھاویشی خودا بن، جا بۆیە سزای درۆزن و بوختانچی دەبێ دۆزەخ بێ.

پوختە یەک لەو بارەو:

بۆ گۆر و تین دان بە دلی موسوڵمانان خودای ئاگادار بە هەستی ناو دلان، گۆشە یەک لە سەر پەرشتی خۆی دەر حەق بە موسوڵمانان نیشان دەدا و ڕایدەنێ، هاوبەش پەیدا کەران بۆ خودا بە هۆی سەرکەوتنیان لە قۆناغی هەوێدا بە سەر موسوڵماناندا لە هەرای ئو خودا دەیانەویست دووبارە بادەنەو سەر لە شکری موسوڵمانەکانی تیشکاو و پەرژ و بلأو بۆ وە ی بە یە کجاری خلاسیان کەن و هەر ئاوا بتوانن شاری مەدینە ی مەبارە ک بە دەستەو بە گەرن، و داگیری کەن، بە لام خودای تەعالا بۆ پو و چەل کردنەو هۆی هەلۆیستیان هات بە ترس و لەرزیکێ تەواو دلی ئاخین و هورە ی لی دامالین، بە سەر شوپی و داماو ی وە ک لە شکریکی تیشکاو بەرەو شاری مە ککە هە لاتن و گە پانەو، هۆی ئەو سزایە شیان ئەو بوو: بی دەلیل و بە لگە شەریکیان بۆ خودای دادەنا و دەیان کردە سەنگەری خۆیان بۆ بە گژدا چوونی موسوڵمانان، ئەوانە خەیانە تیان دە چاند هەم لە ناو دەروونی خۆیان، هەم لە ناو دەروونی موسوڵمانان. دەرکەوت دیرەدا پال پشتی لەرزۆک و بی هیز و لاواز، تیک پەمان و تیک شکان و تیک پروو خانە، وە ک پال پشتی موشریکان، بە لام پال وە خودا دان زامنی روحی پر هیوا و ئومیدە خو پراگر دە بەرەبەر هەچی تۆفان و سیلاو و زەلزە لە یە کە.

بۆ ئاگاداری:

دەبی پێشەکی ئەو پەروون کرێتەو ئەو ترسە ی خودا دە یخزینیته ناو دلی کافران، هەر بۆ هەرای پەرژ ئو خودە و تاییە تە بۆ ئەو، و یا بۆ هەموو کاتە؟

جا بۆ ساخ بوونەو هۆی ئەو شتە دەبی بکەوینە هەلەسەنگاندن و وەزن کردنی ئایە تەکانی تاییەت و بابەتی ئەو کارەساتانە ی دەو پەرژانەدا پروویان داو. جا ئیستی لە سەر ئەساسی بەرچەو هەندی و هەلەس و کەوتی کافرەکان و موسوڵمانەکانی هەرای پەرژ ئو خود و ویدەچی ئەو ترس و لەرزە ی خودا خزانیدیە ناو دلی کافران، تەنیا بۆ هەرا و کارەساتی ئو خود بوو بی.

هەر وە ک زۆر بە ی قورئان زانەکان مەبەستیان بەو ترسە ی خودا خستیە ناو دلی کافرەکان، دە هەرای پەرژ ئو خود دا یە. لە ئایە تەکانی تاییەتی ئەو باسەش هەر ئەو نەزەرە بە پەوا زاندراو چونکە ئایە تە کە لە سەر ئەو باسە دابەزیون (ئو خود). و ئەوانە ی کە بەو لایەدا کەوتوون، واتە ترسی پەرژ ئو خودە، کافر گرفتاری بوون دوو نەزەریان لە سەر ئیجادی ئەو ترسە نیشان داو:

١. کاتی کافرەکان سەرکەوتنیان بە دەست هینا، ویستیان پانەو هەستن تا هەموو لە شکری

موسولمانان نابوود دەكەن، بەلام خودای تەعالا بە ھۆی ترس خستنه ناو دلیان لەو ھەلۆیستە ی پاشەکشە پێ کردن و ھەلاتن.

۲. کاتی کافرەکان بەرەو مەککە دەھاتن دە ناو پێدا کوتیان ئیمە لەو سەرکەوتنەماندا بۆ مەیدانمان دا دەرچن ھەندیکیان، با بادەینەو سەریان و نابوودیان کەین. دیسان خودا ترسی ھاویشتە ناو دلیان و پەشیمان بوونەو ھەوێ بگەرێنەو سەریان.

بەلام ھەندیک لە زانایان بۆچوونیان لە بابەت ئەو ترسە بە پێچەوانە ی نەزەری ئەوانە کە بۆ رۆژی ئوحدیان دانائەو ئەو ترسە، ئەوان دەلێن: ئەو ترس و لەرزە ی کافران لە راست موسولمانان بۆ ھەموو دەورو زەمان و کاتە.

قەفال کە یەکیکە لە زانایانی قورئان دەلی: ئەگەرچی کارەساتە کە دە رۆژی ئوحددا پرووی داو و ترسەکش نیشان دراو، بەلام ئەو ترسە ی کە کافران لە حاند موسولماناندا ھەیە بۆ ھەمیشە نە تاییەتی رۆژی ئوحدە، پیغەمبەر فەرموویەتی: نُحَرِثُ بِالرُّعْبِ مَيْسَرَةَ شَهْرٍ: سەرکەوتنم دەست کەوت بە ھۆی ترسەو بە ئەندازە ی مانگیک پێ. یانی ترسانی کافران ئەو سەرکەوتنە ی بە نسیبی من کرد کە بە درێژایە مانگیک نەدەکرا ئەو مەسیرە بپرێ.

تاییەتی ﴿سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ بە زاهیر وا خۆ دەنوێتی بۆ ھەموو کات بێ و بۆ ھەموو کافران بێ. ھەر وەک بەشیکی زۆر لە زانایان موافیقی ئەو نەزەرە؛ چونکە دەس ناکەوێ کەسیک مخابلی ئایینی ئیسلام بێ و ترسی لە موسولمانان نەبێ، لە کاتی شەردا و لە غەیری شەردا. پروانە لە تەفسیری کەبیر، بۆ باسی ھەمان تاییەتی ۱۵۱.

خودای تەعالا بە پێی حیکمەتی خۆی ھەستی موسولمانانی شەرکەر دەجووڵێتەو و ھەگەری دەخا تاکوو لە خۆیان پرسیار بکەن ھۆی شکست خواردنیان لە ھەرای ئوحددا و بریندار بوونی پیغەمبەر و شەھید بوونی چەندھا نەفەر لە ناودار و بەرزە پیاوانی ئیسلام چ بوو؟ و عیللەت و ھۆی ئەو شکستیان بخەنە پروو، و بۆچی لە رۆژی ھەرای بەدردا دە حالیکدا کە ژمارە ی نەفەراتی ئیسلام کەم بوو و نەفەراتی کافرەکان زۆر بوو، کەچی کافران شکستیان خوارد و موسولمانان سەرکەوتن؟ بەلام دە ھەرای ئوحددا لەشکری ئیسلام زۆر و بەرچاو و کافی بوو کەچی شکستیان خوارد؟ جگە لەوانەش ھەزرەتی رەسوول پێش ھەلگیرسانی ھەرای ئوحد دە خەونیدا بەرانیکی دەکوشتەو و شمشیری خۆیان لەو حیوانە کوژراوە تاقی دەکردەو جاری ھەوێ دەنوشتاوە، بەلام بۆ باری دووھەم شمشیرەکان راست دەبوونەو. ئەو

خهونه به تهعبیراتی رهسوول و یارانی هه‌رای ئوحد و شه‌هید بوونی طه‌لحه‌ی کوری عوسمان بوو و هه‌روا شه‌هید بوونی تاقمیک‌ی زور له یارانی ئیسلام، سه‌ره‌نجام خودای ته‌عالا به وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ١٥٢ی ئالی عیمران به‌سه‌ره‌ات و کاره‌سات و هو‌ی واقیعه‌کانی شکست و پیروزی تیدا به‌یان ده‌کا و ئاشکریان ده‌کا. ئیستاش کاتی ئه‌وه‌ی هاتوو به‌جینه خزمه‌ت ئایه‌تی :١٥٢

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَخُسُّوهُمْ بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنَارَظْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

ئالی عیمران

به‌راستی ئه‌و به‌ئینه‌ی که خودا پپی دابوون که سه‌رتان بخات، له شه‌ری ئوحددا خودا به‌ئینه‌ی که‌ی خو‌ی هینایه دی، ئیوه به یارمه‌تی خودا ده‌ستان کرده کوشتنی دوژمنان، تا سه‌ره‌نجام هه‌لاتن و بو‌ده‌رباز کردنی گیانی خو‌یان پشتیان تی کردن، به‌لام ئیوه تیک چوون و بوو به کیشه له نیتوانندا، پاش ئه‌وه‌ی که ئه‌و شته‌ی چه‌رتان لپی بوو و خو‌شتان ده‌ویست خودا پیشانی دان، هه‌ندیکتان قازانجی دنیایی مه‌به‌سته و هه‌ندیکی دیشتان قازانجی روژی دوا‌یی ده‌ویت، له به‌ر ئه‌وه خودا ده‌ست‌بالایی ئیوه‌ی له سه‌ر دوژمنه‌کانتان هه‌لگرت و شکست رووی تی کردن، تا ئه‌مه به‌یتته وانه‌یه‌ک بو‌ ئیوه و تاقی بینه‌وه، ئینجا به‌راستی خودا لیتان خو‌ش بوو، خودا خاوه‌نی فه‌زل و که‌رمه به‌سه‌ر ئیپانداراندا.

ئاوردانه‌وه و تیروانینیکی هه‌ستیارانه له ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ١٥٢

مه‌به‌ست له ناکۆکی و کیشه‌ی نیوان موسو‌لمانه‌کان نافه‌رمانی ئه‌و چل په‌نجا که‌سه بوو که پیغه‌مبه‌ری خودا له سه‌ر کپوی ئوحد داینا‌بوون، ئه‌وه بوو گو‌ییان نه‌دایه فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر و جیگای خو‌یان چۆل کرد و هاتنه‌ خواره‌وه بو‌ کو‌کردنه‌وه‌ی تالان، به‌وه‌ش فه‌رمانه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ریان شکاند، باس هه‌ر باسی غه‌زای ئوحدوه، ئه‌و باسه‌ پیو‌ستی به‌ درێژه‌پی‌دان هه‌بوو، چونکه‌ شکانی موسو‌لمانه‌کانی هه‌رای ئوحدوه، بریتیکی گه‌وره‌ی خستۆته‌ ناو دلی هه‌مووان، به‌تایبه‌تی له دلی که‌س وکار و بنه‌ماله‌ی ئه‌و چه‌فتا موسو‌لمانه‌ی که شه‌هید کران، له لایه‌کی تریشه‌وه بوو به هو‌ی دل‌خو‌ش‌بوونی بی‌باوه‌ران و منافقان و جووله‌که‌کانی شاری مه‌دینه؛ له‌و ئایه‌تانه‌شدا جاریکی دی خودای به‌رز و بی‌هاوتا له لایه‌کی دلی موسو‌لمانه‌کان ده‌داته‌وه و

دَلْ نەواييان دەکات، لە لایەکی دیکەووە لۆمەیان دەکات، و لە لایەکی دیشەووە بەلێنی سەرکەوتنی دیکەیان پێ دەدات، ئەگەر یەک پێز بن و بە رێک و پێکی پروو بە پرووی دوزمن ببەووە.

بە هیواشی و وردتر:

خودا دەفەرموێت: سوێند بێت خودا بەراستی بەلێنی خۆی بۆ گەیانده جێ لەو کات و ساتەیدا دوزمەنتان بە پێ پێدانی خودا دەتانکوشت هەتا ئەو کاتەی تالان بەری چاوی گرتن هورەو لە سستی دا و خۆ بەخۆ کەوتنە کێشە لە بارەیی خۆراگریتان لە سەنگەرەکانی خۆتان، هاتن بێ فەرمانیتان لە خۆ نیشان دا، پاش ئەوێ خودا پیشانی دان ئەوێ پێتان خۆش بوو چاوتان کرد ئەو کەل و پەلانی بێ پەرستان بەجێیان هێشت و هەلاتیان دەکرد، بە لاتانەووە خۆش بوو، دیارە لە ئێوەدا هەن داوای دنیا دەکات و هێ و اشتان هەیه داوای ئاخرەت دەکا، واتە هەتانه دنیای دەوێ، هەشتانه ئاخرەتی دەوێ، ئینجا خودا هات ئێوەی هەلاوارد لەوانەیی دنیایان دەوێ بۆ ئەوێ تاقیتان کاتەووە و لیشتان خۆش بوو. چونکە خودا خاوەن پێزە بۆ خاوەن باوەران.

بە کوردی و بە کورتی، کاتی موسوڵمانەکان دەگەڵ ئەو زەرەر و زیانانەیی بەریان کەوتبوو هاتنەووە مەدینه، بە یەکیریان دەکوت: بۆ مەگەر خودا وەعدەیی سەرکەوتنی بە ئیمە نەدابوو؟ ئەدی بۆ چی تیشکاین؟

هەر بۆخۆیان بە خۆیان دەلێن: وەعدەیی خودا راست بوو و هیچ خیاڵێکی تێدا نەبوو، بەو دەلیلە: لە سەرەتای شەڕەووە دوزمنمان تیک شکاند و پراومان نان و کوشتمان تا ئەو کاتەی لە ئیتاعەیی پیغەمبەردا بووین و لامان نەدابوو؛ بەلام کاتی بە هۆی ئارەزووی تالان بەری چاو و دلمان گیرا و تاریک بوو، کەوتینە شوێن تالان و بێ ئەمری پێهەرمان و سەنگەرمان چۆڵ کرد، وەرەقی شانسی سەرکەوتن ئاوەژوو بۆو، سەرکەوتنمان لێ بوو بە بەرکەوتن؛ جا دەگەڵ ئەو خەپانەت و بێ ئەدەبییەیی کە بە سەر خۆمان هینا، خودای خاوەن کەرەم بەخشین لە سزادانمان چاوپۆشی فەرموو، چونکە خودایە و یار و یاور و پەناگای موسوڵمانان، هەر ببوورە لە هەڵ و تاوان.

دەکرێ ئەوزاع ئا و باخریتە پروو: خودای تەعالا وەعدەیی پێرۆزی هەلاوەسیبوو بە مەرجی سەبر و خۆراگری و ئیتاعە؛ تا ئەوان سنووری مەرجیان نەبەزاند دە سەرکەوتندا بوون، بەلام کاتی سنووری مەرج بەزێندرا، کاتی سەرکەوتنیش پێندرا.

جوملەى ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأُمْرِ وَعَصَيْتُمْ﴾ دَل ھەست بە چەند مانا و بەراوەرد دەکا، بۆ نموونە: یەکیک دى و دەلى، جوملەى ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ﴾ لە جیگای مەرجه، واتە شەرت؛ خو دیارە شەرتیش دەبى و لامى وەدرى، جا بەو پىیە دەبى ھەولى چارە و دۆزینەوہى و لامبدرى. زانایانىش لەو بارەوہ دوو جوړ و شیوہ نەزەریان گرتۆتە بەر، بەو جوړە:

۱. لە ھەوہلەوہ و بە پىی ھەلسەنگاندن و وەزن کردنى ئەحوال دەلین: «حتى اذا فُشِلْتُمْ» شەرت نییە، بەلکە مانا و تەعبیراتی ئایەتەکە ئاوا دەروانى: خودا وەعدەى دروست بردە سەر، تا ئەو کاتەى کە ئیوہى موسوڵمان دروست لە سەر قەول و قەرار بەردەوام بوون، بەلام کاتى کە دزە و سستى و لە خو نیشان دا، واتە دە ناو خو تاندا کیشە و دووبەرەکی و ھىنايە پروو سستیان پى دا بیستە ناو کارتانەوہ، ئەو دەم قەول و قەرار ئاوەژوو کرانەوہ. واتە سەرکەوتن بوو بە بەرکەوتن. لەفزی (حتى) ش بە مانای (الى) خو دیاری دەکا، واتە «حتى إذا» یا «حتى إلى» یا «إلى حين».

لە سیمای ئایەتەکەش وا دەردەکەوئ: خودای تەعالا سى شتى نیشان دابى لە سەر موسوڵمانان: ۱. سستى (فشل)، ترس، لاوازی ۲. تنازع، واتە کیشە و دووبەرەکی.

واتە پىغەمبەر دەستوورى دا کە تیرھاوێژان لە شوینی دیاری کراوى خویان نەبزوون. عەبدوللا کورى جوبەیر بە ئەمیری وان دیاری کرا لە لایەن پىغەمبەرەوہ، بەو دەستوورە کاتى ب تەرستان ھاتنە پروو و ئاشکرا بوون، تیرھاوێژان دایاننە بەر پەھیلەى تیران و شکاندیان، کاتى ھەلاتن و رایان کرد، موسوڵمانان ئەو مال و سامانەى بە ب تەرستان بوو بەجى ما و ەک تالان کەوتە پروو چاویان کرد و ھاواریان لى پەیدا بوو: تالان! تالان! دەستەولەجى عەبدوللا کورى جوبەیر کە فەرماندە بوو ھەستى خەتەرى کرد و ھەرای کردنى کە قەول و قەرارى پىغەمبەر لە بیر نەکەن؛ کە پى کوتووین ھەرچى پروو بدا، ئیوہ لە شوینی خو تان وە لا نەکەون، بەلام وا دیارە تەمەع چاو و گوپی داگیر کردبوون ئاوریان وەسەر ھەرای عەبدوللا نەدا، وا ھات عەبدوللا بوخوئ و چەند نەفەرێک کە لە شوینی خویان ما بوونەوہ کەوتنە بەر ھیرش و پەلامارى دوزمنان بە مەقامى شەھادەت گەشتن. ئەوہ بوو مەبەست لە (تنازعتم فى الامر) ناو ئایەتەکە. کى خوازیارى ئەوہیە بە درێژى سەیری ئەو بەسەرھاتە بکا، بچیتە مالە تفسیری کبیر باسى ئەو ئایەتە.

چاو پى خشاندىک وەلای جوملەى حَتَّىٰ إِذَا فُشِلْتُمْ بەتایبەت لە سەر واژەى «إذا»:

چەند بۆچوونىك ھەيە، ھەك ئەو: ئايا اذا شەرتيە يا خير؟ ئەگەر شەرتيە، جوابى دەوى، جا دېرەدا ھەندىك نەزەريان وايە كە واژەى اذا بە مانای شەرت نيە، بەلكە بۆ زەرفيەتە، دەستەيەكيش دەلین: شەرتيە و جوابەكەشى «عصيتم» ە. ئەو نەزەرى نەحوزانانى كوفەيە. دەستەيەكى ديش دەلین: بەلّی شەرتيە، بەلام جوابەكەى «منعكم الله نصره» يە، ئەو ش قەولى نەحوزانانى بەسرەيە. ھەشن دەلین: جوابەكەى جوملەى حەزفەراوى «صرتم فريقيين» ە. ابو مسلم اصفهانى دەلّی شەرتيە اذا، جوابەكەشى «صرفكم عنهم» ە. تفسیر كبر، ج ۳۲/۹-۳۶.

نوكتاتی بەرچاوى زەق دەو ئايەتەدا ۱۵۲:

ھەك ھەستى پى دەكرى و حاشای لى ناكرى، ھوى شكستى موسولمانان دە شەرى ئو خوددا دوو شتن: ۱. تەنازع دەگەل ئەمير ۲. بى ئەمرى پىغەمبەر ﷺ
۲. بى ئيتيحادى كۆسپى ھەرە گەورەيە بۆ گەيشتن بە مەتلەب
۳. تاوانى يەكك لە ياران ھەموو ياران دەگرێنەو، ھوى پەنج و ئازار كيشانى حەزەرتى پەسوول بى نەزمى موسولمانانى شەپەكە بوون بەلام خودای تەعالا خەبەرى دا بە ھەسەلەى ئايەتى (و لقد عفا عنكم) خەتاكەرەكانى بەخشى، واتە ھەم ئەوانەى پرايانكرد لە شەپەكە و ھەم ئەوانەى لە سەر كێوھەك ھاتنە خوارەو.

ابن عمر لۆمەچى حەزەرتى عوسمان شەرمەزار دەكا!

لە عوسمان كورپى موھب نەقل كراوھ كە كابرايەك دیتە خزمەت عەبدوللا كورپى عومەر، دە حالێكدا كە عەبدوللا دەگەل پۆلىك خەلك لە نزىكى خانەى كەعبە دادەنیشن. ئەو كابرا ساكارە كە كینەى دەگەل حەزەرتى عوسمان بوو، دەبویست پلارى قسان و لۆمە باوئە حەزەرتى عوسمان، لەوبارە پوخسەتى لە عەبدوللا كورپى عومەر دەخواست، چەند پرسىارىك ئاراستەى ئەو بكات. ديارە عەبدوللا ئىجازەى پى دا.
كابراش كوتى: بە خودای كەعبەت سویند دەدەم ھەچى لیت دەپرسم جوابى پەوا و دروستم بدەو.

حەزەرتى عەبدوللاش فەرمووى ھەچى بیزام و دروست بى ئەوت پى دەلیم.
كابرا پرووى كردە عەبدوللا و كوتى: ئايا لە شەپى ئو خوددا حەزەرتى عوسمان ھەلنەھات و پراينەكرد؟

عەبدوﻟﻼ فەرمووی: بۆچی؟ بەﻟﻰ؛ رایکرد.

دووبارە کابرا کوتی: مەگەر حەزرتی عوسمان لە شەری بەدردا شیرکەتی نەکرد؟

عەبدوﻟﻼ فەرمووی: بەﻟﻰ؛ با.

دووبارە ھەر کابرا پرووی دە عەبدوﻟﻼ کرد و کوتی: حەزرتی عوسمان لە قەزیە ی "بیعت

الرضوان" دا مەگەر حازر نەبوو؟

عەبدوﻟﻼ فەرمووی: بەﻟﻰ.

ئەو مەردەکی سبایی وای خەیاﻟ کرد بەوھێ عەبدوﻟﻼ کۆری عومەر پرسیارەکانی ئەوھێ راجع بە حەزرتی بە بەﻟﻰ وﻻم داوھ و تەئیدی کردن. جیگا و نەقاتە لاوازەکانی حەزرتی عوسمان، سابت بوون و چوونە جی بۆ ئەو سەرکەوتنە خەیاﻟیە خۆی. ئەﻟﻼھوئە کبەریکی توندی کوت. بەﻻم حەزرتی عەبدوﻟﻼ کۆری عومەر ھەر وا بە ئاسانی وﻳﻠﻰ نەکرد مفت برۆا، بەﻟکە پرووی تی کرد و فەرمووی ئیستی وەرە پیش و حەقمت پی بﻟﻴم و دﻻ و گویی دەیە؛ راستە حەزرتی عوسمان لە شەری ئوحدودا رایکرد، بەﻻم ئەمن شاھیدی دەدەم لە سەر ئەوھێ کە خودای خاوەن جەﻻﻝ عوسمانی بەخشی، و راجع بە عوسمان و یارانی عوسمان دە قورئانی کەریمدا فەرموویەتی: ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ (آل عمران) ﴿١٥٢﴾ دووبارە ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ (آل عمران) ﴿١٥٥﴾ دیارە عەفویش نە تەنیا گوناحان دەشواتەو بەﻟکە پەلە و پایەش دەگەﻟ بەخشینە کە دەباتە سەری.

دووبارە عەبدوﻟﻼ کۆری عومەر بەوھێندە جوابە دەس بەرداری کابرای قین لە دﻻ نابێ و نەبوو بەﻟکە بەو شێتو ئەیدامەھێ قەسکانی دا و فەرمووی: ھۆی حازر نەبوونی حەزرتی عوسمان لە شەری بەدردا نەخۆشی روقیەھێ خیزانی بوو کە دەبیتە کچی پیغەمبەر ﷺ کە ھەر دەو نەخۆشییەدا وەفاتی فەرموو، دەنا حەزرتی عوسمان بەو حالەشەو کە خیزانی نەخۆش بوو حازر ببوو بچی بۆ شەری بەدر. بەﻻم حەزرتی پەسوﻟ پی فەرموو لە لای نەخۆشی خیزانت وەمینی و ئاگاداری لی بکەھێ بۆ تۆ کە مەتر نبیە لە غەزات. و ئەو کاتەھێ لەشکری ئیسلام گەراوھ بۆ شاری مەدینە و لە غەزا تەواو بوو، پیغەمبەر حەزرتی عوسمانی لە ریزی شەپکەرانی غەزای بەدردا ھینایە حیساب و ژمار و ھەروا لە سەھمی تالانیشدا حەزرتی عوسمانی وە ک یەکیک لە شەپکەرانی خرایە حیسابەوھ.

بەسەرھاتی بیت الرضوان ھۆیە کەھێ حەزرتی عوسمان و دیفاع لەو بوو کە پیک ھات، و

هەر بەرەكەتیکى كە بە نەسىبى موسولمانان لەو بەیتە الرضواندا بوو لە سایەى بەرەكەى
 حەزەرەتى عوسماندا بوو، سەیر كە كارەساتى بیعت الرضوان:

كافرانى مەككە بۆ دىالۆگ دەگەڵ پىغەمبەر و موسولمانان داواى نەفەرێكیان كرد كە
 جیگای قبوولی هەم ئەوان بێ هەم جیگای باوەرى موسولمانان بێ، ئەو نەفەرە حەزەرەتى
 عوسمان بوو، واتە لە عوسمان لێهاتوو تر بۆ ئەو دىالۆگ نەبوو، بەلام كاتى كە حەزەرەتى
 عوسمان هاتە نێو كافەرەكان، دەنا نێوانى موسولمانان هەراى ئەوێ بڵێند بوو كە حەزەرەتى
 عوسمانیان شەهید كرد بە دەستى كافەرەكان. پىغەمبەریش هات لە ئەسحابى كىرام بەیعتەى
 ستاند ئەگەر ئەو پراست بێ و عوسمان شەهید كرابێ، دەبێ دەگەڵ موشرىكانى مەككە تا
 ئاخىرین دڵۆپى خوێن دەگەڵیان بكەوینە شەپ، لەو بەیعتەدا كە حەزەرەتى عوسمان لەوێ نەبوو،
 پىغەمبەر دەستى مەبارەكى خۆى لە باتى دەستى حەزەرەتى عوسمان خستە ناو دەستى خۆى واتە
 لە باتى ئەو پەسوول بەیعتەى دەگەڵ خۆى كرد.

ئەو بەسەرھاتە پربایخە قازانجە كە پازەكەى دەرسە بۆ ئینسان و ئەوێ پێ دەلێ: دەبێ
 هەموو شتێك ئەودىو و ئەم دیوى بە تەواوى سەیر كەى و شارەزایى كەمەت بە پاش و پێشى بێ،
 جا دەم و دەستى لێ دە، دەنا وا هەیه دەكەوێ بەر هێرشى پلاران. كینە لە دڵ و لۆمەگرى بێ
 بەراوەرد و بەتالووكە (مەردەكى سبایى) بە تەواوى شەرمەزار بۆو و هێچ پێى جواب و
 قسەكردنى بۆ نەماو، عەبدوڵلا كۆرى عومەر پێى كوت: اِذْهَبْ بِهَا الْآنَ مَعَكَ وَاتَّهْ وَهْ مەتله
 ئیستى دەگەڵ خۆت ببە و پڕۆ. صحیح بخارى، بابى فضایل الاصحاب، بابى مناقب حضرت
 عثمان بن عفان، ش ۳۶۹۹

درێژەى باسى لە لایەن خودای حەكیمەو لە سەر هەرا و كارەساتى پڕۆزى ئوحد زۆر
 گەورە و سەخت و بەرچاوە، بۆیە خودای تەعالا هێچ قورپنە و پەسویكى لێ وەپاش نادا بەلكە
 هەمان نیشان دەدا، تاكوو عەلەم دەرسى لێ وەرگرت. ئەو ئایەتى ۱۵۳ى ئالی عیمران حەلەتیکە
 ئەو نیشان دەدا كە كاتى لەشكرى كافەر تێك شكان دەجەنگ و شكست و پڕژ و بلاویان بە
 سەر هات بێر و بەویدا موسولمانانى شەپكەر. خۆشەویستى مأل و سامانى دنیایان كە سەر و
 دلى گرتن، كەوتنە كۆكردنەوێ سیلاح و تالانى بەجێماوى لەشكرى تێكشكاوى هەلاتووى
 كافەرەكان، و لەو لایەشەو دەستەپەك دووروو لە پاش پاشەكشە و پڕۆشتنى عەبدوڵلا كۆرى
 ئوبەى و ھاوڕێكانى، ئەوانیش لە مەیدانى شەپڕى چوونە دەرەو. چەندین ئەفراى دیکەشیان لە

موسولمانه کان ده گه‌ل خوځیان برد و پرایاندا. کاره ساتی چۆل بوونی مهیدانی شهر گه‌وره و گوشاد بووه و جار ده گه‌ل جار دهر وازه‌ی په‌خسانی هه‌ل و فرسه‌ت بو دوزمن وه‌نیزیک ده‌که‌وته‌وه، بووه‌ی بتوانن هیرش بکه‌ن و سه‌رکه‌وتن وه‌قوزن، ههر ده‌و کات و ساته‌شدا هه‌والی شه‌هید بوونی پیغه‌مبه‌ریش خرایه‌ پروو. که سه‌راپای ئه‌و پرووداوانه به زیانی موسولمانان و به قازانجی کافران ده‌هاته کایه‌وه. ئه‌و ئایه‌تی مباره‌ک و پیروزی ۱۵۳ ی ئالی عیمران به تیر و ته‌سه‌لی به‌یانی ئه‌و به‌سه‌ره‌اتانه ده‌کا:

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ فَأَتَابَكُمْ عُمًا بَعْمًا لَّكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾ ئالی عیمران

یادیش له‌و کاته بکه‌ره‌وه به کتیه‌که‌دا سه‌ر که‌وتن، سه‌ر هه‌یج که‌ستان نه‌ده‌پرژان پیغه‌مبه‌ریش له پشت سه‌رتانه‌وه بانگی لی ده‌کردن ههر بویه‌خوداش به زیاد کردنی په‌ژاره‌جه‌زا و تو‌له‌ی لی سه‌ندنه‌وه تا سه‌ره‌نجام خه‌می ئه‌و شته نه‌خۆن که له ده‌ستان ده‌رچوو و ئه‌و به‌لایه‌ش که تووشتان بوو، خوداش ناگاداری ئه‌و کارانه‌یه ته‌نجامی ده‌دن.

(له‌و ئایه‌ته پیروژه‌شدا خودای ته‌عالا دیمه‌نیک له دیمه‌نه‌کانی شه‌ره‌کانی ئوحود ده‌خاته پیش چاو و به شیوه‌یه‌کی ئه‌وتۆ وه‌کوو به چاوی خو‌مان بی‌بینن، که چۆن ژماره‌یه‌کی زۆر له موسولمانان دوا‌ی سه‌رکه‌وته‌که‌یان شکان و ترس و له‌رز دایگرتن و ههر یه‌که‌ی ده‌هه‌ولی رزگار بوونی خو‌یدا بوو، به‌تایه‌تی ئه‌وانه‌یان که ئیمانیان زۆر قایم نه‌بوو، هه‌روه‌ها ئه‌و دوو‌پروویانه‌یش که به ته‌ماعی ده‌سکه‌وتنی غه‌نیمه‌ت هات‌بوون بۆ به‌شداری کردن له شه‌ره‌که‌دا. خودا له‌و ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رمو‌یت:

بیر بکه‌نه‌وه که چۆن له ترسان پروتا کرده به‌رزاییه‌کانی ئوحود بی ئه‌وه‌ی ئاو‌ر بده‌نه‌وه له‌وه‌ی که‌سیک پیوستی به یارمه‌تی دان هه‌بی‌ت له کاتیک‌دا که پیغه‌مبه‌ری خودا له دواتانه‌وه بانگی لی ده‌کردن: بگه‌رینه‌وه بۆ مهیدانی شه‌ره‌که، بگه‌رینه‌وه بۆ مهیدانی مه‌ردایه‌تی و ک‌پینی به‌هه‌شت، به‌لام ئه‌و بانگ‌کردنه‌ی پیغه‌مبه‌ر هه‌یج کاری تی نه‌کردن و نه‌گه‌رانه‌وه.

جا وا دیاره ئه‌و کۆمه‌له‌ که‌سه دوا‌یی له‌و هه‌لو‌یسته‌ی خو‌یان په‌شیمان بوونه‌ته‌وه و خه‌فه‌تیان لی خو‌اردوو که چۆن پیغه‌مبه‌ری خودایان به غه‌مه‌وه به‌جی هه‌شتوو، بو‌یه خودا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَأَتَابَكُمْ عُمًا بَعْمًا﴾ واته له جه‌زای ئه‌و خه‌مه‌دا که دو‌چاری پیغه‌مبه‌ر بوو، به هۆی ئه‌و هه‌لاتنه‌ی ئیوه‌وه خوداش ئیوه‌ی دو‌چاری خه‌م کرد به هۆی ئه‌و په‌شیمانییه‌ی که پرووی

تیکردن که چۆن پیغمبەری خوداتان لە مەیدانی شەردا بەجی هیشت، لە کاتیکدا که پیغمبەر هەر لە جینگەکی خۆیدا مابوو، و بێ ئەوەی ترس و بیم پرووی تی بکات هەروەها غەمباری کردن بە هەوالی شەهید بوونی پیغمبەر ئەو جەزایەتان بەو شیوەیە درایەو. تا غەم نەخۆن غەنیمەتتان دەست نەکەوتوو، هەرەها تا غەمبار نەبن بە هۆی ئەو زەحمەت و ناسۆرانەیی که بە سەرتاندا هات. وا دیارە لە هەلەاتنەیان هیندە پەشیمان بوونەتەو خەمییکی وای کردوو بە دلیاندا که هەموو خەمەکانی دیکەیان لە بیر بردوونەتەو.

﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ واتە خودا زۆر ئاگادارە بەوەی دەیکەن، کی لە کردەوکانیدا مەبەستی مالی دنیا و خوشیەکانی دنیا! هەروەها کیش پەزنامەندی خودای مەبەستە؟! خودا بە هەمووی ئاگادار و شارەزایە.

ئاوردانەو و تێروانیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۵۳

وەیاد وەرنەو که کاتیک سەر دەکەوتن بە کیوی ئو خودا و پاتاندەکرد و ئاوردان لە کەس نەدەدایەو که پیغمبەر لە ناو کۆمەلی پاشەو بانگی دەکردن بە بگەرێنەو، ئیوەش نەگەرێنەو، جا خودا لە سەر ئەو بێ فەرمانیەیی کردتان پاداشتی بە خەفەت لە دواي خەفەت دانەو. ئەو بوو بە خەفەتباری پاتانکرد و بیستنی کوژرانی پیغمبەر زیاتر خەفەتباری کردن، بۆ ئەوەی دلەنگ نەبن لەوەی لە دەستان چوو لە سەرکەوتن بە سەر دوژمندا و نەگەشتن بە مالی تالانی و لەو ئازار و بریندارییەش که پێتان گەشت، واتە خەفەتی پەلەقارەیی خوێژگار کردنتان لە دەستی دوژمن و خەفەتی بیستنی کوژرانی پیغمبەر بوون بە هۆی لە بیر چوونەو خەفەتی سەرەکییەتەتان، دیارە خوداش ئاگادارە لەوەی دەیکەن.

پوختەیی کارەسات:

ئەو ئایەتە ئامارە وەلای هەرای ئو خود دەکا که چۆن بۆ راکردن لە کیوەکە بۆ لای سەری دەچوون و هەروا دەستەبەش لە دەشت و بیابانا پڕ و پەڕێشان دەبوون بە شیوەیەکی وا که ئاوردنێکیان وەدواوە نەدەداو، که بزائن ئەو هاوالانەیان که وا سابت قەدەم ماونەو لە دەوری پیغمبەر و ئاگاداری لەو، دە چ حال و شەرایەتیکدان. هەچەندی پیغمبەر لە پشت سەریانەو هەرای دەکردن که وەگەرێن بۆ لای من، ئەمن پەسوولی خودام، هیچ کامیان ئاوردیان نەدەداو، دەو حالەتە سەختەدا لوتفی خودا دایبۆشین و غەم و خەفەتیکی که بە هۆی سستی لە شەردا

بەرۆکی گرتبۆون و لە دەستدانی سەرکەوتن و تالان و مەرگ و برینداری یارانیاں هێرشی کردبۆوه سەریان، ئەو کەرەمەیی خودا هەمووی وەلا بردن بە هۆی پەشیمان بوونەوهیان و وەهۆش هاتنەوهی وەلای حەق. دیارە خودا هەچی دەیکا لە پێش و پاش باخەبەرە، هیچ کەس پاکانەی نەکا سەر بەخۆ بۆ خۆ، ئەوهی خەتاکارە تۆبە بکا، هەچی راستە ئەوه بڵێن.

تیوتیوه:

زانایانی عیلمی نەحو لە بابەت ئیرتیباتی ئەو ئایەتە بە ئایەتانی پێش خۆی نەزەری جوړاوجۆریان هەیه، بۆ نمونە:

١. هەندیکیان بۆچوونیاں وایە کە ئەو ئایەتە مۆتەعلیقە بە ئایەتی (عفا عنکم) (١٥٢)، لە سەر ئەو بەراوەردە تەعبیری ئایەتەکە ئاوا دەکەوێ: وَ عَفَا عَنْکُمْ إِذْ تَصْعَدُونَ؛ واتە با وجودی نافەرمانیتان لە مەیدانی شەڕ بۆلاو بوونەوه و هەر یەکە ی پرووتان دە لایەکی کرد. بەلام خودای خاوەن عەفو و بەخشش بەخشینی.

٢. هەندیکیان دەڵێن ئەو ئایەتە دەبی بە ئایەتی (لیتلیکم) هەیه واتە: ئیوه تاقی دەکەنەوه موسوڵمانان بزائن کتییە موسوڵمانی بەراستی.

٣. هەشن دەستەیه ک نەزەریان وایە ئەو ئایەتە مۆتەعلیق بە ئایەتی (ثم صرفکم عنهم) یانی (صرفکم عنهم اذ تصعدون).

٤. بەشیک لە زانایان نەزەریان وایە کە ئایەتەکە بە ئایەتی (عصیتم) تەعلوکی هەیه.

٥. بەعزیکیش دەڵێن بە ئایەتی (فشلتم) تەعلوکی هەیه.

٦. هەشن دەڵێن: بە ئایەتی (تنازعتم) تەعلوکی هەیه.

٧. لە لای دەستەیهکی دیکە بۆچوون وایە: ئەو ئایەتی بە حەزف کراویکەوه تەعلوکی هەیه وەک (اذکروا) بی حەزفەکە، بە پێی ئەو نەزەرە ئایەتەکە کە لامیکی سەر بەخۆیه، بە پیشەوهی خۆی عەلاقەیی نییه. تفسیر کبیر، ج ٩/٤١٤.

ئایەتی (اذ تصعدون) وە یادمان دەخاتەوه کە یادی ئەو دەورانە بکەین کە هەندیکتان دە حالەتی پوشتندا بوون بۆ سەرزمینی خۆتان کە مەدینهی مبارەک بوو. هەندیکیشتان بەرهو کێوی ئوحوود بە خاتری پەنا گرتن لەوێ دەحەرەکەتدا بوون. دەستەیه کیش خەریکی دۆزینهوهی هاوالانی خۆتان بوون، دە حالیکدا هیچ خەبەرێکی دروست نەبوو.

ئەو کارەساتانە دە کاتیدا بوو کە حەزەرەتی محەمەد بۆ تازه کردنەوهی دەسنوێژ لە یاران

نهختیک جودابووه، کاتی دهستنوژ ده گری و ده گه پتهوه، ته ماشا ده کا موسولمانه کان بیرو و بهویدا په‌ریشان و هه‌لپاون. هات پیغه‌مبه‌ر هاواریکی کیشا که ئه‌ی موسولمانه کان وه‌رنه‌وه، به‌لام ده‌و کاته‌سه‌خت و سه‌خله‌ته‌دا ده‌نگی پیغه‌مبه‌ر نه‌هاته‌بیستن. تا ئه‌و کاته‌ی که‌عب‌کوری مالک موسولمانه‌کانی هه‌را کرد و پی‌کوئن: وه‌رنه‌وه‌ئوه‌ پیغه‌مبه‌ر بریندار بووه و کافران هه‌رشیان هه‌ناوه.

دل ده‌یه‌ه‌وئ بزانی ئایه‌تی (غَمًّا بَغْمٍ) واته‌ئو غه‌م له‌ دوا‌ی غه‌مه، چو‌ن بووه؟ قورئان‌زانه‌کان له‌و باره‌وه‌ نه‌زه‌ری جو‌راو‌جو‌ریان هه‌یه، هه‌ندیکیان پێیان وایه‌ نا‌په‌حه‌تی و خه‌میکی که‌ له‌ مه‌یدانی شه‌ره‌که‌دا ده‌هاتن و داده‌به‌زین، تیشکان و کوشته‌دانی هاوالان بوو خه‌می دووه‌میش ئه‌وه‌ بوو که‌ پیغه‌مبه‌ر خه‌می ئه‌وه‌ی بو‌ ده‌خواردن که‌ له‌ ئیتاعه‌ی ئه‌و لایان دا‌بوو.

له‌ لای هه‌دنی‌ک له‌ قورئان‌زانه‌کان مانای خه‌م له‌ دوا‌ی خه‌م ده‌هات، ئاوا‌یه: خه‌می هه‌وه‌ل حه‌مله‌ کردنی کافران بوو بو‌ سه‌ر له‌شکری موسولمانان، خه‌می دووش خه‌می رو‌حی بووه‌ واته‌ بیستنی شه‌هید بوونی حه‌زه‌رتی په‌سوول بوو. و هه‌ر وا‌ تانه‌ی ئه‌وسوفیان و هاوالانی بوو بو‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر و یارانی، ئه‌و نه‌زه‌ره‌ نه‌زه‌ری یه‌کی‌ک له‌ زانایانه‌ به‌ ناوی سدی، به‌لام قه‌ولیک له‌ سه‌ر ئه‌و خه‌م له‌ سه‌ر خه‌مه، ئاوا‌ ده‌لێن: خه‌می هه‌وه‌ل شکسته، خه‌می دووه‌م شه‌هید بوون و له‌ناو‌چوونی یاران بوو. به‌لام به‌ لای هه‌دنی‌ک له‌ ئه‌هلی نه‌زه‌ر (غَمًّا بَغْمٍ) واته‌ خه‌می زو‌ر له‌ رو‌ژی ئو‌حوددا. چونکه‌ ده‌ رو‌ژی ئو‌حوددا په‌گباری خه‌مان هه‌موو له‌شی موسولمانانی دا‌بیژ دا‌بیژ کردبوو. گو‌یا په‌واترین ته‌عبیره. تفسیر کبیر، ج ۹/۴۰-۴۱؛ روح‌المعانی، ۴/۴۱۶.

جیاوازی له‌ نێوان غه‌م و حوزن:

زو‌ربه‌ی لو‌غه‌ت‌زانا‌ن لایان وایه‌ فه‌رقیان نیه‌ به‌لام ده‌سته‌یه‌ک ده‌لێن فه‌رقیان ده‌ مانادا ئه‌وه‌یه، خه‌م واته‌ په‌ریشان له‌ حاله‌تی خراپی ئیستی و دا‌هاتوو، به‌لام حوزن واته‌ خه‌م خو‌اردن بو‌ رابردوو که‌ حاله‌تیکی خراپ بووه، و هه‌روا خه‌وف بو‌ بابه‌تیکی ناله‌بار و ناخو‌ش که‌ ئیمکانی هه‌یه‌ به‌ نیشانه‌دا بی.

ئایه‌تی ﴿لَکِنَّا لَا تَحْزَنُوا عَلٰی مَا فَاتَکُمْ﴾ رازی هاتنی خه‌م ئاشکرا ده‌کا، واته‌ ده‌فه‌رمو‌ی: هو‌ی خه‌مبار کردنت ئه‌وه‌یه‌ تا‌کوو بزانی دل په‌ر له‌ هیوا و ئومید و به‌خشی خودایه، ئیمه‌ی موسولمان له‌ سه‌ر بی ئه‌مری پیغه‌مبه‌ران له‌ رو‌ژی وا‌ سه‌خت و حه‌سته‌مدا پێنا‌ودار نا‌کا به‌لکه‌

ده‌مانبه‌خشی.

ئایه‌تی ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ زه‌مزهمه‌ی ئه‌وه‌یه‌تی بیرمان ده‌خاته‌وه که خودای بانی سهر ل هه‌ست و نیه‌تی دل‌یشمان ئاگایه ههر وه‌ک زاهیرمان ده‌زانی.

خودای بانی سهر به‌و ده‌لیله‌ی که ههرای پوژی ئو‌خود هه‌رایه‌کی به‌رچاوی خاوه‌ن کاره‌ساته، ده‌شتوانی دهرسی لی وه‌رگیرئ، ده‌یه‌ه‌وی هه‌چی که‌لین و قورنه و قورنبه‌تی نیشانی خه‌لک ده‌دا، بو‌وه‌ی موسو‌لمانان ری نه‌ده‌ن جاریکی دی ئه‌وه‌ی له ههرای ئو‌خوددا به سهریان هات له به‌ر خیلافکاری خو‌یان به سهریان بیته‌وه. ئیستاش بو ئیدامه‌ی ئه‌و مه‌ستانه‌ی که له ئایه‌ته‌کانی رابردوودا باسیان لی کرا به وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۱۵۴ی ئالی عیمران خودا ده‌یه‌ه‌وی دریزه‌یان پی‌ بدا، وه‌ک ده‌لین ئه‌و ئایه‌ته‌ی ۱۵۴ له هه‌ندیک شو‌ین ناوی براوه به ئایه‌ی «قطب» به‌و ده‌لیله کاره‌ساتی زور عه‌جیب و غه‌ریب و چاوه‌روان نه‌کراوی تیدا پرووی داوه، جگه له ره‌حمه‌تی زور که ده‌و پوژده‌دا هاته دی (پوژی ئو‌خود)، کاتی چوونه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۵۴ هاتووه:

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِّنكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُل لَّو كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كَتَبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلَ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾ ئالی عیمران

پاشان خودا له دوا‌ی ئه‌و خه‌م و په‌ژاره، هیو‌ری و ئارامیه‌کی نارد بو‌تان که بریتی بو له سه‌ره‌وه‌نه‌وزیک، ئه‌و وه‌نه‌وزه به‌شی له ئیوه‌ی گرت‌ه‌وه. به‌شیکی ترتان ههر له خه‌می خو‌تاندا بوون، گو‌مانیان سه‌باره‌ت به خودا گو‌مانیکی نا‌ره‌وا بو، ههر له گو‌مانی سه‌رده‌می نه‌فامی ده‌چوو، ده‌یانکوت ئایا ئیمه هیچ شتی‌کان به ده‌سه؟ بلی: هه‌موو کاروباریک له ژیر ده‌ستی خودادایه، شتی وایان له دل‌یاندا ده‌شارده‌وه که له لای تو نه‌یانده‌درک‌اند، ده‌لین: ئه‌گه‌ر له‌و جه‌نگه‌دا ئیمه‌ش شتی‌کان به ده‌س بوایه، ئالیه‌دا نه‌ده‌کوژراین، پی‌یان بلی گه‌ر له ناو ما‌له‌کانی خو‌شتاندا بانه ئه‌وانه‌ی وا که کوشتنیان بو تو‌مار کرابوو به پیی خو‌یان به‌ره‌و شو‌ینی مه‌رگیان ده‌چوون، خوداش بو‌یه ئه‌و کاره‌ی کرد تا‌کوو ئه‌وه‌ی له ناو ده‌روونتاندا به‌تاقی بکاته‌وه، ئه‌وه‌ش له ناو دل‌تاندا به، پال‌فته‌ی بکات، خوداش ئاگای له‌و شتانه‌یه که له ده‌روونه‌کاندا به.

ئاوردانەو و تېروانىيىكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۵۴

بۆ ئاگادارى:

ئەو ئايەتە باسى دوو دەستە دەكات، دەستەي پروادار و دەستەي بى پروا؛ دەستەي خاوەن باوەر بى باك و بى ترس خەونووچكە داىگرتبىون و ويژىنگيان دەدا، دەستەي بى باوەر و دوورپووش لە چالى گومان و نەزانيادا پوچووبىون و تىمابىون. جا لە پاشان كە خوداي باني سەر ئاگادارى شاراو و ئاشكرايە، ھات لە پاش غەم و پەژارە دلئايىي و سووكەخەويىكى بۆ سەر ناردن كە كۆمەلئىكى بە خەو داپوشين و ئارامى پى دان، كۆمەلئىكى دىكەشيان كە بەراستى ھەر خويان دەويست و مەبەست بوو، خەيالى گومان و ناراستيان لە خودا دەكرد، گوماني نەزاني و نەفامى دەيانكوت: ئەو كە دەلئىن: خودا يارىدەدەرمانە ئايا راستە و شتيكى بۆ ئيمە تيدا ھەيە؟ خودا دەفەرخواي: ئەي محەمەد پييان بلى: بى گومان فەرمان ھەموو بۆ خودايە، ئەوھى لە دەروونياندا حاشارى دەدەن و بۆت ئاشكرا ناكەن، دەلئىن: ئەگەر لەو فەرمانە بۆ ئيمە شتيك بووبايە ليرەدا نەدەكوژراين، لە كيوى ئوحد، ئەي محەمەد بلى: ئەگەر لە ماللەكاني خوتاندا بوونايە، ئەوانەي كوژرايان بۆ نووسراو، دەرەچوون بۆ ئەو شوئەي لئى تخیل بوون و بۆ ئەوھى خودا تاقى بكاتەو، ئەوھى لە دەروونتاندایە و بۆ ئەوھى پاك بكاتەو ئەوھى لە دلئاندایە، خودا زانايە بە خاوەن دەروونەكان.

پوختەكارى:

لە پاشاكردنتان خودا ناردى بۆ سەرتان لە دواي خەفەت خواردنتان ئارامش و دلئايىي و خەونووچكە كە كۆمەلئىكى لە ئىو داپوشىوو بە ويژىنگان، كۆمەلئىكى دىكە بەراستى ھەر ھىوايەتى خويان ھەبوو، ھەر وا گوماني ناراستيان بۆ لاي خودا دەبرد، گومانيكى نەزاني و نەفامى، دەلئىن: ئايە بۆ ئيمە شتيك ھەيە لەو فەرمانەي كە خودا پيى داوين؟! كە سەرکەوتنە لە شەردا، بلى: ئەي محەمەد فەرمان ھەمووى بۆ خودايە، ئەوھى لە دەروونياندا حاشارى دەدەن و ئاشكراي ناكەن بۆ تۆ، بەو ھىوايە دەلئىن ئەگەر شتيك بۆ ئيمە ھەبوايە لەو بەلئنيەي كە خودا داويەتە مە كە برىتيە لە سەرکەوتن بە سەر بى پرواياندا، ليرەدا نەدەكوژراين، واتە لە كيوى ئوحد، ئەي محەمەد بلى: ئەگەر لە ماللەكاني خوتاندا بوونايە، ئەوانەي كوژرايان لە سەر نووسراو، دەرەچوون بۆ ئەو شوئەي كە ئىستايى بە سەر يەكا كەوتوون و كوژراون. جا بۆ ئەوھى پاك بكاتەو ئەوھى تاقى دەبى كرپتەو ئەوھى لە سينگ و دەروونتاندایە، بۆ ئەوھى

بزاندري که خودا زانايه به خاوهن دهر وونه کان. ئەو بوو مانای ئايه ته که به پوختی.

چاو پيدا خشيئیک:

بۆ یارانی ئیسلام پاش شهري ئو خود شهوئیکی پر دهر د و ژان و ئوف و سواری شان و ملیان ببوو، و سه رچاوی چاوهی دلایانی داگیر کردبوو، هجوومی دهرده سه ر ههستی ناو دلایانه وه له شکری سه رکه وتووی قورەیشیه کان هیرش بکه ن و حمله به رنه سه ر شاری مباره کی مه دینه، داگیری که ن و جینگا به یارانی ئیسلام لیژ که ن، به دهم ئەو خه یالە خه و و خوړاک و ژیانیان لی تال ببوو له تاو ئەو ژان و برکه ی ناو دلایان، دهرگای هیوا و ئومیدی لیان چی وای نه مابوو قفل کری و داخری، به لام پشووی سروهی به ره به یانی به زهی باری هات و جوولاه و خوی پوهیشته ژووری دل و دهر وونیان، به دووی ئەو تاریکه شهوه ی ناو دلایان نووری پرووناک و هیواش و ئارامکه ره وه ی له ش و گیانی به خه وئیکی شیرین و ئارام داپوشین به و هۆیه ههستی باوه ر و ئومید به خودا و وه عده کانی پیغه مبه ر له ناو ههستی دهر وونیاندا به پروونی ههست پی ده کرا ده حالیکدا که چه ک و سیلاحی شهریان هه ر پیوه بوو که وتنه ژیر په رده ی ئارامیه کی که له ئیمان و باوه رپیدا خو دهنوینی و ده بیندري له کات و ساته کانی سهختی و تهنگانه دا، له بی ئیمانیدا چاو ناکری و نابیندري، بۆ نمونه هه ر له و که سانه ی که ده گه ل له شکری ئیسلام بوون به لام به ته مای مالی دنیا و پارازتنی گیانی خو یان ئەوانیش هه ر نه خه وتن شه و تا به یانی هه ر به دهم ئاره زووی دنیا پیدا ده تلانه وه، نه که وتنه به ر ئەو په حمه ته خه وه خو شه ی، چونکه ئەوانه گومانی نا په و و ناردوستیان دهباره ی خودادا داده تاشین هه ر وه ک گومانی دهورانی جه هاله ت که ده یانکوت ئەللا کاروباری ئومووراتی ئەو کائینات و بوونه وه ره ی سپاردوو به خودای دیکه ی دنیا، واته هه لسه وکه وت و هه لسه وپرانی ئەو گه ردوونه به ده ست خودایانی دیکه ن، و هه روا باوه رپان ئەوه بوو: هه چی هه یه ل سه رکه وتن و به رکه وتن له شه ردا به ده ست پیغه مبه ره، خودا له و باره وه هیچ کاریکی نییه. جا ئەدیره دایه که خودای تهعالا بۆ پووچه ل کردنه وه ی خه یالی کال و نا په وای وان ده فهرموئ: هه چی کاروباره به ده ست خودایه و بهس له هه ر باریکه وه، کی شایانی به چی بی دهیداتی، کی نالایق و ناشایان بی نایداتی. و ته نانه ت ئەو تا قمه بیر کورته خه یالیان و بوو سه رنه که وتیان نیشانه ی حق نه بوونی ئیسلام بوو، چونکه ئەگه ر ئیمه حق باین ده با سه رکه وین، ئیستی که سه رنه که وتوین ده ليله که ئیسلام ناحه قه، نهشیان ده توانی ئەو نیهت و باوه رپیان لای پیغه مبه ر بلین و بیدرکینن به لکه له ناو دل و سینه یان

حاشاریان دهدا. ئیسلام ئهوهی باوه‌ره به هه‌لاتن ناکری نه‌جات‌بوون له مهرگ ده‌ست بخه‌ی به‌لکه ئه‌وانه‌ی کاتی مهرگیان که بو دیاری کراوه له ههر کوی بن ده ههر شهرت و شرووتیدا بن کات ده‌یانگاتی و ده‌یانبا و ده‌شبی بو هه‌موو که‌س تا‌قی کردنه‌وه بی تا‌کوو ده‌رکه‌وی کیه‌ی راده‌کا و کیه‌ی راست ناکا، خودا به زاهیر و نه‌ینی ئاگاداره، ناروانیته گوفتار ده‌روانیته کردار.

پاشه‌دۆ:

ابن مسعود فه‌رموویه‌تی: «أَمَنَةٌ» واته ئه‌منیه‌تی دَل و ئارامی له لایه‌ن خوداوه. «نَعَّاس» واته به‌دل له بری «أَمَنَةٌ» به واته‌ی وێژینگه، یانی ئه‌مین و خه‌و و ئارامی. ئیره‌دا (غه‌زا) ئه‌وجار خودای ته‌عالا ده‌یه‌ه‌وی به وه‌سیله‌ی ئه‌و ئه‌منیه‌ت و خه‌و به سه‌ردا هاته‌نیاندا چه‌ن رازیکیان نیشان دا ئه‌وزاعیشیان بو‌روون کاته‌وه.

۱. سه‌یر که‌ن دابه‌زینی ئایه‌تی ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا﴾ واته له پاش خه‌م دا‌گرتناندا ئه‌منیه‌ت و خه‌و هاتن دای‌پوشین، نه‌ک هه‌مووتان به‌لکه ﴿يَغْشَىٰ - طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ﴾ واته ده‌سته‌یه‌ک و له شه‌رکه‌رانی رۆژی ئو‌خوددا، که به پپی هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌وزاع ده‌بی که‌سانی دای‌پوشراو به‌و ئه‌منیه‌ت و خه‌و مه‌اجرین و ئه‌نسا‌ر بو‌وبن.

۲. ئایه‌تی ﴿وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ﴾ به‌یانی ده‌سته‌ی دووه‌م ده‌کا که به هه‌یج جو‌ر به یادی شه‌ر نه‌بوون و سه‌رکه‌وتن و پیرۆزی له‌شکری ئیسلامیان ده‌خه‌یالدا نه‌بووه، به‌لکه ئه‌وانه نه‌جاتی خو‌یان بو‌بووه خه‌م له سه‌ر دل‌یان جا‌بویه خودا هه‌ستی ده‌روونیان نیشان ده‌دا به‌و ئایه‌ته که ده‌فه‌رموی: ده‌سته‌یه‌کیان به‌راستی به‌فکری نه‌جاتی خو‌یان بوون.

به پپی به‌راوه‌رد له ئه‌وزاع ئه‌و ده‌سته‌یه دو‌وروویه‌کانی باقی‌مانده‌ی له‌شکری ئیسلام بوون. ۳. ئایه‌تی ﴿يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ واته ئه‌و تا‌قمه گومانیان له خودا ده‌کرد وه‌ک گومانی ده‌ورانی جاهیلیه‌ت.

دیاره دیره‌دا خودای ته‌عالا به وه‌سیله‌ی ئه‌و ئایه‌ته له سه‌ر فکر و بیر و خه‌یالاتی ناو ده‌روونی ئه‌و دو‌وروویانه په‌رده لاده‌دا و نه‌یتیان بو‌عالم روون ده‌کاته‌وه، وه‌ک ئه‌وه که ده‌فه‌رموی: ئه‌و دو‌وروویانه ته‌نیا ده‌بیری پر‌گاری خو‌یاندان، له راست خودادا گومانی نا‌ه‌وا و جاهیلانه راده‌نین و ده‌لین: له لایه‌ن خوداوه هه‌یج یارمه‌تییه‌ک نه‌ماوه که پیمان بکات، جگه له‌وه‌ش وا بیر ده‌که‌نه‌وه که ئه‌و دین و پی‌غه‌مبه‌رایه‌تییه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری یارمه‌تی خودا ئه‌سل و

ئه‌ساسیکیان نییه، دهنائو کاره‌ساته‌مان به‌سه‌ر نه‌ده‌هات.

٣. ئایه‌تی ﴿يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ﴾ واته‌ده‌لێن ئایا شتی‌ک له‌ئوموورات به‌ده‌ستی مه‌یه؟ یانی هه‌ر هه‌مان دوورپوویانه‌ده‌لێن: ئایا ئیمه‌ ده‌و کاره‌سات و هه‌رای ئو‌حوودا هه‌چمان به‌ده‌ست بوو؟ تا بمانتوانیا چاره‌یه‌کمان چاره‌کردبا؟ ئه‌وه‌ تانه‌یه‌ له‌ موسو‌ل‌مانانی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی که‌ له‌ مه‌دینه‌ پێم‌گو‌تن له‌ شار مه‌چه‌نه‌ ده‌ری بۆ شه‌ر، به‌لام ئاو‌رو وه‌ سه‌ر من نه‌داوه، گۆیا ئه‌و شیوه‌ دواندنه‌ له‌ دوانی عه‌بدو‌ل‌لا کوری ئوبه‌ی و هاومه‌رامانی ده‌چی. طبری، ٤٨٦/٣.

٤. ئایه‌تی ﴿قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ یانی ئه‌ی محمه‌د ب‌ل‌ی: ئه‌مر هه‌چی هه‌یه‌ به‌ده‌ستی خودایه. خودای ته‌ع‌الا به‌پیغه‌مبه‌ری ده‌ستوور ده‌دا که‌ له‌ و‌لامی واندا ب‌ل‌ی: ئه‌و شکست و پیروزیانه‌ی له‌ شه‌ردا دینه‌ پێش و روو ده‌ده‌ن ده‌ده‌ستی من و مه‌شوهره‌تی مندا نییه، به‌لکه‌ له‌ هوره‌ و ئیراده‌ و مه‌شیه‌تی خودادانه.

٥. ئایه‌تی ﴿قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ یانی ئه‌ی محمه‌د ب‌ل‌ی: ئه‌مر هه‌چی هه‌یه‌ به‌ده‌ستی خودایه. واته‌ سه‌رنه‌که‌وتن و سه‌رکه‌وتن ده‌ده‌ستی ئیمه‌دا نییه‌ به‌لکه‌ هه‌مووی ده‌ده‌ستی خودادایه.

٦. ئایه‌تی ﴿يُخْضِرُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ واته‌ شتانی‌ک حاشار ده‌ده‌ن ده‌ناو د‌لیاندا، دیاره‌ خودای ته‌ع‌الا خه‌به‌ر به‌پیغه‌مبه‌ر ده‌دا که‌ ئه‌و دوورپووانه‌ بی‌جگه‌ له‌و قسه‌ پر و پوو‌چانه‌ی ده‌یکه‌ن مه‌به‌ست و مه‌تله‌بی دیش ده‌ناو سینه‌یاندا ده‌شارنه‌وه‌ و حاشاری ده‌ده‌ن، که‌ تۆ ئه‌ی محمه‌د خه‌به‌رداریان نی، بی‌گومانیشه‌ ئه‌و ئاکاره‌ ناشیانه‌یان ناشی له‌ ترسی مردنیانه‌ که‌ به‌ زمان جو‌رئه‌ت ناکه‌ن ب‌ل‌ی و حاشاری ده‌ده‌ن له‌ ژووری د‌لیانه‌وه‌.

٧. ئایه‌تی ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي يُبُوتِكُمْ﴾ واته‌ ئه‌ی محمه‌د پ‌ییان ب‌ل‌ی ئه‌گه‌ر ئیوه‌ له‌ ما‌له‌کانی خو‌شتاندا بان، یانی خودای ته‌ع‌الا به‌پیغه‌مبه‌ر ده‌ل‌ی، ئه‌و سته‌مگه‌رانه‌ ده‌ل‌ی ئه‌گه‌ر موسو‌ل‌مانان گۆییان دابایه‌ به‌ قسه‌ی ئیمه‌ ده‌ شه‌ری ئو‌حوود نه‌ده‌که‌وتن و نه‌ده‌کوژران. به‌لام بی‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی که‌ مه‌رگی وان به‌ر له‌ هه‌را و شه‌ر و شو‌ر، ده‌ناو ده‌فته‌ری ته‌قدیراتی خودادا تو‌مار کرابوو، دهنائو گه‌ر بو‌خو‌یان زانیایان ده‌کوژران هه‌رگیز نه‌ده‌هاتنه‌ مه‌یدانی شه‌ره‌وه‌، جا که‌وايه‌ ب‌ل‌ی پ‌ییان واز له‌ خه‌یالاتی پوو‌چ ب‌ینن، ئه‌گه‌ر نه‌شه‌هاتنه‌ هه‌رای ئو‌حوود و خو‌شیان له‌ناو ما‌له‌کانیاندا حاشاریش دابایه‌ مه‌رگ هه‌ر ده‌هاته‌ لایان.

۸. ئایەتی ﴿وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ واتە ئەو شەپ و شۆر و کوشتنە بۆوھە خودا تاقیتان کاتەوھ، خودای تەعالا دێرەدا کارەساتی شکست و کوشتن و بریندارییان شەرح دەدا، تاکوو ئەوھ دە ناو دلێاندا حاشاریان داوھ نیشانی دا بە عالەم.

وشە «برز» و «لیمحص» ی ناو ئایەتەکە بە مانای وەدەر خڕی و خالیس کړی.

۹. ئایەتی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ واتە خودا بەوھ لە ناو سینەتانە زانایە.

تیوتیوھ:

ئەو ئایەتە چمان پێ دەلی و چمان تی دەسرەوین؟ بە پێی ئەو شەرح و بەیانانە لە سەر ئایەتەکە نیشان دران، ئەگەر پال وە ئەقل و ئینساف درێ، دەبێ بەوھ قایل بین مردن و ژین، فەقیری و دەولەمەندی، دلخۆشی و دلتنگی حەوالە بە خودا و نیزامی ئەزەل کړی، کەس مافی ئیحتیراز و خۆراپسکانی نەبێ و نییە، و ئەگەر پرووش بکەینە یاسای ئەسباب و وەسیلە و کەرەسە، دووبارە دەکەوینە ناو گێژاوی عامیلی ئەسلی ئەو ئەسبابانەوھ و پرەخساندراون؟ حاسیە دەبین ئەگەر خۆ ناوینە پەنای قەزا و قەدەری خودا.

کانیەکان و سەرچاوەی دل ھەر یەکە ی ئاوی تاییەتی خۆی لی ھەلدەقولی و تام و چێژی تاییەتی خۆی دەدا، جا ئەوھ بی گومانە کە ئەو بەشە و سنوور دامەزرانە پێی لەوھ گرتووە ئەقل و عیلم و زانست و شعور خۆ بگەییننە قولە و تروپکی واقعی، کەوابی دەبی ھەر بولبولە ی سەنای گولی خۆی بکا و پێی ھەلبلی. بۆ دل دامرکان خۆ داوینە ناو دەریای ئایەتی ۳ و ۴ ی سوورەدی لەیل:

﴿۲﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى ﴿۳﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّى ﴿۴﴾

خودا تیر و مێی نەسازاندووھ و نەبھیناوھتە پرو ئیلا کە ھیناویەتی پرو ئاکار و بۆچوونیان لیک جیاوازن.

واتە ھەر کەس بەبیر و بۆچوونیکەوھ و ھەر کەس بە باوھ پیکەوھ سەیری دنیا و دنیای ئاخەرت و خودا و پرەسوول دەکا. زۆر لەوانە یە کە ئەوھ یاسایەکی بەحەق و پرەوا بی: کە راوستانێ نیزامی حاوانەوھ و ژیانی ئینسانی، ئەو جیاوازی و ئیختیلافە باوھ و بۆچوونە بی کە ئیستیش و لەوھ بەدواش و لە پیشیدا حاکم بووھ لە سەر بەشەر، دەشکری بۆ راستی ئەو مەبەستە ئاوپیک وەسەر ئایەتی ۱۱۸ و ۱۱۹ ی سوورەدی ھوود بدریتەوھ:

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

ئه‌گەر په‌روه‌ردگار وستی له‌ سهر بوايه، هه‌موو خه‌لکي گه‌لئیکي هاویر و باوه‌ر ده‌بوون، به‌لام به‌رده‌وامانه‌ جیاواز و جوراوجوړن ده‌ باوه‌ر و بوچووندا. جگه‌ له‌وانه‌ی په‌روه‌ردگار می‌ه‌ره‌بانی ده‌گه‌ل کردوون، ههر بو‌ ئه‌وه‌ش دروست کردوون. بریاری په‌روه‌ردگار سه‌ری گرتووه و سه‌قامگیره که به‌ راستی دۆزه‌خ پر ده‌که‌م له‌ جنۆکه و مرؤ به‌ تیکرایي.

کي وازی له‌ دريژهي باسه‌که‌يه زه‌ين داته ته‌فسیری که‌بیر.

ده‌ دنیا‌دا ئینسان له‌ دوو جوړه‌ به‌لا و مسییه‌ت ناتوانی خو‌ دوور بگری و قوتار کا: ۱. یه‌کیان به‌لای سزایه، ئه‌وی دیکه‌یان به‌لای ئازمایش و تاقی کردنه‌وه‌يه. مسییه‌ت و به‌لایه‌ک هه‌یه که به‌ هو‌ی سه‌ره‌پړویی و تاوان دپته‌ سه‌رت، ئه‌گەر زوو لپی وه‌خو‌ نه‌که‌وی و نه‌یشو‌یه‌وه به‌ وه‌سیله‌ی توبه و ته‌له‌بی لی‌ خو‌ش بوون ئه‌و سزایه ده‌ ئه‌ستۆتدایه.

۲. به‌لامی ئازمایشی ئه‌وه‌يه که موسولمانان له‌ پرووی هه‌له‌ و خلیسکان و بی‌ به‌راوه‌ردی تووشی دی، له‌ پرووی عه‌مد و زانسته‌وه‌ سه‌ری نا‌په‌ری به‌لکه‌ غافلگیر ده‌بی و سه‌هله‌نگاریش چاو و دل‌ داده‌پوشی. ئه‌وکات خودای ته‌عالا بو‌ له‌ خه‌و هه‌ستان نقورچی‌کی به‌لای تیده‌کو‌تی و وه‌خه‌به‌ری دینی. وینه و نموونه‌ی وه‌ک هه‌رای ئو‌حود.

ده‌بی ئه‌وه بزاندري‌ پړۆزی هه‌رای ئو‌حود کاتی که‌ ئه‌و دوو ده‌سته شه‌رکه‌رانه‌ی ئیسلام به‌ یه‌ک گه‌شتن پشتیان ده‌ شه‌ر کرد و سه‌نگه‌ری خو‌یان چو‌ل کرد و هه‌لاتن، ئا‌ئه‌و کاره‌ساته خلیسکان و هه‌له‌یه‌کی قه‌ستی خه‌یانه‌تی نه‌بوو، به‌لکه‌ بی‌ باراوه‌ردی و سه‌هله‌نگاری بوو ده‌کری پی‌ بکو‌تری: به‌لا و موسییه‌تیکی ئازمایشی خودا به‌ سه‌ر هینان وه‌ک نقورچی‌ک بوو خودا تیی کوتان، ههر بو‌یه‌ش به‌خشین و عه‌فووی کردن، بو‌ راستی ئه‌و مه‌به‌سته ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۵۵ی ئالی عیمران:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ ئالی عیمران

به‌راستی ئه‌و که‌سانه‌ی وا له‌ پړۆزی شه‌ری ئو‌حوددا له‌و کاته‌دا ئه‌و دوو ده‌سته به‌را به‌ر یه‌کتر راوه‌ستان پشتیان له‌ ئیوه هه‌لکرد و پروویان له‌ ئیوه وه‌رچه‌رخاند شه‌یتان هه‌لی خه‌له‌تاندن به‌ هو‌ی هه‌ندئ له‌و شتانه‌وه که کردبوویان، بی‌ گومان خودا لیبیان خو‌ش بوو، خودا لی‌بوره‌ و

ئاوردانەوۋە تېرۋانىيىكى ھەستىيارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى ۱۵۵

بۇ ئاگادارى:

ئەو ئايەتە پروو دەكاتە ئەوانەى پروادار بوون و لە شەپرى ئوھوددا ھەلاتن و گۆرەپانى شەپريان بە قازانجى دوژمن چۆل کرد.

لە لايەن ئىمام فەخرى رازى ئەسلى پرووداۋەكە دەبى ئاۋا بووبى: محەمەد ئىسحاقى بەو جۆرە باسەكەى خستۆتە پروو:

سىيەكى ئەو خەلکە لەو شەپەدا برىندار بوون، سىيەكى دىكەيان ھەلاتن، و سىيەكەى دىكە يا ددانىان بە خۆدا گرت و ئاراميان گرتبوو، ئەگەرچى جىاۋازى بۆچوون ھەيە لە سەر ئەو دەستەيەى كە پرايانکردبوو، ھەندىك دەلّين لەوانەى كە پرايانکردوۋە بەشىكىان چوونە مەدينە و ھەۋالى كورزانى پىغەمبەريان پراگەياندوۋە، و ئەو دەستە ھاۋارکەرەش گۆيا سەعدى كورپى عوسمان بوو. دوا بە دۋاى وان خەلکىكى دىكە دەگەنە مەدينە و دەچنەۋە مآلەكانىان، ژنەكانىان پىيان دەلّين ئەۋە پىغەمبەرى خۆتان بە تەنيا بەجى ھىشتوۋە و پراتانکردوۋە و ھاۋار دەكەن و گل و خۆلى بە دەم و چاۋى خۆتاندا دەكەن؟ و ھەروا ژنەكانىان بە مىردەكانىان دەلّين: تەشى بگرنە دەست و موو برىسن چاترە بۆتان. ھەندىكىش دەلّين موسولمانەكان لە كىۋى ئوھوددا تىپەريان نەکردبوو.

قەفال كە يەكىكە لە مېژوونوۋەسەكان كوتوۋىيەتى گۆيا دەستەيەك كە ھەلاتوون و دوور كەۋتوونەۋە، لەۋان ھەندىك چوونە ناو شارى مەدينە و ھەندىكىشيان بىر و بەۋىدا بىلاۋ بوونەۋە، و بەشى زۆريان ھەر لە لاي كىۋى ئوھود ماونەۋە. جا لەۋى لىك ۋەخر بوون. دەبى لەۋانەى پرايانکردوۋە يەكىان عومەر بوو و بەلام زۆر دوور نەكەۋتۆتەۋە كە لە كىۋەكە و ماۋەتەۋە لەۋى. ھەتاكوۋ پىغەمبەرى خودا سەرکەۋتوۋە. عوسمان و دوو پىاۋى دىكەى ئەنسارىيەكان بە ناۋەكانى سەعد و عەقەبە زۆر دوور كەۋتبوونەۋە. پاش سى پۆژان جا گەراۋنەتەۋە. پىغەمبەرى خودا فەرموۋىيەتى پىيان: لَقَدْ دَهَبْتُمْ فِيهَا عَرِيضَةً. ئەوانەى لە گۆرەپانى شەپردا ۋەستان و دەگەل پىغەمبەر ماونەۋە ۱۴ كەس بوون، ھەۋتيان لە مەھاجران بوون و ھەۋتيشيان لە ئەنسارىيان بوون، كۆچ كەردوۋەكان: ئەبوۋبەكر و عەلى و عەبدۇرەھمان كورپى عەۋف و سەعد كورپى ئەبى ۋەقاس، تەلحە كورپى عوبەيدىللا، ئەبوۋعوبەيدە كورپى جەپراح،

زوبه‌ری کوری عه‌وام؛ ئه‌نسارییه‌کان ئه‌وانه بوون: الخباب بن منذر، ابو دجان، عاصم بن ثابت، الحرث بن الصمة، سهل بن حنیف، اسیر بن حضیر، سعد بن المعاذ. له‌و هه‌م‌وانه هه‌شتیان له‌و رۆژ و کاته هه‌سته‌مه‌دا به‌لێنیان دا به‌پیغه‌مبه‌ر تا‌کو‌و مردن له‌و شه‌ره‌دا پیغه‌مبه‌ر به‌جی نه‌هیلن، ئه‌و هه‌شت که‌سه‌ش ئه‌وانه بوون: عه‌لی، ته‌لحه، زوبه‌یر بن عه‌وام له‌ مه‌اجرین؛ الجناب بن المنذر، ابو دجان، عاصم بن ثابت، الحرث بن الصمة، سهل بن حنیف له‌ ئه‌نسارییه‌کان. هه‌یج کامیشیان له‌وانه له‌و شه‌ره‌دا نه‌کوژران.

پیغه‌مبه‌ر که‌ له‌ مه‌دینه ده‌رچوو ١٠٠٠ که‌سی ده‌گه‌ل بوو له‌ ئو‌حو‌ودا، عه‌بدو‌ل‌لا کوری ئوبه‌ی به‌خۆی و ٣٠٠ که‌س گه‌راپه‌وه‌و بۆ مه‌دینه، ٧٠٠ که‌س له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر مایه‌وه، به‌را‌به‌ر به‌ ٣٠٠٠ که‌س له‌ له‌شکری بت‌په‌رستان، له‌ هه‌نگاوی یه‌که‌ی شه‌ردا بت‌په‌رستان شکان، که‌ ئه‌و دوو ده‌سته‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌ سه‌ر کێوی جبل‌الرامیه‌ ئو‌حو‌ود داینا‌بوون هه‌ر نه‌بزووتبان و شوینی خۆیان چۆل نه‌کردبا، بت‌په‌رستان توانایی دووباره‌ی هه‌یرشیان ده‌س نه‌ده‌که‌وت و شه‌ریش دوایی پێ ده‌هات به‌ سه‌رکه‌وتنی موسو‌ل‌مانان کار سه‌ری گرت و ده‌ورانی بت‌په‌رستان ده‌که‌وته نابو‌دی.

به‌راستی ئه‌وانه‌ی پشتیان له‌ شه‌ر کرد له‌ ئیوه‌ له‌ رۆژی به‌ره‌نگاریدا ئه‌و دوو کۆمه‌له‌یه‌: کۆمه‌لی موسو‌ل‌مان و کۆمه‌لی بت‌په‌رستان، ته‌نیا شه‌یتان بوو خلیساندنی به‌ هو‌ی هه‌یندی گونا‌ح و تاوان که‌ سزا‌که‌یانی هه‌ر له‌ ئه‌ستۆدا ما‌بو‌وه. سو‌یند بێ خودا به‌ به‌خشش و که‌ره‌می خۆی به‌خشینی و خۆش بوو لێیان. چونکه‌ به‌ راستی هه‌ر خودایه‌ لی‌بو‌رده‌یه و له‌سه‌ره‌خۆیه، واته‌ په‌له‌ ناکات له‌ سزادانی تاوان‌باراندا.

ئه‌وه‌ راپۆرتی ئیمام فه‌خری رازی بوو له‌ سه‌ر کاره‌ساتی شه‌ری ئو‌حو‌ود. کێ وازی لێیه‌ ده‌توانی سه‌یری کتێبه‌که‌ی کا.

ئایه‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ ئیشاره‌ی ته‌واوه‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی کێ تۆبه‌ بکا و راست کا و وه‌گه‌رێ وه‌لای خودا، خودا ده‌یه‌خشی. «حلیم» واته‌ له‌ سزادانی گونه‌ه‌باران په‌له‌ ناکات.

هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ئه‌و ئایه‌ته‌ی ده‌که‌نه‌ ده‌لیل له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و خه‌تا و گونا‌هه‌ی که‌ له‌ هه‌رای رۆژی ئو‌حو‌ودا روویان دا گونا‌هه‌ی که‌بیره‌ن به‌و ده‌لیله‌ ئه‌گه‌ر گونا‌هه‌ی سه‌غیره‌ یان لی‌خۆش‌بوونیان مه‌دحی نه‌ده‌ویست؛ وه‌ک لی‌ره‌دا خودا ده‌فه‌رمو‌ی: هه‌م لێیان خۆش‌بووم هه‌م بو‌ردمن هه‌م حه‌لیمم، ئه‌و بو‌ردن و لی‌خۆش‌بوونه‌ ئه‌وه‌مان پێ ده‌لی سنو‌ور به‌زێندراوه، خوداش

ئەو سنوور بە زاندەنە بەشی و چاوپۆشی لى کرد، گوناھى سەغیرە سنوورى خودا نابەزینى و مەدحیشى ناوى، جا دیرەدا بەو ھۆیە کە دەفەر موى خودا ھەم بوردەم و ھەم لىنى خۆش بووم تاوانى کەبیرە و لە تاوانى کەبیرەش بە مەرجى تۆبەى لى بکرى خۆش بوون بىتە جى.

پاشەدۆ:

ئەو ئایەتە بە یەک یاسای ئەساسى ئىشارە دەکا ئەویش ئەوھە: گوناھ و تاوان ھەل دەدەن بە شەیتانى کە گوناھکار بە ئاسانى داکىشیتە ھۆدەى گوناھ و تاوان، بۆ نمونە ئەوانەى کە لە ھەرای پۆزى ئو خوددا رايانکرد و سەنگەريان چۆل کرد وەسوەسە و خلیسكى شەیتانى بوو ئەوھە بە سەر ھینان، ھۆى ئەو ھەلەى کە بۆ شەیتان پەخسا لاوازی و بى ھیزی و نىسەتى ناو دلایان بوو لە راست ھەق، چونکە دلای پاک و بى گەرد رینگا نادا شەیتان ھىلانەى تىدا بکات، دەگەل ئەو حالەتەش خودای تەعالا ھىرشى غەزەب و توورەى خۆى نەپھىشت پروو بکاتە ئەوان ھەلەچىو ھەلەباشانە بەلکە دانىە بەر شەپۆلى پەحمەتى عەفو و بەخشىنى خۆى، چونکە شایانى خودای غەفوورە بەخشىن، و شایانى خودای داوەر و کەرىمە لە سەر تاوان و ھەلە، ئەوانەى ھەوینى پاکيان لە ھەستى دەروونياندا ھەست پى دەکرى، نەدرینە بەر پەلامارى سزا و عەزاب.

لە سەر ئەساس و ھەلسەنگاندنى حال و ئەحوال و پرووداوەکانى ھەرای پۆزى ئو خود دەتوانىن بلین ئەو تاقى کردنەو و سیمرخ تى کوتانى خودا لە ئەسحابانى شەپکەرى پۆزى ئو خود سى شت بوو:

۱. غافل بوونى دەستەيەک لە ئیتاعەى پىغەمبەر

۲. کیشەى ھەندىک لە مەھجران دەگەل ئەمیرەکانیان لە جبل الرماة

۳. ئارەزووى تالان.

نابى ئەو نەزانىن ئەگەرچى ئەولیاى تەواو ئەسحابن بەلام خۆشەوێستى دنیا و مال و سامان وا ھەيە خۆ رەپیش دەکا بۆ ھىلانە لە ناو ماللى دل. جا دەبى بکوترى: شەیتان لەو سى دەروویدا توانیویەتى ھەل وەقۆزى و بیان خلیسکینى. ئەو رازە دەبى بکریتە راوکەى دل: جنس و ھاوچەشن بۆ لای یەک دەچن و خۆ راپشکینن، خۆ بگەییەنە یەک، وەک عەرەب کوتوویە (الجنس یمیل الی جنسە) واتە جنس تەملى لای جنسى خۆى دەکا. لە سەر ئەو یاسایە گوناھى بچکۆلە ھىدى ھىدى دەتکیشیتە لای گوناھى کەبیرە، بە شەرتى بەردەوامى. دەبى دیرەدا ئەو

وهک دهرس وهریگرین: خودا بی گومان ئه سحابی پیغه مبهری خوش ویستون، بۆ تاوانه کانیان به عهفو و به خشین جواب دانهوه، ئیمه ی ناو موسولمان له سهرن ئه رکیکی ئایینییه و ویجدانییه خوشن بوین، دهنه ده کهوینه بهر هه ره شه ی خودا.

ده بی ئه وه بزاندری: دوو پرووه کان خاوهن باوه ره کانیان به وه سه رکۆنه ده کردن و تانه و ته شه ریان لی ده دان ئه گهر ئیوه پۆزی خۆی پیش شه پر دامه زران له لای ئیمه بان تووشی ئه و پۆزه ره شه نه ده بوون، واته نه ده کوژران و نه بریندار ده بوون، چونکه هه ندیک له دل سستان و لاوازن توانایی خۆراگرتیان ته واهه بوو ده به رابه ر قسه ی منافقان، به سزای لاوازی و بی هیزی خۆیان گه یشتن ده پۆزی هه رای ئو خوددا. ده حالیکدا خودا دانیه بهر عهفو و به خشین به لوتف و که ره می خۆی، جا له بهر ئه وه ی خودای ته عالا ئه و عهفو و به خشینه ی راسته وخۆ به یان کرد و هه موو خه لکی تیگه یاند، بۆ وه ی دهرس بی بۆ موسولمانان که بتوانن له راست ئه و په حمه ته بهر بلاوه ی خودا به ئه ندازه ی توانین خودای له بیر خۆ نه به نه وه، واته هه چی به ئیتاعه له خودا بیه حساب و ژمار، خۆی پی وه پازین، و هه چی به نزیك بوونه وه له بی باوه ران بیه حساب و ژمار، خۆی لیوه نزیك نه خه ن. جا هه ر له سه ر ئه و ئه ساسه یه نه ختی له وه به دوا خودا به وه سیله ی ئایه تی ۱۵۶ ی ئالی عیمران ئاگاداری ده دا به موسولمانان خوشه ویستی و خوین شیرینی ئیوه ی خاوهن باوه ر و موسولمان تا ئه و کات و ساته و زه مانه یه که له دۆستایه تی و هاوکاری و تیکه لاوی دوزمنانی خودا خۆ پپارین و توخونیان نه که ون و به هیه چ جوړ شوینیان نه که ون له هیه چ ریگایه که وه. بۆ ئیساتی ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۵۶:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ
كَانُوا غَزَى لَوْ كُنَّا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ ئالی عیمران

ئه ی ئه وانه ی بپروا و ئیباتتان هیناوه، هه رگیز وهک ئه وانه مه بن که بی باوه رن سه باره ت به را کانیان کوتیان: کاتیک ده چوون بۆ سه فهر و بازرگانی یا بۆ غهزا و جیهاد کردن، ئه گهر له لای ئیمه بووایه نه ده مردن و نه ده کوژران، سه ره نجام خودا ئه و وته یه ده کاته داخی سه ر دلیان، هه ر خودا زیندو که ره وه و مرینه ره، خوداش بینایه به وه ی که نه نجامی ده دن.

ئاوردانه وه و تپروانیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۵۶

ده بی ئه وه بزانیان که دوو پرووه کان به پیی عاده تیان هه میشه ده حه ولی ئه وه دا بوون

موسولمانەکان سارد کەنەوێ لە شەڕ کردن و وەدووڕیان خەنەوێ و فەیری ئەوێیان دەکردن کە بە ھاوڵەکانیان بڵێن «خۆتان بە کوشت مەدەن بە خۆرایی دەچن، خوداش بۆ پووجەڵ کردنەوێ قسەکانیان ئامۆژگاری دەدا بە موسولمانەکان و دەیفەرموو: ئەو ئەوانەوێ ئیمان و پڕواتان هێناوێ و پەیمان و دەگەڵ خودا مۆر کردووێ و لە سەریشی سوورن وەکوو ئەو بێ-باوەرانی مەبن کە دەیانکوت بە برا و ھاوڵەکانیان، کاتی بە سەفەر چووبان و یا بۆ شەڕ و غەزا چووبان کوژرابان و بریندار بووبان، ئاخر لە ھەوڵەوێ پیمان نەکوتن مەچن، ئەگەر نەچووبان و لە لای ئیمە مابانەوێ ئاواتان بە سەر نەدەھات. جا ئەگەر ئەوانەشیان پێ دەکوتن بۆ ئەوێیان دەکوت بە خەیاڵی خاوە و پووجی خۆیان کە خودای تەعالا بیکاتە داخ و حەسەت لە ناو دڵی کەس و کاریاندا، بێ-خەبەر لەوێ ھەر خودایە دەمرێن و ھەر خودایە دەژینن، ھەر خودایە لە سەر ئاشکرا و نەیناندا ئاگایە.

بە کورتی و بە کوردی: ئەو ئیمانداران مەبن وەک ئەوانەوێ بێ-باوەر و ئیمان، دەلێن بە ھاوڵەکانیان دەو کات و ساتانەدا کە دەچن بۆ سەفەر و شەڕ و شۆر و شتیکیان دێ بە سەر، ئاخر لە ھەوڵەوێ پیمان نەکوتن مەچن، ئیستا ئەگەر نەچووبان و لە لای ئیمە مابان ئاواو بە سەر دەھات؟ ئەو دەبا بڵێن بۆوێ بیکەنە داخ لە سەر دڵی کەس و کاریان، ئیدی بێ-خەبەریان دەکەن لەوێ مردن و ژین بە دەست خودایە و بە دەس غەیری خودا نییە.

پوختەیک لەو بارەوێ:

کافرەکان بۆ سست کردن و بێ-ھێز کردنی دڵ و دەروونی موسولمانەکان دەیانکوت بە ھاوڵیان ئەگە بە قسەوێ ئیمەو بکردایە و نەچووبان بۆ شەڕ و ھەرا تووشی ئەو پڕۆژە پەشە نەدەھاتن، بۆیەش وا دەلێن تاکوو دڵ و دەروونی کەس و کاریان پڕ کەن لە داخ و حەسەت، خوداش قسەکانیان پووجەڵ دەکاتەوێ بەوێ کە دەفەرموێ: ھەچی کاروبار و ئەمرە بە دەست خودایە، شەڕ و سەفەر و بەزم و ھەرا ناتوانن پیش بە ئەمری خودا بگرن.

ئاورێک وەسەر سیمای ئایەتە کە لە روانگەوێ یاسای عیلمی نەحو و سەرف:

ئایەتی (کَالَّذِينَ كَفَرُوا) ھەستی ئیختیلافی لێ دەکری وەک ئەوێ: ھەندیک نەزەریان وایە مانای ئایەتە کە ئاوا: عامە، واتە ھەر کافرێکی ئەو قسانە بکا وەبەر ئەو یاسایە دەکەوێ، چ دوورپوو بێ چ نەبێ، ھەندیکیش نەزەریان وایە ئەو ئایەتە تایبەتی کافرێ دوورپوو، بەو

دەلایلە: ئەو ئایەتەنە لە ھەوێل تا ئاخەر لە دەوری حالی کافرانی منافق ھەلخولاون. ھەندیکیش دەلێن ئەو ئایەتە پرووی لە عەبدوللا کورپی ئوبەیی کورپی سلول و معتب کورپی قشیر و یارانانی وانن.

جا دیارە دێردە ئەو ھەش سەر ھەلەدا: ئەو دوو نەزەرە لە سەر ئەو ئایەتە پیمان دەلێن: ئیمان و باوەری تەنیا کوتەیی زمانی نییە وەک «کرامیە» دەلێن، چونکە ئەگەر ئیمان ھەر بە قسە بێ، منافق دەکوێتە پرزی ئیمانداران، جا خو ئەگەر منافق خاوەن ئیمان بێ خودا بە کافرانی ناو نابا. ئایەتی (وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ) کە شاف دەلی: واتە لِأَجْلِ إِخْوَانِهِمْ، واتە بە خاتری براکانیان کە دەشەردا کوژراون. دەیانکوت ئەگەر لە کەنە مە بان نەدە کوژران. دیارە کوژراون بە پێی ئەو کوتانە، لە سەر ئەو ئەساس و بەراوەردە ئەو دێتە پروو کە مەبەست لە ئایەتی (وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ) ئەوانە ئەو قسەیان بە خاتری برا کوژراوەکانیان کوتووینە، نە کە بکووتری: ئەو قسانەیان دەگەل براکانیان کردوو. تفسیر کبیر، ھەمان ئایەت.

لە بابەت سەرفەو:

بۆ ھەست و شعور ئەو کۆسپە دێتە پروو دە جوملەیی (وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ) کە دوو جوملەیی (قالوا) و (ضربوا) ھەر دوو ماضین، واتە زەمانی بە سەر چوو، خو ئەو ھەش دیارە و حاشا ھەلناگری کە کاتی وشەیی (إذا) کەوتە سەر سیغەیی ماضی، ئەو فیعلە ماضیە دە مانادا دەگەرێ بە مضارع، جا بەو پێیە دوو فیعل دە یەک جوملەدا قەراری دەگرن و دزایەتیشیان پیکەو ھەبە، خو دیاریشە قورئان بەرییە لە شتی وا، دەبێ چ بکری؟ خو پراستە (قالوا) ماضیە، بەلام دێردە بە مانای مضارع سەیری دەکری، یانی قالوا (يقولون) ھەبە، ئەو شیو تەعبیراتە دزایەتی پێی نادا چونکە ئایەتە کە دە ئەسلدا ئاواہ: (لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمْ) پازی ئەو ھەبە کە بە سیغەیی ماضی ھیندراوە دەبێ ئەو ھەبە: کاتی شتی کە لە داھاتوودا ھاتنی ھەتمی بێ ئەگەر ئەو شتە بە سیغەیی ماضیش بێ دەبێ و ئیشکال ناخاتە پروو. یا دەلێن: مەبەست لە ھینانی سیغەیی ماضی دێردە ئەو ھەبە: تاکوو دەرکەوێ ھەول و تیکۆشانی دوورپوویان بۆ پیکەھینانی شوبەھ و سستی عەقیدە لە بابەت خودادا، و ئیجادێ دارژنی دێردۆنگی لە ناو دەروونی موئەمینان بە ئاسانی بێتە دەری.

نمۆنە ئەو ھەبە سیغەیی فیعلی ماضی بە مانای مضارع تەعبیر بکریتەو، دە قورئاندا ھەبە و زۆرە، وەک ﴿أَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ﴾ ١ نخل ﴿واتە فەرمانی خودا گەشتوو. یانی دێ، تالووکە مەکەن. یا

وہک ئایەتی ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾ ۴۸۵ زمرؑ واتە بێ گومانە ئەتۆ دەمری و ئەوانەش ھەر دەمرن. دە دیارە فیعلەکان «میت» بە پڕوالەت ماضین بەلام مانەکیان مضارعن کە «دەمرن».

یا دەلێن ئایەتی ﴿وَقَالُوا لَاخْوَانِهِمْ﴾ ئەووە حیکایەتە لە حال و ئەحوالێکی کە دە دەورانی رابردوو پرووی داوہ دەبی بە شیوەی ماضی خەبەرە کە بدری. تفسیر کبیر، ۵۴-۵۵/۹.

قرطبی، ئەوش بە نۆرەیی خۆی دەلی: وشەیی إذا واتە إذ، بە بێ ئەلف؛ خو ئەووش پروونە کاتی إذ لە سەر سیغەیی ماضی پۆنیشت بە مانای خودی خۆی خو دەنوینی؛ کەواوە بە پپی ئەو تەعبیراتی بەراوہرد، ھەر دوو سیغەکانی قالوا، ضربوا، بە مانای خۆی خۆیان کە ماضیە سەیریان دەکری. ئا ئەووە نەزەری عەللەمە قرطبی بەرچاوە. قرطبی، ج ۴/ ۲۴۶.

﴿وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ﴾

ئینسان بە گشتی موسولمان بەتایبەتی دەبی ئەووە بزانی کە ھیچ گیانلەبەرێک لە بەردەستی مەرگ قوتاری نابێ، جا چ بمری بە مردنی خۆی، چ بکوژری، و دەشبێ ئەووی باوہر بێ کە جاریکی دیکە دیتەوہ پروو، ئەووی دەشیہییتەوہ پروو بو سەیری خۆی ناھییتەوہ پروو بەلکە بەبی گومان بو نەتیجە و کارنامەیی دەورانی ژیانی دنیاوە دیتەوہ پروو و دەبی ئەووە باوہر کەین کارنامە تا باش بێ و پەسەندی ماموستا بێ خوشی و لەزەتی پتر تیداوە و تا ناپەسەند و پڕ سیفر بێ، ئیش و ئۆف و ئازاری زیاترە و ناپەزایەتی ماموستاش سەرباری دەردانە، دیارە پوتبەیی چاک و مەقام و پوتبەیی چاک وەردەگری و پوتبەیی ناپاک کە تازە جوہرانی ناکری پوتبەیی پایینی دەدەنی، جا لە سەر ئەو بەراوہرد و ئەساسە دەبی بکوژری: گیتیە ئاقل؟ و کیتیە نەزان؟ پیویست ناکا ئیمە بلین و ناوی بەرین چونکە ئاشکرایە. جا بو راستی ئەو راستییە دەبی بچینە خزمەت ئایەتی ۱۵۷ی ئالی عیمران کە دووہەمین ولامە بو منافقانی شوبەہدار:

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۱۵۷﴾ ئالی عیمران
سویند بێ بە خودا، گەر لە ربی خودادا بکوژین یا خو بمرن، لیبوردیی و بەخششی خوداو
بەر دەکەوی و بەخششی خوداش گەلیک چاترە لەووی وا ئەوان خری دەکەنەوہ.

ئاوردانەوہ و تپروانییتیکی ھەستیارانە لە ناوہروک و سیمای ئایەتی ۱۵۷

دەبی بو ئیقناعی دلان بلین: سویند بە خودا لە شەرتیکدا لە رینگەیی خودادا بکوژین، و یا بمرن سەربەرز، و لەو لایەشەوہ دەکەونە بەر لیخوش بوون و بەزە و پەحمەتی خوا کە بەبی ژمار چاترە لەووی کوی دەکەنەوہ.

ئەو ئايەتە دەبى بلىين دووھەمىن دەلىل و بەلگەى قورئانە دە بەرەبەر سەمپاشى كافران، كە ئەگەر كەسك دە پىگەى خودادا بكوژرى و يا بمرى، كوشتن و مردن و ژيانى حەياتى دنياى بە فېرۆيى نەچووه، بەلكە دە مقابل ئەو ھەموو جەور و جەفایەى كىشاویەتى و خۇراگرى نیشان داوہ دە بەرەبەرىدا، رەحمەتى خودای بە دەست ھىناوہ كە ژووراتر لەو نىعمەت و سەرۋەت و سامان نىيە.

ئاگادارى:

ئەگەر دىنا سەرپاي ملک و مالى تۆبى، ئامانەتە و لىت دەستىندىتەو، خۆشى و لەزەتى دىنا بە تەواوى ناتوانى و تەحەسىنى، بەلام سامان و ملكى ئەولا كەم يا زۆر ھەموو ئەجزا و ئەندامى لەشى دەحەسىننەو و جگە لەو خۆشەيشەش ئەو خۆشەيشەش ھەيە: بېروانەو و زەوالى بە سەردا نايە، بەلكە ھەچ نىعمەتىك بەرت كەوئ، بۆ ھەمىشەيە؛ ھەى بۆ وانەى باوەر دەكەن و خەنى لە خۆيان!

سووكە ئاورپىك:

خودای تەعالا دەو ئايەتەى ۱۵۷دا ئايەتەى ۱۵۸دا واپارە دلخۆشى و دلدارى موسولمانان دەداتەو بەوہى كە ئەگەر دە پىي خودادا بكوژرىن بەبى شك وەبەر عەفو و بەخششى خودا دەكەوہن و بە شىوہىەكى ئاسان و بى باكى خەر دەكرىنەوہ لە لای خودا. لەوئشەوہ پاداشت رەحمەتى خودا دەبى كە ھىچ پاداشىك ناگاتە پاداشى رەحمەت. جا لە سەر ئەو ياسايە نارەوايە ترسان و دلەراوكە لە كوشتن لە پىگای خودادا و ھەسەت خواردن، شانازى دەبى بكوژرى بە كوشتىك كە قەبالەى شەھادەتى پى وەردەگىرى. وەلەكان و نىزىكان لە خودا شانازىيان بەو مەرگانە كەردووە و فەرموويانە لەو بارەوہ: **الْمَوْتُ جِسْرٌ يُوَصِّلُ الْحَبِيبَ إِلَى الْحَبِيبِ**: مەرگى و پردىكە دوست بە دوست دەگەيىنى.

و ھەروا لە ناو دەروونى ئەو ئايەتە دوو پازى بەرچاوەست پى دەكەرى، پازەكانىش ئەوانەن:

۱. ئيمان تەنيا بە زمان ناگونجى بەر بگري و كامل بى، بەلكە تەسدىقى دلى دەبى دەگەل بى. "گرامىە" گەرچى بەوہى قايلن كە ئيمان بە زمانىش دەبى و دروستە تەسدىقى قەلبى ناوئ، بەلام نەزەرى "گرامىەكان" زۆر پەسەند نىيە.

۲. هیچ دەوا و دەرمان و پەناگایەکی ناتوانی نەخۆشی دلی پەنا دا و وەخۆی گری بە واقعی، بە غەیرەز خودا، یانی تەنیا و تەنیا شیفای دلان دەرمانی دەردان، چارەیی بیچاران خودایە، کی لە سەر ئەو باوەرە بی که چارەسازی نەخۆشی دلان دەتوانی ئینسان بی، دوورە لە راستی و نزیکە لە شیرک.

پرووداویکی بەتام:

گۆیا کابرایەکی خودانەناسی بە دەستەلات نەخۆشی مەرگی تووش دەبی. ۷۰۰ پزشکی تایبەتی و پسرپور لە تەبابەتدا دانھینن بۆ چارەیی دەردی ناتوانن چارەیی کەن. ژنی ئەو کابرایە دەلی: ئەو میردەم که لە بەر ئیش دەردەکەیی ھاوار دەکا و دەلی: دەبی کی بی و بتوانی دەردم چارە کا تاکوو پەنای بۆ بەرم؟! پی دەلین: ھەر خودا ماوہ پەنای بۆ بەری. ئەویش باوەرپت پی نییە تا پەنای بۆ بەری. دەلی دەردم گرانی و تاقی دەکەمەوہ و پەنای بۆ دەبەم؛ لە کوئیە؟ پی دەلین: لە راست خۆتەوہ بە دل ھەرا که لە ھەموو شوئینکە، دەبیستی و دەزانی. ئەویش ھەرای لی دەکا و دەلی: ئەی ئەو خودایەیی عالەم دەتەناسی و دەلین لە ھەموو راستانی، دەشیبی و دەشیبی و دەشزانی و لیم حالی، خۆتم پی بناسینە و بملوینە و چارم چارە کە.

ئەو کابرایە بۆ ماوہیەکی دوور و درێژ ئەو ھاوارە دەکا و پەنا دەبا، ھیواش ھیواش ئارامی پی دەگا و سووکنایی دلی دی، دەرکی ئەوہی دەکا کہ ئەو کەسەیی ئەو ھەرای لی دەکا بە ناوی خودا دەوہپەری کەمالدایە، کە دوژمنی خۆی وەردەگری و پەنای دەدا و هیچ نیازیکیشی پی نییە، ھەر دوژمنەکەش نایەھوئی لە پەحمەتی خۆی بی بەش کا و دەریکا. ئا ئەو کەسە دەتوانی کەسی بی کەسان بی و پەنای بی پەنایان بی.

وہک دەلین ئەو کابرایە "ئیسٹالین" بوو، دانەری حیزبی کمونیست لە کاتی سەرەمەرگدا کەوتۆتە ئەو تەنگانە.

دەبا ھەلەدەین: کافر دەزانی ئەو ھەلوێستەیی گرتووہتە بەر دژ بە خودایە و سزاشی لە دوایە؟ ئایا کافر دەزانی ئاوری دۆزەخ ھەبە و دەشیسووتینی، ئەوانەیی لپی بی باوەرن؟ ئایە ھەبە ئینسان بە عەمدەن ئاوری دە خۆ بەردا و شیتیش نەبی؟! ئایا ھەبە کەس بە ھیوای بە ھەشت نەبی؟! ئایا ھەبە کەس بگامی و دواپوژی خۆی بە عەمدەن بکاتە ئاوری دۆزەخ؟! نابەلەدم ناتوانم پرۆم، چونکە نازانم، بەلام ھەستی ئەوہی دەکەم سەر و تەلەسمی خودایە.

ئاگاداری:

دَلْ لَهِ هەلْسەنگاندن و وەزن کردنی ئەو دوو ئایەتەکانی ۱۵۷ و ۱۵۸ هەست بەوەی دەکا که بەندایەتی و عەبدایەتی ئینسانی بۆ خودا دەبێ سێ پلە ی هەبێ:

۱. پلە ی هەوێ ئینسانی وا هەیه لە ترسی ئاوری دۆزەخ بەندەگی خودا دەکا، بۆیه خودا بەوانە دەفەرموێ: ﴿لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ واتە بەخشین لە خوداوەیه؛ ئەو دەرەجەیه نزمترین دەرەجە و پلە ی ترس و بەندەگی خودایە.

۲. پلە ی دوو، ئینسانی وا هەیه بە عیشقی بەهەشت و دیدار و مولاقتی خودا بەندەگی دەکا، خودا بەو جۆرە کەسانە دەفەرموێ: ﴿وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ پەحمەتی خودا چاترە لە مالی دنیا.

۳. پلە ی سێ، ئینسانی وا هەیه بە خاتری پەزایەتی خودای خۆی ئیتاعە و بەندەگی خودا دەکا، خودا مزگینی دەدا بەو کەسانە بەو ئایەتە: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَحْشُرُونَ﴾ واتە بۆ لای خودا خەپەر دەکرێنەو.

دَلْ دەیەهوی بزانی و تیگا کامە دەرەجە و بەشە لەو عیادەتە پەسەندە؟

لە سەر ئەساسی ئەسلی بیر و هەست و هۆش و ئەقڵ ئەو عیادەتە پەسەند دەکری که بەتایبەتی لە بەر پەزایەتی ئەو کەسە بێ که عیادەتە کە ی بۆ دەکری، چونکە پەحمەت و بەخشین و عەتا لەو پادەین، بە مەرجی ئەو پازی بێ. کەواپە پەحمەت و بەخشین سیفەتی سەر بەخۆ نین تاکوو بتوانن عیادەت چی لە خۆ پازی کەن بەلکە خواوەنی پەحمەت و بەخشینە دەتوانن بەندە ی لە خۆ پازی کا، بە بەخشین و پەحمەت؛ ئەو کە خودا پوو دە موئمینان دەکا و پێیان دەلێ: بەخشینی خودا بۆوێ موسوڵمان چاترە لەو مال و سامانە ی لە دنیا دا کۆی دەکەنەو بە چەند بەلگە و دەلیلی ئەقڵی و نەقڵی بۆ نموونە چەن میسال نیشان دەدەین:

کاتی که خودا دەفەرموێ: پەحمەت و بەخشینی خودا لە نەعمەتی دنیا چاترە بەو دەلیلانەیه:

۱. دەبێ بە وردی حالی ئەو کەسانە هەلْسەنگینن که دوا ی مال و سامانی دنیا دەکەون و لە دووی شەقین و هەلْوێدان. ئایا دە حالی بێ خەمی و خوشیدان و یا دايم لە فکر و خەیاڵ و بێنە و بەرەدان؟ جگە لەو هەناسە سوارە ی هەیانە، یەقینیشیان نییە لەو مال و سامانە ی بۆی دە

حهولدان، لئی دهخۆن و یا بهجیی دیلن و دهمرن، به داخهوه که لئی به مراد ناگهن، به لام
ئهوانه‌ی که داواکاری په‌حمه‌ت و مه‌غفره‌تی خودان، بمرن و یا بژین له به‌هره‌ی دهخۆن، به‌و
ده‌لیله‌ خیلاف ده وه‌عه‌دی خودادا نییه‌ چونکه‌ خودا بوخۆی فهرموویه‌تی به وه‌سیله‌ی ئایه‌تی
۷ی سوورپی زلزله:

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾

کئ ئه‌وه‌نده‌ی گهردیله‌یه‌ک چاکه‌ی کردبئ ئه‌و چاکه‌ی (پاداشه‌که‌ی) ده‌بینیته‌وه (۷)
ههرکه‌سیکیش ئه‌وه‌نده‌ی گهردیله‌یه‌ک خراپه‌ی کردبئ، ئه‌و خراپه‌ی (سزاکه‌ی) ده‌بینیته‌وه.

ئه‌و ئایه‌تانه‌ ئه‌وه‌مان پئ ده‌لین: هه‌چی بکری له چاک یا له خراپ دینه‌روت و ریت، جا
ئه‌وه‌یه‌ داوای مه‌غفره‌ت دیته‌وه‌ روت.

۲. وام دانا ئه‌و که‌سه‌ی داواکاری مال و سامانی دنیا، عومری دریژی بوو، به‌لام ئه‌وه
بی‌گومانه‌ مالی دنیا چونکه‌ بو ئازمایش و تاقی کردنه‌وه‌یه، ههر کاته‌ی له ده‌س که‌سیکدا، بو
ئه‌و که‌سه‌ی خۆی له سهر فیدا کردووه‌ نامینی، چونکه‌ ئه‌وه‌ زور ببندراوه‌ که‌ یه‌کی به‌یانان ئه‌میر
بووه‌ به‌لام ئیواری ئه‌سیر بووه‌، ده‌ حالیکدا جا که‌ بو ئاخهرت زه‌والی به‌ سهردا نایه‌، وه‌ک
خودای ته‌عالا به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۴۶ی سوورپی که‌هف ئه‌و راستیه‌ ده‌گه‌یینی:

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا

سامان و دارایی و منداڵ زینه‌ت و جوانی ئه‌و دنیا، ئه‌و چاکانه‌ش ده‌میننه‌وه‌ چاکترین
پاداش و باشرین هیوان له‌ لای خودات.

جگه‌ له‌و ئایه‌تانه‌ش ئایه‌تی ۹۶ی سوورپی نه‌حل ئه‌و راستیانه‌ راست ده‌کاته‌وه‌ و
ده‌فه‌رموی:

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ

هه‌چی له‌ لای ئیوه‌یه‌ (واته‌ بو دنیا) ته‌واو ده‌بئ، ئه‌وه‌ی له‌ لای خودایه‌ (واته‌ بو خودایه‌)
ده‌مینئ. بی‌گومان پاداشی ئه‌و که‌سانه‌ش که‌ خۆیان راگرتووه‌ به‌ پپی جوانترین کاری که‌
کردویانه‌ ده‌دریته‌وه‌.

ئه‌و ئایه‌ته‌ ئه‌وه‌مان تیده‌گه‌یینی خودای ته‌عالا له‌ هه‌چی هه‌یه‌ نه‌غدتر و ئه‌مینتره‌ ده‌تداته‌وه‌.

بە کورتی و بە کوردی، هەچی دە ڕۆی خودادا بیکە ی لە هەر دوو دنیا دا ئی خوۆتە، هەچی بۆ دنیا بی، بە تەنیا هەر لە دنیا دا ئی تۆیە لە ئاخەرتا ئی تۆ نییە.

٣. وای دانی ئەو داراییە ی که تۆ خوازیاری و بۆی دە حەولدا ی، بە دەستت هینا و بە هەشت لی وەرگرت، بە لام ئەو بی گومانه که بە دەست هینانی مأل و دارایی ئە گەر بە هەرە و لە زەتیشی هەیه، دەرد و رەنج و ناپە حەتیشی هەیه، واتە بی رەنج نایە تە دی گەنج.

٤. دەبی ئەو بزاندری که بە هەری دنیایی لە بەرچاوانە، بە لام بە هەری ئاخەرتی ئە قلییە، خوۆ ئەو هەش بی گومانه شتی لە بەرچاوان هەر چاوت لی لا دا ئەویش لادە دا و دەروا.

جا بەو پینە و بەو بەراوەرد و تەعبیراتە، ئەو چوار ئیشاراتانە ئاگادارت دە کاتەو لە سەر ئەو ی خودای تەعالا پیت دە لی بە وەسیلە ی ئایە تی ١٥٧ ﴿لَمَغْفِرَةً مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ راستی رەوان و پروونە، بۆو ی نابێ نە کرێ تە هەوینی دل و دەروونی ئیمانای. (تفسیر کبیر، هەمان ئایەت)

دەبی ئەو باسە وەزن کە ی که خودای تەعالا بە وەسیلە ی ئایە تە کانی ١٥٧ و ١٥٨ پیمان دە لی: دە ڕۆی خودادا چ بکوژرین و چ بمرن، دە گەن بە رەحمەت و بەزە و بەخشینی خودا، و سەرەنجام هەچی بن واتە جیهادگەر بن یا فەسادگەر بن، جیگا و کن خودایە و لای خودایە، جگە لە وانەش دلنەوازی دە دا خودا بەو: چاکە کاران خالیس پەلە ی بەرزیشیان دە دریتی وە ک مە غفرتە بی، چونکە ئەوان راستە و خوۆ بۆ خودان.

بە سەر هاتیکی بە تام:

گۆیا حەزرتی عیسا کۆری مەریە مە ئەو بە سەر هاتە ی لی پروو داو:

١. عیسا بە لای هۆزیکدا رادە بری لاواز و بی هیز و پوخسار چەرژاو و زەرد هە لگەر او، بە هۆی عیبادە تی زۆریان، حەزرتی عیسا پروویان تیدە کا و لیان دە پرسی حالو بۆ ئاوا ی بە سەر هاتوو؟ ئەوانیش دە لین: لە ترسی عەزاب و قەهری خودا. حەزرتی عیسا ش دە لی: خودا زۆر میهرەبانترە لەو ی که ئیو بە کیشیتە پای عەزاب و دەرد و رەنج. وە ک فکر و لەو خودا کردۆتەو ئەو ئیو خودا وانییە.

٢. دووبارە حەزرتی عیسا دە گاتە قەومیکی دیکە، لەوانیشدا ئەوزاعی هەر ئاوا دی: کزی و لاواز و زەرد هە لگەر او و چەرژاو. لەوانیشی پرسی ئەوزاع و حالو بۆ ئاوا یە؟ ئەوانیش کوتیان بۆ بە هەشت و پەحمە تی خودا ژیانمان لە خوۆ بریو و تال کردوو. حەزرتی عیسا دە فەرمو ی

پێیان: خودا زۆر کەریمتر لەوێه پەرحەمتی خۆی وەشاری لەو کەسە وە ک ئیو ناکا. لەوێش مەنە ناکا ئە گەر ئاواش لە خۆ نەکەن.

۳. ئەو جارێش حەزەرەتی عیسا دەگاتە قەومێکی دیکە، کە دەواندا زۆر زیاتر ئاسار و نیشانەیی خوداپەرەستی چاوەکا و دەبینی، پروویان تێدەکا و لێیان دەپرسی عیسا: وا دیارە لە سیمای کز و لاواز و زەردەهەلگەراوتان زۆر خەریکی عیبادەت بن؟ کوتیان بەلێ، لێمان حالێ بووی و تێمان گەیی. حەزەرەتی عیسا فەرمووی: بۆچی وا هیندی بەندەگی بۆ دەکەن؟ لێی دەترسن عەزابو دا و بتانخاتە بەر غەزەبی خۆی سەر بەخۆ؟ لە ولامی حەزەرەتی عیسادا کوتیان: نا، لە ترسی عەزاب و هیوای بەهەشت نییە کار و عیبادەتمان، بەلکە تەنانەت لە بەر ئەوێه، ئەمە عەبدین و ئەویش مەعبوودی بەحەقە. ئێمە مەخلووقین و ئەویش خالقە. جا ئەو جار حەزەرەتی عیسا پێیان دەلێ: ئێو بەندەیی خالیس و موخلیسی خودان.

جا ئە گەر سەیری ئایەتی ۱۵۷ و ۱۵۸ بکری تەرتیب و تەزیمی ئایەتەکان تەئیدی ئەو باسە دەکا کە باس کرا وە ک ئەو:

لە هەوێهە خودای تەعالا دەفەرموێ بە بەندەکانی: دە پێی خودادا بکوژری و یا بمری مەغفرەت و پەرحەمتی من دایدەپۆشی، ئەو جوملە پرووی دەو کەسانەییە کە لە ترسی عەزابی خودا، خودا دەپەرەستن، وشەیی (رحمة) پرووی دەو کەسانەییە کە بۆ سامان و دارایی دنیاوە خودای دەپەرەستن. لە ئایەتی ۱۵۸دا کە دەفەرموێ (لِإِلَهِ اللَّهِ تُخْشَرُونَ) ئەو مەبەستی ئەو کەسانەییە کە خودای بە خاتری ئەو دەپەرەستن کە خودا خالقە و پەربە و مەعبووی بەحەقە، ئەویش بەندەییە، کە ئەوێش بەرزترین عیبادەتە.

جا بۆ تەئیدی ئەو مەبەستە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۵۸ی ئالی عیمران تاکوو بتوانین بە باشی تێبگەین:

وَلَيْنَ مُمْتَأَوْ قَتِلْتُمْ لِإِلَهِ اللَّهِ تُخْشَرُونَ ﴿۱۵۸﴾ ئالی عیمران

هیچ گومانان تێدا نەبی، ئە گەر مردن یا خود کوژران، تەنیا هەر بۆ لای خودا کۆ دەکرێنەو.

ئاوردانەو و تێروانیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۵۸

پێشەکی دەبی ئەو بزاندری کە مردن بە مانای نەمانی روح نییە، وە ک هەندیک پێیان وایە ئە گەر مردی تەواو دەبی. بەلکە مردن دەروازی چوونە بۆ ژانیکی هەمیشەیی، لە سەر ئەو

ئه‌ساسه چ بمری و چ بکوژرئی، ههر وه‌لای خودا کۆ ده‌کرێه‌وه، ده‌شبی به‌خاوه‌نی گیان و ژیا‌نی هه‌میشه‌یی.

دڵ ئاره‌زوویه‌تی ئه‌وه‌ بزانی ئه‌وانه‌ی که‌ واه‌ شه‌ری خه‌زای ئو‌حوددا شکستیان خو‌ارد و پاشان چوونه‌ لای پی‌غه‌مبه‌ر، پی‌غه‌مبه‌ر هه‌لو‌یستی ده‌گه‌لیان چۆن بوو؟

ئه‌وه‌ بی‌گومانه‌ ئه‌وانه‌ی تیشکان له‌ هه‌رای ئو‌حوددا، خه‌جاله‌تی و شه‌رمه‌نده‌گیان هاته‌ سه‌ری و چاو پی‌که‌وتن و ملاقاتی پی‌غه‌مبه‌ریان له‌ لاسه‌خت و گران بوو، به‌لام هه‌لو‌یستی پی‌غه‌مبه‌ر که‌ ده‌بی پی‌غه‌مبه‌رانه‌ بی، به‌و شی‌وه‌یه‌ی هه‌ندی‌ک له‌وان چاوه‌روانیان ده‌کرد قه‌لس و تو‌ورپه‌یی، وانه‌بوو به‌لکه‌ به‌شی‌وه‌ی نه‌رم و ئارام و میه‌ره‌بانی هات ده‌گه‌لیان دوا، زۆر خو‌ش‌حال بوون. ئه‌وان به‌ ئاو‌ردانه‌وه‌یان وه‌لای مانای ئایه‌ته‌کانی شاره‌زایی له‌ باب‌ه‌ت ژیا‌نی دنیا‌یی و ئاخ‌ره‌تی که‌ به‌هه‌ریان لی‌ وه‌رگرتبوو وه‌ک به‌ختیشیان بوو له‌ لای خوداوه، هه‌ره‌یان له‌ به‌رزاییدا بوو به‌وه‌ی به‌وپه‌ری میه‌ره‌بانی و هه‌کیمایه‌تی خو‌ی هه‌لس وکه‌وتی ده‌گه‌ل پی‌ک هینان. تی‌گه‌یان‌دن که‌ ئینسان جائیزول‌خه‌تایه‌ و خلیسکی ده‌با، پی‌غه‌مبه‌ر بۆیان داوای به‌خشی‌نی کرد له‌ خودای ته‌عالا، گه‌را به‌ هو‌ی په‌حمه‌تی خودا ده‌گه‌ل موسو‌لمانان و ته‌نانه‌ت موسو‌لمانان له‌و شی‌وه‌ به‌رخورده‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌گه‌لیان، بوونه‌ به‌ موسو‌لمانێکی به‌زه‌ و په‌حمه‌ت له‌ راست خه‌تا‌کاران، خودای ته‌عالاش به‌ هو‌ی ئه‌وه‌لو‌یست و ئه‌خلاقه‌ جوانه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر سه‌نای پی‌غه‌مبه‌ری کرد به‌ ئه‌خلاق‌ی به‌رز وه‌ک ئایه‌تی ٤ قه‌له‌م ئی‌شاره‌ی وه‌لا ده‌کا، و هه‌روا ده‌ستو‌وریش ده‌دا به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ده‌گه‌ل موسو‌لمانان نه‌رمی و میه‌ره‌بانی بنو‌ینه، ئایه‌تی ١٨٨ ی حجر، ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌ته‌کان:

وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾ قلم
ئه‌تۆ به‌راستی له‌ سه‌ر ئه‌خلاق‌ی گه‌لی به‌رزی.

وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ حجر
بۆ خاوه‌ن ئی‌مانان پالانت راخه‌ (نه‌رم و نیا‌ن به‌)

بۆ راستی ئه‌وه‌ راستیه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ١٥٩ ی ئالی عیمران:

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لَنتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ

المُتَوَكِّلِينَ ﴿١٥٩﴾ ئالی عیمران

هەر بە ھۆی بەخشنەیی و دڵۆفانی خوداوەیە تۆش لە گەڵیاندا نەرم بووی، ئە گەر بەدخوو و دڵپەق بواوەی دەورەیان چۆڵ دەکردی، کەواتە چاوپۆشییان لێ کە و داوای لێخۆشبوونیان بۆ بکە لە کاروبارێشدا تەگبیر و پەرس و ڕاویژیان پێ بکە، لە پاش ڕاویژ دلت لە سەر هەر بیر و ڕایەک دامەزرا، پشت بەستە بە خودا، بێ گومان خودا ئەوانەى خوش دەوێ کە وا پشت و پەنای پێ دەبەستن.

ئاوردانەو و تێڕوانینیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۵۹
بۆ ئاگاداری:

ئەو ئایەتە لە بابەت بەخشین و لیبوردنی پیغەمبەر ھاتە خوارێ کە لەو کاتە سەخت و گران و تەنگانەدا (شەپری ئوحد) یارانێ پیغەمبەر بە جێیان ھێشت وەک فەرمووی: بە سۆز و بەزییەک کە لە لایەنی خوداوە پێت بەخشاوە نەرم بوویت بۆ ھاوڕێیەکان، ئە گەر ھاتبایە ئەتۆ بۆ ھاوڕێیەکان دڵپەق و توورە بووبایت، ئەو بە گومان لە دەوورت بۆ دەبوونەو و دەورەیان چۆڵ دەکردی و لە دەورەت وەخەر نەدەبوون، جا کەواوە لە ھەڵیان ببوو و داوای لێخۆشبوونیان بۆ بکە و لە فەرمان و کاراندا پرسیان پێ بکە و بیانکە بە ڕاویژکاری خۆت، جا کاتێ لە بیر و بۆچوونەکەى ئەوانت بە دڵ بوون ئەو پشت بە خودا بەستە و «کاروبارەکانت بەجێ بێنە، بێ گومان خودا ھەز لە وانە دەکات کە پشتی پێ دەبەستن. جا لە سەر ئەو ئەساسە خودا بە پیغەمبەر دەلی:

بەو سۆز و تیگەینەى کە لە لایەن خوداوە پێت بەخشا، توانیت خۆ نەرم نیشان دەى بۆ یارانێ شکستخواردووت و دلیان ئاوەدان کەى و بۆ لای خۆتیاں ڕاکیشی و وەکوێان کەى، و ئە گەر ھاتبایە لە کاروبارتدا وشک و پەق بواوەى و توورە و قەڵس و نیوچاوان گەڕ بایەى و بە ڕووشکینی و تەوس و پەلار و لۆمە و تانە داتبەگرتانە لە ڕووی خۆ بەزلزانی و دەعیە و تەشەخوس، بێ گومان جگە لەوێ دلیان لە راستت ئاوەژوو دەبوونەو، لە دەوریشت کۆ نەدەبوونەو، دەورەیان چۆڵ دەکردی و بیر و بەویدا بە دڵشکاوی ھەلەویدا دەبوون. ئەتۆش تەنیا دەمایەو، جا ئیستی کە پەر بە دڵ و سەفاوە لە دەوورت کۆزێلکەیان بەستوو چاوەڕپێ بەلێنی و ئەمر و فەرمانت دەکەن، لە ھەڵیان ببوو و چاوپۆشی لە خەتیاں بکە و داوای لێخۆشبوونیان بۆ بکە و پەرس و ڕایان پێ بکە و بیانکە بە ڕاویژکاری خۆت لە ئیش و

کاروباراندا، جا که دیتە پاویژ و پاویژکاریان پەواوە و پەسەندن ئەو هەدەفت پێکاو، ئەو جار پشت بە بە خودا و شوێن ئەو کارانە کەوێت کە دەسینشان و کردوون. بە هورە و بە هیواشی و دوور لە سستی و بێ مەیلی و کەترەخەمی جێ بە جێمان بکە، بێ گومان خودا حەز دەکات ئەوانە پشیتی بێ دەبەستن سەر کەون، و ئەوانە خوداش پەڕی پەحمەتی تی کردوون، هۆش و بیر و ژیریان بکەوێت گەر و زāl بن بە سەر ئەندامەکانیان بۆ وە بە ئاسانی بتوانن بە گوێرە کات و سات و دەرفەت، هەل وەقۆزن و ئامۆژگاری لێر و لەوێ وەرگرن و ئاشتی کە دەروازە کارسازییە بە دەستی بێنن.

ابن عباس دەفەرموێ: لە شەری بەدردا خودا سەری خستین کەس نەیتوانی ژیرمان خا، لە شەری ئو خودا ژیری خستین کەس نەیتوانی سەرمان خات، واتە ئەو ئایەتە بۆ دنیایی موسوڵمانەکان خودا ناردی. ئایەتی ١٦٠ی تەئیدی دەکات.

بە پێی وەزن کردن و هەڵسەنگاندنی ئەو ئایەتە پێرۆزە ١٥٩ ئەو هەستە دەکری و دێتە ناو دڵەو: کە یەکیک لە تاییەتمەندییەکانی پیغەمبەر کە دڵنەرمی و پووخواشی و میهرەبانییە، ئیشارە وەلا دەکا کە بەراستی شایانی پیغەمبەرمانە ئەو پەفتار و پەوشتە جوانە دڵنەرمی و پووخواشی، و هەروا ئەگەر ئیشارە بە دڵنەرمی پیغەمبەر دەکا ئیشارە بەو هەش دەکا دڵپەقی و گرژ و توورپەیی خەلکت لێ دەپرینگییتەو و دوورت دەخاتەو، واتە پووخواشی چەندت بەرەو پێش دەبا، پووگرژی و رق و توورپەیی ئەوەندەت بەرەو پاش دەبا، جا بۆیە خودای خاوەن حیکمەت و حکیم وەک وەسیەتیک پرایدەگەییی دەبی لە تاوان و قسوور و کەترەخەمی یاران ببوردی و دەبی چاوپۆشی بکری، بۆ نمونە پیغەمبەر لە هەرای ئو خودا یارانی بی ئەمری و بیان لە خۆ نشان دا، بە زاهیری پیغەمبەر دەبا توورپە بی، بەلام خودا بە حیکمەتی خۆی پێی پێ نەدا بەلکە بۆ حیفزی شەئنی پیغەمبەرایەتی ئەو دڵنەرمی و میهرەبانی خودا ئیلهام کردی، و چاوپۆشی و بوردنی لە بەرەبەر هەل و خەتایان بۆ پێشێهاد کرد و داوای لێخۆش بوونیان بۆ لە خودا داوا بکا، دیارە لەو کات و ساتە کە یارانی پیغەمبەر خیلافی دەستووری پیغەمبەریان لە خۆ نشان دا، کەلینی ئەو پەخسابوو کە پەرتەوازیی بێتە پوو لە دەوری پیغەمبەر بۆ وە، جا ئەو کەلین و هەلەبە نیازی تەواوی هەبوو بە دڵنەرمی و پووخواشی پیغەمبەر، چونکە یارانی تیشکاو نیازیان بە دلداری هەبوو، لەو کاتەدا کە خۆیان بە خەتاکار دەزانی، جا ئەدبەرەدا دەردەکەوی کە خودا یار و یاوهری پیغەمبەرمانە بۆیە دە هاوار پیغەمبەر هات و دەستووری پێ دا

کە جگە لە بەخشینیان بیانکە بە پراویژکار و ئەهلی تەگبیر و ڕا، تا ئەو دەروەدی لە پیڤەمبەر بگرن: کە نەکا تەگبیر و مەشوهرەت نەکا پاش بی ئەمری یاران لە شەری ئوحددا، چونکە مەشوهرەت ئەو بەهرەیهی هەیه کە کارانیکی کە بە پیی مەشوهرەت دەکرین بە کەمی هەڵدەکەوێ سەر نەکەوێ و خلیسکی بەری، لە یاسای مەشوهراتە: پاش ساخ بوونەوه لە سەر کاروبار تەوهکەول دان وەسەر خودا. مشاوهەر بە دەستەجەمی دیتە جی، بەلام بەرپۆهبردنی کاری پاش مەشوهرەت بە تەنیایی دەکری بۆ وەی دەرهم بەرهم ڕوو نەدا، بە کورتی و بە کوردی، بۆ هەرچی بتههوی بەرپۆه بەری و ئەنجامی بدە، دەبی تەوهکول بە خودا کە ی کە هەوینە بۆ سەرکەوتن لە کاراندا دە ناو دل و هەستی دەر و نندا بیگونجینی.

پرسیاریک:

دل دەلی: کاتی پیڤەمبەر خواوەنی وەحی بی، واتە خودا ڕینۆینی کات، تەگبیر و مەشوهرەتی بۆ چیە؟ چونکە مەشوهرەت بۆ وەیه راستیەکە ی وەدۆزی، جا کاتی خودا بە وەسیلە ی وەحی شارەزات کا مەشوهرەت پیویست ناکا. خو دیارە لە لای خوداشەوه دەستووری مشاوهەر بە پیڤەمبەر دراوه و ڕەوايه و دەبی بی. کەوايه دەبی ئەوه بزاندري کە پیڤەمبەر خواوەنی وەحیشە و دەستووری پرس و ڕا و تەگبیریشی پی دراوه دەگەل یارانی خوێ. بۆ دۆزینەوهی ولامی ئەو پرسیارە بەجیە دەبی ئاوا بکوتری: پایە و شەئ و دەرەجاتی یارانی پیڤەمبەر (اصحاب) دەبی هەچی خواوەن ئیمان و باوەرییە بیزانی و بیناسی وەک هەیه، تاکوو بە هوی ئەو مشاوهرە ی دەگەلیان دەکری، ئەو شایستەگیە ی خودا پیی داو و ئەو لیھاتووهی هەیانە بۆ خەلک دەرکەوێ، وەک ئەوه: نەزەر و بۆچوونی ئەسحابان لە سەر کاروباران کە لە سەرچاوه و دەر و وینکی پر لە سەفا و نووری ئیمان هەڵدەقوێ، پیڤەمبەرەن بۆ ئەنجامی ڕیسالەتیان پیی نیازمەندن، چونکە ئەسحاب کەسانیکن پەسەندی خودان و خودا لیان رازیە، دەيجا دەبی ئەوه باوەر بکری کەسێک کە خودا لیی رازی بی، ئەو کەسە راستە و چاکە و پاکە و شایانی ئەوهیه بیر و رای دەگەل ئال و گۆر بکری و پرس و رای دەگەل بکری.

جگە لەوانەش، پیڤەمبەر لە باری زانست و تەگبیر و ئەقل و شعورەوه خودا بە ناتەواوی نەیناردۆتە ناو خەلکەوه و کاروباری پی نەسپاردووه، بەلام لەو بارەوه کە زانستی ئینسانی سنووردارە و حەد و مەرزى هەیه، وانیە بلی دەتوانی هەموو شت چارە کا و بزانی، چونکە زۆر لە ئومووراتی کۆمەلایەتی، سیاسی دە دنیاو و نیزامی عالەمیدا هەیه کە زانستی ئینسان

تەنەنەت پێغەمبەرانیش تێی نەچن و سەری لێ دەرنەکەن، نیازیان بە هاویاری و هاوکاری بیر و پرای غەیر هەیە، بۆوەی بە هێزی کۆمەڵی بیر و پاری چارە وەدۆزێ، ئەگەر پێی چارەش نەدۆزراوە زۆری لێ وەدوور نەکەوێ.

ئەوجار دەبێ بکوترێ ئەو نیزامی تەگبیر و مشاوەرەیه لە بابەت ئومووراتی دنیا یە دەگەڵ پێغەمبەران، و ئیلا لە بابەت ئومووراتی ئاخەرتی و دین و ئەحکامی ئایینی، پێغەمبەران بە وەسیلە سەرووشی خودای تەعالای بێ نیاز کراون لە مەشوەرەت، نموونە بۆ ئەو مەبەستە بەسەرھات و ماجەرایی دەورانی پێغەمبەری کاتی کە حەزەرەت بۆ مەدینە دەچوو دە پێیەدا سەیری کرد کە گەلی ئەنسارییەکان دار خورمایان پەیوەند دەکرد، واتە گۆلی داری نیریان دینا، دەیانخستە ناو گۆلی داری مێی جوان و تازە، واتە تیان دەبری. پێغەمبەری خودا پرسیاری لێ کردن ئەو ئەو ئەو کارە بۆ دەکەن؟ لە ولامی پێغەمبەردا گوتیان: ئەو کارەمان بۆوەیە تا دارەکەمان بەر بگرێ بە چاکی بەری زۆر و تازە. پێغەمبەر فەرمووی پێیان: ئەوسال ئەو کارە مەکەن، تا کوو دەرکەوێ نەتیجەیی کارتان دەبێتە چی؟ ئەوانیش هاتن لە سەر دەستووری پێغەمبەر دەستیان لێ کێشاوە. بەلام کاتی بەرھەم و حاسلات دارەکان بەریان پوچ و بێ مایە بوون، ئەو خەبەرەیان بە پێغەمبەر داوە، پێغەمبەر ئەوجار فەرمووی: وا دەرکەوت کە ئێوەی باغدار شارەزا و زانەترن لە کاروباری خۆتان، لەو بەدواوە ک خۆتان بکەن. (حدیث مسلم لە صەحیحەو لە مووسای کورپی طلحەو). کەوا یە دەتواندرێ بکوترێ: پێغەمبەران لە مەوڕیدی کاری دنیا دەکری نیشانە بە تەواوی نەپێکن.

جگە لەوانەش لە سەر مشاوەرە ئەمر و دەستوور هەیە کە پێغەمبەر دەگەڵ یاران بەجێی بێنێ.

حەسەن بەسری دەفەرمووی: حوکمی مشاوەرە دەرسێکی ئەساسییە بۆ ئۆمەتانی ئیستی و داھاتوو، بۆوەی ئەمیران و حاکمان و دەرباران و شاھان و گەلانیان پەپەرھە مەشوەرەت بکەن و شوینی بگرن و ونی نەکەن، کێ بیرتێژ و بەھەست بێ، پازی مشاوەرە دەرک دەکا. تەفسیری کەبیر، ج ٦٦/٩؛ روح المعانی، ج ٤٣٣-٤٣٤/٤.

ئایەتی ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ واتە بۆ بەرپەرھەز دەستوورات و کاریکی نەتت ساخ بۆوە، بە پشتیوانی و هیوای خودا تێپەرچۆ و دەس بە کار بە، ئەو مەبەستە ئەگەر بە وردی سرنجی بدریتێ دوو شتی لێ دەرک دەکری:

۱. په کیان نه ویه: پاش مشاوره و نه تیجه گیری نه گهر هاتو وه چی خودا دابه زی له و باره وه، ده بی قاتیعانه و به توندی و ئیراده یه کی قایم و قول حوکی وه چی بگریه بهر و برویه پیش، بی دوودلی و دلخواکی.

۲. نه گهر هات و مشاوره کړا و پاش مشوره ته که بیر و بچوونی توی پیغمبر له سهر نیهت و نه زهری مشوره ته که و رهئی جه ماعت بوو، ده بی نه توی پیغمبر له سهر نیهت و نه زهری خوټ قاتیعانه برویه پیش و ته وه کول بده یه سهر خودا، چونکه بی گومانه نه و نه زهر و نیه ته ی توی پیغمبر یا له رپی سروشه وه یا له پرووی ئیلهامه وه و یا له سهر نیه تی راست و پاکي خوټه وه خزاو ته ناو دلته وه، دیاره ده بی دیره دا گهل تابیی پیغمبر بن و شوین نه و کهن، چونکه نه وه لویسته ی پیغمبر له سهر دینه، نه له سهر ئومووراتی دنیایه، پیغمبریش له بابت دین و نه حکامی دینه وه ده گهل خه لک رپی مشوره تی پی نه دراوه. (تفسیر تبیین الفرقان، هه مان ثایهت)

جیاوازی له نیوان (فظ) و (غلیظ القلب) دا:

"فظ" بو که سیک ده بی که ده زاتی خویدا به ده خلاق بی، به لام "غلیظ القلب" به که سی ده لین که له راست خه لک بی په روش و بی به زه بی، له وانه یه هه بن ئینسانی وا به دخوو که سیش ئازار نه دا، به لام دلشی به که س نه سووتی و په روشی نه بی. دل دوو باره ده که ویته دردونگی و ئیشکاله وه له وه ی ده و ئایه ته ۱۵۹ یه دا خوا مه نی "غلیظ القلب" له پیغمبر ده کا به لام ده ئایه تی ۷۳ ی سوورپی ته وه به دا ده ستوری "غلیظ القلب" ی پی ده دا، وه که ده فهرموی:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ

یا له بابه تی هدی زینای موسولمانان:

وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ

دیره دا ده هر دوو ئایه ته کاند بهرگری له "غلیظ القلب" نه کراوه، ده حالیکدا ده ئایه تی ۱۵۹ دا ته حسینی پیغمبر کراوه له سهر نه وه ی "غلیظ القلب" نشان نه داوه. ده بی راز دیره دا چ بی؟ راز ده بی نه وه بی:

دل نه رمی و خوښ پرووی ده بی ده به رابه که سانیکدا نشان بدری که لاساری و سستیان له حاند ئه مری دین و ئایینی خودا به عه مدهن نشان نه داوه، به لام له راست ئه وانه ی وایهانه به دین ده کهن و دین به چاو یکی سووک ته ماشا ده کهن، غلیظ القلب و شیدده تی خو نشان دان به رهوا زاندراره و هاتوته ژمار. به وردی با سهیری ئایه تی ۵۴ سووره ی مائیده بکهین:

أَذِلَّةً عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةً عَلَى الْكَافِرِينَ

خو به کهم بگرن له حاند خاوهن باوهپان، خو به هه بیته و سام بگرن له راست کافران.

و ئایه تی ۲۹ سووره ی فتح زهین ده یه:

أَشْدَّاءَ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ

له سهه کافران به سام خو رانین، به رهحم و میهره بان بن له راست خوتان.

به کورتی و به کوردی، به وه فهرموده ی پیغه مبه ی له بابته مه شه رهت ده گهل خه لک بو ئومووراتی دنیا و ده گهل پیغه مبه ره به رهوا زانراوه. کوتای دیین: «أَنْتُمْ أَعْرَفُ بِأُمُورِ دُنْيَاكُمْ وَأَنَا أَعْرَفُ بِأُمُورِ دِينِكُمْ» واته ئیوه بو کاری دنیا شاره زاترن، ئه من زانتر و شاره زاترم به ئومووراتی دین له ئیوه.

ده بی ئه هلی ئیمان و باوه ره ئه وه ی ههستی ههست و دلی بی به مه رجی خودا دهستی نه گری و داره داری پی نه کا ناتوانی ههستیه وه و پاپه ری و خو بگه ییتیه هه دهف، و ئه وه ی خوداش هه لیستینی کهس ناتوانی له هه لستانی بخا، ئه وه یه که خودای ته عالا پروو ده کاته خاوهن ئیمانان به گشتی و یارانی پیغه مبه ره به تاییه تی، پیمان ده لی: خودا ده گهل ئه وه کهسه یه که ده گهل خودایه، یار و باوه ری ئه وه کهسه یه که یار و یوه ری خه لقی خودایه، خودایه ده توانی دلان پر کا له هوره و هیوا و هومید، هه ره خوداشه ده توانی دلان سست و لاواز و بی هوره و ترسه ناک کا و له وزه ی خا؛ جا که وایه ئه ی ئینسان، ئه تو ئاور چو و وه ده ی وه سه ره خودا ئاوات ئاور وه سه ره ده دری. یه کیک دی پر سیار ده کا و ده لی: هه ن زور که ئاور وه سه ره خودا ناده ن که ده حالیکدا مال و سامان و دارایی زوری پی ده دا، ئی واش هه یه به دایمه له ده روزه ی خودا راوه ستاوه که هه ره چاو له ده سته! له ولامدا ده بی بکو تری: مالی دنیا به لگه ی هه سانه وه و سه عاده ت نییه بو هه چ دنیا یه، به لکه سه عاده ت و هه سانه وه یه. بو راستی ئه وه مه به سته ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۶۰ ی ئالی عیمران تا حالی بین له راستی:

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٦٥﴾ ئالی عیمران

ئه‌گەر خودا سهرتان بخا، هیچ هیزیک ناتوانی زāl بی به سهرتاندا، ئه‌گەر ده‌ستیش له یارمه‌تیتان هه‌لگریت کێیه ئه‌وه‌ی بتوانی سهرتان خا، بیجگه له خودا! پرواداران با ههر به خودا پشت به‌ستن.

ئاوردانه‌وه و تێروانیکی هه‌ستیارانه له ناوه‌ڕۆک و سیمای ئایه‌تی ۱۶۰

ئه‌گەر خودا یارمه‌تیتان بدات بی گومانه کهس ناتوانی زāl بی به سهرتاندا به‌و ده‌لیله: هیز و توانای خودا له ژوورای هه‌چی هیز و قودره‌ته، و هه‌چی سهرکه‌وته له هیز و توانای خوداوه سهرچاوه ده‌گرێ، جا بۆ به‌کێ ئه‌و یاریده‌ی دا؛ کهس ناتوانی به‌ره‌نگاری تیکشکانی بی، و ئه‌گەر که‌سیکیش ئه‌و نابوودی کا و بیشکینی له دوا‌ی ئه‌و کهس نیه بتوانی به‌هاواریه‌وه به‌چی و په‌سه‌ری خا، دیاره یاریده‌دانی خودا و ده‌هاوار هاتنیش بی حیساب و هۆ نییه، و نابێ ئینسانی خاوه‌ن ئیمان به‌که‌ره‌سه و ئه‌سه‌باب بنازی، به‌لکه ده‌بی دڵ‌گه‌رمی و هوره و ئیراده له باره‌گای خوداوه بی و به‌و بنازی و ته‌کیه‌گا ههر ده‌بی خودا بی.

پامانیک:

ئه‌گەر به‌چاو و دلیکی هه‌ستیارانه له ناوه‌ڕۆکی ئه‌و ئایه‌ته، پامینی و هه‌لی سه‌نگینی، به‌و ئاکامه ده‌گه‌ی که مه‌به‌ست له‌و ئایه‌ته شیلگیر بوونه له‌ تا‌عه‌ت و ترسانه له‌ گونا‌ه و تاوان، به‌و ده‌لیله خودای ته‌عالا له‌وه پێش‌پایه‌گه‌یاندا ههر کهس له‌ بی ئیتاعه‌یی خودا خو‌پیاریزی، خوداش ئه‌وی ده‌پاریزی و یاریده‌ی ده‌دا، ههر وه‌ک به‌ وه‌سیله‌ی ئایه‌تی ۱۲۵ی ئالی عیمران ئه‌وه‌ی پراگه‌یاندا و گه‌یاندا به‌عالم:

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ

به‌لی، ئه‌گەر خو‌پراگر و له‌خودا ترس بن، ئه‌گەر ئیسته‌ش به‌په‌له په‌لامارو ده‌ن، په‌روه‌ردگارتان خیرا به‌پنج هه‌زار فرشته‌ی نیشانه‌دار یاریده و یارمه‌تیتان ده‌دات.

پاشان ههر له‌و ئایه‌ته‌دا خودا پراگه‌یاندا: کێ خودا پشتیوانی لی بکا کهس نایو‌پیریتی، جا له‌ سه‌ر ئه‌و به‌راوه‌رده و بۆ‌چوونه به‌ پیتی وه‌عدی خودا کێ بۆ خودا بی، په‌ بن‌ناکه‌وی به‌

خۆشەختى ھەر دوو دىياش دەگا، واتە دەگاتە خۆشەختى تالى لە دوو نىيە، و دەگا بە عىززەتتەك زىللەتى لە دوا نىيە، بەلام كى بى ئەمر و فەرمانى خودا بكا، خودا ئەو كەسە رىسوا و نابوود دەگا.

بۆ ئاگادارى:

ئاكار و سيفاتى پىشەوايان واتە: ئەو كەسانەى خەلك رىبەرى دەكەن، پىش ھەموو شتەك دەبى ئەو سيفەتەى خودا دە ئايەتەكەدا بۆ پىغەمبەرى راىگەيان دە خۇيدا بگونجىنى، چونكە بى سيفاتى دل نەرمى و پرووخوشى و مېھەبانى ناتواندى دە ناو دەروونى خەلكدا جىي خۆ بكرىتەو، ديارە ئەو سيفەتەى كە خوداى تەعالا لە بابەت پىغەمبەرەو بەيانى كردوو دەبى ئەو چوار سيفەتە بن:

۱. دەبى دە بەرابەر عالەمدا نەرم و ھىدى و ھىواش و پرووخوش و مېھەبان بى و لە حاندى بى باوەران و دوژمنانى دىن "و اغلظ عليهم" بى (توبە: ۷۳) واتە توند و بەسام و ھەبەت.

۲. دە بانگىشتن و رىئوئىدا ئارام و نەرم و پرووخوش بى، پلارھاوئىز نەبى.

۳. ئەوانەى پاش خەتايان ئىقرار بە تاوانى خۇيان دەكەن و ئىزھارى پەشىمانى و خەجالەتى دەكەن، دەبى بە ئامىزى گەرم و دلى نەرم پرووى خوش وەرگىرىن، نەتورىندىرن.

۴. كە ھات و لە ناكاو و سەربەخۆ خەتايەك لە يەك پرووى دا، دەبى بىەخىرى.

پرسىارىك:

خاوەنى وەحى نىازى بە مەشورەت دەگەل غەير چىيە و بەھەرى چىيە؟
ولام:

تا دەرکەوئ پلە و مەقامى ئەسحابى پىغەمبەر بۆ خەلك و شوين ئاكارىان كەون.
جگە لەو ھەش پىغەمبەران لە نەزەر ئەقل و زانستەو لە لايەن خوداوە تىر و تەسەل كراون بەلام لە بابەت ئومووراتى سياسى و دىيائى دەكرى بۆچوونيان بەبى مەشورەت دەگەل خەلك چارەساز نەبن بە تەواوى، و ھەروا ئەوانەى پىغەمبەران مەشورەتايان دەگەل پىك دىنن، دەبى خاوەنى دوو شەرت بن: خاوەنى ئەقل و زانست؛ ئەھلى نەزەر بى؛ پىغەمبەر بە عىنوانى ئەمرى عىبادەت دەگەل ياران دواو، بەلام لە بابەت ئەمرى عادى و دىيائىدا زۆر وا ھەبوو نەزەرى

خۆی وە لا ناو و شوین نەزەری یارانێ کە وتوو.

سووکە ئاوریک:

کێ دەیهوێ پێشهوا و پێهەری عەلەم بێ و خەلکی شوین کەوێ، سەرکەوتوو بێ لە کاروباریدا، دەبێ ئەو سێفەتەنە ی بێ، دەنا تێدەشکێ:

۱. ئەخلاق وەک پێغەمبەر بێ،

۲. چاوپۆشین و بەخشینی دەبێ هەبێ،

۳. لە راست خەتای یاران سنوور نەبەزینی، بەلکە خۆ وەخۆ گری.

۴. کارێکی دنیاوی کە هات، تێی نەچوو دەگەڵ یاران مەشوهرەت بکا.

۵. سەر بەخۆ لی نەنیشی و دەس بە کاران بکا.

خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم بۆ حیفزی عیززەت و کەرەمەتی دین و ولاتی ئیسلامی دەستووری جەهād و دیفاعی لە نامووسی ئیسلام سادر کرد و دای و هەر لەو بارەشەو بۆ دروست چوونە پێش لە کاروباراندا ئەمری مەشوهرەتی دا، لەو لاشەو ئەسحابی پێغەمبەری ئاگادار کردن کە دەبێ شەئ و پزرداری محەمەد پیاڕیزن، و چکۆلەترین گومان و خەیاڵاتی پووج لەمەر پێغەمبەر ڕێ نەدەن بێتە ناو مائی دلتانەو، جا ئەوجار خودای مەزن، دینی ئەحکام و دەستووراتی دیفاع و جیهاد دادەپزێی بۆ موسوڵمانان جا بۆ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۶۱ی ئالی عیمران بۆ تیر و تەسەلی لەو بارەو:

وَمَا كَانَ لِتِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦١﴾ ئالی عیمران

شایانی شانی هیچ پێغەمبەرێک نییە خەیانەت و گزی بکات، هەر کەس خەیانەت کا، پوژی پەلەلەن گزیکارییە کە ی دینیتەو بارە گای خودا، پاشان هەر کەس هەچی کردبێت پاداشە کە ی بە تیر و تەسەلییەو وەردە گریت، ئەوانە زوڵم و ستەمیان لی ناکریت.

ئاوردانەو و تیروانینیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۶۱

پێشەکی بۆ وە ی کە بە پاشکاوی پازی ئەو ئایەتی مبارەکی ۱۶۱ وەدۆزین و وەقۆزین، دەبێ هۆی دابەزینە کە ی وەدۆزین جا پاشان ئاگاداری بە سەر هۆی دابەزینە کە ی، دەتوانین مەبەستی ئایەتە کە هەچی بێ وە دەستی خەین، ئیستاش بە پێی هەلسەنگاندن و هەلگیر و

وەرگىپرى ئايەتەكە ھەست بە چەند نەزەرى زانايان دەكرى لە بابەت ھۆى دابەزىنەكەى،
نەزەرەكان با سەير كەين:

۱. بە پىي رىوايەتىك گۆيا پىغەمبەر لە بابەت تەقسىم و دابەش كردنى تالائىكى كە لە
شەردا ۋە گىر كەوتبۇ، تەئخىرى نىشان دا بە ھۆى چەن گىر و گرفتىك. جا ئە دىرەدا چەن
كەسىك لەوانەى كە ترووسكەى دوورپووى لە ناو دەروونياندا دەبيندرا، ۋە جواب ھاتن و
كوتيان: ئايا پىغەمبەر بۆچى ئەو مائە تالائىيەى بەش ناكاف؟ ئەگەر نەتتىكى تايەتى نىيە! پىغەمبەر
كاتى ئەو ھىست پووى دە ياران كرد و فەرمووى: ھا تىگەن ئەگەر بە ئەندازەى كىوى ئو خود
بۆ ئىو زىر و جەواھىراتى تالائى كۆ كرئەو، بە ئەندازەى زەرە مسقائىكى ئەمن خەيانەتى تىدا
ناكەم و بە كار نابەم، بەلام دە ئاخىر كەوتنى تەقسىماتەكەى چەند ھۆيەك پىشى پى گرتبۇ. ئەو
فەرموودەى پىغەمبەر دەروائىتە ئەو تارمايەى كە ۋەك تەمىك سەرچاۋەى دلىانى داگىر كردبۇ
ۋەك ئەو بە دلىاندا ھاتبۇ كە پىغەمبەر خەيانەت دەكا بەو تالائە، جا ئەو ئايەتە دابەزى تا ئەو
تەمە برەوئى لە سەرچاۋەى دلىان.

۲. بە پىي رىوايەتى ھەندىكان، پىغەمبەر بەعزىك لە ئايەتانى كە دەيخوئىندەو ە راستەوخۆ
ناتەواوى خودايانى ھەندىك لە عالەمى ئەو سەردەمى بە ناتەواو و باتل دادەنا، ھاتن ھەندىك
لە بى باۋەرەن بە پىغەمبەريان كوت: ئەتۆ ئەگەر دەتەھوئى ئىمە مخالفت و سەرپىچىت لە
كاروبارانتدا نەكەين لە خوئىندەو ە ئەو ئايەتانە خۆ پيارىزە. جا خوداى تەعالا ھات ئەو ئايەتى
۱۶۱ى دابەزاند لە سەر ئەو ئەساسە كە لە شەئنى ھىچ پىغەمبەرىكدا نىيە لە بابەت ئەنجامدانى
ئەمرى ۋەحى خەيانەت بكا. واتە بۆ ۋەى ئىھانە بە ئايىنى بى باۋەرەن نەكرى؛ خوئىندى ئايەتى
بەحەقى قورئان ۋە لا بندرى، لە سەر ئەو بەراۋەردە دەبى ئايەتەكە ئاۋا بووبى: (و ما كانَ لِنَبِيٍّ أَنْ
يَغْلَى فِي أَدَاءِ الْوَحْيِ).

۳. بە پىي رىوايەتى عەكرەمە و سەعید كورى جوبەير لە شاگردانى حەزەرەتى ئىبنى عەباس،
دەبى جەريانى دابەزىنى ئەو ئايەتە ئاۋا بووبى: لە رۆژى ھەراى شەرى بەدردا گۆيا چادريكى
رەنگ سوور پەنادەدرى و نايەتە گەل بەشى. منافقانىش بە خەيالى ناپاكى خويان ئەو چادە
پىغەمبەر بۆ خۆى پەناى داۋە، جا بۆ پوۋچەل كردنەو ەى گومان و خەيالى ناپەرەوايان خوداى
تەعالا ئەو ئايەتە دادەبەزىنى.

۴. لە حەزەرەتى عەباسەو ە گۆيا لە خەزايەكدا حەزەرەتى رەسوول تالائىكى بەرچاۋ ۋەدەست

دینى، ھەندىكىش لەو كەسانەى كە مالى پەرەست بوون و خواھەنى پلە و پايش بوون بە ھۆى ئەو شەئەن و مەقامەى ھەيانبوو چاوەروانى ئەوھيان دەکرد پىغەمبەر بەشى زياتريان بۆ دانى. جا خودای تەعالا بۆ ھەى مەقام و شەئەنى پىغەمبەرەى تىيان پى بناسىن، ئەو ئايەتە مبارەكەى ۱۶۱ى ئالی عیمرانى دابەزاند كە شایانى پىغەمبەرەان نىيە و نابى. لە تەقسیماتىكى خودا دایناوہ سنوور بھەزىن و واتە بە ىەكی زیاد بدا بى ھۆ، بە ىەكی كەم بدا بى ھۆ. دە ھالىكدا ئەوہ نابى بە پەخنە بگىردى: ئەوانەى دە شەردان جیاوازیان ھەى دە تەقسیماتدا لەوانەى دواى خلاس بوونى شەپ دەگەنى.

۵. ھەندىكىش دەلین: دەستەىەك لە موسوڵمانان بۆ ئاگادارى بە سەر ئەوزاعى كافراندا دەنیردین شوییان ھەلگرن و بزەنن لە كوین. تا ئەوان مەئمووریەتى خویان ئەنجام دەدەن، شەپ دادەمەزرى و ناگەن بگەن بە شەپ و شەپ تەواو دەبى و تالانىکیان لى وەدەس دەخرى و بەش دەكرى و ئەو دەستەى كە بۆ تەفتیشى كافران دەچن بەشیان بەرناكەوى و چاوەروانى بەشیش دەكەن. خودای تەعالا ئەو ئايەتە نازل دەكا و پىغەمبەر ھالى دەكا كە بەشى وانیش دەبى بدردى، چونكە ئەوانیش بە شەپكەر حیسابن و دەبى بىنە ژمار.

۶. عەللامە ھاحى لە كەلبى و مقاتل نەقل دەكا و دەلى: لە پوژرى ھەراى ئوھوددا كاتى كە كافر شكستى دەخوا، مەیدانى شەپى پى لە تالان چۆل دەبى، دەستەىەك لە تیرئەندازانى سەر كىو وا خەيال دەكەن: ئەگەر ئیمە نەچىن ئەو تالانە كۆ نەكەینەوہ لەوانەى ھەر كەسىكى بىت كۆى وەكا، پىغەمبەر بھەرموى ئەوہ مالى خویەتى. وەك كارەساتى بەدر. جا لە سەر ئەو خەيالە سەرى كىوہەیان چۆل كرد و خویان گەیانە مەیدانى تالان. ئەو ئايەتە گۆيا سەبارەت بەو كارەساتە دابەزیوہ.

بە كورتى و بە كوردى، ھەركام لەو نەزەرەنە دەتوانى ھۆ بى بۆ دابەزىنى ئايەتى ۱۶۱ى. بۆ زیدە زانین پروو بكەنە تەفسیری تبیین الفرقان، باسى ھەمان ئايەتى ۱۶۱ى ئالی عیمران.

پاشەدۆ:

كاتى تیرھاویژەكان لە گەردنەى كىوى ئوھود ھەلوئىستیان گرت سەنگەرى خویان بۆ وەكۆ كردنى تالان چۆل كەن، فەرماندەكەیان دەستوورى پى دان نەچن سەنگەرى خوتان چۆل كەن بۆ مالى تالان، چونكە پىغەمبەر كاتى خوى بەشى ھەمووتان دەدات، نایھەوى كەس بى بەش كا لە تالان؛ بەلام بە داخەوہ دىناپەرست دل و گوپی ھەق وەرگرتنى كەپ و كاس كرد و ئاوریان

وہ سەر قسەى فەرماندە کەیان نە داوہ، ھاتن ئەو فەکریان خستە ناو دلیانەوہ کە پیغەمبەر لەوانەہیە لە کاتى دابەش کردنى ئەو غەنیمەتانە ئیمە فەرامۆش کات. جا لە سەر ئەساسى ئەو فەکرە پووچەیان ھاتن سەنگەرەکانیان خالى کرد کارەسات ھەچی کرا کرا. خودای تەعالاش لە بابەتى ئەو خەیانەتەو و دەرکردنەوہى خەيالى پووچیان ئەو ئایەتەى دابەزاند و ئیشارەى وە لا فەرموو کە پایە و مەقامى پیغەمبەرەکانى خەیانەت نییە. مەبەستیش بەو خەیانەتە عامە چ لە تالاندا بى، چ لە حیفزى ئەمانەتدا بى، چ لە بابەت پى راگەیاندى وەحیدا بى.

﴿﴾

خودای خاوەن حیکمەت و حکیم بە وەسیلەى ئایەتى ۱۶۱ى کە فەرمووی: ﴿ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ﴾ ئاگادارى تەواوى دا بەوانەى ئیتاعەکیشن کە جەزایان چییە و سەرپرۆ و سەرپیچی کەران سزایان چییە؟ واتە کى شوین فەرمانى خودا کەوئ، بەهرەى باشى لە خوداوە دەس دەکەوئ، و کیش لادا و لاری پرۆا ئەویش بە سزا و خواری و لاسارى خوئ دەگا. بۆ راستى ئەو مەبەستە دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۶۲ى ئالى عیمران:

أَفَمِنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخِطٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
 ئایا کەسیک شوین رەزامەندى خودا کەوتیبت وەک ئەو کەسە وایە کە دەگەڵ ھەرەشە و توورەبى خودادا بگەرێتەوہ؟ دۆزەخیش جى و ماوایەتى کە خراپترین سەرەنجامە.

ئاوردانەوہ و تێروانیىکى ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتى ۱۶۲

بە پى وەزن کردنى ئەو ئایەتە چەند بەراوەر دەگەڵ گری و حیسابى بۆ دەکری:

۱. لە سەر نەزەرى قورئانزانان ئایەتى ﴿أَفَمِنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ﴾ واتە کەسیک لە غلۆل یانى لە خەیانەت دوورى بکا، یانى ھەولدانى بۆ رەزایەتى خودا، مەشرووتە بە دوورى لە خەیانەت.

۲. ئایەتى ﴿كَمَنْ بَاءَ بِسَخِطٍ مِّنَ اللَّهِ﴾ واتە ئەو کەسەى خەیانەت دەکا، یانى ئایا کەسى کە رەزایەتى خودا بە دوورى لە خەیانەت دەقۆزیتەوہ، وەک ئەو کەسە وایە کە رۆق و توورەبى خودا دەقۆزیتەوہ بە خەیانەت کردن؟ ئەو نەزەرى ئاغانى کەلبى و صفاکە.

۳. یا ئەو تە دەلین: کەسیک کە بە ھۆى تاعەت و عیبادەت و ئیخلاص خودای لە خو پازى دەکا، وەک ئەو کەسە وایە کە بە ھۆى کوفر و نیفاق و فەسادکاری خودای لە خو توورە دەکا؟

۴. یا ئەو تە دەلین: مەبەست بە (رضوان اللہ) مەھاجرین، ئایا کۆچ کەران وەک

دوو پروووەکانن له بارە گای خودادا؟

۵. زوجاج که یه کیکه له قورئان زانان دەفهرموئ: کاتی موشریکان هیرشیان کرده سەر موسولمانان، پیغه مبهەر ئەسحابه کانی کۆ کردنه وه بۆ هیرش بردنه سەر بت په رسته کان. ئەدیره دا دهسته یه کیان به فهرمانی پیغه مبهەر حهمله یان برده سەر کافران به لām دهسته یه کیان خۆیان پاراست له ئیتاعه ی پیغه مبهەر، ئایا ئەو دوو دهسته یه وه ک یه ک وان؟

۵. عه بدولجه بار ده لئ: هەر یه ک له و نه زه رانه دروستن و په وان؛ دروست نییه ته نیا مانای ئایه ته که بۆ یه کیان تاییه ت بکری چونکه له فزی (تبع رضوان) عامه، هه رچی له و نه زه رانه ی باسمان کردن بیکه یه مه به سستی ئەو ئایه ته، په وایه.

بۆ ئاگاداری:

زۆر وا هه یه قورئان حه قیقه تی دینی و ئەخلاقی و کۆمه لایه تی ده قالبی سوئالدا به یان ده کا، تا کوو گوئ پرایه ل بتوانی به وازی خۆی له نیوانی مه سائیلدا و لām و مه به سستی خۆی هه لبژیری و په سه ند بکات، دیاره ئەو جوړه ئیخباردانه ده بابته تی تاییه ته و تیزیکی به رچاوی هه یه، به و ده لیله ئینسان به بیر و بۆچوونی خۆی ده ته حقیقی مه سائیلی ئیختلافیدا ده توانی زیاتر له هه ر چی هه یه، ئه رزش قایل بی، مه سه له ن کاتی شتیک به شیوه ی قه تعی ده خریده پروو، ئینسان خۆی بۆ مقابله حازر ده کا چونکه ئەو شته به خاریجی فکری خۆی داده نی و ده یه وه ی به ره له سستی ده به رابه ریدا نشان بدا، به لām شتیک به سوورپه تی پرسیار به خریده پروو، له لایه ن فهر دیکیشه وه و لāmی بدریته وه، بۆ قبوول کردنی به ره به ره کانی نشان ناده ی. ئیستی ئەو ئایه ته پیروژه ی ۱۶۲ ی عیمران به و شیوه جوانه پرسیاره ی خۆی که ده فهرموئ: ئایا که سیکی که ده یه وه ی په زایه تی خودا که سب بکا به هۆی ئیتاعه، وه ک ئەو که سه یه که ده یه وه ی خودا له خۆی توورپه کات؟ نه خیر وه ک یه ک نین.

هه ندیک له قورئان زانان فهرموویانه: ئەو ئایه ته ئیشاره وه لای دهسته به کی تاییه تی ده کات وه ک موهاجر و ئەنصار، که ئەسلی ئایه ته که ئاوا هه لده سه نگی ن:

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ اللَّهِ: واته که سیکی کوفر ئیختیار کا و قبوول کا و خۆ به گوناهان مه شغوول کا، وه ک ئەو که سه وایه که به خودا ئیمانی دینی؟

و یا ده لئ: ئەسلی ئایه ته که ئەوه ی ته عبیره:

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ اللَّهِ مِنَ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ: بە پێی ئەو بەراوەرد و تەعبیراتە مەبەست لە تابەینی رضوان اللہ: مەھاجرین و ئەنصار و مەبەست لەوانە ی گێڕۆدە ی سخط اللہ کافر و منافقین. جا خو بیگومانە کە ئەو دوو دەستانە وەک یەک نین. تفسیر کبیر، ۷۴/۹؛ روح المعانی، ۴/۴۰.

پاش ئەوێ خودای تەعالا سادقان و خائینان و تەفاوەتیانی ناساند بە وەسیلە ی ئایەتی مبارەکی، و ھەر وا حال و ئەحوالی دەستە ی پراستانی بەیان کرد، ئەو جار بو پشٹیوانی و راست کردنەوێ ئەو پراستیە ھات ئایەتی ۱۶۳ ی ئالی عیمرائی دا بە زانند:

هُم دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾ ئالی عیمرائ
 ھەر کامیکیان لە لای خودا پلە و پایە ی تایبەت بە خو دیاری کراوە، خوداش بێنەر و بیسەرە
 بو ئەو شتە ی کە بەندەکانی ئەنجامی دەدەن.

ئاوردانەو و تێوانینیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۶۳

پیش ھەموو شتیک دەبی ئەوێ وشە ی (ھم) دەگەلی دەدوێ بیناسین، واتە بزائین (ھم) کین؟

بە پێی ھەلسەنگاندن و لیکۆلینەوێ ئایەتە کە سی قوڵ دەتوانن دە ژیر بالی «ھم» دا حاشار ھەلگرن و وشە ی «ھم» بە سەر خو دا دەن:

۱. دەکرێ «ھم» بریتی بی لە «صادقان» کە بە شوین پەزایەتی خودادا ھەلوەدان، یانی ئەو پراستانە «صادقان» بە پێی ئاکار و ئەعمالیان خاوەنی پلە و پایە ی جیاوازن دە بەھەشتدا.

۲. و ھەروا دەشکرێ وشە ی «ھم» بریتی بی لە خائینان، واتە خائینان بە دین و ئایین و خودا و پراستی، پلە و پایەیان بە گوێرە ی ئاکار و ئەعمالیان لیک جیاوازن، ئی وا ھە یە خەتای زۆر گەورە یە، دەرەجاتی عەزایشی گەورە یە.

۳. دەشکرێ وشە ی «ھم» بریتی بی لە صادقان و خائینان، ئەو تەعبیراتە کە لە پراستی نزیکە، لە سەر ئەو تەعبیراتە دەبی بکوترێ: ئەھلی بەھەشت پلە و دەرەجاتیان دە بەھەشتدا لیک جیاوازن، واتە بە گوێرە ی ئەعمالە ھەر ئەندازە عەمەلیان پەوا بی و پەسەند بی بەو پێیە پلەش لە سەر ییە. و ھەروا ئەھلی دۆزەخیش ھەر ئەندازە ناحەزییەکانیان زەق و بەرچاوان، بەو ئەندازەش سزاکانیان زەق و بەرچاوان. یا بەو جوړە دەلین: دەرەجاتی ئەھلی بەھەشت دەگەل

ده‌ره‌جاتی ئه‌هلی دۆزه‌خ، لیک جیاوازن، له به‌هه‌شتدا خوشی و له‌زه‌ت، له دۆزه‌خدا ناخوشی و چه‌سره‌ت. روح المعانی، ۴/۴۱۱.

ئاگاداری:

ده‌کری ئایه‌ته‌که ئاوا بی له فه‌رزا: (لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ) واته لاجوونی پیتی «ل» ناپه‌وا نه‌بی، به‌و ده‌لیله جیاوازی ئه‌عمالیان، سه‌ر ده‌کیشیته جیاوازی خودی خو‌یان، ئه‌وده‌م ده‌ویرین بلیین: ئه‌و شیوه مه‌جازه له سه‌راحت سه‌ریح‌تره، چونکه چه‌کیمان کوتوو‌یانه: هه‌ستی ئینسانی و ماهیه‌تی ئینسانی لیک جیاوازن. به‌و ده‌لیله هه‌ن هه‌ندیک زیت و وریا، هه‌ن هه‌ندیک کوند و پووک و ناحالی، هه‌ن هه‌ندیک پروون و بۆندار، هه‌شن تاریک و نه‌زان و بۆگه‌ن، ئه‌و جیاوازیانه هه‌واله به جیاوازی ته‌بعی له‌شیان نییه، به‌لکه هه‌واله به جیاوازی ماهیه‌تی سرشتیانه، هه‌ر له‌و باره‌وه‌یه که پێغه‌مبه‌ر فه‌رموو‌یه‌تی له مه‌ر ئینسان: النَّاسُ مَعَادِنُ كَمَعَادِنِ الذَّهَبِ وَ الْفِضَّةِ؛ دووباره فه‌رموو‌یه‌تی: الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُّجَنَّدَةٌ؛ واته ئینسان کانه‌گایه وه‌ک کانه‌گای زیڕ و زیو. ئه‌رواح له‌شکری تیک چپ‌ژاوه. جا له سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه ده‌تواند‌ری بکو‌تری: ئینسان ده‌هه‌سته‌ی ماهیه‌تیدا لیک جیاوازن، نه‌ک بلیین ئینسانی نه‌وعی و چه‌شنی ده‌ره‌جاتی لیک جیاوازیان هه‌یه، چونکه نه‌وعی ئینسان هه‌مووی یه‌ک نه‌وعه.

واش هه‌یه له عورفدا به‌ زۆری وشه‌ی «درجات» بۆ ئه‌هلی سه‌واب ده‌کار ده‌کری هه‌ر وه‌ک وشه‌ی «درکات» بۆ ئه‌هلی عیقاب به‌ کار ده‌بری.

ده‌بی ئه‌وه بزاند‌ری: منافقان و مجاهدانی واقعی نه‌ته‌نیا پیکه‌وه فه‌رق و جیاوازی له‌فریان هه‌یه، به‌لکه هه‌ر یه‌ک له‌و که‌سانه‌ی که به‌یه‌کیک له‌و دوو سیفه‌تانه مه‌شه‌ه‌وره فه‌رق و جیاوازی باوه‌ری و ئیمان و ئه‌خلاقیان هه‌یه، و ته‌نانه‌ت له‌ دیوانی خودادا ده‌ره‌جه‌ی تایبه‌تیان هه‌یه و ده‌ره‌جه‌ی ژیر و ژووراشیان به‌سته به‌فیداکاری یا دژایه‌تی ده‌گه‌ل حه‌قه؛ خو‌ دياره‌ خودا چی لی حاشار ناد‌ری، چونکه هه‌م بینایه هه‌م بیسه‌ره هه‌م زانایه، باش ده‌زان‌ی کی شایانه به‌ ده‌ره‌جه‌ی ژوورا و کی شایانه به‌ ده‌ره‌جه‌ی ژیرا، هه‌ر بۆیه‌شه ده‌فه‌رمو‌ی به‌ پروونی و په‌وانی: ئه‌وانه‌ی بۆ په‌زامه‌ندی خودا ده‌هه‌ولدان و تیده‌کو‌شن بۆ هه‌ریه‌ک له‌وان پله و پایه‌ی پر به‌ ئه‌عمالیان له به‌هه‌شت هه‌یه، بۆ وانه‌ی خوداشیان له‌ خو‌ تووپه‌ کردووه له‌ دۆزه‌خدا پله و پایه‌ی جیا هه‌یه، که‌واب‌ی حاشاهه‌لگر نییه ئه‌و راستیه: له‌ لای خودا پله و پایه‌ی هه‌موو که‌س به‌ گو‌یره‌ی ئه‌عمال و باوه‌ره.

ثایه‌تی ﴿دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ﴾ واته (فی حکم الله و علمه)، واته ده حوکم و عیلمی خودادا دهره‌جه‌یان دیاری کراوه. ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ ئه‌وه‌مان پی ده‌لی و تیمان ده‌گه‌یینی که ئه‌و که‌سه ده‌توانی به‌ئندازه‌ی کرده‌وه پاداش و سزا بدا، که به‌ته‌واوی له‌ئندازه‌ی عه‌مه‌ل ئاگاداره و ده‌زانی بی گومان و دوودلی. جا هر بویه وشه‌ی (بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ) ی خسته ئاخری تاکوو ئینسانی ته‌علیم بدا به‌وه‌ی: تا له‌چهند و چوونی کردار و کاروباران حالی بوون پیک نه‌به و حاصل نه‌بی، نابی ته‌کلیفی سزا و پاداش بیته حساب.

وه‌ک لیمان حالی کرا له‌ثایه‌ته‌کانی رابردوودا خودای ته‌عالا خه‌تا و تاوانه‌کانی خه‌تاکارانی که خه‌یانه‌تیا و وه‌پال پیغه‌مبه‌ر ده‌دا، ئاگاداری پی دان و پیغه‌مبه‌ری له‌و گومانه‌ی ئه‌وانه دانکرد ته‌برئه‌کرد و مه‌قام و شه‌ئی ئه‌و ره‌سووله‌ی به‌یان کرد، تاکوو سابتی کات بو هه‌موو گه‌لان که شه‌ئن و مه‌قام و وه‌زیفه‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌خه‌یاهت و خه‌یانه‌تکاری زور به‌رزتره له‌وه‌ی تیری خه‌یانه‌ت و دروی بگاتی، چونکه پیغه‌مبه‌ران که‌سانیکن که ده‌ئه‌ساسدا بو پاک و خاوینی روحیه‌ی ئینسان و ئه‌خلاقی ئینسانی و نابوود کردنی ریشه‌ی فه‌ساد و به‌دئه‌خلاقی هاتوون و کراونه مه‌ئموور؛ ده‌پیشدا خودای ته‌عالا خه‌پال و گومانی منافقان و موسولمانانی ساده‌دل له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه به‌روونی به‌یان کرد، که‌وايه چۆن خودا ری ده‌دا چلکی ناحه‌زی لی بنیشی و پیوه‌ی بنووسی، دیاره ده‌پیشدا خودای ته‌عالا سه‌ره‌نشت و لومه‌ی خه‌پالچیانی کرد، جا که‌وايه خودا چۆن ری ده‌دا به‌مخالیفان درۆ و خه‌یانه‌تی وه‌پال ده‌ن؟ ده‌حالی‌کدا ئه‌و پیغه‌مبه‌ره به‌محمه‌دئه‌مین ناوی ده‌رکردووه، خودای ته‌عالا ره‌خنه‌گرانی تی گه‌یاندن ده‌بی ئیوه له‌باتی ره‌خنه له‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی ده‌به‌را به‌ر ئه‌و هه‌موو ئیحسان و ئه‌نعامانه‌ی که ده‌رباره‌ی ئیوه‌دا ئه‌نجام دان شوکرانه‌ی کن، که‌چی ناحالیانه دین خه‌یانه‌تی وه‌پال ده‌ده‌ن، دیاره ئیوه بیرکورت و سه‌رلیشیواون.

جا بو راستی ئه‌و راستییانه ده‌چینه خزمه‌ت ثایه‌تی ۱۶۴ی ئالی عیمران بووه‌ی به‌تیر و ته‌سه‌لی حالی بین له‌باسه‌که:

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾ ئالی عیمران
بی گومان خودا ناز و نیعمه‌ته‌کانی خوی رشت به‌سه‌ر پرواداراندا، کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ریکی نارد هر له‌خویان، تاکوو به‌لگه و ثایه‌ته‌کانی خودا به‌سه‌ریاندا بخوینیتته‌وه، ده‌روونیان پاک

کاتەو و قورئان و وتە و کردەو و خۆیان فیڕ کات، بئ گومان ئەوان لە پێشدا لە گومراییه کی
ئاشکرادا بوون.

ئاوردانەو و تێوانینیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۶۴

ئەو ئایەتە پێرۆزە لە دمی ئەو کەسانە دەدات کە لە راست پێغمەبەری ئیھانە دەکەن، بەو
شیۆه کە کاری ناشایستە دەدەنە پال پێغمەبەر، وەک خەیانەت کردن؛ واتە دەلێن: پێغمەبەر
خەیانەت بە مال و سامانمان دەکات، جا دە حالیکدا خودای تەعالا سوێند دەخوات کە
بەرەکەتی خۆی پڕۆژاندۆتە سەر برواداران بەوێ کە لە ناو خۆیاندا لە نەوعی خۆیان
پێغمەبەریکی ناردۆتە ناویان، کە نیشانەکانی خودایان بە سەردا دەخوێنێتەو بۆ وێ دڵ و
دەروونیان لە گومان و خەیاڵاتی نابەجی خاوەنیان بکاتەو تاکوو بتوانن بە چاک و پاکی فیتری
یاسای خودا و کەلامی خودا و دەستووراتی ئەحکامی شەری خودا بن، جا با لەو پێشیش لە
گومراییدا بووبن.

مەبەست دێردا ئەوێه: خودا کۆمەل لە گومراییه نەجات دا و یاریدەیی دەدا و پشتیوانی لێ
دەکا، بۆچی پشتیوانی لێ نەکرد لە هەرای ئو خوددا؟ ڕیگای دا بە دوژمنی لەشکرەکی تیک
شکێنن؟

بە کورتی و بە کوردی، ڕیگای فکر و خەیاڵات ناگیردری، ئەوانەیی و پێغمەبەریان خۆش
ناوی و باوەریان پێی نیه، دلیان نایقۆزیتەو پرووی فکر و خەیاڵاتی ناپەرەوا و ناحەزیان دە
پێغمەبەر دەکەن و لایندەن چی بە دلی ناپاکیاندا بێ، دەپێژێنن شەئنی پێغمەبەر، هەچەندی
خودا دەلیل و بەلگەیی ناحەقیان بۆ بێنیتەو، قبوولی ناکەن و خۆیان هەرچی حەقە، یاسایە
جەهل نابینری و ڕۆ دەچی.

بۆ ئاگاداری:

ئەو ئایەتە ڕێزدار و پێرۆزە بەیانی گەورەترین نێعمەتی خودا کە هەلخستن و پرەوانەکردنی
پێغمەبەرە دەکا، و یادەتێنەوێ ئەو نێعمەتە کە ناردنی پێغمەبەرە بۆ تازە موسولمانانی کال کە لە
هەرای ئو خوددا تووشی شکست و دەرد و داخی گران هاتن و دەبێتە هۆی کەمبوون و
سووکبوونەوێ باری گرانی ئەو ناپەرەتییە کە کەوتبوو سەر دڵ و وێژدانیان، بەو دەلیله:
ئەو نێعمەتە ناردنە پێغمەبەرە هێندە بەتام و لەزەت و شیرین و ڕێزدارە، ئەگەرچی ناردنی

پېغەمبەر بۆ عامەى خەلکە بەلام قورعه بە ناوی موئمینان دەرده کهوئ، ھۆیە کهشی بی گومان ئەو ھە: خاوەن ئیمان و باوەران و پاكان و خالیسان دەتوانن بە ھەرە لەو نیعمەتە گەورە ببەن و ھەرگرن، بەتایبەتی لەو جیگایەى که خودا دەفەرموئ: لە خۆتانە و ھەک خۆتانە ئەو پېغەمبەرە، نە فرشتە، نە پەرییە، بۆو ھەى نەتوانن نیازی خۆتانى لە لا بەیان کەن و یا ئەو نەتوانی دەرستان ھەرک بکا و یا نەتوانی ھەک پرنوما و شارەزا و مامۆستایەک لەناوتاندا بیت و بچى و تەربىيەت و تەعلیمو بدات. چونکە ئەگەر لە ھەووع و جنس و شکیلى خۆتان نەبا، چۆن دەکرا و دەگونجا نموونە و گۆلى سەرتۆپی ئینسان با؟

جا پاش ھەموو ئەوانە سى شتى زۆر بەنرخ و پزدار و بەرچاوى شەئنى پېغەمبەرایەتى دەخاتە پروو و بەیان دەکا: ئەو سى شتانەش که شایانى خوو پى گرتنى ئەوانەن که خودا دە ناو ئایەتە کەدا ئىشارەى وەلا کردوون:

۱. ئەو پېغەمبەرە بەرپى کراو، ئایەتەکانى خودا بۆ راکیشانى خەلک بۆ لای خودا دەخوینیتەو.

۲. ھەستەى دل و دەروونى خەلک دەشۆریتەو ھە زەنگى ناپاکى، و دەیانرازییتەو ھە بە ئەخلاقى جوان و دل گرانه سەراپای نیتى دەروون و باوەریان.

۳. ھیزی زانست و ھەرک دەدا بۆ ھەركى ئەھكامى خودا بۆ تەشخىسى بابەتەکانى دەستووراتى دینى بە تەک تەكى ئینسانى، و دە تەنزیمی ئایەتە کەدا، که پاکی نیت و نفوسە پيش خراو و ئەساسیشە، لە سەر زانست (علم) ئامارە ھە وەلای ئەو راستیە: تا دل پاک و خاوین و خالیس نەبى، ناتوانى خانەخوینى میوانى ھەق و راستی. سەیر کە: ﴿وَيُزَكِّهِمْ وَيُعَلِّمُهُم﴾ ئا ئەو پیمان دەلئ: تا نەتوانى دل تەخت و گۆر و پاک کەى، ناشتوانى ئیدیعی زانست و ھیکمەت بکەى.

جگە لەوانەش دەبى ئەو بەسەلمینى و باوړەى پى بکەى، ئەرزى و پز و پزدارى یەک نیعمەتى گەورە و بەرچاوە کاتى دەرده کهوئ و دەزاندرئ که کات و ساتەکانى ئیستى دەگەل کات و ساتەکانى دەورانى رابردوو بەرەبر بکړن، واتە حال و ماضى: ئەلئان و رابردوو پیک ھەلکیشریڼ نیوانى ھەر دوو، دەورانەکان ھەرک کړن جا ئەو جار دەتواندرئ ھەلویستى دروست دە بەرەبر ئەوزاعدا بگيردرئ. بۆ نموونە پيش ئىسلام واتە دەورانى جاھیلیەت و ھەشى گەرى بگرە بەرچاو و دەورانى ئیستى ئىسلام بخرە بەر چاو، جا ئەو جار ھەلویست

بگره.

دادۆشینیک له باری سیما و هۆندراڤهوهی ئایهتی ۱۶۴:

جوملهی (لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ) ولامی سویندی چهزف کراوه که ده ئه ساسدا (وَاللَّهُ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ) بووه. روح المعانی، ۴/۴۴۲.

(مَنْ) فیهله له په گهزی (مَنْ) هیه، که به پێی دابی زمان عارهبی مَنْ بۆ چوار مانا ده کار کراوه:

۱. مَنْ ئاسمانی: واته گهزۆ که له ئاسمانهوه دهباری وهک له داستانی چهزرتی مووسادا چاو دهکری:

وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى ﴿٥٧﴾ بقرة
گهزۆ و مهلی شیلقهشمان بۆ هه ناردن.

۲. مَنْ به مانای منهت له سهر کردنیش هاتوو پاش چاکه کردن. وهک:

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٥٨﴾ مدثر
مهشبه خشه و داوای زۆریش مه که. (یان دهلێن) مهشبه خشه و پیت وایی بۆ شه.

یان:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى ﴿٥٩﴾ بقرة
ئهی گهلی خاوهن باوه ران خیره کانو به منهت له سهر کردن و نازار دان، به فیرۆ مه دهن

۳. مَنْ به مانای دابری و پچرین و تهعین کردن هاتوو، وهک:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦٠﴾ فصلت
ئهوانهی خاوهن باوه رن و ئاکار چاکن، پاداشی بێ پرانه وهیان هیه. (یا دهلێن) ههرو هه ر پاداشیان هیه.

۴. مَنْ به مانای ئه نعام و ئیحسان هاتوو. وهک:

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٦١﴾ ص
لهو سامانه زۆرهی داومانیه ی یا چاکه ی لێ بکه یان رایگره.

یه کئی دئی پرسیار دهکا و دهلی: بۆچی ناردنی پیغه مبهری به خاوهن ئیمانان تاییهت کراوه ده حالیکدا که ئه و پیغه مبهره (رحمة للعالمین)ه؟ له ولأمداد ده بی بکوتری: ئه گهرچی ئه و رهحمه ته له مەر ئه ساسی بوون بۆ هه موو عالمه به گشتی، به لام له بابته تی به هره ی ئیستیفاده و نه فع لی کردن تاییه تی موسولمانانه، چونکه ئه وه ی ده توانی به راستی له و رهحمه ته پاراو بی، ته نیا موئمینان.

ئایه تی (مَنْ أَنْفُسِهِمْ) سی شت ده بهر خو ده گری ئه و سی شته که ده توانی مه به ست بی له له فزی (انفسهم) ئه وانه ن:

۱. مه به ست له (انفسهم) ده کری موئمینان بن چونکه موئمینان ده کری به پیی ئایه تی ۲۸۵ ی به قهره وه ک پیغه مبهر خاوهن ئیمان بن واته له نه فسی ئیمانداران بن. سهیری ئایه ته که که:

آَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ
پیغه مبهر به و بهرنامه یه که لای خوداوه بۆ نیردراوه ئیمان و برپای هیئاوه، موسولمانانیش
ههروه ها به تیکرای بی برپایان هیئاوه.

۲. ئیحتیمالی دوو ئه وه یه: مه به ست له له فزی (من انفسهم) واته نه سه ب و ره گزی عهره ب بی، یانی ره سوولیک که له ره گز و نه سه بی عهره به.

۳. ئیحتیمالی سی له مانای (انفسهم) به ئیعتیاری جنسیه ته، واته ئه و ره سوول له جنسی عهره بانه که بۆخوتان و یا ده لین له جنسی ئینسانانه و ره گزی له ئاده مه له فرشته و په ری نییه و نووریش نییه. به و ده لیله که حه زره ت رحمة للعالمینه ئینسانیش به شیک له عالم، که وایه ئه و پیغه مبهره ئینسانه ی وا به شان و شکو نابی به مه قام و شه ئنی ئه و موقه ده سه، درۆ و خه یانه تی بدریته پال.

ئه سل و ئه ساسی ئهرکی هه ره بهرچاوی پیغه مبهر ده و ئایه ته دا ئه وانه ن:

۱. ﴿يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ ئه و که لامه پیرو ز و مباره که ئیشاره ی ته واره وه لای ئه وه ی: ئه وه ی له لایه ن خوداوه بۆ سرووش کراوه به شیوه ی ته واره بی که م و کووری بۆ عالم وه خوینی و به یانی کا.

۲. یه کی دیکه له ئهرکه کانی پیغه مبهر که ده و ئایه ته دا ده سنیشان کراوه خاوین کردنه وه ی دل و دهرووانه ن، وه ک خودا ده فهرخوی: ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ واته له پاش راگه یاندن و تیگه یاندنی

کەلامی خودا بە خەلک، خەلک لە خەیاڵات و باوەری ناپاک و باتل و ئەخلاقی پیس پاک و خاوین و خالیس وەکا.

۳. ئایەتی ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ ئیشارە وەلای ئەوەی دەکات: فێرکردنی قورئان و دەرسی حیکمەت و ئەخلاق ئەرکی سێهەمی ریسالەتیەتی. مەبەست لە تەعلیمی کتێب فێرکردنی زانینی حەقایقی مانای قورئانە، و مەبەست لە تەعلیمی حیکمەت شارەزایی دەرسی پاز و ئەسرار و حەقیقەتی شتە شاراوە و نەهێنیەکانی ئایەت و حەدیسەکانە.

۴. بە پێی هەڵسەنگاندن و بەراوەردی جوملەیی ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ ئەو هەستە دەکری: ئایاتی قورئان دەبی بڵین وەک گۆگردی شەمچە وایە، واتە بەبی جوولانەووی وەسیلە ئەو گۆگردە پرووناکی نابێ و نایسی، ئایاتی قورئانیش بەبی تەعلیم و تەربییەتی پیغەمبەر بۆ کۆمەڵی عەوام بەهرە نادا بەلام پیغەمبەر دەتوانی بە حەرەکەتی خۆی عەلمەیک فێر کا و ئەوانیش عەلمەیک، هەر وا تا بە تەواوی ولات بە نووری قورئان پرووناکی وەبی و دەکری و جامعیەش بە تەواوی شارەزا دەبن.

بە پێی هەڵسەنگاندن و بەراوەردیکی هەستیارانە هەست بەوەی دەکری کە هەرای ئوحدو هەرایەکی سەخت و پڕ کارەسات بوو، بەو دەلیلە کە خودای تەعالا پێ بە پێ و هەنگاو بە هەنگاو پروودا و بەسەرھاتەکانی بۆ موسوڵمانان دەگیرێتەو و بەیان دەکات. بۆ نمونە دلخۆشی موسوڵمانان دەداتەو بەوەی کە ئەگەر ئیوە تووشی زیان و پەنج و میحنەت بوون لە هەرا و شەری ئوحدو، تیفکرن و بە خۆدا بچنەو و بیر وەکەن کە دە عیوەزدا چەن بەرەبەر داخ و دەرد و حەسرەت و زیان پڕاوەتە سەر کافرەکان، جگە لەوێش ئاوڕ دەنەو بەرجەوێند بن و بزەن کە ئەو زیان و دەردە لە کوێو بە هۆی چی شەئنی ئیوە موسوڵمانی داگیر کرد؟

خۆ دیارە وەک لە ئایەتەکاندا پێی ئاشنا کران، منافقان جاریکی لە بابەت تەقسیماتی تالاندا پیغەمبەریان خستە بەر تانە و تەشەر و لۆمەیی ئەوەی کە خەیانەتی کردوو لە تەقسیماتەکەدا و هەروا منافقان جاریکی دی موسوڵمانیان دایە بەر لۆمەیی ئەوەی پێیان دەکوێن ئەگەر ئیوە بە نەزەری ئیمە جوولابانەو، تووشی ئەو بەلا و دەردە نەدەهاتن.

جگە لەوانەش پیغەمبەریان دەدایە بەر پلار و تانە بەوەی دەیانکوت محەمەد ئەگەر بە حەق پیغەمبەر بوایە، بریندار نەدەبوو و لەشکرەکەشی نەدەشکا، و هەرچەندین پەخنی دیکەیی منافقان بۆ سەر پیغەمبەر. موسوڵمانان دیارە وەک دیارە و زاندراو خودای تەعالا بە تیر و

تەسەلی و لامی سەرپای پەخە و تانە و لۆمەکانی منافقانی داووتەو، جگە لەوێش دووبارە خودای تەعالا ھەر بۆ پووچەڵ کردنەوێ خەیاڵ و گومانێ کافرانی خەیاڵ بەتال و بیرپووج ئایەتی ۱۶۵ ی ئالی عیمرائی پەوانە دەکاتە سەر پیغەمبەر و موسوڵمانان. ئەوێش ئایەتەکە و ھەڵسەنگێتە و وەزنی کە تاکوو بە چاکی باوەری پێ بکە.

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾ ئالی عیمرائ

ئاخۆ کاتیک بەلا و گرفت لە ئوحددا پرووی تێ کردن، لە شەڕ و غەزای بەدردا دوو بەرابەر سەرکەوتنتان و دەس ھێناو، کوتان ئەو لە کوێو ھات؟ بلی: ئا ئەو تیشکانە لە لایەنی خوداتانەو، بێ گومان خودا دەسەلاتی بە سەر ھەموو شتێکدا ھەیە.

ئاوردانەو و تێوانینیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۶۵

دەبێ بلیین کاتی لە ئوحددا موسیبەت بە موسوڵمانان گەشت دەبێ ئەو موسوڵمانانەش تووشی ئەو موسیبەتە بوون ئەو بزانن دوو بەرابەری ئەو موسیبەتە و وان لە ھەرای بەدردا بە دوژمنان گەشت لە لایەن وانەو، دەشیانکوت موسوڵمانەکان دەبێ ھۆی ئەو تیشکانە ئیمە چ بووی و بۆچی شکاين؟ لە لایەن خوداوە پیغەمبەر خەبەردار کرا کە ھۆی شکستەکیان پێ بلی، جا لە سەر ئەو دەستوورە خودا پیغەمبەر پێ کوتن: ئەو لە ئەسەری کەمتەرخەمی خۆتانەو بوو کە سەنگەرەکانو خالی کردن و کەلینو دا بە دوژمن کە بە پێی ھەلی بۆ ریکخراویان ھێرشو بکەن سەر و زیانی سەر و مالتان پێ بدەن و دەشبێ موسوڵمان لە ھەر تیشکانیک دەرسیک فیر بێ و بشزانێ خودای ھەکیم ئاگاداری ھەموو شتێکە و بە سەر ھەموو شتێکیدا بە توانایە، وەک ئەو: موسوڵمانەکان کە لە شەڕی ئوحددا ۷۰ کەسیان لە دەست دا و لی کوژرا، خودا بە توانای خوی ھیز و غیرەتی دا بە موسوڵمانان کە لە شەڕی بەدردا پیش شەڕی ئوحد - بت پەرستکان جگە لەوێ ۷۰ کەسیان لی کوژرا ۷۰ کەسیان لی بە دیل گیرا. جا ئەگەر موسوڵمانەکان سەنگەرەکانی خویان چۆل نەکردبایە بۆ وەدەس کەوتنی تالان، و ھەروا تیرئەندازەکان پشتی سوپاکەیان خویان خالی نەکردبایە ھەر وەک لە ھەلمەتی یە کەمدا بت پەرستەکان شکان و ھەلاتن تازە نەیان دەتوانی ھەلستەو و وەخۆ کەونەو و ھێرش بێنە سەرتان، ئەو دەم سەرکەوتن بە دەست دینا ھەر وەک لە بەدردا بە دەستو ھینا.

پاشەدۆ:

خودای تەعالا بۆ دڵخۆشی دانەوہی موسولمانەکان پاش ھەرای ئو خود، سێ شتی وە پروو ھینان و دایە بن گوئیان:

۱. خودا پێی کوتم بە تیشکان و زیانی ھەرای ئو خودتان سەخلەت مەبن و ھەسرەت مەخۆن، چونکە لەو دوو شەپری بەدر و ئو خوددا ئیوہ دوو بەرابەر زەرەر و زیانو بە بت پەرستەکان دا.

۲. ئەی موسلمانان پرسیار لە خۆو دەکەن کە لە ئەسەری چیدا بوو ئەو زەرەرەمان تووش ھات لە ھەرای ئو خوددا؟ دەبێ بزانی لە کەمتەرخەمی خۆتانەوہ بوو، واتە ئەگەر دەستووری پیغەمبەر و بەرپەرە بردبا و سەنگەرە کانتان چۆل نەکردبا یە و ھەلنەھاتبان، ھەل نەدەرەخسا بۆ دوژمن و تووشی ئەو کارەساتە نەدەھاتن.

۳. ئیوہی موسولمان نابێ ترس و خەمی داھاتووی خۆتان بخۆن، چونکە خودا بەتوانایە، ئەگەر ئیوہ ھۆیەکانی ھەلە کانتان لە بەرچاو بگرن و دەرسیان لێ وەرگرن و پێی دووپاتەیان نەدەن، خودا یارمەتی و ھیدایەتو دەدا بۆ ھەموو شتیک. ئەوہ ھۆشدارەکانی خودا بوون بۆ موسولمانانی تیکشکاوی شەپری ئو خود.

شتیکی چاوەروان نەکراو:

موسولمانەکانی ھەرای ئو خود ئەوہیان خەیاڵ و باوەر بوو ئیمە چونکە دیفاع لە ھەق دەکەین و پیغەمبەریشمان دەگەڵ، دەبێ لە ھەموو شەپاندە بەبێ ئەم لاو لا و مەرچ و شەرت سەرکەوین، بەلام منافقان و موشریکان چونکە دوژمنی خودا و دینی خودان دەبێ بن کەون، جا چونکە لە شەپری ئو خوددا بە پیچەوانەیی خەیاڵ و خواستی وان کار سەری گرت، دامان و کەوتنە رامان و عەجایبات و سەرسووڕمان، خودای تەعالا بۆ پەرەواندنی ئەو تەمە لە سەر دلیان فەرمووی: سەرکەوتنی و بەرکەوتن دە شەپدا رازی تاییەتمەندی خۆی ھەیە، کاریکی بە دین و بێ دینی نەداوہ، دە حالیکدا ھۆی شکانی ئیوہ لە خۆتانەوہ بوو، کە بێ ئەمری پیغەمبەرتان کرد لە چەند لاوہ:

۱. نەزەری پیغەمبەر و بوو کە لە شاری مەدینەدا وەمێنن و بەرەو پیری ئەو شەپەرە نەچن کەچی ئیوہ بەرەو شەپەر چوون.

۲. بە دەستووری پیغەمبەر نەجوولانەوہ و سەنگەرەکان چۆل نەکەن، کەچی چۆلو کرد و

ههلاتن بۆ کۆکردنهوهی تالان، خوداش وهعهدهی سههرکهوتن بهو مهرجه پی دابوون که خو وهخو بگرن و تهقوايه بکهن، جا سهر دهکهون؛ کهچی مهرجو بهجی نهگهیان، واته شهرتو نهبرده سهر بویهش سههرکهوتنو به دهست نههینا. ئهوهش ئایهت لهو بارهوه:

بَلَىٰ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ آل عمران

ئاری، ئهگهر خو بگرن و پههیزگار بن، با دوژمن به ههموو تین و هیزهوهی خویان هیرشو بکهنه سهر، خودا به پینج ههزار فرشتهی نیشانهدار یارمهتیو دهدا (واته دوژمن ناتانویرتی)

دل دهیههوی بزانی هوی تیشکانی موسولمانان ده رۆژی ئو خوددا چ بوو؟ به پی راویژ و شتیکی که له سیمای ئایهتهکانی تاییهتی ئه و بابته وهدهست هاتوون دهبی هویه که ئه و سی شته بن:

١. سههرپنجی یاران (جبل الرماة) له دهستووری ههزرتی رهسوول، واته هاتنه خوارهوهیان لهو کیوه تا کۆتایی شهر.

٢. کیشه و دووبههکی نهفهراتی جبل الرماة دهگهل ئه میری خویان عهبدوللا کوری جوبهیر. ئه و ئه میره تهئکیدى له سهر ئه وه بوو که ئه و جیگایه چۆل نه کهن و نهیه نه خوار، کهچی گویان نه دایه.

٣. بنچینهی ئه و کارهساته له پرووداوی فدییهی ئه سیرانی به دردا دامهزرا، سهیر کهن: له شهرى به دردا ٧٠ نهفه ره موشریکان به دهست موسولمانان به دیل گیران، ههزرتی رهسوول لهو بارهوه دهگهل یارانی کهوتنه بیر و را و مهشوههت که چیان لی بکری؟ بکوژرین؟ یا فدییهیان لی وهگری؟ یا ئازاد کرین به چاکه؟ ههزرتی عومه ره ئی کوشتنی ههمانی دا؛ تا دهرسی عیبهت بی بۆ ههههه موو موشریکان و سام و ههیهتی ئیسلام دههکهوئ. ههزرتی ئه بووبه کر و دهستهیه کی دیکه نهزهریان دا ده مقابل فدییه هههه موو ئازاد کرین، به لکوو رۆژیک به هوی شهفهقهتی ئیسلام دهگهلیان موسولمان بن. پیغه مبه ریش ئه و نهزهه ی ئه بووبه کری په سه ند کرد، جا کاتی ئه و نهزهه ی ههزرتی ئه بووبه کر عه مه لی کرا واته به فدییه ئازاد کران، له لایه ن خودا وه ئایه تی ٤ سووهری محهمه د دابه زی که ره ئی خودای عاله م کوشتنی ئه سیرن بوو، سهیری ئایه ته که با بکری:

فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْنَتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فِإِمَّا مَنًّا بَعْدُ
وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِن لِّيَبْلُوَ
بَعْضَكُم بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ

كە واتە ھەر كاتى گەشتن بە كافره كان خىرا بدەن لە گەردنيان، تا كوشت و كوشتارىكى
زۆريان لى دەكەن، جا بە دىلى بيانگرن و شەتە كيان دەن، ئىنجا يا منەتباريان كەن و بەريان
بدەن، يا ئال وگۆريان پى بكن وبرتبان لى وەر بگرن، تاكوو شەركەر چەك و كەرەستەكەى
دادەنى و دەكوژیتەو. ئەو ھەيە فەرمانى خودا، ئەگەر خودا بىويستايە ھەر خۆى تۆلەى لى
دەساندن، بەلام دەويست ھەندىكتان بە ھەندىكى دىكەتان تاقي بكاتەو و ئەو كەسانەش كە
لە پىي خودادا دەكوژرین ھەرگىز خودا كار و كردهوە كانيان بە فېرۆ نادا.

بۆ ئاگادارى:

ئەو ئايەتە ۴ى سوورەى محەمەد ئەو ھەمان نیشان ددا كە خوداى تەعالا ئەو ھەلوپستەى
حەزرتى ئەبووبەكر و ھەندىكيانى پەسەند نەكردوو بەو دەلىلە ئايەتەكە ئەو دوو رېگايەى
پېشنيھاد دەكا بە موسولمانن: يا لە گەردنيان بدەن و بيانكوژن و يا دە مقابل فدىە ئازاديان كەن
بەلام دە مقابل ئەو ۷۰ نەفەرەى كە لە شەرى بەدردا بە دەس ئىسلام بە دىل گيران ئەگەر بىتو
نەكوژرین ۷۰ نەفەر لە موسولمانان كە لە شەرى ئو خوددا دەكوژرین بى تۆلە دەبن، ئەدېرەدايە
كە پىغەمبەر دەگەل موسولمانان لەو بارەو دەكەوئە بىر و را، موسولمانان بە پىغەمبەر دەلین:
ئەگەر ئىمە بكوژرین شەھىد دەبن، پىويست ناكە سەمان لە باتان بكوژن، بەلكە ئەوانەى
ئازاديان دەكەن پوژىك بىنە ژىر ئالای ئىسلام و موسولمان بن. بە قەولى حەزرتى عوبەيدە
ئەدېرەدا موسولمانەكان مەبەستيان دوو خىر بوو: ۱. شەھادەتى خويان ۲. ئازادى ئەسىران بە
ھىواى موسولمان بوونيان پوژىك.

دل دىھەوى بزانی پىغەمبەر بۆ پەحمەتە بۆ عالەم؟

بە پىي ھەلسەنگاندنى ھەلس وکەوتى پىغەمبەر دەگەل عالەم پەحمەتى بوونەكەى بۆ عالەم
چاو دەكرى و حاشاى لى ناكرى بۆ نمونە:

۱. خودا بە ھوى ھاتنى پىغەمبەر بۆ نىو عالەم كۆمەلى ناتەواو و نەزان بوون بە زانا و
تەواو، چونكە نەزان ناتەواو، و ئىنسانى زانا تەواو.

۲. پىغەمبەران بە باشتىن دەلىل عالەم بۆ رېگايە حەق شارەزا دەكەن و ھان دەدەن، ئەو

بە باشتەرىن پرىگای عىبادەت دىتە ژمار، خۆ وە نزىك دەخەن لە خودا، ئا ئەو ەرحمەتە.

۳. ئەقل و دەرك و ەستى دەروونى ئىنسانى بە ھۆى ئىرشادى پىغەمبەرى دەكەوئىتە شەوق و زەوق و نوورانىيەو، رادەپەرى بەرەو خودا پروا، ئەو ەرحمەتە.

۴. ئەخلاقى پىغەمبەران دەرسە بۆ عالەم و عالەمىش ئەرزىش دادەنى بۆ ئەو دەرسە. ئە ئەو ەرحمەتە.

جا لە سەر ئەو ئەساسە عالەم واتە ئىنسان نىازى تەواوى ەھىە بە پىغەمبەران بەبى بوونى پىغەمبەران ژيانى ئىنسانى ەك دارى بى بەرە.

بە پىى بەرجەوەندى و ەلەسەنگاندنى نەزمى تەرتىبى ئايەتى ۱۶۴ ەست بەو ەدەكرى:
تەزكىە و تەعلیم وەسىلەن بۆ گەيشتن بە نىاز، ەست و دەرك و شعوریش فايەدە و بەھرەيە، واتە تا دەروونى خالىس و پاك نەيەتە گۆرى، زانست نايەتە گۆرى، تا زانىنىش نەيەتە گۆرى، فەرقى پاك و پىس نايەتە گۆرى.

دەبى چۆن بەو نەتىجە بگەين بە يەقىنى كە پىغەمبەر لە بەشەرانە؟ لە فرشتە و پەريان نىيە؟
جگە لەو ئايەتانەى ھاوارن لە سەر بەشەر بوونى پىغەمبەر، ئەقل سابىتى دەكا كە پىغەمبەر بەشەرە، چونكە ئەو ئاكار و رەفتار و ەلەس و كەوتەى پىغەمبەران پىى ھاتوون و ەن و دەرۆن تايەتى ئىنسانن، فرشتە و پەرى دوورن لەو ئاكار و ئەتوارە، فرشتە لە نوورە، پەرى لە ئاگرە؛ پىغەمبەر لە خاكە، فرشتە كە لە نوورن ناخۆن، ئىنسان دەخوا؛ پەرى نايندەرىن، ئىنسان دەيندەرى، فرشتە مىز و كەسافەتيان نىيە، ئىنسان ەھىەتى، فرشتە نىر و مىى نىيە، ئىنسان ەھىەتى، بە ھەر حال جگە لە ەموو ئەوانە پىغەمبەران چونكە تەعلیم و تەربىيەتيان پى سپىردراو ەشايانترىن سىفەت بۆ ئەنجامى ئەو سىفەتە تەعلیم و تەربىيەتە، ھاوونەوى و ھاوچەشنىەتە دەگەل ئىنسان.

پاش تىگەيشتن لە پرووداو و كارەساتى ەھراى ئوحد، ەلەس و كەوتى بى باوەران و سست و لاوازی منافقان و راز و پەمزی شەر و شور وا دەكا، نىازمان ەھىە و دەبى بەو ەى بە تىر و تەسەلى دوورووان چاتر بناسرىن بۆو ەى موسولمانان فریویان نەخۆن. جا بۆ ئەو مەبەستە دەبى بچىنە خزمەت ئايەتەكانى ژمارە ۱۶۶ و ۱۶۷ و ۱۶۸ى بە تەرتىب لەسەريان بدوین:

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾ ئالى عمران

ئەوێ تووشتان هات لەو پۆژەدا، (واتە لە پۆژی ئوحدودا کە لە گەڵ بێ باوە پاندا دەستەوێخە بوون) ئەو بە ویستی خودا پرووی دا، چونکە ئێو لە پێگای سەرکەوتن لاتان دا و خوداش لە ئەزەلدا دایناوە کە ئیرادە لە هێنانەدی هەموو کاروباریکی ئادەمیزادا بەند بێت بە پادە پابەند بوونی ئادەمیزاد خۆی بە پێگای ئەو کاروبارە و یاسا گەردوونییە کەنەو، ئەویش کە پرووی دا بۆ ئەو بوو زانستی ئەزەلی خودا بە کردەوێ ئیپاندارەکان لەو پۆژەدا دەریکەوێت و بە تەواوی ئاشکرا بێت.

ئاوردانەو و تێروانییەکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۶۶

ئەو زیانە لەو پۆژی گەیشتنی ئەو دوو کۆمەلە کە بە ئێو گەیشت بە ئیزن و فەرمانی خودا بوو، بۆ ئەوێ بزانی کێ جۆش دراوی ئایینە و کێ بە شوێن تالانی و دەستکەوتی شەپدا دەگەڕێ.

ئاگاداری:

دەبێ ئەو بزانداری و بەسەلمێندری کە دنیای بوون لە پرووی یەک بەرنامە ی عیللەت و ئەسبابەوێ بێنا کراوە، و هەر پروودا و کارەساتێکی کە پروو دەدەن لە سەر ئەساسی عیللەت و مەعلوولێکن پروو دەدەن، بۆ نمونە ئەوێ لە پۆژی ئوحدودا پرووی دا و وە موسوڵمانان کەوت هۆ و عیللەتە کە ی دڵ بەستن بە مأل و سامان و تالان بوو، و یا سەرپێچی لە دەستووری ئەمیری بوو. هۆی پروودانە کەشی ئاشکرا بوون سی دەستە بوو:

۱. راستی موسوڵمانان کە تا ئاخیرین کاتی خۆی بەر بەرەکانی و خۆراگرییان لە خۆ نیشان دا سەرەنجام هەندیکیان شەهید بوون و هەندیکیان بریندار بوون، و هەندیکیشیان نەیان توانی خۆراگرن و هەڵاتن، هەندیکیشیان کە منافق بوون هەر لە نیو پێدا بە بەهانی پووج گەرانەو.

پاشەدۆ:

ئایەتی (و ما اصابکم) پرووی دە موسوڵمانانە و مەبەستیشی شەهادهتە، و ئایەتی (یوم التقی الجمعان) مەبەستی پرووبە پروو بوونەو و تیک چەرانی موسوڵمانەکان و کافرانە لە پۆژی شەپری ئوحدودا. ئایەتی (فیاذن الله) واتە ئەوێ لە شەپری ئوحدودا پرووی دا لە سەر ئیزنی خودا بوو. یا دەلێن: بە عیلمی خودا بوو. یا دەلێن: بە حوکمی خودا بوو. یا دەلێن: قەزا و قەدەر بوو وەک ابن عباس نەزەری وایە.

مەبەستیش لە مانای (لیعلم المؤمنین) واتە لیتبین المؤمنین من المنافق: تا موئمین لە منافق

جودا وەبى و وەناسرى.

ئەو ئايەتى ۱۶۶ بە پىي مانا پاشەرۆكى ئايەتى ۱۶۵، ھەرەك ئايەتى ۱۶۷ پاشەرۆكى ئايەتى ۱۶۶. كاتى ئەوۋى ھاتوۋە بىچىنە خىزمەت ئايەتى ۱۶۷ى ئالى عىمران:

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا
لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَرِ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾ ئالى عىمران

بۇ ۋەي ئەوانەى دوۋرۋو بوون دەريان بىخات ئەوانەى پىيان كوترا ۋەرن يا لە پىي خودادا
بىجەنگىن، يا دىفاع و بەرگرى بىكەن، كوتيان ئەگەر بىمانزىيايە ئەو شەپ بە ياساى رىك و پىك
شەپ دەكرىت پەپىرەويان لى دەكرىن، ئەوانە ئا لە ۋرژەدا لە بى پرواىيى نىزىكتر بوون تا لە ئىمان؛
بە زمانىيان شىتىكىيان دەكوت كە لە دەروونىياندا نەبوو، خودا ئاگادارتە لەۋەى لە دلىاندا
دەپشارنەۋە.

ئاۋردانەۋە و تىپروانىيىكى ھەستىيارانە لە ناۋەرۆك و سىماى ئايەتى ۱۶۷

ھاتنە خوار و دابەزىنى ئەو ئايەتە ديارە بۇ ئەۋەى دەبى بووبى: كە گۆشەيەكى دىكە لە
تىك شىكانىيان بۇ دەرخت كە لە لايەن منافىقەنەۋە پروۋى دا ئەو زىانەتان پىگەيى جا بۇ ئەۋەى
بىناسن ئەۋانەى لە دلا پرواىيان نەھىناۋە و دوۋرۋوويان كىردوۋە و پىيان وترا ۋەرن بىجەنگىن لە
پىي خودا يان بەرگرى بىكەن لە خاك و نىشتىمان، كوتيان ئەگەر زانىمان شەپ دەبى دواتان
دەكەۋىن لە ۋرژەدا لە بى پرواىيى نىزىكتر بوون نەك لە پروادارى، ئەۋەى بە زمان دەيانگوت لە
دلىاندا شتى تر بوو، خوداش زانتر بوو بەۋەى دەپانشاردەۋە. جا ئەو زىانەى كە لە ۋرژى
ئوحددا لە لايەن بىت پەرستانەۋە پىتان گەشىت بۇ ئەۋەى بىناسن ئەۋانەى دەبنەۋەپىر، ۋەكوو
عەبدوللا كورپى ئوبەى سەلول و ئەۋانەى لە گەلىدا بوون لە ۋرژە رەشەدا بە خۆى و ۳۰۰
كەسى شەپكەر، پىش ئەۋەى لە شىكرى ئىسلام بىگاتە كىۋى ئوحد گەپرايەۋە بۇ شارى مەدىنە و
چەند موسولمانىكىش كەۋىتەنە دوايان و پىيان كوترا ۋەرن شەپ بىكەن لە پىي خودادا و
بىت پەرستان تىك بىشكىن، يان بەرگرى لە خاك و نىشتىمان بىكەن، كوتيان ئەگەر بىزانىن شەپ
دەبى دواتان دەكەۋىن، بە فېر ۋىل خۆيان لە شەپ دوور خستەۋە. ئەۋانە لە ۋرژەدا بۇ بى پرواىيى
نىزىكتر بوون نەك لە پروادارى؛ واتە بە زمانىيان قسەيەك دەكەن ئەۋە نىيە لە دلىاندا، بەلكە بە
پىچەۋانەى ئەۋە دە ناو دلىاندايە و دەپشارنەۋە، ديارە خوداش زانايە بەۋەى دەپشارنەۋە.

پاشه دۆ:

خودای خاوهن حیکمهت و حکیم ویستوویه تی پروپهشی دوو پروویان ئاشکراتر بناسینی و ئاوا بهو شیویه: کاتی هه ندیک له موسولمانه کان گه پانه وهی دوو پرووه کانیاں بۆ مه دینه چاو کرد زانیان ئه وه پاده کهن هاواریان بهرز کرده وه بۆ له شکره که یان: وهرن بۆ خاتری خودا با به گژ موشریکاندا بچین یان لانی که م ده به رابه ر ئه و خه ته ره ی هه پشه له ولات و نامووسمان ده کات خو نیشان دهین و دیفاع بکهین. له موقابیل ئه و داد و هاواردا منافقان به هانه یان هینا پروو و کوتیان: ئه گه ر هات و شه ر هاته پروو بچ گویمان به ره و ئیوه دین. به لام ده زانیان ئه و هات و هاواره بچ شه ر خاموش ده بی، چونکه ده زانیان ئه وه شه ر نییه به لکه خو به کوشت دانه، به و ده لیله له شکری کافران زۆره و سازتره و موسولمانه کانیش که متر؛ جا به و پییه به گژدا چوونیان خو به کوشت دانه، به ره وای نازانیان پروو به پروویان بین. دیاره ئه و راویژ و راویچکه یان سه راپا بۆ خو دزینه وه له شه ر بوو ئه وه ی ده یانکوت درۆ بوون، ئه وه ی به زمان ده یانکوت به پیچه وانه ی ئه وه ی له ناو دلیان حاشاریان دابوو، قسه ی زار و مه به ستی ناو دلیان یه ک نه بوو.

سووکه ئاورپیک:

به هوی هه لسه نگاندنی ئایه ته که هه ست به وه ی کرا که شه ر ده پپی خودادا (جیهاد) دوو به ش بی: دیفاعی و بهرگری؛ ئیقدامی.

۱. ئیقدامی واته هیرش بردن؛ شه ری ئیقدامی ئه وه یه که بی ئه وه ی کافر به ره نگارت بی و ده به رابه ردا هه لویستی گرتبی، ئه تو راسته وخۆ بۆ په رچه می ئیسلام و په ره گرتنی شه ر یعه تی ئیسلام و بانگه وازی خه لک بۆ لای ئیسلام شه ر بکه ی.

۲. شه ری دیفاعی واته بهرگری ئه وه یه ئیسلام هه لویستی شه ری نییه و نه یگرتووه، به لام کاتی ده زانی و ده بینێ کافر فشار و هیرشی دینی، و یا ده یه وه ی سنووری ئیسلام به زینی، ئه وه ده بی هیزی ئیسلام وه گه ر که وئ بۆ بهرگری له ئایین و کهرامهت و خاک و نیشتمانی ئیسلام. ئه و حاله ته بۆ باری دیکه شه.

جا له سه ر ئه و به راوه رده مانای ئایه تی ﴿وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا﴾ واته به شه ر وهرن یا بهرگری کهن، به پیی ئه و به راوه رده ده بی ئه وه بی مه به ست له ئایه ته که ئه و که سه ی که ئه و منافقانه ی بۆ شه ر بانگ کردن مه به ستی ئه و دوو جوړه شه ره بووه، واته یا ئیقدامی، یا بهرگری؛ یانی بۆ گه شاهیه ی و راوه ستاوه یی په رچه می ئیسلام وهرن بۆ شه ر

ده گه لمان کهون یا بۆ بهرگری له خاک و نیشتمان و نامووسی ئیسلام.
 دیره دا قه ولی "سدی" و "کورپی جریح" و نه زهری "ابن عباس" ئاوايه:
 ۱. یا بۆ ئه جری ئاخهرتی وهره مهیدانی، یا بۆ پاراستنی گیان و نامووسی خۆتان وهرنه
 خهتی بهرگری تا کوو دوژمنی ئیسلام نه توانی حهمله بێنیته سهر ئیسلام.
 ۲. یا ده لێن: کێ باوهری به ئاخهرت و ئه جری ئاخهرتی دهوێ، وهره مهیدانی شهر بۆ
 ئیسباتی ئه و داوايه ی و یا لانی کهم بۆ به دهست هینانی مأل و تالان له کافران وهره ده گه ل
 موسولمانان بن و دیفاعیان لی بکه ن.
 ۳. یا ده لێن: ئه گهر ئیوه راست ده که ن په زایه تی خوداتان دهوێ وهرن بۆ مهیدانی شهر به
 خاتری په زایه تی خودا، ده نا لانی کهم بۆ وه دوور خستنی خۆت ئه ی منافق له لکه ی منافقی
 وهره ده گه لمان که وه بۆ شهر ده گه ل دوژمنانی ئیسلام؛ تا کوو موسولمانان به چاوی
 موسولمانانو تیوه رامینن نه ک به چاوی کافران. (روح المعانی، ۴/۴۴۹) له نیوانی ئه و
 ته عبیراته دا نه زهری ابن عباس په سه ندرته، باقی نه زهره کانی دیکه ش ههر هه ن به لام ئاوا دلگر
 نین. تفسیر کبیر، ج ۸۵/۹.
 کاتی ئه وه ی هاتوه بۆ تیر و ته سه ل بوون له باسه که بچینه خزمه تی ئایه تی ۱۶۸ ی ئالی
 عیمران:

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾ ئالی عیمران
 ئه وانه ی که له ماله وه دانیشتون، ده بانکوت به براکانیان: ئه گهر بێتوو به گوپی ئیمه یان
 بکردایه نه ده کوژران، بلێ: ئاده ی مردن له خو دوور خه نه وه ئه گهر راست ده که ن!

ئاوردانه وه و تیروانینکی هه ستیارانه له ناوهرۆک و سیمای ئایه تی ۱۶۸
 ئه وانه ی به برواداره کانیان ده کوت: له کاتیکا دانیشتبوون: ئه گهر به قسه ی ئیمه یان
 بکردایه، نه ده کوژران و تووشی ئه و زهره ر و زیانه نه ده بوون، جا بۆ پوچه ل کردنه وه ی بیر و
 بۆچوونی ئه و بی بروایانه خودا ئه مر به پیغه مبه ر ده کا که بلێ پێیان: ئه گهر راست ده که ن به
 نه چوونه شهر مهرگ نایه ته لاتان، ده مردن له خۆتان وه دوور خه نه وه.
 دابه زینی ئه و ئایه ته ده رحه ق به و دوو پروویانه یه که له مه دینه دا ده رنه چوون، منافقین به
 خه لکیان ده کوت: مه رۆن بۆ شهر نه بادا وه ک خه لکی هه رای به در و ئوحد به کوشتن بچن.

خودای تهعالا به پیی حیکه متی خوئی موسولمانه کانی ئاگادار کرده وه له سهر ئه وهی شه هید وهک عاله می غهیره شه هید نامری، به لکه ده مرئ ئه وه مهرگه نییه که ئیمه ی پی ده مرین. بو ئه وه راستیه کاتی خوئی ده چینه خزمهت ئایه تی ۱۶۹ ی ئالی عیمران.

ئاگاداری:

دوو پروویه کان جگه له وه ده شهردا شیرکه تیان نه ده کرد، تیده کوژان که روحیه ی خه لک له راست شه ر و هه را و دیفاع له ئیسلام سست و لاواز بکه ن، چونکه کاتی براکانیان له جه بهه ی شه ر ده گه رانه وه، له پرووی تانه و لومه پپیان ده کوتن: ئه ی برایان ئه گه ر به قسه ی ئیمه وه بکهرایه نه ده کوژران و تووشی ئه وه نا په حه تیه نه ده بوون.

وشه ی (لإخوانهم) بو شیددهت و توندی لومه ی منافقانه، واته ئیوه که موسولمانانو به برای خو ده زانی بوچی له و کات و ساته حه سته مه دا به ته نیو هیشتنه وه؟ بو مه گه ر که سیک که سی به برا بزانی، له پشتیوانی بی بهش ده کا؟!

ئایه تی (الذین قالوا) به پیی فه رمووده ی ده سته یه ک له قورئان زانان گویا مه به سستی پی عه بدوللا کوری ئوبه یه و هاواله کانی. به لام (إصم) که ئه ویش یه کیکه له شاره زایانی قورئان نه زه ری جوړیکی دیکه یه، وهک ئه وه که ده لی: عه بدوللا کوری ئوبه ی روژی هه رای ئو خود پیش ئه وه ی شه ر دامه زری هاته ده ری و پیغه مبه ری به جی هیشت، ئه وه قسه یه که ده لپن عه بدوللا کوری ئوبه ی بووه وا نییه، به لکه ئه وه قه وله بو ئه وه که سانه یه که خیلافیان نیشان داوه، به وه ده لیله که ئایه ته که ئاوا ده لی: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِلْإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا...﴾ دياره ئه وه گوفتاره پاش شه ر و هه را کو تراوه. جا ئه وه دياره له که لامی ئه وه که سانه ده چی که به ره وه شه ر هاتوون کو تووشیانه: قَالُوا لِلْإِخْوَانِهِمْ واته قَالُوا لِأَجْلِ إِخْوَانِهِمْ.

خودای تهعالا بو بهر په رچ دانه وه و پووچه ل کردنه وه ی بیر و بوچوونی ئه وه که سانه ی که خه لکیان پاشه کشی پی ده کرد به وه بهرنانی ترسی کوشتن له چوون بو شه ر، ده یانکوت ئه گه ر نه چن بو شه ر ناکوژرین، جا خودای تهعالا ئاشکرای ده کا که گوftar و خه یالی ئه وانه نادروسته و نا په وایه؛ چونکه مهرگ وابه سته به قهزا و قه ده ره، نه به چوونه شه ر و نه چوونه شه ر؛ وا هیه ی ئینسان ده خه ودا له سهر لیفه و دوشه گ ده مرئ، ده حالیکدا ئی وا هیه به ره نگاری هه زاران شه ر وشور ده بی که چی وه بهر نایه و ناکوژری. له سهر ئه وه ئه ساسه خودای تهعالا ئایه تی ۱۶۹ داده به زینی تا کوو ئینسان بزانی حالی ئه وانه ی وا بو خودا ده کوژرین:

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ ﴿١٦٩﴾ ئالى

عمران

ھەرگیز وا مەزانن ئەو کەسانەى کە وا لە ڕیڤگای خودادا دەکوژرێن، مردوون (وەک مەمانان) بەلکوو زیندوون و لە لای پەرەردگاریانەو پزق و پۆزییان دەدریتى.

ئاوردانەو و تێروانیى ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتى ۱۶۹

موسولمان بە پێى باوەڕپێکى کە بە ئەرکانى ئىسلامیان ھەيە و دەو باوەرپەشیاندا راستن، دەبێ بە ھەرموودەکانى قورئان باوەر بکا و پابەندیشى بێ، دەنا باوەرپەکەى دەبێتە درۆ و ئیھانە. جا لە سەر ئەو ئەساسە قورئان دەفەرموێ: ئەوانەى وا دە ڕیڤگەى خودادا دەکوژرێن، ھەرگیز بە مردوو گومانیان مەکەن و پێى مەبەن، بەلکە زیندوون و لە لای خودایان پۆزییان پێى دەدرێ. واتە ئەو لەزەت و تام و پراحتى و ھەسانەوێ کە لە خواردن و خواردنەوێ دنیاى بە لەش و روح دەگا، ئەو لەش بە روح و لەشى ھەستەى شەھید دەگا.

لەوانەيە ئەدیرەدا یەکیک بڵیند بێ و ئەو پرسیارە بکا: کە خواردن و خواردنەو پینەوێ دەوێ؟ دەبێ لەو بارەو چۆن فکر وەکەین کە دنیاى پاش مەرگ خاوینە و شتى واى ناکرێ لێ بێ. ئەو پاستە، بەلام پینشەکی دەبێ ئەو بزانن قسە لە کارى خودا ناکرێ بەلام دەبێ ئەو بەدینە بەر تیشکى ئەقل و شعور، دار و دەوون و گیا و گول ھەموو بۆ بەقاي ھەياتیان دەخۆنەو و پینەویشیان لێ دیارى نادا، زەوى دەخواتەو و پيسایشى لێ چاو ناکرێ، ھەزاران شتى دى.

سەرئەنجام:

ھەندیک لەو ئەفرازانەى پاش کارەساتى ئوھود کە مابوونەو غەم و داخ و ھەسرەتیان دەخوارد بۆ ئەو خەزم و کەس و دوستانەیان کە کوژرابون، بەتایبەتى دە کاتى خوڤیدا کە یادی وانیان دەکرد کە ئەوانیش ئەگەر مابان وەک ئیمەیان لەزەت دەچاشت لەو دنیاىدا، بێ گومان ئەو بیر و باوەر و خەيالە دە روحى واندا سست و لاوازی نیشان دەدا، بەلام ئەو ئایەتە ئەو گومان و بیر و خەيالە کالە دەسپێتەو واتە دەفەرموێ: خەيال وا نەکەن ئەوانەى وا دە پێى خودادا دەکوژرێن وەک ئەو خەلکە مردوون، سەر و مات و داماو چاو لە ڕیڤگای دادگایان، بەلکە ئەوانە زیندوون واتە وەک زیندو لەزەت و خوڤى دەنۆشن چاوەروانیان بەجێ گەيوە بە نەعمەت و لەزەتەکانى بەھەشتى و ھەچى دلیان بپھەوێ.

له بهرجه وهندی ئایه تی ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ چهند ئیحتیمال ههیه:

۱. ههندیك نه زهریان وا داوه مه بهست لهو حهیاته، حهیاتی روحانییه که شوه هدا له دنیای بهرزه خدا ده یانبی.

۲. دهستهیه کیش به پیچه وانهی ئه و نه زهره، نه زهریان داوه وهک ده لّین: مه بهست لهو حهیاته، حهیاتی جسمانییه، واته شوه هدا له دنیای بهرزه خدا به پیچه وانهی مردووی غهیره شه هیدن وانه وهک دنیا خاوهن جسم و زیندوون.

۳. ههندیكیش کوتوو یانه: مه بهست بهو حهیاتهی که شه هید ههیه تی له ولای، ئه وهیه: رۆژیک دی ئه وانه زیندوو ده کرّینه وه، ئه و رۆژهش دنیای ئاخهرته، به لام ئه و قه وله لاوازه، چونکه ئه و رۆژه هه موو عالم زیندوو ده کرّینه وه، نهک ته نیا شه هید.

۴. دهستهیه کیش ده لّین: مه بهست بهو حهیاته ئه وهیه که شه هید ده ناو قه بردا زیندوون و ده توانن وه جوولّین، جا بۆ عیبادت بی یا عادهت بی، ئه و نه زهرش لاوازه؛ غهیری خاوهن نه زهر کهس په سهندی ناکا، چونکه حهیاتی ناو گۆر وهک حهیاتی دنیا ناچی، وه جوولّی و راپه پری.

قهول:

په سهند و ره واکه قه ولی جمهووره، قه ولی هه وه له که حهیاتی ئایه ته که مه بهستی پی حهیاتی روحانییه؛ دیاره ئه و حهیاتی که شه هید ههیه تی ده گه لّ حهیاتی روحی دیکه لّیک جیاوازن، چونکه حهیاتی روحی عالمی شه هید زۆر له سهرووی حهیاتی عالمی دیکهیه، خولاسه حهیاتی عالمی شه هید خودی حهیاتی حیسی نییه، به لّکه حهیاتیکی روحیه، به لام رابتهی ده گه لّ لهشی دنیایی رابتهیه که که روحی عالمی دیکه ی ئینسان نیانه، که وابی له سه و ئه و نییه ته ده بی بکوتری: فهرقی نیوان شه هید و عالمی زیندوو وهک ئینسانی خه وتوو و به خه بهر وایه، واته عالمی خه وتوو که بلّین شه هیده خاوهن حهیاته به لام بی حه ره که و جوولانه وهیه، به لام ئینسان زیندوو خاوهنی حهیاتی که که دهشتوانی وه جوولّی بی و به ویدا.

گۆیا له میژوودا ههیه که له ده وورانی معاویه دا به ده ستووری ئه و خه لّک ویستیان بیریک له قه راغی ئو حوددا لیده ن. کاتی که خه ریکی هه لّقه نندی چالاوه که بوون، لاقیکی نیژراو دۆزرایه وه، خوینی پیوه بوو که به هوی نووکی پاچ و پیمه ره بریندار ببوو. ئه گه ته ماشایان کرد به پی نیشانه و عه لامهت کوتیان ئه وه لاقی حه زه تهی حه مزیه که له و جیگایه دا نیژراوه. (تفسیر

هه نندیکش ده لّین: ده ږیوایه تی سه حیدایه: ږوخی شه هیدان ئه و هیزه ی دراوه تی که بتوانی به شکلی مه لیکي ږهنگ سهوز و جوان له به هه شتدا بږی ږیر و به ویدا.

دل ده بهه وئ به پوخت و پاراوی بزانی ئایه تی (بل احیاء) یانی چی؟

چونکه به زاهیری ئه وانه مردوون به مردوو ده ژمیردرین، به و ده لیله ږوخی حیاتی. که تاییه تی دنیا به و پتی ده کوتری زیندوی، له و ی وه ږیراوه ته وه و ده ږیزی مردوواندا دیته ژمار. جا له سهر ئه و ته عبیراته مانای "بل احیاء" به پوختی هه زم ناکری. ده بی چونی بو بچین و به راوهرد که ین که دل له دردونگی و دودلی ږزگار بی؟

ده بی دل و ته قل و زانست و شعور ږیر و ده وئ بږیرین و وه ږریان خه ین به لکوو بتوانین له و باره وه قناعت به دل بده ین و حه قیقه تیش وه دوزین:

۱. ده بی ئه وه بزاین که کافر و منافق مه سه له ی شه هیدانی ږیگی خودا به هیچ ده زانن و هه ر وه ک مردووی عاده تی سه یری ده که ن و لپی ده ږوانن، بو مه قام و شه ئی شه هید هیچ چه شنه ئیمتیاژیک دانانین؛ خودای ته عالا ش هه لویستیان به هوی ئه و ئایه تی ۱۶۹ پوچ داده نی و ږه دی ده کاته وه، به ته کید مه رگی شه هیدان به مردن ناهینیته ژمار ته ږه رچی به ږواله ت مه رگی شه، به لام شه هید له کن خودای به رز له یه ک ژیانی ږر له نیعمه ت و خوشیدا ده ژین و به هره مه ندن.

۲. مردنی هه موو که س به ئیعتیباری خوشی و ناخوشی وه ک یه ک نین و ناچن به لکه ته فاوه تیان هه یه. بو نمونه مردنی کافران و منافقان و موشریکان هینده ترش و تاله باس ناکرین، چونکه به دایمه ده عه زابدان. مردنیان له مردن خرابتره، وه ک خودا فهرموویه تی ده ئایه تی ۷۴ طه دا: ﴿إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ واته کی به تاوانباری بیته لای خودا، دوزه خ جی ئه وه، ده ویدا نه ده مرئ و نه ده ژی. جاو به و پییه حیاتی دوا ی مه رگی ئه وان کافران وه ک مردنه، به لام حیات ی خاوه ن باوه ږان ته ږه رچی به ږواله ت مه رگه، به لام حیات یکی ږر له ناز و نیعمه ته، هه تا هیندیک له زانایان نه زه ریان وا داوه: شه هید و ته ولیا و نه نبیا مردنیان ئه و مردنه ی به خه یالی ئیمه دا دی نییه، به لکه وه ک مه رگ ده چی به لام ده واقعیه تدا هه ر وه ک ته سبابیکی له و حه مباره ی وه گوژی بو ئه و حه مباره ی وایه، واته له ولاتی فانی بو ولاتی باقی.

ئاگاداری:

له سهر مهسئهلهی شههید زانایان زۆر دواون و تهعبیراتیان زۆر لیداووه بهتایبهت لهو بارهوه ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ ئهو ههموو بوچوون و ههلسهنگاندنه و تهعبیراته لهوهپرا سهرچاوه دهگرئ: حهياتی به خواردن و به خواردنهوه پاش حهياتی دنیا، مهگهر له پرۆژی حهشر و نهشردا بئ دهنا ده عاله می بهرزه خدا نهیسهراوه ببئ. بهلام بب ئاوردانهوه وهلای ئهوه که خودا بهتوانایه ده ههموو عاله میتکدا شت پیک ببئی به ههر کهیفیهتیک که بیههوی، دهبئی ئهوانه ی حهياتی به خواردن و خواردنهوه ی پاش مردنی تهبیعی له مهر شههیدان به دوور بزانن، ئاور وهلای ئهوهش بدهنهوه چۆن قسه لهوه ی ده کهن ههزره تی عیسا پاش ههزاران سال نهمانی له سهر زهوی ههر ماوه و دیتهوه خوار بو سهر زهوی و خو حاوانهوه تا ویستا له کوئی بووه و چۆن ژیاوه به له شی ئینسانیهوه؟ وهک دهلین ده عاله می روحانیدا نهبئی؟! چونکه ههرچی دهرواته دهر له عاله می دنیا دهبئی بلین دهروا له عاله می لهش که خواردن و خواردنهویه، دهنا له عاله می روح ناروا ته دهر، روح ههر ده میتی ده عاله می خویدا، چۆنیهتی عاله می پوچیش خودا بوخوی دهزانی.

بو ئیسهباتی حالهتی حهياتی ریز و ریزداری شههیدانی ریی خودا له ابن عباسهوه نهقلیک نهقل دهکهین. ئهو ههزره ته له بابته کهیفیهتی شههیدان فهرموویهتی: إِنَّ أَرْوَاحَهُمْ فِي أَجْوَابِ طَيْرٍ خُفِرَ وَ إِنِّهَا تَرُدُّ أَنْهَارَ الْجَنَّةِ وَ تَأْكُلُ مِنْ ثِمَارِهَا وَ تَسْرَحُ حَيْثُ شَاءَتْ وَ تَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ تَحْتَ الْعَرْشِ فَلَمَّا رَأَوْا طَيْبَ مَسْكَنِهِمْ وَ مَطْعَمِهِمْ وَ مَشْرَبِهِمْ قَالُوا يَا لَيْتَ قَوْمَنَا يَعْلَمُونَ مَا نَحْنُ فِيهِ مِنَ النِّعَمِ وَ مَا وَضَعَ اللَّهُ بِنَا كَيْ تَرْغَبُوا فِي الْجِهَادِ، فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا مُخْبِرٌ عَنْكُمْ وَ مُبْلِغٌ إِخْوَانِكُمْ فَقَرِّحُوا بِذَلِكَ وَ اسْتَبْشِرُوا فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ.

واته: بب گومان گیانی شههیدان له ناو بهتالایی مهلانی جوانی دندووک سهوزدان، که ئهو مهله سهوز و جوانانه به جو بارهکانی بهههشتدا دین و دهروون، و له میوهکانی بهههشت دهخون، ههر کوئیهکیان بب خوش بب دهتوانن بوی بچن، و له ناو قهندیلهکانی زپ و زیوی ژیر عهرشدا جیگا دهگرن. کاتئ کهیف و خوشی و پاک و خاوینی و تهعامی بهلهزهت وشهپابی پهوانی خویمان لهوی دی، دهلین: ئهی خوژگه یارانی ئیمه ئهوهیان دهزانی که ئیمه له چ ناز و نیعمهتیکداین و خودا دهرحق به مه چها کهرهمی نیشان داوه، تاکوو یارانی مه مهیلیان ببایه بو لای غهزا، خودای تهعالا پیمان دهلی: ئهمن له جیاتی ئیوه خه بهرداریان دهکهم تاکوو بهو

خه به ره خو شحال بن و خوشحالی بکن. جا ئه و ئایه ته ۱۶۹ ی ئالی عیمران له و باره وه دابه زی. ابوالفتح، تفسیر؛ ۲۴۳/۳.

گۆیا له ابن مسعود پرسیار کراوه له و ئایه ته، ئه ویش له و لامدا فهرموویه تی: ئه من له و ئایه ته م پرسیار کرد و ئاویان و لام داومه وه: إِنَّ الشَّهَدَاءَ عَلَى نَهْرٍ بِبَابِ الْجَنَّةِ فِي قُبَّةٍ خَضْرَاءَ - یان: فِي رَوْضَةٍ خَضْرَاءَ.

دووباره له جابری کوری عه بدوللا نه قل کراوه که پیغه مبه ر فهرموویه تی: أَلَا أُبَشِّرُكَ أَنَّ أَبَاكَ حَيْثُ أُصِيبَ بِأَحَدٍ أَحْيَاهُ اللَّهُ ثُمَّ قَالَ مَا تُرِيدُ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو أَنْ أَفْعَلَ بِكَ؟ فَقَالَ: يَا رَبِّ أَحِبُّ أَنْ تَرُدَّنِي إِلَى الدُّنْيَا فَأَقْتُلَ فِيكَ مَرَّةً أُخْرَى. له و باره وه ریوایه ت گه یشتوته یه قین و که س ئینکاری ناکری.

ئاگاداری:

سهیری ئه و به لگه و نیشانانه بکهین که پیمان ده ئین: روح و گیان پاش جدا بوونه وهی له له شی مردوو ئه و هه ر باقییه و زیندوویه.

ئایه تی ۸۹ ی سوورپه ی واقعه:

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾

به لام ئه وه ی نزیکه ئیمه یه و ده مرئ (۸۸) له پاداشا ده سیته وه و ده چیته به هه شتی پر له خوشی

دیاره به یاسا و ئادابی عیلمی نه حو پیتی «ف» هاواری ئه وه یه تی که روح و ریحان و به هه شت بو پاش مه رگی له شه.

فهرمووده ی پیغه مبه ر جگه له و ئایه ته: «مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ» واته: کی مرد، دی قیامه تی. ئه و فهرمووده یه پیمان ده ئی: روح و گیان نامرئ کاتی که له له ش جودا بووه، قیامه تی ئه و دادی. پیتی «ف» له سه ر «قد» شاره زامان ده کا وه لای ئه وه ی که قیامه ت پاش مردنی له شه. جگه له وانه ش گه ت و گۆی پیغه مبه ر له رۆژی به دردا ده گه ل شه هیده کانی ئه و رۆژه نیشانه یه له سه ر مانی روح پاش مردنی له ش: «هَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا» واته ده ستو که وت ئه وه ی خودا وه عدی پی دابوون به حه ق؟! یارانی ده وری پیغه مبه ر عه رزیان کرد ئه وانه مردوون، چۆن ده بیسن؟ پیغه مبه ر فهرمووی: إِنَّهُمْ أَسَمِعُ مِنْكُمْ: واته ئه وانه له ئیوه بیسه رترن. هه روا پیغه مبه ر فهرمووی: «أُولَئِكَ لَا يَمُوتُونَ وَلَكِنْ يُنْقَلُونَ مِنْ دَارٍ إِلَى دَارٍ» واته دوستانی خودا نامرن،

واته بی‌هه‌ست و شعور نابن، به‌لام به‌جودابوونه‌ویان له‌ش له‌و مال‌ه‌دا ده‌چنه‌مالیکی دیکه. ئەوانه هه‌موویان پیمان ده‌لێن: روح پاش مه‌رگی له‌ش باقییه.

له‌سه‌ر ئەساسی ئەو ته‌عبیراتانه‌ی که هه‌لسه‌نگیندران و به‌راوه‌رد کران، وا ویده‌چی عه‌زابی قه‌بر نه‌بی و خوشی قه‌بر نه‌بی، بۆ پامال‌دانی ئەو خه‌یاله‌هه‌ندی که له‌قورئان‌زاناان کوتوو‌یانه: روحی شه‌هید زیندوون، هه‌موو شه‌وی تا پرۆژی قیامه‌ت له‌ژیر عه‌رشى خودادا پرکوع و سژده ده‌بن به‌ده‌لیلی فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر: إِذَا نَامَ الْعَبْدُ فِي سُجُودِهِ بِأَمْرِ اللَّهِ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَ يَقُولُ اُنْظُرُوا إِلَى عَبْدِي رَوْحُهُ عِنْدِي وَ جَسَدُهُ فِي خِدْمَتِي: کاتی به‌نده له‌سه‌ژده‌یدا بنوی خودا فرشته‌کانی خۆی ئاگادار ده‌کا: پروانن له‌و عه‌به‌ده‌ی من، که روحی له‌لای منه، و له‌شیشی له‌خزمه‌ت مندایه.

به‌هه‌ر حال له‌سه‌ر شه‌هید ده‌سته‌کوته‌زۆر کراوه، کی‌وازی له‌زۆر زانینه‌له‌و باره‌وه‌بروانیته‌ته‌فسیری که‌بیر، هه‌مان ئایه‌تی ۱۶۹.

﴿١٦٩﴾

خودای ته‌عالا به‌پێی حیکمه‌تی خۆی ده‌یه‌ه‌وی حاله‌تیکی دیکه‌ی خوشی و به‌خته‌وه‌ری شه‌هیدانی پێگای خودا به‌دنای ئینسان بناسینی، که له‌پاش چوونه‌ده‌ریان له‌دنیا به‌هۆی شه‌هید بوونیان خودا پێیان ده‌به‌خشی. دیاره له‌هه‌وه‌له‌وه‌واته له‌ئایه‌تی ۱۶۹ دا خودای ته‌عالا خواردن و خواردنه‌وه‌ی پرزی پێ به‌خشین به‌له‌زه‌ت و خوشیه‌وه‌له‌لای خۆی که فه‌رمووی: ﴿بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ واته ئەوانه (شه‌هیدان) زیندوون له‌لای خودای خویان ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه. ئەو جار که یف‌خۆش و شادن به‌وه‌ی خودای خویان ئەو فه‌زل و نیعمه‌ته‌ی پێ به‌خشیون.

بۆ ئیسه‌باتی ئەو راستیه‌ ده‌چینه‌خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۷۰ ی ئالی عیمران، بۆوه‌ی به‌پوخت و پاراوی له‌باسه‌که‌تیبگه‌ین:

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٧٠﴾ ئالی عیمران

دلایان خۆشه‌به‌و چاکه‌یه‌که خودا ده‌رباره‌ی کردوون، شادن به‌وه‌ش که ئەوانه‌ی وا نه‌گه‌شستوونه‌ئهمان و به‌جی ماون، هیچ ترسیکیان له‌سه‌ر نابێ و هیچ خه‌میکیان له‌به‌ر نابێ.

ئاوردانه‌وه‌و تێروانیکی هه‌ستیارانه‌له‌ناوه‌رۆک و سیمای ئایه‌تی ۱۷۰

دهبى بتوانين به باوه‌ره‌وه بلين: دنيای شه‌هيدى ړنگای خودا که ړنگای راسته، ده‌بيته باخ و باخاتیک له باخى به‌ه‌شت، نه‌وان که خو‌ش‌حالن زياتر به‌وى خو‌ش‌حالن که خواى ته‌عالا به‌گه‌ورې و فه‌زلې خوۍ پټې به‌خشيون و داوینى و ليسان ناستيندرېته‌وه و مژده‌ش ده‌دن به‌وانه‌ى که وا ئيستى نه‌گه‌يشتوون شه‌هيد کړين و به‌وان بگه‌ن به‌لام چاوه‌روان و ده‌نوره‌دان، مژده‌ى بې‌ترسيان ده‌ده‌نې و بې‌خه‌فه‌تين نه‌وى به‌ئيمه‌ دراوه ئيستى بو‌ئوانيش حازر و ئاماده کراوه. نه‌و که‌سانه نه‌وانه‌ن که له‌ ثابته‌تى ۲۳ى سووره‌ى نه‌حزابدا باسى له‌ سه‌ر کراوه:

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

پیاوی وا ههیه له ناو خاوهن باوه پراڤدا ئەو په یانە ی که وا به خودایان داوه پښکیان هیناوه، وه ک ئەوانه ی شه هید بوون و گیانیان به خشیوه، و هه ندیکیشیان چاوه پوانن بۆ ئەو گیان به خشینه ده پیناوه وه عەدی داویانه به خودا، ده مقابیل ئەو گیان به خشینه دا تو زقالتیکیشیان په رۆشی نیسه و سۆزی خۆیان ناگۆرنه وه.

پاشہ دوئیہ ک لہو بارہوہ:

شەھید دوو خوشحالی زۆر بەرز و بێ وێنەیان ھەبە لە لایەن خوداوە:

۱. خوښحالی هه وەل ئەو هیه که به هۆی ئەو نێعمه ته زۆرانه ی که خودای مه زن له سایه ی به خشنده گی خوێه وه پێی داو ن شاد و ئەمین.

۲. خوشحالی دوووه میان ئه وهیه که به هوی مژدیه کی خودا داویه بهو برا شه پرکه رانه یان ئه و نیعمه تهش یۆ وان هه یه و ئاماده یه.

شه هيدان پي خوشحال ده بن به وهی ئه و مزگينيه خوشه ی به برا شه پر كه ركانيان له دنيا دا بگا، كه خودای ته عالا پتي داو ن بۆ وهی بي ترس و بي باكانه شه پر ده گه ل دوژمناني خودا به گه رمي پهره پي بدن.

به كوردی، شه‌هیدان ده خوشی ئه‌وه‌یدان چ بۆ وان هه‌یه، ئه‌وه‌ش بۆ برا شه‌ركه‌ره‌كانیان هه‌یه. ئا ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه له سه‌ر ئه‌وه‌ی شه‌هید خه‌به‌رداری حال و ئه‌حوالی باریانی خاوه‌ن باوه‌ری خۆیان هه‌ن كه ویستا شه‌هید نه‌كراوه. به‌لكه هه‌ر له دنیادان خه‌ریکی به‌ربه‌ره‌كانی له‌گه‌ڵ دوژمنانی خودان.

فهرقی نیوان خهوف و حوزن:

خهوف له کاتی هاتنی به لا و نارهحه تیدا سواری دلی ئینسان ده بی، به لام حوزن له کاتی له دهس دانی شتی خوشه ویست و واقع بوونی به لایه دی سواری دل ده بی. به کورتی، خهوف ترسی به لایه که ده پیدایه بو لات، حوزن خهفتهی شتی که هاتوو به سهرتدا.

ئهوه که شههید ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ن له ئاخهرتدا نیانه حوزن و خوف، ئی ئهوهیه نیعمه تانی ئاخهرت وهک نیعمه تی دنیا زه والیان به سهردا نایه تا کوو خهفتهی بو بخون، به کورتی و به کوردی، ئه نعامی دنیا نه مان و نه بوونی به سهردا دی بو خهم ده بی، به لام ئه نعامی ئاخهرتی، نه مانی به سهردا نایه چونکه عه تای خودایه، بو خهم نابی. خهوف بو به لای دانه هاتوو (مستقبل)، حوزن رابراوه (ماضي).

بو ئاگاداری:

ئهو که سانهی که دهو باوه ریدان پیش ئهوهی قیامهت دابی، ئهوان زیندوون و له لهزه تی خوشیش به شدان، بو ئه و ئایه ته ۱۷۰ یه ته عیبراتی دیکه دینه پروو، وهک ئهوه:

۱. هه ندیک له شه هیدان به هه ندیکان ده لین: ئه و هاوړپانهی خو مان، فلان و فلان که له سه فی شه ردا به جیمان هیشتوون و ده شه ردا ماونه وه، ئه گهر خودا بخوازی و هه ز بکا بکوژرین و له نیعمه تی بو شه هیدان هه یه بو وانیش بی، وهک بو مه هه یه، ده بی و سهر ده گری، وهک له ئایه تی ﴿وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ﴾ ئه و مه به سته فه هم ده کری.

۲. یا وهک ئه و ته عیبراته: شه هیدان چونکه پاش داهاتی قیامهت و روژی هه شر ده چنه ناو به هه شت و ده ویدا له لهزه ت و خوشیه کانی به هه شتی به هه مه مند ده بن، ئه و مه به سته ده کا ئایه تی ﴿لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ﴾ واته شه هیدان شادن به وهی که ئه و هاوالانهی ویستا نه هاتوونه لایان، به لکوو هه ر ده شه ردان له دنیا دا، بو وانیش بی خهوف و خه می هه یه، ده حالیکدا ئه ورو له قوناغی مه دا نین چونکه ئیمه له پیش واندا جیگای خو مان له به هه شتدا دیوه و گرتوو، بو راستی ئه و مه به سته ش ئایه تی ۹۵ ی سووردهی نیساء ده گرینه بهر که ده فه رموی:

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

هه ندی له و موسولمانانهی که دانیشوون و جهاد ناکهن، که ساغ و سه لیمن و بیانویه کیان نییه، هه رگیز وه کوو ئه وانه نین که به مال و گیانیان له ریگای خودادا تیده کوشن، خودا

ئەوانەى كە بە مائ و گيانيان خەباتيان كەردووه، پەلە و پاىەى بەرز كەردوونەتەوہ بە سەر دانىشتووئاندا، خودا موژدەى چاكەشى بە ھەمووان داوہ، خودا لە پاداشى گەورە و فراوانىشدا ئەوانەى كە بە مائ و گيان خەبات و جىھادىيان كەردووه پەلەى بەرز كەردوونەتەوہ بە سەر خانەنشين و دانىشتووہ كاندا.

ئەو ئايەتە ئەو ھەمان پە دەلى: شەھىدان بەوہ دلخۆشن كە چاو دەكەن شوینی موئىنيان و ئەو نىعمەتانەى كە بۆيان داندراوہ لە بەھەشتدا و چاوہ پروانى پوژى پىكەوہ بوون، ئەو گوڤتارە پەسەندى ابو مسلم بحر اصفھانى و زجاجىيە. تەفسىر كىيەر، ھەمان ئايەت.

﴿وَمَنْ يَخُذْ﴾

دوو بارە لە بابەت پەرزدارى لە شەھىد لە لايەن خوداوہ دەچىنە خەزىمەت ئايەتى ۱۷۱ى ئالى عىمران:

يَسْتَبْشِرُونَ نِيعْمَةً مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧١﴾ ئالى عىمران
شادمانن بەو ناز و نىعمەت و زىادە بەخشىنەى كە لە لاي خوداوہ پەيان دراوہ، بەو ھەش كە خودا ھەرگىز پاداشى پرواداران ون ناكات.

ئاوردانەوہ و تەيروانىيەكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماى ئايەتى ۱۷۱

مەزگىنى بەخەش و خۆشچالان شەھىدان لە پوژى قىامەتا بەو پاداشە گەورەيەى كە خوداى تەعالا پەي داوون لەو ھەموو فەزەل و نىعمەتە بى سنوور و بى گومانەى خودا، ديارە خودا پاداشى پرواداران بە زايە نادات.

دەبى بلىين: شەھىد لە دوو لاي دىكەوہ شاد و بەختەوہرن:

۱. لەو بارەوہ خۆشچالان كە خوداى تەعالا بۆ ھەچى خاوەن ئيمان و باوہرە نىعمەتى بەھەشتى داناوہ و پەيانى بەخشىوہ، و ھەروا خودا بە خاترى فەزەلى خۆى و دروستكارى شەھىدان ئەو نىعمەتانە دوو بارە و زىاد دەكا.

۲. لەو بارەوہ شەھىد كە دەبينى خودا پاداشى خاوەن باوہران بە زايە نادا، و بەتايەت پاداشى شەھىدان و موچاھىدان و راستان ئەو ھەندەى دىش شاد و مەسروورن.

جگە لەوانەش وشەكانى نىعمەت و فەزەل دە ئايەتەكەدا بە موبھەمى ھاتوون، و ھەر وا وشەى «رەزق» لە ئايەتى ۱۶۹دا ھەر بە موبھەمى ھاتووە بۆ ھەى گوى بىسى ھەر جۆر بى بىھەوى: ئەو سى وشانە تەعبىر كات. جا لە سەر ئەو تەعبىرات و بەرجەوہندىيە ئەو سى

ئایه تانه ی ۱۶۹، ۱۷۰ و ۱۷۱ به یانی سی شتی گه و ره ده که ن:

۱. ئه جری موئمینان

۲. پاداش و رزقی خو یان له لای خودا وهرده گرن

۳. ئه و رزقه ی وهریده گرن نيعمه ت و فه زلّی خودایه

۴. له تاییه تی ئه و رزقه یه که زه و آل و فه نای به سهردا نایه و ههر خه وف و خه میشی ده گه ل
تیکه لاو نییه و نابی، چونکه رزقی بی خه م که مه، به لام ئه وه چونکه رزقی قیامه ته بی خه م و
خه فه ته.

دیاره ههر وه ک ئاشکرا و پروونه دوو به شاره ت هه یه ده و ئایه تی ۱۷۰ و ۱۷۱ دا:

۱. به شاره تی هه وه ل ئی ئه وه یه که دلشاد و خوشحالن به وه ی که مزگینیان پی دراوه
به وه ی ئه وانه ی به شوینیاندا دین ئه وانیش خاوه نی ئه و نيعمه تانه ن که دراوه به ئیوه، ئه وه
به شاره تی ئایه تی ۱۷۰ ه.

۲. به شاره تی دوو که تاییه تی خو یانه و ده ئایه تی ۱۷۱ دایه، مژده یه به و نيعمه تانه ی که
راسته و خو له خوداوه پیان ده درئ.

دیاره به شاره تی هاوالانیان به نيعمه ت وه ک له ئایه ته که را ده رده که وئ ته ووتره له به شاره تی
تاییه تی خو یان، چونکه ئه رکی ئیماندارانه خوشحالی براده رانی موسولمانیان بیته جی ده گه ل
ئی خو یان.

به کورتی و به کوردی، دلشادی شه هید له دوو ریگاوه سه رچاوه ده گری:

۱. خو یان به شه ره فی شه هاده ت پاداشتی شه هاده ت ده گن،

۲. خه به ردار ده کرین به وه ی براکانیشیان به مه قامی شه هاده ت ده گن له داهاتوودا و دینه

لایان.

به پی به راوه رد و هه لسه نگانندی ئایه ته کان ئه وه به ئاشکرای ده رکه وت که خوای ته عالا
خاوه ن باوه رانی بو شه ر و جیهاد و به ره به رکانی دوژمنانی دین و خودا ده عوه ت ده کا و
شه وقیکی زوریان ده خاته ناو دل و ده روونیانه وه. به فه زل و عه زمه تی پله و مه قامی شه هاده ت
زور له ده وری ئه و شته ده درئ خودا که سه ر ده کیشیته ئازایه تی و خو به شه هید دان و
خو راگری ده به رابه ر شه ر و به ره ره کانیدا، بو ئیسباتی ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی

۱۷۲ ی ئالى عیمران بۆ تیگەشتن لەو بارەوہ:

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ ئالى عیمران

ئەو برۆادارانەى كە وا لە پاش بریندار بوونیشیان ولامى خودا و پیغەمبەریان دایەوہ، بۆ ئەوانەشیان كە وا چاك و پارێزگار بوون، پاداشیكى گەورە هەیه.

ئاوردانەوہ و تێوانینیكى هەستیارانە لە ناوەرۆك و سیمای ئایەتى ۱۷۲

ئەوانەى ولامى خودا و پیغەمبەریان بە دڵ و بە راست دایەوہ، پاش ئەوہى كە تووشى بریندارى و پەنج و عەزابینیكى سەخت و گران بوون و هەر وا بۆ ئەوانەش كە چاك و پاکی و راستیان نیشان داوہ لەوان و خۆپارێزن، بۆ گشت ئەوانە پاداشى زۆر گەورە لە لای خودا هەیه. شەپرى ئوحد كە لە پۆژى شەممە ۷ى شەوالى سالى سىى كۆچى رووى داوہ، لە هێرش و هەلمەتى یەكەمدا موسولمانەكان پیرۆزى و سەرکەوتینیكى بەرچاویان لە خۆ نیشان دا، بەلام بە داخوہ چەرخ سوورپا بە هۆى خۆشەویستى مالى دنیا بۆ هەلى دووھەم ئەو پیرۆزییە نەهاتەوہ پڕى بەلكوو گورز و هەل كەوتە دەست دوژمنان وەك بت پەرستان بن، ئەوہ كرا كرا، بەلام هەر وەك نیشانی داوہ خولى گەردوون هەر كاتەى خولەكانى بە قازانجى لایەك دەگەرێ، بۆ هەلمەتى سى بە هۆى هیمەتى پیغەمبەر و یارانى پاکی ئەو خۆ كۆكردنەوہ و گوى بە فەرمان و لە خۆبوردووانە لە دەورى پیغەمبەر كۆوہ بوون و بۆ هێرش بردنە سەر كافران، ئەوہ بوو كە زۆر بە گورپەوہ پەلاماریان دا و كافریان راو نان و بەرەو مەككە هەلاتن و رایانكرد لە ترسى ئەو هێرشە بەگورپەى یارانى ئیسلام.

پیغەمبەر ئە دەو كاتەدا هەوالى گەرانەوہى ئەبوسوفیان و لەشكرەكەى بۆ هات و پىی گەیی، ئەوجار لە لایەن پیغەمبەرەوہ بانگەواز بڵاو كرايەوہ كە هەچى ئەفراى لەشكرى ئیسلامە بێن كۆوہ بن، تاكوو وەدواى لەشكرى بت پەرستان بكەوین. ئەوجار بە دەستوروى حەزەرەت ئەو ۶۰۰ نەفەرەى كە لە شەپرى ئوحددا دە خزمەت حەزەرەتدا بوون دەگەل پیغەمبەر كەوتن بە شوین لەشكرى شكست خوردهى ئەبوسوفیان كە بەرەو مەككە رایانكردبوو، هاتن تاكوو گەشتە ئەو شوینەى كە ناوى «حمراء الاسد»ە، لەوى بارووبنەى دایە زەوى بۆ پشوودان. جا لەوى مەعبەدى خەزاعى كە كابرایەكى بێ لایەن بوو هاتە خزمەت پیغەمبەرى و نیگەرانی خۆى نیشان دا. پیغەمبەر پرسىارى لى كرد كە بۆ كوی دەچى؟ لە ولامى پیغەمبەردا گوتى: بۆ مەككە دەچم.

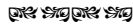
پێغەمبەر ئەوجار پێی کوت: جا ئەگەر دە پێیدا ئەبوسوفیان چا و دیت، پێی بلی و پێغەمبەر بە لەشکرێکی یە کجار زۆر و زەوێند لە پێگەدا بۆ ئیو وەستاون لە شوپێتیک بە ناوی «روحا». ئەو پیاوێی سەفەرچی بە ناوی مەعبەدی خەزاعی لە پێیدا گەشت بە ئەبوسوفیان و ئەبوسوفیانیش لێی پرسى: لە کوپرا دێی و بۆ کوێ دەچی و کیت دی دە پێیدا؟ مەعبەد لە ولامدا کوتی: لەولایەرا دیم و بۆ لای مەککە دەچم، ئەمما مەمەم دی که بە لەشکرێکی یە کجار زۆرەو لە پێگاتان ویستاو، وا دیارە ئەوانەى که لە شەری ئو خوددا دەگەلى نەبوون ئەوانیش دەگەل بوون. ئەبوسوفیانکە ئەوێ لەو کابرایە بیست و بەقاشی پێ کرد، فەرمانی دەرکرد که بە توندی بەرەو مەککە بگەرێنەو دەنا لەوانەى ها بەو زووانە بگەنە سەرمان و بە گژماندا بین. زۆر بە توورەیی و رق هەلستای و نەیاویرینی. ئەدیرەدایە که خودای ئاگادار بە سەر هەرچی هەیه و نییه، ئەو ئایەتەى ۱۷۲ دابەزاند بە مزگینی بۆ ئەو هاوڕێیانەى دە خزمەت پێغەمبەردا بوون که لە پاش ئەو هەم و ناپەحەتی و بریندار بوونەیان بە فەرمانی پێغەمبەر بۆ بەرەنگار بوونەوێ دوزمن بەرەو پیری بانگەوازی پێغەمبەر هاتوون و ئامادەگی خۆیان نیشان دا.

وەک خودا دەفەرموێ: ئەوانەى بە پیر بانگەوازی خودا و پێغەمبەرەو چوون و فەرمانیان بەجێ هێناو، پاش ئەوێ که تووشی ئازار و برینداری بوون، و بۆ ئەوانەى لەوان چاکەیان کردوو و خۆپارێزن، پاداشی گەورە هەیه لە لای خودای بێ هاوتا.

پاشەدۆ:

ناوبردنی خودا و پێغەمبەر دە ئایەتێ ۱۷۲ دا ئامازەیه وەلای ئەوێ هەندیک لە موسوڵمانان دە شەری ئو خوددا بێ ئەمری خودایان کرد وەک هەلاتن و پشت دە شەر کردن، و هەم بێ ئەمری پێغەمبەریان کرد وەک چۆل کردنی سەنگەرەکانیان؛ بەلام ئیستی که پێغەمبەر بانگیان دەکا بۆ پەیسەر گرتنی موشریکان و بە قسەى پێغەمبەرەو دین و ئیتاعە لە پێغەمبەر دەکەن دیارە ئەو بە قسە کردنە و ئیتاعە کردنە، ئیتاعەیه لە خودا و پەسوولی خودا، بە فەرمانبەری خودا و پەسوول دەژمێردرین دە حالیکدا ئەوانەى که قبوولی دەعوەتى پێغەمبەریان دوو دەستە بوون:

۱. دەستەیه کیان بە ئیخلاص و بە دل و باوەرێکی تەواوێ ئیتاعەیان نیشان دا
۲. دەستەى دووێ میان بە زاهیری قبوولی فەرمانی پێغەمبەریان کرد و بە دەنگیەو هاتن ئەمما لە ناو دلدا خالی لە تەقوا و ئیحسان دەهاتنە بەر نەزەر.

خودای ته باره و تهعالا دهیههوی زیاتر شههامهت و فیداکاری شهړکه رانی ئیسلام بناسینئ، که له نهوجی ساغ و پاک و چاک و چالاکن بو بهرز راگرتنی ئالای ئیسلام بیپاک له ههچی ترس و غم و حوزنیکن و گوفتار و قسه و تهگیری هیچ کهس توانایی نهوانه یان نییه له راستیاندائیه سهر دانئ و له ئیرادهی خوئیان پاشهکشه یان پی بکا و یا شلیان کاتهوه. بهلکه ههرجی پیغهمبهری ربهیریان پئیان بلئ ههر نهوه ده بیسن و بهس، جا بو راستی نهو راستیه دهچینه خزمهت ئایهتی ۱۷۳ی ئالی عیمران، بووهی به تیر و تهسهلی تیښگهین له باسه که:

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ ئالی عیمران

نهوانه ی که خه لک ترسی وه بهر ده نان و پیی ده کوتن: بی گومان خه لک له دژتان کو بوونه تهوه که وایی لییان بترسین. ههر باوهیریان له سهر مه بهستی خوئیان به هیتر ده بوو، دهشیان کوت: ته نیا خودامان بهسه که چاکترین بریکاره.

ئاوردانه وه و تیروانینیکی ههستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایهتی ۱۷۳

نهو ئایه ته هویه که ی له بهدری بجووه که وه دابه زیوه نهوه یه: نهوانه که خه لکانی دژ به ئیسلام دههاتن بو فروولی پئیان ده کوتن بی گومان بن خه لکیکی زوری بو کو بوته وه بو وهی به گژودا بین و له ناوتان بهرن، ویستاش ئیمه په شیمانن پیتان ده لئین نهو خه لکه به کهم مه گرن و لییان بترسین و خوئیان له قهره مه دن تا هه لو بو ده په خسی، نهو که په ته خوئیان لی به دوور بگرن، که چی به هوی نهو ئیمان و باوه ریه ی که له ناو دلئ پاکیاندا زه مزه ی ده کرد، بهو قسه ی فر و فیشالانه ئیمانین زیاتر ده بوو زیاتر هوره یان بهرز ده بووه، له ولامی نهو خه یانه تکارانه دا ده یانگوت: خودا بو ئیمه کافیه، ئیمه باکمان له هیچ کهس نییه و له زور و کهمی دوژمن بی باکین. نه دیره دایه که پیغه مبه ر هاوړ پیکانی هاوار کرد و بانگی کردن بو روو به پروو بوون و بهرنگاری دوژمنی ئیسلام، وه ک نه بوسوفیان بی، هاتن ده وری پیغه مبه ریان گرت و فیداکاری خوئیان نشان دا، ههر دهو کاته ناسک و هه ساسه دا دوو کاروان گه یشته مه دینه به سه رکردایه تی عبدالقیس و نعیم کوړی مسعود، که له لایه ن نه بوسوفیانه وه به کرئ گیرابوون که بین پیغه مبه ر و یارانی له شه ر شل که نه وه و هه لو یستیان پووجه ل که نه وه. عبدالقیس قه ولی باره میوژیکي پی درابوو، نعیم کوړی مسعودیش قه ولی ۱۰ و شتری پی درابوو که له ناو موسولمانه کان ترس و

دەلەراوکه و پروپاگەندە بۆلەو کەنەو. دە ھالیکدا ھەستی پاکی پیغەمبەر و یارانی ئەو ھەر لەپێو ھەستی سیخوپی ناپاکی ئەو دوو کەسانەیان کردن، جا جگە لەوانەش بۆ قایم و قۆلی ئیرادە ی پاکی شەپکەرانی ئیسلام خودای ئاگادار بە دەروونی پاک و ناپاکان ھەر لە سەر بۆچوون و زمانی ئەوانە بە ئایەتە پیرۆزە ۱۷۳ ئالی عیمران خەبەری بە پیغەمبەر دا و فەرمووی: ئەوانە ی کە عبدالقیس و نعیم کوپی مسعود پیتی راگەیانندن واتە کە بەراستی خەلک بۆتان وەکو بوون و زۆرن و لییان بترسین و بە کەمیان مەگرن و دەرەقەتیان نایەن، بەلام ھیز و تیز و پیزی ئیمانی بەراستی یارانی محەمەد زۆر لەو بەرز و بلندتر بوو تیری نامەردان بیگاتی. ھورە و بپروا و ئیمانیان وەک تیخ تیز بەو فر و فیشالانەو ھەلپراو، لە ولامی ئەو پۆلە خەیانەتکارانەدا کوتیان: خودا بۆ ئیمە کافییە و بەس، و باشترین پشتیوانمانە. جا بۆ دلخۆشی بپرواداران لە بەدری چکۆلەدا ئەو ئایەتی ۱۷۴ دابەزی کە لەو بەدوا باسی لە سەر دەکەین.

تیوتیوہیەک لیرەدا:

دەستە ی ھەوێل کە داپۆشراوی فەزێل و بەرەکەتی باری بوون خودا جگە لەوہی سەنایان دەکا و بە باشیان دەناسین، «ناس» ی ھەوێل ئاماژە ی وەلای جاسووسانی موشریک و منافقان وەک عبدالقیس و نعیم کوپی مسعود بن. «ناس» ی دوو ھەم دە ئایەتە کەدا ئاماژە ی وەلای دوژمنانی راستەوخۆ ی ئیسلام کە بە دژی موسوڵمانان لەشکرکێشیان دەکرد بۆ سەر ئیسلام، بەلام کاتی کە جاسووسەکانی قورەیش و منافقان یارانی ئیسلامیان بە زۆری لەشکری وان ترس وەبەر دەنان دە مقابیلدا ئەوان ھورە و باوەریان پێ زیاد دەبوو و ھەلدەپراو، ئەو ھەلپرانەو و زیاد بوونە ئیمانەیان ھەلگری دوو مانا و پەيامە:

۱. سرشت و ئینسان و تەبیەت ئەوہی یاسایە: کاتی کە سیکی باوەر پێنەکراو نەھی کاریکت لی بکا، و یا دەستووری کاریکت پێ بدا بە پیچەوانە ی ئەمر و نەھی ئەو ھست و ئەقل و شعور ھەرەکەت دەکا و رادەپەری.

۲. لەو لایەشەوہ یارانی ئیسلام ھەچی لە لایەن وەحی ئاسمانی بە پیغەمبەر درابوو ھەمووی راست و دروست ھاتبوونە جی، بێ کەم و کوپی. ئائەوہ بۆوہی دەبی ئیمان و ھیوا و ھومید ھەر زیاد بی، ھەر ئەوہش بوو ھۆ کە لە ولامی جاسووساندا کوتیان یارانی ئیسلام: خودا کافییە بۆ ئیمە و چاترین وەکیلە بۆمان. خو دیارە ئەوہش یاسایە: کە ژیان نیازمەندی دوو جۆرە ئەسبابە: ۱. ئەسبابی سرشتی ۲. ئەسبابی روحي. کاتی ئەسبابی تەبیعی ھات بگا بە

هه‌ده‌ف پی‌ویسته ئه‌سبابی ر‌وحی پشتی بگری، واته ته‌وه‌کول وه‌گه‌ر‌ خا.

پاشه‌دۆ:

ئایه‌تی ﴿إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ﴾ مه‌به‌ستی پیناسی ئه‌بوسوفیان و هاوالانی و ئه‌میرانی له‌شکری ئه‌ون. ئایه‌تی ﴿قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ﴾ واته (جَمَعُوا لَكُمْ الجموع)، جموع که ده‌بیته مه‌فعول، ل‌ابراوه.

ئایه‌تی ﴿فَاخْشَوْهُمْ﴾ واته تا‌کو وه‌شکری ئیسلام ترسیان به‌رکه‌وێ و شل و سست بنه‌وه له‌شهر کردندا. به‌لام دیره‌دا ده‌رکه‌وت که حه‌ول و تیکۆشانی خائیان سه‌ری نه‌گرت و پووجه‌ل کرایه‌وه و مایه‌ی بۆ دانه‌ندرا. جا بۆ راست به‌تال بوونه‌وه‌ی هه‌ل‌ویستی جاسووسان خودا خه‌به‌ری دا به‌و ئایه‌ته‌ ﴿فَزَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ واته ئیمان و باوه‌ری یارانی ئیسلام به‌ پیچه‌وانه‌ی هه‌ل‌ویستی وان، هه‌ل‌ویست و ئیراده‌یان له‌ سه‌ر شهر و به‌ربه‌ره‌کانی زیاد بوو. به‌ کوردی، وتاری خائیان بوو به‌ باع‌یسی زیادی ئیمان و باوه‌ری یارانی ئیسلام.

سووکه ئاو‌ریک دیره‌دا:

ئه‌و به‌سه‌ره‌هاته به‌ زاهیری ئاماژه‌ی ته‌واوه‌ وه‌لای ئه‌وه‌ی هه‌موو شت ده‌حه‌واله‌ی قه‌زا وقه‌ده‌ردایه، به‌و ده‌لیله: که له‌ ر‌وژی هه‌رای ئو‌خوددا موس‌ولمانان شکستیان خوارد، شکست خواردووش به‌ پپی یاسای شهر ده‌بی ترسی ر‌ی‌نیشی و هه‌لی، ده‌ حالیکدا کار به‌ پیچه‌وانه‌ هاته‌ ر‌وو، واته شکست خواردوو که له‌شکری ئیسلام بوو ترسی نه‌ما و لا‌چو غیره‌ت و شه‌هامه‌ت و هوره‌ی به‌رزی به‌ خ‌ووه‌ گرت، دوژمنانی ئیسلام که ده‌با به‌ غیره‌ت بن چون سه‌رکه‌وتوو بوون، که‌چی دله‌راوکه و ترسه‌نۆکی دلی داگرتن و هه‌لاتن. ئا ئه‌و به‌سه‌ره‌هاته‌ چاوه‌روان نه‌کراوه ئه‌وه‌مان پپی ده‌لی: هه‌چی هه‌یه‌ له‌ ژیر ر‌کینفی قه‌زا و قه‌ده‌ری خودادایه، هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ که دلی یارانی به‌و هه‌سته و هه‌ستان و کوتیان: ﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ به‌سه‌ بۆ مه‌ و چاترین پارێزه‌ری ئیمه‌یه.

با سه‌یریک له‌وه‌ بکه‌ین و ئاو‌ری وه‌سه‌ر ده‌ین که کاره‌سات و ئه‌وزاع و ئه‌حوالی موس‌ولمانان چۆناو‌چۆن که‌وته ژیر سایه‌ی ته‌وه‌جوه‌ات و که‌ره‌می خودای ته‌عالا لووتکه‌ی پیروزی و به‌خته‌وه‌ری گرت و ستاندی، به‌بی ئازار و ئه‌زیه‌ت و زهره‌ر و زیان، بۆ ئیسباتی ئه‌و راستیه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۷۴ی ئالی عیمران، تا‌کو له‌و ئایه‌ته‌ پیروزه‌ پاراو و تیر بین:

فَاقْلَبُوا بِنِعْمَةِ مِّنَ اللَّهِ وَفَضِّلْ لَّمْ يَمَسَّسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ ئالی عیمران

سەرەنجام بە نەعمەت و بەخششی خودا وە گەپانەووە لە هەمان کاتیشدا هیچ جوهر زەرەر و زیانیکیان پێ نە گەشت، شوین پەزنامەندی خودا کە وتبوون خوداش خاوەن بەخشینیکی زۆر گەورەیه.

ئاوردانەووە و تێوانینیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۷۴

جا لە ئاکامی جێبەجێ کردنی فەرمانی خودا گەپانەووە لەو سەفەرە حساس و پڕ مەترسییە بە نەعمەت و حورمەت و پێزەووە لە لایەن خودای تەوانای راست وەعدە و تووش بە تووشی هیچ پەنج و دەرد و ناخۆشی نەبوون و نەهاتن. چونکە وەدوای کەسبێ پەزایەتی خودا کە وتبوون، دیارە خوداش خاوەنی بەهرە زۆر گەورەیه.

لە بەدری بچووکدا وەک زاندراوێ ئەبوسوفیان بە پێچەوانەی قسەی ئۆخودی، ئامادەیشە پڕ نەبوو و نەیتوانی و دە خۆی پانەدی خۆی لە قەرەیی پێغەمبەر بدا و خۆ بنوین، ئەو بوو موسوڵمانەکان بەوپەڕی کەرامەت و سەر بەزی بەرەو مەدینە گەپانەووە. جا ئەدیرەدا دەر حەقی بەدکاری عبدالقیس و نعیم کۆری مسعود، ئەو ئایەتی ۱۷۵ ی ئالی عیمران کە لەو بەدوا بە خزمەتی دەگەین دابەزی و هاتە خوار.

بە کوردی و بە کورتی، سەرەنجام بەرهەمی کاریان گەپانەووەی پڕ لە نەعمەت و فەزڵ و بەرە کەتی خودا بوو، بەبێ پەنج و ناپەحەتی و پووبەرپووبوونەووەیهکی دوژمن کار سەری گرت و دوژمن هەلات و سەر شوێری وەخۆ گرت، دەبێ بلێن یارانێ ئیسلام پەزایەتی خودایان بێ چەر مەسەرە و دەردی سەری وەدەست هینا، چونکە راست و چاک و پاکانە و خالیسانە ئیتاعەیی ئەمری خودایان کرد، خوداش پازاندنیەووە بە زینەتی فەزڵ و کەرەم و ئەنعام.

ئاگاداری:

وەک دەگێرێنەووە ژنانی مەککە کاتی ئەبوسوفیان و لەشکرە کە ی چاو دەکەن دەیان دەنە بەر پەهێلەیی تانە و تەوس و پلاران بە مەسخەرە پێیان دەلێن: ئەو وە دیارە هەلاتن و سەر شوێریو بە سەر خۆراگری پەسەند کردووە! ئەو ناوە مەبارە کە شو لە خۆ زیاد کردووە: «جیش السویق»، واتە پەست و خۆپێری. سەویق بە گەنمە کوتراو دەکوتری. پێیان دەکوێن بە تانە: ئایا بۆ خواردنی سەویق چووبوون خواردو؟ خوش بوو؟ تێرو خوارد جا گەپانەووە؟ یا هەر بۆووەی چوون بزائن

ئاردی سهویقی لییه؟

بهدری چکۆله شوینی معامه له و تیجارهتی عه ره بان و بازارچهیهکی کاتی بوو، موسولمانان چه ند پوژیک له وی مانه وه و بریکیان شت کپی و پاشان به سلامهتی به ره وه مه دینه گه رانه وه. مه به ست به نیعمه تی ناو ئایه ته که، وا دیاره نیعمه تی دنیایی بی، به لام مه به ست به فه زلی ناو ئایه ته که فه زل و به ره که تی ئاخه ته. تفسیر کبیر، ج ۱۰۱/۴.

جومله ی ﴿لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ﴾ واته تووشی شه ر و بریندار بوون نه هاتن. جومله ی ﴿وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ﴾ واته له وه شوین که وتنی پیغه مبه ر و ئیتاعه ی باری ته عالا، جومله ی ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ واته خودای خاوه ن فه زلی گه وره، گه وره یی پی دان.

ئه و جار خودای ته عالا که دوژمنانی دین و ئایینی له دنیا دا مۆله ت نه داو و ناساندوونی به عاله م، له سه ر ئه و یاسا په و ا و په وانه ده یه وه وی خودا ئه و خاینه انه ی که له لایه ن کافرا نه وه قبولی ئه وه یان کردبو که بین له ناو له شکری ئیسلام لاوازی و دوودلی و سستی بخه نه ناو دلی موسولمانانه وه، وه ک عبدالقیس و نعیم کوپی مسعود بن، بیانناسینی و بیاننویینی تاکو خائینانی دین و ئینسان ئه وه بزانه ئه گه ر له عاله میش خۆ و ن کا خائین له کن خودا ناتوانی خۆ وه شاری، خودا ده یناسینی، جا بو ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۷۵ ی ئالی عیمران، تاکو به تیر و ته سه لی له و باره وه تیگه یین:

إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾ ئالی عیمران
له راستیدا ئه وه شه یتانه و گه ره کیه ئیوه له هاوده ستانی خۆی بترسینی، ئیوه له وان ترسو نه بی،
و ئه گه ر بروادارن ده بی هه ر ته نیا له من بترسن.

ئاوردانه وه و تیروانینیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۷۵

ئه ی ئیمانداران! ئه وه بزانه به بی گو مان عبدالقیس و نعیم کوپی مسعود که وا شه یتانه هاتوون به شه یتانی بتانترسین له هاوپییه کانی خۆیان، نه چن له پروپاگه نده ی ئه وان بترسن و باکو بی، چونکه ئه وانه هیه نین، بی ئه رزش و بی مایه ن، له من بترسین ئه گه ر بروادارن، چونکه هه چی بکری به من ده کری و له ژیر ئیراده ی مندایه هه موو شت.

ورد با سهیر بکری دیره دا که ئه و ئایه ته ۱۷۵ وشه ی «شه یتان» ی به سه ر ئینسانیدا ده بری واته ئه وانه ی که موسولمانان بترسین له کافرانی قوره یشی و هه روا ئه وانه ی شوین ئه وانیش

دهكهون ههر وهك وان شه پتانن. خاوهن باوه پانی راستین هه رگیز ناچنه ژیر باری وان و به قسه ی وانیش هه لۆیستی خۆیان ناگۆرن. به وه ده لیله خاوهن ئیمان به پیتی ئه ساسی ئیمانی ده گه ل ترس له غهیری خودا نایه ته وه و ناگونجی. چونکه له کوێ ئیمان خو نشان دا، غیرهت و توانا ییشی ده گه له، کاتی خودا پشتیوانی که سی بی، هیژ و توانای ئه وه که سه هیچ هیژکی دیکه ی غهیره خودایی ناتوانی خۆی له قهره دا و بترسینی.

ئاگادارى:

ئەولايى كافران واتە دۆستانى بىۋاھەرەن لەو بەدوورن بتوانن ئەولايى خودا بىرىتىن، ديارە ئەو ترس وەبەرنانە كار و پىشەى شەيتانانە ئەو شەيتانى ئىنس واتە بە روخسار ئىنسان و بە ئاكار شەيتان، ئەوانە تا بەرەى ئىنسان ھەيچ لە دىنيادا، بۇ ئازمايش ئەوانەش ھەر دەبن.

هەر وهک ئاشکرایه ده پێشدا خودای تهعالا موسوڵمانان ئاگادار دهکاتهوه که له چاو و ڤاو نرس وه بهر نانی کافران مه ترسین و باکو نه بێ، کێ به راستی ئه هلی ئیمان و باوه ڤ بێ، هەر له خودای به توانا باکی ده بێ، له ئینسان به تایبته ئینسانی خو فرۆش و خو نه ناس ناترسی و باکی نابێ، ئه گهرچی موسوڵمانانی کال و ناپوخته واهیههه فریوی چاو و ڤاو و ڤرو پاگهندهی شهیتانیان ده بێ، به لام نابێ هه لو یستی ئه و لاواز و ساده دلانه کار بکاته سه ر باوه ڤ و ئیمانتان، ئینجا بۆ ته ئیدی ئه و راستیه ده چینه خزمهت ئایه تی ۱۷۶ ی ئالی عیمران، بۆوه ی بتوانین به ته وای حالی بین:

وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنِ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾

با ئەوانەى كە وا بە پەلە بەرەو پىرى كوفر دەچن، خەمبار و داماو و پەرۆشت نە كەن، بە بى گومان هېچ زەرەر و زيانىك ناتوانن بە خودا بگەيىنن، خودا ديهه‌وى لێ پەسلاندا هېچ خيەر و بىريان بەش نەدا، سزايە كى گەرەشيان بۆ ديارى كراوه.

ٲاوردانەو و تٲروانٲنٲكى ھەستيارانە لە ناوەرۆك و سٲماى ئايەتى ١٧٦

هۆی دابه زینی ئەو ئایەتە پێرۆزە بە پیتی فرمودەى قورئانزانان دەبێ ئەوە بێ کە خودا مزگینى دەدا بە پیغەمبەرﷺ کە قوریش ناتوانی لە راست ئەو ئاینە پاکەى ئیسلام هیچ خۆنۆنییهک بکا و نابوددی کا و هەروا منافقین بە وه سیلەى شات و شووت و پروپاگاندەیان

توانایی ئەوەیان نىيە خاوەن ئيمان و برۆاداران لە شەڕ سارد كەنەو، و ئەتۆ ئەى محەمەد ﷺ دلتەنگ و سەخەلت مەبە بەوانەى پەلە دەكەن بۆ بى برۆاىى، چونكە ئەو بە گومانە كە ئەوان ناتوانن هىچ زەرەرىك بە خودا بگەيىنن، و ناتوانن بە ھۆى فەر و فیل و حاشاردانى پاستى، دىن و ئايىن لە ناو بەرن، رەنج بەخەسارن دوزمناى ئىسلام و دەس بەتالەن لە دواپۆژدا، چونكە ئەوانە لە لايەن خوداوە بەشيان لە رەحمەتدا نىيە و دانەندراو، بەلكە سزای گەورە و گرانيان بۆ ديارى كراوە.

سووكە چاوپرەخشاندنێك:

ئەو ئايەتە دڵخۆشى دانەوێهە كە بۆ پىغەمبەر لە لايەن خوداوە كە دەفەرمۆى: تالۆوكەى ئەو كەسانەى بۆ لای كوفەر پادەكەن و دەپۆن، سەخەلت نەكەن، چونكە ئەوانە دەو خەيالە پووجەدان كە دەتوانن بە ھۆى كافەرەتيان زەرەر بە بارەگای خودا بگەيىنن، نا، ناتوانن چونكە ھەموو ئەوانە و غەيرى ئەوانە لە ژێر ئىرادەى خودادان، ئەو لە دم دانە و مەيدان دانە بۆ كافران پارێزى نەيىنى خودايە، تا زياتر تىوہ بگليى و تووشى عەزاب بن.

لە سەر دابەزىنى ئەو ئايەتە نەزەرى جۆراوجۆر دراو، ئەگەرچى ھۆى دابەزىنەكەى تايبەتيە بە لام دەبى ئايەتەكە وەزن كرى و ھەلسەنگىندرى تاكوو وەدۆزرى ھۆى دابەزىنەكەى بە تايبەتى، با سەرىك لە ھۆيەكانى تايبەتى ئايەتەكە ھەلئىنن.

۱. ھەندىك بۆچوونيان وايە كە ئەو ئايەتە دەرھەق بە منافقان نازل بوو. چونكە لە رابردوودا منافقان تيشكانى يارانى ئىسلاميان كردبوو بەھانەى ئەو ھۆى پىغەمبەرايەتى پىغەمبەر راست نىيە، ئەوان بەو بوختانە دەيانەويست دلى موسولمانان لە راست پىغەمبەرايەتى پىغەمبەر پەريشان و ھالۆز بكەن و موسولمانان بترسىنن لە شەڕ كردن دەگەل يارانى ئىسلام، جالەو پرووھە پىغەمبەر دادەما و غەمگىن دەبوو تاكوو ئەو ئايەتە دابەزى و تەم و خەم رەوى.

۲. دەستەيەك دەلئىن: دابەزىنى ئەو ئايەتە لە بابەت كافرانى قورەيشە چونكە ئەوان بە دژى پىغەمبەر ﷺ لە شكريان كۆ دەكرەوھە كە بە گز پىغەمبەر ﷺ دا بىن خوداى تەبارەك و تەعالا ئەو ئايەتەى دابەزەند پىغەمبەرى خاترجەم كرد كە ناتوانن هىچ زەرەرىك بە تۆ بگەيىنن بۆى دامەمىنە زەرەر بۆ خۆيان دەگەرپتەوھ.

۳. ھەندىكيش دەلئىن: دابەزىنى ئەو ئايەتە ھۆيەكەى لە بابەتى دەستەيەك لە كافران بوون كە لە پاش ئەو ھۆى ئيمانيان ھىنايوو لە ترسى قورەيشيان دووبارە لە ئيمان پەشيمان ببوونەو، ئەو

جهریانه ببوو به باعیسی غه مناکی پیغه مبه رﷺ، خوداش بو دلخوشی دانه وهی پیغه مبه رﷺ، ئه و ئایه تهی دابه زاند که خهم مه خو بو ئه و جهریانه.

۴. تا قمیکیش نه زهریان ئاوا داوه که مه به ست له ﴿الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ ئه میرانی یه هووده وه ک کعب کوری اشرف و هاوالانیان که ده هاتن ده ناو خه لکدا سیفاته به رزه کانی پیغه مبه ریان ده شارده وه له خه لک حاشاریان ده دا.

ئه وه سووکه ئاورپک بوو له سه ر ئایه تی ۱۷۶. (تفسیر کبیر، ۱۰۴/۹-۱۰۳)

ئیمه ده بی ئه وه به راوهرد که یین و هه لیسه نگینین ئه گهر ئایه تی ۱۷۶ هه والهی ئه وزاعی منافقان و یه هوودیانی که یین، ده بی ئه و ئایه تی ۱۷۷ هه والهی ئه وزاعی مورته دانی که یین، و یا ده شبی ئاواش وه زنی که یین: ئایه تی ۱۷۶ هه واله به مورته دان که یین و ئایه تی ۱۷۷ هه واله به ئه وزاعی یه هوودانی که یین. واته مانای ئاوا لی بگرین: کرینی کوفر به ئیمان له وانه وه بی، به و مانایه ئه وان پیش ئه وهی پیغه مبه رﷺ بپیته پیغه مبه ر، ئیمان و باوهریان پی بوو و ویرای پیغه مبه رﷺ و یارانی هیرشیان ده کرده سه ر دوژمن به لام پاش ئه وهی که پیغه مبه ر ئیعلامی پیغه مبه رایه تی بو هات و ده رکه وت که حه قه پیغه مبه ره، پرویان لی وه رگیرا و کافر بوون، ئیمانیان فروشت و دایان به کوفر؛ و جگه له وانه ش ده تواندری ئه و دوو ئایه تی ۱۷۶ و ۱۷۷ بو هه ر کام له یه هوود و منافقان و مورته دان هه واله کرئ، زهره به مانایان نه گا چونکه ئه وانه، واته یه هوود و مورته ده ده گه یشتنه موسولمانان هاواری ئیمانیان ده کرد و پرایانده گه یاند، و ئه گهر ده گه ل شه ی تانیان کو ده بوونه وه هاواری کافره تیان ده کرد و بیزاری ئیمانیان ده رده پری. با سهیری ئه وه ش بکه یین بو ئیسه باتی ئه و جهریانه: خودای ته عتلا له ئایه تی ۱۷۶ دا فه رموی: ﴿الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَن يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ واته ئه وانه ی په له ده که ن له کافر بووندا هیچ زهره ریک ناتوان به خودا بدهن، و ده ئایه تی ۱۷۷ دا خودا ده فره موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَن يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ واته ئه وانه ی کوفر ده کرن به ئیمان، هیچ زهره ر ناتوان بدهن له خودا. ئه و شیوه نه زمه شتانی که ده خه نه پروو، وه ک ئه وه: ئه وانه ی ئیمانیان دا به کوفر، بی گومان هه ر له هه وه له وه بی ئیمان بوون، ئه و ئال و گوهره شیان که نیشان دا نیشانه ی شیده تهی لاوازی و سستی باوهریان بو، چونکه ئه مری دین و ئیمان زور گه وره به، ئال و گوهره ده ئیماندا ناکرئ، ئه گهر بکرئ نیشانه ی ئه وه یه هه ر له ئه ساسدا ئه و چه شنه ئیمانه کامل نه بووه، بویه وا به ئاسانی ئال و گوهری پی ده کرئ، بو ئیسه باتی ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۷۷ بو وهی بتوانین به

تیر و تہ سہ لی لہ جہریان حالی بین:

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ ثالی عیمران
 به‌راستی نه‌و که‌سانه‌ی وا کوفر و بی‌باوهری ده‌کرن به‌ئیمان، هیچ زهره‌ر و زیانی‌ک به‌خودا
 ناگه‌بینن، سزایه‌کی پر له‌ئیش و تازاریشیان بو داندراوه.

ٲاوردانه وه و ٲيروانينٲكى ههستيارانه له ناوه روٲك و سيماي ٲايه ٲى ١٧٧

به کورتی، بی شک ده بی ته وه بکهینه کلی باوهر و بنچینه ی ئیمان: تهوانه ی راستی دهفروشن به درو، و تهوانه ی حق دهفروشن به ناحق، و باوهر و ئیمان دهفروشن به بی باوهری و بی ئیمانی، واته ئیمانیان گوږیه وه به بی ئیمانی، دهو ئال و گوږه یاندا هیچ زهره ر و زیانیک به خودا ناگه یینن و پریشی ناخهن، به لکه هه چی زهره ره وه خوڤان ده کهوئ، سه رشکاو و لاق شکاو ههر بوخوڤان ده بن، و سزا و ئیش و ئازار ههر بو وان ده بی، ده توندری به راشکاوی بکوترئ: تهو ئایه ته ده رحق به مورته دان دابه زیوه.

بۆ ئاگادارى:

به پاستی کوفری هیچ کافر یک ناتوانی زهره به خودا بگه یینی چونکه زاتی پاک و بی هاوتای خودا زهره و قازانجی پروو تیناکا، ئه وانه ی په له ده که ن له کوفر و ئه وانه ی مو عاوه زه ی ئیمان ده که ن به کوفر، زهره به خو یان ده دن، چونکه خودا له هه ر لایه که وه ئه تو بلی بی نیازه و بی سنووره، ری نییه قازانج و زهره ری پیوه بنووسی، پازی ئه وه ش که ئاخری ئایه تی ۱۷۶ (عَذَابٌ عَظِيمٌ) و ئاخری ئایه تی ۱۷۷ (عَذَابٌ اَلِیمٌ) ه، ئه وانه زور به توندی و به په له به ره و کوفر راده که ن.

دیره‌دا بۆ دَل پرسیاریک دیتە ڕوو لەو بارەوه: خودا دە ئایەتە کەدا فەرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ﴾ واتە ئەوانەى کوفریان کړى به ئیمان؛ جا خو ئەوه ڕوون و ئاشکرا و حاشاهه‌لنه‌گره که ئەوان بى‌باوه‌رانه ئیمانیان نییه تاكوو بیدەن به کوفر و ئال‌و‌گۆږى پى‌بکه‌ن، که‌وايه خودا ده‌بى مه‌به‌ستى چ بى‌ده‌و ئایەتە‌دا؟ چ ئیمانێكى مه‌به‌سته له‌و ئیمانەى ئەوان ده‌بیدەن به کوفر؟

به پيی وەزن کردن و هەڵسەنگاندنی ئەو زاع دەبی خودای تەعالا مەبەستی بەو ئیمانی ناو ئایەتە کە، ئەو ئیمانە زاھیر یە بیج کە لە خۆ یانی نشان دەدەن بە زاھیری کە ئەویش ھەر جۆرە

کوفریکه به لام نهینییه، چونکه ئیمانی خالی له عه مه ل و باوه پری راستی، جوړه کوفریکه نهینی، ئەمما به ئال وگۆره که ی ئاشکرای ده که ن.

به ئاوړدانه وه یه ک وه سه ر ئایه ته کانی رابردووی بابته تی ئەو باسه ده بی ئەوه بزانی که خودای تهعالا له راست ئەوانه ی که به جاسووسی چوونه مه دینه بو ئازاوه و سست کردنی یارانی پیغه مبه ر ده دو ی و به و جوړه که ئەو جاسووس و خائینه تانیا یارانی سست ئیمان سست و لاواز که ن و بیانترسین له وه ی که بچن بو شه ر ده کوژرین هه ر وه ک موسولمانان له شه ری ئو خوددا کوژران، جا بو یه دیره دا خودا ئەو ئاگاداریه ی دا که موسولمانن و خاوه ن ئیمانی به راستی قسه ی شه یاتینیا ن وه رناگرن و فریوان ناخۆن. چونکه ئه رکی موسولمانه پال به خودا وه دا به که سی دی پشت نه به ستی، وه ک له ئایه تی ۱۷۸ دا خودا ئاماژه ده کا وه لای ئەوه ی: بکوژرین وه ک کوژراوه کانی ئو خود زۆر چاتره له وه ی به قسه ی جاسووسان خو پپارین له چوونه شه ر و خو به دوور گرتن له کوشتن به و ده لیله کوشتن و کوژران له شه ری ئو خوددا قاره مان ی و فیداکاری پښگای خودایان بو خو یان تو مار کرد و به هه شت و په زایه تی خودایان ستاند. ئەمما مانه وه و نه چوونه شه ر به قسه ی جاسووسان روو په شی و عه زابی پوژی ئاخه رتیا ن بو خو تو مار کرد و کریان.

بو ئیساتی ده بی بچینه خزمه ت ئایه تی ۱۷۸ ی ئالی عیمران تا کوو بزانی به تیری تی بگه ی ن له باسه که:

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمِلُّ لَهُمْ خَيْرٌ لَّا نَفْسِهِمْ إِنَّمَا نُمِلُّ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ ئالی عیمران

له راستیدا با بی پروایان گومانیا ن وا نه بیت، ئەو مۆله ته ی ده یانده ی نی، خیره بو یان؛ له راستیدا بو یه مۆله تیا ن ده ده ی نی تا کوو گونا حیا ن زیاتر بیت سزای زه بوونکه ریشیا ن بو دانراوه.

ئاوړدانه وه و تپروانیکی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ئایه تی ۱۷۸

ده بی بکو تر ی: با بی ئیمان و بی باوه ران ئەو گومانه نه که ن که مۆله ت پی دانیان له لای خودا وه خیر و چاک بیت بو یان، به لکه ئەو مۆله ت پی دانه یان بو ئەوه یه تا کوو به ته وای پوچن له زۆنگی تاوانیا ن، چونکه ئەو به رده وام بوونه یان له سه ر بی باوه ری نیشانه ی ویستیانه بو دوور که و ته وه له پپی حه ق و راست، جا که سینکیش ئەوه ی هه لو یست بی شایانه تی پوچوون له زه لی نه دامه تی و چاره په شی و سزایه کی روو په شی پوژی خو ی، جا وا ده رده که و ی: ئەو ئایه ته

هه‌ره‌شه بی لهو که‌سانه‌ی تیده‌کوژن به فیل و فووت و چاو و راو موسلمان بترسینن، به‌وه‌ی که‌ئه‌بوسوفیان له‌شکری زوری وه‌کو کردوو به‌گژدا چوونی موسولمانان نه‌ک بچن پرووبه‌پروو بن.

پاشه‌دۆیه‌کی ئه‌و باسه:

پاش دلخۆشی دانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خودای بی‌هاوتا پروو به‌کوففار ده‌لی: ئه‌ی بی‌ئیمان و خه‌یال به‌تال، وا خه‌یال نه‌که‌ن که‌ئه‌و ده‌سته‌لات و ئیمکاناته‌ی ئیستی و له‌ده‌ستودایه و ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی به‌ده‌ستو هیناوه و ئازادییه‌کی سه‌ربه‌خۆیش به‌خۆوه‌ ده‌بینن، نیشانه‌ی چاکی و پاکبو بی و‌په‌زایه‌تی و خۆشی خودای ده‌گه‌ل بی، به‌لکه‌ ده‌بی چاک بزائن و حال‌ی بن، که‌ئه‌وه‌ داب و سوننه‌تیکی خوداییه که‌ سه‌ریک ناپاک و خائینان ری بدا تا ده‌گه‌نه‌ که‌ندالی تاوان و پروو‌په‌شی خۆیان و تیده‌که‌ون و هاته‌نه‌ ده‌ریان لی چاو ناکری و تووشی عه‌زابی سه‌خت و گران ده‌بن.

ئه‌گه‌ر به‌رجه‌وه‌ندی قورئان ببین ئه‌وه‌ هه‌ست پی ده‌که‌ین به‌ئاشکرای: خودا هه‌ل بو هه‌چی تاوان له‌مله‌هه‌ل‌ده‌خا که‌ وه‌گه‌ری و ئاو‌پ داته‌وه‌ به‌پی‌شه‌ن و لی‌ها‌تووی خۆی هیدایه‌ت وه‌رگری و خۆ‌پزگار کا له‌چاره‌په‌شی، ئه‌مما ئه‌گه‌ر هات و لی‌ها‌تووی له‌ده‌س دابی و به‌شی چاره‌سازی خۆی چاره‌ی نه‌ه‌یشتبیته‌وه‌ ئه‌وه‌ ئه‌و که‌سه‌هه‌وساری له‌سه‌ر خۆ دامالیوه، تازه‌گه‌رانه‌وه‌ و ئاو‌پ‌دانه‌وه‌ی له‌ده‌ست ده‌رچوو له‌گۆماوی گوم‌پایدا خنکاوه، به‌خه‌یالی خۆی ویل ده‌کری به‌ره‌و سزای پر له‌ئیش و ژان هه‌نگاوان داوی، دیاره‌عه‌زابی سه‌ختی پۆژی ئاخه‌رت ده‌گه‌ل عه‌زاب و نه‌حه‌سانه‌وه‌ی دنیا منافاتی نییه، به‌لکه‌ زۆر وا هه‌یه‌ خودا کافران له‌نیعمه‌تی دنیا‌دا تیر و ته‌سه‌ل ده‌کا تا ئه‌و جی‌گایه که‌ له‌نا‌کو به‌ره‌و عه‌زابی‌کی بی‌ئامان سه‌ره‌و نخوون ده‌کری هه‌ر له‌دنیادا، وه‌ک په‌ئیس جمهووری عی‌راق سه‌ددام حسین و هاو‌قه‌تاران.

ئاو‌پ وه‌سه‌ر دانه‌وه‌یه‌کی ئادابی عیلمی وه‌سه‌ر وشه‌ی «نملی» ناو‌ئایه‌ته‌که

چه‌ن پر‌سیاریک له‌بابه‌ت به‌یانی سی چه‌شنه‌عه‌زاب بو کافران وه‌ک «عظیم» له‌ئاخری ئایه‌تی ١٧٦، «ألیم» له‌ئاخری ئایه‌تی ١٧٧، «مهین» له‌ئاخری ئایه‌تی ١٧٨؛ پی‌شه‌کی له‌بابه‌تی «نملی» ده‌دوین:

«نملی» له‌به‌ره‌بابی «إفعال»ه، له‌په‌گه‌زی «ملا» به‌مانای ماوه و توولی ده‌وران، دیاره‌ده

عورفی عەرەبیدا بە زۆر مانا ھاتوو، بەلام ناودارترین مانا بە واتای «اطالة المدة» واتە ماوە درێژی یانی مۆلت دان. بە کوردی مانای «نملی» ناو ئایەتە کە واتە وەنەبێ ئەو مۆلتە درێژە ی دراوە بەو کافرانی لەمەر عەیش و نۆش و تێر و تەواوی دنیا، دەلیلی چاک و جاتریان بێ، بەلکە بۆ تەکمیلی عەزابە لە سەریان.

ئەوجار ئاوپ دەدەینەو سەر راز و حیکمەتی ھینانی سێ چەشنە عەزاب بۆ سەر کافران وەک: عظیم، أليم، مھین دە ناو ئایەتەکانی ۱۷۶ و ۱۷۷ و ۱۷۸.

لە بابەتی ئەو شێوە دابەزینە عەزابە دەبێ بکوێ: ئەساسی بەشەریت واتە ئینسان بە سێ شت ھەساس و ناپەرھەتە، یانی ھەر کاتی لە ھەر لایەک لەو سێ لایانە: سێ شتانی دەردێک یا بەلایەک پڕایە سەری، زۆر بە سەخت و گرانی بۆی تەواو دەبێ و دەزانی وەک ئەو:

۱. لە بابەت ئاکار و کردارەو

۲. یا لە بابەت گیان و لەشەو

۳. یا لە بابەت ئاڤروو و شەخسەتەو.

لە ھەر لایەک لەو سێ لایانەو ئەگەر ھێرشێ کرایە سەر ئەو ھۆی بە شپزەیی دەبینێ و دیتە بەرچاو. بە کورتی ئەو سێ ھۆیانە ئینسانی شوینی خێر و شەپن بۆ ئینسان، جا بۆ ئەو کافرانە عەزاب و گرفتاری ئاخەرەتیان بەو سێ دەردانە سابت و تەواو.

راست و پەرەتەر بڵێن: ئەگەر ھات و ئینسان بە تەمای بەرھەمێک ھەولی دا و تێپراچوو بەلام ئەو بەرھەمە باشە بە خەیاڵ ئەو دەیویست نەھاتە دی و لە مقابیلدا نەتیجە یەکی خراپی ھاتە دەست، ئەو بۆخۆی یەک چەشنە پرووێشی و زیللەتە بۆی دیتە پروو، منافقان بە تەمای بەرھەمی باشی ئاخەرەت دە دنیا یەدا ئەو خراپە کارانە دەگەڵ موسولمانان دەکەن دە حالێکدا تووشی عەزابی «عظیم» دەبن:

۱. و ئەگەر ئەو عەزابە گەورە و گرانی ھجووم کاتە سەر زات و لەشی ئەو ئینسانانە ئەو

بۆیان دەبیتە عەزابی أليم

۲. و ھەروا ئەگەر لە بەرچاوی خەلک بێ ئاڤروو کرێ ئینسان ئەو بۆ ئەو ئینسانە عەزابی «مھین» دیتە پروو، واتە پرووێشی و بێ ئاڤروویی. خودای تەعالا عەزابی ئاخەرەتی کافران و دوو پرووانی لە ھەر سێک لاوە پێک ھێناوە بۆ وان، ئەو بوو رازی ھینانە پرووی ئەو سێ چەشنە عەزابە: (عظیم، الیم، مھین)، تفسیر تبیین الفرقان، باسی ھەمان ئایەتی ۱۷۸ ی ئالی عیمران.

ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۷۹ی ئالی عیمران بۆوه‌ی بتوانین به‌ تیر و ته‌سه‌لی له‌ کاره‌ساتی هه‌رای ئو‌خود واته‌ له‌ کوشتن و بریندار بوون و تیشکان و هه‌روا کۆبوونه‌وه‌ی یاران‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌ ده‌وری پیغه‌مبه‌ر ده‌گه‌ل‌ ئه‌و هه‌موو نا‌ره‌حه‌تی و زه‌جره‌ی کی‌شابوویان:

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ ئالی عیمران

خودا هه‌رگیز نه‌یویستووه‌ واز له‌ بر‌واداران بی‌نیت، له‌ سه‌ر ئه‌و بارو‌دۆخه‌ بن که‌ ئیسته‌ ئیوه‌ی له‌ سه‌ره‌، تا‌پیس و پاک له‌ یه‌ک جیا بکاته‌وه‌، خودا هه‌رگیز نه‌شی‌ویستووه‌ ئا‌گادارتان بکا به‌ سه‌ر نادیاریدا، به‌لام خودا له‌ ناو پیغه‌مبه‌رانیدا ئه‌وه‌ی ویستی له‌ سه‌ری بی‌ هه‌لیده‌بژی‌ری که‌ واته‌ ئیمان بی‌نن به‌ خودا و پیغه‌مبه‌ره‌کانی، ئه‌گه‌ر ئی‌اننداری راست و له‌ خودا ترسن، ئه‌وه‌ پاداشی گه‌وره‌تان بۆ داندراوه‌.

ئاوردانه‌وه‌ و تیر‌وانینیکی هه‌ستیارانه‌ له‌ ناوه‌رۆک و سیمای ئایه‌تی ۱۷۹

پیشه‌کی ده‌بج‌ ئه‌وه‌ بزاند‌ری که‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ به‌شیکی به‌رچاوه‌ له‌ کاره‌ساتی هه‌رای ئو‌خود نیشان ده‌دا، بۆ نموونه‌ ئه‌وه‌ی که‌ له‌ شه‌ری ئو‌خوددا پرووی دا بۆ هه‌لا‌واردن و جیا‌بوونه‌وه‌ی منافق بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ که‌ خودا ده‌فه‌رم‌وی: فه‌رمانی نه‌داوه‌ به‌وه‌ی بر‌واداران هه‌ر له‌ سه‌ر ئه‌و شیوه‌ی که‌ ئیوه‌ له‌ سه‌رین بیان‌هێ‌لیته‌وه‌، به‌لکوو ئال‌و‌گۆ‌ر پروو ده‌دا تا‌پیس له‌ پاک هه‌لا‌وارد‌ری و جیا بک‌ریته‌وه‌، خودا به‌ هۆی سه‌رووش پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئا‌گادار ده‌کاته‌وه‌ که‌ کی‌یه‌ بر‌وادارو کی‌یه‌ بی‌بر‌وا، یا خیر، به‌ هۆی شه‌ر و هه‌را و پاک و پیس لێک جیا ده‌بنه‌وه‌، جا خۆ دیا‌ره‌ خودای بانی سه‌ر فه‌رمانی نه‌داوه‌ که‌ ئا‌گادارتان وه‌کا و دنیا‌ی نه‌هێ‌تان نیشان بدات، ده‌ حال‌یک‌دا ئائه‌وه‌ی بیه‌ه‌وی ئاره‌زووی کا له‌ باب‌ه‌ت ئامۆ‌ز‌گاریتان، به‌ وه‌سیله‌ی هه‌ندیک له‌ پیغه‌مبه‌رانی هه‌لب‌ژارده‌ ده‌ینوینی و نیشانی ده‌دا، جا که‌وايه‌ بر‌وا بی‌نن به‌ پیغه‌مبه‌ران و خودا، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بر‌وا بی‌نن و خۆتان بیاری‌زن پاداشتی گه‌وره‌ و به‌رچاو پ‌رۆ‌ژی خۆی وه‌رده‌گرن، نه‌ختیک له‌وه‌ به‌دوا چاو ده‌که‌ی خودا که‌ چۆن ده‌فه‌رم‌وی و هه‌ره‌شه‌ ده‌کا، واته‌: له‌ ئایه‌تی ۱۸۰دا ده‌ست‌وو‌ر ده‌دا به‌ به‌خشینی مال و سامان له‌ رێ‌گه‌ی خودادا، و هه‌ره‌شه‌ش ده‌کا له‌ چ‌رووک و په‌زیل.

پاشه‌دۆ:

خودای تبارک و تعالیٰ و یاسازان و یاسادانه‌ر ئه‌گهر به وردی سرنج بگری له ناوه‌روکی ئه‌و ئایه‌ته به پروونی ئه‌وه چاو ده‌که‌ی: که خودای مه‌زن پیشه‌کی یاسایه‌کی ته‌واو به‌یان ده‌کات، به‌و شیوه: که خودا به ئیسلام بوونی زاهیری و ئیدیعی ئیمانی بی عه‌مه‌ل ده‌س‌به‌ردار نابێ و کفایه‌ت ناکا، به‌لکه‌ خاوه‌ن باوه‌ران و ئیدیعاکارانی ئیمان، چه‌ند جار چه‌ند جار تاقی ده‌کاته‌وه و له‌ محه‌کی ده‌دا بۆ وه‌ی هه‌چی له‌ نه‌هینی ناو ده‌روونیاندا ده‌ریخا و ئاشکرای کا بۆوه‌ی پرێزی خۆی و پرێزی منافقان لیک هه‌لا‌واردری و جیا بێته‌وه، ئه‌گهر هات و پرسیاریش کری و بکوتری: جا خودا خۆی ده‌توانی بی شه‌ر و شو‌ریش به‌ هۆی ئاگاداری زانستی نه‌هینی (عیلمی غه‌یب)، پرێزی منافقانی ناپاک و ئیماندارانی پاک لیک هه‌لا‌وی‌ری و جیا کاته‌وه، له‌ ولامدا ده‌بی بکوتری: خودا نایه‌هو‌ی زانستی نه‌هینی بدا به‌ ئینسان و ئازادی کا به‌ سه‌ر ده‌روونی عه‌بدانیدا، به‌لام خودا بۆ ئه‌و مه‌قامه (عیلمی غه‌یب) هه‌ر کینی بو‌ی له‌ پیغه‌مبه‌رانی، هه‌لیده‌بژی‌ری و له‌ نه‌هینیدا شه‌ره‌زای ده‌کا، جا له‌ سه‌ر ئه‌و ئه‌ساسه‌ ئیره‌ که جیگای ئازمایش و ئیمتیحانه، ده‌بی خۆ تاقی کری‌ته‌وه و به‌ خودا پشت بدری و ئیتاعه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ر بکری، تا‌کوو ده‌رکه‌و‌ی کێیه‌ مه‌ردی مه‌بدانی و کێیه‌ نامه‌رد هه‌ر به‌ قسه‌یه‌ کاره‌کانی؛ پاک کێیه‌ و ناپاک کێیه‌؟!

ئىنسانى بەئىمان دەپ ئۇھى باۋەپ بى: ئىمان ھەۋىنى ھاياتى پاكە، بەلام ەمەلى سالىح و پاكە دەتوانى بتگەيىنئىتە ۋە قۇناغە كە خۇداى تەعالا بتخاتە رىزى راست و پاكەن و پاداشتى سەعادەت و بەختەۋەرى، بە كورتى و بە كوردى، ھاياتى خاۋىن بەرھەمى ئىمانە، پاداشتى باش بەرھەمى ەمەلى سالىحە، ھەر ئۇھەشە كە خۇداى تەعالا لە كلكەى ئاخىرى ئايەتە كەدا فەرموۋىيەتى: ئەگەر راست دەكەى خاۋەن ئىمانى، تەقۋا بكە و ەمەلى سالىح بنوئىنە تا پاداشى چاك ۋەرگىرى. ئۇھە بوو پاشەدوۋ.

ٲاورٲڪ به سٲلهٲ ٲاو:

خودای ته‌عالا‌ رازی دنیای خاوه‌ن ئیمانان که جاروبار تووشی پ‌ژد و هه‌له‌مووتی ژیان ده‌بن نیشان ده‌دا و به‌یان ده‌کا، تا‌کو و ئه‌و شوبه‌هی ده‌یده‌نه پال‌ موسول‌مانان پ‌ده کر‌یته‌وه، پروونا‌کتر بدو‌یین: پرو‌پ‌ه‌شی و بی‌شه‌رمی ئاخ‌ره‌ت به‌شه‌ری مناف‌قان به‌وه‌سیله‌ی ئایه‌ته‌کانی راب‌ردو و نیشان درا و ده‌و ئایه‌ته‌دا ۱۷۹، مز‌گینی موسول‌مانان و هه‌ره‌شه له مناف‌قان هه‌ست پی ده‌کرئ ده‌گه‌ل دل‌خو‌شی دانه‌وه‌یه‌کی پی‌غه‌مبه‌ر. و هه‌روا لی‌ک هه‌لا‌واردنی مو‌ئین له مناف‌ق، وه‌ک ئه‌وه مناف‌قان له شه‌ر ترسان و به‌ره‌و مه‌که‌که رایان‌کرد، ده‌حال‌یک‌دا موسول‌مانانی

كوشته يەكى بەرچاويان دا لە شەپەكەدا، دە تانە و لۆمەيان گرتن منافقان تاكوو بتوانن بە ھۆی ئەو تانە و تەشەرانیان ھەم حیزی گەری خۆیان وەشارن ھەم جورئەت و شەھامەتی موسولمانان ون کەن لە بەرچاوی عالەم.

ئاگاداری:

دە ئایەتی ﴿حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ دا ئەو ھەستە بە دڵدا دی: ئەگەر لێک جیاوازی پاک و پیس ئاشکرا بێ، کوفری منافقان ئاشکرا دەبێ، خۆ ئەو ھەش دیارە ئاشکرا بوونی کوفر لە بێ باوەران نیشانە ی ئەو ھەستە منافق نین بەلکە لە منافق ژووراترن، و ئەگەر کوو ئاشکراش نەبێ، فەرقي پاک و ناپاک لە یەک خودای نەخواستە وەعدە ی خودا نایەتە جی!

بۆ ولامی ئەو بێنە و بەرەبە دەبێ بکوتری: زاهیر بوونی پاک لە ناپاک بە نیتە ئیمە ی ئینسان ئیمتیازیکی وەھمیە ئەو ھەش ناتوانی کوفر دانێ و مەنافعی لایەری، چونکە ئیمتیازی قەتعی دەتوانی دێرەدا کوفر دانێ و منافقی لایەری، جا بۆیە خودای تەعالا بە شوین ئەو باسەدا ئایەتی ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ﴾ دینی واتە خودای تەوانا حوکمی کردوو بەو ھە ی کە ئەو جیاوازییە ی پاک لە ناپاک ئاشکرا بێ، ئەو ھەش بەو مانایە نییە کە خودای تەعالا ئیو ھە ی ئینسان بە سەر نەھینیەکاندا ئاگادار دەکا تاكوو بتوانی بلی ئەو ھە منافقە و ئەو پاکە، یا ئەو ھە شتیە و ئەو ھە دۆزەخیە، چونکە ئەو ھە کیە لە سوننەتی خودا کە ئینسان واتە خەلکی رەشوکی، بەسەر غەبیدا ئاگادار نەبێ، مەگەر یەکی خودا خۆی بپھەوی حالی کا، وەک ئامارە وەلای ئەو مەبەستە دەکا ئایەتی: ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ واتە خودا ھەلیدەبژیری لە پیغەمبەرائی، کێ حەز کا بۆخۆی شارەزای دەکا بە سەر ئەو نەھینیە ی بپھەوی. بلی ئەو ھە موئیمینە و ئەو ھەش منافقە. تاكوو ئینسان لە پیغەمبەران بێ نیاز نەبن. ھەر بۆیەش لە شوین ئەو ئایەتانە ئایەتی ﴿فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ ھینا تاكوو ئینسان بۆ ھەچی نیازەکانیەتی باورە ی بە خودا و رەسوولی خودا بێ بۆ ھە ی بتوانی بە سەر ویستەکانیدا زال بێ.

خودای تەعالا تا ئیرە لە سەر خۆبەشین و فیداکاری لە رپی خودادا جیھاد دوا و فرمودە ی رانان، ئەو جار دەپھەوی لەسەر مأل و سامان بەخشین بدوی کە مالی دنیا چەپی دە بەرگیاندا نییە، واتە کێ بتوانی مأل دانێ و بیەخشێ دەشتوانی گیان دانێ و بیەخشێ، بۆ خۆشەویستی لە پەنا یەکن، جا ھەر ئەو ھە راز کە ھەرەشە لە چرووک و لەچەر دەکا خودا، بۆ

ئەو پراستییه دەچینه خزمەت ئایەتی ۱۸۰ ی ئالی عیمران تاکوو بە تەواوی پاراو بین لەو بارەوہ:

وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾ ئالی عیمران
با ھەرگیز ئەو کەسانە ی کە سەبارەت بە و شتە ی کە خودا لە خەزینە ی بەخششی خۆ ی بەشی داو ن و چرووکی دە کە ن، وا نەزانن خیرە بۆیان، بە لکە شەڕ و نەگەتییە و پاشان لە پڕۆژی ئاخەرتدا ئەو چرووکیە ی کردوویانە، دە کرێتە تەوقی گەردنیان، میراتی ئاسمان و زەویە کان ھەر ئی خودایە، خودا بە وردی ئاگادارە لەوہ ی کە ئەنجامی دە دە ن.

ئاوردانەوہ و تێروانیئیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۸۰

خودا پروو بە ئینسان دەفرموی: با وا خەیاڵ نە کە ن و گومان نە بە ن ئەوانە ی وا خۆ رەزێل و چرووک دە کە ن بەو نیعمە تانە ی کە خودا لە پێی گەورە یی خۆیدا پێی داو ن، بە قازانجیانە و چاکە بۆیان، بە لکە ئەو پێ بەخشینە تا قی کردنەوہ یە بۆ وە ی دە کەوێ پراست و خواریت، جا ئە گەر پراست نە پڕۆی ئەوہ شەڕ و نە گەتییە دە بیئتە تۆق و دە کەوێتە ئەستۆ ی بۆ پڕۆژی ئاخەرتی، بە لام ئە گەر پراست بپروێ ئەوہ لە پڕۆژی قیامە تدا چەند بار تە قای ئەو نیعمە تە ی نیعمە تی بە ھەشتیت پێ دە درێ، میراتی ئاسمان و زەوی ھەر ئی خودایە و ئاگاداری کاریشتانە.

پاشەدۆ:

۱. لەو مآل و داراییە ی کە خودا لە پرووی فەزلی خۆی داویە تە ئەو کەسانە بۆی لێکدانەوہ خودا تاکوو بە تەواوی بزانی خاوەنی بە پراستی ھەچی ھەبە خودایە، کێی بوی پێی دە دا لە پرووی فەزلی خۆی، کیش نەبھەوێ پێی نادا.

۲. خودا دە ئایە تە کە دا ئە عمالی ئینسانی ئاوا ئیشارە وە لا کرد: چرووک لە چەری لە سەر بوونی مآل دە بیئتە تۆق لە گەردندا و بی ئابروو دە بی لە سەر لە چەری و چرووکی. و یا خەرج کردنی لە پێگای ھەوا و ھەوہس و بی شەرمیدا.

۳. وا نەزانی بە نەبەخشینی مآل و دارایی خیرت دە ست خستووہ و مآلت زیاد کردووہ، بە لکە ئەو ئاکارە ت شەڕە و بۆ خۆت کپیوہ، چونکە ھەم گەلت چاوە دیڕی نە کردووہ، ھەم خۆت بەو مآلە فروشتووہ، بەشی پڕۆژی ئاخەرت پێ نییە.

۴. مآل و دارایی چ بیبەخشی چ نەبیەخشی، پڕۆژیک لە دە ست دە شتە دە رێ، چونکە

خاوەنی بەراستی خودایە ئەک ئەتۆ، بەلکە بۆ تاقی کردنەووت دراوەتی ئەو ماوەیە.

۵. خودا بە سەر هەموو ئاکار و نیەت و نەیتیە کانت ئاگادارە، بەخیل و پەزێل بی، هەر دەزانێ، بەبەخشش و کەرەم بی، هەر دەزانێ؛ پاداشیش بە گوێرە ی ئەعمالە.

پوختە ی مەبەست:

زۆرێک لە سامانداران لە چەر و چرووکی لە سەر سامانیان دەکار دەکەن بەو هیوایە بەو حالەتە ناحەزەیان بەرگری لە کەم بوونەوێ مآل و دارایی دەکەن، واتە لایان وایە ئەگەر بەشی فەقیر و بێ نەوایان نەدەن کەم ناکا و بە قازانجیانە، دە حالێکدا مآل و دارایی بە لێ بەخشینی زیاد دەکا و کەم ناکا، جا ئەو ئاکارە ناحەزە لە ئاخەرەتدا دەبێتە تۆق و دەخرێتە گەردنیان، بەو پێیە خاوەن باوەڕان دەبێ لە سەر ئەو باوەڕە بن خاوەنی هەچی لە ئاسمانەکان و زەویدان بە واقعی خودایە، خزانە ژێر دەستی ئینسانی ئەو مآل و مەلکە بۆ تاقی کردنەوێ.

هەندێک لە قورئانزانان وەک ابن مسعود و جعفر صادق و شعبی و سدی زۆربە ی زانیان لەسەر ئەو باوەڕەن کە هۆی دابەزینی ئەو ئایەتە ۱۸۰ ی ئالی عیمران لە بابەتی زەکاتە دەرانە، واتە لەو بارەو دەبەزیوێ. تفسیر بغوی، ۳۷۸/۱.

ئاوڕێک وەسەر باری نەزم و نیزامی ئایەتە کە بە پێی باری عیلمی:

جوملە ی (وَلَا يَحْسَبَنَّ): حەمزە کە یەکیکە لە قورئانزانان بە «ت» یی خوێندۆتەو واتە (وَلَا تَحْسَبَنَّ)؛ باقی قورئانزانەکان بە «ی» خوێندوویانەتەو.

خوێندنەوێ (وَلَا تَحْسَبَنَّ) بە «ت» لە سەر نەزەری حەمزە لە لایەن زواجەو مانای ئاوا دەکەوێ: (وَلَا تَحْسَبَنَّ بُخْلَ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ خَيْرًا لَهُمْ) «مضاف» کە «بخل» ه لا براو، چونکە «یبخلون» شارەزای لەسەر دەدا.

بەلام ئەوانە ی کە نەزەریان داوێ کە بە پیتی «ی» خوێندراوێتەوێ دوو بۆچوونیان لە سەر پاناوێ:

۱. فاعلی «یحسبن» رابێتیکە دەگەرێتەوێ بۆ «رسول الله» = ضمیر، یا بۆ «احد»، وەک ئەوێ: وَلَا يَحْسَبَنَّ رَسُولُ اللَّهِ؛ یا: وَلَا يَحْسَبَنَّ أَحَدٌ بُخْلَ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ خَيْرًا لَهُمْ.

۲. بۆچوونی دوو هەم ئەوێ: فاعلی «یحسبن» «هم الذين يبخلون» هیه، بەو پێیە مەفعوول دەبێ لا برا بێ، وەک ئەوێ: وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بُخْلَهُمْ هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ. شاهید لە سەر

لاچوونی مهفعوولیش، «یبخلون»یه.

بۆ ئاگاداری:

دلی نهسرهوتوو دهیههوی بزانی ئه و بهخالهتهی که ده ناو ئایهتهکه دا باس لی کراوه و زهمی کراوه، بهخالهته له سهر مأل و سامان، یا بهخالهته له سهر عیلم و زانست؟

بۆ ولامی ئه و پرسیاره دهبی زۆر به پارێزهوه ههنگاو باوژیری بۆ لای راستیهکهی.

۱. به و پێیه که ههپهشه کراوه له سهر لهچهری و چرووکی، واته «بخل»، دهبی بهخیلی له سهر مأل بی، واته بهخیلان وانهزانن بهخالهتیان له سهر مأل و دارایی خیر بی بۆیان، بهلکه شهپه له ئاخردا بۆیان، وهک خودا ئیشارهی وه لا فهرمووه له ئایهتی ۱۸۰: ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا بَجَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾. یا دهلێن مأل و دارایی تا سهر له دهسدا نامینێ بۆیان؛ چونکه خاوهنی ئهسلی مأل و دارایی خودایه نهک ئینسان، به پێی ئیشاراتی ئه و ئایهته: ﴿وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾. ئیره دهلی خاوهنی ئهسلی بۆ مأل خودایه.

۲. ههندیکیش هه ن له مههر ئه و بهخالهتهی ناو ئایهتهکه مه بهستیان بهخالهته له عیلم و زانستدایه، به و دهلیله: یه هوودیههکان سیفات و سهنای پێغه مبهریان حاشار ده دا و دهیانشارده وه جا دیاره ئه و حاشاردانهیان هۆیه که ی بهخیلی بوو به پێغه مبههر، خو له و باره وه خودا ده فهرموئ: «فَلَا يَخَلُّ بِعِلْمِهِ» خو دیاره ئه وه بی گو مانه که عیلم و زانست فه زلیکی خودایه وه که له ئایهتی ۱۱۳ ی نيساء ئامازهی وه لا کراوه:

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا

ئه گهر بهخشش و ميه ره بانى خودا نه پرژايه به سه رتا، دهسته يه كيان ده يانويست تو له هق لادهن، كه سيشيان بو گو مر ا ناكرى جگه له خو يان، ناتوانن هيچ زه ره ريك بدن پيت، خوداى قورئان كار به جييه پي به خشيوى، ئه وهى كه تو نه تده زانى فيرى كردى، له راستيدا به خششى خودا ده ربارهى تو زور گه و ره يه.

ئه و ئایه ته پیمان دهلی عیلم و زانست فه زلی خودایه و گه و ره يه، جا ده كرى مه به ست له و به خاله تهی ناو ئایه ته که چرووکی ده عیلم و زانستدا بی.

له سهر ئه و ئه ساسه ده کړی بکوتری: به خاله ت ده عیلمدایه به و ده لیله: خودای ته عالا
ئه وهی ده کتیی تهورات و ئینجیلدا بوو له مهر محهمد فیری یه هوود و نه سارای کردبوو،
ئه وانیش له بهر به خیلان حاشاریان ده دا و ده یانشارده وه. جا دیاره ئه و کاره نارې وایه یان
هؤیه که ی به خیلی بوو به پیغه مبه ر.

له ههر دوو قهول و نه زهره کان واته به خیلی له سهر مأل و سامان، یا به خیلی له سهر عیلم و
زانست، قهولی هه وه لیان که به خیلیه له سهر مأل و سامان، به رهواتر داندراوه، به و دوو
ده لیلانه:

١. ئایه تی ﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ﴾

٢. ئه گهر به خاله ته که له سهر مأل بی، هه ن ئینسانی ئازا و لیها توو بو جههاد شهوق و
زهوقی بو مأل به خشین ده و رییه دا زور ده کا.

٣. ئایه تی ٣ به قهره ته ئیدی قهولی هه وه ل ده کا که به خاله ت له سهر ماله: ﴿وَمِمَّا
رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ واته هه ندی له وهی گیراومانه به رۆزیتان ئیفاقی که ن.

جگه لی رهش ئایه تی ٥ سووړه ی لوقمانیش ئیشاره وه لای ئه وه ده کا که به خشینی دارایی
گه وریه، ههر وه ک چرووکیش گه وریه:

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

نوێژکه ران و زه کات ده ران و خاوه ن باوه ران ئا ئه وانه ن له سهر ریئوینین له لای
په روه ردگار یانه وه ههر ئه وانه شن رزگار ان.

ئه وانه هه موو هاوار یانه که به خاله تی ناو ئایه ته که له سهر مأل بی.

له سهر به راوه رد و به رجه وه ندی له ئایه تی ١٨٠ ی ئالی عیمران ئه وه مان بو ده رکه وت و هاته
ده ستمان که خودای ته عالا خاوه ن مالانی به ئینفاق و دووری له چرووکی و له چهری ده عوه ت
کرد و ده ستووری پی دان که ده بی لهو مأل و داراییه ی خودای پی داو ن به شی خاوه ن نیازانی
لی بدن، و نه که ن به هؤی له چهری و چرووکی له سهر ئینفاق خو تان تووشی عه زابی ئاخره ت
بکه ن، و هه روا ده و ئایه ته پیروژه دا غیره تی ئه هلی یه هوودی نابه حقه نشان دا که به بی شه رمی
خویان بوخل و فه قریان دایه پال خودای پاک و بی نیاز، ده حالیکدا که شه ئن و عه زمه تی
خودا دووره له بوخل و فه قیری، له وه پرایه که خودای حه کیم رووړه شی یه هوودیان له دنیا و

ئاخرهت به وهسیلهی ئایهتهکه نیشان ده‌دا. بۆ ئیسباتی ئه‌و راستیه ده‌چینه خزمهت ئایهتی ۱۸۱ی ئالی عیمران:

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ
الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨١﴾ ئالی عیمران

بۆ گومان خودا کوته‌ی ئه‌وانه‌ی بیست که وا کوتیان: بۆ گومان خودا هه‌ژاره و هه‌ر ئیمه‌ین ده‌وله‌مه‌ند، به‌و زووانه‌ ئه‌وه‌ی که وا کوتوویانه و کوشتنی پیغه‌مبه‌رانیش، که به‌ ناهه‌ق کوشتیان، تۆمار ده‌که‌ین پیشیان ده‌لێین: ده‌ی بجێژن سزایه‌ کی زۆر تیز و سووتینه‌ر.

ئاوردانه‌وه و تێروانیکی هه‌ستیارانه له‌ ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ۱۸۱

پیشه‌کی ده‌بۆ ئه‌و باوه‌ره‌ هه‌بۆ که خودای پاک و بۆ عه‌یب بیسه‌ره و بینه‌ره و بۆ نیازه، و کاتیک ئایه‌تی ۲۴۵ی به‌قه‌ره‌ دابه‌زی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ جووله‌که‌کان کوتیان وا دیاره‌ خودا فه‌قیه‌، ئیمه‌ ده‌وله‌مه‌ندین، بۆیه‌ داوای قه‌رزمان لی ده‌کا، جا خودای ته‌عالا بۆ له‌ دم‌دان و دم‌کوتیان هات ئه‌و ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی دابه‌زاند و فه‌رمووی: سویند بیت به‌ راستی خودا قسه‌ی ئه‌وانه‌ی بیست که وا کوتیان: بۆ گومان خودا فه‌قیه‌ و ئیمه‌ ده‌وله‌مه‌ندین، جا بۆ پاداش و تۆله‌ی ئه‌و بۆ ئه‌ده‌بییه‌یان له‌ سه‌ر ده‌نووسین، کوشتنی پیغه‌مبه‌رانی وه‌ک یه‌حیا و زه‌که‌ریا و ... به‌بۆ تاوان، هه‌م سزای ئه‌و قسه‌شیان و پیشیان ده‌لێین: ده‌ی بجێژن سزای به‌ئیش و ژانی سووتان، دیاره‌ ده‌بۆ بکوترئ دیره‌دا سزای تالی ئه‌و تاوانه‌ زله‌ ده‌ ئایه‌تی ۱۸۲دا به‌ پروونی به‌یان کراوه‌ که نه‌ختیکی دیکه‌ له‌وه‌ به‌دوا نیشانی ده‌ده‌ین.

بۆ ئاگاداری:

ئه‌و هه‌ره‌شه‌ی خودا پرووی ده‌یه‌هوودیانه‌، چونکه‌ ئه‌وان کاتئ ئه‌و ئایه‌ته‌یان بیست و دیتیان که‌ کۆ هه‌یه‌ به‌ چاکه‌ قه‌رز به‌ خودا بدات و له‌و لایه‌شه‌وه‌ بۆ نه‌وایی هه‌ندیک له‌ موسوڵمانان ده‌دیت، هه‌ستان به‌ ته‌وه‌ینه‌وه‌ کوتیان وا دیاره‌ خودای خاوه‌ن‌باوه‌ران فه‌قیه‌ و نیازی به‌وه‌یه‌ قه‌رز یی بده‌ین بۆ به‌نده‌کانی و هه‌م به‌نده‌کانیشی بۆ مال و دارایی. ده‌ حالیکدا ئیمه‌ له‌ هه‌موو بابه‌تیکه‌وه‌ بۆ نیازین و خاوه‌نی شکۆ و عیززه‌تین، هه‌چن یه‌هوود له‌ رابردوودا جارێکی که‌ ته‌وه‌ینیان کردی و ئینکاری خۆیان ده‌ربریوو، به‌لام ئه‌و سه‌فه‌ره‌ ناتوانن له‌ مقابل

خودادا حاشا بکەن، چونکە کردەوہیان بە تەواوی بە شاھید و سبوت تۆمار کراوە، ھەر وەک کوشتنی پیغەمبەرائیان لە سەر تۆمار کراوە کە بە ناحەق دەیانکوشتن، خودا لە کاتی خۆیدا پێیان دەڵێ: دەبچێژن عەزابی بەئیش و ژانی سزای ئەعمالتان.

ئەو وەش با دەرکەوێ: ناو بردنی تەوھینەکەیان دەگەڵک وشتنی پیغەمبەران و یەکرا نیشانە ی زەلامی تەوھینەکەیانە، واتە تا دەرکەوێ کە چۆن توانیویانە ئەو جورئەتە بە خۆ بدەن و بڵین: خودا فەقیرە، بە لام هیچ ئەو بە سەیر نابیندرێ لە کەسانیکێ کە بوێرن بە ناحەق خویینی پیغەمبەران بڕێژن دەشوێرن بڵین: خودا فەقیرە.

لێرەدا ئەگەر ئەو پرسیارە بکری: ئەو یەھوودیانیە پیغەمبەرائیان کوشتوون غەیری ئەو یەھوودیانیە دەورانی پیغەمبەرن، و لامەکە ی دەبی ئاوا بدرێتەو: ئەو یەھوودیانیە دەورانی پیغەمبەر شانازی و خۆھەڵدانەو دەکەن بە کاری ئەو یەھوودیانیە خویینی پیغەمبەرائیان رشتوو.

سووکە ئاورپک:

ئایەتی ﴿سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا﴾ واتە خودای بێ ھاوتا دەفەرموێ: ئێمە دەستورمان دا بە فرشتەکان کە ناسزا کوتنی ئەوانە لە نامە ی عەمەلیاندا بۆ حیسابی پڕۆژی حیسابی تۆمار کەن. ئایەتی ﴿وَقَتْلُهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ واتە کوشتنی پیغەمبەران بە ناحەق، ئەو عەمەلەشیان لە پەنا کوتە ی ناسزایان تۆمار کەن تا کوو تێبگەن ئەو یەھوودیانیە کە ئەو ھەوەلین بێ ئەدەبیان نییە وا بێ ئابرووانە دەیلین و دەیکەن، بە لکە ئەو کاری پیشینەکانیانە ئەو پیغەمبەر کوشتنە و بە رەوای دەزانن.

ضمیری «قتلهم» دە ئایەتە کەدا بەرەو یەھوودیەکانی دەوری پیغەمبەر دەگەرێتەو، بەو ھۆیە: کە ئەوان بەو عەمەلە ی ڕابردووانیان جگە لە رەزایەت پیشی دەنازین.

ئایەتی ﴿وَنَقُولُ دُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ واتە دەلین پێیان: دە بچێژن عەزابی سووتان، دێرەدا لا براویک ھەست پێ دەکری، ئەو لا براوہش دەبی وشە ی «لهم» بێ، کەوا بێ ئایەتە کە لە ئەسڵدا ﴿وَنَقُولُ لَهُمْ دُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ بوو، ئەو فەرموودە ی خودای تەعالا بە وەسیلە ی فرشتە ی کرام الکاتبین تۆمار کراون تا کوو لە کاتی خۆیاندا یەھوودیەکانی بێ چا و پروو بە سزای عەزابی سووتان بگەن.

پاشەدۆ:

کافران لەو ڕێیەووە کە خودا دەستووری مآل بەخشینەووەی دا، کوتیان: دیارە خودا بۆخۆی ناتەوان و فەقیرە بۆیە دەستووری مآل بەخشینی بە خەلک داوا دەکا، دیارە ئەو خەیاڵ و کوتە ناپەرەواوەیان هەلقولای بیری تاریکی نیەت و باوەریانە، دەیانکوت بە پیغەمبەری: ئەتۆ مەئمووری لای خودا نی بەو دەلیلە ئەگەر پیغەمبەری خودا بای، وەک دەورانی حەزەرەتی مووسات ڕەفتار دەکرد لەو بارەووە، واتە ئەوان هەر کاتێ بیانویستایە بە هۆی مآل و سامان خۆیان وە نزیکێ خودا خەن، مآلەکانیان دادەنا ئاورێک لە ئاسمانەووە دەهات بۆ ئیسباتی کار ئەو مآلە دەسووتاند، بەلام ئەتۆ دەتەهەوێ بۆ ئیسباتی مەبەستی خۆت ئەو مآلە بدەن بە بێ ئەوان تاکوو لە خودا وە نزیک کەون، بە هۆی ئەو مآل بەخشینە.

گۆیا کاتێ پیغەمبەر ﷺ بە وەسیلە داوای بەخشینی مآل لەو خەلکە دەهاتە مەیدان پێیان دەکوت: ئەگەر ئەتۆ پیغەمبەر بای بۆ مەبەستی خۆت ڕووت لەو خەلکە نەدەنا بۆ مآل بەخشین، چونکە خودا فەقیر نیە تاکوو بۆ چارە ی گرفتاری دین و ئایین نیازی بە مآل و دارایی بەندە ی بێ. دیارە ئەو شیوە جوولانەووەی یەهوودیەن دەرەحەق بە پیغەمبەر تەوس و تانەن دەدرێن لە شەئنی پیغەمبەراییەتی پیغەمبەری لە لایەن یەهوودیانی بێ باوەر.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ﴾

نەختیک لەو پێش قەرارمان دا عەزابی سووتینەر بە وەسیلە ئایەتی ۱۸۲ بەیان کەین. ئیستاش دەچینە خەزەمت ئایەتی ۱۸۲ بۆ وە ی بە تیر و تەسەلی حالی بین لە باسەکە:

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ

ئەوێش بە هۆی ئەو کارانەووە بوو کە لە پێشدا کردبووتان، بێ گومان خوداش زوڵم لە بەندەکانی خۆی ناکات.

ئاوردانەووە و تێڕوانینیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۸۲

دیارە وەک ئایەتەکانی قورئانی پیرۆز ڕایگەیاندا چاژتێ ئەو عەزابه بە هۆی ئەو کردەووە ناپەرەوا و ناشیرنەتان بوون کە دەتانکوت: خودای بێ نیاز فەقیرە و خاوەن نیازە، دەنا داوای قەرزێ لە بەندەکانی ناکا. جگە لەوێ پیغەمبەرای خۆشتان دەکوشتن بەبێ ئەوێ تاوانیکیان دەرەحەق بە ئێوە لی ڕوودابی، و هەر بێ ئەوێش لە گوفتاریان حالی بن هەر لە ڕووی کینە و بوغزتان دایان دەگزانێ و داتاندەپاچین و ڕیگای لاساری و بەرەلاییتان دەگرته بەر، دەبێ

ھەموو خاوەن ھەست و بێ ھەستیک ئەوێ بزانێ و باوەری کا کہ خودا ستمکار نییە بۆ بەندەکانی، واتە کردەوێ خۆتان ھۆی ستمتانە لە خۆتان.

بۆ ئاگاداری:

بە ھۆی ئەوێ سزا بە گوێرە ئەرەمالە، قسە و پا و بۆچوونی ئەوانە و دەلێن سزا لە پرووی تۆبزی گەرییە، ھەڵدەوێ و پووجەل دەکرێتەو: "جبریون"، و بەو ھۆی ستم لە کەس ناکرێ سزا لە سەر ئەساسی عەدالەتە، کەوایی دەکرێ بکوترێ مەزھەبی "عەدلیە" سابت و پەوايە، بەو دەلیلە کەس بەبێ خیلاف ناکەوێتە بەر جەنجەری تۆلە و سزا. جا ئە دێرەدا دەتواندرێ بکوترێ: بۆچوونی "اشاعرە" کە ئەویش بۆخۆی پێیازیکی مەزھەبییە بە باتل دەردەچێ لەو بارەوێ کە دەلێ: ئەگەر خودا ھەموو کەس بخاتە ناو دۆزەخ عەینی عەدالەتە، چونکە سزا لە سەر ئەعمال دامەزراوێ و جێ گیر کراوێ، واتە عەمەل ھەر جۆر بێ، سزا لە شوینی ئەو ھەلۆەدایە.

وشە "ظلام" کە واتە "زۆر" ئەوێ لانی کەمە کە دەسەلمێنێ کە کەمیش ھەر دوورە لە خودا، بۆ ولامی ئەو ئیشکالە دەبێ پروو دێرە کەین وبلێن: خودا ئەگەر ناحەزەکانی مۆلەت بدا و لە سزایان دەراوێ، بە ستم دێتە پروو، و ئەگەر ھەر بە گشتی نزامی تۆلە و سزا و پاداشتی ئەعمالی بەندەکانی بگۆرێ و جەبەیانیدا وەک زۆر زولم دینە بەر چا و چونکە زۆر لە حەق و ناس دەشۆرێتەو و نایەتە پروو. ئەو بۆچوونە لەو سنوورە تێپەرێو کە ھەموو بوون مەلکی خودایە، دەخالت دە مەلکی خۆشتدا پەوايە، چونکە کەر با کەری خۆشت بێ پینج پووتی بارە، دە لێ بار کە، تاوانە.

لە سەر جوملە "وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ" دڵ ھەست بە چەن پرسیارێک دەکات پێویستە بۆ حەسانەوێ دڵ و پزگاری لە گومان و درپۆنگی ولام وەدرێ:

۱. پێشەکی دڵ ئەوێ قبوولە و باوەری پێیە کە زاتی پاکی خودای خاوەن شکۆ لە ھەچی کەم و کووپی و پەزلی ئەخلاق و خەسلەتی ناپاکی بەدوورە، و یەکیک لە ئەوسافی بەرزێ ئەو زاتە بێ ھاوأل و ھاوتایە "عەدالەتە" واتە خودا ھەندە عادڵە حەتا بۆنی زولمی ھەر لێنایە، دەبێ بۆچی لێرەدا نەفی شتیکی وەک ظلم بێ، کە ھەر گیزاو ھەر گیز لەودا ھەست پێ ناکرێ، کرابێ؟ چونکە لەو بارەدا دەکەوێتە ئەو بارەوێ دڵ کە پابەند بە خودایە لەو بوختانە خودا کەمیک ظالم بێ، جا بۆ ولامی ئەو گرییە دەبێ بکەوینە سەر ئەو باوەرە کە ظلم نەفی کراو لە خودا ظلمی

مەجازییە و حەقیقی نیه. زولمى مەجازى واتە: شتىك بدریتە پال کەسیک کە ئەو کەسە ئەو شتەى تیدا نەبى؛ زولمى حەقیقی واتە مافى کەسیک بە زایە بدەى و لىى بتارىنى، دە حالیکدا خودای بە حەق و بى تا مافى هیچ خاوەن مافیىک بە فیرۆ نادا و زەوت ناکا، بەو دەلیلە: خاوەنى بەراستى بوونەوەر خودایە، واتە هەچی هەیه ئى خودایە مافى بەراستى غەیری خودای پىوہ نییە، جا لە سەر ئەو ئەساسە خاوەنى مافى چۆن وەجوولئى لە راست مافى، مافى خوئەتى تەجاول بە مافى غەیری تیدا چاوا ناکرئ، بەلام دیرەدا دەشبى ئەوہ بزانیىن خودا مافى هەموو خاوەن مافیىکی سنووردار کردووہ، واتە نیزامى بوونەوەر و کائیناتى بە دار و لەلە و سنووردار دە بەر یەک ناوہ، لادان لەو سنوورە لە لایەن هەر کەسەوہ سەر بگرئ بە زولم دیتە ژمار، بە کورتى و بە کوردى، زولمى نەفى کراو بەو مانایەى ئەگەر ئەو کارە لە بەندەىەک پروو بدا ئەوہ زولمە، کە وابى مەجازەن دەبى بکورتى ئەگەر لە خوداش ئەوہ پروو حەتا بە زولم دیتە ژمار، جا بۆیە دەلین: خودای خاوەن جەمال و کەمال زولم بە رەوا نازانى چ جای ئەوہى بیداتە پال خوى.

۲. دەشکرئ بەو جۆرەش ولام بدریتەوہ: مەبەست لە «عبید» کە جەمعى «عبد»ە، تەنیا ئەنبیا مەبەست بن، ئایەتە کە ئاوا بووبى: (وَأَنَّ اللَّهَ لَیْسَ لِلْأَنْبِیَاءِ بَعْدَ انْتِقَامِهِمْ مِنَ الْکُفَّارِ) واتە خودا بەو ھۆیە کە زوو تۆلەى پیغەمبەرانى لە کافران نەستاندووہ هیچ زولمىکی لە پیغەمبەران نەکردووہ، چونکە پیغەمبەران تەسلىمى قەزا و قەدەرن و لەو لایەشەوہ لە حاند بەلا وسەختى و تالى خورپاگر و لەسەر خوئ، ئەھلى تۆلەش نین لە جیاتى تۆلە لە دوزمان لە دنیا داواکارى ئەجری قیامەتىن.

۳. دووبارە دەکرئ ئەو جۆرەش بەراوہرد کەین: مەبەست لە «عبید» کافر بن، ئەو دەم مانای جوملە کە ئاوا دەبى: خودا لە راست تۆلە ستاندن لە کافران و عەزاب دانیان بە زالم نایەتە ژمار. بەلکە بە عەدالەت دیتە حیساب، چونکە کافران زولمیان لە ئەنبیایان کردووہ، بار تەقاي زولم کردنە کەیان تۆلە و سزا بە جەق دەژمیردرئ، چونکە تەنبیى زالم عەدالەتە. تفسیر مظهرى، ج ۱۸۷-۱۸۸/۲.

۴. ئەگەر چى لە سەر ئەساسى یاسای عىلمى سیغە مبالەغە واتە زۆر، کەمەکەى وەبەر نایە، دیرەدا خودا زۆر زالم نییە، ھەلدەگرئ کەمىک زالم بى - العیاذ باللہ - بەلام دیرەدا ھاتنى سیغە مبالەغە بۆ زۆر و کەم دە نەزەر نەگیراوە، بەلکە بۆ نەفى ئەسلى زولمە. دەشکرئ دیرەدا مەبەست بە ھاتنى سیغە مبالەغە چەندىتى (کمىت) بى، نە چۆنیەت (کیفیّت)؛ یا دەلین وشەى

«ظلام» دېرەدا مەبەستمان تەنیا وەپال دانە، وەك عطار كە بە عەترفرووش دەكوترى بە پەسمى، نە بە زۆر عەترفرووش، دېرەشدا واتە نسیبەت دانى نەفى زولم وەلای خودا بەو مەبەستەيە كە زاتى پاكى خودا بە تەورى قەتعی زولمی نییە، و یا دەتواندرى بكوترى: خودایەكى تەواو لە سیفات و ئەسماءدا دەكرى بۆ ئیسباتى كەمال دە ئەسماء و سیفاتدا سیغە مبالەغە پرووی تی كرى، و یا دەلین: نەفى زۆرى شت نەفى كەمیش لە خو دەكرى.

جوملەى ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أُيْدِيكُمْ﴾ وەپال دانى عەمەل وەلای دەست، كە ئەسبابى عەمەلە دەست لە رپی مەجازەویە چونكە دە واقعەدا عامیل ئینسانە، دېرەشدا «ید» بە جەمع واتە «أیدی» هاتوو بەلام دە جیى دیدا بە دوو هاتوو وەك دە ئایەتى ۱۰ى سوورەى حجردا: ﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ يَدَاكُمْ﴾. دېرەشدا ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أُيْدِيكُمْ﴾ هەر دوو ناپەوا نین دە ئادابى عەرەبدا.

كى دەیهەوئ بە درێژایی برۆا بچیتە لای تەفسیری كەبیر، ج ۱/۰ هەمان ئایەتى ۱۸۲.

﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أُيْدِيكُمْ﴾

بۆ تەواو كردنى مانای ئایەتى ۱۸۱-۱۸۲ كە یەهوودیەكان دەلین: خودا فەقیرە و ئیمەش دەولەمەند، دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۸۳ كە دەویشدا بەیانی بی ئەدەبی یەهوودییان دەخریتە پروو كە دەلین بی باوەرى ئیمە بە پیغەمبەرایەتى محەمەد ئى ئەو یە كە خودا پەیمانى دەگەل بەستووین كە ئیمانى پى نەهینن تاكوو قوربانى ئیمە بە ئاور گر نەدرى، جا لەو رېگایەو دەتوانین بلین ئایەتى ۱۸۳ هەمان ئایەتى ۱۸۱ و ۱۳۲ یە، ئەوەش ئایەتەكە:

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدٌ إِلَيْنَا إِلَّا نُونُ مِنْ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

ئەو كەسانەى دەلین خودا پەیمانى دەگەل بەستووین ئیمان بە هیچ پیغەمبەرێك ناهینن تا قوربانیه كەمان بۆ دینى و ئاگرێك ئەو قوربانیه دەسووتینى، بلى: خو چەندین پیغەمبەر پیش من بە بەلگەى پروونەو و ئەو شتانەش كە گوتان هاتنە لاتان، بۆ كوشتنتان گەر راست دەكەن.

ئاوردانەو و تېروانىكى هەستیارانە لە ناوەروك و سیمای ئایەتى ۱۸۳

پیشەكى ئەو بە بزانی ئەوانەى وا کوتیان خودا لە تەوراتا رايگەیاندوو بە ئیمە كە بە هیچ پیغەمبەرێك برۆا نەهینن هەتاكوو قوربانیه كەمان بۆ نەكات و لە ئاسمانەو ئاگرێك بنێرى و بی ئەو قوربانیه لە ناو بەرى و بیخوات، ئایا ئیھانە نییە؟! ئایا تەوھین نییە بە مەقام و شان و

شکووی خودا؟ دەبی بلیین: یا ئەو داواوە لە خودا بۆ ئەو کەسانە و بەو کەیفیەتە لە رادە بەدەر گەوجانە، ئەوجار پێویستە بزاندری دە مقابل داوای ئەوانە لە پیغەمبەر هەلۆیستی خودا دەگەڵ پیغەمبەر لە راست ئەو بی شەرمانە چ دەبی و چ دەلی: خودا دەفەرموێ بە پیغەمبەر لە ولامی ئەوانەدا بلی: خو یەحیا و زەکەریا و شوعەیب کە پیغەمبەرانێ ئەوانە و بەر لە منیش هاتنە لاتان بە نیشانە و دلیل بۆ ئەو قوربانیهی کە ئێوە داوای دەکەن بۆچی ئیتاعەو نەکردن و لە باتی ئەوێ ئیتاعەتیان لی بکەن کوشتانن، زۆر بەبی ئەدەبی و بی ئیحترامی ئەگەر راستن لە داواتاندا بۆچی واتان کرد؟!

گۆیا وەک دەلێن چەن جوولەکە یەک وەک کعبی اشرف و مالک حذیف و حویە ی اخطب دینە خزمەت پیغەمبەر و پێی دەلێن: پروات پێ دینین بەو مەرجهی کە لە تەوراتا چمان پێ کوتراوە بۆمان بێنە دی. ئەوێ لە تەوراتا پیمان گەییو ئەوێ: بە هیچ پیغەمبەریک پروا نەهێنن هەتا قوربانیهک نەکا و لە ئاسمانەو ئەگەر نەنێری و نەیسووتینی. جا ئەو ئایەتە ۱۸۳ی ئالی عیمران لە سەر ئەو قال و باسە بۆ هەس دانەوێ و لە دمانێ ئەوانە دابەزی، سەرەپای ئەوێش دل دانەوێ پیغەمبەریشی لی هەست دەکری و دەگەڵ ئاگاداری بۆ وێ خو ناپەرەت مەکەن بە قسە ی وان و سەخەلت مەبە، بەو جوولەکە ئیمانێ پێ ناهێنن و هەر پۆژە ی بەهائیکی تازەت پێ دەگرن و داوای موعجیزە یەکی تازەت لی دەکەن.

پاشەدۆ

ئەهلی یەهوود بۆ خو بواردن لە ئیمان هێنان، بە پیغەمبەر بەهائە ی زۆر لە ئەقل بەدوووریان دەگرت و دەیان هێناوێ، وەک ئەوێ کە دەیانگوت: دەگەڵ خودا پەیمانمان هە یە کە پروا بە هیچ پیغەمبەریک نەکەین تا قوربانیه کمان بۆ نەهێنێ و ئاگر لە ئاسمانەو نە یە و نەیسووتینی، دیارە مەبەست و بەهائە ی وا بۆ پروا هێنان نەبوو بەلکە هەر بەهائە گیری بوو، چونکە دە پێشدا نیشانە ی پیغەمبەرایەتی پیغەمبەریان دە کتیبەکانی خو یاندا وەک تەورات و ئینجیل بی، دیوویان و چاویان کردبوو. دیارە پیغەمبەریش پروویان تیدەکات و پێیان دەلی: مەگەر بەر لە ئیستی پیغەمبەرانێ وەک یەحیا و زەکەریا و شەعیە بە نیشانە و بەلگە ی تەواو نەهاتن بۆ لاتان؟! ئەو قوربانیه ی ئیستی داوای دەکەن مەگەر نەیان هێنا؟! ئێوە لە جیاتنی ئیتاعە لییان زۆر بە بی ئەدەبانە و بی شەرمانە کوشتانن!؟

ئایەتی ﴿قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ...﴾ دێرەدا خودا ولامی یەهوودیەکانە دەبانداتەوێ، کە بە

پېغەمبەر دەفەرموی: کە پێیان بلی: کە بۆچی تا ویستا چەندین پېغەمبەرانی وەک دانیال و زەکەریا و یەحیا و بەر لە ئیستی ھاتبوونە لای ئەژداهەکان و کە خواوەنی ھەمان سیفاتی بەرز بوون و قوربانیەکانیشان بەو جۆرە داوایان لێ دەکردن دەسووتاندن و کەچی سەرەرای ئەو خزمەتگوزاریەشیان ھەر دەیانکوشتن و یا دەرمان داویان دەکردن؟ ئەی راست دەکەن بۆچی ئەو نەرەواوەیان دەرەقیان بەرپۆ دەبردن؟ جا دیارە بێ گومانە دە پێشە دڵ و دەروونتاندا کینە و غەزەر و بوغزتان لە راست پېغەمبەرەکان ھەیە.

لەسەر ئەو ھەموو ناسزا و نەرەواوەی کافران دەرەق بە کاروانی پاکی پېغەمبەرانی خودا دێ دلداری و دڵخۆشی موسولمانان و پېغەمبەر دەداتەو بەو شیوەیە: کە تۆ لەو ئاکارە نەرەواوەی کافران خۆت وەتەنگ و سەخەلت مەھینە و مەکە، بەلکە خۆ وەخۆ گرە، چونکە ئەو بێ ئەدەبیەتی وە ھەر دەرەقی تۆ نیشان نەدراوە بەلکە دەگەڵ پېغەمبەرانی پێش تۆش دەکارکراوە، بۆ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۸۴ی ئالی عیمران:

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

ئەگەر ئیستاکە تۆ بە درۆزن دەردەکەن و دەزانن، لە پێش تۆدا بێ گومان پېغەمبەرانی دیکەشیان بە درۆزن دەزانی، دە حەلێکدا ئەوان بەلگە پوونی وەک کتیی زەبوور و کتیی روونکەرەوەشیان ھینابوو.

ئاوردانەو و تێوانینیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۸۴

سا با بلیین بە کورتی: ئەگەر ئەتۆیان بە درۆزن زانی، جا خۆ بەر لە تۆش پېغەمبەرانیکی بە درۆزن لە لایەن ئەوانەو زانراون دەگەڵ چەندان نیشانی ئاشکراشیان کە پێ بوو، وەک چەند رووپەرەپەکی ئامۆژگاری و نامەیی تەواوی روون بۆ لایان، کەچی ھەر نەھاتوونە پەدایە و چاک نەبوون.

سووکە ئاوڕیک:

خودا دڵخۆشی پېغەمبەر و موسولمانان بەو دەداتەو، خۆ ئەگەر ئەوان کافرانە ئەتۆ بە درۆزن دەزانن ئی کینە و غەرەز و ھەسادەتیانە، نەک لە رووی دەلیل و بەلگەپەکی بێ، نابێ خۆیان پتووە نەرەحەت کە، چونکە ئەو ئاکارانەیان رابردووی ھەبە لە دەوراندا کە پېغەمبەرانی پێش تۆشیان وەبەر ئەو پلارنە داوون و بە درۆزیان زانیون، دە حەلێکدا نیشانە و بەلگە و

موعجيزه‌ی ټاشکراشيان نيشان داون، وهک زه‌بوور، کتیبی منیر و هه‌روا ده‌لیلی دیکه‌ش، به‌لام هه‌ر دانه‌مه‌زراون و رانه‌وه‌ستاون له خراپه‌کاری.

دل ده‌بیه‌وئ بزانی جیاوازی له نیتوان زه‌بوور و کتیبی منیردا چیه؟

له ولامی دلدا ده‌لین: دوو ئیحتیمال هه‌لده‌گرئ ولامه‌که:

۱. پيشه‌کی ده‌بی ټه‌وه بزانی که زه‌بوور مه‌ربووت به کتیبه‌کانی پیغه‌مبه‌رانی ده‌ورانی پیش هه‌زرتی مووسا بووه، به‌لام کتیبی منیر واته ته‌ورات و ئینجیل، جگه له‌وه‌ش زه‌بوور که به‌شیکه له کتیبی ئاسمانی، هه‌ر په‌ند و ئاموژگاری و دوعایه، به‌لام کتیبی منیر که ئاسمانیه خاوه‌نی ده‌ستورات و یاسا و ته‌حکاماتی کومه‌لایه‌تی و فهدیه، دیاره ټه‌وه جیاوازیانه ده به‌رنامه‌دا دنا هه‌ر دوو ئاسمانی.

پتویسته بزاندري مه‌به‌ست به «البینات» ی ټایه ده‌بی چ بی؟ چونکه ټه‌گر بیتوو مه‌به‌ست به موعجیزات بی، دیاره ټه‌وده‌م ده‌بی عه‌تفی «زه‌بوور» و «کتاب منیر» سه‌ر ټه‌و کرئ، ټه‌وده‌م نه‌زمی ټایه‌ته‌که ټه‌وه ده‌خوازئ که بکوئری: موعجیزاتی پیغه‌مبه‌ران غه‌یری کتیبه‌کانیان بی، ټه‌و ته‌عبیراته‌ش خوازیاری ټه‌و مانایه ده‌بی که هیچ کام له پیغه‌مبه‌ره‌کان کتیبه‌کانیان موعجیزه‌یان نه‌بی، که‌وابی ده‌کرئ به‌و پیته بکوئری: ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بوور و صحف هیچ کامیان موعجیزه نه‌بوون، به‌لکه ته‌نیا له کتیبه‌کانی ئاسمانی هه‌ر قورئان موعجیزه‌یه و کیتابه، ټه‌وه‌ش ده‌بیته سیفه‌تیکي تاییه‌تی بو محمد الصطفی ﷺ، ټه‌و نه‌زهره له ئیمام فه‌خري رازییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه.

ده‌شکرئ بکوئری: «کتاب المنیر» عه‌تف بی وه‌سه‌ر «زبر» یا کتابی منیریش هه‌ر له جومله‌ی «زبر» بی. ټاوا عه‌تفه‌که جوان و ره‌وا ده‌بی. ده‌شکرئ مه‌به‌ست به «زبر» «صحف» بی، و مه‌به‌ست به کتاب المنیریش ته‌ورات و ئینجیل و زو‌بوور بی. بو زیده زانین له‌و باره‌وه پ‌روانه له ته‌فسیری که‌بیری ئیمام فه‌خري رازی باسی هه‌مان ټایه‌تی ۱۸۴ ی ټالي عیمران.

ټاگاداری:

هه‌ندیک نه‌زه‌ریان وا داوه که «زبر» له «زبر» ه و به‌مانای زه‌جر و به‌شیک له وه‌عز و مه‌سائیلی زه‌جر و لؤمه‌ن، وشه‌ی «منیر» یش که سیفه‌تی کیتابه به‌یانگه‌ری ټه‌وه‌یه که ټه‌و کتیبه‌ شاره‌زاک‌ه‌ری رپی نه‌جاتی خه‌لکه. تفسیر کبیر، ۱۲۷/۹؛ قرطبی، ۲۹۶/۴؛ روح المعانی، ۴۸۴/۴.

دوو ئایەتی ۱۸۳ و ۱۸۴ دلداری پیغمبەر بوون دنیایی، ئەو ئایەتی ۱۸۵ یش زیدە دلدارییە بۆ پیغمبەر ﷺ بە ئیعتیباری ئاخەرت، چونکە لە ئاخەرتدا یە دەردە کەوێ کێ پروپەشە و کێ پروگەشە، بەو پێیە دەبێ بکووتری: ئایەتی ۱۸۵ بۆ کافران هەپەشە یە بۆ خاوەن ئیمانان مژدە یە، بۆ راستی ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتی ۱۸۵ ی ئالی عیمران:

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ

سەرلەبەری گیان لەبەرەن مەزە ی مردن دەچێژن، بەبێ گومان پوژی پەسلان پاداشە کانتان پێ دەدرێتەو بە تێر و تەسەلی، جا هەر کەس لە ئاگری دۆزەخ دوور خرایەو و خرایە بەهەشت، بەبێ گومان ئەو خوشبەخت و پرزگەر، ژیا نی ئەو دنیایە جگە لە کالایە کێ هەلخەلەتین هیچی تر نییە.

ئاوردانەو و تێوانینیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۸۵

خودای تەعالا بۆ دلخۆشی دانەوێ پیغمبەر و ورەدان بە روحی پاکێ پیغمبەر جار دەگەل جار لەسەریان ئاگادارە و دە هانایانەو دێ، بۆ نموونە بە هۆی ئەو ئایەتە ۱۸۵ و ۱۸۶ ه کە دێ لەو بەدوا، دلخۆشی دانەوێ پیغمبەر ﷺ دەکا و دەداتەو بەوێ کە مادام مردن هەبێ بۆ هەموو گیان لەبەریکە، خەم خواردن پێویست ناکات لە راست ئەو کەسانە ی بە ناپەوا و بێ بەلگە بەرەنگارت دەبن چونکە سزای هەموو سەرەرپۆیانی ناپەوا و پاداشتی هەموو لاسار و کینە لەبەرەن لە پاش مەرگ دەدرێ و داندراو لەوێ. خۆ دیارە ئەو پوژەش چونکە هاتنی حەتمییە و دە پێیە دایە، ئەگەر دووریشبێ هەر نزیکە و وەبزانە هاتوو، جا کەوا یە دەبێ راست و پەوان بلێن هەر کەس لەو پوژەدا بە هۆی بەزە ی خودا و ئەعمالی پەوا و پەسەندی وەدوور خڕی لە ئاگری دۆزەخ و بەرەو بەهەشت بخریتە پێ، ئەوێ بە راستی پێرۆز و سەرکەوتوو و بەرەندە، و ئەوێ بە دوا ی خراپە کاری خۆی لە دنیا پێوێ بێ لەوێ، کێ هە یە دە هاواریەو بێ؟ دەبێ ئینسان ئەو بە دروستی بزانی و لە ژێر سەری داینی کە ژیا نی دنیا جگە لە ئارەزوویە کێ هەلخەلەتین و سەرکیش هیچی دیکە نییە، دنیا رازاو بە شەکراو و خوشی بەلام کە قەپالت پێدا گرت جوان تێدەگە ی کە ناوێ کە ی پرە لە ژەر و تاو و لەرز، بۆ کەس نییە ئەو دنیایە تا سەر بەلکە لەوێرگە و مۆلگە ی تا قی کردنەوێ، تال و شیرین لیک دراو، بۆ ئینسانی داندراو.

ژیانی دنیا خوۆشی و ناخوۆشی پۆژی چەتە ی مەرگ دەیا و دەپوا ناھێلێ پێزانێ ئینسان تا لە ناکاو دایدێتە سەر و مائی دەیا و دەپوا، زۆر لە ئینسانی دنیا پەرست ھەبە ھەبە ھەبە عیشت و ئەوینداری دەگەڵ دنیا پۆژی مەرگ و حیساب دەخاتە پاش گوێیان، و پۆژی پاداش و تۆلە کە ئەساسی ژیانی یە کسەرە و بێ پرانە و ھەبە، نەفامانە دەفرۆشن نەفامان بە دنیای ناوەرۆک ژەھراوی و فانی، دنیا بە تەواوی جوانی و خوۆشی خوۆی ئینسانی بەرەو خوۆی پادەکیشتی و بێ خەبەری دەکا و دەخافێنێ بۆوەی پۆژی حیساب فەرامۆش کا بە لام ئینسانانی خاوەن ھەست و ھۆش ژیانی بێ پرانە و نەفرۆشن بە ژیا نیکی کاتی و ژەھراوی.

لە سەر ئایەتی ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ دڵ پر لە ھەست و شعور ھەست بە ئیشکال دەکا، ئیشکالە کەش لەو دەروەرا چاوە دەگری: وشە ی «کل» بە دوو جۆر بەراوەرد دەکری: جۆریکیان بە مانای گشتی و عامە، جۆریکیان مانای تەغلیبە، واتە ھەموو شت داناگری بە لام بە مەجاز و ھێر خوۆ دەدا.

جا دەو ئایەتەدا ئەگەر وشە ی «کل» بە مانای گشتی تەعبیر و بەراوەرد کەین ئەو مانای ئایەتە کە ئاوی لێ بە سەر دی: ھەچی خاوەنی حەیات بێ، جا ئینسان بێ یا جنۆکە بێ یا دار و دەوون و گیا و گۆل بێ، یا فرشتە و باقی حەیوانات بێ، دەبێ مەزە ی مەرگ بچێژی.

ئەگەر مانای تەغلیبیش لە لەفزی «کل» بگرین مانای ئایەتە کە ئاوا بەراوەرد دەبێ بکری: زۆربە ی گیان لەبەرەن دەبێ مەزە ی مردن بچێژن، بە لام ھەندیک نایچێژن،

ئەو ھەش ئیشکالە دەبێ بۆ پرزگاری لەو ئیشکالە پروو دە قەولی زانایانی فەلاسفە واتە قەدیمیان کەین کە ئەوان لە سەر ئەرواحی موحەررەدە و فرشتە نەزەریان وا داوە لە ناو ناچن و مەزە ی مەرگ ناچێژن، دە حالێکدا قەولی جمھوور لە سەر ئەو باوەرەن «کل» عامە واتە ھەچی لە ئاسمانەکان و زەویدا تەنانەت عیزرائیلیش دەبێ مەزە ی مەرگ بچێژی، دیارە ئەو نەزەری جمھووریش پەسند و پەروایە دەگەڵ ئایەتەکانی قورئان دیتەو. سەیری ئایەتی ۱۱۶ ی مائیدە بکە:

تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ

(عیسا بە خدا دەلی) ئەو ی وا دە ناو دلی مندا یە ئەتۆ دەبزانێ، بە لام ئەمن دەرباری ئەو ی دە نەفسی تۆدایە ھیچ نازانم.

ئەو ئایەتە ئەو ھەمان نیشان دەدا کە خودا بە «نفس» ناوبرا دیارە نەفس و زاتیش ھەر دەبێ

یه ک بن بهو پییه ههچی بی گیانیشه وهبه ر هات بو چاشتنی مهزه ی مه رگ، بو ئیسباتی ئه و نه زهره
روو ده کهینه ئایه تی ۶۸ سووړه ی زمر:

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ
فووش ده کرئ به کهړه نادا، ئینجا ئه وانه ی له ناسانه کان و له زه ویدان ده مرن، جگه له وه ی که
خودا ویستی له سه ری ه تی وه مینئ.

ئو ئایه ته ئه وه مان پی ده لئ هه ندیک هه ن خودا نایه وه ی مه زه ی مه رگیان پی بچیژئ،
ده گه ل ئه وه ی عمومیه تی له فزی «کل» له ئایه ته که دا پیمان ده لئ: هه چی گیان له به ره ده بی
بمرئ، ئه وه دیره دا ئیشکال روو به روومان هات، ده بی چونی خو لئ قوتار که ی؟
ناچار ده بی هه لئین تاکوو خو ده گه یینینه ئه و په ناگایه: مه به ست ده «کل نفس» ی ئایه ته که
ئو خاوه ن گیانانه ن که وا له ژیر باری ته کلیفن، به و ده لیله خودا له ئاخری ئایه ته که دا له سه ر
هه مان بابه تدا ده فهرموئ: ﴿فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾ هه ر که س له ئاگری
دوړه خ دوور خرایه وه و خرایه به هه شت به بی گومان ئه وه خو ش به خته؛ به کورتی و به کوردی،
ده بی بکوترئ: ئه و ئایه ته عامه و پاشان ته خسیسه ده نا سازگار نابئ.

وشه ی «فقد فاز» واته چوونه ناو به هه شت، سه رکه و تنه به سه ر هه چی ئاره زوویه. ابن
عباس ده لئ: فاز واته خو ش به خت بوو و پرزگاری هات، له ئیمام ئه حمده و ئیمام بوخاریه وه:
مَوْضِعٌ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ فِي الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا: واته یه ک پارچه زهوی له به هه شتایه به ئه ندازه ی یه ک
شه لاق له ته وای دنیا چاتر و به ئه رزشره.

ئایه تی ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ واته ژبانئ دنیا به غهیره ز تیکه لاوی کالای
فریوده ر نییه. خودا ده یه وه ی دیره دا راستی و حقیقه تی دنیا نیشانی ئینسان دا، واته دنیای ژن و
مندال و دارایی ئینسانی به خو وه ده خافلین و به خو وه ی ده کوشن له ولای بی خه بهر ده که ن،
چونکه وشه ی «غرور» له «غره» وه یه واته فیل و فریوده ر.

له هه زره تی علیه وه: «هِيَ لَيْنٌ مَسْهُا وَ قَاتِلٌ مَسْهُا» واته دنیا زاهیره که ی نه رم و ړاکیشه ره،
ده ست بو بردنی خاوه نی که یف و له زیه، به لام به ره مه که ی کوشنده یه، وه ک ماری خو ش
خه ت وخال وایه که له ژیر پیوه دانی ئه ودا ژه هری پر ئیش و ژانی مه رگاو ی هه یه.

به لام بو مره ی خاوه ن هه ست و شعور مالی دنیا ئه سبی به زین ولغاوه، ئاماده یه له ده رگا
ویستاوه بو به هاوار وه چوونی خو ت و داماوان. «نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ لِلرَّجُلِ الصَّالِحِ»: واته

چەند چاک و پاکە مالی حەلال بۆ مرۆی پاک و ئازا و بەزیک.

بۆ ئاگاداری:

خودای خاوەن حیکمەت و حەکیم بە ھۆی ئایەتی ۱۸۵ی ئالی عیمران دلداری دا بە حەزەرتی پەسول و موسولمانان کە دنیا دەبی تیدا بچنە دەری و مەزە مەرگی تیدا بچیرئ، بەلام ئاخەرت شوینی لی حەسانەو، ترسی چارتنی مەزە مەرگی تیدا نییە، دووبارە خودا دەیھەوی بە وەسیلە ئایەتی ۱۸۶ لەو جۆرە دلخۆشی دانەوانە زیاد کا، بەو شیوەیە: ئەوانە موسولمانەکان و پیغەمبەریان ئەزیەت و ئازار پی دان دە ھەرای پۆژی ئو خوددا، لە دواپۆژدا بانگیان دەکەم ھەر بە ھەمان شیوە تووشی ئەزیەت و ئازار و عەزاییان دەکەین، کە وایە ئە پیغەمبەر و ئیماندارەکان خەفەت مەخۆن و خۆ وەخۆ گرن، پۆژی تۆلە و پاداش لە پێتانە و ھا ھا و گەیشتە سەرتان، بۆ ئەوانە دەزانن پۆژی سەخت و تال دەگاتە سەریان زۆر تەنگەتاوی و سەخەتی لە خۆ ناگری، چونکە ئامادەیی ھەبە بەلام بۆ ئەوانە نازانن دی ئەو پۆژە دنیا خاflاندنی ھااتی لە ناکاوی ئەو پۆژە نەترەیان دەبا و دەیانئوقینی. بۆ ئەو راستییە دەچینە خەزەت ئایەتی ۱۸۶ی ئالی عیمران:

لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

سویند بی بە خودا سەبارەت بە مال و گیانتان ئەزمون دەکری، قەسەم بە خوداشلە لایەن ئەو کەسانەو کە لە پیش ئیوەدا کتیبیان پی دراو، ھەروا لە لایەن موشریکانیشەو قسە دیلتەزین و پر لە ئیش و ئازاریش دەبیستن، ئەگەر بیئو خۆراگری و پارێزگاری وەخۆ گرن بی گومان ئەو نیشانە جەخت کردنە لەسەر کارەکان.

ئاوردانەو و تێوانینیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۸۶

خوای تەعالا لە دلخۆشی دانەو، کە پیغەمبەردا سویند دەخوا و دەفەر موی سویند بی ئیو بە مال و دارایی و گیانتان تاقی دەکری، دووبارە سویند بیت ئەوانە لە پیش ئیو شدا بوون و نامە ئاسمانیان بۆ ھا توو و ھەروا ئەوانەش کە ھاو بەشیان بۆ خودا پەیدا دەکرد لە ھەموو ئەوانە قسە ناپەوا و بی جی زۆر دەبیسران، کە وایە ئیو ئەگەر ناپەواش بیستن سەخەت مەبن، بەلکە دەبی بۆ بەجی گەیانندی ئیش و ئەرکە کانتان خۆ وەخۆ بگرن و خۆپارێز بن.

دەلّین ئەو ئایەتە ھۆی دابەزینەکە ی جگە لە دڵ دانەوێ پیغەمبەر ﷺ، دەم کۆت کردنی ئەو کەسانەش وەخۆ گرتووێ کە قسە ی ناپەرەوای دەر حەق بە پیغەمبەر ﷺ و ھاورپیکانی کردوو، وە کە عەبی ئەشرف و فەنحاص عازوو پرا، گۆیا فەنحاص دەیکۆت خودا فەقیرە و ئیمە دەولەمەندین، و ھەر وا خودا جوولەکە و گاوریەکان کە سەر زەشت دەکا لە بەر ئەوێ ئەوانە نیشانەکانی پیغەمبەر محەممەدیان لە تەو پرات و ئینجیلدا حاشار دەدا و دەیانشاردەو.

بۆ ئاگاداری:

خودای تەعالا خاوەن باوەرپان ئاگادار دەکاتەوێ کە پێش ئەوێ بە بەلا و سەختی گرفتار بن، تەواوی ھیز و توانایی خۆتان ئامادە کەن و وەگەر خەن بۆ وێ دەرد و بەلا نەتوانی بتانخلیسکینی و دەشیی دەگەڵ ئەو شتە ی کە بە توندی بەرەنگاری دەبی خۆ لە دەس نەدەن و نەبەزن لە بەرانبەر یاندا. شتە کەش ئەوانەن:

۱. و مآل و دارایی و ئەولاد تەنیا زینەتی دنیا یەن، فریوی پی نەخۆن و نەتانخەلەتینی،
۲. لە کاتی شەر و بەرەبرەکانیتان تەنیا ئامانجو بەرگری لە ئایینی خودا بی و خۆ بە شەھید دان دە پێی خودادا.
۳. لە راست ئەھلی کتیب و موشریکان کە دەیانھەوێ ئەزیەت و ئازارو پی بدەن زمان چ بە رێدیدا خۆ وەخۆگر و بەتوانا بن.

ئایا مردن تەنیا بۆ لەشە؟ یا بۆ پۆحیشە؟

دەبی لە ولامدا بکوترێ: مەرگ و نەمان تەنیا بۆ لەشن، روح ھەر وا باقی دەمیێ؟ جا دە ناو چیدا بی، دەبی بە ئەمری باری، روح ھەچەن ئەزەلی نیە بەلام بە ھۆی چەن دەلیل و بەلگە دەکرێ ئەبەدی بی، چونکە پرسیار و عەزاب و خۆش روویان لە پۆحە و پاش جودا بوونەوێ لە لەش بۆ لای خودایە گەرانەوێ وە ک دەفەرموێ: ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ. ئیمام فەخری پازی بۆ ئیسباتی ئەو مەبەستە خۆی ھاویشتۆتە سەنگەری ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ واتە نەفس بە مەرگی لەش نامرێ چونکە چیژەری مەزە ی مەرگ نەفسە، دەبی بۆ ئەو چاشتەنە وەمیێ، جا بەو پێیە دەبی مانای ئایەتە کە ئاوا بی: كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَ الْبَدَن. تفسیر کبیر، ج ۹/ ۱۲۵.

عەزابی گۆر دەبی ھەبی یا نەبی؟

ترمذی و ابوسعید خدری و طبرانی لە ابوھریرەوێ ئەویش لە پیغەمبەرەوێ: الْقَبْرُ رَوْضَةٌ مِنْ

ریاضِ الْجَنَّةِ أَوْ حُفْرَةُ مِنَ حَرِّ النَّارِ: واتە قەبر بۆ چاکنا باغیکە لە باغەکانی بەهەشت، بۆ خراپان چالیکە لە چالەکانی دۆزەخ. لەسەر ئەو بەراوەردە عەزاب بۆ گیانە و گیانیش دەبی هەبی تا ئەو خۆشی و ناخۆشییە بچێژێ، دیارە هەموومان دەزانین لەش دەرزێ و دەبیتهوه خاک، خۆشی و ناخۆشی بۆ روح دەمینیتەوه.

بۆ ئاگاداری:

تا ئیستا خودای تەعالا حەز و ناپەواکانی ئەهلی کتییی وەک یەهوود و نەساراکان بن بە خەڵک ڕاگەیان و بەیانی کرد، ئەوجار دەیههوی حَال و ئەحوالی پێشەواکانیان نیشان دا، کە ئەوان دە حالیکدا بە وەسیلەی ئایەتەکانی تەورات و ئینجیل ئاگاداری حەقانیەتی ئایینی ئیسلام بوون و پێغەمبەرایەتی پێغەمبەریشیان هەر لەوێرا پێ گەیی و دەیانزانی حەقە و راستە پێغەمبەرە، بەلام بە هەوای خەڵکی ناحالی ئەو سەرەدمی و بۆ قازانجی خۆیان ئەو حەق و راستییەیان قوت دەدان و حاشایان لێ دەکرد، هەر وەک زانایانی هەموو دەورانیک بۆ خاتری خۆشی دەستەلاتی کات و زەمان زۆر وا هەیه بە ناحەق دادەپۆشن و دەیدەنە ژێر لیچانەوه.

دیارە دە ئایەتی ۱۸۶دا خودا بە پێغەمبەر تەوسیه بە سەبر و خۆراگری دەکا لە بەرابەر ئەزیەت و ئازاری ئەهلی کتیب وەک جوولەکە و گاوەرەکان، مەسەلەن یەکیک لەو ئازارانە ی کە ئەهلی کتیب پێغەمبەری پێ ئەزیەت دەکەن ئەو یە: ئەهلی کتیب ئەو نیشانانە ی کە دە تەورات و ئینجیلدا لە بابەت پێغەمبەرایەتی پێغەمبەردا هەن و هاواریانە، ئەوان یا حاشاری دەدەن یا دەیگۆرن بە قازانجی خۆیان، خودای تەعالا دەبنی گوێیان دەسریوێنێ کە دە حالیکدا ناپازین بە پێغەمبەرایەتی پێغەمبەر و دە تەورات و ئینجیلیدا حەقانیەتی ئەو ڕاگەییندراوه و وەعدەو لێ وەرگیراوه کە حاشاری ئەو حەقیقەتە نەدەن، کەچی سەرەرای ئەو هەموو دەلیل و بەلگە پرووانە حاشای دەکەن و لە حەق خۆ لادەدەن، جا بۆ ئەو راستیه دەچینه خزمەت ئایەتی ۱۸۷ی ئالی عیمران بۆ تێگەیشتنی زیاتر:

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيَّسَ مَا يَشْتَرُونَ

یادیک لەو کاتە بکەوه کە خودا لە گەڵ ئەو کەسانە ی کە کتیبیان پێ درا بوو، پەییانی بەست کە بێ گومان پێویستە جوان ئەو کتیبە پروون کەنەوه بۆ خەڵکی و نەیشارنەوه، کەچی ئەو پەییانە ی خودایان خستە پشت گوێ و بە نرخێ کەم گۆڕییانەوه، کە واتە مامەلە یەکی زۆر

ئاوردانەو و تېروانیئەکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۸۷

دەبێ بڵێن خودای تەعالا دەدوێ دەگەڵ پیغەمبەرەکە و پێی رادەگەیی: ئەو پیغەمبەر! یادێک لەو کاتە وەکە کە خودای بانی سەر لە ئەھلی کتیب وەعد و بەلێنی لێ وەرگرتن کە ئەو پەيام و نامەییەى خودا پێی داوون بە زۆری بگرن و مەیاوێنە پشت گوێیان بە کەم و کوورپی بە خەلکی راگەییئن و مەیشارنەو، کەچی ئەو بێ باوەرپانە هاتنی بێ بەلگە و دەلیل بەلکە تەنیا بە ھۆی ھەسادەت و کینەدلی خەستیانە پاش گوێیان و حاشاریان دا لە عالەم و بە بێ نرخیان فروشیان بە شتێکی ھێچ و بێ قیمەت.

رەنگە خەلکی ئیستی ئەگەر ئەو پەيامەى خودا و ئەو کارەساتەى خەلکی ئەو سەرەدەمى چاو کا زۆر بە عەجایی سەیر کەین و بزائن، بە لام سەیری خۆیان نەکەن، کەن، کە چۆن یاسای ئایینی لە مەر مافی ئینسان دەخەنە ژێر پێیان و ئەو مافە بەو پەری بێ پەحمی دەخەنە ژێر پێیان و دەپێژن، بە حەقیش بە عالەمى دنیا رادەگەییئن بە وەسیلەى رادیو و ماھوارە و ئامرازى دیکە ھەم رۆژى ئەو ھاوارە دەکا و دنیاىەک دەھارووژێنێ پێی. ئەو بە داخەو کێیە بە دۆى خۆى ھەلنەلێ و بێ لە بێ دەستەلات کێیە دۆستى حەق و راستى!

بۆ ئاگادارى؛ پاشەدۆیەک

نموونەىەکی دیکە لە ئاکار و عەمەلە ناحەزەکانى ئەھلى کتیب کە شارنەو و قووت دانى ئەو شتە حەقانەن کە خودای بانی سەر بە وەسیلەى ئەو ئایەتە پیرۆزەى ۱۸۷ رایدەگەیی: خودای تەعالا بە وەسیلەى پیغەمبەرانى پاک و دروستکارى خۆى کاتێ خۆى بە تەئکیدەو پەیمان و قەراردادى دەگەڵ ئەھلى کتیب بەست کە حەق لە عالەم نەشارنەو و حاشارى نەدەن، کەچی بە ھۆى سوار بوونیان لە ئەسپی ھەوا و ھەوەس و دنیا پەرەستى چەن رۆژیان پێ نەچوو هاتن ئەو پەیمانى مۆرکراوى لای خودا و پیغەمبەریان فروشت و خەستیانە ئەولاولە، حاشاریان دا بۆ خاترى بەھایەکی کەمى بێ نرخی دنیا، خۆیان بە روورەشى لای خودا دەرھێنا بۆ بارەقەللاى دنیا، ئەو کارەساتە ناحەز و پەر لە تاوانە بە زۆرى پرووى لە زانایانى ئایینیە، چونکە ئەوان مەئموورى راگەییئەر و ئیلاغى حەق، عەوام ئەو حەق و ناحەقە ناتوانێ لیک ھەلاوێرێ، ھەچی بیکا لەو بارەو دەلێ: حەمزل بە گوێى مامۆستا! بە داخەو بە زۆرى زانایان بە ناو

ئایینی واتە میزەبەسەران چاودەکرین، جارچی و بلینگۆی دەستەلات بن لە باتی بلینگۆی حەق.

زەمیری «ه» دە جوملە (لَتَبَيِّنَنَّ) دوو نەزەریان لە سەر داوون قورئان زانەکان؛ وەک سعید کوری جیبر، و سەدی و حسن بصری و قتادە.

سعید کوری جیبر و سەدی نەزەریان وا داو: ئەو زەمیرە بۆلای حەزەرەتی پەسوول دەگەریتەو، ماناکە ئاوا دەکەوێ: ئەهلی کتیب لە لایەن خوداوە بەرەو دەبوون کە بە تەواوی سیفات و حالات و تاییەتمەندیەکانی محەمەد هەچی و لە تەورات و ئینجیلدا هەن و کوتراون بۆ خەلکیان ئاشکرا کەن تا کوو ئەو خەلکە بە شەوق و زەوقی ئەو سیفاتانە مەیل و ئارەزوویان بۆ لای ئیمان بە پیغەمبەر زیاد کەن. تفسیر کبیر، ۴۴۵-۵۵۳.

حسن بصری و قتادە نەزەریان ئاوا داو: ئەو زەمیرە بۆ لای کتیب دەگەریتەو واتە ئەهلی کتیب ئەرکە لە سەریان کە تەورات و ئینجیل هەچی و لە بارە محەمەدەو دە نایاندا هەیه و رانراو، بۆ خەلکی بەیان کەن و حاشاری نەدەن. بەلام ئەو ئەرکەیان بەجی نەگەیان و ئەو قەول و قەرارەیان نەبردە سەری. تفسیر کبیر، ج ۹/۱۳۰.

لە سەر نەزەر و بۆچوونی حەسەن بەسری و قتادە ئەو حوکمە لە خوگری هەموو زانایانی ئایینە بگرە لە زانایانی ئایینەکانی پیشوویست بەو دەلیلە مەبەست لە وشە کتابی ناو ئایەتە عیلم و زانستە. تفسیر طبری، ج ۳/۵۴۵؛ تفسیر قرطبی، ج ۴/۳۰۴.

ئایەتی ﴿فَتَبَدُّوهُ وَرَأَ ظُهُورِهِمْ﴾ واتە ئەوان بێ باوەرانه ئەو بابەتانە کە دە تەورات و ئینجیلدا لەمەر حەزەرەتی محەمەد المصطفی بەیان کراون وەلایان ناو و دایانپۆشیون، و بە شتیکی کەم باینێ دنیایی ئال و گۆریان پێ کردوون بەو خەیاڵ پووج و بەتالەیان: کە ئەگەر راستی بە خەلک بکوترایە خەلک بەرەو ئایینی دەهاتن، ئەوکات ئەو مال و داراییە کە ئەو پۆ لە لایەن ئەو خەلکە پیمان دەگا دەیاندا بە ئیسلام و بە مە نەدەگەیی، خەیاڵی پووج و بەتالی هەموو خەیاڵ بەتالان ئاوا.

خاوەن هەست دەتوانێ ئەو ئایەتی ۱۸۷ ئەگەرچی هۆی دابەزینەکە ی گەلی یەهوود و نەساران لە بابەت ئاکاری ناحەزیان، بەلام ئەگەر بە سرنجەو تیی هەلرواندی خەلکی موسوڵمانیشی تیدا چاودەکری، چونکە ئەوانیش خاوەن کتیی وەک قورئان کە پیرۆزترین کەلامە.

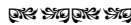
بەسەرھاتیکى بە تام:

گۆيا حەجج يەكك دەنیریتە لای حەسەن بەسرى و پىیى دەلى: ئەو قسانەى لە تۆرا بە حەجج دەگەن ئەو چن؟ حەجج دەلى لە ولامدا: نە ئەوانەى ھەموو بە تۆ دەگەن قسەى منن، نە ئەوانەى ئەمن دەیانلیم ھەموو بە تۆ دەگەن. چونکە ئەتۆى کوتوتوتە منافق پىشە قرتاوە کەچى حەمايل و شمشیر وەخۆ خراویت لىوہ دیارە. کوتى بەلى وایە، بەلام ھۆى ئەوہى کە تۆ ئەوہى دەلین بە من دە حالیکدا ئەمن پىی مخاليفم چىیە؟ حەسەن بەسرى کوتى: ئاشکرایە خودا پەیمانى لە ئەھلى کتیب وەرگرتووہ کە ئەو کتیبە بە عالەم راگەيینن و نەیشارنەوہ، کە لە جیى ئەو شتى دى بە خەلک دەکوترى.

قەتادە فەرموویەتى: زانست گەر دەرخواردى عالەم نەدرى وەک ئەو گەنجە وایە کە نایبەخشى، وەک مار پاپۆکەى لەسەر دەبەستى. حیکمەتى کە پانەندرى وەک بتى داندراوہ نە دەخوا و نە دەخواتەوہ و نە چ دەلى و نە چى لە دەست دى. جا کەوايە دەبى بکوترى: طوبى لِعَالِمٍ نَاطِقٍ وَبِمُسْتَمِعٍ وَاعٍ، هَذَا عِلْمٌ فَلْيَذَلُّهُ وَهَذَا سَمْعٌ خَيْرًا فَوَعَاهُ. دووبارە حەزرەت فەرموویەتى: مَنْ كَتَمَ عِلْمًا عَنْ أَهْلِهِ أَلْجَمَ بِلِجَامٍ مِّنْ نَّارٍ: واتە کەسى وەشارى زانست لە ئەھلى خۆى، لغاوى ئاورى دەرختە زار.

لە حەزرەتى عەلییەوہ: مَا أَخَذَ اللَّهُ عَلَى أَهْلِ الْجَهْلِ أَنْ يَتَعَلَّمُوا حَتَّى أَخَذَ عَلَى أَهْلِ الْعِلْمِ أَنْ يُعَلَّمُوا: واتە خودا نەزنان تاوانبار ناکا لە بابەت فێر نەبوون و نەزانینەوہ، تا ئەو کاتەى زانایان تاوانبار نەکا کە بۆچى حەولیان نەداوہ نەزنان زانا کەن.

بە کورتى، تا زانا بە تاوانى ئەوہى کە حەولى زانا کردنى نەزانى نەداوہ نەخریتە ژیر بار، نەزان بارى ناخریتە سەر، کەوابى دەبى بکوترى: پروپەشى بۆ ئەوانەى پيش بە زانست دەگرن، بۆ وەى خەلک بار کەن.

پاش ئەوہى ئاکار و کردەوہ ناحەزەکانى ئەھلى کتیب ھاتنە پروو و خراڤە بەر باس لە لایەن خوداوہ، ئەوجار بەیانى ئەو حالەتەیان دەکرى کە خۆشحالن بە ئەعمال و ئاکاریان، بۆ ئەو راستییە دەچینە خزمەت ئایەتى ۱۸۸ى ئالى عیمران، تاکوو بە تیر و تەسەلى تینگەین:

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

نەكەى ھەرگیز وا بزانی ئەو كەسانەى شادمانن بەو كارانەى كردوویانە، ھەزیش دەكەن بۆ ئەو كارەى كە ھیچ كاتى نەیانكردوو، پەسن بکړین؛ واشیان تیمەگە، ئەوانە لە سزا ڕزگاریان دەبێ، سزای بەژانیشیان ھەبە.

ئاوردانەو و تێوانینیکی ھەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۸۸

خودا باسی زانا جوولەكەكان دەكات و دەفەرموی ئەى پەوانەكراوەكان، گومان وا مەكەن بە نەسبەتى ئەوانەى وا كەیفخۆش دەبن بەو كردهو و ناپەوا و ناحەزانەیان ستایش بکړین بەوہى نەیانكردوو، وا مەزانن ئەوانە لە کاریاندا پیروژ و سەرکەوتوون، و لە ئاو پەریونەو و نەجاتیان بوو لە سزای كردهوہیان. چونكە ڕۆژیکیان بەرەو پیر دى كە دەو ڕۆژەدا ھەچی ھەبە لە چاك و لە خراب، بە كێشان و سیە و تەرازوو ھەموو شت دیتە حیساب و كێشان، تەرازووش شەرم لە كەس ناكات.

خاوەن ھەست و شعور و بەمشوور سەرەرای ئەوہى داوەلێك لە پەریزی ئاكار و كردهویاندا چاو ناكەن و چاو ناکړی، ویستا لە میوانی ڕۆژی حیساب و تەرازوو دەترسین و شەرمەزاری لای خودایان ھەبە و كەیفخۆش و لەخوباییش نابن بەوہى خەلك پێیان ھەلبێ، چونكە دەزانن تەرازووی خیر و شەر لە لای خودایە و ھەر ئەو دەزانى. ئەھلى دنیا زاھیرینە، لە نەھیتیادا بىخەبەرە، بە نەسبەتى خۆى باشت بینی، باشت باس دەكا؛ خراپت چاو كا، خراپت دەلێ و باس دەكا؛ چاوەش بى ئەھلى كەیف نەھەنگ سەنات دەكەن و پیت ھەلدەلین، عالم و زانا و دانا بى ئەھلى دنیا پەرەست بە ناحەزت دەروانیتى، چونكە زەم و لۆمەى دوستانەیان كە دنیا پەرەستە، كە وایە دەبى بکوترى كى باشە؟ دەبى بکوترى ئەو كەسە باشە كە وەك ئاشە؛ بەرھەمى حەیات و ژینی عالم پێك دینى خەلك نەجات دەدا لە بىژیانی و برسایەتى و تینوایەتى و ھەسانەوہى بۆ گەل دابین دەكا. نەك ھەسانەوہى خەلك ناحەساوہ دەكا بۆ ھەسانەوہى دەمىكى خۆى. وەك ئەو ڕۆ چاو دەكړى چرای پروناكى دنیای ژینان لە عالم كوراندووتەو تەكوو دز و جەردەكانى دنیا بتوانن مالى و نامووس و شەرف و ھەق و كەرەمەتى بەشەرى دەو تارىكەشەو دەتالان كەن و بێبەن بۆ خویان، بەو خەيالە بەتالەیان كەس نایانینى و چاویان ناكەن لە سەربان و بنبان و بڵندگۆكانیشیان ھاواریان گویى دنیا كەر دەكا كە ئیمەین نەجات دەر و ئایینی بەراستى. خەلكى پى دەخەلەتینن و ھىواش ھىواش لەواشەیان دەكەن، خوداش بەوانە دەلێ چى؟ ﴿فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَقَارَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

پاشه دۆ:

دهبی بلئین ناحهزان دوو دهسته ن:

۱. دهسته یه کیان له سه ره پوئی خوئیان واز دینن و ده گه پینه وه، شه رمه نده گی خوئیان له حزوور خه لکی خودا و خودا و که پامه تی به شه ری، ئیزهار ده که ن و پیی لی دهنین، ئه وانه بی گومان ئه گهر هه بن ئه هلی نه جات و پرزگاری لای خه لک و خودان.

۲. دهسته یه کیان هه یه که له راست حه ق خیل و ناته واون، ئه وانه نه ته نیا واز له فه سادکاری و ئازار و ئه زیه تی خه لک ناھینن خوئیان به شه رمه نده ی کۆمه ل نازانن به لکه خوئیان به چاوسوورو پیه ر و نه جاتده ری گه ل ناو ده بن به ئه ندازه یه ک خو ده با ته پیش له پاوی خه لکدا به وه سیله ی ئه و دیو جامه ی ده خو ی پیچاوه، عالم وه جو ش دی و ده لئین: ده بی ئه و محمه د مه هدی یه باسی لیوه ده کرئ ئه وه هه و نه بی؟! ده شه وه تارکی ژیان و مان و ئیماندا چرا گازیان بو هه لده کا بو عالم ده لئ ئه وه نووری خودایه له لایه ن خودایه وه ها تو ته لاتان بو نه جات و پرزگاریتان، زور له وه زیاتریش ده پواته پیش له فریودانی گه ل، ئه وانه ن که ده زه لکاو ی روورپه شی روچوون تا خو به قینن زیاتر رو ده چن تا ده گه ن به عه زابی دوا روژ.

پتو یسته ئینسان به پیی هه لسه نگاندن و وه زن کردنی ده ووران و کائینات و ئال و گو پریان ئه وه بزانی و باوه ری پی بکا به باوه ریکی راسته قینه، که خاوه نی به راستی و واقعی کائینات واته ئاسمان و زهوی، خودایه، و خاوه نی هیژ و توانای به ته وای هه ر خودایه و ده توانی خائینان و سه ره پو یان ده کاتی خویدا وه بهر جه نه جهری تو له و سزا دا و که سی ش توانای ئه وه ی نه بی بتوانی بلئ: و نا بی یا و ده بی. به لکه ده بی زه لیل و لاره مل بر وائیته کرده وه کانی، و لات ی بی به رتیل و بی تکاکار و بی شافیع که پیی ده کو ترئ روژی نه فسی نه فسی، واته هیچ نه فسیک ناتوانی له خو ی به و لاوه چاره ساز بی، چاره ی خو شی پی نا کرئ، عه مه ل نه بی.

جا بو راستی ئه و راستیه ده چینه خزمه ت ئایه تی ۱۸۹ ی ئالی عیمران و ۱۹۰ بو وه ی به تیر

و ته سه لی و به باوه ره وه له ئه و زاع تی بگه ن.

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨٩﴾ إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿١٩٠﴾

فه رمانه وایی ئاسانه کان و زهوی به ده ست خودایه، خودا به سه ر هه موو شتی کدا به توانایه (۱۸۹) به راستی له دروست کردنی ئاسانه کان و زهوییه کاندایه و له ئال و گو پ و هات و جو ی

شەو و پوژدا بەلگە و نیشانە ی زۆر ھەبە، بۆ ئەوانە ی کە خاوەنی ھەست و ئەقل و شعورن
(۱۹۰)

ئاوردانەو و تێروانیکی ھەستیارنە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۸۹ و ۱۹۰.

دەبی بڵین بە باوەری و باوەریش بکری کە ئەو دوو ئایەتە پیرۆزانە ئەو نیشان دەدەن و ئەو ھەمان پێ دەلێن کە بی باوەرانی ستەمکار و خائین بە ئەقل و وێژدان و کەرامەتی بە شەری دڵنیا بن لەو ھەوای ھەر وا بە مفت و مەرحەبایی دەرنانچن و پزگاریان نایە لە دەس سزای بی ئامانی خودای تۆلەستینی بزنی کۆلە لە بزنی شاخدار، بەلکە دەیسەلمینی پوژری خۆی بە وانە ی ھەقیان نەسەلماندوو پوژری خۆی کە بەلێ تۆلەستینی تۆلە و سزا خودایە و بەتوانایە و باکی لە کەس نییە و ھەر خۆیەتی خاوەنی ئاسمانەکان و ئاو و ھەوا و زەوی و گیان لەبەرەکان، ستەمکاران و مافخۆران و خۆبەزلزانەکان قوتار نابن لەو خودایە، خۆ بە کوپۆ دەنێن؟ بۆ وا خۆیان کوێر و کەر کردوو لەو پوژرە کە وا ھاگەشیستە سەریان، ئاوردەدەن لەو ھەوای کە بی گومان لە دروست کردنی ئاسمانەکان و زەوی و جیاوازی شەو و پوژدا نیشانانیکە بۆ خاوەن دڵە وشیارەکان، تا کە ی بیر ناکەنەو و سەر ھەلنابرن بێن؟ چاوەلەبەرن بە چاوی ژیر و دلی پر لە بیر سەیر لە ئاسمانەکان و زەوی و جیاوازی شەو و پوژر کەن کە چۆن بە بی پاش و پیش و بی وێستان دین و دەچن تا کوو تۆی گیان لەبەر تێیدا وەحەسی و وەحاوی. بۆ ھەسانەو و حاوانەو لە ھەوای ھەر یەکە ی بۆ خۆی بڵیندگۆیەکن ھاوار دەکەن، دڵنەرم بن تا دڵنەرمی و دەھاوار کەوێ، وەک گورگی برسی و بێچوولە خوراو خۆت دە کۆزی میگەلی خەلک پۆ کردبی؟ بیر ناکە یەو دەدانت دەکێشن، کێیە توانییەتی تا سەر لیخوێ و نەکەوتییەتە کەندالی مەرگەو؟

پاشەدۆ:

بە ھۆی ئەو ھەوای خودای توانا و زانا خۆی مالکی ئاسمانەکان و زەویە ئاگادارە بە سەر ھەموو شتیکدا، ئەوانە ناتوانن لە سەر ئەو ھەوایە ی کە ھەن بی ئیزن و ویستی خودا بە ھیچ ئاوات و ئارەزووی خۆیان بگەن، و ناشتوانن خۆیان لە ژێر عەزاب و دەردی خودا قوتار بکەن. خودای تەعالا بە ھۆی ئاسار و نیشانەکانی ئاسمان و زەوی ئینسانی بەرەو بیرەو ھەوای بەرجەو ھەندی لەو نیشانانە ی دەعوەت دەکا تا کوو ئینسان بتوانی بۆ ناسینی گەورایەتی و

دەستەلات و کارجوانی خودا خۆی زیاتر لەوەی ھەبە و ھەبەیک خا لە خودا، ئینسان ئەگەر بەرجەوێند بێ دەتوانێ بە ھەسێلە ئەسبابی زاهیری خۆی و دنیا بە ھەریەکی گەورە و بەرچاوی خوداناسی بگا، وەگەر خستنی بیر و ھەست و ئەقل و شعور لەمەر نەزم و نێزامی کائینات خۆی عیبادەتیککی گەورەبە و شارەزای تەواو دەدا بە ئینسان بۆ خوداناسی.

بەسەرھات و پرووداویکی بەلەزەت:

کابرایەک دیتە لای ھەسەن بەسری، کە لە بابەت ھەجج کورپی یوسف پرسیار دەکا و ولامی لێ دەوێ. ھەسەن بەسری لە راست داوای کابرای پرسیارچی ماوێەک دادەمێنێ و پادەمێنێ بە دەم ئەو خەیاڵەو خۆ دەتلینیتەو: ئەگەر راستی نەلیم لە بابەت ھەججەو بەو کابرایە، ھیسابی قیامەت ئەستۆم دەگرێ، ئەگەر راستیش بلیم ھەجج دەنیرێ مەئمووران ئەستۆم دەگرن، سەرەنجام نەیتوانی چش بکا لە عەزابی حاشاردانی ھەق پۆژی قیامەت، بەلام چشی کرد لە عەزابی ھەجج، کەوتە ولام دانەوێ کابرای پرسیارچی، کوتی ئەگەر لیم دەپرسی ھەجج چۆنە؟ ھەجج سەمکار و تاوانکارە و منافقە، خەلک دەخەلەتین بە قسە ی تەر و پارە، دەشیانکوژی بە ناحەق.

ئەو قسانە بە ھەجج دەگەنەو و دەنیرێ بە شوین ھەسەن بەسریدا، لێی دەپرسی: ئەو لە بارە ی مەو ھەجج کۆتووە؟ ھەجج ھەچی کۆتربوو لە راست ئەو ھەمووی بە چاودا داو و پێی کۆت بە ھەسەن بەسری کوتی: وا دیارە لە عەزابی مەن ناترسی و بێخەیاڵی؟! ھەسەن بەسری لە ولامیدا کوتی: نەخیر، لە تۆ ناترسم چونکە قامچی خودا لە ئی تۆ بەژانترە.

ھەجج پێی کۆت: مەگەر ئەتۆ سروشت بۆ کراو، لە لای خودا کە وا خۆت وەغیرەت خستوو ئەو قسانە بکە ی؟ ھەسەن بەسری کوتی: نا، ئەمەن سرووشم بۆ نەکراو لەو بارەو، بەلام سرووش بۆ پیغەمبەر محەمەد ﷺ کراو.

ھەجج کوتی: کام وەحی؟

ھەسەن کوتی: ئەو سرووشە ی بۆ کراو: ھەق نابێ حاشار درێ و قووت درێ. (ئایەتی ۱۸۷ ی ئالی عیمران) ی بۆ ھەجج خویندەو.

ھەجج کوتی: ئەو ئایەتە دەرھەق بە ئەھلی کیتابە وەک یەھوود و نەسارای بێ.

حەسەن بەسری کوتی: نەخیر، ئەو ئایەتە عامە، چونکە خودا نەیفەرموو «من الیهود و النصراری» بەلکە فەرموویەتی: ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ جا خۆ دیارە کتیب وەک قورئان بێ، بۆ مەش دابەزیو، کەوا یە ئیمەش وەبەر ئەو حوکمە دەکەوین.

جگە لەوانەش حەسەن بەسری پرووی دە حەجاج کرد و کوتی: کێ بە زولم و کوشتار وەرێ خا و خەلک لە دار دا و بیخنکینی، و بەو هۆیە خەلک بترسینی لە خۆی، ئەو کەسە بێ گومان فاسقە، فاجەر، ستەمکارە و ئەجنەیی هارە.

حەسەن بەسری کوتی: ئەو حەجاج، ئەگەر دەتەهوی دەگەڵ خودا مقابلە بکە و یەک پروو ببیەو، دەستوور بدە با بمکوژن، ئەگەر ناشتوانی دە گژە خودا پراچی، وەک تێپراچووی، ئازام کە.

حەجاج ئازادی کرد و نەیتوانی خۆی لە خودا کا. حەجاج دەگەڵ ئەوێ یەک ستەمکار بوو، بەلام دە دەروونی خۆیدا موسوڵمان بوو، دەیزانی دە بەرابەر کەلامی خودادا وەک قورئان بێ، ناتوانی خۆ بنوێنی وەک ئیستی ئاور وەسەر قورئان نەدری و بکریتە ...

حەق حەقە و دەبی ئاشکرا کری:

۱. یا لە پێی تەعلیم و تەربیتەو

۲. یا لە پێی پراگەیانندنەو (تبلیغ و دعوا)

۳. یا لە پێی نووسراوەو (تەبلیغات)

۴. یا لە پێی ئیفتاوە

۵. یا لە پێی قەزاوەت و ...

دەبی ئەو بەسەرھاتە بکریتە نوشتە و بە ملدا کری. (تفسیر کبیر، ج ۱۳۰/۹؛ ئاور دەووە سەر

ئایەتی ۱۸۷ ی ئالی عیمران)

بۆ ئاگاداری:

تا ئێرە لە زۆر بابەتانەووە حالی کراین و ئاشنا کراین بە وەسیلەی ئایەتەکان وەک ئەو: لە تەوحید حالی کراین، لە دەمی منافقان و موشریکان درا، و لە ئەحوالی ئەهلی کتیب وەک یەهوود و نەسارا بن حالی کراین کە دەیانکوت: خودا فەقیرە و ئیمە دەولەمەندین، و لەوێش حالی کراین: خودای ئەزەلی و ئەبەدی و پاک و بێ عەیب و تەنیا کاتی کە بەسەرھاتی گەلانی

را‌بردوو به‌یان ده‌کا پاشان موسولمانان به توندی بۆ لای خوداناسی ده‌عوه‌ت ده‌کا، چونکه‌ واهیه و هه‌لده‌که‌وئ ته‌وزاعی دنیا چلکه‌ هه‌ور و ژه‌نگ و ژاریان ده‌خاته‌ سه‌ر دلان به‌تایه‌ت دلی ته‌وانه‌ی که‌ به‌ سه‌رنجه‌وه‌ سه‌یری دنیا و عاله‌می ده‌که‌ن جا بۆ وه‌ی وه‌هوشیان خاته‌وه‌ رایان ده‌په‌رپئنی به‌ سه‌مرخیکی ه‌یدی، بۆ پشت‌راست کردنه‌وه‌ی ته‌و راس‌تیه‌ ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۹۱ی ئالی عیمران، بۆ زی‌ده‌ زانین له‌و باره‌وه‌:

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
به‌لگه‌ و نیشانه‌ش گه‌لێکن بۆ ته‌وانه‌ی واه‌ه‌لسان و دانیه‌شتن و راکشاندا له‌ یاد و زی‌کری خودادان، بیریش له‌ دروس‌بوونی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌لێن: ئه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه‌، ئه‌ته‌مانه‌ت هه‌ر واه‌ به‌ پووچی و بی‌هووده‌یی دروست نه‌کردوه‌، پاک‌ی و خاوینی بۆ ته‌ویه‌، به‌مانپاریزه‌ له‌ سه‌زای ئاگر.

ئاو‌ردانه‌وه‌ و ته‌روانی‌تکی هه‌سته‌یارانه‌ له‌ ناوه‌روک و سه‌مای ئایه‌تی ۱۹۱

ئه‌گه‌ر بی‌تو سه‌رنج بگه‌ڕین له‌ ناوه‌روک و سه‌مای ته‌و ئایه‌ته‌، فه‌یری سی‌ جو‌ره‌ عیاده‌تمان ده‌کات: عیاده‌تی زمانی، عیاده‌تی جه‌سته‌یی، عیاده‌تی دل؛ وه‌ک ده‌بینین که‌ ده‌فه‌رموئ: ته‌وانه‌ی یادی خودا ده‌که‌نه‌وه‌ به‌ وه‌ستان و دانیه‌شتن و له‌ سه‌ر که‌له‌که‌ و بیر له‌ دروست‌بوونی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌که‌نه‌وه‌ و ده‌لێن: په‌روه‌ردگاری ئیمه‌، ته‌مه‌ت دروست نه‌کردوه‌ به‌ هه‌وه‌نته‌، پاک‌ و خاوینی بۆ ته‌ویه‌، به‌مانپاریزه‌ له‌ سه‌زای ئاگر.

ئاگاداری:

په‌یوسته‌ ئینسان په‌ به‌هه‌ست و شه‌ووریکی که‌ خودای هه‌کیم دایه‌شتوه‌ و نا‌رتوویه‌تی ده‌ له‌شی هه‌ر گیانداریک بۆ ناسینی خۆی به‌ وه‌سه‌یله‌ی هه‌له‌سه‌نگاندن و وه‌زن کردنی نه‌یازی سه‌روشت، وه‌گه‌ر که‌وئ و هه‌له‌خولی، تا‌کوو به‌توانی‌ ده‌ر و ده‌روازه‌ی خودای بی‌هاوتا وه‌دۆژی، به‌ وه‌سه‌یله‌ی بیر و زانستی خودا په‌یداوی، سه‌یر و ته‌فه‌کرین له‌ نه‌یازی به‌خول و به‌سه‌ووری مانگ و پوژ و ئاسمان و زه‌وی، زانکۆی گه‌وره‌ی زانستی خوداناسیه‌ و په‌ی به‌ردن به‌ هه‌یکمه‌ت و توانایی خودای به‌توانایه‌، ئاشنایه‌تی به‌ به‌یه‌ک‌زانینی خودایه‌ ته‌گه‌ر ته‌قل و هه‌سته‌ی چاندرای ناو جه‌سته‌ لی‌ل و تاریک نه‌کری، بۆ راس‌ت و هه‌ق‌ناسی خودای راس‌ت دامه‌زراوه‌، ته‌گه‌ر په‌یگه‌

بدری بە ھەست و شعور لە سەر نزامیە بوونەوەر خودای بی شەریک دەدۆزیتەو، دەشزانێ خول و سوورێ کائینات بەرەو یەک ھەدەفی واقعی دە ھەرەکەتدایە، و ئەو ھەش دەزانێ ئەقل و زانست، کە ھیچ ئال و گۆر و خول و سوورێکی ئەو نزامە بی ھەدەف و بی ئامانج نییە، خودا دوورە لەو ھەشی بێھوو دەبکا و وەدی بێنی، جا کاتی ئەقل و شعور بەو چاوە سەیری نزام بکات بە دروستی بۆی دەردەکەوێ خودا ھەر پێچ و مۆرە یەکی کە لە ئەو نزامەدا دایکوتاو، بەبی ھەدەف داینە کوتاو و دەرکی ئەو ھەش دەکا کە ئەو نزامە دەبی پۆژیک و پێچری نزامیکی دیکە ی بی پراوە بیتە ئاراو.

ئاگاداری:

قورئان زانەکان لە بابەت ئایەتی (یذکرون الله) را و بۆچوونی جۆراو جۆریان داو، بۆ نمونە:

۱. ھەندیک ئاویان نەزەر داو کە مەبەست لە ذکر دێردا نوێژە، چونکە دە ئایەتی ۱۴ ی طەدا ئامارە بەو ذکرە کراو: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ واتە لە بەر یادی من نوێژ بکە؛ لە سەر ئەو بەراو ەردە دەبی بکوترێ: مانای ئایەتە کە دەبیته: خاوێ ئەقلان ئەوانەن کە نوێژ خوینن، چ بە پێو، چ بە پراکشانەو ئەگەر توانای وەستانیان نەبوو، و ئەگەر توانای دانیشتیان نەبوو بە پراکشانەو. بە کوردی، نوێژ نەکردن دەرووی نەماو.

۲. ھەندیکیش دەلێن: مەبەست لە «ذکر» ھەمان ذکرێ مەنشوو کە بریتیە لە تەسبیحات و لا اله الا الله و ھەمد؛ ئەوکات دەتواندرێ تەعیری ئایەتە کە بەو شیوہ بی: ئەوانی وا خواوێ ئەقل و شعورن ھیچ کات لە یادی خودا غافل نابن چ بە پێو چ بە دانیشن و چ بە پراکشانەو. گۆیا ھەزرتی عەلی فەرموویەتی: أولوالالباب ئەوانەن کە دايمە دە یادی خودادان، بی ئەقلیش ئەوانەن کە بە دايمە دە یادی دنیادان.

۳. ھەندیکیش دەلێن: مەبەست لە ذکر یاد بە دلە نەک بە زمان، چونکە بە دل دەتواندرێ بەردەوامی یادی خودا، بە زمان دەس نادا ئەو بەردەوامیە. تفسیر کبیر، ۱۳۶/۹.

ئاوڕیکی تاییەتی وەسەر جوملە ی اولو الالباب:

دلی بە ھەست دێردا رادەمی و دادەمی ئەو ھەشی: خودای تەعالا بۆ یاد و بیر لە خوێ وشە ی ذکر بە کار دەبا، واتە دەعوەتی عالەم بۆ یادی خوێ بە ذکر دادەگیرسینی. دە حالیکدا بۆ

یاد و بیر و پروانین لە کائینات وشە «تفکر» بە کار دەگرێ. واتە لە بابەت سەیر لە ئاسمانەکان و زەوی خەلک بۆ لای فکر و ئەندیشه دەعوەت دەکا.

بۆ راستی ئەو راستیەش حەزەرەت فەرموویەتی: تَفَكَّرُوا فِي الْخَلْقِ وَلَا تَفَكَّرُوا فِي الْخَالِقِ. واتە بـفکرە لە بوونەوەر (مخلوق)، مەروانە و مەفکرە لە خالق.

دەلیل و ھۆش ھەر دەبێ ئەو بە: بە بوونەوەر دەکرێ دانەر و نەزم دەری وەدۆزری، واتە دەگەییە ئەو باوەرپە ئەو بوونەوەرە و بە نەزم و نیازم دەبێ دانەرپێکیان ھەبێ و وەک وانیش نەبێ لە توانەو و فەنادا. بێ گومان کاتی ئەقڵ و زانست لە راوی خالق و مەخلوق بەو ئاکامە دەگەین واتە: چێژی واقیبتان کرد ئەو راستیەش چێژ دەکەن: لە فەنا و حدوسی مەخلوقات، دەگا بە قەدیمیەتی خالق. و لە کەم و کەیفی مەخلوق و تەشکیلاتی نەزم و نیازمیان دەگا بە باوەرپە ئەو کە خالق کەم و کەیفیەت و شکلی نییە، ھەر ئەو شە کە پیغەمبەر فەرموویەتی: «مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ، فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ» واتە ھەر کەس بزانی خۆی ھاتوو و دەروا، دەزانی کە ئەو کەسە ھیناویەتی و دەشیباتوو قەدیمە، واتە نە کەس ھیناویەتی و نە دەشپرواتوو، نە کەسیش دەتوانی دەخالت دە کاریدا بکا و ھەر کەس خۆی بە ئیمکان بزانی خالق بە واجب الوجود دەزانی و ھەر کەس خۆی بە نیازمەند بزانی خالقیش بە بێ نیاز دەزانی. جا لە سەر ئەو ئەساسە ئیجازەتی تەفەکور لە سەر مەخلوقات دراو بەلام لە سەر خالق ئیجازە نەدراو، بەلکە ذکر بۆ اللہ، تفکر بۆ بوونەوەر. تفسیر کبیر، ھەمان ئایەتی ۱۹۱.

بەتایبەتی سەیرپک لە ئایەتی ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا﴾ و ھەست دەکا ھەست دێردا خودای خاوەن ھیکمەت و ھەکیم ئاورپکی تایبەتی و ھەست بەندەگانی خاس و چاک و پاکی خاوەن ذکر و فکر دەداتوو، ئەو عەبدە پاکانە کە لە ئەسەری تێروانین لەو کائیناتە بە نەزم و نیازم دەفکرن و ورد دەبنوو و بۆیان وەزن ناکی بە تەرازووی ئەقڵ و بیر و زانستیان دەگەنە ئەو بەرھەمە گەورەیان کە دەلین: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ واتە ئەو ھەدی ھینەری مە، ئەوانەت بە بێھوو دەخولقاندوون، پاکی شایانی تۆیە، کەوايە لە عەزابی ئاوری دۆزەخمان بپاریژە. دێردا ئینسان زانستی خۆی خەتابار دەکا کە دە نیازمی خودا ناگا.

بە ئەو ھەش حاشار نەدری کە شعور ھەست بەو ھەدی دەگا دێردا دە ئایەتە کەدا شتیک قوت

دراپی ھەر وەک «واحد»ی فەرموویەتی ئەسلی ئایەتەکە دەبی ئاوا بووی: يَقُولُونَ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا، واتە یقولون قوت دراو.

خاوەنی تەفسیری کە شاف فەرموویەتی: يَتَفَكَّرُونَ قَائِلِينَ...: واتە بیر دەکەنەو دەو حالەدا کە دەلین: رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا. واتە ما خَلَقْتَ هَذَا المخلوق العجیب باطلا، وشە ی هذا ئامارە وەلای تەعزیمە، وەک ئەو تەعزیمە لە هەدی ئایەتی ۹ سوورەدی ئەسرادا ھەست پی دەکری:

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ
ئەو قورئانە ئینسان بۆ ڕیگایەک دەعوەت دەکا کە راستترین ڕیگایە.

خاوەنی تەفسیری کە شاف فەرموویەتی: ھەلە گری لەفری باطلا ناو ئایەتەکە حال بی لە ھذا.

خودای تەعالا لە وینە و چەشنی ئایەتی ﴿مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا﴾ زۆری فەرموون، وەک ئایەتی:

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ ص
ئیمە ئاسمان و زەوی و ئەوانە ی دە نێوانیاندا بێھوودە نەمانقولخاندوون، ئەو ھە یالی کافرانە کە دەلین بێھوودە، وای بۆ کافران کە دۆزەخاوی.

یان وەک ئایەتی:

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿١٦﴾ انبیاء
ئیمە کە ئاسمان و زەوی و ئەو ی دە ناویاندا بۆ فەشە و گالە نەمانسازاندوون.

یان وەک ئایەتی:

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ دخان
ئیمە ئاسمانەکان و زەویەکان و ئەوانە ی وا دە ناویاندا، بێھوودە و بی ھەدەف نەمانھیانە دی (۳۸) ئیمە ئەو دووانەمان (ئاسمان و زەوی) بە ھەق نەبی نەمانھیانە دی و

نەمانخولقاندوون بە لام زۆربەى بى باوە پان نافامن (۳۹)

هەر خودای تەعالا بۆ پووجهل کردنەوہى خەيالى بى باوە پان دەفەر موی:

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿١١٦﴾ مُؤْمِنُونَ
خودا که فەرمانرەوای تەواو و راستینە، بى لە خودا هیچ کەس نییە عەبدایەتى بۆ بکری و سەژدەى بۆ بیری، خاوەنى عەرشی گەورەشە، زۆر بەولاولەتر و بەرزترە لەوہى دنیا بیھوودە بخولقینى.

بۆ ئاگاداری:

حەکیمان و زانایانی ئیسلامی بەشیکى زۆریان لە سەر ئەو باوەرەن کە ئەو ئایەتى ۱۹۱ ی ئالى عیمران دەلیل و بەلگەىە لە سەر ئەوہى کە خودای بى عەیب و ھەلە ئەو کائىناتى مانگ و رۆژ و ئەستیرە و باقى بوونەوہرەکانى دیکەى کە خولقاندوونى و ھیناونیە کایەوہ، ھىزی تابیەتى خۆ حاواندنەوہ و خۆ ئیدارە کردنىشى وە خۆ داوون و دە خۆياندا گونجاندووە، واتە وای دە بەر یەک ناوون لە کەلک وەرگرتن لە یەکتر و نزیکى لە یەکتر، حاوانەوہ و حەسانەوہى ژيانى گيان لەبەرەن بە تەواوى دەکەوێتە گەر و پێک دیندرى. دەلین ئەوہ ئەگەر وا نەبى نابى و ناتوانى ئاشى گەردوون سەر بەخۆ لە گەردا بى، ئەوہش نەزەرى ھەندیک لە حەکیمان و زانایانە، کە دەلین خودا عالەمى بوونەوہرى یەک جار وەدى ھیناوە و سەرگەرى خستووہ و بە ھوى حیکمەت و رازى حیکمەتى خوى یاسای خۆبەرپۆوەبردنى دە پال سرشتى ئەو بوونەوہرە خزاندووہ کە بە ھوى ئەو یاسایە بوونەوہرە خۆ ئیدارە دەکا و خۆ دەحاوینیتەوہ. بە کورتى و بە کوردی، کالەک و شووتى لە سەر ئەساسى سرشتى ئەزەلى خودایداوى خۆ شیرن و ناو سوور دەکا، و ھەروا ھەموو میوہیەک، واتە دەبى بکوترى بە ھەوايە خودا دنیای پێک ھینا ھەچى پێویستىەتى دە پالى ئاخیوہ و وەخوى داوہ، بۆخوى دەتوانى لە سەر ئەو ئەساسە سرشتیە لە مەر وردیلە ئیشەکانى بە ئاوردانەوہ وەسەر یەکتر خۆ ئیدارە کەن، ئەگەرچى ئەھلى کەلام ئەو عەقیدە قبوول ناکەن و بە رەواى نازانن، بەلکە لە سەر ئەو باوەرەن کە خودا خوى پێکھینەرى عالەمە و ھەم ئاگادارە بە رپۆوەبەرى عالەمە، ئیمام فەخرى پازیش کە یەکیکە لە ئەھلى کەلام ئەو نەزەرەى پەسەندە کە ئیدارەى عالەم لە ھەر باریکەوہ جوزئى و کوللى لە ژیر چاوەدیری

خودادایە، عەقیدەى حوکه‌مایانى قبوڵ نیه‌ واتە بوونە‌وەر بتوانی لە‌ سەر ئە‌ساسى سرشت خو ئیدارە‌ کات. تە‌فسیری که‌بیر، باسی هە‌مان ئایە‌ت.

ئایە‌تى ﴿سُبْحَانَكَ﴾ ئیقرارە‌ بە‌ ناتە‌وانى ئە‌قڵ و شعور لە‌ پراست ب‌پ‌کردن و دە‌ورە‌دانى ئاسار و حیکمە‌تە‌کانى بارى تە‌عالا، وە‌ک ئاسمانە‌کان و ئە‌ستێرە‌کان و زە‌وى و با و ...

دە‌شتوانین ب‌لێین: ﴿سُبْحَانَكَ﴾ ئاماژە‌یە‌ وە‌لای ئە‌وە‌ى که‌ خودا بە‌ندە‌کانى خوێ‌ فیری شی‌و و نە‌زمى دوعا و پارانە‌و لە‌ بە‌ر خودا دە‌کا، یانى کێ‌ بیهه‌وێ‌ دوعا و پارانە‌و بە‌ریتە‌ بە‌ر خودا، دە‌بێ‌ ئە‌و که‌سە‌ لە‌ هە‌و‌ە‌لە‌و سە‌نای خودا داگیرسینی بە‌و شە‌ سە‌ناکانى خودا جا لە‌ پاشان داوا و مە‌بە‌ستى خوێ‌ ب‌خاتە‌ ڕوو، وە‌ک ئیرە‌ که‌ لە‌ پێشدا خودای تە‌عالا سُبْحَانَكَ‌ى فە‌رموو جا لە‌ پاشان فە‌رمووی: ﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾. بۆ‌ زێدە‌ زانین تە‌فسیر کبیر، باسی هە‌مان ئایە‌ت سە‌یر که‌.

لە‌ ئایە‌تى ۱۹۰ى ئالی عیمراندا خودای تە‌عالا بە‌ خاوە‌ن هە‌ست و ئە‌قلانى هە‌لکوت دە‌ ناو قالبى اولى الالبابدا ئیمە‌ش لە‌و بارە‌و دە‌مانه‌وێ‌ چە‌رخ و خولیک بە‌ دە‌ورى ئە‌و اولو الالبابدا لێدە‌ین که‌ خودای تە‌عالا بە‌ وە‌سیلە‌ى ئایە‌تى ۱۹۲ و چە‌ندین ئایە‌تى دواى بە‌یانى که‌مالی عە‌بدایە‌تى و پارانە‌وێ‌یان دە‌کا که‌ چۆن خوێ‌ان داوینە‌ دە‌رگای خودای بێ‌ نیاز بۆ‌ ئە‌نجام و پێداویستى نیازیان.

جا بۆ‌ ئیسباتى ئە‌و پراستییه‌ خو داوینە‌ خزمە‌ت ئایە‌تە‌کانى ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴، بە‌لکه‌ ئیمە‌ش وە‌خە‌بەر بێ‌ین دلمان که‌ ئاوا خو باوینە‌ دە‌رگای ڕە‌حم و بە‌زە‌ى خودا.

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾

ئە‌ى پە‌رە‌رە‌گارى ئیمە‌! بێ‌ گومان هەر که‌سێک ئە‌تۆ‌ خستتە‌ نێ‌و ئاگرە‌و، زە‌لیل و زە‌بونت کردووە‌ و ستە‌مکارانیش هیچ جۆرە‌ یارمە‌تیدە‌ریکیان نییه‌.

ئاوردانە‌و و تێ‌ڕوانینیکی هە‌ستیارانە‌ لە‌ ناوەرۆک و سیمای ئایە‌تى ۱۹۲

ئە‌و ئایە‌تە‌ ئە‌و هە‌مان پێ‌ دە‌لێ‌ کێ‌ بۆ‌ خوێ‌ هە‌ل ڕە‌خسینی و بیداته‌ دە‌ست خودا بۆ‌ ڕوورە‌شى و چوونە‌ ناو ئاگرى بە‌ئیش و ژان و ئۆ‌فى دۆ‌زە‌خە‌و، ئە‌و بێ‌ گومان پە‌رە‌رە‌گارى بێ‌ باک و بێ‌ ترس لە‌ دوا‌ڕۆژدا دە‌یخاتە‌ ناو ئاگرە‌و و ڕیسواى دە‌کا لە‌ بە‌ر چاوان، ئە‌وکات بۆ‌ وانە‌ى ستە‌م لە‌ خوێ‌ان دە‌کە‌ن بە‌ هۆ‌ى بێ‌ باکى لە‌ خودا و بێ‌ ئاو‌ر دانە‌و وە‌لای خودا که‌

غروورانە مل پتوہ دەننن هیچ کەسێک نییە تاکوو بتوانن دە ھاواریانەوہ بێ لەو پڕۆژە تال و سەختەدا، بێ لە خودا.

سرنجیک:

لیڕەدا وا دێتە بەرچاو و دل ھەستی پێ دەکا کە ئاقلان و خاوەن ھەست و بەشعوورەکان بەر لەوہی لە ئاور و عەزابی دۆزەخ بترسن، لە پوورەشی و خەجالەتباری دیوانی خودا دەترسن، جا بە راستی شەئنی ھەیاداران ئەوہیە کە لە بێ ئابرووی ترسی بێ و باری سەخت و گران بخەنە کۆلی خۆیان تا ئابروو و ھەیان بە پارێزراوی ھەمینی، کەوابی دەبی بکووتری: خاوەن ھەست و ئەقل و شعور پاش پە ی بردن بە ئامانجی ھەدەفی سروشت، دەگا بەو مەبەستە و دەرکی دەکا کە تەنیا وەسیلە ی نەجات و پرزگاری ئینسانی باوہری خۆیەتی و ئەعمالی خۆیەتی، بۆیە دکووتری: ستەمکار بەری لە ئەعمالی خیرە و بێ باوہرپیە کە خۆی لە دەس داوہ. ئەگەر بشکووتری خودای تەعالا بۆ زیاد لە ھەچی تاوانی گوناھە، گوناھێ زوڵمی خستە پوو دەو ئایەتەدا، دەبی لە ولامدا بکووتری چاوەی بە راستی گوناھێ ستەمکاری ئینسان بێ خەبەر بوونیەتی لە خودا و پڕۆژی ھیساب و نیزامی ھەستی.

ھەکیمانی ئیسلامی ھاتوون ئەو ئایەتەیان بە لگە لە سەر ئەوہی "عەزابی روحانی تال و بەژانترە لە عەزابی جەستەیی"، بەو دەلیلە: ھەرپەشە ی خودا لە ئینسان بە (أخزیتە) پاش عەزاب دانی بە ئاگر ھەست پێ دەکری، مانای «خزی» بە واتە ی «تخجیل»ە، خو دیارە خەجالەتیش عەزابیکی روحانییە، چونکە ئەگەر بێتو یاسا غەیری ئەوہی بێ: کە عەزابی روحانی قەوێتر لە عەزابی لەشییە، ھەرپەشە بە عەزابی ئاور لە کەسێک کە بە عەزابی «خزی» بە واتە ی خەجالەتە ئامانجیکی نابێ و جوان نانوینین. تفسیر کبیر، ھەمان ئایەت.

عولەمایانی موعتەزیلە ئەو ئایەتە دەکەن بە لگە ی ئەوہی کە کاتی فاسق خزانە دۆزەخەوہ تازە ھاتنە دەرەوہیان نییە، واتە دەرووی نەجاتیان لی دادەخری، بە لگە بە دایمە دەمێننەوہ دەویدا. لە سەر ئەو بەراوہردە وشە ی «خزی» بە مانای "بەھیلاک چوون"ە، چونکە تەعیری ئایەتە کە ئاواہ: إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ واتە فَقَدْ أَهْلَكْتَهُ؛ لە ولامی عولەمایانی موعتەزیلەدا دەبی بکووتری: ئیمە وشە ی «خزی» بەھیلاکەت تەعبیر ناکەین بە لگە بە ئیھانە و شەرمەزاری وەزن دەکەین.

عولەمای موعتەزیلە بەو دەلیلە ی کە دەلین «شیفاعەت» بە مانای نەسرەتە، خو دیارە نەھی

جنسی شەفاعەت لە فاسقان خواھانی نەوعی نەفی شیفاعەت لە فاسقانە، دەبێ بۆ ولامی ئەو نەزەرە عولەمایانی موعتەزێلە بکوترئ: شەفاعەت بێ ئیزن و ئیجازە خودا بۆ کەس دەس نادا، جا خو کاتێ خودا ئیزنی شەفاعەتی دا، ئەو شەفاعەتی شافعی نییە بەلکە ئیزنی خودایە ئەو شەفاعەتە. بۆ زێدە زانین تفسیر امام فخر رازی، سەیر کە.

کاتی ئەوەی هاتوو بەچینە خزمەت ئایەتی ۱۹۳ بۆ زێدە زانین لەو بارەو:

رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

ئەو پەروردگاری ئیمە! بێ گومان گوێمان لێ بوو بانگخوازێک بانگی دەکرد بۆ باوەڕ هێنان، دەیکوت ئێمان بێن بە پەروردگارتان؛ ئیمەش خێرا ئێمان و باوەڕمان هێنا، ئەو پەروردگاری ئیمە، جا تۆش چاوپۆشیان لێ بکە و لە گوناخە کانمان خوش بە، دزیوییە کانمان داپۆشە، لە گەڵ چاکە کاراندا بمانمرێنە.

ئاوردانەو و تێڕوانینیکی هەستیارانە لە ناوەرۆک و سیمای ئایەتی ۱۹۳

سرشتی ئینسان وا دیارە هەم بیسەرە هەم بینەرە هەم وەزن کەرە و هەلسەنگێنەرە، بە پێی فەرموودەی ئەو ئایەتە کە دەلێ: ئەو پەروردگاری ئیمە، بیستمان کە بانگدەرێک وەک قورئان بێ، هاوارمان دەکات بۆ بڕوا هێنان بە خودای بێ هاوتا، ئاوا دەفەرموو: وەرن ئەو گەلی ئینسان بڕوا بێن بە خالقێ بێ هاوتاتان، ئیمەش واتە روحی پاک و سرشتی ئەزەلی ئینسان، بەبێ خو گنخانندن و پراوەستان بە پیر ئەو هاوار و بانگەوازهووە چوون و بڕوایان هێنا، پاش ئەوەی ئینسان کە لە خووخدەیی خوێ خۆرد بۆو، تیگەیی کە خو دەدۆڕێنێ و خوێ و ئەو پەیمانەیی لە بیر دەچیتەووە و دەکەوێتە ناو داو و تەلەیی هەوا و هەوەس و ئارەزووی دنیا، جا بۆ پارازاروویان لەو خلیسک و هەلدێرە دڵ دەکەوێتە یادی خودا و هاواری دەکات و دەلێ: ئەو پەروردگاری ئیمە، لە گوناخمان خوش بە و خراپەکانمان لێ بسپەرەو و بمانمرێنە لە سەر رێبازی مڕۆفی چاک و پاک.

پاشەدۆ:

ئەوانەیی ژیر و بەبیر و هەستن، دەزانن کە ئەو پڕیگا سەخت و تەلان و لێژەیی دنیای تەکلێف و ژیان تێدا گەشتن و سەرکەوتنی بۆ سەر مەنزل و مەقسەد زۆر بە زەحمەت و گرانه،

بەبى دەست تىگرتن دە رېبەرانى ئايىنى ئىلاھى دەس نادا و پىنک نايە، جا لە سەر ئەو ئەساسەيە ھاوار دەکا ئىنسان و دەلى: ئىمە بانگاوزچى بانگى يەكەتى خودامان دەبيست کە ھەموو ئىنسانى بۆ لای ھەق ناسى بانگ دەکرد و پى دەکوتن: ئيمان و باوەرى بىنن واتە سرشتى ئەو بوونەوەرە بە ئىنسان دەلى: خودا ھەيە و پروای پى بىنن، ئىمەش بە تەواوى سەليقە بۆ لای چووين و باوەریمان پى ھینا، بەلام چونکە ئىنسان لەو پى خلیسکاويیە دەترسى ھەلدیڤى، دووبارە ھاوار دەکاتە خودای دەست گیر دەستمان بگرە یا رەببەنا لەو خلیسکینەدا. رەگەل راستان و پاکانمان خە، بە کورتى و بە کوردی، خاوەنى سرشت لە پى ئەقل و سرشتەو و بىر لە نیشانەکانى خودا دەکەن بە مەبەست و مەقسەد کە تەوھیدە، قیامەتە، پیغەمبەرەن، نامەکانى ئاسمانین. لەھەر وردیلە زەرپرە پى پروانى، خودای تەنیا دەناسى و لى دەپروانى.

ئایەتى (منادیا) مەبەست بە (منادی) ھەزەرەتى محەمەد ﷺ بە قەولى زۆربەى قورئانزانان، ھەندیکیش نەزەریان وایە وشەى «منادیا» واتە قورئان، بە دەلیلى ئایەتى ۱ى سورەى جن کە دەفەرموى: ﴿...إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۝١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۝٢﴾ جنۆکە کوتیان پاش گوئ ھەلخستن بى گومان ئىمە قورئانىکی سەیر و سەرسوور ھینەرمان بیست. ئەو ئایەتە ئەو ھەمان پى دەلى: ھەلدەگرئ مەبەست بە «منادیا» ئایەتى ۱۹۳ش ھەر قورئان بى، بەلام ئەوانەى کە پىیان وایە مەبەست بە «منادیا» ھەزەرەتى محەمەدە، بەلگەیان ئایەتى ۱۲۵ى سوورەى نەحلە و ئایەتى ۴۶ى سوورەى ئەحزاب و ئایەتى ۱۰۸ى سوورەى یوسف:

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۝١٢ نَحْل
ئەى محەمەد بانگەشە بکە بۆ رېبازى پەرورەدگارت بە جوائترين شیوہش لە گەلیان بدوئ.

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذِنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۝٤٦ احزاب
بە ئیزنى خۆى بانگخوازیش بى بۆ لای خودا و چرایە کى گرشەداریش بى.

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ ۝١٠٨ يوسف
بلى ئەى محەمەد: ئەو ھە رېگای من، خۆم و ئەو کەسانەش کە واشوین کەوتەى منن، بە بەرچاو پروونیو ھە بانگ دەکەین بۆ لای خودا.

ئەگەر بە وردى سرنج بدریئە سیمما و دەروونى ئەو سى ئایەتەنە، بە پرونى چاو دەکرى کە لە ھەر سیکیاندا ھەزەرەتى محەمەد مەبەستە، بۆیە بە پشتیوانى ئەو سىیانە بەشى زۆرى

قورئان زانەکان دەلێن مەبەست لە «منادیا» حەزرەتی محەممەدە.

ئاگاداری:

دیڕەدا ئەو پرسیارە سەر هەڵدەدا، کە بۆچی وشە «منادی» و «ینادی» بە جەمەع هاتوون؟
بەهرەکیان دەبێ چ بێ؟ و لام دەبێ ئەو بێ:

«ندا» بە شیوەی بەربلاو و گشتی بەیان کراوە جا پاشان بە وشە «ایمان» هەلاوەسراوە،
واتە «منادیا ینادی لایمان» لە بەر بەرز و پێزی شەئنی موندادی، واتە جارێەر، بەو دەلیلەش
بانگاوێزی گەورەتر لە بانگاوێزی بۆ ئیمان نییە، لە لای ئەهلی ئیمان؛ ئەو داواکارانەش وا
دەردەکەوێ کە سێ شتیان لە خودا داوا کردبێ:

۱. بەخشینی تاوانەکان

۲. داپۆشین و سپێنەوهی گوناھەکان

۳. مردنیان دەگەڵ چاکەکان.

ئایەتی ﴿فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا﴾ گری دەخاتە ناو دڵ لەو بارەوه کە «ذنوب» و
«سیئات» هەر دوو هەر یەکن کەچی هەر دووش هاتوون. وەک ئەو دەچی یەک نەبن؟! ئا
ئەو بۆ خۆی پرسیار دەخاتە پروو، ناچار دەبێ ولامی بدرێتەوه و قورئان زانەکانیش چەن
نەزەریکیان لەو بارەوه داوه، دەچینە سەر نەزەرەکان:

۱. هەندیک فەرموویانە هەردوو هەر یەکن دووپاتەیان تەئکیدە، چونکە موبالەغە دووپاتە
لە پارانەوهدا یەکیکە لە سوننەتەکان.

۲. هەندیکیش دەلێن مەبەست لە «ذنوب» دا گوناھێ رابردوون، بەلام «سیئات» گوناھێ
داهاتوون.

۳. هەندیکیش دەلێن مەبەست بە «ذنوب» گوناھانیکن کە بە تۆبە دەشۆڕنەوه و مەبەست
بە «سیئات» گوناھانیکن کە بە عیادەت دەسپێنەوه.

۴. دەستەیهکی دیکە لە قورئان زانان نەزەریان وایە «ذنوب» گوناھانی زەلامن، و «سیئات»
گوناھانی وردیلە وردیلەن.

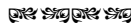
۵. هەندیکیش نەزەریان وا داوه کە مەبەست بە «ذنوب» گوناھانیکن لە پرووی زانستەوه
دەکرین واتە دەزاندری کە نەھی لێ کراوە بەلام ئینسان دەیکا، مەبەست بە «سیئات»یش
گوناھانیکن لە پرووی نەزانییەوه وەسەریان دەپەرێ ئینسان، نازانی پەوايه یا ناپەوايه.

۶. ده‌سته‌یه‌کیش نه‌زه‌ریان وایه مه‌به‌ست به «ذنوب» حه‌قوللایه، و مه‌به‌ست به «سیئات» حه‌قوناسه، به‌لام له ناو هه‌ماندا نه‌زه‌ری چواره‌م په‌سه‌ندتره. تفسیر کبیر، ج ۱۴۶/۹.

ئایه‌تی ﴿وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ واته ده‌پارێنه‌وه ئه‌وانه که هه‌ر وه‌ک له دنیا‌دا به ته‌قوا و خو‌پاریز بوون، مردنیشیان ده‌گه‌ل یارانی به‌ته‌قوا و پارێزگاران، واته «ابرار» بی، وه‌ک له ئایه‌تی ۶۹ی سووره‌ی نساء‌دا ئاماژه وه‌لای ئه‌و مه‌به‌سته کراوه:

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿۶۹﴾ نساء

ئه‌وانه‌ی فه‌رمانبه‌ردار و ملکه‌چی خودا و پیغه‌مبه‌ر بن، ئا ئه‌وانه وان له گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا که خودا ناز و نیعمه‌تی خو‌ی پ‌ژاندو‌ته سه‌ریان، وه‌ک پیغه‌مبه‌ره‌کان و راستگۆیان و شه‌هیدان و چاکه‌کاران، ئای ئه‌وانه چه‌نده هاوه‌لیکی چاکن.

کاتی ئه‌وه‌ی ها‌توو به‌چینه خزمه‌تی ئایه‌تی ۱۹۴ی ئالی عیمران که دوعا و لالانه‌وه‌ی سییه‌می اولو‌الالبابه، واته‌خواه‌نی هه‌ست و شعوره، له‌و‌پ‌را تیده‌گه‌ین که خودای ته‌عالا شه‌ئن و عه‌زه‌مه‌تی ئه‌وه ده‌خوازی له به‌ری وه‌پاری و په‌نای بو‌بیری.

رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ
ئه‌ی په‌روه‌ر‌دگاری ئیمه، به‌لێن و وادانه‌ش که به هۆی پیغه‌مبه‌رانت‌ه‌وه به ئیمه‌ت دا، بو‌مانی به‌دی به‌ینه، له پ‌وژی حیساب‌دا سه‌رشو‌پ‌مان مه‌که (له‌و‌ی و‌ی) هه‌ر تو‌ی (پ‌استی له وه‌عه‌ده و په‌یان‌دا خواری نییه) تو به‌لێنی ناشکینی.

ئاوردانه‌وه و تپ‌روانی‌تکی هه‌ستیارانه له ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ۱۹۴

دیاره ئه‌وه بی‌گومانه و باوه‌ری خواهن ئیمان و باوه‌رداران هه‌ که له خودا پ‌است و پ‌استگۆتر و به‌لێنی پ‌استر نییه و نابێ، که‌وابی دلی هۆشیار و خواهن هه‌ستی ئیمان ناحه‌قی نییه بلێ و پ‌رسی له‌وه‌ی به‌نده‌ی خواهن ئیمان و باوه‌ر بو‌ده‌لێ: خودایه ئه‌وه‌ی وه‌عه‌ده‌ت پ‌ی داوین به وه‌سیله‌ی پیغه‌مبه‌ران، پ‌یمان عه‌تا که و خه‌ج‌اله‌ت و پ‌و‌وره‌شی پ‌وژی حیساب و داد‌گامان مه‌که! بو‌مه‌گه‌ر خواهن ئیمان که ئاوا ده‌لێ، باوه‌ر و ئیمینانی به وه‌عه‌دکانی خودا و پ‌ه‌سو‌ول نییه؟ خو‌ ئه‌گه‌ر باوه‌ری به به‌لێنی ئه‌ دووانه (خودا و پیغه‌مبه‌ر) نه‌بی، له جو‌غزی ئیمانداران ده‌شته ده‌ری! ئایا ده‌بی سو‌ر و پ‌از له‌و پ‌ارانه‌وه‌ی خواهن ئه‌قلاندا (اولو‌الالباب) چ بی؟ خو‌

ناشتوانین خو له واره بدهین و بلیین: نه بادا خودا به لینی خو له بیر بجی وا چاکه وه بیری خهینه وه که واده که ی له بیر نه چی! که وای ده بی لیره دا بو حه سانه وه ی دل و پرزگاری له که ند و کۆسپی سهر ری بکوتری و بلیین: به نده ی له خودا نزیک و زور خودا په رست هینده ی ئیلاقه به دوان و پارانه وه هیه ده گه له خودا و هینده ی خودا خو ش ده وی به دل و ههستی پر له ئه وینداری خو له مه ر خودا ناویری و ناوه ستی روحی به لینی خودا ههر ده لی و ده یلیته وه تا ده یگاتی و داده مرکی.

ده شکری بلیین دوعا عیاده ته له خو شی ئه و به لینه راسته ی خودا که تین و ته ورم و ههسته ی به ئه ندازه یه ک پوچوو له ناو دلی، دلی بو ته ئه و به لینی و بوی زهوت نابی که نه یلی ههر ده یلی و ده یلیته وه و ده لی: ئه ی په ره وردگاری ئیمه پیمان به خشه ئه وه ی به لیت پی داوین له سهر زمانی پیغه مبه ران جا له پوژی دوایدا پوره شمان مه که، بی گومان تو له به لینی خو ت لانه ی. تفسیر کبیر، هه مان ئایه ت.

سووکە ئاورپک:

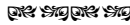
خاوه ن هه ست و شعور و ران کاتی ساخ بوونه وه له سهر باوه ر و ئیمانیا ن و ئه رکی ئایینی خو یا ن به جی گه یاند ده که ونه پارانه وه و زه مزه مه کردنی به لینی کانی خودا پیی داو ن، وه ردیا ن ده ده نه وه و بیریا ن ده خه نه وه، ئه گه رچی به توندیش له سهر ئه و باوه رهن که خودا خیا لفی ده وه عده و به لیندا نییه.

یه کیک له خاوه ن هه ستانی باوه ر و ئیماندار فه رموو یه تی: شو ق و شه به ق و نووری ئایه ته کانی ۱۹۱ و ۱۹۴ کی لینا ن وه نزیک که وی له هه چی ترس و له رزی دنیا و ئاخ ره ته، بی باک ده بی، هینده ده روا ته پیش له خودا و په حمه تی.

تیوتیه:

ده کری ته عبیری (مَا وَعَدْتَنَا) = (مَا وَعَدْتَنَا كَائِنًا عَلَى أَلْسِنَةِ رُسُلِكَ) بی واته دیره دا پی تی «علی» به مانای «مع» ده بی به ستراوه به «آتنا» ده بی واته «آتنا مَا وَعَدْتَنَا مَعَ رُسُلِكَ» واته چونکه پیغه مبه ران وه سیله ی شاره زایمان بوون، ده گه له مه یا ن بکه شه ریک له ئه جر و پاداشدا، (الدال على الخير كفاعله). ته فسیر کبیر، ج ۱۴۷/۹؛ روح المعانی، ج ۵۱۱/۴. کی ته سدیقی پیغه مبه ری کرد بی، وه به ر ده که وی.

هه‌موو دوعا و پارانه‌وه‌که بو‌ئوه‌یه که خودا بیان‌خاته سهر‌ئو و پ‌یه که به‌و به‌هره‌یان ده‌گه‌یینی. ئایه‌تی ﴿فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ واته له‌ و‌و‌ری ئاخ‌ره‌ت‌دا به‌ عه‌زابی و‌وحانی‌مان گ‌رفتار مه‌که، ههر‌ئوه‌شه‌که به‌ شوین‌ئو ئایه‌ته‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾. ئیره‌ ئاماره‌ وه‌لای‌ئوه‌ی ده‌کا که عه‌زابی و‌وحانی له‌ عه‌زابی جسمانی به‌تین‌ره.

دلی بزوز و به‌په‌له‌ چاوه‌روانی‌ئوه‌ ده‌کا به‌په‌له‌ ایا خودا ده‌ به‌را‌به‌ر هه‌لو‌یستی‌ئو «اولو‌الالباب»‌دا که هین‌ده‌ سین‌ه‌ به‌ به‌رمال‌دا ده‌خشین‌ن و و‌و‌مه‌ت له‌ خاکی زیلله‌ت ده‌ده‌ن چ‌ ده‌بی و چ‌ ده‌کا؟ وه‌ک ئایه‌ته‌کانی ۱۹۲ و ۱۹۳ و ۱۹۴ به‌یانی‌ حالی‌ وانی‌ کرد، ده‌چینه‌ خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۹۵ که به‌یانی‌ئوه‌ ده‌کا خودا لی‌یان و‌رده‌گر‌ی‌ئو دوعا و پارانه‌وه‌یه:

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنِّي بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ
فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ
سه‌ره‌نجام په‌روه‌ردگاریان نزا‌کانی‌ لی‌ و‌ه‌رگرتن، بی‌گومان‌ئهن‌ کرده‌وی‌هیچ‌ چالا‌کی‌ک له‌
ئیوه‌ به‌ زایه‌ ناده‌م له‌ نی‌ریان و له‌ می‌یان، هه‌ندی‌کتان له‌ هه‌ندی‌کتان، که‌واته‌ ئه‌وانه‌ش که‌ کو‌چیان
کرد و له‌ زیدی‌ خو‌یان ده‌رکران و له‌ پ‌یی‌ من‌دا‌ نازاریان‌ درا و شه‌ریان‌ نه‌کرد و کو‌ژرا‌شن،
بی‌گومان‌ هه‌موو‌ خراپه‌کانیان‌ ده‌سپ‌مه‌وه، ده‌شیان‌خه‌مه‌ ناو‌ باخ و باخ‌تی‌که‌وه‌ که‌ جو‌گه‌ و
و‌و‌بار به‌ ناویان‌دا‌ تیده‌په‌ریت، ئه‌وه‌ش‌ پاداش‌یکه‌ له‌ لایه‌ن‌ خوداوه، ههر‌ خودایه‌ که‌ پاداش‌ی
جوانی‌ له‌ لایه‌.

ئاو‌ردانه‌وه‌ و تپ‌روانی‌کی‌ هه‌ستی‌ارانه‌ له‌ ناوه‌رو‌ک و سیمای‌ ئایه‌تی ۱۹۵

ئوه‌ بی‌گومان‌ه‌ که له‌ میوانی‌ که‌ریمان‌ بی‌ که‌ره‌م‌ ناب‌ی و ناگه‌پ‌یت‌ه‌وه، و خودای‌ خاوه‌ن‌ به‌زه‌
و په‌حمیش‌ کی‌ له‌ به‌ری‌ وه‌پاری‌ و داوا‌ بکات، داوا‌که‌ی‌ لی‌ و‌رده‌گر‌ی‌ و قبو‌لی‌ ده‌کا، که‌وایه‌
ده‌بی‌ به‌ ئیتمینان‌ و باوه‌پ‌یکی‌ ته‌واوه‌وه‌ باوه‌ر به‌وه‌ی‌ بکه‌ین: که‌ په‌روه‌ردگاریان‌ نزا و
داخوازییه‌کانیان‌ لی‌ و‌رده‌گر‌ی‌ و ده‌فه‌رموی: بی‌گومان‌ من‌ کرده‌وه‌کانیان‌ له‌ نی‌ر و می‌یان
وه‌رده‌گرم و به‌ فی‌رو‌یان‌ ناده‌م، هه‌ندی‌کیان‌ له‌ هه‌ندی‌کی‌ دیکه‌ن، واته‌ له‌ کو‌تایی‌ ئه‌و له‌ ئه‌و، و ئه‌و
له‌ ئه‌و ده‌چنه‌وه‌ سهر‌یه‌ک‌ په‌گه‌ز و ئه‌سل و نه‌سل‌دا (ئاده‌م و حه‌وا)، ئه‌وانه‌ی‌ وا‌ کو‌چیان‌ کردووه‌
و له‌ مال‌ و لانه‌ی‌ خو‌یان‌ وه‌ده‌ریان‌ ناو‌ن و په‌ره‌وازه‌ی‌ و لاتانیان‌ کردوون و ئازار‌ دراو‌ن له‌

رێگەى مندا جا جەنگاون و کوژراون، بى گومان گوناخەکانیان دەشۆرێنەو و دەیانەخشین و دەیانخەینە ناو بەهەشتیک کە بە ژێر دارەکان و باخەکانیدا چەن پروباریک دیتە خوار و پێیدا دەپروا، ئا ئەو پاداشتیان لە لایەن خودای پاداش دەرو و تۆلەستێنە.

پاشەدۆ:

وشەى «رَبَّهُمْ» دە ناو ئایەتە کەدا دەروانیته زۆرى پەحمەتى بارى تەعالا کە خواوەن هەستان دە هەموو کات و ساتدا خوازیارین و لیشیان وەرەگیرى. ئەو خوازیارییە کە ئەو شەش بۆخۆى ئامازەیه وەلای ئەوپەرى لوتف و کەرەمى خودا دەگەل خوازیارانى، بەو دەلیلە: هۆى نەجاتى ئینسان و پرزگارى ئەو لە عەزاب و دەردەسەرى پۆژى خۆى ئەعمالە، بۆیە خودای تەعالا دە ناو ئایەتە کەدا دەفەرموى: ئەمن ئەعمالی هیچ ئینسانیک - چ نیر بى چ مى - بە فیرۆ نادەین بپروا بەلکە دەیخەینە پرو و تای تەرازووی حیسابەو. و تەواوی ئەو کەسانەى کە لە پیناو ئەمر و دەستوور و رپی من کۆچیان کردوو و زیدی خویان بەجى هیشتوو و لە شیرک و کوفر و دەوور کەوتوون، و دەو رێگایەدا کوژراون و تووشى ئەزیەت و ئازار هاتوون، سویند دەخۆم کە پاداشتى دانەدانەى ئەوانە بە تەواوی و تیر و تەسەلى لە جیى خۆى دەدەینەو و لە تاوان و خەتایان چاوپۆشى دەکەین و بە پاداشتى چالکى و خۆبەخشینیان دە رپی خودادا دەیانخەینە ناو بەهەشتى خۆشى پاراوە بە ئاو و دار و میوەجاتى بى برانەو، خودا ئەو نىعمەتانەى بۆ چاکان و پاکان و خاسانە، بەلام ناپاک و ناخالیس و دەغەل و بەخیل و چرووک شایانى ئەو نىعمەتە نین و ناكرین بەو دەلیلە ئەگەر سرنج بدریتە ناو ئایەتە کە ئەو شەرته بە پروونى چاو دەکەین کە خودا دەس نیشانى کردوو هەوەل پاکی و پاک بوونەو لە گوناو و تاوان، جا پاشان چوونە ناو بەهەشت و پەحمەتى بارى تەعالا، وەک دەفەرموى: ﴿لَا كُفْرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ﴾. ئەو ئایەتە ئەو مان تێدەگەیینى تا گوناو هەبى، ناتوانى بەو گوناو هەو بەجیتە ناو بەهەشت، بەلکە دەبى لە گوناو بشۆریتەو جا بەخشین بى و یا بە سزا کیشان بى، جا پاشان رپی چوونە بەهەشتى پى دەدرى.

دەبى ئەو بە هەست و بیرى ناو دل بسپێدرى، بەو هۆیەى کە اولو الالباب واتە خواوەن هەست و ئەقلەکان، خودای بى شەریکیان بە دەلیلى بورهان دۆزییەو و ناسییان، وەک ئایەتى ۱۹۰ى ئالی عیمران پلەى ئەو شایانە کە خودا بە وەسیلەى ئایەتى ۱۹۵ى ئالی عیمران ولامى پى دانەو کە بیرى ژیرتان هەدەفى پیکا و ئەمیش داوا و نزاتانم قبوول کرد (فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ)

بۆ بە مزگینى بۆ خاوەن ئەقلان، و دووبارە خودا فەرمووی: (أَيُّ لَأُضِيعُ عَمَلٍ عَامِلٍ مِّنْكُمْ) ئەوەش مزگینى چاکەکاران.

بەشى زۆر لە قورئان زانەکان ئەو ایه تی ۱۹۵ ی ئالى عیمران ئاوا تەعبیر لى دەدەنەو: که خودای تەعالا نزا و داوای لى قبوول کردن به گویرهی ئەعمال و تاعەتیان پاداش دەدرینهو و به تەواوی سەوابیان پى دەدرینهو. ئەوەش با بزاندري: سپرینهوێ عەزاب سەواب ناهيئى به دووی خویدا، بەلام دانی سەواب سپرینهوێ عەزاب به دووی خویدا دى.

پوخته‌ی مەبەست:

کى خو بگەيئیتە پله و مەقام و شەئى "اولو الالباب" ئاوا به ئەعمالهوه به سى شت مزگینى پى دەدرى له لای خودا:

۱. دامالین و سپرینهوێ له هەچی هەله و تاوانه که خودا دەفەرموێ: ﴿لَا تُكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، خودا بەپاداشی ئەوێ که دەلین: ﴿فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا﴾ ئەو مزگینییهی پى بهخشین. خودا دووبارە به پاداشی ﴿وَأَتَيْنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ﴾ مزگینى ئایه تی ﴿وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پى بهخشین، به کورتی و به کوردی کى به پاکی پروو ده خودا کا، خوداش به چاکی پرووی تیدهکا.

﴿وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾

تا ئێره خودای تەعالا حال و حەوال و بەلینی پاداش و ئەجرى پروژى ئاخەرتى خاوەن ئەقل و شعورانی بەیان فەرموو که ده بەرەبەر ئەزیهت و ئازارى بى باوەران خۆپراگری بکەن، و ده ئایه تی ۱۹۶ دا خودا دێههوی پیغه مبه‌ر و خاوەن باوەران (مؤمنان) دل‌نەوازش کا به‌وێ که نه‌چن به‌هۆی ئەوێ کافران که ده‌ناز و نېعمەتدان سەخلەت و پەڕیشان بن و بەشیکى زەلام و گرینگی بگرنه‌بەرچاو، چونکه دنیا له‌کالایه‌کی بى‌نرخ و بى‌ئەرزى زیاتر نییه‌ ده‌حالی‌کدا که مال و دارایی دنیا چاوه‌پروانى پاداشى ئاخەرتى لى ده‌کری به‌مەرجى که له‌پینگای دروستدا ده‌کار کرابى، بۆ ئیسباتى ئەو راستییه‌ ده‌چینه‌خزمەت ئایه تی ۱۹۶ ی ئالى عیمران:

لَا يَغُرُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ

تیکه‌وه‌هاوێشتن و هات‌و‌چوێ بى‌باوەران له‌ولاتاندا هەرگیز تو‌لانه‌دن له‌پینگای هەق.

ئاوردانه‌وه و تێروانی‌تیکى هەستیارانه له‌ناوه‌روک و سیمای ئایه تی ۱۹۶

خودای تهعالا له ههموو دهراو و بواران به وهسیلهی نامهکانی ئاسمانی بو سهر پیغه مبهران دهستی ئینسانیان گرتوو و شاره زاییان داوئ و هک لیژده که دهفه رموی: ساماندار و بازرگانه کافره کان نه تانخه له تینن و تالساتان نه کهن له ریگای راست و پهوان، واته هات و چوی بی باوه ران له شار و ولاتاندا نهوخه له تینن، ئەو خۆبادان و فر و گیفهیان لاف و گه زافیانه.

دلی سرک و سل و به پرسیار له سهر ئایه تی لا یُعْرَتْک ده که ویتته پرسیار ی ئه وهی: خودا پرووی فهرمووده ی ده کییه؟ ئایا ده پیغه مبهریه تی؟ یا ده ههرچی ئینسانی خاوهن ته کلیفه؟

بو ولامی دل دوو نه زهر خراوه ته پروو:

۱. یه کی لهو دوو نه زهرانه ئه وهیه که مبهست له لا یُعْرَتْک هه زه تی ره سوول، واته ئەو فریوی نه خوا، ئە گهرچی قه تاده فهرموویه تی: واللہ ما غرّوا النبیّ حتی قبضه الله: واته سویند به خودا، پیغه مبهر فریو نادری و نه دراوه تا ئەو کاته ی خودا گیانی وه رده گریتته وه. ئە گهرچی پروی قسه ی ده پیغه مبهره، به لام مبهستی خودا ئینسانه، عام له وهی کی ده بی، وهک ئەوه خودای تهعالا دهفه رموی:

﴿تَكُنْ مِنَ الْكَافِرِينَ ۚ﴾ ۴۲ هود واته (مع الکافرین).

یان ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ﴾ ۱۴ انعام

یان: ﴿فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ ۚ﴾ ۸ قلم.

ئەو ئایه تانه پرووی قسه یان ده پیغه مبهرانه به زاهیری خودا به لام ده گه ل ئینسانیه تی به ته واوی. ۲. یا ئەوه تا پروو ده کهینه نه زهری ئەوانه که فهرموویانه: مبهست له لا یُعْرَتْک ئینسانی خاوهن ته کلیفه.

مبهست به ئایه تی تَقَلُّبُ الدِّینِ کَفَرُوا یا موشریکهکانی مهککهن که ئەهلی تیجارهت بوون و ناز و نیعمه تی زور، یا جووله کهکانی مهککه بوون که ههر خهریکی بینه و بهری مالی دنیا بوون.

بو ئاگاداری:

ده ده وراندا به زوری وا چاو کراوه که بهشی زور یاغی و سه ره پویه کان ده ناز و نیعمه ت و دارایی و خوشگوزه رانیدا ژیاون، و خاوهن ئیماننه کان ژیانی پر ده رده سه ری و به کویره وه ریاان بووه، ئا ئەو شیوه ژیانه به نیسبه تی ئینسانی لاواز و کال له ئیماندا شکست و گومان و دوودلی ده خاته پروو، جا بو سپرینه وه و رامال دانی ئەو ته م و مژه سیسه ده بی زوو خو بگه یینیه ئایه تی ۱۹۷ ی ئالی عیمران، بو وهی بتوانین خو رزگار کهین لهو په رچه:

مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ

ئەو كالاھە كى كەمە، پاشان ئەوانە جىگايان دۆزەخە، كە چەن جىگايە كى خراپە.

ئاوردانەو ە و تېرۋانىيىكى ەستيارانە لە ناوەرۆك و سىماي ئايەتى ۱۹۷

خوداى بانى سەر بۆ دڵدانەو ەي پىغەمبەر و موسولمانان دەفەرموى: ئەو خۆشى و خوشگوزەرانى و كەيفە ئى ەو بىباوەر و ساماندارانە دىكەن لە دنيادا كەمە و بىدەوامە، دوايى پى دى و دەپرئەو ە. ەيچ دەردىكى رۆزى قيامەتى پى چارە ناكرى، جگە لەو بىبەھرەشيان جىگەشيان دۆزەخە كە خراپترىن شوپىن و بىحەسانەو ەيە.

بۆ ئاگادارى لەو بارەو ە:

ئەو سەرۆت و سامان و كەيف و خوشگوزەرانى ەي دنيا دواپۆژىكى سەخت و گران و ترش و تالى لى چاو دەكرى و بە دوویدا دى و بە زوويى گزيان دەبى و بەرۆكيان دەگرى. واتە سەرکەوتنى ياغى و سەرەپۆيان دواپۆژىكى سەخت و گران لە خو دەگرى، ەەر وەك بى بەشى و بىبوونى خوشگوزەرانى خاوەن ئيمانان دەوام ناهيىن و دواپۆژىكى بەختەو ەريشى بە شوپندا دى، ەەر ئاواش كەيف و شادى و بوونى دارايى بىباوەرپان لە دنيادا دەوام ناهيىن و دواپۆژىكى ناحەز و ترش و تال بە شوپىن خوڊا ديىن. چونكە گەرانى گەردوون لە سەر ئەساسى نەزم، سوور و گەر دەخوا، واتە ەەر كەس بە ئەندازە و ەيزى ئەسبابى دەتوانى بەھرە وەرگرى و خۆشى لە مەبەست و ەدەف وەنزيك خا، دارايى دنيا بەشيكە لەو ەيز و ئەسبابانەي كە دەكرى خۆتيان پى وەنزيك خەي لە مەبەست چ دنيا چ ئاخەرت، وەك شمشىرى دوو دم وايە، بەو لايەشدا دەپرى و بەولايەشدا دەپرى، واتە بۆ لاي خوداش دەتوانى پى بپرى وەك خىر و خىرات و بەخشىن، دەشتوانى بۆ لاي شەيتانىش دەكارى كەي، وەك فەساد و فەسادكارى و بىنامووسى.

زاناي پايەبەرز ەللەمە واحدى فەرموويەتى: قورەيشيە كافرەكان كە دە خۆشى و كەيفەدا بوون، تەئسىريان خستبوو ە سەر دلى موسولمانان و داماويان لى چاو دەكرا بەو ەويە كە ئەوان ئاوا دەستپۆيشتوو نەبوون، جا خودا ەات بۆ دڵدانەو ەي موسولمانان لەو بارەو ە ئايەتى ۱۹۶ى ئالى عيمرانى دابەزانند، تاكوو موسولمانان بە خوڊا بينەو ە كە دارايى و خوشپاواردىنى دنيا ناتوانى بەردەوام بى و ەوى خۆشەبەتى دواپۆژيش بى، فريوى پى نەخۆن ئەي

موسولمانان. تهفسیری بهغهوی، ج ۳۷۸/۱.

ههروا ده‌بیندرا کاتی موسولمانان یه‌هوودیان ئاوا به‌که‌یف و نه‌هه‌نگ چاو ده‌کردن داخیان ده‌خوارد که بۆ ئیمه له‌و به‌هره‌یه به‌دوورین، جا خودای ته‌عالا بۆ دڵ‌دانه‌وه‌یان ئه‌و ئایه‌تی ۱۹۶ ی دابه‌زاند، که نه‌چن هه‌لخه‌له‌تین به‌و شێوه ژیا‌نه‌ی کافران. روح‌المعانی، ج ۵۱۸/۴.

له‌ سه‌ر فه‌رموده‌کانی خودا که بۆ دڵ‌دانه‌وه‌ی ئیمانداره‌کان خودا دایه‌ه‌زاندوون، زانایانی به‌هه‌ست و بیر "فرا" و "زجاج" ئاوا دوا‌ون:

"فرا" فه‌رموی: (ذَلِكْ مَتَاعٌ قَلِيلٌ) واته‌ ئه‌و زی‌نیعه‌ته‌ی بی‌باوه‌ران به‌و هۆیه که ده‌وامیان نییه بی‌نرخ و که‌مه.

زجاج‌یش ده‌فه‌رموی: (ذَلِكْ الْكَسْبُ وَ الرِّبْحُ مَتَاعٌ قَلِيلٌ) واته‌ ئه‌و که‌سب و به‌هره‌یه‌یان کالایه‌کی بی‌با‌یخه و بی‌ئه‌رزشه، بۆیه خودای ته‌عالا به‌بی‌مایه و بی‌ئه‌رزشی له‌قه‌لم دان چونکه نیعه‌مت و سامان و خو‌شی دنیا تیکه‌لا و داخ و سه‌سه‌ته‌وه‌یه. سه‌ره‌نجام‌یش برانه‌وه‌یه جا بۆیه که‌م و بی‌قیمه‌ته.

ده‌توانین ب‌لێن ئه‌و سه‌روه‌ت و دارایی دنیا که ده‌ئه‌زهدا تا ئێره به‌نه‌بوو هاتۆته به‌رچاو بازاری هه‌ر وایه به‌زووش له‌ئه‌زهدا بۆ ئه‌به‌د به‌نه‌بوو ده‌خریته‌وه‌ بازار، بۆیه خودای ته‌عالا به‌خو‌ازیاره‌کانیان ئه‌و وه‌عه‌ده‌دا: ﴿ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾

یه‌کیک له‌سو‌ننه‌ته‌کانی خودای خاوه‌ن حیکمه‌ت ئه‌وه‌یه که پاش هه‌په‌شه و وه‌عه‌دی تال، وه‌عه‌دی خو‌ش و هیوادار و پر له‌له‌زه‌ت نیشان ده‌دا، ئیستاش پاش وه‌عه‌دی تال و سه‌خت به‌دنیا‌په‌رستان و بی‌با‌یخ‌دانانی سامان و دارایی بی‌به‌هره و قیامه‌تی وان، هات ئایه‌تی ۱۹۸ ی دابه‌زاند که پر له‌وه‌عه‌دی ئومید و هیواداری بۆ ئیمانداران، جا بۆ ئیسه‌باتی ئه‌و پراستییه ده‌چینه خزمه‌ت ئایه‌تی ۱۹۸ ی ئالی عیمران بۆ تیگه‌یشتنی زیاد:

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ

به‌لام ئه‌وانه‌ی که وا له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسین، باخ و باخاتیکیان ده‌دری‌تی به‌ژێر دار و دره‌خته‌کانیاندا چه‌ندین روبرار تیده‌په‌ریت، هه‌تا هه‌تایه له‌ناویا ده‌میننه‌وه، ئه‌وه میواندارییه که له‌لای خوداوه‌یه، ئه‌وه‌ش که له‌لای خوداوه‌یه چاکتره بۆ چاکه‌کاران.

ئاوردانه‌وه و تێروانی‌یکی هه‌ستیاره‌نه له‌ناوه‌روک و سیمای ئایه‌تی ۱۹۸

خودای مەزن بە پێی حیکمەت و حەکیمایەتی خۆی کە دەیههوی ئیش و دەردی دلانی خاویڤ و پاکی پیغەمبەر و شوین کەوتوانی پیغەمبەر دەرمان کا و ئیش و ئوفیان لی بتارین، دەرهموی لە مەر کالای دنیای بی دەوام و بی نرخ، سەرەنجامی خاوەنی ئەو کالاکەمە دنیای ناو ئاگری دۆزەخە کە شوینی بی حەسانەو و پەر حەسرەتە، پاشان هەر لەو بارەو دەفرەموی: ئەوانە لە پەرورەدگارێان ئەترسن و ئەترسن بۆ ئەوان هەیه لە بەهای ئەو ترسانەیان بەهەشتانیک کە لە ژیریان چەپا رووباری پەوان و پاک پەوانە و هەلدەرژێ کە لەو جیگا خۆشەدا بۆ هەتا هەتا دەمیننەو لە لای خودا. جا خۆ ئەو بی گومانە ئەوێ لە لای خودایە لە هەرچی دەرد و بەلایە بەدووورە کە هەر ئەو شە چاکە دەرەق بە چاکەکاران و لەخوداترسان و خۆپاریزان کە لە پاش مەرگیان دەکەونە ناز و نیعمەتە خۆش و بی برانەو هەیه بی باک و بی ترس لەوێ لێیان وەستیندری.

پاشەدۆ:

ئەوانە لەخوداترسن، بە پارێزەو بۆ لای کاران دەچن تەنانت فوو لە دۆش دەکەن و حەق پارێزن، بۆیە خودا بە خاتری هەلگری باری گران و سەختی دنیا باخ و باخاتی خۆشی ئاخەرەتیان پێ دەبەخشی، دەتوانین بڵین یەکی دیکە لەو بەلگانە کە ئینسانی بی باوەر بە مالی دنیا دەگا ئەو هەیه: بەر بەرەلایە، بەلام خاوەن باوەر بە پێی ئەرکی چاوەدێری حەق و عدالت بەر بەرەلای ناتوانی بی، جا ئەدیرەدایە هۆی بەر بەرەلایان لە ئاخەرەتدا بەرەلای و بی پەنان، بەلام خاوەن حەیا و بەتەقوا خاوەن پەنای لای خودان، لەو پڕۆژی کەس بە کەسەدا.

پێویستە لێردا بە هیواشی هەنگاو هەلیننەو و زۆر بە وردی و بەرجەوێندانە لێر و لەوێ و بەر پێی خۆمان پروانین کە خودای تەعالا حال و ئەحوالی ئیمانداران و بی ئیمانانی بە تیر و تەسەلی باس کرد و دە عالەمی ئینسانی گەیانە کە سەرەنجام عالەمی بی باوەر ئاوری دۆزەخە کە بەئیش و ئۆترین شوینی نەحەسانەو هەیه، و سەرەنجامی عالەمی ئەهلی باوەر و ئیمان بەهەشتی رازاوە بە باخ و ئاوی پەوانە.

ئەوجار دەیههوی دە ئینسان بگەیین بە وەسیلەی ئایەتی ۱۹۹ی ئالی عیمران کە هەمو ئەهلی کتیب وەک یەک نین بەلکە هەر لە ئەهلی کتیب هەن کە باوەریان بە کتیبی خویان هەیه و هیئاویانە لە کاتی خۆیدا جا لە پاش هاواری ئیسلام و دابەزینی قورئان و دەعوەتی پیغەمبەری کەوتنە هەلسەنگاندن و وەزن کردنی دەعوەتی پیغەمبەر و دەستووراتی کتیبی خۆی، خۆی

گه یاندوټه ټه و په ومه قامه ی که به ټایینی ټیسلام و قورټان و محهمه د ټیمانی بڼی به و شیوه که تا ټه ورځو ټایین و هه لښ و که وتی بهرنامه ی ژیانی له سهر ټه ساس و ده ستوراتی کټیپی خو ی بووه، جا یا ته ورات یا ټینجیل بووه، به لام لیږه به دوا بهرنامه ی ټیمان و ژیانی له سهر ده ستوراتی قورټان و محهمه د ده بی.

به کوردی و به کورتی، ټه و ده سته له ټه هلی کټیب نایانه و ی خه یانه ت به کټیپی خودا بکه ن، واته ته ورات و ټینجیل، هه چی ده رباره ی حه زره تی محمد المصطفی ټیدا به یان کراون شوینی ده که ون که ده ویدا ده ستووری باوه ری به قورټان و محهمه د به یان کراوه و ټه مری پی دراوه، ټه وانه نه یانو یستوه حاشاری ده ن و به خاتری کالای دنیا قووت و پاشقولی ده ن. هه شن له ټه هلی کټیب که ټه و راستیه یان حاشار داوه بو خاتری کالای دنیا وه ک فروشتنی ټه و حق و راستیه یان به ناحق و ناراستی فروشتوه به خاتری به هره یه کی که می دنیا یی. جا بو ټیساتی ټه و راستیه ده چینه خزمه ت ټایه تی ۱۹۹ ی ټالی عیمران:

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

له راستیدا له ناو ټه هلی کټیپیدا که سانی هه ن ټیمان و باوه ریان هه یه، به خودا و به و کټیپانه ش که بو ټیوه و ټه وان هاتو ته خواره وه، مل که چن بو فه رمانی خودا و قورټان، و نیشانه و ټایه ته کانی خودا به نرخیک کی که م نافر و شن، ټه وانه ن پاداشیان له لای په روه ردگاریان مسو گهره، به راستی خودا حیساب گه ری کی خیریه.

ټاوردانه وه و ټیروانی ټیک ی هه ستیارانه له ناوه روک و سیمای ټایه تی ۱۹۹

بی گومان خاوه ن نامه کانی ته ورات و ټینجیل ده ناویاندا هه یه که باوه ریان هه م به و قورټانه ی هه یه که ټاخرین کټیپی ټاسمانیه و بو محمد المصطفی به سرووش دابه زیوه، هه م به و کټیپه ی بو خو یان هاتوه به وه سیله ی پیغه مبه ری کاتی خو یان، ټیتاعه و فه رمانبه ری خودا و پیغه مبه ریش به رابه ر ده ستووری قورټان، و حازریش نین ده به رابه ر نرخیک کی که م وه لای نین و بیفر و شن و ده پیناوی ټاره زووی هه و و هه وه سی دنیا دا حق حاشار ده ن، جا بو ټه و پاک و چاک و خاسه به هیممه تانه له لایه ن خودای تاک و بی هاوتا، ټه جر و پاداشتی گه وره و به رچاو زیاد له بارته قای ټاکار و په فتاریان هه یه و ټاماده یه، و له بابته مانه وه و چاوه پروانی چاوه پروانی حیسابی روژی ټاخره ت هه نده ناوه ستیندرین له مهیدانی حیسابدا، به لکه خودای ته عالا هه ر

بە پاداشى چاك و پاكانيان بەپەلە و بە زووبى حىسابيان بۆ دەكات و رېكيان دەخات.
 ۱۹۹ دە كاتىكدا دابەزىيە بۆ پىغەمبەر، كە بە ياران و
 ھاۋرپىيەكانى خۆى فەرموۋە خەبەرمان پىگەيۋە كە ئەصحەبەى نەجاشى خەبەشى ۋەفاتى
 كەردوۋە و نەماۋە، جا با نوپۇزى لە سەر بىكەين چونكە لە كاتى تەنگانەدا پەناگاي يارانمان بوۋە و
 دە ناۋ بىرى پەر لە ھەستى دليدا پرووناكايى ئيمان شەبەقى دەدا و چاۋ دەكرا.
 جا پىغەمبەر و يارانى ھاتن بە داب و وئەنى نوپۇزى موسولمانان بە جەماعەت نوپۇزىيان بۆ
 خويىند. جا لە ۋە كاتەدا كە بى باۋەرپان بە ھەليان قۇتتەۋە نوپۇز كەردنەكە، ھاتن لە ژىرەۋە بە سرت و
 خورتەۋە كوتيان: لە ئاكار و رەفتارى ئەۋ پىغەمبەرە، نوپۇز دكا بە جەماعەت لەسەر گاورپىكى
 ۋەك نەجاشى، كە نەشى دىتوۋە، كەچى دەشلى حەق خواز و حەق بىژ منم و دىنى منە. جا ئەۋ
 ئايەتى ۱۹۹ بوۋ بە گورز و كوتكى دەم كوتانى ئەۋ بى باۋەرپانەى تانەچى و تەشەردەرى خاۋەن
 كىتبانى ۋەك يەھوود و نەساراي بى باۋەر.

پاشەدۆ

ئايىنى ئىسلام كە ئەساسنامە و ياساى لە سەر دەستووراتى قورئان دامەزراۋە، دەرھەق بە
 بەرپۇئەبردنى ئەھكامات و دەستووراتى بۆ بەرەى ئىنسان بە گشتى و بۆ ئەھلى كىتەب بە تايىيەتى
 لە پروۋى رەنگ و نەژاد و تىرە و ھۆز و قەبىلە و نەتەۋە نەبوۋە، بەلكە لە سەر ئەساسى حەق و
 عەدالەت و ئىنساۋ و عەمەل بوۋە. ئەۋ ئايەتى ۱۹۹ كە ئاۋرى ۋەسەر بەش و تاقمىك لە ئەھلى
 كىتەب داۋەتەۋە تايىيەتتە، چونكە ئەۋ بەشە لە ئەھلى كىتەب تايىيەتى پىنج شتن دە خوياند:

۱. بە دىل و گيان باۋەرپان بە خودايە

۲. بە ھەچى سىرووش كراۋە بۆ پىغەمبەر باۋەرپان پىيەتى

۳. بە ھەچى بۆ خۇشيان ھاتوۋە دووبارە باۋەرپان پى بوۋە

۴. لە راست فەرمانەكانى مل كەچ و ئىتاعەكىشن.

۵. ھىچ كاتىك رېگاي دليان نەداۋە كە بىكوركىنى بۆ فروشتنى ئاياتى ئىلاھى بە بەھرى
 مالى دنيا - كەم يا زور؛ چونكە ئەۋەيان ھەست و باۋەر بوۋە كە دنيا بە تەۋاۋى بەھرەكان دە
 بەرەبەر غەزەب و رىق و توۋرەپى خودادا بى ئەرزشە. حىسابى بەپەلەش لەۋ پروۋىيەۋىيە كە
 ھەچى ھەيە پىي ئاگادارە.

له سایه‌ی په‌حمه‌تی باری ته‌عالا هاتین گه‌یشتین به ئاخیرین ئایه‌تی سووردهی ئالی عیمران که بریتیه له ئایه‌تی ژماره ۲۰۰. که ئه‌و ئایه‌ته به ته‌واوی ئاداب و ته‌حکاماتی سوورده‌کانی قورئان ئاوړی داوه‌ته‌وه.

قورئان زانه‌کان به کوډه‌نگی به‌راوه‌رد و هه‌لسه‌نگاندنیان له‌مه‌ر ئه‌و ئایه‌ته ئاوايه که ئه‌و ئایه‌ته وه‌ک گۆزه‌یه‌که که ئاوی ده‌ریا به گه‌رووی ئه‌ودا په‌وانه، به‌و ده‌لیله که پایه و ته‌ساسی دین که ته‌وحید و نه‌بوه‌ت و مه‌عاده، و هه‌روا لق و پۆپی داری دین که حج و جهاد و ته‌حوالی کافر و موسولمانانه، ده‌ناو ده‌روونی ئه‌و ئایه‌ته‌دا چناوه و گونجینه‌دراوه.

به کوردی و به کورتی، سه‌راپای ئاکار و کردار و گوشتاری ئینسانی له دوو حاله‌ت به‌ده‌ر نییه:

۱. ته‌عمال کرداریکه که به خودی زاتی ئینسان وابسته‌یه په‌بت و پیوه‌ندی به هیچ که‌سه‌وه نییه و که‌سی تیدا شه‌ریک نییه به‌غه‌یره‌ز خودی ئینسانه‌که، وه‌ک کرده‌وه تاییه‌تییه‌کانی چاک و خراب په‌نج و ئازار و کیشه‌کانی ده‌روونی خۆی و ..

۲. وه‌ک کردار و گوشتاریکه که کو‌مه‌لایه‌تییه هه‌م بو خۆی تیدا به‌پر سه هه‌م غه‌یری خۆی. بو به‌شی هه‌وه‌لی که ته‌نیا به‌پر سه زاتی خۆیه‌تی و مه‌سئولیه‌تی خۆی له ته‌ستویه، خودا به ئایه‌تی (اصبرُوا)ی ده‌عوته کردووه واته له حاندی هه‌چی موشکیلات و گرفتاری نه‌فسی خو‌ته «صبر» وه‌خو گره، واته خو وه‌خوگری پیشه که و به‌س.

بو به‌شی دووه‌هه‌م که کو‌مه‌لایه‌تییه، واته هه‌م بو خو‌ت تیدا به‌پر سه، هه‌م غه‌یری خو‌ت، ته‌وه خودای ته‌عالا به ئایه‌تی (وَاصْبِرُوا)ی ده‌عوته کردووه، واته «صابروا» که له «صبر» وه‌ه له بابی «مفاعلة»یه، واته هه‌ر وه‌ک بو خو‌ت سه‌بر ده‌که‌یه پیشه بو ئیش و کاری خو‌ت، بو کاروباری غه‌یریش سه‌بر بکه پیشه.

ئامانج و هه‌ده‌ف له‌و نيزامه‌دا که خودای ته‌عالا له هه‌وه‌له‌وه فه‌رمویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا﴾ پاشان فه‌رمووی ﴿وَاصْبِرُوا﴾ ته‌وه ئاو‌ر‌دانه‌ویه وه‌لای ته‌و حق و راستیه: ئینسان ته‌رکه له سه‌ر شانی که له پیشدا ئیسلامی خۆی بکا و خۆی چاره‌سه‌ر بکا، جا پاشان به ئاسانی ده‌توانی پ‌ی‌گا بو ئیسلامی کو‌مه‌ل چ‌ی کا و ئیسلامی کا. به کورتی و به کوردی، (اصبروا) بو ئیسلامی خۆی و (صابروا) بو ئیسلامی غه‌یر. ئاسانه‌ر بل‌یین (اصبروا) ده‌روانیته ته‌خلاق‌ی پاک و جوانی زاتی ئینسانی و (صابروا) ده‌روانیته ئیسلامی نه‌زم و نيزامی مال و

مندال و کۆمەل و بهراوهرد و هه‌لسه‌نگاندن و وه‌زنی ته‌وزاعی جامعە. بۆ زیدە زانین بپروانه له ته‌فسیری که‌بیر، باسی هه‌مان ئایه‌تی ٢٠٠.

ئه‌وجار پێویسته ئایه‌ته‌که‌ نیشان درێ و بخریته‌ پرۆو تاکوو ئه‌و گوفتار و به‌راوه‌رده‌ی بۆمان به‌ دروون داوه به‌ به‌ژن و بالای بگرین و به‌ چاوی وه‌ستیانه‌ سرنجی ده‌ینی تاکوو بۆمان ده‌رکه‌وی که‌چ و کرووچ و که‌م و کورتیه‌کی که‌ هه‌یه‌ی یا نه‌یه‌ی. ئایه‌تی ٢٠٠ ئالی عیمران:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانتان هه‌ناوه و بپرواشتان به‌ ئیمان هه‌نانه‌تان هه‌یه و له‌ سه‌ری سوورن، خۆگر بن ده‌ به‌را به‌ر گیر و گرفتارییه‌کانی ته‌وزاع و ته‌حوالی دنیای ژیان و ته‌کیفاتانه‌وه، هه‌چی به‌ره‌نگارو بوو له‌و باره‌وه‌ خۆی ده‌ به‌را به‌ردا وه‌خۆ گرن و مه‌به‌زن، و به‌ هۆی خۆپاگرییه‌وه ده‌توانن به‌ سه‌ر دوژمنانودا زāl و سه‌رکه‌وتوو بن، با سه‌نگه‌ر و حاشارگه‌تان قایم و قوڵ و پته‌و بێت بۆ پاراستن و چاوه‌دی‌ری سنوره‌کان، خۆشتان بپاریزن له‌ بێ‌ئیتاعه‌یی و نافه‌رمانی خوداتان، به‌و هیوا و هومیده‌ی که‌ رزگار بن، هه‌م له‌ پرۆژی حیسابدا هه‌م له‌ دنیا‌دا ماقوڵ بن و شایه‌ی به‌خۆ بن.

ئاوردانه‌وه و تێروانیی‌کی هه‌ستیاریانه‌ له‌ ناوه‌رۆک و سیمای ئایه‌تی ٢٠٠

پیشه‌کی ده‌بی ئه‌وه‌ بکه‌ینه‌ راوکه‌ی بن هه‌ستمان و له‌ سه‌ری کورک بین که‌ خودای خاوه‌ن په‌حم و به‌زه له‌ هه‌موو ده‌راو و بوارانه‌وه بۆ په‌رینه‌وه و رزگاریمان له‌ توفانی دنیا ئاگاداری و ده‌ستگرویی کردووین و ویلی شیوی نه‌زانی نه‌کردووین، مه‌گه‌ر بۆخۆمان خۆی لی نه‌زان که‌ین، هه‌ر بۆیه‌شه‌ پیمان ده‌لی: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی بپرواتان هه‌ناوه، ئارام بگرن و خۆ وه‌خۆ بگرن، و له‌ سه‌نگه‌ری شه‌ر و هه‌رای بوون و نه‌بوونی مالی دنیا‌دا و له‌ شه‌ر و هه‌رای خۆبه‌خویدا و له‌ شه‌ر و هه‌رای سه‌ربه‌خویدا و له‌ شه‌ر و هه‌رای کۆمه‌لایه‌تیدا له‌ خودا بترسن و لی خافل نه‌بن، و ئیوه‌ که‌ خودا چاو ناکه‌ن و خه‌یال نه‌که‌ن ئه‌ویش ئیوه‌ چاو ناکا، به‌لکه‌ ئه‌و ئیوه‌ چاو ده‌کا، تاکوو بتوانن به‌ سه‌ر که‌ند و کۆسپه‌کانی دینه‌ سه‌ر پێ و پێبازی ژیا‌نتان باز ده‌ن و زāl و سه‌رکه‌وتوو بن و بگه‌نه‌ ئامانجی هه‌ر دوو دنیا‌تان. جا به‌ ته‌مای خودا.

پاشه‌دۆ، تیوتیوه و توژینه‌وه‌یه‌ک له‌مه‌ر ئایه‌تی ئاخیری سووره‌ی ئالی عیمران:

وا ده‌رده‌که‌وی له‌ هه‌لسه‌نگاندن و وه‌زن کردنی ئایه‌تی ٢٠٠ ته‌حوالی ئینسان که‌ شه‌ئ‌ن و

باری ژيانی کۆمه لایه تی ئینسانی له سهر دوو پایه بی:

۱. یه کیان لهو دوو پایه ئەساسییانه تاییه تی خودی خوئی و شه ئنی خوئی بی، واته پرووی ده غهیری نه بی، به لکه ته نیا و ته نیا پرووی ده خوئی بی.

۲. پایه ی دووه میان لهو دوو پایه ئەساسیانه ی دنیا ی ژیانیه وه، شه ریکایه تییه ده گه ل کۆمه ل.

ده به شی هه وه لدا سه بر پێویسته و له به شی دووه مه دا که به «صابرو» رازوه ته وه به غهیره ز «مصابره» چاره نییه. ئیمام رازی وا رازیه وه و وای فهرموو.

بۆ ئاگاداری:

له بابته «صبر» و «مصابره»: سه بر حاله تیکه له سهر زۆر شت ده کرێ دامه زری، بۆ نمونه ده بی له سهر نه زهر و به لگهی ئاشنایه تی له سهر ته وحید و عه د ل و نبوه ت و مه عاد وه لāmی مخالیفان و دژ به وانه «صبر» وه خوگری، تا ده راو پروون ده بیته وه، و هه روا ده بی بۆ ئەنجام ئەدای واجبات و سوننه تان سه بر و خوړاگری وه خوگری، دیسان ده بی له سهر په خنه ولۆمه ی په خنه گران سه بر و خوړاگری له خوگری. و هه روا ده بی له سهر په نج و ئازاری دنیا و ئافات و نه خووشی و بی نان و ئاوی و ترسی دواړوژ سه بر وه خوگری و له خوگری، ئەوانه شتاینکن که ده رمان و چاره یان به سه بر و خوړاگری چاره کراوه.

به لām «مصابره» که له «صابرو» را هاتوه که بریتیه له هه لگرتنی کۆل و باری په نج و ناره حه تی نیوان خو ت و غهیری خو ت، وه ک بی ئەخلاقی مāl و مندāl و خزم و که سان و وه خوگری ته رکی تۆله و به ربه رکهانی ئەو که سانه ی خراپه یان ده گه ل کردووی، وه ک خودای ته عالا لهو باره وه فهرموویه تی و رایگه یاندووه به وه سیله ی ئایه تی:

حُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿١٩٩﴾ اعراف

لێبوردیه ی بکه پیشه، فهرمانیش به باو و نه ریتی چاک بده، گوئی به نه زانان مه ده، پشتیان تییه لکه.

یا بۆ ئەو بابته ده پروانینه ئایه تی:

وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ﴿٧٢﴾ فرقان

کاتی به لای کاری پر و پووچدا تێده پهرن، به سه نگینی و یقار و دووره پهریز بوون به لایدا

بئ گومان به جئ گه یی و سه لمیندرا که وشه ی «اصبروا» بریتیه له و شتانه که ته نیا به زاتی خودی ئینسان هه لا و سه راوه، به لام وشه ی «و صابروا» ته و شتانه که شه را که تیه. قورئان زانان فه رموو یانه که گویا سه سه ن به سری فه رموو یه تی: به هو ی فه قیری و برسیایه تی ده س له دامینی دینی خو تان به رمه ده ن، واته «صبر» بکه ن، و ده به را به ر دوزمناندا به ربه ره کانی و خو را گری بکه ن واته «مصابره» بکه ن.

ثایه تی (و رابطوا) واته یه ک بگرن، ته وه ئیشاریه وه لای ته وه ی کاتی ته وان له سنوره کانی تیکه له چوون ته سپه کانی خو یان به ستنه وه، ئیوه ش ته سپه کانی خو تان وه به ستن، به شیوه یه کی واکه هه ر دوو ده سته تیکه چرژان بو شه ر، له ته سپه کانیا ن وریا بن و ده ستیا ن به ئاسانی بیانگاتی، وه ک خودای ته عالا له مه ر ته سپانی پوژی هه را دوا وه به وه سیله ی ثایه تی:

وَمِنْ رَبِّاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ ﴿٦٠﴾ انفال

له ته سپی رام و دابه سته ئاماده بکه ن بویان، دوزمنی خودا و خو تانی پی بتوقین

هه ندیکیش بو چوونیا ن وایه له مه ر وشه ی «رابط» واته «رباط»، واته چاوه پروانی نو یژ له پاش نو یژ. بو ورده کاره کان و زانستی زیاتر له و باره وه پروانه تفسیر کبیر، هه مان ثایه ت. سه یر که ن له ته فیسری روح المعانی که ده فه رموی: رابط، الرباط أَفْضَلُ مِنَ الْجِهَادِ لِأَنَّهُ حَصَنُ دِمَاءِ الْمُسْلِمِينَ وَ الْجِهَادُ سَفْكُ دِمَاءِ الْمُشْرِكِينَ: واته رابط له غهزا به رزتر و به ریزتره به و ده ليله که رابط پاراستنی خوینی موسو لمانانه، به لام غهزا پرژتنی خوینی موشریکانه. (روح المعانی، ج ٤/٥٢٣)

ته گه ر بکو ترئ ته وانه ی بو را گه یان دنی دینی خودا و ته دریسی قورئان و هه دیس و شه رع لیفه له کو ل ده به ستن و شاره و شار و دی به دی ده گه رین له ژیر ناوی فه قی و فه قیایه تی، وه به ر به شی رابط ده که ون، هه چ نا ره وای نه کو تبی به لکه راستی کو تو وه.

پاشه دو:

وا ده رده که وئ له هه لسه نگاندن و وه زن کردنی ثایه تی ٢٠٠ ی ئالی عیمران که ئاخری ثایه ته، به ره هه م و نه تیجه یه کی چوار قوزاخه ییمان بیته ده ست، به وردی سه یر که:

١. خو را گری و به ربه ره کانی ده به را به ر هه ر هیرشیکی ده ورا ن ده تکاته سه ر بو نابوودی

ئەزیەت و ئازاردانت، چون ھەوینی ھەر سەرکەوتنیک سەبر و خۆپراگری و بەربەرکانییە.

۲. یەکەتی و یەکپارچەیی و ھاودلی پەمزی سەرکەوتنە

۳. ئەگەر بۆ موسوڵمانان بۆ پێی سەرکەوتن دەسبار و ھاوکار و ھاویاری یەک بن

۴. دووری لە سەرەپۆیی و پیاکاری بەدوور گرتن لە خۆت و لە بیر بردنەوێ کۆنە برینان

و تەوێکول بە خودا و تەمای سەرکەوتن، بەرەو پیروژین، داری ئەو ھیوا یە بێ بەر نابێ.

سەر قەباغ

لە پاش حەول و تیکۆشانیککی تیکە لاو بە پەنج و ئازاری لەش بەباری و ناسازییه کی گران
غیرەتم پئی پئی نەدام دەس بەرداری تەفسیری سوورە ی ئالی عیمران بم، هەر چۆنیک بوو بە
لۆقە لۆق و تەکان تەکان خۆم گەیانده لووتکە ی ئامانج و پیروزی. هەموو غیرەت و دەس بەردار
نەبوون لە رەحم و هیدایەتی خودای بی هاوتاوە سەرچاوە ی دەگرت و دەجۆشا، ئەو هۆیە
دەگەر پێتەووە بۆ ئەوێ که هەر لە سەرەتای دەس پێکردنم و داگیرساندنی شەمعی تەفسیری
قورئان بە تەمای خودا و هیدایەتی ئەو تێراچووم، چونکە هیدایەتی خودا هەوینە بۆ گەشتن بە
هەر ئامانجیک. دیسان داواکارم لە خودای بی نیاز هەر وەک ئاویری وەسەر دام سەرپای
قورئانم بە نەزمی کوردی تەفسیر کرد و بەراوەردی ئەو نیازە ی کردم و پێکی هینا، لیشم دەوی و
داواکارم لێی که ئەو کەرەتەشم ئاوێ وەسەر داتەووە که بتوانم قورئان تەفسیر کەم بە تەواوی لە
ژێر ناوی «تەفسیری قورئان بە شەرح و بەیان»، هەرچەند دەکەومە بەر پیلاری تانە و لۆمە که
بلیتم تەفسیری قورئان ئاسانە، بەلام ئەو پلارانه وەخۆ دەگرم و دەلیم: کێ بتوانی ئەوزاع و
ئەحوالی ئینسان بە تەرازووی قورئان وەزن کا و هەلی سەنگینێ، زۆر بە ئاسانی دەتوانی بە
زمانی خۆی تەفسیری قورئان بکا و بیلێ؛ مەسەلەن ئایەتی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ توبه

ئەو ئەو کەسانە ی باوەر و ئیمان تان بە خودا هەیه، خۆتان بپایزن لە بی ئەمری خودا و دەگەڵ
راست گۆیان بن.

ئەو ئایەتە دەبی چۆن تەعبیر کری و هەلسەنگیندری دەگەڵ ئەوزاع و ئەحوالی عالەم و
پەخنە ی لێ نەگیردری؟ چونکە ئیماندار ی پەرەیزگار ئەرکە لە سەری ئەمر بکا بە چاکە و نەهی
بکا لە خراپە، و درۆزن و نازان لە خۆ وەکو کا و رېنۆینیان کا بۆ ئیسلامی حالیان، نەک هەلی
لە بەریان و دووریان لێ بکا.

خوداش که دەفەر موی: دەگەڵ راستان بن، واتە لە درۆزنان دوور کەون، ئەو ئیشکال هاتە
پوو، خۆ دیارە قورئانیش بی ئیشکالە، چۆن دەکری خۆ پزگار کردن لەو جۆرە ئیشکالانە؟
دەبی دل ژیرانە و حەکیمانە وەگەر کەوی تاکوو بتوانی دەراو وەودزی و وەپەری بۆ

ئەوبەهری راست و پەوان، لە راست ئەو ئایەتە دەبی ئاوا بدوی: ئەوەی دەتوانی شت وەزن کا و سووک و گرانی شت لیک وەکا، تەرازوویەکە لە سەر کردن بەدوور بی، راست شت وەزن کا، تا بتوانی نەدۆری، کەوابی لە سەر ئەو ئەساسە دەبی بلیین: خودا دەفەرموی ئەی ئیمانداران ئیوہ بۆخۆتان دە زاتی خۆتاندا راست و پەوان بن و بدوین، خوار و خێچ مەرۆن و مەدوین، جا پاشان خەلک لە راستییەکەو کۆ دەبیتەووە و ئیوہش دەگەلیان، ئەوکات پیتان دەکوتری: ئەوانە ئیماندارانیکن دەگەل راستین واتە راست و پەوانن لە ئیمان و باوەری خۆیاندا و خۆپاریزیشن لە بی ئیتاعەیی خودا، لییان مەترسن دەگەلیان وەکو بن، ئەگەر ئاوا بوو مانای ئایەتەکە نەچینە گەلیان دەکەوینە ئەو گێژاوەیە: چۆنمان بۆ دەردەکەوی: کێ راستە تا دەگەلی کەوین، کێ ناراستە تا لیتی وەدوور کەوین؟ تا ئەو دەردەکەوی دەبی دەگەل کەس نەبین، ئەوہش نابێ چونکە دەبی دەگەل خەلک بین، جگە لەوہش پروون کەرەوہ و ئیسلاحتی نابێ بۆ ئیسلاحتی درۆزان دەگەل گەل نەبی خیلافی ئایینە، چونکە پیمان دەلی دین و ئایین: پینومایی نەزانان بکەن تا زانا بن، درۆزان ئاگادار کەنەوہ لە درۆیان دەست ھەلگرن، دە دیارە ئەو تەعلیم و تەریبەتەش بە تیکەلای و لیک وەنزیک کەوتن پیک دی و سەردەگری، نەک بە دووری لە عالەم.

ناشکری مانای ئایەتی ﴿وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ ئاوا بەراوەرد کەین و بلیین: ئەی درۆزنەکان پەگەل راستان کەون، تاکوو بین بە راستگۆ و لە درۆزناوەتی پرزگار بن، چونکە خودای تەعالا پرووی دە موئمینان و بەتەقوایانە، بەوان دەلی دەگەل راستان بن، جا خۆ ناشکری موئمین و بەتەقوا درۆزن بن و پینشیان بکوتری بەتەقوا. بە کوردی، دەگەل راستان بن واتە راست بن یا دەگەل محەمەد بن.

ئەدیڕەدایە وەزن کردنی مەبەستی ئەو ئایەتە بە تەرازووی زانست و دوور لە سەر کردن، دەگەل چۆنیەتی حال و ئەحوالی ئینسان، بە گران دپتە جی و وەزن دەکری، دەبی بە دەستی ژیر و ماھیر و پسپۆر بی لە کیشان و وەزن کردندا، دەنا بە ھەلە دەچی.

ھەچەن ھۆی دابەزینی ئایەتی ۱۱۹ی تەوبە ھۆشداری و ئاگادارییە بەوانەیی شوین ھەزرەتی پەسوول ناکەون و درایەتی دەکەن، پاش ئەوەی خودای تەعالا خۆش بوو لە سەرپیچی ئەوانەیی لە غەزادا سەرپیچییان ھینایە پروو لە دەستووری پیغەمبەر وەک کعب کوپی مالک الشاعری، ھەلا کوپی أمیة، مرارة کوپی ربیع، خودا دەستوور دەدا کە دە بەرابەر ئەمری

رەسوولدا مەخالەفەت مەنوین، دەگەل ڤاستان بن کە مەبەست پێخەمبەرە و یارانێ پێخەمبەرن، و دەگەل منافقان دانیشتن مەکەن لە مالاڤ و لیڤ و لەویدا.

بەلام ئەگەر بە وردی سرنج بدریته ئەو دەستوورە یاسایەکی کە لەو ئایەتەدا وەرەگیرێ، ئەو دەستوورە کە شوین ڤاستان کەوین و دووری بکەین لە ناپاستان، بۆ هەتا هەتایە، و بۆ گشت خاوەن ئیمانان ئەو دەستوورە، نەک بەتایبەتی پێخەمبەر و دەورانی ئەو بزاندری ئەو یاسایە. کێ خوازیاری زیڤە زانیڤە لەو بارەو بەجێتە خزمەت تەفسیری کەبیر ئیمام فەخری ڤازی، باسی هەمان ئایەتی ۱۱۹.

لە ئاخردا دەلیم خودایە ئەتۆ ئەمنت لە خاکرا هیڤا و ناتمە ناو توولی دایکەمەو، ئەتۆ تەمەنت دام، ئەتۆ زانست و چاو و گویت پێ دام، ئەتۆ ڤینوینیت کردم، کەلامت تەفسیر کەم، ئەمەن داردەست و قەلەمی دەستی تۆم لە چم دەی و چم پێ بنووسی هەر ئەو، خودایە بۆ خاتری زات و سفااتی خۆت بۆ خۆم و دای و باب و کەسانم سەربەرزى پۆژی ئاخەرت کەى. ئامین.

گیرۆدەیه دل بە داوی دنیا

ئەو ڤازە لە من ونە، دە بریا

ببوایه دەوایه بۆو شیفایه

لەو داوایە دل بیا ڤەهایە

مەلا عومەر مودەڤرپرسی

۱۳۹۶/۴/۱۰ ی هەتاوی

مەزگەوتی بدای سولتانی مەهاباد